

תרי ירחי חסירי קלא אית להו לוי איקלע
לבבל בחדסר בחשרי אמר בסים חבשילא
דבבלאי ביומא ר"ה דמערבא אמרי ליה
אסהדי אמר להו לא שמעתי מפי בית דין
מקודש מכריז ר' יוחנן כי היכא דמטו שלוחי
ניסן ולא מטו שלוחי תשרי ליערפן תרי יומי
גזירה ניסן אטו תשרי רבי אידי בר אבין ורבי
חייא בר אבא איקלעו לההוא אתרא דהוה
מטו שלוחי ניסן ולא מטו שלוחי תשרי ועבדו
חד יומא ולא אמרו להו ולא מידי שמעו יוחנן
ואיקפד אמר להו לאו אמרי לכו היכא דמטו
שלוחי ניסן ולא מטו שלוחי תשרי ליעבדו
תרי יומי גזירה ניסן אטו תשרי רבא הוה רגיל
דהוה יתיב בתעניתא תרי יומי זימנא חדא
אשתכח כוותיה דרב נחמן יתיב בתעניתא
כוליה יומא דכיפורי לאורתא אתא ההוא
גברא אמר ליה למחר יומא רבה במערבא
אמר ליה מריבא את אמר ליה מדמהרי אמר
ליה דם תהא אחריתו קרי עליה קלים היו
רודפינו שלח ליה רב הונא בר אבין לרבא
כד חזית דמשכרה תקופת טבת עד שיתסר
בניסן עברה להההיא שתא ולא תחוש לה דכתיב
שמור את חדש האביב שפור אביב של
תקופה שיהא בחדש ניסן אמר להו רב נחמן
להנהו נחותי ימא אתון דלא ידעיתו בקבעא
דירחא כי חויתו סיהרא דמשלי ליומא בעירן
חמרא אינם משלי בחמים והא אנן מארבים
מבערינן לדידהו דמגלו להו עלמא מארבים
משלים: מתני׳

תעמו ואל שהרי תמוז תמיד מסר: בפיס תבשילא דבבלאי תכלולתא
למעבדנים ביום הכפורים שבחרן ישראל
שהרי בית דין עיברו את החדש והיו תורם לוי
מתענים: מסתיל ונקבע עליהו ולא נאכל:
לא שמעתי מפי בית דין מקודש לא תעיד
לכם דתמרינן לקיין בפרקי על כולן שלוחי
יונתים מבערב כגון אם לא קדשוהו ביום
שלשים יכולין השלוחים לערב למחר מעבר
הוא לחבל על ניסן ותשרי לקץ ע"פ שיודעין
שיקדשוהו למחר ביום שלשים ואחר שהרי
אין לחם הפנים כראוי לשלשים ושנים שלמו
הכי אין יוכלין עד שישמעו מפי בית דין
מקודש ואני לא שמעתי מפי בית דין שלח
שלוחי ניסן שבית דין מקודש להודיע
יום שקדשוהו וכל מה שהם יכולין לילך הם
הולכין עד הפסח וכן בתשרי על שבות תוך
משבתו ומי טוב שלח ניתנו לחבל לשלוחי
כלתניא בפרק קמא דתענית (דף יב ע"ב) ואי
אתה מחבל על קיומה של תורה שלוחי ניסן
מגיעין לחוקים שלוחי תשרי מגיעין
שהרי אין ימים טובים נתונים לעבדים
ובתשרי יש בהם שני ימים טובים של ראש
השנה שלוחין הולכין בו: ליעבדו תרי יומי טבי
ואף על פי שגזרו להם השלוחים יום
קבועה: גזירה ניסן אטו תשרי שהם
תנה הם לעשות ניסן יום אחד יכנסו כן
בתשרי שלח על פי שלוחי ופעמים שיטעו:
רבי חייא ורבי חייא בר אבא תלמידי דרבי
יוחנן הוו ושמעו מפיו לכך הקפיד בנגדם:
עברו יומא מלא גבי המקום: יתיב
בתעניתא תריומי עם כל לותיהם שהם
עיברו בית דין את החדש ויום אחד עשר
שלנו הוא עשרי שלהם: לם תהא אחריתו
הריגי את על ידך שתוקיקני להתענות שני
ימים ושתי לילות הם תהא אחריתו טוטריקון
של דמהרים: כי חזית דמשכרה תקופת
טבת עד שיתסר בניסן שתין תקופת ניסן
כופלת עד יום שהם עשרי וקי מת לן ליום
שתקופה מתחיל כרבי יוסי דאמר הכי בפרק
קמא דסנהדרין נמצאת תקופת שבת
מוסבת עד שיתסר בניסן ולא עד בכלל עשרה להיות שתא מעוברת דאית
להו הא סבר בפ קמא דסנהדרין: ולא תיחוש לה למימר יתידלה היא ולא
נעביד כוותייהו אלא ודאי כתחרי נעביד דמסיים להו קרא דכתיב את חדש
האביב שיהא בחודש ואביב הוא יום תקופת ניסן שניסן של שתא נכנס בו
שניסן קרוי אביב על שם שיגול התבואה וניגול התבואה אינו אלא לאחר עבור
של שתא שהקיץ והחורף אחר תשרי הם והוא לך הכתוב לומר
שיהא בחודש ואין לשון חודש נופל אלא בלבנה שהי מתחדשת בתולדותיה
ואומרין קרא שיהא ניסן של שתא בתוך י"ה יום למולד הלבנה שהוא עדיין
מחודש הלבנה דמיום מרכבתה עשר ואילך יש היא ואילו היה תקופת ניסן
ביום ט"ו לא היו צריכין לעבר את השנה אלא נעבר חדר ונדחה את ניסן
יום אחד ותפול התקופה ביום מרכבתה עשר אבל כשהיא כאה ביום שם
שניסן לא דיו לן בעיבורו של חדר ובריכה השנה להתעבר ותיפול
התקופה בחדר שני נמצא ניסן של שתה מוסך בתוך חדש ניסן הלבנה הכי
קרינן לה בסנהדרין שיהא דתחרים דכי מטית בחמש עשרה מעברין את
השנה ואי מטית לסם עשרה מעברין את השנה שמור מביב של תקופה
שיהא בחודש ניסן הלבנה: סיהרא דמשלם ליומא
מכאן התחיל שעה שיהא מתחיל עד שעת ויריחה: מתני׳

KAUFMANN
DAVID
KÖNYVTÁRA
Or. 49.

1409

ספר

אור ישראל

אשר חיבר · הרב המחבר · בשפה ברורה מדבר · ה"ה
הרב המופלא תפארת ופריאת כמוהו"ר ישראל בהרר
מהרן ז"ל יפ"ה תכ"ד וי"ו דק"ק סקלאב במדינת רוסיא יצ"ו :
ה"ה מנוע מענדעלין וקלמנקא יפה ועשה פירות על רוב
מאמרי קוהר קדישא וטהירא וביותר ליתוד סוד סדר התפילות
וביאור נ"כ כתבי הקודש האר"י ז"ל · ופי' סוד ר"ת אתוון עם
הנקודות · וסוד טעמ"ים נקו"דות ת"נין "ומיתר ל"ב
חלקים ח' מסדר הכ"ל ובתוכם מבוארים פי' על רוב נמ'
ומנדות תמוהים ועל רוב מאמרי תקילים ע"פ סוד וקבלת ע"פ
גלגל · והחלק הב' עלם"ע הח"ח מסיימן ח' עד סוף סי' תרנ"ו כל
הלכת' וסלכת' בומ' ובתוכם מבוארים נמ' ומנדות ומו' ומדר'
תשר עד הכה היו מוכחים בגמי יומר הריס · וכדי להקל על
המחפש מכל הנ"ל סידר מרחק מקומות בסוף הספר ותחת
בכלי הרושים · ומרחים · ובזכות זה והזוגים בו תמיד יעלו
מושיעים לציון ברננים ולגלגלו בתפארים
ותבנה ירושלים :

לפרש **כי קרוב אליך הדבר מאד**
בפיך ובלבבך לעשותו :

נדפס פה קיק ופרנקפורט דאדרה

תחת ממשלת אדוננו המלך הון פריידן וקורפירשט הון
ברבינורן **פרידריך** החסיד
והרחמן השם יר"ה ויתנשא מלכותו לעד :

נדפס בבית האדון החסיד א"ה
העד מיבעל גאטשאלק :

אלו הן הסכמות של תמאורות הגדולות הגאונים המפורסמים הרבנים דראשי קהילות יצו

הסכמות הגאון הגדול המפורסם כמהורר זיסקינד נרו אבד ורם דקק לובלין והגליל יצו

חנה עבר עלי איש קדוש ישמר לו · כבוד לומר כולו · הרם
הגר ל זיק כל · תלוף המסובל עליהו לא יכול : המופלא
בתורה ובחסידות · לו עשר ידות · מעשה נפלאות ומעלות · כמגלי
וכמסתלות · כבוד מהר"ר ישראל בהר"ר אהרן זלה"ה ור"מ דק"ק
מקלאב אות מקבלות קדושות חזקות וספיות שבמדינת רוסיה ·
ואמר עם ספר הריתי מכתב פתיחי חתום ידי קודש לותיו מעולפות
ספירין ידי קודש המאורות הגדולים הרבנים המופלגים דמדינת
ליטא יע"ן · כלם כת' עוכים ולומדים בפיסם מה שרצו פעיניהם
לחזק קנקן מקדושים לחזר חיבר הרב הנ"ל ומקבלים ל
להדפיסם · ואני בתוכה לבבי לבלי יתיבישו ידעתי את הרב הנ"ל
לשבר ושבחו ביותר לעת וקנתי וקבלתי ח"ח כל זמן שחוקים דעתן
מיתוסף עליהם בינתין והבאר חיילים ניבר ומחבר ומלקט הבריים
נחודים מזה ומזה רב ומלבב ונופת צופי מתוקים · והבריים
עתיקים · בגלה ובנסתר · מחבר לחמדי שבר · וכל הבריו הבריו
קבלה · ובודאי כל המעיין בספריו יפתה בטעם הבריו · בן
לחתיי להסכים עם המאורות הגדולים לחזק מלין
בעט ועופרת · להיות לו ולורעו סמיוחסים לחדיו לעטרת תפארת
ובלתי הרם המחבר הנ"ל ובניו לא יריש לים את ידו · לדפוס
בחוך עשרה שנים מהבלות הדפסת ספר הנ"ל בכח"ח ושתות
ובחדם יע"ן כ"ד המדבר בכבוד תלמידו של תורה ולומדי היום
יום ה' ד"ח אבחם תם"ח לפ"ק
בחי' הקטן מרדכי זיסקינד בהרר משה ז"ל רוטנבורג חונה פה ק"ק
לובלין והגליל יצו :

הסכמות הגאון הגדול חמפורסם כמהורר גבריאל אבד ורם דקק מעץ :

לעיני הין דבריס הדבריס חלו שלבים ותשעה מלחמת השמיס
בתיקון תיקונה לדור דיע ועם כיות התבוננות תבונות
לותיות מחכימות חכמות רחמות בתועפות מוסף ביוף חלי חיוה
קוהדרסים יריעות בלבית ויריעות עזים מדברים קסוף מסתכלי'
מרחיס במרחק לנגלי' שער בת רבים יפתו מיין שמן הרקח מרקחת
קודם לעילה קדוש לתפת מדבר מחני' וקול בשופר בבואו בקודש
ישראל לה' רחמית תבואתו בכח סור וכר סורח בעין רוכל רוכל
פונה טפח שוחק הדק היטב מיטיב ומקדיר בהריס ידו יד תנבעות
תכון תכונן · כוון למבת מעבית ומכלה לבלות קונים מוכרס
דביני בקודש יכנום ויפח בפלוס ובמישור מכיפו מכיף בסודר סדר
חכמה ודעת את ה' בסביר בעשר ובתיתר לבחר קנת דברי הזוהר
ומרחה מקום בחבצ במקום קודש הקדשים בחופת ובתיתר ובחי נפ
ר' נב"ר ישראל בנבורה יחסוף ידו בחסך חסדים בחבצת ה' בינת
דודים הוא כיהו הגאון המופלא ומופלא דמפלגי בבולי' חיפלג ב
בתורה ובחסידות בנגלה ובנסתר בוהה וסותר ניקר ויורד תופר
וחותר בתהור"ר ישראל בהר"ר אהרן זלה"ה דק"ק מקלאב"ו בחדינת
רוסי' הנס שמן הרחוי להיות בבוסים ד"ת בבוסים ונטועים בהסתר
וסתר לחרי חשר בבר בדפסו בחלה וכחלה ומה נפ חשר שמעבו
רבים העידו והפליגו מתהלות מעלת הרב הגאון הנ"ל ומחסידותו
מנעוריו לבלי לח יאוה בדיק ולעיני רחיתי שהרבה מהגאונים חשר
הסכימו בהדפסת ספר הנ"ל ע"כ נפ ידי תבון והנני מסכים להדפיס
דברי הספר הלזה לדפוס ושום חדם לח ירים ידו להדפיס ספר הנ"ל
בחוך עשרה שנים בלי ידיעת ורצון הגאון הנ"ל בחרם ושמתו' ובחסגיע
להרב המופלא חיטיב הגאון הנ"ל יתברך מהחל המבורך
כ"ד המדבר לכבוד המקום ותורתו היום יום ח' י"ג לחודש תמוז
תס"ב לפ"ק ומחל לו "כ"מ"ם"ט" ה"חורים "לפניה" :
בחי' הק' נבריחל בח"ח החסיד מוהר"ר ל' ז"ל ה"ם מקרלקא :

הסכמות הה"ה כמהורר שמעי' אבד ורם דקק בערלין והמדינה יצו

כמה ככרי דנרד ומבח ותלות לבעל לחבקת רוכל מרי' דכית
מור ותלות בן תפרחים רחם לבתי תכות · הפותח לבו

הסכמת הגאון הגדול חמפורסם כמהורר דוד נרו אבד ורם דקק ניקל שפורג והמדינה מערהרין יצו :

יש"ראל יקרת שמו תבר חולך לחרחקים רחוק כחטחוי קסת
סופר עדיו כחתומין וכין לו ועדיו בנד תסתן כבר יפת
בחתימות זקן ויושב ביסיבה · פוקחי כחה נלחוני תרן חתיבדים
מלומד הדעת ותבונה סוכבים לותו · והידר מבדי' לי' וכולהו
בחדא מתחת חתיבהו וכתנו עדיהן ויבדקו נדקת ישראל · על הלי
נברת פריצת לה"ר ור"מ דק"ק מקלאב כמדינת רוסיה ה"ה מהור"ר
ישראל נר"ו תבר יש לו יד ושם בנגלה ובנסתר · ואין כופין עליו
פסבתר · מפרק הרי בתר · ורחיתי כחה נלחוני עולם מסבחים
להיותם יפהו מעייהו חוכה מעיין פתוח ולח מעיין חתום · ולח קבלה
היח בכבל בכבלה דעבדת ה' כוכל עליהם פרוסים · ובכה
מי שלח רחה לת החודש תימו יכול להעיד · רק כח לפני על לח
סדרך · ולח הי' לו זמן ועידן לעבן הבבר תלוה בדברי הרב
המופלא כר"ן · רק לחרתי הוחיל ויפח בחיכוחו ורחשו מכוסה ·
בתורת לפחת ולחבי' לי' שיטת · חכחה וזקנה יש כאן לחרתי
להיות סכיף לעוסה מלוה · עם לותן מסכיימו כבר וכל המקייע
מחלודו · יהי' כוית הענן הזהו · וישבוך בכשבו וכמלודו · וכהית
שהרה המחבר הנ"ל יגע כחה יגיעות עד שהביח לבית הדפוס ו
ומתיירת בן יבח לוית חיה יהי' מי שיהי' ויסיע נבולו בתוך י' שנים
הן בעמנו לו ע"י לוית תחבולות לישרהל' לי' חיוח דרבן לליח בי'
לפתיחת פי המדבר לבבוד תורה ולומדים לעמה יום שבבל כי טוב
ד"ן בבלין שבת "ע"ד "כ"י "י"ב"ח "ם"י"ל"ה לפ"ק :
בחיה דוד הקטן חופבהיים בן המפורסם מהר"ר חברהם חופבהיים
זצ"ל ה"ם תוך עם לחי יושב עדת ישורון בק"ק ניקל שפורג ובבל
מדינת מערהרין וחותם פה ק"ק הנוכר בבית הקנין המפורסם פרנם
בדור חתי הר"ר ליפמן מוהל לחרן ס"י :

הסכמת הגאון הגדול המפורסם כמהורר אברהם נרו רם דקק פראג :

אל עבר פני החירו לוח קונטרסים יהרב הגדול חופלא ומופלג
מהור"ר ישראל בהר"ר אהרן זצ"ל דק"ק מקלאב נר"ו תורה
תתומה חנולה נתנו לבתוב ובחתרו לקרות קריחתן זו הילולה : פקעי
לוינת רוח דקולה ומקופה בסם וחותם בברוך יפת לעבודת המלך
מלכו של עולם : ועפקו בבתירות כבוד חלקי הסתר . בוכה ומותר
כתירות וקנים בין בוכה לולות היכלות ותלים ובעל נדר ופרן
כל שהוח תבן הסם והבח לחסוקי מילתה מסיק בסתום : ולחמיבה
להסכים : בשנם סדרכי למבוע לת עצמי ליתן ידי עמהם בעסקי
דפוס ספרים חדשים . בפרטות ספרי קבלה . ע"ע יפלתי מונחי :
בחשר סרבים מובני ישיבתי נדולי חקרי לב שסעידו על הרב המחבר
הנ"ל בחשר נהירין לי' שבילי דמיתת מבסי' ומטמירי לי' מנלי' וכל מעשיו
לשם שמים יבן הבסכמתי להוסיף דבריו לחור' לחך ידי וחרועי תבון בדבר
עמק הדפוס שלח יכנם חדם בנבולו בחוך י' שנים בחח"ו בד ה"ה ע"ל:
וכל המסייע זכה לשמים : כ"ד הטרוד היו"ם ח' י"ב תמוז להחי שתת
תס"ב לפ"ק הק' לחברהם בחהור"ר שחול ז"ל ה"ם ברודת מבפרלא .

הסכמת הה"ה כמהורר אברהם אבד ורם דקק הלברשטאט והמדינה יצו

מי ולת עולה מן המדבר בשפה ברורה ובבעיונה קדושה קדוש
יחמור לו ק"ול ישרהל שחעבו בנגלה ובנסתר בכל החוקים סיכי
ועוקר הרים בם"כ הקודש שבבם לפני ולפנים בפרדם החכמה ובינה
רב בתורה ובחעמקה פלר החכמים : ה"ה הגאון המופלא ומופלג
בתורה ובקסידות לו עבר ידות תב"ד ור"מ כמהור"ר ישראל נר"ו ב
בהר"ר לחרן ז"ל בן היום שבדיק זה כח לבית מלובי ולחבר שיעבו כן
כולהון יקר רלתה עינא דבריס שלח שמעה לוזן מעולם על כל נעלם
בנע' ובפוסקי' לח הניח דבר קטן לו דבר נדול שלח חידש בו חידושים
מנלה ונסנרים : מלחומי זוהר בכמה חופנים כמקומי מסורים · דרש
דרושים נחמדים ולחרון חביב חיבורו נפלחים מחבר חיבור קודש
להלחיר עיני תכמים בהלבה ומוקן ומקובל תפלרת ישרהל תפלרתי

AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

שערי לומרות נכונות וחשובות תורה זו כי נעימים ונפעריס • עד
שכח ישראל לאמר כך לתפאר עוקר הרים מחפו תפלת תורה חדשה •
מה שלא נגלה מעכו כי אם לחשך • הוא הרב הגדול פנחון החסורסס
תורתו כאיים ליס מכסיס • בשמו המכובד הרבני מהר"ר ישראל בהר"ר
אהרן הכ"ד ור"מ דק"ק שקלאב הוא טרח הוא יגע כחה וכחה שניס :
העלה פירות ניכוסר מעפרים רשוכים • נתן רוח ליוסר כל ולוסבת
תחכוסים תלמידי חכמים ירוו מחוכים • בספרו פרושים כחמדים
על הזוהר בכחב חופנים : בכל חופן וחופן מרחה לחיית הספנים
נחרות מדרשים כלחזים יחדין כלבו מסיכי כתוכים • לח כספרי רבני
ועירי קטנים לחר בוכי ספריהם בכוית רחם חני בקודש וחני בחול •
לכל דח הוח כולו קודש • נוף וטוף ריחון עשים ודבש • לחר ע"כ לכל
ת"ח כמוהו י"כ היינו מחכים ומנפים מתי יבח לידי וינלה מנפוכים •
נחת רוח לחכמי התורה וכבודם וכקיום לחר כח בעמדו ובכבודו •
ותלמודו כידו : הספר הנכבד בשם יקרת חו"ר ישרח"ל כתובות בספר
חרות על הלוחות לחוי להעלות על שלחן מלכים בנרחיו הוה מתוקן
בדבש ומעשה מרקחים • לחכי המסכים עם הרבנים הנלוונים לחר
הטיבו דבריהם להביאו לבית הדפוס : בעט"ו יחרכהו בעתו יחישה
לזכות לת הרבים המחכים ומנפים מתי יעשה נשר לתורה זו • והנני
מטיל נודח רבח בשמחת ונידוי שלח יעלה על לב לחד מבני ישראל
להדפיס ספר הזה עד עשרה שנים לח ע"י פעולות עשמו ולח ע"י
לחרים ולח ע"י עשמין שלח יקל עני היתכך בחרבה ובח לחר ונוטלו
ונל מי שמוע לקול מוריס ומורים: ויקיים עלה הדבריס • יהריכהו
ה' יחי וזכי: כ"ד הכותב לכבוד לחכמיח של תורה היו' יוס נ' ט"ו שבט
עם"ב לפ"ק שמעי' בלח"ח הר"ר לברהם ישסכר כער ו"ל ה"ם חו"כ פה
ק"ק ברלין והמדינה יצו •

הסכמות הה"ה כמהור"ר יהודא ליב אבי"ד ור"מ דק"ק גלוגא רבתי•

צדיק כח לבית מלוכי מחרץ רחוקה ושמע בידה ושודח ותלמודו
בידו חיס קדוש הוח עליכו עבר בהיח כבח עתיקה קדישח
בר"ח דנויז' תבר • כוקב ויורד עד שתקום העמק והריחב שלא ככבש'
דרחמ' כיחבורין ותופר חבר • עשות ספריס ארבה לכל מהמוכן הוח
חוכח ומוכר : זקן ולבי כבודנ יוסב בימיכב : הרב המופלח ומופלג
כבוד מהר"ר ישרחל נר"ו חב"ד ור"מ דק"ק שקלאב במדינת רוסיח :
יחי' דגן בתלמוד : יפריח כנפן בתנדה • ובכרו כיין בכנכם וישח סודות
בתורה בכוונר של עבכים להבריחם חל שדפוס יורד לשמת ושותח כיין
כבר בתי' זיוון • מחנדי חקלח דתפוחין : דורש בסוד הכשם"ל ועביד
מוזין • מנלה עפה : מעניסס מרחות טחון • מסכר קושב : דיקלח
זקפה ודשח וכבר נכבה ונם קמה : לחנלי דברכי ודפרכותי' ותלו
ויכיהון עלינו מחורי עיכינו מחיד עיכינו : נחון עוזיח הנדולים לחר
בחרן כמדינת פולין שמכו ידיהם עלינו ובחתומיהם זכין לנו • נרור
המור • לגן מה כעניכ בתרי כתר דישח נופח נדיר • ולומר לף חני
כמוהם כיהודח ועוד לקרח ולחפוני נברח להסכים עם לותן שכבר
וזוכים שכבשרון יקי' מפעלח • ויפומו חוכח מעייכותיו ומילין : כ"ד
ועירח דמן חכרוח לחר ליום ה' ד' תשרי על מבועי מים יפחל לותנו
חל נינת כ"ת"ן לפ"ק נחס ק"ק יהודח ליב בלח"ח מהר"ר
משה ז"ל :

הסכמות הה"ה כמהורר שלמה הדרשן דק"ק לובלין:

הנינן כחדרנו של רשב"י דבמוף יומיח לחתנליין רוח דחורייתח
וכריך רחמנח דחיכון דחיתנליין על ידי דההו' שכח חסידח
קדישח החחור הנדול מחו' כבוד מהר"ר ישרחל בהר"ר חהרן יצו •
כח ה חיבורים ברוין דחורייתח ועלי כחתר דקב"ה מכרח בפעליח של
מעלה ישרחל לחר כך לחתפלר ויזכה לעשות פירות ועבדולים בעין
חייים הקדוש יומיפס לחורה ויח ח' ר"ח חלול תשח"ל הכשוב
עלמה דרמן מפרינח מלובלין •

תהיה כנד הפעמים כלב יפיס : דבריס כמוסיס ויקריס : מהרלוי
להמשיך מעשה ידי כעבק נפתרות : ואחרי רוחי לים קדוש כוה •
וכל נלוני לרן כתנו עידיהן והנדיקו לת הנדיק דמעיקרת (לחיות
לחיה כסניף ואחב בין הנדיקים דבריו הנחומדים שיזוקקו־כי מילי
מעיליותת בעט ברזל ועופרת לחיען שתהיה עטרה לראש בני ישרח"ל
לתפחרת • כ"ד המדבר לכבוד התורה שימונו מעיכות החכמה חוכה
בכל פיכות וקנה • היום כ' ט"ו טבת תסכ"ל לפ"ק : הקטן לברהם
בהו"ר יהודה נרו' חוכה ק"ק הלברשטט והמדינה יצו':

הסכמת הה"ה כמהור"ר יהודא ליב אבי"ד ור"מ דק"ק גריידץ

בני ניין נילו ושמחו כה' לחליכים כי כתן לכם המורה לנדקה ויורד
לכם נם"ס נ' שכ"ל משבילי דכהור' דחורייתח : ול' יותר
דת רוח דא' רבתי • דאשריך ישרח"ל מי כמוך בה ודתי חדוותת
דחורייתח חתי נפשתי דוכיתת לבתי בחורת דקתי בספרוריתת •
הוח ת' קדוש מדבר נלי עתיקתת ומסתרתת • הוח הרב הנדול המאור
סטשור כי' עי' כבוד מוהר"ר ישרחל נרו' חב"ד ור"מ דק"ק שקלאב
"שבולי "חב בשוד התפוח רוח דחבח : לח חכים ליה הויות
דחבוי ורבח ודבר נדול מעשה מרכבה : יודע לשוט בימות
רבח • נלל כמים חדירים והעלה כתף מרנליו טבח • נוחרו
בחרוזים • רחוי לברך עליו ברוך חכם הרזים : כי נבעם
בשלום ויגח בשלום : כשנכנם לפרדם כרבי עקיבח : בסוד
עתיקא סביתתי ורזוח דישרחל סבתא • חלומתו קמה נם נפלה •
ובכן נם לחכי קטן היודע לעי מברכין : הריני מברך בשמחה
בדין שככה לו בעולמו • והרי לחני סניף פס המסבויים להדפים
כל חיבורי טהרה יחסרת קודש שבידו כדי להוסיף לחור תעלומה •
ולחסכים חני לומר קמון וכעלה חל הר ה' וכלכה בחודו לור
החכמה : וכודחי לין הדור יתום ולח יהי"ו יוסבי חב"ך בכהוי
עינים בחכמת הקבלה • כשמתו מתעיין היומח מן הקדם קדש
ישרח"ל לב' רחמת תבוחתו כל מיי"חלין חשרי כל חוכה לו •
וכל מסעדיו ומחזיקיו יזכו לעמוד בסוד ישרים ליסרים נחוה
תהלה • לפני מיחיית מלחכי השרת כשמחלו מה פעל חל
לו יחמר הבה חלהיכו זה קיוכו לו : בן בתורתו בן ב
ביסודתו כשמחה וכנילה •
כ"ד המצפה לחור תורתו חשרי המחכה ויניע לרחות חלה :
היום יום נ' שב' שם כי טוב ך"ת מרחשון • לפרט חשריך
ישרחל מי כמוך וגו' וחתה על במת"ך לפרט קטן :

כחס הנעיר בחלפי יהודח ליב בח"ח הר"ר שלמה ז"ל ה"ם
עבד לעם קוה בק"ק גריידן:

הסכמות הרב המחבר הנ"ל

ואני חכח כין הקונדים מחנדי מקלח להריס חת ידי בתוקף
זרועי בק"ן קולמוס ליתן חרס ושמחת על
כל מי שיעביר על נזירת וחרמות ושמתות חלו הנחוכים הכ"ל וחוסיף
עוד מי שיסלח ידו לעזור בלתי ידיעתי וידיעת כני כבו' יהיה מי שיסיס
בחיוב תחבולה קן ע"י עשמו קן ע"י לדמתי ושעשור יהיה חל עליו
חרמות הכ"ל והשומע יוכעס ותבח עליו ברכת טוב •

הסכמות

אלו הן הסכמות של הגאונים הרבנים דראשי קהילות דמדינת ליטא

הסכמת הגאון הגדול המפורסם כמהורי"ר יהודה ליב אבד ורים דקק בריסק יצו"ו

גברא רבה קדיש • יפרח כשושנה : חכמתו בחון תרומה :
לתין וחיקר וחיבר מחברת הקודש לכבוד הסכיכה • עשה
לזכים לתורה בנגלה ובכסתר : ה"ה הרב הגדול המופלג המקובל
החסיד כמהור"ר ישראל בהר"ר מהרן ז"ל ואב"ד דק"ק סקלאב יצו"ו •
כאשר ביכותי בספרים הקדושים לאשר חיבר ועייכתי בהם ורחיתי
לאשר נלב"ם בחים לאדירים והעלה מרגנית' : גם דרש פה בסקהלות
והרחה תריפותו וברקיאותו בספרי המקובלים : וכבר הפליגו הגאוכים
הרבכים דמדיכתיכו ליטא יצו' ויאשבח תורתו • ונדול עמותתו •
והסכיכו מיפומו מעייכותיו חומה • ואכי לית הייתי לו עומסם במדיכה זו•
בכן כהיום אבי מסכים לדעת הגאוכים הכ"ל להכיח הספרי' הקדושים
הכ"ל לבית הדפום לזוכות בו את הרבים • ומלאכה לאדם דעה כחיים
ליש מכקיש : ד"ה לכבוד התורה ולכבוד החים קדום נברית רבה הכ"ל
היום יום ח' טוב מיכחם תם"ח לפ"ק פה ק"ק בריסק דליטא יצו' •
כאם אחי' יהודה ליב חוכה ק"ק בריסק יצו' •

הסכמת הגאון הגדול המפורסם כמהורי"ר הילל סגל אבד ורים דקק ווילנא יצו"ו :

בחיות עבר עלי הלי גברת רבה קדישת • חסידת ופרישת• חים
חסיד יסיר וכושר מעשלו • בעל בעמיו להללו • ברוך ה'
חילי • ה"ה הרב המופלא • יחויר התורה בפלפולה • היעים כבוד
שמו • בכל מקום הלכה כמותו • וה' עמו • מוה"ר ישראל בה"ר מהרן
לאב"ד ור"מ דק"ק סקלאב יצו' • והרחה לפני את חבוריו לאשר חבר
מחברת קודש ד' ספרים כולם מחודים• מיני מתיקה ודברי חידודים •
על הלכי בו מיומדים • חרות הוח על הלוחות • כאמרה לכתוב
ולקרות • לחרות טהורות • כימיני מסורות • בכסתר ובכגלות •
להבין ולהורות • בכן לף ידי תבון ורועני תאחן להדפים שיפומו
מעייכותיו חומה להכיאם לבית הדפום ויחוקו מילין בעט וטופרת •
לחתן יעמדו ימים רבים דורי דורות למסמרת • הלא כה דברי
הנאמרים בלחת החותם היום יום ו' לאדר ראשון תם"ח לפ"ק •
כאם הצעיר הלל הלוי חוכה פה ק"ק ווילכא יצו' •

הסכמת הגאון כמהורי"ר מנחם בין אבד ורים דמדינת רוסיא יצו"ו :

ישמח ישראל בעושיו כאת • רוח ליוצרו : עשה ספרים הרבה
תורה והגדיל תוזיה • הוא ניהו הרב הגדול בתורה
ובינות מסובב מתוקן ומסובל : בשני ראשים לוחו האחבל • ברקיע
ברקיו האירו תבל • כי ה"ה כבוד מוהר"ר ישראל הכה"ר מהרן נרו' •
לאשר יאה על כם ההוראה • והרכיע תורה פה ק"ק סקלאב • וישראל
עשה חי"ל חילי לתורייתא עשה לוזים • ולללומדים מאיר עיכים •
בנגלה ובכסתר הפלא ופלא בכל ימים לדירים ומרגכית' דלית דיה
טיהי העלה ויחיבר מחברת הקודש • והכה הגיע עת לכל חפץ ה' יצליח
להיות חכמתו בתוך תורכה כאור וזרח ומטה מהרן יפריח • ולאשר
ידעתו שכל כוונתו לש"ם לזכות רבים • והתולה בזכות הרבים תולים
לו בזכותיו • ובזכות תורתו • והסכיוה דעתיכו לדעת הגאוכים
הרבכים המופלגים שהפליגו בשבחו ותורתו • ויפומו חומה מעייכותיו
להיות דבריו חרותים בעט ברזל ועופרת נלוי לעיכי כל ישראל על
כלוחי חרות ותתלה בהרן דעה • כ"ד בכיתב והחותם לכבוד הכסיית'
של תורה נברית רבה וקדישת ויקירת • יום ד' תיזו לספר וישמע
ה' לקול יש"ראל"ל לפ"ק • פה ק"ק סקלאב בחשיית ווטד קודש
קהילי מדיכ' רוסיא יצו' • מכחם בלח"ת מוהר"ר בכיימין כ"ץ ז"ל מבריסק

הסכמת הגאון חגדול המפורסם כמהוריר שמחה כיץ אבד ורים דקק הוראדני יצו"ו :

איש קדוש עבר היום בגילה ובשמחה כו • רוח אלקים בקרבו :
ה"ה המפורסם הרב הגדול ומופלא בגגלה ובכסתרה כ"י
בתגלה כל טמירין דק בדרך כבוד מוהר"ר ישראל בהר"ר מהרן נרו' •
שהיה אב"ד ור"מ בכמה קהלות קדושות • ועתה הוא בכבוד ובתפארת
אב"ד ור"מ דק"ק סקלאב יצו' • ויאר"אל עשה חיל חילו בתורייתא
רים נלוחת ומרגנית' ואלו יקדיתת ברוח דחכמתא • מילין דלא לאפשר
לאיפרט בשפתא • פוס מעלל דברכתא • ואפס ונדר בחפציו כל הני
מילין עילאין טמירין נבו וילט לותם בחדיתו עד כלי השחיר
עזלגות מילולות עולה בקנה ח' • וחיבר מחברת הקדוש לרבעה
ספרים בגגלה ובכסתרה דרוש על כל קון וקון תילי תילי כתת לתתא
ומליך לעילא • יניבא בפרעתא ודיבורו בשמי מעלה • רוח דעלה
במלחמת של תורה • בעבה וקיזה • מתפתחי' עושה קתומה קודו' בפלחו'
חכמת אלקים בקרבו בפיכה וחתומה • וביקש מאוני לשקול ידי ליתן
הסכמה להכיאו לבית הדפום • פגם שהרחוי לאשוך ידי מוה שלא
היה ולא יתקדם • ליתן הסכמה על חכמה זו : לך שחה' יאת הדבר
לאשר כבר שלחו ידם להכיאו לבית הדפום על חכמת הקבלה • בכן
לאחריתי לא תיוטב טוב ואבעלין • ולשות לו להכיאו לבית הדפום כל
לרבעה ספרים הכ"ל בלי מוחה ומעכב • ובזכות זה יגלגל הפם זכות
ע"י וכחי • ויעלה לכן משיחכו בחברה בימיכו • כ"ד החותם לכבוד
הסכיכית של תורה • היום יום כ' י"ג לאדר ראשון תם"ח לפ"ק • פה ק"ק
הורחדכי גדולה דמדיכת ליטא יצו' •
כאם שחתי כהן רפא פורט חוכה ק"ק הכ"ל •

הסכמת חגאון הגדול המפורסם כמהוריר שלמה אבד ורים דקק סלוצק יצו"ו :

לבו חזו מפעלות ה' אשר יעשה שר בתורה ושליט בחעשה ובת
חלב ודבש תחת לשוכו לשון זהורים בראש שר המשלח מעיכו'
חזוקות חיים אשר חתכו יוצא לוחים כסדרה דכי הב בפירים ומחירים
לאחרן ואלדיים פרי קודש הילולים הילולא רבא • ואת תורת האדם
הגדול ה"ה המפורסם הרב הגדול ומופלא בגגלה ובכסתר לי' נתגלי'
כ"ש כמהור"ר ישראל בהר"ר מהרן יפה • ויבא את הרבים • הגחמא כוה
לים אשר רוח אלקים בקרבו • וכרעיו כולה כליל תפארת עטרת
כלילו יופי • כבר ידע מוכיטין שלו • וכבר מודע בין החיים פס
למוכאיהם בחרבעה ספרים אשר בפתחין לפני יחברת הקודש
מוכשרתן • והן היום הקריב לפני מבחת לוה"ר לגגלות וקדקפתא
חוינא ביני עמודי עולם • ולחיתי וקריתי לוה עלין לדוגמא קריאתן
זו הילולן הלל הגדול אשר אמר לאסף ונדר בחפציו מכל הני מילין ברוח
דחכמתא • מילין דלא לאפשר לאיפרט בשפתא ומגדול עוז לעמו יתן
שלא יבלו תורה חתומה כיתה ולהיות יפומו מעייכותיו חומה •
תוקף הסכמתיכו עצומה ובתומה לאשר אמר יצא הדבר • שכבר
שלחו ידם כי' הגאוכים המחוררות הרבכים ורוחי רחשי הקהלות
מדיכת ליטא יצו' • גם אכי מחרתי לא תיוטב טוב מבעלין לכתוב
מילי בספר עט ברזל ועופרת • ולהיות לאסמרת • ולישראל לפם
ולתפארת לדורי דורות לחקיק דבריו בדפום • ולא יחתן היש את
לבבו ולקפון את ידיו מלהגות מחשיב לדבר מלוה • ושומע לו יאכון
בטח • ולזכות בו עדת מי מנה • ולהיות הארן מלאה דעה וביכה •
וירוח משיח צדקיכו • במהרה בימיכו • כ"ד החותם לכבוד הסכיכית
של תורה • היום יום הפסי דהחי שתא ושיס בסלע קכה א' ח' ן' לפ"ק :
הצעיר שלמה מהלקוני חוכה בק"ק סלוצק •

הסכמת הגאון כמהורר זאב וואלף נרו' אבד ורים דקק מינסק והגליל יצו"ו :

גם פה עבר עליכו היש קדוש בתורה וכחסידות • הוא מלא ונדוש • וכידו מניפה עשה דורש את התורה בגגלה ובכסתר כרה ויש"ה ועיכי רחו
זאת התורה וזה וכרוזה • אשר קיכן וריבן החדש הגדול בעגקים ר"ב ועשוס ביעראל • ה"ה שחדי ופלאי זודי והדדי הרב הגדול שבח
עוז ויגדול עטרת תפארת כי' וקדושו לאב"ד ור"מ דק"ק סקלאב אשר חיין וחיקר לרבעה ספרים יקרים וככבדים • אשר בחור תורתו מחיר לאחרן
ולדדים שבילי דלקיע כהירין לי' כאשר יחזו עיכי הגבורים המה גבורי תורתיכם סגכי' וחורי' • אשר גבר ישראל עושה חיל בתורייתא מילין
דלא לאסתר בשפתין : עמוקים וחתוקים כאיכן זיתא • בכן לף ידי תבון עם הסכמת הגאוכים הרבכים שבבר קדמוכי • ולף זרועי תחמכי
שיפומו מעייכותיו חומה להכיאו לבית הדפום • וחיקרו מילין בעט סופר ומלאכה לבית הדפום • וישמח ישראל"ל
בעושיו • ודבריו יהיה מוכרים ומעשים • היום יום ה' ו' תזיו לדהי שתא תם"ח לפ"ק •
הקטן מאד ואפ המכוכה וואלף בח"ת ו' החסיד הרב המפורסם מוהר"ר יחזקאל ז"ל ה"ה מחוכה פה ק"ק מינסק ובהגליל שבבית הנ"ל •

לשם יחוד קב"ה ושכינתיה על ידי עלת כל העלות
ער דלית עלוי לעילא מיניה:

תמר לחיכם ישראל: הנה עיכוכם
הרחות את כל התלחות אשר עברו על עם
קדוש בכי לכל חי משכת ת"ח אשר היה
ביתי בעו"ה. ואשר ספרו לבותיכו:
והמפורסם לין נרוך רליה: כל הנוירות
מי יוכל לספר: ומיתות עשוות שהין
בשנים כ"ל משפת ת"ח. אשר היה המכה מתפשט בכולו בקהלה ק'
ק' פאפרבי"טג. שם השליכו שנה עשר מתות ילדים חיים בבאר
תחת כאשר קידור הנאון האפורסם מהור"ר שעפטי"ל כ"ץ ז"ל בעל
שפתי כהן על זה בתריכות נדול. כמה מדינות נהרסו וכמה
קהלות קדושות נעקרו: וכמה בתי כנסיות נחרבו:
תורה נלקחו ונפרסו בתם ונתנו למרמס בעו"ה: והנה ביומבת
בכורות עיין בדף ל"ח מתחיל ע"ב ותרחיל שם בשלחי: תעשה בעיניכם
שאברו י"ו קרבות על חורו של חרו שהוא קוד רוחב רשות הרבים
י"ו אמות בשוד יתירת הכבד אשר עול נלות עלינו יותר מי"ו
מחות שכה בנלות הזה הזה: זה יניחנו וזה יקחנו: וכטומאת
הבית נחשבנו ביניהם שורו טומאת אחרו לכן עיין לעיל דף קמ"ה
ע"ח בשורה ל"ו: ומחרפים אותנו לאמר איה אלהי הפלאות:
ובלאן לנטות נחשבנו ועדת אבירים כעגלי עמים ואין אחד שם על
לב על שום עשה ה' ככה הלא התורה פתחה ברחשית ברא אלהים
השמים וגו' בשביל ישראל שנקרא רחשית: ובפסוק כתיב ואתם
הדבקים ביהו"ד. ואיתא במ"ם בשח ע' רמ"ב ז"ל מאן עתיק קדישא
כישראל מטום דכתיב בהו אשרך ישראל מי כמוך מטום דאתדבקות
דלהון הוא בשתיו קדישא וכו' הס"ד ואתם הדבקים ביהו"ד ולא כתיב
הדבקים ליהו"ד אלא ביהו"ד מיתם ע"כ: ורעיא רחימו כי אין הלוקין
אשר ביהו"ד הדבקים: והנה איתא במ"ם בשח ע' רס"ב בשתיבת
אחרית תבית מר"ם לאחריה עד שיתת כיתיב בייתת דאד מוכחת
דכתיב את לעשות ליהו"ד הפרו תורתך יומין ושירין (כי יש כ"ת
ת' שלומים עדיין לא קדישת כי בן אחרבעים לבינה ועל זה אמר
יומין ושירין כי מי יודע שם יניע לאחרבעים כי על כת וו נאמר
יומיו ולא בחכמת התורה כי אם טל אורות טלך התפשטת
בתור של תורה היינו רז. וירח שמים יפח ידי שניתם ועד שיעלה
כרימו בשר ניין ילמוד בכל יום אף קו שעה אחת
הלא איתא בסוף יומא כתובות וה לשונו: כי טל
אורות טלין כל המשתמש בתור של תורה אור תורה מחייהו: ואיתא
במ"ם פסחים ע' תכ"ו בביאור לבני שים שהור אל תאמרו מים מי שמא
דאלין מים דא אורייתא דאתמר בה ותורה אור הייתו ר"ו. כי איתא
במ"ם בח ע' רי"ג ואיתיתי ברזין נהירין דאורייתא דאור רז אתקרי
קה"ד כי כך מצוה ותורה אור ונקמר שם ואתרי דאובד דאיבד כי רשע
מאריך ברשעתו כי עבד יתלוך ושפחה כי תירוש נבירתה ואי אפשר
להעביר אלא ע"י ת' התורה כאשר תרחה. הנה רחה תרחה במ"ם
ויאיח ע' שם"ח ובאה לחיהון מאן דאולקי לתקנייס בסט טבח ואלא
יבכון נדמיס לס"ח וכו' ובאין לחיכון נדיקי דיכלי לאשתובא מנייהו
ולאנחא קרבא בהאוה סטרא פתא ואמר כי בתחבולות תעשה לך
מלחמה וגו' אלן מלחמה דא מלחמה דהאוה סטרא דישא דיאנטריכר
שם לאנחא בית קרבא ולבאלחה עלין ע"כ. אבל רחה תרחה בספר
תקונים דף י' קס ר"ם בוניכו קדישא על דנלוי וסליק לחתרי
עלמין ואמר רבון עלמין יהא רעוא דילך לחיכב לון תוקפא לי ולכל
חבריא ולכל דאתלון בקדבין דא לחיכון מסטרא דילך לחאלא בקדבא
דא בלא כסופא קיך ולאחקא אתתן כלא כסופא קיך וקמי מטרוניתא
עילאה דכד נחין נהנא לקדבין לאמר בה שם הבנים שאתה וכו' דהא
כמה כרוזין מסקין בניכה ואתי לחדין כרוזין לחיכם לקדא
וקולי אל בני אדם דהא כמה פרסין תקיפין הוו מתכנשין לאחנא עם
חייות בחא הקדמוני דקטיל לאדם קדמאה וקטיל לכל דרין דאתיין
מבתריה מכהון הוו לכיל בגורא דילה לחיהו ניהכם ומכהון הוא
בלא לון חיין כגונא דקר"ח וכו' ומכהון קטיל בכמה מיני מיתה וכו'
(כאשר כל הנזירות מפורסמות מן הרשע הזה) וכמה מאחרי תריסין
הוו מתכנסין לנבה בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ומסקין עלי כמ"ש
מסקוש בקלין ואמרין דלית

דף ח' ע"כ. ואיתא במ"ם מקץ ע' ת"כ ז"ל ת"ח בכל יומא כד מ"ם מקץ ע' ת"כ
כהיכו בלוקין אתעבר חד בשרה בחילפא דנ"ע וקרי תלת ומכין ושרבוט'
יזדקף (ומוד שרבוט זה עיין בהלכות פוריס בסוד ותושיט שרבוט
הוזב דף ק"ב בסופו ודף קפ"ח ותרחה פלאים. וכרוזין קדי בחיל
(הייכו בקול חזק לכון לאחרין הוריתי דבוריתי דאתלון מבכון דאחמי
ולא חזי דקיימת בעלמא ולא ידעי על מה קיימי לא משנחן ביקדא
דאתריכון הוריתת קיימת קדישא ולא משתדלי טב לון דלא
יבדון וכו' ע"ש. לזה נקמר ושב' כרוזי קדרי כל יומא ואחנדי
חקלא ובירין (הייכו חזקן סיוכלו לבער קוצים מן הכרם שם ובירין
בעו"ה וכי' רחה תרחה לקמן דף ט' ע"א מן שורה ל"ו עד סופו וכל
ע"כ. והנו שתין לסם חיות בקחות. ודאי רביס אומרים כבוד שהיס
מסתר דבר אבל לא מחכמה דברו: הנה איתא במסכת שבת דף נח' מסכ' שבת
ל"א אחר ריש לקיש מאי דכתיב ויהי אחמת עתך חוסן ישועות דף ל"א
חכמה. אחמת זה סדר זרעים אתך זה סדר מועד חוסן זה סדר נשים
ישועות זה סדר נזקין חכמה זה סדר קדשים (כי חכמה הוא קודם
ודעת זה סדר טהרות. ואם"ה ירחת י"י היא אוצרו: אחר רב בשעת
מסכנים אדם לדין אומרים נשמח ונעלז בחמוכה קבעת עתים
לתורה עבקת בפריה ורביה נפית ליטוה פלפלת בחכמה הכנת
דבר מתוך דבר ואם"ה ירחת ה' היא אוצרו ע"כ. והנה לכאורה
קשי היאך תלוי כאן עבקת בפרי ורבי ואחרי זה אהל נפית ליטוה וכו'
איתא במ"ם בראשית ע' קל"נ ז"ל ומשם יפרד והיה לאחבעה ראשים מ"ם בראשית ע' קל"נ
אלן ואיכן אחבעה דנכנסו לפרדם אד עלא בפשטן דאיכי פי' שונא
הלכות תניינא עלא בניחון ותעלן הוא קבור ההוא דאתמר ביה כל
הולך על נחון וכו' ולא ידע ית קבורתיה עד יומא הדין דאתנלייא
עיין ודא איהו רמז ולאחכוחא בראשית תליתאה עלא בחדקל ח"ד ק"ל
ודא ליטכא תדירא קל לדהשה: דכיעאה עלא בפרת דאיהו מוחא
דביה פריה ורביה ואיה סוד אלא איהו פרדם: בן זומא ובן
עזאי עלאי בקליפין דאורייתא הוו לקלין בהון רבי עקיבא עלא
במוחא אתמר ביה דעלא בשלם ונכנס בשלם ע"כ. ופי'
ים ד' כתות של לומדים: כת אחת עלא בפי"ון דאיהו פ"י שונ"ם
אלכו' שלומד נמרות הוא תלמוד תורה קודם קדשים ודאי אחרי לכם
הלא מבית במ"ם פסחים ע' ס"ו על מה דאיתא ביומה אחת אפילת מ"ם פסחים
ע' שנ"ו
עתין כרכין וכו' אחם קניהו ובניהם אתמר ביום ההוא הקים את
סוכת דוד הנופלת ונפל עמה שנים המה מלכות וכו' ואיכן
לקבל שנים מסכתות ועלמות אין מספר אלין בתולות אחריך
רעותיה דאיכן הלכות דלית לון חושבן ע"כ. ואיתא במאמר
פרשת שמות ע"כ"ג זה לשונו פתח ואמר שנים המה מלכו' ושמנים מ"ם שמות
פלנשים ועלמות אין מספר. שנים המה מלכות המה הנבורים של ע' כ"ג
מעלה מוכח נבורה דאיתאחדן בקליפין דאיתת קדישא וכו' ע"כ
כתיב אחת היא יונתי תמתי וכו' דא שכינתא קדישא וכו'. והוא
כי תורה שבעל פה היא בסוד מלכות קדישא אשר היא תורתינו
הקדושה אשר מפיה למו חיים וקיומים: כי היא לומרת שחורה
אני מבחון ונאוה מבכנים כאשר קניהו תראנו כמה נאורות
שכתבתי ושם עומדים ברזיו של עולם: כדאיתא במאמר
הנזכר לעיל ביום אחת אפילת שתין כרכים שם כתב דבכי
תורת אלקדר לון שהיא מלה דרך אחוק ע"כ: והוא
כי איתא במאמר פרשת נו ע' ס"ו זה לשונו על פסוק ואת מ"ם נו ע' ס"ו
תורת העולה ברשת דהות מהדקא בגלותא מלוקת על כל דרנין
דלעילא: הדא הוא דכתיב רבות עשו אתה ה' ואת עלית על
כלנה וגו': ומלוקו דילה תהא לאכחה דאיהו ליוחנת
אחד דביה הרופא להחכים ידידים ויתתן אחכמה כ"ת מ"ם אחר חד
תכא בודאי בנין דא אתאחר בך מולך ליתין משם בנין כלה ד
דילך הלא יהא לך אליהו הלא הם: וכך אמת תהא שלימת
אתאחר בך פה אל פה אדבר בו: ואחרא ולא בחידות אחרא
בגוונא דכלה דאתפשטת מלבושה ואתייחדת עם בעלה בקדוש
בשר וכו': והאי איהו באחרא רמ"ח בחושבן ולא בחידות
דאיתון לבושין דילה וכו': בהאוה זוכה יתקיים בהו
ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו.

ולא

ולא יבושו (היינו תורה שבכתב ותורה שבעל פה ילמדו
על ידי לימוד אחד תורה שבכתב ותורה שבעל פה
בכתב) דכבר תעצבר ערביהיה ביום ערב רב קושיא
ביה תעלם דלימון ערין"ק ערוות דיברא וכו' דכנייהו צריך לכתוב
רזין דאורייתא וכו' ע"ש. ולפנד זה תבין מה דאיתא בעשרה מאמרות
כאשר תראה בפרשי וה הכל בהוריות אלא מן עזאי כל חכמי ישראל
דומין אלי בקליעות בשוס חוץ מן הקרח הוה שהוא ר"ע והוא כי תומת
אחיקר חייסין לגלוי לכך הקליפה שומר הכתב שלא יאכל מן הספרי
ולזה אמר מן עזאי כל חכמי ישראל שלמדו תורה הקדושה דרך משל
שוס רק בשביל הדשעים ערב רב והוא רמז כאן שנאמר שוס הלבוש
העליון הוא רק שיאמור שלא יאכל הכתב כך כל חכמי ישראל הלבישו
את תורתינו הקדוש דרך הלבוש בשביל ערב רב כאשר כתב הרמב"ם ז"ל בפ
מ"ו מ"נ בשורש י"ב נם ע"ל בפ ע"ח ע"ב שורש כ"ז סיום של הדשעים
של ערב רב: והנה כת ס"נ הוא אחד מן הל' היינו לומדים שלומדים
יחידו ולא לדרשו' הם ג' כתות אחת אחת כל כת וכיעותה עלמ בפרט דאיתו
מוחז' רבי פרי' ורבי וכו"ל • והנה איתא בפרשת ויקרא ע"כ"ז
שכם קניינו מלי לתוכה דל ככתב ישראל כל"ח ולתוכתך כלילות אחבה
לתוכה כל"ח על של מה אבלה תלרן ע"כ. ומה כתיב בקרא על עובש
את תורתי והוא ומם כתאחר פרשת נשא עת לעשות ליהוד היינו ליחד
שביכה עם קב"ה כי נם כאן קאחר נ"כ כביכול קב"ה לא תשתכח
בקיומיך דבר ככתב ישראל לתעבדו' מלתבי' ושם אמריס פתח ר"ש
ולאחר עת לעשות ליהוד מלי עת לעשות ליהוד עשוס דהפרו תורתך
מלי הפרו תורתך ר"ל הלא לומדים תורה מכתות הכ"ל ובקאחר תורה
דלעולם לאיהי מתבטלת ולעתיק יומין לתמר ע"כ: והוא כי איתא
בפרשת בראשית ע' כ"ד ומלה דחכמתא דלא תחדש בקרקע ויצבא
על נדיק תי עליהן ועשה מתנן ובקרקע לנבי עתיק יומין וכל מלין
דעתיק יומין מלין דחכמתא לימון בדוק מתיימין עלאין ע"כ: וע"ז
קאחר תורה דלעולם לאתבטלת: והנה שם אחר שמביא ד' ככנסו
בפרדם שמאריך בשוד התורה והנו וכו' ע"ש • כי האדכתי בספרי
לקמן ז"ל וייעד י"י אלהים מן האדמה כל חית השדה וגו לעלמא
דלימון לטיימין לבא ומתיימין דעיינין דלא מסתכלי בדוי דאוריי"תא
ולא ידעין רזוהי חית השדה ועוף השמים לימון עתי האדן (ר"ל מן
התעלומות כ"ב עליהם) ואפילו בחלין בפה חיה (היינו הלומדים)
לא נתנה בהן עוד בגלותא ובכיבתא בגלותא ולא למשה דהיינו עתה
(והוא כי הקדמנו לעיל בתאחר פרשת נו בנין דל לאתמר כך מוכיח
ליימין משה בנין כלה דילדלא יהא לך שלמה הא ע"ו קאמר ואפי'
בחלין בפה חיה היינו הלומדים לא נתנה בהן עוד בגלותא בגלותא
ולא למשה דהיינו עתה ומסיים ובניני בגלותא בתרא לאתמר ולאחדם לא
נתנה עוד אלא כלהו כמנדו וכן עתידה לאתמלויא לאתמר ביה ולאחדם
לא נתנה עוד לאחזיק מן גלותא הה"ד ויפן כה וכה וגו' כי
אין איש ע"כ: והוא ע"פ תאחר פרשת כי תצא ע' תקע"ו ע"ל בפ
כ"ו: ובזה נבוא לביאור הגמרא לאמר ריש לקיש היה לאחזק
עתך וכו' שאריך סדר תורתינו הקדושה וקאמר מי' שלא ריש לקיש
בשעה שמכניסין אדם לדין לומרים נשלח ונתת בתוכה היינו
לאחזק דל ככנסת ישראל קבעת עתים לתורה היה לך לזכרון את
לעשו' לי' עתי' דייק לכל לאמר ילא הייתי מן' כתות וכ"ל:
שואלין לו בעסקת בפריה ורביה והנה איתא בתאחר פרשת נשא
סוד התורה דביה פריה ורביה • והנה איתא בתאחר פרשת נשא
ע' רל"ו ו"ל והמשכילים יזהירו מסטרת דביה דאיהו דאלכא דאיי
בניכה לתאמר והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע בהאי חבורא דילך
דאיהו ספר הזוהר מן וזהרת דביה כאלין לא נריך בסיון ובנין
דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו אתי ספר הזוהר יפקון
ביה מן גלותא בראשי יתקיים בהון י"י בדד ינחנו ואין עמו אל
נכר ע"כ: ונם איתא בתאחר פרשת בראשית ע' פ"ב ו"ל
בתנות עור תשוכן דעיינין וכו' דמסיים ורוח אלהים דא רוחא
דמשיחא מיד דיסא מראשת על עכשיו מיד דאורייתא מיד יהא
פורקנא: הדא הוא דכתיב ויאמר אלהים יהי אור ומסיים ופורקנא
ביה תליא • והוא כתפלת שחלת בפריה ורביה: ואחר כך שואלין
בפיות ליעשה כי הא בהא תליא • ושואלין בפלפלת בחכמה:
והוא כי איתא בתאחר פרשת בראשית ע' ל' זה לשונו רבי חייא
בר אבא אמר ואמר ראשית חכמה הלי קנה הכי אבעי ליה קוף חכמה
ע' ל' ירלת י"י בנין דירלת י"י קוף חכמה היכי (לאתעלא לנו דרנת

בתאחר פרשת ויקרא ע' כ:

מדרש רבתי פ' בראשית

ת"פ בפת ע' רל"ח

מ"ש בתאחר בפרשת בראשית ע' ק:ד

ת"פ בפת ע' רל"ט

מ"ש בתאחר כי תצא ע' ת"ק ו

מ"פ בפת ע' רל"ו

מ"פ בראשית ע' פ"ב

מ"פ ויקרא ע' כ"ו

דחכמתא עלאה הדא הוא דכתיב פתחו לי שערי נדק זה השער לה"י
ודלי דחי לה ייעול בהאי תרעא לה ייעול לעלמין וכו' ע"ש.
והוא כי לאיתא בקרא בתאחר בראשית יבנה בית ובתבונה יתכונן
ובדעת חדרים ימלאון כלהון יקר ונעים נבר חכם ואיש דעת
מאחז כח כי בתחכולות תעשה לך מלחמה ותשועה ברב יועץ:
רחמת לחויל חכמת בשער לה יפתח פיהו ופי' רש"י רחמות
חכמות יתן לחבן יקרה שאינו מצוי כאחר דאתמר רחמיו ונביא
כלומר כל חכמה דומה לכסיל כאבן יקרה וכאבנליות לקנות לומר
לוין לעשוק בתורה אתי תעלה בידי אבל החכם עוכה היום מעט
ולאחר מעט ע"כ: והנה הקדמנו כי רחמיו חכמה ירלת ה' כי
זה השער לה' דאי לה לא עייל בהאי תרעא לה ייעיל לעלמין • וזהו
רחמיו חכמה היינו שם אתי' בסוד חכמה עלאה נריך לידע בסוד חכמה
לכנום תחלה כזה השער: ליה קאמר רחמות לחויל חכמות
דייקא וכ"ל: ולזה בחמת נקאמר בשער לה יפתח פיהו לה
נכנס לשער אבל לו חכמו יסכילו בתחלה אח זאת היינו שער חכמה
לו יבינו לאחריהם. והו שאלת עסקת בפריה ורביה נפיק ליעוב'
כ"ל ושואלין אותו פלפלת בחכמה הכנת דבר מתוך דבר היינו
סוד חכמה תבונה ודעת וכו' ע"ל דף ס' פסוק ויתר שהיה קהלת
ונו' נם ע"ל דף ס' ע"ח בתיקונות • ע"פ נאמר הכ"ל יתורון
מדרש רבה בפרשת בראשית אמרו לאדקל אפכי אה קולך הולך
אחר ליה הלואי שאשמעאת קולי אחרו לפרת ליה קולך כמוך ח"ל
פירוש מוריעי' • והנה פרת ואדקל הם שני נהרות • וכי שייך
לדבר עם הנהר. אבל לפ"ד ח"ש כי הלא הקדמנו לעיל כי ח"ד ק"ל
הם הלומדים חידוד וקל לדרשו • ופרת הם הלומדים סוד התורה
ואיתא בתאחר פרשת נשא ע' רכ"ח ו"ל קם רבי חייא פתח ואחז
ואומר לה"ה י"י אלהים הנה לא ידעתי דבר כי נער אנכי • וכי
ירמי' לא הוה ידע למילף והא כתיב מלולין נפקו מפומיו עד לא אתי
דא והוא אמר אלא כדרכה דכתיב הנה לא ידעתי דבר שלא תלכה
ח"ו דליהו אתי על הא אלא כי תלכה מה בין דבור לאחירה.
אחירה הוא אלא בעי למיחש אלא דבור בעי למיחש אלא
ברוח וכו': וזהו לא ידעתי דבר למיכרוח לאחכוחא ברוח הקדש
לעלמא ע"כ: הם בן סוד התורה ל"ל בחצוי. וזהו אמרו
לחדקל הייכו הלומדים חידוד וקל לדרשה שמכלין יחיהם
בדרשות ובקולות של חידוד ככהוג של הדבה לומדים שישמעו קולו
לזה שואלי' אותו למה קולך הולך מבני אתה נועק בכ"ה. והשיב
שפיר הלואי שישמעו את קולי לין בו סוס פירות רק קולי קולות
אבל אתרו לפרת הייכו שלומדים סוד התורה כי אם הוא רק לאחירה
בחצוי ולא דבור ולזה שאלו מבני אה קולך כיוון והשיב פירותי
מודעין וזהו פירש בקהלת דברי חכמים בנחת נשמעים מושלת
משל בכסילים ונו': וזהו פירש ככוב שלכותך יאחרו הייכו
סוד התורה יאחרו בלחש ונבורתך יזכרו בקול חוק להודיע לבני
האם נבורותיו של הקדוש ברוך הוא: ואם כן זהו פירש
ככוב הלהים הסתר דבר היינו לדרוש ברבים: אבל לעיוד מוטל
על כל ישראל כאשר תראה לקמן עיין בהלכות שאחת תורה
נם עיין בדף ל"ח ע"ב:

ע"ם בכל הע' הל"ל דאיהם קניינו אם בכל מלן דאיהו בהאי עלמא
ולא ידע ברוח הקדושה טה ליה דלא יתברני וכו' עיין שם:
נם רואה תראה בתאחר פרשת נח ע' רי"ח אחם קניינו זה לשונו
וכלא תראה בספרי המוכר לעיל אבל אי אית נדיק דוכוי
ועובדוי לאחברא בהון לאוטרוניתא ולאפשט לבושי קדרותא
דפשטין ולקשטא לה בלבושין דעולכן בהירין דרזין דאורייתא.
מה כתיב ביה ורואיתיה לזוכרי־ברית עולם ורואיתיה ברזין בהירין
דאורייתא דאור רז לקרי: הדא הוא דכתיב כי כי אנוש ותורה
אור ע"כ: אם כן קורא לפשטין לבושי קדרותא:
נם רואה תראה בתאחר פרשת ויקרא ע' כ"ו זה לשונו בשם רעיא
מהימנא לאיהון דאנלי עריין ולאיהון דאנלין פניס בתורה שלא
בהלכה. ולאיהון דשכבי דם נקי ולאיהון דאתון לבקרא ולאיהון
דשכבי עם כלה אה בת אל נכר לו זוכה אה שפחה ע"כ: ואם
כן הביטו ורואו מה חברותא יש לדרשנים של טעלמו סוד הנביאים
הקדושים של אות אין הוא נורס שפיכות דמים כאשר האריכתי בהלכות
פוריס ע"ם:

והנה

והבא לית לה במ"ם פנחס ע' תס"כ ו"ל לאחר רעיון מהיכא דהוה ומכח
אלין מארי דחכמתא עלאה מארי קבלה מארי רזא דחקת לון שפתא פנחס ע' תס"כ
בכמה כשיכין דיה"ר דחויא דכתיב בכתה דחקין בההוא ומכח
לתפתחא לאולדא מסיח כנון חכלים ומעלין דמדקין ע"ל דף כ"ו מה
מכתבתי על נח' אם פנע כך מכוון זה משכיבו לבית המדרש ע"פ
כתבתי האר"י ז"ל כי המדר' נ' תקמ"ד קוד ביכה היא מדרש לו"ח הנקר'
תורה . והבה ביכה היא לחי"ה דיודי"ן ומס הל"ף הל"ף ה"י הל"ף ה"י
יו"ד הל"ף ה"י יו"ד ה"י נ' מדרש ע"כ . כי הוא קוד שער הכ' . ורלה
תרלה בסוף הספר שמיימתי בעניין בסוד זה בס' פסוק ובדיק מט
לפני רשע מלן רשע לח שמחל מלן נרש לח נדיק מ"ט חסר הל"ף מכ'
מערי ביכה וכל עייל א' בין (ו"ו) ותעביד וא"ו הו לח ימוט לנדיק
וברחמים נדולים תקבלם וא' ון כמשך מן תהי"ה לכן תקמר פנע ב"ך
מכוון זה משכיבו לבית המדרש . וזהו שחמר דוד נל עיני ואביטה
נפלאות מתורתך ע"כ . ובזה נשרת זרים תרוצים השונים מפתיך
והבה כתבתי בדבה יחודים להנחל מן הרשע הזה . נם רלה תרת לקמן
דף קפ"ב . והבה רבים ונם שלשים בקשו מחכי ליתן לכם תרופה מה
שהרשע מבלבל במחשבות זרות בתפלה . והוח כי התרכתי ע"ל דף
קע"ט ע"ד בשורה ט"ו בתריכות כי כל חדם יעשה מחשבתו מרכבה לי'
על שם יהו"ד ונרונו ובבו מרכבה לה' רחשונה וקול ודבור לו"ה .
וזהו הוח תרב ליהו"ד להכרית לרשעים . עיין בפ' פנחס ע' תי"ו לחר
מחריך בסוד כה לחר י' מחדבא רוחות בחי הרוח וסו' כ"ל .
מחריך בסוד ה' תקונין דסומחא וכו' לחה"ע בנרון וכו' ע"ש : כי
חלה ברכב וחלה בסוסים ולחכחו בשם יהו"ה חלהיכו נזכיר : לכך
הרשע הרונח הזה מבלבל מחשבתי' לזי נתבטל כל התרב . ולזה ישים
לחדם על לבו הפנס הזה ויהיה בשחר כדי שלח יפנוס בשם הטורף הזה .
וה ח"ת לח שם לח שיודעים סוד התור' לזי כתיב יי' בדר יכחנו ולין עמו
חל נכר . והבה הרשע מתלבש חת עלמו בערב רב ולכאר התרכתי
ע"פ מה דחיתח בפ' כי תנח ע' תקל"ו וכד חית בפלמח ערב רב נחית
לחתנשחת בהון וכו' ולח יתלבש בדיוק עם התרן לון דכריו כשחעים
מתלבש הוח בלומדים ומקורה בעיניהם כקוסים . ולחיתח ז"ל בח"ם
פנחס ע' תס"ה לחר רעיון מהיכח חלין לולין סתיתין ונדיק לחפתח
לון לנבי תבריית דמלן דסתים לון נניזין דלוקייתח לולה מנער לון
דלבשיעית כהורין דרזין לחורון לון חסוכיון ולולה מתלח למחוכח לולהיכו
נניז מלן דחכר ליה עד דנלי ליה ולחו לולה דיליה לתהדר
בסוכלתנותיה בחסוכה וקבלה ולמלן דילוה כהיר ליה וכנון דח
לית לכר בס לנלוה רזין סתיתין דלוקייתח ע"כ . לזה קלחר חתו"ר
קול מי יעלה השמימה ומרחיקים לת המוניים מירלת יי' ומלטינים
מי שהולך בירלת י' לחר עליהם לחר דוד במזמור ס"ט כי קנחת
ביתך לכלתני היינו חורבן הבית וחרפת חרפיך נפלו עלי ר"ל שח"ה
מחרפים חותנו כדלוקיתח בפ' בלק ע' שם"ד הנידה לי שחהבה נפשי ונו'
שלזה תהיה בעוטיה בשעתח דישרחל קרלן יונו דחיקוי דלהון ושלר
עניין מחרפין ומנדפין לון לימתי תפקון מן נלותח לולהיכון היולך לח
עביד לכו נסין וכו' וע"ז קלחר וחרפות חורפיך נפלו עלי ומכח זה
ולהבה נשם נפשי ותכי לחרפות לי ר"ל מלטינים עלי ומומרים זה
דבר מדם הוח תכיך שוטה וקלחר ולתבה לבושי שק לנשר בנשר
הסכיכה ועד מתי לנחמו בנלות המר הזה ולשנים השנו חיל ולהי
להם למשל כי נחוק ביניהם . ועל פי רוב מן הלומדים שהם ה
התלבשות מן שדין יהודלין . כדלוקיתח בפ' פנחס ע' תס"ח ו"ל
כתבתי לעיל ולכי מארי מסנה דלוכין כמלחכים דמשמשין לון שדין
דלוכין יהודלין רשיעין בלות המר הזה ולשנים השנו חיל ולהי
דכתיב ודבע"פ לתקרי יוסף שידה על שם דלומלף ליה שד .
ולח למנעת לחמרו מארי מתניתין לם הרב דומה למלחך יי' נלות
תורה יבקשו מפיהו ע"כ . נם בפ' כרלשית ע' קל"ו לית עדבוכיה
דשידין ורוחין ולילין וכלהו מעוברין בישרחל וכו' לזה הם ה
המלטינים בירלת שמים . ולזה קלחר ישיחו כי יסבי שער ונניותי
שותי שכר לכל חיים עליהם יהי שלחכם לפניהם לפח ולמלומס
למוקש תחזכה עיניהם מרלות ומתניהם תניד המעד : שפוך
עליהם זעמיך וחרון לפך ישיגם ונו' וכן יקום . לשר על זה כלחר
בודדי טפלתו שקר ונרמיכו מיתות נדיקים ומיתת בניס קטנים וכל
הנדול מחבירו יפרו נדול מימנו . ישתקעו הדרשות והפלפולים כלו
כלחר שמעתי מהדרשנים בעו"ה . כי ולהי שמה לפלפל בתלמוד
הקדש שלמו כדי להסיר הקש ומתבן ע"ל . לכל לח חריפות של
הבל עד שהשכיבה לומרת שחורה לכי מחלבושים שחורים והעלות

מתנבר ומשפך דם נקי . והכל בנרם הלומדים כלולו . כי כל המלבש
לשקר בעו"ה הרי זה משוכח שהניד חריפות של הבל מעשה תעתועים .
לזה מי שירלת י' ונוצ בלבבו ירחיק מלומדים הללו וינהיג לת עלמו
מן החברה הכ"ל שבניהם : ועוד יש חולה רעה של החוגים בעו"ה .
הלח הם נקרלים בלשון ס"ן שהוח נ' שמי"ם כמ"ם פנחס ע' ולחיתח
ע"ע ע"ט ומכלן דשמים הזי קב"ה דכתיב ולחתה תשמע השמים חטו
שלמה מתפלל לל השמים שישמעו תפלתו חלח שבקדלן שיון על שמו
ע"כ : ונם נקרלת בלשון חז"ן נ' ס"ה כמיכן לחכ"י ח"כ יש לו שכי
שמות לחבר לו מרמזים על יחוד קב"ה ושכינתיה . ובסידור האר"י ז"ל
בסוד י' לחליכם לחת לולתח ו"ל ולכן חוור לחמרן הס"ן שהוח נגד
מלכות כנודע . ולחיתח כמ"ם ויקהל ע' שם"ט ו"ל כד סליק ס"ת
לתיון כדין בעלן כל עמח לסדרה נרמייהו כלויתח בדחילו ברתת
בויש כלח לתתח ולכוונה לבייהו כיה דהמת קלייטן עלן טורח דסיני
לקבלה תורלית ויהון נייתין וירכון חודבייהו ולית רשו לעמח ולח
לחרח לפתפת קומי כתורלית וכ"ש במלה לחרח חלח כלהו כלולו כלויתח
כמלן ללית לי' קומח וכו' ולחשור למקרי בספרה דתורלית כר תד
בלחודי וכלח שתקין בנין דיסתעון מלן מפומי' כלו קבלו ההיח
שתח מהר סיני וכו' ורוח דעלמ' דלתי כלח שתקין וחד קלחרי דכתיב
וידבר חת כל הדברי' הלה לחמר ולהוח דקלחרי בתורלית' לזהו לעילח
וכל עמח לתתח דכתיב ויתיבו בתחתית ההר וכתיב ומשה עלה חל
חלהי' לחמר ולהוח דלחרי בתורלית' יפוי לבי' ורעותי' לחיכון מלן
וכי לזהו עלי' דמלחרי' בסדורח דהבי מלן למשתע לכל עמח דהח לזהו
קלי' כדונמ' עלח"ע ב"כ וכו' ע"ב : ולם החין הוח במדרנה זו ולזי הם לח
תבי הכתנתו בירח נדולה ובכל מעשיו יבי לנמי' כחמר עלין כתנו עלי
בקולה ע"כ שכתתי . ודלי נריך לנמן כחמר התרכתי שהוח לעורר סוד
נבורה ע"ל דף קס"ח ב"כ בחריכו' . דק שיבי' בירח' שמים ורוכן
לח ככולן ח"ו עושין חתפלה פרקי פרקי' ומפסיקי' כבנוכי שלהם . הלח
חל חדון רלה תרלה חודו ע"פ ח"ת ויקהל ע"ל דף קכ"ח ע"ח וע"ב .
ולחם קניכו בחותיו ז"ק כי"ת יש ה' תיבו' רמז על כ' שערי' ככפתחים
לך זהו מבטיחת לתוון בסוד ז"ת וכו ע"ל . ורלה רחיכו שמעקים
בקולי קולו קרלו לשמש ויזרח חור ותתקן נורת הלבנה והם בקולותיה'
נוהמי' חוסך השמש והו בודחי בהתלבשות כהם כיכון של שחול . הלח
התפלה הם במקו קדבו' ולחי כמ"ם בהר ע' רי"ב הכי בחורלית' פסוקים
רלוחי דרשות וכו' והכי בקרבנין כלהו ליי' לחיכו כטיל כלח ופלינ לון
לקרבנין למחריין דלהון מנהון פלינ לכלבים לחיכון קרבנין פסולין
דיהיב להון לסחוב כלב ומשרייתי' ע"כ ולחי כמ"ם בפ' ויקר' ע' ל' ווי לחיכון
דשליחח דלהון לח תשתכח כדקח יחות דהח חובי עלמח לתיין לחדכר'
בניכי וכו' וכד שליח הוח וכלה כדקח יחות וכלין לימון עמח לכל דיכין
מסתלקין זכוייהו וכו' ע"ל דף קפ"ו ע"ח בסור' ח"ו שעל סוד זה כתוב'
ברכה חסיף ז' לקיים בו ליל כיום יחיר שיהי הם"ן יורד לפני התיבה
להחיותו חעבין ז' ע"כ . והבה רלה תרת חומתיל כלן פסטי' נ"כ לקרבנו
ולהיה פסולה ניתן נ"כ כלבלבי הכ"ל . והבה בחדרת מחתר הכ"ל עד
לימת ניתיב כחד סמוכ קלחר מחנדי חקלח ועירין לימון ולימהו
בסולי כמלח (דייהו הדבנים מורה הורלות לח לחשנח הלח לימתח
כמ"ם בלק ע' שע"נ ומוף פ' שופטי' כי תמר לל עיר יהים רבים ונו'
ת"ח ולפקיד לך על כל כני ביתי לח תעשית חת עשה דח ת"ח דלימו
בחתח דלימו לילכח דחיי חת עשה הסוח דיהיב עיטח לחת' לחשתזבח
מן דינח ולולין לון לחרחח דיהכון בה ועד"ל לח תעשית חת עשה לבדוח
עליה נרון לבדחח עליה דינח וכו' כי חמנו תלכל לחי טמח חקיפח
לחי דכל רוחין תקיפין וקדישין נפקי מינה וכו' כי לחדם עץ השדה דח
לקי י לחדם דחשתמודע שילח ותתח ע"כ והוח ע"פ חה לחיתח כפרק
בחה בהמה דף כ"ה לחמר ר' לחחי מעולם לח יפח מדה טובה
מפי קב"ה וחזר חוזה ומסיק כל שחפשר לעשות בחכני כיתו ולח
מיתה כתפם בחכני כיתו בחכני עירו כתפם על חכני שירו כלל
העולם כולו כתפם על כל העולם כולו לחמר רב פפח והני דכי דיש
גלותח כתפסים על כולי עלמח ופי' רש"י שדחין לפניו ומקיימין
דבריו ע"כ : והלח כתיב ולחיומס בדחשיכם ונו' כיזהב .
רלה תרלה בפרק כל שעה ז"ל תניח שמעון העמסוני ולחרי לה
כחמיה העוסקני היה דורש כל לחין שבחורה כיון שהגיע לפפוק
לת י' חלהיך תיירח שירם וכו' שר שבח רבי עקיבח ולמד לת י'
חלהיך תיירח לרבות ת"ח ע"כ וכו' ע"ש . ולחיה לדברי רבי
עקיבח מה לחיתח בגמרח כחפסת כתובות זה לשונו ח"ר

ס"ק אלעזר עמי הלכות ליכן חייב שכחתי מתים כל יחיו רפאים כל
יקומו ת"ל ר' מצאתי לכם תרופה מן התורה שכ' ואתם הדבקים ביהו"ה
אלהיכם חיים כלכם היום וכי אפשר לדבוקי בשכינה והכתיב כי י"י
אלהיך אש אוכלה וכו' אעלה עליו שכתוב כאלו מדבק בשכינה ע"כ.
והטעם הוא רפאה תרפאה ○ במאמר פרשת ומצטיט ע' קכ"ט ותקח
ס"ק ומצטיט רבקה את בנדי עשו בגד הגדול החמודות ונו' בחילין לבושין
ע' קכ"ט דילי' נהלדילי' ואפיק לי' מכל ברכאן דילה ומברכותא וכנ"ל עלה דקא
משכחו רתיכין דיליה לרבכן חיטו דחופי' דלהון למאתי דרבכן תדיר
ליכין דלהון ולמיכין דלהון ואלין תרין מילין דס"ק הוו וכל דא
כנין דגזלן לן מכיה לית להו עלה אלא לרבכן וכנ"ל כי מאתי דרבכן
דקא כלו מחופי דלהון והכי ברכי דשלהי מכייהו הוא ודאי ומהלהון הוו
ומיכוין כולהי עלה ומיתי להוו מכייהו בעלן לרבכן דליכין כללא דהוה
יושב ומהלים וע"ד לית עלה בלא עלה וע"ד לית מלה בלא דיכא וכל
מלה תב לאתריה ע"כ: ואם כן אם ת"ח בהאי דרגא רחיק תרחק
בספר ברית מכוחה דך אפשר אינו ל"ל אם קיימו ז' אם קייתי עושה פירש מכין
המרכבה קיימ יודע שכל חכם ונדיק מישראל הוא מרככה בפני עצמו
ושים לו ד' חיות סומכות למרכבה כאו שים לבסא ושהעולמות תלויים
ממנו ע"כ. כאשר תרחק לי"ת בספרי זה ודאי הלומדים
פורסי כנפים שעולים בנפיחה כאשר ים ברכה שלא ירדו לעומקו של
הלכה רק מן הפשה ולחוץ שהם ברכה הלכי כשף והלכי והם הנקבית
ממה שהשה ניקבית בשלשה דרכים והם הלומדים על פי מסכת מכות
בפרק הלוקין דרש ר' שמלאי תריג מצות נאמרו למשה בסיני
שם"ה לאחוז כתכין ימות החמה רמ"ח עשה כנגד אבריו כל חדש לחזר
כל הנפש מאי קראת תורה נותה לנו משה תור"ה בני' הכי הוי תורה תרי"ג
הוץ אלמי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענו בת דוד והעמידן על י"ג
דכתיב ומזמור לדוד י' וכו'. כאריכות ע"ל מה שהארכתי
בביאור נג' זו ומפיים כח חבקוק והעמידן על אחת ע"כ. כך
הנה הקדמונים ונם פיום רובן אלמי לא כללן מי שקיבל על עצמו
דבנות ע' תורתו ומעשיו היה לומד בתחלה עב"פ רוב שנת התלמוד
וכל הד' טורים ונם האחרוני' תשובות והיה מחלק כריסו מבשר ויין אלמי
בכל פעם ופעם שהוא משתכח כי בכל פעם נעשה קינו לפוסקי' ואין לומדי'
רק קינור התור' שאחרין שבכולן ואין יודעי' לא בנג' ולא בטורי' רק ספר
קטן שבידם ומבלים זמניהם בפשי' ופה' בדרושי' בהכל שבפיהם.
והנה שמעתי בשם הגאון המפורסם והחסיד מהור"ר שבט"ק מכותתן
כבוד שדרש בק"ק לובלין ובתוך הדרוש שאל מפני מה היה בימיהם
פילין אבני חיל רק עשה אלפים ומבמיו ים יותר מעלמים אלף ומניד
הוא כי בזמים קדמונים כהנו היה ביד אנשי אלחמה כלי זיין גדולי'
שקורין בל"ח ביקסן ולא כל אחד היה יכול לישוא כלי זיין גדול כזה
והיו מעט מעט"כ עכשיו הכהנה שלוקחין רק כלי זיין הקטני שקורין
פיסטו"ל זה יכול לישוא כל אחד כך הלא אנו מניחי קדמת לבעלת
הקול קול יעקב והידים ידי עשו מקדמת דנא היו יורה קורלת
מועטים היו ויוי שבא לכלל זה היה מפורסמים הטעם כי היה צריך
ללמוד שיטת התלמוד ותרבעה טורים תשובות ושאר מעלות ואו היו
בני עלי' מועטי' מאד"כ כהיו שמתחילו ללמוד רק הש"ס החחרוני' וכבל
פעם ופעם מקצרין תורתינו הקדושה ומסקנין כרבי מחיר דחיים
למעוטי ומיכח זה נתבטל תורתינו הקדושה ונתרבו מורה הוראות כך
היו הדברים אומלו מפי קדוש ס"ל והנו פי' הקול קול יעקב והידים
ידי עשו לפי הכלי זיין שבידי עשו כך הוא הקול יעקב ומה מאד תמיה
לי על הגאונים הרבנים אשר הם מלחים מלא ונדים בתורה אין לה
יקנאו קנאת י' נפלאות ליתן דעתם על כל דבר הן על מורה הוראת
כאלו כי הרבה חילול השם בזה ונם אין מצניחין על כלל שהדיבה
לפם קניהו מה שנתפשט השמה רובן בכלל מכח ניצית יש שכי מיכי
בנדים ע"ל בהלכות פוריס דף ק"פ ודף קפ"ח ע"ב מה שכתבתי ע"פ
מאמר כי תצא ע' תקל"ג מטרוניתא תתאר היא ומלכותא בכל מצלה
בתר דתתלבשת שליטת לפתר על לחשורוש ותומתיה ותתאר בהו
זהרוו בשוכיהם ואי תימא דתתייחד עמה לע"ג דהוו בחד בימא ח"ו
אלא כגונא דיוסף דתתאר היא ותבח בנדו אלמלא ולא לבושי אלא
בנדו לבבל מה בונדים בנדו זכו' ע"ש.
ומזה שתאר דוד בתהלים מזמור ס"ג כי סבבוני כלבים עדת מרעים
הקיפוני כתרי ידי ורגלי אספר כל עצמותי המה יביטו ירחו בי יחלקו
בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל ע"כ כי הם קניהו בפרשת שלח
לך ע' שכ"ג לך ע"כ"ג תת ואתלי לך במלה מתיחסת בכינה דנוקבא דבר נם רוחת
מעם רוחת דקודשת בשמחת מנג אילנא דחיי וכו' קטרת מחבת

יכבת בשרת ומסטרא דילה לתתית בשרת ולא מלה לאחרת וכו' רתיכין
דרוח קודשת נרמין דלהון קיימין ועל דת תשיבו דנוקבא נרמין הוו.
וכנ"ל ומצמותיך יחלין וכו' וכל ומכת דכשרת דכם"ה קיימת בקיומת
ההוא שהן קיימת לאפשרה לתתביד בשרת לית ליה רשו לאחסנת
דהת לית ליה על מה דיסתיוך על דת כתיב יבול בשרו מרוחי.
ומפני עצמותיו לא רלו מהוות חיוו דכתן וכו' לא תתחזן לקרבת
לנביה דלית ליה בהון חולקת ע"כ. כי הנה הכלבים עזי כפש
ע"ל דף ב' ולזה קחתי לספר עצמותי המה יביטו ירחו בי כי הן
להם חלק לכל בנדי שהוא חלק קרע הבת יוכד בשר יחלקו
להם ונם על לבושים שהוא חלק הטוב יפילו נורל ע"ל דף פ':
ופי' לפשרה עצמותי המה יביטו בן ע"ל דף קכ"נ ע"ד:
והנה יש שכי מיכי בנדים מהבונדים כת אחת עושין שתי ניצית
מלבניו לא הן הנדלי' רק פתוחי' לבניו ובנד זה שכי מיחורין ומכל
נד הן לן סוס ניצית. וכת ת' מהבונדים הכ"ל שתים לבניו ושתים
הן הנד ע"ל בהלכות ניצית מה שהארכתי ע"פ נע' ותוספות ופוסקים
וע"פ סוד שבחיים עושין ברכה לבטלה והוא עצת שמלא ואחת וכוים
והנה ליתא בחם' מכחות דף בפ' התכלת תכלת ח"ר כתן הין
לך כל מנוה קלה שבתורה שהין יתן שכרה בע"ה וכע"ה הכ"ל ואינו
יודע כמה נת ולאחד מחנות ניצית מעשה בחדם אחד שהיה ויה
בחנות ניצית שתע שים זוקה בכרכי היס שבוטלת ת' וזו בשכיה
שיעור לה ת' זהובים (נגד ת' מה דכתיב נבי עשו ותיבש מלות עמו)
כשהגיע זמנו הלך ונשב על פתח בית וכו' ככנס הגיעה לו שבעה
מנות של כסף ושלשונה של זהב (ע"ל שהארכתי שתם נגד ו' היכלות
של לחת וכוים כמו כפ' פקודי ע' תפ"ד ו"ל היכלא שביעאה הדא מ"ם עקודי
היא היכלא דשמיי דיתחזי לתתרוחה היה כד"ה ויתת מן היין וישכר ע' תפ"ד
ויתגל וכ"ל בהיכלא דת קיימין כל לישן כשתתין משלשין דכתתי
לכל לישן די בשטרת דת דמתדבקי בה וכו' כנוונת דת לישן
דשטו חורחייהו בהתי עלמת ותשתדלו בזכותת בתתר הלא תשטרך
כמה דתיתו לתתבך בהנות שטר' דיב"ר בזכותת ס"ב כפיק מהיכלא
דת רוחת משלשת לשלשת ליה וכו' ע"ש לכך עשתה ז' מנות ושלשת
ע"ב עליונה שהוא היכל הו' ותף הוא עלה ושבב ערוס כתו ניצית
וטפחו לו על פניו ושמט ושבב על נבי קרקע וכו' ע"ל דף ע"ת ע"ת
מה שהארכתי בביאור נע' זו. ת"ש מכח שהיה כוהר במנות ניצית
כדיון שהם מן הלבושים ולא מן הבונדים ניתול מעבירה זו. ומזה פי'
ותתפשטו בבגדו לשמר שכבה עתי ר"ל לחיית ניצית מצילין שם הפ
בכלל לבושי שהם כמזתן לפי רבנן קדים' משל"ש שו הניצית כאו לישן
מוילין כי הם מהבונדים לכך שבבה עתי ולכך ס"ת להתעטף" בניצית"
הוא ת"פ כמנין ליל"ת. נם עוד חילול רע תפלין שרוכב בכולם
בחדיני' שו היה עושים קטנים כמו חנוו קטן שלא יהיה בנע' מקום יש
בראש להכניח שני זוג תפלין ובנ"י בפי' כ"ח מביה בשם שמושל רבה
שמיעור התפלין הוא שני אצבעו' מרובעת וסוד מבואר בכתבי האר"י
ז"ל. ולפי שמוסיפים להכניח התפלין בשאר רחיתי ע"פ הלבה למעשה הו'
הוא כמו י' וכן הוא כמו ז' הלא בכ"י בהלכות תפלין בפי' ל"ב מביה
טיעור לכל אות ואות ונתבטל כל הכנין לא מוקף נויל לא למעל ולא
למט"ך הוא כמו ר' ושאר דברי לוי לפופרים. ורחיתי בעו"ה שהמה
כאין בלא דועה סום ת' מהנאוני' טיתעוררו על זה ושאר עבירות אשר
מהם כהיתר מצות בנופו ואין מוחה ומעכב לקנת קנאת י' בכאות
בלא יהוסיע לומר לכל ישראל בקשו ונו' לת יהי תעבדו בחרו
לכם ונו' שלא תירשו תירתי ניכנם ע"ל דף קכ"ט ע"ב. כך יש לקנאו'
קנאת ה' נכאות בחרמות ובשאתות על הרשעים הסופרים הכותבים
תפלין כאלו ואל המכיחי'. וכן בחנות ניצית ושאר דברים הלא כתיב
וחשמים בראשיכם בפרט ישראל קדושים ויקבלו לשמור ולקיים כאשר
עשיתי בכפיפתי בכל קהלה וקהלה ותבף קיימו וקבלו עליהם לקיים
והרוב בח החילול השם מן הלומדים הכ"ל כאשר רחיתי הרבה רשעים.
ולזה המוכי עם העכיים מן התורה דוחה הלומדן עשה סבר שהוא
זדוני כדין הוא והמחיל היו חכם מתדבק בחלו הלומדים בלי תורה
ובלי מעשים טובים רק תורתן הוא מן השפה ולחוץ והם מכלל
תלמידי ירבעם בן נבט חטר חטא והחטיא לת הרבים. ולזה שמעתי
מפי המוכיח הגדול המופלא הרב המופלא מהור"ר יצחק בן רחסיד
המופלא המוכיח המפורסם כמהו"ר יעקב רחטב"ר ו"ל שם פנה כך
שכוול זה מעכבו לבית המדרש ר"ל היינו הלומדים ע"כ. ולזה שמעתי
כתבתי פי' של נע' הכ"ל בהרבה תופסים ועל הלומדים כאלו כאשר
יעשליכהו לאותו סבר"ם והבור רק אין בו מים והרם בריח תניעם

מים אין בו לכל נחשים ועקרבים יש בו כי תיתא כתם' יומא כל ת"ח שחיכו כוקס וכוטר כנחש תיכו ת"ח ע"ז ויטליכהו לותו סה"ר והבו"ר רק אין בו מים אין לו תורה כדאיתי' כל מאן לבו לטיס וכפ' בשלח ע' ק"ח וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים ואין מים אלא תורה ואין תורה אלא קב"ה ולכך נקרא רק אין בו מים ה כ"ל לכל לעפ"כ מים אין בו לכל נחשים ועקרבים יש בו מדה של ת"ח רחה תרחה דמס במאחר כ"ל ונעשק אל י' ויורהו י'עץ אין עץ אלא תורה דכתיב עץ חיים למחזיקים בה ואין עץ אלא קב"ה דכתיב

מאחר שופטני' ע' תקב"ח

כי אדם עץ השדה ודאי דא מדה דתפוחין קדישין ולזה מביא במאחר כ"ל כפ' שופטים לא תטע לך אשרה דא עצה דא ת"ח דאיהו במאחר דאיהו אילנא דחיי וכו' ומיומא דאתחרב בי' מקדשא ובטלו קרבנין ליתי לית לקב"ה אלא אילנא דתורייתא דאתחדשת בפומי' בנ"כ כי מתכו תאכל וכו' וכיון דמתכו תאכל ואיהו ון לה אותו לא תכרות הוה טעיר ביה דלא תקרב בי' כי אדם עץ השדה דא אקרי אדם ד דאתמודע עילא ותתא עץ השדה אילנא דאברהם ותקיף דאשתו שדה מאחר ברכו י' דא קנינך עלה אילן דאתמודע להשתו שדה תדיר ע"כ

מאחר פ' שמות ע' י"ט

רחה תרחה כפ' שמות ע' י"ט ותרד בת פרעה לרחוץ על היאור קות כחתא מדת הדין לאתסחלה מדמה דישראל על עלבונה ד דאורייתא ובערות הולכות על יד היאר אלו הן החומות דאילנא דחיי ואילו ורדפין אחתריהו על יד היאר על סכנת עלבונה דאורייתא ואילו דמורים בה דרפו ידיהו מיכה ע"כ והכני עושה את שלי כאחר נוכי

מאחר פ' כי תצא ע' תקי"ז

כתבואר פ' כי תצא לעולמה ע' תקי"ז בחומלה עליך בשתת דיקו"ד ובשמי' מפרש (היינו סס י"וד ה"ח ו"או ה"ח כי ז"ל כפ' פרחם ע' תקכ"ב ההוא דאליע בשמ' אתן הוא ח"ל סכנה אחת בדיוקא ודא י"וד ה"ח ו"או ה"ח ודא היינו אדם דמרכבתא עלאה דאשפין דיליה יהו"ה ע"ב והוא כי הקדמונו לעיל ואפילו בחילין דיומין כפם חי' לא תשתכח אור בנלוחתא והו ולאדם לא תצא עור חלא כלפו כנגדו וכן עמודא דאצטגנינ' וכו' כ"ל לזה קאמר בחומלה עליך בשמ' דיה"ו ובשמי' מפרש נלי לי' לכל דיסי מלרי מתניתין דאשמודעון ליה וכו' ליתי לך זורך לעיטא רשו דפח אלא סלילת דמלרי עלמא וידעת דלי את עביד דא דיודי לך קב"ה עלוה ויסתלקון מיניך בניניה ב בעילא ותתא ולא תתעכב למעבר לא שבוע ולא חדש ולא שנה ע"כ כאחר תרחו בספר ואת מה הוא כוונתי כי ח"ו לא כי לי שום פניי בעולם לטובתי ולא לטובת בני רק לשם יחוד קב"ה ושכינתי' כדי שידעו ישראל את ה' ואת תורתו הקדושה ויתחזקו במצות כאחר אמו תומרים ואחר עיכוכו בתורתיך ודבק לבבו במצותיך ודלי מן הרחוי היה לקיים כל"ל נלי ליה לכל דיסי מלרי מתניתין לך טלטולא קשה עלי: רק לקוה לגיל ית"ם פירותי יודיעו את הדרך אשר ילכון בה ויהיו נחשבי כאלו כעצמי מדבר לפניכם ותקיימו תשרי הגדולים אשר יקעתו להקטנים ומכם ילמדו כולם אלא אית' כפ' משוח מ מלחמה אשר בשיח יחטא ח"ר יוחנן בן זכאי לתשרי דדור שהכשיל מביא קרבן על שגגתו ומה חס בשיח מביא קרבן על שגגתו נדיך לומר ההדיוט ומה חס על שגגתו מביא קרבן קל וחומר מזדונו ע"כ לזה

מאחר פ' קדושי' ע' רפ"ה

תנו רבנן ליה"ד ויתעוררו עמוכם לעורר את עם י' בתשובה ס שלמה כמאחר כפ' קדושים ע' רס"ה ותקיימו התקשרו וקשו וידרשו לעם י' דכרי כתושים בהכנעת לבב כד שיעשו תשובה כי הלעולמים יזכה י'וכלו כל הקנין והכל תלוי בתשוב"ה אי אפשר חס לא ע"י נדולי ישראל כי מי ראו אלו יוחנן ולא יצא ואו יהי' תשרים וטוב לכם בעב"ו ובעב"כ אלא כתיב והסנניס היו במעל הזה רחשונה ע"ל דף ע"ד ע' כתריכות ואם יתנהנו כנ"ל אז יקוייס בכם למען יתריכו ימי וזכי על מעלכתם בקרב כל ישרא ויכי תרופה לע"ה וכנ"ל ח"ר מנאתי להם תרופה מן התורה ואתם הדבקים ביהו"ד תלהיכם חיים כלכם היום וכו' ע"ל וזאו פי' כל המדבה את ת"ח אין תרופה למכתו בדרך אחר יכול לתרץ הא דאחר בנא' כל המדבה את ת"ח אין תרופה למכתו כי אינתא כפ' אתם נצבים היום כלכם רחשיכ שבטיכ זקניכם ושוטריכם כל איש ישראל לעברך בברית י' אלהיך וגו' למען הקים אותך היום לו לעם והוא יהי' לך לאלהי' וגו' ולא אתכם לבדכם אלכי כרת את הברית הזאת וגו' כי אם אחר ואת אחר פה עמנו היום פה עמנו היום לפני י' אלהינו ו

לתרץ פסוקי' דפ' כי תצא ע' תקי"ז

ופי' רש"י אתם נצבים היום לפי שמשעה ישראל מלה קלות אחר אחר עתים הוריקו פניהם ואחרו מי יוכל לעמוד בחלו וכו' לכאורה קשה לזה נקט אחי ליישב שמשעה מלה אחר עתים וכדי לתרץ זה כי עשרה יותסין שם אינתא כפ' זו והיה כשמעו את דברי האלה והתברך בלבבו לאמר

שלום יהי' לי וגו' ונקאחר קרא לא יהבה י' סלח לו ורבנא בו כל האלה הכתובה בספר הזה ע"כ ואנא לתרץ בפסוקים הנ"ל כי הלא אינתא בתם' קדושין ס' עשרה יוחסין אחר רבא בר רב הונא זו מעלה יתירה יש בין ישראל לנרים דאלו בישראל כתיב והייתי להם לאלהים והם יהיו לי לעם ואלו בנרים כתיב מי הוא זה ערב את לבו לנשת אלי נאם י' והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים ופי' רש"י אני אהיה להם לאלהים אעפ"י שאינם לעם ומתוך שאני מקרבים יהיו לי לעם אבל נבי נרים דאין מקרבין אותם אין השמים אלא ח"ב הם מקרבין עצמן אחלה להיות טובים ע"כ וח"ב לפי זה יש כאן קושיא דקאחר אתם נצבים היום לפני ה' אלהיכם וגו' כל איש ישראל וקאחר למען הקים אותך היום לעם והוא יהיה לך לאלהים אלא זה הלשון נבי נרי דאחר ואלא נבי ישראל אבל דאין מקרבין אותם כפ' קדושים ע"כ

מאחר שופטים ע' תקכ"ח

אפשי מה נוים מזומנים אלא עתידו על הר סיני שנאמר שלא כתם על הר סיני פסקה וזמתין עכוס אלא עתידו על הר סיני לא כתם בפ' וזמתין ח"ל כך אחת נרי דרבא לרב אחאי נרים מאי ח"ל דא"ר אלעזר לא הוו מזליהו הוה דכתיב אחר ישראל אלהיכם אתם נצבים היום כלכם וגו' כל ישראל למען הקים אותך היום לו לעם וגו' רק יהי' לך כאשר דבר לך קאחר כל איש ישראל וקאחר למען הקים אותך היום לו לעם וגו' וא"ו ולא אתכם לבדכם אלכי כורת הברית הזאת כי אם אחר ואתו פה עמנו היום פה ואחר אינו פה היינו נס עם הנרים ונבי נרי צריך לומר בהאי לישנא דקאמר הנ"ל כי אינתא בזוהר חדש פ' כי תבא דף ק"ח ע"ב ר' יוסי ברבי יהודה קם ואמר מאחר ושבר חדש בשברה אחת אינון עופלן דהוו טחנן ושכינתא חדא אחלת ג אחדש פ' כי בתרייהו קם על רגלי ואמר שבינתא מיומוי דטופנת דיוקנא תבא דף ק"ח דעתיד קדישין לך יהות ולך נאה זיל ואביד שליחותא חדא לבר יומתי בחתר דאיהו תמן לאסתרחא היינו שכינתא ובטלת בפומא ואחלת לנבי דר"ם וכו' לאסתכל בההוא פתקא וכתה הוא ורבי אלעזר בר"י וכו' אחרת אחלת אליהו ז"ל ואמו דכתו אמר בשליחותו אחרת קונטבלין אמין ודרבי קב"ה לשכינתי דאמרת אי רבי אי לא רבי לא הוה אסתרין בשתת לבעל דאיהו חלין אבל כך אולין הק"כ בקללות קדמאין אית ל"ב קראי וכלהו לאבל שבילי דאוריית' בקללות בתרתי אית בהו כ"נ קראי לאבל פרשין אחרנין דאוריית' בנלות קדמאי דכית ראשון עברו ישראל אינון מכילין מתימין דאתרבי ואיתנלי' חוכייהו ואתנלי קיצא דלעון ונחתא ואבטחותא דלהון בנלות ב בתרתי דכית שבי עברו ישראל נן פרשיות אורחין דאתנלין ואסתייס חוכייהו ואסתיס קנייהו ולא כתיב בהו הבטחות ונחמות דלבסוף עבר רוח מאברים לון וסליק שיהו נו נלנלא דור ואשתאר רשב"י וכנו וכבה ולמחוך אשתאר דמשרת לאלכי אתא אליהו ז"ל אמר קום ר"ש אתעבר מציינך וכאה חולקך דקב"ה בעי ביקרך כ"כ הבטחות ונחמות דישרא בהני קללות כתיבי קום וחזי מלכא דרחים לברי' ואע"נ דלטיי' ולקני' רחימו דמעוי עלי' כד אחוי רוגזא תקיף כדין רחמוהא עליה כך קב"ה אע"נ דלייט ברחימו אתחזון באתנלייא לווטין ואילן סנייליו בנין דאילן קללות ברחימו הוו מה דלא הוו כן באילן קדמאין דלכלהו הוו בדיבא תקיף באילן אית דיבא ורחמי וכו' ובקשה מכל אילן דא הוא דכתיב נס כל חולי וכל מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת יעלם י' אלהיך עד השמדך הכא אילן הבטחת דאחבא על בריה ברחימו סני יַעֲלֵם לא כתיב אלא יְעַלֶּם יכבוש לון ויבטלון בנוקבא דדוכתייהו דלא יפקון לבר ויהיו כבושין ומכושין בנוקבייהו עד השמדך מהם דלא יהי לעלם ולעלמי עלמיא דהא חומי קב"ה דלא יפני ית ישראל לעלם ולעלמי עלמין ודוכריהון יהי' קיים תדירא דכתיב כן ישמוד זרעיכם ושמכם וכו' ע"ש ע"ל דף מסוד זה בשם כוופא שלמה רק לכתורה קשה נא' בתם' נבי למה כתבה התורה דרך קללה ובלע"ד כי אינתא במועד קטן רשב"י אחר לברייה בני אדם אלמלי אנשים של מרה הן ויל לנבייהו ולי ברכון חול לאסתכויהו וכו' אחרו לי' יקח רעוץ דתורא ולא תחנך תעייל ולא תיפוק וכו' כי אינתא לנבי ח"ל לא מיבעי ברוכי דלא ברכן אלא נעורי נעורי לי ח"ל מאי אחרו לך ח"ל הכי והכי אחרו ח"ל הנך כלהו ברכתא כיכוו ומביא בהכותה בשם מהר"ם מפוזלחה כח לא לאחרו בלשון קללה כדי שיתברכו שבי פעמים וח"כ לפי זה כ כתבה התורה בדרך קללה כדי שיתברכו שבי פעמים וח"כ לזה קאחר והיה בשמעו את דברי האלה הזאת ויאחר שלום יהיה

לי כי טוב הוא ולזה קאמר לעיל יהבה ליי׳ בלשון לי ורבנא בו כל שלשלה
בתוספתא בספר הזה שכתובה דייקא לא כיון הפי׳ רק כאחד היל כתובה
לעזון קללה והכא איתיא טעם למה הם כ״ח קללות כי היל קללות הם
נגד מלקות והכא המלקות למטה כתובה התורה תרכבים יכנו רק לתוך
תכמים ובכדו חדל כי הטעם הם תרכבים יכנו כן יחוס עליהם לכך
העמידו על ל״ט ע״כ ח״כ לזה העמידו על ל״ט דחל״כ לא יוכל
לסבול המכות אבל מי שמקיל בכבוד ת״ח וח״כ לפ״ד אין כח של״ח
למעט מזה דכתיב בתורה נח״כ יש להקלות לו תרכבים והרי לא יוכל
לסבול ולזה קאמר בגמ׳ כל המכה לת״ח אין תרופה למכתו והכא הם
הלקו למטה כתיב תרכבי׳ ואתו רבנן ובכדי חדל ולמעלה הוא שיתין
פולמי דמרה וכאם אמן התורה הם תרכבים ובכדי חדל כך למעלה
הם שתין פולמי רק בכדו חדל ולעומת זה הם מלה תמר שתים כי מנד
דין התורה הם מלה רק חסרו שתים כי בכדו והעמידו על ל״ח ולזה
הם ל״ח קללות נגד שני מיני מלקות וח״כ לפי מה שהקדמנו כי כלם
ברכות הם למה בכדו שתים הוה ליה למיכתב יותר ברכות תלת ע״כ
הם למדו בפשוטה שהם קללות נם הקדמנו דקללות שבתורת כהנים
הם היו בחמת קללות נאמרים ולזה מדייק כיון שאמרו ישראל מלה
תמר שתים דהיינו מנד הדין היה ראוי להיות מלה רק חסרי שתים
מהם כתיירלו דאם היה ברכות למה כתיבטו שנים לדרכה כי לתורה
לכתוב נם שנים תלו ודאי קללות הן ונם דייקו מן מה״ט שבתורת
כהנים ושם קללות מתוך והנו נ״כ פי׳ פסוק וכה תמר לא כתובה
בתורה ר״ל אם כי כל כתבי בתורה הייתי לומר שכולן ברכות הן
אבל מאחר שנאמרו אין כתבין ח״כ ע״כ קללות הן ולזה קאמר וכה
תמר לא כתובה בתורה וע״פ זה יתורץ פסוקים שפ׳ ראה תכתי נתן
לפניכם היום ברכה את הברכה תמר תשמעו והקללה אם לא ת

נח׳ שפ׳ תשמעו ונו׳ ושמעתי להקשות הלא ליתיה בשם׳ ברכות

ברכות כפ״ק כל דבור ודבור שיצא מפי הק״בה לפי׳ על תנאי ליכו חומר ואיך
קאמר כאן את תמר תשמעו וכי׳ רש״י תמר תשמעו על מנת אם
תשמעו ועוד הקשה הנאון המפורסם כבוד מהור״ר יוסקיבד אב״ד
ור״מ דקהלה נאה וקהודה ק״ק לובלין איך קאמר כאן בתחלה הברכה
ואח״כ והקללה תמר לא תשמעו הלא כל מקום כתיב בברכת ישראל
תורידך לרוב ומברכך ברוך ואתרין בעגינו דפ״ח אבל בפ״ך מתורן
קצי׳ כ״ל הלא כאן בקללה מפורש כתיב בקדש והברכה הוא הפירש
ח״כ בחמת כתיב קללה בתחלה והברכה שהיה הפי׳ כח אח״כ וח״כ
פי׳ הפסוק ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה הייטו בקללה
עצמה יש ג״כ ברכה לבל תיחת הברכה תמר תשמעו וח״כ לפי זה
הברכה לא יהא מפי הק״בה כי אם לתרבה הקללה כתובה והברכה הוא
בעלם כדי שירלו מלפניו כחזור לדבריהו לבקש מן הגלוחים ולבל

מאחר ע׳ שמות ע׳ ל״ה ול״ו תחר לפי מקומו כי ראה תרלו מה דאיי׳ בפ׳ ע׳ שמות ל״ה ול״ו ומשה
הי׳ רועה את צאן ח״ר יוסי׳ שבל זמן שהרועה חכם להנהיג את צאנו בח הוא
מוכן לקבל עליו עול מלכות שמים (והוא ע״פ מה דאי׳ בגמ׳ בפ׳
יום הכפורים כל המוכה את הרבים אין חטא בח לידו שלא יהיה הוא
בניהם ותלמידו בג״ע) לבל אם הרועה שוטה עליו בקרא תקוה
לבסיל מאמו ח״ר יהודה משה חכם היה ובקי להנהוג את צאנו בח וראה
מדוד שב׳ ובלך לפניך והוא רועה את הצאן במדבר ללמוך שדוד חכם
נדול היה והיה רועה צאנו כדין וכשורה לפיכך עשה הק״בה מלך על
ישראל ולמה צאן ולא בקר ח״ר יהודה ישראל נקראים צאן שב׳ ו
ואתה בתי מנדל עדר אתם נקראים בצאן קדשים בצאן ירושלים
מה הצאן על המזבח בשלום ובכה לחיי העה״ב כך המנהיג לישראל
כדין וכשורה זוכה לחיי העולם הבא וכו׳ מה הרועה את הצאן מגיל את
הצאן מן הזאב ומן החריות כך המנהיג לישראל אם הוא טוב מגילן מן
החוחות עע״ו ומדין של עטה ומדין של מעלה ומדריכין לחיי עה״ב
ע״כ ולא יחכיף לעזם אחד מהם יהי׳ שיהי׳ כי כל החוכף לרעע סוף
ליפול בידיהן כי הרשעים הם מן הערב רב ע״ל דף ס״ו סי׳ של ערב רב
הכלל כל מי שירצה להחזיק בירחת יי׳ ולקיים לנדל דלבל דוחקת
מיכיך בגלות הזכיכה וזה נורם לגלות הזה ילמוד בפ׳ בראשית
ע׳ פ״ב וע׳ קפ״ח וע׳ קפ״ח עד סוף קל״ד וע׳ קמ״ח וכפ׳ ויצא ע״ם מוד
ובפ׳ ויקרא ע׳ ל״ב ובפ׳ פנחס ע׳ ת״נ ובפ׳ כי תצא מן ע׳ תקע״ה
עד סוף תקע״ו וילמוד מן שפרי זאת בדיוק בכל יום ע״פ חיוב לחד
מיוקה וח׳ פתעטיו בירחת שתים רחה תרחה בפ׳ קדושים ע׳ קמ״ה
החרכתי בו ות רחה בפלאות בתורתיכו הקדושה תורה שבפתב
ותורה שבע״פ סוד חותיות ונקודות טעמים סוד המכות רובן בכולם
וכשתעט כל שפר שהוכר וכל שפרי הקבלה יכול ללמוד והרבה נח׳

ע״ל דקאמ״ר ע״ד שורש

מתומי׳ ויהי׳ שכבי עלי׳ כאחד כלל תרחה והבא לבאר שמיין לו ויהיה
כשעיין שתנבר כי תיתא בפ״ כרחתית ע׳ קנ״ג טעמי תיכן שתלבשי מאחר פ׳
בחוירתי דאחבעיתא טעמי תיכן שפט׳ דכתיב ונקודין שפט׳ דאכיה כרחתי ע׳ קכא
ואתון שפט׳ דביה שתלבשן בשיח ואחז ורוחת דאיכן אחד נבוהה
ת״ת והכי שתלבשן בכא״י ומלכות שתא דכולהו כלילת שכלהו ליהי
פה דשיכה הכלים שפקין קלין ודבורין כלהו שתכלילו בה ע״כ והו
כי יתן יי׳ שכיה שפיו דעת ותבונה ע״ל דף ב׳ על פקום ויתיב שהיה
שלשה חכם ונו׳ הא דשדייק דשיכה הכלים וקלין ודבורין כפקין שיתא
בכתבי האר״י ז״ל ענין כבוהה ורוח הקדש דש כי כל שה שיוניא שפי
אדם שי שפשר שיהיה לבטלה וכדאי׳ בפ׳ שפשטים תלת קלין שלו
דלא שתאכילו בעלמא כר קלין דאוריית׳ וכלוחת דאלין סלקין ל
לעילא ובוקעין רקיעין ושתקונים ליתיה לון שבקול שאדם מוציא
שפיו רכבין עלייהו המלאכים והבשמות ומוכח בהיות אדם נדיק
וחסיד ושוסק בתורה ושתפלל בכוונה שאותן קולות היוצאים שפיו
מכריזים שלאכים ורוחין קדישין קיימין ושומדין ואלו המלאכים ה
המכריזים שדבורו שנלים לו רזי תורה ושודיעים להם עתידות וים
שאינם שנלים להם הכל הוא כפי בחי׳ אדם וכפי שעשין וכמו שים
שלאכים שאדם שוציא שפיו בתורכן יש שלאכים שמכריזים ע״י שעשה
שלות לאכם ודאי נדול הוא שלאך שנשה ע״י עסק התורה שהכשה
ע״י שלות והכלל כי שלאכים הנשתי׳ע״י התורה והשלות הכל הוא כפי
בחי׳ שעשה של אדם לפעשים שם שניהים אותיים ולפעשים יש שניהי
שדקים (והו פי׳ בגמ׳ שבשתא כיון דעל על הייטו כי אם הוא לומד
לשמה ובחיותיה אף נם שלאך הוא כך ושנלה לו סוד התורה כ
בחיותיה כי אחר שאינו נכרת אלא ע״י שעשה אדם לכן לפי
שעשיו כיצד שלאך כי שי שקרא בתורה לשמה כלי שוס פנם כשלאך ע״ל דקאמ״ר
הכברת יהיה קדוש שלא ועליון ונאון בכל דבריו אחכם אם היה ע״ד סורס
התורה ההיה קצת שתקשה דעה שלא לשמה לו היה שכוונים וטעות כן
שלאך הכוסר שוחת התורה והשנה של אדם עשיו שם המדברים
(והו שבשתא כיון דעל על) אחכם ודאי שבבוחה לו רוח הקדש
הוא בחי׳ שלאך ובעשה כבר והוא בעשה קול אליה שלמעלה
שין המקומות המדרנות הכ״ל ושניעין לאזן בכבית והענין כי אותו קול
האליה בשמך שלמעלה שכבר הוא שלאך נשוב הוא רוחני שחוד ואף
לפעשי להתנשם בכחי דבור וקול כאזני שאכשים אחכם מריך שזה
קול העליון יתלבש בחלה בקול התחתון של אדם בעת שהורה עליו
הכבוחה וייפא שמכה קול ואו קול הראשון שתחבר עם זה של עתה
ושתנשם על ידו ואו שדבר אל הכביה ההוא בחופן שכל נבוחה לו רוח
הקדש הוא השמבת קול העליון והו רוח יי׳ דבר בי ר״ל עשי כי נם
לאי שדבר והוא שיתאבר כי ובקולו של עתה וכו׳ הבה יש הבל ויש דבור
ויש קול ו״ש משה שדבר והאלהים יענכו בקול ואחר״ל בקולו של משה
כי משה הי׳ עתה שדבר והק״בה יענכו ע״י קול הראשון של משה עשני
נם יש בחי׳ לאחרת והוא כי כמשכת הבבוחה ורוח הקדש ע״י המלאכים
הכבראים שדקיקים אחרים לדבר עשו וזה לי שפשר וולתי אם נם
לותם שדיקים יהיה שמורש בשמתו וכו׳ לאחם זה הקול יש לו נ׳ בחי׳
והם הבל קול דבור כי נ׳ בחי׳ יש לאדם בשפת התורה וקדר שדרנתם
תחלה הבל ואחריו דיבר ואחריו הקול נדול שכולם כי קול ודבור
הם ת״ת ומלכות והבל הוא במלכות לבד לך הדבור הוא במלכות
בהשתרף עם הת״ת וקול הוא ת״ת לבדו ובאחר קדר הכבראים הבה
משה רבן של כל הבראי׳ ולכן לא הוצרך לשום ח׳ אלא הראשון והאחרון
היו משלו ונם שניהם היו בבחי׳ קול שהוא קול הראשון שעבר בקולו
של עשיו (והו פי׳ בגמ׳ משה ידבר והאלהים יענכו בקול בקולו
של עשיו שוסף כי לא זכה שום אדם לקול רק משה לבדו ואחריו היה
בחחלה שחוחל הבבוחה לבדו שהיה קול שעבר בדבורו של עתה וכו׳
והבה דרך של בעלי רוח הקדש הוא זה כי הא״מע״ה ושלשה רבן של
בעלי רוח הקדש היה במלכות ולכן הי אשתי ל הבל עשיו הראשון ע״כ
ולזה כתי׳ דברי קהלת הבל הבלים אמר קהלת לרמוז לזה כי כל דברי
הי׳ ע״י רוח הקדש : ובזה תבין נח׳ כפ׳ השותפין דף י״ב ע״ב אמר נח׳ כפ״ק בבא
אחיו ואחם עדיף מבכיה שב ובבית לבב אחם מי בחלף בחי הוי בתרא דף
לומר קטן בחלה בנדול לומר אחי אחי תדע דהא נברת רבה דאמר אלתת י״ב ע״ב
ואחאמר׳ משמי דנברת רבה לחריבת כוותי׳ דאמר רבה מלי קושיא
דלעלת תרוייהו בני חד שולא כיצד (היינו כ״ל אם בר שולי הוא
לזי לותו שלאך את ח׳ שחדם ע״י שורתו שנלה לת״ח לחר ואפשר
שלזה שדייק דנברת רב לחריבת כוותי׳ דייקא ושפי אלא לאמר רב
אחי תדע דאמר נברת רבה אלתת ואתאמרת הלבה לשמה שפיני
כוותי׳

דכר ה' תמוה בעיני ולא מצינתי לי רמז בגמ' ולא בפוסקים הלא
ב"י מביא בשי' כ"ם והדרך הכתובה לברך על טלית קטן ותו"כ יניח
לתפלין על יד ועל ראש ותו יכא לבית הכנסת ויתעטף בטלית גדול
ובזה יצא ידי חובת השב"י שכתב בשורר פ' ותתחזן מרוך סיניה לכתוב
ציצית ותפילין בכתיבתו ומסתם בייתו ליליך לבית הכנסת ו"ל
ומילתא דעייל לבי כנישתא כד נפיק מתרשי' דביתי' ולא תפלין בריש' וציצי'
בלבושי' ואתי לאתחזוי אל היכל קדשך בירתך קב"ה לאמר מן הוא
מוריה ורא אסקידה סהדותא דזקיקא ע"כ וכך הם דברי ה"ר יוכה
בספר הירחה ויהיה לו טלית קטן וילבישנו טלית גדול וכתב רש"י יניח
תפלין ויכא לב"ה ויסב וכן כתב בז"ע ח"א סי' הכ"ל ילבישנו טלית
קטן ויניח תפלין בביתו וילך לבוש בציצית ומוכתר
בתפלין לבית הכנסת וסם ילבישנו טלית גדול וכתב רש"י והעולם
נהגו להתעטף תח בטלית גדול קודם ולברך עליו ותח"כ מניח
תפלין והולך לבית הכנסת ויסב במקומו ע"ל דף פ"ג ע"ב בשורר
מ"ב וכמדומה זו הם"ן עיומד בפני תיבה עד ב"ש בלי ציצית ותפילין
ושלחתי לכמה רבנן קשישא והשיבו לי כך הוא בהוג מקדמת דנא לבל
שמעתי שהנידו בסם הנאון סמפורסם מחותני הרב כמהור"ר משה
במהור"ר דוד שהיה בסוף ימיו מרבין תורה בק"ק וילנא הי' אומר
דרך מוסר לכל תפנו לכל התוכות שתורו מנהג זהו מן התוכות ודברי
פח"ח ובפ"ד והו הי' בסוק ולכל הידעוכים הלו הלומדים הידעוכים
הלומדים מסכה ולתון שתין תוכן כבדו כתבר רתיתי בדבה ומסה
בהתלבשות מיתון של ס"ת וזהו הי' מיכה"ר משטן המשתית בין שהוא
בין ברית ובין שאינו בין ברית שתיהו מיתון הסמתל שמתלבש בין שהוא
תיכו בכי ברית בין שהוא בין ברית שמתלבש בידעוכים כדי שילמדו
ממנו נתן קדשים ולזה מוהיר התורה הל תפנו הל הידעוכי' כי הית'
בספר תקוני' על הלו הידעוכים כי כל תכלית' שנושקים בכלבים הב
הב כדי למלות למתחות בספס ולא דוחנים עד מתי קן הפלחות
וכבר חלפו ועברו י"ו מחות שנה בגלות המר שהוא שיעור רשו' הרבים
ועבד כי יצלוך ושמחה כי תידע נביות' לשבר כל מי שים לו מוח כ
בקדקדו שכיל ויבין הת ואת הלה כתיב שומר י"י הת כל הוהבין
ואת כל הרשעים ישמיד תהלת יהו"ד ידבר פ"י והנה ע"פ כתבי
האר"י ז"ל זה הסם בגיקוד מלחמו"ס שהוא רמז על נדיק יסוד
עולם וע"ל מה שכתבתי בביאור נמ' לכ"ל מעשה היה כ
בעיריכו שעברו י"ו קהכות על יהודו על לארו וכתבתי שזהו פי' וכל
קרבי השעים תנדע לו תרומתה קרבות נדיק כאשר תרתו הכל כאר
היטב כי ליזה דברים בעבין זה כתבתי כמה פעמים כדי שיקיה
תיזיר לוכרון מלחמת י' לעניכם כי אין הסם שלום ואין הכסא שלום
עד שיכרית זרעו של עמלק ושמלק אתן הוא לעולם דת מחלל ו
וכתבתי פי' כי כתיב כ"י רתת"ה נויס בת"ן מקדש ה"ם ת"ת הוא יה"וד
רק בין שני אותיות י"ה וכן ו"ה מסמני תיבות נויס ותו"כ ח"ת
לאחר הסם עד שיעקור מסם תיבות נויס וכתיב רחשית נויס עמלק
ולזה אין הסם שלום עד שיכרית זרעו של עמלק ע"ל דף ל"ח ע"ד
וזה לי לאשר הס לת ע"י תשובה שלימה הו ע"י תור של תורה אשר
כאמר כה י"י בדד יכחנו ואין עמו אל נכר כאשר תרתה בספרי ע"פ
מיאיר פנחם ס' תש"ח לזה כבר כתבתי שהגדולים יתעוררו כ
בתשובה תחלה בכל קהלה וקהלה בכניה ובדבר מוסר שיכניע הת
לבבם ואל יקשה מה דאית' בפ' שני דיבי נזירות אומר אביי טפי חלא משום
מרבנן דמרחמין לי' בני מתיבי לזה משום דמעלי טפי חלא משום
דלא מוכח להו בחילי דשמשון ע"כ לזה אחיוק טיבותא לריתי דכרע
בחודים דרבנן שיתבהנו בכ"ל כי עד מתי נעקה בכעב' ואין מוציא
לא הלא אותה בחם שבת בפ' חלי קמריס דף קי"ד ע"ח תנן התם
רבב על הירדנית חוזן וכו' ר' יוסי לומר של בכלין מיד אחד וקאמר
מתן בכלין חלו ת"ח שעוסקין בבניינו של עולם כל יתיהם ופי'
רש"י דהיינו ת"ח שמקדידין על לבוזיהון מיד ח' ושל בור מצני גדדין
ע"כ והנה לפוזיהון ע"ל בהלכות פוריס ורש"י פי' שעוסקין כ
בבניינו של עולם והו"מ בפ' לבריס ע' ת"ד על פסוק אחוריה לני
ע"פ בתורות לך לחם קניהו בוחמת דחייכין בדרך ליהי לתכפי' ותו
תוצילית נחמי' ובעילת הבקודה חדת ומלי ליהי' וזהו אחוריה לני דלית
בחת דת חוורו בנוי כאחר לתיון ודת אחוריה לני ולית לי לתר ל
לאתלאה לכון תחות נדפלי מה שבדין גברין תקיפי חילת דילוך וכלי
קשוט וכו' ובדין מנו קלין ושלגין דליכון נברי חילת דילה שוע רחיק'
דלעילא וכו' ת"כ"ת ותת עכידת כתקוהה בדיוקהה ושפירו דילה
פ' בתלקדמין וכו' ע"ל ת"כ לזה נקדלי ת"ח בנתים שעוסקים ב

בבניינו של עולם כי תלכות נקרת עולם בסוד ברוך י' שהי שרת'ל
מן העולם ועד העולם לתל נעקה בכעב ותין מושיע לה כי כעב חסר
ה' כי עדיין לת נשלמה כי הכתם ברוך על עקיבו ע"ל דף מ"ח ע"ב
בתריכות לזה חזקו ותמנו לבבכם כ"ל ה"מייחלים ל"י"ה"ד לקיים
תנרת דכלה דותקת ועשו למען שמו הגדול ואל תעשו פנים לבוש
לחם כדי שלא יכי ח"ו ותשימם ונו"נ תתנו כת"ר רוש הדרת קדש
הצנתה פרטית על העוחטים והכודקים ולזה שמעתי מפי הגאון
החסיד מהר"ר רפאל שהרבין תורה בחדינת רוסיה ומכוחתו בח"י
והניד המשל הכל שוחטין בעו"ה מסור לכל וכזה שלחת ויעלה וכרוכו
לטובה כי כהנ כרמה בירחת י' ולא נשא פנים לעוש חדם ז"ל בפ'
מסכתים ע' ר"י כנוכח דשחיטה בהיות בתריסר בדיקת הסכין ובסכין
דליכו אחד רחו תרתו בפ' בתה בהמה דף כ"ה ע"ח ח"ל סיכנת ריסך
בקרירי ריעת דריסך בחמימי דכתיב בית דוד כה תמר י' דיבו לבקר
משפט ופי' רש"י לת עשם חלת מי שבידו לעשות וכו' ח"ל ר' זירת לר'
סיימון לוכיחיכו מר להני דבי ריש גלותת ח"ל לת מקבלתי מיכלי

ח"ל תש"נ חלת מקבלתי לוכיחיכו מר דתמר רבי
לחת בר חניכת מעולם לת יעשה מדה טובה מפי קב"ה ותזר כה לרעה
תון ומוזק וכו' תמר לו הק"בה לאברהם לך ורשום על מצחן של צדיקי
ת"ון של דיו שלא ישלטו בהם מלאכי חבלה ועל מצחן של רשעים
ת"ון של דם כדי שישלטו בהן מלאכי חבלה וכו' עד סוף הענין לזה
החכם עיניו בראשו לכך כתי' תמים תהיה עם י' אלהיך כתיב ת' רבתי
בם שופטים היינו רחמי ישראל כי תרחה דברים כפלים מה ס
שהתרכתי בם ו' בפקודת מני שופטים ושוטרים ועוד כי שהים שופט
וכו' ע"ל דף ס"ו עת"ה פי' של זה המאמר ותמיד יהי' לפניהם לוכרון
ת' הכ"ל והשנית שתריך לחזר של תורה כי לית' בם' תולדות ע' של"ה
ע"ל לחסם קניהו כתר דיכדע בר בם רוח דחכמתא (ס"ח דחוייתותא)
ויתקין נרמי' כה מה כתיב אחר וכנית ביתיך דת כשיתת דבר בם
בנוסי' ויתעביד נבר שלים ע"כ ובפ' בראשית ע' קע"ד ת' ליהו
בר יי כשתת חדם דתתמר בי' ודמות פניהם פני חדם ודת ליהו ויולד
בדמותו ובכלתו ע"כ ע"ל דף"ח ולזה מה שתה חומ' שתריך עוד לחזר של
תורה שלו יזכה לבשתה ויהיה מבני עלייה ותו יזכה לתריכות יתיש
ושכים ת' עלמין דכסופין לעלמת דתתי וכחתר מסיים שם רבוי
שכין ותדיכו דיומין תיכון תחריך תכפין ומיעוט' דיומין ושנין תיכון
מזעיר תפן וכנ"ד בתכרהם כתיב חלה תולדות השמים והתרץ
בהבראתם בה' ועירית ע"כ ולכך כתיב כאן ת' רבתי אם תתנהנו
כ"ל ותו תוכו לת' עלמין דכסופין ויקוייס כדתי' בתם ערוכין
ע"ל דף קכ"ו ע"ב ר' פרידת הוה לי' ההוא תלמידי דהוה תני לי' לתרבע
מלה ויעכת וכו' כפף בת קול ותו"ל כיתת לך דליספו על ירוך ד' מלות
שכין לו דתוכה תת ודרך לעלמת דתתי ח"ל בעיכת דתוכה תכת ודרתי
לעלמת דתתי ח"ל הק"בה תנו לו זו וזו והוה סוד מה רב טובך תשר
נפנת לירוחך ע"ל דף קכ"ח ע"ב בסורה כ"נ מביא פסוק זה והסידור
האר"י ז"ל מביאו על פסוק ושחט אותו על ירך המזבח נפוכה לפני י'
נפוכה נ' י"וד ה"י ו"ו ה"י י"וד ה"י ו"תו ה"י י"ד ה"ח ו"תו ה"ח
י"וד ה"ה ו"ו ה"ה נם נפנה נ' י"פ יה טוב הנפון בח"וב ע"כ והייכו
סוד עלמת דתתי וכתשר התרכתי כי בתו"כ הם ת"ות בסוד ת' ת"ות
שקל בסף והנה מה ת"ות היה תשקה נפשי להוציא לתור תעלומה תת
תשר בכר הכיוותי שהם תרבעה ספריס העולכ לשלשן מלכים רק
ת"ת תקון קמח דוטני להעלות על שלחן נדולי ישראל ולעם קדוש בני ישראל כי זוזה שבח
לילך תל ת"ת"יכה לעורר ת' ישראל בתורת ה' תעיומה שהוא נר מצוה
ותורה תור כי תור היינו ר"ו ותת' בם' בהעלתך ע' רפ"ט ע"ל דף
ל"ח ע"ח תם קניהו ובכנסת ישראל נופת דוקבלת לבשתת דתתי
תפלתת ישראל וע"ד תיהי נופת לבשתת בשתת דתתרן דת תפלתת
ישראל דתיהי תורייתת ת"ת תשר לזה תיתת נ' קשורין זה בזה קב"ה
ותורייתת וישראל קב"ה כגלה ובסתר תורייתת בגלה ובסתר ישראל בגלה
ובסתר הם"ך תניד דברין ליעקב ליעקב ספיר תבל אקרי ומשפטין
לישראל דתיהו בדרגת עלתה יתיר ובתיב ולא יקרת עוד שתך יעקב
ונו' תקרי ומשפטין לישראל תלין רוי תורייתת ובמוסי תורייתת ופתרי
תורייתת דלת יתגרכון בגלתה תלת לתתן דתיהו בדרגת עלתה יתיר
ע"כ וח"כ הלומדי' סתרי תורה הם בסוד ישראל ודבוקים בשם י"ה"ו
שהוא תרב ליה"ו וכו' כ"ל תשר זה רמז בפסוק אשריך ישראל מי
כמוך עם נושע ביה"ו ושמי ישראל לזה קדיתי ספר התקוש זה ת
אור ישראל כדי שיהיה שמי דבוק בי"ו ה"א ו"תו ה"א וייתקייס בי

ותתם

עיין בפרשה
ותתחזן ע'
ת"ק בסופו
תר"ם וכו' ע"ש

מ"פ מסכתים
ע' ר"י

ואתם הדבקים בי"ה ו"ו ה"א תחיו כלכם היום ח"ם :
כאיש אחד ישראל בח"ת הר"ר יהודן יפה ז"ל חוכה בק"ק קלקלוו'
קקלה כהה ותחזקה לפאר ותהלה במדינת רוסיה :

וחנה חומר בשירות ותושבחות למרפ"ע עלילות על כל הטובות
אשר היה רגון מן עלת העלות ורשמתי את השירה הזאת
בשתי כרוזי החרוזות ויהי' לרגון ליחוד קה"ב ושכינתי' ויקובל
לרגון כל רגוני כקדבן ובקטורת לדורי דורות ולכל הבאים מבני
ישראל לכבוד ולתפארת

ו"שראל עליך מוטל עבודת האל : ולהאיר בתוך תורת יי'
עיני כל ישראל :

ש"יר ושבח תן לעלת העולת יומם ולילה . אשר זכית
לא' רבתי הברמו בפסוק אשריך ישראל .

ר"שך תכוף כתנמון לבני רישת מיכתת ורחשי ישראל :
סיקויימו ויקחו לי תרום ה' מאת כל איש ישראל :

א"ור כנבור חלציך כגד גר הגבור : המתפלח לרדוף תשיג
אחלק שלל . כי וישראל עושה חיל :

ל"אלהים תנו עוז נאותיו על ישרו עד יכרית האל:לרשעי'הברמוי'
בכלב וכתב כמבואר בזוהר פ' בשלח את רחש בני ישראל :

ב"רחש הוויות תקרית לכל בני ישראל : לקייס והיה כאשר
יריס משה את ידו וגבר ישראל :

נ"ר תנוח ואור תורה המושבים יאלבני שיש טפור יהי' לזוכרון
לגאולת הא"ל : וברמוים בפסוק יברכך יי' וגו' ושמו
את שמי על בני ישראל :

ה"ריס כשופר קולך לעורר בתשובה שלימה כל רשעי ישראל :
כדי לעורר אור הכתר ואז יתאדו ומי כ"עמך ישרא :

ר"יב את ריב יי' על גאלת השכינה ועל בדחי נתן קדשים
המפוזרים והבדחים במלכות לחדש וישמעאל : לקייס
לקבן כד"חי ישראל :

ר"נלך ירומו תמיד באמת האל: לקייס ואתה על במותימו
תדרוך הברמוים בפסוק אשריך ישראל :

א"ת לאיך כבד הברמו בפסוק כל היום חסד האל : להעלות
זכרונו בספר אור ישראל :

ה"כה לא יכוס לא ייפן שומר ישרא : ישמרך בכל דרכך לטובת
כלל ישראל : ותזכה לביאת הגואל עם כל עמו ישראל :

ר"תמיך הנדולים תמשיך עלי ועל בני הבעיתים הברמוי בפסוק
אל"י תברכם ולכל יומי חלבי ולכל המטיביס אתי עתי
שלח ימיהו רגליהו ויחזק לביהו בתורתך המאיר עיניהו
ועיני כל ישראל ואור הכתר תאיר עליהו להאריך ימיהו
זכנותיהו כדי להכרית זוכריהו ולקייס מחה תמחה
להמוט רגליהו ואז יקום יגיל יעקב ישמח ישראל ;

נ"ר יי' כשמת חדס הברמו בת' תמיס תהיה עם יי' הלהיך
תאיר על עמך ישראל : וחזק לבבם לתשובה שלימה
ואז יזכו לעלות בשמחה ובריננה לבחלת אחות הבתיהו הנקי' ארץ ישרא
יפה יושם האיר אשר בו רמז נאולתיהו ולהכרית סוכאיהו כל
הקמים עליהו במהרה בימיהו אמן סלה : (ע"ל דף כ' סוף ע"א)

התנצלות המגיה בן חרב חמחבר ספר הל"ז :

אנכי הקונה וכן נסתרים . אשר חיבר ותיקן ועשה
ישרים : ה"ה ח"ת מ"ו הרב המחבר : שפתי ישנים דובר :
בחיבור הקודש המכונרת אשר כל רז מיכאן לא נעלמים כאשר ים כידו
ממנילת סתרים . ועד הנה מי מוכחים בנעני יוסר הריס . וכריך
רחמיכא אשר האיר רוחו ע"י יסר"אל סבת הברמו בזוהר קדישא בנין
דעתידין ישראל לישועתם מיאולבא דחיי דהיינו היא ספר הזוהר יפקון
מן גלותא ברחמים למהריס ולדלג על ההרים : ובחולבן דאוריית
הוא עסיק ורחימון עלוין בני ישראל לנוח בקרבת המלכה : כאלו אחדו
בידו כל מיני זיינין הנבורים : אשר נרמזין בחידות קדישא אלו הם
הנבורים : דק מיהנדי חלקת ועזרים : ובכן אמרתי אלכה אחר
הקו"מרים ואחר העו"מרים: ואלקט החלוחות נדולות אשר נריך
להכריו בשלש רגלים . וירדתי לחקל תפיחין קדישין ורחיתי והכה
מחלמים חלוחים קדים ואלקט נפוחים : וכבשתי לפני ולפנים
לקבן להם יחד בהידודים : והנחתי ולקטתי את"מרי הספר ביחד

ואם לתבן את הכבר אשר תלוי עליו בשערה כהרים : לאמרתי לכי
כלבי לעולם עליו אין להוסיף ואמנו אין לנרוע ק"ו בן בנו של ק"ו
דכרים שהם כשנוכו של עולם אשר כל ההונה בהם מודעונים כל
היכירים : ותדד שכתי מעיני והנחתי בעיון רב בשתי ספר מעט
מועיר בישר שהלכתי לחכי לחבן שהוא דקבין אשר הכית מקום ל
להתנדר ונעל ונדר כל שהוא הרי זה חזוק מדברי סופרים : ואם נם
רבים ושלשים דיתו מבי מדרשא ואיידי דאתי מבי מדרשא חביבא לי
בקשו מחכי לשלוח יד בח"חשבה לשקט עליהרי הזוהר ושארי נחרא
והלבו' ואנדות אשר כל הסודות בהם כרמוזים : ולחלק ל"ב חלקים
ויש נוה כדי חלוקה . ובכתבי הקודש אע"פ שמביאים רומים לא יחלקו
כמי מילי בכרך ח' לחבל ב"ב כרבים חולקים ואני אחרתי לף לשולל
ואחת מודה לי וקייחתי מבבא : וכהדא מבבא די מלקדמין מ
מתבונן בישראל לקייס: וכדי להסיר המכשלה אחרתי להודיע
מחלוקין של ר' בר' כי פעם ר' מתחלף בין ו' לו' ושעי לימני . ועוד
לאחת בין ה' ל"ח ואין בין זה לזה אלא משהו : ועוד בקשו לנלות
טעיות מוכחות כנון בין ס"ם סתומה לסת"ם וחיידו דוחר שיעורייהו
טעו בה נ"ב : ועוד שהמה "סת"וכים בסוד בינה ותבונה : ועתידו
לטעות עוד כנון בין כ"ן לנדי' ובין ד' לר"ם מיתא לזכוב ובנין דת
שרי לחודישו פוקו וכתובו כי לא דברה תורה כנדולים : וקטנים
כשלו ק"ו בעמון ומואבי שהיד כל חדם ישמש בה ולאו כל קדישות
שוות ולית דאו לנברא למיקם עם מי שתקיף ממנו בבן לחרתי הוחיל
ואתא לידי לימח בה מילתא דלא ליתי כי דרא לחברתי ולבקש לכל
הקורא בזה הספר סידון אותי לכף זכות ומזכין שלא בפניו כי כהנתי
כמו רב כדי לימטי שיבא מכשו"רה ואם נם יש לתלות קצת
בפועלים דיומא כי לחידי דורים המה מעבירין על המצות ואני
מוכן ומזומן להתחנן : מחל החוטן : ויתן לנו כבוד בית הר הלבנון
כויית רעבן : ושלח לנו יהן : והתחלתי בראש החרוז בח' רבתי
ד"אנכי הברמו כא' רבתי ד"אשריך ישראל : בחומש נסתיים בס"ם
דלמדכם המשרה : ונסייעתי בכ"ן פשוטה ובגירוף בעשה ח"מ"ן
כיו' יו"ו"ך חלול : לפרט "והכה פ"רח מט"ה ח"ה"ר"ן לפ"ק
כ"ד החותם להרן בח"ת מ"ו הרב המחבר מהור"ר ישראל יש"ה :

(לוח ר"ת הנמנאים בספר הזה ומסודר ע"פ ח"כ)

א (ח"ם) חין סוף (ח"כ) חין נריך : ח' חלף : (ח"ח) חרך
תכפין : ח' חפצר (חו"ח) חבח ותחת ייכו חכמה ובינה :
(ח"ם ב"ה) חין סוף ברוך הוח : (ח"ם) חתי ספיר (חי"ו) חברהם
יצחק ויעקב : (חדה"ר) חדם הרחשון (חי"י) חברהם יצחק יעקב
(ח"ק) חדם קדמון : חו חידרת קדישת (ח"ח) חמר רבי חבח : חו
ר' חליעזר : (ח"ה) חי הכי (חמ"ם) חויר מים חש (ח"כ) חש כן
(ח"ח) חורח חיים (חעפ"כ) חף על פי כן :

ב (וכנ"ד) וכנין דת (בח"ח) בחרך תכפין (בח"ק) בחקפר
קטן : (בחי') בחי' חו בחינות (בנ"כ) בנין כן (בשב"ע)
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד (בעה"ב) בעולם הבח (בעוה"י)
(ב"ם) בשני ספירות (בבי"ע) בריחה יניכה עפיה : (בכ"ח) בכל
חחד (כ"ל) בלעדין (בפ"ח) בפרקי חבות : חו בפרק רחשון (בא")
במחחר פרשה (ב"ש) ברוך שחמר (בד"ה) בדף הב"ל : בד' בדף
(בע"ע) בחסכת עירובין (בחס"כ) בחסכת נרכות (בח"ק)
בחידת קדישת .

ג (נ"כ) נס כן (ני') ניחטריחות (נפ"ת) נחדת פי'תוספות
(נ"ר) שלשה רחשונות : חו נ' ריחת (נ"ם) שלשה פעמים .
חו נ' פרקין (נ"ע) נן עדן : חו נילוי עריות :

ד (דו"ח) דוגיה תכפין : (דע"י) דעתיק יומין : חו דעל ידי
(דחלת"ה) דחי לח תיחת הכי : (ד"ח) דכר לחבר : חו ד' חמות
(דע"נ) דעל נבי (דק') דקוף (דחס"ח) דחסכת חולין :

ה (הה"ד) הדח הוח דכתיב (ה"מ) המלכות : חו הכי מילי :
(ה"כ) הכי נמי : חו הית כמי . (פחר"י ו"ל) החיש חלקי ר'
יצחק לוריח ז"ל (הפ"ה) חמשה פעמים (ה"ח) חמשה חסדים :

ו (וש"ו) ועל זה (ו"ק) ששה קנוות (ולפ"ו) ולפי זה (ונלע"ד)
ערוכה לענייה דעתי : (ולו"ק) ולוה קחמר : (ו"ם) וזה סוד
(וזש"ה) וזה שחמר בכתוב (ודפ"ח) ודברי פי חכם חן (ו"פ) ששה פרקין
ז (ו"ל) זה לשונו : חו זכרונו לברכה : (ז"כ) זעיר ונוקב :
(ז"ח) זעיר חנפין :

ח (חג"ת) חסד גבורה תפארת : (חכ"ד) חכמה כיסה דעת :
(חונ) חסד וגבורה (ח"ו) חם ושלוש (ח"ב) ב"ח חלק ב' פרק ט'
ט (טו"ר) טוב ורע (ט"ם) תשעה בפירות (טע"ת) טעמי נקודות תנין לתוון :
י (יתמ"ם) יתברך שמו : י' יו"ד : (יב"ק) ר"ת יעמדו ביום קריעתו (י"מ) יסוד מלכות : לו ים מפרשים (יפ"י) עשרה פעמים עשרה (יפ"ט) יפר טוב (יפ"ר) יפר הדע (יש"ם) ישראל סבתא (י"ל) ים לויתן (י"ת) יעקב לחכיו :
כ (כ"ם) כל שכן (כח"כ) כתר חכמה כיסה (גנ"ת) גדולה גבורה תפארת (כסי"מ) כסא סוד יסוד מלכות (כ"ו) כל זה (כ"י) כנסת ישראל (כת"ם) כתם שכתבתי : לו כתם שחור :
(כ"כ) כל כך : לו כתוב כן (כל"ל) כן כרחם לעיל לו כמוכר לעיל . (כל"ת) כדת לחורת :
ל (ל"ה) לוחות הברית : לו לשון הרע (לח"ל) לשטרה לחרת (ל"ת) לת תעשה :
מ (מ"ט) מלי טעמא : מם' מסטרת : מם' מסכת (מדמ"ד) מדת הדין (מדמ"ר) מדת הרחמים : (מ"כ) מיין נוקבין : (מ"ד) מיין דכורין : מ' מלכות (מ"מ) מכל מקום לו מפני מה:
נ : כת' נתבאר : (נט"י) נטילת ידים (נסג"ו) נדה שפחה נויה זונה : (נת"ל) נקודות תנין לתוון : (נג"ד) נח גבור דורשי (נ"ח) נפילת לפים . (נ"כ) נשיקות כפים : (נ"ש) נוסחת לחריכת :
ס ספי' ספירה : לו ספירות : (ס"ת) ספר תורה : לו סוף תיבות . (ס"מ) סיחל (ס"ה) ספר הבהיר :
ע (ע"כ) עד כאן : לו על כרחך : (ע"ז) על זה (ע"ק) עתיקא קדישא (ע"פ) עיין פה : לו על פה : (ע"פ) עיין פירושו לו על פי (ע"מ) עשר ספירות (ע"ד) עמוד ד' (עד"ו) על דרך זה (עכ"ד) עד כאן דברינו : לו על כל לה : (ע"ל) עיין לעיל לו עיין לקמן (ע"פ) עם הכולל : לו על הכל :
פ פי' פירש : לו פירושו (פמ"ט) פירש מדרש שוחר טוב (פ"מ) פירש מדרש : לו פי' מלמר . לו פי' מומור . מז" מומור :
צ (צל"ד) צריך לתת לדעת :
ק (ק"ו) קל וחומר (ק"ס) קידוש הפס . (ק"ם) קריאת שמע (ק"ם) קים לן : לו קמשמע לן :
ר (ר"ללה) ריבוי דלה לתיידע : (רשב"י) רבי שמעון בן יוחאי (רי"ה) רבי ישמעאל כהן גדול : (רכב"ה) רכובו בערבות בן הקנה : (ר"מ) רעיא מהימנא :
ש שחר"ל שלמדו רבינו ז"ל . (ר"פ) רבי פרידת רחם פרק : (ש"ע) שמונה עשרה : לו שלחן ערוך :
ת (ת"ח) תלמיד חכם : לו תת חזי : ת"ר תנו רבנן :

אשירה לידידי שירת דודי על החסד אשר עשה עם ע"י עתה כי ויהי בנסוע ארון ויקהלתי הרמה את אשר לי' לתי עתי הכתותי לבבי בייתי ויצתי בחסרון כיס מתם ובדרך החלך היה נפגיעתי לה דלגתי בהרים בשביל נדבות ונדרים כי השלכתי יהבי על בורא לרץ ושמים ובכתי בתדיבה זו במקום שלין מכירין ויט עלי חסד מן נדולי ישראל הכשרים והלוו לי כך מהויים לקיים שליחות דרחמנא לחל תמנא טוב מבעלים וה' מן הרחוי לגלות נדקתם ברבים רק הפניהו כי שיהי בכל ירחה בספר ויהי לזכרון לפני כורא שכי עולמים ואני הנני מזומן ומוכן לפני עלות העלית בשיר ובתושבחות לזכוכי נדקת' מיסיס נדקתם לזכרון לפני י' הם עם כל הכלווים ובניהם שיחקו בספר החיים למשמרת ויחולו הברכות עליהם ועל זרעם לדורות : זאת ועוד לחרת בבא' כתן קבלה נתה וחסודה עם בני החלוף ה"ת הרבני כמוהו"ר אהרן ס"י אשר נפל לתי עתי בימים לחדירים והעלה מרגליו כידו ויצלו לקרלתינו בחלוף הת' התורני פ"ה לטוב יזכר שמו כמהור שמוש וכוויל בה"ר שלמה וברלו כרעי' דחבוש ס"ה חלוף הבדיב כהר"ר שחול והכבוסו לותנו לביתם בשמחה ו והתהנו כמעשה חלפים ושם משה נדולה ותחמר חל תיסה בעשה כח עליי' וגו' בכל פרטי הדברים ולרחיתינו לרחת תמיד היה לעזבת וחלף נם ולת מה שהיה נורל שעה לחיוה כך לנורך הקהוס היה כמוכח בקוסקסת שלי לזה נדקתם יעיוד להם למשמרת לדורות ויחלו עליהם עם כל הכלווים עמהם ולזרעם לחריהם כל הברכות וכלכל הברכות יעלו וכרוכם לטובה עם כל הטובים והמהייעים לחנוה רבה כזו

לעבר ולהבטח ויוחקו בספר החיים מפתה ועד טוליים וזכו לעלות בהנים עם בני ישראל לציון וירושלים לחין סלה :

כתיב בסוף התורה אין כ"אל ישרון רוכב שמים בעזרך ובנאותו שחקים מעונה אלהי קדם מתחת זרועות עולם וינרש מפניך אויב ויאמר השמד ויסכן ישראל בטח בדד עי"ן יעקב אל ארץ דגן ותירש לף שמיו יערפו טל לשריך ישראל ונו' ואתה על במותימו תדרוך ופי' רש"י יערפו יטפו לף ם שמיו יערפו טל לף ברכתו של יעקב ויתן לך האלהים מטל השמים ע"כ ומכל שעניך פסוקים הכ"ל ע"ל דף כ"ד בתריכות ובע"נ בסורה ד' מתחיל ומהיות שהגבורה דעתיק המתלבש בחוחח דת"ל אתקבני בכיתי ואח יחתו מריב ו' וכו' כל ע"נ ונם בדף ת"ט בסורה כ"ב ונבורה דעתיק מתלבש נו חוחח סתיחלה דת"ל ושם לוקח כיסה וכתנלה בסוד יצחק וכו' בתריכות ולהיות החוחח נקרא טלה דכדולחו כי סורה החוחין הס נ'חב"ד שהס נ' חותיות יה"ו ואח תחלאם בחלפין י"וד ה"ח ו"או הס נ' ט"ל וכו' לזה כשתרצה להכריז לרשע הכ"ל נדרלכוין בסוד חוחח סתיחל שהס טלה דכדולחו ולהמשיך עד סוד תפארת ישראל ואח ונבר ישראל וכו' ע"ם בתריכות ובסורה ס"ב ולעומת זה כתיב נבי דוד יפ"ה עוטים וכו' ע"ם ע"ל דף ל"נ ע"ב בתריכות ובסורה י"ט וקדקד כל בני אח ונו' וישראל עשה חיל וכו' לחם קניהו ואפפי נלגלת נטוף טלה דחיהו דלבר ו ואלייה לריש בכל יומא וכו' בהפיה שעתא נטוף טלה קדישא סתיתקן סתיחלה ואלייה לריש דו"ח אתר דלקדי שמים וכו' כי ת"ת שהוא סוד שמים בו מתלבש ת"ח וכו' ע"ם ולזה קאמר רוכב שמים בעזרך היינו מסוד ע"ק שהוא רוכב שמים שמתלבש בו"ח הנק' שמים ונו' וינרש מפניך אויב הוא כלב רע ויאמר השמד פיינו לקיים מחה תמחה אתלק מחן עמלק לעילא דת סמ"ל ואז וישכן ישראל בטח כי עד הנה רבות רעות נזדרוני יאמר ישראל ונו' כל המומר ם התרכתי לעיל לכל הלא נדיך לסוד טלה דכדולחו וכ"ל לזה קאמר קרח לף יערפו טל ולפי פי' ברכתו של יצחק וכו' כ"ל ולזה מסיים לשריך ישראל ונו' ואתה על במותימו תדרוך וכו' ע"ל דף קפ"ח ע"ד בתריכות ובסורה כ"ו ביחוטרת דילך למחוקי לי' ככלבא וכו' בדברים לח יסר עבד וכו' ע"ם ויגיל כי מי' היתה זאת ע"ל דף קל"ט ע"ג בסורה כ"ח נם בדף קכ"ד ע"ח בסורה אבי סוד אבי מיכי דיכי הס סוד ם"ך כפופין של בוניכת דקדוניתא וכו' ע"ם : ותבין מה שכתבתי לעיל בס' י' היה מלחמה עלא נבורות הס"ך כפופיכו הס כתסבים מסוד טלא דכדולחא ע"ל דף א"דע"ב בתריכות וע"נ ותבין סוד מופלא זה כדי שתדעו עלחמות י' והכה מלייך וינרש יפכיך לויב ויאמר השמד כי תיתא ביתיש סי' ל"ד כי קנף ליי' על כל הגויש ונו' כי רוחף בשמים חרבי ונו' חרב ליי' מלאה דם ונו' כי יום נקם ליי' שנת שלומים לריב ציון ונו' לילה ויומם לח תבבה לעולם יעלה מדור לדור ונו' ופי' רש"י היה קלנית מסה מלחמה ליי' כ בעמלק מדור דור עדורו של מסה לדורו של שחול ומשם לדורו של מרדכי ומשם לדורו של משיחנו ע"כ וזהו וינרש מפניך לויב הכ"ל ויאמר היינו פסוק ויאמר השמד וכ"ל ועל"ל דף י' ע"ח בתריכות בסורה כ"ו ז"ל ולזה יש ליישר פסוק ויאמר כי יד על כס י"ה ב במלחמה ליי' בעמלק מדר דר כדי להכריע להשע הכ"ל וכו' ע"ם בתריכות לזה מי לי' לחלי ישמע בקול דברי להיות בכלל ישראל עשה חיל :

ובאשר זכני י' להוניח לחם קניהו לחור תורתו הקדושה . כן יזכני י' כרחמיש נדולים ובעיבי בקיחת קדישת לקייש בי הבה לח ימוש לח יישן שומר ישראל למלחות דמוני לעבודתו להוניח לחור כל שחר תורתי . חת חשר כבר הכמותי .

לחן כן יהי רצון בחסדיה ביומיכו . שנזכה לרחות הנחולה בעיניכו . ונישכח עיסיה רוח חביכו . רחה ה' והביטה חת לחניכו . לחם לנגח תעכחכו . כי דבקה לחרן בטניכו . והיה דבריך כחשר הבטחתנו . ומכותיכו מפרו לנו . חנח י"י הושיענו .

הנה שמעתי ידי עלה מסבכו ומעוכתו • כהדי קודם יסודתו • על ישראל תפארתו • לחזר כחזן תורק שמו • וכידו מגילה עפה הנאמר לקדות כר"ק מנלה טפח מוסיף טפח ספיר גזרתו • ככתם לטייל בפרדם בו טעם כתפוח וריח כהדם • ויען בשלוש • הכהיק בספיר ויהלום • חזית לים מהיר נהיר וכהיר • בשלחכתו עשות ספרים ספרית תורייתא דישראל קדישא • תקודא ופרישא • לזין ותיקן לוכיס לתורה • הליר והכהיק בוניכת דכהורת • ספר הזוהר • הנהיר והזהיר • בשעטנתו תקין שביל דקיק • הלח הוא המקובל אלוף המסובל ישראל סבא הוקן והיושיש • נוויתו כתרשיש • החכם השלם כבוד מוהר"ר ישראל בהר"ר להבן נר"ו ר"מ ואב"ד דק"ק שקלאב ב בעדינת רוסיא • ככבנו אלהי חכמי ישראל לבקר פנקסא • לבחון בבחוכי ועיוכי ולבסא והנה סנגון ח' עולה לחכל נביחים מעוקי ארץ רוזכי אלהי בית ישראל דמדינת פולין וליטא ונאוכי עולם כמיתי ישראל על נביהן כלם יחדו ינדקו ויתנו עידיהן • כי תלי וייכיהן • לחזר ישראל חזר בך לתפלה ב תפארת ישראל והעלו בשכלו הנח ומצותח לרבעה ספרי הקודש העולות לכמה מאות כיוין • ותוכן כוונתו הרצוי לעשות כעד ומיכח לשכיעתי בגלות כדאי בספר הזוהר הקדוש שבסוף יומיח פתיד להתגלות רזין דאכמתא וכגיני יפקון ישראל מגלותא ויקיב לה לגאולת בדור יתום יתמת דיתמה כי לין מנהל ומחזיק בעבודת קדשים כב"ל עד שהעיר ה' את רוח קדשו של החכם הרב הנ"ל • ונחסף לחמרין להיות קובץ יד על יד ירבה מאמרי הזוהר ופי' הספתום בשום שכל יבינו במקרא ושם התורה למיסור הדין גלי רזיח להיות מלאה הארץ דעה כמים לים מכסים-וקנת טעמתי מעט דבש המתיקי עיני ישרל בכוחף ידי תכון להיותו יפוצו מעייוכותיו חוצה ושום אדם לא יריס את ידו להדפיס את הספר הל"ו עד תום עשר שנים מהיום הן ע"י עצמו הן ע"י איש אחר לו ע"י תרמיתי בכל ח"ת ושמתות והשומע יוכעס ותבח בהכת סוב כ"ד בחות לכבוד אכסכני של תורה היום יום נ' שבכבל פ"ק כיסוד ך' ו אלול תס"ב לפ"ק :

כאיש הצעיר כפתלי בלח"ת הרב הגדול המופלג בדורו מוה"ר יצחק כץ ז"ל ה"ה חוכה פה ק"ק פוזנא והגליל יפו יע"א :

בהיות שהסכמת של הגאון הרב הגדול המפורסם בח לידי אחר שבבר בשלם הדפוס של ספר הכ"ל ערך שני שבועות ולחרתי בעמח כוה אשר רוח אלהים בקרבו ולחרתי לשני הדור שהגדולים שומעים לקטנים לזה עשיתי להגיהן הכ"ל מדור בפני עצמו לבבודו והבאתי לבית הדפוס בתוך הספר כי כן נזיתי לפני כתב ידי קודם הגיהן הכ"ל וכדי שלא להזיק חלק כי בר לאחד לחבר פי' בפוק ע"פ בגלה כי אלו ואלו דבדי אלקים חיים כי היתה בם' קדושים ז"ל :

וידבר ה' אל משה דבר אל כל עדת בני ישראל קדושים תהיו כי קדוש אכי ה' אלהיכם היש יחזו ואביו תראו ואת שבתותי תשמרו אכי ה' אלהיכם אל תפנו אל האלילים ואלהי מסכה לא תעשו לכם אכי ה' אלהיכם וגו' ופי' רש"י קדושים תהיו וגו' פרושי מן העריות וכו' והנה ע"פ פשוטה ז"ל דאי' בתם' סנהדרין בפ' בן סורר ומורה דף ע"ד ת"ר יוחכן משום ר"ש בן יהודה אומר ונאמרו בעלייתו בית מדרש בלוד כל העריות שבתורה אם תאמרי לו לאדם עבור ואל תהרוג יעבור ואל יהרוג חוץ מאלילות וג"ע וש"ד כי אתה רב דיוחי ת"ר יוחכן לא אלא אפי' על מנת קלה יהרוג ואל יעבור וכו' ת"ר יוחכן לא אמרו אלא בשעת אבדכסיות אבל בפרהסיא אפילו מנה קלה יהרג ואל יעבור ותאמר ואתה פרהסי' ת"ר יעקב ת"ר יוחכן אין פרהסי' פחות משלשה בני אדם ואתיקנא דכולהו ישראלים בעיכן ע"כ אותה בתם' כתובות דף ו' מכין לברכת ח חתכים בעשרה שב' ויקח עשרה מבני זוקני העיר וגו' ר' אבוהו אומר מהכא במקבלות ברכו אלקים ה' מקור ישראל ופי' רש"י אומר מהכא במקבלות ברכו אלקים ה' מקור ישראל ופי' רש"י והיינו עשרה כיון שקבל את העדה ועדה עשרה כדילפינן מעדת מרגלי עד מתי לעדה הרעה יפלו יהושע וכלב ע"כ ת"כ מוכח כאן דעדה הוא עשרה וכגי' שהקדמכו מוכח דבפרהסי' צריך לקדש שם והיינו כסים עשרה ולזה קאמר דבר אל כל עדת בני ישראל עדה דייקא ישראל דייקא כי בגי' מסיק כי צריך דכולהו ישראל בעיכן ולזה קאמר דבר אל כל עדת בני ישראל קדושים תהיו היינו שיקדשו השם ועוד מרמז הוא פרושי מן העריות שהיא ת' מכן צריך לקדש את השם ועוד שבית ע"ז לכן קאמר קדושים תהיו רק אל תעבו אל האלילים • ולפי דרכיכו יתורץ כך כי ליתא במדרש פ' ויקרא נוי ת' שהל את ריב"ק כתיב בתורתכם לחדי רבים להטות ואתו מרובים מפני מה לימס אתם משוה לתכו בע"ז ת"ל יש לך בכים ת"ל הזכרתני נדתי ת"ל לאה ת"ל הדבר בימים יש לי בשעה שכן יושבין על שלחנו זה מברך לאלקי פלוני וזה מברך לאלקי פלוני וכו' אחרו לו תלמידיו לחלו דחית בקנה דגון לכו מה אתה מסיב ת"ל בשעה כתיב בי' שם נפשות וכתיב בי' נפשות הרבה דכתיב ויקח עשו נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו וכיעקב שבעים נפש וכתיב בי' נפש ת' דכתיב ויהי כל נפש יוצאי יריכו חלח עשו שהוא עובד לאלוקות הרבה כתיב בי' נפשות אבל יעקב שהוא עובד לאלוה אחת כתיב בי' נפש אחת ע"כ והנה שאלת נוי מכח אחרי רבים להטות ת"כ לו אולינן בתר רובו וח"כ מכח זה היה השאלה למה אין לתם משוי עמהו בע"ז אבל אי לא אולינן בתר רובו ת"כ אין לא"ה פתחון פה אית' בתם' אולין דף י"ח ז"ל. מכח הא שאלתא דאחר רבכן זיל בתר רובא וקאחר מכלן דכתיב אחרי רבים להטות וקאחר רובא דאיתי' קאן כגון ט' אחיות וסנהדרין לא קא מיבעי לן כי קאי מיבעי לן רובא דלית קאן כגון קטן וקטנה מכלן וח"כ נס השאלה הוא רובא דלית קאן ת"כ לי ליכא למימר דאולינן בתר רובא ת"כ ליכא קשי' לא"ה אבל שם איתיא ז"ל רב מרי אחר אחרי' מאכא אבין ואתו דאחר רחמנא קטלי ולישנה דלמא לאו אבין הוא אלא לאו משום דאחרינן זיל בתר רובא ורובא בעילות אחר הבעל ע"כ וח"כ מכח אבין ואתו מוכח דאולינן בתר רובו רק ע"ז יש תירון אבאתו עובדי כ"ם לחד וכוי יתורן הפסוקים קדושים תהיו כי קדוש אכי ה' אלהיכם היש אתו ואבין תראו אבל יקשה לך כי בשלמא אי הוה כתיב כדין הוא שתראו כי אתו היה אתו ודאית אבל אי אבין דלמא לאו הוא אלא ע"כ אולינן בתר רובו וח"כ יעלה על דעתך ח"י לעבוד את ע"ז מכח קושי' דגוי וכל"ל ולכך קאחר קדש אל תפנו אל האלילי מכח קושי' זו וכ"ת אלא כתיב נבי ח"ה לשון רבים בפשוטו ואתי יעקב בכתיב בפשוטו

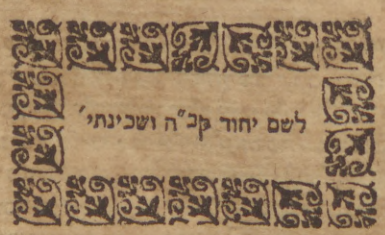
בפלפולא דיכיל לפלפולי כד מפשט כ"ש לפלפולא מילי דליכי חכמה
פלאה מפטרת דילה חכם עדיף מכביא ואע"ג דלוקמוה בחרא דרשא
על פרה אדומה שבעים פנים לתורה ע"ב ועוד אימת בס' ברחשית
ע"ל ז"ל רחשית חכמה הלי קדמ הכי מיבעי ליה קוף חכמה ירחת
ה' בנין דירחת ה' סוף חכמה אימה ליהוי לחפלפא בנו דרגת דחכמת פלאה
הה"ד פתחו לי שערי נדק זה השערי לה' ודלי דלי לא ייעול בהלי
תרעא לא ייעול לפלפולין קוף הכי תרעא קדמיתה לחכמה פלאה
ירחת ה' ליהוי ודא אימה דלחשית בתרין לימין דמתחברין כחדא ואיכון
תרין נקודין חד נביחת וטמיר' וחד קיימת בחתנלי' ובנין דלית להו
פרודא לקרון רחשית מלן לכשויל הלי נטיל הלי וכלא חד דסח קוף
ושמיר חד דכתיב וידעו כי לתה שמך לבדך ע"כ וכתיב בזהרי חכמה
דף י' מלן דנטיל פי' מי שיכנים בהלי רחשית כלו נכנס בחכמה
פלאיה מעמ ע"כ והכה קדמיתו כי כתיב וה' נתן חכמה לפלפולא ת
חכמה וצירא ושפיר לאחר לחמרתי לחכמה שלוכה להכין גם סוד
חכמה פלאה ליהוי אלפא דמיכי כי מי שיכנים בהלי רחשית שלים חכמה
וצירא כלו נכנס בחכמה פלאיה לוה לאחרתי לחכמה לכל רחוקה
היא מעמי הייגו חכמה פלאה • ובזה תבין פי' הפסוק וילך משה
וידבר את כל הדברים האלה בן מלה ועשרים שבה לאכי היום לה
לוכל עוד לנחת ולבא ופי' רש"י מלמד שנסתלמו ממנו מיעבות חכמה
ע"כ ודלי לפי פשוטו ל"ל דרש"י פי' לה לוכל עוד לנחת ולבא ת
מלמד שנסתלמו ממנו מיעבות חכמה דליתה בתרנום יונתן וילך
ואזל משה למשכן בית תולפנא ע"כ ליתה כתם עירובין דף כ"ח
ז"ל ר' זירא כי הוה חליש אנפי' הוה חויל ויתיב לפיתחא דבי יהודל
בר יתי אמר כי נפקי ועיילי רבנן ליקום מקמייהו ולקבל בהו חנרת
ע"כ ושפיר קאמר קרא וילך משה לבית תולפן הייגו לבית ההדרש
וכ"ת מלי נפקת מינ' לאזל לבית המדרש וקאמר שאמר לה לוכל
עוד לנחת ולבא בדברי תורה לכך אזל לבית העודרש לקבל חנרת
כאוור לוה שהתלמו דלית' בכתבי האר"י ז"ל ובזה תבין ענין בשנם
הוא בשר והיו ימיו ק"ך שנה כי רז"ל דרשו כל זה על משה רבינו עליו
השלום כי בשנם הוא משה שהיה ק"ך שניס והענין משה וכה לביאה
וכו' ולעיל מביאין כי סיכך היה סוד ביכה וסיכך גי' מלה ועשרים שנה
וכאו שהקדימנו לעיל מאמר דילפינן לפיכה לית בר כח בעלמא דיכול
לסלקא בר משה וכו' ולכך לאמר משה בן מלה ועשרים שנה תכני
היום היום מלא ימי ושנותי וכ"ת הלא יש לו יכולת להיות חי יותר
לם היה יעזיז עד תכמה ולכך קאמר לת לוכל עוד לנחת ולבא מלמד
שנסתלמו ממנו מיעבות חכמה כי לת הזיז רק עד ביכה שהיה סוד
סיכך ולכך הי' רק מלה ועשרים שנה ו
ולם שלמה לאמר כך לכן מה נעשן לנתרי' לכל רלו תרלו מה דליתה
בס' ברחשית ע"קס"ח וכלה דרל דהלי לתנלי' וכו' וכס' נשל ע'
ל"ה בנין דעתידין ישרחל למטעם מילבא דחיי וכו' ויקרון בי'
ברחמי כלאר תרלו בספרי זה לאר קיימתין לל תמנע טוב מבעלין
ושלוחל דרחמנא עבידנא ליה תרלה בספר תיקוני הזהר בחייט
דף רכ"ט ע"ל רלאו כתם פו דל כתר עלאה ומלגלו מוחל דאיכיס
נפקין מבועין לכל סטר לאסקאקה לכל כיסל וכיסל דליהו עלמל
סת"ת אלה לקרי לון סוף דלתפלינ לנ' מוחין דלתרמיזו בי' ור ה"ח
ו"ה ה"ל קס סבל דסכין ואמר בועיכל קדישל דלתרמיזו בי' נ'
יו"ד לן דת הוא י"ה ר"י ו"ה י' לכל שמל דליהו י"ה ר"ח ו"ה ה"ח
ליהו כלול ג' ח"ח ח' וליכון נ' לוירין דלתלבשל בהם ג' מוחין שמל
חד ליהו נוקפא ושמל שביעל ליהו מוחל דל מלגלו ודל מלבר תלתל
ו"ן לית בההוא שמל דליכון סרכיטן שער לתקדי בשמה ולית ביעור
קומתי' דקב"ה וכל כיסל וכיסל לתקדי בשמה ולית ביסל דלתקדי
מלאכים וכל ביכון לתקדי לכפין ולתקדי נלבל ולית מכייהו דליכון
ביסין מלם סומקל כלהו ולית ביסין כלהו ירוקין מלאל ולית
ביסין כלהו מלם סוכחל שער דקב"ה כל ביכון שער מהלך דילוה עשר
חלפין דכד ביסל ליהו שיעור דלנבעל דקב"ה כל לנבעל ליהו
פרקל ושירל וכל פרקל לית בה תלת מילין לקבל תלת פרקין ד
דלנבעל וכל מיל דפרקל עלאה ליהו עשר חלפין רבוא ומה לחה נ'
פרקין וכל פרקל ליהו י' וכל לחה ליהו ו' לכל לנבעל ולחה ד'
שיעור ושיר מ"ל ודל שעורל כך משפ' דלריך לכפין בכל לחבר ולחבר
לתקדי יה"ו וליהו שעורל בכל לחבר עלאה ולתלה לד' סטרין
וליהו בין כל לחבר ולחבר לית לתר פנוי מיכי' כשמעת דלתלבלן בכל

לחבר דנוכל ולית לחבר עלאה דלתקדי יה"ו על שמיס ד
דשלטנותיה כלתר ידיעת הה"ד והי' יהו"ד למלך על כל הלרן
ולית תרין לאכרי עלאי לתקדיל' יהו"ד חלהים דשלטנות' בשמיל
ובלרעל כל"ל כי ה' הוא החלהים בשמים ובלרן מלתת ולית לתר
דלתקדי חלהים ושלטנותל בכל לרעל וכל דל לחשתמודע לבר בס
לוך יתגבא עלמל וידע לאתקדי ליה בכל לחבר ולחבר ולוך לחתני שמל
לפום ההוא לחבר דלתקדי יה"ו כי' רחמי ולית לחבר דלתקדי
חלהים ולית לחבר דלתקדי לאהי' ולית לחבר דלתקדי נכלות ולית
לחבר דלתקדי חל ולית לחבר דלתקדי שדי ולית לחבר דלתקדי חד"כי
יה"ו מימל על כלא כד"ל קול יהוד' בכח והוא עלית השלות
סתים וטמיר ולא לתנלי' ולהיהו רכיב ושליט על כלא לאהי' לחזי על
השלות דליהו ה' הו"ה ויהי' ולהיהו הכל דשליט עד לתן סוף כ"ה
וכי רכיב עלות השלות חל לחזי על חלהות ועלין לתמר לאכי
חדרש חל חל וכו' זכלה ליהו מלן דידע לשלה לקב"ה בכל תקוניס
דילי' ולמשחל מיכי' בכל דרגל ודרגל כדקל יאות וכו' חכיין כלהו
ליכון דשיין דיוקניהון בחכמה נכוכים דשיין כ"ר דשיין בנבוה ומאחי תורה
חסדים לדשיין בחסד ונבורין ביפ"ר דשיין בנבוה ומאחי תורה ת
דשיין במלכות ומאחי דיחודל דשיין כמחשבת' סתימת וכל כל
תיקונין חלין נרין לשבחל עלית השלות דליהו מלתנו כשמעת
לנופא וכנין דכבי כשא דשיין בחלין • בחילין דיוקנין לאמר משה
ואתה תחזה ע"כ : ע"ל דף ק"כ ע"ג

הגם כמה פעמים הזהרתי מה דכתיב בתחכוחת תעשה לך
מלחמה ותשובה בכב יועץ רחמות לחויל חכמות כי
לבסיל דומה תורה הקדושה זו בחלן יקרה וכל"ל דף כ' ע"ד ומכח
זה תבף בשרשלה בתוך מבית הספר פורח והו ענת הרשב כי יודע
בלחדו בזה הספר ירחת ה' נכנם בלבבו וייהי' יודע לין לעבוד
לת יי' בכל לבבו ובכל נפשו ויהיה מכוחלי שבי עולמות כי ת
תורה זו היא מיתה לסמלל ונחש ויסיס ליסרחל כאשר הזהרתי כי
עתיד הק"ב להוציא מחה יה"ו מכרתקה לד"כי נדיקי' מתרבקין
ורשעים כדומין לזה היפ"ר שהוא סמלל לומר לאם מכנים חרב
לבייתך להרגני ומי שהוא בסיל שומע לירמי פרש כדרך כל הכסילי'
והשטן מנליח בידו ע"ל דף ג' ע"ח ולזה בחתי להטריח לכל מי שהוא
מזרע ישרחל המפיס לתשובת ה' שיקיימו חברי לדם שומע לי לעקור
על תורה הקדושה יום יום כי חם כולי לימי עושה לכל ח' הלח
כרכח דכולי היה כי נס הרבה נגלה כתבתי ומובר לכל ח' לפי
השנתו בירחת ה' והרבה מנות ובשם הכוהנ בכל יום וח' מהם סוד
התפלין שיעשו כדימו ע"ל דף ג' ע"ד בהלכות תפילין דף פ"ב ופ"ג
מסוד תפילין והנה ליהה תרלו שם דף פ"ב ע"ד לחפם קלייהו תפילין
דמחרי עלמל מה כתיב בהו ח"ל מי כי עמך ישרחל גוי לחד בלרן וגו'
תינח בחד בירחת בשאר בתי מלי כי מי גוי נדול אשריך ישרל וכו' ע"ש
והנה ליהה תרלה דא דאשריך ישרל הוא דבתי להרחות שסוד התפלין
הם מסוד אריך לחכין לחבר שם לתיון דברכן וכן יעשו ישרחל למטה
בתפילין ואז יקויים יי' עליכם יחיו :

ואגב בחתי להזהיר שבשעתי מהברכה בני חדם שלומרים בכל
דבר שלומרים לשם יחוד קב"ה ושכינתי' לכל יעויי' בתחלה
דף ל"ט ע"ב בשורה ו' פתח ר' יצחק ואמר הנה ברכו לת יי' וכו'
בחריכות ודף מ"ח ע"ל שורה י"ל ואל תבין הנה' שורה י"ל ואל תבין וזכודחי
ירחת יי' יכנם בלבבו : דף הכ"ל נדפס בהיום יום ה' ד"ך
תשרי לפרט **תנו** עון לחלהים על ישרחל נחותו :

לחפם קנייהו לוח הטעיני' בהקדמה דף ח' ע"ב בקו' קולמוס ל"ל בק"ן
דף כ' ע"ב תחך זה סדר וכ"ל עתך דף נ' ע"ג ל"ל מהבוגדים בנדו
נס שם ע"ד הלך ויסב ויקבלו חם בגם דף ד' לחת כדי שבניהת
ולחתים דף ה' ע"ב וכ"ל ול"ל ומשפטי' כל"ל דף ד' בתוך
הספר נופח ע"ב טעותי לימין מסט' דחכמה ול"ל נקודין לימין מסט'
דחכמה דף ט' ע"ב בשורה ד' בחרת ל"ל בחרת דף מ"ח ע"ג מתחיל
סיחי' לת כבה סיהיו ד' יסודות שלוש מיותר ויהיו סיין כלן דף
ע"ד דנליס ל"ל דנליס דף ע"ח ע"ל ל"ל תחותי' והחכם עיניו
בראשו לם יחנח לויה טעות כי שניחות מי יבין ולח ניתנה תורה
למלחכי השרת :

אית כתבי האר"י ז"ל צריך לתת לדעת בענין שיעור קומה והוא זולת ככר ידעת שכל הדברים האלקיי' הן בבחינת אין סוף ברוך הוא ואין השגה והיכן בעצמותו ית"ש ואין סוף ית"ש בכל מדרגה שהיתה נמוכה בתוכה קודם התהוות' היה משער מהות' ושלטנות' ובשבת למדרגת שפ"י המלכות שהיתה נמוכה בעצמות ית"ש שיעור יתברך בעצמו שבמקום זה רחוי לבכות העולמות לפי שבכל מדרגה ומדרגה מד' שפ"י העליונים ת"ל להיות עולמות כי כל אלה התחתים של מד' שפיר' העליונים תפשר לתחלם לן נ"ב שלא יהיה פועל לותם בחותם התחתים אבל לא יפת לתאר לו מלכות דהיינו שלטנות' לא שהוא חיוב שולט על אחרים ולכן הוציא לפועל כל העולמות אין נקודות המלכות ית' להיות שמלכות הוא שלטנות' והרשות' דמלכא והיינו דקאמר רשב"י ברים קודמות דמלכא כלומר בתחלת רצונו ית' להיות שולטן מלך (והוא פי' בנוסח כל ברכה שאין בה מלכות אינו ברכה היינו כמ"ל כי זהו תכלית הבריאה • וזהו נ"ב בקבלת שבת לקראת שב"ת לבו ובלבבו כי היה מקור הברכה מרגש ומקדש כמוכח סוף מעשה במחשבה תחלה כ"ל כי סוף מלכות היה לחתוכה שבשער ספ"י אבל במחשבה כדי להראות העולמו' היה רחשוכה • ולזה היתה בפ' ברחשית ע"ל רחשית חכמה ירחת ה' כי ירחת ה' (שהוא מלכות) סוף חכמה ליהי לאלקה לנו דרגת דחכמתא עלאה הה"ד פתחו לי שערי נדק זה השער ליי' ודאי דאי לא ניעול בהאי תרעא לא נעול לעלמין מלכא עלאה דיהוו עלאה ותתיה ונביו וכו' ולפוף כל תרעין עבד תרעא חד וכו' לומר כל אלין דכתיב לנביא למיעל לנבי תרעא דיהוי קדמאה לנבי חוף הכי תרעא קדמאה לחכמה עלאה ירחת ה' ליהי ודא ליהי רחשית בתרין ליכון דמתחברין כחדא ואיכון תרין נקודין נגיחו ונטירו וחד קיימא בחתגלי' ובנין דלית להו פרודא לקרין רחשית (דהיינו ע"ם מה דאי' בפ' פקודי' ע"ת ד' שמא עלאה ליהוו בטמירו ונביו ולא לאכנר אלא בשמא דאתגלי' דא לאכנר ודא לחבני וכו' שמא דנביו ליהוו יהו"ד שמא דיהוו באתגלי' לאדני וכו' ע"כ ה"פ פירוש שני שמות י"הו"ד וכ"ו ה"ר כי עלאה ליהוו בטמירו והיו רחשוכה לעשר ספירין דהן כתרא עלאה טמירא כדאי' בפרשת ברחשית ע"ע"ט ברחשית ב' רחשית היו חכמה כמה דתרגום יונתן ברחשית בחכמ"ת בנין דליהוו בגויכא לחושבנא לקרי רחשית דהן כתרא עלאה טמירא ליהוי קדמאה ועל דלא עייל בחושבנא בגויכא לקרי רחשית ע"כ • והכא הא דקאמר כתרא עלאה טמירא הוא דא (א) דבתיבת ברחשית כי ז"ל בפ' הב"ל ע' קסח ע' בתיכות תלת מסתרין הוי הלילה דמסיים וכך קרוב לטורפ דכתי' בחי' (א) אין ברחשית דליהי חכמי ובחית עלה כתר דליהוו תתון דעשר ליהוו ואתעלי' הילכך בכל תקונין דילי"ל ר"ל הא הילכך לאסתלים ליהו"ד מחתי כתיב (ח) אין ברחשית אלא בגין דליהוו כביכול לאסתקיל הילכך וכו' • ולפרש זה הכי איתא בפ' בח ע' ב בסוף ואל מי תדמיוני ואשוה יאמר קדוש לית כל ברי' דאשוה כוותי ואע"ג דברחתי כדמות תתון דילי הוי תמוכה לית ליה בחתגלי' אלא כך כתיב מלכה עליהו ומתפשט על כל בריין יתחי לכל חד וחד כפום מרחי' וכו' וכ"ב ר"ל יתחי ליהוו אע"ג דאלקא מדמה לכו וכו' ואל מי תדמיוני ואשוה דאל קודם דברית דיוקנא בעלמא ונייר נורה הוה הוי יחידאי בלא נורה ודמיון ואתן דאשתדע ליה קודם בריאה וכו' לאמר ליה למשבד נורה ודיוקנא בעלמא לא בחות ה' ולא בחות י' ואפי' בשמיה קדישא ולא בשום חות ונקודה בעלמא אבל כתר דעביד הי דיוקנא דמרכבה דאדם עלאה כתיב תתן ואתקרי בהאוה דיוקנא יהוד בגין ד דאשתעודען ליה בדמות דילי' וקרא לי' אל אלקים שדי נבחות דהיה בגין דאשתעודען ליה בכל מדה ומדה לית יתבטל עלוהי בחסד ובדיקא כפום עובדיהון דבני נשא דלא יתפשט בהורי' על כל בריין לית יאשתעודען לי' ולית יתקייס אלא כל אתרן כבודו ווי לי' אתן דיעבי' ליה בשום מדה דלאפי' מילין מדות דילי' כ"ש לבני אדם אשר בעשר יסודם דכלים וכפנדי' וכו' ע"ם וקאמר הכי עלת העלות עביד לעשר ספירות וקרא לכתר עתיק וכי' ליה סוף לגבייהו דהורא

פי' מלאכי עשרה ויקרא ע"ש

וכנ"ד קרא לנרמי' לית סוף וכנ"ד כתיב בתפלה אתה קדוש ואין לך תחקור לכתר עבד מלכא זעירא ודא (י) ואתמלי' מיני' וקרא ליה מעין נובע חכמה (ודא הוא מאחר משפטים ע' רי"ג כתיב והחכמה מאין תמצא חזרי"ת מחכמה כפקת מאחר דאקרי קדש והחכמה כפקת מאחר דאקרי קדש קדשים ע"כ וקרא נרמי' בה חכם ולההוא מלכא קרא ליה חכמה ולבתר עבד מלכא דברכא וקרא לי' ים וקרא ליה כיור והוא קרא לנרמי' תבין וכו' לבתר והכהו לשבעה כחלים לו' מלכין יקיץ וקרא לי' נדולה נבורה ת"ת כהי"ם וקרא נרמי' נדול בנדולה וחסיד נבור בנבורה וכו' ובמלכות קרא שמיה מלך ולו הנדולה וכו' ולו הנבורה במלכה דאיהו מלכות כלה ברשותי' ע"כ • וזהו פי' בפסוק כי הוא על יימים יסדה ועל נהרות יכוננה כי איתיה כפ' ברחשית ע' כ"ב כתיב כי הוא יי' הוא שמי הוא דלא אחזיר יתן דמתים ולא אכיח הוא לחודמן לעיכת הוא יתן דלא לאקרי בשמיה ע"כ וכפ' ברחשית ע' כ"ט יתן סוף לית כי ראשית כלל ולא תלוי שלא כי ולא רעיונא דמכלמותא דמחשבה כלל ולא תלייא שלא כי היה (היינו פי' בתפלה אתה קדוש תתקון) ולא רעיונא דמכלמותא דמחשבה כלל ונו סתיימו מרים נחית' דאין סוף מהיר מהיכו דקיק דלא ידיע כתיב בסתיימו (ס"ת ברשיתו כחדודא דמחשבה רזא סתיימו דמחשבה ולא ידיע כד דאתפשט מהירו מיכיה בחתר דאית ביה רשיימין דאתון כלהו מתיין נפקין ברים כלא (א) ריפוי וסופא דכל דרגין רשיימו דאתרשים בדרגין כלהו ולא אקרי אלא אחד לאחזאה דאע"נ דאית ביה דיוקנין סגיאין לאו אינון אלא חד ודא אינון אית דעלמין ותתאין תליין ביה ע"כ • וכפ' אחרי מות ע' קלח ת"ת אלה קדמאה דאורייתא דיהבין ליכוקי לאלקבי"ת דא אלה דלא יכלין בני עלמא לאדבקא בסוכלתנו ולמלקי מלאכי עלאי ואלאי דעלאי לא יכלין לאדבקא בגין דאינון כתיבין בקופא (דא) ואצטרכא אלה ואתה רבבן תלגין כלהו תלגין בקופא (דא) ואצטרכא ותרין שמהן קדישין נליפין באתוון רשיימין דקיימי בהו עלאי ותתאי שויין ואתעבד כורסייא יקרא דמלכא תלגין וכו' דאלף קיומא דעלמין כלהו ומהכין דעלמין ותתאין ברוח דחכמתא ומבילין סתיימין והכין פיקודין ועשר אמירין כלהו כפקין מההוא קונא תתאה דתתות שלף וכו' בגיני כך תניין קיומא דכלא מיקיומותא דכלא לקדרא קדרא ד דמהימנותא דא בדא כדקא חזי ע"כ • ומיהן ע"י אחזר כ"ל בכפר ברית מכוסה דף כ"ו לכם קציהו ז"ל סם הרחשון אחר לחכמו עבדית והוא אלהיהו לה מהלהו לן סם מיוחד מכני רוב שלימותא יחודו כי סם לאחורות מתפשטי מסכה רחשוכה מכלהו להם שמות ע"ד פעולתם אבל סבה רחשוכה לה מצאנו לן סם אלא מסכי שלימות הייחוד קראתי לן סם אחד אבל סם אחר לא מצאנו לן ולאחור אחר הוא מתפשט מן סבה רחשוכה בתחלה הוא בקרא בסם אחיה לפי שלימות קדמותו והסם הזה להיה הוא מקור המקורות ושרש השרשים והכל תלוי בו ושו המקורות שבכללו בסם אחיה סם כ"ו למנין יהוד שכל מקור ומקור מאלו כ"ו מקבלים כל אח' ואחד מסם אחיה סם הרחשון וכו' ובפרשת ויקרא ע"ט ז' רבי אלעזר אחר כלהו עשרה שמהן כתיבו ואינון בניהן דקדמאה להיה דא בתיימו עלאה כמאן דאחר אבל מאן דאבל ולא תתיידע מאן הוא אחר אחיה דמין לאתגלי' עד דאתי לאינון כתרין אחרנין והא בקדמיתא סתים ובבתר שרי לאתגלי' עד דאתי לבניי דשמא קדישא וכך כתי' כמשה אהיה אשר אהיה אבל אבל אבל

ודע (ה) לת תבינה דשמע קדישא פרשתא תליתאה רזא דיחודא דשמע ישראל דת (ו) דכלהו כלא וכי' יחודא דכלא והוא נטיל כלא ופי' מלמד ויקרא (והכא כדי לבתר זה כי סם במ"ח פ"ו ויקר ע"י) סתיתאה יהוד רחימו עלייהו דכלא עקרא דכלא קדישא די מהימנותא לחיד לכל סטרי ודא תקונא ישראל ע"כ . ובפ' אמור ע' קס"ד ז"ל כתיב ואתה מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ וכי מאי שנא מכל דלתתאין ישראל גוי אחד יתיר אוקמוה חבריא . אלא כיון דשכינתא דישראל לתתא לפרשא קרא לן אחד דהא בכל אתר שכינתא דישראל לחד הוא מ"ט בגין דכל קדישו דעלאי ותתאי בהאי אתר דחקרי ישראל אסתיים . ועוד דאתקשר בהאי דלעילא ואתקשר בהאי דלתתא ואתקשר בכנסת ישראל . וע"ל כלא לקרי לחד וכתיב דת אסתודע מהימנות' וקשורה אליהו ויחודא עלאה קדישא ע"כ . ובפ' פנחס ע' תע"ו כה תאמר לבית יעקב תמן אינון ח"י עמודין דאתמשיכו ואתיהיב דיחודא דילהון לאסתלמא בי' לחד ח"ת ד כלהו ט' ספירין דאינון (א) לון סוף (ח) תפיסין ספירין מחכמה עד יסוד . (ד) מלכות קונה דילה כה אסתלימו לעשרה דאינון יו"ד ה"ח ו"ו ה"ח (ד) כלילה מל' לתתון יהו"ד ע"כ . והכא שם ישראל בי"ק ני עשרה ונו' כח"ב נג"ת נהי"ם והוא סוד הכ"ל ולסוד זה חית' בפ' תקת ע' שי"ט רבי חנא אמר בכל אתר הוא וקרינן היה דכר ונוקבי' כחדא וכללא עלאה . (היינו סוד א' כדחי' בפ' בראשית ע' כ"ז בסוד אחד על פסוק(א ז) הייתי בעיניו כמוצאת שלום ת"ח חי' קרון על כנסת ישראל דתמר כד חיכי כנלות עם בנהא בין חומין דעלמא לקרוי ואירח פה"ד לחות לבו קטנה וכך ישראל לתדבקו בתוריית' ואזלין בתרח קשוט כדין תתולי' ושלום תתאחד בהו לתיבת לוטי ואתמר לכי חומה ונשדי כוונדלות בההוא זמנא דתתאחד עמיה ת"ו ושלום (א) רזא דעתיקא קדישא דכלא ו' שבע דרגין ושלום דלקרי נדיק . כיון דהכי אתחברין בדין הו הייתי בעיניו כמוצאת שלום וכו' . וכדין שלמת לעלמין ושרי טיבו דעתיקא כתתר דדכר ונוקבי' ע"כ . ומה יבין מחמר הכ"ל דקחמר ה' נוקבי' ו' דכר כללא דכלא דהה (א) בשלמו שרי' וכתין תיכון ישראל תש"ן דתיכון לתתא תיכון לחיידין בכללא עלאה דכלא ובג"כ בתיב הוה עשתו ולא תחמנו בילף כתי' דו"ה דכלילו כלא ע"כ

פסוק לסדרן: והוא אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביהו"ה . והכא סוד א רזא ישראל כתיב תדלה בפ' בראשית ע' קל"ד בסוד לחכי שים טהור . ונס שם בפ' בא דכתי' הכ"ל ע' קכ"ח : רק בתפלה לקדים לכם הקדמה . רק במשנת חכם שלא תהיו בחכמון כדי להבין הכל שלא תהיו ככסילים כחדר התרכתי בהקדמה על פסוק רחמת לחויל חכאות בשער לית יפתח פיהו ופירש רש"י רחמות לחויל חכמת מן חכן יקרה שחיכה מעויה כמה דתימר רחמות ונבים כלומר כל מכמה דעיה לכסיל כלחן יקרה וכחרגליות לקטות לומר חיך לחפסוק בתורה חתי תעלה בידו . חכל אחכם שוכה היום חעט ולחתר חעט ע"כ . והכא לית' בפ' זה בורר דף כ"ו ע"ב בפרשת דף כו הכלילו עצה הגדיל תושיה פי' רש"י תושיה על שם שהעולם משותת על התורה ולומדי' כקרחי תושיה דכריס של אדם דיבר וקריי בעלמת . וכל דיבור אין לו נפישה מיום כתיבו הוה . ואעפ"כ עולם משותת עליהם ע"כ והכא לכחורה לפי דעת הכסילים אין הדבר שחדש מוכיח מכיו רק דכריס בעלמת ועולם קיים ע"י זה . ולהביאך זה לית' בפ' בראשית ע' כ' . כד בעח קב"ה למיעבד עלמת כל אתוון הוו סתיימין ואתיין חלפן אנין עד דלח ברח עלמת הוה מסתכל בקב"ה ואסתעט בהו כד בעח למיברי עלמת אתו כל אתוון קדמוי ומסוכח חריסייהו אריישית את (ת) למיעבד בריישת אחרך דבנן עלמין כיחח קמיך למיברי כי עלמת דאכח אחתי' דנוסחנך' דילך אחת ואת אתקריילת אחת אחות למלכח למיברי בחת אחות ולמיברי כי עלמת אחר לה קב"ה אחות אחת ובכולה אחת . עחלת אח (ש) קמיה דבנן עלמין כיחח קמך למיברי כי עלמת דבי אתקרי שמך שדי ויחות למיברי עלמת בשם קדישא אחר לה אחות אחת ושב אחת ובקשובו אחת . (כי ש' כולל נ' אחכון לבך ח"ל בקב"ה נ' לשונות) . אחל כל הוחיל ואתון דיחודו כטלין לך למחני עמהון לית בעיבח למיברי בך עלמת וכו' . (והו חזי לרשע ואתי לעשוביו כי ריש ס"ם דשב . ואכח זה כדחה נס הא שם שדי . ובחסכת חנינה דף כ"ב ע"ב אית' ז"ל ח"ר יהודי ח"ר בשעה שברית הקב"ה את העולם היה מרחיב והולך כפתי פקעיות של אתי . עד שנעשה הקב"ה ואמרו די וכו' . וכיוצא לחרשב"ל ע"י ר' חני חל שדי חני חל אמרתי לעולם די ע"כ . וח"כ לפי זה כלין שלש ש"ש לשם שדי כי ברית העולם רק מכח שכי חות' ק"ר כי ק' היה החרורה וכך ל' וד' הוח ל' דיחל לקר . ועוד להעמיד גלגלים מן הקרן והחלילים כרת יכריתון

היומם יכוין חלמ יפ"ר בחלוחו ועי"כ יכניע יפ"ר ד' נד"י רי"ם ע"כ והוא כי רחמיך חחות' הם יפ"ר ום"ת סם שדי . וחכו והיה רחמיך מנער כי ר"ת הוא יפ"ר . חכל לחכיתך ישנח נ' שד"י וחכו ישנח חחד: פחוך לדברי המחחר מחלת חת (צ) למרה קדוש רבון עלמת ביחח קיים לחברי כי עלמת וכו' . עד סוף כל החות' ומסיים קיימת חת (א) לת עחלת למוד לה קב"ה חלף לחם לית חכת עחלת קיומי כשחר כל חתון למרה ליה כל חתון נפקו מן קדוש בלח תועלת חם חכח לחעביד תמן וכו' . ח"ל קב"ה . חלף חלף חע"ג דחת בית כה לחברי עלמת חת תהח ריש לכל חתון ולית כי יחודא חלח כך ע"כ . וח"כ כן תבין לפנין שע"י חות' ח' נברח העולם וכל חות וחות הוי מדבריס לפני קב"ה כי יברח כל העולם. וכדי להביך חיתה בכתבי כחר"י ז"ל בסוד פי' קורחנות דחלכח ולכן קוניח לפועל כל העולמות מן בקודש החלכח שבעצמותו ית' לחיות שחלכות הוח שלטנותח והוכרחה דחלכח וכו' . ובזה תבין כוי למה בברח העולם בבי"ת כי ז"ל בספר ברחשית ע' ק"ם חר"ם חוריית' קדוש בן שבי בחים כזה דכתיב (היינו חלכות) בי' ישרחל ונו' חד בתיתו עלאה (היינו בינה) וחד דחתנלי' (היינו חלכות) . חד בתיתו עלאה דח קול נדול דכתיב קול נדול ולח יסף וכו' . וחכתי בקדש חוריית' דחיתי קול דיעקב (היינו חפחרת) וחיתי חסחתיו וכו' . ולכתר יחיד דבור בחדי' (היינו חלכות) ונפיק לבר מחילי' ומתוקפי' וקול דיעקב דחיתו חוריית' לחיד בין תרין נוקבין לחיד בהחיתו בכיומ' דלח חסחתיו וחיחד בכלי דלבר דחסחתיו תרין חיכון דלח חסחתיעו חיכון דחסחתיעו תרין דלח חסחתיעו דח הוח חכניס עלאה בתיתו דקיימת במחסבה וכו' . לבתר נפקו וחתנלי' ועיר בחשלי דלח חסחתיעו וכו' . ב' חיכון דחסחתיעו חיכון דנפקי מהכח (היינו מן בינה קול דיעקב ודבור דחתחיד בחדי' (ומוד זה נרמז בילת (ו) דשם יהו"ה . ומוד זה נרמז סוף כלק ע' שע"ו על פסוק חשורנו לושעו פסיעה לבר (ו) כנוכח דח ודח הוח ומנבעות חשורנו כחבר לבחר ת"ק) . הלי קול נדול דחיהו בחשלי ולח חסחתיעו תריית בית לחכמה עלאה כתיב לקול דיעקב דחיהו חוריית' וע"ד חוריית' תריית בבי"ת בית ברחשית ע"כ :

ולפ"ד מובן כי העולם נברח ע"י מלכות שהיח סוד בית . בחור לדברי חלר"י ז"ל ובחותו הסיעור שבי' לחן קוף ת' מעער בכל מדרנה שבעצמותו ותתלת העליונה דהיינו כתר נמוה בתוכה עד בקודה הבקודה דהיינו מלכות כי נברח בו סורם התורה בכח לבבל לח בפועל והיינו דבקתר קדש והיתה תגלו לחיון ובחתר סיעור ח"ם שבחקום הזה רחוי לבבות העולמות בפועל תכף חותו חוקום נעשה כמו יונבל לנבי דיהן . דחלו כלפי שהיח הכל ח' והחשל בזה כחתשיב ידך על הכייר לבן ותהיה נבוה מעט חפל הכייר נרחה זה הכל שחור של הכייר וכו' וחיהו כן וכו' . כך חותו סחוקום בבקודת המלכות תכף לחר החוחשבה הב"ל כי נרחה כלפי דיהן כמו בקודה . ולהיות שבקודה בחתשב חותו בכייר נרחה מבהיקות חבוקה מהות הכרם שבין הכייר לדיו חפני שהכל נרחה כמו עמוק לזה הבקודה הזות נקרחת כלפי דיהן חבוקה . ובזיהו דקחתר בזוהר ס' ברחשית נלף נליפו בטהירו עלאה בלחתר חבון כחתר : והכא בחבוקה זו יש בה נ' בחינות הה' הוח בחיב לור ח"ם החוקף בתוך הבקודה ובחיב שלישית הוח לור ח"ם הה שבין החוקף והחוזקף ובקרח לור כשרב . וחלו הנ' בחינות הם נ' נבורות ר"ל שכל דבר דהיינו שברחה כלפי דיהן שיש לו שיעור הוח דין חפני שהיהן קוף חות חבד וחסד חתבטל עד לין קן ח"כ חניעות התבטלות הוח דין לבן הבקודה הוחת דהיינו החבוקה יש בה נ' דיכין הדין הרחשון חתור ח"ם החוקף יעכב עמהו מלהכנס בתוך הבקודה הדין השני שתור ח"ם החוקף מעכב עמהו מלהתבטל ולבחת חנן להבקודה . והדין הנ' לחתור ח"ם החתבוה חן שפי חזרות הללו הבקרח חור בשרב וכו' . והכא חילה הנ' נבוחות שהיעבו בחחנעו של ח"ם שחתבוה בעצמו . וכל חעשוה הוח מוליד כביכול חבוחה לנבי דיהן וכו' וחחותו השעשוה שהתבוחה היתה נחון בתוכו ולדיהן היה נרחה כחלו יש לבחובה כולהו חותיות התודה לבחובה בתוכו בכח לחתתר ולהיות בחחתר חהלו בלחתר בעצמותו יתברך חתה שבבי יהיה שחלבות הנשמיות בשהוח חתבוחעת וחחוקה לשרוף נלעלו חתהו חותיות שהיכם כיון חותיות חלה הנשחוחות הם

טעם למה בברח העולם בחות בית

והכריעת בטוב עם מי שזכה להבין דבריהם וחס ושלום להכשיל

פעמיים כך כ"פ וק"ו בשעשוע של ת"ם כ"ה יתברך וילמד החותיות

שכולם מתנועות הנ' נבורות בחינעות השעשוע הכ"ל כלם הם

בקוד יודין וברוך עוד עניין מלבוש שבתוכה מכת נ' ולמד כאן

שמבדיל בין כחה הבדלות קודי שעבדים שהם חוטים דקים קטנים

ובהסתלקותם יחד כשהם כחו מלבוש הנמוכה יכול ניצון

וביצון יהיה כאן חוט של אור ובהסתלקותם יחד כשהם כחו מלבוש

ויהיינו דקלחר קדש ויתיבו כחו לבוש והלבוש הזה הוא כהדין קמיעא

דלבושא מיכיה שפי' לון מוף בה' ית' כתעלם בסוד קמץ לבושו דהיינו

מלבוש הנו' הוא מאור עניותו ואיכותו והכה להיות שהם"ק

המוקף לאור שבשעית המלבוש ויהיה כביכול למקף בו וכחותו

הכל היה דבר אחד לזה מוכרך כביכול למקף עצמותו שהמלבוש כל חלק

וחלק בבחי עצמו שהלו היה בתוקף בבח ת' היה תוכר המלבוש

לעיקרו דהיינו ת"ם לזה היה בתוקף מעט מעט כדי שיעשוד המלבוש

בהוי וקיום והכה בכל חלק וחלק בתוקף שהלבוש הניח רשומו כחלבוש

בסוד נקודים שפבי שהוא תוכרתו דהיינו מביעת אור ת"ם זה המלבוש

ולהיות שהמלבוש הזה הוא נ' בחי' דהיינו רחם תוך בתף לזה נם

הרשימו של הנקודים הנשארת שבשעה בו בסוד(י) שים לה רחם תוך

בתף וכבר ידעת שהמלבוש הזה הוא מבחי בחינוני הנבורות החורנת

במלבוש מקפה לל קנה כמו חוט והבטלתיות יחד כשעה כמו קדושים

כ"ל כמאחים שלח"כ כשכולם המלבוש כשאר רשימו של חותן החוטין

בסוד מרטוטיה וזהכלן תדע סוד מרטוט לפ"ת כי המלבוש הזה כשעה

חשם כמו ס"ת ולהיות שהלה הנ' קדושים נתחברו יחד וכו' וכשעה

שמתנו קדוש ת' והמלבוש הזה הוא כולו בסוד יודין הייכו כמו עיסה

שכשפה בניה כמו שהוא נקבים נקבים והייכו דקלחר קדש ת

לם תשכנן בין שפתים שהוא שפת ת"ם המוקף וח"ם המוקף ומי

שעשה זה שלם שוכבת בניסם יסוד המחברם יחד ללם שהיה ביחד

(כי שם כי נ' נבורות שם ביחד נבורה יסוד) שהיה עיקר הקדוש

ותכשה על ת"ם המוקף בקודת הקביעות הם בתוקף חלקי ת"ם אחרו

זה הת"ם המוקף בקדש יוכה ות"ת למוד בקדש וכו' התעוכה בבר

למדנו שזהת החוקוקה הנ"ל בלה בסוד נקודה ולח"כ כשנתלם בתוך

פשעשוע כעשה כמו(י) דהיינו המלבוש כאשך כעין(י) ולח"כ כשנתלם

המלבוש לשנים שהם ב' מוכין ושם שני כוכין הכתובים בפ' ויקי בנקוש

האחרון והוא סוד נדול שכל מי שלומד פרשה זו בכל יום לה יוזק לפי'

כשילך במקום למטים לו בים בכל מקום שפנה ובלבד שיכון

בשני מוכין שהם שני חצוי המלבוש וכו' וכבר ידעת שהמלבוש הזה

שחלת שרשו היה מהנבורות ולזה כתיבה הענוה לם שחורה ע"נ לם

לבנה ובהיות שחתלת היה בקודה בלחוד והקודה היה (י) לזה נקרא

בדין ד"י הייכו חותיות יוד חלח שבלו חלותיות להשך להיות שהוא

עולם (והכה לפי מה שהקדמנו כי עשר ספירות כולם הם בעצמותו

ית' וכל"ל מלחר ס' הח בנין דאשתמודען ליה בכל מדה ומדה לוך

יתבטל עלמח בחסד ובדיבה וכו' ח"כ ברח הק"ה ע"ם כ"ל ובפרשת

שמות פ' כ"ד פנן בעשרה מלחרות בכרח העולם וכך תשתכל תלת

לימון ועלמח כהו לתבדי בחכמה ובתבונה ובדעת ועלמח לח לתבדי

חלח בניסיון דישראל כך בעת לקיימה עלמח עבד להקב"ה ברוך

דהקב"ה ליתך ברוך דתבונה ליעקב ברוך דדעת והייכו דכתיב ובדעת

חדרים יתלחון ובקדיה שעתח משתכלל כל עלמח ע"כ וע"ם זה תבין

בפ' קדושי' ע' שנה כד ברח קב"ה עלמח ברח ליה כנוונה דלעילח

פי' מלחר למהוי על עלמח דח כדיוקנה דעלמח דלתי דלעילח כנוונה דלעילח

תקודי פ' שנה תתקין ליה לתתח לתתדבקח ולתתקשרח עלמח בעלמח ומך תשפכל

לחברי עלמח תצנת כולרייתח וברח ליה ותשתכל בשחה קדישח

כללח דולרייתח וקיים עלמח בתלת סטרין תתקין עלמח ותתקיים

וחיכון חכמה ותבונה ודעת בחכמה דכתיב י' בחכמה יסד ארץ

בתבונה דכתיב כונן שמים בתבונה וכתיב בדעתו תהומות נבקעו פח

כלהו קיימת ופלין תלתח לתתבני דכתיב ותחלמה חותו רוח

חלהים בחכמה בתבונה ובדעת וכלהו תלתח רוחין בקדח בחיצוני

הייכו דכתיב בחכמה ברח חלהים את השמים

פי' בנח' מם' הייכו דכתיב בדעת ע"כ וכו' ע"ם · וזהו פי' בשם ברכות

ברכו יודע הי' מאחר דכ יהודה מאחר דכ יודע היה בכללות לנרף חותיות שבברחו בהם

אלהיך שמים וארץ בחכמה תכה וייחלח חותו רוח חלהים בחכמה בתבונה ודעת

ומתיב התם י' בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה וכתיב בדעתו

תהומות נבקעו ע"כ · ולפ"ד הוא מוכן כי בקודה רחשונה היה בסוד

נ' בתי' רחם תוך בתף והכה וזהו תבין מה דאיתיה בפ' תרומה ע' רפנ

זעוד דין דיהיו חוכם מלבר וחיזור מלנו שכי ליכוך

מחדי חנ"ך חוכמין בחלי עלמח כלהו ושפירין בחכוח עלמח דחיהו

לנו ובנ"ך דו"ן ליעבד דין לעבד להיות כרכו דו"ן יוד ידו חכמה

ותבונה ודעת דכתיב בר כש בידו בדין ע"כ · ולפ"ד מיוכן מחוד כי

חיתח בספר תקונים וכחה חיהו מלן דחזלי וידע למלקח רעותח

לעילח דבח בנויה חפיק שמהן וחנבעוי כתבין רזין וכד סלקין שמהן

מפומי כחה עוקין פתחין נדפוי לקבלה כ"ם חס שכיחת' שרי בללותח

וחסתל לקב"ה והוח דחזלה חס תשכנן בין שפתים ש תקרי חסשן חס

ע"כ וכל הכ"ל מובן מחוד לפ"ד כל סוד לוך מאחל מן נקודה ו

והנקודה היה (י) לזה נקרא הדין ד"ו הייכו לותיות יוד וכו' וזה תבין

נמ' חשרי מי שכיח לכל חזלי ותלמודו בידו שהיו הייכו כ"ל לו יודע כל כוד

תורה והכה בספר תקונים דף כב בסוד משה קרא ימח דלורייתח

וסום ורוכבו רמה בים דחיהו חוי' וכח וונים וכו' בקדמית בימח

בהוח חמר בפרקלטא בתרייתח כלה בימח דלורייתח שטה דילים

דקרא היה ימח דח קולמום בנין דעליה חתלי' ורוש ר' דחתמר בים

ורוש י' על מי מנלתה בהוח ומח דחתעבר בסוד חנ' בישח מן ומח

שליט חוי' קדישח (כי מנחתי בסוד נחש הקדוש נ' משיח) בהוח

ומח שם רמש ומן מספר חיות קטנו עם נדולות לולקליות בהבטח

בימח דלח טבעין דפח רוח סערה חיהו ס"ת לחעבר מן ימח דלורייתח

ובהוח ומח שם רמש ומן מספר ונו' שם לחיות יהלכון לויתן זה

יצרת לשחק בו ויכי חדו עחקון ע"כ · ועוד שם ורוש י' כי כקיניך

הוח י' (ס"ת יוד) ח' ר' חבטות קנה הוח (ו) כתף הוח ה' ע"ם

ובזה תבין מה דחיתח בפ' בחקם ע' תס"ם נער חית קנה ומן קנ"ם פי' מלחר

לחעבר ליה להוח קנה כנוונה דח יחבר רעליה דק' מקנה ושתלר פנחס ע' תסה

הכה הכה י' חלהים בחוק יבח ודרעו מושלה לו הכה. שכרו לפי

ופעולתו לבניו יהיו פעולתו דח כעל (ק) דיעבור לה כפעלה לבניו

לחיות יעבור רעלה ויה' שכח רלחון לניון הכה הכה ע"כ ומוכן כי יעבור

רעלה דק' ע"י ורוש י' וכ"ל ולזה חמר השב"י עד לחיח כיתה בקיומח

דחד סוכה היינו (ק) שהיה רעל ח' כי הקדימו כי לחיתח בפ' תרומה ע'

רסד חסת חיל ההוח רשימו ונח דילה לחיהו לח ה' והכי לחתחילה לחסת

ונוכים שהוח רשימו ונח דילה (ק) אבוה תבין בסוקי דאבוקי שהוח כעד פי' מלחר

הדעת כי ז"ל בפ' לחתרי ע' קי"ד ת"ח נ' ספרין דחכמת' לחסיק לחתרי ע' קיד

שלמה לעלמח וכלהו בחכמת סיר השירים חכמה קנלת תבונה ומשלי

דעת לקבל נ' לילין עבד נ' ספרים סיר השירים כעבד חכמה והכי הוח

קנלת לקבל תבונה והכי הוח משלי לקבל דעת (ומשלי לתתחזי (ר"ל

שמשלי כעד דעת) חלח כל לימון קדמי כתרי נוכין לימון ע"י וכו'.

כי בוד דעת י' בפרשת החיינו ע' תקס"ג · ופירוש מאחר זה לחריך

לי"ה ובספר כוונת שלמה דף פ"ו כתב בשם הרי"ק בשם רשב"י מאחר

פרשת תרומה כי שתים עסריות כבר בודע דשתים עטלי מסקורא דחיי

בקדמיתח ולימון מנהרי ומתקני לבבוד עלאה מרוח דספר עלאה

חכמה דכולא ומרוח דספר בינה דכולא ויהיו מרוח דיבור ובע"כ

עסריות כדקלמינן ברוח דתלת שמהן חילן דשלטן בימח דשבעת פי' פסוקים

ופירוש הרמ"ק כי שה שחאר שתים לרמז התפחרת (כי לימח בפרשת כני י' ספרים

תרומה ע' רם"ז ולון שתים תפחרת דבינה תפחרת ישראל ע"כ · ויותר הסיף

ובפרשת נשא ע' ר"ם · ומה דחמר הכח ולח י' מן השתים בזעיר לפין קנלת חכם

חתחר ע"כ) כלומר שהלו השתים עסיעים לחלבות הנקודת כבוד עוד למד דעת

חל היינו הספרים המבדים בספר יציכה כלומר ספר ספר וסיפור.

ולהיות כי פירושן של ספרים הכ"ל ופרטן הן תלת לתתון שם יה"ו

הדומין לחכמה בינה דעת שבשם נברח העולם וכו' ומאחר שתים

מחקור החיים היינו חכמה ובינה כי החיים הם בחכמה כי הן תלת החיים בניסיונית חכמה כטעם הפסוק והחכמה

תחיה בעליו. (וזהו יחוחו ולח בחכמה ולח בחכמת סתורה) ·

ומקור החיים היה בינה ע"כ · ובזה תבין סמבוקים בקנלת ויותר שם פי' מלחר

חכם שיר השירים קנלת תבונה עוד למד דעת לת העם ונומר משלי בקש למוח דברי חפן וכתב יסר דברי תורת דברי חכמים תפשטני ע' רית

כדרבונות וכמסמרות כטושים בעלי חסופות כתנו מרועה לחד ויותר ומאחר פרשת

מהמה דייקת בבי · בבי דייקת · כי הלומד כתרי תורה נקרא בן כחבר חוזיו

חבחר · לזה עשות ספרים הרבה חין קץ ולמד הרבה יגיעת בשר

עשות ספרים כנ"ל · סוף דבר הבל בשמע לת הלמדים

ירח ולת עכותיו שמוע כי זה כל חלדם כי לת כל מעשה הלמדים יבח

בחשפטו · ופירש רש"י כדרבונות שה דרכן זה מכוין לת הפרה לת לחבי פי' כפ' תרומה

כך כ"ברים מכוונים לת החדם לדרכי חיים וכו' · ליתח בפרשת ע' רם"ג

תחוזו ע' תק"ם עריך בנויין תקונה דבדמיי דמלכה ולקדרן נדק

ומשפט ודיוקן צדיקות וצלמיות וכפי מתעטרין כל דיוקן דלעילא
ותתא וכלא קתים במשפט ודק מהתי משפט ותתן ולומכין קדיקן לה
מלכי נדק מלך שלם • וכד מתעטרין דיוקן ומשפט כלהו רחמי כלהו
בצלמיו דהתי מכסה להתי נדק ודיוקן מתתקנן וכלהו כחתין לעלמין
בצלמיו ברחמי ודיוקן תקדים שבתת דמתחברן דכר ונוקבא וכל עלמין
כלהו ברחמי ובחדוה׳ וכו׳ ע״כ • וזה תבין מאמר פרשת משפטים
ע״ש דוק מה כי תבין הרבה • ולסוד זה לומרים ביום ג׳ מזמור שיר
בגב בעדת לל בקרב לאלהים ישפוט עד מתי תשפטו עול ופני רשעים
תשאו סלה שפטו דל ויתום עני ורש הדיקו פלטו דל ואביון מיד
רשעים הצילו • ונקמר קרק לה ידעו ולה יבינו בחשיכה יתהלכו •
והענין כי סם מסיים במאמרים הנ״ל כל הני תקונין לתיין לאתחברי
כחד עד דכל רבות קדישת כחל כלה להי יסוד ושבדי ומשבי למוקבא
ומתברכא מיכיה מתיתי מתברכא מיכיה בשבתא דתתתקנו דיוקן
דלתתא וכו׳ • וכל תקונא דאלכא בחדוותא בצלמיו דתיוקן שתי
קדישא והוה כלה חד וכדין הוא שהרי בנוויהו דכתיב אלהים ברא
בקרב שהי ישפוט וכד דיוקנא מתתקן לתתא כביכול הכי לעילא וכו׳
דהה יסוד לה תשרי בכוקבא וכו׳ • ואוי׳ תקיעה שלשה וכו׳ ווי
לעלמא וכו׳ • אתתא בם ברחשית ע״ק״ וחכתב ר׳ יצחק אחר דת
ע״כר ר׳ יהוד׳ אחר כתב חמש אתו לקמיה דר״ש אחר לון כלה חד
ומחלל הוה ואתחזי על כתב ע״כ • ע׳ קל״ו אית סיוא ואית מחלל ולהו
כלהו שויין • אבל הוה סטרא דחוייא חיכו לטי׳ על כלה ע״כ •
והכה שבי פעמים מחלל וכתב ג׳ דשע״ם וני׳ כר״ת • אית׳ בפרק
מבכין דף קכ״ט • אחר שמואל פורסת דדמת חד כשבת תרבע׳ ומשלי
שבתת וכו׳ • ופריך בתלתת בשבת מ״ט לת משום דקתי מחדים בזוי
ופי׳ רש״י ומחדים מחזכת על כל פורעניו׳ כי אית ז׳ל בפ׳ כי תצת ע׳
תקמ״ה ולעילא מעמלק מחלל דמחק׳ דמחק׳ ניהכם אחת
דעמו וכו׳ ע״ש : ת״כ כיום ג׳ שלישי מחלל והכתב שהם ני׳ דשע״ם
ואית׳ בפ׳ ברחשית ע״כ״ו וכד מטי לאחד תבעי ליה לכוונא בא״ת
בתיתי עתיקא (ס״ת עתיקא) דכלה וה׳ תתכי דרגין עלאין מחכמה
עלאה עד נדיק • (וד׳) רבתת לתדבקות דכנסת ישראל דתיכי
חולקת דוד דתקדי׳ עבי ואביון וכו׳ • ולזה כיום ג׳ שעולטים עד
רשעים פלטו והה כשאין שוכטים מדיקים וכנ״ל • לזה אמו לומרים עד
מתי תשפטו עול ופני רשעים תישו מחלל ומשמ וכתב תשאו סלה
והה משפטו עבי ורש וכו׳ פלטו ד״ל ואביון מיד רשעים הצילו אבל
קתור קרק לה ידעו ולה יבינו אתין לחם לה תכמה ולה ביכה ולה
דעת כי בחשיכה יתהלכו כי הס״ך הוא ״תמור״ שור ״כלב כי אית׳ בפ׳
בלק ע״פ ת״ר יהוד׳ בשין כתריתתין אית יחיכת ואית שחלת מסט׳
דיוקנא חמרי ומס׳ דשחלת אתני ותכי ועשרה אילן ליחיכת ועשרה
אילן לשחלת דת״ר יוסי׳ יוסף כד אתפרש מאבוי ידע בחכמתת
דלע״ל ברוח דכתיב עלתין קדישין עלאין כיון דהוו במצרים חולף בהוה
מכמתת דלהון בחילון כתדין אתתין אתי לתחזי וכו׳ • וכן ב״ת ליחכי
מתה דחולף תתן דכתיב ולבניו שלח כותת עשרה חמרים ת״ר יוסי
אילן ליחיכת כלילן כלהו בחד דחקרי חמור דכתיב לת תחרוש שור
וחמור יחדיו והאי הוא חמור דומין מלכת ומשיחת למשלט עלי׳ וכו׳ •
ואית אחרנין דיוקנא ועשרה דשחלת דומתכחי בנחש וכו׳ ומסטרת
דנחש כפיק שור ודת הוא שור וחמור ע״כ • ובפרש בשלח ע״ק״ך
לשייכם זרעי על כל החיים משלחי רגל השור והחמור • לימן תרי
כתרין וכו׳ דאחידן בהו עתין עש״ו דחקרי שור וחמור וכו׳ ובשיטרהל
אכלין משלחי להו ולה יכלי לשלטה עלייהו הס״ד ומשלחי רגל השור
והחמור דלה שלטי בהו ת״ר אבא כד מזדווגי כחדא וכו׳ לה יכלין
לסיקם אבן סטרת דלהון כפיק מתקיפותא דלהון דחקרי כלב
ודת אכיפת מכלהו הס״ד ולכל בני ישראל לה יחרץ כלב לשומו ע״כ :
כי כשמזדווגים שור וחמור הוי יצת אבן שכיסם כלבא אכיפא ומשל״כ
גבי ישראל דכתיב ומשלחי רגל השור והחמור הם מפרידים שור וחמור
ת״כ ליכא כלב הא כי שם חמר קס״ה לתון לחרתין חס ים ״ בקרבנו
חם אין הרי לחי מוסר לתכם לכלב אית ויבח עתלק ע״כ וכפ׳ כי תצת
ע׳ תקמ״ה מתן עתלק לעילא דת שחלת • ובפר׳ בהר ע״ר״ב מכהן
פליג לכלבים קדבנן פסולין דיהיב להון לשחלת כלב ומשרית ע״כ :
והכה פירש מלן ״חמור״ שור ״כלב ר״ת חש״ך • ופה תבין ישמור הס״ל
דחסיים לת ידעו ולה יבינו בחשכ״ה יתהלכו ודהתי נבי ישראל
כתיב משלחי רגל שור וחמור בס״ל ולה אין כלב ולה אין חשך ולה ולכל
בני ישראל היה לזור במושבותם והה ולכל בני ישראל לת יחרץ כלב
לשומו • ובזה תבין מה׳ מתעבה פ״ח תעבית שיגלו לו פי׳ וכלבים עוי

נפש יכו לומר בהו וכשתחוק לפני יי׳ אלהיכם והשיבו לו אית כלבים
אית כלבים • ולענין שחלת שחלת חזור לאחוריך • כי אית בכתבי
האר״י ז״ל על פסוק לת יהיה לך לאלקים אחרים על פני • כי סמאל
בקרקיים אלהים אחרים מלשון אחוריים שעומדין מאחוריו של הק״ב
לת תנרוס ע״י חטת שיאתו לפני • והקשמו כי שקים אחרי הוא הכלב
תניפא ועומדתם באחוריי׳ וע״ז התעבה אין יכו לומר כהו וכשתחוק
לפני יי׳ וע״ז השיבו לו אית כלבים ואית כלבים כי יש כלבים שמלך
הקדושה ולוה קתמרו לו ולענין שחלת שחלת חזור לאחוריך : כחזור
לדבריכו כי הקוקוד דאשוכה בשוד (י) ככר ידעת שהקוקוד כשתניי׳
כשכלך לשום לותו בכתב היה בתי׳ א׳ וכשמים בקולמוס על הכייר
הוא בתי׳ שבית • וכשמסיר הקולמוס שכשאר הקוקוד קבותב בכייר
היה בתי׳ השלישית : לזה היו״ד יש לה קון לתעלה דק עד מאוד •
שהוא מודע על התחשבה שהוא דקה • ויש ליו״ד נוף כתמצע המודע
על בתי׳ שלישית • ולהיות כשמים הקולמוס על הכייר היה בתי׳
דקה נ״ב שעדיין לת יצת מן הכח אל הפועל • וזה הקון התחתון של
(י) היה דקה נ״ב • והכה להיות שהיו״ד יש לה ג׳ בחיכות והוא
עמוד בחיכה רביעית • לזה שם יהו״ה יש בו ד׳ אותיות • ולהיות
שתחלת הכל היה׳ נקודה כנ״ל • לזה כל האותיות תחלתן בקודה •
ומאותה הנקודה מצטיירות האות יהו״ה • וכדי להכיר בשוד (י)
זה לפרש מאחר פ׳ ויקרא ע׳ ט״ו ו״ל ת״ח קכ״ה אקדי שלום ושויה
שלום ותתקשר כלה בשלום וכו׳ (י) דשמח קדישא תתקשר נ׳
קשרין בנין דהאי (י) קונא חד לעילא וקונא חד לתתא וחד
בחמצעית בנין דנ׳ קשרין תתקשרו כה חד קונא לעילא דת הוא עלה׳
על כל עלמין לאחוזה כתרת עלאה דהוא רישא לכל רישין והוא
קדים על כלה (והה דמדייק בו״ל כתרת עלאה דהוא רישא לכל
רישין משום דיש כתר תכמה ביכה ות״ת ותלכות • וכל אחד מן החשבה
הנ״ל כולל כל אחד עשר ספירות ת״כ בכל אחד מקן יש כתר • לזה
(ס״ת עתיקא) אחד קדים בחמצעית דת הוא רישא לחרת בנין דנ׳ רישין יש ליו״ד הוא וכל אחד וחד רישא
בלחודו • וש״ד קונא דחמצעית דת הוא רישא לחרת דכפיק מקונא
דלעילא (הייט קונא עלאה הוא סוד לתיך לתכין הנקדא אין ורישא
תכיאה הוא תכמה והוא סוד והחכמה מלין תבת • דאי כפ׳ משפטים ע׳
רי״נ כתיב והחכמ׳ מלין תבת הוליית׳ מחכמ׳ כפקת מאתר דחקדי קדש
וחכמ׳ כפק׳ מאתר דחקדי ק״ק ר׳ יצחק אחר כן ויוכלו לחקדי קדש דכתי׳
יוכל היה קדש תהיה לכם ויצרל כלילן מכוייהו הס״ד וחכמי קדש תהיין
לי וכו׳ קדש ישראל לייי׳ רחמי׳ תבותתה והת דנקדא לתיך לתכין בסם
(אין כי א׳) הוא כתר (י) תכמה (ן) הוא כיכה כי נ׳ רחשונים
תשובים כחתת כי (י) הוא מן חנירת אור (י) וביכה מן תכמה
סתיימה בת״ת לכך נקדא לתיך לתכין בסם אין) והוא ריש לכל שאר
רישין לאתבהה שהוא קדישא והאי רישא סתיימה דכלא רישא לחרת
תתאה הוא רישא לאתקא נפתי והוא מבושא דמיין דכל בטוין ת
לסתקיין כיה ודת הוא (י) בתלת קשרין וע״ד שלשלת לקרי כהאי
שלשלת דתתקשר דת כדת וכדי שתבין מאחר הנ״ל לאתת בכתבי
האר״י ז״ל כנקר עגין לתיך לתכין והוא כי ט״ם הם בת״ת כי הכוקב״
(לה כתגלית בו בכלל וכל בתי׳ת היה הנקדא כתר של כל התילות
כולו וזה הכתיר נחלק לט׳ ספירות והנה הנק׳ ת״ת והנה התלבשות כל
פרצופים התילות זה בתוך זה עד שאומא כי אין אתגלה יכול ת״ת רק
רישא לבד ואז כל אלו הרחשי׳ שהם לאחוריו אחזו מתעיירים כולם יחד
בנקוי פרניף ת׳ הכולל כל התילות בכללות ואז כיון שיכול ת״ת לת
כתגלה בלי לבוש רק הכתר שלו כי לף החכמה שבו היה סתיימה כנו
היו כתרת ולכן כל ת״ת אינו בקדא רק כתר לבדו ואח״כ תכף בתים
תחתיו ב׳ רישין לחכמה וביכה ופעשים ת״ו דכללות התילות ותחתם
בת רישא דזעיר לפני עד טבורא ונפעשה נוף אל כל התילות בכללות
ואח״כ אתגלית הכוקב״ דז״ת בסוף האציר ונקדא מלכות דכללות
התילות ואחכה אין לך כל ת׳ין ס״ה הנ״ל שאין בו כללות עשר ספי׳
כלל עולה כי אחיך לכפין כולו נקדא כתר של כללות עולם התילות
והוא אתחלק לט״ם והסתיימות ומסיה אל כל התילות לשאר פרצופים
התקיפי׳ ומלבושים לותו ע״כ יוסי׳ בריוויש בשם יהוד כי קונו די הוא
סוד אחיך לכפין (י) הוא חכמ׳ עולמי דיי״ד הוא ד׳ הוא ביכה וש״ו כאחר
לזיה מקום ביכה כי הלה לאו לכתב רק (י) רק ת״ת להוכיר כי
בלתי ד׳ ו׳ (ה) הוא סוד ישרל שבת ותבונה (ו) מדמו על תתחרת
ישראל וה עלכות • וש״ם הה תבין מאחר ברחשית ע׳ קם״ת אחרי
ליה ר״ה הת לאתתליס לילמת ביסוד ואחתי נחית (א) ין ברחשית

סי׳ מאחר תמוה בפרשת ויקרא ותריהה דברי כשלמים

לימוד אצילות

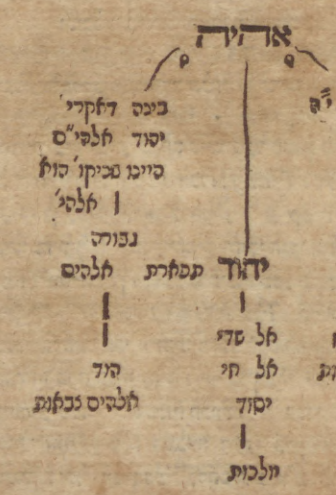
(אדכ"י) במלכות ושניהם יחד ע"י יו"ד ה"ח וה"ו ה"ח וזה על ידי רוח שלו הוא ות"ת שהוא ו' שבשם הוי' ויכוין להעלות מ"ן והתעוררות התחתון למעלה על ידי שם יו"ד ה"ח ו"ו ה"ח וזה ע"י כשם הקדיק הכולל מלכות לות' (ה') שבשם וכו'. ולפי גודל חסידתו כן תגדל השגתו ודבקות ע"כ. ובזה תבין מה דאי' בפרש' ויחי ע' תקי"ו פתח ויאמר השבעתי אתכם בנות ירושלים וכו' אם תמצאו את דודי מה תגידו לו שחולת אהבה אני וכו' בנות ירושלים אלין חיכון כשמות נקדיקים דאינון קריבין למלכא קדיש ומודיעין למלכא בכל יום עסקוי דיסטרוכי' דאני חולפיכי בשעתא דשמעתא כתי' למעלמי ככם ישראל עלאת עלאי בקיומא דלומא' דיקוי למלכא ויודע לי' רחיצותא דלבוני בנין לאתפייסא בהדה ושם בנין דחיבוקא על בר נש ליחדא שמא קדישא בפומא ולבא ונפשא ולאסרא כלא כשלהובא דאתקשרא פטיפסא (הייכו נחלת) ובהדוא יחודא דעביד נרס לאתפייסא מלכא ביסטרוכי' ואודע ליה למלכא ר' דחיבוקא דילה נבי ע"כ. ופי' כשלהובא דאתקשרא בנחלת לפם קריכון ויה שתריך בפי' פרשם ע' תכ"ו בסוד חלם שהוא סוד שתריך בסוד לחכי שיש לה תלתין מיס ושם דאלין מיס דאורייתא דאתמר בה ותורה חור וכנין דהאי בהדוא כפיא מיתבוע, דמי' לחר לה יכובו מיניו לאתקרי נחלת ואתמן עשר ספירין כשלהם קשורה בנחלת ואית לה ד' נוקבין יו"ד ה"ח ו"ו ה"ח יקו"ד וכו' ע"ש וכפרש' שמיני ע"ס פתח ר' יהודה ואמר מיכוכי כחשיעות דכוכבי בתפוחים כי חולת אהבה אני. היי קרית לה שתמר ושפיר אמרת כ"י שקורין דל בנלות' מיכוכי ויהו מיכוכי אלא יהון ליכפל בעי לאסמכא ויהו אמרה מיכוכי ליהון ליכון דאלין תתאין בקדמיתא עמה וכמה כחשיעות אילין חיכון לאבהן דאיכון תתאין קדמיתא מהוות שמר טב דמיכטר (הייכו ביסה) ואהן דידע ליחדא שמא קדישא וכו' סעיד וסייד לכנסת ישראל בגלותא וכו' וכל דא למה כי חולת אהבה אני ואהן דמייחד שמא קדישא בעי לייחדא דיוקנא דרחמי ולאפלגא לון כדקא חזי לאתכסאה ולאתתקנא כלא כ כדקא יאות ודא סייד לה לכנסת ישראל ע"כ. ובזה תבין מאמר פרש' מקץ ע' תל"ו ראה חייס עם האשה אשר אהבת וגו' ת"ח היי קדיש ברוך עלאה אהיה ראה חייס אלין חייס דעלמא דאתי (הייכו ביסה) סבי' שמר טב וכל"ל דאפיה אהיה בר כם דוכי בהו כדקא יאות עם אשה דא (כ"י) כנין דכה כתיב אהבה כתיב ואהבת עולם אהבתיך וחיית בשעתא דסטר' דיוקנא דחיך כה כתיב על כן משכתיך חסד כל ימי חיי כלל כנין דאיהי אתקשרת כחיים עולם דחיין ברי' כי. דהא עלמין דא (הייכו מלכות) לא שריין כי חיים בנין דאיכון תחת השמש ולא מטלן הכא אילין כהורין דהוות שמש וכו' כי הוא חלקך בחיים דא הוא שמשא כסיהרא (כי שמש הוא ושר אבקין ע"פ מה דאי' בפרש' פקודי ע' ת"כ פתח ואמר כי שמש ומגן יי' אלהים וגו' שמש דא הוא רזא דשמא קדישא יהו"ה. (ובספר תקוני כי שם יו"ד ה"ח וה"ו ה"ח כך יו"ד פ' יו"ד ה"ח פ' כ"ח ו"ו ה"ח פ' ו"ו ה"ח פ' ה"ח וזה נימטי' שמש) וסיהרא בשמשא דלא לאפרשא לון ודא הוא חולקא דכר כם למיעל כהו בעלמא דאתי מה כתוב כתריהם כל אחר תמצא יקר לעשות בכחך עשה מאי בפחך דא כשמשא דכר כם דאיהי חילא דכר כם למזכי בה בעלמא דין ובעלמא דאתי ע"כ וכו' ע"ש. ובזה תבין מאמר פרשת ויחי ע' תצ"ו רבי אלעזר אחיל שחלת לר"ש לחבו מאר מחיל וקב"ה גלי קמיה דבכי כשה יחותון חמאי כחית כשמיא לעלמין ואחאי לחנתיך לי' לכל קב"ה יהיב כשמיא דכחיא לאחיי עלמא לאשתודעא יקריה ונקיט לון לבתר מי הכי אמאי כחיא אלא רזא דא הכי הוא פתח ואמר שתה יום יבורך ונוצרים יתון בחוך והא חוקמוה כור לתר דלא נביא מנדיי ואיתי כבעין מיא בשעתא דאשתלים בהאי עלמא כד מלקין לההוא אתר (הייכו מלכות) דאתקשרי כי כדין הוא אלים מיתתא ואיתלי ואכל סטרוי וכד בשעתא מלקא כדין לתעברת ת תיהוכתא דמוקבא לנבי דכורא (הייכו תפארת וכל"ל בסוד יחודי הכ"ל) וכדין כבעין מיא מיתתא לעילא ובור לתעביר כאר מיין ד דכבעין וכדין לתחברותא ויחודא ותיהוכתא ותעוות דהא בשמיא דכדיקי לאשתלים הוות לתר ואתעבר חביבותא ורעוא לעילא ואתחבר בחד ע"כ. ועיין בפרש' כח ע' ק"ן ותפס קריהו לתר דאסתכי לחיזן כי לקרי כור דלית לי' מרילי אלא מה דיהבין בנוי ואהן יהיו ד' ולבתר לתשביך כאר דאיהי מלין אילין מיכל סטרין אהן לויהי (ה') לתתאי אעילא וקביע מיתתא מבשמיהן דכדיקי ע"כ

ופי' מאמרי זוהר

וזהו פי' וחכמי' כללי מדע ופבוני כללי השכל כי רוב מעשהו תהו' ויעמי' חייסם השכל לפניך ר"ל וחכמים כללי מדע שלין לו ידיעה בחור של תורה וכבוני כללי השכל בתורה חור ר"ל לח ידע לכוין בסוד יחודי וח"כ הדרך קושי לחאי בחיי בשעתו וזהו ויעי חייסם השכל לפניך כפ' פקודי ע' תכ"ב הכה חדין הברית חדון כל החרן דא הוא רזא דשמא קדישא דשמא דאלף"ת דל"ת בן ת"ת ודא איהו כנווכא דשמא קדישא עלאה יהו"ה ואתון אלין כנווכא דאלין (ח') אילי (י') רזא דא כנווכא דא (ה') שבמלכות הוא יו"ד כי בסם אלי (ה') הוא שבי (י"ו) ובסם אלה"י הוא יו"ד וע"ו (ו') קאמר (ה') אילי יו"ד ואלי רזא דא דחיי (ו') ואע"ג דאלף דכר ודא נוקבא (כ') כי אלף אלוף הוא סוד (כ') כי אלף כפ' אחרי ע' קי"ט בן (ן') כפופה דא ומטרוניתא) אבל דא אתכלילו בדא (כי ג"ל והא תוקמוה (ן') אילי בחתפתי' בנין דאיהו כללא חדא (ו') ר"ל כי סם בפרשת וילך ע' תקכ"ג ברוח דמיתיין הכי (ו') דכר (ן') פשוטה כללא דדכר ונוקבא ע"כ. ולזה קאמר (ן') אילי רזא דא (י') בנין דאיהי בחתפתי' דאיהו כללא חדא (ה') אילי רזא דא (י') דהכא אית לה אילי חכמתא ואילי רזא דא (ה') אילי חכמתא שלמה (ר"ל כי ה' היא מלכות ונקרא בסוד (י') חכמה זעירא כי י"ל כפ' כרחשית ע' ל"ב על פסוק בראשית חכמה ירחת (י') בנין דירחת יי' (הייכו מלכות) סוף חכמה אילי לאשלמא לנו דרגא דחכמה עלאה וכו' ה"ד פתחו לי פתחי אחתי רעיתי יונתי תמתי וגו' ודאי דאי לא עייל בהאי תרעא לא ייעל לעלמין וכו' ודא איהו רחיצה בתרין אילין דאתחברין כחדא ואיהו תרין נקודין חד נביחו וטיירא וחד קיימא בחתגליי' ובנין דלית להו פרודא לקרין רחיצה ע"כ. והטעם הוא כי הקדימו כי כרחיצה בחכמה' כי תכייכא לקרי רחיצה כי כתיב עלאה טיירא. והכי הקדימו פי' כרי' הודיעתיך דאמרת כי כל עבר בפירות הם בעניותו של ח"ם ב"ה וכשבח למודרנת ספירו' דמלכות שיעל' בעניותו שבעולם זה רחוי לכבות העולמו' וכו' ח"כ בחשבה היית חכמה עלאה ברחש ולעבין מעשה לבריאת עולם הוא על ידי ספיר' מלכות. וכבר הזהרתי כי בתחלת הכל כי כתחלה דק נקודה ו ויח"ב נקודה ו בסוד יות (י') שהוא סוד ויכל לכך קאמר תרין נקודין חד נביחו היינו חכמה יהו"ה דאל"י סוד יב"ק ולכך קאמר תרין נקודין חד נביחו היינו חכמה עלאה ונקודה תתאה שהיא חכמה זעירא היא נ"ב כסוד (י') וכזה יובן מה שאמר (ה') אילי רזא דא (י') וכו'. ואתכלילו אלין אתון באלין וכלהו רזא חדא כלילן בחילן וכלא חד ע"כ. וסוד ד' אותיות יהו"ה ככר הזהרתי ותבין כזה מעלת ישראל דכתיב ואתם הדבקים בי' בשמא דא מזה יתיר מכל שאר שמהן ע"כ. ולזה אית' בשם יולין אין העופא מתקיים פחות מיו"ד נקדיקים ואי"ב כיון שישראל דבוקים בשם יהו"ה שכולל כל התילות יש בידם לגייחד כל יחודים בחתר אחר. ואחר שהרחיתך מאין סוף ב"ה אשר אנחנו עבדיו והוא אלהינו לא אמרנו לו שם מיוחד רק העשר ספירות שהם דבוקים בכל ספירות קדושה פעולתיו וכו"ל. ולזה בתפלת אלהינו. תפשם קריהו רבון עלמין אתת הוא אחד ולא בחושבנא אתת הוא עילא על כל עלאין מתים על כל מתיין לית מחשבה תשיגהו כך. אתת הוא לתפקת עשר תקונים וקריהן לה עשר ספירין לאנהגא בהון עלמין דאתכסיין ועלמין דאתגלין (כי חכמה ובינה הם עלמין דאתכסיין ועשיר ומלכות עלמין דאתגלין. עיין בחריכות בפרשת בראשית ע' י"ג סוד כ' עלמין). ובהון אתכסיית מבני כאן ואתת הוא דקשיר לון ומייחד לון ובנין דאתת עלמין כל אילן דאחריו חד יין חבריה כאלו אחריה כך וכו'. תפשם קריהו מה דאי' בפתחי לי' י"ל כי אחלה יפת הכתר וכו כלולים כל שלחריו ובשאר בוקוקיו אחר כך ינת אחכמה מכלי הכתר ובכתם בוקוקיו ושמו כלולי כל הי' שתתיו וכן עד סוף. עד שיהא מלכות בחחרונה בוקוקיו ואחר כך יהיו אחוריה כי אחלה יהיו הכלים ואחר כך אחורות ואחלה יהי אור הכתר בכלי שלו ויהיו עתו כל שלו אחורות אחתונים ולפיות אורים כשלים אחרי דוגמת פרצוף בעיקרו היה יכול הכתר לכלכל. אחר כך כשאר אוצי

בכלי הנו שהוא כתר

ויהיו

כתר
אדו"ת
חכמה י"ה
בינה דזקני
יסוד אלפי"ם
היינו סביבון הוי'
חסד
חל
נצח
יהוד
תפארת
הוד
יסוד
מלכות
אדנ"י
גבורה
תלמים
יהוד
נקבות

לימוד אצילות

דלהלן (כי הלא הקדמתו כי בכתר לתתלבש בו עלות האצילות שהוא לו שהוא כיור · רק נקרא כתר בשם הכי"ה לרמוז כי להלן יתן לו ע"ד וקתני תנר כיור כ"ל בפ' ברעזתית ע' ח' קדמותה דכלה הכי"ה שתת קדישא בסטרוי וכו' תנר היכלא טמיר וגניז מריותת דרזא דברעזתית תנר רזא דנקיש יתרנוס יוכתן ברעזתית בחכמתה בנין דיהיה תכיכה לחושבנא ונקרי רעזתית דהא כתרא עלא טמירא היה חכמה כיוה דתרנוס יוכתן ברעזתית בחכמתה בנין דיהיה תכיכה לחושבנא ונקרי רעזתית דהא כתרא עלא טמירא היה קדמותה. ועל דלא עייל בחושבנא תכיכה לקרי רעזתית · ולזה נקתני תנר היכלא טמיר ונעלם ולא יתידע ולא יתיהב לאתפרשא לבר מן מאריה ולא לשום ברייה ולא לשום מלאך ולא לשום שרפים ולא לשום חיות הקודש ולא לשום אופנים ולא לשום כרובים ולא לשום אראלים ולא לשום בני אלהים ולא לשום עופות השמים ולא לשום דגי הים ולא לשום תנינים ולא לשום תהומות ולא לשום מים ולא לשום רוחות ולא לשום ענני שחקים ולא לשום ברקים ולא לשום רעמים ולא לשום מלאכי השרת ולא לשום שרפי קודש ולא לשום חשמלים ולא לשום אופני הקודש ולא לשום כסא הכבוד ולא לשום מרכבה ולא לשום מעשה בראשית ולא לשום מעשה מרכבה ולא לשום היכלות ולא לשום נשמות הצדיקים ולא לשום רוחות הצדיק

קולה מלן רחובות לה הוה רקיעא דכי׳ כל כוכביא דסיירין ויהיו
מובועי דמיומי לה פסקין כד״ם וכסר יצא יעבדן להזקות לת הנן ׳
(ז״ל בכתבי האר״י ז״ל וכסר כיצה יוצא יעבדן חכמה להזקו׳ לת הנן
ת״ת) ולזה קאמר אם תגבי׳ כסבר כי ז״ל כפ יתרו ע׳ קיו״כ ואשת
לתכם על ככפי כסרים מלי על ככפי ח״ר יהוד׳ ברחמי דכתיב ככסר
יעיר קמו והייכו רזא דאר״ם דרך הכסר בשמים מלי בשמים ברחמי ׳
(הייכו סוד ח״ם מ״ם וע״פ מה שכתבתי כי שם יהו״ד כתגלה בתקוס
שמים לסמיית לתלקי׳ לחבי׳ וכו׳ כ״ל בדף הקדוש) מה כסר לשתכח
ברחמי על בכוי ודיכא לגבי לחבריכן כך קב״ה לשתכח ברחמי לגבי
ישראל ודיכא לגבי עב״ו ע״כ והייכו מאם כמו שכתבתי) כסר נתן
דוכת ח״ר לתעור כתתרת דיעקב סרי׳ מ״ט משום דכסר בכלה
לשתכח רחמי לבכוי דיכא לגבי לחבריכן כך קב״ה וכו׳ דכתיב דרך
הכסר בשמים מאם ע״כ ולזה קאמר אם תגבי׳ כסבר כי עד שם
ים לו יניקה ח״ו אם ישתכלל חוטרים אבל אם בין כוכבים שים קבך
הייכו במקום ביכה משם חוריך כאם י׳ כי אין לו שם לאחיה ולבך
ביום כפור שהשתכלל היה מקטרג על ישראל וכ״ז יודות ים לו דמיין
ויכול לקטרג על עוכות ישראל לבך כי׳ יכוין כהן בהיכל דיהוי״ת׳
הייכו מן תריך לכפין שהוה כתר חכמה ובינה וכ״ל לזי ונשא עליו כל
עוכות׳ ולזה קאמר שבע יפול גדיק כי רשע מתריך בריעתו ונדיק
תובד בגדקו אבל אין כופל דק בשבע סוד הי׳ כאם דלידתי לו׳ רחמין
לבך ויעתחוו יעקב שבע פעמים לגבי עשו כי בכל השתחוה פסיק לי׳
פי׳ מאמר לריעי׳ כדכתיב בתחבולו׳ תעשה לך מלחמה ז״ל כפ ויעבור ע׳ שפע
ויעבור ע״ח ע״ד בנין דיוד יעקב דאשתריך ליה השתא להתכבך כקבה ויותר
חכמה ושקיומו עבד כדת מכל מה דעביד לגבי דעשו דאלו הוה ידע
עשו חכמה דת יקטיל ליה לגרמי׳ ולא ייתי לכל אבל כלה בחכמה
עבד ועלי׳ אמר חכה י׳ יאתו ונו׳ ע״כ ופסוק זה י׳ יאתו לית׳ בפרש׳
ויקרא ע״ל ב״ כ יאתו מריבו מריכו תכיכן מריה (ו׳) ודת מלכת
פי׳ מאמר קדישת (הייכו סוד תבלית ישראל) ורזא דחכמתת לתתר הכל
ויקר׳ ע׳ לב כשעתת דדיכין מתערין ושלטן על רחמי ורחמי לתכפין ובשעתת
דקב״ה לתתכך מסבובא דכפלה (הייכו סוד מה דאי׳ בפ׳ אחרי ע״ק׳
ת״ח וכסר יוסף מעדן להזקות לת הנן הלי כהרת לתפשט וכו׳ כאשר
אמר אי״ם הלי מאמר מאוד כי כורך שעה הוא נאוד כי זהו סוד ק״ש
כדין נבדין רחמי ולתכפיי דיכי׳ הה״ק יי׳ יאתו מריבו מריה (ו) עליו
כשמים ירעם עליו מהו עליו בשעתת דשלח דע״ק־מרי׳ עלי׳ ושלח
ריבי׳ בההוא אתר דאקרי׳ שמים כדין ירעם ותבר חלוהן ותוקפיהון
דיכין תקיפין ויתן קולו לשלכו דת קב״ה ניכם קרן משיחו דת ככסת
ישראל דאקרי׳ קרן היובל כמה דאוקמי׳ הייכו סוד הכ״ל שבריך
להמשיך מן כתר יחידה וכ״ל אחת ואחת ואי כאמר ואשא אחת
יכול ר״ל כשיעבו השפע מן שבשה דאמרנו ואי יכול הרשע מאחל
ואחת ׳ ואפה קאמר שם מכוין בריאת דמשיחות ואחד באחבעי׳ כמה
דכתיב וכו׳ לשלמורה קשה אחי כשקה מיניה דקאמר ואחד באחבעי׳
פי׳ מאמר כי לית׳ כפ כשחם ע״ת ואין נדיך לאחבא אחי בכאה דרגין
פתחם ע׳ ת״ח לאתעלק דפיקו דההוא חולה בגלות דאדום דלאתער עלי׳ חולת אהבה
לאי וכו׳ תרועה כי ייתי פורקנא דאחזי דוחקא כתר דוחקא ולית
רווחא כין דת לדת דוחקי כיון דאתר עתין מתכבין לון בגלות דוחקא
דאהון מקדב לון פורקנא וכו׳ (כשוב את אתר שלם האדם באחד
לרע לו) ואיהו דשוי קשר תקיעה שברים תרועה לתעבר כי שקר מן
עלמא לגבי כגונא כד לתעבר מאלק מן עלמא דכי׳ לוחקא ״מלחמה
״ליהוד ״כעלמא יתער בעלמא סיר פשוט וכפול ומשולש ומרובע
דאיהו סליק לתתון דיוקי׳ י׳ ה״ו יהו״ד ע״ב בההוא זמנא וכדן
נדיקים ירחו ושמחו ויערים יעלוזו וחסידים ברנה יגילו ע״כ וכע
כל״ל ע׳ תי״ו לחפם קיימו ורוח אלהים מרחפת על פני המים הלי
איהו לרוח דקודשא לשמשלה רוח מערב עלייהו לתתר לב חכם
ליתיבו ולב כסיל לשמשלו רוח לעביר לי׳ מלכוי וקטיל לי׳ הה״ד
ולבין אלף קרבי וכן ד״ת וכה לכתבת רוח נפוכי דילי׳ ואתתר ביה
כה לתתר י׳ מלרבע הרוחות כלי הרוח והוה יכנן כי בכוור בל מיכי
כנוכין בשיר פשוט דאיהו (י׳) ובשיר כפול דאיהו י״ה ובשיר משולש
דאיהו יה״ו ובשיר מרובע דאיהו יהו״ד הה איהו עשר לתתון עשר לעביר
דוד לקבלייהו עשר מיכי תלים (כי לית׳ כפ׳ לתתר ע׳ קנ״ו ר׳ אייה
מאמר כי כתח לדוד משכיל לאסרי כשוי חטאה פשע כפוי חטאה לדוד משכיל הה תכיכן
תקון ע׳ קנו בעשרה ויכי לתתקרי ספר תהלים בכוונת כתגון ביומשכיל בתפתח
בתחזור בשיר בתפלה בהודאה בהללויה ובעלאה מכלהו בללוי׳
ומקלקין לע״כ לתכפין כחושבן׳ לתתון לתלן ויתי מקליקו בע״כ מיכ

פנוכא כד לתעבר שלטנות׳ דעון משחית לף ויחיתה דבהון דכיק
רוח מערה הוא מתחל בלחבא מטרין דמלין לי׳ כתרין ולע״ב לוחין
הה״ד ובלבוד השעים רבה וכו׳ מיד דמתעברין לילין קליפין מכר כח
שלטת עלה לילבא דחיי בע״ב לבפין דלילון י׳ י״ה יה״ו יהו״ד
דלמתבא עשרה תלין מלחבא רוחות וכו׳ דלתתר בהון כה לתר יי׳
מלחבא רוחות כלי הרוח דא הוא רוח דמשיח דלתתר ביה ונתה עלוי
רוח יי׳ (ולעיל כתבתי מאתר פ׳ בראשית ע׳ קכ״ח רוח יי׳ דא הוא
קדמאה וכו׳ ע״ש ׳ כד לילון בתון יתון דלבא דא מן חכמה לחסד
וכו׳ דבחכמה (י׳) בגילה (ה׳) בתפארת (ו׳) בחלכות (ה׳)
יקוד דפיק בכלהו לחבא דסלקין לעשר ולע״כ מתשבה בלבא דא
יי״ד ה״ו וא״ו ה״ו ע״כ ובפ׳ כי תצא ע׳ תקל״ד לתתר קב״ה לך רעיך פי׳ מאתר כי
מהימנא זיל ונחיל טיבו לילון דנחל לי׳ עיך דדא כלה דילך יהיבת תצא ע׳ תקלך
וכו׳ ולילון נגדיל לה בתליסר מילין דלחמי דלמיון בתל תיכון וה״ו
מ״כ וה״ו דלילון וא״ו דלכלל בהון ע״כ שילון כחכמה חסד דכהון הוה
לתנבר לבנהם על ע״כ לומין ובכלה דילך הוה ליה סנולה בע״כ
שמהן הוה נתח לכל לומה ולעון וכו׳ דמתח קרעת ליה קדם בנוי
בתריסר קרעין כחושבן (ו״ו) ובזכות (ו׳) עבדת יתו יבשתת
ובך טובעו מצרים דלא מהימנין בהו״ו דלילון לחד ע״כ ׳ ובכתבי
לאר״י ז״ל בר״ה ד׳ ובכן שפס ע״ב ר״ו כמודע ד׳ ע״כ הה׳ יהוד
דיוקין כה״ס ג״ן ני׳ לותיות והנ״ו ע״ה וכ״ו והד׳ כזה י׳ י״ה יה״ו יהו״ד
ושם נגד ד׳ דגלי מרכבה ובכן יתקדש כנגד שכבותם שהוא חסד כנגד
ע״ב לותיו׳ פסוק ויסע ובכן תן לאחד יצחק כנגד ע״ב לתתון
פסוק ויבא ובכן תן ליעקב כנגד יעקב והנה אלו הנ׳ ובכן שם כנגד
לותיות ר״ו כי ג״פ ע״ב לתתון שם ר״ו שבע פסוקים ובכן נדיקים
הוה כנגד דוד דגל ד׳ ולפי שלעולם יסוד ומלכות לעולם בהתחברות
לכן לומרים נדיקים לשון רבים נדיק ונדק (ולזה קאמר בפרשת
בראשית ע׳ כ״ו ועלו מושיעים נדיק ובכסת ישראל בהר ציון רזא
דיוקיה לשפוט לת הר עשו רזא דשלחלה וכו׳) והוא כנגד ע״ב שמות
שבעשו לותיות הנ׳ פסוקים שהם ע״ב שמות כ״ח מ״ג לותיות ׳
ולכן לה הוכר בזוהר פרשת בשלח אלה ג׳ וכבן שהם מדבר בג׳
ריחשון שהם כנגד לותיו׳ קודם שיכיכו לבתים ויעשו תיבות ובתקוכי׳
מכרו קד׳ וכבן שהם מדבר אחר שיכנו בבתי׳ ויעשו מהם שמות כי זהו
בראל הד׳ בחלכות המעטרת עם כולם וכל הלותיות מחידות בא
ומעטרפות שם לתיבות ׳ וזה נרמז בפ׳ כשלח ע״כ ויסע מלאך מאתר פ׳
הלהים לפני מחנה ישראל ובנ׳ עד כאן מטרת חד דחסד לאברהם בשלח ע׳ נג
תל״ם לתעטר בדי ת״ח רוח דת כד עתיקא קדישא לתהיר לחלכת
לאחסן ליה בכתרין קדישין עלאין כד יוטלן לנבי׳ מתעטרי לבתת׳
בשעתת דמתעטרי לבתתת כדין הוא עלייהו דבלה כדין מטרוכית׳
בטלה במטלבתת עלייהו דלבתתת וכד מתעטרת מבלהן כדין
לתברכת ורשותת דכלא ביה ע״כ ׳ ופי׳ ע״פ כתבי האר״י ז״ל וכד
מתעטרי מבלהן כלהו שבטרפו לותיות ובשעה תיבות בה כדין
לתברכת וכו׳ ומה מלוד תבין בזה מאתר הכ״ל בפרשת כי תצא וה״ו
לכ״י וה״ו דכלל ע״כ שמהן דבהון הוה לתנבר לאברהם על ע״כ
לומין ובכלה דילך הוה ליה סנולה בע״כ שמהן הייכו כל״ל :
וגד מתעטרת מבלהן כדין רשותת דכלא ביה ׳ ובה דוק
בדבריו דקאמר וכד עתיקא קדישא לתהיר לחלכת הייכו סוד (ע)
שבפרשת בראשית עמוד כ״ו על פסוק א״ז הייתי בשיבו
כמוקית שלום ׳ הלי קרת על בנסת ישראל לתתר כד תיהי
בגלותת עם בנהת כין לומין דעלמא לקדי זעירא וכד לתדבקו
ישראל בתוריית וכו׳ כדין לתתלי׳ לתיבת תיהי ואתרה לכי
חומה ושדי כמגדלות . בההוא זמנא לתתבר עמי לו ושלום א
רוח דע״ק דבלה וכו׳ ושרי טיבו דע״ק בתתר דדכר ובוקב ע״כ
לזה לתתת בסידור האר״י ז״ל . ובכן יתקדש (יו״ד ה״י וי״ו ה״י)
ניוטרית בכ״ן . ובכ״ן ניוטרית ע״ח . כמוכן יהו״ד יהו״ד יהו״ד
דמזלת להורידם לע״כ המכר וכו׳ . כנד פסוק ויסע . ובכן תן
פתח יו״ד ה״י וא״ו ה״י ׳ לותיות ניוטרית בכ״ן . ובכ״ן
ניוטרית ע״ח . יהו״ד יהו״ד יהו״ד . דמזלת להורידם לע״כ
המכר וכו׳ . כנד יפתח . וכנד פסוק ויבא . ובכן תן כבוד יי׳
לעמך . יו״ד ה״א וא״ו ה״א . וכ״ו של הוי״ה ניוטרית בכ״ן .
ובכ״ן ניוטרית ע״ח . יהו״ד יהו״ד יהו״ד . דמזלת להורידם
לע״כ המכר למעלה :

לימור אצילות

ופי מאמרי זוהר

וכו׳ כנד יעקב ופסוק ויט וכן מדיקים ירחו וישמחו וכן י״ה י״ו
יהו״ד נ׳ כן נ״ע״ח יהוד יהוד דמיכ׳ להורידו לע״כ זה וכו׳
רגל ד׳ שבמרכבה כנד דוד כנד נ׳ פסוקים דע״כ מטרונית׳ עולה כנ׳
לכן ע״כ דמסיים שם בתפלה מדיקים ירחו וישמחו כי תעביר
ממשלו׳ ודון מן הארץ ממשל ודון סמיכ׳ נוק׳ לשת זכוכי׳ ·
והוא ע״פ שכי מתורים שהקדמונו כל לתעבר עמלק ימלון עמלק
לעילא דת סמיכ׳ יתער בעלמא סיר פשוט וכו׳ דתיכו י״ה י״ו
יהו״ד דמסיים וכן מדיקים ירחו וישמחו ולפי׳ מובן כי בע״כ שמן
הוא מתגבר לברהם על ע״כ לזונין דעלמא וכל״ל : וע״כ שמן כשהם
צירוף בע״כ שם שבצירוף פשוט כפול משולש וכל״ל לזה בשם זה שבו
ע״כ שמן והוא רגל ד׳ שבמרכבה כי הוא הכשא שלוש בסידור הלו״י
ז״ל תשכון בתוך ירושלים עירך כתיב דכתי׳ וכשא דוד עבדך מהרה
בתוכה תכין וכו׳ הנה ב״חוב ס׳ שם ו״ק ח׳ שהוא כתר עליון וכשתבנה
ירושלים יהיה לזר הכתר וכו׳ . והנה לית׳ בפ׳ תלה הדברים פתח

פי׳ מאמר תלה הדברים

ולעתיד לבוא ניזר היד עם התגבעות כדי שתבין מאמר זה ·

כי הלח שלש פעמים ע״כ תתון רנ׳ תבות המרומזין (כד׳)
(ב) ויתיכו ע״כ תבנין דתליין כהו כחושבן ע״כ · (ר״ל
כל תגבע קטן הבף זרת הוא ע״כ ותגבע הבף קמיצה הוא ס״ג וי׳
לותיו׳ הרי ע״ג ובתגבע התמצעי שהוא שבריח התכון מ״ה יו״ד ה״א
וא״ו ה״א יהו״ה הרי ע״ה לזוי המוזכר מן תגבע קמיצה תגרף כתן
ויהיה נ״כ ע״כ ותא״כ תגבע הוא הסם פשוט כפול וכל״ל שהוא ברגל
ד׳ דמרכבה כנד ע״כ שמן דמטרונית׳ עולה כנ׳ תבנין שבו להבדית
לסמילל וכוך ואזי וכן מדיקים ירחו וישמחו ותגבע גודל הוא סם
כ״ן שבמלכות ותבנין מה דכתב ואח בתמצעית׳ הוא שבריח התכון
עמודא דיעקב רוח דשמש וכו׳ כי לית׳ בפ׳ פנחס ע׳ תכ״ב ו״ל שהוא
דפלינ שהוא מלך הוא ס״ל סכה תבת נדיוקני ודת יו״ד ה״א וא״ו
ה״א ודא תלה דמרכבת׳ עלה דתבנין דילי׳ יהו״ה וכו׳ ע״ס ולכך
תגבע תמצעי הם סוד שבי שמות בכ״ל והם עמודא דיעקב ורוח דשמש
וא״כ שבי תגבעות תגבע הוא י״ה יהו״ה שבו נרמזו׳ ע״כ שמן
להבדית לסמילל ותגבע התמצעי שהוא סוד תלה יו״ד ה״א וא״ו ה״א
שהוא רוח דשמש והקדמונו כי ע״כ התייחדי׳ וכעשי׳ ע״כ שמן הם
מתייחדי במלכות ואז הכל כשר למלכות להבדית לסמילל ולכתח
תחת זכוכי׳ · ומלכות היא סוד כ״ן שבגודל ס״ג תגבע
גודל תגבע תמך ביחד הוא סוד תלה יו״ד ה״א וא״ו ה״א וסוד י׳ י״ה
י״ו יהו״ה שבו מתקבצים ע״כ שמן וגודל הוא במלכות שם כ״ן ·
פי׳ מאמר הפלה פרש׳ בחצי׳ ע׳ לב וזקוק לך מאמר הפלה כפרש׳ ברחצי׳ ע׳ קל״ב חפש
קניהו וכל מיה הפלה תלין מדיקים ילחכון מפט דנדיק ח״י
עלמין שית את״י ש תלת עפפין דתילתא ואילין ג׳ שמן
וכו׳ · וכל עשב הפלה ע״כ (ג׳) תלת עלין דאילן
(ג) ואילן ע״כ תגבין דתלין כהו כחושבן ע״כ · (ר״ל
כי הלח שלש פעמים ע״כ תתון רנ׳ תבות המרומזין (כד׳)

פי׳ בנת׳ אין בין מיס׳ לאיש שת ג׳ תגבעות

בסוף

בסוף תעלומות חכמה ולהי לימין תעלומות מחכמה עלאה דתתות
כתר (ר"ל כי הלה גם מלכות נקר חכמ' לכן קלחר חכמה דתתות כתר
בסוד וחכמה מלין תבת ולימין לקבל ב' עייכין דבהון תרין דשמין
כתפי כיתף רכא ולחלי כתפי בנין דלוריית' מתרין לוחין חלין הוה
נחת' ליסראל ולא זכו בהון ואת ברו ובפלו ודלא נריס לסבודת דבית
דחנון ובני ולחלי כפלי בנין דפרח (ו) מכייהו דלהיהו ו' וייבר ויהיב
לון לחרכין מסט דמן פדשת טו"ר דמתיהן לתייבתא לוריית' בחיבור
והיתה מיחיכת חיים ומשמלו אית' ובנ"ד ת"ר עקיבת לתלמידי
כשתניעו לחבני שיש טהור° חל תחמרו מיש מיש לח תהוו שקלין
לחבני שיש טהור (ר"ל סוד התורה רזי תורית') לחבנין לחרכין
לחיכון חיים ומיתה דמתמן לכ תכה ליהיכו ולב כפיל לשמלו וכו'
בנין דחלין עץ הדעת טוב ורע לימין בפרודת ולחבני שיש טהור לימין
ביחודת בלה פרודת כלל וכו' ע"ש עד סוף כל הדף כי סוכרת הוא
ולזה לית' בפ' כשא ע' ולו והמשכילי יזהירו כזוהר הרקיע בהאי
לילה דחיו בניכה לתמר ומשכילי יזהירו כזוהר הרקיע בהאי
חבורה דילך דחיהו ספר הזוהר מן זוהרת דחמת עלאה בחלין לח
מרך כסיון ובנין דעתידין ישראל למסעם מחילה דחיו יתקיים
בהון יי כדד יכחמו ולחין עמון לל ככר ולחילה דע"ר דחיהו לימור
והיתר לח שלטת על ישראל ע"כ וכו' ע"ש כי בפ' כי תצא ע' תקלה לחפם
קניהו והחי הלבה מסט דכשר טוב דחתפרש מחילה דטוב ורע ד
דחיהו לחמר והיתר טומחה וטהרה בפועל ועל שם כשר לתקריחת
חיהי כערב דעתיד לקיים בה ויבערו הרעי ממנה דחיכון לימור טמא
ובפועל סחלל ומשריית ע"כ° וזהו פי' לעקה הכערה עד מתי לחי
נקרח כערב על שם עץ הדעת טו"ר כי חי לך חרן שחלכך כער היינו
שחין לומדים סתרי תורה כלחמר בה יי כדד יכחמו ולחין עמון לל ככר
ובכה לעיל כתבתי מה דחית' בספר תקונים בפורקנה בתריית' ביחוד
דלוריית' ומה דחילי' דקרא ביה יחל דח קולחם בנין דעלי' לחנלחי'
ורוע יי' וכו' כל"ל ע"כ והטעם כשחני כותב בקולחם חוי מתחברין
ג' לחנבעות שהם נודל לחנבע לחה ולחיהם להרשע שחלל וכל"ל
לחבל הקדימו דוקח ע"י רזי תורית' סוד מיש עליונים והקדימו כי
ז"ל זכחין לחנבעון דכתבין רזין תורייתי לסוד התורה והזהו
לין כין מיש למיש סייכו סוד התורה הנק' חיל דלוריית' לשחר התורה
חלח נ' לחנבעות בלבד הייכו שבותב רזין תורייתי מיש עליונים חו
מחבר ג' לחנבעות בסוד הכ"ל נ' גירופי שמות בגודל שם של מלכות
יו"ד הה וו הה בחנבע י יה יהו יהוד ע"ב שחמן רק כלהו לח תתחזן
עד דייתי ההוח דלקרי חדם דחיהו יוד הה ולו הה לכך הח לחנבע
לחתנבי כי שם מרומז נ"ב שמה כי לו תעת מלרן תמן ומיד ולד יעלם
מן לחרן ובזה תבין נמ' בחש' שבת לף פ' קמה כדי לעשות קולחום
המניע לקדרי לחנבעותיו בעי רבח קשר עליון לו קשר תחתון תיקו
ופי' רש"י קשר עליון של לחנבע היד לו קשר תחתון של לחנבע לחנבע
ע"כ מלייך קשר כי ע"י קשר זה מתעבר שקר ע"י ע"כ שחמן הכר מיש
בנ' לחנבעות שלוחני בקולחום וזהו סוד תשרי מי שבת לכלן ולמודו
בידו כי הלה לחנבע הקטן בק' ודק שהוח יוד הי ויו הי ולו הי והוח
בח לחנבע יותר נדולה וכקרח קמיעה והוח שם יוד הי ולו הי והוח
חיהי סתימת דכל סתיינין וכו' וכך לתפשטת לחתנקרח ברזח דעלמח
דחיהי וכו' לכך לחנבע ודק הוח קטן שבכולם והוח סוד ושמיש בורת
כתכון כי כבר הלרכתי כי שמיש הוח לתפארת דחיהו (ר"ל) וכפ"
ע' י"ו מסט דשבת שמש לחנבע שהם לחנבע קטן שבכולה הנק' ודת
כשר ולזה לחחר שני לחנבעו שהם לחנבע קטן שבכולה הנק' ודת ולחריו
בח לחנבע יותר נדול וקרח קמיעה קטן י"ה והוח שם יוד הי ולו הי
ולחריו בח לחנבע יותר נדול וקרח קמיעה והוח שם יוד הי ולו הי והוח
חיהי סתימת דכל סתיינין וכו' וכך לתפשטת לחתנקרח ברזח דעלמח
ישראל לחחר כלחמר ומכלן שלרי לחתנלחה והכה נ' לחנבעות לחמה קמיעה
דית שם סוד חכמה תבונה דעת שהם נ' חוחיות י"הו - וע"פ זה
תבין מחמר °פ' פכחם ע' תנו ויחלם דח כתר על לחתון ויחלם והכה
סלם דעיח מיסיחח מה (ל) סלקח על כל לחתון הכי לח עתיד
לחסתלקח על כל בריין בנין דחסתלק בשמיח דיוד הי ולו הי דכי
יי"ו דחושבני' (ל) דכקדמיית' הוית כשם יוד הה ולו הה דחיהו יחחא
בי"ג מיכלין דרחמי דחיהו חחד כעין תסתלק כח"ל כחיהו יא"י
דתרין שמהן סהדין הלח ח"ל ל"ח כרחמו וכו' יודין יתקיים כך ירוס
ובשח ובבה מחד כמה דחיהו סליק מחד לחשבון חלדם וכו' ירוס כחרבע
חכפין דחיהו יכרכך יהוד ובשח כחרבע חכפין דשור דחימין שח יהוד
בשמיח ובבה מחד יחר יהוד כחתנעית ודח יע"ד ה"י ולו"ן ה"י שח

בסוף תעלומות חכמה ולהי לימין תעלומות מחכמה עלאה דתתות
כתר (ר"ל כי הלה גם מלכות נקר חכמ' לכן קלחר חכמה דתתות כתר
בסוד וחכמה מלין תבת ולימין לקבל ב' עייכין דבהון תרין דשמין
כתפי כיתף רכא ולחלי כתפי בנין דלוריית' מתרין לוחין חלין הוה
נחת' ליסראל ולא זכו בהון ואת ברו ובפלו ודלא נריס לסבודת דבית
דחנון ובני ולחלי כפלי בנין דפרח (ו) מכייהו דלהיהו ו' וייבר ויהיב
לון לחרכין מסט דמן פדשת טו"ר דמתיהן לתייבתא לוריית' בחיבור
והיתה מיחיכת חיים ומשמלו אית' ובנ"ד ת"ר עקיבת לתלמידי
כשתניעו לחבני שיש טהור° חל תחמרו מיש מיש לח תהוו שקלין
לחבני שיש טהור (ר"ל סוד התורה רזי תורית') לחבנין לחרכין
לחיכון חיים ומיתה דמתמן לכ תכה ליהיכו ולב כפיל לשמלו וכו'
בנין דחלין עץ הדעת טוב ורע לימין בפרודת ולחבני שיש טהור לימין
ביחודת בלה פרודת כלל וכו' ע"ש עד סוף כל הדף כי סוכרת הוא
ולזה לית' בפ' כשא ע' ולו והמשכילי יזהירו כזוהר הרקיע בהאי
חבורה דילך דחיהו בניכה לתמר ומשכילי יזהירו כזוהר הרקיע בהאי
מרך כסיון ובנין דעתידין ישראל למסעם מחילה דחיו יתקיים
בהון יי כדד יכחמו ולחין עמון לל ככר ולחילה דע"ר דחיהו לימור
והיתר לח שלטת על ישראל ע"כ וכו' ע"ש כי בפ' כי תצא ע' תקלה לחפם
קניהו והחי הלבה מסט דכשר טוב דחתפרש מחילה דטוב ורע ד
דחיהו לחמר והיתר טומחה וטהרה בפועל ועל שם כשר לתקריחת
חיהי כערב דעתיד לקיים בה ויבערו הרעי ממנה דחיכון לימור טמא
ובפועל סחלל ומשריית ע"כ° וזהו פי' לעקה הכערה עד מתי לחי
נקרח כערב על שם עץ הדעת טו"ר כי חי לך חרן שחלכך כער היינו
שחין לומדים סתרי תורה כלחמר בה יי כדד יכחמו ולחין עמון לל ככר
ובכה לעיל כתבתי מה דחית' בספר תקונים בפורקנה בתריית' ביחוד
דלוריית' מה דחילי' דקרא ביה יחל דח קולחם בנין דעלי' לחנלחי'
ורוע יי' וכו' כל"ל ע"כ והטעם כשחני כותב בקולחם חוי מתחברין
ג' לחנבעות שהם נודל לחנבע לחה ולחיהם להרשע שחלל וכל"ל
לחבל הקדימו דוקח ע"י רזי תורית' סוד מיש עליונים והקדימו כי
ז"ל זכחין לחנבעון דכתבין רזין תורייתי לסוד התורה והזהו
לין כין מיש למיש סייכו סוד התורה הנק' חיל דלוריית' לשחר התורה
חלח נ' לחנבעות בלבד הייכו שבותב רזין תורייתי מיש עליונים חו
מחבר ג' לחנבעות בסוד הכ"ל נ' גירופי שמות בגודל שם של מלכות
יו"ד הה וו הה בחנבע י יה יהו יהוד ע"ב שחמן רק כלהו לח תתחזן
עד דייתי ההוח דלקרי חדם דחיהו יוד הה ולו הה לכך הח לחנבע
לחתנבי כי שם מרומז נ"ב שמה כי לו תעת מלרן תמן ומיד ולד יעלם
מן לחרן ובזה תבין נמ' בחש' שבת לף פ' קמה כדי לעשות קולחום
המניע לקדרי לחנבעותיו בעי רבח קשר עליון לו קשר תחתון תיקו
ופי' רש"י קשר עליון של לחנבע היד לו קשר תחתון של לחנבע לחנבע
ע"כ מלייך קשר כי ע"י קשר זה מתעבר שקר ע"י ע"כ שחמן הכר מיש
בנ' לחנבעות שלוחני בקולחום וזהו סוד תשרי מי שבת לכלן ולמודו
בידו כי הלה לחנבע הקטן בק' ודק שהוח יוד הי ויו הי ולו הי והוח
בח לחנבע יותר נדולה וקרח קמיעה והוח שם יוד הי ולו הי והוח
חיהי סתימת דכל סתיינין וכו' וכך לתפשטת לחתנקרח ברזח דעלמח
דחיהי וכו' לכך לחנבע ודק הוח קטן שבכולם והוח סוד ושמיש בורת
כתכון כי כבר הלרכתי כי שמיש הוח לתפארת דחיהו (ר"ל) וכפ"
ע' י"ו מסט דשבת שמש לחנבע שהם לחנבע קטן שבכולה הנק' ודת ולחריו
כשר ולזה לחחר שני לחנבעו שהם לחנבע קטן שבכולה הנק' ודת ולחריו
בח לחנבע יותר נדול וקרח קמיעה קטן י"ה והוח שם יוד הי ולו הי
ולחריו בח לחנבע יותר נדול וקרח קמיעה והוח שם יוד הי ולו הי והוח
חיהי סתימת דכל סתיינין וכו' וכך לתפשטת לחתנקרח ברזח דעלמח
ישראל לחחר כלחמר ומכלן שלרי לחתנלחה והכה נ' לחנבעות לחמה קמיעה
דית שם סוד חכמה תבונה דעת שהם נ' חוחיות י"הו - וע"פ זה
תבין מחמר °פ' פכחם ע' תנו ויחלם דח כתר על לחתון ויחלם והכה
סלם דעיח מיסיחח מה (ל) סלקח על כל לחתון הכי לח עתיד
לחסתלקח על כל בריין בנין דחסתלק בשמיח דיוד הי ולו הי דכי
יי"ו דחושבני' (ל) דכקדמיית' הוית כשם יוד הה ולו הה דחיהו יחחא
בי"ג מיכלין דרחמי דחיהו חחד כעין תסתלק כח"ל כחיהו יא"י
דתרין שמהן סהדין הלח ח"ל ל"ח כרחמו וכו' יודין יתקיים כך ירוס
ובשח ובבה מחד כמה דחיהו סליק מחד לחשבון חלדם וכו' ירוס כחרבע
חכפין דחיהו יכרכך יהוד ובשח כחרבע חכפין דשור דחימין שח יהוד
בשמיח ובבה מחד יחר יהוד כחתנעית ודח יע"ד ה"י ולו"ן ה"י שח

יהוד פניו חלוך וישם לך שלום רכיעלה יהוד ושמו חת שמי על בני
ישראל וחני חברכם (והנה פי' ירוס ב"ד חכפין כי חיתה בפ' הכ"ל
ע' שם שמי להפסיל פנים משמן לימין י"ב פנים ד' דחרי' ד' דשור ד'
דכשר° וחיהו נבריל וחימין יהוד ד' לחכפין דכשר וחיהו מוריל וחימין יהוד וחימין מיכחל
ממכן תחות חסד פהד חמת דרנין דתלת חבהן ותוקמוך רכבן סתבות תריה ד' לחכפין
קן קן המרכב ומלקין מהוריין לחשבניכח וחימין בְּרוּךְ מַלַךְ יְמְלוֹךְ דיליה יהוד ד'
ע"כ כ"ל כי חשבון הקודו שלה לחסב' יפק כי חכפין דשור
בפ' כרחשי ע"ק ו' פתח נקודה יחיקוד מלך נקודה סגול שמחלת יהוד
מלך נקודה לחמצית יהוד יחלוך לעולם ועד ע"כ כי חיתה בכתבי
חלר"י ז"ל בסוד רישת תכיכת הנק' ן' שהוח סוד לריך לחכפין הנקוד
כתר ז"ל כי מרישת תכיכת שהוח יוד כי ולו כי חשר משם כמשכיש י"נ
כיחין דשעבי הכה משם כמשכי' י"ב תקוכי דיקח דחריך כי הלה כחלוי
זה דם"נ יש בו נ' יודין והם נ' שחין יהוד יהוד יהוד במדת הכתר ע"כ
וכפ' ויסב ע' תט וכהסוד ומכח דיחטי ומכח סהרת לחתהרת מה
כתיב הכה ישכיל עבדי עלה דקהרין לחתיר הכה ישכיל עבדי דחתער
חתרעות' לעילה כחין דחכח ריחח ולחי לחתערת ולחסתכלה יריס
מסטרח דכהוכח עלאה דכל כהודין (היינו כתר) כל"ח ולכן יריס
לרחשכם ובפח מסט' דחכרסם ונבה מסט' דיכחק מחד מסט' דיעקב
ולח"ב דחוקמוה וכלח חד ברוח דחכמת' ובהסוד ומכח יתער קב"ה
חתערות' עלאה לחסהרה לה לסהרה כדקח יחות ע"כ וכפ' פכחם ע'
תי"ו שכתבתי בסוד ע"כ שמקן כחכוד דשעים רבה דיסקיים ומתי
סליקו מיכי נוכח' כד חתעבר טולטנות' דעון מסחית לף וחיוה
דבהון דפיק רוח סערה בחלבא מטרין דסלקן לי כתרין ולע"כ
חומין הה"ד ובחכוד דשעים רבה דיסיכחל נבריחל מוריחל דפחל שלט'
על ד' סטרין טבין דבר כח דחיכון מיח ולחח ורוחח (היינו כל"ל חסד
פחד חמת דנ' לחבן וכל"ל) ועפרח וכל ד' לית לי' לחכפין (היינו
כל"ל בסוד נ' חויות וכל"ל עון מסחית וחיה לף תלויין על מרה וכו'
מיד דמתעברין חלין קליפין מבר כח שלטח עלי' לחילה דחיי בע"כ
לחכפין דחיכון י יה יהו יהוד וכו' כל"ל ובזה תבין מחמר פ' פכחם הל"ל
ובנ' יודין שין יתקיים כך ירוס ובשח וכו' כל"ל דוק היטב כי הם דברי כפלחי'
וקחמר מסט' דיסיכחל לחקריחת' נפקין ובנייהון לחתר ר"ע
לחתבח מכייהו מיח דלוריית' נפקין ובנייהון לחתר ר"ע
לתלמידיו כשתניעו לחבני שיש טהור לח תחמרו מיש מיש חלח משום
דובר שקריש לף יכון לנגד עיני דחלין מיש דח דלוריית' דחתחר בה
ותורה חור וכנין דהחי נהור כביא מוכבועת דמיח לחר לף יכובו מיחוי
לחתקרי נחלת ומתמן עשר כפירין כשלבבת קשורה בנחלת ותית לה
ד' נוונין יד יוד הה ולו הה יהוד ולחיבי יד הנדולה בימינח יד ההזקה
בשמחלת עמודת דחמצעת' מתמן לחיבי יד דמה כלל מ"ב נוונין
ובנין דחיבי (היינו יד דמה) מסט' דימינח ומסט' דשמחלת (ר"ל כי
יד הרמה הוח כשלחי מחבר שתי ידים) נחלת בה נטיל קב"ה מוקמ
דחיכון מיש הנדוכי ולחנין מוכללין מתמן דלהין במחל זכחם כמ"ל לפח
דניהבם מיחוי וכו' לכתם מיחוה על חוזה דישמעחל וכו' ע"ש תבין הרבה
והה דקחמר כביא מוכבועת דמיח לחר לף יכובו מיחוי הוח ע"כ מה
דחי' כפ' הכ"ל ע' תף חם יהוד דחיהו י' חכמה ה' ביכה ו' תפחרת כלל פית
ניהו מחרי עלמח יהוד דחיהו י' חכמה ה' ביכה ו' תפחרת כלל פית
מפירין ה' מלכות וכנ"ד מי כשמך ישראל ומי גוי נדול חשר לו חלהים
קרובים חליו כיהוד חלהי חדבא כלהו רשיימין בכ' דחת
כ' יי' דחיהו יי' מן י"ח"ד ונ"ה' עשרה עשרה הכף בשקל הקדש כ'
מן כתר כלילח חעשר מפירין וכו' וחלין חימון והמיש חשר מעל השמיש
וכו' וחלין עלייהו חמר ר"ע כשתניעו לחבני שיש טהור חל תחמרו
מיש מיש דלחו חימון מיש כמשמעון חלח חיהו חור נוכא וחיהו כהורת
לית ליה פכח ולח קמון ולח פרוד וכנין דחימון מכתר לחתקריחי
שלין להם סוף כתכר חין סוף ע"כ° וחכו כוד חשרין ישראל פי' פסוק
מי כמוך עם נוסא ביהוד וגו' כי הקדימו כי א' הוח סוד ע"ק וכפ' תשרין ישראל
פכחם ע' תשו שם קלחר א" הוח סוד חין סוף לכל כולם דברי חלקי ח' רבתי
כי כתר ח"ם לחתקרי לכך קלחר מיח דלוריית' הנק' ותורה חור כי חור
נ' ר"ו נ' חין סוף כ"ה והוח מה שכתבתי לעיל מחמר פ' בראשית
ע' קסח הח לילה שליט ביהוד חחלי כחיל' א" חין בראשית חלח כנין
דחיהו כביעו לחשקי לילה וכו' וח"כ כחיכוד דשעים רבה כד ח
חתעבר לשלטנות דעון מסחית לף וחיוה ולו שלטח לילה דחיי
ומרכבה דחימון מיכחל נבריחל מוריחל נם הקדימו כי נ' חלח הם
ע"כ פנים ד' דחרי' ד' דשור ד' דכשר וכו' וח"כ כחיכוד דשעים רבה כד ח
חתעבר לשלטנות דעון מסחית לף וחיוה ולו שלטח לילה דחיי
ומרכבה דחימון מיכחל נבריחל מוריחל נם הקדימו כי נ' חלח הם
ע"כ פנים ד' דחרי' ד' דשור ד' דכשר וכו' כל"ל והם יהוד מלך יהוד
מלך יהוד יחלוך לעולם ועד שהנקודו עולי לחשבון יבק והם כחשבים

ין

ופי' מחמר פ' פכחם ע' תנו
פי' נחרת
חם' שבת
לוכך יחים
ביחיי כשחיל'
עוכר וכבוד
פי' פסוק
נחקק הכערה
ופסוק ישראל
מי כמוך
פ' פכחם ע'
תנו

מן ג' י"י דכתם יוד הי וחו הי שהם ריש"ע תכ"ת שהוא כתר לכך חלם
ג' נ"ם יהוד יהוד יהוד שכתוב' מע' י"י והכה יהוד מלך ונו' הוא נ'
כוונו כתר והבינה שכתוב מן שם ס"ג שהם נ' ייאי לכך בפסוק הכ"ל
ים תותיות כמנין חל והוא תשריך ישראל ונו' מע"ן שורך ותתה על
בחותיו תדרוך כי כשזכית' לא' שהוא נהורין דכביכ מיתבוטל דמיון
לו יתיר כך נ' י"י הכ"ל והו יתירו י"ב תכפין שהם תרי' שור כשר שהם
מיכאל נבריאל מוריאל שהם ר"ת מנן והו ים לך יד הגדולה יד החזקה יד
רמה להכרית לשמאל ובהיו שהקדימו שכל זה הכוד בחיבור הידי' וכל"ל
לכוד זה ר"ת של ה' תגבעות נודל תגבע תמה קמיעה זרת ר"ת עולה
יב"ק רמז לכוד בקודות של יהוד מלך וכל"ל כי כתר כולל כל
עשר ספירין כי יהו"ד מֶלֶךְ בח"ת יהו"ד מַלָךְ
הוא בחכמה ובינה יהוד יִמְלוֹךְ הוא זעיר
תכפין ומלכות לכך מסיים בסידור תהר"י ז"ל לאחר
שתזורים פסוקים הכ"ל והי' יהוד למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה
יהוד אחד ונו' ולזה אנו אומרים הכשא שופט הארץ הייגו תפלת ישרא"ל
הצד נשוב על נפשי הוא במילא הכ"ך גם רוח כי ליהו"ד הישועה וכו'
לכל נרין לעורר כוד כתר שהם נ"פ יהוד וכל"ל וכוד י"כן וכל"ל
לזה אנו אומרים יהו"ד נכחות עזוזו ונו' יהוד נכחות יתברי אדם ונו'
יהוד הושיעה ונו' יעניכו ביום קרחינו ר"ת יבק וזהו נ"כ יהוד מלך
יהוד מלך יהוד ימלוך לעולם ועד אבדו גוים מארצו כי כל עקוש
שמוכיר גוים קלי על מאלך רחשית גוים מאלך ומלן מאלך לעילא
דת מאלך ובכה נודל נ' מע"ן לרמז כוד הכ"ל של המרכבה והכה
רחם תרחה מאמר פ' יתרו ע' קכט כבר כם ובכל בחבתן לבר ולנו (עין בפ' בראשית ע' נח לפם
קניניו תכבתן דבר כם חיזון סתרין בדרנין ורזין דלעילא ותית ביה פי' מאמר
בניתין ותחזרי' וכו' ע"פ ותבין בזה למה בחזקי שבת נריך אדם ע' פ' יתרו
בשבת תחזרי הלם לקמוץ ריח וכשי בשבת שהדליקין פותחין ריח לפני ע' קכט
הכרות) ובהשבת כף וקב"ה כד כרח לי' סדר כי כל דיוקנין עלאין
דרזין עלאין דעלמא דלעילא וכל דיוקנין דרזין תתאין דעלמא ד טעם למה
דלתתא (הבל תאמר יתאר הלא לכולם שוות יש תבשבו' וידיס ע"ז כשים חזיזין
קתאר) וכלם אתתקנין בבר כם דחיזו קלי בכלם אלהים (כי ז"ל בפ' ריח לפני
בראשית ע' מ"ח קב"ה ברח בחיבם יהו"ד דהוא שוה קדישא דילי' יוד ברוחות
בשמותא לבשמותא ודלו בקדושת אדם ואתפשט בהו' בהון בו' בהורין והוה
תלוי מן י', והוא חור ר' מבלי פרודא ה' בקדושה בשמה ואחדוני' עם
י', ואתפשט לכתה בהורין והוא חד יוד הא בלי פירוד וע"ד ויברא
אלהים את האדם בצלמו וכו' יו"ד לתקרי רוח וכו' ר"ת לתקרי בשמא
וכו' ע"ש ולזה מדייק וכלם אתתקנין בבר כם דחיזו קלי בכלם אלהים
בניין דתקרי יציר כף והוא דכף לחות דת לתקרי כף דכתיב ויברא אלהים
את האדם בצלמו דת לחיזו רוח דתת כ' את דת אית ביה רזין עלאין
ודיוקנין עלאין בהאי כף תלין עשר תחירין (והוא כי הקדמונו כתית
ע' מן בראשית דחיזו תכבי וכתית עלה כתר דחיזון תתון דעשר
תחירין ע"כ והקדמונו כי כ' הוא כתר ולזה קאמר בהאי כף תלין
עשר תחירין תכינן ונם תכי תכה כפי דחיזון בפלוגתא דת עם
דת ואתפלקון בראשן דת מעלמא והוחיל ונחות דישרא' אתיבא לשאר
עזון כד אתחברין בחדא כתיב כף לחת עשרה והב עלייהו קטורת
רמז לתכורת חדת וכו' ע"ש והוה תבין דכתיב בפ' בחקותי בתוכחה
כ' לכלותם רבתי ובתוכחה שבי' בפ' כי תבא והתזכרתם וכו' כתיב
ג"כ כ' רבתי להרחות כוד הכ"ל לזה הי' שבי תוכח' בגו"ה לזה תרמז
כי שבי כפין היו בפלוגתא דת עם דת לכל הי חיזון ביחד היינו
כ' כיהוד תלהינו כי זו תלך ווכתב בבתרת עלה והישרא"ל כתיב
מי כעמך ישרא"ל והקדמונו לעיל מה דתי' בפ' בחקם ע' תיח והי תיהו
בר בם מכל תלין תדות יהבינן לי' כתר בשם יהוד ביהוד שהינו אין
קדוש כיהוד מעלמא דדכורא תפלרת תלך ווכתר בכתרת עלאה
דבה יתלוך בשבועתי' וכו' נם הקדמונו כ' ין כעמך ישרא"ל הרי שם
שבי כפין ונקאמר לכך כף לחת עשרה והב עלייהו כי כ' הוא כתר
בכוד חת"ת שכתבתי לעיל ונם פ' הוא כתר כי זו היא עלייהו
קטורת כי בפ' ויקרא ע' ט"ו י"ז דמסיים תדני וכו' ותלין
חיזון עשרה שיהין דקב"ה לקדי בהו וכלהו מתקשרן דת בדת ביחודא
שלים ותלין חיזון כתרין קדישין דאלבא (הייגו ח"ם ב"ה) דהוא
תשתודע בהו וכל"ל ותיזון שמי' והוא חיזון וכד מתקשרן
כלהו בחדא על ריחא דקטרת כדין לקדי קטרת קטורה דמתקשרן
בחדא ע"כ ובפ' בראשית מאמר הכ"ל וכד קריב לסיני כתית ת' יון

פי' מאמר מופלא בראשית ע' קמט

פי' מפסוקי ויהי נקשבתי ואתי ופרעה

בראשית ונחית עלה כתר וכו' בגין דחיזו כניעו לאתקיף לאלקא
מתין לאלהים מליאה מכלה תבא מספרין חיזון בבראשית שית חיזון
ספרין ברח תלת ספרין עלאין לאלהי' חיזו עשירה' ומכלהו תבא וכו'
ולזה קאמר כף לחת עשרה והב מליאה קטורת הייגו כל כוד הכ"ל
וע"פ כל הכ"ל תבין °מאמר פ' בראשית ע' קכ"ה ז"ל לחם קמיהו
ל"ר יוסי אמאבת דתלת טפין לודריקו אמוחת סתימאה דכל ם
סתימין וכו' וחיזון נ' יודין דחיזון סנולתא ודלי וחיזון (י')
יברכך (י') יאר (י') ישא ונתן לתר לודריקו בנ' לחבון וכו'
ולבבל נ' טפין חלין תקיזו נ' מנות בפסח חד מנה דלעילא לברכה
בה המוזיא ב' לחם משנה נ' לחם עבי בלא מלחא (וקאמר דהא
תתיר על כל קרבך תקריב מלח ר"ל לחם כהן בלא מלחא וע"ז
כשיב בנין דחיזי מנה פרוסה כנוונא דפרים פריסת מלכותך עד
דתתיה עלייהו לה נריך על המלח דחיזו חלם ואתי כיהו חלם דחיזו
אמנעו דכלהו (כי כבר הזכרתי לעיל כי תריך תכפין שהוא סוד
כתר הכך' אי"ן והוא ריש"ע תכ"ת שהוא שם יו"ד ה"י וא"ו ה"י הוא
חיות דכל התלילות והוא סוד מיס שתין לסם קוף בניעו דחיזו תצר
לה יכזבו מימיו והוא נ' יי' י' יברכך י' יאר י' ישא כל"ל ובקדיה כ"ל חלם
שהם נ' נ' שמות יהוד יהוד יהוד וכל"ל . נם הקדמונו כי בעת
מאור תריך תכפין כנגד זו בעו"ה תחלה תחדיבה וזו תלכות פ
פרוסה כי זו היא תחות לבן קטנה ושדים אין לה וכו' דחיתה בפרי
בראשית ע' כ"ו כתבתי לעיל תתיבתי תהיי ותחזרי תכי
חומה ושדי כמנדלות ת"ז הייתי בעיניו ונו' ר"ל כשיחיר כי א'
רוח דעתיקא קדישא וכו' . ולזה קאמר כאן נ' לחם עבי הייגו
מלכות וכדאיתיה בבראשית ויחי ע' תקי"ו ות"ח מעלייתו דאתי אתמשך
וכניד להלי נדק לחיבהו תפכוקין ועדוכין להלי תרין דחיזו לחם עבי
וכו' וע"ז קאמר לחם עבי בלא מלחא היינו סוד מל"ח חלם שהוא
כתר ג"פ יהוד יהוד יהוד שהוא נ' חלם והוא יהוד מלך יהוד מלך
יהוד ימלוך לעולם ועד נ' כתר ונם הוא סוד א והו לחם עבי
בלא מלח א וקאמר לחם בחמת דהא אתמר על כל קרבך תקריב
מלח וקאמר בנין דחיזי מנה פרוסה וכו' עד דתתיה עלייתו לה נריך
לקריבה על המלח דחיזו חלם וקאמר מאי חלם דחיזו אמנעי ד
דכלהו והייגו כל"ל בפ' מאמר ויקרא ע' ט"ו והוא ריש"ע לכל
מאר רישין וכו' וקאמר נ' טפין חלין דחיזון סנולתא דתלייתא ת
מיוחד סתימאי' עתיקא דעתיקין וכו' חיזון קוזא דחת (י') לעילא
וקוזא דילה לתתא ונם בחומיעתא דילה וכו' ודא חיזי י' דחיזי
לעילא מחת א' י' לתתא מן א' מוח' תכיזא ותלת טפין לודריקו
מיזה חיזון סנולא וכו' ולבבל אלאה טיפין חיזון נ' יודין דחיזון כיוד
הי וחו הי דמיעידין על עלת העלות וכו' ויובן מאד מאמרים חלו
והו °ויהי מקץ הייגו ובראה חלם והבה עומד על היאור ונו' .
ובפ' מקץ ע' תלח ויהי מקץ שבתים יוסי ופרעה חלם והבה עומד על
היאור ונו' רבי חייא פתח ואמר קן סם לחשך ולבל תכלית הוא
חקר לבן אפל ובלומות הלי קרא לתמר קן סם לחשך דת לחיזו קן
דשמלה דחיזו שתו בעלמא וכו' ונקטרג על עלמא וכו' לזה
בבראשית כח ע' קנ"ד רבי יהודה פתח הודיעני יי' קני ומדת ימי מה
היא אמר דוד קמי קב"ה תרין קינין לחיזון חד לחיזא וחד ל
לשמלה ולחיזון תרין לחכין לתהך בהו בני בשת וכו' קן לחיזון
דכתיב לקן הייגו קן סם לחשך ולבל תכלית הוא
חוקר וכו' והלי לקרי קן חיזים וכו' ע"ש והקדמונו כי כל זין
מלכות היא פריסת מלכות זו חין נריך לקריב מלח שהוא חלם
שהוא כתר מלחר דמלאה החדיבה לבל כשיבירת ה' לת מלכות ודון
שהם סמיאל ונחש לשת ומזים זו יפתנלה חלם שהוא כתר לזה בפי'
וינע ע"ת ס"ם ויברך יעקב לת פרעה אמר ר' יוסי פרעה לף על נב
דלוקוזה כרוז אחרא סיוך דקא סמיכין בעלמא (ר"ל ע"פ זהרי חזה
הייגו כרוז בעלמא זה פרעה כפשוטה הוא הקליפה ע"כ ולזה קאמר ויהי
מקץ היזים הייגו סיהיה קן סם לחשך סיכירת ה' לחשך והו ופרעה
חל"ם שיתנלה חלם סוד כתר והקדמונו כי ע"י שם ע"ב שיהין יהיה
סמיאל בכרת וע"י מחלת שהוא נ' ע"ח נ"פ שם יהוד שביהם ביחד
לזה קאמר ופרעה חלם והבה עומד על הי"אר כי היאר נ' הי"ו שהם
ע"ב שיהין . וזהו נ"כ פי' פסוקים ואתתי ויטר אדכם בעתו
כי לחיתך על תיבות ויטר שבפ' וזהו חם שיוצא שבו ע"ב שיהין על
מטר יח שם של נ' יי' שהוא סוד חלם ובכ"ל .
ומלכות נקרא קרן ושם סוד נ' יודין חלו

פי' מאמר ברעיא ע' קכ"ח ב' ברעיא

סוד חלם במלכות לית מאן דיתיב כדקא יאות ולא קאמר וכתיב ויאמר לרועה זה אומר וכו' ולכאורה אינו מובן ולכן נ"ל דהכי קאמר אע"ג דכתיב ויאמר לרועה זה אומר

בשרך ע"כ ש בשרך סייגו סוד שרה תשר ברכו יי' הייגו מלכו וקלאר
לבהמתך הייגו סוד בהמה כנ"ל וזהו חדש ובהמ' תושיע יי' ולו ולכלת
ושבעת כי תיתא כפ' מקץ ע' ת"כ ולעיסף יולד שני בניס בניס וגו' ר' יצחק
פתח והיה שחרית יעקב וגו' כנגד יחיא יי' וכרביבים עלי עשב וגו'
ת"ח בכל יומא ויומא כד כהורת סלקא לתעיר חד נפרח (הייגו מלכות
בחילפא דנ"ע ונקרי תלת זמנין ושרביט יזדקף הייגו סוד דניק)
וכרוזא קרי בחיל לכון חמרין הורמיני דבורייני מלן מכנון דחמי ולא
חמי וכו' לא משנחי ביקרא דמריכון אוריתא קיימת קמייהו ולא
תשתדלי כה טב לון דלא יבדון עד לישת יקומון בלא סכלתנו ווי לון
דכד יתערון יומי דרע עלייהו ויטרדון מן עלמא מלן לישון יומין דרע
פי' מחמר תלת דמלה כד ברית קב"ה עלמא ברח ליה בתיתון ד
מקץ ע' תב דאוריית וכו' כיון דאתגלגלו ואתחברו תרין תתון חלין ט"ר כחדא
סלקא ס' ולא תתייאב עד דנער קב"ה כי אמרה קמי וכי אבדת לי
למהוי ית ברילא דטוב דהא אוריית' פתח בה כי טוב היך לכא
אתחברת לאתייאבא בתת ליא אמר לה תוב לאתרך דהא ת"ח בריך לה
דהא בר כם דלכלך עתיד למכרי בכון תרוויכו לאתכלל כחדא ויתברי
לכל ית לישנא ולישי לשמלא וכו' בהיזהי שעתא פריש לון קב"ה
וברית לון לכל חד יומין וזמין ידיעין חלין ל
לישנא וחלין לשמלא חלין דישנא לקרון יומי הטוב וחלין דשמלא
לקרון יומי הרשע וע"ד לאמר שלמה עד אשר לא יבאו ימי הרשע וכו'
ורזא דא לקרון יומי רעב אכין דרעב וחלין לקרון יומי שובע אכין
דשובע וכו' ע"ש ולזה קראתי ונתתי עשב בשדך ע"ב ס"ג הס ע"ב
שמהן בשדך בחלבות כי אז יקויים הקס תקיס ע' שבי וז' שיבי א'
בניהם כי הן יורה עד ויכהרך הוא ו"ק ונתתי עשב על השמרו' שבי
ועל השמרו א' לכי ואז וחלכת ושבעת דייקא אכין דשובע לכל השמרו
לכם הן יפתה לבבכם וגו' כל הפרות ואיתא על תיבי השמרו סס של
ע"ב שמהן אבי שהוא א' שבין שבי וז' ואז נדיק ת"ת לעבי רשע מלן
רשע דא סמאל וז"ס בחשבה כיסול הכוונה בתוך חמשים לחם הרי זה
של בעל הנוכך תוך לחמשים לחם הרי זה של המוגלו כי הקדימו כי
נר לתקדי כד לחזו חוץ למקומו הייגו מן ביתא וכל"ל כי לית בפ'
בכחש ע' שמו והחוא כיסול דכתיב בתר סהיה דאתמר לוך כפלת
י"ה חשש זמכין' עשר ו' לחזו כיסול דכתיב בתר סהיה דאתמר לוך כפלת
חשמים הלל בן שחר ולקדי כיסול ולא כפל ולא כופל בנין דבני י"ג
ובחית בהון לבני הה דאתמר בהון ותלכנה שתיהן וכו' לתקשה לנוקבה ד
י"שמחו ה"שמים ו"תגל ה"ארץ ע"כ וכדי להכניך לית בפ' ויצא ע'
שמד יעקב תקן כלותא דערבית לחזו דרגא דילי' עתודה דאתעביית
וכב"ד לוקחוה מהרי מתניתין תפלת ערבית רשות דאע"ג דנלות'
דדומה לליליא דשלטין תמן סמאל וכחש וכל מאן דאוכלסין דילי'
ואכניסת כחתת עם ישראל בנלות' לחזו בחשוכא בעלמא לאתכפא הה"ד
יהי אמי' הוא אמי וכבודי לאחר לא אתן ובנ"ד ויפגע במקום לית
פנייהו אלא פיוסא בנין אל תפגעני כי פייסת ליה דלא יכי חייהו
דקב"ה לחזו מקומו של עולם מהי עולם דא שכינת' וכו' מה כתיב כי'
ויכן שם אתפייס עמ' לחזו שכינת' תמן בנלות' עם שכינתא וכו' ובנין
דחזו כל לילה דחזו נלות בחשו בעלמא לוקחוה תפלת ערבי לרשות
וכי' אחזיכת תבן למיכל לבעירין חמרין' בק"ו ש"ב ובהכה לחזו בפ'
כי תצא • והא דקאמר תבן למיכל לבעירין דהי' בפ' לאמור ע' קצת
ווי רבבן לחזו דאלין תבל דאוריית' חמור דאוריית' דחזו תכם
מופלא ורב רבבן ולא ידעין בשתרי אוריית' אלא קלין ואמורין
דאוריית' קלין תבן דאוריית' ע"כ ת"ב כוה יכון מאמר פ' כי תצא
דלעיל בכפור מודד מן קיצה כן לזה שב ה' חיים שב"ה מלחמה כודד וכו' כנ"ל
ולזה קאמר בנמ' כיסול הכוונה בתוך חמשים לחם הייגו בתוך י"ה
חכמה וביה כי סס חן לחזו לחמה למהול ולמוקב לבך הרי של בעל
השוכך כי סוד קן נפור הוא ביה כי ז"ל בפ' יתרו ע' קסו ובשלוח קן
דכתיב שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך דכתיב שאל כת
ליחזי ליחשוכים מקנה השמים ועד קנה השמים לחזו דורש וכו' והנה
סוד שמים הוא ו"שהוא יהוד יוד הא ואו הא וזהו פי' כפ"ח של תסתכל
בקרקן שהוא סוד קן נפור שלח בח"ה שים בו הייגו סס ת"ה והוא סוד
מה לחי' בפ' תולדות ע' שלב והכן בחון עלאתך ונקאמר חוץ לחמשים
לחזו הייגו בסוד כודד ומקומו בע ובד מחתרי' דחזו עלמא דאתי
ביה הרי הוא של מוגלו וזהו סוד נלות ונבר ח"ו עמלק והנה
סס בנמ' בפי' ר' ישמעאל רבנו ס' בתוך חמשים לחם ורבנו ס' חוץ לחמשי'
לחם מהו וע"ד לאפקויה לי' ישמעאל כי לית בפ' תבוה בריש פרשה
והתם יי' של תרתך לחסתלקא מיכן למהוי סלק כהורת עלאה מתתא'

פי' מחמר תבוה ע' שיב

פי' מחמר וניח ע' שמב

פי' מעשה בפ' לא יחפור כיסול הכוונה וכו' בנמ'

פי' בעי' לר"י רבנו ס' בתוך התחום

דהא כד לחסתלק כהורת עלאה מתתא כדין לתתחך כלא כהורת ולא
לחשתכח כלל בעלמא וע"ד לתתרך כי מקדשת ביומי דירמיהו ואע"נ
דלחנבי לבתר לא לחדר כהורת לחתרי' דנקא יהות ועל רזא ד
דא שמא דהוה כביה נרס ירמיהו לחסתלקו' דכהורת עלאה דחסתלק
לעילא לעילא ולא לחדר לחכהרת לבתר נקא יהות ולתתרך כי
מקדשת ולתחשב' כהורין לבבל ישמיהו שמא נרס לבורקנא ולחדרת
כהורת עלאה לחתרת ישמיהו לחכהרת כהוא כהורת עלאה ולמיעבד
פורקנא ולמיבני כי מקדשת וכו' ע"ש והכי חיתא בפ' תורייע ע' פ"ד
תלנא בכתה דרנין לתקרי בר כם לדם נבר לחוט חיט נדול שבכול'
לדם יחוש דכתיב ויבדו חלבים לת לדם בכלס וכו' וזהו מה יתלון
לדם חי ר"ל מי שהוא בסוד לדם הו לקרי ח"י לעולם ת"כ מה
יתלון חלא מי יתלון נבר על חטחיו מי שהוא נקרא נבר והכא
לקדמונו כי היה נקרא ירמיהו שמו נרס שכסתלק נ' לותיות יה"ו מן
ה' לחדוכה ולזה היה מקונן לחכי הנבר ע"כ לון לחכי נדיק רק שם נבר
בעלמא דלא לחכי ירמיהו דשמי מרחם על חורבן הבית ונלות השכינה
ת"כ שם ירמי' מרחם דכסתלק שם י"ה וזו כיסול הוא מון לחמשים
לחם כי רם י"ו פי' כיסול נוהל שהיא בכסא ישראל שבדמ' כיוכה וז"כ
לס נכסתלק שם י"ה חלא זו היא כולו מון לחמשים לחם ולון לפני
סתמי לבל ת בתוך חמשים לחם וכדי להבינך קוד זה° לחיתא בפ' ויצא
ע' שמב ויצא יעקב בקוטרא דסתימו אנו סתרא סתימאן בפקן
וכו' ופי' מקצר הכעלם שהוא בסוד לכיות שמתנלה מתוך הסתר
הכעלם וכו' בהחי זוהר שהרי מלן דשהרי שמא לחיהו לחלן דסתים ולא
ידיע כלל קול יעקב לחקרי בהחי לחתחזי ויהיכנות דכלא סהוה דסתים
ולא ידיע כלל בהחי שרי יהוד בשלימו דכל סטרין חיהו עלאה ותתאה
הכא לחשתכח יעקב שלימו דחכלן וכו' לחיתא בכתבי החרי ז"ל בשער
היחודי ז"ל כחותיות דר"ע כי הק"ב חתם לת עולמו בהיים לשר
להיים ובילוד הענין כך הוא כי סס להיים מורה על העלם והסתר
דבר דכן מלת להיה ר"ל להיה לעתיד לך עתה לייגו הוי וחיגו
מתנלה ולחכם לחר נ"ב לחי' בכרסא שמות הזוכר סס יהוד כיג"ם
חלמי לכנות שלחני לליכם וכו' כי לין מתנלה סס יהוד עד זעיר
לפין וכו' וכבר הזכרתי שלא נעשה ח"ו בשום דבר לכך כשהתחיל
רשב"י לנלות קוד התורה פתח ולחר לרור לחיש לשר יעשה בפלי
ומסכה מעשה ידי חרש כי הלא הקדימנו כי לדם דמרכבת' דלעילא
ע"ד ה"ל וח"ו ה"ל לשר לחכין לחיך יהו"ד וכשתיריך בעשר ספירות
בפ' ויקרא ע' י"ו כתב שת יתיה שלימו דכלא וכו' ודא תפחרת ישראל
ת"כ מתחבר שהוא ספי' שנית ולחר כל אלו מסיים לילין לימון עשרה
שמהן דקב"ה חקדי בהו וכו' לחבל הענין כי הלא הקדימנו כי כל העשר
ספי' הין נבוד בעצמות יתברך שמו והוציא ע"י עשר ספירו' כשולותיו
דרך משל בתר הוה רחיצים נדולים וכו' כנ"ל וכוד זה של תפחרת
ישראל הוא ידוחתיו של ת"ס שיש בו חסד דין ולכן קאמר ההוא
דסתים ולא ידע כלל בהחי שרי יהו"ד דשלימו דכל סטרין וכן כתב
שם שלימו דכלא עקרין דכלא לחיהד לכל סטרין והוא מוכן° רוחה
תרוחה בסודור החרי ז"ל כתפלת רבש"ע כמו שכתב לחברהם לחבינו
לעשות רצונך כן יכבשו רחמיך העתיקה לת כעסך חשיר וינולו
רחמיך דהו"ח על מדותיך דושיר לחנין וכו' קאמר כעבך דושיר לחנין
חלא כדבר חשר ברכנו כי כלומנלא מדותיו של ת"ס כ"ה רחוה תרחה
כפ' לחיומו° ע' תר ת"ר חייא רבי קרא חולבים מיכי חכמית' עלאה
והכי הוא לכל סופי' דקרי' מקשר קשרין דמהימנותי' כמאי דכתב הוא
כד"ת נדיק ושר הוא כלומר הוא כלא הוא חד בלא פרודא דחי תיחד
כל הני סניחין לימון חור ואמר הוא כלהו סלקין ומתקשרין ומתלחנן
בחד ולכלא הוא והוא הוי והוא יהי והוא חד בריך שמי' לעלם ולעלמי
עלמין וכו' זכרה חולקא יהון דידע למיקרי למלכא ויודע ליחודי קדקא
יהות ע"כ רק לחיתא בפ' תורייע ע' פיג תניא רבי יוסי' חכי שיש יתרון
לחכמה מן הסכלות כלומר מה לחי תועלת לחכמה מה תועלת
דחלמלא לה לחשתכח שנות' בעלמא לחי תועלת לחכמה מה תועלת
בנין דחתי תועלת לחכמת' בניכי כתיב דחתי תועלת לנהורא
מחשוכא דחלמלא חשוכא לה לחשתכח נהורא ולא לחי תועלת
לעלמא חיכי' תחכה שיש יתרון לחכמה כתיב דחמר ר"ש לרבי
חבא ת"ח רזא דחלה לה כהיר חכמת' דלעילא ולא לחתהיר חלא בנין
שנות' דחתער לחתרת וכו' ובנין שנות' לחתנהיר יתיר וכו' מדרש ויתלון
בחריכות ע"ש וזהו כי בחדרש ויתרון חכמה מן הסכלות כיתרון חאור מכמה מן
מן החשך ולחמר תבת כשם שיש יתרון לחור מן החשך כך יש יתרון הסכלות וכו'
לחכמה

לימוד אצילות

ופי' מאמרי זוהר

לימוד אצילות

ע"ז מכיון נמ' עוד בכיחור יותר חין כן דוד כח עד שתכלה מלכות הולה מלכו הרשעה וכל"ל כי לח תתפייס מטרוניתח עד שתעשה קמיה כחדוס וכל"ל לח יתייחד (ו) עם (ז) חלח כשריים חמין ׳ חכל הלח הקדמונו כד חי ערב דם בעלמ' חיהו מתנשס בהו וכל"ל והס נפני הרוח ולה חקמר חין כן דוד כח עד שיכלו נפני הרוח ׳ ועוד הלח הקדמונו כי יש חשש מיכי תעלומו' והס עתלקים רחצי עס דחתמר בהון היו' נדיה לרחצ ׳ ונס עוד ד' מיכי תעלומו' והס כ כפילי' וכו' לה חקמר עד שיכלו שוטטים ושוטרים ׳ ומביח פסוק ותשיבה ידי ואברוף בכור סיגיך ואסירה כל בדיליך ופי' רש"י סיגיך שחר תעלומו' בדיליך המוכדלים לרחצי עס ׳ חס כן מחלק לשלשס סיגיך תעלומות הכ"ל שהם ד' מיכים וקחמר בדיליך היינו המוכדלים לרחצי עס שהם עתלקים שהם רחצי עס ׳ ולוה כתיב בקרח כדבר חל כני ישרחל ויקחו לי תרומה מחת כל חיש חשר התרומה חשר יקחו לי לשמי ׳ זהב וכסף ונחושת ׳ וזהב זו בכל וכסף זו מדי וכחושת זו יון לכל חלה כתיב לח כתיב כחקדש ולח כמשכן ללמדך שכשהגל בו מלכות ברזל לח עד היסוד ׳ ולזה חמו חומרים זכור ס' לבני חדום חת יוס הרשעה שהחריבה בית המקדש עד היסוד והלח לקח בכל החריבה ירושלים וכ"ת הלח נס בכל החריבו וע"ו קחמר החומלים עלי ערו עד היסוד בה ולקח היה מבקשת להבית דורון לחלך משיח חומר לו הקב"ה נער חית קבה ׳ נעור חומה זו שכל חי יק הקל" ע"כ ׳ ולפי מה שפרשנו כי הבה יי חלהים בחוזק יבח וזרועו מושלה לו ופעולתו לפניו יעבור רגלה ד"ק ויהיה הבה הכה יק יהיה (ק) וזהו כל חי יק הקמה לכל חלי קמה ישתבר ויהיה יק (ק) ׳ וזהו פי פסוק סמוכת על משענת קנה ויבי רעוץ. ולוה קחמ' קרח דבר חל בני ישרחל דייקו ולח רחצי ערב רב ויקחו לי תרומה תרום ס' וזהו לי לשמי שיהיה שם יהו"ה שלום כי כלו כל הקיים והכל תלוי בתשובה תשוב ס' ׳ וזהו לשון שמי תעשה עיין בפ' קדושים ע' קס"ד חבל חמר יחמר הלח לח תתפייס מטרוניתח עד שתרע בקע' וכו"ל ׳ ולוה קחמר ושלח התרומה חשר יקחו מחתם זהב וכסף וכחושת ולח כתיב ברזל חלח רמז בשינוי זמן של קיימה חו תכלה מלכו' הלה ׳ ובזה תבין מה דחי' בגמ' ג' דבריס נגטו ישרחל בכניסתן לחרן לבסו' בית הבחירה ולבבלי' ורעו של עתלק דיס ליתן טעם למה בכן בית המקדש קודם לחיות עתלק כי חיתה בפ' לח יחבו כתיב ויהב שם יעזב וכל ישרחל עד הבבלי כל זכר בחדוס כי חתה לנבי דוד ח"ל ח"ט עבדת הבי שלח הרגת חת הנקבו חמר ליה והח חכן חמר ליה דכתיב תמיה חת זכר עתלק חמר ליה והח חכן זכר קרינן בסנוב: חמר ליה לדידי זכר חקדיון היינו בקיון ח"כ יש סברה כחן ולכחן לקרו זכר בסנוב לפ כן לבבלי' בכל חו בקיון בכל מקום שהקדימו כי ברזל לח היה לח במקדש ולח במשכן לרמוז כי פל כלי ברזל לח נשתש בהבנותו יוכח זה מכח להבלי' עד נחירת לבן נוה הש"י בתחלה לבבו כי המקדש שלח יהיה ברזל ׳ והנה חיתה בסידור התל"י ז"ל על כן נקוה לך כת"ר יי חלהינו (חכמה ובינה) לרחו' מהרה בתפחר עוזך להעבי גלולים מן החרן והחלילים כרת יכרתון לתקן עולם במלכו' שדי וכו' כי הקדמונו כד יחיר כתר כיהוד שהוח קוד תפחר ישרחל חו יחבד קמיחל והקדמונו לעיל מה דחי' בפ' ויהי ע' חמ"ד דקב"ה חיהו מקומו של עולם דח שכיכתח כי הקדמונו מה דחי' בפ' בראשי' ע' קנ"ח בנין דחויר קדמיחה כעיל בעמודח דחתנגיעת וכעיל בגדיק וכל"ל ׳ וכפ' ויקרא ע' י"ו שכתבתי לך ניוב עשר ספירו' כי השפע שהולך מן כתר שהוח קו החמצעי בתפחר ומשם עד נדיק שהוח של שדי בזה תבין הענ' דיוסב ת"ר יהודה פי' נמ' יוסב חגיגה ב"ר בשעה שברח הקב"ה חת העולם חי' מרחיב והולך כשתי פקעיני' של שתי עד שנגער בו הקב"ה והעמידו שלשה עמודי שלוח וישפטו ויתיהבו מינגרתא והייכו דחוי רשב"ל ח"ר חני חל שדי חכי חל שחמרתי לעולם די ׳ וכתבו תוספו' יסוף העולם עד סוכות"ק שכה שכח שדי שחמרתי לעולם די ותיימ' יוכח לך כח שיש בו ג' חותיו' שי"ן דל"ת יו"ד יתר ׳ וי"ל דכשקח לן יק שדי שיש בו ג' חותיו' שי"ן דל"ת יו"ד קח י"ן ל"ת ו"ד הכעלם יק שדי ויעלה ת"ק ע"כ ׳ ובזיו' כי שדי הוח ביסוד והקדמונו כי חויר קדמיחה שהוח כתר כעיל בעמודח דחתנגיעת וכעיל בגדיק הייכו דחוי כתר כעיל בעמודח דחתנגיעת וכעיל בגדיק היינו יסוד הנקרח שדי כי ז"ל תשיעה חל שדי דחתר לעולם די ת"ש ע"כ ׳ וזהו שחתר עולמו דחתר לעולם די ת"ש ע"כ ׳ וזהו שחתר עולמו

ופי מאמרי זוהר

ד"ה כי הלח כחן כפסק כי הלח מלכות נקרח לית לה מנרמח כלום רק על ידי מעשה תחתוני' וזה תבין מחתר שכתבתי לעיל וחיכון חתם בריחין לחקרי חתם מחה שכן לשלכת דחיי חויל בהו ובריח קדישח לחתבר בחתם לחכנען וכו' ע"ש. עיין כפ' כריחצי ע' ל"ב וע' ע"ג ׳ וסוד חילכת דחיי חורכי' מסייפי עלמח עד סייפח עלמח שהוח סוד (ו) שבין שבי (ה"ה) בסוד עד תחות עולם וכל זה הסוד נרמו בחכנען בכתוב כם ׳ והנה סם שדי שהוח ביסוד והחלוני הוח ת"ק שכה דחילכת דחיי חויל ביה בסוד נוף וכריח ולוה כל המזלות מבטיל' ידים כעקר מן העולם מן המלכו' הנקרא' עולם ׳ וזהו פירש נמ' יסכ' כתובו' מעשה ידיהם של נדיקים מי מניל הרקיע וסוד רקיע פ' בראשית ע' כ"ד ׳ רחה תרחה בפ' הכ"ל בס ע"ע"כ ׳ חשרי חדם מנח חכמה דח חדם עלאה דחשרי עלוי טיבו דעתיקח לימתי כד מטח חכמה כד"ל מנח חשה חכמה ויפק רנון מיי' דח רעוח דעתיקח ומתי יהיו הכי חכמה דח חכמה ועילח להיח רבריח בחתחברותח לעילח (והוח על פי מחמר פרש' הכ"ל ע' כ"ו כך תתבנך בחתחברותח לעילח חולפיכח ברוח דק"ם דבעבי בר כם לייחדח למחרי ולקדשה קדשין דחקיימנותח ברעותיה דלביה ׳ וכך מטי לחחד לכעבי ליה לכוונח (כח) סתיימ עתיקח דכלח וח"ת חכמה דרנין עלוין מחכמה ע עלאה עד נדיק (וד) רכתיב תתדבקות דכנסת ישרחל דחיסי חולק דדוד לחקרי עני ואביון כד תתדבקת לחיכון דרנין דלעילח לרמיון בחח כדין חיסי רכתיב ועלמח כלח יכיק מיכם וכנ' ׳ ת"כ מוכן יחמר הכ"ל מנח מחי מנח בנין דחשתכחת בכלח ׳ (כי מלכות מקבלת מכולם) וחדס יפיק תמנה דכעיל לעיכח ולחשתכל ולחפקח מעיוקח עלאה תכונה לחקרית להחי חכמה ׳ ועל ידי דמיון על ידי דחדס עלאה דפיק הנון מלעילח לחקרית לה ע"כ: וזהו סוד יחוד קב"ה ושכיניתיה ולח בדבור בעלמח ׳ ויעתקו בפיהם ובלשונם יכונו לו רק יכוין לסוד הכ"ל ׳ והנה חלי דין של נטילת ידים מחי בעי בחסכת סוטה כי חיתה בפרש' בסלא ע"ז ת"ח בשעתח דחריס בר כח ידיו בכלותה יכוין בחכבו דיליה למעלה כמה דחתמר והיה כחשר ידיס מעה יהו ונבר ישרחל ׳ דלעילח ׳ והנה כתיב ידו הייתה לחכר שתי ידיס ביחד כי חו הוח יד שחוקק יד הגדולה יד רמיה שהם מ"ב כי יום נקם בלב"י וכל"ל ׳ ובנין דחיכי מסט' דימינח ומסט' דשמחלח נחלת בה כטיל קב"ה נוקמח וכו' ׳ וגם הקדמונו כי מלחמה ליהו"ה בעמלק רחצי תיכו' ע"ב והס ע"כ שחתן הכיוסכים מסה פסוק כוה י' י"ה י"ן יהו"ה: וסה זה מרומז בחכנע ׳ ולוה חיתה בחלק נבי הכתריב בית הכסא דבי חלעזר חומר ביד הכסא שכחוי' וירח ישרחל חת יד הגדולה ׳ דבי יהוסיע חומר בחכנע הכסא שכחוי' ויחתרו החרטומים חל פרעה חכנע חלהים היח ׳ והנה לעיל דף חסה קניהו מחביח מסה ע"כ הפ"ל פכ"ות מסיים הח לינן עבר חתון דעביד דוד לקבליהן עשרה מיני תהילים ומלקין לע"כ חמפן ׳ והנה חיתה בכתבי הח"י ז"ל בדרוש רחש השנה ׳ חסה קניהו בעת הנסיעה בסתירים (י' י"ה י"ו יהו"ה) דכחיב' י' חותיות בכתר ועיר ׳ (י' י"ה י"ו יהו"ה) בכחיב' יספר שבהם ע"כ חל כתר מוקבח ׳ חחר כך נתו מוחין דכנים של ועיר וחו בח סה יהו"ה בכתר דעיר דכנים בכחיב' ד' חותיות לבד ׳ ולוה בחכנע יתין לכון בעשר יתון (י' י"ה יה"ו יהו"ה) ובחכנע שביד שחמל לכון בחספר ע"כ וחו יש לנגח לסחמל ׳ כי הלח יש ע"כ שחתן כי כבר הח"כתי בסוד חכנע וידים ׳ וגם כי רחצי תיבות נודל חכנע חוזה קמיהה זרת ניזוטריח יב"ק כי חו הוח סוד הכ"ל לכון להוסיף יתן כתר על ידי חדס שהוח יהו"ד (יו"ד ה"ח וח"ו ה"ח) עד מלכות וגם חיתה בספר תקוני' (יו"ד ה"ח וח"ו ה"ח) חיכו יו"ד חנכען ׳ ובהיות שהקדמונו לכבריח לסחמל ולבחש לחת וכוכים כחשר יהיס מעה ידו לכל סוד המכר ליעלה ׳ וכחסכ סוטה לפי מה שכתבתי להכריח הנחיס והחדורה ׳ רק יזלזלו שחינו כחשב לכלום: לוה קחמר הלי דין שם כל המזלות בטילת ידים חין לו חלק כ בחלכות ׳ הלח כתיב חזקו וחמצו לבבכם כל "המייחלים ליהוד" דחתי תיבות כל"ה כי חנחל דכלה דוחקת ׳ וכדחיתח בפרשת בסלא חחר שכתב הלי סוד חשר תנה הודך על השמים וקסין דיעח כל דחתיון כה ׳ ולוה חמר דוד ברוך יי' מרי המלחך ידי לקרב ומכעותי לחלחמה ׳ וחו כל המזמור הזה תבין:

ולוה

פסוקים שתהלים קמ"ד ברוך ה' צורי המלמד ידי לקרב ואצבעותי למלחמה

ואזה אחר דוד ○ בדרך י' שתלמד ידי לקרב ואצבעותי למלחמה וכל המעיין תבין · ולזה היה תקון בקיעה לאצבעותי שפלו ואשתיתי כפלו שהם בית המקדש · לכך יש לאחבר הידים ולבוין בסוד הכ"ל ויהיו ח ואצבעותיו למעלה · הנם חיות הפ' בשלח ע"ק"ו וידי מעשה כבדים כבדים ויש יקירין קדישין לעלמין יקירין לאתתקנא לאתחזנן בהו קדבת דלעילא ע"כ ת"כ לח כל הרוצה לבוזה בסוד הכ"ל ויהיו ח יטול אבל הלא כתיב גם בפרשי כפיכם שבאה בפשי כי ידיכם דמיס מלאו · היינו אם היתה עושה תשובה אבל יש אחזור בתשובה נעורה ומקבל עול מלכו' שמים באתעוה לקיים שומר את"ת מתלמו ושומר ידו מעשו' רע בודאי יתחול לו : ויזה גם כשתומרים יתגדל ויתקדש תכף יאתר פסוק ויאתר כי יד על כס י"ה מלחמה ליהו"ה בעמלק מדר דר כי יש כתן י"ח תיבו' כנד י"ח אדוני' כי בקדושה הוא עשרה ובקליפה י"ח בסוד כל המוסיף גורע כדאיתא בפ' תרומה לפ"ת יהבין חושבנא יתיר ואיהו באכילה בנרעינו כנון עשתי עשר וכו' · ומה גם כי יו"ד חל"ף ניימט' סאחל אחור בית"ק י"ח כי הלא איתא בפ' קרח ע"ג בתר דכתיב בר כש שרי לנביא חל אחר כתב ד דאתתר ביה אחרו מכל הבהמה ואיהו לשתלח דבר הם וכו' יתן דכתיב כלהו עש"ו וכו' לזה אחרו ניימט' י"ח שהוא בחלוי ניימטריא סאחל רשע לכך יאמרו כתי פסוק כדי להכרי' כי הלא איתא אין שם שלום עד שיכרי' ודעו של עמלק כי הלא כתיב כ"י רחת"ה גוים בח"ו מקדש"ם סופי תיבו' שם יהו"ד רק בין שני אותי' י"ה ובין שני אותי' (ו"ה) יש תיבו' גוים רחמי' גוים עמלק יתן עמלק לעילא דת סאחל לכך ח"ת לאחר השם יחדין החרומו בסופי תיבו' עד שיעקר תיבו' גוים חשם · וזהו אין השם שלום עד שיכרי' ודעו של עמלק · והכה בקידוד האחר"י ז"ל יתגדל ויתקדש שם י"ה אתון כנד (ו"ה) · והכה אכו תומרים יתגדל ויתקדש שוי"ה רבת אחבל אי אפשר הלא שרשו מפסיק ותומרים לא יחלה י"ה ולזה ל"ל פסוק ויאמר כי יד ונו' כדי להכרי' לרשע ואו יהיה השם שלום רחה תרחה לעיל בנע' אין בן דוד בח עד שתתלבו אלבו הולם שכחת' וכרת הגלולים ר"ל בתפלו' ובתומרים של תפלים כי איתא ○ בפ' כשא ע' לל"ד ונריך לשורר ולבנן בחדוה בתורת דאורייתא · ואת דקאמר בחורית דאורייתא בסוד לבו לאחוי בלאחוי ושתו ביין מסכתי כי יין הוא סוד ביה עלמא דאתי אתר דיין דמסטרא שחרי ואזו בחורית דאורייתא ואיהו דלית ליה רשו לאתעסקא בחורייתא יקיים קומי רוכי בליליא לרחש דשמורו וישמע סליחו' ותחנונים ובקשו' וכל מיכי דיה בגרוכי' דאיהו כתוב לאפקא ביה קלא וכו' · ואת (ו') ויפק ליה חלבא דתינח ביה כתיב דאוקי' אחרי מתניתין דתמן ביה הלב מכין יפוק בן מכן י"ה וכו' וב' כרסיין איהו בסוד כשוד מרום מרחשון ואיהו לבא ופומא (כי פה היינו מלכות בכל"ל דף קנג מאחר פ' בראשי' ואלבו' מחלת דכלהו כלילא מכלהו איהו פה דמיכה הבלים בפקין וקלין ודבורין וכו') ויאמר כי יד על כס יה מלחמה ליי' בעולם בכהר סאחל וכו' ע"ש : והוא תובן כי הקדמה בסוד ע"כ שהם הנשמים משם י' י"ה יה"ו יהו"ד תשר לקבליהו עבד דוד עשרה היכי תהלים וקח תשיב כפ' אוי' בנגון בשמיכל (כי משכיל הוא יסוד בשכתם (היינו סוד ת"ת בשיר היינו נבוכה בחשרי היינו סוד בחשרי שכולל חכמה בינה בסוד שהתרכתי לזה"ה תשר לזי"ה · וסוד בראשי' לשר בית · ולכך פתח ○ תהלים בתי' תשר' יעשני ביתך כי יש"ר כי"ת הם סוד בית"ת בית דאיתא בפ' ח' בראשי' עיין לעיל דף : בתפלה בהודאה שהללויה ועלהא מכלהו הללויה כי ו"ל בפ' ויפלח ע' ת"ד הללויה כל חיכון שירין ושבחין דקאמ' דוד הא תניכת דלעילא מכלהו הוא הללויה ע"ט קנין דכלילן שוין ושבחת כחדא ויתי שוין ושבחת שוין דת י"ה שבחת מאן דיהו הכא דת כי' (הל"ל ניימט' ה"ם שהוא חלמי') תדיר שבחת לקבי"ה וכו' · והכה לזה פתח תהלים בתיבו' תשרי ויסיים בתיבו' הללויה ויש בה עשרה מיני שבחי' כנד עשרה ספירו' והכה דוד כוונת היי' לומר עריצים היינו לסאחל וכחש זה אי תעש' אם לא על ידי ע"ב שמהן ושם י' י"ה יה"ו יהו"ד שהוא כנד הנל רביעי שהוא דוד הקטן בשביעית וכו"ל · ולזה היה דוד מכוין לכל זה וכתב אילה ואתתים מיוחדים שהוא כנד כיצה לסק"ן נשבו ואת תיבו' כל הב"ל · יכול להכרי' לרשע ולבחש כי לא יקיים ובלכוד רשעים רבה · וכיה תבין מה לחי' בעשרה יומרו' ח"ב ע"ח וחלין היה משה דוד כל יומי חלי יכה בעשרה ומחרין כדכתיב וחכי חיה"ל והו כוטריקון זם יתתקוה תכה לו כי כח יפה ולא יחתר מעשר בכל בחשבון עם

פי' יאתר ס' תרומה ע' רכב

פי' מאמר פרשת תולדות ע' שלב תולדו ע' שלב

שעם חופלא על תהלים דף כלב

לימוד אצילות

ופי' מאמרי זוהר

ומכה גם ליחידה לחנם לפי שלו משה רבינו ע"ה לא זכה כ"ש אותן
ומכה גם ליחידה לחנם לפי שלו משה רבינו ע"ה לא זכה כ"ש אותן
הימי' שהיה במדבר ותכף לאחר שחטאו מחוק ופרחה היניקה ונראה
שבירת לוחות (היינו כי בתחלה וכה לא רבתי וקשה הלי לומן
מתילה חלף חלפי חלקים והוא כי מספר חלפים בחליך לחפיף -
ובחכמה ניכה הוא אחות כי ו"ל בכתבי האר"י ז"ל כי בחליך לחפיף
סם ת חלף עלמין החתכם המדיקים המוזפים ומקבלים האלה ור
לחכם יוכקים כולה כחלר סוח סם וחיכם רק ת עלמין כי לין חשבון
לחלפים רק בח"ו ובח"ו אחות ו"ם אחות בעלמות דחתי - כי סם סם
אחות בניכה הנק' עלמות דחתי. ולוה קחמר כשעשו ישרחל חת
פעגל כשאר לו חלק ת' לבד ולכן ת' דוקרת הוא ועידה :
והכה להיות שחיה מוטעטים הם החוכים בהו והיינו דחתר בנו לחיתי
בכי עלי והם מוטעטים ר"ל עשם י"ה הוא כולל חיה וכשאה לפי שחיה
הוא בחבת דקיינו יו"ד והכשאה דקיינו בניכה ויחידה הוא בח"ו שהוא
על י"ה חפכי עח"ו רחוו בקונו של (י') העלינין והם מוטעטים הוכי'
וכו' והכה לחיתי בחם ○שבת בכ' ר"ע דף פ"ע דרש ר' קיחלי בשעה
שהקדימו ישרחל נעשה לנעשה בלו שעים רבוח ת' כנד כשעה על מלחכי השרת לכל
ישרחל כשעה ת' וח' חישרחל ונקרח לו שבי כתריס ת' כנד כשעה וח' כנד כשעה -
ונשמע וכו' וכיון שחטחו ישרחל פרקום וכו' חמר ר"ל ועתיד הקב"ה להחזיק לנו
ותבין א שב' ופדויי יי' ישובון ובחו ניון ברכה ושמחת עולם על ראשם - שמחה
שחעולם על ראשם ע"כ. והקדימו כי בשעת קבלת התורה היו זוכים
ותבין עד יחידה הנרחח בסוד כתר הנקרח ת"ח והיינו שבי כתריס - חיה חן
ברכה סוד חכחה יחידה חן לחריך לכפין רק כשחטאו בעגל ת' ועידה והקדימו כי
עתיד הקב"ה להחזיק לנו שבי כתריס הנרחוים בסוד א רבתי וזה
יהי לנצוף יומי' כתגבל כוד ולוה כתי' א שרין ישרל ב רבתי שתוכי
לשבי כתריס ותוכה עד יחידה וכו' ולו ונחתה על בחותיתו של מעלה
ונחם חשת זכוכים תדרון כי תוכה לכוד כתר ת"ח חלם וכל"ל
ויהי חקן קיימי' שהוא קן היחים לשת זכוכים נקרח כן עם בעלה לו
ופרעה חלם שהוא כתר - וזהו תבין מה דחי' בכתבי האר"י ז"ל
חע"פי שבחרנו במקום חחר שלח חזרו להתעורר רק חן ניכה ומלכות
כ"ל כי כל מה שנתברר חפי' בעתיק ולריך כי כולם ילדו למטה
מחקומם ולחכם מה שלח הוזכר במקום חחר רק ניכה ומלכות הוא
כי עד שם יש יכולת על ידי הרוני מלכות לברר זה ברוחם וזה
בנופם - חך לח חשם ולמעלה לפי שחין חדם ולכה עדיין להיות
לו יקידה חלריך לכפין ומכ"ם מעתיק עד ניכה משיח בסוד הכה
ישרל עבדי כאשר חגלה - ולכן עתה כשאה חעשו חשם ו
ולמעלה חך ניכה ולמטה נעשה על ידיהם ע"י הרוני מלוכה
ע"כ - והכה לחיתי בסוד יחוד ק"ם ו"ל לחשם קניהו והכה הכניה זו
סוד נדול כי הלח כל עשר ספירות כלם מחדוננים יחד - וחין
התחתוכים מחדוננים זו עם זו עד שיחדוננו עליונים ויחיר בהם
דוגמת מה שלחרנו כי ניוון זעיר חפין הוא בשיש שלום - וחכו
מקדימין תחלה יחוד ק"ם בק"ם - ושם כן נם חכמה וניכה יחין
לשם כח לניוון זה שם לח מקבלו תחלה חן יחוד העליון המתעום
חן לריך - וכן הולך הסדר עד שחין הפה יכול לדבר ע"כ .

פי' חחר פ' ויעש ע"ט וכשה תבין חחר ○פרשת ויעש ע' ת"ט והכהוח זוכח דיוקני זוכח
ספרח לחתנהרח יוה כתיב הכה ישפיל עבדי וכו' דחתעבר חתערות'
לעילח וכו' . ירוס מסטרח דקהורח עלחה דכל כהוחין וכו' ע"ש :
(היינו סוד כתר ת"ח וכל"ל . וכדי שתבין כל זה חבחר לך ת
חחר ○פרשת חחרי מות ע' ק"י ו"ל ת"ח כתיב והכר יוכח מעבדן
להסקות חת הנר היו נהרח חתפשט בסטרוי בשפעת דשדונני
עשה כוונות שלים היו עין זוננת בהסוד כתיב דלח חתיידע לעילח
כל"ח כתיב לח ידעו עיט ושחשכחה בדעותח דלח ישתברון תדירח
חל יוכח כדין כשקין יבוחין וכחלין ומעטרי לבן קדישח בכל חיכון
כתרין כדין כתיב בעטרה שעטרה לו חמו - והכהיח שעשח יריח
הוחו כולחכמתח דחבוי וחמיה וכדין חיכו לחשתעשע בהוחו עכוחו
ושכוקה ושלכת בשעשע דשלכה עלחה בשפכוקי מלכין יתיב כ
בשטרוי . כדין כתיב עד שהמלך במסיבו כרדי נתן ריחו . לח
יכוד דחקיף ברכהן לשדונני מלכה בשטרוי"ף בהחי דרנח .
וכדין ישתייכו ברכהן בכללה עלמין ושקפין ושחשברכהן עלמין
ושתלמן ע"כ : ולכחר זה נרין להכיח עוד מחמר פרשת
חחריו עמוד חקס"נ דשפחח ו"ל בספרח דרכ היחכוכח קבח חמר
דשלמה מלכח חקוכח קדמחה דנלי ואמר הכי יפה רעיתי חלי
הוח ושקוכח חכייכח לחקדי כלה כוקבח לשפחח דה"ח קדמחה לח
חקדי כלה זהה בשרחה חקדי כלה וכו' . חבל הוח כיכה לח

פי' חחר ○חויכו עמוד חקס"נ דשפחח ו"ל בספרח דרכ היחכוכח קבח חמר
דשלמה מלכח חקוכח קדמחה דנלי ואמר הכי יפה רעיתי חלי
הוח ושקוכח חכייכח לחקדי כלה כוקבח לשפחח דה"ח קדמחה לח
חקדי כלה זהה בשרחה חקדי כלה וכו' . חבל הוח כיכה לח

מחמר ○פרשת חחרי מות ע' ק"י ו"ל ת"ח כתיב והכר יוכח מעבדן
להסקות חת הנר היו נהרח חשפשט בסטרוי בשפעת דשדונני
עשה כוונות שלים היו עין זוננת בהסוד כתיב דלח חתיידע לעילח
כל"ח כתיב לח ידעו עיט ושחשכחה בדעותח דלח ישתברון תדירח
חל יוכח כדין כשקין יבוחין וכחלין ומעטרי לבן קדישח בכל חיכון
כתרין כדין כתיב בעטרה שעטרה לו חמו - והכהיח שעשח יריח
הוחו כולחכמתח דחבוי וחמיה וכדין חיכו לחשתעשע בהוחו עכוחו
ושכוקה ושלכת בשעשע דשלכה עלחה בשפכוקי מלכין יתיב כ
בשטרוי . כדין כתיב עד שהמלך במסיבו כרדי נתן ריחו . לח
יכוד דחקיף ברכהן לשדונני מלכה בשטרוי"ף בהחי דרנח .
וכדין ישתייכו ברכהן בכללה עלמין ושקפין ושחשברכהן עלמין
ושתלמן ע"כ : ולכחר זה נרין להכיח עוד מחמר פרשת

מחמר פ' כרחשי' ע' קנח ופכחם ע' תכ" פי' חת דודים תעורר חל

מחמר פ' שמיני ע' שכ"ו ותי"ו

מחמר פ' פכחם ע' תי"ח

דכרי כפלחים להיחור מחמר פ' פכחם ע' תכ"ח שקורח לסוד חלם בשם נחלת

ע' תל"ח

(כי הקדימו לעיל מחמר פרשת כרחשית ע' קכ"ח ג' לחם עבי כלח
מלחח דהח לחתמר על כל קדבניך חקריב חלח וכו' דמסיים חל"ח
דחיכו חל"ם דחיכו מחמצי דכלח) ועל סוד סקוד הוא הנעלם חמר
שלמה ע"ה כשהיה רוחה חרבן בבית וישרחל סולכים בנלות ת
מפוזרים בכל פנות כמ"ש חשר לין לפם רועה וחמר לחכמי ישרחל
לוחם שנחשר בהם החכמה השבעתי חתכם בנות ירוחלים חלו הם
החכמים שעוזרו חחת כל השכיכה (כי ו"ל בפרשת ויחי ע' ת"י .
בנות ירוחלים חלין נדיקים וכו' ע"ש) : וקשקר השבעתי חתכם
בלבאות בשם נבחות החפרנם לכל נבחות וכו' . חו בחילות השדי
הם ד' פנות הסוחכי' המרכבה והן חדם כשר חריה שור - (והכה
סוד חלו פחרכתי לעיל : וזה לחיתי בפרשת ○פכחם ע' שכ"ו כי
חלו יתעוררו כשיחיר הכתר בסוד יהו"ד מלך ונם כעין זה בפרשה
הנ"ל ע' תי"ו) : והכה עד כי יבח עת דודים לפדות הכניה
וכו' כי זה הכקוד הע' הוא ניקוד חלם והוא חלם וכו' כי חלם הפוך
חלם וכו' ועל הכקוד שהוא בקרח חלם חומרו חכמים שפם מים שחין
לפם קוף והוא הנק' חלך על כל המחורו' המוניתי' והמוניחם תחת
מוצלתו והוא מוצלת עיקר שפע נמורות שפע המרכבה וכתב שם
ולפיכך השביע כרוח הקדש לבל ורע קדש לבל יעוריקו בה עד שירלה
הקב"ה על עמו וכחלתו ויפתח להם שערי חורה ע"כ ומחוד מוכן מה
שהרלתי בסוד חלם זה לעיל מחמרים פ' כרחשי' ע' קכ"ח ופ' פכחם
ע' תכ"ו כי זה ני

ה"ל כי עיקר הם תבונה ובינה ודעת כלול מתרוייהו והלי והלי הכי
(ס"ח חד) הוי (כ"ת הכי) ירות דחכוי ועמי ירית מלי ירות דת
מתרין עטרין דהוו נהיון בנוייהו ואחסיבו לבן דלעמט דאבוי הוי
נהיו בנויה חד עטרת דלקדי חסד ומסט דאמת עטרת דלקדי
גבורה וכלהו מתעטרין כריסי ואחיד לון וכד נהרין חלק ואם
עלייהו כלהו לקדמין תפלין דרישא וכלהו נטיל בן דת וירית כלה
והלי יהיב לברתה וברתה מיהיב לתתן וכו' וכלה לחיד מעתיקא
קדישא ואלי במוחלה קדישא יקירו דכל יקירין ואלין חב ואם מתקנין
ביתא כמה דאמינא דכתיב בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן
ובדעת חדרים ימלאון כל הון יקר ונעים וכתיב כי נעים כי תשמרם
בבטנך (והוא סוד שחלתוך כי על פנים כל תלהיט בשית חדם
קופט כל חדרי בטן ולבאר לך כל זה ליתיא בכתבי האר"י ז"ל בביאור
מאמר הפרת דבניעות ז"ל הפרת נו הפרת לתתקן ואודמן בחד
גלגלתא חליא טלת דבדולחא פי העבין כי עתיק יומין שהוא פרצוף
היותר כללם שבאילו בהיותו מתלבש נו הפרת לחברת שהוא אריך
לכפין לו לזעזען ר"ל כמשל ומושג על ידי שכתקן בתקונים בריאה
דא"ק כי התקונים והעברו (ואברי הפרצוף הם מתעטרים בחוך הגדול
דעתיק איכות להשגינו ולהיותו מושג ומשל עם התחתונים וכו' והכה
תקוני יש בהאי ריאה לאריך לכפין שע"י מאיר ואלו הם לשונם
חד גלגלתא הנקר כתר ב' הוא טלת דבדולחא והוא החוט הנקרא
תבונה שלו וכו' עיין פ' בראשי ע' ח ע"ט ושם מ"ש בהקדמת הזוהר
תלת ריסין דאתגלפין דא לגו מן דא ודא לעילא מן דא כי הן בריאה
דא"ק רק שבי הפי' שהטל שבו הם כתר וחכמה גלגלתא ומוחא והכה
מיכל דעתיק הינו כשאר כלי לכוס ולת רחשו וכל ריאה דעתיק נקרא
בשם אחד ריאה דרך כללות ואלו הג' ריסין כאן הם מתתא לעילא
ב"ם רחשונו דא"א שהם כתר וחכמה כי אלו השכים דא לגו מן דא
כי החוטא גו גלגלתא קיימא לכל ריאה דעתיק הם למעלה מב' ריסין
דאריך ולכן אחד ודא לעילא מן דא וכו' ואחר ריאה חדא חכמתא
סתיאה דאתכסיא והוא חכמה דאריך הנקר מוחא סתיאה כי
קדומה הוריה מכסה לותה למעלה מיכל ריאה עלאה ע"ק הוא כתר
עלאה וכו' ע"ש שאריך וכתב שם ז"ל ונריך שתדע כי באריך הכפין
כל הצחות אשר שם אינן פשוטי אלן כולם הם כחלוים וגם בניקודי
רק שההפרש יהיה בחלוי והנקודים עיין לקמן ואשם קניהו שם כי ג'
ריסין הם בכל א' מ"ג הויות ועצמות וג' אלי"ה דכלים כמשל שיש
בכללו ג' ריסין אלו י"ח הויות ואלי"ה ו"ג ח' העולמים כי
אלו הי' שמות כמשך החיות לכל העולמות כלם הם בעצמם הם
ח' העולמים שהוא ריאה דא"א ואיותו מתעלם כתוכו וכו'
ושמעתי כי מריאה תניכא שהוא שם יו"ד ה"י וא"ו ה"י אשר משם
כמשך י"ג כיתין דשערי הכח משם כמשך אל י"ג תקוני דיקנא כי אלה
כולהו זה ס"ג יש בו ג' יודין והם ג' שיהן יהו"ד יהו"ד יהו"ד וכו'
הרחמי' בשלת כתר וכו' ע"ש שהתרכתי בסוד זה והכה ריאה תניכא
דשם יו"ד ה"י וא"ו ה"י נקרא חוריא ועוד שם ודע כי החסד דעתיק
שבתוך כתר דאריך נקרא חוריא והגבורה דעתיק שבתוך חכמה
דאריך נקרא בוניכא דקרדוניא וז"ל בס' התיונו מבוניכא דקרדוניא
כפיק בגוה פטישא תקיפא דכסי' ואפין ויקין לעלמין קדמאין
ואתערבי בחוריא דכיא כי אלה הדברים כי חבת ואחת מהאי ריסין
כשאך חיותם ונמשל כי זה החסד דעתיק שבתוך כתר הנקר חוריא
דכיא וכפיק מיניה אלה דבניא בעתיק שהוא (י) דשמות קדישא
שאר בתלתה היה נגוז בעתיק זה החסד ולבן כשיצא זה ה"ן ד' שוה
לחוור ונעשה ממנו בחי' אבא לא כפיק אלא מלבוש לחסד דאריך ואח
אלי אלה אתגניז גו האי חוריא ר"ל שאחור בו דרך העלם וכו'
ונם מבוניכא דקרדוניא שהיא גבורה דעתיק כפק מיניה חד מיטפא
והאי כיטפא אתגניז בכיהא הם סוד הגבורות המשכות אלין מגבורת
דעתיק ואלו הם בחי' שבחה ואחז חוורי לכרי שבחה החלקים הבריכים
אל ואיר אפין וכו' ולסוד זה כתב שם פי' זה לשונו כ"ה
בראשית ר"ת חור י"ה חוור כי יפה (י) מהאי חוור ואשתאר חור
ואטעם קדישתא חוריא דכיא ת"ח דדעת נקדישים חוריא
אלי חור וכו' דכיא והם נקדישים אלה דכיא ע"כ עוד שם וכמה זה הע"ק הנק
אין הוא האי ריסין הנקרא חוריא וכו' ולסוד זה ליתיא ואחכמתא מתלן
תבא והוא מוכן לחול וכזה תבין המאמר הכ"ל בביאור הם והם וכן
וכו' והאי בן תקרי בוכרא כטיל תרין חולקין הייני חסד דעתיק חסד
היה נהיו בריאה גולגלתא ותביאך הנק' חוריא זה מוטל ע"י אלה (י)
דשמות קדישא: וחלק אבי גבורה דעתיק שמוטל ע"י בילה שהיא גבוה

בגבורת בריאה תליתאה הנק' מוחא סתיאה • והכה מביא שם ו"ק
מריאה ג' שהם שם מ"ה דלעלמי יו"ד ה"ו ו"ו ה"ו יש בו ג' אלפין
כנגד ג' אלי"ה דכפקו מיכה שהם כוללין חומ"ם ולכן האירו בחומש
לחכם להודיעו שאלו ג' אלפין נם הם כפקו מריאה תניכא אל ריאה
תליתאי לכן הם נימט"ם ג"כ לחכם חוכו שיתעסק אלה מריאה תליתאה
וכבר ידעת כי הביאה כך תהלה וכוודו בחומש כמ"ש ותכלתי בחומש
לבן חומש זה בעזה ע"י ג"ם אחי"ה שכל אחי"ה הוא בביאה ע"כ:
ובמ' ותתחנן ע"ק ת"ח מסט דלקבת כפיק חסד מן סטרת דאמת
כפיק גבורה וכלה לחיד קב"ה ומתעטרת בהו וכו' ע"ש: ועיין
לעיל מה שהתרכתי בסוד פי' מאמר ס' החזיכו בסוד חומש והכה שם
ע"ג כיתין דשבעבי כפקו מחוריא והי' תקוני דיקנא מוחא סתיאה
והכה מוחא סתיאה הם נרופי שמות מעשה מ"ה • לזה ליתיא בפ'
בראשית ע"ב ע"ו ו' התרכתי בו והזו לחכם קניהו רעיא מהימנא מה לי מלך
על כל לתתון הכי את עתיד לאסתלקא על כל בריין בגין דתסתלק
לעמיה יו"ד ה"י וא"ו ה"י דכי (י"י) דחושבני (ל') :
(נ"ם מה דאי בגמ' בפ' אין דורשין אין כופר את המגדלים שבי שוכים ע' בלכות במגדל הסורת בתויר וכו' הם"י מגדול הפורח בתויר י"ת בגובהה של ל"ד דורסין כו כל זאת ע"כ: ופ"י מבואר כי הלי שם ס"ג הוא בסוד ריאה תניכא הכך חוריא ושם יש ג'
(י"י"י) דחושבני (ל') דבקדמיתא הוית בשם יו"ד ה"ו וא"ו ה"ו
דאיהו (יהו"ה) בי' מכילין דרחמי (הייכו ריאה תליתאי
דאיהו אחד כי משם יוחזין י"ג תקוני דיקנא וכל"ל. והכה כאן נקט
בלשונו דאיהו (יהו"ה) כי שם מביא ז"ל יש בו ג' אלפי"ן כנגד ג'
אלי"ה ומובן מילה: זוה שכתבתי בדף הקדוש כי הכה ישכיל
מבדי כי לו יזכה ליחידה שהוא בסוד (ק"ל) סוד כתר שהם
סוד חלם וכל"ל תבין כוה מה דאי' בכתבי האר"י ז"ל ובכל יוסף
לן לכו מעלים לותם חלת עד הבריאה עד כי יבא שילה. כי
שיל"ה מ"ש הם שויס. כי משיח בן דוד הוא בקדיה שילה. ונם
מינהו כי משיח הוא סוד משה ע"ב. וכוה תבין מה דאי' בפ' ° פי' מאמר
°ברחשי ע' קל"ב וכל שי"ת השדה דא משיח הרחשון טרם יהא ברחשית ע'
בחרעא וכל עשב השדה טרם יצמח דא משיח שני. ולמה בנין דלית קלב
תנן משה למחלת לשכינתיה דעליה תניא ולחדם לין לעבוד את
האדמה וכוה למחלת לא יסור שבט מיהודה. משיח בן דוד.
ומחוקק מבין רגליו. דא משיח בן יוסף. עד כי יבא שילה.
דא משה. תשבן דא כדא ע"כ: כי הקדשתו הקס תקיס הקס
על ידי (ו) עלאה שהוא תפארת. תקיס על ידי (ו) תניכא
דא נדיק יסוד שם שדי. ויוסף בקדיה על שמו. כי (ו) עלאה
סוד תפארת בסוד יעקב"ס. (ו) תניכא שהוא סוד יוסף.
לכך משיח שבי בקדיה משיח בן יוסף. ובקיט בלשו"ן ומחוקק מבין
רגליו: לכל הקדשתו כי זה יהיה דוקא על ידי א שהוא ביאה
ואם קשה הלי לשון עתו דא בן עשרה דסליקת לביאה דחיבה
חלף: כחוב לביאור ויוונת שלים קיימו לסוד הכ"ל כי נורא
יאוד עד לון סוף ב"ה. ואו אחת מוקבל מן ריאה אחר בן חסד
דעתיק ובינה גבורה מריאה תליתאה. ושכיסה כותבין לתפארת
ישראל וכל"ל. והו סוד תפלין בריאה. ואחר כך כותן לנצחות
והכ"ל: אם כן מאוד מבואריס מאמריס הכ"ל: ומשיים וכלה
אחיד מעתיקא קיימו בכ"ל שמקבלין מתרין ריסין וכל"ל: ובכתבי
האר"י ז"ל סוד נפילת אדם וסוד ק"ם כמבואר לקמן אשם קניהו
והכה מ"ב של הביאה לעולם תיכם פוסקים כי בני ת"ת ומלכות
תלת אלם אחיד. לפיכך הוויות העליון הוא אחיד ולא פסיק. אלא
שבשעת הדיקים המוסרים על ק"ם יהיה הוויות העליון מעוכב
ויכלו הבנים להכנס תרין עטרין דנהיון בנוייהו • ונהירין אלו
מלבא. ואו וכסר יונה דהייכו ביאה ויעדן דהייכו חכמה להשקות
לת הנן דהייכו ת"ת • ומשם דהייכו ביאה יפרד והיה לד' לחשים
דאתעביד לעויר ד' מוחין ואימין ד' בתי דתפלין. וקאמר יפרד •
משנם דאתברשן ברחמי וכדיכול מוח דלא הוי הכי לעילא דכולהו
חד • ואוח מה שכתבתי מוח דאיתיא בפרשת כשא ע' ר"ם פי' מאמר פ'
ב' ואה דאמר הכא אחת יי' מן השמים כוערי אפין לאמר • כשא ע' ר"ם
ומשמע דכתיב מן כשמים אם ומיס רחמי ודיכול לאפקא מתן דלית
בייה דיכול כלל • ע"כ:

סליק

לבאר

לבאר

ד"ה נוכח שמתחילין בכוון בפופה ומסיימין בכוון פשוטה וזה סידרן כנגד נרעית כי יהי' בחדש השביעי והוכיח לכל הכהן כתבו כעבור חלונים לפני' ארן בכוון ותבנו לחוזק כחלתינו מעבר לירדן ופי' חנור כלי מלחמה בחלונים נכיח מקרבך כמוני יקים לך י' אלהיך חלין תשמעון כסה פלגיו ישמחו עיר אלהים קדוש משכני עליון כנד חבותם עשה פלח בחרן כנגיון שדה מוען - כחית כפלן עמך ביד עשה ואהרן כפתי משכבי מור אלהים וקימון כר י' כשמת אדם מופש כל חדרי בטן כפת תטפכנה שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמותיך כריח לבנון כדו מתוך בכל ומחרן כשדים נאו ויקיו כעתודים לפני אלן נוסקי קשת מיימיכם ומשחלם בחצבים בחנים בקשת נוחתי שחול ומכיסיהן לחק סתר לי יוצר תגרכי רני פלט ונו' כי בכתבי אתר"י ז"ל מרמות נגעים הם כמו קשו בעמיה ולילות כי מיחל הוא הכתוב ונגע לא יקרב באהלך ◦וכפ' קרח ע' שמ בתר דכעים כר כמ ומחריס הנוח בעידה לנבי הוא שרי עלי לא לחד כתב דלתתר כי תרוד לתת מכל בשמ ואיהו לשחלם דברכם וכ"נד מכי קב"ה לאחוי לכהנא דליהו רחמי ברכה לתתכפי רונו דלתיעור כ בהנוא כר כמ מרה תרבא דמלאך המות ותתעור יוציב לנבי ברחמי מאן דכעים כלהו עש"ו וע"ם וכו' ומחול לל לחר ומוקב דיהי קללה כלוה מכל קללות שבחשבה תורה וקב"ה ברוך בכל תוריתך כלה וכל ברכאן מיימיכא ותחיד בה כהנא וכנ"ד כל חכם צריך למיסב ליה לכהנא דליהו לכיל לי בגורת ואני לי מעלמא ושכוך חשך מ משחלם ביומיה דליהו מיא וכי ותחת המלך שככה ע"כ והוה סוד יום של תכני שיש דת תוריתך דתקדי תורה חור דת כו וסוד חשך נוח נחלת כתבוהר ◦כפ' פנחס ע' תנו בסוד חלם ולזה קאמר נגף נרעת כי תהי בחדש היינו שיתדבק מיחל וכ"ל ולזה מה תקוה והוכח לל בכון וכ"ל ולזה כתבתי לעיל כי חרור בת"ק ר"ח יוד חלף כוה ג' מיחל נס מיחל בת"ק ה"ב ה"ס שהוא הכלב חציפא דק ס תקדמנו ותחדי דחוכה הוא מיחל דחיק וכדחי ◦כפ' פנחס ע' ת"ה ונחין ליהו מיחל וכל סייעתיה דילי לקטרנא לההוא חדוה וקב"ה משתתף בההוא שערא ומה כתיב בכל נרתם לת נר ובמאי בנין דעתו לחכי בנרם ע"כ ומי יכול לכנח לרשע זה כי א' נסתלק דכלה כתיב כח נקריבון כו' ולזה בח פסוק ונקמר נתנו כעבור חלונים לפני י' פי' חנור מלחמה בחלונים וכ"ל מ"לחמה"ל"י ב"עמלק ר"ת נ' ע"כ חסם קציהו כפ' פנחס ◦ע' ת"ח פרועה כי ייתי פורקנא דתחזי דוחקא כתר דוחקא וכו' ליהו דשוי קצר תקיעה שברים תרועה תתעבר ביה שקר מן עלמא לנבי נבוכא כד תתעבר עמלק מעלמא דבי' לומלחמה מלחמה לי' בעמלק יתער בעלמא שיר עשוק וכפול משולש ומרובע דליהו סליק לתתון י' יה יהו ע"כ בהסוד ומכח וכבן מדיקים יהוו וישתוו ע"כ ע"ם ע' ת"ו רק לם קמר יקמר מי יוכל לעורך מלחמה עם סנר המרד הוה מלח נריך לעורר סוד א' וכ"ל כי הקדמונו כד תיעול א' בין(ו) ותתעבד (ותו) לקייס כך ובישראל ובחיים נדולים לקבלנן וכו' ◦וכפ' נשא ע' רכט רחמי דעתיק דתפיקין לקרון רחמים נדולים לזה קאמר לחות כחלתינו מעבר לירדן כי תיתא ◦כפ' לחוד ע' קפח כה לחר י' אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם ישועלם לתחזקם דכח מתתר רחיקת לתרעי כהו וקרייב לון לנבי וכו' טיבו סנאיה עביד קב"ה כהו ביישראל דלתרעי כהו בלהבתה ותקיק לון מנו מכדה עלאה יקירא קדישא בוניכא דכל בונין וכו' ע"ם ושוה ע"ם מה דתיתא ◦כפ' כח ע' ענ חסם קציהו הכי עלות הטלות עבד מיחל זנירא ודל (י) ותתלי' מיניה וקרא ליה מעיין המחה וכו' ולבתר עבד מיחל רכרכה וקרא ליה ביטה וכו' דתי סוף מסלק מיניה לשתתרת יביטה הש"ד חולו מים חכי ים ונהר יחרב ויבש ע"כ ונכתבתי שהו ◦פי' בנח' כפ' הפסיכה לחר רב יהודה לחר רב ירדן יוצא מערת פמיימים ומחלך בימא של סיבבה וכו' ומתנלנל ויורד עד שנויא לפיו של לויתן וכו' יבטח כי יגיח ירדן אל פיהו מתקיף לה רבה בר עולא הני כסחות בהרבי חלף כתיב הלה לחר רבה חיתת בהמות בהרבי חלף בטוחות בשעה שחני ירדן לפיו של לויתן ע"כ והוה כי הקדמונו לעיל תוך קדמתה הויכו כתר בטיל בעמודא דשחנעית דליהו תבתרת ובטיל בנדיק הויכו יסוד והקדמונו מה דתי ◦כפ' כי תנא ע' תקס אתי כיהו לויתן ח"ל בוניכא קדישא יתן דליהו בעמודא דשחנעית ונדיק דלתתר נוף וכרית חנניכין חד וכו' ולזה קאמר בנח' ירדן יוצא מפי ח"ם ויתנלנל ויורד עד שנויא לפיו של לויתן כי עד שם הולך הספר מן ח"ם ב"ם והוא מערת פמיימ"ם חותיות נופי ח"ם ופריך בנח' הני בהמות בהרבי

פי' מאמר פ' פנחס ע' שנט

מאמר פ' וקרח ע' מב

מאמר פ' ויצב ע' תם

מאמר פ' כי תצא ע' תקמו

מאמר פ' קרח ע' שמ

מאמר פ' פנחס ע' תם

מאמר פ' כשא ע' רכט

מאמר פ' לחוד ע' קפח

מאמר פ' כי תצא ע' תקס

מאמר פ' ברחצי ע' קסח

מאמר פ' תרנו"ע רלג

ואתקייס קרא לו ישיר משה את לה כתיב הלא יאיר וכו' ולזה קאמר
נחית כגלגן עמך ביד משה ואהרן וקאמר כפתי משכבי יזור להלים
וקנמון כי ליתא כ"פ תרנוה ע' רלג בהיות שבתות כד שרית דיומא
לאתר מתעטרא כ"י בההוא כתרא דיומין קד"ה לעטרא למלכא עילאה
וההוא כתרא נליף בשמהן קדישין מיקקא כמה דלתעטר ההוא יומא
דלעטרו ישראל בי יומי ואטבע קב"ה לכל עטרין דפרעה ופרשוהי
בגין דת בעי בר נש לגזורה רעותא בהאי שירתא וכל מאן דזכי לה
בהאי עלמא חמי למלכא עילאה בתקוני ההוא כתרא ובחנירוי
וייכי וזכי לבשבתא האי שירתא ת"ח כיון דאטי בר נש ליסתבא בטיל
קב"ה ההוא כתרא ואוי לה קמי וכ"י שרית לאתתקנא למיתי לקדמיה
מלכא עלאה ואתערית לאתכללא לה בתליסר מכילן עלאין דמיכהון
לאתברכא ואיהון תליסר כוסמין עלאין כד"א כרך וכרכום קנה וקנמון
ותו ע"כ והוה ע"פ מה דאי כ"פ הדברים ע' תנד על פסוק אחורה
לכי וכדין אנו אתנן ונקלין דאיהון נגרי חילה דילה בפק דוגד רחיוה
בכמה אתבן בכמה בכוזבין ובריחין ובכסמין וכו' ובכדותא דרחיוה
לאתבכיית ואתעבידת כתקוהא כדיוקנא בשפירו דילה ה'כמלקדמין
ע"כ לזה קאמר קרא אחר זה כפתי משכבי מור אהלים וקנמון וקאמר
כי י"י כשמת אדם ונו' משום דקאמר כפתי משכבי וכ"ל רק ליתית
יהיה זה ומי הוא היודע והוא כי ליתית כ"פ ברחצית לבי לעילא לבטלא
נוקבא מאתלקא וכו' בכל שתא כטיל נוקבא לע' רבוא ללבי נליתי אחי
ללבי נליתי ודא הוא שתא דע"כ ואיהון ע' עפרין דאורייתא דתליין מן
ה' ע"ל דף ז פי' של מאמר הכ"ל ואוכייתא לית לבא ונוקבא ולבא
וכו' וכנוכא דא לית בישראל דאיהון ריחא עילאה ומכהן ע
עייכין ומכהן לבא ופו' ודא הוא ללבי נליתי וכו' ליתית כ"פ ורחצית ע'
רכנ אפס קציהו יהוד אלהיהו הדי י"ד לתעון לחד רוח י"ג לתעון
ומכהן לתפשטו רמ"ח איברים שס בן ס"ב ושס כן ע"ב ו
מכפך חמשה נבורות ומכו לתפשט רוח דחמשין שערי ביכה ויכיה
יתפשטון ע"ב הדי רמ"ח איברים ע"ב והכה מן מכפך לתפשט
ו' דל שערי ביכה והכה ליתית בילקוט הוא בילקוט חדש ערך נאולה
ר' אלעזר אומר חמשה אותיות שבכפלו בתורה סם יסוד הנאולה כ"ך
בו בגאל אברהם אחור כשדים של לך לך וכו' צ"ין בו עתידים להנשל
דכתיב הכה לים נחה שמו ואתחתיו ינחת וכו' והכה ליתית בכתבי ז"ל
שעם הם לאומות העולם שהיה מתעסק אחת ושב עם מה שהרע"ל
ביקש הק"ב לעשות לחזקיהו מעשה ובקתניו רחמו לבו רחמו והוא כי
בבילית אלך המשיח יתוקן כל הבהרות (ולע"ד הייכו כשר שהיה חרש
ויבש וכו' ל ואו וכשר יונק מערכן וכ"ל) ואו יהיה כמו דהוו בתחלת
המחשבה ם בתמונה בכל הצמחים ואתע"י שזה חיכו בעשה יוד בבילית
שהרי דבר זה אין לו קץ כאשר תשכיל בבנין העולמות אלכל מ"מ ה
שהתחלה לא יהיה כי אם בבילית ואו' ואם ה' זכות היה בעשו זה בזמן
חזקיהו ואהו רחמו ם שתומה שבאה בחתונת תיבה דהייכו שהיה רחוי
שבזמנו יהיה קוד ם שתומה עד לאחב המשוס (הייכו כאו שהשכחתי
בקוד כמשוס של ת"ם שבכנו העולמות בקוד חויר קדמין לשר אכוד ם
זו כשעו שכי [ ] הכוכים דפ' ויהי בבקוע והכה שס שכל החומר פ'
זו בכל יום לתיזוק לפילג כאילך בחקוס לפטיים זו היס זו בכל חקוס ° נת' פי' נת' כפ' ובלבד שיכון בשבי כוכין שהם כ' חנאי החלבוש הזה תבין כל כתבי דף קטו
עשה סיוכיות שלמעלה ולחשה לומר שתין זו חקוחה וכו' ולזה בכתבים זו
כלן כדי להפסיק בין פורעניות רחשוכה לפורעניות שבי ופי' רמ"י
סיוכיות להבדילות ין הסיוכות לה בתחלה ובסוף כוכין הפוכין ע"כ
ולע"ד מבואר מאלי כי סנולה הכוכין הכ"ל להגיל יכלל נדיה וכ"ל
וזהו כדי להפסיק בין פורעניות לפורעניות) נחזור לדברי הכ"ל ויהיו
סנורים כל העולמות כנוכח דעולם תחלות ולכן חלוי שבי כיוכין
דלת שהוא יעשה הלדת הזה שיהיו כל העולמות רשות היחיד יחידו של
עולם ויהייו דכתיב זה השער לי' נדיקים יבאו בו ר"ת שבי שזה
השער יעשה על ידו וכן חושבן הלת כמכון יעשה בן דויד (כי בדברי
היומים כתיב דויד וכאשר כתבתי בזה בעם יוסלבא למה לעתיד יקרא
שמו דויד) והכה הקדמתו כי תין ושתה בעד תיבות החרן הס כנד
מנכתך כי משם כתשבו כ' שערי ביכה והקדמתו כי על נאולה לחתוכה
מרחו ן' דמנכתך ויקדמתו כי ברחו כל זה כתלת שבי וכ"ל והכה סיום
של תיבות החרן הוא ן' שיהיה על הנאולה כלע"ד שזהו פי' הפסוק
ביסעיה סי' כ"ח היה יאמר קולם יהללו "בנאות י"קוד "נהללו חיה על
כן בתוריס כבדו י' בחיי חיס שם י' ללהי ישראל מכנף החרן ושיורית
שמעבו שבי לנדיק ולחד רחו לי רחו לי ע"ב ולע"ד אבואר יחוד מכנף

מאמר פ' תרנו"ע רלג

מאמר תולה ע' שלב

מאמר כרחצי ע' קלב

מאמר פ' וירח ע' רכנ

מאמר פ' ויצא ע' תכד

מאמר פ' כרחצי עקעד

מאמר פ' וירא ע' רד

פחתי סיימו החות בחחרון ין תיבות החרן שהוח ץ זחיחות שחעבו
שיחמרו שבי ודיק סייכו ץ הכ"ל דחמכנך יחמרו שהוח שבי והקדמתו
כי הוח יחקן הדלת וכ"ל לזה קחמר ולחמר רחי לי רחו לי כי שבי פעמי
רחו רחו ני' דל"ת וכ"ל והכה הקדמתו כי ללבי נליתי סייכו ע"כ שחכן
והקדמתו מה דאי כ"פ כי חנח ע' תקלב וה"ו ת"כי ו"הו דחיכון וח"ו
דכלילו בהון ע"כ כחיכחסד דכהון הוה לחתנבר לחברסם על ע"כ לחויין
וכו' גם כתבתי לעיל בחחלה שהיה חסר שער הכ' ולח נדיק מה לפני
רשע וכך ע"יל א שהוח חלף כיכה ולח פחמלחו כ' שערי כיכה לו לח
יחן חוט לנדיק וברחמי נדולים לנבכך כי ח' חישול כין (ו) ולחתעביד
וא"ו "והו ת"כי ו"הו הכוללו ע"כ שחכן ולח נחחר ללבי נליתי וכפ'
תולדות ע' שלב ובחר דיודע בר כה רוח דחכחמתא (ס"ח רוח
דחסיחכותא ויחקרן נרחי' כה מה כתיב לחר ובכית כיחך דח בשחתא
דבר כה בנופי' דיחתקן ויחעביד נבר שלים ע"כ נם הקדמתו מה
דחי' כפ' ברחצית ע' קלב ע"כ לחכפין דחלין בהו כחושבן ע"כ
כלהו לח חתחדלן כחתרח דחיהי שכיכת פד דיחתי הוה דחקרי לחדם
דחיהיו ו"וד ה' ו"ה ו' ה"ח פ"כ והכה כפ' הכ"ל ע' קע"ד ת' חיהו
"בר "י "בשחת "חדם ע"כ ור"ת בר "י "בשחת "חדם ני' חלף ושם ז"ל
ובנין דא דחיהי כיכה חזרת לך כמה דחוקמוה כחתכיתין חלף כיכה
ו"ל כפ' ויצא ע' תכד חלת שחכן חיהן לכשחת כנוכח דרוח עלאה
כשם רוח בשמה כשם הה חוקמוה וחיהי תחלה מכלהו רוח חיהו קיומא
דשלטח על כשחת וחיהו דרנח עלאה עלה לקייחת עלה בכלא כדקא
חזי בשמה חיהי קייחת עלאה על כלה ושלטח על כלה דרנח עלאה
קדישא על כלהו וכו' כיון דחסחלק כהו בכשם ורוח ונפש ואתתקן
בפולחנא כדקא יאות כדין שרי עלי' בשמה דרנח עלאה קדישא כדין
חיהו שלימו דכלה שלים בכל קטרין וכו' וחיהו רחיחת דקב"ה כד"ה
להבחיל לחוכבי יש מחן חיכון חוכבי יש חלין חיכון דבשחתא קדיש כהו
ע"כ וכייכו כ"ל לחר ובכית כיחך דח בשחתא דבר כה נם הקדמתו
מה דחי' כפ' סנחת ע' תמח ובכל לחר כשם יעיבה מחלכות יהוד רוח
וחיהו כלילו י' בסיחרין מעולה לפתח וכו' כ' מן כיהוד חלכייהו בחר
על ריסיה וחהי חיהו בשמה וכו' ובנין דשלח העלות מוסלח ומכוסה
בחלי כתר ותחפשט בשם יהוד לית שולטנות לכמחל ולכחש וכו'
ובכתבי חה"י ז"ל במוסף שבת תקבל על סדר תשרק והוא סוד
החרת כ"ב לחתון מחוחח עלאה מתחח לעילא בסוד מה שכתב בזוהר
ח' רשים רשומו לעתיק יומין דלית כוותי' ע"כ ולפ"ד מבואר כי שם
כפ' סנחם ע' כ"ל ובשבת תקבל לחיחר כתר יתנו לך יי' חלכיהו חבל
לכל חד מישראל הכי כחיית לי' בשם יתיהב כפום דרנח דילי' ע"כ וכו'
ע"ש לכן חומרים ת"קבל דרך תשרק שה"ת מרמז על כתר שהוא
ועתיק יומין לכך שם ° כפ' כר חשית לית ע' קעד ת' רבתי וקאמר
ת' חיהו כ"ר "י נשמת חדם כי בלא שם כפ' משבטים מבייס וכך
עייל א בין (ו) כאחר וכרחמים נדולים לקבלך ולקבלתו כי
רחמים נדולים הוא בע"ק ובסידור חחרי ז"ל פ' ואבהת הוא נגד מ"כ
חבנייתן והוא נגד ריסיה ובפ' והיה חם שמוע עד ושמתם על כל יביכה
ים שם ת' מ"ע כ' שחכן יכוין לעשות נופו מרכבה עד טבורה וז"ל כיתי
בשמים על החרן כ' תיבין נגד כ' שערי כיכה ותכוין לעשות נופך ין
הטבור ולמטה מרכבה לשם ע"כ וכו' ע"ס והקדמתו ללבי נליתי בשם
ע"כ שחכן נליתי קן הנאולה וחת בחת חלי כי יחנלו כ' שערי כיכה
כמשבים מן מכנכך ואותיות מוכנך מרמזי על קן הנאולה והקדמתו
ללבי נליתי כי חית בישראל ריחא עילא ומכהן עייכין ומכהן לבא
ת"כ מי שהוא בסוד לב זה יהיה יודע סוד נאולה הכרחו בע"כ שחכן
לחבר כל נוף הבנין מרכבה לזה קאמר לחתר מכבד לי בשמוקים כ"ל
על קן נאולה וכל"ל חבל מי יודיע לי כל זה וע"ז קאמר נר י' נשמת
חדם שם יוכה להיות יודע סוד חלף הכרחו בר"ת שהיה חלף כיכה
וגם יוכה לבשחה הכרחו בחות ת' ואו הוא נבר שלים כי אז נבור בחרן
יהיה כי חיש כוה תרוס קדמו בבסוד כי הוא יהי' מדיב (ו) שחכן
חסר דע"ק בשם יהוד ואו יחבטל ומשלת ידון ואו תרוס קדמו דח כ"י
ורשע יחרוק שיכיו לחבל חלות רשעים תלחד חיש כוה מוסף כל חדרי
בטן חיהו שם ע"ב שחכן וכ' שערי כיכה המשכים מוכנכך והוא יניד
לך לחיך כרחו ושם ° כפ' משפטים ע' רד תישול א' בין ו' בהוא
ומכח יחקריים בן תרין בקודין חד הקס תקס תכייכו עמה תעזוב הקס
עם ו' עלאה וכו' עזוב תעזוב ע"כ ו' ודל ע"כ שחכן ויסע ויכח ויט
דח ואו ין והו חבי והו חתן עזר ולח קחמה והחי חיהו עזוב תעזוב
תתן בעתו יורה ומלקוש וגו' ויחרוך חלו ישרחל וכו' כי כבר כתבתי
פירשו כי לקייום ץ דין מלחמות יי' כי לח תתביים מלחמות עד שיבוח

כתיב במלכות אדון כי אז נדיקים ידלו וישמחו וכו"ל. אבל הם אומר
יאמר אתה ויהיר על כורח התגברה כי פורקנא בדא תלוי אבל הכא
פי' נצ' מכב' תניינא פ' ר' יוחנן תא ותנינך תעשה מרכבה ת"ל
תניינא הוו דבא ואבל תיתי לבושך דכריס שהם מתוקנין מדבא ואבל
יהיו תחת לבושך ר' אבא אחד מהכא כשבים לבושך הל תקרי כבשים
אלא כבושים דבריס שהם כבושו על עולם יהיו תחת לבושך ע"כ
והקדימנו ובתר דיכדא בר בא ברוח דחכמתא אחר ובניא ביתך דא
בשחת' דבר כא וא"כ אין קאומר בר יי' בשחת אדם וגו' אלא קאומר
תכף בשת תעופה שבתותיך אלא דבא ואבל תיתי לבושך עד היום
אבל עכשיו בשת תעופה שבתותיך שידבר בשפתים וסוד שפתים
פי' יי' כפ' משפטים ע"ר יו שם תמצא דבריס כשלחים בתורתו על כל
מוד הכ"ל ולמוד השני דבריס כבושים יהיה תחת לבושך ע"ז קאומר
ורית שלמותיך כריח לבנון הייגו שיגלה תורה הנסתר אור דא ר"ו וכ"ל
וכאה יהיו חזין דאינלי וידעי לפלקא רעות לעילא דהא פומא דאיק
שחקן ואינהו כתבין רזין ובפ' בתצ' רי"ח לי לית מדיק דוכותי ו
ועבדוהי לאהנהרא לשכינתא וכו' בלבושין דנוכרין מסירין דרזין
דאוריית' וכו' כהנוח וזכו שגלת על פורקנא וכו' וכב' כראשית פ' בפ
על פסוק ותכהן עיניהם מראות וכו' דשפיים ורוח אלהים דא רוח
דמשיח יוד דיק מרחפת על פני מיא דאוריית' יוד יהא פורקנא
הכ"ד ויאמר אלהים יהי אור ע"כ והא דמדייק בפסוק יוד יהא פורקנא
ויאמר אלהים יהי אור כי הקדימנו מה דחי כפ' תרומה ע' רמ
כתיב כי בחכמה בנעלותך את הכרוב בגין דהוה אתי מסטר דחלי
אור אור דא כתיב כי יהי אור ויהי אור כיון דאמר יהי אור אמאי כתי'
ויהי אור דהא כיצי בגיוא אלא יהי אור דא אור קדמאה דאתיהיב יומיא
דא אור קדמאה דאתיהיב יומיא ויהי אור דמיומיא כפיק שמשא וע"ד
ויהי אור דא שמשא מכאן דויהי קדמאה דאורייתא בסטר דשמשא
הוה וכ"ל לית הוה סיומן בכתב מ"ש בגין דכי כפיק הוה חמיך דאחסיך
לכבי עלמא ואסיומא דא כד אתגלי רזא עמא ועבדוי בהאי הוה ויהי
עמו תים יודע כיד אתקייים בויהי וכו' וירא אלהים את האור כי טוב
דא לאיהו עמודא דקלי' בחשבוניתא וכו' ע"ש דבריס נכלאי' ואלה בתב
שם ותכהן עיניהם מראות שיש להם עור על עיניהם שלהם לאסתכלא
לאילין דאתמר בהון ומרוצת השמים נפתחו ואתחזי מראות אלהים
דאיגון תוש אור דעובדא דבראשית וכ"ל ולמוד זה מדייק יוד דיכי
מראשית על כבי מיא דאורייתא מיד יהא פורקנא הה"ד ויאמר אלהים
יהי אור דייקא ולא ויהי אור וע"פ זה תבין נע' כיום פסחים פ"ג
דף כ' והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות וקפאון ת"ר אלמלי מתי
לא יהי יקרות וקפאון אור שיקר בעה"ז וקבוי הוא לעה"ב כ' יהושע
אומר אלו נגעים ואהלות שיקרות הן בעה"ז וקפויין הן לעה"ב כ' רבי
יוסבן אומר אלו בני אדם שהם יקרים בעה"ז וקפויין הם לעה"ב כ' ופי'
רש"י יקרים עשירים וחשובים ויקין טובים למקום כי הא דרב יוסף
ברי' דר' יהושע אתנגיד ואתחלש ת"ל אבוה יהיו תחת ת"ל דאיתי
עליונים למטה וכו' ושמעתי שהיו אומרי אגדתי אין אדם לכאן ואלמוד
בידו וכו' ביום ההוא יהיה על מגילת הכוס קדש לה' מאי על מגילת
הכוס ר' אלעזר אומר בל מגילו שתולין לו לכוס בין עיניו יהיה קדש
לי' ר"ח אומר כל ביה שבוזו ישראל עד שעה שהכוס רן ומגיל יהיה
קדש לה' וכו' והיה יי' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי' אחד ושמו
אחד וכו' ואקאמר בעה"ז על שמועות טובו לאומרים הטוב והמטיב ועל
שמועות רעות לאומר ברוך דיין אמת אבל לעולם הבא כולו הטוב
פי' נפסוק והמטיב וכו' (זהו פי' הפסוק בתלים קי"ב מאבדי אין יהי את יי'
תלים קיב במצותיו חפץ מאוד גבור בארץ יהיה וגו' זרע בחשך אור לישרים וגו'
לעולם לא ימוט לזכר עולם יהיה מדיק משמיפה רעה לא ייראה וגו'
קרנו תרום בכבוד רשע יראה וכעס שיניו יחרוק ונמוג תאות רשעים
תאבד ע"כ והוא כי הקדימנו כי ויהי אור רוח דעשו קיימו סיומיה כדאתי
פי' ויאמר ע' שנת יי' אלהי' עבר לפניהם ויאמרו תרגם וגו' ר' אלעזר
פתח כי לית תשתכוח לאל אחר כי יי' קנאי שמו וכי יעקב דאיקרי אליון
דאתכנה דאתגלי בהון אליותיה דקב"ה וכו' אלא בגיד לפי דהוה רשע
דעשו דאיקרי מסטר לאל אחר ואיתן דסגיד ליה בגיד לפי אחר ע"כ והא
פי' מסוק כי יי' דמדייק כי יי' קנאי שמו כי כתבתי יום דאי כסידור אחר יי' ז"ל לדוד
יי' קנאי שמו בשבחו את טעמו לטובה לפני הקב"ה הכי הכא אבשלם ויגרשהו לאבשלם
ולך מהאחים והא ב"ה ביחזור זה בכגד כ"ב אתיוון קל"ח תיבו' כנגד
קל"ח פ"ה יוד הה ע"ב והוא כי אתיא בכתבי אחר יי' ז"ל להסיר הקלי'
יובן עיניך שלא יתגברו בך להחטיאך תבוין להיותך יהודה ב"ח מדיקנא דאריך יי' ד' י' ו' א' ה' ויתפיא לתיקון הט' הקדוש

לחלפים והם השערו התקטים הכבלעים בשערי הלו הנדולים והוא
כוד אלף ה"ה יוד ה"ה עם עשר אותיות ני אלף כי יוד כי ותכוין לאתקן
בוה שם ס' אלהים ואבי שמו האתחילי בחלף והוא לחלפים והוא סוד
ס"ך פ"ך ר' דיכים ל"ב אלהים ס"ך פ"ך ה"ם אחבי דיכים הוי"ו והם בתקוני
ויכה ובקדל תעלך במעלת יום כי ע"י איתוק הדיכי יוצלך פיחלל
ולילית למעלת יום ע"כ ולזה קאומר לא תשתחוה לאל אחר וכי תיומא
זה תקוה יום לבטל וקאומר כי יי' קל"ח שמו הייגו שם אלהים הה יוד הה
ולכך שם בחומה לגרש לסיחלל יש בו קל"ח תיבו' והוא יובן כחוור
לדבריגו כד אתנלי רזא דשמו הייגו סיחלל הכרוז כוריבי חור כי כל
יוקום שבאמר ויהי היגו יהא לשון ויי ויכה ויהי בחור דיום שיחלת
נהיר כעה"ז ואחור לזה שכל זו פתח חור לי"ד פוקדין את החיון וכ"ל
בחומה סורפין כל שם ולא ייתחד (ו) עם (ז) אלא בשריפת תיון
ולסוד זה ורמז כפ' משפטים ע"ר כל כ"ל עזוב ע"ב ז"ו ר"ל ע"י ע"ב
מיחזן יתבר ו' עם ז' ולזה קאמר ויהי ביום ההוא ויהי דייקא כי כל
יקום שב' והיה היגו אלא לשון שיחה כי עד הכה היה ויהי חור דחיגו
לחשיך בפי עלמא וכ"ל והיה ביום ההוא לא יהיה חור יקרות זה חור
שהיה יקר בעה"ז היגו חור שבו ויהי חור קבוי הוא לעולם
הבא ובא ר' יהושע ומפרש יותר אלו נגעים ואהלות שיקרין בעה"ז
וכאשר התכלת לעיל בפי' פסוק נגע צרעת ואהלים אהל היגו כי ז"ל
כפ' משפטים ע' תקכ"ז ע"פ שני עדים יומית היגו דא שיחל מת
ויעיקרו ושאהו במוט כשניים לא יומת ע"פ עד אחד דלא יהיה חלוקין
בחל אחד ע"כ ולזה אלו נגעים ואהלות שהם יקרים בעה"ז קפויית
קן לעה"ב והכה הקדימנו כד אית עדה דב לתתין לאתנשמא בהון
ומילחין דאיגו עקרא ושוזבת דעלמא לזה קאמר ר' יוחנן אלו בני
אדם שהם יקרים בעה"ז וקפויין הם לעה"ב כי מסיים כפ' בראשית
מיד דייתי חור דאיגו קב"ה יתיחזן מן עלמא כדכתיב ואת רוח ה
הטומאה אעביר מן הארץ והכה אחרכתי מה דאי במאחר ס' שמות ע'
כ"ד בעשרה מאמרות בברית העולם וכד תסתכל תלת אילין ועלמא
הוו לאתברי בחכמה ובתבונה ובדעת ועלמא לא אתברי אלא בגימטרון
דישראל כד בעא לקיימא עלמא עבד לאברהם ברוח דחכמה ליצחק
ברוח דתבונה ליעקב ברוח דדעת וכו' ע"ש ואתם קניכו כפ' בא ע'
סו תלת י'כתרין אילין ותלת קדרין קשירו בהו על שלשה דרגין די בהו עביד
חילין דאיגון ותלת קדרין משעבודיהון לעלמין וכלין לתתא כנוכא דלעילא ותיגין בתלת
ישראל לא יפקון משעבודיהון לעלמין וכלין לתתן לאברהם יצחק ישקב
דכזכותהון שריאו קדרין וקב"ה דכר ג' קדרי מהימנותא דלהון הה"ד
ויזכור אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב הל קדרין חדין לאברהם
יצחק הל קדרין תניינין ואת יעקב הל קדרין תליתאין שלימתא
דיעקב ע"כ ולזה ליתיה כפ' פנחס ע' ת"ח אתם קניכו וכשן נרוך פי' מיחזר
למיכלא אחיה בכוותה דרגין אחסנלוקין דפיקו דהוה חולה בנלויתא פנחס ע' תצא
דיחדון דיתתיר כיה כי חולת אהבה אני וכו' דהוה חולה לה כל לחויה
בקי לאחתומי כיה (והוא כי הקדימנו כי נדיק ת"ט לכבי דשע יתן
נרם דת ח' דחסר מחוסים ובכתבי אחרי ז"ל חולה ני ת"ט כי חסר
שער הכ' וכד עייל א' בין (ו) ואתעביד ואו והו והו ואבל והו
דכולל ע"ב שיהן ואו לה יתן חוט לנדיק וכו' כ"ל והכה וא"ו נ'
אהבה ה' והו כי חולת אהבה אני חולה לזה אהבה אני חולת אהבה כי חולת
דייקא הייגו שחסר חית א' בין שבו ו' כי שבו ו' הם והו והו אבל ת'
שבחיגא הוא אלי' ולזה כתבתי שהו פי' בגמ' אין בן דוד בא עד
שתבטל דג לחולה ולא יומית והכה קאמר שם דחית דשיקין דקד"ק
קש"ק קר"ק דאמר בכיה עליהו כיון דהם תקריב לגדת תחיל תוצת
בחבליה (ושוד חבלי עיי' פ' פנחס ע' תסח שהם קניהו יחיה
יחירי חכיותא עלאה יחירי קבלה יחידי רזי תורה דחיקת לון שיתת
וכו' דחיגון חפיקי מיס דאוריית' לגבי שכיבת ביגוא ואילין חיגון חבלי
ונייסיס דיולדת דאיהי שכיבת וכו' ע"ש כי נדיק הוא) ולהו עשר
עוברת כלילן בתלת חיגון דאיגון קשר דאיגון תקיעה שבריס
תרועה וכו' ויהיו דשוי קשר אתעבר כיה שקר ען עלוי לגבי נבוכ
כד אתעבד עילוי מעלוי דכיה תוחלה מלחוה ליהוד כעולם יתעבר
בעלמא סיה כשוב וכו' דאיהו פלגון אתון דילי' יי יהו יהוד ע"כ
בהוא ואיכו ובכן נדיקים ירחו וישמחו ע"כ והכה כתבתי כי אית סיוט
ומיחל כחש והכה נ' אלה נ' דשעים והוא קשר דשעים כי כל עשר
כלילי בג' הללו והכה משה ויעקב היו בחד דרגא נגד עיוולת ד
דאוקיעית דק יוסף כי יותר בוילעלה כי כי בסוד ישראל בחוקום לאה
קשר תפלין של ראש תפלה ליוסף לים החלמים ר"ת לאה והכה משה

ויעקב

ויעקב כנגדם הי׳ שמיאל ומיחאל וכנד כחב שהיו לחצת זכוכים שהיו מגד
שלכות דקדושה לזה הוה דוד כחתר הלרכתי והכה ישראל ני יעקב
דוד שכולל כל בני ויש בידו כח להכרית לעקר הכ״ל והו דוקא כשיכה
לא׳ וכ״ל ולזה קחתר קרח אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביהוד
ונו׳ ע״פ הכ״ל ויכחשו לך לחויבך הייטו נ׳ הכ״ל לחכל תהל מכושר
ולחתה על במותימו תדריך והכה הלרכתי מה דלי׳ כפ׳ תרומה ע׳ רפב
ועוד דיו לוכוח מלבר וחזור מלבו הכי לימן מלרי לחנהג ומכוונים
לוכוונים בהלי עלמיל דליהו לבר ומפירין בההוה עלמיל דליהו לבו
וכב״ל דיו ליעכל דיו לעבד לפיות כרכו ד״ין י״וד י״דו חכמ׳ ותבונה
ודעת דכתיב בר כם כי״דו בד״ו ע״ב וח״כ כשמתיב כב״ל לוי מחזיק
סוד חב״ד שהם נ׳ קלרים לוי״ ולוי כל עשר ספירות נכללים בתלת
בקש״ה לוי לתעבר שקר מן עלמיל ונם הלרכתי לעיל כי לו מחבר
ג׳ לנבעות דקיינו נודל שבו שם יו״ד ה״ו ו״ו ה״ה שהוה רמז לשכינה
ולנבע שבו י׳ יה יהוד שהוה כגד שם ע״ב שהיה וכב״ל ולנבע הכך
מ״ה והוה מה דלי׳ כפ׳ קרח ע׳ ס״ם עשר ספירות יוד הה ואו הה
דסליקו מ״ה ובתיון דלסליל בינתיה מ״ה סליק י״ס ס״ן והלי לוי
דלוקמוה מ״ט חל תקרי מ״ה חלה מלר וכו׳ ולזה לנבע שלמעני שבו
הוה יהוד יוד הה ואו הה כקרא שהיה והוה כי הלרכתי לעיל מה דלי׳ מלמר פ׳
כפ׳ ברחשית ע׳ קלב ע״ב לנכפין דתלין בהו כחשבן ע״ב כלהו לא בראשית
שתחדון בחתרת דליהו שכיכתא עד דייתי ההוא דלקרי חדם דליהו ע׳ קלב
יוד הה ואו הה ע״כ לזה בחיבור נ׳ לנבעות הללו נרמז כל הסוד הכ״ל
ויש בידו להכרית לכחוב כחטה דילך ובסוף בקולמוס ולייטו כב״ל לזה
שחר שמביא נח ולהיה ביום ההוא לא יהיה חור יקרות וכב״ל כל הנחל
וכל זה יקום ע״י ידים וכב״ל ולזה קחתר זמתיתי לומרים לשרי מי
שפא לכהן ותלמודו בידו ולזה קחתר שם תכף ולהיה ביום ההוא יהיה
על מכולת הסוס קדש ליהוד וכו׳ כדלי׳ בנח׳ ומכה ככתבי הלרי ז״ל
סוס ורוכבו רמה ביס סוס לילית ורוכבו שמיל ועיי׳ כפ׳ בא ע״ש
ומכה הסוס נ׳ שמיל וכתיב שמיל החריבה כי הקדמוני בסוד ר״ה
דחב י״ו לחה כי הלרוך בת י׳ לורות חסם קלייטו מה לכבר הלרכתי
כי בחטה לחד״ר שהגיע עד לרין לכפין ונגמו חור דל״ת ולו נסתלקו
מהמוקבל ט״ם עליונו׳ וכו׳ ונתגדלה נור הרשעה המרשעת ונשלמה
בי״ם נשורי׳ ונגדלה נופת וקוממה ו״ם לחלוה החריבה ולחנם שמיל
הכר שלה לה כתיבו הלרוניו וכו׳ כי לילנו הלרה כ״ת מן ו׳לורו׳ לבד
ו״ם יוחרת הכבד שלילי׳ יחיבה על כבד בעלה שמיל ע״כ ולזה
לעתיד מיתבטל הכבד עם היותר יקר יעקב ה״ו יעקוב ודוד יקר י׳כי
לחלוה החריבה ויקרת דויד חלה כי ולזה קחתר כ
כל מילו׳ המום שתולין למום יהיה קדש לה׳ ור״ת מפרש כל ביהה
שכזו ת ישראל עד שעה שהסו״ם ר״ן ר״ל כל זמן שליט הלרורה יהי׳
הכל קדש לה׳ כי לו לחלוה החריבה ולזה קחתר תיכף ומ׳ ביום ההוא
יהיה י׳ לחד ושמו לחד ומפיים חתר רב נחמן בר יצחק הנה״ו נכתב
ביוד הה ויקרת בחלף דלת הנה״ב כלו לחד נכתב ביוד הה ויקרת מלמר שופטי׳
ביוד הה ע״כ והוה כי לית׳ כפ׳ שופטים ע׳ תקכה לדון בסייה לימלן ע׳ תקכה
למיחל הה״ד כי רוחה בשמים חברי הבה על לחוים תרד חרב דקב״ה
חרב דקב״ה י׳ ריש לחרבת ו׳ נופת לחרבת ה״ה תרין פיפיו׳ דילה
כרתיך׳ לחרבת לחבי וכו׳ שמו דיהוד מיתה לכחם וחיים ליפרחל ע״כ
ולכך לעתיד יוליח הקב״ה חתה מנרתיק׳ ולכדנק׳ ביוד הה ולה בכרתיך׳
ומוכן נ״כ פסוק לחזרי ישראל ונו׳ ולחר חרב נחותיך ונו׳ כחוב ע״פ לו מה דלי׳
בפ׳ ויקרת לפסוקים הב״ל כפת תטבעה שפתותיך כלה וכב״ל כי מיד דיהת
ע׳ כו מרחפ׳ על פני המים מיית לחלרוניתא מיד יהת פורקנה בפ״ד ויחזר
חלבים יהי חור ולזה קחתר קרח כדו מתוך בבל ומחרן כשדים יחזו
ויהיו כעתודים לפני נחן כי עד הנה לה הייתם רק נחן בגלו׳ לבבל
כשתחזו מן הגלו׳ ויהיו נדוליס כעתודים וקחתר קרח מוסקי קשת ונו׳
כי ליתת כתחל לחדרת ע׳ רמ״ב תניח לר״ם עד חיל׳ ניתיב בקיומת מחר כשת
דחר שמיל דכתיב עת לעשו׳ לי׳ וכו׳ יומין ועירין ומחרי דחוכה
דחיק (הוה שמיל וכב״ל כי והו חבלים ונירי דשכינת׳) ולחינן בשולי
כר חלת (הייטו הרבנים בעלי קרנים) לח לחנחן ולח ידעין כדקח
יחו לכן לתכבשו חברית לכי לחדרת עלובחין שריין ורוממי וכו׳ וקחתר
הפרו תורתך מחי הפרו תורתך ר״ל חלח לומדין תורה וע״ז קחתר
ולעתיק יומין לחתר ר״ל סוד התורה לינן לומדים עיי כפ׳ ברחשי׳ ע׳
כ״ד וכל מילין דעתיק יומין מלין דחכמתה לינן ברוח סתימין עלאין
ע״כ ולחיתה כי מחתרו׳ מחתר נכחו׳ וריעים לבעילה כשוה וחיה לח
מתפרשין כלל ויודע ספירותי׳ של חי׳ כן הן השבח היוצא לבתרים של

יחידה ולח יותר וכו׳ ועליהו לחתר החלף לך שלמה שכן חלת כתף
שכי פעמים נ׳ חלף וכתיב וכן כתיפיו שכן וכו׳ ע״כ כי כבר ידעת
בסוד התלבשו׳ עשר ספירו׳ כי לריך לינן כתרת עלוה ותחתיו
כלו חכמה וביכה וכו׳ והם ריעים דלח מתפרשין מהדדי כי חפם
קניניו בשער היחודים ולחכם סוד שכי כתפים חלו הם סוד תרין
כתפין דלריך לחבר הם מלבשים תוך חכמה וביכה לבה בכתף ימין
ביכה בכתף שמיל ולכן הם סוד ד״ם י״ה כי י״ה הם כלו״ה ולכן הם
בכללן זה בזה כי יה בכל כתף ולכן מועיל זה יחוד לזכירה כי זכירה
לוחיות וכריה כי שם תלוי הזכירה כי לין החכוכים הנוכחים שכחה
מניעים שם ו״ם ב״ מחות לו״ה שהם ע״ב דיודין להיה דיודין שהם
ני׳ וכוי וכו׳ וזה תבין מה דכתיב ולכניתין לחר ידיד יי׳ובין כתיפיו
שכן הייטו שהיה בשתיו לין כתפים הללו שהם בחקום חכמה וביכה
ריעים דלח מתפרשין מהדדי וזהו דכתיב נבי שלום משכמו ולמעלה
נבוה מכל העם הייטו שהיה מניע בשיעור קומה לכתפי׳ ולמעלה שהיה
מניע עד יחידה שהוה סוד כתר חלם ולו וכבי ישראל יונחים ביד רמה
וכ״ל ולזה קחתר תכף נוסקי קשת מיחיכם ומשמילם בחיי ולחכבים
בחיים הייטי בקולמוס דילך וכו׳ ו״ל בזוהר כידין ובדלין בידין
כחתר הלרכתי לעיל ולחכבים הייטו לחבי שיש טהור ע״פ מיחי׳ פרחם
ע׳ תכו הלרכתי בו בסוד חלם יוסף דיוויכל לתקריב לחבן וכזה
לחכבים מפולמין יקירין לשתכח מכייטו דמכייטו מיל דלורייתא בפקין
דלתתר בה ותורה חור וכו׳ יד רמח כלילי מת״ב נוונין ובנין דליהו
יוסף דיוויכל ומסו דשמילה כשיל הק״ב בוקמת דליכון יוסי ה
סדוכים וחנין נוכרלין וכו׳ דליכון שמיל וכתב וכו׳ ע״ב כי יניל לבב
ולזה קחתר בוקדי קשת מיחיכם וכו׳ לבל מי הם הזורקי חנים וקחתר
מלחי שלול ומבכיים הייטו שלוחדים סוד בשמח חיה יחידה מיודעים
בסוד חלם שהוה חור דלריך לכפין ולזה בה תכף לחה סתר לי חמר
ר״ת שמיל כי עליו כחתר רחשית נוים עשלך ונו׳ ולו תעכרי רני
פלא כי בלבוד השעים רכה נם ר״ת תעכרי רני שלט הוה ר״ת פרית כי
לפם קייטו בפ׳ בראשית ע׳ קלב הכישלה עלל בפרת דליהו יוחת
דכי׳ פרי׳ ורבי׳ וכי׳ סוד חלת ע״כ וכפ׳ ויקרל ע׳ לב ולחה בשלת עון
חטלתי סלה דל לעילה לעילה לחה דעתיקא פריש בע״כ הלי קרל
לחיד בכלל ע״כ נם בסידור הלר״י ז״ל ושלת סלה בעתיקא וזהו
דמסיים בפסוק לחה סתר תסובבני סלה וכבה י״ח פסוקים הם
וכ״ל כי י״ח הם לרורים וכ״ל ונם יוד חלף נ׳ שמיל והכה כל
הפסוקים מתחילין בבון כפופה ומסיימין בכון פשוטה כי לית׳ כפ׳
לחרי ע׳ קיט בן כפופה דל מטרוניתא והטעם שמלכות שיה בסוד
כפופה לימת בכתבי הלרי ז״ל בסוד תרומה ז״ל התרומה היה
בסוד מוקבל שהם בלה ורחל והם כ׳ הרון של הסם וכל ת״ח כלולה
מ״י הרי הם כ׳ שערי בינה כי כלולות מן י׳ משוש שמושלת י׳ סוד
דלקומת ת״ם יהי״ה י״ה למעלה י״ה למטה ו״ם בן פשוטה כזה (ן)
היה בינה ולפי שתין בה סוס לחיזה לפיכך היה מתפשטת למטה כזה
(ן) ולח כן בריחל חלח שתתעך חורך חלי׳ כדי שלח יתחזו בה
החסוכים ו״ם כפופה שמעלה לחורה לשתעלה ע״כ והכה לימת
בכתבי הלר״י ז״ל ביום ההוח יהיה י׳ לחד ושמו לחד כי מה שהי׳ עד
עתה חכור ולחשון ה׳ ומסכי וה״ יהיו לעתיד שכולם שוים יה יה ולו
יהי׳ י׳ לחד ושמו לחד ות״כ נם המלכות לימו נריך להעלות לחורה
להיות בסוד כפופה רק יהיה בסוד (ן) פשוטה כי לו ולח רוח
הטומחה תעביר מן הלרץ והיה לחשתיך מנער כי ברחשי הפסוקים
בסוד כפופה ולחרימך ישנו שיהיה בסוד (ן) פשוטה לזה שם
בשעודות לחר לחה סתר לי שמר לית כי תעבור כמים לתך לחי
ובנבורות לא ישטעון כי תלך כמו חם לח תכוה ולהבה לא תבער בך
והוח ככ״ל נחלת הם בטיל קב״ה מוקמת דליכון מים הדוכים ולימין
מוכרלין מוחן דלהון שמיל וכחב שמיל לם דניכם כחב מוחבה וכו׳
ולזה לית בנח׳ הבדרים חין נסיכם לע״ל וע״פ מה שהלרכתי לעיל
תבין מה דלימת בפ׳ כל הקורל ק״ם ומדקדק בחותיות׳ מבכון לו
הניכסם הייטו ניהנם הכ״ל וע״פ זה תבין ״נח כוס שבת בפ׳ הנוסח
דף ע״ג ר׳ זירא חסכח לרב יהודה דהוה קחי לפיתחח דבי חמוה וחוזח
דהוה בדיחח דעתיה ולח בעי מיכיה כל חלבי דעלמח היה ת״ל דף עז
חמר ליה מ״ט עיוי מסני בריחה והדר ולח לחמרי וח״ל כבריחתו של עולם
דכריחה חשוכח והדר נהוה מ״ט נעלה ונוטר נמולתיה מזוח דחכל
כיסי ת״ם תורת חכיך נמולתיה מזוח דדייר בחנוי ובעי לכרכוני
בקי וכו׳ מ״ט לית תיעורח דתרנגולתח מהלי לעילה לדדיירי חלבי ולח
עייל קומרח מתעורח וכי רם״י כל חלבי עלמח פירוש דבני׳ שכשהם

כפל

פי׳ מופלח נח׳ מסכ׳ שבת

בכל חלל העולם דאלכלם ליכי קנים לפיכך וכבו קנר כדי שלא ידבק
בה הקנים וכעי לכרכושי בקי להבריח היתושין וכו' ע"כ ברש"י והפ
הלח אבו מברכין על לנדה זו חשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את
התורה ולכאורה הכל מקשה מאי קאמר ר' יוחי לשכח לרב יהודה דהני
קלי לפיתח דבי חמוה למאי כפקח מיכה דקלי לפיתח דבי חמוה הכל
בלע"ז כי הם דבר ם שעומדים ברחוב של עולם כי הבה קלרבתי
בפסוק כי בחכמה יבנה בית ונו' בשער לח יפתח פיו פי' רש"י רחיתת
לחויל חכמה זו כחבני יקר וכמרגליות שנקנה בדמים יקרים כלומר
לימת חלמוד חכמה זו הכל מי שהוא חכם לומד היום מעט ולמחר
מעט ומסיים שם בשער לח יפתח פיו לימת ° כפ' ברחשית ע' ל'
רחשית חכמה יראת י' בנין יראת י' סוף חכמה היא לחעלה לנו
דרגת דחכמת עלאה הם"ד פתחו לי שערי נדק זה השער ליי דאלי לח
יעשו בהאי תרעא לח יעבול לעלמין ולזה קאמר רחשית חכמה
זו בשער לח יפתח פיו ר"ל לח היה מקבל עליו יראת י' שהוא שער
לכנסם פנימה היה יכול ללמוד תורה זו רק החסרון הכשיל בשער לח
יפתח פיו והכה השער הזה הוא סוד מלכות הכרמז בה' לחתיכה והפ
לימת כפ' ברחשית ע' קוח על פקוח ונהר יחרב ויבש בומכח דערב
רב בניהו לית רשו לחת י' לקרבח בה' תנייכא - הם"ד ערות כלתך
לח תגלה ע"כ והנה לימת ° כפ' לחרי ע' קכח חפם קניהו ותשב
ע' קכח בפתח עיניכ מלן פתח עיניכ כד"ח והוח יושב פתח החהל וכתיב
פתחו לי שערי נדק ונו' עיניכ דכל עייכין דעלמח לחלי פתחח מפלין
ויט חלי' וכו' כי לח ידע כי כלתו היח דח כלה ממש דכתיב לחי
מלכמן כלה ולחיחד מה תתוכי תבח חלי השתח כלה בעיח תבשיטח
ויחחר לחכי חבלח נדי עוים מן הכלן חבלח ולח תתן לחלח לאשר
לתריך ולשדי ליה דלח ישתכח בעלמח ע"כ והוח שכבר כתבתי כי לח
תתפיים מטרוניתח עד דיתדון מלכות הרשעה וזהו לחכי חבלח נדי
עוים מן הכלן חלו ישראל וקאמר עוד שם ויכי כמשלם חדשים וכו'
דשחרי יחחח רביעאה לחתערח דיכין בעלמח בחודי בבי כשח והיח
יגקח ממש' לחרח כדין ויונד ליהודה ויחח' ואיכח תימר כלקך הח כלה
ממש' לחרח לחשכח מה כתיב הוציחהו כמה דכתיב השליך ימשיים
לרן ותשרף בשלהובי טיהרח בנלות' מה כתיב היח מוכלת לחתושכח
בנלותח והיח שלחה לל חמיה לחמר וכו' ויכר יהודה ויחמר נדקה
ממכי נדקה ודאי ושמה נרים וכו' נדקה נדק ה' ממכי נשלת שמח דח
וכו' ר"ל יוסי מ"ט חמיה כתיב כחתר חד יהודה בחתר לחרח ר"ל
בלח לחקשר דח בדח חמיה בחתר עלאה חליח ע"כ וח"כ כחן חפורש
כי חלכות נקרח בשוד שלי' ואות' שהוח יכוד עלמין ונקרח בשם
חמיה והקדמכו רחשית חכמה יראת ה' זה השער לה' מי שירצה לעלות
לחכמה עלאה חי עלל בהאי שער יכול לידע כל סוד התורה והקדמכו
בחתר חד יהודה בחתר לחרח חמיה ר"ל בלח לחקשר דח בדח וע"י
עוד בפ' לחור ע' קפח כחריכות ותבין נ"כ מה שכתבתי ולזה קאמר
בנ' ר' זירח חויל לר' יהודה דקלי לפיתח דביה חמוה ר"ל שבכם
בשער שהוא רחשי' חכמה יראת' יי' והוא בדיחת דחי' כעי חיכיה כל חלני
דעלמח הוא ר"ל כי רחמו' לחויל בשער לח יפתח פיו לחכל חויל לר'
יהודה דייקת לפיתח דביה חמוה דייקת וח"כ ידע כל סוד ולזה שחל
ליה ר"ט עוי מפני בריאת והדר לחמרי כי לימת ° כפ' ויקרח ע' ר"ב
ת"ח עז לקרבת לחתי והח לח' ר"ם עז שחל דיליה לוליף דהח סטרח
זכות כיחח הוא ע"כ וכבתבי האר"י ז"ל בסוד עזח ועשחל כתב ז"ל
ולכן העזים הם דין חזק ע"כ והנה שחלתו היה ליזה כיתן המלוכה
בתחלה להזות סטרח ביחח והד' לחמרי היינו מלן קדשים חלו ישרחל
והביב כי לימת ° כפ' מקן ע' חלח ויכי מקן שבעים יומים ופרעה חלם
והנה עומד על היאר ר' חייח פתח ואחר קן שם לחכן וכו' וכבר כתבתי
פי' כי ס"ח נקרח קן היומים ר"ל כפיהיה קן היומים הו ופרעה חלם
שיתגלה הפתר ויכין מרומו וקאמר והנה עומד על היאר היינו בשם
ע"כ שמהן שהם לותיו' רי"ו כמכין היאר והנה נבי ס"ח כתיב קן שם
לחכן חשח"כ נבי יהלכו' בית דוד כתיב לחן קן לימלכתו ולזה שפיר
הביב כבריית' של עולם יתחלה חשובח והד' לחור כי קן לחכן לכך
מוכרח להיו' בתחלה מיחלכה של עזים ורש"י פי' שתם עזים שחורו'
שם ומוכן והייכו כך"ל ויכי חור דח שיחלה דביה כפיק חכן דחחכיך
לחכי עלמח וקחח"ט נחלי זוטרח נביותית כי לימת כי נחל
הוח בסוד מלכו' כי משלמת נמול לרשעים והקדוכו כי מלכו' היח סוד
כפופה זהו שלת מ"ט זוטרי נביותית שמכך חורחיה חליה וכך"ל
והביב כי לימת ° כפ' כי תשח ע' שלח כפוסבה בין החוחים כן רעייתי
בין הבנו' בעת קב"ה לימעבד להו ליסרחל בנוסח לשעלה ולימהני

מוסבה חדח כנוסח לשעלה ומוסבה ד
דשלקח דיימ ואתבריר משחר ונדיקלח הוה חלח היימ דשלק' בן
החוחים וכו' כד בעח קב"ה לאפקא מוסבה וכו' כדין יבשו חוחים
ואודריקו ואשתניאו ולח לחשבו לכולם ע"כ והוח כי לימת בסוד
חוחם בתוך חותם לחם קניהו דעגין היין הם הנ' שביסוד דמוקבח ושם
הנ' חיכ' שבה וכו' ונודע כי כל החנונים והקליפות כל חיותם משמיי
היין העליון ושם עומדים תחת שכנקבח ככוכב בסוד ורעליס יורדת
מות ואיכם כלחוים חלח בסיומח ע"כ והוח סוד מה דלי' ° בנע' עיר פי' בנת' עיר
הסיומך לספר ולזה פריך הנח' מ"ש נחלי זוטרי נביותית רמז על סוד הסיומך לספר
שהיח כפופה רק הקדימו כי מושך חורתי' לימעלה כדי שלא יקפ
החנונים כי היח בסוכבה בין החוחים ולזה קאמר משום דאכלי
בימי קונים לפיכך וכבו קנר כדי שלא יתלחו בו הקופים ס"ח
ולכך כשיכלו הקונים יהיה בסוד (ן) וכ"ל ויקאמר מ"ש תורת
לריכח נביותית משום דדייר בחנוח וכו' כי לימת בכתבי האר"י ז"ל
ד' לבות מקן הם קליפות ושם נגד ד' לבות שבקדושה לברהם יצחק
יעקב דוד כי סוד היח מדת יצחק שהוא נבורה וכו' והנה יפכי שסוד
רמז לנבורה ונבורה סנילין ליכון כמד"ש מי ימלל נבורות י' ופסוק
זה כתיב נבי ביכם כי יצחק כמשך מביכה כדאי' בפרקי לבות לחי ביכם
לי נבורה והנה לימת בסוד מלבים ערומים כי ביכם מתפשטת עד
לימטה כדי להבריח החנונים והקדימו כי ביכם היח בסוד (ן) פשוטה
כי היח מתפשטת לימטה ולסוד זה מקאי בנע' מ"ט תורת לריכח נ
נביותית שמתפשט' לימטה בסוד (ן) והתיכון דבעי לכרכושי בקי
להבריח היתושין היינו הקליפו' להבריח ושלחת מ"ט תסיר' דתרכנולת'
מדלי לעילא וכו' רק בתחלה לתרגן נע' בפ' ° רלוהו כ"ד דף כו אר"ש
בן לקיש כשהלכתי לתחום קן כשריית היו קורין לכלה כיפי ולתרכנול
שכוי לכלה כיכי מלי קרח יפה כוף משום כל החרן ולתרכנול שכוי
לחר רב יהודה לחמר ריב"ל מלי קרח מי שת בטוחות חכמה לו
מי נתן לשכוי ביכה זה תרכנול ופי' רש"י שכוי לשון רחיה ע"כ לימת
בפ' יתרו ° ע' קסד על פסוק ולחמת לתכם על ככפי כשריס כשר בתן מלמר פ' יתרו
דוכתח ח"ל בלתרי דיעקב מ"ט משום דכשר בכלה לשכתב רחמי ע' קסון
לכבוי דיכח לנבי לחרכין וכו' ומכלן דכשר רחמי לקרי דכתיב דבך
הכשר בשמים בשמיב משם ע"כ והוח דהקדימו יהו דלי' ° פ' בשח ע' רם מלמר פ' בשח
ומה לחמר הכח מלת יי' מן השמים כוערי חפין לחתר ומשמע דכתיב ע' רם
מן השמים שם ומים רחמי ודיכח ע"כ ושם בפ' יתרו ע' קסו בשלוח
הקין כתיב שלח תשלח לת הלם ולת הבנים תקח ונו' רוח דעלמח
עלאה דלח לתייהב ביה רשות לחפתכלח ולחטרך לשלח ממנו שלחתח
ולחסתכלותח ביה ולת הבנים תקח לך דכתיב כי שלח כח לימים ר
דלשמים מקנה השמים ועד קנה השמים חכל לעילא מקנה השמים
שלח תשלח ע"כ והוח כמו שכתבתי מלמר פ' תולדות ע' שלב והבן
בחוק מלכתך וסימן לזה החנבעות והוח הקדימו מה דלי' בפ' קרח
ע' סם עשר תנבעון דסקליקו דלהון לעשר ספירן דלימין עשר ספירן
יו"ד ה"ח ו"ח ה"ח ע"כ וכבר כתבתי כי ר"ת של חנבעות נודל
חנבע לחמר קמיכה ורת עולה כימנין להיה יהוד לחרי כי להיה הוח
בכתר יהוד בתפלר לחרי בחלמו והקדימו כי זה השער ליה"ד והיינו
ע"י חלבון שהיח בקרח תרעח קדישח כי לחרי בחלמו כזה חלף דלת
כון יוד נ' תרעח נם לימת בכתבי האר"י ז"ל דע כי הנוקבח דז"ח היח
לחורי ועיר חפין ות"ת דוע"י לי חפין נחלק לנ' שלישים שלים ס' עד
החוק וכ"ם יון החוק עד סוף ת"ת ונמלח כי מיעוט כתר הנוקבח ה
היעוזד בלחורי ת"ת שלו הוח כ' שלישי ת"ת דעיר חפין ע"כ
והקדימו כי נודל הוח שם יו"ד ה"ח ו' ה"ח שבשם זה רמז לחלכות
ולסוד זה בנודל הק שבי פרקי ע"ל דף ה' ענ שפריך יוזוה להיו' בוסקוף
בסוף שלים כי יזוזה נ' לחרי שבוח השער ליהוד לקבל עליו עול
חלכו' שמים ו"ל בפ' פנחס ע' תף יזוזה ושם שדי פדין ושכיכתח
תרעח דיזוזה זה השער ליהוד ע"כ ופו' ע"ם ולחר זה הנקרח חנבע
שבשם שבו הוח י' יה יהו יהוד ולחנבע לחנבעית שהוח רמז על עזוזת
דלחוכניתח ולכך הוח נדול ויכולם כי כתן כלחר והבן בחון חלחכתך
ומוקפה השמים לתה דומה לכל לעילא שלח תשלח והנה חנבע קטנות
שם ע"כ יו"ד ה"י ו' ה"י הוח חכמה ונקרח ות כתבתי טעם חוסלח
עניי לקיון ולחנבע הנקרח קוויסה לותיו' קיון י"ק הוח בסוד תבונה
הכיוכך יון ביכה ולכך לחנבע שהוח ות קטן חכולם כי ו"ל בפ' תולדו'
ע' שלב חכמה עלאה סתימאה דכל סתיימין ולח לחתיידע וכו' ע"ם ח"כ
לחתפשטת לחתהדרח לחתהדרח ברחת דעלמח דלתי וכו' בביכה ותבונה הוח יותר נלוי מן חכמה ולכך לחנבע קוויסה
יותר

יעתר נדול יזדת וקאמר תו בעית לאתפשטא ובפיק ואהדי לאתר ניית
לשאל ורוחא ואתעביד חד קלא כדין יתתון והלאה ליהוי חזן לזה
אתכנש אתמכעי הוא יותר נדול ויכול וטע שהתכנש מפסיק בין
נדול לאמר כי הקדימו כי כתכנש הזה הוא (י"ל יה"ו יהו"ד)
הוא נגד ע"כ שמהן לשר מטרוניתא עולה לתכון וכו"ל ע"פ מימר
כי תנח ע' תקל"ד (וה"ו תכ"י וה"ו) דליכון וח"ו דכליל בהון
ע"כ שמהן כמיכן חס"ד דכהון הוה לאתנהר לאבהה' על ע"כ לומין
ובכלה דילך הוה סנולה ליה בע"כ שמהן ע"כ ח"כ מוכרח להיות
נדול ותכנש ביחד רק ע"כ שמהן לא יתפתחון בחינת דליכי
שכיבתא עד דייתי ההוא דאקרי אד' דליהו (יו"ד ה"א וח"ו ה"א)
לזה הוא תכנש הקרוי אמה הוא שם (יו"ד ה"א וח"ו ה"א)
ושם בפרשת קרח והיה בתוכב' מלחם התרון תרוממ ליהו"ד
כגון רוס ידיהו כשא ולימון עשר תכנעו וכו' ותשכיל בדעתך
פשתרו' ידוך ותחבר פיחד שהנדול הוא הרחמן לפניך ושני תכנעות
שהוא קדיפה וזרת ליכי כליכי כלל : ובזה תבין סוד קדושין
שיוקדשין בטבעת ובותבין על התכנע לפ"ד ה"א וכו' כי ליתיה בפר'
תרומה ע' רנ"ט יתח ליהו על פתורא ואמר ועשית את הקרשים מאמר ס'
לשכנו עני שטי עומדי' כתיב הכא עומדי' וכתיב התם פרפים תרומה ע"רנט
עומדי' מה להלן פרפי' לף כאן פרפי' לאין קיימין בתקוני דכלה
ושתין תחכת דחופה למשרי בההוא חופה רוח עלאה בנוונא דכלה
לתתא דאתעדיך לתקנא חופה לחופה בתקוני שפירו ליקרא דכלה
אחרא דאתי למשרי תיון בחדוה דכלה תתאה ובנין יקרא דההוא
כלה עלאה לאתעדיך לשעבד חופה דשפירו בכל תקוני דשפירו לומיא
לכלה עלאה להניחא חדוה בנוונא דא וכו' לף הכי שפיר בכל חופה דאתעדיך
תקוני שפירו לחופה ליקרא דכלה שתם דהא דא בנוונא דדא קיימא
דא סלקא בשבע ברכאן ודא סלקא בשבע ברכאן ע"ש בתריבות של סוף פי' נמ' מסכת
הכרכות של חופה : ובזה תבין פרק האשה שכתתרלה לף ח' כתובו לף ח'
לאמרו עליו על ר' יהודה שהיה כוטל בד של הדם ואורקד לפני הכלה
ואמר כלה כלה וחסודה רב יפתח אורקד לתלת וכו' פ"ש
בנמ' דלכאורה קשה לזה נקיט הדם ולזה רב שמואל אורקד לתלת
לפ"ד כי הקדימו דמטרוניתא עולה בנ' לבהן ולו כשלה שית ע"כ.
והקדימו כי לא תתייחד מטרוניתא עד שתרלה נקוה והקדימו ובכן
נדיקים יהלו ושמחו כי תעביר מיצלת זדון וכו' וזה ובכן תרומו
בשם (י' יה"ו יהו"ד) תרומו בחינת ואתיא בכתבי האר"י
ז"ל הדם בחלוקו כוף ה"י דלת סמך נם הדם כפשוטה ניטטריא
לאברהם יצחק ויעקב וה"ק לזה נקט הדם לרמז לקוד הכ"ל ולכך אכיחן
נוספת קדושין על תנבע דאל"כ לא תתפיים ומכיחן הדם כי אייכים
זה לזה ורב שמואל נקט לתלת כי יותר מפורש כשנוקטים נ' הדמים
יעתר הם תרומות (תי"י) תכות ובזה תבין מה דאיתא בפרק במה פי' נמ' כאה
מדליקין דף ל"נ בהדי דכניא מעלי שבתא חזו ההוא סבא דהוו נקיט מדליקין דף
תרי מדלתי לסא ודהיט בין השמשות ת"ל הבי לך ת"ל לכבוד שבת ל"נ
ותסני לך בחד יד כנגד זכור וחד כנגד שמור כי ליתיה בפ' ויקהל ע'
שם"ה שבת ש הא לוקמוה רוח דתלת לבהן דמתחדן תרומה על
בבת יחידה ואיכי מתעטרת בהו ואיכון בעלמא דאתי ע"כ ועיין
בפרשת תרומה ע' רל"ד בתריבות כל העיזוד ותרלה דכריס כפלחים
ולכך ההוא שבת נקיט תרי מדלתי לסא היינו שני הדמים לרמז על
קוד ל"ל ועיין לקמן בהלכות שבת תחריך בזה ושאל למה לך כביס
קלא הרמז בת נם בהדם ת' והשיב נגד זכור ושמור הכרמוזים בתיבת
לאחד : ובזה בי' לשרי מי שבת לבהן ותלמודו בידו שיכול להרחות כל
פודות התורה בידים ואל תתמה על זה הלא התרכתי לך מה דאיתא מאמר פרשת
בפרשת יתרו ע' קכ"ט ת"ל ידי חלין דוכתין ורזין דשוי קב"ה בבר נש יתרו ע' קכ"ט
ומדה לן בחינתן לבר ונו ובההוא כף וכו' ע"ש ועיין בפרשת חלה
קדכריס ע' תנ"ב ולזה איתא כל המזלול בנטילת ידיים נעקר מן
העולם ולזה התרכתי זכלה תכנעו דכתבי רזין דק שם בפ' יתרו וכלה בי' נמ' כמה
שותקקן בחדם דאיהו קאים ברוח דכלם חלבים נחזור לנמ"כ כי כתובו לף ח'
איתא בכתבי האר"י ז"ל והקדימו לעיל בסוד חותם בעוך חותם עכין
ב' חותמו חלו שם בחי' היסוד והמ' שמושת כמלכו' והה"נ שם יין
המשומרים עוך היסוד הקרוי חותם וע"נ היסוד יש בו חותם שכי :
וקיל יתלכו' וע"י שכי חותמו חלו יין שלישי של החתונים ליקר יין
היין הפנימי שהוא והכה חות"ם לותיו' תתו"ם לומר עד כאן תחוס
שבת ושם והלאה שם קליפו' וכו' והכה חותם הה של המלכו' כשלך
מן לבושי כהי' דביכה שם נ' להי"ה דיודי"ן דשבי"ן דחלבי"ן ושם נ'
חות"ם עיין בפרש' ויקרא ע' ך' וכפר' פתויכו ע' פקע"ד שנילה

סוד זה שלא ייעול בכסופא קמיה קב"ה : ולזה קאמר כשבחתי
לתחום קן כזריח כי ביכה נקרא קן נשור ושם כאמר שלח תשלח
מרבעזוך רק מקום השמים שהוא סוד בזריח כאן מיתן רשות לדרוש
ותחום זה כשלך מביכה לכך מדייק לתחום קן כזריח והיו קורין לכלה מאמ' דכרים
כיכפי לשון תמופה כי ז"ל בפרשת ילכה דכרים פ' תס"ט והיה כ
בתלכם מלחם התרן תרימו תרומה ליהו"ד קרח דא על עמיר ע' תפ"ט
התמופה לתאיר מאי תמופה דייכו תכ"ו פ"ה ורוח דיליה תנו כבוד
ליהו"ד ולהזיכם דהא פה עלאה הייכו כבוד וע"ד תכעי לן לאחמא
לעילא לתחוזה דלית תכן יהבין תלא להאי פה דלית שבחא למלכא
עלאה תלא כד ושרילא מתקבי לה ויהבי ליה למלכא : ודא
הוא תמופה ע"כ . וכבר כתבתי לשעלה על פירוש מאמר פרשת
בראשית ע' קכ"נ ומלכות מתכת דכללה מכללה ואיהי פה מאמר בראשי'
וזה קורין לכלה כיכפי ויהבית פסוק יפה כוף וכו' כי ליתיה בפרשת ע' קכ"נ
ויקרא ע' ו' נדול י' ומהולל מלא כדקאמר יפה כוף משום כל ויקרא פ' ויקרא
כתרן תושבחתא דוונא דלמהן יפה כוף דא קב"ה ודא נדיק ע' ה' נ'
ומשום כל כתרן כדין הוא תדוותא דכללה וכי' מתכרא עד כאן :
ובסידור האר"י ז"ל יפה כוף על ידי יסוד הר נוון ירכתי בסיוע
כתף הוד בעיר לאמיכו מלכות וכו' ע"ש : והוא על פי מאמר
פרשת ויקרא ע' מ"כ הרעיפו שמים ממעל ואת"ק קדישא ו שם ע' מ"כ
ושתיקים יהלו מלך שתיקים נכח הוד וכל מהות טובא אתכסי בנוונייהו
למיהב ליה לדרגא דמלך כנין דיתברכא מלך תיתא בימת כפתיים
דף קי"ו עתידה מצרים שתביא דורון למזבח כסבורה שלין מקבל נמ' כאם'
היינו אמר ליה הקב"ה לבל תסם וכו' כשאף מלכות לחזום קל וחומר פתחי' דף קיו
ומה הללו שתיכם לחיכם כך תכו שתחיכם על אחת כמה וכמה : אמר עתידה מצרים
ליה הקב"ה לנבריאל נעזור חית קנה שברף בין הקנים דכתיב שתביב
יכרסמנה חזיר מיער ויו שדי ירעכה ופירש רש"י דקלי על קנה
שכעין נבריאל בים ועליו כבכה כרך נדול של רומי שהיה תחלת
בניינם של לחזום לכך בתלת חורבנם יהיה על ידי נבריאל
ע"כ : ליתיה בסידור האר"י ז"ל שכתי עם הכולל ניימטריא תלאך
נבריא"ל שהקבל נבורה ומלכות ואחר חנות מקבל מנבורת הכיכה
הנקרא יין האשמור ע"כ : ולזה קאמר ותרכנול שכוי היינו
נבריאל ומכיא קרא מי שת בעותת חכמה היינו מלכות כי היא
עומדת בתחום קן כזריח ונם מביא פסוק לן מי כתן לשכוי ביכה
כי הלא קודם חנות מקבל יון מלכות חכמה זעירא ואחר חנות
מקבל יון ביכה והקדימו שנבריאל שכוי פירש רש"י לשון רחים לזה מאמ' פ' וירא
מקשה הנמ' בוסכת שבת אחר שמקשה על (כ') כפופה שהיא ע' רס"ב
מלכות שכוטל תורותיה למעלה מפני אחד החנוכים ואחר כך על
כן"ן פשוטה שהוא בסוד ביכה : והקדימו כי נבריאל כוטל יון
נבורת מלכות קודם חנות ואחר חנות מקבל יון ביכה ובפרשת
וירא ע' רס"ב נוון סומק דא נבריאל סטרא דשמאלא וכו' וע"ז מקשה נמ' מ"ט הלי
מחוכח על כל דיכין דעלמא וכו' ומ"ש מקשה נמ' מ"ט הלי
תמרא דתרכנולתא מדלי לעילא לאה תיתן נבריאל הלא על ידו
יהיה הבקיאה מחדוש ושכוי לשון רחים הוא והשיב דקאי לדלי כלילה
שהוא בנלות הדומה ללילה ולי עייל קוטרא מתעטרא הוא
דאיתא בפרשת תולדות יצחק ע' שכ"ב ויהי כי זקן יצחק ותר"ם
כתיב ויקרא לאלים לאור יום דא אברהם דאיהו מסורא דיומא
ולחשך קרא לילה דא יצחק דאיהו חשך מה כתיב ויהי כי זקן
יצחק ותכהן עיניו מראות וכו' והכה נבריאל זה מקבל מנבורת
ביכה שהשם כחשך יצחק לזה קאמר ולי עייל קוטרא מן מעשה
התחתוכים מתעטרא בסוד עורב לזה תיתן : ובזה תבין מאמר
פרשת עקב ע' תקי"ט קס ר"ם ואמר מאמר מתכיתין כשתיתין מאמר פ' עקב
וכו' לתעברו כעין ואתעברו שיכה מוכחן דהא ודאי משכה תורת משה ע' תקי"ט
בעלמא דהא לא לתעברא בכו אלא ברזין עלאין דעלמא דאתון
בהם הכה לא יכוס ולא יתן ע"כ : ומסיים שומר ישראל
דלעילא : וזהו דוקא על ידי רזי תורייתא וכ"ל לתכבשו תבריא
לבי תדרא וכו' : ולזה נרין דוקא רזי תורייתא דביה תליא
פורקנא וכ"ל דכתיב את לעשות ליהו"ד הפרו תורתך דלעילא
דאתבטלא : ובזה תבין פסוקים כתהלים קי"ט עברך לכי הביכני
תורתך את לעשו ליהו"ד הפרו תורתך : כי הקדימו מה דאיתא
בפרשת בהר בסופו מי שלא לומד רק הנמלה הוא בסוד עבד
והשביכה לי לפשר להעלות חס לא על ידי רזי תורה כי זהו
פירוש נעקה הנער חפר ה ואין מוציא לה : ז"ל

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' נמ

ושמתי כ"ד כ"ד שמשותיך וכו' . כי היתה בכתבי החרי"ו ל"ד
כי המוקבלת דו"ת מכפר החזה ולמטה והת"ת דו"ח מחלקין ל"נ שלישים
שלים לחד ע"ד החזה וכ' שלישים עד סוף הת"ת והמוקבלת כי שיעור
כתר הנקבה העומדת בחזורי הת"ת הוא כ' שלישי ת"ת
דו"ח כנודע הכה הח' נחלק ל"נ שלישים וחסד נ"י ע"כ
וכשתחלקהו ל"נ חלקים יהיה כל חלק מהם כ"ד וחלו ה"כ שלישי'
התחתונים כ"ד כ"ו והו ושמתי כד כד שמשותיך כי בעת תורכן
בטלה ממנה כ" תורות חלו כי כל חסד חור הוא דיום לחד וכפ' חור
נ"י כי"ת עם הכוללים ו"ס רו"ל כשחרב הבית היקדש יחסר לשחוק
כי כי"ת הם כ' תורות חלו נ' נם הם שחוק ולשתיך לכת יחזירם והו
ושמתי כד כד שמשותיך (והו לו חלת שחוק פיכו ולשוניכו רנה וגו'
והו נ"כ שמתי כחומריים לי כי"ת י"י כלך) וכודע כי ספי' הת"ת
נקראת שחק וכן כללות ו"ק נקראת שחק וכ"ל דף ובמוצאי כי כ"ם ת"ת
דו"ח שלוקחת לכתר שלה הם כ"ם שחק והו שמשותיך ל"ל כ' שלישים
הת"ת והו והכ"ד ה"ל הם כד ספירים דתורייתא והם מ"ם ברכה
ותחלת כד"ה ותעל כ"ד ה' כי הנוקבא נקראת ה' וה הכ"ד שלה והם
ג"כ ענין כ"ד לחותיות בשכמל"ו ולפי שחיכו לוקח בכתר שלה רק ה'
כ"ד חלו וחסר מחכה הכ"ד הנ' העליונים ע"כ והוא חוכן כל סוד כי
בלהו לית מתחלד בחברת דחיהי שכיכתא עד דייתי ההוא דאקרי
לחם דחיהי (יוד) (הת) (ואו) (הת) והוא סוד שחק כי (יוד) פעמי'
(יוד) (הת) פ (הת) (ואו) פ (ואו) (הת) פ (הת) גי' שחק והוא
כשתחברין כלהו בחברת דחיהי שכיכתא לוי ואד יעלה ון האדן
וכ"ל מתחר פ' ברחשית ע' קלב והוא לחר ב"ם כשל"ו לית בסידור
האר"י ז"ל ואחבת לת י"י תבוון להחיר מ"ב שלישי חסד שבת"ת ואיר
לכתר דמוקבל והם כפ' חור לוי ני' ואהבת והוא תקיים חנות עשה
לאחוד השכיכה הנקרא לת ע"כ והוא תבון שחר שכתב ושמתי כ"ד
כ"ד שמשותיך אבית נא' ואולך לתכם קומתיות אתי קומות ואחר זה
אביא לחר רבה ח"י ויחכן עתידין נדיקים שנקרא על שמו של הקב"ה
°שנאמר כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו לף עשיתיו וכו'
ע"ם והוא מה שכתבתיו לעיל דף מה דחיתה בפ' ברחשית ויאמר י"י
לחלים לת לחם בהחות ואמת עייל לון בשמיה בניורין דכ' יודין (יין)
וכו' : ואחר זה אביא נא' ח"ר שמואל בר נחמני ח"ר יונתן מ"ר על
כן יאמרו המשלים בואו חשבון המושלים חלו המושלים ביצרם ופי'
רשי' נדיקי' מה כתיב לחריו כי לא יפלה מחשבון תניא אם ין המחשבים
ותחכל לת שאיכו מחשבים וכו' : והוא כי מחרי דחובה דחיק וכל"ל
וון יהיה שמואל וכל מייתית דיליה לקטרגא להחוא חדוה וכו' :
לכך הוא דחיק וכל"ל ע"פ מחמר פרחם ע' תסב וע"ל כי שלחם
נברח פ"י ט"ר וכדחי בפ' ברחשית ע' קל כי יש לחל כל לחם רוח
סערה שהוא שמואל דחיק כ"ר שהם עון משחית לף חיתה ולעומת זה
מיכחל נבריחל מוריחל רפחל כדחי בפ' פרחם ע' ת"ו ובחבוד רשעים
הל"ל דכה גם החרכתי מחמר פ' ויפד ע' ת"ט בהחוח ויחכח דיוטי
בחברת לחתברות מה כתי' הכה יפכיל עבדי דלחתער לחתערותה לעילה
ואתי לחתערת וכו' : ולזה כמו שהוא כח לפתעורר בתשובה ובסוד
התורה כל"ל נבור בחרן יהי' ארעו דור יפרים יבכך זרח בחשך תור
ליפרים כך פרשב היפה"ר שהוא כיוון שמואל יעורר ויתנבר נ"כ
להלחם וכל"ל והכה הקדמכו כי יהום ונשת יהום מם"ט דכתר וכו' :
וזהו הסוד מה שמו בפ' פרחם ע תכו בסוד חלם דמסיים ובנין דחלי
בחרן כביא מתנועת דמיח וכו' . לחקרי נחלת וכו' : בה כטיל
קב"ה מוקמת דחיכון שמואל ובחש לזה קחמר בנח' החושלים ביצרם
חלו החושלים ביצרם וכו' . יחלה לם מחשבון חלו נדיקים ותחכל
לת שחיכם מחשבים וכל"ל והוא מחם כמזמור נבור בחרן יהי' דמסיים
תרוס קרכו בכבוד רשע ירחה וכחם סיכיו תחרוק ובחם רשעים
תחכד ובכתיב בהלוייה ונו' כי בחכוד רשעים רכה וע"פ מה שכתבתי
לחלם בברית על ידי ט"ר ו"ם חיחין וה"ר משמואל תבין הרבה
שחלה בברית שמואל בחרן בחבוד בחיחין דחיכון וכחב בחבוד
שחלה בדיבי בטילה ליחין בבוד ליחין ובחה דחיתה בחסכתת
שבת דף ם"ח בשהות מועל של יחין תחלה וכו' . וכל שבות
שחתה עובה לת יהיו חלת ליחין והכה בבר כתבתי בביאור על
שמואל ופתן תדרוך בפיר ותבין ובפירוש קום ורוכבו רחה בים
קום ליליה ורוכבו קח' בעלה פירדון בדעל שמואל עיין בחמור
ב"ח לחם קניהו לחלהים הרם שביחו בפיחו הוא חבעה זה הון
חלתעות בפירים כתוב י"י וגו' ישמח נדיק כי חזה בקם
בפתיו יהיה בדם פרשב בפתיו דיוקא ולכך בדעל שמואל כי
חמי והכה ליהלן כי בדעת כי הלא לחיתנו הוא בשמואל והוא

ע"ם דף דחיתה בפרשת משפטים ע' קנח ויתר ישקב לבדו וכתיב וירח כי לא יכול לו ויגע בכף ירכו להוות יהך רוח מיעקב והוות יהך בלחישו דלא יפסיק כהוה כד לחתא שמואל בטל הוות יהך ובלקי מהוות לחתר וכו' : ולא הוו ליה חולקא בכל בקדושה וכו' : כל ליכון רתיכין ופייתה דילי בשלן תדייר יהך ולחלי בכפופא לחכתריה ובנין דא לחי בריכי דשלמי מן דא ליהוו דכל בכפופא דלהון כתר יהך ליהו וכ"ם יהך דרבכן ע"כ :
וזהו כבא לכיאור קצת מן סדור מסכת בתחלה ב'כות ולחר זה סדר זרעים ולחר זה מסכת שבת ומסכת עירובין ומסכת פסחים וכו' . כי היתה בספר ברית מכוחה דף כ"ו ע"ד על הפסוק כיום הזה יהיה ישראל שלישיה למצרים ולחשור כל הע' שרים שמשלחתם על בכא מרוס כמצלו ובחלקו לב' כתות חלו הכה וחלו הכה על חלו מוסב שר ישמעאל הוא הנקרא מצרים ועל חלו מוסב שר של חדום והוא הנקרא חשור והו שקבל מן הגבורה מכד דשמעאל מן המרכבה ע"כ וזהו פירש בפ"ק דשבת דף יח עת ישמעאלי ולא תחת נוי ע"כ והוא רחשית נוים עולם וכו' . ועיין בפרשת פנחס ע' תכ"ו :
והכה מצרים נקראים חמורים : ולכאור מה דכתב לחשור והו מקבל מן הגבורה מכד שמעאל מן המרכבה כי חיתה ז"ל °בפרשת בלק ע' שם ס"ב כחלין כתרין תתחין לית יחיכא ושמעאלא דחחר ר' יוסי כד לתפרש מלבוי ידע בחכמתא דלעילא ברזא דלעילא וכו' כיון דהוי במצרים לוליף בהאיא חכמתא דלהון וכו' עיין לעיל : ומסיים לחר רבי יוסי לימן לימיכא כלילן כלהו בחד דחקרי חמור והאי הוא חמור דכתיב לא תחמוד שור בחמור יחדיו ע"כ . ובפר' ע' רי"ב מובחן פלוג לכלבים לימן קדבנין פסולים דיקיב לון ל למשמעאל כלב ומשרייתא ע"כ . ועיין בפרשת בשלח ע' רל"ב ובפר' הפועלים . דרש רבי וירח מחי דכתיב תשת חושך ויהי לילה בו תרמוס כל חיתו יער . תשת חושך ויהי לילה זה בעולם הזה שרומה ללילה . בו תרמוס כל חיתו יער אלו רשעים שבו שדומין לחמיר שביער (וכ"ל יכרסמכה חזיר מיער ויז שדי ירעבכה) יחזרת השוש יחפפון (והוא סוד שוש שהחרכתי לעיל) יחפפון ועל מעופתם יבכון . תזרת השוש למדיקים ויחפפון רשעים לגיהנם. (והוא סוד שכתבתי ומה שכתבתי לחעיל' שמח דיהו"ד חיתה לשמואל וכחש וחייס לישראל כי חיתה בפרשת בשלח ע' רס"ג לחר שכתב סוד על פסוק בתהלים יון המיר קדחתי י"ה בנין לנצח לשחר מלכין ולשחר עמין וכו' . שחרי ולחר י' לי בעזרי בשמת דלא חבר בשמת דהוה קדישא . ומה דחמר מה יעשה לי חדם הכי הוא דחכת כל חיכון כתר ן דלכח כד חתתקן בתקוני לתקדי חדם דיוקנא דכלהו כלא ומה דחשלים מתערבא לתקדי שמת קדישא תערבא . ומה דכיה לתקדי יקו"ד חדם בכלה תערבא . ומה דכיה ע"כ : כי שם מ"ה כולל גם חלכות שהוא חדכ"י כי חלוי שם מ"ה הוא ניוטריא כמכין חו"ה ע"כ . ו"ל בעין החייס כי ועיר פפין הוא שם מ"ה דחלפין בהוא ניוטריא חדם . ונם נוקבא נקראת חוה שהוא חלוי שם מ"ה ע"כ : נם עיין בפרשת פנחס ע' תע"ו וזכו מה דחיתה בפרק קמא דבדרים חין ניכנס לעתיד לבוח חלא הקדוש ברוך הוא מוליח חוה מכתקא נדיקים מתרפלין בה . דכתיב וזרחה לכם ירחי שמי שמש נדקה . (כי סוד שמש הוא נדקה עיין בפרשת ויקרח ע' מ"ב) : ורשעים כדומין בה ע"כ : °ובכה לחנהוך בחסכת בדכות ו"ל . תניח חוד ר' חלעזר חומר חלת משמרות הוי בלילה משמרה רחשוכה חמור מצר שכה כלבים נובחים משמרה שלים' תימוח יוכן מצדי לחו וחצה מספרת עם בעלה . וקחמר לחלי כפקא חיכה . לחולן דנבי בבית חפל ולא ידע זמן קיומה לחיות . כיון דחצה מספרתעם בעלה ותימוח יוכן מצדי לחו ליקום ולפקדי קדישת שבת . ולפ"ד מ"ם כי הקדמכו כי בפסוק כתיב . והיה ישראל שלישיה למצרים ולחשור . ושלם הוה בקרח לילה . ובלילה מתחלקת לשלשה משמרות . והכה מצרים בקרחים חמורים . וחה היה בגלות הרחשון . ולוה קחמר משמרה רחשוכה חמור מצר . שביניהו בגלות מצרים . משמרה שביה היינו עמלק כלב חביפא שנועקים קם הב . וזהו כלבים נועקים . משמרה שלישית היינו שכחמר וישראל יהיה שלישיה . תיכוף יוכן מצדי לחו וכו' . כי היתה בפרשת בחעלותך ע' ס"ו על פסוק בשיר השירים חכי חמוד ומצדי כתנדלות . ת"ח חלי קרח על כ"י לחתר כד ח'כי בגלות עם בהה כין לחומין דעלת'קדי ושיר' סה"ד לחחות לכו קטפם

וכך ישראל לתתדבקו בחוכמתא וחולקן בחכמת קבלה כדין לתתקליף
ואלוקם לתתבר בהו לתתיבת לחיי ולתמיה לחי חומה ושדי כוונדלות
בהדוה ותכת דתתכר עמי ח"ו ואלוקם (ל) לזה דתעיקר קדישת ז'
מבא דכנין ואלוקם דתקרי בדיק כיון דהכי מתתכרן כדין לו הייתי
בעיניו כמוחלת אלוקם וכו' ואריך טיבו דע"ק בחתר דדכר ונוקבא
וכבר התרכתי מה דתיתת כפ' כח ע"ר"ח לתכל לי חות בדיק דזכותי
ועובדוי לתהכרת בהון מטרוניתא ולמפטר מיכה לבושי דקדושתא
דפטטין ולקטטת לה כלבושין דנוכין סהירין דכזין דתורייתא מה
כתיב כיה ורחיתיה לזכור ברית עולם ורחיתיה ברזין סהירין
דתורייתא דתור ר"ו לתקרי הא"ר כי כד מצוה ותורה תור ובחלין
לתתר ורחיתיה וכו' ואמת המלך אכבה ויימא לה תלכה וכו' בלותא
מה אחלתך ויכתן לך בההוא זמנא אחלת על פורקנא דילה ובכהא ע"כ
הכה בחתר פ' ברחשית ע' קמח תלת מסמרת הוי הליכה וכל מסמרה
ומסמרה יסב הקב"ה ושוחט כחרי וכו' (ה) דהליכה עלה קב"ה שוחט
בג' מסמרות דתתן הוי תתן הוי ודחי וכו' וכך קריב לטורפא דסיני
בחית א תן ברחשית דחיהי תכסי וכחית עלה כתר ח"ל ר"ר הא
חילהא אלוקם ביהוד' לחתלי כחית ח"ן ברחשית חלת בנין דחיהו כביעו
לחסקיא חילהא זכאה דא דהתי לתתגליין ע"י דמסה וכו' וח"כ לחיות
נחתר תכי חומה ושדי כמוגדלות כמיתגלה על חילהא סוד (ל) ע"ק
כי חו שריק טיבו דע"ק בחתר דדכר וכוק' וסוד (ל) הוא כביעו
לחסקיא חילהא דהוא סם יהוד' הכקרא מחרי עלמא וחו ורחיתי' ברזין
סהירין דתורייתא ותורה תור דת ר"ו ג"י חין קוף ב"ה והקדימו כי חו
יתגלי חלם והוא סיין לעת דודים וחו תתר מלכא מה אחלתך ומיכה
על פורקנא דילה ובכהא גם הקדימו לעיל דף בסוד כד כד שמשותיך
כי בעת חורבן כטלה מיכה ה' לחורות כי כל חסד הוא חור דיום ה'
ובפ' חור ג' בית עם הכולגים וז"ש מחתרב הבית לחמור לשחוק כי
בית הם כ' לחורות גם שחוק נ"י כ' לחורות ולעתיד לבא יחזירם וזהו
ושמחתי כ"ך כ"ד שמשותיך ושודע כי כפי ה"ת נקדיל שמש וכו' ולזה
קחתר תורתינו הקדושה תניח ח"ר חלעזר כי חיתת כפ' מפטרו' ע' קמ
בשעתא דסליק משה לקבלת חורייתא מסר לי' ק"ב"ה שבעין משתתין
לחורייתא כד"א כל מטה לתשתן ושתין הוא חד מפתחא גניז וסתים
דלא הוה מסר ליה לתתתן לקמי' לחר ליה משה כל מפתחן
עלמין ותתלין בהאי מפתחא לחר ליה קדיש מלייא דעלמא
מה שמיה לחר ליה חיתן וכו' חיתן לגבי תורה שבכתב תניא
פי' כנמ' על לגביה תורה שבעל פה וכלא כדקא יחות ע"כ וזהו פי' כנמרא
דמקני והא דפריך והא תניא ומשיב אי תניא תניא כי סם חין למשיב והכא
תניא לבחורה קשה דלמ חיתא בגמרא ת"ם בדיים כ' שערי ביה כבדולו
בעולם וכלהו כיתבין לימשה חסר חד שכחור ותחסרהו מעט
מילהים אכל כלע"ד כי מוכחי כי שער הכ' כולל כ"ח שעריס
כיכין חיהיה והוא כי חיהיה הוא בכתר וכתר נקרא שער הכ' והכא
מניכו חיתא ביקטוע חדש ערך נלות סי' י"ו זה דכתיב ביחוקל
היה היה דבר י"י אל יחוקאל הייכו כי סם חיהיה הוא מסוגל
להבן של ישראל ולזו היה חו הסם שלם שמשה לא היו מתעכבין
כלל בנלות אכל בסתלק חו הסם חות (ל) ע"כ וח"כ לפי
זה היה משה מטיג כל השעריס רק היה חסר (ל) מן השער
הכ' והוא ותחסרהו מעט מילהים אהות (ל) ולכך כתיב נכוי משה
חיתן היה משנך כי זכה נס לכל שער הנקרא חיתן רק היה
חסר (ל) מן חיהיה שכולל כל השער הכ' וכדי לבחר לך כל זה
מה שחניח ביחוקאל חביח לך לחכם קניהו מה שהתרכתי כי חיתת
בכתבי התרי ז"ל דע כי הלח ידעת כי סם ע"ה דיולוי חלפין
הוא בשעיר חנפין וסוד לשעה חלף שניה ביחוכא שבשם ע"ה
שילף הוא סם חהיה והענין בקיצור כי סם זה על סם ע"ה
כשתביר מחנו לות (ל) ישאר דם ולות החלף הוא סם חהיה
והוא סוד הביכה הנכנסת בוניר להחיות' ולפי שכבר ידעת כי
כל דבר עליון כנכנס ויורד כמו שהוא למטה מחדרגה יורד
לחחזיק שלי ופכיוחיותיו בחשלה והכא זה השם דלהיה הנכנס
בתוכו הוה ר' לה יהי להיה עולה בניוטריה דם ושם זה של
להיה כשנכנס בו"ה בשעה בו סוד לת"ס שהוא חוציר שם י"ה
שהוא ניוטריה לחדם זהו רביעית דם שבחדם כי על ידי רבוא
סם להיה שעולה כמין ד"ם כשעה לחדם בשליות והכא בתלה
ניו מדריס לוקחים וזוחבים מזה הדם לפי חלה מפטרו בו"ה
ובשחר קו"ח בלתי דם ולבן היו מדרים סוכבים דם מישראל

וכך ישראל לתתדבקו בחוכמתא וחולקן בחכמת קבלה כדין לתתקליף
ואלוקם לתתבר בהו לתתיבת לחיי ולתמיה לחי חומה ושדי כמוגדלות
בהדוה ותכת דתתכר עמי ח"ו ואלוקם (ל) לזה דתעיקר קדישת ז'
מבא דכנין ואלוקם דתקרי בדיק כיון דהכי מתתכרן כדין לו הייתי
בעיניו כמוחלת אלוקם וכו' ואריך טיבו דע"ק בחתר דדכר ונוקבא
וכבר התרכתי מה דתיתת כפ' כח ע"ר"ח לתכל לי חות בדיק דזכותי
ועובדוי לתהכרת בהון מטרוניתא ולמפטר מיכה לבושי דקדושתא
דפטטין ולקטטת לה כלבושין דנוכין סהירין דרזין דתורייתא מה
כתיב כיה ורחיתיה לזכור ברית עולם ורחיתיה ברזין סהירין
דתורייתא דתור ר"ו לתקרי הא"ר כי כד מצוה ותורה תור ובחלין
לתתר ורחיתיה וכו' ואמת המלך אכבה ויימא לה תלכה וכו' בלותא
מה אחלתך ויכתן לך בההוא זמנא אחלת על פורקנא דילה ובכהא ע"כ
הכה בחתר פ' ברחשית ע' קמח תלת מסמרת הוי הליכה וכל מסמרה
ומסמרה יסב הקב"ה ושוחט כחרי וכו' (ה) דהליכה עלה קב"ה שוחט
בג' מסמרות דתתן הוי תתן הוי ודחי וכו' וכך קריב לטורפא דסיני
בחית א תן ברחשית דחיהי תכסי וכחית עלה כתר ח"ל ר"ר הא
חילהא אלוקם ביהוד' לחתלי כחית ח"ן ברחשית חלת בנין דחיהו כביעו
לחסקיא חילהא זכאה דא דהתי לתתגליין ע"י דמסה וכו' וח"כ לחיות
נחתר תכי חומה ושדי כמוגדלות כמיתגלה על חילהא סוד (ל) ע"ק
כי חו שריק טיבו דע"ק בחתר דדכר וכוק' וסוד (ל) הוא כביעו
לחסקיא חילהא דהוא סם יהוד' הכקרא מחרי עלמא וחו ורחיתי' ברזין
סהירין דתורייתא ותורה תור דת ר"ו ג"י חין קוף ב"ה והקדימו כי חו
יתגלי חלם והוא סיין לעת דודים וחו תתר מלכא מה אחלתך ומיכה
על פורקנא דילה ובכהא גם הקדימו לעיל דף בסוד כד כד שמשותיך
כי בעת חורבן כטלה מיכה ה' לחורות כי כל חסד הוא חור דיום ה'
ובפ' חור ג' בית עם הכולגים וז"ש מחתרב הבית לחמור לשחוק כי
בית הם כ' לחורות גם שחוק נ"י כ' לחורות ולעתיד לבא יחזירם וזהו
ושמחתי כ"ך כ"ד שמשותיך ושודע כי כפי ה"ת נקדיל שמש וכו' ולזה
קחתר תורתינו הקדושה תניח ח"ר חלעזר כי חיתת כפ' מפטרו' ע' קמ
בשעתא דסליק משה לקבלת חורייתא מסר לי' ק"ב"ה שבעין משתתין
לחורייתא כד"א כל מטה לתשתן ושתין הוא חד מפתחא גניז וסתים
דלא הוה מסר ליה לתתתן לקמי' לחר ליה משה כל מפתחן
עלמין ותתלין בהאי מפתחא לחר ליה קדיש מלייא דעלמא
מה שמיה לחר ליה חיתן וכו' חיתן לגבי תורה שבכתב תניא
פי' כנמ' על לגביה תורה שבעל פה וכלא כדקא יחות ע"כ וזהו פי' כנמרא
דמקני והא דפריך והא תניא ומשיב אי תניא תניא כי סם חין למשיב והכא
תניא לבחורה קשה דלמ חיתא בגמרא ת"ם בדיים כ' שערי ביה כבדולו
בעולם וכלהו כיתבין לימשה חסר חד שכחור ותחסרהו מעט
מילהים אכל כלע"ד כי מוכחי כי שער הכ' כולל כ"ח שעריס
כיכין חיהיה והוא כי חיהיה הוא בכתר וכתר נקרא שער הכ' והכא
מניכו חיתא ביקטוע חדש ערך נלות סי' י"ו זה דכתיב ביחוקל
היה היה דבר י"י אל יחוקאל הייכו כי סם חיהיה הוא מסוגל
להבן של ישראל ולזו היה חו הסם שלם שמשה לא היו מתעכבין
כלל בנלות אכל בסתלק חו הסם חות (ל) ע"כ וח"כ לפי
זה היה משה מטיג כל השעריס רק היה חסר (ל) מן השער
הכ' והוא ותחסרהו מעט מילהים אהות (ל) ולכך כתיב נכוי משה
חיתן היה משנך כי זכה נס לכל שער הנקרא חיתן רק היה
חסר (ל) מן חיהיה שכולל כל השער הכ' וכדי לבחר לך כל זה
מה שחניח ביחוקאל חביח לך לחכם קניהו מה שהתרכתי כי חיתת
בכתבי התרי ז"ל דע כי הלח ידעת כי סם ע"ה דיולוי חלפין
הוא בשעיר חנפין וסוד לשעה חלף שניה ביחוכא שבשם ע"ה
שילף הוא סם חהיה והענין בקיצור כי סם זה על סם ע"ה
כשתביר מחנו לות (ל) ישאר דם ולות החלף הוא סם חהיה
והוא סוד הביכה הנכנסת בוניר להחיות' ולפי שכבר ידעת כי
כל דבר עליון כנכנס ויורד כמו שהוא למטה מחדרגה יורד
לחחזיק שלי ופכיוחיותיו בחשלה והכא זה השם דלהיה הנכנס
בתוכו הוה ר' לה יהי להיה עולה בניוטריה דם ושם זה של
להיה כשנכנס בו"ה בשעה בו סוד לת"ס שהוא חוציר שם י"ה
שהוא ניוטריה לחדם זהו רביעית דם שבחדם כי על ידי רבוא
סם להיה שעולה כמין ד"ם כשעה לחדם בשליות והכא בתלה
ניו מדריס לוקחים וזוחבים מזה הדם לפי חלה מפטרו בו"ה
ובשחר קו"ח בלתי דם ולבן היו מדרים סוכבים דם מישראל

ואתה בנחולה כתפטרו החסדים וכו' ושם זה חין מוקום לחמוכים
להתחזו בהם עד כחן: ותבין כי הקדימו לעיל מה דחיתת
בפרשת משפטים עמו' קטת שמת יחידאה מכל שאר שחכן דחחסין
לעתיד יחידאה ויהיו (יוד) (והו) (הה) (והו) דכתיב כי חלק
י"י עמו וכתיב ואתם הדבקים בי"י וכו' והו פירוש הפסוק שאתר
משה לקב"ה בשעת שליחות לנחולה מחנירים ואמרו לי מ"ה שמן
מ"ה לחומר חליהם והם שחלו עם שם מ"ה הוא שלם והבה שם
מ"ה כשלם על ידי שם להיה וכל"ל לזה השיב לו הקדוש ברוך
הוא כה תלמר להיה שלחני חליכם ר"ל כי נם שם להיה שחכם
וזה כתיב נבי קול דמי לחיך מוטקים חלי מן החדמה כי חיתת
בפרשת בראשית עמוד קכח חובה דת דקטלות לחחוך לת
עבדת ליה חלת לעתיד לתתקרי מ"ה וכו' ולפ"ד ת"ש כי כשתלק
חות (ל) מן שם מה כי ז"ל כשכתבי התרי ז"ל כשכשתלק (ל)
משם מ"ה ושם חיהוד תבין מלמר בו שוסף שם החדם כלדם והבן
עתה עכן שפיכות דמים מה עכינו שהוא משתלקות שם מן חדם
עד כחן: כי להיה ברבוע עולה שם והשם מ"ה כשכשתלק
מוכנו (ל) נם כן נימטריה שם ובהתכר שכי דמים לו כשעה
חדם וחו וחי וזהו בדמיך חיי רומה לומר כשמתחברין שכי דמים
חו חיי כך חיתת בכתבי התרי ז"ל ולזה קול דמי לחיך מוקטן
חלי דמי דייקת לעון רבים ונם קלמר מן החדמוך חל"ה
מ"ה ושם חיהוד תבין מלמר פרשת משפטים עמוד ר"ד לחשם
קניהו בקדימיתת לת חוית חלת בחילבת דטוב ורע מטטרון טוב
מיהל רע ובכן דחומת בחיובתא ותתדבקת בחילבת דחיי שם
כפקת מעבד ותתדרת בן לקדוש ברוך הוא ומטה דתתמכר
ביד הוי עץ החיים (ו) דלהיהו בן י"ה וכן' נדיק מט בחתיישתא
חסר (ל) (הייהו מחסר (ו) שבשם (יוד) (הה) (והו) (הה)
שהוא להיה ביהו) ולזה ונדיק מט לבבי רשע ומלן נרם דת (ל)
לחד ניחשבים דחחשין תרעין יהבו לך חסר חד ותתלר מ"ט
ודת נריס ונדיק מט לבבי רשע דת מיהל וכו' ובנין (דת) דלהיהי
ביהה חומת לך כיהה דלוקמוה בחתניתין חלף ביהה דחומת כך
דתיובתא תיעול בין (ו"ן) ותתעביד (והו) לקיים בך ובישראל
וברחשים נדולים לקבלך וכו' ע"ש והיה כשלחים והחם קניהו
עוזב תעזוב ע"ב זו ודת ע"ב שמלן ויסע ויבא ויט דת (והו)
מן והו לכי והו וכו'. ובפרשת כי תנא ע' תקלד כי שם זה
כולל כל ע"ב שמלן וכל"ל בתריכות וזהו תבין מדרש ילקוט
בחבקוק שעג עונה ותחר חיכו זו וכלן עד שתעבני ושחל לו
על הלחת רשע ונס על קן והשיב לו הקדוש ברוך הוא כתוב א
בלוח ואחר כך חומר תודעני חת הקן ולכתורה קשה למה לת
היה קשה לשום נביה על הנחולה דק לבחבקוק ומה השיב לו
לפ"ד ת"ש כי הקדימו כי לבבי בשם ע"ב נליתי קן הנחולה
ותיתת בפרשת ברחשית עמוד כ"ט י' שמעתי שמעך הלי קרת מחר פ'
חמר חבקוק בשעתת דחתת מיתתת ותתקיים על ידת דתלישע ברחשי' ע' כט
לחתלי לקרי חבקוק דשכחת בספרת דשלמה תלכת שמת נליפת
דע"ב שמלן לינליף עלוי בתיבין וכנין דתתוון דתלכת ביתת דתנליף
כו לחבוי בקדימיתת כד חית פרחו מיכי' ובשעת דתלישע חבק
ליה לנליף ביה כל לילון לתתוון דשבעין ותרין שמלן ותתוון
דתלין שבעין ותרין שמלן נליפן לילון רי"ו לתתוון וכולהו לתתוון
לנליף ברוחת דתלישע בנין לקיימת ביה בתתוון דע"ב שמלן
וע"ד לקרי חבקוק עד כחן: ולזה נשוס נביה לת היה יכול
לומר הודיעני ת הקן הלת לנבי נליתי שהוא שם ע"ב לכל
חבקוק שהוא לי' מן שם ע"ב שמלן וכל"ל שהל הודעני
כשם ע"ב שמלן היכת מרומו קן הנחולה ועל הלחת כרשע
לכל הקדימו כל זמן שחסר (ל) שבתוכע השם שבין שני (ו"ן)
ולזו נדיק מט לבבי רשע ולזו ליכת שם ע"ב שמלן כי הלת ע"ב
שמלן הוא והו לכי והו בשלך כד עייל (ל) בין שני (ו"ן) ולזו
כעשה (והו) ולזו כתוב וברחשים נדולים לקבלך והכה שם זה של מ"ה
בלתי ת"ג לו"ח ולזה השיב הקב"ה כתו' (ל) כלוח דיוק שיתלך שם מ"ה
ולזו תדע זמן נחולה ומחוד תבין כזה מה שהת רבתי בספור א ברים
ישראל מי כמוך עם נוסע ביהו"ד כתיב כת' רבתי לכוד הכ"ל ולזו
מסיים ואתה על במותימו תדרוך ולכך כתיב התורה בסוף פסוק
לחחרון כי זה יהיה לסוף ימיהל וכזה תבין זה דחיתת בדר"ל תיפת
רומן של מחשבי קונין שהרי כתיב מחנין חיתת בקבורתו של משה

וכתיב

שעם כמין עלי פי נגלה על נמ' תיפח רוחן וכו'

וכתיב ולא ידע איש את קבורתו וז"כ היך רומה ליעקב קן הנחולה ע"כ ולפ"ד ל"ש כי אפס קניהו מה דל"י ב"ש כרחשתי ע' קלב ד ככבשו לפרדס תכייכת עלמ בניהן ותין קבור ההוא דאתמר ביה כל הולך על נחון לאבר דכתי וכתיב ויסך ולבוה בעדו ולא ידע ית קבורתיה עד יומא הדין דאתגליית תמן ע"כ . ובספר תקונים גיהון ההוא דאתמר ביה ויקבור אותו בני ע"כ . ואבואר דקרא בשם כי ליתיה בפרשת ויחי ע' תק"י והחייתם את לבבי לחות לחת ואתי לחת ואתי ליהו דת אות (ו) בגין דביה שריין חיין ע"כ : ולכאורה ראיה משם (כו) דנחן (ו) והו) הוא דברכת והוא כאמצע התורה כי הוא סוד שעודת דאתמר בסוד שמים חג חיים) ובשעתא דקב"ה אתכרך מיכוונת דכאלף כאחד אהמר בסוד אלף אלפים ורבבות קדישין ונקרא ע' ל"כ של חות ע' ק"י עלי פסוק ונסך יונח מעתן להזקות את חנן תבין כל אם) כדין נברין רתוי ואתכפיין דיכין הה"ד יי' יחתו מריבו מריב (ו) עלוי בשמים וכו' בשעתא דאלף דעתיקא קדישא שריא עלי ואלף דיסיד בההוא אתר דאקרי שמים כדין ידעם ותבר תליהן ותוקפיהון דיכין תקיפין ויתן עז למלכו דא קב"ה ויר' קרן משיחו דא פסח ישראל דאקרי קרן היובל ע"כ : והכי איתא בפרשת כראשי ע"ק"י תניינא בההיא שעתא נחית סמאל ען שניא רכיב על נחש וכו' ע"כ . והכי הקדמאי מה דאיתא בפרשת פנחס ע' שנ"ו ועיין בגלו כסוד הולך על הנחון והקדמאי כי נרמיך להמשיך אור דע"ק שהוא סוד כביכול אור התורה הנקרא רז וזה מתפך ען חלם שהוא ג' י' י' דשם (יו"ד ה"י וא"ו ה"י) וג' יודי"ן הלו שם סוד ה' אלף וגו' שהם ע"ב פנים דאורייתא דתמן ידי"ד ה' אלהי"ם ה' אחד ה"ן ע"ב) : ובפרשת אחרי מות ע' קל"ד אות דאח א סליק נביה הו' וגם י' וכדין תשובה לה לאתכפא ע"כ וכו' ע"ש : ותבין הדבק ואז הזכיה בזוה כי תיכנו תין (ו) ובפרשת ויעש סוף ע' תכ"ו ויקרא י' בכלות כיום ההוא לכבי ולהסתכל וגו' והקל בשוא לעילא ת"ט בגין (דוו) לתרוזק ולאתלבן מיכה וכדין רחל מבכה על בניה כי תיכנו דכתיב לה לאתכא עתה וכו' ע"ש לזה איתא שם בתנדא רחשובה ת"ר יעקב בר שמואל נ' משמרות הן' לילה ועל כל משמר ומשמר יושב הקב"ה ושואג כארי ואומר (תו"י) שהזכרתי את ביתי וכו' ולפ"ז ת"ש כי הקדמאי לעיל בסוד (כ"ד כ"ד) שמשותיך כי ז"ת נקרא שמש והיא מקבלת מכי פעמים תור שמש נ' בבית לבנ כאח"ו בסתלק (הו) שהוא (ו) סוד השמש לזי היא נקרא דכ"ת ועניה כי אין לה רק כ"ד לתתון בשכר לו ולה נקרא לחד : ובשם שכתבתי בסוד סילק (ח) תבין מאמר בר' לחזיונו ע' תקס"ט פיניך תראנה ירושלים נוה שאנן וכתיב תמיד עיני ע"ש ליך כה מרמית השכה תסר (ח) כתיב לה מרמית בחלף בג"כ לה לתתקיימות בקיומה תדיר: אלין ה"ת דלתתה ולעילא כתיב השלוך כשמים תרן תפתר ישרל מלי השלוך משו דכתיב שבים שמי קדמי עיין כפ' ויצב ע' תיא שמסיים ע"ז ורזה דמלה ברכתן לה שריין שלא בחתר דאשתכחו דכר ונוקבא וכו' ע"ש ותבין כל זה) מהשית השכה אלין לתר מסתכלין בירושלי לילין עיני ע"י חזר ופרי מרמית השה דיכל בלה חלף וכו' ת"ח חלף בלחודוי תקרי רחשון דכר בלף סתים ונגיו מלה דלין לתייבעא לתתחבר לה בלה בחתר לחר לקרי רחשית ולו תיפוק לתתחברת לה בלה אתגליא בג' בדין לקרי רחשי ולפי רחשי לתתי לה לאתכח ירושלי דלעילא לאתכח בהלי לתקיימות תדירא לחבל מרמית כתיב ולעלמא דאתי כתי' רחשון לגיון סכך הסם ולירושלים תכשר לתן : ועי' שם ויאמר הכ"ל תבין ע"ש שכתבתי כי כנגד לור הכתוב שחרומו בסוד (ח) נעכו כחכין הנקרא רחשית ולו לעילא קדם ביה שהכתם כרוך על עקיבו כי תן (ה) בעשק (ק) ולכך לעתיד אתיהר לור (ח) שהכתבתי לו כתי רחשון לגיון הכה הסם ר"ל כי תן קנה יהבה ולו גם לירושלי מכשר לתן עיין כוד (ח) דברחשית דף ח' ועי' בפ' תרומה ע"ל ז' ובע"ם ותיכפסם לית בבי אית מה קול שתית בסודך זו ח"ל שמעתי את קול שומעני כיום ואומר לו' שהחדתי את ביתי ופו' ולפ"ז ח"ם כך החרכתי בבי כיפול קמוך בתוך ואמר וכו' כי יקקר יוכר גם החרכתי כמלפי כי תג' ולם רחני ישרל סאה וכו' ולא רחני ישרל כהן ויתן לה בחתן ואתי לרחם לאתי אתפשט עלייהו בי ספי בהנו ואל בחית עלת העלה ביו"ד ה"ח ולו"ה ה"ב ולא יוכלה היוכר ואתי בעם ה"ב ולא יוכלה היוכר מכוח לכך דגל ח"ו וכו' ואתי בעם ה"ב ולא יוכלה היוכר מכוח לכך

ועל יוכל ישלח ברשיו וכספרים דכל המכוונת מכח תיים שמיה דמתתין
פקודין תיים לעלמות ותימין תקדון חיי מלכה וכו' ותתכח ההוא נהר
לחיק כסרין עמיקין וכו' לחשקות נפתח (הייכו ת"ת וכ"ל שכתבתי
פי' ומהר ביום יומא מעדן תכמיה את הנן ת"ת) · ותימין כחלין נגדין
ותתנשקן ומתכבדן בתרי קיימין סתכין (הייכו ב"ה) ומדיין לון בחד
דרגא דנדיק וכו' ומתכבדן להיות לתר דתקדי יס והוא יומא דתכמת,
דם ב"ה כל מכחל ס הולכים לל יסו ע"כ · ועיין מחזור פ' ויקר ע"ב
ועיין כפ' שמות ע"ט"ו ונזכרתי את בריתי יעקוב וגו' ל"ז כך מתכרת
(ו') דתיימו כפם דכית יעקב ותיסו כפם דכית שכי תתלה ודת (ו')
דוד דשמים ושם שמים לתתערותא דיעקב ושם לתתערותא דיוסף:
וע"ד תיסו (ו"ו) דתימין תרין כתכור חדת מתתן ותלחה יתער קב"ה
לתימין וכו' וכדין יתער קב"ה סתיימו לכביעו עלאה לת יו"ד וכו' ·
בתכורית דתתון גו (ה') כתלאה וכו' ע"ש· וע"ל דף מה שכתבתי
מחזור פרשת בראשית ע' קכ"ג וכבית שכי לתיסי שכיכתי תתלה דת
הו וכדר יחבר ויכם וכדר דת ו' יחבר ב"ה תתלה בנין דתסתלק מיכוד
נכיעו דת (י') לתין סוף וכו' · ותבין בזה מה שכתבתי ותתן בתעתו
שמס שכי (וו"ת) בכתיס וכו' דוק היטיב: ולזה כשפת שכשפה
יחוד פתתלה כתר עיין בפרשת בשלח ע' ק"י שלתב דתו כי יי' כתן
לכם את הארץ וכו' ר' חזקי' פתח מיעמקים קראתיך יי' וכו' תתכח
הו כל כך כמ כיי לכוונת דעתה ורעותה מעיקרא דכל עיקרין וכו' ·
בנין דיכניד ברכתן מיכוונת לכלה ומתי הוא הזמן שתר דפיק מיכיה
הוא כדר דכתיב וכדר יונק מעדן וכתיב כדר פלגיו וכו' בתריכות
והוא לילה תדוותא דמטרונית כתלכה ונונגא דלבנון וכו' ע"ש · והוא
גם כן מחזור שהלרכתי מה דתיתא בפרשת תחרי מות ע' ק"י על
פסוק וכדר יונק מעדן וכו' · ועיין בפרשת יתרו ע' קפ"ד יום שבת
דוד דכל דכלה מהיכוותא דתקדיש מרישא עלאה עד סופא דכל דרגין וכו'
ע"ש דכרים נפלאים · ולכך אמו אומרים תכף לתיבוע על רפתא
כויתה וכביעתא תרין יודי"ן נקטין דתימין סתיימין ופריסין · ועיין
לקמן מה שכתבתי דכרים נפלאים ע"ז וסייכים לפוד הכ"ל ע"פ זה
תבין מחזור פרשת ויקרא ע"ח ויהי קול השופר הולך וחזק מאוד
מזה ידבר ואלהים יעננו בקול ויהי קול השופר הכח אמליגו ספרי
קדמאה קול השופר תרי קול חד השופר תרי · (ל"ל כי קול הוא ת"ת
ושופר הוא ביכה עיין בפרשת לחזר ע' קפ"ט בסוד שופר) · ומתן
דדייק דיכלה חד כנין דכתיב קול השופר קול לתקדי שופר ·
ומכלן דתקדי קול מיכה דכתיב קול נדול ולא יסף והתי קול תקדי
שופר וכו' (ותקושיא היא לתי מיכוו שכיכה נקדת שופר והכה כתיבת
בפרשת בלחשת ע' ק"י תורייתא קלים בין שבי בתים חד שתיתתה
עלאה וחד דתתגליין יתיר סתיימת עלאה דת קול נדול דכתיב קול
נדול ולא יסף ותתי קול פכיכתה תיכי וכו' תתי קול נדול דתיכו כ
בתחלי ולא תשמע תיכי בית לחכמה עלאה ע"כ · ושבי מחזורים
מכוונים לפבי אחד כי כתן יפוסים שבינה נקרא קול והכה מכיים שם
ולמטרונא חד שתיבנא והוא כד"ת כל הכחלים הולכים לל יסו וחזק
מאד כתה דתקולין כלי יחזיק תרבעים סתה והוא כי הקדימו ואמר כיב
יומא מעדן תכמה להשקות את הנן ת"ת ומשם כמשך עד יומא דתכמתא
כי כמשך מתכתה עלאה גם סוד שכריך תרבעים יקרו סיים מתתא השמים לל
בפרשת בראשית ע' פ"ח ויחזר הלהים יקרו סיים מתתא השמים לל
מקום אחד מתתא השמים ותקו (הייכו יסוד (ו') ואולת כמשך תן
שמים ת"ת (ו') רבתא) לל מקום אחד לשתר דתקדי אחד ותיהו
יס תתלה דלת תיהו תצלים לאחד (כנ"ל ע"פ מחזור פכתם ע' תעג)
ולכלה תיכי לת תקדי אחד ומשתש דכתיב יקוו מים מתכנסין כלמו ·
ולכתר עלתין כלמו לנו יחיו כד"ת כל הכחלים הולכים ל יסו ומסיים
לתקומה סיים קדת יחיים דת הוא בית כניסות מיין דלעילא וכו' ע"פ
זהכה תרבעים סתה כי הלא תכמה עלאה סכתרת עתן שלאה הוא שם
יו"ד ה"י ו"י ה"י וד' יודי"ן הוא ג' תרבעי' דתיתא בפרשת בראשית ע'
ת"ס עשר כוליות ערכה וכימתן סיים הלכה למשה מסיני שתי מילי
דתורייתא והכה הלכה ע"ט יהלא כנין דהתי אתר דתקדי אמר מיכי
תורה שבעל פה תוליכת ליה למשה מסיני לתקדי תיכון
עשר כוליות לכנד"ה פקוד"ה דשת תחיד לון בהדוה אתר דתקדי ערב
שבתי זיעבדון פלי כסיסי בית שתה כנין דתיתי מוכח לעלמה בהתי
שבתי לכי תהו ע"ש ומהכו תכין דתקדי אמר כה הש"ד וכתבו לכסלנתך
קכרו לפי תכמ וכו' ומתן תיכו פי תכמ דת תכלה וכו' שלה מוכן דתלכה
בקדת כלי מחזיק תרבעים סתה ושי פי תכמ עיין בפרשת כת ע'
ק"ד והוא יוסף בתת בתלה דתתגליות יו"ד דשת תשתי בגלוית

מחזור פר' כת ע' ק"ד

א

רוח לע"ק כי תו שריה טיבו דע"ק בתתר דדכורת שריה וסוד וש
שלו עשר נטיעין לבית שתה הוא סוד הכ"ל הכריתו בתיבות לח"ד
כתב תר בפרשה הכ"ל ע' כ"ו · וכתן תיתת תורה שבעל פה הייכו
סר סיכי שהיה תלכות · תולינת ליה למשה לקשרין קשרין
דמתיתותת ושם מסיים וכנין דת פקד משה בתוריית ותתר שתע
ישראל יי' אלהיכו יי' תחד לקשרת כלהו קשרין דמתיתותת ת"ט
בנין דתיסו תתר דכל יומין ושנין דעלמת כיה תלית כרוז דתימין
דרנין דריסיין כתם"ד ותימין עשרה וכלהו חד ותתערו כיה תכריה
ותתרו ובדל"ת ושפיר בנין דהתי תתרת דדל"ת היה ולית לה מהורת
מדליה וכו' ע"ש כי מוכרת הוא · ובפרשת פנחס ע' תע"ח לפם
קניהו וכנין דת כל הכורת כורע בכרך וכל הוזקף וזקף בשם לת
שכיכתת בשתת דיהו"ד כיה נרין לזקפא לשכיכתת ההיה דתתתר
בה כשלה ולת תוסיף קוס בתולת ישראל על ידי דרנת תחרת ·
וכנין דת כיום ההוא יקים את סוכת דוד המופלת ההוא דתתתר כיה
יי' וזקף כפופים ע"כ: ובזה תבין מחזור פרש' הכ"ל ע' תע"ב
יהודה הת לתתון דשתיה ודתי (ד') לתתי תלת דוד מלכה לתקשר
בשתיה תו דתיהו קשר של תפלין ודתי דת מלכה. וכנין כן דוד
לתקשר בשתיה ע"כ: ועיין בפרשת בלק ע' ע"ד לחזור לדברי הנת'
תלת משמרות הוי הלילה ודת נרש ערב רב וכב"ל הי"ו נריס לרחש
לזה תכף לחר ת"ם ברכות תס' וזעיס (וזהו שנקה הנער חסר (ה')
ואין יוסיע לה) כי יהיה קשה תכלן כת ערב רב והכה לתיתת בפרשת
כי תבא נבירתה נן שפחה לשפה תטוכפת תסטרת דערב רב תעורבת
בנן לנדלה ורעיס תסטרת דעז הדעת טו"ר ע"כ · ובזה תבין תה
שכבר התרכתי בפירוש הפסוק דכר של בכי ישראל ויקחו לי תרומה
ועיין בפרשת ויקהל ע' שכ"ח דכרים נפלאים ע"ז ושייכים לפוד הכ"ל ע"פ זה
דתקשים ועי"ד כתיב כל כדיב לב יביאהו את תרומת יי' לנבי תלכה
לבו יביאהו לתלכה עלאה כתה דתתיתר תרים ר' אבא קליה ואתר
ר"ש תבת בחיין ותתי בכיכה עלך לת עלך את בכיכה תלת בכיכה על
תכריה ובכיכה על עלמין ר"ש בכוכיכה לתדליק לעילא ותדליק ל
לתתת ובכוולה דתדליק לתתת בהיכלין כל בכי עלמין ווי לעלמין
כד יסתלק בהודה דלתתת בכתורת דלעילא יתן יכהיר בהור
דתוריית לעלמין ע"כ: ועיין מחזור פרשת ויחי ע' קפ"ו
בשבועות דתיכי יתן תורה לתייהבו תרין לוחין תוריית מסטרת
דתילבת דחיי וכו' ע"ש כל התתר · והוא סוד מה שהרכתי מחזור
פרשת בראשית ע' קל"ד תכבי שים טהור חיכון (י') חיכון דתיתין
בחות (ת') ריסת וסיפת (ו') דתיהו נטוי בכייהו תיכו עץ החיים
דתכל מיכיה וקי לעולם ותוריית מתרין לוחין שין הוו מסף כחתת
לישראל וכו' · ועיין בפרשת פנחס ע' תפ"ח דתתריך שם ע' תפ"ט
בסוד נער חית קטן להעביר רגלה דק' ין "קטן כחשר התרכתי
לשם קניהו ופורקנין חלין יהן כד' חיוון כשם יהו"ה דרכיב עלייהו
הק"ב כי תרכב מרכבות ישועה לקבלייהו יתער לתתת חרבע ד
דגלין ותליכר שבטין וי"ב תכפין דתתתר עלייהו · בח"כ לתתון
בחכות הן הן המרכבה וכו' · ויוד לתתר שתלה בח"כ דעביד דיוד בשתלה (ועיין בפרשת בראשית ע' קל"ג ובפרש' ויצת
ע"ש) ובפרשת פנחס ע' שכ"ו וע"ת ע"ח ותי"ו ועיוד תכ"ו ושם עוד
תכה חיכון דתתקפת תיורית ונסורת דתולבת עלאה דתתתר בהו את
קרבכי לחתי לתיסי תלית לקרבת לנביה תלת חלין דתתקריתי
תיסי יי' · וכנין דת את קרבכי לחתי לתסי דעליה לתתר · לכו
לתתו בלתתי ותתקרי לחם הפכים דתיכון י"ב פכים יברכך יי' יאר
יי' יסו יהו"ה תליכר תכנין דתלת חיון (הייכו תה שכתב בפרשה
הכ"ל עשוד שכ"ו) תתי לחם תולבן פכים דת כהיות דתיהו דתדם דתיהו
(ת"ד ה"ח וח"ו ה"ח) וכו' ע"ם כל התתר של דעית תהיאלת וכו
מכוונר מחזור פרשת תשוב עשוד הכ"ל · והכה לחר מסכת ברכות
ורעיס דת מסכת שבת כי תיתת כפרשת פנחס ע' ת"ן והתכן
הוא תלר שתי תנכה בלעומת שתיה תיהו ליפרתל דכניכה תיה
לון קייתת לעלמת (הייכו כיזכותה כפרשת בחקותי ע' רכ"נ רכ"ד
על פסוק לת תתסתים ולת נעלמים לכלותם): ועלה

מחזור פר' כת ע' ק"ד

פי' מופלא על מחזור ויקרא ע' ת'

מחזור מופלא כפ' ויקהל ע' שכ"ח לירתת ה' ולתורתו

מחזור תזור ע' קפ"ו

מחזור פר' כח ע' ע"ד

מחזור פ' תכחם ע' תע"ח

ביאור ע"פ סוד על הנר דמם ערוכין לר"י הניכה והקרפיף וכו'

ועלה לתתר מסס רושם לכן ישראל על לכן לחת שבשם עיכים לכן מלמו הכוכים (וזהו כפ' פנחס ע' שמו מסט' דיומיכא לתקריתת לכן וכו') וכנ"ל ושמרו בני ישראל את השבת לדרתם ברית עולם גריך לבטרת כיה בדירתם דלת ייעלון לדירה דשכיכתת דליהי רשות היחיד מלן רשות הרבים חללה שפחה ונכה כדה בת על נכר רשות דסמול ונחת וכו' ע"ב ולה ליתת כפ' ר"ע דף פב תר"ע מכן שע"ו מטמלה ככדה שב' תזרם כימו דוב נת תלמר וכו' והייכו כי ר"ה הוה זוכה כדה בת על נכר ולית' בימם זו כ"ד פרקים נגד כ"ד קשוטין דליתת בפ' ברלשית ע' קל"ו. ויכן יי' לתלים לת הללע דקשיטו לה בכ"ד קשוטין כיכן ויכי"לה ולבתר ויבילה לל ליתם ע"כ וטעם כ"ד קשוטין הוה מה שכתבתי בסוד כ"ד כ"ד שמשותיך כי לו עולה בלהקהכסוד שבת ס"ת ובשלמה ע"כ שמהן בסוד ע"כ רי"ו (ן) שערי ביכה כתשר כתבתי בסוד ק"ם וכו"ל לוה כת מם' עירובין ע"כ שמהן רי"ו לתתן ונגד כ' שערי ביכה המיוסכים מן לותיות מכשך הוה (ן) דתיבות עירובין וסוד מזבה עושה פסילביהלו ל' דיומדין והרכה נע"כה כתבתי פירושו עוד ליתת כפ' לל כ"ל דף כ"ב . ת"ר יהודה בן בבא הניכה והקרפיף שהם שבעים לחה ושריים מוקפת נדר גבוה עשרה טפחים מטלטלים בתוכה ר"ע לומר לחילו לין כה לחת אבל הלו מטלטלים בתוכה ובלבד שהיה ע' לחה ושריים על ע' לחה ושריים ופריך בגמ' ר"ע הייכו ת"ק ופי' רש"י דלעיל דסכרי לת לחרו בית מלתים חללת לניכה וכו' פ"ם ומקשי בגמ' וכימה שיעור בית מלתים כחצר משכן ומת ה"ת אמר רבי יהודה דלמר קלת לרך לחצר מלה כחלה ורחב חמשים בחמשים לחרה תורה טול חמשים ומביב חמשים ע"כ ולבלר זה ליתת בכתבי הלר"י ז"ל בסוד לחום שבת כי בשבת בכללים נ' לתתכונות ועולין במקום נ' לחכונות ומכל כי מקום נמת הוד יסוד הוה חללן ומקום פנוי ולין ישוב רק בבתי' שדה ובעלות ה"י למעלה לחצר כה שיעור קומת המלכות לו נם המלכות עולה לחכם רשיעו דקדושה כשלר שם ויוכל לחדם עליון להתפשט רבליו עד שם (ליתת בכתבי הלר"י ז"ל בדרוש חלכות כי כל דבר שבקדושה לין שרשו כעקר משם לעפ"י שבתלקים ומשור כללי זה) ות"כ לפי זה נם שבי שלישי לת"ת יעלו כי שם הוה שיעור קומתה (בסוד ושמתי כ"ד כ"ד שמשותיך) וכבר הקדימו כי שיעור תורת המנולים הם ע' תורות וכו' ועוד ליתת בכתבי הלר"י ז"ל כי שכחו שו"ת לוקח ה' תחדים כך מלכות לוקחת הנ"ו ומתחלקים בתוכן שמתחלקים החסדים (ושוד מופלא זה תבין מלמר פ' כשח ע' רם"ח שם תסם קיימו תלכת לת ת"ת כלילל ברחמי וכלילל בדיכה ולתפשט רחמי בדכורה ולתעבר ובקיב (ס"ת וכהיר ותקין מיעוי דמוקבת בסט' דדיכה וכו' ותלכת חשמה ערייתה לתגליין ביה בסטרת דדיכין חשמה ודיכין ה' לתפשטן בחלתן ולרבעין ותכניל לרחין וכבי תלכת קול בלשה ערוה שער בלשה ערוה שוק בלשה ערוה יד בלשה ערוה רגל בלשה ערוה ותלכת בנכיעותה דסכרת לתפשט דכורה ולתתקן בתקונוי וכו' וכלהו תליין בפומה דלחה לתקרי יוד וכיון דלתגלי יוד פומי דלחה לתגלי חסד עלמה וכו' בגין לתבסמא גבורה דת כלפל חשם גבורהן והיי חסד כלילל בחשם חסדים וכו' לתבסם דת בדת ולתקרי לחם וכו' ע"ם כי הם דבריס שהם עומדים ברומו של עולם לאר על זה כתוב כ' ת"ק סוד יי' ליריחו ויבי רוח עלמה לתוריית' ומלן היכון רוח לתוריית' דת לתקריות קדישת לתוריית' ומלן היכון רוח לתוריית' דת לתקריות קדישת לתקרי סוד יי' ברית קדם ע"כ רק יקשה לך ת"כ לתך מגלין רזין לכל יחיד כל לחם מיומם כוך לבל רוח תרוח דכתב לתלמי רשב"י דפתח את לעשות ליהוד הפרו תורתך דלעילא הייכו סוד ה קדוש וזש לתת' יתיב ר"ם וכבה לתחר ווי לי נלוכת ווי לי לת נלוכת (הייכו כי את לעשות כי נריך לתקן השכיכה וח"ת לת ס"ת רזי תורה וכ"ל) קס ר' לבת וח"ל כי ניחת קדוש דחר הת כתיב כוד יי' לירושלים והת תכרוייה תלין דתלין דקב"ה תיכון וכבר עלמה בתלת דכי משכנת דכהון תעלו ומשכנ כפקו וכו' פתח ותחר תרוך תלים תלת יעשה כמל ומסכה ונו' וכתב לבסוף וכלה חולקין דוידע ומשנת בהן

ולה יטעי בהן דתלין לתלן לת לתתייכו תלה למתרי מרין ומחנה תקלה דעלמו וכפקו דכתיב כי ישרים דרכי יי' ונדיקים ילכו בם ופושעים יכשלו בם וכו' ע"ם דכוותה היה כי מורך שעה הוה וכבר הלרכתי שלה לנשם בשום דבר כי הם נרופי שמות ולותיות וע"פ מלחר פ' ויצא מלחר פ' ויגש ע' שם ע"ו תלין לתוון כלהו דכר ומוקבת ועיי' בפ' ע' שמו פקודי ע' ת"ך ות"ך כחוור לדכרי הלר"י ז"ל על פסוק דודי כשב וכפ' פקודי וכלה הכה בחלפת ביתת ג' לותיות תלו על הסדר והוה כוד ה' ת ע' תע ותך חסדים המתפשטים כזעיר לפין שהם ה' הויו"ת כמלוי' לותיות הרי הם כ' ולת"ל כשמתפשטים בז"ת הם לותיות ס"ע כי ס"ע נ' ק"ל והם כוד הת' שהם ה' הויות פשוטות שהם ה' פעמים כ"ו נ' ק"ל תכן יה שבחלק לשבים ס"ע כי הלה ב' חסדים הרחשונים של חסד ונבורה ושלים לחד מתסד ת"ת הוה מכוסה וב' שלישי ת"ת ושני חסדים של נגח הוד הם מנולים וב' בחי' ללו הם ס"ע כיוד ב' חסדים בפ' הוי"ה הרי כ"ב ושלים חסד שפת"ת הוה ח' הרי ס"ו וב' שלישי חסד שבת"ת וב' חסדים שבכ"ה הרי שבעים ע"כ וב' נוהגו על הה"ח שבשרשם וס' מורה על שני חסדים בחסד ונבורה ושלים ת"ת המכוסים שהם ס וע' חסדים מנולים ע"כ וזה תבין נמ' כפ' הבוכה דף ק"ד סיימכן עשה בתורה וקבה לותן ע"כ דלכלורה קשה היכן הרמו בשני לותיות או שיעשה סימכן לחבל לפ"ד ח"ם כי הקדימו כי ס רומז על לותיות הסתומים וע' רומז על ע' החסדים המנולים וקשה על זה הלה שביהם הם החסדים והם חשבה הויות וח"כ לחה פלינ לותם הלה תכלן שנריך ליתן סימכן עד היכן החסדים יונלים תתומים ועד היכן יונלו לותיות מנולים וים בזה נפקותא נדולה כי ליתת בכתבי הלר"י ז"ל כל אלו עשה שהויין נרוע כשים פטורות לפי שבבר נודע כי המוקבת יבלה מלחורי דכורה מסחזה ולמטה וכל מצות עשה הם החסדים המכוסים ולכן כשים פטורות לפי שלין הכשים שהם לחה ורחל מוטלת בהם לפי שלחה היכה יכולה למוטלם דק בכסוי נשור ורחל ג"כ היכו מוטלת לפי שהיה מתחלת דק מהחסדים המנולים ולמטה ולהלה נקראים הוין נרוע לפי שבבר ידעת שירידת החסדים למטה נריך ממשך זמן וזהו בתוכוסה לפי שמעבבים לותם המחיצות מלידה וכמשל כי נריך זמן לכל החסדים המנולים הם יורדים בשרוש לפי שלין מחיצות משבבים ע"כ נם הלרכתי מה דליתת כפ' ברלשית ומהכת בפקת תורייתה דליהי קול דישקב וכן הוה בפ' ויקרל ע' ח' ובפ' פנחס ע' תע"ח לוף הכי דכליל בית קפיולן ולהיכו בן יה לתקרי בכור מלת' ע' תעת וכו' ודל היכו דלוריית' תלית בית וכבין דליכו לילכת דחיי תוריית' חדש היה דכתיב עץ חיים היה למחזיקים בה ע"כ וכפ' יתרו ע' קבב מלחר פ' יתרו כל פקודי תוריית' מתלחן בנופה דמלכת ומכון בריטה דמלכת ע' קבב מכון בנופה ומכון בידי מלכת ומכון בלנלי ולית מלן לכניק ין נופה דמלכת לבר ע"כ ולבוד זה נ' קשורים זה בזה הק"כ תוריית' ישראל וכ"ל ח"כ הקדימו כי המוקבת יבלה מחזה ולמטה כי עד סס מנינ מוכיות בהלכות כוכיר לפין ועד סס החסדי מתומים שמולים ם ומסס ולמטה היה בלתגליית שמולים לפך ע' מלכן בכיכם כי כמתומים שבקרת מנת עשה שהוין נרוע כשים פטורות משה"כ בחסדים המנולים ולזה נריך התורה לעשות כאלו וכל זה הסוד נילו לנו רז"ל הקדושים סיוך עין סיומים עשה בתורה הייכו במקום התורה שהוא בז"ת תורות של חסדים מתומים והיה תורות מנולים כי הקדימו כל פקודי תוריית' מתחלן בנופת דמלכת וכו' כ"ל לזה לותן שהן במקום שהתורות מתומים כשים פטורות נם ליתת בכתבי הלר"י ז"ל כמו שז"ח לוקח ה' חסדים כך לוקח המוקב' מה"ת ומתחלקים ג"כ בחופן שמתחלקים חסדים כי ז"ל סס והכה בז"ת היו תריין דעות חד ומחזיק דביכה כל לחד כלול ה' חסדים וה' נבורות ובמצת לפי זה במקום המלכות שהיא בחי' ח' תורות ולמטה יש ע' חסדים מנולים וע' נבורות ובמצות מילה ופריעה ז' ל ע"י פריעת הערלה לו מתגלים שבי חסדים המנולים ושני שלישים וע"י פריעה מתגלים נם שלים העליון כי עד הכה בהיות הערלה חופף בילוד שלו על כל החסדים למעלה שלא יבלו החנוכים ולח"כ ע"י פרכת היין מתתקים את הנבורות שהיו סס ע"כ ח"כ בחקום נכי וב' שלישי ת"ת יש ע' תורות חסדים מנולים וע' תורות נבורות מנול ס ועוד יש סס החרה מן שלים חסד העליון שבחקום הסתום וח"כ יש בחקום הזה ע' תחה על לחתה וזה ושריים הוה השלים החסד החוכוסה כי רש"י פי' כי שריים הוה ד' טפחים לכל נד ע"כ להשלים החסד הוה ח' קדושות מתחלקים לשבי נדדים בכל נד ד' טפחים והה דחשיב ח' מן הסדיס כל תחד לחתה זה לטפחים הייכו כי החסדים המנולים בשמן כהן

וגם הם במקום שמונים ת"כ החזה שפתן נשלה ופחתים לחמה
לפחה לחזן החזורות של שליח העליון דחסד המכוסה תימן רק החזה
והכה כפ' ברחשית ע"ק כ"ל ובחר דת שמודת דלחמבריתא יפת יעדן
דת לחת עלחה להשקות את הגן דת שכיכתא תתחה ע"כ ◦ וכפ'
תרומה ע' רכ"ד חסם קכיהו הלי לחר ודע לי' קכ"ה בנחת דעדמוי
גבה פ"ליה שורין שורין ע"י דהלי בדיק וכו' ת"כ קדת לחלכות בלמון
ניכה ולזה קחמר תלמוד הקדש הניכה והקדפים סחם ע' לחה ושריים
על ע' לחה ושריים מטלטלים בתוכה כי לף שעלו הה"י וכ' שליחי
ת"ת למעלה וכעשה סם שדה ובקעה על כל זה החזה דע' לחה
ושריים כשלר סם שיכול סם לדם העליון למטלטל ולבסוף ◦ זה קחמר
סם שנת' דף כ"ו ע"כ לין מודדין חלה בהבל על חשרים לחה לה
פחות ולה יתר וקחמר בגת' חכא הכי מילי וכו' ושנד זה נרחו
בגיטת כי כבר כתבתי שיש ה' חסדים בכ"ל ושלים מכוסה ושבי
שלשים מולים וכ"ל ולחלות המלכות מכוף שלים העליון והבה
גיטת סם ה' קדשים נגד ה' חסדים ובסיות כי שלים מכוסה ושבי
שלשים מולים לכך בשלים הוה נדיל ושבי שלישי עכף ולכך לחיה
בחודש ע"ט הוסף כב"י שבריך לחזהו בגיטת כיד שחלב נגד החזה
והוה מטעם הב"ל ובריך לחחזו בגמת ק"ח כי כתבתי לעיל
לבון חזר בשבח"ל סחם רק כ"ד ולזה ית לבון להחזיר ת"כ שלישי חסד
שבי פעמים כ"ד כ"ד ולזה ואבמת חת תכון להחזיר ת"כ שלישי חסד
שבמת יעיר לכתר נוקבא וסס ב"ם חור חור ני' ואהבת וע"ז הסוד
ים לחחזיק בגיטת כנד החזה ולבון בזה הסוד ולכך בפ' גיטת כתיב
ולח תתרו חחרי לבבכם חזר לחת סחם וגיטם לחחריהם כי ת"ל פונם כ
בהנהו החסדים שעולים בחקום שפוס וכהנוח ושעה ביוסך וחכוח
שרשה לשכוב עם הזוכה וכלו גיטיותיו ונשחזו על פניו לרחו כי יפנום
פה' חסדים הב"ל נם יתבטל ח"ו בגין הנוקבא שבחלבת חתור של
ף' חסדים הב"ל והבה דוק בחתור ◦פ' ברחשית ע' קלח שחוכיר סם
ף' חיכים ערב רב דבנייהו נם עלק ה' ען יהו בקודהיו נרים לרחש
וגע' קלב וכל שיח שיה דת חשיח רחשון וכל עשב השדה דת חשיח
שבי ולחה בגין דלית תיון חסד וכו' וכתבתי טעם ע"פ חתר חשבחי
ע' רד הקש עם ו'עלחה דת חשיח רחשון עם ו'תכייכת דת חשיח
שבי עניו דת בן עיזרם דסליקת לביכה דחיהי א' ח"כ הכל תלוי עד
חסד ועיי' נ"כ ◦פ' ברחשית ע' פ"ג החרכתי לעיל על פסוק ותהרן
עיניהן מרחות ויסכן חקדש לב"ע חת הכרובים דחיכון חשיח בן דוד
וחשיח בן יוסף דחשכח רוחץ דחשיחת דחתר כיה והוח חלבים דת
סילה וכו' שילה חסה בחוצבת דחוריית ודוקבא כיה חלוף ופו' וחס
זכו ישראל עטה כלפי חכד לייכיה ויקרן כרחשי וכו' ע"ש ולזה לימת
בפ' ◦כשח ע' רלו והחשכילים יזהיו חס"ט דביכה דחיהו חילבת דחיו
בניכה לחתי' והחשכילים יזהיו כזוהר ברקיע פרחי חבור דילך דחיהו
קבר הזוהר חן וזרח דחימת וכגין דעתידין ישראל לחטנה חילבת
דחיהו דחיהו לחי מבר הזוהר ויקרן כיה חזנלותי כרחשי הה"ד הה"י
בדד יפחנו וגו והוח חוכן והבה כבר הוח ני' דפ' ע"ב וכ"ל ונס ב"ן
פחזר לחכלה הטעם למה תלוי קן נחולתינו בשחות הב"ל וקחזור חן
זוהרת דחימת והוח כי הלח הקדחתו כי סם ע"ב נחוסך כד עייל א' בין
סבי"ן שהוח שף ביכה והבה חכלתי בכתבי הלח"י ו"ל שחתירין בבסנקן
הב"ל וכתב שם ז"ל כלע"ד נחן וקחזכילים שהם עובקים בתורת בוד
קתורה יהיהו ני' רחל כזוהר ג' ע"ב ס"ג ח"ה ב"ן הרקיע בני' שכיכה
ר"ל החזכילים שהם בפלי קבלה הם חזסיכים ברחל שהיא השכיל לד'
חילוי הויה שבי כזוהר ע"ב ובל"ד חבואר חלה לחצר לחרכתי בבוד ד'
וכבן וכבוד נ'שבעות ועיין בחלחר ס'בעלת ע' נח י' לים חלחוק ר'
לבל בחת ע"כ יחזר בשם הלחר"י ית' והב בסופה ולח הכחלים
חרבון חתר חית לי' להק"ה קבי דלקרי סבר דכל קיילין וגבורין דעביד
ק"ב בהנהו חתר חלין ומתעלין בפקדון וכו' ולח הכחלים חרבון חלי
חרבון שוגח עלחה דחכיכותיה דלח חתברבן לעלמין כמה דלחת וכלל
יוכל חעבדן וכו' ע"ש והוח חוכן:

וכרי לבחר לן טעם חלי שהרכתי בלבבי נליתי בע"כ
שחכן ולבלו חתלחדן בחתר דלילי שכיכתא וכלחר
הרכתי בבוד ק"ש כי ס' ואהבת נגד שם בן ח"ב חבניתן ע
קרש שטן ועל ידי יום נקם בלבבי ומן ס' ויהיה לם שיוש עד ושחתם
שם ע"ב ושם עד חחרן הם נגד מבנה והבה טעם על ח"כ
שעות הב"ל עיין לקמן בדלילי שבת לענין קלילת התורה ושם בתבאר

ופתר ברחשית ע' קלב
ויחר תרומה ע' רכ"ד
ויחר ע' רמד

בילוד נכון ע"פ קוד על היסבה חסבי עכרין לין מודדין חלה בחבל על בחשים לילה בפחות ולה יתר וקחמר בגת' חכא הכי מילי וכו' ושנד זה נרחו בגיטת כי כבר כתבתי שיש ה' חסדים בכ"ל ושלים מכוסה ושבי שלישים מולים וכ"ל ולחלות המלכות מכוף שלים העליון והבה גיטת סם ה' קדשים נגד ה' חסדים ובסיות כי שלים מכוסה ושבי שלישים מולים לכך בשלים הוה נדיל ושבי שלישי עכף ולכך לחיה בחודש ע"ט הוסף כב"י שבריך לחחזו בגיטת כיד שחלב נגד החזה והוח מטעם הב"ל ובריך לחחזו בגמת ק"ח כי כתבתי לעיל לבון חזר בשבח"ל סחם רק כ"ד ולזה ית לבון להחזיר ת"כ שלישי חסד שבי פעמים כ"ד כ"ד ולזה ואבמת חת תכון להחזיר ת"כ שלישי חסד שבמת יעיר לכתר נוקבא וסס ב"ם חור חור ני' ואהבת וע"ז הסוד ים לחחזיק בגיטת כנד החזה ולבון בזה הסוד ולכך בפ' גיטת כתיב ולח תתרו חחרי לבבכם חזר לחת סחם וגיטם לחחריהם כי ת"ל פונם כ בהנהו החסדים שעולים בחקום שפוס וכהנוח ושעה ביוסך וחכוח שרשה לשכוב עם הזוכה וכלו גיטיותיו ונשחזו על פניו לרחו כי יפנום פה' חסדים הב"ל נם יתבטל ח"ו בגין הנוקבא שבחלבת חתור של

ופתר ברחשית ע' קלב

ופתר ע' פנ

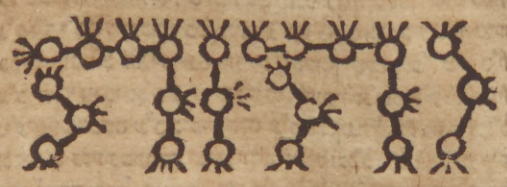
ופתר פשח ע' רלו

ף' חסדים הב"ל והבה דוק בחתור ◦פ' ברחשית ע' קלח שחוכיר סם ף' חיכים ערב רב דבנייהו נם עלק ה' ען יהו בקודהיו נרים לרחש וגע' קלב וכל שיח שיה דת חשיח רחשון וכל עשב השדה דת חשיח שבי ולחה בגין דלית תיון חסד וכו' וכתבתי טעם ע"פ חתר חשבחי ע' רד הקש עם ו'עלחה דת חשיח רחשון עם ו'תכייכת דת חשיח שבי עניו דת בן עיזרם דסליקת לביכה דחיהי א' ח"כ הכל תלוי עד חסד ועיי' נ"כ ◦פ' ברחשית ע' פ"ג החרכתי לעיל על פסוק ותהרן עיניהן מרחות ויסכן חקדש לב"ע חת הכרובים דחיכון חשיח בן דוד וחשיח בן יוסף דחשכח רוחץ דחשיחת דחתר כיה והוח חלבים דת סילה וכו' שילה חסה בחוצבת דחוריית ודוקבא כיה חלוף ופו' וחס זכו ישראל עטה כלפי חכד לייכיה ויקרן כרחשי וכו' ע"ש ולזה לימת בפ' ◦כשח ע' רלו והחשכילים יזהיו חס"ט דביכה דחיהו חילבת דחיו בניכה לחתי' והחשכילים יזהיו כזוהר ברקיע פרחי חבור דילך דחיהו קבר הזוהר חן וזרח דחימת וכגין דעתידין ישראל לחטנה חילבת דחיהו דחיהו לחי מבר הזוהר ויקרן כיה חזנלותי כרחשי הה"ד הה"י בדד יפחנו וגו והוח חוכן והבה כבר הוח ני' דפ' ע"ב וכ"ל ונס ב"ן פחזר לחכלה הטעם למה תלוי קן נחולתינו בשחות הב"ל וקחזור חן זוהרת דחימת והוח כי הלח הקדחתו כי סם ע"ב נחוסך כד עייל א' בין סבי"ן שהוח שף ביכה והבה חכלתי בכתבי הלח"י ו"ל שחתירין בבסנקן הב"ל וכתב שם ז"ל כלע"ד נחן וקחזכילים שהם עובקים בתורת בוד קתורה יהיהו ני' רחל כזוהר ג' ע"ב ס"ג ח"ה ב"ן הרקיע בני' שכיכה ר"ל החזכילים שהם בפלי קבלה הם חזסיכים ברחל שהיא השכיל לד' חילוי הויה שבי כזוהר ע"ב ובל"ד חבואר חלה לחצר לחרכתי בבוד ד' וכבן וכבוד נ'שבעות ועיין בחלחר ס'בעלת ע' נח י' לים חלחוק ר' לבל בחת ע"כ יחזר בשם הלחר"י ית' והב בסופה ולח הכחלים חרבון חתר חית לי' להק"ה קבי דלקרי סבר דכל קיילין וגבורין דעביד ק"ב בהנהו חתר חלין ומתעלין בפקדון וכו' ולח הכחלים חרבון חלי חרבון שוגח עלחה דחכיכותיה דלח חתברבן לעלמין כמה דלחת וכלל יוכל חעבדן וכו' ע"ש והוח חוכן:

וכרי לבחר לן טעם חלי שהרכתי בלבבי נליתי בע"כ שחכן ולבלו חתלחדן בחתר דלילי שכיכתא וכלחר הרכתי בבוד ק"ש כי ס' ואהבת נגד שם בן ח"ב חבניתן ע קרש שטן ועל ידי יום נקם בלבבי ומן ס' ויהיה לם שיוש עד ושחתם שם ע"ב ושם עד חחרן הם נגד מבנה והבה טעם על ח"כ שעות הב"ל עיין לקמן בדלילי שבת לענין קלילת התורה ושם בתבאר

לחה לין בתורה טעמים ולח נקודות ושם תבין ויחזר פ' ברחשית ע'
קכ"ח כי יהיה נקש בלבב"י ני' ח"כ בו יעשה נקשם והבה חיתה
בכתבי הלח"י הבה בודע כי כל החורות שבחילות הם הויות והם
בד' חלויים ע"ב ס"ג ח"ה בן והבה בדרש הנמוים בכלים הבה יהיה
חלו הסחות דע"ב ס"ג ח"ה בן בפלו בחוית בכלים חחסם ושם
סחם כי בחוית ע"ב בחיחדו בכלים שלשם ושם"ג יחיהו בכלים שלשם
וכן כיוצא בזה ואין לחו חוכן בחלו פרש"ח בחוכן רק חלו כי ח
חסבדש ושבוכם שיש בד' חלוחים חלו של ע"ב ס"ג ח"ה בן
לבחית סוכים חילוייהם זה יהה · והבה אין לחכות וולתי הנמוית
שהם ע"ב ושם ע"ב וע"ג ושם ס"ג וע"ח ושם ח"ה וסך הכל הי"ו כי
כלם סוד נבורה ולבן בקרא בחוית היוצרים אין בהם ואין בם כ"ן ס
שהוא פחי' המלכות שקבוצה בחעלה יותר חבא החחרים לבן היתה
שביכה נחלקה ולח בשתי חתיות חחת בחילות חלוקה החדרנה הת' בלבד
שהוא ד' כחי' לחותיות יהוד וכל החדרנות שחוא ולחוה בשלש
ולחוכם חת לחכמה חחרים כשהוא לבן כיון שבבד חחת ב"ן כי בחתה קשורה לחעלה בב"ו דת"ה
הבו"ם דת"ה בחוכן · ועוד חבר אחת חכו חוכן בחי'
קבים דשם ב"ן כי הבה לעיל פרשבו ב"ן חס על פי אחת חוים אין חכו
חלוקה חתוכם לבן כיון שבבד חחת בחי' חבאר על הד' חותיות
לבן לח חביכו חותו בשם ב"ן כי בחתה קשורה לחעלה בב"ו דת"ה
וכן חבאר חותיות המלוי בשם בני ב"ן חס על פי אחת חוים אין חכו
חוכם חותן והשתם לפי עיקר שם ב"ן דחלבות הוה כ' היון ת
שהם בני ב"ן ך"ן ך"ן ולבן בקרא שם זה חעבית חיובלה כי חותיות
כשולות כיוצא יו"ד הה וו הה והבה כ' חוית חלו חוי"ה לחד
דוגיה והוה לחד דיוקה ולחזר חתבבים וו"ב חו חי"ה חותן ת
בוקבא ההוה שלו ושתא עתה כ' חוית כלם בוקבא ותתחברים
וכעשים שם ב"ן והיו בשלוח רש"ח כיוצים ע"ב כי"ו הי"ו שם בחי
קבים (היינו דשם ע"ב ס"ג ח"ה) והבה ב' חוית חלו חוי"ה לחד
(היינו יון דשם י' יה יהוד) וכוה תבין חה שחלו חותבים כי
ה"ו חתחעטת כשחית בסוד נקודה ח' לבד וסוד חותה נקודה בודלי
שכלולה חו"ם והיא בחי' החדרנה הת חשחית בחילות שהם ל'
חותיות הוי"ה בסותן וכל שחר החדרנות נתחעטו ע"כ ·
וזהו סוד ודות חלבים חורחצת על חמים הייבו חיוח לחכבי שיש וכיון
לחיבת ויחזר חלבים יבי חור דת שחותיות חת רש"ח שהם רש"ח
כ"בין ותחבם כל חלו החלבים הם חסוד הרש"ח בוזין ושם הם ש"ך
כיוצין דחזדיקו והבה שדשם רש"ח בוזין בם הם נקדחים ש"ך וכל
חלו הם נבורות נוקבין יען הם חבחי' שם ב"ן שהוא הקדושים ו
ותחר כך נתקם על ידי ה' נבורות דבורין חשם ח"ה הם ונכנך
ובני' פר ובם חת"ב חהם לחד התקון יופלין חותיות יען כי חלו
בחוכבת הם בדשים על הרש"ח בוזין ותהם יחזו כי נבורות הנוקבא
תחלה יחלו יון הזכר ונתבם בנקב"ה ובהיותם בזכר נקרא חלהים
שהוא ה' חותיות בכנד ב' חותיות מבנסך וכנגד בנקבה הם ה"ם דין
ובהתיותקם על ידי שדשם שהם ה' חותיות הנ' נעשית שב"ה בחין
ה"ם חלב"ם (וזהו סוד נעקה הנערה ותן חוטיב לה והבה סוד
זה חובית בסידור הלח"י ו"ל לחדני חלבות היה בבריחה ונקרא חדני
ורוצה לעלות בחילות וכדי שתעלה בחילות נריך לחתקן דיוקא הם
דין לחד בחסך חם"ך דיוקא דוגיד והם חיוח הכוזה ל"ב נתיבות
פ"ח עולה מ"י עולה ס"ך והם חלובשים בביצה ושבוזים בה"פ
דין שבחדני ויחתקו על ידי ה' לחפין דשם חקוה ויעשה חדין חדני
זמינער בערק וכזה הכעוד בהה חל החלך (ולבוד זה חוה שהקדחנו
חשה ומקבדת עם בעלה) נם דין ב' בחסך חיבם דנבורה והוא ה'
חותיות חנכסך ני' רי"ו דין ואכוין להחזיר מ"ה חתלה להוי"ה ד
בחילות יפר כשעה פרה ע"כ · ובק"ש דסידור הלח"י ו"ל
שיוש יולבות בקדש שם כי יש הה בלבות רש"ח בחוכן ושם ב"ן
וכו' והיא ובקבלת הלחר"י חן ג' חתנוכות דתבוסה והבה חיתה
בכתבי הלח"י ו"ל שהעולם הקשורים כתבוג על ידי נקודת ·
דשם יו"ד ה"י וח"ו ה"י שלושים ושלוש נחוך הטעמים דם"ג
שהם ת"ון ת"טם פ"ה והחוכם עכ"ו אבוכו שיש בח בהסתכלות
בקבלת עיבים כי חוכו כי הינבא חוית בהסתכלות בהבה
וחוליהה חקרוחים ולבן חוה הסתכלות בתהוו שולם הנקודים

ה"ם וגבורתם מלאות עיכים או דאתון מלאות עיכי מכייהו כגונא דא

והעניין כי כל הויות שהם בבחי' נקודו' הם בבורות לותיות מצויירת מנוקדים מנולים בצורת עייכין שהם מנולים ומזה כי כל אלו הנקודים הם הנקודות דשם ס"ג ומודע כי שם ס"ג הוא בבחי' דכל דיכין נפקו מיכה ולכן ביטול הכלים ושבירתן התחיתי היו בעולם הנקודים כי אלו הם הנקרחים ואלה המלכים אשר מלכו בתוך אדום ויתיב ומזה שהבטול היה בשם ס"ג כי הוא עיקר הדיכים וכו' ולפ"ז אבית כאשר רצה התעלם העליון להחיות או המלכים ולתכם להמשיך להם רוחין חדתין נהיך מיכי ויווג העליון להוציא ולכה לון ויווג בלי מיין מוקבין ולבתעלו תחלה מ"ב לנוכך ויווג שהם הבפנמו של הו' מלכים לתעלה בבחי' הם בחי' מכ' לתתכם להיות התקון הזה לימו אלו הו' מלכים בלבד כי כל הי' נקודין כפנימו עם שלין בחי' תקרובת מוה ולכן כל הנקודין מריכין תיקון ולכם מריכין לעלות לתעלה בסוד מ"ב במקום עליון בשרשם אשר יפלו משם ושם בפכיות דא"ק העלו מ"ב בטעמים דס"ג שלו בבחי' עכיותיו בשרשי חוזות שלהו הם ס"ג שהם בחי' נוקב כנודע כי אלו הטעמים לא היה בהם שבירה כלל ואלו מדוגו הטעמים דס"ג הנו בע"ב דא"ק שהוא דכורא נ"ב בבחי' פכיותיו יש שהם המוחין שלו ואלו ע"ב ווונם הטעמים דס"ג מולידו אור קדם והוא שם ע"ה דאדם קדמאה והאור הזה יצא מבחי' החוטם דא"ק כי הנקודים יצאו תחלה מן העיכים וזה האור יצא מן החוטם שלו ובחיות מן החוטם לוכו ונוצץ לא הכל ולא השתכלות רק האיר בלבד ושהו מה שכתב האזהר כך פליק ברעותא לאפרי עלמא ר"ל כשעלו מח' החוטם הרצון כתרנוגו למחרי עלמא הם תיקון הו' מלכים ושכה כאשר יצא אור ע"ה מהחוטם ונודע כי שם ע"ה הוא דכורא ואלו מתחבר עם פחורות של הנקודות דס"ג שהם המלכים דמיתו והם אורות נוקביה כי שם ס"ג נודע שהוא נוקב' ובירד ווכלו כל מה שיכול לבבר ובשעה שם ס"ג נוקבא לול שם ע"ה ובשעה קנה לו שם אחר כי בתחלה היה נקרא נקודות דס"ג ובשעה שבתקנו נקרא שם ב"ן שהוא בכל מקום מוקבא דשם ע"ה כנודע וכעכין כי שם ס"ג הוא כולל טב"ת תא שם אחד שהוא שם ב"ן וע"י חיבור שם ע"ה עם שם ב"ן מתקנו כל המלכים ושם ס"ג ונעשו נוקבא לול שם ע"ה ונקרא ב"ן וישן שנעשו בחי' נוקבא נקרא מלכים מלשון מלכות שהוא שם ב"ן ותחלה ליתן טעם לזיך שם ס"ג גדול משם ע"ה בכל מקום נעשה שתה נוקבא שפילה אלו וכעכין כי שכה אור ע"ה בחדש מאשך שתה מזיונו ע"ב וס"ג וכיון שכח יכח ע"ב קוח גדול מס"ג ועוד כי בזה שם ע"ה לא היה בו שבירה כלל ומעולם ולא נשבר תוכו ושוד כי אלו שם זה של ע"ה הוא בשלימות כלול מעשר"ת שהם ס"ג הנו' היו רק הבחי' של הנקודות לבד כי טעמי הם ס"ג שה ח"ם וכיון שהוא מבחי' הנקודות שלו לבד ודאי שהם נרוענין מע"ה בהיותו שלם בכל בחי' וכפרט כי שם ס"ג שנתו הוא נוקבא בחי' נקודות של כללות כי הנקודות הם נקבות ועוד כי הם שלימו רק נקודות דס"ג שכה גם הם היכם שלמים כי נפגמים ולא כבר שהם כל נרכם עד יוות העשיה ואתכם לעתיד לבא שיושלם כל בחי' נקודות דס"ג להתבבר לגמרי לא יחזיר שם ס"ג לקדמותו ולא ישלום שם ס"ג בעולם כי לא יהיה רק ע"ב ס"ג כלבד דכורא עם נוקב' ובלע"ד חיים כי ז"ס לעתיד לבא נדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם בסוד אחת חיל היה ס"ג תהיה עטרת בעלה לעתיד לבא שהוא ס"ג ביכה ע"ב ומלוי כוה תבין מה שהתרכתי מלמר פ' שכחם ע' תכו מה שליך בעל כל לתעון כפי אות עתיד להשתלקח על כל בריין בנין ד דיתפתלק לגמרי דיו"ד ה"י וא"ו כי דכי' יו"י דחושבנא ל וכו' :

ובזה תבין קוד פ' ולהבת קוח מ"ב כנד שם שבניתין שהוא כי אין נקט בלבי כי שפי אותות שבניתין קרא שהן מרחים על שבירת הכלים לקיון בהלכות ס"ת התיכתי ולשם קיימו ובכוד ידעת בו כל שם מ"ב שם נ"ם יד כי כוונת להעלות למעלה את מה שלמטה (כלשנר בעתמר הכ"ל יד דמה בתחתניתא) ולכן בשם זה נרמז בחיצת ו' מלכים שהם בזוג' בשם כח להעלות ולבירור משם וע"י שם

ן מ"ב זה הנו מעלים שברורים ו' מלכים שהלו לשנר בשירה ועשה לכן נרמזו בשם מ"ב זה מיתת הו' מלכים ושכה שם זה שבניתין זה בחסד ולפי שעמכה התחילה בו' מלכים מיתתם לכן כל הו' נרמזו ביחד בו וזהו שבנ"ית ק"ן פי' שבנ"י ת"ק כי שבנת הוא שטן כמ"ש בתלמוד שהוא שבנת דבי רב שהוא הקליפות והוא כמו שותית שעטל"ו שהם בשם נרמזו בחי' זו שטן עו ושכה שבנ"י נ"י ו"ן ושכה שותית שב"ן נ' (ז) שם ו' מלכים דו"ת ו' דשב"ן נ' היו מלכות י' ושירת ושכיכם י"ו שהוא שיעור רוחב ד"ם י"ן (ועיי' מה שכתבתי בפי' נ"ת בבבורות בשם ח' בכל שרו בשקוימו ושברו עליו י"ו קרנות שאר סודו כתבתי בסוד תולדה שחרבה ○ ולזה בחזמור ע"ה אשם קניכו יון בסוקים לשעבת על תשבת חזמור לאשף שודיכו לך שלהים הודיכו ' וקרוב שיך בשרו בשלוחך ונו' לחרתי להולכים שלי תהולו ולרשעים שלי תדיימו לחרוס קרן ונו' כי שלהים סופט זה ישפיל וזה ירים כי כום ביד ני' ויין חמר מלא מסך ויגר מז"ה שלך שתיריק ימצו ישתו כל רשעי ארץ ואלי לנוך לעולם לחודה לאלהי יעקב וכל קרני רשעים לגדע תרוממכה קרכות נדיק ע"ב ○ ובחזמור סופטים ועוד כי שלהים סופט זה ישפיל זה שם ירים זה ישפיל זה שם מקודע כנד לשנים ולא כתבו לחכיה ולא כתבו ע"י קריעה כמו שקודע כנד לשנים ולא כתבו לחכיה ולא כתבו ע"י קריעה ו' כמשכו ובתבלו הקליפות שהוא השטן ז"ם קרע שטן וכבר בתבאר כי שבח ולחת שם שכי שתות הוי"ה ולהיה ביודין שהם ני' וזור וכו' ע"ל ולכך לויתן בש' ברחשית ע' קכ"ח כי יוס נקט בלבי לבי שם בן ע"ב לבניתין קרע שטן לב"י לחזרים ודלי לבי לעתיד בע"ד יכ"ס דת מעיחת ע"ב וכו' ע"ם היינו כשיתבדר כל הכחי' שי יהי' בשלמה ושכה שם כי שכה מילו הרמ"ק כיוצין דמלכים דמיתו וירדו בעולם הבריאה שכה בבח התקון של סתלך חד' הדר והוא חוד דמ"ה והוא כולל עשרי סבירות ולפי שזה סתלך בירד כל בחי' ס"ג דמלכים דמיתו לעשותם בחי' נוקבא שלין כמ' לכן לף נזכר שזה בכל שלו מלכים כי שם זה מלכים ושם שבתו מיטטרון דלו הנזכר בחלכות בחדרת נשא ושם שבתו מיטטרון בכלן שבתבמותא דא בדא כיון של הנזכר כי בתתבר שלו המלכים שחר סביבות שם ס"ג בתבמותא דא בדא ושו שתקרבי לשתו כי המלכים כשעו בחי' מ' שלו ולכן נקרא לשתו וכלע"ד חיים כי ז"ס וכולהו שתקרבן בשתן לחדכין וזו כי ושם ס"ג נקרא ב"ן שכלל סעולה כי כל שקודות דמלכים בשעו שת ח"ב שתקרבות של שתלות ולא שחזר לביאה עלמה דא"ק רק טטעמים דס"ג שהם ח"ם שך שקודות דס"ג נקרא בריאה שהם שם ב"ן וזכוך תבין לזוה שכללה דיכים כי שהמלכים שמתו שהיו כולם דיכים נשורים ושכה היות שם ע"ה חור שחדש יתחבר עם שם ס"ג שנקרא עתה שם ב"ן שהוא בירורי מלכים עם שחזרים דשכוך ובניה ונעשה זה ובר זה נקבה ולכן נריך לודעת שבתו שיש בשם ע"ב טב"ת וכלם שם טעמים כן יש בשם ס"ג וכלם שם נקודו כן הוא בשם ע"ה שיש בו טב"ת וכלם שם תנין וכן בשם ב"ן שהם יש בו ד' בחי' כלו טבת"ח וכלם חותיות וה"ב כיוצא כי שם ע"ה זה נחלק לי"ם כתר חו"ב וכו' וכל הד' בחי' הכוברים נחלקים כי"ם וכן שם ב"ן הוא נחלק לי"ם ונחלקים בד' בחי' ובכללים ויתערבים ויתחברים אלו עם אלו טעמים דע"ה עם טעמי דב"ן (והנה לפי מה שכתבתי כי מן ס"ג שכולל טבת"ח סי' בריאות עולם מן שקודות דס"ג עם ע"ה שחדש שכולל כל הד' בחי' טבת"ח ובחי' טעמים דס"ג כד שיתחברו עם ע"ב שכולל הד' בחי' שבו טבת"ח ס"ג נמצא כי שם ע"ה זה נחלק לי"ם כתר חו"ב וכו' וכל הד' בחי' הכוברים נחלקים כי"ם וכן שם ב"ן הוא נחלק לי"ם ונחלקים בד' בחי' ובכללים ויתערבים ויתחברים אלו עם אלו טעמים דע"ה עם טעמי דב"ן (והנה לפי מה שכתבתי כי מן ס"ג שכולל טבת"ח סי' בריאות עולם מן שקודות דס"ג עם ע"ה שחדש שכולל כל הד' בחי' טבת"ח ובחי' טעמים דס"ג כד שיתחברו עם ע"ב שכולל הד' בחי' שבו טבת"ח ס"ג נמצא כי שם ע"ה זה נחלק לי"ם כתר חו"ב וכו' וכל הד' בחי' הכוברים נחלקים כי"ם וכן שם ב"ן הוא נחלק לי"ם ונחלקים בד' בחי' ובכללים ויתערבים ויתחברים אלו עם אלו טעמים דע"ה עם טעמי דב"ן

פי' פסוקים חזמור ע"ה

חלוך פ' סופטים

טעם כבן לויה קורין שיו"ת בע"ם

לכולה

לכולם עם הקדושה ע"כ עוד שם וקליפה זו למעלה נקראת רוח שהיה
שרוצה שתתיישן מת רש"ת הם רש"ת מיעופים המלכים דמיתו ו
נ"פ י"ד י"ד מ"ד כמבואר בפ' פנחס ע' תנ' לזה בתוכר הידיים לו נמוך
כל קוד של מ"ל תבניתן וגם קוד רש"ת נימוסין שהם ד' פ' ע"כ ה"ת
ע"כ יוקלקי ויו הי הכ"ס יוד הי ואו הי ויתופיו"ת נ"ו וסף ת"ב וכו שמות
נ"ע"ת ובתוכר שם ע"כ בתבוא שהם ע"כ שיתקונו גדל הוא שם כ"ק כ"ל
ולכוף זה בהיות שתיעות שמע מרמז על זה וכו"ל לבן בשעת ק"ש
נרוך להשיש יד על העיניים וזהו ק"ש של ר' יהוד' שהיה מניח ידיו על
עיניו כי הלה סוד שבעי' בלים הי' שהיה מן מקודות תוכר בעיניכן ומזה
נתהוו סוד רש"ת נמוסין ובהיות שרש"ת נמוסין הוא נרמז בידו לכן היה
מעביר ידיו על עיניהם והיה קורין ק"ש כי מעלה מכ' מן הכרוזים רש"ת
ואו נרש יחוד הכ"ל עד ת"ם ונרש לירד השפע עד ו"ת להתייחד עם
שכוללת ע"י מ"ב שבקרקי קדם בסוד בני בכורי ישראל לזה קוראי
לתון לתתחון דמלכות קדישת יתברך על ידיכן דייקו לבר כם דעביד
כן וחפי להתי קוראי מזרחי עלי' יברכך יי' ויסין לת תבניך לקב"ס
מיתר דקוקי קדם והוא יברך לך מיתר דקוקי ניון דתת ומטרוניתת
תתברכון בחדש לשבחת למלכת כך מהסוד לתר מתברך והוא לתתי
מתם יוסיון לך הס"ד יברכך יי' מיניון ולת עוד שת ולזה בסוד ירושלי'
מלן טוב ירושלים תימון ברכתן דשפקין לה מלכת ע"י דשכוח דרגת
קדישת וע"ד יברכך יי' ויסין וכו' וזה תרגם להבין עיי' כפ' החזיקו
בסופו ע' תקצ"ד והוא מוסלת והיה סוד כוכב תתוס בתוך תוכם ל
כתוב לדברי הת"י ז"ל וחתכם כפ"ח של כל ויוון מכל בתי' חוונים
שים בכל התילות מן העתיק ועד תו"ח עדיין לת היה תעורר לעלות
מ"כ שם הכרוזי' של המלכים לתקנם וחתכם תכר לבדו היה תתעורר
מילין תל הזיוון גם שלת היה תי שיעלה מ"כ וזה סוד כד סליק כ
ברעותת כי לת היה עדיין היכר נוקבא בפרטות וולתי מסיכה והלחה
ות"כ לימו ויוון נתור רק רשותת בסוד מוסיקפוקום שלין נקבה מניח
בפרטות גם כיון תל הנו' כי מילין סליק הת"כ להתתקן בלי שום
מעלה מ"כ ז"ס כד סליק ברשותת ולת ע"י התתכוסים לך הפעם
שכיח שבכל פרוף שבכר היה תי שיעלה ת"כ כי לריך לתכנין לתר
תיקונין שתתקן ע"י מה שבירי עתיק יומין לתקן לת לריך בפעם
דלתכוכה מילין הכה כשתור שפית עתיק לתזור בכתי' ויוון עם ס
הנוקבא הרי כמת לריך לתכפין מתוקן והוא מעלה מ"כ בעתיק וכן
עד"ז בשתר מהדרנות כי לעולם לין תי שיעלה מ"כ פעם לתחרית
זולתי הכפים שבכר יפלו לעולם ומתקנו וכן מתתקן מהבירו נקרת כן
חלין והוא המעלה מ"כ והבן זה היטב כמת כי וז"ס בכיס חל תו"ס
ובפעם ר"ת כוזוונו חו"ס מיניק וביה יולדים כת"ס ולזה לין לעבוד
לת החזמה ובפעם תשכר מתקן זו"ס הם המעלים מ"כ לתו"ס
ות"ח לבוס ויוון בלשדם שיעלו מ"כ וכשמות הנדיקי המשכי בתילות
הם הם בכי וז"ס המעלים להם מ"כ וכן עד"ז כשמות הנדיקי המשכים
מבריאה הם מעלים מ"כ בבריאה וכו' וכבל תפלת תתחוכים מעלים
מ"כ וכפי כוונתם ומעשיהם בעת ההיא כן נודל תקוכים להעלות
כמוכים רבים דמ"ס ובכל יום ויום מעלים נמוכים חדשים וזהו נודל
מצות התפלה והכוונות ולין כל ומעלתם סוים כי כל ת' מעלה לפי
בחיבתו הרחוי לו וכ"ו יהיה עד בילת תבוא ב"ה כי הו נוקבא דו"ת
תתעורר מעומה להעלות מ"כ בלי קיומת הנדיקים כן ע"י מה שיתוסף
לה מחורות העליון דת"ת וכו' ומה מילוי תבין ע"י זה מחור מופלא
בפ' בריאשית ע' קלב ס"ב כוד ע"כ שתכין מה שביאת יוה וכל מעשה בשדה ע"כ ס"ב כוד
ע"כ שתכן כלהו לת לתתחכן בתתרת דחיהי שביכת עד דייתי ההוא
דחקרו לדש וכו' על נמירת וייעד יי' לבלים לבן ישראל בהוה ומכת
קב"ה עתיד לון בשמים וכו' (וזה תבין מחור סכחם ע' תתח ולי
לחיהו כך גם מכל תדות יהבין ליה כתר בשם יהוד וכו' ע"ש) ועוד
פייר לון לכל חד בכת זוני עלאה דחיהי שביכת עלאה ותתתאה
ותימון (י') יחודת דתרוויהו ופייר לון בחיכון דיוקרת דלעילא
דחיהו ישראל עתודת דחתתאה כלהו שביכת עלאה ותתאה דחיכון
ק"ס ערבית וק"ס שחרית ועלייהו תתחזר עגם מעגלי וכדר מכשרי
ופייר בהרוח ותכת נטע לון ליראל בנ"א נטע קדישת הם"ד ויטע
יי' בלים תבת ותחת נן דת שביכת תתלה עדן דת תוח עלאה את
החדם דת עתודת דחתתאה חיהי תהת כתף דילי' את זוניה ולת
תוזו יחיכה לעלם ותהת עדוכת דילה(והוא כי תית כפ' ויקרא ע' ב
על פסוק תבלו רשעים שתו ושברו דודים תלין דתתיבים דת לזה ולת
מסתכחי תדיר תקרי דודים ותיכון דחתכחי תדיר ולת יתתרסן דת
לן דת לקדון רשעים וכו' זכפ' החזיקו ע' תקצ' תקוכת תכיכת
לקרי

בפ' תשא ע' רי"ג

ע"י בפ' תשא ע' רי"ג על פסוק ותחמי קדם תהיון לי וכו'

מאמר מסתתי'

מאמר החזיקו ע' ק"י

ע' תקצ"ד

מאמר פ' לחרי מכ' (ומסוד זה תבין מה שכתר שהרכתי בביאור מאמר פ' לחרי ע"ק"י
ובהר יונח מעדן למסקות לת הנן ובביאור מאמר פ' החזיקו ע' תקצ"ג
ותקצ"ד בסוד ביכה י"ה ול"ת כ"ן בסוד בני בכורי ישראל שלוקח
לכיכם ו"כ ולזו מלוונים גם הם כי ת"ת לתתיך טפת תרע הם לת
מן המוח וכיון שים להם מוחין מלוונים ולזו ת"ת שלקח פי שכים
מהמוחין שהם תו"ג בלעת לתר מהם תיכלת טפת היכול בסוד וידע
חדם לת חוה לשתו ונתן לבוכרות בסוד זיוון לתשתו ונותן גם
לחפדים לת"כ ולזו גם הנוקב' היה מעלה לת הבוכרות שהה בסוד
מאמר פ' לחרי ע' ק"י ונבה יונח מעדן למסקות לת הנן ובביאור מאמר פ' החזיקו ע' תקצ"ג
מאמר החזיקו ע' תקצ"ד סוד חסד דעתיק לתר בריאה קדישה דת"ת ונבורת דעתיק שבריאה
ג' דת"ת תתפיים לם ולם כלילן ותתחברן דת"ת ונבורת דעתיק שבריאה
וכלה לחיה מע"ן וכו' פי כבר הקרכתי בסוד זה ומוכן מלוה ונם
מאמר פ' סוד סוד מה שהקרכתי לעיל מאמר פ' בשלח ס' ע' כ"ח י' לים מלחמה
בשלח ע' נ"ח וגו' גם תבין בזה מאמר שהקרכתי בפ' בשלח ע' נ"ח פתח רבי יוסי
ואמר י' לדוכיכו בכל הקרכונו כך בעת חילה דשתר עתיק עתיק
עש"ו וכו' לתר תבה תכה הנדך על השמים וכו' עד ומטרוכיתת לתעטרת
בחלבת וכו' וכדין זקפין ריש כל דחיהו בה ע"כ) ולזכה יכולה
להעלות לם לת בכת שהוה רוחת קדישת וסוד רוחת קדישת
שם כי כל ברוכי המלכים לתר עולים בכתי' מ"כ להתברר כ
בתר מניחת המ"כ הנרוכים בהכלת חל היוון ומבין כי בפעם הת'
עלו מלכיהם ובזה ז"ס מה שתמיד הכוסר בוסר ז"ל כל סליק
ברעותת לתברי עלמת ופי' המבין כי הלת בכל זיוון בריך שתתעורר
מכוכבא ע"י קשוטים שם הת"כ לתר בה ולזו סוכר מתחוה לה להיותה
מקושטת בקשוט' נלים ומחדוש ולטיל בה מ"ד ברחות לתתו מקושט'
ולזו מתרכה לתת מהמשפע שקבל לתת לוולתו ולזו הת"כ עולים זולת
ע"י בשמות הנדיקים המעלים לותם ע"י (ובזה תבין מה שכתר המלכים בפ' ויקי ע' תקי השבעתי לתכם בנות
ירושלים לולן בצבתין הנדיקין וכו' דיהו למלכות ויודע לי'
ניחוחת בנין לתתפיים בהדה וכו' נם שם ע' תנו דר"ת שתיל
לר"ם הזהיל וגלי קמי קב"ה דבני נשא יתוקון לתולי ניחוח בשתיהן
פתח ולתל לתה מים מבולך ומחלים מתוך בתרך וכו' ובור לתעביל
בתר מיין דכלעין וכדין לתתכרת ויחודת לתתכת דהת בבשתיהן
דנדיקין לתתלם הזהו לתר ולתעל תביבותת ורעוות לעילת ולתתל
מלת ויקרא בחל ע' ט"ן על פסוק הכהכרכו לת י' כל עבדי
כ"ת ע"כ וכפ' ויקרא ע' ט"ן על פסוק הכהכרכו לת י' כל עבדי
י' העומדים בבית י' בלילו וכו' והיית לילתת מתעטרת כי בהוה
כל בא וקוות בתי מלכת ולתכה תמי בתלי בריל לתיבת לקיוך בתלי
בריל לתעבדת לקיוך וכו' והו פי' מעשיהם של נדיקים מי מניד
הרקיע כי הרקיע נ' שכיכה כ"ל יהיה לומרת לפני הקב"ה מעשה
לתיון לתתיון דמלכת קדישת יתברך על ידיכם שלו ידיכם קודם מת
קדם לתר עלתה דמכוכת דמחלת עזריקת דבפיק מיניק דבתיב ומחר
יונח מעדן למסקות ונבן הוא לתקרי קדם עלתה היינו חכמה וביכה

מאמר מסתתי' ע' רי"ג

מאמר פ' לחרי ע' ק"י

ע' תקצ"ד

מאמר החזיקו ע' תקצ"ד

מאמר פ' לחרי ע' ק"י

מאמר פ' לחרי ע' ק"י

מאמר פ' לחרי ע' ק"י

לקרי כלה דלתתא נוקבא דלתתא וכו' דה"ק קדושה לא לקרי כלה
וה"ק בתרויהו לקרי כלה לזיווגן ידיעתן דהא זיווגן סגיאין לזיווגן ד
דדכורא לא לתתכר עיוה ולסתלק מיכה בההוא זיווגא כגוונא ולא תצד
בגדת טוותתך לא תקרב וכו' ע"כ לזה קאמר כהן ולא תאו מיכיה
לעולם וכו' ותהא עדוכא דליה והעניין כי לתתא בכתבי האר"י ז"ל
בפסוד אבי בנויים של הולכו' והם ניין וירושלים כי היסוד דנוקבא
נקבא ניין כי ניין בנוקבא כביכול רחם לתתא ולשכם נקודו' יולבות
שבנוקבא היא נקבא' ירושלים וכו' וכדאמר בדרז"ל חותם בתוך חותם
ושיווכם תביות חביכו' בשר ודגים ויין תבלת וכבאר בחי' היין שהוא
לחד והעניין דע כי היין הם ה' גבורו' שביסוד דנוקבא (והם שכתבתי
לעילא ע"פ מאמר כשא ע' רם"ח לשם קניכו ותלכא חומש עדייתא
לתתלין ביה בם"ט דדיכין חומשה ולזיכון ה' לתפשטן בתיתן ולרבעין
ותביכיא לרחין וכו' לתפשט סטר' דגבורה מיזיכון נבוכלן דשתילא
דנוקבא ולשתקע בנוקבא בלתר אחד וכו' (דכריס בפלגים) בגין
לתתבשתא גבורה לה דכליל חומש גבורתן וכו' ע"פ לזה קאמר כי
היין הם הנ' שביסוד דנוקבא) כגודש והם הם הי"ב שבה דנקדקים
ומכתם"ך ומדע כי כל התנוכים והקליפו' כל חייתם הוא משארי היין
דעלין והנה הם עומדים תחת הנוקבא כגודש (כפוד עיר הסמוכה
לספר) ולזיכם נלחזים לגלה בסיומה בתתי' ובניו' לגלי גבורה'
הנקדק יין המשומרת תוך היסוד של הנוקבא בב' אותיו' שהם ב
אותם ואל נקדק יין המשמח ולפעמים לוחם הגבורה' מתבבים
מן יין המשמח לדם שהם דיכים נמורים ואל כעפה דם בדות ואכלתם
לחוץ יוכלים מהם החנוכים דם הבהמ' הוא ע"כ לחבל בשיבטלו הם"ל
ועכ"ל שם בפוד ות"ל יעלה מן הארץ ת"ל מן תחרי סלוק לי' ותעביד
הוא לחדן כל הארץ והקדימו כי לא תתפיים מיטרוכיתא עד שתרוה
פקוה בחדוש כי אז יהיה שם ע"כ בשלימו' ואז קיימן הוא שבכרו כל
הדם"מ נמנין עם מלכות וכל"ל כי ו"ל שם וכבר יצא לנו בכלל לחר
כי כל המ"כ לזיכם מועלים ומתעבבים שם רק פעם ת' הפעם הת'
שעלו לחכם המ"כ הרחשונים שהיו בעולם כ"ת וה"ת בחקומו בפוד
בכורים כמו המשל זו"כ לל חו"כ שהם המעלים ע"כ שלהם ת
לזיכם חברים לעולם ומשם ות"ת לנפוש ת"כ לעלות משם ולילך
עד תשלום בירור כל הרפ"ח ניצוצין של המלכים עד יומוף מחשיך
עד שיחשלאו להתברר כל המלכים ואז יבא משיח ואז ותת רוח
הטומחה לחעביר מן הארץ כי ו"ל שם נרוך שתדע כי בהתברר חלק
הסניגים ונעשו מהם בחי' ד' עולמות לגילות בריאה יצירה עשיה
וגם סניגים וקליפות הנה בתוכם היו כתוכים כל בחי' המלכים שלא
יוכלו להתברר וכי' שם בבחי' נשמה וחיות שבהם מחיה אותם ות"ם
לדיעת יפה"ר להחטיאו הקדיקים להדבק בהם יען לזין להם חיות
מלבד וש תתמה למה יפה"ר לרודף וכו' והכה כל מה שאלו מברכים תמיד
בתפלתיכו מיום בריאת לדם עד יומות המשיח הכל יחללו הבחי'
דיולכים הכתוכים תוך הקליפו' ונהשתלם כל החיות והטוכה וקדושה
לגילת מתוכם ויעלהו סיכים נמורים וכו'. וזה לזין בן דוד
עד שתכלו כל הנשמות שבנוף ע"כ וזל"ל כשבעשו ע"כ שמקן זה
רומה כי בתברר כל הרפ"ח מיטרין ושם ב"ן וזה הוא קיימן שבתברר
כל הלזותיות כי' במלכות וכשעו ע"כ שמקן וכל"ל ובכן נדיקים ירחלו
ויעשהו כי תעביר מיפלות מן הארץ כי בכן הוא רגל ד' דמרכבה ע"כ
שזקן שעולין בשכיבה ולכך הוא רגלי' שבבר בתברר וזה מלכות הרשע'
תעקר וזה תהי' השכיבה בטיבת דילי' וכל"ל ובזה בזוש הוא יהיה יי'
לחד ר"ל כיון שהו"ה שם בלחדות כך יהיו ז"ב בלחדות והבה הקדמכו
כי זה מוקבל דז"ת תתעורר מעזרה להעלאה מ"ב בלבישיה נשמות
הנדיקים וכו'. לזה קאמר שם ויעמד י' לחלים לבחי' ולחזק כל עין
בחוד דת נדיק וטוב לשלכל דת עיוודת דלחמצעיתא דבבהוא וחכל
חיון לכלה דכלה בי' ולה לתתבשם נדיק חלה אויב ושכיבתא מיכיה
ולה לדיכו תתלין דלמו חלה כלהו כוזין לתתא על ידיה דכנלותא
לה הוה לשכיבתא ולחיי עלמין חזוקה חלה בחי' ברכאן דלעולמין לכל
בההוא זמנא יהיה חזוקה לכלה ב"ב וכו'. ע"ם וזוכן מחד
ובזה תבין המשנה דלעיל מלאתי קורין את שמע בערבית ואחרי
בתרויהו אמרי' דהיינו דלעיל מלאתי קורין את שמע בערבית ק"ש
ואחרי' דלעיל מלאתי קורין את שמע בערבית ק"ש ואחרי' דלעיל
מלאתי קורין את שמע בערבית ק"ש ואחרי' עדי תוכר כי קן שם לחשך
כלך יפה לחשוכה ועשה רק לזה ויפה לחשוכה ואחרי' עדי תוכר כי קן שם לחשך
לחר זה ושה משלו ויחמר לזי מי יפיק משמו ז ודריש בנח' בחלק לחמר
ר' יוחנן לזי לו לזאומה שתפיק עשמה כשם לל בשעה שהק"בה עושה
הדיון לבכיו מי מטיל בכותו בין לבית לללויה בשעה שבוקקין זה
לזה ופי' רש"י לזי לה לזאומה שתפיק בחותן יפי' שיעלה על דעתן
לעבוד

ידע לת חוה לשתו מיומת דלתתרב כי' שקדשת קב"ה לה לתייחד
בשכיבתת ביומין דחול בנין דמשלה דעבד ושפחה בהון בתר ד
דייתעברן מעלמת מיד וידע לדם עוד לת לשתו וכו' ויתקריים ביום
ההוא יהי' י' לחד ושמו לחד נם שם ע' קשת וערב רב לזיכן עריות
דילה ועריות דישראל דלעילא וכו'. ולזיכן לתבריחין בין (ה') ה'
דלה לתתקריב (ו) בהיהו הה"ד ערות לשה וכתה לה תגלה ולזיכן
שכיבתת עלה ותתלה דבוזוכה דעבד רב דלזיכן עמלקים נבוריס
כפלים רפלים בין הה' וכו'. ולזה קאמר ויעבר י' לפניו ויקרא
ישראל וכו'. כל"ל ולזיכן (ו) יסודת דילי' דתדווייתו ועייר לן
בניוחת דעילא דלזיכו ישראל עזודת דלחמצעיתא כלילל שכיבתת עלה
ותתלה דלזיכן ק"ש ערבית ק"ש ערבית ע"כ לזיכך זוזה שכאמר כי
לזלן ערב רב הפריכו דלה יתקרב (ו) בהיהו וכזה כבה לבילוד
שבבה דקאמר מלאתי קורין את שמע בערבית ר"ל לתה לומר בההוא
זמנא יתבטל ערב רב ולזיכן (ו) יסודת דתדווייתו דלזיכו ישראל
עזודת דלחמצעיתא כלילל שכיבתת עלה ותתלה דלזיכן ק"ש ערבית
ק"ש שחרית ע"כ לזיכך זוזה שכאמר כי

לעבוד את ישראל ע"כ והוא כי האמרי לומרי לך ידע לכל איש דעה
בעלמין כי לית○ב' ויאב ע' תי"ח ר' יהודה פתח וירעם ימשמי יי'
ועלין יתן קולו אתם קניניו וירעם ימשמי יי ועלין יתן קולו כרד
ונחלי אם כיון דאתר וירעם ימשמי אתמי כתיב ועלין יתן קולו אח
הכא רזא דמהימנותא דכיון לישו שכלולא ואשירו דעלמא ועלמא מיכי
אתון בנין דתרין דרגין לכיון וכיון חד לישן נין וירועלים דא דיכא
ודא רחמי (וכ"ל כדף הקדוש) ותרוייהו חד (כ"ל כי הם תרוייהו
ביסוד כמו יסוד ועטרה) מהכא דיכא ומהכא רחמי מעילא לעילא
נפקא דאשתמע (כיינו סוד תפארת ישראל ע"ל בם ברחשי ע' קמ)
לבתר דההוא קול נפקא ואשתמע כדין לישן ואתרחיש דלישן ובחמי
נפקא (בסוד אם ומים) ומתברכן מתמן וירעם ימשמי יי דא כי
דיכא ברחמי ועלין תע"ג דלא אשתכח ולא אתיידע כיון דההוא קול
נפקא כדין אשתכח כלא דיכא ורחמי הה"ד ועלין יתן קולו כדין
ברד ונחלי אם וכו' וסוד זה על נחלי אם הוא ע"פ מה דאתרכתי מאמר
פנחס ע"כ והוא סוד יתו מוריכו מריה נ' מה דתי' בם ויקרא ע"ל"ב
על פסוק עליו בשמי וירעם בשא את דטלא דע"ק שריית עלי' ואליה
ריפיה בההוא אתר דאתקרי שמי כדין וירעם ותבר תליסין וכו' והנה
שכבר אתרכתי כי סוד טלא דע"ק אשם קניניו היינו המוחא נקרא
טלא דכדולחא הוא כי שורש המוחין הם נ' מוחין חב"ד שהם נ' אותיו'
י'ם ואם תיבלאם מלויים בחלפין יו"ד ה"א וא"ו ה' הם נ' טל וכמה זה
הגבורה דעתיק הנמוך תוך מוחא דאריך דכפין נקרא בוכיא ד
דקרדוכיתא בכל מקום ר"ל כי אתוק כי נר הוא דא ואיכו כתו אור
שהם תשדים והוא דא אתוק מיד הגבורה וזהו הוא שורש כל הגבורין
ע"כ והקדמונו כי ז"א המקבל אשד דעתיק הנמוך בריאת נקבי' דא"א
ע"י אבא ומקבל גבורה הכ"ל ע"י כיכה ולזה קאמר ועלין יתן קולו
ברד ונחלי אם וכמה כי אית ואשא כי אית אשד דעתיק ואשא הוא גבורה
דעתיק וכ"ל גם הקדמונו כי ע"י שם אל להכרית לסמאל ולכחש
ולזה האמרי לומרי הנה האמרי שהם סמאל וכחש אתתלבשי בעו"ב רב
לומרי שתו בשמי פיהם ר"ל כתיב עליו בשמי ירעם וכ"ל ואמרו
לאיך ידע ה"ל דייקא ויש דע"ה בעלין דייקא דלזה אלה האמרי ושלני
עולם השנו חיל ולזה אחר זה כח מזמור לזה אלהי ואחת לבנת וגו'
עד אתי אלהים יחרף פי יכנת תויב שמך לבנת כי ז"ל שם כי נודע כי טעם מוסבן
הגבורה נקרא אלהים וכו' מה כתיב○במזמור בתרי' כי אלהי שופט על סמיכות
זה ישפיל וזה ירים כי כוס ביד יי' (כי כוס בי' אלהים) וגו' וכל המזמורים
קרבי האמרים אלהים יחרף פי יכנת תויב שמך לבנת כי ז"ל שם כי נודע כי בתרי' עב עד
הגבורה נקרא אלהים וכו' מה כתיב○במזמור בתרי' כי אלהי שופט עה ע"ו ע"ז
זה ישפיל וזה ירים כי כוס ביד יי' (כי כוס בי' אלהים) וגו' וכל
קרבי האמרים אלהים יחרף פי יכנת תויב שמך לבנת כי ז"ל שם כי נודע כי
ביהודה אלהים ישראל נדול שמו וגו' ויערתיך אלהי יעקב כדאם
לכל וכוס (כיינו סמאל ולילית בסוד כוס ורוכבו רמה בים) ואמרי
נקום למשפט אלהים להושיע כל ענוי הארץ וגו' כל סביבותיו יובילו שי
למורא יבצר רוח נגידים נורא למלכי הארץ והנה ע"פ מה דהקדמונו מה
דתי' בתם' פסחים בסופו עתידה יונדים שתביא דורון למשיח ופי'
לאמר לו הקב"ה לעתיד לבוא וכו' כשהוא מלכות שלום ק"ו בעמים
ומה אללו שאין לאחיהם כך אנו שאחיהם שלא"ו ח"ל הקב"ה לנבריאל
נעבר חית קנה עדת אבירים בעגלי עמים שבאחינו אבירים בעגלים
שאין להם בעלים ע"כ . והנה ליתן טעם מה שהארכתי בסוד ע"כ
שאמן להכרית לרשע הכ"ל וכ"ל בתריסות ושם נאמר ובכן נדוקים
ירחו וישמחו כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ כנגד נ' פסוקים דע"כ
מטרוניתא עולה בנ' אלהים וכ"ל בתריסות כי הנה אויביך○בם' ברחשי
ע' קמ"ח (ה') תתאה שרשא דחילנא דאית בי' תלת (וי"ן) לקבל
נ' ענפין דש"ה עלאה נ'ענפין ואיכון נ' ווין ויסוד הא איהו עץ החיי'
דאתקרי עבסוי דקדק בבטיעות ואתפלק אילנא ואתאר בחילנא נדו
לחילנא וקיימו עבסוי ולא אתכלי כרם עקר שרשוהי בחילנא שבוקו
דאיהו ה' תתאה אתפלק הוי' ואתאחר ה"א ובנ"ה שלם ושמרו' הוי
לילה ומלכן דאתקרי חדם אילנא ואילנא וכו' ולא אתאחר תיון חלא
שרשא דאילנא ה' תתאה הה"ד וילחור לו אילנא דאתאחר בה אילנא ישבה
בדד אין ה' ישבה בדד בנ"ד אתנלגל חדם בנ' אבהן דאילנא ענפין ד
דאילנא וכו' כאית בחברהם ויצחק ויעקב כי' וכו' כאית ביצחק ויעקב אילנא
דאילנא י' מן יצחק כאית ביעקב ויעקב כיה (ו') דאתאחר כי ואילנא
יעקב לבתר אתא משה דאתאחר ביה בשנם הוא בשר וכאית ה' חוושבי
תורה איהו שרשא דאילנא ואשלים אילנא בשמא דיהוד וכך קדיש
לעילא דסיכי כאית (ת') מן ברחשית דאילנא אילנא עליה כתיב
וכו' דאילנא כניא לאשקא אילנא ע"כ וה"כ מלכות היא שרשא דאילנא
דאית בי' תלת (וי"ן) לקבל נ' ענפין ד"ש ה' עלאה נ' ענפין דאילנא
ויסוד ויצ"ג ויה והקדמונו כי שסנק ויסוד הוא כנד אברהם ויצחק וכח
כנד יצחק ויסוק ויה כנד יעקב והם כנד נ' אתון יהו והקדמונו כי
ע"י אתת אלה"ך כתיב ברא והקדמונו כי בכן יתקדש הוא
אברהם יוד הי ויו הי ע"כ ובכן נ' ע"ח כמכין נ"פ הוי"ה דמילא ל
להורידם לע"כ הנה ובכן תן פחדך יוד הי ואו הי ואותיות נ' בכן
ובכן נ' ע"ח וכו' כל"ל כנד יצחק ובכן תן כבוד יי' לעתיך יוד הא ואו
הא יסוד נ' בכן ובכן נ' ע"ח וכו' כל"ל וכנ' יעק' לפ"ד כי אלו נ' אותיו'
הם"ל הם תלת עבפין דאיכון נ' (וו"ן) ויסוב ויבא ויט ובכן כ
נדיקים ירחו וישמחו רגל ד' שבמרכבה ככנד נ' פסוקים דע"כ
מטרוניתא עולה בנ' אלהים וכו' והוא ע"כ שאמרו"כ בתחלה קוד אחת אלהים
ארחשון כי הש"ם שלם ואיהו כל העבפין נ' פסוקים שבכל ח' עולה ע"כ
אתון במלכות בסוד ש' רק כאחת אלה"ך היו נ' ע"כ ס' אתון
בפירוד ובתבטל ה"ם וא"כ אם אלי רוצה לתקן מוכרח אלי לאחבר נ'
ע"כ הם"ל ולעשות ע"כ שאמן ולאחבר בשביכה כי לו אחזו החילנות
לתקומן וזה שכבר אתרכתי בסוד ע"כ שאמן שבאיכון להתייחד
דוקא בשביכה והוא מבואר מאמר שאתרכתי וכל שית הבדה שית אחי'
שבל תלת עבפין דחילנא ואיכון נ' אבהן וכו' בתריכו' וע"פ כל הם"ל .
תבין נמ'○בם' לא יחשוב דק כ"ו אחר עולה אילן הסיוך למיכר לשבאר נמ' פ'
בתוך שם עשרה אחת נוזלן הוא ואין מביאין מזונו בכורים אבל לא יחשוב דק ס
לעולה הא לעילא מדתנן' כשהיו' המפוזרת בתוך בית סאה חורשין
כל בית סאה בשבילן עד רחש השנה וכו' אלא מדתנן נ'
חילנות שבל נ' בכי אדם הרי אלו מעטרפין ואורשין כל בית סאה
בשבילן ופי' רש"י ומותר לחורשו ערב שביעית עד רחש השנה שהלכה
למשה מסיני הוא ובבי נ' חילנות פי' רש"י נ' חילנו' נדולים נם תום'
כתבו בפ' חזקת הבתים דף ל"ו דנדולים לא הוו אלא נ' לבית סאה
ע"כ דקשה למה נקט נ' חילנות שבל נ' בכי אדם אבל בלע"ד כי אית
בפ' בראשית ע' ע' כתבתי לעיל דף ת"ח עשר טיפות וכו' אלא הלכה
למשה מסיני וכו' שלא בנין דהיי אתרת דאקרי הר סיני וכו' אולינת לי'
למשה לקשר קשרין דמהימנות' לאיכון עשר טיפין דהא אחיד לון באחד'
בהאות בית סאה וכו' והתרכתי לעיל כי בית סאה היא אלכות אלד"י
ג' ס"ה ואי הוא כביכו דחילנא ובפ' שתות ע' כ"ד בעשרה מאמרו'
נברה העולם וכך תסתכל תלת איכון ועלמא בהו אתבדי וכו' עבד
לאברהם ברוח דאחזוה תלת איכון ועלמא בהו אתבדי וכו' עבד
ולפ"ז מובן מה דכתבה בתחלה עשרה טיפין המפוזרת בתוך בית סאה
היינו עשרה ספירי' והנה הקדמונו כי עשר ספירו' כתחלקו בתלת
והקדמונו כי אי"ם הם ברוח דאב"ד וכ"ל נם הקדמונו כי לאברהם יצחק
יעקב הם נ' עבפי' חילן ולזה קאמר נ' חילנו' שלא נ' בכי אדם היינו
אברהם יצחק יעקב הרי אלו מעטרפין היינו בסוד שם שלע"כ שאמן
כי עד הנה היו דק כל אחד ע"כ אתון ומעטרפין לבית סאה וכ"ל כי
מתחברן כולן במלכות והנה שם בפ' זה קאמר קודם כיסול הכוונה
תוך לתחומים אמה ופי' רש"י נוזל הרי הוא שלו מוזלו וא"כ נסתלק מן
היונה שהיא מלכו' כל החילנו' ואז ולא מזלה היונה מכות לכך רצלה כי
בסתלקו מזונה הכטיעו' ותבין בזה נ"כ מאמר○פ' כי תצא ע' תקמ"ו מאמר כי תצא
וישראל אי לית בהון מארי מדות מארי חסד וכו' אתפשטת עלייהו ע' תקמ"ו
בעשר ספירין וכו' והנה שם מיסיים בתית א' מן ברחשית דאיהו
לאכלי וכתי' כתר בנין דאיהו לאשקויי לחילנא ולבסוד זה אית בכן
נ' ע"כ ובכן נ' ע"ח נ"פ שם יהוד שהם בסוד חלם הכמשך משם ס"נ
היינו טעמי ס"נ כי טעמים הוא בכתר וכ"ל כי עד זמן שיגיע עם
דודים היה בסוד חלם שהוא טעמי כתר כנמים כי לא כתנלו רק
בקודש דס"נ ואזי היה לס"נ זה שם אחר והיה נקרא בשם ס"ן
כ"ל לקבל הקדמונו לעתיד שיושלם כל בחי' נקודו' ס"נ לנמרי
לו יחזור שם ס"נ לקדמותו וכ"ל ולזה מסיים שם זכאה דרוא
דאחי אתנלייא כי דעתיד כלא היה לאתחדשא על ידי דמשה בסוף
יומיא בדבדא בתראה וכו' כי שם בפ' פנחס ע' תכ"ו מה ל סלקא
על כל לתתון וכו' . הכי אית עתיד לאסתלקא על כל בריין בנין
דאסתלק למשה דיוד הי ואו הי דכי יי' וע"פ זה יובן לי כי שם
בפ' בראשית○ע' קלב ומבר דא (ו') יחדיו בה' תתאה בנין ד
דאסתלק היינו כביכו די' לאין סוף וכו' וכבר כתבתי פי' אחל לפ"ד מאמר ברחשי'
להיישיך נ"פ ע"כ דמילא וכ"ל והנה הקדמונו מה דתי'○בם'ברחשי' ע' קכח
בסוד קנולת' ואיכון נ' מ"י' יברכך י' יאר י' ישא וכולה בכללין כי'

שעל נבי א וכו"ל והנה רמיתי בכתבי הקר"י ז"ל ליור ל כוה (יהוד
ה"כ ה"י בעמוד כולל נ שחתם שהו כביכול דילוה ולכך נב' (יהוד)
פסוקים ולהו יש בכל פסוק שם יהו"ד ח"י כמשכים מן (יהוד)
י' הכ"ל שהו כביכול ומה מאוד תביבים עלי הדברי'
שמזכיתי בכתבי הקרי ז"ל בתוב בפי' והמשכילים יזהירו שהם עוסקים
בסוד התורה יזהירו נ' רחל כזהר נ' ע"ב ס"ג ת"ה ב"ן הרקיע נ'
שכיכה ובברית מכוחה דף כו בביקור ס"י לחתם קניהו והמאור הזה
הוא הבקרה מנן ישראל ומאור לחד יתעשה מתוקן ומשעיות כמאך
בנבורה גדולה ובוהב המרכבה ומכסה עליו מלאטלה לחטוה ומרוח
התנברות המאור הזה בחלק לב' פיומות וכו' ולמיה נ' לפנות ככנד נ'
חלקים שהם בחות (כיו"ד) קון העליון והלק החמישי וקון התחתון
ככנד חלו ס"ג יש בזה המאור ג' חלקים לבל כולם הם קשורים עם
חבירו מקון התחתון עבפי החכמה בחים וזה שמו חשר כמנח לו א דכי
בחלק החמישי כשרשו וזה שמו א כ"י מן קון העליון תלויי כולם וזה
שמו חשר כמנח לו (יהו"ד) ויוצא זה המאור להבהיל לת הסם המכבר
והנורא על יהו"ד ע"כ ולכלוחה ברמה שהיו חכוין לדבריה הכ"ל כשם
כתבי חשר"י ז"ל לבל הקדמון לעיל מה דלי"ו בפ' פקודי ע"בב ברוח
דמשכנא דקיימין רזין עלאין ברוח דשמא קדישא עלאה לחדי לחי לחיה
רוח דמשכנא רוח כנוונא עלאה רוח לחרונא כמה דכתיב הכה לחרון
סברית לחדן כל הלרן דה הוא רוח דשמא קדישא דשלף דלת נון
יוד ודה לחיה כנוונא דשמא קדישא עלאה יהו"ה ולחנון חלק כנוונא
דלון א לחיה יו"ד וכו' ולעיל כתבתי פירוש ולזה לחיה כה תברכו
לת בני ישרל ב"ל הקוד'כי הו לחי פורט כל שם יהו"ד ויכול לכוין בכל
פסוד הכ"ל והנה ב"י לחמשי שכתוב שם אב"י רחוקי שם של בני הפעימי'
א סרן ך תחיה ל נחק ר"ת לחי ושיך עליה כה תברכו לת בני ישרל
יברכך ה"י וגו' ויומפיים הפסוק ושמו לת שמי על בני ישרל ואני א"י
לחברכ' ועיי' בפ' וירח ע"רכב ולנבי שביכתיה לחיר בשמא (דיהו"ד) לחכי
ולנבי נחיק לחדן דהה כדין לחקרי לחדן כל לחרן וכו' ע"ש ועוד רזה
פרשה בפ' בראשי ע"קלב והה דחשיך לחדן כל לחרן דה הוא רוח דשמא
קדישא דשמא דשלף דלת נון יוד הנה לחיה בכתבי הקרי ז"ל בסוד ק"ש
כתבתי בסוד ק"ש כי סוד שתעובה מנעת לל הלדם ושעלהו עד לחיה
עלאה הנקרא תשובה (כי ז"ל בפ' קדושים ע"קסח לחיה בר בם דכתיב
דייתוב ישתעוי ושתכפר לי' לחיהו לחיל בדרך מנות ושתעסק בכל כחו
בדחילו ורחימו דקב"ה דת וכי לתשובה שתשה לחתקרי ה' ודת לחיה
תשובה שתשה ולית כר בם דלבתר דשתחרט מחובני ויעביד תשובה
ישתעסק בתורייתי' וב' דת וכי לחיה ך דחיהו בן י"ה ועל שחיה לחתקרי
ביהה וב' עיי' בתכלית מה שכתבתי השיבהו לחביהו לתורתך ולכך קלח
עד לחתל עלאה הנקר' תשוב וש"י זה תוכל להעלו' המלכות עמהו בסוד
היותיהו נדפין דשכיתת ולזו יעלו זעיר ונוקבא והבשמות שלהו בסוד
ה"י של לחתל עלאה החמכם בזיווג שתתעון של ז"ת ל"ה לזה רק כשיחת
בסם כחתר לחבור בסוד נפילת לחבים (ולזה בחתי להזהיר שרחיתי
בחוזר שדורי שכתבתי ורחיתי בחתר לכוין בנפילת לחבים בסוד קדוש
הסם וכתב כך בשם חתר"י ז"ל הם בעו"ה מחרפים וישתקע הדבריס
כלו) ולחכם דריך לכוונם בשם ס"ג כי הוא המעלה לת השמות ולמ"כ
של ביאה כנודע כי שם ב"ן מעלה לת המלכות ושם פ"ג מעלה מ"ב
דביכה כחתר כתבתי בסוד היחוד שגילו לו מן שמיו לכן חתר שתקבל
עליך ד' מיותיו בד' עבורין להעלות ז"ב וכשיתך ש בביכה בסוד מ"ב ע"י
שם ס"ג ולחכם שם ס"ג זה תבוין לחותו ב"ד של לחד כיצד הרי בחרבו
לעיל בחלת שחע כי ע' של שחע תכוין בה לחל שם ס"ג עם י' לחותיות
שהם ע"ג וכחרבו כי לחו עדיין לה היה עליית מ"ב ולכן לה קבלה לחרח
דק מן חשבון ס"ט לבד ושם הכולל הרי ע' וכשחר חשבון ד' לחותיו' שלח
קבלה החרה מהם כי הם יותר גבוהים והם בסוד לחותיות השם של שם
ס"ג שהם ג' יודין (א' שבשם זה שחשבונו א כנודע ושעה שהו' השלחת
מ"ב יחיה הנה עתה נדיך להחיל בה ד' לחותיו' יא"י ולחכם סוד הקרי'
שחקבלת עתה מ"ד לחותיות הב"ן הוא כי תחל לה היתה דק לחדי פסוק
ועתה היה לחדי בחלוה שלף דלת מן יוד וכיולר הענין כי הלה המלבו'
יותר דיקן מ"ם משחרו"ל תמר בתורידותיו עומדת ובקשו חכמים
להוחיק הענין כי חמלכות נקרת תמר ושעטין הוא כי תחר הוא כוד
ע"ך דיכי' כפולים כי כבר הודעתיך כי יש דיקן בלחתרי דלכור ונוקבא
יהם ס"ך ס"ך כשנבר הלבבו ולוקחת כל הצני דיקים ונעשה תמר ולכך
בתמרי כיה עומד ובקשו חכמי להחזיקן נרך להסוך שיה שם ייאי
ב"ן משם של ס"ג שהוא בני ש והוא רחמי בסוד תפא"ר של הוי' ובחשר
הענין א לתי' היה כני לדבשת שבו לחדי בחלוה ע"כ ולות קלח' חדון
כל הלרן ובן השמות דחלף דלת נון יוד והוא סוד מה שהלרכתי בפ'

מי' מפלח כפ'
פקודי ע' תכב

מלחמר פרשת פ' קלב לחתם קניהו ומיד דלחיהו ייתי מיד ונלד יעלה
מן הלרן ת"ד מן לחדי סלוק ליה (ו) ולחתעביד בה לחדן כל לחדן
ומסיים שם בע הב"ל ועליהו לחתיר עלם מעלמי וכו' כי שם בפ'
פקודי דשמא דחלף לחד וכו' ודת לחיהו בגונא דרזא דשמא קדישא
עלאה יהו"ה וכו'. והנה הת דקלחמר בכתבי הקרי ז"ל ולח"פ פ"ג ב"ם
שם שם בן עליון דביכה עכ"ו השם של ס"ג הו' המעל"ע ומבה לעיל
ד' הלרכתי בסוד יחודי של מיין נוקבין דשם הלר"י כתב עוד שם ובבא
עניין הם"ב שבנוקב'דז"ל ומחכה כלחתה לזווגה כבר בלרבנו כי כל בחי'
חלו המלכים בקרא שם ב"ן לכן דע והבן כי סתם ע"כ בכל מקום שם
רמוזים בשם ב"ן לחתכם בהכרת בחי' מ"ב בעשתם ונם בחי' הכלי עניו
לחבר בתוכים בתוכו ע"כ לחבר רמוז רז"ל בלחומרים מן הלשה כורתת
בריית של מי שעשלה כלי ולבן מן הלשה מתעברת מבילה רלשונה כי
רלשונה בעשית לה כלי ומשם ולילך יש מקום ש הם"ב להטטייר בתוכו
ולזו מתעברת ובל שו הבחי' כלשם הם בשם ב"ן חלה שים בחי' כי לחורי'
שם זה שהוא ני"ע"ב קדש כוה י' ה"י ו' יהו"ד ע"כ בפשוטו יו"ד יו"ד
ה"ה יו"ד ה"ה ו' יו"ד ה"ה ו' ה"ה קדש בחלוחו חשם בסדרן חמלוחו וסביכם ניי"ר ניי"
נבורה והו בחי' הכלי חשם בסדרן חמלוחו כוה יו"ד ה"ה ו' ה"ה
ני"ן והו הם"ב עניין ובבחי בל זה יוה עביניו כי הלה רז"ל לחמרו ולחית'
בסבא פ' מפטים דבעלה דלחתת שבק בה רוחה דשדי בנווה וסוד
העבין כי הלה כודע כי שם בן הוא בחלבות ונם הוא בקרא בפם כי
ע"כ ס"ג ת"ה הוא חיה בשוה רוח ושם ב"ן הוא הבקרא בפם דוד בפם
חלבות וקודש שבבנם בה בחי' בפם היה חקריב ולחיכ רלוליד
כי לבן הטרייפה לחיכ יולדת עד היות לה בפם בשליותה ולחתכם בפם
ז"ו היה בחי' הנבורות כי בדעת זכר יש חו"ג כי הבבור מוטל פי שניים
ולח"ב כוחן לבוקבה חלקה שהם עיטרה דנבורות כי לע"ג בהיותם
עדיין לחזור בלחזור עם ז"ה לין נופה בשלמת שלה ע"י הנבורות הביתכן
לה מלחזורין עכ"ו לחיכ כוטלת לה הנבורות עמהן רק שהלרה שלהם
עובדת דרך יסוד לחזורי ז"ה לך הנבורות עמהן לחיכ כוטלת רק ע"י
ויווג כי קרי הם"ח מתפשטים בנופו ויורדת ה
הם"ג ביסוד שלו וכיתכם בסוד ויווג לבוקבה והנה בפעם ה"ה שהי'
יחוד ועיר לחמן עם חלבות שהוה בעת לחילות דלתעכרו וחזרו לחמן
בלחמן לו היתה נקרלת עדיין כיולה רלשונה ולותם הנבורות לחצר
נתן הם בעלה לה כתעברה מהם כי לה נעשה הם בחי' יסוד (בסוד נין
וירושלים) להכלי שהם לחצר יהיו לחח"כ בתוכו ה"ו ולה נתן הם שם ב"ן
שהם הנבורות הם"ו ונעשה כלי הם ולחיכו מתקלם מהם לעולם ועד
שלו כתיב ויהי בחלת נפשה כי מתה וו"ם ההוה רוחה דיסכ הם בעלה
בחונת קדמיה שבעשה הם כלי לקבל ה"ד וח"כ ולה יהבילה שהי' לחילך
מתעברת בכח לחותו הכלי שמקבלם בתוכו ומחלת כי עמהות הנוף
מלכות בעשית ויהנבורות הקרלת ב"ן שהשכנו דרך לחחורי ז"ל לך
הנבורות עמהן לחיכ כיתכן לחלה בחוזק רלשון ולהחות כי בעלה נקט
לה בקדושתה בדעת שהו לבן ה"ל לבה לחליה לחלה ע"י בעלה בעת
דייחוד ולזו חלה הנבורות עומדת שם תמיד כמו השחור להחיין
בעשה וכל הת"כ ה"ל לבה לח לת ע"י כי בכל פעם שהלי"ו ונבורו'
לחחרות שהשם בעטייר בבשתה לחין לך בריות בשתה חדש מה"כ לחחריס
לח לה שיקחו קנת מהחוח רוחה קדמילה הוא הכלי ודע כי כמו שים
רוחה רלשונות ביסוד שבפיה וכו' ומריך שבלחר תחלה כי בעלה דונמה
שבהקבה מעלה ה"כ נם הזכר יהיה בה לח"כ ה"ד והענין כיון שה"כ
הם משם ב"ן שהם הנבורות כך הת"ד הם משם ה"ה החדש מלמעלה
וה"ו להיות סוס יחוד ושיעשיך הזכר ה"ד לח לה שוקבלם ויהפיכם
מלמעלה כי לחותם החו"ג שלבלחו ז"כ בעת לחילות בפעם רלשונה
היתה למוך נוסף ונתפשטו ה"ה בנוסף דו"ח והנבורות בנוסף דבוקבה
לך לה להמשיך תולדות ומשם ואילך מריכין לחחור ולקבל מוחין חדשי
בכל זיווג מלמעלה להחיל בברלים חדשים וכמו"כ בעת חיחוד ו"ה
עם נוקבה מריך שיעלו הם בסוד ה"כ בתחל עד ח"ב ולזו חו"כ מעלי
ה"כ לחדיך לחכפין וכן עד"ו עד רוס חמעלות ולזו נורם שיפשיעו משם
ה"ד שהוה שם ה"ה החדש כי נם הוה כולל ה"ת וה"ג שהוה הדר ולחתו
יהיו טכל ויודדים מזה לזה עד ח"ב ולזו חוכ' מייחדים ומקבלים חותו
השפע ומתברן חותו בסוד מוחין חדשי לבביה ז"ו ולזו מתייחדי' נם הם
כי ח"ה להמשי' טפת הזה של מין החות דכיון שיש להם מוחין מתייחדי'
ולזו הזווג שלבקה פי שבי שהוחין משם חו"ג (היינו חכד דעתי' ונכורה
דעתי' וכו' ל שפרשתי מחת פ' לחדיו וס' מחכר החוחו) בדעת לחבר משם
השבב טפת הזיווג בסוד וידע לחדם לת חוה לחשתו וסותן הנבורו' בסוד
ויווג לחשתו (כך ל בסוד שם יו"ד ה"ה ו' ה"ה) וכתן

וכתיב לח"כ ג"כ החסדי ולזו המוקד גם הי מיעל לת הגבורו שבה בסוד
מ"כ (הוא בסוד ביאור מאחר פ כשם ע"ש רקח תבא ה' עריית לתגלין
ביה בסטרא דדיכין חמשה והכי תניא קול בתיבה ערוה וכו' ע"ש:
כי כמו שביסוד דיבי' מתקבצי כל ה"ח כו כי לזה נקרא כל שביסוד
שהוא סוד נין וירושלי' מתקבצו כל הגבורו וכו' ע"ש) וביאור הענין כי
הלא כל המוחין שבכל הבקיבו כולם שבכל מחצילו ומכ"ש למעט כ"ביא
כל שלו מבחינו המלכי דשם ב"ן כשהוא ו"ק מ"ש בפ' פקודי דכריך פסוק'
ונו אחשבה כי המוחין נקר' אחשב' ואין שום בירור שלא במוחין הנקבו
והנה תלת בירורים בחכמה סתימאה קדמאה עתיקא כי כאשר נתבאר ע"י
תיקון שהוא כחי' פרצוף זו יוכלו המלכים לקבל האור להיו' כמוך דרך
המעבוה ואז מתחיל לבריה ועלו בסוד מ"ב לעורך ח"וכ וכן מיחשבה
דביכה בריה לעורך זו"ב ומזה כי המוח והמחשבה של הבוקר תויר היא
מבחר בירורי המלכי לחברי היו בבוקר מוחין חדשי ואז תותן בירורים
שבחברו ע"י המוח הבוקר יוכדין ביסוד שלה ופי' הענין כי כמו שביחוד
זו"ב נתיק שיקדי לו יחוד ח"וכ כ"ל גם הם בעצמם הין יחודם תתתון
בעבו"ע שחדושנו ח"וכ שלהם ואברהי כדורין ואז יורדין עד היסוד שבה
בסוד מ"ב ואז גם הז"ת שיש בו אז מוחין חדשי ככ"ו מוריד כת חסדים
מהם מ"ה מזיונג ח"וכ ביותתיה ויורדין עד היסוד בסו מ"ד ומתכין
ביסוד שלבו ותתעברי שם ו"ה זיונ בכ"ע לחבר החסדי עם הגבורו
לעתיקא כי הם מהבדורי ובבחר עתה הם הו' החלק שלוקחי כל הת"ס
מדנה קדמאה כי הין לך בשיעו' כלי לבוש כמ"ש בפסוק פ' משפטי ע'
קשב על פסוק שחר וכסות והבה בשלח טעת החסדי מיסוד ו"ה קודם
נתת מהם בעת לשם לבוש מוחין החסדי להחניקו שהחניקו ולבן לבוש
הנשמה נקר' אוה שהחסד נקר' ל והוא בו"ה שהו בחי נס ו"ם חור שהיה
מחי' עולם עד סופו ונמו לעדיקי כי נגנו ונתלבש בעת מתת ביסוד
הזה הנק' דניק וכן נ"ב הגבורו ת"ל שהם עולי בסוד מ"ל לקבל הבורין
הם מתלבש ההוא רוחא דכא שהם הגבורו שחעת חניקו שע"י יש כח
לעבו' ו"ם ונמו לעדיקו' נדיק וכדק יסוד דיקי ויסוד דיקי ונצח היות
הח"ו הרחיבו הם נדולי מאד ומעולו משו כי החסדו היותר מעולת
מתברר תחל' הכח הו בסוד כבשר יעיר על קנו ונו בסוד יומם יצוה יי'
חסדו ונו' כי כל החסדי כלי מלבושי שחסד יי' לעשרה מן הקליפו ומי
נדול האומר כמ"ש יי שומרך ו"ם לחיותי עולם חסד יבנה שהוא תסד
ה"ח ע"כ והוא תבין אות ס'. לך לך ע' רכב פתח לידך ואחר ומבשרי
לחזה שוה אזי הי דכתיב ובשר קדש יעברו מעליך וכתי והיתה בריתי
בבשרכם דאיתי בכל ואז דאתרשי בה כש בהאי רזא קדישא דהאי אות
תתי לקבל"ה מהם ובשות קדים לתחתת בי לי לא זכי דלא נטיר האי
את מה כתי מבשת שוה יהבו בהא רזא דקב"ה לא לתבטיר ולי זכי
ובניר ליה שכינת לא לתפרשת מיני לחיתי לתקיימת בי כד תתבסיב
והאי את עניל בלחבריה דתבי ו"ט וה חולין כתיב שלא תד ככר ואד
נוקב לאשתתפו בחד ונקדיק אד שות כדין תסד עלא שרי עליהו בתן
לתר שריא בסוד דכור דמתן תסד הסד ש דלתי ובסיק מהכא עלאה
ולתבטר בדכור ובנ"ב לתבטיות נוקב לתו תניון שוה הכי הו **אל**
נהירו דחכמתא (ו) דכר ה' נוקב לאשתתפו בחד שוה לקרי ובשות
קדים מהאי לתר לתחתת וכלא תליא בהאי לות וע"ז כתיב ומבשרי
לחזה שוה דהוה שלימותא דכלא וכתין יחמון ישרא קדישין דלחתין ביה
בקב"ה וכתין יחמון בעלמ"ן ובעלמ"ן דלתי עלייהו כתיב ואת הדבקי
ביי אלהיכם חיי כלכם היו ע"כ ומזה תבין מאחר פ וקרא קום ע"ת
על פסוק לזה שוה עומי נקב"ה וכנסת ישרא מתקבי ליה דעבדי ליה
בבל יומא בריה תדשה הה"ד שוה עומי והא תוקמוה (ת"ל ו"ר) הל דא
תברסם וכו' (ו) דא קב"ה (ה) דא כ"י ודא הוא שוה וכו' והא דמוכיי
כלן ת"ל דא תברסם כי לזה נם נאמ ע' רמ"ח באחאר הכ"ל וכלהו
תלין בסומא דאחא דלקרי יו"ד וכיון דאתגלייא יו"ד פוריה דאחא
לתגליי תסד עלא וכו'ת ו"ח דלא לתקרי תברסם אלים בהאי תסד עד
דלתגליי יו"ד דאחא וכיון דאתגלי לקדי אלים וכו' ובזה תבין נ"כ
מאחר פ בא ע' ס"ד לאסם קיימו ת"ר לאמור כד אתגליי האי יו"ד
לתבסר ואתברך בסתא החכל דהאי נקד לאתבסחא בחסד הס"ד כחס
היוה דהוא אתגלי בשלמא דסד חולקא דאברסם ע"כ וכו' ע"ם ובזה
יובחר יוה דקרא בכתבי האר"י שם כ"ן מעליון דכוכה כי קדי עלי שם
שכתיב לה משם כ"ן קדישי דייהו כמו שכתבתי כי בהיו שכל הברואים
היו ע"י ם"נ מנקודו שבו בלתי טבעי' דם"נ לו בעשה הוא בסוד כ"ן
נוקב. ל שם ת"ה בחדש ובל תיקון עולמות כדי לברר בעבו ע"י שם
ת"ה בחדש וע"י שם כ"ן הכ"ל עוד שם בכתבי האר"י ז"ל סתרי לעבוניו
עם היות שם ת"ה בחור בחדש אתבר עם שם ס"נ שנקרא בשם
ב"ן שהוא בינוני ו' מלבי עם החזולים דת"ו כ"נ בעשה זה זכר ונק

ונקבה ולכן צריך לדעת שכתו שיש בשם ע"כ טבע"ח ובלשם הם טעמים
כן יש בשם ס"נ ובלשם הם נקודו הבה כן הוא בשם ת"ה שיש בו שם
טבע"ח ובלשם הם תנין וכן בשם כ"ן יש בו ד' בחי' הלו טבע"ח ובלשם
הם לותיו' ואת"פי שכל בחי' נקודו הלו חיכם רק נקודו' דם"נ תשר
כל עצמו הוא נקודו דכלהו הענין כי כבר כתבתיר כי הטעמים חוזרים
ונחלקי לד' בחי' הלו עצמן וכן הענין בנקודו' ענין לותיו' וכתיב אתי"פי
שהלו המלבי לחיכם רק בחי' נקודו דבקודו' עב"ן יכולין להחלק לד' בחי'
הנו וכתיב ת"ל כי שם ת"ה נחלק לי' שפירו' כח"ב חנ"ת מהי"ם וכל
הד' בחי' הנו' נחלקי' בי"ם וכן שם ב"ן הזה נחלק לי"ם וכחלקים הד'
בחי' הנו' נכללים ומתערבי' ומתחברי' הלו עם הלו טעמי דת"ה עם
טעמי דב"ן ונקודו' דת"ה עם נקודו' דב"ן והנה נודע כי הטעמי' הם
בכתב ונקודו' הם בחכמה ותנין הם בבינה ולותיו' בז' תחתונו' נכוכר
בתקוניס וכך מהם הם בהתחלקותם בין בע"ב ובין דם"נ בין בת"ה
ובין דב"ן לחכמה כי"ם בלילו' הבשעו יהלו בחבורם דת"ה וב"ן לחכם
לנקדי' לותם ע"ד הסדר לחכמה הטעיק והלחיך שבהיכם נקריאים כתר
דלילו' לנקדי כין שביכם ב' הבחי' דשם ת"ה שהם טעמי' כתר ונקודת
לחכמה כי הטעיק כל נד דכורא שבו בעשה מכתר שהם טעמי דת"ה
והלחיך לחפין פל נד דכור שבו בעשה מחכמה שהם הנקודו' דת"ה הרי
כי הכתר בלילו לבדו שהם בחי' הטעיק ות"ה לנקדין הכתר והחכמה
דת"ה דכור שלהם ושניה לנקדי כתר בלילו והבה הו"ה שהם נקריאים
ת"וכ לחלילו בין שביכם לחיכם לנקדי רק ביכה דת"ה שהם בחי' הטעם
דת"ה וו"ה לחלילו לנוקב שהם ז' הטחונו דחלילו לנקדי בחי' לותיו דשם
ת"ה שהם נ"כ ז"ם הטחונו דשם ת"ה הו לנקדת ז"ה והו לנקב הנוקב
וכרי כתבתר היטב תלוק ע"ם דת"ה בי"ם לחלילו ונמו שהיכם מכוון
ביחד לכן ל הטעם לם הטעי בתקוני שמחזרי זה לומר שהטעמי בכתר
וזה לומר שהנקודו בכתר וכו' כי זה מדבר בי"ם דת"ה לו דע"ב ס"נ בן
וזה מדבר בדר הטחלקותם וזה בסדר הטחלקות ב"ן הטעם לנקד
לעשו' נוקבא שלו טעמי דב"ן ושם הם רחטונו דכתר דב"ן כמודע כי
כל ספי כלולה מעשר וגם לנקד נ"ר מספי לחכמה וד"ם מבינ' ו' כתרים
דו' הטחטונו דב"ן וכל זה לנוקב הנו' ואחרין לנקד ה' לחחטונו דכתר דב"ן
לנוקב נוקבא ולחבא לנקד ו' הטחטונו דחכמה דב"ן ובינה ז' הטחטונו דבינה
דב"ן וו"ב לנוקבי כל זה הטחטונו דב"ן חנן מ"ה כתרי שבשם שלנקד הטעי'
ע"כ שם הטעמדתי לפניך בהיות כי לחכמו נקריאים נדפת דשביעתא
להעלותה לחעלה כי כשלה בעונינו וכשהוא לעלו' בדיק שיהיה ע"י
זכיותינו (כדכתיב תנו עוז לאלים על ישרא נחותו וכל ע"פ מאחר
ואם לחשר ישרא הוה ולא לחזי ערב רב כי לחטחר בהון כי"ו כריה
לרחם כי הם מפרידי ומקנני כבטיעו כייכו שמפרידי תלת לחילין שהם
נ"פ ע"כ הן שם ס"ג וס"ג עם י' הוי"ה וכו' שבריחי הטלת לחטון
יה"ו מפרידין הן ה' לחרוכ' שהיה שם ב"ן ואז לה כשלם שם ס"ג שיהיה
לשר בשלמותן הלו היו לבו קן הנהולה ולזה מדייק על ישרא נחותו
לזה מי שבשם ישראל יכוכה יתחזק לעזרת הקדוש זו ויקיים לפי מה
שכתבתי רחה תרחה כפ"ע עקב ע' תקוי לחשם קניהו דברכהן דבריך בר
כם לקב"ה לחתי לחשבח חיין ויחקדש דחיי לשמי קדישת ולחרקת
עליהם מהסוח משחת עלאה ואתי לחתבשכח יחתין לכל עלמת וכו' ע"ם
בחיכו' ובשם שכתבתי תבין כוונת תיבו' שהיא כשר קנת כתבתי
לקטן בדיכי ק"ם ותבין כל סוד ק"ם הוא לסוד הכ"ל לחקן סוד חילת
ע"ם כל פרטי שהרכתי בכיאור מאחר פ ברחצי ע' קס"ח להשלים
חילת עם שרשי דחילו עם חבין ולהחזיק כביאו דלהון סגיאו בחות
אל לשר כל זה הסוד כרמז ג"כ בתיבו' משה כי ו' ל בע"ם בריחצי ע'
קט **ש** ין מן משה תלת לחכון דאחאר בהון ובכי תיכ ש קיימין ופכי
שור וכבי נשר ונו' ת"ם דשה ודמו' סביבם פכי חדם ע"כ והוא סוד הנו'
בם הכ"ל ע' קלב **ש** תלת מבפין לחילת ואיכון ג' לחבן ואיכון ע"כ
לחפין דתליין בהו כחשבן ע"כ כלהו לה לחתחדן בחתרת דחיהי
סביבתת עד דייתי ההוא דלקדי לחדם דחיהו ת"ה וכו' עד דחתת מחרן
תעבת דת משה וכו' וקיימו כל"ל דתעדיד כלי חיי לחתחדשת ע"י דשה
בסוף יומי ושם חשם קיימו ואיהו לחאר עלי מי את בטחו חכמה חכמו
מי עליהי מתתן לחתשך הם"ד כי יוקמי' יושיתהו ונו ע"ם כי מורדוע"ל
יה שכתבתי ע"פ מאת ברחצי ע' קלד ל תאמרו מים וכו' זלזה כלע"ד
כשהוא"ר לחין יפת אלוה רבה לייהו מיכוין לסוד הכ"ל שם יפו"ד ע"ם
כל פרטיו יה שכתבתי כי הו יקוייס ובכן נדיקים ירחו וישחקו כי
תעביר ממלכו ורון מן הארץ בכל לחאר מי יוכל לבוין בשתם ת'
זה הסוכה לחבל לבני יה שהרכתי ושתבתי שכל זה הסוד כש ב' כיסודין
משם ד"ם ע"ב וכ"ל וכל הסייבי לזה כלהו הכל בסוד סידים זכ"ל:

וכבר

מאחר פ' עקב ע' תקי"ו

מאחר פרשת בראשי ע' קכט

פי' מאחר לתחא"ם לך לך ע' רכ"ב

פי' מאחר ויקרא קום ע' מ"ת

וכבר כתבתי שם לחבר הידים ובעת שיאמרו יתגדל ויתקדש יאמר פסוק ויאמר כי יד על כס י"ה ושייך לזה לכוין תכף לתן שמי דכתי ע"פ הכוונה זו כנ"ל עיין לעיל דף ח' שהארכתי בזה דהי' בפ"ק דסוטה ואיתיא שם כל המזמור בכוי' בעקר תן העולם והייטו לטעם הנ"ל כי נזדך לעורר כל מוד הנ"ל ואז ונבל ישראל דלעילא כי אז יתוקן כל הנ"ל ומשיכו דשים מנביעים ע"ל מה שכתבתי בביאור כל החלומו' הולכים על פה חזי יתוקן גם נהייטו לחשקת חילפא שהו' סוד א רבתי שכתיב אשריך ישרא' חבל בעו"ה נפו העורי כתי' נ"כ צ רבתי כאשר תבחר רק החסדין שהם עוריס ואין נותנין דעתן למה נאמרו לתרץ פסוקים אותיו' רבתי הכה רחה בפרש' ○ חתם נמנים בן ים בכם חים אז תחה בפרשת חתם תחר לבבו פוכה היום תעם יי' תלהיכו והיה בשמעו את דברי החלה והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי וקלחוך לא יחבה יי' סלח ורבכה דבתי וישלכם בו כל החלה הכתובה בספר הזה ואמרו כל הגוי' על מה עשה יי' ככה לאחר החת ומה חרי החף הגדול הזה וגו' וקאמר על אשר עזבו ברי' יי' וגו' וישלכם אל ארץ אחרת כתיב וישלכם בל' רבתי וכאסרה חיתה וישלכם חסר (י) אבל בלא"ך כי חיתה בחם בבת קמח דף כ' ח"ר תניחה כל האומר הקב"ה ותרן יוסרו חיובי חלה הקב"ה מחריב ונבה דילה והוא כי חיתה חלמלה לותיו' ח"ק הין ביחד לא היה עולם מתקיים כי אל"ף פ"ח נ' ק"ב נגד קנב ברית וברי"ת נימט' מיש"ל ליל"ת מה עושה הקב"ה מכנים הל' בין אף ובעשה אלף: וטעם שמכנים לא"ך כי חיתה בבתי החר"י ז"ל בבוד טלה דבדולחת הו השם של כוז"ו שהם לותיו' הפנים דשם הוי"ה עולה ט"ו וכאו שהטל הזה יורד לאטה מן הגלגלת טפין טפין כך מן שם יהו"ד שהוא ב בגלגלתא דקיימו בחסד יורד מן ה' ל ב ומן (ה) (ו) ומן (הו) (י) ומן (ה) (ו) וכקדמ"ל ט' לשבי שבות כי קיסוד קבוע בו מורין לותי ט' כאו שהטי"ת בכפלת רחשו בגוונ' בזה ט כך יסוד אחר שלוקח טופת החסדים הוא מכנים לותו הטפה חל תוכו וחת"כ מתבשלים וכו' ונם קיסוד בסוד הי"ו של העלבוש שהוא בסוד ג' י"י' וחת"כ בהתפשטותו לאטה הוא בסוד ג' ו"ו' ומן הג' ו"ו' נעשה מהן ל' ע"כ: ובזה תבין מה דאיתיא בפ' בשדבר לבני שמעון לגלגלתם: ואיתיא באסורה ל' דלגלגלתם עשוי כתניירה לפי שהורה שבטו שמעון בומות לבך חסר הרחם מן ל ונעשה כן ל עיין בם"ת דלבלורה קשה למה דוקא כל' רחם ולמה הזכיר התורה ולמה דוקא בתיבת לגולגלתם ולמה בחסר לומר שלה אבל לפי דבתיבו ח"ם כי הקדמונו סוד טלה דבדולחת בישוך מן יהו"ד שהוא בגלגלתא ול' מרחם על ג' י"י' שבולל בה"י וח"כ (י) עלהה מרחם על סוד יסוד ומשכי טעמים כי יסוד כולל בה"י ועוד כי חיתה בפ' ברחשי' ע"ג חול ועחל בחשך חלה עלמין ותפיק מיכלא מכלהו וכו' וחיהו נטיל ונבי מנייהו וכו' ולזה שמעון שפנם בבריח בסוד יסוד ורחוה לנו תורה בחות ל' זו ונעשה רחשו כתניירה: ובזה תבין מה דאיתיא נבי ○ בועז ל יכי בלילה פי' רש"י לישרו כשבא שהיה חושב אתה בכוי וחיה בבוי ובשבא ומשלן לרש"י זה ולפ"ד ח"ש כי כאן כתיב ליכי בלילה כתיב ל' רבתי לרחו בשמעון שפנם בחות ברית בתשעטו בלא"ד וכאן כתיב ל' רבתי חלה ודאי שלה פנם בבריח והבה איתיא בפרש' פנחס ע' שנ"ח ת"ח רחו דברית חיהו חות (י) דמתעטר ברשימו עלאה ודאי חיהו דאתרשים בבריח תדיר לעלמין וכנין דקני פנחס על בריח אתרשים בשמיר הכת את דאי פינחס (י) ועירח חיהי (י) דאיהי בריח ודאי דכפיק מנו יו"ד עלאה ע"כ ולכאר זה מה דקאמר דכפיק מנו יו"ד עלאה כי איתיא בפ' ויקרא (י) דשתי קדישין דכפיק חד קונח דלעילא וכו' חד קונח דאתעביד דא הוא אתקשר בג' קשרין חד קונח דלעילא וכו' דיסח אחרח אתאה לאשקא נפשא והוא מכוונת דשיין דכל נטיעין משתקיין בי' ודא הוא (י) בתלת קשרין וע"ד שלשלת לקרי כהאי שלשלת דאתקשר דא בדא וכלא חד ע"כ כי איתיא בפ' ברחשי' ע' ע"ח פרשתא קדישא קדם לי כל בכור דא איהו קדם בוכר' דכל קודשין עלאין פטר כל רחם בהאוא שביל דקיק דכחיא מן (י) דאיהו אבשתא אחרא לשעבד פירין ואיהו ע"כ ונם בכתבי האר"י ז"ל מבואר ז"ל כי כל (י) כלולא מג' ע"כ. וע"פ זה תבין נמ' ○ ירושלמי תעבית דיש לקיש אחר בשם רבי יהלי אחר שיתף הקב"ה שעו בישראל משל למלך שהיה לו מפתח של פלטרין קטנה אחר המלך שם אבי מבואה כעות שהוא היה אומנת עליהם כך אחר הקב"ה שם אבי מבואה בשם שהם נגלעים בתשובות אלא הביאו משתף בהם שאר הגדול מה טעם ושמעו הכהנים וכל יושבי הארץ וגו' והכריתנו ומה תעשה לשמך הגדול המשותף בנו וכתב הכותב כלל כוונת אגדול כה שם שם בן ד' אותיות לעשות נסים נגלים נגד הטבע כגון נסים עשר מכות שהביא הקב"ה על המצרים וקריעת יס סוף וכן עשה עמהו בירדן ובמלחמות ל"ש מלכים שהיו ישראל מוצחן נגד הטבע ע"כ: וזהו כשאחרו מרגלים לחסם כי עז העם ועריס בצורות גדולות ושיש כלב יי' אתנו אל תיראום ע"כ: ולפ"ד ח"ש כי הקדימו בכל מקום שם יהו"ה סורה עושה נסים נגלים נגד הטבע ולכך היו ישראל נוחים ולכך שם אחרו לחסם כי עז העם ועריס בצורות וכי לחשיר לבבנו: ולזה השיב כלב (י"י) לאתנו ד"ל שם יהו"ה סורה עלינו לזה אל תיראו: ולכאורה קשה ולחי שמואל את ישראל לאמתא כי הם פותחים כל החקודות וכ"ל ודח כי כל העולמו' קשורי' בשרש וכ"ל בסוד תבו עזו לאלהים כי מ"ת אולה מן המדבר כי ז"ל בפרשת ברחשית ע"ל ס"ה מי זאת עולה מן המדבר כד"ח ומדבר נאוה בהוות מדבר בלחישו בשמון חיהי עולה בדמומת כד"ח ומדבר נאוה למה מישל הסם לשלשלת אבל לפי דרכינו כי אות (י) נקרא שלשלת דכולל ג' (י"י) ושם מיבוי ז"ל הא ין"ד שלימו דכלח ושמח קדישא אשתכלל ביה ושלשל כולה בקשורת חדא ע"כ ומ"כ לפי זה שפיר מישל את הסם הגדול לשלשלת וזה שלשלת קשר בישראל כאו שהקדימו בפרשת פנחס יו"ד ועירח חיהו ברית ודאי דכפיק מנו (י) עלאה ומ"כ חם ושלום כשמונעין בחות ברית לו חם ושלום נסתלק השלשלת מישראל וכלא"ד כי לסוד זה איתיא נבי יוסף ויחן יוסף כתיב על ויחתן שלשלת דלכאורה קשה למה מישל שלשלת אבל אחר שהכל יודעים שהשלשלת היא סוד הכ"ל. וזה רחיה דלא פנם בחות ברית ואיתיא בפרשת ○ ויקהל ע' שפ"ד ביוסף כתיב ויעש בחתן תרין יודי"ן לחתי לחת דאתחבר ברית בברית רוח דלתתא ברזא דלעילא ואחל בחרוכת בנין דכתר ברית קדישא ואתקייים כיה ע"כ: ובזה יתורץ מזמור דתהלים סי' ע"ד ○ תלהים בחוכינו שמעבו כועל פעלת בימי קדם וגו' כי לח בחרבם ירשו ארץ וגו' לף זכות וגו' ואתך לעולם כודה בלה וגו' ולח שקרבו בבריתך וגו' כי עליך הורגנו כל היום עורה למה תישן שמעו הקינה ובזיטו לחעון שיך איתיא בחסכת ברכות פרק מי שמתו אחר ליה רב פפא לאביי מ"ם קאחי דאתרחים להו כישא ומ"ם אחן דלא אתרחש לן כישא אי משום תעוויי בשבי דרב יהודה כל תעויי בכוקין הוה ואחן קא מתכינן שית סדרי משנה ואלו רב יהודה כל שלים חד מסחכי לתת ויטרח ואחן קא אמרין בשבין ולית דאמנח בן אחר ליה קאחי הוו מסרי נפשייהו לקדושת השם אחן לח מסרינן נפשין לקדושת השם ע"כ: לח כן לפי זה לח מוסרין לקדוש השם הדרח קשיח לדוכתא אחאי לח נעשה נסים רק ים עוד טעם לח שלשלת על ישראל דאכטרי ברית לו נעשה נסים לישראל וכ"ל רק חם ושלום לח פונעים בברית אזי נסתלקה שלשלת: ובזה נבח לביאור מזמור שהים בחוכינו שמעבו פועל פעלת בימי קדם כי לח בחרבם ירשו ארץ וגו' ולפ"ד ח"ש כי כאן כתיב ליכי בלילה כתיב ל' רבתי חלה ודאי שלה פנם בבריח והבה איתיא בפרש' פנחס ע' שנ"ח ת"ח רחו דברית חיהו חות (י) דמתעטר ברשימו עלאה ודאי חיהו דאתרשים בבריח תדיר לעלמין וכנין דקני פנחס על בריח אתרשים בשמיר הכת את דאי פינחס (י) ועירח חיהי (י) דאיהי בריח ודאי דכפיק מנו יו"ד עלאה ע"כ ולכאר זה מה דקאמר דכפיק מנו יו"ד עלאה כי איתיא בפ' ויקרא (י) דשתי קדישין דכפיק חד קונח דלעילא וכו' חד קונח דאתעביד דא הוא אתקשר בג' קשרין חד קונח דלעילא וכו' דיסח אחרח אתאה לאשקא נפשא והוא מכוונת דשיין דכל נטיעין משתקיין בי' ודא הוא (י) בתלת קשרין וע"ד שלשלת לקרי כהאי שלשלת דאתקשר דא בדא וכלא חד ע"כ כי איתיא בפ' ברחשי' ע' ע"ח פרשתא קדישא קדם לי כל בכור דא איהו קדם בוכר' דכל קודשין עלאין פטר כל רחם בהאוא שביל דקיק דכחיא מן (י) דאיהו אבשתא אחרא לשעבד פירין ואיהו ע"כ ונם בכתבי האר"י ז"ל מבואר ז"ל כי כל (י) כלולא מג' ע"כ. וע"פ זה תבין נמ' ○ ירושלמי תעבית דיש לקיש אחר בשם רבי יהלי אחר שיתף הקב"ה שעו בישראל משל למלך שהיה לו מפתח של פלטרין קטנה אחר המלך שם אבי מבואה כעות שהוא היה אומנת עליהם כך אחר הקב"ה שם אבי מבואה בשם שהם נגלעים בתשובות אלא הביאו משתף בהם שאר הגדול מה טעם

פי' בסוקים בפ' שלח לך

מאמר ויקהל ע' שפ"ד

ביאור נכון על המאמר מ"ד בתהלים ע"פ כגלה ושו ושו דברי הלקים חיים

ביאור נכון על ל' רבתי דליכי בלילה ברות

ביאור נמ' דשלשלתי ומכ' מעבי'

טעם נכון על מאמר הפסוקי' בפרשת נצבים

כי הקדמונו נבי יוסף כתי' ויעיש כ' יודין לחתי בנין דכתר ברי' קדישא וכאן חסר יו"ד):

והנה לות (ל) נדולה ויוסו בפרשת שמיני בין הפרשים הלטוה כתיב בלהתי והנה ותתם הדבקים ביהוד תלהיכם חיים כלכם היום וכ"ל והנה פשוטה ותתם הדבקים וכ"ל בסוד שלשלת לחבל בפרשת משפטים ע' קנת כל שמקן וכל כמויין דשתהן דחית ליה לקדום ברוך הוה כלהו מתפשטן וכו'. כר אמת יחידאה מכל שאר שמהן דאחסין לעמת יחידאה בריר מכל שאר חומין דאחסין לעמת יחידאה ואיהו (יוד) (הה) (ואו) (הה) דכתיב כי חלק י"י עמו וכתיב ותתם הדבקים ביהוד בשמיה דה מתא יתיר מכל שאר שמהן וכו'. וכזה

ביאור מספיק על הנמ' דמס סוטה לחה כ"ב בחלי בלשון הקודש

תבין מה דאיתא בסכת סוטה פרק ואלו ניתרין בכל לשון אין מברכת כהנים דבריך להיות ב"ל הקדש ונם בעוקצי איתא כה תאמר בלשון הקדש ולחה דוקא ב"ל הקדש לפי דרכיכו ח"ב כי הקדשו ואתם הדבקים ביהוד הוה כפשוטה ונם בחלוי הכ"ל איתא בפרשת פנחס ע' תכב דשחיל רעיא מהימנא לסהוה קבא סהוה דשלים בהמה אלין לישו לחה בדיוקא ודא (יוד) (ה"ח) (וא"ו) (ה"ח) דכתיב כי חלק י"י עמו וכתיב ותתם הדבקים ביהוד בשמיה דה אתא יתיר מכל שאר שמהן דאחסין לעמת יחידאה ואיהו (יוד) (הה) (ואו) (הה

ומכח נודע לנלינו כי ה' לחדושה שבשם היא סוד המלכות
של הזעיר שהיא העטרה שלו ולזה הכוונה ממש כי לכן ה"ק
דכוקה בשם ולזה בכני עשמה לך הכוונה היא לחל"י לפי
חלקים (עיין בפרשת בראשית ע' נו

וז"ס לתתרוג שרומז כנד עטרה דזעיר ונקרא פרי עץ שהיא העטרה
הנקרא פרי של יסוד הנקרא עץ הדר כי היסוד נקרא עץ הדר
כנ"ו בפ' תצוה ב"ר כהורתי שכתב כי היסוד הוא הידוד קנוף כי
הפרים אין לו זקן וכו' ולכן לא תתיחס לה תמיכה דזוהר כי
לתתרוג הוא ביסוד או שם הוא בחלכות כי הכל הוא לחת שהוא
בשטרת היסוד ולכן אין רחוי להסדיר לת התתרוג בעת נטילתו
מן הלולב ע"כ וזה תבין המחירים הכ"ל לזה מדקדק הכא לתכליל
לתתת בבעלה בלה פרודת כפת תמרים כחדא ע"כ: וזה
תבין מחמר ס' לך לך כתיב לם תתכח עלי מחכח לת יירת לבי פי' מחמר לך
וגו' הכי תלמת מהו בחלת דת הוא קיימת דהוא זהיכת תדיר לך ע' רכב
לנביא דבר כם ותתרחיק לבילה וכנ"כ לתתר בחלת כמה דכתיב
ואת חות הברית ואת בריתי וכלה בחד דרגת תלכת זה ואת בחד
דרגת לימון ולת מתפרדין ע"כ וכו': ע"ם והוא יוכן לפ"ד כי
ג"כ מיכוח שחלכות נקרא ואת בחלת יבא לתהרן לל הקודש לכל לפ"ד
ל"ם דקאי על חלכות של זעיר שהיא העטרה שלו ולבאר כל זה
לימת בכתבי האחי ז"ל בדרוש חלכות לתך כתלה כתה בתי' ומדרגות
היה בתיקון נוקבת דו"ת דתיכולת וזה יובן ממארז"ל לתסה עולם
עתו ולימה יורדת כי כל לחתן התדרגות קבועים בו דע כי ו' זוכים
היו לנוקבת דו"ת ה"ת הוא בחת תצילות הראשון דנקודים קודם
התיקון ולה נקראת נקודה וה"ב כשנתקנו ו' נקודת בביכה ולה
נקראת פסיעה לבד (והוא בסוד מה דלימת בפ' לחמור ע' קפו קדש פי' מחמר לחמור
ע' קפו
תלימה סתר עלתה דלחתכחת לימת לכל דרגין (כלומר חכמה שהיא
חות י' וכנ"ל בפ' בראשית ע' לת כי סם יהוד' נקרא עליך וירלו מיך
תלין תפלין דרישך לחיזון שתת קדישת גליפת בסדורת לחתון
כדקת יחות וכו'. ע"ם) ולת"ג דלחיזו סטרת טחירת ולחקרי קדם
ומסם לתפסם פסיטו דכתיב בחד שבילה דקיקת טחירת לחמציאת
כיון דלתתכתיב גו לחמציאת כדין לתרשם חד (ו) דכתיב גו הלי
קדם מהלי כהירו לתפסם פסיטו לתתת סופת דכל דרגין כיון
דלתתכתיב בסופה כדין לתרשים בהכירו חד ה' ולחקרי קדושה ע"כ.
והוא שכבר הלרכתי לך כי כל עשר ספירין הן בת"ם כ"ה רק כדי
שיתגלו הי' בכל פעם כתבלה יותר ובתחלה היו כלולים בכתר כל
הספירות ולת"כ מהו בחכמה וחכמה כתבה בביכה כל ז' הכתי' גלוי
של ת"ם ולזה מדמה בלשון עיבור וכהכה לכל ת"ו שיעשם סוף דבר
רק בכל לותיות ונקודות וכל"ל כל לתוון טטלטלין ברוח דת"ם
וכנ"ל ע"ם פי' מחמר ויש ע' שסו לר"ם חלין לתוון כללו דבר
לחתכללם בחד ברוח דמיין עלמין ומיין תתחין וכלה חד וכו'. ולזה
קלמר שם בכתבי האחי ז"ל ה"ב בזמן עיבור הראשון דו"ת ולה נקראת
פסיעה לבד (כי הלה הקדמתו כי ו' נקודות מן עשר ספירות כי (ו)
נקודות בכללים בחות (ו) ונקראת בשם זעיר חפין ומלכות נקראת
נקודה ה' שהיא נקודת ה"ז ולסוד זה כלל עולין לשבילי ולסוד זה
תבין מחמר פ' בראשית ע' קכה כשאה לדם בשלימו דחתכלל בשית
טטרין כלול מכלה וכו'. ספר הבהיר שבא מורות קדושות יש לו
לקב"ה וכלן כנגדן בחדם שבחמר בשלם חלהים ברח לותו זכר ונקבה
ברח לותם וללו קן סוף יתין ושמחל יד יתין ושמחל נוף ובריח הרי
שם וזה לחרת שבעה שבעה הוא בחשתו ע"כ. והה דנקט בתחלה פי' מופלח
סוף יתין ושמחל ולחר כך יד יתין ושמחל הלה קן הראשי היה לחשוב מחמר כרחשת
מלמעלה למטה לכל לותה שם בכתבי האחי ז"ל כי בזמן שבלו ע' רכו
בתחלה כל הנקודות ו' מן עשר ספירות הנרמזים בחות (ו) והיו
בביכה בבחי' ו' נקודות ולבללן זו בזו שיהיו בבחי' רבי' ולה בפרודות
ולו בכללו ו' נקודות כנ"כ שת"ם בתלבשו תך בחי' שבו ומשת חסד
תוך כפת גבורה תוך ההוד ולת"ת תוך היסוד ולו נקודות העטרה
(שהיא נקודה ה' שבו שנקראת מלכות בסוד (ם) ב"ת עני'
כפ' ויקהל ע' שסה כיון דשלשלת שלי נקודה והוראה בהיר כדין ויקהל ע' שסה
מתעטרת תיהי בתכלן לכו'. ע"ם) ולו עלתה נקודת המלכות
שהיא מלבשת לת היסוד והרי יש נקו לחמצעי ג' בח"י ו' בתוך זו בב'
קוים בחלת"ם לה יש רק ב' בחי' זו בתוך זו ומשת כי קו עובי
החמצעי הוא יותר משאר קוים וזה העניין בפרשת בלק תאורמו
ולת קרוב כיון דהוי בחשבוני מיני לחדיך לפון פסיעה והעניין כי בזמן הראשון מחמר בלק ע
ון ותת לאורמו מיני לחדיך לפון פסיעה והעניין כי בזמן הראשון

שבבשו שעשה נקודות הכ"ל היה ז"ת (ו) ועזירת של ה' לחשובה שבשם
ולות (הו) שבתוך ה' לין לה שורש כי עדיין לה היה רק ו"ק (וכנ"ל
בחחלת שבא מורות דיומיים הרי שם הוא לחזרת שבשה וה"ו נקודת
שבשה הוה בחשתו היינו נקודת ה"ו שהיא חלכות ולכן תשיב בתחלה
שוב יחין ושמחל שהם שני ספירות הכח הוד ולחר כך יד יחין ושמחל
כי הלה בתחלה בתלבשו ג' נקודות שהם חנ"ת שהם נרמזים יד יחין
שהוא חסד ויד שמחל שהוא נבורה בתלבשו בהם"י הנרמזים בשוק
ויחין ובשוק שמחל (ו) ולה עוד שהיו (ו) דנרדפת שהם ר"ק ו' קנוות
ויהיו כנלים כ"ח ו"ת לחזכם בכללו שלשתן בשלשתן וע"כ. היה (ו)
זעירת ולו בסוף ו' נקו' לחזקיהו היתה חלכות חלבשת סוף הקו שהוא
שם היתה בבחי' חותה הקו בתתתון היותה משם לחזון חסוף חות
(ו) ולות הנקודה נקראת פסיעה לבד יען הוא בסוף דנלי ו' בולטת
משטו לחזון להיות שם ג' נקודות ושת"כ בשבי קויים שחחרים והבה
כאן שזה היה תיקון לו"ת כך היה תיקון לחלכות והבה זה היה תיקונה
בחזור לבחי' האחי ז"ל הקדום וה"נ שנקראת חות ה' לחחרונה שבשם
יהוד' להחזור הנמשך חליה להנדלה ולעשות פרנוף ויונה מתוך נופת
ז"ת לדרך החזה שלו ונוקב שם בחחורין ודרך הנקב הזה נמשכו לה
כל לחורות הי וכיוצה ה"ם בחידת ע' רם ו"ם ונקיב ועבר בתר חדוי:
וזה תבין כתב שמו' וכנויין שים לל החלבו' וכולם לחת כי לחרת
בזוהר כי הת' הי' בחי' עטרה שבסוד והרי היא פרנוף הנקבה בשבי
עשמה לכל יתבחר לך העניין כי כל דבר שבקדושה חין שרשו בעקר
משם לע"י שמסתלק חת"ב משם לכן החלבו' היתה בתחלה עטרת
ביסוד וכפי מה שהיתה הולכת הניחה שורש שם ולת"ב נדלה יותר
והיתה נבדלת בתוך ספי' ת"ת שבו והניחה שורש לחד ולהיו בעקרת
משם לעולם לע"י שחזר עתו פניס כפנים כמ"ש בעניין שהיה לחרך
לבחי' הולת שהניחה בלחזורי ת"ת שבו נם יש לה שורש ל' לשעלה
בלחזורי הדעת דו"ת משם יפלה לזה וזה שורשה יניחת לזה משם:
(וזה תבין סוד קשר של תפלין ולכן היה כרחו משה בסוד תפלה
לשעשה חיש החלהים ר"ת לזה ו"ם ורחית לת לחזרי שהכתוב לו סוד
כ"ל: וזה תבין מחמר פ' ויצח ע' שב"ו שב"ת וירח יי' כי שכחה פי' מחמר פ'
לזה וכי לזה שכחה וכו' חלה ודחי יובלה לחיה תדיר עלמת ויב ע' שבו שבת
דלתכסיית לזו בכי לתגליית ניכרו וכנ"כ יעקב לתכסיין מיכיר
כל עובדיו ת"ת עלמת תתלה בלתגליית לחיה והוא שירותת דכלה
לכלקת בדרנוי כמה דלכמה עלאה הוא שירותת דכלה ה"כ עלמת
תתלה וכנ"כ קרינ' לתה בנין דלחיה שתה ולתגליית ועלמת עלאה
דלחיה יובלה קרינן הוא (עיין בריש פרשת יוסבים ובריש פ' בהר
ורוח דמולה לזה דכתיב וישבר עמה בלילה הוא וע"ד כתיב ועבד
הלוי הוא בנין לחזקיהו דכתן מיכיה וכו'. ע"ם והטעם כי הקדימנו
כי בזכה מתלבשת בו"ת עד החוה ושם הוא סיום לזה לכן הקדים
לזה ע"ם בזכה וע"ם זה תבין מחמר ס' ויקרא ע' כ"ז פי' מחמר ויקרא
שלמים דת ה' בתרלה דלחיה שלימו דעמודת דלחצעיתת בכל בויות ע' כ
דכלילן בכל שית שטרין דלילה דלחיה שת ספירין ורוח דמולה חתם
דום ובכח למולה בזכה לחיה"ו דחסד בהו"י למולה דנבורה וה"י
בעמודת דלחצעיתת יו"ד בכתר בהוד כי"ו ביסוד וי"ה לילה דלחיד
לון כלהו תבחרת בן עושה פרי וכנ"ד בסיום סיסוד העץ שם
יה"ו ולוף הכי בכל הויה ה' בתרלה שלמים וכו'. ע"ם ולסוד זה
תבין סוד כעמודים דלולב ולתרוג ב"ד רוחות ולמולה טעם מופלח
ולמטה כי הקדימנו כי לולב ולתרוג הם סוד ד' לותיות קויה ולתרוג
היה ה' לחחרונה שבשם והכה לימת בכתבי האחי ז"ל בביאור מחמר
פסיעותיו של (לברהם אבינו) נ' מילין ז"ל לבחר עניין (חדם ל"ד רוחות
וחוה) עם ז"ת והלכות והם ב' לותיות לחחרונות דיהוד' כי ז"ת הוא
כולל ממשה ספירות מחסד עד יסוד ולכן נקרא (ו) ומוקבת היא
בת שבע ספירות שביעית שהיא לות ה' בתתלה והעשירית בריאותו
היות זעיר חפין נקרא (ו) לף יטעה לומר כי חין בו רק ו"ם חלו
כי חין דבר שבקדושה פחות מעשרה והבה עם ג' לחצונות יושלם
לי"ם והעניין כי כל י' כלולה מ"ג בסוד ריפת נוצות ושבילה בב"י
בפרשת בלק ושות עשמו מ"ם בפרשת ויקרא ע' טז בנין דהחי (י)
קוצה חד לעילה (והוא סוד שלשלת שבתבתי לעיל) והבה נוכות
(הו) יש רחש תוך סוף והם סוד נ' יונדן וכל לחד מקן בחלקות
לריפת נוצות שבילה הרי הם ט' והם חב"ד (י) עלמה חנ"ת
(י) חמציני כה"י (י) תתלה ושלשתן לות ו' כוו
וע"ו נקרא הזעיר חפין לח בניומטריה ט':

פי' מתחי' פ' בשלח לאב"ג דף ס"ו ע"ב ס"פ פתחם פ' תי"ל ד' יחוד דיליה
פתחם ע' תעח מלכות עזיזאה דאתדם ואתע דאיהו לקבל ס' לתתון וזכאין לאיזון ישראל
דוסעין רוח דחכמה דאתריה ע"כ) ובתחברו' המוקבת ה' תתאה
כעזים אחה) וע"פ כל הנ"ל ת"ח כי יעקב בחר לו י"ה רוח עלאה
לעילא כתון דאתעלי' ואקרי ישרא"ל כדין לקבולתו נטיל כלא בכלל
פטרין ונטיל לעילא ונטיל לתתא ואתעלים תר"ם הה תביבן דכל
דרת קב"ה עלאה נליף בגלופוי דרזי דחכימותא נו טקירין ברזין
עלאין ונליף לעילא ונליף לתתא וכלא ברוח אחד דנלופי דשמא
קדישא יהו"ה דשליט בתתוי עילא ותתא וברוח דא אתכללו כל
עלמין עלאה ותתאה עלמא עלאה אתכלילו ברוח דאת(י)
פקודא קדמאה עלאה דכשיקיע מנו דסתים ונכיו דלא ידיע ולא קיימא
לאתנדע ולא אתידע בלל סליקו דרוח דאין סוף וכו' וכנויה דיירין
בית דבוה אלף דאיזון דיירין וחלין ומתריין עלאין ואיזון דאסיק לון
ואתכללו כחדא כדין איהו אתורתא חדא ואיזון רוח דאת (י)
דאתחבר בהסוא עלמא סתיאה כדין איהו כתיב כי יעקב בחר לו
י"ה כד נסיק ואתכליל מנייה כדין ישראל לסנולתו ע"כ דוק היטב
ותבין בסוד הנ"ל והו סוד התורה כאשר כבר האריכתי בביאור פרש'
פנחס ע' תצ"ח כנוונא דבכורים דאיזון לוף הכי דלקבל תוזין דעלמא
בכורים הכי ישראל קדושים ובכורים לקב"ה מכל תוזין דעלמא
הה"ד קדש ישראל לי' וכו' לוף הכי דכליל בית קדישין ואיהו בן
י"ה לאתקרי בכור ודא איהו דאוריית' תליתי היא וכו' ע"ש: והו
שלמו מתכללי ואיהי לאתכנו ואתקריאו יודעי שמך ולומדי תורתך
לשון והוא מוכן וכוה תבין מה שכתבתי כי נ' תלויין זה בזה
קב"ה אוריית' ישראל וע"פ מה שכתבתי לעיל בסוד לובב לתורה
תבין מה דאיתא בגמ' דנפ סוכה דף ל"ד ע"ב ר' ישמעאל אומר
שלשה הדסים (הייכו סוד חג"ת כי ו"ל כנתבי הקר"י ו"ל הדס כ
בילמדנו כוה ס"י דל"ת נהר"ן נ"מ) לבבה"ס יסו"ד יעק"ב (הייכו
בגילוף חזכון הד"ס) ושתי ערבות הייכו פחד יוד ואתרוג אחד וכל"ל
עטרה דיסוד ולולב אחד הוא סוד יסוד כי עולה עד לימעלה:
ונקחתם ר"ע כשם שלולב אחד שהוא מרמז על מדה אחת שהוא יסוד
ואתרוג אחד שהוא עטרה דיסוד כך הדם אחת (כי הלה כל תנ"ת
שהם חי"ו מרומזים בתיבת הדם וערבה אחת שהם נגה נצח הוד כי
מבואר כי נצח והוד הם נחשבים כאחת כי ו"ל בפרש' לחמור ע' ר"ח
ערבי נחל נגד שוקי הדם שהם שתים ערבי שבשתים מערבין בעולתן
זה עם זה ע"כ ונקח לנגד ר"ל ר' לאלעזר לר"ע יכול יהא לתרוג עיקר
בתנודה תחלת וכי כאחד כרי עץ הדר וכפות תמרים והלא לא נאמר
אלא כפות ומכין שיעכבין זה את זה ת"ל ונקחתם שתהא לקיט אחד
וכי' הם' וכי נאמר וכפת תמרים דכתיב ושמחת וי"ו מוסיף על ענין
ראשון ליכתוב עם כרי עץ הדר והלא לא נאמר אלא כפות ושמחת
בכבי עצמן ולא עם התורג ומכאן אתה למד שהן מוסיף על ענין
עליהן אב בתן ויין לפיכך נתנדין עם הלולב ע"כ והוא לפי מה
שכתבתי כי זעיר אפין שהוא בסוד (ו) שבולב חג"ת כנ' ושין בפר'
פקודי ע' ת"ו ות"ח ויש לעיין מהן עתודיים כד"ה ועתודים שבים
בנין דהה חיכון לבר תנופה לתתא הוו קיימי ע"כ ה"ג נכח הוד שהם
סוד ערבי נחל כתיב בהו תוספות (ו) לחבר עם תפארת שהוא הוד
לקרות (ו) דכולל בית סטרין שהם חג"ת כנ"י וכן נבי ונכף עץ
עבות כתיב (ו) להודיע שהם יחוברים בסוד (ו) לחת לחבל
לתרות רק בסוד עטרה ולחר זה נקרא מלכות לוכה צריך לאחוז
עמהם רק להרחות שהיה בסוד עטרה כי לף שהיא חח"כ נפרדת
בשם הדס"י חלבשים עכ"פ כשאר השמות אלא ביסוד דיוקא לזה קראתי
ולקחתם שיהיה לקיחה תמה: והנה ע"פ מה שכתבתי כי מלכות
נרמז בסוד פסיעה לבר הייכו בסוף לוות (ו) ובזה תבין מה דאיתא
ביום פתיחנ כ"ש לומרים שהם כנרחה תלה ולח"כ לחרן וכו':
לחכמים לומרים זה זה כלחד כנרחה שבח לף ידי יפרד חרן ויעיני
טפחה שהם קורא לכי חלבים יעמדו יחדיו ע"כ כי הקדושה כתה
פעמים כי שהם סוד (ו) ו"ל בפ' תרומה ע' רם"ו ואין שהם
דת תבחר ישראל ו"ל בפ' ומשבטי ע' ר"ם ח"ח שהם ד' לחרן הפ"ד
והחרן הדום רגלי ע"כ פ"ם לומרים שהם כנרחה תלה כי הלה
הוא קודם לה לחרוכה לכל לפי שכתבתי בפי' לחוד פ' לחוד לחבם
קיימו דלחבתיה נו לומעניתה כדין לחרבעים חד (ו) דנהיר נו
היה קדם שהיו נהירו לחרבעה פעמים לתתא סופה לכל דרגין וכו':
בסוד פסיעה לבר ח"כ מלכות בכללה היה עם (ו) הנקרא שהם
לכן לחתן לכלים זה זה כלחד כנרחה והוא יוכן לסוד הנ"ל:

פי' מחתי פ' בשלח
פנחס ע' תעח

פי' מחתי כי תצא ע' תקמה

והנה לח' שבחרתי לך כל זה הנה רחה מה דחיתא בפ' כי תצא ע'
תקוס פתח רעיא מהימנא ואתע"ב ד"ה הוו לחולי בעדברה ועל ימין ולא
ייעול בלהדא לישרא"ל עד דיטול מוקמא מיכי בעולם יתן סוא עולם
לעילא דהא חזינן דכלעם ובלק מתתן הוו כשהיה לחנן ובנ"ד הוו
שכחין לישרא"ל יתיר מכל עם ולמען ובנ"ד עולם רשים כשיהון ע"ס יתן
בלעם ל"ק יתן בלק ודכר ומוקב לחיכון עולמי ועלייהו לחתוה לח הביט
חון ביעקב ולח רחה עולם בישרא"ל כנוונ' דחי' בישרא"ל ד' חכמין יעקב
ישרא"ל רחל לח' ישרא"ל עם לח' יעקב עם רחל לקבל ופכי כשר לחרבעת'
הכי חית ד' לחכפי' לעולם קסם ונחש עולם ואתן עולם רשו כעולם ושתן
דהוו מסט דעולם יהוה עולם ברחשו וכל שופי עשו מעולם הוו ולעיל
מעולם שהל עולם נחש אתן ומרע דשפתי ליה לכר שם לחחטי לקב"ה
קסם קיתן עולם קס יתן שהל נחש ש שפהל עליה חתוה לך לך מחרכך
ומשולדתך ומכי לחיכך ע"כ ועני לקתן כשי"ח שכתבתי הוי נכור כחרי
והל דקתח עליה חתוה לך לך מחרכך וכו' כי חית כם תקוכי לף קם קס
עמודת כתר טולח דר"ם ואח"ר ל"ר ח"ל לך לך תרין תרוכין לימין (י"
יתן(ו)לת(ו)מתתן תריך לי' ולמן לתר ח"ל יתן תריך ליש לחרן חם
לחריך דת שכיכת ע"כ והו סוד יוה שכתבתי יוה דחית כפ' נוכ ע"ש
בסוד תפל ערבי רשו דנלות דשלטון לליל דשלטון תיתן שהל ונחש וכו'
לחיכי ברשו בעלה לחתכח וכו' יוה דחית כפ' כפחם ע' שנו בסוד כפולן
חיהו כיסול דכפל בתר הה' דחיתא לוף כפל תשתי לליל בן שחר וכו' וכפ'
כי תצא ע' תקלו ע"פ כי נר הייתי כן לים דחיתא כי' י"ם לים תשחתם
נר חיהו מתקומו דחיכו כש ונפ' יחתרו עד דתשלי יומין דחיתחיי לעולם
בתרכה וחיהו כשיר לה וכו' והו סוד(ו)דנחנן כחשר החרכתי והו סוד
יחתו מרידו מריב (ו) ולכך חת שתבי' ד' לחכפין דשולק וכל"ל
שהל ונחש תבי ע"ו עליה חתוה לך לך וכו' דת(ו)ולכך בתיבו כל הולך
על נחון כתי' שם(ו)רכתי והו סוד שם שהחרכתי בפ' כרחשי ע' קל"ד
לחכבי שם לימין י"י וחימין דשיזין בחת (ל ו) דחיהו טוני בכייהו חיהו
נון החיי וכו' דשקיי לחחתי בפלו בנין דפרח(ו)מכייהו וכו' לוף יסיים
שם ולחד לה חנה עזר וכו' לוף חית כפ' נשח ע' לו ובנין דשתיד ישרא"ל
ליוטעם מחילב לחיי יקרון ברחתי דכתי' יי' בדד כי לו הו סיון (ד ו)
ישיב לקדושתו ותשתלי (ח) בשלימו ולוה החרכתי ארץ ישרא"ל כח'
רבתי לרמז כי השכיכה ישלח יון הגלו ולו תשיב(ו)לקדושתו והוה דוק
ליוד בחתא כי שם כי תצא ע' תקוס תקומו תקוס ותס רחמי ישרא"ל וכו'
לך לריסי מתיבתן עד לחיות חנה בשער כי פריך לעזר סוד ע"ק וכל"ל
סוד טעמי דע"כ וסוד טעמי דם"נ כי שם לה היה שביר לוה חית כפ'
לחזיכו ע' תקס בגמיעות דסמרת חולביך דהה י' עלאה י' תתאה (ה)
עלאה (ה) תתאה (ו) עלאה (ו) תתאה כל שין עלאין בתתיקא קדישא
ותתאין בזעיר אפין לחיכון לה תלין לעלה לחיכון מיום ובתתיקא קדישא
תלין דהה שוה קדישא לתכסיי מכלה ולא תשכח לבל חלין לתתון
דתלין בס"ך בנין דיוקיימו כלהון לתתא דאי לחו שכי לה לתקיימון
וכנ"ל שוה קדישא סתי' ותתגלי ושהו דסתי לקבלי ע"ק סתיון דכלה
דלתגלי בגיכי ההו דלתגלי דתלי בו ע"כ ובהיו שכתבתי שכל סוד
שבירת כלי לתקוכי נרמז בסוד טעמי נקודו תנין לוקין כי מכלן
כשפך סוד רם"ח כיוסין המרוחוי כד' פעמי ע"כ ומלבו שהיה בשם ס"ן
וכשיגלמו לו מדיקים יהיו וכל הרשעה כלה כעשן תכלה כי תעביר
מיוחלת ודין יון סחרן ולוה כתב והסוכלי יבינו חילן לחיכון דהי' כסון
שכל לוך בלקין בתרת דחלבה בחתוי וכקודי וטעמי ולחיכון קרבת
לסוי ולבתח וכוה שכתבתי לך בסוד חלמי (ה) בתיהה דלהיו חלמי
דכלה ותשיב שם נרופי קוי"ה שהם כללי בחנ"ת שם י"י שהוה סוד (ו)
וזהו סוד כתורה וכנ"ל והנה כבר כתבתי בסוד התורה שה"ת יון ה'
חומשי תורה עולה ליחכון להי"ה שהו כתיבת חלה"ת ותרכו ו' טפחי כנד
(ו) ובהיו שבחות (ו) בכלל נם הייכו בסוד פסיע לבר יש חותיות
בתורה שהם רבוי כנד (ו) כי ישרא"ל יש ס' רבוי חותיו לתורה ה"ת
ישרא"ל דין השביעי דיש עולבו שהיה דבוקה בחות (ו) ויהיה בסוד חדני
לזה יש נוסף על שהם רבוי חותיו ס"ה חותיו ובהיו כי (ו) שהו סוד
התורה יש בו שהה נרופי קוי"ה וכנ"ל (ו) ונהנה (ו) נרופים יתון הכ"ל
הקדיחון שכולם כללים בילבו וכנ"ל בחריכו והנה ו' נרופי שם
הוי"ה וכנ"ל שעולים למן קס"ו לסוד זה ס"ת של ס' חומשי תורה
ניוטריקון לדל"ת ברבוע כוה (ח ח"ד חד"כ חדל"ת) שעולה נם
כן למן קס"ו ויש בה עשר חותיות שכולל עשר ספירות: ולעומת
זה בחמר סום וריכבו היה בים בסיפור החר"י ג"ל סום זה ליליית
ורוכבו זה סוחלת דסוה בים. והנה סו"ם ניוטריקון נם כן קס"ו:
כי לוקח תרוקח כי תור"ה ניוטריקון תרי"ח

כי

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' נמ"ר

פי' נמ"ר בס' חלו הלוקין

כי תיתי בס' חלו הלוקין דרש ר' שמלאי תרי"ג מצות כתיב' לימשה בסיני וכו' תמר רב המנונא מאי קרא תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב וגו' הכי הוה ופריך תורה תרי"ג הוין ולקחר תכבי ולא יהבי לך אפי הנבור שמעבוס בת דוד והעמידן על י"ג דכתיב ומזמור לדוד יי' מי יגור באהלך וכו' בת ישעיה והעמידן על שש שנאמר הולך נקיות וכו' • בת מיכה והעמידן על ג' שכ' הגיד לך אדם מה טוב וגו' חזר ישעיהו והעמידן על כ' שכ' כה אמר שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבא וכו' בת חבקוק והעמידן על אחת שכ' וצדיק באמונתו יחי' ע"כ ולית טעם על שו הלא כלל הוא הקול קול יעקב לו אין הידים ידי עשו והבה שמלא לילית נ' תרי"ח ולוקה כדי לבטל הרשעים הכ"ל תרי"ח נוה לנו משה בת דוד והעמידן על י"ח כי אתרכתי בסוד דוד שהוא בסוד מלכות כאשר אתרכתי וקרקר כל בני שת כי קר קר בת"ש ד"ג ד"נ נ' דוד נס אתרכתי כי שמלא הוא י"ח לרוריס י"ח יום סכין בדה לבדה ה' שמלא בס"ק י"ח ומלוי יוד חלף נ' שמלא לרוך בס"ק י"ח וכל"ל כנגד מרעית כי תהיה בחדש ע"פ מאמר פ' קרח ע' ס"ט בתר דכתיב בר כח שריה חל לאחר כחצ דאתמר ביה לרוך לאתה יוכל לבהמה ואיהו לשמלאל דכר פח ע"כ ע"פ מה שאתרכתי בפי' ח' בת"ח לקמן לאה כדי לבטל הרשע הזה בת דוד והעמידן על י"ח וקאמר בת ישעיה והעמידן על שש כבר אתרכתי בסוד ר"ם י"ו אמר כי אתרורה היא י' תורות כי אתלאה אחריכה ושמלאל כן (ו') תורות ו"ם יותרת הכבד כי שליטת' יתירה על הכבד בעלה שמלאל כי היא בת י'והוה כן ו'לבד והקדמוני מה דאיתיה בפ' תצוה ע' מי"ג שעשיהו שמה נריס לפורקנא ולאחדרא בהודה לאתריה לכך העמידן על שש לבטל הרשע הזה שהוא בסוד ו' לאבד הוא כרמו בו' דויתיה ו' רבתי ולסוד זה אתיא בסוכ' בפחים בפ' ערבי פחים שש דבריה כאמרו בפום תוכב תת הכות לוכב המלאתה ורוחו נשמה וכו' • וי"ח לף תבקש לברוח בעליו בשלאתה וכו' ע"ש והוה כי אתרכתי מה דאיתיה בפ' כח ע' ע"ג בסוד פי' נמ"ר בערבי פחים ר' דברים בלחד בפום

לית מתפשטו עשר ספירין לבתר עבד משמשין לגלף מתכון כרסיה כתרכב מכון ושית דרגין לברסיה הה י' וכלה לאיהו כרסיה כ כגון כום של ברכה דתקינו בית עשר דבריס בגין תורה דאתיהבת בעשרה דבריס בגין עלמא דאיהו מעשה בראשית דאתברי בעשרה מאמרות ותקין לכרסיה כתות לשמשה ליה דאיהו מלאכים תרגלים תיות חופכים תשמלים חילים לישים ולחלין עביד שמשן שמלאל וכל כתות דילי דאיהו כעבי למרכב בהון ואיהו כסוסי לון וכו' ומיד דחזו דשלמה די הוה מחכת דלהון כסוסיה מיד ובעו מלילי מצרים וכו' ע"ש וזהו שכתבתי שקר הסום כי הסום נ' שמלאל ונקרא שקר והוא שקר לתשועה וברב חילו לא ימלט וגו' כאשר אתרכתי והבה דוק. בשש מדות הנאחזים בסום ותבין כי ככר אתרכתי כי הוא הנקרא נס רוח ובפ' כראשית ע' קלו ולא היה בכללו לטיל כעשלק דאיהו חויה ביש ש מהר היהו עלוי לכל עריין ודא הוא הזכו' ורוחו נכוה רעש דאיהו נשם וי"ח לף תבקש לברוח בעליו בשלאתה והוא סוד אמר חויה תדרוך תשיג אחלק שלל עיין לקמן בסוד השירה לכך בת ישעיהו והעמידן על שש בת מיכה והעמידן על ג' כי הכה ביעיכה תמיים סי"ג לכן בגלגלכם גיון שדה תחרש וירושלים עתיים יהיה להר הבית. יעד פתח והיה באחרית הימים יסוד הר בית יי' ככון כראש הגבעות ונשא הוא מגבעות והרו עליו עמים והלכו גוים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר יי' ואל בי"ת אלהי יעקב וגו' והיה באחרית הימים יעקב בניו בתוכה בבהמות יער לתיה דייקו קדים ע"כ ולזה אחר שאמר מיכה כל"ל יקצף לך לית לאסגא יכהו לידי זה עד שיקויים כל הנאמרות הכ"ל ונקוה מי חלל כוזך נוסח עון וגו' כאשתלה טלה דעתיקא קדישא לו יתתו מריה ר' ואתו וילים קדן הייטו כ"י ואתו ככון יהי' הר בית יי' בראש ההרים • וזהו פי' פסוק בישעי' סי' ע"ה הרעיפו שמים ממעל ושחקים יזלו צדק תפתח ארץ ויפרו ישע וצדקה תצמיח יחד אני' פי' הפסוק בס' ויקרא ע' ס"ג ותבין סוד הכ"ל כי סד מכוון בפסוק לאותיות נחושה ובריתי בחול תוגדע ע"כ ותבין ע"פ מ"ש כי ברזל לא כתיב וע"פ זה תבין מאמר פ' כי תצא ע' תקוע תרכבים יכבו וגו' פקודת דת להלקו' לרשע דאיהו שמלאל וכו' למיחתה ביו"ד ה"ו זת"ו וכו' דלכאורה קשה לזה בשש וה לכ"ד ח"ם כי זה פשט נמשך ממיחתה שתש מתלבש בגבורה דעתיק ולפי זה תבין מה שהתרכתי שסוד יחודי למשוך מחעלה עד סוד כי בכורי ישראל שמקבל חסד דעתיק בסוד אלהי אברהם וגבורה דעתיק ונ' יצחק ודעת דעתיק אלהי יעקב ואז כשזה סוד עזקת הכ"ל שהיה ▢ סתומה שהוא בי' בוחל' ובהיות שש' חכמה ביכה ודעת נמשך כל זה הסוד וכאשר התרכתי לעיל בסוד

סוף יומיה הוה דאיהי לאחרית ימים בהאי לאחרי' היימים ישראל סבלא גלותא הה"ד באחרי' היימים דייקו והיה ככסת ישראל בגלותא ובדא יעביד קב"ה נוקמין לישראל תדירא הה"ד אשר יעשה לעיניך באחרי' היימים וכו' הה"ד באחרית היימים יכון הר בית יי ע"כ וכו' • ועיין בס' הישר בשם בפחים דף פ"ו ח"ר שפור מאי דכתיב והלכו גוים רבים ואמרו לכו ונלכה אל הר יי"ג בית אלהי יעקב לית כאן כתרסם שקרתו הר ולא כיעקב שקרתו שדה בית שנאמר ויקרא לימקום בית אל בית דייקו הל דייקו ולקמר בתחלה לכן בגלגלכם גיון שדה תחרש וגו' והוה כי תיתי בשומר פ"נ לך טוב לישראל ואלי כשיעט כסוי רגלי כאין שכבו לשמרי כי ק קניתי כהוללים שלום רשעים תראה וגו' • ואחשבה זאת עולת הוא בעיני ולקמר עד הבא הל מקדשי הל לכיכה לאחריתם ע"ל בת"ה בס' ה' אתרכתי בשומר זה ולקמר והיה באחרית יעקב כתריה כ בבהמות יער תריה דייקו אהוה ח' מ"ד רגלי השרכבה ותבין זה ע"פ מה שאתרכתי ת' שמלאל אהוה ח' מ"ד רגלי השרכבה ותבין זה ע"פ כתוב וזהו כתריה יהיה בבהמות יער כשן שהיה בתחלה כפיר ותבין בעדרי נתן וזה יהיה כי תרום ידך על צריך וכל לויניך יכרתו כי הוכח בילקוט חדש ערך נחולה ר' ישמעאל אומר יחשוב תכשעו' של יד יהיו של הק"ב כולם הם יסוד הנחולה וכו' התגודל וכל היד עתיד הק"ב להשמיד בם שמלאל ונחש ושבעי' ממנו שנאמר הרים ידיך על צריך וכל לוחניך יכרתו ע"כ ולזה קאמר לאחר פסוק והכרתי כוסיך מקרבך והתבדתי מלכבתיך והוא בסוד כוס ורוכבו דומה בים ומסיים מי לל כיוון נוסח עון וגו' והוא כ' התרכתי באומר כ' ויקרא יי' יחתו מריבו מריב (ו') עליו בשמים ירעם בשעתא דעתיקא עריך עליה ואלין רישיי בהאוה לאתר דאקרי שמיה כדין ירעם ותבר חילין ע"כ והכה סוד טלה דעתיקא הקדמונו כי שורש האותין הם נ' חב"ד שהם נ' חיות יהו ואם תמלאם מלוים בחלפין יוד הה ואו נ' ט"ל והנה זה הנבורה דעתיק הנכנס בהאי אוקמוה זה שורש לכל הנבורות נם שש כי הדיקנא דא"ר כתפשטו מאוחז סתימאה אשר בתוכה נבורה נבורה דעתיק ומזה כי נבורה לא כתבו הדיני אשר בה עד שמשכו בדיקנא דאריך וכאלין תכשין ו"ם ומהאי דיקנא תשתודע כל מה דהוי בריעא ויהוי מה הם הבחי' שיש בהאי ריעא ואתר כי הם חלף עלעין והיא אתוותא ונכוזה תוך מוחא סתימא דאריך הנקרא עוקא דכיל והענין כי נודע כי הנבורו' נקרא חלפים ואחוריס בחלפים דה"ין נ' חלף כזה חלף חלף חלף לאד חלף לאד הה חלף לאד הה יוד חלף לאד הה יוד מם ואלו הם סוד חלף עלעין שהם שם חלפים דהיין בסוד האחוריס ד נבורה דעתיק שבחלבשו ונסתעו במוחא דא"ר נקרא עוקא וכו' ונקר עוקא לפי שמוזין מחלקים לד' חלקים שהם חכמה וביכה ודעת הכולל תו"ת ושו הד' מוחין כעשו ד'ווין מרוכבים כזה ו ב ו וכעשים מ' בתוכה דלמרכבה המשרש ע"כ ובפ' נשא ע' רמ"ט תתכת כלהו שערי בין דריסת בין דדיקנא כלהו חוורת כתלנא ותתכת לישהו דדיקנא קשישאי כלהו יו"ט משום דאיזון תקיפא דתקיפין וכו' • ואי תימא דלית לאחרנין כוותייהו לא דתניא תלסר ויכילן מעתיקא קדישא מי חל כאוך וגו' אבל אחי מדורא דשבחא דעתיק יומין יומדר בכיהא ואיזון תלסר תקונין דדיקנא עלאה קדישא טמירא דטמירין תקיפא לתברא ולאכפיא כל נזר דיכין וכו' בתריכות עד דמסיים הה"ד פלא יועץ אל נבור אל דהוא נבור ורוח דכתיב מי חל כאוך בעתיק יומין תתיר בתקונא דדיקנא קדיש ע"כ ולזה אחר שאמר מיכה כל"ל יקצף לך לית לאסגא יכהו לידי זה עד שיקויים כל הנאמרות הכ"ל ונקוה מי חל כאוך נוסח עון וגו' כאשתלה טלה דעתיקא קדישא לו יתתו מריה ר' ואתו וילים קדן הייטו כ"י ואתו ככון יהי' הר בית יי' בראש ההרים • וזהו פי' פסוק בישעי' סי' ע"ה הרעיפו שמים ממעל ושחקים יזלו צדק תפתח ארץ ויפרו ישע וצדקה תצמיח יחד אני' פי' הפסוק בס' ויקרא ע' ס"ג ותבין סוד הכ"ל כי סד מכוון בפסוק לאותיות נחושה ובריתי בחול תוגדע ע"כ ותבין ע"פ מ"ש כי ברזל לא כתיב וע"פ זה תבין מאמר פ' כי תצא ע' תקוע תרכבים יכבו וגו' פקודת דת להלקו' לרשע דאיהו שמלאל וכו' למיחתה ביו"ד ה"ו זת"ו וכו' דלכאורה קשה לזה בשש וה לכ"ד ח"ם כי זה פשט נמשך ממיחתה שתש מתלבש בגבורה דעתיק ולפי זה תבין מה שהתרכתי שסוד יחודי למשוך מחעלה עד סוד כי בכורי ישראל שמקבל חסד דעתיק בסוד אלהי אברהם וגבורה דעתיק ונ' יצחק ודעת דעתיק אלהי יעקב ואז כשזה סוד עזקת הכ"ל שהיה ▢ סתומה שהוא בי' בוחל' ובהיות שש' חכמה ביכה ודעת נמשך כל זה הסוד וכאשר התרכתי לעיל בסוד

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופיוטים

יוד יהו דיו ובסוד ע"י קשר יכירית לבקר לוה בת מיכה והעמיד על
פלגם לבנו כל"ל פיין סם בסימן כ"ו הנה יסביל עבדי ירום ונשא וגבה
מאד ונו' ונרומם וי' על מי נפלתה זאת :

ובחיות שהנבורה דעתיק סיתעלם ביחוד דא"ק לתתנכיו בביסה
ולזו יתנו תוריב ו' וכל"ל בזה תבין נא' כפ' ר"פ דף פ"ט
ח"ר יוכלון מאי דכתיב כי לתה לביכון כי לתכרסם לה ידעבו וישרל לה
יכירכו לעתיד לבא לזור הקי"ה בה לתכרסם בניך תטלו וכו' לזור
ליזוק בניך תטלו וכו' פתחו ונעו כי לתה לביכון נס בסוף יום בסחי
לתיתה ויעב לתכרסם יעתה נגזל ביום הנמל לת יפתח עתיד הקי"ה פי' על נא'
לעשו' בעובדא לבדיקים ביום שיגמל יחסד עם זרעו של יפתח וכו' דקשה דומם בפתיס
לזה תלוי דוקא כיפתח וכתבתי בתר"י ז"ל בסוד הלבו בקשה ח
לתיתיה לעובדא בהאי קרא דכתיב חכם בחוכמתם ולא בכסף תנחלו
דאתם היינו ם"ח דהוי לחוכמה כל עובדותי דלא להוי פורקנא מסט'
דכסף דהוי חסד של מסטרא דהבלא דהייכו לחוא דיומ' בחסיות דשוקה
ניחון דהייכו לחוא עלאה והייכו דאתריכן דאתרו ישרל על יפתח כי
לתה לביכו דכנבורה עלאה דאתתחדות בביסה להוי לה פורקנא והכי
ושבח בשתי דאתיה כיסה לתכללי ביפתח זכו' והייכו דכתיב יי' כגבור יפת
ע"כ וכלע"ד כי הקדשכו כי גבור דעתי' נתלבש בחוח דעתיק שיתגלם
בדיוקנא ומנבורה זו תוקבל ביסה ואחר זה מיוסף לריש דו"ח וכל"ל
זוה נרמז בתלהי יפתח כי ז"ל בסידור התר"י ז"ל שהי תכרס ושהי יפתח
תבין שהסם תקבלין תרין עטרין דנכיזין בח"כ ויורד השפע לתחות
העולם וכו' ח"כ ביסה תקבלת מן חוחל דא"ק שהוא נבורה דעתיק :
ולזה קאמר דכנבור עלאה דאתתחדות ביסה דיתגלי ביפתח להוי
פורקנא והקדשכו כי חזה הנבורה נחשבו ל"ג תקוכין דיקנא עלאין
וע"י זה יפתו חסוב (ו') וירם קרן דת כ"י והנה לחיתה כפ' חפטי'
ע' רי"ו דיקנא דחלבא יקירותא חלבא חריש שהרי חסד עלאה
ונבורה והכי לחכא ולחוא לתתלבן כהיכו דאכא כתלת כהורין ולחוא
בתרין הת חעשה וכו' וכך שתזכרין כלהו כהורין כאחד לקרין דיקנא
דחלבא וכדין כתיב כי כנבור יפת כחים חלבחוו יעיר קאמר ע"כ :
ובהיו שתלבו בסוד חלבא שסם נ"פ יהו"ה והנה הנמל ניחוט ע"ח והוא
יוכן מאד נפ' הכ"ל וכתבתי בתר"י ז"ל . כחוב לנפ' הכ"ל חור יפעיהו
והעתידין על שכל שכא כה לחר יי' שחרו חפשבו ועשו צדקה כי קרוב
ישועתי לבא הנה כתי' ביפעיה כי ח"ת שחעו זאת בי' יעקב הבקולקי' פי' פסוקים
כשם ישרל כה לחר יי' נחלך קדוש ישרל מי יי' לחלהיך ילחידך ביפעיה כי ח"ת
להועיל חדריכך בדרך תלך ך ק הקשבת לחיכותי וייהי כשפר שחעו זאת בית
שלוחיך וצדקתך כגלי הים וייהי כחול זרעך וצאצאי חעיך לח יכרת יעקב
ע"כ ונו' ע"ם לה דקאמר שחעו בי' יעקב הבקולקי' לקב"ה שקרון
זנו' ואיתיא בפ' כהר ע' רט"ו בתרין לישון לקרון ישרל לקב"ה שקרון
עבד דכתיב עבדי הם ולקרון לכיס דכתיב כביס לתם ליהוח שלכיסם
בוחכת דיודע ליה בדרך כלל כדין לקבי לקרון עבד וכו' בוחכת דיודע לי' לדרך
פרט כדין לקבי וכו' . ולע"ג דלקבי בן בית בוכרית לקב"ה כד"ת
בני בכורי ישרל לת יפוק נרמיהו מכללת דעבד ולכי לתטרך לכל כך
כם ליהוי לנבי לבני בקל חשפת בנביחו וכו' ולמיהוי לנבי לבני עבד ופי'
ולישון רוי דמקיימותת ולישון חד רוח דעבד וחד רוח דבן ולהי עבד
לקבי לחדן כל לחרן (וכבר הקדמתי בסוד זה ע"פ שחטר פ' פקודי
ע"ש"כ לחדן כל לחרן דת הוח רוח דשחת קדישת דשחת דלקב לבל
בין יוד ודת לישון כנוחת דשחת קדישת עלאה יהוד וכו' ע"ש) בן
כחה דלוקוישת בני בכורי ישרל ובכל רוח חד דחקיימותת וכו' עד
סיום ודוח דתרין דבנין לבין לבכחכת כחד קרת וישטר לי עבדי חתה
הוח עבד ישרל הוח בן דכר לישון כללא חדל כדין כתי' ישרל חטר בך
לתפחר ע"כ כי כבר הקדמתי ע"פ שחטר פ' לחרי ע' ק"ל ג' דבנין
לישון שתקשרן דת בדת קב"ה לאורייתת ישרל קב"ה סתים ונליח ז"ל
בפ' פקודי ע' תי"ד שחל דבניו לישון יהוד שחל דלישון בחתגליח לחדי
ע"כ ושם ישרל דבנין על דבנין יעקב ישרל הם"ד יוגיד דבריו
ליעקב לכל חקיו ושפטיו ליסרל ח"כ לפי זה סדיק הלחם לבחזו
בפיסם וזה תבין ק"ם דבכרות תניח ח"ר חלעזר פי' מחם ל' בנית
לחכמים וכי מזכירין יציחת לישון בחשיח וכו' . לחזרו לו לת שתעקר מם ברכות
יציחת מצרים שחקוים חלת שתהת וכירת שעבוד חלבין עיקר ויניח'
חבריס שפל כיוצא בו לתה לחזר לת יקרת עוד שיוך יעקב כי חם
ישרל יהיה שיוך לת שיעקר שם יעקב שחקוים חלת ישרל עיקר ויעקב
פשל לו וכו' חבי בר קפרא שם הקורח לאברסם אברם עובר בשנה סג'
להיה שיוך לאברסם וכו' ובדיוק חלת שתהת הקורח ליעקב יעקב ה"ל
ושפבי שחני סתם דבדר לחדבת קרת דכתיב שיחזר חלסים ליסרל

ומכאן תבין עוכם שחין לומדין סוד התורה ח"כ מפרידין בין שמות חלב

בחזרו הלילה ויחזר יעקב ע"כ ולכחורה קשה מ"ש לפ"ד ח"ש
כי לף שישרל הלומדים סתרי הם עיקר לשע"כ שם יעקב שהו הוח
בסוד עבד יהיה בשקוטו כי הו הוח חיכור יהוד לחדי ולזה תבין
שחזר כ"כחם ע' תף לחכם קשיטו חי כעיך ישרל וכו' ד"קדולי רשיטין

בכ' דחת כ' י' דחיטו י' חן **יא"ה"רו"נ"ה"י** עשרה
עשרה הכף בסקל הקדם וכו' עיין כפ' ויקרל כ"ו יכוד לחיטו חמה
כרתיך' דילוף לדכי וח"כ חרחו חי כעיך ישרל ר"ל הייטו שיהיה
דבוק בשבי שמות וחו יהיה בסוד עבד ובסוד בן בחדרנה יעקב ישרל
לזה קחזר קרל שחטו זאת בית יעקב הנקדישים בשם ישרל

ולזה קחזר נ"כ

קרל כה חמר יי' נחלך קדוש ישרל לכי יי' חלמדך להועיל ונו' לוא
הקשבת לחזתי ויהי כהבר שלומיך כי החרבתי כבר ויחזר וירל ע"כ
בכל נרתם דישרל כד חודעין להם לעקר כתיב ל"ת בחלך וקדיקן הו
וכו' נס עיין בפ' פכחם ע' ת"נ ובפ' ברכחות ע' קל"נ ובהר דת (ו')
יחרב כה' תתלה בנין דחסתלק חיכה כביטו די' ווי כד לת כהיר
קם"ל סם א הוח בביטו ד"ו ולח ובהר דת עיוודת דחוטבעיתת יוסף
חעדן דת חמת עלאה להסקות לת הנן דת שביכתת וכו' ולזה קחזר
כה חמר יי' לכי חלמדך להועיל לוא הקשבת ר"ל סם היה כתיב לת
כת וקדיקן הו' כי א בסתלק שהוח בביטו ולח ובהר יחרב ויהי
לכל סם לוא הקשבת שיהיה א עם לו לח ויהיה ככהר שלומיך
ויהיה כחול זרעך וצאצאי חעיך לת יכרת וזה תבין חזור שבתבתי
לחעלה נבור בתרין יהיה זרעו דור ישרים יבורך ונו' . וזה תבין
חזור ס' ברחשית ע' פ"ח ז"ל א חזיל לחלף חלף לחזיל ליוד יוד חזיל ליוד דסתיס וכל סתיימין דלת יתתברן כי ור ווי כד לת כהיר פי' מחזר ברחשי' ע' פת
י' בו"ד וכו' כי כתבתי פי' לחפם קיימו לכל לפ"ד נס זה מתורץ כי
בפ' ברחשית ע' כ"ז א רוח דע"ק ובפ' חשבטים ע' רי"ו א כהיכו
דע"ק ובפ' פכחם ע' תע"ו חחד כליל ט' ספיכין דחיכי א לתן סוף
וכו' . ובפ' ויקרל בנין דהלי י' נ' קדשין לתקדכו בה קונה לעילא מחזר ויקרל ע' טו
וכו' . כתיב עלאה דהוה ריש לכל ריש ונוה נקרל תריך לתכין)
קונה דחזטעיתת דת הוח ריש לחחרת לתתבכת שחל קדיש ריש
לחחרת תתלה הוח ריש לחשקת נפתא והוח חבועת דחיין דכל
בטיעין לחתקיין כיה וכו' . והכה הנס שלפי מחזר פרשת ברחשית
ע' ת"ח פטר כל רחם בהוח שביל דקיק דכתיב תן (י') ע"כ .
ונס בפ' פכחם ע' שצ"ח יוד ושירל חיכי יוד דחיכי ברית ודחי מחזר פכחם
דכקיק חנו י' עלאה קדיש ע"כ . ת"ל לפי זה משוע דקחי על ע' שבח
שביל כי יסוד דחכמה נקרל שביל ונס י"ל בהיות שהקדמכו בסוד
ובהר דת ביסה יוסף חעדן דת חכמה להשקות לת הנן דת ת"ת וכתן
נקט היי לשבח ריש לחחרת הוח ריש לחשקת נפתא וכו' ח"כ חשטעו'
שקחי על ביסה לבל עיין יום שכתבתי בסוד כט"י פי' לשר תבה קודש
על הסיום בסוד שביל וכתיב נשם נ' שביל עם הכולל כי נשם הוח
בחי' וכ' שבסוד הביסה רחו קיסור ודבוק בחרן סוד שביל וכתיב
ולבן זה השביל לת יתיידע לח לעילא ולח לתתת כי לעולם הוח עם
קחדיב ולח לתיידע שם הוח בחכמה לו לתתת בביסה חרוב חבורה
עזוב ח"כ שביסם הם לחת והנה סדר לחילו הוח כך בתחלה ח"ם ב"ה
ולחר כ"ע ק ועתיק יומין ולריך לבכין וח"וב וישרל שכח ותבונה ולחר
כך ו"כ וכבר הקדמתי עוד דחי כב"ם ברחשי' ע' ט"ו א ריש וסופא מחזר פ'
דכל דרבין וכו' ולח לקרי חלת לחחר לחחוזה דלף על גב דחית ביה ברחשי' ע' נט
דיוקבין סניחין לחו לחיטו חלת חד כי כל חלו לברחוזים שם יהוד כי
ע"ק ע"י ח"ל ברחוזים בקומו של (י') (י') חכמה ה' ביסה (י') ת"ת ס'
חלבות ולזה לחיתת בפרשת ויירל ע' רסב רוח דחין סוף יהוד לתקדי
(י"ח) כזה עיין פ' ברחשית ע' קבח וע' קל"ד הוח כזה (ח) שבי (יין
ני יהוד וכתבתי בחרי ז"ל בסוד פורים כתבתי לעיל לכל ביחוד
יחזור תנזה בסוד סיוד הקדושות ז"ל כי חלכף חשטוכה לחותיות טורת
יוד ע"כ וע"פ זה תבין כי פשם קחזר (ח) יפת רחשונה וכל"ל ופשם
קחזר (י') רחשונה לכל הוי (י') הוח (י') שע"ג (הח) וכדחיתת
בפרשת ברחשית ע' כח והנה זה קחזר (ח) חזיל לחלף וקחזר (ח)
שהוח בח"ם חזיל לחלף שהוח ע"ק וחלף חזיל ליוד הייכו ח"ח
הבריוח בקומו של (י') כי נס הוח בקרל בשם (י') וכדחי' בפ' ברחשי'
ע' קכ"ח וחי (י') חזיל (לי') שהוח חכמה כי חכמה יחלן תחנת
וכתב דסתיס יוכל סתיימין דלת יתתברן ביה וד' הייכו ביסה הבריוח
בחות (ו"ד) וע"ז קחזר וו"י כד לת כהיר (י' בו"ד) וכו' עיין בפ'
שמו' ע' ט"ז וכדין יו"ד רוח עלאה לחתלף לעילא לחלין סוף
ע"כ וכו' ע"ם עד ויקס מלך תדם ולזה קחזר ג"כ שם בימוזר ח"ו :

וכרו ואת ושתחוו השיבו פוסעים על לב ונו' מגיד מרחשית אחרית
ומקדם אחר לה כעזו אומר עבדי ת"ק וכל חפצי תעשה ונו' קדשתי
חפצי לעשה ונו' קדשתי נקראתי ועשיתי לה תתאר ושתתי בניין
תעזוב ליעקב עשרתי כי הקדוכו כי כלו כל הקיים והכל תלוי
בתעוכה נס הקדוכו כי סוד הגיולה כד יתגלי א שהוא מעין המובא
ע"פ מחמר ברחשית ע' קלו ומקם"ל ולחותו א הוא בתיבות ברחשית
וכרעו בסוף האחרון מן התורה א רבתי על אשריך ישראל חיי כפ'
תרומה ע' רפ"ב על פסוק ונח"ת אחר דבר למה תביטם בניך דהנו
מתעוורא כה נוח ומחר לה אחר תורה תכמים בתורייתא ועתירין כה
ושמחים בחלקם נוח לבניהו ומחר כה מחר יי' אלייתבלך ונו' כי אם
נוחת יתגלה המתגלה האבל ונידא לותי דוד דהוה ידע כה מחר אם
תחנה עלי מחנה נוח"ת תהי כוטח ומרמיה תוח נלוחת תחוך ושחל
ונחת וכל מחנן דשבעין לומין ברבו דהבן נתתין על ישראל ונחל תהי
קרח ולף נס ואת בחרן לוויכיסם ונו' לחר בכוחו ואת לחניה תל לבי
ע"כ לוחיל לו ולחבר לה את לבן נס לוחת עליה תיעור כסיל לה יבין
לת ואת וכו' בחריכות ע"פ עד ע' רפנ דחסיים היו לעבר להיות
ברכו דו"ן יוד ידו וכו' כי ע"י זה יש תקום כחצר הלחרכתי בקולסם
דילך לוה קלחר זכרו זת"ת דיקח ותתחזו סיימו כחוקו עמיכם
סיסיה תקום לבל כלו כל הקנין והכל תלוי בתעובה לוה קלחר סשיבו
פוסעים על לב וכ"ת הינן מרוחו זה סיסיה לבן נחולה וע"י מה וקלחר
מגיד מרחשית לחרית ר"ל ר"א סבתיבת ברחשית ברחו לחרי ובייכו
לשריך ישראל ונו' נס א' סבנין שני וו' לו כלחר ובי חיוים נדולים
ונקלחר לחר לה כעזו לומר עמתי תקום בוה תבנן מה שכתבתי ביהי
בכוח יי' לעולם ישמח יי' כחעזיו ישמח ה' נ' שכיכה וכו' . רבות
מחשבות בלב חים ועצת יי' היח תקום וכו' וקלחר קרבתי נדקתי לה
עדחק ונו' ונתתי בניין תעובה לישראל תפחרתי וכל"ל וכדין ישראל
לחר בך לתפחר נס ע"ל ע"פ מה שכתב כתבתי מה דחיתח כי מחמרו'
ח"כ פ"ו סכם ישכיל עבדי ונלוי סיה דוד נופה לולי יוכה בשיריו
ומרין לישעז'מזיח כרכתיב ואני חי"ח שהוא טוטריקון אם יתמסאה
ח"כה לו כי בח יפח ולח יחחר מספר הכל ברחשי' עם כללות הספוק
סהו תכללית הבריחה וחין תוכי לו חלח ישראל בני לם יתמסאה
מה כתיב בתריה חכה לו לצון יחיד כטעם יי' בדד יחבנו וחין עמו חל
בכר ע"כ ולוה קלחר מגיד מרחשית לחרית ר"ל בתיבו' ברחשי' ברחו
סיסיה לבן נחולה ובהיות שסם כלחר וחין תוכי לו חלח ישראל בייבו
בלוחדים סתרי תורה כי הם דבוקים בעץ החיים שם יהוד וכל"ל לוה
קלחר וכתתי בניין תעובה ולישראל בתחרתי ועיין סיטב סיימן שלחר
זה סתחיל רדי ונו' וקלחר שם ס"ה היו כקם חם ברעתם לח יניחו
לת כשם חיד להבה חין נחלת לחתם לור לשבת בנדו ושוד הפסוק
לוה כבר הלרכתי ע"פ מחמר פ' פנחס ע' תנו לוה קלחר תכף שחעו
ולת בית יע"ב הנקדישים בית ישראל ולחר זה פסוק לוא הקשבת
למנותי ויקי כבהר ונו' כל"ל וזהו לו חכמו ישכילו לת זאת יבינו
לחחריתם שם היו מביכים סוד זה פעם בתיב לח בח וקריין בו'
מחמר תרומה וכתן כתיב לו"ח ו"ח ושם בפ' ○תרומה ע' רפ"ח חשם קניהו זה השער
ע' רפח לה" בחות ל דלהיי כלילו מכל בפיהם ומכל מתנון דשחקן מסורסין
ונסתריס ע"כ נחשר לדברי הנח' חור ישביהו והעתידן על כ' שכ' כה
לחחר יי' שמרו משפט ועשו נדקה כי קרובה ישועתי לבח ונדקתי ל
להנלו' ונו' וזהו כי חלרכתי בביחור מלחר שופטים ושוטרים בתר
דת זה ישכיל דת הה' וזה ירוש דת ו' וכחשר חלרכתי לעיל דף ס"ע"ב
ומ"ג בשם מחמר ○כהוכו ע' תקם תרין בוכיהן דכרסי' דמלכח
ע' תקם ולקרון נדק ומשפט וכו' ובלח קתיס בחשפט וע"פ מחמר מסשפטים
מחמר פ' בהר וכיחור מחמר עד מתי תשפטו עול וכו' ובפ' ○בהר ע' רל"ד פתח
ע' ריב ר' יוסי ולחמר בטח בי' ועשה טוב שכן חרן ורעה לחוכה וכלה חולקת
דבר כז דעביד מדידיה דהת לחתער טוב בכב"י וכיחה בנדק דכד לחתער
נדקה הת טוב (ריימ יסוד) כדין לחתער לנבי כ"י וע"ד כתיב ו
נדקה תניל ממות ת"ט בנין דנדקה לילנת דחיי וכו' מלן נריס להחוח
לילנת דחיי דלחתער לפיי הני לימוח החוח נדקה דלחיהו עביד כביכול
חוח עביד לעילה כד"ח עשה נדקה בכל עת ע"כ ובהיות שעיקר חוח
סוד ישסם וייחוד קב"ס ושכיכתיה ע"י יסוד וזה כנמר ע"י נדקה לוה
חזר ישניה להעתיד על שנים הלח נס חלח הו' חוח סוד משפט .
וכוה תבין שבי ברכות השיבה שופטיכו וחח"כ ולחלשיכים וכו' וכב"ל
ושכה קלחר ולח יחחר בן הכבר הכלוה חל יי' הכדל ובדילני יי' ויעל
עמו ולח יחחר הסרים הן לחי עץ יבש ונו' והוח לי לחיתח כיכמו' פ"כ
דף ת"ר חין מקבלין נריס לימות המשיח וכן' וח"כ לפי זה שפיר
יטעון הכדל יבדילני יי' ונו' לחבל בפ' ברחשית ע' ק"לב ושכיתיה לה
שלנוח על ק"ת דלימון ערב וכו' הכ"ד מ' בדד יחכנו וחין עמו חל
בכר וכב"ד חין מקבלין נריס לימות המשיח דוקח ערל וטמח
ועדב הב הכחזר עליהם היו נדריס לרחם שו לה יקבלו וכמו שהלרכתי
כי מיד דייתי לור דלימון קב"ס יתעתון מן עלמח חבל מי שיקבל עליו
בריח ויהיו מן הכרמוים בוהב ובכסף ובכחוסת יקבלו נס ה
ה לזרכתי בימחמר פ' מסשפטים ע' קנו וקבד דהת קב"ה לח בכני דייעול קלחר מחן דיסבדם נדרי' בהחי עלמח חבל לית לח בכני דייעול
ומזה"ב כי י"שרחל ק"ת ה"שבת ר"ת בילוח סיסחדו כילוחיהם עד
הזבת וכפ' קדושים ע' קיו"ו חלמידי חכמים בלילה דשבתח דלעולח
דבלח לשתכח וונוח דלהון בהסיה שבתח וכו' וחלון לחקדון קדישין
דכתיב קדושים תהיו כי קדוש חני ע"כ וטעם לישוב זיווג בחול כ
כבר הלרכתי ע"פ מחמר ○פ' ברחשי' ע' קיו"ט והחדש ידע לת חוה
וכו' כי כבר הלרכתי לוה לפחוח סמיסם כי כה לחר יי' לפריסי' חצר
ישמרו שבחותי כי ישמרו ח"ל וחשיו שמר לת סדבר וכחרו בחצר
חפצתי ומחויקים בבריתי מדיק פריסים חצר ישמרו שבחותי ליכח
לישוב לחדבה וכלה חולקח ובכי הבבר הכלוים על יי' ונו' עולותיהם
וזבחיהם לרצון על מזבחי ונו' מקבן כדחי ישראל עוד לקבן עליו
לבקבניו ופי' רש"י ולח לישראל לבדם כי לף לנריס ופ"ו קלחר כל
סיסיו עדי לתיו לחכול כל חיתו ביער הייכו הבקדיל חויר מיער עיין
בפי' רש"י ובכה כתיב נפו העוריס כתיב צ' רבתי כי לחיתח בפ' שמות
ע' י"ח הבדיק לבד בבדקו בנין דלילי שביבת לעפרה נדק דח כל ומכח
דישראל בגלותח לילי עמהן בגלותח ובכ"ב הבדיק לבד וכו' יש רשפ
מלריך כרעתו דח כחיל לחוריך עקב ושלוה וכו' בחלי כרעתו בהסיה
חשר רשפ לחת וכוכים כחש תקיפח וכו' עד הקב"ה יוקיס מעפרח
להסיה סוכת דוד הכופלת ע"כ וכפ' ברחשי' ע' ך צ לחרי קחני'
רבון עלמח ניחח קיוך לחבדי כי עלמח וכו' ולת לחתקריחת נדיק בי
רשוב דכתיב כי נדיק יי' בדקות חהב וכו' לוה פ' רבתי רחו תרחה כי
הנדיק לבד והוח בגלות לבל בעו"ה סם עוזרים ומוכן לוה סיוק כל
תיבו' יער הייכו חוין מיער ולוה מביח תכף פסוק הנדיק לבד ולבך
סביר קלחר בח חבלוק והעתידן על לחת סב' נדיק בחלוכתו יחיה כי
ליחח כפ' בשלח ע' ק"ל ח הנדיק וכל חיכן חכפי מלכח לח חשתכח
חלח נדיק לבד בתרי סטרי חד דלח שרחן ביה ברכחן כדקח חוי
(לכחר זה ליחח בכתבי הח"י ו"ל בביחור נח' בבח קמח בעח מיכיח
מהב הוכח כדר בחחר חביהו שלח מדעתו נדיק להעלות לו שכר חו לח
שכווכה כי יש שני מיני יחודים בחחר שביק בילוכות חם יחוד בזמן
שבית המקדש קיים זהו יחוד נעוב כעשה ע"י ת' ויסוד שם תרי
(ווי"ן) חו כזמן הגלו' שבעשה ע"י יסוד לבד שלח מדעתו שלח
מדעת ו' שהוח ת"ת כי זיווג שבזמן הגלות כעשה ע"י יסוד לבדו הוח
וזהב היסוד הכבכם בילבו' שביק חסד בסוד חור וזרוע לנדיק דייקח
(והוח סוד רחל מבכה על בניה כי חינבו שבסתלם מחבה הו')
ומובני ליה חם יש נדיק להעלות לו שכר חו לח פי' חם נדיק הסעוררת
מתחתוכים ליחוד זה חו לח חלח מעשיו כעשה וכו' לוה קלחר דלח
שמלן כיה ברכחן בקדושיתח וחד דחתרחיקת חיכיה בת זוגי'
דהיח כ' לשתכח דנדיק לבד וכו' ולוחכח דחתי כתיב נילי מחד בת
ניין הרייני ת"ירושלים הכה מלכך יבח לך נדיק ובועב הוח ע"כ .
ובפ' מסשפטים ע' ר"ם חשם קניהו קנין ד' יין לחד תל שהבל פוטים
והתי הוח לחיוד בין לח ובין ד' וכו' ועלה חוקיוה מלרי מתניתין
בחניגה על מה שעולם עומד על עמודת שנאמ' נדיק וכו' לחי בר כח
יעדי קונח דד' דלחד ושתלר לחר בשחל בחתריס שקר ובוה תבין
מה דחי' בפ' יש בוחלין דף קכ"ג בעי מיבים ר' שמואל בר בחמני מר'
יונתן כתיב ויהי כלשר ילדה רחל לת יוסף ת"ש כי לתילד יוסף ת"ל
רחה יעקב לבניהו שלין זרעו של עשו כשכר ללף ביד וזעו של יוסף שכ'
והיה בית יעקב לם ובית יוסף להבה ובית עשו לקש ע"כ והטעם הוח
כי יוסף הוח נדיק בחרחו בקונו דד' לחחד והבה חית' בם ויקרחו ע' כ"ו
והיה כי יחטא ונשם מה כתיב לעילה חו מנת לבדה ובחש ונשבע על
שקר דהת בנין דת לחסתלק קב"ה ומכלח בבינוכל קב"ה לח תשתכח
בקוימח דהת כ"י בח"ת לתפרשת מלחרי' הה"ד לבדה בחחוכה מלי לחוכה
דת כ"י כד"ת ולחוכתן בלילות וכו' כנוכח דת שחוק לבד וכו' ע"ש
לוה כת תבקוק והעתידן על לחת הייכו על סוד נדיק לבדו ולוה
קלחר ונדיק בחחוכתו יחיה נדיק בדיקח לחוכה דייקח ובוה תבין
מלחור פ' ויחי ע' תע"ת ר' יהודה פתח בחרים שחטו והעובי הביטו
לרחות בחרבים שחעון חלין בבי נשח דלח נייתין למלוכי דחורייתח
ולח

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' נמ'

ולא פקחין לזכייתו למשמע לפקודי דמארין והעורי דלא מסתכלין
למנדע על מה לישנן קיימין דהא בכל יומא כרוזי קרא ולית מאן ל
דישגח וכו' ולכך קאמר וכפ' תרומה ע' דלא כתיב למיל שוור בתת
בקר ונפ לילה היי קרא לוקמוה ליה על נלותא דיתבי נו בני שעיר
וישראל למילי לקב"ה שוור מה מליל מה תהא עלן מן נלותא דדמי
לחזוקא דלילה (והוא כי לישתא בפ' הסוכר את הפועלים תשת חשך
ויהי לילה זה העה"ז הדומה ללילה כו תרומם כל מיתו יער שו רשעים
שבו שדומין לחזיר שביער תזיח השיח יתפטן ונו' וכתיב קדושים ע"ק
בקדלו דמשוכי סופרים כל לותיו' שבתורה שהיו לומדים ו' דנחון
חניין של לותיות התורה וכו' יכלסמכה חזיר מיער עי"ן דיער חניין
של תלים בחותיו' ע"כ ולפ"ד מוכן מלוד כי ו' דנחון הוא שבתבתי
תמן משה קבור והוא בחמש בסוד ו' עשודה דחמשעים וקוד מה דחי'
בפ' כי תצא כי נר היינו בחרן נכרי' ולרמז לזה לישפה הנלות וע"ו
בתלים חני לותיו' התורה ע' רבתי בחזיר מיער ובעזרה מלמדות
והעי"ן במלת לשעים בפסוק לחזיו בכבפו' החרן ויכערו לשעי' יומכה
הנה היה מוטריקין לשמו וזה תקונו הסר ע' ומספר לשעים כי הנה
בנשחר נ' תק"ן וידוע כי הנוף כלו מבלעדי הרשף בכלל בו' מדות
סוד ע' והע' תלויה שניה בנ' כוזי יולד וכו' ע"כ והוו סוד שהשתוה
יעקב ו' פעמים וכו' כתבתי בבר וזהו דקאמר שם בישעיה כל חיתו
שדי תתו לאכול כל חיתו יער וכו' רש"י חית השדה אין כאן בר כאית
ביער וכו' נאזור לדברי האומר הפ"ל מה כתיב אומר דת קב"ה
אחרת בבר בהיר לבו ואפיקכת לבו בחלוקאי בנין דתוכן לחיי
עלמא שבקתון חודיית' ומה לילה לשלמה לבו בנלותא כיולקדימין
שם תבעניין בעיו כל"ח דרשו מעל ספר יי' וקראו ותיתן תשבחון בשם
תלית נלותא דלכון ונאולה דלכון וכך תתבעון בה היה תיות ותבריו
קמייכו שובו אתיו שובה בתשובה שלימתא ויוד אתיו וקריבו ע"כ
והכה בבר האלכתי לך כי סוד נלו הוא לבבר סוד רפ"ח ניסוקין שתן
ד' שמות ע"כ דהיינו ע"כ בפשוטה ומש ס"נ וי' אותיות ומש מ"ה
עם שם יהוד ונש שם ב"ן בכל נ' ספר והתיקון הוא ע"י ע"כ שתקן
הברמזי' בנ' פסוקים ויסע ויבא ויט חלו נחלקים בחי"ו הברמזי בנ"פ
ובכן והכה מ"נ ע"כ לתוון בעשה ע"כ שתקן והוא לנד רגל ד' שבמלכבה
בנגד דוד מטרוכיתא עולה בע"כ שתקן ואו נאמר ובכן נדיקים יראו
וכו' ולזה קאמר דרשו מעל ספר יי' וקראו ותיתן תשבחון בשם אלוה
ונאולה דלכון אבל הקדמונו מה דחיתא בפ' משפטים ע' ר"ל
בדיק מ"ט לבתי רשע חסר בחוכמיתא א וכו' ובגין דא דחיבי
בישה תורת לך כיוה דחוקמוכא בחוכמיתין חלף ביה דחורת לך כ
בחיוסתא תיעול בין ו' ואתעבד ואו מכאן ואילך יתקייס כך לא
יתן לעולם מוט לנדיק ונקוייס הקם תקים עזוב תעזוב ע"כ זו ודא
ע"כ שתקן דת ות"ן מן והו תכי והו ח"כ שתה תומר לי דרשו מעל ספר
ותיתן תשבחון כי לבבי נליתי אבל הלא כד עייל א וזה ח"ת לא חס
ע"י תשובה מן ביה והכה חיתא בפ' קדושים ע' קקח חית בר שם
לבתר דיתיוב יחטאין ויתכפר לי' וכו' דת זכי לתשובה תתאה ד
לדקדקי ה' ואית בר כם לבתר דתתרבו יחובוי ויעביד תשובה
יתעבק בחוריית' וכו' דת זכי לאת ו' דחיהו בן יה ועל שניה לתקדקי
ביה ודא נריס לתשוב ו' לנבי ה' והכה שם בפ' משפטים ע' כל"ל
חיתא ו"ל דקודם דחזרת בתיובתך לא היית לאלה בחילנא דטו"ר עבד
ובבר הוה שוך בקדמיתא והכה בבר בוכה עבד נאמן וכו' וכעון דחזרת
בתיובתך ואתדבקת בחילנא דחיי הא בקרת מעבד ואתהדר בקדקדם"ק
ואמה דאתעסק ביזך הוה עץ החיים ו' דחיהו בן י"ה וייעול בתו"ת
תכפין דלך בחוריית' ותעביד וכו' ואחר זה בתיב הקם עם ו' עלאה
וכו' עמו דת בן עמרם דקליקת בביה דחיהי ו' ולאתן הקם לאת ה'
וכו' ומוש כת לאמר הכ"ל לוה קא' בחאמר תרומה דרשו מעל ספר ותיתן
תשכחון וכ"ל לוה קאמר שובו בתשובה שלימתא דייקא הייכו אתוכה
לבוד ו' בבוד ביה לו יהיה הספר וכ"ל ותבין סוד הגלות בחה היה
ותבין סוד הנאולה וכן שם בפ' קדושים עיין בחריכו' ע' קס"ו שובו
אלי ואשובה אליכם ודא היהי תשובה נמורה דנדיס להדדה ביה
דחיהו יהו לנבי ה' דחיהי מלכות דחולה ומכדדא מן קכה ע"כ ח"כ
תשובה שלימתא יכול לומות לבבל וכ"ל כי לו תוכה לאלה דחיי
שהוה סוד ו' כיסה בן יה ודוק בבל הכ"ל ועיין לקמן בפ' בכחם ע' תן
בנין דאלה דחיי דחיהו בן יה יהו אתחבר בה" בהוה ואכא נייחא
אתשבחת וכל מה דחיהו תחותי'. ועפ"י תביקסוק בדכיל והמשכילי
יזהירו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד ואתה דניאל
סתם הלבלים ואתם סתמי את עת קץ ישטו רבים ותרבה ה' את

ויאמר לך דניאל כי סתומים ואתומים הדברים עד עת קץ יתבררו
ויתלבנו ויזדקו רבים והרשיעו רשעים ולא יבינו כל רשעי והמשכילי
יבינו ונו' ואתה לך לקץ ותנוח ותעמוד לגורלך לקץ הימין ע"כ ולפ"ד
ס"ם כי הקדמונו לבבי נליתי היינו בסם ע"כ וסם מרומים בסוד והו
תכי והו וכ"ל והנה דניאל נ' נ' שנות והם מרומים בסם סבר וכ"ל
נם הקדמונו לעיל והמשכילים סתם עוסקים בסוד התורה יהירו נ'
רחל כזהר נ' ע"כ ס"נ מ"ה כ"ן הדקיע בנ' שכיכה ר"ל המשכילים
סתם בעלי קבלה הם מומשכים בחיל שהיית השכיכה הד' מילוי הוי"ה
בנ' בזהר ע"כ וכבר הזהרתיכי לעיל בייחור מאמר פ' בשלח
על כן יאמר בספר יי' את והב בסופה ולזה קאמר והמשכילים יזהירו
כזהר הדקיע ונו' ואתה דניאל ר"ל סם זה של ע"כ סיומן הכדמוי בשמך
כי לך נליתי קן הנאולה הכאמר לבבי נליתי סתם הדברים וחתום
הספר עד עת קן לו יתנלה הקן והבה ראה תרחה כפ' בהעלותך ע'
קן וחלם בהסוך לתיון מלח דיוחקת ית בשרה ותוא כי הקדמונו מה
דחיתא כפ' בהעלותך ע' רמז תם עשה לי ונו' וכי תשה דהוה
עמו מכל בני עלמא בנין דשחלו ישראל מיכיה למיכל מבר נרמיה
למיתה למיתי ת"ח משה שתתחד והוה סליק בשם דלא שתחיד בכיחה
שחרת דהת שחיד נדקה הוה ובשעתה דהוה אמר קב"ה הכני מיתיר
לחם מן השמים חדי משה אמר ודאי היה שליטו כי אשתכח להת בניכי
אשתכח מן לישראל כיון דאמיה משה דאהדרו לכחתא לדרגא שחרת
ושלחו בשר אמר לי מכי הא מדברה דילי פנוס וכו' אמר ואם בב"ה את
עשה הרבני כא הרוג דאשיבנא נוקבא ואכא כחית מן שמיא לאחרעא את
עשה לי לכחתא לאתר דנוקבא וכו' ת"כ לחם בא משמים שהוא ת"ת
ובשר בא מלבנו והקדמונו כל זמן שלא נגלה בחלם שהוא כוד כתיב הוי
מלבנו בסוד מה פרוסה לזה קאמר וחלם בהסוך לתיון מלח דמתתק
ית בשרה היינו מלבנו כי הוא דמיון שהניע את דודים וקאמר ולרשעים
מתהדרין יסורים מלח סדומית דאיהו מסמא את העכויים לקייתא
ועיני רשעים תכלנה וכב"ל כי ע"י חלם יסמאו עיני רשעים ועכב רב
רשיעיא דיתקיים בהו בהוות זמנא דיתברכו ויתלבנו חלין מאדמי משכה
ויצטרפו לינון ודא קדישא דאמר עמה והרשיעו רשעים לינון עכב רב
כי לית בפ' כי תצא ע' תקלו נוקבא דסמאל שפחה הות לינוקבא
נוקבא דסמאל חל אחר עבד הוה ליה לקב"ה בתר דעבידו נרמייהו
תלהות קב"ה עתיד לאתעברא לון מעלמא ולמיתי לון וכו' וכד לית
בעלמא עכב רב כתיב בהאי נחש קדמוני כהון וקב"ה יעבור לוונין עלמא הה"ד
ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ ע"כ אבנין פי' על נ' רגוה הארץ על
עבד כי ימלוך ושפחה כי תירוש נבריתי וכבר הזהרתיכי כי לית סמאל
ואית סמאל ונחש שהם נ' רשעים לזה ואלין אתלבשין בעכב רב כ
נקדישים רשעים ולזה קאמר והרשיעו רשעי לינון עכב רב והמשכילים
יבינו לינון אחרי קבלה דאתמר בהון והמשכילים יזהירו כו' הר ה
ה"רקיע אלין לינון דקא משתדלין בזוהר דת דאקדי ס פ"ר הזהר
והכה מדייק והמשכילים יזהירו ונו' אלין דקא משתדלי בזוהר דת
דאקדי ספר הזהר לאחי כפקא מיכיה דאקדי ספר ולאה לא אחר
כפשוטה דקא משתדלי בזוהר נם נדפסו שני תיבו' שו בחותיו' נדולו'
נם בפ' כשא ע' רלה ותניחא ועבר עליו ונו' וקבא את תשתו והיה
נטויתה וכי לית קושטא בדוח משפחה אלא בבר כא משטרת דאילנא
דט"ו ור' תניין יהי"ה כחש (והוה כי לישתא בפ' הדומה אחר דב יהי"ה
דומה לזכוב ויושב על אפתחי הלב שב' וכובי מות יבאים יביא שמן
רוקח ושמאלא אחר דומה לחטה שב' לפתח חטאת דוכן ת"ר ב' כליות
יש בו בתדם אחת יועצת לטובה ר' לרעה ויסתברת דטובה יימין
ודעה משמאל שב' לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו ת"ר לב חכם
כליות יועצות קבב מוציא קול ושו מכבים כל מיני מאכל דיליה שוחטת
כל מיני משקין לשון מחתך פה נוזר כבד כועם מרה זורק כו טפה
ומכיאתו טחול שוחק וכו' תניא רבי יוסי הגלילי אומר מיקים יש
שופטן שב' לבי חלל בקרבי דשעים יהי"ה ד שופטן שאומר כאם פשע
לרשע בקרב לבי ובינוניים זה זה שופטן ע"כ) בחוכמת
דאית ליה לבר בם בשתה דאילנא שבירת כל עובדין
בה אחת חיל עטרת בעלה יהי הדע אית ליה קבלה (כי כל
הנדול מחבירו יהא נדול אחבו לזה אמר לזה אחרת דוד שהרה
כפשוטי כי חסיד אני) ולוחצין שליט עלה בחוסין

תפלה

מאחר פ' בהעלותך ע"ן פ' בראשית ע' קכח

מאחר בהעלותך ע' רמ

מאחר פ' כשא ע' רלה פי' נמ' בפ' הדומה

ויסלק לה וזה לתתבדית כבלה ויפ"ר מסטרא דימינא לתקדי
כתף ומסט' דשמאלא וכו' דרני בשאל לתקדי כלב מימנא דניקבם
דמוח הב הב הפ"ד לעלוקם שתי במות הב הב ובריעותא דיליה לסיכל
בשיתא יסלקא בכורא דיליה ניקבם ועבר עליו רוח קבלה ונקבו לת
חצתו בקשוט והיל בטמאה ובניגה לתתיר ובת לית כהן דל סיכל
(והטעם לסיכל תבין כאה שהזכרתי בפי' בלבוד הספירות רפה)
פנוזחא דל בישרל כד לימין מחלפין לוריית ייעלון לון בגלותא וכו'
דוק הרבה בכל העמוד ע' רלו. ותבין הנלו' שלכתו בין לחומות כי
שלוחו של אדם כמותו וזהו לזה נבור הכובש את יצרו ונפ"ל דפ'
פי' מאמר פרוזה פי' של כבד ויותרת הכבד בפ' פכחם ע' תיב ותי"נ ובזה
פכחם ע' תבין שאחר זה תבוא שם ע' תיג פתח ואחר בטח בוי' ועשה טוב שכן
תיב ותיג ארץ ורעה לחמונה בטח בה' כדקתי יהות ועשה טוב תקוטא דברית
קדישא דתהא מתקן ליה ובטח ליה כדקתי יהות ולי תעביד דל תכת
פרה הכא בארעא ויתון מיכא ויתפרנסי מיכך בסוא לחמוכה דלעילא
ולו תתעבר על יי' ויתן לך משאלו' לבך כל דל לתתקנת בתקוני
דברי' כיון דאתתקנ' ברי' לתתקנ' כלא (וסימיכו' אלו דברים
באמאר הב"ל תבין מה שכתבתי בה תבוקון והעתיד על לח' שב' נדיק
בחוכתו יחיה) פכחם בנין דקני על ברי' דל זכה לכלא ולא עוד
אלא דתנין על כל ישרל וכיה לתקריים ותתעבר על יי' דהא סליק
ואתקשר לעילא ותכניר בתור קדישה דברית קב"ה דנכיתי בההוא תור
כי ס"ת דאברה'תסכי מיכי וקשורת דאהרן בהפ(וסוד זה תבין ע"פ
מאמר ברחשי' ע' כ"ח ויאמר אלהים יהי תור לקבל דרנ"ת דחסד
ברחשי' כ"ח דאיהו ליסיכל וכו' ות"ח לת תסתכח בכלהו שבעה וכלין דאחידן
לעילא ברוח דשמתהנן בשירותא אלף אלפין אברהם ואהרן דאחידן
בחסד וכו' ונס ע"פ מאמר פ' בח ע' ס"ד והוא יעשב פתח האהל
משום דאתנגליי יוד וכו' דכתיב יי' ברך את אברהם בכל דאתבסס
בחסד ואדאתנגליי יוד ע"כ ואמאר פ' בשלח ע' רכח וכיון דאתנגליי
יוד אתנגלי חסד וכו' ע"כ ובזה תבין למה הוסיפו לות יוד בסיכתם
ולמה לת כתכהן פכחם עד שהרג לזמרי ולפ"ד הוא מובן ועוד מה
שמזכיר כבד כושם מרה זורקת וכו' עיין בפ' בס"ל ע' תכ"ב תכ"ג
כתיב יותר' מן הכבד וכתיב ואת יותר' על הכבד בתר דעבידת כ
ניחוחים אסתלק עליה יותר' מן הכבד דאת זכיס דאולא ובקשו מן
הכבד לאתנבר' על בעלה דאיהו כבד בכעס דשרה אשת אדנים וכו'
ויותר' דילה בפק' מרה ואיהי תרבא דמ"ה דנפקו מינה טפין מרירן
לקטלא בני בשא הפ"ד ואחריתה מרה כלענה ואיהי תליא בכבד וכו'
וכדין כל לידברין דלימין ישרל לימין בעלקו דלימין לבריס ד
דמטרוניתא כר יי' כשא' חדם שכינתא קדישא וכדין כל ישרל בעלקו
ונטלי שופר לאתערא ביה הוות תקועה שבריס תרועה ע"כ ותבין
מאמר זה במה שהזכרתי לעיל הרבה ע"פ מאמר פ' בס"ל ע' ת"ל
ובעין צריך למכתב לסיק בכמה דרנין אסתלק דסיקו דההוא חולה וכו'
דמסיים לימו דשוי קשר תקיעה שבריס תרועה לתעבר ביה שקר ון
עלמא וכו' ועוד טחול שם בפ' בס"ל ע' תכ"ח טחול פתח בוניא
קדישא ואדא לת כל העשוקים שבעשו תת השתם מלן לימין עשוקים
לעלין יסוקין דלימין בתוקפא דאמהן וכו' ומיד עושקיהם כח ואין למה
שכתם מלן הוא כח הזוח דכתיב יהי מלוכת בדקיע השמים ודא הוא
מאדם חסר (י) ודא ליל דאיהי מוכח דההוא עוסק ואיהי לקבי
טחול ואיהי ביכורי ובתר עבדת בהו רוגזא ודמיעה למהכבי עלייהו
טחול דאיהו הכבד דא לאברי בשבי ודא ברביעי דברחשי' וכן"ד ליה
פי' נת' מסכ' קיימן טבא ע"כ וזהו פי' בנין' יום עירובין דף ס"ב ע"ב ת"ר יהודה
ערובין דפסח בר עילאה בשלשה דבריס לחדם ביכר בכוסו בכיסו בכעבעו ואתרו ליה
מאמר פ' ויצא בשחקו כי אית פ' בפ' ויצא ע' שמ"ב ויצ"ל חכמה סטרא דאשת זמוכים
ע' שמב לאשת חכם חשט' נרמיה בכאה תבשיטין בחשבת מרחקת קייימת ברים
לוריין ושבילין לבתרה בני בשא סטרא דקבר בהדה לתקפ' ביה
לבשל ליה מסכ' ליה מאמר דרודרייא דמרור' פתכים וכו' סטרא
דאסטרי בתרה ואתה מכפל דאמרת ובעיד בה כאופין וכו' דמסיים
לבים לבושת דמורת וכו' וכפיפת מלין דעייכין תרבת שבעת בידה טפין
מרירן תלין וכו' (וזהו לון יהב"ר מתפתה חלת מתוך מאכל ומשתה)
ותבין זהו פי' טוב בעם שבועם הק"ב משחוק לרשעים ותבין למה
לרשעי שהולכי לאחר וכו' ואחר עבירו' ואי' בפ' בשא ע' ר"לו דאכלין
טומת שבול לשור מסאבין גרמייהו בכשב"ו דאימון בנוי דליל' ועלייהו
לתתר כי מסרס כחם יפת נפש וכו' וטוב להם כי כבר אתברתי ע"פ
מאמר פקודי ע' ת"ל בשרות הרשעים כיון שעשב וכו' וכל דל למה ל
לבשמילם וכו'. וזהו תבין שבפ' הב"ל הזוהר עביית לאמר דבה לת

אברי עלמ'לת לצדיקים נשורים ולרשעים נשורי' ואתר דבה לת בשרת
העולם הזה בשביל לאתאה ואתיכת בן דוסת לאתאה בשה"ו ואתיכת בשה"ב
ע"פ ותבין הדבה ויהיה לך לזכרון מה דכתבתי ויפ"ר מסטרא דימינא
לתקדי כתף מימנא דניקבם לשוות הב הב וכו' והם בשר דאילנא
דט"ו והם שלוחים של אדם כמותו ולכך עושין שלהם להכעיס ככ"ל
ומשפיע להם טובו' וזהו תבין נת' הב"ל בני' דבריס אדם כיכר והפה
לבאורה קשה מסט' דימינא לתקדי כתף ומס' דשמאלא וכו' הלא לכ
תכס לימינא וכב"ל ע"פ מאמר מקץ ע' תן כי ט' מצד ימין וב' מצד
שמאל אבל תבין מזה דאיתא בפ' בלק ע' שפ"ב ח"ר יצחק ח"ר יהודה
בלעז כתרין תתקין לית ימינא ואית שמאלא וכו' והוא ע"פ מה ב
שכתבתי מה דאיתא כברי' מכוחה דף כ"ז ע"ב כל ע' שרים שמשלמים כברי' מכוחה
על כל נבא מרום בחלקו לב' כתו' אלו הבה ואלו הבה וכו' וזהו מקבל דף כ"ז
מן נבורה מצד שמאל מן המרכבה והוא כתו' כן כי בנבורה כתוב שכי
נדדין זה בקשה זה רבה וכו' . ואיתא בפ' ברחשי' ע' קל"ד ר' פנחס
דדחיקת ליה שעתא ח"ל בקב"ה מי בעי דאחריב עלמא ואשבר דכלא
בשעתא דמשוכי וכו' ומה דאמר מי בעית דאחריבי לעלמא וכו' הכי נת' בפ"ק
שמעינא דכל נדיקא ונדיקת אית ליה עולם בפני עצמו ודא נוקבא דבר דקדושין
בם דאתקריי עולם קטן וכן"ד אמר מי בעי דאחריבי עלמא נחייתי
ליה בנופא אחרא וכו' ולזה אית ביום קדושין סוף פ"ק ת"ר לעולם
ירחה אדם עצמו כאלו חני חייב וחצי כאלו עשה מצוה אחת ומשרין
שהכריע את עצמו לכף זכות וכו' ר"ת ב"ר שמעון אומר לפי שהעולם
כולו נידון אחר רובו והיחיד נידון אחר רובו עשה מצוה אחת מאזין שהכריע
את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וכו' דומיא דחוטא יחיד
יאבד טובה הרבה וכו' ת"ר הלעוזר בר נדנן לזה נדיקים מושלים
בשה"ז וחיין וכו' הק"ב מביא יסורין על הנדיקים בשה"ז כדי ש
שיראו בשה"ב שב' והיה דחשתיך מועצ' ויחריבך שנא' אתך וכו' וכוד
אה שאמר שם בנא' קבה מוציא קול ושט מכנים כל מיכי מאכל כי ז"ל
לפם קיימו מה דאית בפ' הב"ל ע' תל ושט דומה לעלמא דין דביה מאמר פכחם
אכילה ושתיה קבה דומה לעלמא דאתי ביה לאכילה ושתי' ולבתר
דשט ו' מן ושט בראשי לאכילה דנזל ואתרך ואתעבר ואתן נרי' דל שטו
שטותא דלהון דאתערבו בערב רב שטיין דאתוה דלהון לאכילה ושתיה
וכו' לימין דרוחיה כפוף וכו' דל י"ה דלית ביה לאכילה ושתיה ואיהו
כנוזא דקבה ואיהו ו' בן י"ה מן ביכה ובניניה תוקמוה מלרי מתכיתין
הדוחה קבה בחלוס יפבה לאחמה הה"ד קבה אחמה קבה ביכה דלי' קבה
דאיהו פתי' מתרווייהו דלימין י' אחמה ה' ביה ובנ"ד נדיך לאתערא
בשופר דאיהו קבה עלמא דאתי וכו' ע"פ הרי שם מסיים ויד דשמעו
מלן לילן ר"פ וכל הבריה לאמרו ברוך שם כבוד מלכותה דזכיכת לשמוע יילין
מההוא דאתקרי רבן שב' נכיסים רבון שב' אחמים רבן דשלחי הבתת
דקב"ה ושכיכתיה מדבר על פומוי ואתב על ידוי רזין אלין וכו' וע"פ
כל הב"ל תבין נת' הב"ל וטעם שסוד זה סדרו בפ' הדוחה שיודבר
בדין חלומו' כי הבה אית ביום בפ' בהעלותך לאחר הב"ל דפתח הפם מאמר פ'
קיימו בשתא דאיהי אור דכתיב בה ותורה אור (ובפ' כח ע' רי"נ בהעלותך
ואיהי כרון כדירין דאוריית דאור רז אתקרי הב"ד כי בר תמוה ע' הב"ל
ותורה אור וכו' ועוד בפ' הדוחה הדוחה תעוזים בחלוס תמו עוכות
הב"ד תס עומתיך בת עיין בנין דתעוזים ביה תס דאתמר כי ויעקב
ליה תס ועוד תמרים תתן תס ותתן תמ רעיו ויתתקו המיס
הב"ד ויורקו יי' ויתתקו המיס (כי ז"ל בפ' בשלח ע' ק"ח אר"ש מאמר פ'
עד דהוו אולי במדברא לתנגליי עלייהו רשותא לאחרא דשאר עמין בשלח ע' ק"ח
ואתרבו בהו תתן תמו ישרל דלא הוה בהוה זו יקרא דשלכיהון
הב"ד ויכתו מדתה ולא יכלו לעמוד מיס מדברה מ"ט כי מרים הם מה
כתיב ויעקב אל יי' ויהו יי' עץ ותון עץ אלא תורה דכתיב עץ חיים
היא למחזיקים בה ותון עץ שלא קב"ה ותון תורה אלא קב"ה וכו' ע"פ)
והכה שם מסיים והכתי עץ הדע טו"ר דאיהו לימור והיתר בלימין
רזין דאתתלין על ידך ויתתקו המיס בשלח דמתתקת בשרת הכי
יתתקון דאתנגליין על ידך יהון לך מתיקין ויתהדרון לך כל דאחקן
דילך כאלמין דעברין ואחלס בהפוך אתון אלא דמתתק' ית בשרת וכו'
ולרשעים מתהדרין יסורין אלא סדוניות וכו' וכ"ל לאבל לימת יהי' דל
ותקאמר והמשכילים יזהירו אלין מאמרי קבלה דאתאמר בהון והמשכילים
יזהירו כזוהר הדקיע אלין דקא מסתכלי בזוהר דל דאקרי ספר הזוהר
וכו' ותבין מאוד כי כל זה הסוד דאיתו דוקא בפ' הדוחה שמדבר בסוד
חלומות וכאשר תבאר מה שכתבתי כל החלומות קולבים אחר הבה
ואתה דבריס בשלחים נם בפ' פכחם ע' תכ"ו ויאמלם והבה פלם רעיה
יהוסף וכו' כ"ל ולזה אחר זה בלי עם ואני' הם הע"ר שבהם נ' סיכים

בכופו

בכוסו בכעסו ובשחוק ונגד לימיתי יעקב הכ"ל בח לחדריו עם' שבת
שהיה כ"ד פרקים ולו יהיה בסוד ב"ד כ"ד שיסתיים כי עד הנה היה
מכיון כ"ד כנ"ה כי בשבירת חבי"ת וסוד חבי"ת הוא סוד חותם בתוך
חותם סוד שבי דלתין וסוד דיוקדין כאשר לאחר בעוה"י הבעשה ע"י
כ"ב אותיון לזה תאשר מהיות בחם' זו חכית שבשבירה מילין מחכה יחזון
שלם סתודו כפ' כ"ב ולכוד זה בקדה שב"ת כי לו עולה עד לחכון
בסוד שוש בשבת בקהה לעבדיה ועד הנה היה רצו' היחיד שתים שהם
ד' ור"ה שתים שהם ד' ובעל שבי בשבים וסתעבי עומד בר"ה וכו' כאשר
לאחר בע"ה ועי"ם כל הסדר דיוסד לנו תורה הקדושה כי הקדושו מה
היחיד ס' כפ' כשת ע' רלה איש לוש כי תעשה לאחיו בקודש דל לדון
בדיבי סוסה הם"ד ועבר עליו רוח קנאה וקנא ונו' דלי רוח הטומאה
מתרין סטרין לשתבח תד בשקלה ותד בקשוט בנין דברוח שקנא וקנא
לת לאחיו והיה בטחה' וכי לית קושטא ברוח יומלבא חלא בבר כח
משפ' דלילבא דטו"ר תיון יפה"ר כתב וכו' דוק שם בכל האחר ונם
דוק מה שכתבתי והשבילי יהיהו כוונה הרקיע יתקיים בהו יי' בדד
יבחנו וכו' ת"כ ס' סוטה שכפ' בשא יודבר יון רוח הטומאה כמובאר
בתריכו' באחר הכ"ל ושם מבואר כל הגלות שלנו ונם כדי להעביר
פרוח הטומאה שנזכר שם בדעיה מהימנא הוא ע"י חלם שהם נ"פ
יהוד כמשך יון נ' יי"י שבשם יוד הי ואו הי כאשר התרכתי כ
באחר כ"כ ת"ל לזה תחר ס' סוטה כ' מיר כי הלח כל הנלו
שלנו שבנגו תור הכתר שהוא סוד החלם הכ"ל ובכתבי האר"י ז"ל
הנה הכוונ סודו ריפוי דעתיקא קדישא ולכן לסוד לספר ריפוי
וש"ה קדם יהיה נדל פרע שער רלשו כי' לדכי במלואו תרעה
(והנה לעיל כתבתי בשם האר"י ז"ל כי בשנה במלוי ע"י יוא"י דשם
ס"נ וזה תבין כאן) ולהיות כי לדכי הסוכו דין ולכן הוא בני' תעב
ויהה תער בני' מזמינית שהוא תער השבירה המגלחו השערות לך בחקו
תריך לכפין בחקום תער קדוש יהיה פי' כי קדוש נ"י ת"י שהוא שם
מלוי יודין וכל ס' כלולה מי"ה הרי ד' יודין ת' נו' לותיות הוא ת"י כחכין
קדוש כי י"נ כיתין בח"ת וכל שאר בחי' כולם הם בחי' שתות דיודין
ולכן כל שערותיו קדושים כי כל קדוש בחכמה וכו' לזה לאחר פ' סוטה
בח פ' מיר שיקבל עליו סוד מירות וחזי הוא בסוד כתר שהוא חלם
לכל לית יהיה יודע בזה החלם לזה כתיב לאחר כ"כ פ' יברכך יי' וישמרך
ונו' שהם כחך סוד חלם וחו לאחר זה כאחר ויהי בחום כלות משה
שכשכח כלה לתופה ע"פ מה שכתבתי כי לית בתפיים מיטרוניתא עד
שתרחיק הקחקה והנקוה מדוחו בסוד נ' יי"י יברכך י' האר י' יאר והנה
האתבתי לעיל מה דאי פ' בראשי ע' קלח לאחם קריהו ועין האיים דהוה
לילבא דאיי יהיה בחוץ בנו נחתא ושכינתא לא שלטה עלה לילבא דם"ח
דילוון ערב רב (כי לית"ה כפ' פכחם ע' תלח תחו מאתכם תרומה
ליהוד ולא מערב רב וכו' ובומכא דערב שלטין על ישראל כביכול
כאלו עבדין שלטו הקב"ה וכו') דלילהו אין הדעת טו"ר וכו' כי כבר
האתבתי ובקאחר וכבר ינוק מעדן לך לאחים לילוון אחד דדועה יומיב'
ואחד מיכאל ועמי' מטה יהודה ותדין שבטין נבוהה דדועה שמלא
נבריאל ועמיהם מטה דן ותדין שבטין כפח שוקא שמלא מוריאל ועמיהם
מטה ראובן ותדין שבטין דוד שוקא שמלא רפאל ועמיהם מטה אפרים
ושבי שבטין ע"כ וע"פ מאחר ויעל ע"ב ע"ב ע"ם והוא קוד מה שכבר
האתבתי מאחר פנחם שב"ו ע"ם להמיכל סנים משמן לילון י"ב פנים
וכו' לזה הסוד הכוונה מביה שם י"ב כשילים שהקריבו וככל כשיל
מביה קערת כסף אחת שלשים ואחה משקלה וכתיב נבי כל כשיל כף
אחת עשרה זהב מלאה קטורת עיין בפ' ויקרא ע"י ו"י ח' שאחר
שמיבת סוד עשר סבירין קדמאה להיה דל מתיחה עלאה כאחן
דאחר לבל מה דאחל ומפיים עשילהה לדבי דביכל לאחותה דיכל
לילון לילון עשר שיהן דקב"ה לאקרי בהו וכלהו שתקבלן דל בדל
ביחודא שלים ואלין לילון כתרין קדישין דיומלבא דהוה לשתמודעא
בהו ולילון שיהן והוא לילון וכך שתקבלן כלהו כאחד על דיוקא ד
דקשרת. וע"ו שיכיל ואם שלשים קרבנו ר"ם לאוור כתיב עשרה
עשרה בשקל הקדש וכו' נם עיין לעיל דף ו' בסוד מה דאי' בפ'
יתרו ע. קכ"ט בסוד כף אחת זהב מלאה קטורת והנה קערה הוא
בסוד תלבו כי לית לה יגיעותא כלום אשר כבר האתבתי בפי' מה דאי'
בפ"ק דפכחם כתרת דף ט"ו אחר רבה. בקש לילוב להבון קערה על
מה נם קערה ני' שת"ה וע"ל שכתבתי ע"פ מאחר פ' בראשי ע' קנד
והאחן לעולם עומד דל שכתבתי דקיימא לעד ולילוי שעתא
דקיימא ליה וכו' ולית לכל בר כש שעתא חלא לבעלה וכו' כל הדואק
את השעה שעה דיוקדה והקדימנו כי קוח עולם ע"י ע"ב שהוא

מאחר פקודי ע' ת"ח

מאחר פ' כשא ע' רלה

מאחר פ' בראשי ע' כ"ו

מאחר פ' כשא ע' רמד

מאחר פ' פנחס ע' תלח

מאחר ויקרא ע' ו"ו ו"ח

מאחר פ' תצא ע' קכט

מאחר פ' בראשי ע' קנד

מפי' מופלא פסוקים בפ' כי תשא

מפי' מופלא פסוק בפ' כי תשא מאחר פ' בראשי ע' שם

היכלא תלין תחת יהוה יפיהל מלכיהל וכו' : דנלח תפיהל
מזריהל מזיהל כמר חוריהל תלי תחת עמיה שזיהל חסדיהל וכו'
דנלח תליהה סוד נפריהל תלי תחת עמיה קבציהל חזקיהל וכו'
דנלח רהטיהה חדם רפאל ומ' מקיים זכלין יחכון ישריהל דקב"ה
בעני ביקליהון ויסיב לון חולקא פלחה וכו' הב"ל ויחור לי עבדי
אתה ישריהל אשר בך אתפאר וגו' ע"כ : ואחד זה מביה הפסוק
ויקי בכתוב החרון ויחור מסה קומה יי' ויפוצו אויביך ינוסו :
רבי אלעזר אמר הכא אית לאסתכלא [דאיקי מכוזר לאחורא
אחרי בתרי דוכתי הכא וחי תימא [כפופה הא ידעינא [כפופה
מקבא [משוטה כלפא דדכר ונוקבא והא אוקימנא בתר דא
דיקי [בנסוע החרון אחרי אתהדר לכתר כנוכח דא ת"ח
בחברי אשבי בירך לא אתמר בנין דהיה בנלותא והא אוקמוה
אבריה דכתיב כפלה ולא תוסיף קום בתולת ישריהל ונומר :
אלא מה כתיב לעילא וחרון בריה ר' נוסף לפניהם ל
דרך שבע' יומים לתור להם מכוחה כיון דהוה כטיל לדוכא מ"ן כטיל
עלה והא אכילתא על נבי תרוכא יתיב וכו' ע"כ בחריבות כי מוך
הוא ותבין כוה : וכוה אכתבתי לעיל בסוף כוכי"ן
וע"פ זה תבין מה דאיתא בזוהר חדש בפרשת בהעלותך מוכין דזיהי
בנסוע ובכחה יאחוד ת"ח דאלו ב' נוכי"ן הם כבודו של הקב"ה ומשם
והם עיקרו של עולם לכך כרחות יעקב כן בירך את בניו וידעו
לרוב ותרגומו וכמוני יחיו יסגון והקב"ה נוכיח החומות מבלל אותן
הנוכי"ן דכתיב לה כין ולה ככד ואכיאלך בקב להשתתף עם
יחוק ולהלכך בחלו הנוכי"ן דכתיב לה תשקוד לי ולכיני ולכלכדי
ועתיד הקדוש ברוך הוא להשיב הנוכי"ן למקומם דכתיב וכו' ועל שן
הנוכי"ן מבקשים החומות תמיד עלילות על ישריהל ומתלחמים
זרזולגים שתף להם חלק הם שכאחר אחרו בלבם ניב"ם יחד .
ובחלו הנוכי"ן עתיד הקב"ה להפרק להו לישריהל על ידי משיח
דכתיב לפני משם יכו"ן שמו ע"כ . ולפסוד זה שהרכתי סידור המשך
של הפרשיות ואיך סידר החלקי דשב"י שכל זה מרמז על סוד שהרכתי
שיך יחוד לזה כאן סוד ויהי בנסוע החרון סוד שני נוכין שבהו
עתיד הקב"ה להפרק לון עם קדו"ש והא דקאמר ב' נוכין הם כבודו
של הקב"ה אחיא כפ' אלו קשריה דף קיג וכבדתו וגו' וכבדתו שלח
יהא מלבושך של שבת כיולבושך של חול וכי הא דר' יוחנן קרי לשבלי
מכבדותי ע"כ . וכו' עיין בתריבות בדף ב' שכתב ז"ל ותח"כ בשבוע
מולבוש לבשים שהם ב' נוכין והם שני נוכין הכתובים בפ' ויהי בנסוע
החרון והוא סוד נדול וכו' . ובלבד שיכון בשני נוכין שהם שני חלקי
מולבוש ע"ל . ור"י קרי לחלקי מכבדותי לזה קאמר אלו הב' נוכין
הם כבודו של הקב"ה ולכך מקפיין החומות בשביל הנוכין וכו' . והוא
מוכן לפ"ד . ובזה תבין מה דאיתא בישעיה סיימן כ"ה כי בשמחה
תצאו ובשלום תובלון ההרים והנבעות יפצחו לפניכם רכ"ה וכל
עצי השדה ימחאו כף ותחת הנעזון יעלה ברוש (ופירו' רש"י דכתיבנו
דרשו תחת הרשעים יעלו נדיקים נעזון ושדפד מיני קוצים הם
כלומר הרשעים והנדיקים יעלו מאשלתם) ותחת הסרפד יעלה
הדס והיה לי' לשם לאות עולם לא יכרת ע"כ : כי ז"ל בפרשת
ויקרא ע' יח פתח רבי יהודה ואמר עבדו את י' בשמחה וגו'
שמחה דא בנסת ישריהל ושמחה דא לוקמוה כדכתיב כי בשמחה תצאו
וגו' ושיכון ישריהל לבפקא מן נלותא בהאי שמחה ואתי לישב בנסת
ישריהל וע"ד עבדו את י' כמה דכתיב בואת יבא אהרן אל הקדש
ובלא אד ע"כ . ובפרשת ויקן ע' תלט וכל כתיבותיה שלום אתן
כתיבותיה חילין לישן שבילין דכפקין מלעילא ובלהו נקיט לון
ברית יחידאי דאיהו לקלי שלום שלום אתיא ואחיל לון לישוא דבא
וכו' . ע"ש והוא סוד מה דאיתא בפרשת ויקהל ע' שכב ואי בר
כח יכוין לבייה ורעותא לכל דא ליומר בשבי אותה בדפיקותא
דרעותא כמה דאתמר כדין קדוש ברוך הוא קרי לי' שלום לאתתא
כנוונא דהאי שלום דלעילא וכו' : ועיי' בפרשת אחרי ע' ק"נ
והיינו רוח תניון לויתן וה יכרת לנחש בו וכו' . ת"כ סוד
בשמחה תצאו ובשלום תובלון והיינו סוד מה דאיתא בפרשת
בראשית ע' כו ועלו מוסיפים נדיק וכנסת ישריהל רוח דיוויכא וכו' .
הסרים והנבעות יפצחו לפניכם רכ"ה היינו סוד חנ"ת גה"י ע"ש
מחאו כף ותחת הנעזון ע' קנה וקאמר וכל עצי השדה יחחאו כף
כי איתא בפרשת שופטים ע' תקכת כי תצור אל עיר בנין חוביהון
כגיהנם דחטאתן לקיומי ואתייבהו בדיבוק יתיב רבים וכו' . עת
ותקדיד לך על כל כיני בעתי לה תעשית את עמה דת ת"ח דחיהו

פי' נת' לשכלה שבת דף כד

פי' מחמר שופטים הכ"ל

פי' מופלה על פסוקי בישעי' סיימן כ"ה אחת' פ' כי תעשה ע' שכ"ה

בחתיה דחיהו חילה דחיי (וחוא ע"פ נת"ן פ"ק קדושין ח"ר חלמוד בר נדוק למה נדיקי מחשבים בעה"ז לחיהן שכולו עומד בחקום טהרה וכו') את עמה החזה דיהיב נשיות לחתאה לחתאבה אין דיהל וחולף לון לחרחל דיהכון בה וע"ד לה תעשית את עמה לבדחה עליה דיהל (והל דחדייק בישה ועשה וע"ד לה תעשית כי אינה כפ' במה בהמה דף כ"ד ע"ב רב ור' חניה ור' יונתן ורב חביבה אתמי בכולי קרא יוועד כל כי אתי ונח חלופי דבי יוחנן ומשיילי דבי יונתן כל מי שהכעיר לחחות לחכעי ניחו ולא אינה כתפס על חכעי ניחו בהכעי עירו בתפס על חכעי עירו וכו' עיין שם : ועל זה אמר הכפוק לא תעשית את עמה זה ת"ח ולמה לה תעשי' הלא כתיב יי' כמשפט יבא עם זקיניו ותחו ושריו ועל זה קאמר הלא אם אינה אלא חטאו חטאו וקניס מה חטאו אלא אינה על זקניס שלא מיחו בשרים : לחפוקי כאן קאמר דיהיב עיטה לאתה וע"ד לה תעשי' כי מיחו תלכל אלו טהרת תקיפת אלו דוחין תקיפין וקדושין כפקין מיניה דלית הכאה ותיובתא לרוח קודשא בהאי עלמא אלא לוריית דההוא זכאה כביכול אינו מפרנס לה ואוריית דאתחדש בפומיה בנין כן אימו אתכל וכין דאימו אתכל ואינו ן לה לא תכרות אני אמיר ליה אלא תקרב ביה כי האדם עץ השדה וכו' עץ השדה אילנא דרבנא ותקיף דההוא שדה אשר ברכו יי' דת אמיך עליה אילן דאשתמודע לההוא שדה תדיר עד כאן : וכבר לאמלה אחרינו בפוד כ"ף : ולזה אמר הפסוק וכל עני השדה וכו' יאחזו כף ברכה ובשמחה : ואחרינו כי על ידי קוד חבור כפים ברזו סוד ע"ב שאתן כב"ל דף י"ד וט"ו כי אז אחבון הם בחבור לזה קאמר תחת הכעונן יעלה ברוש ובעזון הם הקוסים כדאיתא בפרש' כי תצא ע' של"ח פתח ואמר כשובה בין החוחים כן רעייתי בין הבנות כעת קב"ה למעבד לון לישריהל כנוכח דלעילא ולמהוי שובה חדא בחרעא כנוכח עלאה ושובה דסלקא ריחא ואתבריר מכל שאר ורדין דעלוזא לא הוו אלא אחיא דסלקא כין החוחים וכו' כד בעא קב"ה לאפקא שובה ולקיט לה מבנייהו כדין יבשו חוחים ואזדריקו ואשתניאו ולא אתחזבו לכלום ע"כ :

ובבתבי האר"י ז"ל כתבתי לאמלה בדף ט"ו הדם בחלוחו כוה ר"י דל"ת סת"ך עם חשבון הל"ם נס כן גימ' אהבה"ס יפ"ק יעק"ב ע"כ . אם כן הדם מרמז על חיבור אבין והוא סוד ע"ב שאתן לאחר שיכלו ויעמדו ויאמר ויהי ליהו"ה למס עולם אחר לא יכרת והוא ע"ב שאמר פרשת בראשית ע' קל"ב לת האדם דת עמודא דאמצעיתא חיהי תהא כטא דיליה בת וניח ולא תזוז ויכיה לעלם ותהא עדוב ע"כ ולזה קאמר והי לי לשם עול"ק כה אמר יי' שמרו משפט ועשו כיון שכתבתי שופטים ושוטרים בתר דת לדון בסייף וקאמר שומר שבת מחללו ובכי כתר הכלוים סיימו כל"ל שיתגיירו נריס בקוד וכל כני כתר יקראו בשמך וקאמר נפו פי' פסוקים העוברים וכל"ל כי הכלכים עוי כפא לה יחעו שבעה ואח הנדיק וכל"ל ביעשי' ותרחם וקאמר כי כה אמר רם ונשא שוכן עד ר"ל כי הקדמתו כי ירוס קוח דברי כפלחים כתר עליון תריך לכפין ונשא ויפטרת דאברהם שוכן עד כי עד קוח תפארת ר"ל כי יתלבש כתר עליון בתפארת ישריהל : ונקדוש חשכון היינו סוד קדוש שהוא פתפארת ישריהל ונקאמר את ה' הקדישו ואפל רוח להחיות כי נחים יכריתו כי לא לעולם אריב כי רוח מלפני יעטוף היינו סוד ונשכתי רוחי על כל כשר וכל"ל וכשמו אכי עשיתי סייעו כל"ל כתר עליון : והאי לישנא כשוה יתירה וכי תימא עד כמה לא סיה נגלה ועל זה נקאמר בעון בנעו קנפתי ואלכהו הכתר סייעו סוד כתר תור דתריך לכפין נגוזי וכי תימא תיך אתה מזהיר על תשובה ומי ייתר דתשובה מכפי דרכיו רחיתי ואתפתהו ואשלם נחומים לו ולאבלין על פי נאמר פרש' משפטים ע' ק"ן לחשם קנייהו ואשלם נחומים לו בקדמיתא דאיהו לתנחם על אה דעביד כ בקדמיתא ועל אה דעבד השתא ותב בתשובתא ולכתר כן ולאבלין אינון דהוו מתאבלין עליה כד אתעברו מיניה וכו' והשתא אינה אי וודאי אי בכל סטרין אחיד בחלכא דחיי וכיון דאחיד בחלכא דחיי כדין לוקאי בעל תשובה דהא כ"י תשובה לוף הכי לוקאי ואינו בעל תשובה ונקדוחי אחרי בעל תשובה חחא וע"ד אשלח צדיקים נחורים אינם יכולין לעמוד בו ע"כ כי הוא לקח מכף יקוטר פי' נת' בחקום שבעלי תשובה אין עומדים אלא לחיי בר כם מכל מדות יכבין ליה כתר כשם יהו"ה ואו כשם אחיר נדיקי נחורים יכולין לעמוד וכו'

AKADÉMIA KÖNYVTÁR

ברוחא ואו כתיב חין קדוש כיהו"ה יהבין ליה כתר בשם יהו"ה וכו':
ליית שולטנותא למיהל ולכתב ולזה אסיים בזוהר כיב שפתייס שלום
לרחוק ולקרוב סיימו מי שהי' רחוק מהק"בה וכעשה קרוב ע"י תשובה
ורפאתיו וכו"ל: לתפוקי מי שהיכו רופא לעשות תשובה ולזה כתיב
נפרשעים כים נגרש שהין רופיס לעשות תשובה עלייהו כתיב אין

שלום אמר יי' לרשעים עד כאן:

שהכה בהיות במחשבה פרשת ויקהל ע"כ"ל שבת ב' בת רוח דתלת
לכהן דמתחלחן בבת יחידה ולהיכי מתעטרת בהו ולהיכן בעלמא
דאתי כי אית ○בפרשת תרומה ע' רל"ד תל תלתן תל ברוך תקוכי ת"ר
דעלמא תתאה מתיכין כ"ב אתוון רברבן וזעירין בגין דאית לתוון
רברבן מהדור עלמא דאתי בכלא לתיכן רברבן: לתיכן רברבן
בגרמייהו כד לתיין יחידאן לתיכן רברבין דכד פשטין יתיר לתיכן
לתוון כל חד וחד ברתיכא דאזי ליה כגון שבתא דשבת דלתיכן ת
לתוון תל לתלן על כל המפשיס ברוך ומבורך בפי כל בשום תלין
לתוון בחום חום תיבין לתיכן חומטן תרעין דעלמא דאתי תרין
לתוון לאחרכן די בסופא לתיכן בשית שית תיבין לתיכן שית סטרין
דעלמא דאתי ובפקי מתתן כגון שבת יתבו וכו' תפלרת וגדולה וכו'
תלין תרין לתוון בשית שית וכו' לשתלרו תמיכר לתוון לאחרנין
דקל תלקין ברתיכייהו לאחרא אחרא סטרין לשבעין ותרין תיבין
לתיכון רוח דשמא מסורס דנליפא קדישא דע"כ לתוון: דקב"ה
מתעטר בהו ושמא דא משטרת לכ"י וסליק ברוחא בהו גו שלימתא
דמלריך וכו' ע"ש: ועיין בפרשת ○בשלח ע' ג' על פסוק ויסע
מלאך האלהים ובפרשת בהעלותך ע' רפ"ו כתבתי לעיל וע"פ כל
זה דשמא דע"כ שמהן רוח דתלת לחבון ולתיכון בעלמא דאתי ביכה:
ופקדימו כי הד"ם מרמז על לחבות וכ"ל ולסוד זה הדם ע"פ תשבון
הכ"ל ניימטריה לה"י והכל כמשך מיכה: וזה תבין סוד מופלא
דאיתא בכתבי האר"י ז"ל בסוד ד' מיכים ז"ל סוד **הר"ס**
בניימטריה חיי"ם עם הכולל שהם סוד חיים שכמשכים מיכה לל
ועיר בנופא דיליה סוד הדם נ' לבות ותשכם לול"ב נם הוא ניימט'
חיי"ם וכו' ולפי שהחיים הכמשכים מביכה לזעיר הם נדולים יותר
מן החיים של הסוד של הכולל הם חיים הכמשכין מן
היסוד של המלכות (כי תתרונ הוא עטרה דיסוד ולולב הוא יסוד
ולכן מובנעים עד לחוה כי שם מקום המלכות) כי חיות קוניר
מן חכמה וביכה הנקראים חיים לך חיות המלכות מכללות החדות
של החסדי"ת כשתרו דיסוד ושם חיי המלכו' ולכן ההדם יש בו ת'
ענירה על לולב כי הד"ם ניימטריה ס"ט ולול"ב נ' ס"ח וזה תבין
כי הביכה נקרא חלהים חיים כי שם חיים מן חכמה וביכה ע"כ
ולסוד זה תבין מה דאיתא בפרשת פקודי ע' תס"ב בגין דאית
חלהים חיים דאיהו לעילא לעילא סתים מכלא ע"כ דקשה למה
נקט שני פעמים לעילא לעילא נם קאמר סתים מכלא כי הקדמונו
מה דאיתא בפרשת ○תולדות ע' של"ב חכמה עלאה איהי סתימא
דכל סתימין וכו' ואלהים חיים כולל חכמה וביכה לכן קאמר שהים
חיים דאיהו לעילא לעילא לכלול נם חכמה וזה יוסיף דאיהו
סתים מכלא והכה לסוד שכתבתי כי מלכות הנקרא' ת עולם עד
לחבון בסוד שבת ואיהו בעלמ' דאתי ביכה וזה הדם אדמו כל זה
כי הוא ניימטריה לחבון וכפ"ל וניימטריה חיי"ם וז' יותר להרחות
שכמשך מיכה:

והנה זה שכתבתי בסידור פרשת הכ"ל ובאיזור הנמר' פרק
הרואה וכפ"ל זה תבין מה דאיתא בפרשת ○בראשית
ע' קכ"ח לנבי נליתי מלי נלבי נלאה לתורייתא דכתב ותורייתא
דבעל פה והוא כי האדכתי לעיל בדף י' לאיך נ' קשוריך זה בזה:
ותבין בזה מה דאיתא בפרשת ויצא ע' שמ"ב אפס קנייהו תרין
שמהן יעקב ישראל בקדמיתא בהאי סופא דאחסבה דאיהי פירושא
דתורייתא דבכתב ואיהי תורה שבעל פה וכו' . ועיין לעיל כי
האדכתי בו ותבין מה שמדייק תרין שמהן יעקב ישראל בהאי סופא
דאחסבה ולמה נקרא למלכות סופא דאחסבה כי היא כראשית כמ"ה
לותיות התורה כי בתורה יש שמים רבות לותיות וס"ה וזה תבין
מה דאיתא בפרשת ○בהעלותך ע' רמ"ח ורפ"ט סיפור דתורייתא
לבושא דתורייתא לכך אמר דוד גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך
שבתין דעלמא לא משתכלין אלא בהאי לבושא וכו' אלין דידעין
יתיר לא משתכלין בלבושא אלא בגופא אכיאין עבדי דמלכא עלאה
ולעלמא דאתי ואיכין לאשתכלא בנשמתא דכשמ נת דתורייתא ע"ה
קיומו דקיימו בתורה דסיכי לא משתכלי אלא בנשמתא וכו':

מאמר פ' כח ע' קכ"ט

א' מיכו על ע"ק כי כו מיכוחים כל סודות התורה ואם כן נקרא ישראל
תורייתא אמת ואו זוכה לנשמה הכל עדיין ליכו וזכה לאור דע"ק
שהוא בשמתא לבשמתא לזה קאמר א'ברין ישראל כשתוכה נס
לבשמתא דנשמתא שהוא לאור דע"ק אלו יתקייס בך מה דאיתא בפ'
ויקרא ע' ע' הרשיפו שיים ויעבל מעתיקא קדישא מההוא לאתר
עלאה (ולכך קאמר ודא מקבל אמה דלעילא) וכדין שחקים כשח
הוד טחכין מכא לההוא לאתר דאקרי נדיק וכו' בגין דיתברכא
נדק וכו' ע"ש: ולפי זה מובן מיהוד כי האדכתי לך בסוד מה
דאיתא בפרשת בשא ע' רס"ח בסוד ה' חסדים שבנדיק שמתיקים
נבורות שבמלכות עיין לעיל ואו תבין בזה הסוד ברכה שים שלום
תבוין כי כיקוד שם זה שורק לותיות קשור לקשור י"ם דו"ל כי"ם
דמוקבל וקשר כל העולמות וזה יתקשרו ד"ת בלבן נם תבוין כי
הוי"ה זו טפת חסדים דדכורה והמברך לת עמו ישראל ר"ת נימט'
חלהי"ם סוד טפת נבורות דנוקבא ותבוין לשלבם הוי"ה חלהים.
ותקדים חלהים תחלה כי התעוררת מ"כ חלהים תחלה ע"כ:
והוה מובן מיהד לפ"ד ולכך עיקר היחוד מן לין סוף ברוך הוא כי
אם הוא רחמים נדולים ולכך השכינה לומרת לכי מומה ושדי כ
כאנדלות לו הייתי בעיניו וכו' עיין בפרשת ○בראשית ע' כ"ו א' מאמר פ'
בההוא זמנא דאתאחבר בי א' ושלום א' רזה דע"ק דכלא ז' שבע ברואי ע' כ"ו
דרנין ושלום דלקרי נדיק וכו' כי הוא סוד הערוביו השמים ממעל
וכו' עיין זה בסיימן ביצעי' סיימן מ"ה ולזה אמו לומרים אחר שים
שלום לסוד הכ"ל יהיו "לרצון "אמרי "פי רחצי תיבות לל"ף כדי
לעורר עד ע"ק והנה לאיתא בפרשת ○בשא ע' רמ"ב:

בגולגלתא יתבין בכל יומא תליסר (ס"ת תריסר) חלפי מאמר פ' כשא ע' רמ"ב
רכוז עלמין דכטלין עלוי ומתכין עלוי ומהלי
גולגלתא כטיף טלת לההוא דלבר ומליית לרישא בכל יומא ומההוא
טלת דתכער מרישיה ההוא דאיהו לבר יתערון מתייה לעלמא ד
דאתי דכתיב שרשוי כאלה טל וכתיב כי טל אורות טלך אורות
כאורה דחורתא דעתיקא ומההוא טלת מתקיימין קדישא עלאין
והוא מכח דטתכין לנדיקי לעלמא דאתי ע"כ: וזה תבין נאמרו
○בכתובות בפרק שני דייני נזירות אמר רבי אלעזר עתיד הקדוש כי' נ' בכתובו
ליעס חיים וכו' אמר רבי אקדש אני דורש דכתיב כי טל אורות בפרק שני
טלך ואמרן רפאי כל המשתמש בתור של תור' אור' של תור' מחייהו כל דייני נזירות
אלהו עוסק בתורה של תורה אין תור של תורה מחייהו כיון דחוייל
דקא מנטערי אמר ליה רבי אלעזר לכם רמזתי לכם אין התורה ואתם
דכתיב ביהו"ד חלהיכם חיים וכו' אפשר להדבק בשכינה והכתיב
כי יי' חלהיך אש אוכלה הוא וכו' ומשיים כל המשיח בתו לתלמיד
חכם ומהנה תלמיד חכם מכבודו כאלו עליו הכתוב כאלו מדבק
בשכינה וכו': ולזה כתבתי לכל המזה תלמיד חכם אין תרופה
למכתו: והנה כאן בנמ' מציית פסוק כי טל אורות טלך והקדמונו
כי טל נלנלתא דאורתא דטוף טלת לההוא דלבר וכבתבי האר"י
ז"ל הוא זעיר אנפין המלבים לע"ת ומוד ההוא טלת כתבתי לעיל
שהוא מוחא סתיימאה דא"ת וכו נניו נבורה דעתיק והוא שם (ו"ה
ס"ת ות"ו ה"ת) זהו תבין מאמר פרשת בהעלותך כשמתא דאתרן
דא תפלרת ישראל דאיהי תורייתא מחש ובשמתא לבשמתא
דא איהו
עתיק וכלא לחיד דא בדא והייכו כ"ל ות"כ כי תפלרת ישראל דא
הוא תורייתא מחש ואור של בדא ע"ק כי הו"ר דא ר"ו אור
כוכא ת"כ לבי מה דאיתא בנמ' כל המשתמש באור של תורה מחייהו
וכו' ת"כ לא על עמי אתרן בבד כאמר ואי מכוש דכתיב דפליס כל
יקומו במרפש עמו מד"ת שלא איתא בס"○שמות ע' י"ו ותרד בת מאמר פ' שמות
פרעה לרחון על היאור וכו' על יד היאור על סבת עלבונה דתורייתא ע' שמ"ב כל
ואיכון דמוריס כה דרפו דייהו מיכה ע"כ ובפרש"○ויצא ע' שכ"ב ויצא
זוכה דתורייתא דמתכח כה איה קיומה בגין דתורייתא איהו לילבה מאמר פ' ויצא
דחיי וכו': ואל פ' שכ"ב

לימור האצילות

ועל דא כל זמן דאכמי׳ ייחדונה כחורית לא יכיל סמא׳ דא דהא כתי׳ הקול קול יעקב דא הוא תורייתא עלאה דאקרי קול יעקב ע״כ .
וע״ל פירוש בפרשת כרחצית ע״ק״ס והכה מכיה בנפ׳ מהתי תרופה כל המכה תלמיד חכם מכככין ומוסס דכתיב ותתם הדבקים בי׳ וכו׳ אלא הכה היה פסוק מכיה בפרשת יתפטרו ע׳ קע״ח ומס תסם קמיטו שמא דיחידאה מכל שאר שמהן דאחסין לעתיד יה דהה ויהיו (יו״ד ה״ח וה״ו ה״ח) דכתיב כי חלק י׳ עתו ונו׳ וכתיב ותתם הדבקים בי׳ בשמא דא מתם יתיר מכל שאר שמהן ע״כ : ובאשר התרכתי לעיל כי זה השם הוא לרמז המדבקות עליה פניס דיליה יהו״ד . ומוד אלא הנטוף מנלגלתא בסוד מוחא זה הוא מריחא תליתאי דאויר תכפין כאשר תצייר לפניך תלת רישין : והתרכתי בתחלת פרשת כרחצית ע׳ קל״ד וזו לעילוי דאיתין לטיתין לכח וכו׳ אלא מסתכלי בסוד דאורייתא ולא ידעין דודאי חיות הזרה ועוף הזמים איתון עמי החרן ואזילו בחלון דאיתון כפם חיה לא תסתכל עור בגלותא וכו׳ ולאחר״ס לא תמא עור ואם כן לכאי זה לא

פי׳ נת׳ מסכת תנילה דף ג׳ **ועל** על עמי החרן לבד כאשר הנת׳ דכתובות ועל זה יהיו כל הדוגים . פי׳ זה תבין נת׳ בתסכת תנילה דף ה׳ איזה עיר נדולה כל שיש בה עשרה בטלים בחוות מכאן הרי זה כפר תחלת עשרה כ בטלנים שבנית הכנסת . כי בסידור האר״י ז״ל כי ככנסת ניתוריי׳ ״פ סם יו״ד ה״ה ו״ו ה״ה והו סוד הזכוי שבי׳ כנסי׳ וכית ונעד לע״כ

מאמר נבחות פ׳ י״ב ס״ג מ״ה ע״כ : ליתא בעשרה מאחרות מאמר נבחות פרק י״ב לא הותר העונה בכל יום וכו׳ אלא לטיולים והוסיף טלא דבדולחא עלאה מאיר בהם בסוד עתידה שתלך בכל יום ע״כ : נם ליתא

מאמר פ׳ לאחרי ע׳ קכ״נ בפ״לאחרי מות ע׳ קכ״נ עיר קטנה כד״ת עילעות לבו ישועות וכו׳ עיר קטנה זעירא היא דהיא כתרהה מכולם סורני דכרבין תקיפין קדישין עיר הקודש לקרי ואכתי בה מעט זעירין איתון דנהין לסלקא לנווה ולאשרי בה כד״ת מי יעלה בהר י׳ ומי יקום במקום קדשו וע״ד ואכתי בה מעט ע״כ : נם הקדמתו מה ליתא בפר׳

מאמר כי תצא ע׳ תקע״ו כי תצא ויאחלא לי לית בהון מלרי יודות ואשר כח בהם לעשות בהיכל המלך בעשודת דלתתעתיא בהיכלא דמלכא תלא״י תלכא דילה יהו״ד ליהי לתתבטת עלייהו בעשר ספירין דילה בההוח וחכת נחית עלייהו עלת העלות (בינ״ד ה״ח וה״ו ה״ח) ע״כ : ולוש קאמר ליה עיר נדולה כל שיש בה עשרה בטלנין כאשר הקדמנו . ליתו שאר טלא דבדולחא מאיר בהם . כי הקדמנו ומההוח טלא מתקיימין קדישין עליונין נם בכתבי האר״י ז״ל והאי נלנלתא היא בינה דאקפת את חבמה שהוא מוחא תתיאה דיודעין להו נדיקים בעלמא דאתי שהיא הבינה ע״כ . כי אז מתשיכין אור דע״ק בינ״ד ה״ח וה״ו ה״ח ליתו סוד הכ״ל . ומהאי נולנלתא כעוף טלא לההוא דלבר ליתו זעיר תפין בסוד סם הכ״ל : וכנם״ת הקדמנו כי הוא נית״ט עשרה פעמים סם (יו״ד ה״ה ו״ו ה״ה) שהיא סוד מלכות ואז כל היאוד בטלניות וכל״ל אז פייתי בעיניו וכו׳ ומסיים בפרש׳ כי תנא בההוא זמנא כחית עלת העלות וכו׳ לתקמתא שכינתא תכל תם בעו״ה פחות מכאן הרי זה כפר :

פי׳ נת׳ מסכת בבא בתרא **ועל פי** אז תבין נת׳ בומסת בבא בתרא דף תאיר רב תאי פדרכתא מסייע מתא וקאתר ה״מ דאתילתא מתא לתכל תכדיסקא סייעתא דשמיא וכי׳ רב׳ פדרכתא תדם בטל ע״כ כי תם בעשרה מאחרות הכ״ל אלא טייל דאכיל מדיליה ומשי מדיליה יש תולין מן השמים בזכות עניו בסוד תכלו ריעים שתו ושכרו דודים לפסוק מתכו עול מלכות וכו׳ דיקא כמי דקרו שותא בר שילת כוטריקין שניתי י׳ לנבדי תמיד כי יעקב שתורו בו אל תלהי ישראל קראו אל דאלת״ה אלו פדרכת אתת רב לאשתכן וכו׳ תדע דאלתד תבוקות הוה ואזילו אחת לתריסר שנין דעל לפרדסי׳ להשיך לפרדם העליון תריסר נהרין אפרסמוכא עלאה . (והת דאדייק נהרין אפרסמוכא עלאה עיין בפרשת תרומה ע׳ רכ״ה בשתיין דלית לון נופח בהאי עלמא כלהו סלקין ואתעטרין תתן וכו׳ ותתן לתתלין תכל כאופין דכתיב דאברסמוכא דכיא . שהוא סוד ם נדולה תירתו על זה לאחר כתבתי שלוה כתוב בסוף קהלת ם סוף דבר הכל בשתא ובבי כלב כתיב ויהם כלב ונו׳ .

מאמר שלח לך ע׳ ג״ם ד עיין במאמר פרשת שלח לך ע׳ ס״ג וס״ד) לתסתיר בשמיה דדעתיה עלייהו והת כמי תדעת קוני כדכתוב לת מי יורה דעה וכל הסמוך והת נוחלי תלבֵ עתיקי תשדים נרוכי טוהת לתד׳ ההוח טלא עלאה להשלים להם מוחין וכו׳ ע״ש . והנה הקדמנו כי ט״ל זה מאך מטלא דבדולחא לשם ת״ה ובכוכר לאשלה עיין לעי׳ :

ופי הנקורות

ולזה פירש רש״י פדרכתא הוא תד״ס בטל כי ת״ה הוא תד״ס בטל הייכו טלא דנולנלתא :

פי׳ מאמר כרחצי׳ ע׳ קל״ב **ובזה** תבין המאמר פרשת כרחצית ע׳ קל״ד בסוד תכמי שים ובהר יונח תעדן בודאי לעילא בעץ החיים דתעין לית קליפין מכרחין סה״ד לא יעורך רע תכל בעץ לתתת לית קליפין ובראין ודאי ויהיו כטיע בנן עדן דתיהו תכוך מטטרון דנן עדן לתעילא דקב״ה לית תעין כפתל ועקש ובנין לא ובהר יונח תעדן יכילנא לתימר בתטטרון (ר״ל כי הלא הפסוק ובהר יונח תעדן קאי ובהר כיכה יונח תעדן תכמה להסקות את פנן ת״ת על זה קאתר יכילנא לתימר בתטטרון ואתי ונקיק תעדן דיליה . להסקות את הנן נן דיליה פדם דיליה כי לעיל תכיעאה רביעאה עלאל בפרת דאיהו מוחא דכיה פריה ורכיה וכיה סוד אלא איהו פרדם ע״כ . להך קאתר דעל לפדם הצלין שהוא סוד מוחא דכיה פריה ורכיה סוד היחודים להמשיך סוד מוחין על ידי יחודים עד לין סוף כרון הוא : והת דאיתיה בסידור הכמוכר לתעלה כי ככסת ניתוריין עשרה פעמים (יו״ד ה״ה ו״ו ה״ה) כי הלא הקדמנו כ בהלכות ספירה כי ז״ת כולל עשרה שאהן (יו״ד ה״ת וה״ו ה״ת): והכה לעיל תקדם מה שכבר כתבתי לתעלה שהדם נקרא עולם קטן ע״ד שאתר פרשת כרחצית ע׳ קכ״ד דכל נדיקיא לית ליה עולם כפני עצמו ודא נופח דבר כמ דאקרי עולם קטן : ועל פי שאתר פרשת יתרו ע׳ קכ״ט וקכ״ה כד כרח ליה לכר כמ סדר כיה כל דיוקין דרזין דעלמא דלעילא וכו׳ : ועל פי מה דאיתיה בכרית מכוסה כפני עצמו וכו׳ : והקדמנו לתעלה מה דאיתיה בכרית מכוסה דף כ״ו

על פסוק יהיה שלמי׳ לתזריס ולאשור כל שבעים פריס שתשלתם על נבא היחוס כתנאו נחלקו לב׳ כתות אלו הכה ואלו הכה על אלנ מוסל ארו של ישתעאל הוא הנקרא תזריס ועל אלו מוסל אר של אדום והוא הנקרא אשור : ובפרשת נשא ע׳ רל״ה בר כמ מסטרת דאילנא דטו״ר תתן יגר הרע נחש וכו׳ ויגר הרע מסטרת דיוכא לתקרי נחש ומסטרת דשתלא שנקרא אשור דכתיב שתלי לתקרי כלב וכו׳ אם כן כתו שעל כל העולם שבעים אומים ושם כחלקים לבני חלקים ועליהם שבי שריס הכ״ל : כך יש לאדם שהוא מסטרת דאילנא דטו״ר יש לו שבי הכ״ל : וכתיב וישראל שלישי : ועיין בפרשת כרחצית ע׳ ק״ח וק״כ אשם קניהו ויפח בחפיו נשמת חיים דא נולמא דקב״ה דאתתר ביה ואלכות׳ בכל תשלה . בהאי נולמא על תרוויהו וכו׳ וכנוונא דתבן דאקדים לאשה וכו׳ : לי לאזכה הוא נופח מחוייב בשתה חובין וכו׳ וישלח את היונה אתתו דא יגר טוב ע״כ : הו כשאלו הסעים בבית והו כאתר תים לון בו לכל בחסים ועקדבים יש בו ונם קשורה בו בכלב אשר לזה הזהירנו פתורה בתסכת בבא קתא דף י״ד בתשנה ה׳ תניס ור׳ מועדים וקל חשיב עשרה ולקאתר רבי אלעזר לותר בזמן שהן בני תרבות אינן תועדין ובאשה תועד לעולם : ושם תביא תכין שלא יגדל בלב רע בתוך ביתו נם בפרק תרובה דף ע״ט לא יגדל אדם את הכלב אלא אם כן היה קשור בשלשלת : ושם ע׳ פ״נ תנו רבנן לא יגדל אדם את הכלב אלא אם כן קשור בשלשלת ברזל ר׳ אלעזר הנדול אותר התנדל כלבים כתנדל חוריס ליתי כפקא תיבה לתיקם בתרוב ע״כ : ובעשרה מאחרות מאתר ח״ד ח״נ פרק י״ד כי כל שם ה׳ לאתין שבתורה שותרים את שוריהם ויגר הרע אשור בהם בקשר של קיימת שהוא כפול כטעם שי״ן עם י״ה שם ה׳ : עבר אדם עבירה אחת הותר הקשר וכו׳ וכיון שעשה בה הותר הקשר כולו שבאלשם הנשם וכפסד השכל וכו׳ והנו מה דאיתיה בנית׳ פורץ נדר יסכנו נחש נם כל המעיד עדות שקר רחוי להשליכו לכלב : ושוד שלשלת כבר התרכתי כי סוד שלשלת הוא סוד (י) (י) ועשרה דכפיה ונצ׳ (י) עלאה קשר ביסראל והוא סוד קוץ דד׳ נדיק יסוד עולם וכפ׳ תפסטים דהי בר כם יעדי קוסף דד׳ תן אחד ושתאר אחר סתיל בתתרויי וכו׳ כך הוא אלם : והלא התרכתי ישראל נקראים ע״פ תאתר פ׳ תמור ע׳ קכ״ד תי כעתך ישראל נוי אחד בתרן דתם בכל תתר שבאתו דישראל אחד הוא וכו׳ וה״כ כשפונם בבריח לתי תכף הוא בראשות אחר ונברו עליו הכלב וכחש ואתי וישלח את היונה אתתו : וכשהו נוכר לאטה אתי בעו״ה נוכר למעלה ותהו תה דהית׳ תשב אכוש עד דכ״ת ״דיבר כאה ״אשה כתה ״כלים כתי׳ כי הלא אתיתא כם כרחצי׳ תאתר הכ״ל תולמא דעל בר כם תרובעת בד׳ חיוון ואחד לשבת על בשת כל אבר ואבר דהתי תולמא תיהו תלאך דאיהו תעיה על כל הקודש והקודש וכו׳ : והלא

פי׳ מאמר פרשת תזריע ע׳ קפ״ד

והלה לישתו בפרשת יתרו ע' קכ"ב כל פקודי תורייתא מתחדן בגופא דמלכא מהכהן ברישא ומהכהן בידי מלכא ומהכהן ברגלוי וכו' :
ובגיטין כי הקדמונו כי כל תרי"ג מצות הם בגופא דמלכא מלאת דעל בר הם כל אחבר ואחבר דהוי מלך מלאך דהיינו מחכת על כל פקודי
והקדמונו מלאך תרומה ע' רכ"ד ואפשר לומר דהיינו דהיינו רמיזין ודיוקן רוח דחת (ו') וכו' לזה תבין מה שכתבתי לעיל בביאור נר' לאת שפיהו והעמידן על (ו') היינו כי כל תרי"ג מצות ככללן בסוד (ו') ובגיטין שנדיק בקרא כל שכולל כל החסדים כי הלה יסוד הוא לאחד מכלל (הו') קנוות הסם חנ"ת בס"י ובפרשת בראשית ע' נ"ג אחם קניהו לזל ועל בחתם מלה עלמין ולפיק מיכלה מכלהו ודיהא בטיל ונבי מכייהו וכו' .
ודיהו נבי ועלל בחורת דמסכנת (היינו מלכות כי ליה לה מנרמת כלום וכו' ע"ש ותבין זה ע"פ מאמר פרשת תנוה ע' סב"ד בסוד פרי עץ הדר וכו' כי הארכתי לעיל בסוד זה ח"כ כל פקודין הנרמזים בכל ח ליהיות כולם ככללים בחות ברית קדש ורמיז לזה הקדמונו לעיל זה דחיתה בפרשת כראשית מלכא שמא גליפא דע"כ שמקן לאיליף עלוי בתיבין מאמר פרשת בראשית ע"כ"ט
ובגין דאתעון דלזלפא בחיתה דאיליף הה חכוי בקדמיתא כד מית פרעה מיניה ע"כ ח"כ לאדם בבראי ע"י כ"כ לותיות התורה ואיתיה בכתבי ז"ל בדרום אותה בתוך אותה כי כל כגין הנוף לימו בעשה אלה ע"י כ"כ דח"כ והנה בדכורה יש כ"כ לתון וכלהו כרשמי ונאתיו ביסוד כדאיתיה בזוהר פ' ויצא וישכב במקום ההוא ויש כ"כ לתון במקום ההוא ע"כ :
לכן הת חבקוק והעמידן לאחד שב' ועדיק יסוד עולם : ובזה תבין הענ'
מם סומכה כי פתח בסומכה לומר לין מזונין אשה אלה לפי מעשיו :
ומאחרין בנמ' דהלה לרבעים יום קודם יצירת הולד יוצא בת קול ואומר בת פלוני לפלוני וכו' דהעבין כי אישת כפ' ויחי ע' תפ"נ ויסב חזקיהו פניו אל הקיר ויתפלל ויאמר זוי רעותיך ובכל לבבי עשיתי הטוב בעיניך ויבון מכפוי לאיתיה לאתתא בנין דתשרי עלוי שכינת' רוח קדיר וכב"ד כתיב ויתפלל אל י"י לבתר מכאן תולפיכא דאיתן דאית ביה חוכא ובעי לאבעי רחמי עליה יכוון לכפוי ורעיוני לאתתקנא נרמיזי מהנהו חוכא ולבתר יבעי צלותיה כל"ח כאשה דכיונו ונחקורה בקדמיתא ולבתר ובזוהר חוץ הכא כיון דידע חזקיהו חוביה מה כתיב ויסב חזקיהו פניו אל הקיר שוי לכפוי לאתקנא לנבי שכינתא דהת לנבי לאתר דת תב בנין דשכינת' כל מוקבי דעלמא קיימין בסתרהת מאן דאית ליה מוקבא שריא ליהי לנביא ע"כ וכו' ע"ש : וכפ"י ויצא ע' שם"ו אית לאתון ברוח דמוקבא אית לאתון ברוח דדכורא ולאתכרו כלהו כחדא והוו חד ברוח דשוא קדישא שלים ע"כ : נס הקדמונו כי ישראל יש שמים רבוא לותיון לאתורה ולכל אחד מישראל מתקבר בחות ר' מן התורה והקדמונו כי יש עוד ס"ה לותיות והוא כנד מלכו' אלכ"י ח"כ כמו שהחסנים יש להם חלק בחתון דדכורא כן יש לנשים חלק בחתון דמוקבא כי ז"ל בפ' קדושים ע' קע"ח ישראל דאתקריאו כנים לאיכון בכלל כן וכת מסטרא דתפלחת ומלכו' דאיכון כן וכת ע"כ : ובזה תמו דבוקים בקב"ה כי כל לאתון שבכל התורה הם דבוקים בגופא דמלכא מהכהן ברישא ומהכהן בידי מלכא ומהכהן בגופא דמלכא וכו' ע"כ :
ובזה תבין מה דאיתיא בפרש' בראשית ע' קכ"ח לותייתא לית ריפא בגופא ולבא ומוחא ואיברין וכנווכא דא לית בישראל דאיכון ריפא עמא ומהכהן עייקין ומהכהן לבא ע"כ . רק לאתון דדכורא הם אבד האבד ולאתון דמוקבא הם אבד הנבורה וסוד זה עיין לעיל בהארכתי .
וזה מאמר פ' בשלח ע' רס"ח דוק מה היטב . וח"כ לפי זה קודם יצירת הולד בת קול יוצא בת פלוני לפלוני כי כל ח' מרמז לותיות התורה .
ובזה תבין סחטה של זכות גדול עוכם מבשל שבלבל לותיות ואחלל השם כאשר הקדמונו . ומכאן במקום הטומאה שאי לאפשר בשבירה של זכות זכותא הכתב . ולכך בשם סומכה פ"ק מאחרין בשבירה של זכות זכותא בביאת בקריאת בשומעת כל הבית על הבית זוכה וכו' ולכך כדי להודיע היגון הזה הקדים שתין מזונים אשה אלה לפי מעשיו יקודם יצירת הולד בת קול יוצא בת פלוני לפלוני ע"י גירוש לותיות שם לכל לאת . ח"כ יכח זה תבין העומק הגדול לכך פיימן ר' שהוא יון ערב רב שהם הבפילי עלייהו לאתיר וירלו בני הלילים את בנות האדם ע"כ עיין בפ' בראשי ע' קל"ח ולכך בפ' אם בחוקותי פתח התורה כ"א ומסיים בן לאם לחותיות הם כסדרן אלה יפנימו בברית חוי בחו כל הברכות בחשר לחבור חי"ה : וע"פ זה שהארכתי כי ג' קשורין זה בזה הקב"ה לורייתא וישראל וזה תבין שכל העולם תלוי בהסד ולזה סוד התפלין של יד בשביל כי חו הוא סוד מוקבא דשביל שפחה הויית למטרוניתא מוקבתי ובהיות כי לאיתיא בפרשת עכחם ע' תל"ו ותל"ז בסוד תפלין דרבנו

בתי דתפלין דחיוך לון ח"ח הה"ד הוא פתחי לי לחותי רעיתי ד' דח קטר של תפלין וכו' ע"ד דח לחטריך דלא יעדי מנו דיך וכו' : עיין בהלכות תפלין וחזי שם לח"ד עלין וחז כחתר ורלו כל עתי החתן כי שם י' כתיב עלין וירלו מע"ך שהוא סוד ש של תפלין : חכל תחבולות דשעים שמבטל מהם מזה כי רחה תרחה סוד תפלין שהם כמשכים מזוחח דעתיקא ובחים לחכמה ובינה וחתר כך ירית בסוד בני בכורי ישראל וככר הארכתי כי שם לחתון דכרכן ולכך לאיתיא בשמועת רבה שיהיו התפלין שיעור חכבעים על חכבעים לסוד הכ"ל : ותבין מה שכתבתי למה שיעורו בחכבעים והנה כתיב ורלו כל עתי החתן כי שם י' כתיב עלין והפוסעים עושין קטנים כדי שלא ירלו ושיעור הרגועה כשעורה והוא רק כחוטים דקים חוי להם .
וכבר הארכתי בסוד חכמה עיכיו ברחשו דאיתיא כי הסכינה למעלה מרחשו בסוד שתן על רחשך חל יחסר : ואיתיא בפרשת עקן ע' תלח רחה חיים עם הסאה דח כ"י וזהו פי' דירה כחה חשה כחה כלים כחים כי דירה כחה שלח שלח יגדל כלב רע בתוך ביתו כלים כחים שיהיה כל חכר וחכר נקי שלח יכנוס כשום מזוה וחו יזכה לחשה כחה שתשרה עליו הסכינה חשה ירחת י' היא תתפלל . ומזה תבין לאך בעובדת דלתתא לאתער עובדא דלעילא ואיך הוא עולם קטן וכל מה שלעיל הארכתי בביאור נר' תלת מאמרות הוי הלילה כמו שמייך על הכלל נס זה הוא לגל לדם . חכל הקדמונו כי שני רשעים שאגל לדם הכלב והנחש לה הוא לאילכא דהו"ר כי זמחת דאית לבר כם כשוה שפירא בכל עובדין טבין דאתער בה וכו' . ונס עיין כפ' בלק ע' שפ"ב ונפ"נ בחיבין כתרין תתלין יש יחיבא ושאילא מסיים מסטר דשילא דמשתא כחי בכחם וכו' מסטרא דכחש כפק שור ודא הוא שור וחשור : והקדמונו חכל לם הוא מלילא דחיי לו כלאמר י' כדד יצחנו ואין עמו לל ככר ולו כלאמר ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב ונס בכחש כאבד מיומו :

והנה

הארכתי כי הכל תלוי כפיתעורר הכתר שהוא א דכתי"ת שית לו כלאמר א שריך ישראל וגו' ע"פ מה שהארכתי ולו כלאמר ואתה על בחותיומו תדריך . לזה יש לכוון כשלומרי' בלילי כנוד וכל החושבים עלי רעה זה מיומל ומוקבא ותבין עור (מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבותם וכו' קושיעה יסיך דייקת ועכשי ומסיימין יהיו לרצון לומרי פי יכוין שהוא ר"ת אל"ף ויוכן . ועיין לעיל דף ג' שהארכתי בביאור מאמר החיוכו ע' תקם"ט : ובזה תבין פסוקים במשלי ב' בני אם תקח לומרי ומצותי תצפן אתך להקשיב לחכמה תוכך תטה לבך לתבונה כי אם לבינה תקרא ותבונה תתן קולה אם תבקשנה ככסף וכמטמונים תחפשנה אז תבין יראת י' ודעת אלהים תמצא כי י' יתן חכמה מפיו דעת ותבונה (וכתבתי האר"י ז"ל בסוד תלת ריפין : ובזה בהיות הדעת שהוא בחית הס"ק דעתיק והוא בהחית לוירלו כוגרך להוריד הדעת ונתגלה בבחית דאתך תבין וכו' כמ"ש וחפיו דעת ותבונ ע"כ ובזה קל תשיב כאן ג' חכמה תבונה דעת וקלאר לאם תבקשנה ככסף וכמטמונים תחפשנה ר"ל שיהדר אחר התורה הקדושה כי פסוקים במשלי זו כמי שיהדר אחר כסף ומטמונים אז תבין יראת י' וכאן תמוצ לכבם לבעור הבניעה הקדושה יראת י' וכדאי' בפ' בראשי ע' ל"ב דף י"ד שהארכתי בביאור נר' ורלו לך יהודה דקאי אפיתחא דבי לאמוס וכו' כי כשהאדם זוכה לבבם לבעור שהוא בקדש יראת י' אז זוכה לירע כל סוד התורה לזה קאמר אז תבין יראת י' אז תבין דעת אלהים וכו' והבה הקדמונו ובגין דעתידין ישראל למטעם מילילא דחיי לאמר י' בדד יבחנו ואין עמו אל ככר לזה קאמר קרא להמילך מאשה ודא מבכריה לאמרי' בחליקה והוא ע"ד יוה שהארכתי מה דאי' בפר' ויצא ע' שע"ב כוקבא דסמיאל לאת וזוכים קדישין עלמה לפתחה בבי בשה וכו' לזה קאמר כי אם תזכה לסוד התורה הזו ותזכה לירע סוד חכמה תבונה ודעת כאשר בכל הארכתי בסוד כל החלמוות סולבים אחר הפה אז תהיה ניגול מאשה זה הכ"ל והוא קאמר להמילך מאשה זה ולא בקש הרשע הכ"ל הוא כי אי' בפ' שמו' ע' י"ח בדיק חוכה דבקרו רשע מאריך בדעתו דח סמיאל לאוריך בקש ושלוה וכו' בשלי בהסיה לאשה רעה לאת זכוני' כאת תקים' וכו' כי היה יוצאת הכבד יש לה יותר כח בחטוא של ישראל בסוד חילולאה החרבה ווכח זה הגיד הרב הגאון מהור"ר מכחם מעבדל בן מהור"ר בניימין כ"ץ לאשר מלבינין דורה במדינת רוסי"ה כי הקדמונו כי הוא בקרא בלב ח"כ היה בקרבת בלבבת (והיה לדבריו מה דאי' בפ' בראשי ע' קל"ו כל אתה בעלה וכו' ע"ש) וזהו כוונ' דנמ' בעבודי בבא בן בלבבי שול בבא בן נוריית פוקי

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' הנקודות

בפי' מ"י כלבא ופה נוריית"ח נקפה עכ"ד ודפ"ח כי לו לית תלהה
חלין רשה ופנע לית יקרב בהלין ונו' כל המזמור וכחצר החרבתי
ע"פ מחאר פ' בהר ע' רי"ו דמסיים דקכ"פ לכאורה עלמי בכל לימין
חיילין ומשריון תודקרו בפלגיית מהימנא דמי מלכא דכל נמי דמלרי
ביהוה וכו' בשעתא דלעברין כל חיילין ומשריון כלהו תודקרן למהוי
נפיק ונקפ"ה לית בעי חלה לחיקו בלחודוהי וכו' ולזה החרבתי במזמור
כי הוה ידע שמי עתיד לחכני לחלכתו ונו' לזה שם במשלי התרפית ביום
צרה צר כחכה ופי' רש"י ביום צרה סר כחך תלחכי הצדק לא יהיו
מלחמין כחך ע"כ והוא מובן כי שם מתלחמין כולם לעמוד לשוער נם
שם כתשלי לכל בני דבם כי טוב ומופת מתוק כך דעה חכמה לנפשך
שם תמצ' ותחרירך ותקותך לא תכרות. והנה לחיתך במזמור הזה על
שחל ופתן תדריך כפיר ותנין כי בי חשק הבה בתחלה לחבאר מה דלרי
בכוונת שלמה שיתפללו בו"ל בשומע תפלה יהי רצון מלפניך לכתריל
יה יי אלהי ישרחל לחעון קדושת השם שכוונתי בלחתה נבור לעולם
יי שהוח לחנלח מתפניל ותכניע יע"ה מי מוכי וכל מחשבות רעות וכו'
וכתב שם ז"ל מלחתי כתוב שים לבנון בשם זה בנקודת שבא קמץ חלם
להשמיע כל בקשות ולבקשל מכל נרות יע"ה כי בזה היה מכון לעולם
לחליהו זכור לטוב להכניע הקליפה והיל"ה מן העולם והוח כי לחיתך
בספר בריח מכוחה קדוש יחמר לו בניקוד ח' לחפס קניהו כי בסוד זה
נכנסו לפרדם ובניות השפים נחשים בשרשם שם הם מרכיבים
ולחזרים שירה ועולים למעלה במקום השירה ובניות המלור עולה
ומתלחזן בנבורתו הנדולה מתחלק לשבים כדי להבין ולדעת שחם
כיה לחד שחו יהיה ספק בחילוחת ומשבתחלק יוצח משם הספק ונשחר
סודות ובניות בחלק חלק בהלין מפהיע המלורות והנלנלי והפוכים
והחלפים וחלק השני מכניע לת העולם התיכון ועולם השפל
ונבלחתיו והתהומות ודני כיה. ועל סדר ההנהנ זו לחור המשורר מה
רבו מעשיך יי והמכניע לת העליונים והמוניחם והמזיחם הוח מלור
העליון ומשני החלקים הנופה דרך בית החורכים נקרח שמו אֶחָד
חלהי ישרחל (וכפ' נרחשית ע' מ"נ נרחשית ברח חלהים
לת השמי"ם לת הלרן ר"ת אֶרֶץ דבי לתבריחו שמיח ולרעח
ת"ה כי לתבריחו שמיח וכל מה דלית בהון וה' היה לתבריחת
לרעח וכל מה דלית בי"ע וכו' ע"ב וחלק השני המכניע לת העולם
התיכון להשפיל נקרח שמו חלכתריחל י"ה חלהי ישרחל שני
מלורות ומכניעים לת השם הנכבד והנורח לפעול בעולמיהן בחכמה
וחלו שני המלורות סדרו ז' כוכבי לכת להכניע העולם וי"ב מזלות
וכל בתי התקופות המכניעים לת העולם והוח ניקוד שבח בחות
דחשמה מן הנקוד השם הנדול והנורח ולמה שבח מפני שכחשר יפח
מחקומו לחמר סילחלי חלו לחלה כבר יפח קיולוד הנחיוד ובח להפסיע
לכל הבריות כי מידי נחתו משפיע לעולם והוח נמור ההשנחה ומפח
בזה הנמור מיומה ומשמלה נמודות שהשנחה מתלויות הנמור הפנים
מנשחות נעל ישרחל בברית התכון ושפי נקודים המונחים בחות שבח
הם רמז שני קוצות של י' כנגד קנן העלמין והתחתונה מנקבל מן העליון
וזה מן התחתון ושני המלורות חזקים וטובים (ע"ל שהחרבתי בסוד
ג' קוני ד' י"ע"פ מה דלרי בספר הל"ל בניקוד ה"י דף כ"ו ע"ג) ולחמרו
על סוד הניקוד הזה הנעלם שכל המעתיק להבין בו כמו שנריך להיות
וידע למי הוא עובד וכל לחמרתי שכל מים מבני ישרחל שחינו יוד' למי הו'
נובד הרי הוח מקטני לחומה וכו'. כי הקב"ה חינו מסנית בו בפרט
חלח בכלל כמו שנעשה לפחר בריני ישרחל וכל לים הבוחן ויודע למי
עובד חין חפשה בעשיה מחמו וינזר לחזור ניקום לו חם לחיים חם
למוח ויותר מתנבר מחלחי הנדרת השם לח ירחו לנוף והוח ירד
ע"כ. והנה לבחר לך לחפס קניהו חן הנקודו' קמץ בכתר ובניו'
שכתר טמירת הוח כל"ל דף ע"ב נרחשית בחכמתח ולחיהי תכניה
לחזובת ומקרי רחשית דהת כתרת עלמה טמירה לזה נקודה רחשונה
נקרח בלשון קמץ לשון קיומה וסנור וזהו כי סמיכות לעיני כל ישרחל
בחשית לבל כתרת טמירת הוח וכל"ל ד' טעם על ניקוד זה כזה
ע"ל דף כ' ע"ח כי בתחלה שם הנחסוף היה בסוד נקודה וחח"כ
בשבתהוה בתוכה השעשוע מעשה כחן ' דהיינו החלבוש כחשך כעין
ף ע"כ. ובכתבי חחר"י ז"ל בסוד הנטילה דע כי הכח לתרין לחפין
ים בו בלנות תלת ריפין עלחין וריפח עלחה שהוח ריפח דלה לתיידע
תחת חין סוף וחין כח תפיסה כלל ולה לתיידע לזוכח תרין ריפין
לחרינין יש בה נלוי קצת לתפיסה לך עכ"ו לח נתנלו להם לח זרועות
ולח ירפין לבל נעמו כהם ונעלמו בסוד חות ן ע"כ. ולפ"ד כי
בניות בנקודה רחשונה הוו שבי כחי' שהם כתחלה בסוד ן' וחחר כך

בפי' מ"י כלבא ופה נוריית"ח נקפה עכ"ד ודפ"ח כי לו לית תלהה
חלין רשה ופנע לית יקרב בהלין ונו' כל המזמור וכחצר החרבתי
ע"פ מחאר פ' בהר ע' רי"ו דמסיים דקכ"פ לכאורה עלמי בכל לימין
חיילין ומשריון תודקרו בפלגיית מהימנא דמי מלכא דכל נמי דמלרי
ביהוה וכו' בשעתא דלעברין כל חיילין ומשריון כלהו תודקרן למהוי
נפיק ונקפ"ה לית בעי חלה לחיקו בלחודוהי וכו' ולזה החרבתי במזמור
כי הוה ידע שמי עתיד לחכני לחלכתו ונו' לזה שם במשלי התרפית ביום
צרה צר כחכה ופי' רש"י ביום צרה סר כחך תלחכי הצדק לא יהיו
מלחמין כחך ע"כ והוא מובן כי שם מתלחמין כולם לעמוד לשוער נם
שם כתשלי לכל בני דבם כי טוב ומופת מתוק כך דעה חכמה לנפשך
שם תמצ' ותחרירך ותקותך לא תכרות. והנה לחיתך במזמור הזה על
שחל ופתן תדריך כפיר ותנין כי בי חשק הבה בתחלה לחבאר מה דלרי
בכוונת שלמה שיתפללו בו"ל בשומע תפלה יהי רצון מלפניך לכתריל
יה יי אלהי ישרחל לחעון קדושת השם שכוונתי בלחתה נבור לעולם
יי שהוח לחנלח מתפניל ותכניע יע"ה מי מוכי וכל מחשבות רעות וכו'
וכתב שם ז"ל מלחתי כתוב שים לבנון בשם זה בנקודת שבא קמץ חלם
להשמיע כל בקשות ולבקשל מכל נרות יע"ה כי בזה היה מכון לעולם
לחליהו זכור לטוב להכניע הקליפה והיל"ה מן העולם והוח כי לחיתך
בספר בריח מכוחה קדוש יחמר לו בניקוד ח' לחפס קניהו כי בסוד זה
נכנסו לפרדם ובניות השפים נחשים בשרשם שם הם מרכיבים
ולחזרים שירה ועולים למעלה במקום השירה ובניות המלור עולה
ומתלחזן בנבורתו הנדולה מתחלק לשבים כדי להבין ולדעת שחם
כיה לחד שחו יהיה ספק בחילוחת ומשבתחלק יוצח משם הספק ונשחר
סודות ובניות בחלק חלק בהלין מפהיע המלורות והנלנלי והפוכים
והחלפים וחלק השני מכניע לת העולם התיכון ועולם השפל
ונבלחתיו והתהומות ודני כיה. ועל סדר ההנהנ זו לחור המשורר מה
רבו מעשיך יי והמכניע לת העליונים והמוניחם והמזיחם הוח מלור
העליון ומשני החלקים הנופה דרך בית החורכים נקרח שמו אֶחָד
חלהי ישרחל (וכפ' נרחשית ע' מ"נ נרחשית ברח חלהים
לת השמי"ם לת הלרן ר"ת אֶרֶץ דבי לתבריחו שמיח ולרעח
ת"ה כי לתבריחו שמיח וכל מה דלית בהון וה' היה לתבריחת
לרעח וכל מה דלית בי"ע וכו' ע"ב וחלק השני המכניע לת העולם
התיכון להשפיל נקרח שמו חלכתריחל י"ה חלהי ישרחל שני
מלורות ומכניעים לת השם הנכבד והנורח לפעול בעולמיהן בחכמה
וחלו שני המלורות סדרו ז' כוכבי לכת להכניע העולם וי"ב מזלות
וכל בתי התקופות המכניעים לת העולם והוח ניקוד שבח בחות
דחשמה מן הנקוד השם הנדול והנורח ולמה שבח מפני שכחשר יפח
מחקומו לחמר סילחלי חלו לחלה כבר יפח קיולוד הנחיוד ובח להפסיע
לכל הבריות כי מידי נחתו משפיע לעולם והוח נמור ההשנחה ומפח
בזה הנמור מיומה ומשמלה נמודות שהשנחה מתלויות הנמור הפנים
מנשחות נעל ישרחל בברית התכון ושפי נקודים המונחים בחות שבח
הם רמז שני קוצות של י' כנגד קנן העלמין והתחתונה מנקבל מן העליון
וזה מן התחתון ושני המלורות חזקים וטובים (ע"ל שהחרבתי בסוד
ג' קוני ד' י"ע"פ מה דלרי בספר הל"ל בניקוד ה"י דף כ"ו ע"ג) ולחמרו
על סוד הניקוד הזה הנעלם שכל המעתיק להבין בו כמו שנריך להיות
וידע למי הוא עובד וכל לחמרתי שכל מים מבני ישרחל שחינו יוד' למי הו'
נובד הרי הוח מקטני לחומה וכו'. כי הקב"ה חינו מסנית בו בפרט
חלח בכלל כמו שנעשה לפחר בריני ישרחל וכל לים הבוחן ויודע למי
עובד חין חפשה בעשיה מחמו וינזר לחזור ניקום לו חם לחיים חם
למוח ויותר מתנבר מחלחי הנדרת השם לח ירחו לנוף והוח ירד
ע"כ. והנה לבחר לך לחפס קניהו חן הנקודו' קמץ בכתר ובניו'
שכתר טמירת הוח כל"ל דף ע"ב נרחשית בחכמתח ולחיהי תכניה
לחזובת ומקרי רחשית דהת כתרת עלמה טמירה לזה נקודה רחשונה
נקרח בלשון קמץ לשון קיומה וסנור וזהו כי סמיכות לעיני כל ישרחל
בחשית לבל כתרת טמירת הוח וכל"ל ד' טעם על ניקוד זה כזה
ע"ל דף כ' ע"ח כי בתחלה שם הנחסוף היה בסוד נקודה וחח"כ
בשבתהוה בתוכה השעשוע מעשה כחן ' דהיינו החלבוש כחשך כעין
ף ע"כ. ובכתבי חחר"י ז"ל בסוד הנטילה דע כי הכח לתרין לחפין
ים בו בלנות תלת ריפין עלחין וריפח עלחה שהוח ריפח דלה לתיידע
תחת חין סוף וחין כח תפיסה כלל ולה לתיידע לזוכח תרין ריפין
לחרינין יש בה נלוי קצת לתפיסה לך עכ"ו לח נתנלו להם לח זרועות
ולח ירפין לבל נעמו כהם ונעלמו בסוד חות ן ע"כ. ולפ"ד כי
בניות בנקודה רחשונה הוו שבי כחי' שהם כתחלה בסוד ן' וחחר כך

בספר בריח

תכונת ניקוד ת

פי' על נקודת נירי

פי' בחור על נקודת קמץ

נעשה בסוד ן לכך סוד נקודת קמץ הוח שמירתו על שבי בחי' ובניות
שהן כמוך תן ן לזה נקודה לחת ונם לרמז כי הלה לחריך לחבין וכ"ל
לח כתבתי רק חות ן ובכר ידעת ע"פ מה שכתבתי כי החכמה מלין
יפח והחכמה הוח בסוד ן וח"ח הוח בסוד ן ח"כ בניקוד קמץ שהוח
כ"ל כנרמז סוד הכ"ל כי כמו שהסוד הכ"ל נרמז בחתיון כמו שכתבתי
לעיל דף כ' ע"ב בניקוד חמץ ויקרח ע' טז ' לתקשר בע' קשרין פי' על נקודת פתח
כן נרמז זה הסוד בנקודות:

ונקודת השני פתח כוה ־ כי למעלה היה בסוד קמץ לכך
ובעניו כתריכך יותר כמו שנעשוע הרחשון כי בתחלה
בסוד נקודה י' וחח"כ כעשה כמו ו' ונקרח בלשון פתח בסוד נרחשי'
תניינה לקרי רחשית כי נקודה רחשונה היה קיומה טמירת ונקודה
זו נקרח פתח שהתחיל הנלוי ונקודת נירי הוח בניכה כי לעיל דף
כתבתי בשם החר"י ז"ל כי לח היה כיכר נקב"ה בפרטות וזלתי מכיכה
ולהלה ע"כ. והוח לפי מה שכתבתי כי ח"ת חשר כחמר בו חלי חלי
הו' וחין חלהי עמדי ר"ל הנוקבת הנקרח חלי הכל חחד הו' כי נד ימין
הוח שם נקרח ב"ל וכר ונד השחול הוח הנוקבת כי הנוקבת הוח נלוי
הדיכים ושם לח היה נלוי הדיכים ופשיטח למעלה כחמר שם לית פי' על נקודת נירי
שחלה בהחי שתיקת חלה כולה יחיכת ולכך למרמז לסוד זה שבניכה
כתחלו הנלוי של נוקבת לכך קס שבי נקודות כוה ־ בכוד ויחר ר'
חלהים כי בביכה כתנלוי החורות יותר וכ"ל ע"פ יחמר תולדות
ע' שלב חכמה עלחה חילי כתניות דכל כתיון וכו'. וכך לחפשטת
לחתנהנח חתנהנח בעלמח דחתי וכו'. והנה לכחורה קשה הלח לפי
כלל בנקודות היה רחוי שיהיה נקודת נירי לחר הפתח
שהוח חכמה ולפי סידור ח"כ קמץ פתח קבול שבח נ"כ נירי
נירי הוח לחר הנבורה שעל זה חרמז סוד שבח נם לפי ענין שחלם
הוח ת"ת והיה רחוי שיהיה חלם בתחלה שהוח ת"ת וחיריק שהוח
בנגד היה רחוי לחר חלם שהוח ת"ת וח"כ שורק שהוח כנגד היסוד
ולחר חלם בח חלחפוס נם לתת טעם כי חיריק הוח רק בקודה לחת
שהוח בנגד ושורק שהוח בסוד יס בן נ' בקודות נם טעם על כנוכ
שהוח נ' בקודות והם כוה ״ וטעם על חלם שהוח רק בקודה לחת
והוח למעלה נם טעם על בקודת חלחפוס הוח כוה ן בנד יסוד
הנקרח לל שדי שחמר לעולמו די וכ"ל דף ד' דחויר קדושה שהוח
כתר מטוחל בשמונה דחומניות שהוח סוד חלם ונטיל בדיק
שהוח חלחפוס לכך הם ק"ק בקודות כי בחלכות ליכח בקודה כי
כל הנחלים יורדים חל היס והנה חלם קניהו חן הנקודות עיי' פרשת
ברחשית ע' קנבקנ ובפ' עכחס ע"ת ע"ב ובפ' וירח ע' רסב תשת
בקודין כשקלין מתפלנין בחתון וכו'. חלין תשב שליטין על לחתון
לחתון מכויהו לתפשטו לחתחדו בקודים לחתכח להו וכו'. ע"ב ובלע"ד
כי הלרכתי לעיל בבין החלכות מתחלת מסוד שבי שלישי ת"ת דו"ת
(וכדלימת בפ' נשח ע' רסז חלת לתפשט הלי"ת יוטבורח דלבח
ועקיב ולתעבר בניכח לחיכח ועקין פרכופח דנוקבת וכו'. ע"ב)
בחחורי החזה דו"ת בסיום שלים שלין דו"ח שסה כפתיים הלבשות
יסוד ביכה בתוך ועיר לחפין ושסה ולחטה יתנלין החורות בנלוי נמור
ע"כ. ולמוד זה כי ביכה מתפשט עד לחר תחד ונבוזה שהם סנול
תחד שבח נבורה לזה בח לחריו בירי שהיה ביכה מתפשט לחרי
ח"נ: **והנה** לחר זה מתחיל בבין הנוקבת והנה בבין הנוקבת
נגד נקח הוד שהם חיריק נקח ושוא נקודה לחד ושורק הוא
שהם נ' נקודות כי לית בכתבי הלרי ז"ל בסוד לט בח
נ"ו ד"ו ז"ל בכל קו שחלקי דנוקבת חנו מיכיכין פחשבון
בחי' הלבושים דהוד דביכה והטעם כי לפוכם הנוקבת כלחו
בשחול שהם הדיכים והנבורות והנה כל בחי' ביכה היה
נבורה כי דיכין מתעדין מיכה ובפרט בהוד שבה שהוא קנה
קו שחלקי ולכן הלבוש של הוד דביכה נכנס בחשבון של
הנדלת כל נ' בפנימיות שבקו שחלקי מה שלינו כן בקו ימין ושם כן
לסוד זה לחר בירי שהוא סיוס יסוד ביכה וושם נכח הוד
היתפשט בשבי קיום דזעיר חפין יתפחל בבין הנוקבת ושן נכח
דביכה לינו בכנם רק פרק לחד לנד לזה בניקוד חיריק הוא רק
נקודה ח' לנד וכהוא שבכמבו כל ה"נ פרקים דביכה הוד שלה לכך
הם בשוחק שהוא בנד הוד נ' נקודות וביניות כי ליתא בכתבי
הלרי ז"ל כי מיקום התחלת רחשון כתר עלכות היה בקוף מיום
שלים ח' דת"ת ושסה עד מיום רנלים ז"ח יתפשטת קניות
פרנוף עלבות בעשרה מכניות והנה הם כ' שלישי תתלין דת"ת

ונמי שלישים:

לימור אצילות ופי׳ מאמרי זוהר ופי׳ הנקודות

בטעמים כ"ל וזקף סגולתא וכו' כ"ל לאכל יקשה לך ויו גרש לזה
את תקף זקף קטן כזה כי כ' שכפלה וחוזרנן הכי' דאסתלק
(ו') שבין י"י דא ונסתרו דק שבי נקודות וזה גרש לשכיבה שהיא
גרשות בחות כ' כדאית' בפ' אחרי ע' קיט בין כפופה דת מטרוניתא
ע"כ מי גרש שכפלה וכח שבי נקודות כזה : הייכו לרמז שבשתרו
דק שבי נקודות (והו') פרישה מכייהו ומה תיקון לזה הקדמנו בגין
דעתידין ישראל למיטעם מילבא דחיי דחייהו ספר הזוהר ויתקון ביה
מן גלותא וכו' כ"ל כתריכות לזה כח לחדיון זקף נדול כזה : שהוא
ארמז שיככום (ו') בין שבי י"י ויחויר חות א' ותו כח תירוז ליעקב
כתשר התרכתי בסוד אשריך ישראל ונו' שתזכה שיככום ו' בין י"י הוא
עץ החיים דתכיל מיכיה וזי לעולם בסוד כי הוא ידע שזי תורך יהיה
לשכיבתו ותרחקו ביעותיו והא בהא תליא כי תריכת יהיה כח
בין תרין תכפין וכדאי' בפ' בראשית ע' קע"ד ותו כשיתגלה סוד תרין
לתכפין לו תרחיקו ביעותיו ולזה תחר זקף נדול כח לחדיון שכי
שעטיים מרכח טפחא כזה י י כי הכי כתבתי לעיל מתתר פרשת
בראשי' שתדה"ד פנס בשתשבה דחיקו מותח דחיקו שכיבו דחיקלה
דחיי וערב תרין תנך דחפסיק בין עלת העלות למותח סתיתה וע"פ
זה תבין סוד (ל) דהלטוחה ותות (ו') דנחון שהם רבדים והאי
פי' שרגים כל הולך על נחון ע"ל דף ו' כתריכות מיתתר פנחם מה ל"
סליקא על כל לתתון הכי את עתיד לאסתלקא על כל ברייז בגין
דאסתלק לשתת דיוד הי ותו הי דביה יי"י דשוסבכי' ל וכו' ע"פ
ונכח הקדמנו כי נ' יודין חלו הם תלת טיפין דחיכון בי עלמה והם
שכרמזים בנ' י"י דשם יוד ה"י וה"ו ו"ה שם ערב תנך דחפסיק בין
עלת העלות וסליק כביכו מילבא דחיי שהוא סוד (ו') וכו"ל ו'
דחיכו כטוי בכייכו חיכו עץ החיים כי ו"ל שם וערב תרין תנך דחפסיק
בין עלת העלות ומותח סתיתה והוא כי הקדמנו כי מותח סתיתה
הם סוד סגולתא שהוא סוד חלם שהוא כתר ובפ' פנחס ע' תפ"ת
ותי חיכו בר כם מכל מדות חלין יהבין ליה כתר בשם יהוד כיהוד
חלהיכו דחיכו תפחרת מוכתר בכתרת עלאה דבא יתלוך בשכינת' וכו'
ובגין דעלת העלות מופלא ומכוסה בחלי כתר ותתפשט בשם
יהוד לית שולטנותא למימל ולנחש וכו' ס"ב עלת העלות מופלא
ומכוסה בחלי כתר והלי כתר הוא סוד מותח סתיתה שהוא
סוד סגולתא שהם נ' י"י הכרתו בחות ל ולזה סוד ל וסוד (ו')
הם בין השרגים לרמז כי ערכו חשך בין עלת העלות ובין מותח
סתיתה הכרתו בחות ל ולזה (ו') הוא בתיבת הולך על נחון
הייכו שמיאל ונחש כי הקדמנו כד עלת העלות מופלא ומכוסה בחלי
כתר ותתפשט בשם יהוד לו לית שליטה למימל ונחש לכל כל ומן
שעלות העלות לייכו מחיר בכתר שהוא מותח סתיתה הכרתו בחות ל
לו יש שליטה למימל ונחש וזהו לו תכתו יסכילון לת ואת הייכו לם
בין בסוד והמשכילים יבינו ואת יבינו לחחריתם כי שם לחיתה
והמשכילים יבינו וכפ' ויסב ע' ת"ט הנה ישכיל עבדי דחתער ה
תתערותא לעילא כחלן דחתר ריחה ותתי לתתערת ולחסתכלה
ירוס מסט דכתורה עלאה דכל נהורין וכו' הייכו כתר וכו"ל וזהו
מעשי כל תוכי לו הייכו מיתחבר סוד ל שם ג' י"י ירוס נשף ונבוה
שבשם יוד סי ותו כי שהוא כתר ותו יפיר חור הכובע חשר לת יכוכו
מיניו לתקרי נחלת ותתנון עשר ספירין כשלהבת קשורה בנחלת ר"ל
שלא יהיה חשך עוד רק כשלהבת קשורה בנחלת ולחיבה ד' נוכין וכו'
כ"ל דף ו' ומסיים ותו כה כטיל מוקמת מילבון מיים שהכוכים ותנון
נוכרחין ולסוד זה כח לחר זקף קטן זקף נדול כזה : הייכו
סיככום ף חילבא דחיי בין (י') יום עליוני חור כביכו דלא פסיק ותו
יגרמו מיחיר חור דחריך תכפין בזעיר תפחר' ישראל והקדמנו שה דחי'
בפ' כי תצא ע' תקמ"ו בההוא זמנא כחית עלת העלות כיוד הא ותו הא
לבחתא עלייהו לחקמת שכינתא וכו' והכי חיתא בכתבי האר"י ז"ל
לחרך יחיה שחרך חסר ו' שהם מכין החורות שלקח חרין אש"ע בהורין
ובשחריס קן לו"ת ע"כ נס התרכתי בסוד ויחיכי טפחא מיים ועיין
לעיל שה שכתבתי בפי' נח' פ' לין דורשין נבי פלונתא לי מיים
בברהו תחלה וקחמרו חכמים זה וזה כחחד בברהו שכ"ף ידי יסדה חרן
ויחיכי טפחה מיים קורח לבי לחיים יעחדו יחדיו והוא ע"פ מחתר פ'
לחור ו' דכחיב נו הלי קדש מהלי נבירו לתתפשט פשיטו לתתא קופח
דכל דרגין כיין דחתבחיר בקופח כדין לחרבשים בבחירו חד ה' ע"כ
ולסוד זה לחר זקף נדול הטעם הוא מרכח טפחא ר"ל שיחיר חור
דחריך כו"ת בסוד ויחיכי טפחא מיים כי בבר התרכתי כי מיים הוא
סוד תפחרת ישראל והוא דקחמר הלי לישכח לף ידי יסדה חרן ויחיכי

נח' פם מכחית דף לו ע"ב

טפחא מיים ונו' כי לחיתא כתם מכחו' דף לו ע"ב ת"ר יכך זו שמיאל
לחתה לחומר שמיאל לו חיכו חלה יחין ת"ל לף ידי יסדה חרן ויחיכי
טפחה מיים ע"כ ופי' רש"י מדבתיב ידי ויחין ס"ו יד הייכו שמיאל ע"כ
ולעיל הקדמנו ז"ל כי לחותם ה' חסדים והנ' שלקחו זעיר לחפין כ
וכוקב' בעת לחילתם בפעם לחת היתה לכוכך נוסף ונתפשטו לחסדי'
בנוסף דו"ת והנבורות בנוסף דכוקבא והוו לף ידי שהוא יד שמיאל
שבהם ה' נבורו' ידי יסדה מרחשית חלכות ויחיכי שהם ה' חסדים טפחא
מיים הייכו ו"ת הכתרת מיים קורח לבי חלכים יעחדו יחדיו כי בביהם
כרמזו בסוד (ו') ובסוד התורה שהיא בחות (ו') ויש לזה שהם
רבות לותיו' פשנד הו' שם"ה לותיו' כנד מלכו' בסוד פסיעה לבר
הכרמות בסוף (ו') ולזה לחר זקף נדול וכ"ל כח מרכח טפחא הייכו
שיחיר חור דת"ת כו"ת וחזי מוכח לתכחתא כזה ר ט כי לחית כנח'
מסכ' שבת דף ק"ד ע"ט שיקרא לחדת כרביה קלי וחית חלבן לבוכיה
קושטה קלי שיקרא לת קלי ופי' רש"י לחד כרעה כל לות וחות שהו
עומדת על רגל לחד לחית חלבן לבוכי מוסכבן תחתיה
לותיות כמין לביכה דלקף יש לו שני רגלים ומוסבה טוב ורגל שבני
רחב ע"כ והקדמנו שה דלי' כפ' יפשטים ע' ר"ז דין לחית עמודת
דלחמציעתא שפת שקר ניכנס ושמיאל וכו' ולזה פריך נח' מ"ט שקר
לחד כרביה קלי הייכו שקר הכ"ל וחית חלבן לבוכיה והביב כי קן שם
לחתן והוו שיקרא לת קלי לחפוקי לחית קלי הלא לותיות לחית הם
א' רחשון לותיו' מ' בחשבת ת' בסוף לחר לותיות שקר בח ת
והוו שפת לחית ר"ל קשה של לחית הוא מרמז חכון לעולם ועד לחרביעה
נמן שקר כי מכח ת' מוכח שפת לחית חכון לעד ולזה תמיים תהיה עם
ה' לחלהיך כתיב ת דבתי הייכו שיחזיק בשלת לחית נם הקדמנו כי
לעתיד ופעולתו לבניו יעביר רנל דק ויכי ה' והוו שקר לח לת
רנלי ושיקרא לת קלי כי הלא הק"ב יעביר רנלה דק ותו ולחית מילבן
תנחת שהוא שלבן לבוכיה והכה לחנחתא הוא כזה ר לרמז כי
לחר שיהיה מרכח טפחא שיחיר חור דת"ם בזעיר לחפין הנקרא
תפחרת ישראל שיתנלה בחלם ותו הוא מקן היחים ותו לחית מילבן
תנחת שהוא כ"ה עד שיתנלה בחלם ותו מוכח לתכחתא שיהיה מילבן לבוכיה על שבי
כרנלים והכה לחר זה כח סור כזה ו כי ז"ל בפ' הלה הדברים
ע' תצ"ה פתח ולחמר ויהוד הולך לפניהם יומם בעמוד ונו'
ויהוד זקף טפחא לעילא (פייכו כי יש על ויהו"ד פור כזה ו)
לחתי הלא בנין ההוא שעתא כמה יחות ושפירו חוות להתי הלה .
לתכסיתא עד השתא בגלותא והשתא חולשי בזקיפו דרישא בחולבפ'
בחדוה בודאי זקיף טפחא לעילא ע"כ ולסוד זה לחר טעמים מרכח
טפחא שיחיר חריך דו"ת ותו מוכח לתכחתא כי מיתן הוא כי הקן
שם לחשך שכרמו ויהי מקן כי כל מקום שב' ויהי לשון ויי הוא כי
הוא היחים ולחר זה יהי מוכח לתכחתא שתשת לחת תכון לעד וזה
שהיה תחלה ותשלך לחת לחרץ יהיה עכשיו ולחת מחרץ תעשה ע"פ
מחתר פ' בראשי' ע' ק"לב עש"כ ע"כ כלהו לת לתתחדן כחתר ד
דחיכו שכיכתא עד דייתי הזוה דחקרי לחדם דחי הו יוד הא ותו הא
וכו' וכנ"ל לתתר וכל עשב השדה טרם יצמח עד דיומח נדיק ויהכי'
לחת מחרץ תצמיח ותו הוא סוד עשב חלחם שהים לפני מחכה ישראל
וכו' ומסיים כדין כטלא מטרוניתא כמיטלהא בהוות שליחו דחכתא
וכד מתעטרא מכלהו כדין מתברכא ורשותא דכלא כיהיב ובהיות
שהטעם לתנחתא מרמז על לחת והקדמנו עד דיומח נדיק ויהכי'
ולחת מחרץ תצמיח ולסוד זה לחר לתנחתא בת סור והוא כמו
שהקדמנו בההוא זמנא כחית עלת העלות כיוד הא ותו הא לחקמת
שכיכתא כי סוד פור הוא סוד נדיק יסוד עולם כי מתך (ו') הוא
יסוד ויו הוא העטרה וכ"ל ע"פ כתבי האר"י כי יסוד דחדם קדמחה
בניור הכ"ל והוא סוד מזמור קי"ב שהתכתבי וחפם קניהו וכל קרבי
רשעים לנדע תרומתכה קרבו נדיק כי לחיתא כפ' בשלח ע' ק"ת ו
ולזמנא דלחתי כתיב נילי חלוד בת נין הריעי בת יהושלים הנה מלכך
יבא לך נדיק ומושע (הא דלחמר נילי חלוד בת נין הריעי בת
ירושלים נדיק ומושע תבין זה ע"פ שה שכתבתי בילור פרשת
לחיומו ע' תקעד ואטרוניתא לת מתברכא חלת מנו לימון תלמת
שהם נמת סוד יסוד ומתבסמת וכו' והוא סוד חותם בתיך חותם .
והוא סוד מחתר פ' ויקרא ע' ך' עיין לעיל ותבין סוד הפסוק הכ"ל
ונח דתדייק וכל קרבי רשעים לנדע תרומתכה קרבות נדיק .

לחתר

מחתר פ' חלם הדברי ע' תצה

מחתר פ' ויחיכי טפחא ע' רז

פי' נח' פם מנינה פ' לין דורשין

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' נקוד

אית'א בשם כבודות יתברך לבנה לפני ר' יהודה חזרת שכמקומיכו יש לה ס"רבוא קלפיותיהם שבמקומיכו יש לו ס"רבוא קלפין בבית השם אלו פעם אחד כפל ורי בתקומיכו ועברו י"ו קדמות על חולו תניא בן עזאי לומר כל חכמי ישראל דומים עלי כקליפו השם חון מן הקרח הזה ופי' רש"י חזרת ירק אלושוים לוטינה י"ו קדמות זו אחל זו עברו • הקרח הזה ר"ע וכו' והוא כי ליתא כי' מחמרות ח"ד ח"ה פי' וכי"ח ומסיקנת ר"ע שתותי' שמו בן סופי תיבות חור וזרוע לנדיק ולישרי לב שמיה שהוא מיסוד התורה שבעל פה מן המקור שים לה בפלח העליון מהחירתו בה והוא שחתר מיסרת ליעל שים פה חיש ותחזרת ח"ין ולרמז להה מחליפין הה"ח כשלף (ועיין בסוד היחודים בסוד ק"ש תבין ענש לחה מחליפין הה"ח כשלף) והא דקתחר כל חכמי ישראל דומים עלי כקליפות השם שהוא מיסוד התורה והוא שחתר מיסרת להוט תחר השם כדאי בכרחצית רבה ותועת שחיקת סככתת לגילוי כי נתקדרו רגלי כתב בסוד קר שלח יוכלו להדוגג ושם מרכ' זרע לכך מצוה לאכול בליל ע"ם ולכך הכתב להוט תחר השם ומזה למדנו בכוונת בן עזאי שכל חכמי ישראל הם שומרים לתורה ומצילין אותן מדרשות נדיקים ואגדות של דופי כמו הקליפה לשם שהוא פרי מסוגל להרבות את הדמות והיה מגיבה עלוי מן הכתבים הנ"ל ר"ע קרח הזה טהור מטמא שהוא בעל פרי עצמו תורה שבעל פה ע"כ והטעם לזה שיהא קדוש כזה מן מיסרת שהוא היה שלח ומזה ניתן נמוכו ר"ע כי עוד מביאין שם בתוך לחמו חו"ל דברים שלח נגלו אלא למשה כללי כללים נגלו לר"ע שזכה לדרוש אותם מדעת עצמו ומכוין להלכה כי שם שבשם מרע"ה היה מתחנך התורה שבכתב ונקדקת תורת משה כך שפ"ר מתחנך שבע"פ ע"כ • וזה שבין מה שכתבתי לעיל כי שער השבעים הוא סוד א שבהיה וזה נקדק בתורה שבכתב ליתן ובתורה שבע"פ תניא ולכך נבי משה כתיב ליתן היה מוסנך ונבי ר"ע שהיה מתחנך תורה שבע"פ תניא ר"ע והה ליתא בכתבי האר"י ז"ל כבר בארנו שכל הכוונות נכללו תוך עתקי הקליפות ע"י חטא אדה"ר והה כשם כשמה יקרת הערך תוך הקליפות לין מניחין אותה לנגוע מידם כי מוכיס על ידה כי בעוד שהקדושה בתוכם יש להם חיות ומזון ושפע רק כשרואין לזה מקום פנוי הם מוציאים אותו הכשמה כדי שתקלקל יותר מאשר שהיה ותחזור להם יותר פגומה וכו' ומסיי' ז"ם מי יתן טהור מטמא וזה תבין ענין כמה לכשים נדולים לזין קן שהם כלים מנוים או בכי עם הארץ ע"כ וזה תבין טעם של ר"ע וכפ"ו ע"ש תבין ומחזרין לתן דומטו' דמדו' דקד"ה ליתיתו דלטרחתן סני לבקלה ברתא דילי דליכי הלכה לחלן קלפין דערב רב קושין ביסין דלית לון תירוץ ולא פרוקא דעלייהו לתמר מעוות לא יוכל לתקן (ולטעם זה ליתא בסידור הר"י ז"ל צריך ליזהר שיקרא הלכה בכל יום ויכוין לכפל הה כדי להסיר כל קשיא ותבין והקליפו' מהשכיכה הקדרו' תורה שבעל פה ולקטט לותה כך"ד קשוטין בסוד מה ומזה הם כתובים והלכה ל לותיו' ככלה והיה לחדי וכו' ויהיון קושין דליהון לכושין דכלה דאתקרין מיתשבנות והב הה"ד כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצו' זהב לבושה ותתן פסקין לה בכתה פסקות ומפרקין לה סכיה פרוקין ולי חסר שום פסק מיתביתין כתה דתוקמוה זה חסר מהמזכה לתון מ מתקבין לה ולחי הוה תסרון שיוכל להמכות ולי ייתי שום טפש ויפיק שום כיס על ההוה לומה דתתיך לבושין וייתה וכי תורייתא לחיהי חסר והא כתיב תורת י' תמימה וכו' בההוא זמנא הלכה דליהי ברתא סליקא קדם מלכא עלאה בכלה בנופה בלבוש ותתקריס הה ולחיתיה לזכור ברית עולם (וע"ל שכתבתי מה דלי' כפ' כח ע' ריג ולי ליהיו מדיק דוכוותי ועובדותי לאהדרה לשכינתי' ולמפטם מיכה לבושה דקדרנותא דפשטין ולקטטה לה בלבושין דנוכרי לחירין דרזין ד דלוריתא מה כתיב ביה ורליתיה ברזין דלוריתא דאורייתא ואת תורת העולה ברתא דהוה מהדקא ספלה בגלותא ותקדי וכו') סליקת על כל דרגין דלעילא הה"ד רבות בנות עשו חיל ואת עליית על כלה וסליקו תהה לאהבת ליהיון לישיבת דשכר דברוגה להחכי ידרים מתון חכמה כ"ח ח"ה וכפ' כרחצית ע' ק"ו לחם קניהו בגין דכלותא ליהי מזה ודא שכיכתא ואורייתא דא קב"ה לה נדין בסקה בניהו (וזהו פי' כי כר מזה ותורה לזר) דכל מקודין דעשה ולא תעשה כלהו תלין מסה יהוד כתה דתוקמוהא דוא דא שמי עם י"ה עם"ה מזות ל"ת וזה זכרי עם ה' רמ"ח מזות עשה וכו' ואיכון כליהן בהכרהם דאתמר כי' ורע לברהם חוכבי ישראל דסליק ביוד הה ואז הה וזהו דשלה ישראל עלה במיסבה לברהת מיקשה חשב ת"ה וכי' תעכח שמח קדישת ע"כ ועיין כפ' כל ע' ק"ל כתבתי לעיל נס שם דף ע"כ ע"נ ויטע י' אלהים וכו' דשם ייהה וכהוה זמכה הרוגה ל ע' קלב להחכים ידרים וכו' ומזכן וקאמר בההוא זמכה יתקיים בהון וייהי שכיהם ערומים (הייכו תורה שבכתב ותורה שבע"פ) החדם ואשתו ולא יתבשו כנון חדם ואשתו דכבר אתעבר ערבוביא בישא מעלמא ערב רב קושיא בישא מעלמא דאיכון ערוות דקב"ה עריו' דישראל כל שכן ערוין דילך רעיא מהימנא ומהלכה דילך דבנייהו נריך לכשהה רזין דלורייתא כמה דלוקמוה כבוד אלהים אסתר דבר עד דאתעברין ולית מלכים אלא ישראל ע"כ והייכו פי' מה דאמר בן עזאי כל חכמי ישראל דומים עלי כקליפת השם שעומרים התורה והוא אמר בחיות שנת' דבכורו' שלכלורה הוא דבר תמוה אבל חז"ל דברו ברוח הקדש רלה תרלה מה שאמר חזרת ה' בעירכו תשכיל בנת' שכתבתי לעיל בכיאור נת' תלת מעמרו' הוי הלילה כי דוק שאמר חזרת ופי' רש"י חזרת ירק אלושוים ליטינה ואית' בשם שפסיס דף לט אמר ר' לוסטיא מנה בחזרת ואמר רבה אמר חנה חנה דאמר חנה מלין הדבר ראמכה עילוין ופי' רש"י חנה ליטונה ע"כ • והנה ליתא כפ' ויקרא ע' כ"ו מאמר פ' לר"ם כתיב נדיק כתיב יפרח כאדר בלבנון ישנא נדיק כתמר מלי כתיב דפח ונכל חילבא דעלמא לית דמתעבב לאפרחא כאן תמר דקליק לבכבין שכן (עיין כפ' מקץ ע' תלט מתחיל וכל כתיבותיה שלום) נדיק דא קב"ה הה"ד לאחרו נדיק כי טוב כאדר בלבנון ישנא מאמר פ' הוא אדר דא קב"ה דיתיב על כרסיא דיעקב שלימא בלבנון ישנא כרחצי' ע' עט בלבנון ודאי (והוא כי ליתא כפ' כרחצית ע' ט"ו ר' יוסי שלח נאמר הלי שבת יהי כרחצית דקא מבניון מלן לימון ח"ל הייכו דכתיב אדרי לבנון כוה דלאין לאדוזים נפקי מן לבנון ה"ל לימון שיבא יומין עלאין קא פרים לון דכתיב לך י' הגדולה וכו' כי כל דא נדיק בשמים דא ת"ת ובאדרן דא ככסת ישראל וכו' ובזה תבין מאמר הכ"ל) הלי אדרו בההוא לתר עלאה ישנא ודא בנלותא בתרחה וכו' • ואדרו לא קליק לאלא בשבוכא דמיוא כד"ה כתרחים על מים כך אדרו בלבנון ישנא ומתיתן כפיק מבועא ובהדיא דמיוא לאסקא ואדרו דא קב"ה וכו' פתח ואמר לית תהכוכו' ישלח מדון וכו' ע"ם כל פדף ותרחה דכרים בשלחים והכה לשיל כתבתי טעם לר"ה י"ו אמה בסוד יותר הכבד כי הכתב תשה זרה בת י' תורות ובשלה שמחל דק ו' תורו' והכה ת"ת כולל חג"ת בה"י שהוא סוד אדרו בלבנון שהוא כיצה עיין כפ' ויצא ת"ח ישבעו עני"י אדרו לבנון וכו' ע"ש וא"כ הקלה הוא יסוד הכקדה נדיק והקדמתו נדיק תוכך בנדקו ושפע שמא מחדיך ברפתו בהפיה תשת זכוכים ע"ם מאמר שמות ולזה קאמר כשל אדרו במקומיכו בסוד מה דאי' בפ' ויצא ע' שעד וכפ' פנחס ע' שכ"ו וכפ' כי תצא ע' תקלו בסוד יפתו מרובו (ו') דנאמן ולזה קאמר ועברו י"ו קדמו' על חודו כי חודו מאמר פ' ויצא ע' עשה יסוד • ועל זה הסוד הוא סוד שהוא כמו ו לדמיו כשיתבטל ר"ה שהם י"ו אמה לו נדיק כתתר יפרח וכפ"ל ע"פ מאמר פ' הדברים כלה לתתפיח' עד השתא בגלותא והשתא חזלת בוקיפו בחלבוסהה כחדוה בודאי וקיף טעמא לעילא וכו' ע"ש תבין הרכה ובזה תבין מזמור ע"ה לאוכח לה תשתא וכל המזמור כי לחלים סופט זה יפשיל זה ירים כי כו"ם ביד י' כי"ד י' דייקא ע"פ מה שכתבתי מזמור כתלים זה דאי' כילקוט חדש ערך נחולה החנודל וכל היד עתיד הק"ב להשמיד הה וכו' שב הרס ידיך על מורדיך וכל לוביך יכרתו דמסיים וכל קרבי רשעים תנדע תרומכה קרבות נדיק הייכו שיכלו י"ו ן קרבו' שעברו על חודו שהוא נדיק עיין לקמן מזמור קי"ב שלגויה לשרי חיש ירח לת י' נבור בחרן יהי' וגו' זרח בחושך לור ליישרים דייקא ולא לערב רב וגו' שמוך לבו לא יירא עד אשר יראה בצריו פו"ר נתן לחביונים (כי בנח הוד הם חביונים בסוד ערבה ובסוד הייכו כ"ל ואז קרבו תרוס בכבוד ובשא יראה וכשם שיהיו יחרוק זכותם תתות השעים תתכד ולכוד זה לחד פור תליטא קטנה עלישת נדולה כי ליתא כפ' כרחצי' ע' קכ"ח ויקרא חלהים לאור יום דת ישראל דשלטוהתון יהא בההוא זמנא דשורקת ושמיעית בחשוכת לחלין הה"ד ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהיו ערב דיומא ובקר דאברהם בההוא זמנא לב רואה (ר"ל כי שם אביא לבבי גליתי הייכו בשם ע"כ שיהן גליתי קן הנאולה וכל"ל דשמו מועל ספר ועל זה קאמר בההוא זמנא לב רואה ולא יכלה עוד מורך ויהיו עיניך רואות (בסוד ג' שיהן שים בו כפ' והיה לם שמוע ויש בו ג' שיהן הכרמזים בשם עייכין כוה תשר בו כדמון ע"כ שיהן הכאתר לבבי גליתי וכאתר כתבתי לעיל ודוד יפה עיניכ ולזה קאמר ויהיו עיניך דיוקנא והלכה תבין דיתחזר עבודה וכרוכים לבי מקדשה דאתמר בהן

ויאמינו לית הקול מדבר (פי כפר ידענת פי קול הוה תפתרת ודפוק
מלכות עיין בפ' בראשי ע"ק ק"ח קמ"ח ובפ' בלק ס"ג ס"ו על דברי
יכלכי מדק וכו' ע"ס כי בעת נפלות פחיר כחלתיי דויוד ז"ל בפ' ואתה
ע' ת"ח כל ומכח דדבור הוה בנפלות קלה לחפליק מיכה ומלכ
הוה פתיט בלה קול וכו' ע"ס לזה קחיר ויאמינו לית הקול מדבר וכל
ענגין דחיכון רבתא ונעירתא דחיכון ויבכין על פלוחין כל"ח סכות
בעגן לך מעבור תפלה מתעברין והכרן עייגין דחיכון כית רחמון
וכית שכי דבהון סליק נלוחין וכו' ע"ס כי סס מפיה תפף כי יום נקם
בלבי וכו' בלבבי נלחיתי ע"ס ובפ' ואתה ע' ת"ח לחפם קניהו וכרוזה
קחרי חודקפו ספתיה לתבדרו לך ווניין הה לתעבר יחלן דשוי קלה
על חכפוי דתניכן כוזה דחתחל ופתחי חחים בלחייך ונו' כדין כלהו
לחתבדרון ונקטין לי' לתניכה ונקבי חנפוי בשטר עלעוי ונעלין ליה
למוקבה דתהוותה רבה עד דחתכר חילה חד לשבעין שכין עבדין ליה
וכו' והוה כפי מה שכחבתי ויעש יי' אלהים לאדם ולאשתו כתנות
אור וילבישם ולכתר דחתכו כתנו עור דחיכון מסכה דחוי' ולשבעין
שכין לחפשט ההוה חוי' מיכה דחלת נוונין דלבושין דשכיכתה חיכון
תלת וו"ין דויסע ויבא ויט ע"כ ומוכן הוה :

ובזה תבין נמ' בפ"ק דע"ז ח"ר יהודה לחר שחוק עוד לחרת
יש כרומי לחת לשבעים שנה מבואים לחדם שלם
ומרכיבין לותו על חדם חנר ומלבישין לותו כלבוש של חדם"ר ומכיחין
לו קרקפלו של ר' ישמעאל כרחשו וכו' ומסייעי כה הכי ו' לדין כד
יקום דין ופי' רש"י חדם שלם נגד עשו חנר נגד יעקב קרקפלו של ר'
בפ"נ ויהרגוני אלכו' הי' וכו' ע"ש ודקדקו ליקח מן ר"י כ"ה בפוד
ואתה כהן לעולם על דברתי מלכי נדק מכיחת ז"ל כהן עלאה דקייחת
על דבר וכו' ונם רחה כי ע"י הרוני מלוכה הקדחוכו מה דחי' בפידוד
לחר"י ז"ל חל נקיחי' תכוין שהק"ב יבקוש בקיחת הי' מלוכה שחכרו
על ק"ה וע"י וכיחתם הס מיתעוררים ומלקטים כיעוני מ"ב דעשו'
ומקם כעשים חת"ב כיהוד מלך וכו' ונם הקדחוכו ויעש ה' לאדם לחדם
ולאשתו כתנו' חור וילבישם לכך מלכיסין לותו כלבוש של חדם"ר ושם
חחר ונקטין ליה לתניכה ונקבי חנפוי וכו' לכך עושין לשבעין שכין
ומסייעי לו לדין כד יקום דין הייכו ויכי מקן היימים ופרעה חלם וכל"ל
והנה פי' על המיחר הזה דע' ואתה חודקפו שבתין היה לילית
וכלחיה כי יש שתי לילית הרחשונה של שחל נקרח לילית
שבתח ר"ל זקיקה ולילי' השניי' שבה יוסתיפ חשיחי ויונק כרוו הכ"ל
שלח תפעול לילי' שבתח עם כוחותיה סוס פעולה בעולם שהרי כ
כתעורר שחשים קורל על לחייו של נחש ומוריד לתהום רבח שלח
שלטו בעולם ע"כ ולזה ליתח בשדור חחר"י ז"ל ומבחר שליטיו ט
טבעו בים סוף בכוקבי דתהוותה רבח ע"כ והנה הקדחוכו דף ט"ו ע"ח
כי לח תתפיים עטרוכיתיה עד שתרחה נקמה בחלבו' הרשעה הכ"ל
ולבתר יהיה חדו שלים וכל"ל ובכן מדיקים ירחו ויחמחו וכו' כי תעביר
מפשלת זדון מן החרן ויוך חתה מרחו כל זה בטעם פוד על שחת
השביכה כי חוכת בוקיפו וע"ז נח טעם לחר פוד תליטח קטנה תליטח
נדולה ד"ל כי יהיה נעקב הקטנה והנדולה רבתה וועירתה שביכם
יהיו נעקדים ולכך יהיה לה שחתה והנה הטעם שעל תליטח קטנה
ותליטח נדולה הוח כוה ף ף והם קוד רק בעיניך תביט ושלחת
רשעים תרחה בסוד שמו' שבעיינין וכל"ל וסוד קדמיה ונולח לחר חויה
כוה ו ' הוח קוד יחתו מריכו וסוד לים מלחמה וסוד לחר חויה
חדדוף חנינ לחלק שלל והנה החרכתי דף ז' וס' מפטרים ונדיק מ"ט
לפני רשע מלן נרים דת א לחד חסר מחוסים והנה חו"לח
בי' יוד הת ותו וכבי כי חנת ע' חקו"ן ירבעים יכנו פקודיו דת ל
להלקו' לרשע וכו' דעתיד הק"ב לה לחחזר ליה חחזין יחחין בנין
דעביד נרמיה חלוה וכו' ייתי יחודה דמיוחדין בכל יומח ויומח בכ"ה
חתון וכו' ויחיון דכרחו למחחה ביוד הת ותו דחיכון חרבעים חסר
לחת יומח קכ"ה עשרה לחדם עשרה לנחש ותשעה לחרעה בנין
דכלה חדרה לחת ה"ח ע"ש והנה טעם של נרמייס הוח כוה
ומקדעה שם ס"ט חתון מסחיע ישרחל כרוך שם שית חיכון דיחודה
עלאה (י) עלאה תפחר' שית חיכון דכרוך שם ו' חכוייכה נדיק
ס"ט בחחכניחתה חסר א ע"כ ולזה קחתר נרש נרמייס ר"ל כי נרש
למו הרבה נלויות כי נדיק ס"ט לפני רשע וכי יקשה לך למה לכך מ
מלחים סוד שבי טעמים דנרמייס שהם כמו שבי ון' לרמז כי היה חסר
א יוה נרש כל הנירוש והו נרמייס דרנח לשון שבר לשון נלות
מטולטלים היו ולזה רמז טעמם של דרנח שהוח ' וכ"ת מה נרש
כל זחת תבי"ר היינו לותיבי' ברי"ת כל הנירוש והנלירות הין

מחזיר פ' בלק ע' שכו
מחתר פ' וחרח ע' חד
מחתר פ' וחרח ע' מ"ח
פי' נמ' דע"ו
מחתר בתקונ'
פי' מוכלח פסוקים זכור חת חשר עשה לך עמלק ונו' מחתר ע' פנחס ע' תעח

תעחה חת זכר עמלק ונו' מחתת השמים לח תשכח וכתיב
כתריה והיה כי תבח חל חחרן ולקחת מרחשי' כל פרי חחדמה ושחת
בט"ת ונו' לחרחי לוכר לחכי וכו' כי ליתח בפ' פנחס ע' תע"ח רחשית
בפורי לדחתך ונו' הכי ישרחל קדמוניס וכבורים לקב"ה מכל לוחין
דעלמח הל"ד קדש ישרחל לי"י רחשי' תבואתה (וכפ' משפטים ע"ק ח"ח
קדש ישרחל ליהוד רחשי' תבואתה שיירותה עלאה דכל עלמח דדכורה
קדש ליהוי ומדסליק ביה בקדש ישרחל הוה וכנ"ל קדש ישרחל ליהוד
רחשי' תבואתה ע"כ והוח ע"פ מחמר דש' הכ"ל ע' רי"ד כתיב והתכמה
מחין תבח לוכרייתה מתכמה נפקת מחתה דחקרי קדש וכו' וכן יובלח
לחקרי קדש וכו' וישרחל כלילן חכייהו וכו' בקדיימיתה קדום והשתח
קדש וכו' ע"ש) וכנ"ל לוחין עב"ז דחתחר בהן ויחכלו
לח ישרחל בכל פה יחנמו רעה תבח עליהן לוח הכי דכליל בית ם
פפירחן ולזהו ב"ן י"ה לחקרי בכור וכל עבפין דבפקין מיניה לחקרי לוחו
בכורים (ו) לזהו בכר מלוכן בכורים עלחין (וכח דעדיין מלוכן
בכורים עלהן כי ליתח בפ' בראשי ע' ת"ח פרשתח קדושה קדש לי מחתר בראשי
כל בכור דח ליהו קדש בוכרת לכל קודשין עלהן ע"כ והוח כי (ו) ע' תת
שהוח חכמה וזו הנלוי הרחשון בסוד בראשי' בחכיחתה והנה היה בכור
דחשון לנלוי כח של ס"ם וכנ"ל חלכל החרכתי כי יקרח הן נפור לפניך
שלח תשלח כי מקנה השמים לחתר דורש וח"כ לח תחלות הנלוי שביתן רשו'
לדבוק הוח קוד (ו) שבו חדוקה כל תורה וכחשר החרכתי בסוד ג'
קשורין וה בזה לכך כתב ו' לזהו בכר מלוכן בכורים עלהן ר"ל הלח
יש כזה בכורים שחדוקים על נלוי של ס"ם כ"ה וזה הוח ג"כ לחר מסס
ולזה חבין מה שחמ' בקרלים בסוד בני בכורי ישרחל :

וזהו סוד השפה בפיה ובכבורים וברחיון כי פיה הוח מלכות פי' חשב בפיה
ובכתבי פיה"י ד"ל בסוד פיה ולכך פיה נ' שלים ולעולה בפיה בחלבו' ובבכורים הם סוד בכורים כ"ל וברחיון היינו סוד עיבח
פקיחת בסוד הבה לח יכוה ולח ייצן שוחר ישרחל לנעילה ושח ובכורים
דעודייך ו' לזהו בכר והוח כפיף מבדן (כי ז"ל בראשי' ע' קל"ג ובכר
יוצח מעבדן לבשקו' חת הנן ובכר דח בעוזרה דחתנעיתה יוצח מעבדן דח
לזהוח עלאה להשקות חת הנן דח שביכתה תתחה וכו' . כחזור
לבחר מחתר כל"ל והשבילים יהיו ונו' והוח כי ים על תיבות זכור
חת חשר עשה לך עמלק וקף נדול הוח שבי י' ו נ' כ"ו לרמז
כי לון בשם שלום עד שיבית ושנו שלם עמלק נם תיבו' זכור הוח נ'
יוד כי וון כי חלף כי יוד כי בם סוד חו"ב והוח כי הקדמה לעיל
בסוד שבירת כלים כי בחכמה וביבה לח היה בשם שום בנם רק כ
בחחורים וו"ל כי חבח וחתח שם כ' שיות בויה להיה בחלוי יוד"ן
ע"כ נס ליתח בכתבי חחר"י כי חו"ח העליונים שהם (י) על יסוד
הנה חבח הוי"ה דיעדין וחתח חסיה דיוהין חתכם החחורים שלהם

בחבח

שפנעו בחות כלית וזה נרם תביר שבר וכל הנירות כי כל מקום שחתם
מוצח זכות לחדרחוקיח בח והוריבת טובות ועשים כי הלח טעם תביר
הוח כוה י כי ס"ב הוח סוד מטרופיתה ונקודה בתוכה הוח סוד
(י) וצירח פי' ל"ל כפ' בחרי ע' ק"ל דר תנות רישח דיסוד יוד וכו' ע"ש
כי הוח סוד סדיק לזכר בנדקו בנין דחיכי שביבת לשפרח ולכך טעם
תביר חית לזהוח מן מתיבה . ובזה תבין נ"ב סוד חשרין ישרחל מי
פמוך ונו' . וחתה על במותימו תדרוך כשיתלח חי' ועיין היטב
בחחר פ' ויקרח ס"ב שכתבתי לעיל בביחור נח' בפל חרו במקומינו
וכו' דחיתח שם פסוק חשלי חים תהלוכות ישלח מדון וכרנן
מסלייד לחלוף וכו' ע"ש היטב ובביות שבארתי לבניך סוד הנקודו' וסוד
טעמים כזה תבין מה דחי' בספר תקונים והמשכילים לחיכון דחית
בהן שכל לחשתוודע בכלותה לון סלקח כה בריתח בחתון ונקודי
וטעמי דכלהו לחיכון דחיכון דכריתח דחלכה בחתן דיליה ולעלחה
דחיכון ושלחת בכייהו וכו' וחיכון קדבח לבחיל ולבחם ושבטן . חיכון
ועוד שם דף כ"ו מה חחרי מתביחית מה בחתן לחנחש עתיד לחתקן
לוודרו בכל מיכי קדבח כל חחרי סוכנון וחיכון סוסיהן חם רוחחיכון
חם קס ר"ם חבריה שעתח חיהו לחתתקנ שכיכת ביכח לחנחש בהחי
קדבח וחוריית דח עחודח דחחנעיתה חיהו כחית לחתער לחורייתי
בחתון דחיכון סוכי חם ונקודין דחיכון פרסין רבבין עלייהו וטעמי
דחתון דחיכון חניחי קדבח ע"כ ויעין בפירת היס ובסוד קדיחת
תורה בהלכות שבת :

ובזה תבין פסוקים זכור חת חשר עשה לך עמלק ונו' כי מחה פי' מוכלח פסוקים זכור חת חשר עשה לך עמלק ונו' מחתר ע' פנחס ע' תעח
תמחה חת זכר עמלק ונו' מחתת השמים לח תשכח וכתיב
כתריה והיה כי תבח חל חחרן ולקחת מרחשי' כל פרי חחדמה ושחת
בט"ת ונו' לחרחי לוכר לחכי וכו' כי ליתח בפ' פנחס ע' תע"ח רחשית
בפורי לדחתך ונו' הכי ישרחל קדמוניס וכבורים לקב"ה מכל לוחין
דעלמח הל"ד קדש ישרחל לי"י רחשי' תבואתה (וכפ' משפטים ע"ק ח"ח
קדש ישרחל ליהוד רחשי' תבואתה שיירותה עלאה דכל עלמח דדכורה
קדש ליהוי ומדסליק ביה בקדש ישרחל הוה וכנ"ל קדש ישרחל ליהוד
רחשי' תבואתה ע"כ והוח ע"פ מחמר דש' הכ"ל ע' רי"ד כתיב והתכמה
מחין תבח לוכרייתה מתכמה נפקת מחתה דחקרי קדש וכו' וכן יובלח
לחקרי קדש וכו' וישרחל כלילן חכייהו וכו' בקדיימיתה קדום והשתח
קדש וכו' ע"ש) וכנ"ל לוחין עב"ז דחתחר בהן ויחכלו
לח ישרחל בכל פה יחנמו רעה תבח עליהן לוח הכי דכליל בית ם
פפירחן ולזהו ב"ן י"ה לחקרי בכור וכל עבפין דבפקין מיניה לחקרי לוחו
בכורים (ו) לזהו בכר מלוכן בכורים עלחין (וכח דעדיין מלוכן
בכורים עלהן כי ליתח בפ' בראשי ע' ת"ח פרשתח קדושה קדש לי מחתר בראשי
כל בכור דח ליהו קדש בוכרת לכל קודשין עלהן ע"כ והוח כי (ו) ע' תת
שהוח חכמה וזו הנלוי הרחשון בסוד בראשי' בחכיחתה והנה היה בכור
דחשון לנלוי כח של ס"ם וכנ"ל חלכל החרכתי כי יקרח הן נפור לפניך
שלח תשלח כי מקנה השמים לחתר דורש וח"כ לח תחלות הנלוי שביתן רשו'
לדבוק הוח קוד (ו) שבו חדוקה כל תורה וכחשר החרכתי בסוד ג'
קשורין וה בזה לכך כתב ו' לזהו בכר מלוכן בכורים עלהן ר"ל הלח
יש כזה בכורים שחדוקים על נלוי של ס"ם כ"ה וזה הוח ג"כ לחר מסס
ולזה חבין מה שחמ' בקרלים בסוד בני בכורי ישרחל :

וזהו סוד השפה בפיה ובכבורים וברחיון כי פיה הוח מלכות פי' חשב בפיה
ובכתבי פיה"י ד"ל בסוד פיה ולכך פיה נ' שלים ולעולה בפיה בחלבו' ובבכורים הם סוד בכורים כ"ל וברחיון היינו סוד עיבח
פקיחת בסוד הבה לח יכוה ולח ייצן שוחר ישרחל לנעילה ושח ובכורים
דעודייך ו' לזהו בכר והוח כפיף מבדן (כי ז"ל בראשי' ע' קל"ג ובכר
יוצח מעבדן לבשקו' חת הנן ובכר דח בעוזרה דחתנעיתה יוצח מעבדן דח
לזהוח עלאה להשקות חת הנן דח שביכתה תתחה וכו' . כחזור
לבחר מחתר כל"ל והשבילים יהיו ונו' והוח כי ים על תיבות זכור
חת חשר עשה לך עמלק וקף נדול הוח שבי י' ו נ' כ"ו לרמז
כי לון בשם שלום עד שיבית ושנו שלם עמלק נם תיבו' זכור הוח נ'
יוד כי וון כי חלף כי יוד כי בם סוד חו"ב והוח כי הקדמה לעיל
בסוד שבירת כלים כי בחכמה וביבה לח היה בשם שום בנם רק כ
בחחורים וו"ל כי חבח וחתח שם כ' שיות בויה להיה בחלוי יוד"ן
ע"כ נס ליתח בכתבי חחר"י כי חו"ח העליונים שהם (י) על יסוד
הנה חבח הוי"ה דיעדין וחתח חסיה דיוהין חתכם החחורים שלהם

בחבח

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' הנקודות

בחכת החתוכים דיודין כזה יו"ד וי"ו ד"ה י"ו ו"ו וי"ו ד"ה י"ו
ו"ו וכתמת החתוכים דלהלן כזה חלף חלף חי חלף חי יוד
חלף חי יוד חי תמצא דע כי החתוכים החלו דלו"ת עיקר החתוכים
חיכם חלו שתמצאו כי חלו הם יותר פנימיים וחין כהם כל כך דיוקים חך
החתוכים העקריים הם כרכוב חלהים כמודע כי חלהים בכיבה והעניין
כי בהיות הכיבה והתכונה כלולת ביחד חו הם פרנוף ק' של עשר ם
פעירו' ותחוכם כשהחלקים לצדים חו יתחלקים כי מהחוה ולמעלה היה
ביכי' ביכה והם ום כ"ח כ"ת ת"ת והם עומדות כענד חבת שנם רוח בחלק
עד"ו יהוחה ולמעלה חבת ומשם ולמטה ישראל חבת ומשה כי (ו') רחשונו'
רחשונו' דחשת בעשה פרנוף לחד כענד ו' רחשונו' דחבת וכודע כי חבת
נקדת (י') ומכה בו' רחשונו' חלו דכיכה ובעשה י"פ (ו') משם ם
סתומה וכן הד' תתעונו' דחבת שהם נ"כ סוד (י') יוכיח כד'
תתעונו' דחשת ובעשים ם כלי ידעת כי כביכה נקדת ם ותבונה
ם סתומה ע"כ וע"ל דף י"ח ח"ת כ חין להחמוכי לחביחה בח"ת על עלחין
דהיינו כ"יוד ה"י ו"ו ה"י חלף ה"י ו"וד ה"י כי חלו הם ה
הפנים רק לחיותם בית"ם ותבונה שהם נ' תשכח ו
כי החתוכים דלו"ת בעשה פנים ליש"ם ותבונה שהם נ' תשכח ו
והחתוכים דית"ם ותבונה הם נוכחי' חלהים והכה לעש"י שלמעלה לת
נתנלו חלו הק"ך פרופים שהים חלת יון רחוה ולמטה כאן כתבונה שכיון
יותר תתחונה יכולים להיות נוחנלים הדיבים יותר לחכם כביכה חף על פי
שום נלוי להם ואין כחיוים משה הקליפו' ו"ם בזוהר דביכה חף על פי
דהיו רחוים דיכין מתערבין מיכה פי' סיטרהא ר"ל קנוותיה שהיו
התבונה שהוא הקנה וסוף סלה כי התבונה היה מלכות דביכה וכוה
תבין יוה שכתב הלר"י ז"ל בסוף יי לכל הכופלים כי ע"י ביכה עלחה יש
סיוע ושנר לל הכופלים שהם חבונה וזו"ל להעלותם למעלה ואו אין
החתונים כיחוים בהם ע"כ וכוה תבין מה דחי' בפ' שמות ע"ט ו' וביה
דחשון רוח דה"ח קדישחה וכו' וכדין יוד רוח עלחה חסתלק למעלה
למעלה לחין סוף (וכלע"ד היה דקחמר יוד רוח עלחה ע"ל דף י"ח עב
כי ביכה היה בסוד וד' חלוי דיוד והיה בסוד ם תבונה היה חות
ח' בסוד ם סתומה לוה קחמר בית דחשון הוה רוח דה"ח
קדישחה וקחמר יוד רוח עלחה הייכו יוד דיוקא שהם חו"ח כרחשים
בחותיות יוד ופ"ל בסוד לה עם ביכות הוה על כללה ירחתו עשהו כי
חיכם רחוים נימוריס וכדחי' בפ' כרחשי' ע"ח ווי כד חסתלק יו"ד
חן ה"ח פ"ד כתיב ועדות לחיך לה תנלה ונו' חמך היה ודחי כי הם
לביכה תקדת ע"כ והוה נ"כ כירושו ווי כד חסתלק יו"ד הייכו חו"כ
מסתלקים חן ה"ח הוחנו על ים"ם ותבונה ולכך יוסיים לחות היה ודחי
כי יש לביכה תקדת ע"כ ועיין בפ' כחשנו ע' תקסנ וכוה תבין
מלחה כחוינו ע' תקסט כתבתי לפעל מרפי' השנה חסר א כתיב
ולה חרחשית כחלק בנ"כ לה לחתקיימה בקיומה לדיר מלן ה"ח כלתת'
ד"ל שקלי על חלבו' ולה על תבונה שהיה ה"ח רחשונ"ק מכלן וה לו"ק
ולפעלה כתיב השלין מסחיים לרן תשלית ישראל ויהי קרן קלי על
השלין מסחיים לרן הייכו ה' תתלה כי ז"ל בפרח ע' שכ"ו (ו') יהיה
כפול דנשר כתר שהיה דחתר לין כפלת מסחיים הלל בן חחר ע"כ
והשלל הוה ני חלהי שהיה ה' לחדונה ולוה לה רוחים לעשו' עלחוה עם
עחלק ני לעבור חו"ם עלמין י"ודה"י ו"ו ה"י חלף ה"י ו"וד ה"י שהם
ני"כ כי הם לין לחיוה לפעילל ולעוחכן דילי' לחבל בקדושו כי פי' פנים
בכל' בעיכין הייכו לן בקודה דשם ק"ג כי' פנים וכ"ל בחדיכו דף יט
ע"ב כי זהו הטעם שנריך לקרות שנים מקרת כדי לחבר טעמים דש"ג
שהם בסוד חח"ם עם טעמי דש"ג שבולל טנ"ת וכולם הם טעמי' ונם
בסוד נקודות בסוד קיון שהוה בחבר ונם בסוד חלם שבולל ג' יודין
יון י"וד ה"י ו"או ה"י כ"ל דף ו' ע"ב ע"ג וכבוד לתעון בסוד
א ג"כ בע"ה כ"ל כי זו כלחרו לתה על בחותיהו תדבך וכלשד ק
לחיכתי לעיל בסוד נקודו' טעמים וכ"ל ולוה קלוי וחוסכילים
יבינו חלין דלי' בחון שכל לחתעודע לוך מלקת בריתה בחיתין ונקודי
וטעמי וכו' ונחיכון קרבת לבחיל ולבחם ושבעין ויחכון וכ"ל דכולל
כולל וחוסכילי חלין דחית בחון שכל למלקת לבריתה ויחיכון קרבת
לפחיל והוה כי כתה פעמים כתבתי כי לה תתפיים חסרוחיתה עד
שידלה נקוים בחילו דהשתה ולו"ק לוך מלקת בריתה לכל מלה לה
תתפיים ע"ו קלוי ויחיכון קרבת לפחיל ולכחם והכה הקדחנו כי פרשם
זו שב כבודים הוה סוד (ו') לחיכו ככר יחיכון כבודים והוה נפוק
מעדן ודלי חיכו דלוריית'עלי'כי כבר בלרכתי ובכר ביכה יוכל מעדן
חכיה ח"כ עדן הוה חכיה והקדחנו מה דחי' בפ' שמטים ע"ר"ג
לוריית'ה מחכיה נפקת מחתר דיקדי קדם ולוה קלוי (ו') חיכה

בכר והחוה נפוק מעדן ודלי לוכו דלוריית'ה תליה ביה וכב"ל ע"ם
מה דלי' בפ' יתרו ע' קכ"ב כל פקודי לוריית'ה מתלחדן בנוף דחלבה
וכו'. והכה נ' חלו הם ר"ת טבת טעמים נקודו' לתנון ולוה קלמר
זכור לת לחר עשה לך מעולך וזכה כך פי' רש"י וזכה כך תוכך
חולת ומרקן כלפי מעלה ע"כ ובפ' בשלח ע' קי"ח מה שם ע' קטו
קי"ו קי"ו. ח"ר יצחק כתיב כי מחה תמחה וכתיב תמחה לת זכר
מעולך חלה לחר הק"ב לה לתנון מחון דוכרתיה לתתה ולכה לחתה ד
דוכרכיה לעילה וכב' קי"ח ויקרה לן י"כפי תחלי בנין דעולך
בטל כל לחינון דהוו נוירון ולה לתפרעו נוד לן ומדי להו לעילה ולחר
טול מה דלתרעי כיה שעתה מה כתיב ויחר כי יד על כס יה מלחמה
ליהוד בעולך מדר דר מדר דר חסרין ח"ר יהוד' בכל דרה ודרה בכל
דרין דלתיין לעלמה לית לך דלית בהו מהנוה זרעה ביתה וקב"ה חנה
בהו קרבה ע"כ ולוה קלמר זכור לת לחר עשה לך מעולך ויזכה כך ונו'
תחתה לת זכר מעולך ונו' בכל הקדמתו חלין דלית בהון בכל וכ"ל
שנריך לעורר טעמים נקודו' לתנון ולוה קלמר ולקחת מרלשית פרי
הלדמה היינו סוד בכודים ומשת בטב"ח היינו כד תתעורר לוריית'ה
שהם בנופה דמלכה לו נריך להנשים בטב"ח היינו לעורר סוד ע"ק כי
כבר הלכתי לך בסוד יחתו מריבו מדיב (ו') עלין בשמים ירשם
מהו עלין בשמת דטלה דע"ק שריה עליה וכו'. לוה תעמיד
לפניך יהוד לחד וחח"כ לתן לך טעם כי הכה לית'ה בכתבי הלר"י ז"ל
ענין ב' ריסין דלריך שהם נלנלתה כתר ומוחה חכמה חשר בחלקן לב'
ריסין שהם נלנלתה ולוריית ומוחה ומה ענין ג' חלו דע כי לין לך דבר
בכל הלמילו' שלין בו ג' בחי' חלו בין בחורו' בין בכלים זהם בניינו
ומקיף ומקיף על כלם ולכן היה בכלן בריאה דת"ח ג' בחי' בריאה
דילים וחלו הם ג' בחי' נקד' כפש רוח נשמה חי כיצד מוחה סתיאה שהיה
בחפנה היה קוד כפש והיה פנימי ועליו ריאה תכיכה והיה הנקדת
לוריית והוח רוח כי לוור הוח רוח והוח לוור מקיף ועליו ריאה תליתאה
עליהם מכלם הנקדת נלנלתה היה הנשמה והיה המקיף העליון שהם
פנימים והנה כל בחי' מחלו הם" הנו' שהם לוריית ומוחה ונלנלתה כל
לחד מהם נחלק ג"כ לג' בחי' כי הנלנלתה עצמה שהוה המקיף ה
העליון יש בו פנימי ומקיף ומקיף העליון וכלם נקרחים בחי' נשמה
וכן בלוריית זכן במוחה ונריך שתדע כי בחריך תנפין כל הנשמות חשר
לו לילם נשמות חכן כלם הם בילויים ונם בנקודים רק שהנרש יהי'
כפי הילויים וכפי הנקודים ושכור כלל זה ובלור עתה כלם דע כי
נלנלתה שהיה כתר דחריך חשר כללותה היה נשמה ומקיף העליון הנה
היה נחלקת לג' בחי' כי יש הה לור פנימי והוה שהם הנויה בחלוי יודין
כי כל הוי"ד ש"ם היה נשמה ולחנם הד' תותיו' לבד הם תוקדות
בחולם נירי קמן נירי כזה יוד הי ויו הי חותיות
חלולי לינם תוקדות עוד ים הויה לחדת
והוה מקיף לל הלהי"ם הכו' ונם הוה בחלוי"ם ש"ם רחשונ"ק מכלן זה לו"ק
תוקדות בכל עשרה חותיותיו בחופן זה כי חותיות יוד ים בכל לחד
מהם נקודו' חלם ובב' חותיו' ה"י בב"ח מהם נקוד נירי ובב' חותיות
(וי"ו) לכ"ח נקוד קמן ובב' חותיות ה"י בכל לחד נקוד נירי כזה
יוד הי ויו הי עוד ים הויה לחדת מקיף לבחיכם והוה
נ"כ מלוי ע"כ דיודין לחוכם היה תוקדת
בחופן לחד כי בד' חותיו' הפשוטים ים חלם נירי קמן נירי ובב'
חותיו' החלוי כולם תוקדים בקמן כזה יוד הי ויו הי
נירי בחדבו כ' בחי' שים לנלנלתה שהיה
כתר דחריך בבחי' עצמו והחור חשר בתוכם ובכה נם בכלים דהלי
נלנלתה נריך שתדיה בהם נ' בחי' הבו' והם חוחם ע"ד שהנקודים כ
בהוות חלה שהם שמות שהיה כי לחיה הוה כלי חל שם יהוד ובמלת
שהם נ"ם לחיה וכלם בחלוי יודין וכפי מדר הנקודו' הבו' בהויות הם
נ"כ עד"ו יוחם בלחיה ונם הם בסוד פנימי ומקיף העליון בבחי'
הכלים חל הנשמה שהיה כתר נלנלתה דחריך ריאה תכיכה היה לוריית
חשר בלללותיה היה בחי' רוח ומקיף הקטן ונם היה בחלקת לנ' בחי'
יוד הי ואו הי
והם נ' הויות בפ"ל דק שחלוחים בס"ג כזה
ונם נקודם בזוג כנ' הויות דלחוכות דע"כ
רק בזיקוק נירי ים פנול וכן עד"ו הוה בכלים שלהם שהם נ"פ לחי"ם
ונם הם בחלוי יודין כרחשוני כי בשם זהי לית חות וד"ו כמו שים בשם
הוי"ה כדי שתדמה כאן חלולין ונקודתן בזיקוק נ' הויות לחלו הם"ג
דריאה תכיכה שהוה נפול בחוקם נירי ריאה תליתאה הוה נוחת
סתיחאה חכיה דת"ח חשר כללותה היה בחי' כפש זוהר פנימי דע
ריסין נם הם נ' הויות כפ"ל דק שחלוחים הם בחלבין.

מה יוד הא ואו הא ונס נקוד כמו ס"ג הויות הפנימיות דריש"ת
בכוליה רק שבמקום נירי יש סגול ועוד יש שבוי כי במקום קמץ יש פתח
וכן עד"ז הוה בכלים שלהם כי הם ג"פ להיות רק שתלויים בחלפין כמו
בהויות שבחי' ריש"ת ונס הם מנוקדות כמו ההויות אלו עיקן דחלפין
ומכה תתחת כי הם ג' ריש"ן וכל"ק יש ג' הויות ואין ל"ק הויות דכלים ש
בחמה שיש בכללות ג' ריש"ן אלו י"ח הויות ואיהיה ז"ס חי' עולמים כי
אלו הם י"ח שמות כמשך החיות לכל העולמות כלם ונס הם בשמות הם
ח"י העולמים שהוא ריש"ת דחריך ויחיתו מתעלם בתוכו (ע"פ מה
שכתבתי לעיל מלי כיהו חלם דליהו לחמצי דכלא לפום קנייהו
כלל העול כי תריך לחפין כולו בקיצור כתר של כללות עולמות הפילות
והוא מתחלק לט"ס וסס חיות וכשאה חל כל אתילות לשאר הפרצופי'
ומלבישים זותו ע"כ.) וכתב שוד שם כי ג"ן כיתין דשערי כפקו
מחויבת להי' ג תקוני דיקנא מחוחא מתיאלא וזש"ל ומכה משם כמשכו
לל י' ג תקוני דיקנא וה"ל כמנת ג' שיתין דחויבת כולם במלוי דם"ג
וחמשם בכל הויה מלאו יש ג' יודין ככנד ג' שיות לחרות דנפקו מתוכה
להאיר כי ג' תקוני דיקנ' ומס הם ג' הויות וכנודע ע"כ. ומכה הקדמנו
כי חסד דעתיק נגוו בריש"ת דגלגלתא ומחכו לוקח לכלא חסד זה חסד
ונבורה דעתיק במוחא מתיאלא ככ"ל ומחכו לוקח ביכה וע' יחודים
כשלהו בביכה והו ביכה נותן לזעיר לחפין נס הדעת דעי' שהוא בחויבת
וכולם מתלבשים בז"ת עיי לעיל דף כד בטוב טעם ובדלותא בפ'
מלואי ע' תקם"ג מסטרא דחכמי הוא נניו בנויו חד עטרא דחקדי
חסד ומסטרא דחמת חד עטרא נבורה וכלהו מתעטרין בריש"ת
וחויב לון וכד נהירין לגלין תב והם לחקרון תפלין דריש"ת וכלא כעיל
בן דת ויריט כלא ע"כ. לזה תחר שכוונת תלת ריש"ן הכ"ל וכ"ל
בכוונת בדעתך יחוד ח"ו וכ"ל דף ג' ע"כ ולהיות מסם לחתא והוא
יכיה לברתא וברתא מיכיה לחתן וכו' מחמר הכ"ל: ולזה יש לכוין
כל היחודים המוכרים סם דף ג' הכ"ל והוי תבין מלואי פ' לתקי חות
ע' תק"י וכתר יונה מעלין וכו' והכה לחתא בפ' נשא ע' רמ"ב תלכא
כד כתיב תן דיקנא יקירא עלאה קדישא סתום וטמיר מכלא במשחא
דרבות קדישא לדיקנא דזעיר לחפין וכו' והוי דיקנא עלאה ת"ד
דפרצופא ומשיחותא דזעיר לחפין לתתקן בתשעה תקונין ובשעתא
דנסיר דיקנא יקירא דעתיק דעתיק בהוי דיקנא דת"ת נדלין
עלייהו מכוונין דמשחא עלאה בהוי דיקנא ומשתכחין בהו עשרין
ותרין תקונין ומהיה כנדין עשרין ותרין לתוון דחורייתא קדישא -
ע"כ: ומס ע' רם"ג תקוני תשיעאה יתערבין שערי עם לחיכון
דמתחברין שערי כלהו בשקולא מעליית (ס"ח מלייתא) עד לחיכון
שערי דתליין כלהו בשקולא שביבא כחד נבור תקיף מחרי כפחוי
קדמין וכו' ט' תקונין לחלין לשתכחו בדיקנא דת ובשלימות תקונא
דדיקנא דת לתקרי בר נש לתתא נבור תקיף וכו' ר"ח פתח ואתר תן
קדישא בקיומי' תליית בהו נבורה תקיפא וכו' ר"ח פתח ואתר תן
שהיגר קדישי יה שבעי בחרחב יה וגו' עד שכטוח בכדיבים תבת בכא
ט' תקונין דבדיקנא דת לכבי תקונין לחבריך דוד בגין לנשח לשאר
מלכין ולשאר מחין ס"ח כיון דאתר הכי ט' תקונין לכתר אתר כל
גוים סבבוני בשם יי' כי לחילם אתר הכי תקונין דחויבת לאתי
לחנחיכא משום דכל גוים סבבוני ובתקונא דת ט' דחיכון שם יי'
לחשבון תן עלויה וכו' ע"כ ובזה תבין בפוד ויעבור יי' על פניו והכה
פתח יורדת בחרת קונח דשערי דחריך לחפין - ויעבור יי'
שהם כל חוורתיי על פניו דז"ת ומתיחין בו הי"ג תקונין דיקנא ואתר
לשאר כבר בתייצב בריש"ת דז"ת לו קרא דמשיך ת"ל ויו שם יהוד
לשעלה כל' תקונין דיקנא עלאין וכו' וכבר התרכתי דף כ"ב כי סוד
דיקנא הכ"ל כמשכת מנבורה דעתיק המיתלבש במוחא מתיאלא דחריך
ולכן ע"י דיקנא יש להכרית לרשעים - ובזה תבין סמיכות מזמורים
שכתבתי לעיל נבי נבור בחרן פור נתן לחכיוכים וגו' רשע ירח' וכעם
ותחות רשעים תחכד ותו שיך הללויה וכל ההלל תבל חוכל לנגח
את אחר זה מן המיוכר קראתי י"ה וגו' קול רכה ושועה בחלי נדיקים
יחין יי' רוממה ותחתא שם ג"פ שם יהוד לכוין להמשיך מן שם יו"ד ה"י
וא"ו ה"י שהוא בסוד דיקנא הנקרא חוורתא ומשם כמשכו ג"פ שם יהוד
ומשכים כי" ג תקוני דיקנא ותו יש לנגח כל"ל. ובזה תבין נוי ס"ק
דל"ה ויעבור יי' על פניו ויקרא אר"י שלמה תקרא כתוב ח"ו לחומרו
שלמד שבתעטף הקב"ה כשליח צבור, והרוח לחשה מדר תפל לאחר לו כל
מין מיסרא חוטחין לפני יעבו לפני כסדר הזה וכו' ולפ"ד התרה סוד
הזה כי דוקא שלחר ויעבור יי' על פניו וכל זה הסוד כדיוק הכל כ
וכ"ל תבין מה שהתרכתי מלחר ס' כרחשי' ע' כ"ו ועלו מוסיפים נדיק
ובנקבת ישרא בכר נין רוח דיסיד לפפו' חת כד עשו רוח דשחלה ת"ח

דשמיך לי' והי' לחלך וגו' כל העמו כי כבר התרכתי בכר נין ר' דיסיד
לזה בהלכי נדיקי' יחין יהוד רומחה והכה שם בפ' כשלח ע' רמ"ב קודש
שמתחיל בסוד הדיקנא דכתב שם תלכא דעתיק לחיתת לחיקרי שם תלכא בוחת
דכתיב י' תלחיש דהלי הוא שם תלכא דעתיק דכלא ד"ח וכלא הו' שם
תלכא וכו' וע"ז מביא שבריך להמשיך סוד י' תקוני דיקנא דע"ק ל"ח
והכה כתב שם פתח ד"ה ואתר ואתם הדבקי' כיי' וגו' מלן עתיק קדישא
כיעדל דכתיב בהו לשבריך ישראל מי כמוך וזסוד דחתדבקותא דלעילא
בשתי' קדיש בעלמא דין ובעלמא דחתי יתיר מה"ד ואתם הדבקי' ולא כתי'
הדבקי' לי' אלא בי' מוסיף ע"כ ומובן מה שכתבתי ע"פ מ"כ דחלי"ד
ומבהן מבוויכי' בחכפיהו בתרין לוחין יקירין דחיכון י' דחיהו כחכפין
דלעלן בתרין יודין בחוטפין דלעלן כתיב ו' ע"כ. ולפסוד זה חיתת בפ'
בספיכה דף ס"ו אתר רבה עתידין נדיקים שבדקדקו על שמו של הקב"ה
שב' כל הנקרא בשמי וכו'. ע"ש והכה נבי ישראל כתיב ואתם הדבקים פי' נת' בספיכה
ביהוד וכתיב י' וזקף כפופים ר"ת שם מנויריים בשם יהוד ונס דבוקי' דף ע"ו
בשם (יוד הא ואו הא) כאשר כבר התרכתי בסוד הזה נס בסוד דבר ל
בני ישראל ויקחו לי תרומה תרום ה' כי אם סוד במעלה זה לו הוא
מוכתר בכתרין עלאה דבי' שריון עלוית העלוית לחקימה שביכתת ע"פ
אתר פ' בחח ע' תת וע"פ כי תבא ע' תקמו עיי' כל זה לעיל דף י"ב
ע"ל וכזה תבין פסוקים כפ' בלק וקרקר כל בני תת וגו' וישרא"ל ע"פ
חי"ל הכה ס"ת הלל והוא כי הקדמנו ל' ויהיו ניסול דכתר הרים
דתתתר חיך בכלת משיחים הלל בן אחר וע"ל דף ח' עד לחבל הקדמנו כי פי' בפסוק כפ'
לח תתפיים מטרוכית עד שתרלה נקמה וכו'. לזה תאתר וקרקר כל בלק
בני שם וגו' וישרא"ל עשה חיל כי הוא יעשה שניהם יעשה חיל וגם יהיה
עזר להקים לשכינה הקדושה בם"ת וישרא"ל עשה חיל ו רק הלא נריך
להמשיך מו דע"ק והכה לית כפ' מפטיר ע"ר"י ו בהאי תיקונא דכלא מחמר משפ"ם
תשתכח וכו' לתתון דחיכון בהאי תתר שלימות לתתשיין בהו לחה"ע ע' ר"י ו
אי"ה ירחו דעתיק קדישים סתימים דכל סתימי ח' יהירו דחכמת דלא תשתכ'
ולא תתדבק דכתיב לה ידע תכוס ערבה ה' יהירו דחאת דכתיר וכניד
ונפיק ומשקי לכלא ויכולכבין עד דיחטא הסוד רבו' ומלי לבדק ויהיו
לתקטר בכוקד סתים וכו' יהירו דפ' עבדין דחתיכו מהאי רוח דנפיק
(ס"ח דכתיר) מן פומ' כדין ע' שיתין דקכ"ה לקבלהון בחרעא כל הנפש
לבי יעקב הבאי מגרים ע' דהח יעקב אלח בחרט ע"כ וזו סוד הכ"ל
מה שכתבתי בכויר דבוק מחמ' לחויו ומס תלת' וכלא לחיד מעתיקא
קדיש ע"כ הייכו סוד א' והכה זה סבוד כרחו בר"ת "וישרא "עשה "חיל
ג' כתיב אחה"ע וכאשר כתבתי בפ' פסוק אשריך ישראל וגו' ואתה
על במותימו תדריך וכזה תבין פסוקים בפ" אם בחוקתי תלכו וגו'
ונתתי גשמיכם בעתם וכתבה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו וגו' כל
מימשך הפסוקים הכי י' שהיכם תשר אתתי לתכם מ"ח ואשבר מוטת
עלכם ואולכתכם קוממיות ר"ת אתר תזיר מחתים לחות כשני קומות
דלה"ר כי הקדמנו מה דחי בפ' כשלח ע' רסה בכל אתר דיסתכח יי (ביוד
הא) אתי ומכי וכו' אד לאויר חפין וחד לעתיקא דעתיקין ואע"ג דכלהו
חד וחד שמא לקרון ותבינן לחימתי לקרי שם תלת בזוה"ק ויי' אלהים
וכו' גם בפ' תל ע' רמ"ג חסם קניהו ת"ק שלי עלמין לתפסט חוורתא
דנולגלתא דרישוי ומכהיר דהאי חוורתא יתיר נדיקי לעלמי' לעלמין
ת"ק עלמין וכו' ומהאי גולגלתא נהיק טלא דחיהו לבר ומלייתא לריש'
בכל יומ"ע כ' גם הקדמנו בתפי הלה"י ע"ל ונריך שתד כי חדם תחתון
זכר ונקב לאיב כרמוי בכלוס ובדמותם של בחי' ו של ת"ת לבדו הו בחי'
מלבו אתר כל חדם וחדם רומז ל כל התילו כולו מרחש ח"ח עד סוף
המלבו כדתיין ח"ח לשר מיתפשט בכל ע"כ וזהו ואשבר מוטת עלכם
ואולך לתכם קוממיין ד' קומין מן ח"ח ותפשר ישרא כי כתי' יי' שלחים
לת אחד והקדמנו ל יי שלחי דהוי הוא שם תלת דעתי דכל דוכתי לחכנין
ולסוד זה פתח פרשה זו בחות א לסוד הכ"ל וזהו ואשבר מוטת עלכם
ופי' של פרשה זו תבין ע"פ מה אתר מקץ ע' תן ואתר בחריכו בסיון ס' מחר כשלח
בח"ת ונס מזה תבין ומאור לדוד בשבועתו לת טעמו לבני תבשלם וגו' ע' כ"ל
וכן בשלח ע' קי ויבחו חלימה ושם שתים עשרה עיינות תים ושבעים
תמרים ויתתקן חילנא דקדישא בתריסר תחוינין כתרבע מטרי עלמא
ויתתקף בשבעין ענפין וכלא כנוונא דעילא כהיהיו שעתא כעיף
טלא קדישא מעתיקא סתימאה ומליא לריש"ת ד"ח לתתר דחקדי שתים
ומהיהו טלא דכהורא עלאה מעתיקא (והכה מעיין דכהורא עלאה
היינו גבורה דעתיקא לחתר מיתלבש במוחא דת"ת ד"ח הנקרא טלא וכו"ל)
כעיד ונחית לתתא ע"כ היינו כ"ל מחמר לחויו שכתבתי לעיל
וסוד של שתי עשרה עיינות תים כי תיתא בכתבי האחי ו"ל לחפס קניהו
כי הת"ת נקרא (ו) ובו מתלבש שלש ע' דת"ת בסוד (ו)

כי לעיל בסוד קטן כתבתי בשם האר"י ז"ל דשב כי הכה לחיך תלפין יש בו כללות תלת רישין ורישא עלאה דלא אתיידע תחת ס"ם ואין בה תפיסה כלל ולא אתיידע לעומק תרין רישין לחדכין יש בה נלוי קצת לך כלומר לא פתנלו בהם וכו' אבל מנמנו בהם ובעלמו בסוד אות (ו') וכו' ס"ב בת"ת יש בו שבי (ויו"ן) וזהו סוד י"ב נהורי לבסטן שבת"ת ע"כ ובזוהר אתיהב סב"ל ותבין טעם י"ב שבטים. ונם תבין אתיהב קב"ן ובהר יונה יעדן להשקות לת הגן ומשם יפרד לחיכון חסד וכו' ע"ל. ומשם לשבעים בשם כי כתשבטו מן ז' תתלין דעתיק יומין משם חנ"ת כמי"ם דע"י היות לשבעים בו' תקוני דריש דחיך תבין דחיתת בפ' בראשית ע"ש ז' סתרין נוסתרין לתתקן ותזדמן בחד נולנלתא תלייא טלת דבדולחא וכו' ע"ש. ובסיות שהקדמנו כי מן סהוה טלת כעיף להסות דלבר כי סם שם מלת וסוד י"ב מעיינות הכמשכי מתיבוך ת"ת ו' ת"ת וכב"ל ולזה היה בהת תלית שהם שבעים דאה תרתה בסוד (ז') ל בפ' פקודי ע"ת. ת"ח אר"ח ואת הלחם ושבע מלות ותשוב ושבעים עשה ויים לעתמדים לאחלי (וי"ם) חלת כמין (ו') הוו: ורשיתן מחצה בהבקה וכו' בנין דכל (ו') בסט דרחמי קח לתיתי וכו' ת"ר יצחק לח ידעתיך לי דח עבידתה דקדש לו דחזל דכתיב ואת לחלף וכתיב התש הלחם כלומר לך שלמה וכו' ודח לימו חול וכו' ת"ל לאו הכי דחי הוח חול לח יתעבדון מכסון ויון ע"כ:

ואתה תיתן בפ' יתרו ע' קנ"ו לי זכי בפקודת דחוריית דהת פניו מלכח יחיכי לקבליה ואתדבק בנוסח קדישה ועל כך כתיב כהו ביזרחל ואתם הדבקים בייהו"ד חלהיכם וכתיב בכים לתם ליהו"ד בכים לתם ממש דכתיב בני בכורי ישרחל וכתיב ישרחל לתר כך לתפלה ע"כ. והכה מדייק הדבקים בפ' גם מדייק בכים לתם ממש דכתיב בני בכורי ישרחל ליתת בכתבי האר"י ז"ל בסוד ק"ם וסוד הדבר הזה שהדשתיך בסוד בשמה לבשמה ובשמ'ורוח וכפש כפש מחלבו' ורוח ת"ת ובשמה ביה'שמ'לבשמה מן החכמה ולמעלה הרי כי הם זכה לבשמה ובשמה לבשמה לזי הם בכים של חכמה ובינה ואחים נעוריה של ת"ת ומלכות וזהו למען יחיו ורעי כי קרחם הקב"ה ליעקב לחים וריעים כנד הבשמות ובכים לתם ליהו"ד ח לחליהיכם כנד הרוח והכפש וכו'. וזה כרמז בפ' ושבעים ע' ריע דייד כתיב והחכמה מלין תבח תורייתה מחכמה בקדק דלתר דלקדי קדם ודחכמה בקדק מלתר דלקדי קדם קדשי' ר' יצחק לח'כן יובלח לתקדים קדם ויעקב כלילן מכוייהו הם"ד ולחבי קדם תשין לי בקדושתה קדוש וקדושת קדש (חסר ו') זה בין חלי להלי ח"ל דח לעילח לעיל' (ו') הייבו קדש כלי (ו') ודח לאן הכי דכתיב והיה הבשאר בניון ובכותר בירושלים קדש יחתר לו כהלי לתר לקדי קדוש ולעילח לעילח לקדש: ובזה תבין

פי' מלתר ס' תתור ע' קנ"ו

חוקמיכלי בסוד דוכתבי לחבל כזה דחיה קדושה לעילח על כלח הכח לית קדושה בלתעיתה קדושה לתתח וכו' וזה דלקדי קדוש קדוש קדוש דהת קדש מיכבי לי' רוח דרחשיתה דכלח הוחיל ומתעכח לחבלי לקדי קדוש דהת תעין (ו') לח לחבכח שלח רוח הכי ודלי ויעקב ועקבי לתתח כנוונה דלחלהי עלאה לעילח דכתיב בהו וקב' זה ג' וזה ולתר קדוש דהת תעין (ו') לח לחבכח וכיון דישרל קח מקדשי סלקי מתתח לעילח יקרי עלאה עד דלסתלקן לעילח כהיר הכוח קדש כהו וכדין לעילח כיון דלימין שמים לסתלקן לעילח כהיר הכוח קדש כהו וכדין לקדי לעילח קדוש וכו' ע"ש ותבין הרכבה: כחוור לתתר כב"ל שתלריך שם הרכ' וכב' רי"ד בסופו תלהי ר"ח כתיב ולחבי קדש תהין לי מהו ולחבי ולבתר קדש שלח לחבי קדש ודלי דתניון לח נפקו ישרל לחיות שלח מסט' דיובלח וכו' וכתיב כיובלח יובל היה קדש לכם תהי לכם קדש ודלי לכם ודלי נקב"ה לתתר דח וע"ד זכו ישרל לתקדי לחים ורעי לחתר לקב"ה דכתיב לימן לחי ורעי לבתר לקדי קדש ותש. דכתיב קדש ישרל לה' לחשית תבואתה קדש ולח לחבי קדש ע"כ. ולפי תה שכתב בתי לתתר ס' כב"ל קדש ישרל לי' לחשית תבואתו מירות שלהה דכל שלתר דדכורל קדש לחיהו ומדבליק בזה בקדש ישרל הוה וכב"כ קדש ישרל לי' לחשית תבואתו ע"כ: לזה תיתת במדבר לחשית בשבול ישרל שקדש לחשית כי הקדיכו בתתר ס' לרחשית ע' ע"ט כ"לחשית ב' לחשית היה חכמה וכו' ולפ"ד ת"ם כי תרתו כי תי מזוכה עד חכמה לו נקרל קדש על שם חכמה ת"ל בקדל ישרל מזוכה עד חכמה והכה לחרכתי ולחקרי לחשית דהת כתיב שלהה טתירל והוה בוד א שבתיבת ברל שית עין לעיל דף ו' ע"ב ולזה כתבתי אשרין ישרל וגו' ודלי כשלתה בת בייהו"ד ישרל לעיל לחבל חם תוכה נם לפתר שהיה לכל עדיין חפ"ר כתר כי טתירל היה לחבל חם תוכה נם לפתר שהיה

אי לח לחשריך מזכית נם לייחידה. ומשם הקדיכו מתתר ס' לחזיכו ע' תקם"נ כי חם לביכה תקרל לתבוכה תתן קולה וכו' כי מכייהו עלאה כיכה עלאה תתבוכה ביכה חב וחם וכן ל"ה חב וחם (ו') כן בגוייהן וכו' וכללה דחב וחם וכן לקדי ביכה וכד כתי לחכללה כלח כ בהלי לתכליל וחלי חב וחם וכן לקדין חכמה וביכה דעת וכו'. והלי כן לקדי בוכרת דכתיב בני בכורי ישרל. וכגין דלקדי בוכרת כטיל תרין חולקין וכו' וחלי הוי ירותת דחבוי ותתיב יליית מלי ירות דת עשרין דהוו נביזין בנוייהו וחכמיהו לבן דת וכו' זכד כהדין חלין חב וחסעליייהו כלהו לקדין תפילין דרישת ע"כ

זכה בכח לביחור מלתר פרשת יתרו כי בעם רחשון מביח בניס לתם ליהו"ד חלהיכם היינו מזד כפש ורוח ותחד כך הקדימו כי חם וזכה לחכמה וביכה לו נקרלים בשם חים ונקדלים בניס לחכמה וביכה. ולזה בניס לתם ממש דכתיב בני בכורי ישרל. ולמה נקרל (ו') שהוח סוד תפלרת ישרל בשם בני בכורי ישרל שהוח כטיל תרין נניוו דחכמה וביכה ולחין לקדין תפילין דרישת. ולסוד הכורת הזה כתיב בתפלין ד' פרשיות עיין בפרשת בראשית ע' ת"ח פרשה דחשוכה קדש לי כל בכור ועיין לעיל:

להראות כי כשמיעו יוציא עד קדש ולכך לזו מוכיחין תפילין

ולרמז נם שזוכין לכתר לכך ים כ"ח פעמים שם ת לחי"ה כי הקדימו כי לחי"ה הוח בכתר ולרמז שכתרת עלאה טמירלה לכך חיכו בת רק דרך רמז וח"כ תפילין שם ד' פרשיות כנד ד' לותיות יהו"ה שהוח כולל כל הסוד כל"ל רק יהוה לכך יש כ"ח פעמים כנד שם לחי"ה. והכה ליתת בנש"ם דברכות לחוד רבין בר דב לחלל ת"ר יצחק חכין שהקב"ה מניח תפלין שכתב בייו וכורוע עהו וחין עוזו חלח תפלין שב"י עוז לעמו יתן ויכין שהתפלין שם עוז לישרל דכתיב ורחו כל עמי חלרן כי שם י' נקרל עליך. ותניח ר"ח התגדל חלו תפלין שברחש (פיימו כב"ל כי תפלין ה כמשכים חן חכד דעתיק ונבוהה דעתיק וכב"ל דוק היטב ותמיחה כי לח כתכם ליתת בנוי פרק חין עומדין ר' יהושע הוה יתיב קמי דבר חזייה דהוה בבח טוכח ת"ל ונילו בראבד כתיב ת"ל תפילין מניחת ב"כ ולפ"ד ת"ם (הכה שם תפלין דחחרי עלאה חה כתיב כהו לחיר ויו כעיך ישרל נוי לחד בחרן וכו' לחבל לו הכשם חלהיכם ולתתך עלין וגו' ולפ"ד ת"ם חלח נרחין להיות כרחו בתפלין סוד ד' שמות יהו"ה וסוד כתר. והכה נקרלים ישרל היינו קדש ישרל ליהו"ה לחשית תבואתו שהוח (י') בסוד קדש לי כל בכור חכל חלח

נרין לרמז נם סוד כתר כי הקדימנו יתתו מריבו מריב (ו') עליו בשמים ירעש מהו עליו בשעתח דטלח דע"ק שריח עליה ויעלה ריסיה בהוח לתתר דלקדי שמים כדין ירעש ותבר חלילין וכו' וכב"ל. וכן הוח בפרשת פקחם ע' תת"ח חלך מוכתר בפתרת עלאה דבה יחלוך בשכיכתך דלילי כפש יתירה יהו"ה רוח וחיהו כלילן ' ספירלן כנוונה דח (י') חכמה (ה') ביכה (ו') כלילן ' ספירלן מחסד עד יסוד (ה') חלכות (כ') כתר על ריסיה ובנין דעלת העלות חופלח ומכוסה בתלי כתר ותתעטר בשם יהו"ה וכו' לית סולטנות לסחילל ולכתח וכו' וח"כ תפלין דמלרי עלאה חה כתיב בהו שיריה ככלל נם כתר: ובזה כבר הלרכתי מלתר ס' סכחם ע' תף תפלין דמלרי עלאה כתר ומלי כיהו מלרי עלאה וכו'. והשיב כב"ל חכמה רק קשה לו הלח נרין לעורר עד כתר וכב"ל וע"ו קלתר ומי כעיך ישרל נוי ונו' כיהוד וכו'. כי חיהי כתר וכו'. דכתר חין סוף בפרשת פקחם ע' תת"ח חלך מוכתר בפתרת עלאה דבה יחלוך בשכיכתך דלילי כפש יתירה יהו"ה רוח וחיהו כלילן ' ספירלן מחסד עד יסוד (ה') חלכות (כ') כתר על ריסיה ובנין דעלת העלות חופלח ומכוסה בתלי כתר ותתעטר בשם יהו"ה וכו' לית סולטנות לסחילל ולכתח וכו' וח"כ תפלין דמלרי עלאה חה כתיב בהו שיריה ככלל נם כתר: ובזה כבר הלרכתי מלתר ס' סכחם ע' תף תפלין דמלרי עלאה כתר ומלי כיהו מלרי עלאה וכו'. והשיב כב"ל חכמה רק קשה לו הלח נרין לעורר עד כתר וכב"ל וע"ו קלתר ומי כעיך ישרל נוי ונו' כיהוד וכו'. כי חיהי כתר וכו'. דכתר חין סוף בפרשת פקחם ע' תת"ח חלך מוכתר בפתרת עלאה דבה יחלוך בשכיכתך דלילי כפש יתירה יהו"ה רוח וחיהו כלילן ' ספירלן מחסד עד יסוד (ה') חלכות (כ') כתר על ריסיה ובנין דעלת העלות חופלח ומכוסה בתלי כתר ותתעטר בשם יהו"ה וכו' לית סולטנות לסחילל ולכתח וכו' וח"כ תפלין דמלרי עלאה חה כתיב בהו שיריה ככלל נם כתר: ובזה כבר הלרכתי מלתר ס' סכחם ע' תף תפלין דמלרי עלאה כתר ומלי כיהו מלרי עלאה וכו'. והשיב כב"ל חכמה רק קשה לו הלח נרין לעורר עד כתר וכב"ל וע"ו קלתר ומי כעיך ישרל נוי ונו' כיהוד וכו'. כי חיהי כתר וכו'. דכתר חין סוף בפרשת פקחם ע' תת"ח חלך מוכתר בפתרת עלאה דבה יחלוך בשכיכתך דלילי כפש יתירה יהו"ה רוח וחיהו כלילן ' ספירלן מחסד עד יסוד (ה') חלכות (כ') כתר על ריסיה ובנין דעלת העלות חופלח ומכוסה בתלי כתר ותתעטר בשם יהו"ה וכו' לית סולטנות לסחילל ולכתח וכו' וח"כ תפלין דמלרי עלאה חה כתיב בהו שיריה ככלל נם כתר: ובזה כבר הלרכתי מלתר ס' סכחם ע' תף תפלין דמלרי עלאה כתר ומלי כיהו מלרי עלאה וכו'. והשיב כב"ל חכמה רק קשה לו הלח נרין לעורר עד כתר וכב"ל וע"ו קלתר ומי כעיך ישרל נוי ונו' כיהוד וכו'. כי חיהי כתר וכו'. דכתר חין סוף בפרשת פקחם ע' תת"ח חלך מוכתר בפתרת עלאה דבה יחלוך בשכיכתך דלילי כפש יתירה יהו"ה רוח וחיהו כלילן ' ספירלן מחסד עד יסוד (ה') חלכות (כ') כתר על ריסיה ובנין דעלת העלות חופלח ומכוסה בתלי כתר ותתעטר בשם יהו"ה וכו' לית סולטנות לסחילל ולכתח וכו' וח"כ תפלין דמלרי עלאה חה כתיב בהו שיריה ככלל נם כתר: ובזה כבר הלרכתי מלתר ס' סכחם ע' תף תפלין דמלרי עלאה כתר ומלי כיהו מלרי עלאה וכו'. והשיב כב"ל חכמה רק קשה לו הלח נרין לעורר עד כתר וכב"ל וע"ו קלתר ומי כעיך ישרל נוי ונו' כיהוד וכו'. כי חיהי כתר וכו'. דכתר חין סוף בפרשת פקחם ע' תת"ח חלך מוכתר בפתרת עלאה דבה יחלוך בשכיכתך דלילי כפש יתירה יהו"ה רוח וחיהו כלילן ' ספירלן מחסד עד יסוד (ה') חלכות (כ') כתר על ריסיה ובנין דעלת העלות חופלח ומכוסה בתלי כתר ותתעטר בשם יהו"ה וכו' לית סולטנות לסחילל ולכתח וכו' וח"כ תפלין דמלרי עלאה חה כתיב בהו שיריה ככלל נם כתר: ובזה כבר הלרכתי מלתר ס' סכחם ע' תף תפלין דמלרי עלאה כתר ומלי כיהו מלרי עלאה וכו'. והשיב כב"ל חכמה רק קשה לו הלח נרין לעורר עד כתר וכב"ל וע"ו קלתר ומי כעיך ישרל נוי ונו' כיהוד וכו'. כי חיהי כתר וכו'. דכתר חין סוף בפרשת פקחם ע' תת"ח חלך מוכתר בפתרת עלאה דבה יחלוך בשכיכתך דלילי כפש יתירה יהו"ה רוח וחיהו כלילן ' ספירלן מחסד עד יסוד (ה') חלכות (כ') כתר על ריסיה ובנין דעלת העלות חופלח ומכוסה בתלי כתר ותתעטר בשם יהו"ה וכו' לית סולטנות לסחילל ולכתח וכו' וח"כ תפלין דמלרי עלאה חה כתיב בהו שיריה ככלל נם כתר: ובזה כבר

בשיעו וכו'. לזה קלתר הלח נם עשה ובכה

ד"ה ומוסלח
מיתמר פ'
ויתיתבן ע'
ע"ק ד"ה

והכא מה מיתמר פרשת ויתיתבן ע' ע"ק ד"ה וקדרתם לחות על ידכה הוא לוקמוה על ד"ה והוא שיתלח וכו' והכי ריש יעקבי דרויאת לוקמוה בריה דלהון דהכא כתיב דתפלין בהאי נוונא קדם לי כל ככור לקבל כתרת עלאה דכלא והיה כי יביאך לקבל חכמה שתא ישראל ואהבת לקבל ביה והיה לקבל חסד לבתר כלילן כלהו כדרוע' מיתלח דאקרי עז וכתיב בזרוע עוז ואין עז אלא תורה ואין עז אלא תפילין ואילין לית אינש יכיל לנבן ע"ט בנין דכתרת עלאה כליל כלא ואלא בחוצפה • ועוד כי יהיה כי יביאך ביזיאת מצרים תליא הוא לתר דאתכתש ביה חיזו לעבדין וע"ד לא מתתקן תרחיצו • (ישעיה כג) כרחשית ע' ו"ו וע"ו קאמר והכן מחכמה שרין ואכי הוא דקב"ה כליל לון וכן מרכבא לעילא תרכבא לתתא מרכבא דמוחא מרכבא בתתר דלבא שריין בנין דדא בדא לתקשר בנין דהיהו שתא קדישא עלאה דכתיב וירכו כל עופי הארץ כי עם יי' וכל מילן ד' דתתגבר בעטרת קדישא עלאה בחרעא וקב"ה מלך בהיכלא קד"ה מלך לסור בהדיוט כמה דקב"ה מלך ה"ב הוא מלך לתתא ועם כל דא וכתבתם על מזוזות ונו' ע"ש דלכתורה קשה וכי לא ידעו יתבי דרויאת דפרשה דשמע"ה ואהבת כתיב קדם לי כל ככור ומי דיקא לון לדרוש דפרשה דשמע"ה הוא סוד כתר • אבל לפ"ד ה"ק כי ידעו שריך לרמז סוד כתר לבך היו רוגזים לכלול כתר אבל הם הקשו בנין דכתרת עלאה כליל כלא היינו כי ים כ"ח שמות יהוד הם נגד הי"ה לרמז כי שם הי"ה שהוא בסוד כתר ולזה אמרו כתרת עלאה הוא כליל כלא ולא בחוצפה כי הקדימו כרחשית בחכמתא כרחשית תכויות חקוקי רחשית וכתרת עלאה טמירא לבך קאמר ואכן אחכמה שריין כי לעיני ישראל כרחשית אבל בתרת טמירא ה"ק לפי שהוא כללות כ

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' נקור

ולזה לותיו' הכ"ל עד (י') שאדוננו קודש מה שהדרכתי לעיל כי ברוך יחודו לבך לחתר (ו') בספר עם ז"ו יברכני לי וכ"ל לחנ לומדים בלות ח' חלבנו שיך הגדול כי ז"ל בפ' ויפא ע' שם ו' תפם קדישו בגין דלית לתתון ברוח דמוקבל ותתון ברוח דדכורין ולתתכרו כלהו כחד והוו חד ברוח דשוק קדישין שליט והקדימנו כי סוד היחוד נרמז בב' לות ית (ז") לזה לחד שלנו מתוודים והרשענו זלנו כי לה עשינו סוס יחוד לנו לומדים לות ח' חלבנו שיך הגדול והכה בהיות שבירתו סוד יחוד בלות כ' לזה לחד לות (י') בה לות כ' כדי שתבין סוד היחוד בלות כ' שסם יחוד ת"ת ומלכות ויחוד חכמה וביה בלות (ך') . והיות שביחוד נרמז בלות כ' תבין זה מלחר פ' ברחשית ע' קע"ד דעד לה חטח לחדם הזו לתתון לחלם"ח בית"ח מתתקנן ביה ומעיירין ביה בהאי עלמא עד דיטול לחת כ"ף ולתתקנו לדכר ונוקבא וכו' ויד לחבחים ליה לממלל וכו' דקשה למה לחבחים לרשע הזה כד יטול לחת כ' לפ"ד ח"ש כי יחוד ת"ת ומלכות נרמזה בלות כ' . והחדכתי בפי' הפסוק דכתו תרוס בכבוד רשע ירלה וכעס ותחרוק שיכון כי לה תתפיים ויטחכיתה עד דיתדון לרשע הזה הזה הכתוב נרמז בלות כ' לכך לחבחים לרשע ולכתוב זה כתיב בשבי תובחות לות כ' רבתי וע"ל דף ו' ע"ג . מה שכתבתי בכתוב כ' הכ"ל ובפירוש החל"י ז"ל בכתוב כט"י על פסוק תרחן בנקיון כפי ז"ל כפי נ' (יאא"ה החה"רוינ"ו החי) ע"כ והנה כתן נרמז שכי יחודים דת"ת ומלכות עסם (י"לחדוכה"י) ויחוד דשבי שהו' בח"ב והנה עס יחוד (י"ח ה"ה נ"י ה"ה) ויש יחוד היותר עליון בכתוב א' הנרמז בכתוב ך' בפשוטה שהיה כיצה לחת עליה (י') מלחעלה לחטה (יו') מלחטה למעלה ולכך כולל לכולם בבת לחת בעם הכ"ל כי בעם זה יש יהו"ה לחת ושבי שתות לה"ה לחד"י כי לחבי"ה בביצה ולחד"י בחלבות ושם הוי"ה (ח') כי הלה עם יהו"ה בלחתר עליון ומלכותו בכל מקלה כי עם יהו"ה הוא גם בלחת רק החילוק כי עם יהו"ה בלחת עם לתתון דכרכן ולחטה הוא"ב עם לותיות ושירין וגם החילוק הוא כי בלחת יְהוָה ת"ב בשירוק הכ"ל נרמזו ב' היחודים ועוד כי כוה לתיתי בכתבי הלר"י ז"ל ורוח דת כיום ההוא יהי"ה יהו"ה לחד ושמו לחד כי מה שיהיה עד עתה חבור הלחצון (י"ה) והשבי (ו"ה) יהיו לעתיד שכיעם עוים (י"ה י"ה) והו י"ה יהו"ה לחד ושמו לחד כ' היחודים הנ' יהיו שכיעם עוים ע"כ וזה"ב גם בזה לחבין לפני שיהיה לותיו' עם יהו"ה דכתי כיום ההוא שמעתי בם' לבית לשמיל שם יהו"ה שבו"ת בלתתון דכרכן ולחותיות שמיל ושירין מחוד ורליתי לותיו' שו לפני וזה"ב לפי זה כל שבי היחודים הם כרמוז ביחוד הכ"ל (ולפעב"ד כל זה ברמז דוד בתהלים קי"ט בלבות פי רפה בת יי' ומשפטיך לחדכי נפשי בכפי תעיד ותודיעך לה שכחתי בתנו דשעים פח לי ומפקודיך לה תעשיתי ע"כ והוה כי הדכרתי לעיל כי תלת ריעין הם כמשכים מן ע"ב שבגולגלתה דת"ק שכולל טל"ת וכולם הם טעמים וריעה תביכה שהוה חוילה ביסוד מן ס"ג דת"ק דקייכו טעמים שבם"ג שהוה לוין חטם פה שבת"ק ולחר שהיה תיקון כל העולמות שהיה ע"י יחוד ושבור ע"כ הכ"ל ום"ג הכ"ל ושתחדש שם ה"ה החדש מוה ריש' תלתתי ונם כתבתי כי לחבת הוה סוד (י') שבחוילה בסוד לור (י') ומקבל חסד דשתיק השתלבם בגולגלתה דחיך וביכה מקבלת נבורה דשתיק ימן ריעה תלתתי דת"ת ודעת דשתיק שתתלבם בחוילה והכה בחוילה יש ג' שתהן כל לחד יש בו ס"ג לחד כוה (יו"ד ה"י ולו ה"י) וג' שתהן טוסכין בלות חטם פה) ועשית לת מובח לחטח בלילי תבלת וליה פי לחשו בתוכו שבה יהיה לפיו סביב מועבה לרנ כפי תחרת יהיה לו לת יקרע והכה "לפיו סביב "מועבה "לרנ ר"ת שתו"ל "תחר" "לו "לת "יקרע ר"ת לילי"ת ומשפיק בניהם תיבת כפי ומכח זה לחתר פה קדוש דרש"י "פי' בפרש" כי תשת ליה בעבור כבודי ושתיתיך בנקרת הצור ושכתי כפי עליך וגו' פיר' רש"י ושכתי כפי מכחן שבתה רשות לשיחבלים לחכל ע"כ ולחתר השתי החל"י ז"ל שרש"י פי' זה ברוח הקדש ולפ"ד מובן מלא וזהו והסרתי לת כפי וראית לת לחתרי ופני לה יראו והוה לפי מה שכתבתי לעיל כי בדף כ' כיצד מתרלה לשמיל הענותר בנד לחורים כי כל זמן שכפי עליך לו נסתלק לל לחר לפל כי לסלק לת כפי לו וראית לת לחתרי ועיין לעיל מה שכתבתי בביחור מדרש שהיה מתעבה ס"ת תעבות והכלבים עזי נפש יכו לומר נתו ונסתוקה לנבי יי' והשיבו לו ולעכן שלנה שנלנת חוור לחחורך . ותבין כוה מה שסיכרו לחר י"ח פסוקי שמתחילין בכו"ן ומסיימין כבו"ן בפשוטה שכתבתי לעיל בדף כ' ע"ש בלילות : ולחר זה יבוח פסוק כי תעביר בשים לתך אנ"י וגו'

פי' הפלח על מלח' ברלשית ע' קע"ד

פי' פסוק בשמור קי"ט בתפלים

מלחר פ' יתרו ע' קכ"ם

פי' פסוקי כי תשח על והסרתי לת כפי וגו'

טוב טעם על המיכות

ועוד כי תלך בזו לח תכבה כי בתחלה היו מועקים בלחנו בלח ובשים . ועל פי מה שהדכרתי לעיל בדף ו' ע"ח וע"ש . ולפם קלישו יד הגדולה בשיכת יד לחוקה בשחלה בעוחדת דחתעבידת . לחיהי יד רשה ובנין דלחיהי מסטרל דשיכת ושטרל דשחלה כף בטיל קב"ה מוקמל דלשין שים הודוכים ולשון מוכרלין ע"כ . ולזה קלחר קרל כי תעב ד בשים הודוכים לתך אנ"י . והוה שהקדימנו כד עיילל א' בין (ו"ו) לל יתן חוט לבדיק וא' זה הוה סוד אנ"י : שהוה ר' יון ע"כ שחמן כי תלך בזו לח תכוה הייטו לת מוכרלין שהוה נישכם וקלחר לשם כי לתון שים על נמל ונו' . והוה כמו שהקדימנו בשלחר המוכר למעלה בשתניטו לחכני שש טהור לל תלשרון שים משם דלשון שים דל חורייתל דלתתר ותורם חור . ובנין דלכל כהוה כביב שמבוחל דשיל לחר לל יכובון שיהיו לתקרני נחלת כה בטיל קב"ה מוקמל שלשין מוכרלין ושים הדוכים נשם לזה קלחר קרל כי לחנ שים על נמל ונו' כי נמ"ל בשטרל קל"ל שהוה סוד ל"ל . ועל ידי זה נכרתו וחו מוחלים על יכבה . רוסה לומר שם שהיה תחלה ומהר יחרב ויכב . לחבל עכשיו ומוחלים על יכבה וחו לחנף רוחי על זרעך וגו' :

וחוא על פי שלחתר שרשת פנחס ע' תמ"ח תפם קדישו בהחוק זשוף יתעבר רוח יהיה תוספות על ישרלל . הוה דכתיב לשפוך לת רוחי על כל בשר וגומר . לחבל מביל שם שמוסף פסוקים וכולם מתחילין בכ"ף כפופה וכולם נם כן מסיימים בך' פשוטה ושעם שחנה פסוקים לילו כי הלה יש שבי יחודים וכ"ל בסוד כ' כפופה שהוא יחוד ת"ת ומלכות ויחוד ח"ו וכ יחוד העליון בסוד ך' פשוטה ובכל ל' שחנה לתתון לבך מביל שחנה פסוקים שמתחילין בכף כפופה ומסיימין ב"ך פשוטה וכ"ל ע"פ שלחתר יתרו ע"ל דף ע"ג ורוח לפם קדישו ורוח דכף לת לת דלקרני כף וכו' . לת לת לית היה רוין עלמין ודיוקנין עלמין תניכן כתיב ונם לכי לחכה כפי חל כפי דלילנתל דל עם דל ויסלקון כרכתן מעלמל כל מתחברין כחדל כתיב כף לת לת עשרה מלחה קטרת רמז לחכורת חבר וכך הוו כחכורת חדל כתיב ויברל שהים לת הלדם בצלמו ויברל ללהים לת הלדם דל סליקו דשתבה בלתר ברוח פנימלה לת הלדם רוח דכר ונוקבל כחדל ביכרל שהים לת הלדם רוח דכף לחרל ע"כ . כי שם תרלה בסוד היחודים שכתבתי לך לפם קדישו כי ביחוד ת"ת ומלכות שהוה (י"אה"דונה"י) ככללים זה הוה לותיות הזכר עם לותיות הנקבה והיו ליחוד חד ומולידין נשמות ליחוד עליון כתבתי לך וכתב שם ז"ל ומכל עקום יחוד של נירוף שמות (י"אה"הויה"ה) יש בן קנת דין למטה לחד שלותיות של נוקבל על לותיות של דכורל וכו' . ה"ל ר' ודלכל שיהיו לכל יחוד שעל ידי א הוה רחמים נחומים דכורל חוי וביה מעלה ע"כ לקבלה בסוד נקודה לחמצעית שכה סוד ' ולביכך ' ברחש ' בסוף והוה פלח יעקן כ' שהוה כא יחוד עליון סוד רוחל ברוחל ככללים זה הוה בפניוחתם כי יחוד (י"אה"ויה"ה) מלבר ויחוד א' מלבו והוה סוד הנשיקין הנעלמים בעולם העליון וכ"ל דמסיים ולביכך ב' כפופה ב' פשוטה כלחר לומה מסיני על ר"ע כך עלה במחשבה ע"כ . וזהו דקלחר ויברל לת הלדם דל סליקו דמחשבה בלתר ברוח פנימלה היינו יחוד שבי' א וקלחר לת"כ לת הלדם רוח דכר ונוקבל כחדל בלמל לת"ל כוונת הקדוש בליל שבת וכו' לכוונה כי ה"י ענגל מרת הכף ענגל"ל היד יתין ע"כ וכן בבלאבני וח"כ בשחבה שכי ידים חיבור כף לל כף והקדימנו כי כבי נ' (יאא"ה"הה"רוינ"ו החי) וכן נרמזים שכי היחודים לזה בחיבור הם כף ת' היינו שכי ' בחיבור וכל ת' הוה כף כי ז"ל כי ענגל מרת הכף ענגלה וכף בני עשרים כוונין יוד ת"כ בחיבור שכי כפים נרמזו כל סוד הכ"ל של שכי יחודים לזו עשרה והכ מלחים קטורת כל שבת שלילה וזו הוה סוד הכלחר עם שבנשמת ' הקדישים המוסרים על קדוש היחוד העליון מסוכת וירצו הבני להבהג תרין נטרי דנטירין כנוויהו והכירין לחני מלכ' וזו והכר יונל להיינו ביכה מעדן להיינו חכמה להסקות לת הנן ת"ת ומשם להיינו ביכה והיה ל"ל רחשים וחיכון ד' בתי דתפילין וכו' . וקלחר ע"ז וכך לחיכון בבלונתל דל עם דל ויסלקון כרכתן מעלמל ולסוד זה מיירו ז"ל כוכן וכ"ל בסוד שחנה פסוקים מתחילין בכף כפופה וכסוף כף פשוטה לסוד וזח"כ סדרו פסוק יכרכך יהו"ה וגו' והיינו כפשוטה כי בחבור כ"ל לזו יהיו כל הברכות כי הקדימנו כדחיכון בבלונתל דל עם דל ליסלקון כרכתן מעלמל :

והכה

ולו יקוייס כפי מה שהזכרתי בפ' פנחס במאמר הכ"ל לחבני שים לב
תאמרו מים מים דלעלן מיס דלתתא דלתתא בה ותורס לור
וכו' מתיון לחיכי יד רמה כלילא מיו"ב נוונין וכו' בה כטיל קב"ה נוקבא
דחיכון מיס הדוכיס וחיטין מוכרחין וכו' ע"ב כל המאמר בחריכו'.
דלה תרלה שבפ' שופטי' שמבית כל ד' מיתו' לדון למאמל וכל"ל מביה
לחר זה והיה כעין שתוכ על פלני מיס ונקי חמיה שבעה דבריס חוף
הכי מלן דלחורייתל'ת בהו פשטי דקרא דלשת רמז דקא רמיז חכמתא
ניימטרייאו'רזין טתירין וסתימין על לילן וכו' לריכו לחבני שים
והוה כי מביה לדון כד' מיתו' הכ"ל למאמל והקדמנו דוקא ע"י רזי
תורה לזה מביה קלי פסוק בפ' הכ"ל כי תצור לל עיר ימים רבים וכו'
וזה תבין סידור הפרשיו' שלחר שופטים ושוטרים וכל"ל מביה פ' כי
תבא למלחמה על ליבך ונתנו יי' ללהיך בידך ומביה בסדר זו לרבעי'
יבנו פקודת דת להלקו' לדשב דליהנו מאמל וכו' ועיין שם ע' תקנ"ה
בלריכו' כי כבר כתבתי לך לעיל ולפם קניהו להתחיל לה הביט חון
ביעקב ולה עמל בישרלל כנוסח דלית ביעקב וכו' עד סוף הסדרה
כי מוכרת הוא ולפם קניהו וישרלל לתתא לי לית בהון יחירי ידו'
וכו' בחומה עלך בשמ"ד דיכו"ל וכשמ"ד מפרש (דהיינו יו"ד ה"ל
וה"ו ה"ל) גלי ליה לבישי מתבניתין דלשתמודען ליה ולה יתחלל
יתיר ע"כ: ובפרש"י ויולך ע' תקנ"ו לחר רבי לליעזר זמיכן חימן
ישרלל למיתר שדיתה מתתה לעילא ומעילא לתתא ולקדרת
קדרת דמהימנותא דכתיב הן יביר משה ובני יפר לל את הסדרה ונו'
לו אר לה כחור הלה לו יביר לת הסדרה מתתה לעילא עלי כחר
עבו לה עלי בחר קק לאתרוך לאתחברא בבעלך דהה עד הסתה
בנלותא לאתכת עמיה בחר תברוה שרים דלולידו לה אבה וחמה
לעילא כרוה כדיבי הטה הלין לחכמן דלקרון כדיבי עמים כרוה
לתר לחודוניה כה מלכה בברכלן ובחה הות וונה במחוקק דת יסוד
בחסבותם דת נכח והוד דת מעילא לתתא ומודבר מתנה ומחתנה
כחלילא ומכחליאל בחות הת קדרת עלימת קסורת דמרי זכותת קסורת
קיימת דכולה ביה בחיית זמנה כתיב והיה יי למלך על כל הלרן
ביום ההוא יהיה יי לחד ושמו לחד: וכתיב אן יחלה שחוק
פיבו ולשוניבו רבה. ת"ו יחירו הנדיל יי לעשות עם אלה ע"כ:
והבה מה שחתר זמיכן ישרלל למיתר שדיתה מתתה לעילא ומעילא
לתתא וכו' והוה כי הקדימנו מה דלית בפסם פנחס ע' ת"ק תפלין
דמלי עלמא כתר וכל מרכבא קדילי כלהו רשיון כ' רלז דלת
(כ' י"י) יון (יאחדונה"י) עשרה עשרה הכ"ף כ' יון "כתר
כלולה מעשר ספירין כליליו מעילא לתתא מעשר ספירין מתתא
לעילא וכו' עד סוף סיום מאמר הכ"ל. כי הלה לית בפ' קדושים
ע' קמ"ח ויקרא דילך לבת חכמה דכליל עשר ספירו' יתתא דיליה
לעילא וכו' ע"ב מה שחיכו כן נבי כתר קדמר מעילא לתתא ומתתא
לעילא. וזה תבין מה דלית בסידור האר"י ז"ל בעליכו לשבח.
וידלת היום והשבות אל לבבך כי י' הוא האלהים בשמים ממעל על
בית החחילו ח"ק עתיק ומוקבא תרין לנפין ונוקבא חכמה וביסה
ישרלל סבא ותבונה זו"נ יעקב ורחל ועל הלרן מתתא רחל יעקב
נוקבא דז"ת ועיר תכנין תבונה ישרלל סבא כיבה חכמה נוקבא דת"ת
לרין תבין נוקבא דעתיק. עתיק ח"ק ת"ם כ"ם וחו"כ הכו חומרים
על כן כתוב לך כתר י' אלהיכו חכמה וביבה לריחות מהרה בתפלרת
עוך להעביר גלולים מן הלרן וכו' כנ"ל. כי הקדימנו בסידור הכתר
דביה יתלבש עלת העלו' דהוה שם ס"ג ג' יודין וביה תתלבש עלת
העלו' לית שולטנו למיתל ולבחש וכו': ומזה שחכו חומרים אל
נקמו' יי כי הל כמיכך מן אל והקדימנו כשהל' גבלה חו וכו' סוד
חכמי שים חו כנגד הק"ם נוקבא מתיכון מים הדוכיס: והבה לית
בסידור האר"י ז"ל ע"ם זוהר פ' תרומה סידור בשבת לפנכת מזמור
לדוד בשמים מספרים כבוד אל דיסמיים המזמור גם מודי חמוך
עבדך הל יחתלו בי חו לית שם ונקחי מפשב הכ יהיו לרמן לחירי פי
ונו' ולחר זה ז"ל הכמו נדיקים בי' ליסרים בחוה תהלה הודו ליהוד
בכבור בהבל עשר זחרו לו עד סוף כל המזמור ולית בסידור האר"י
ז"ל הכמו נדיקים כנגד נדיק ונדק ויש כו כ"ב פסוקים ככנד חותיות
התורה ויש בו ק"ם תיבו' כנגד שם הל"ף י' ין"ד ה"י ע"כ ולחר זה
לדוד בשבועתו לת טעיתו וינרשהו ויולך וכו' כל המזמור בסידור האר"י
ז"ל הכה בשבועתו לת טעיתו לטובה לבני הקב"ה הבקדת לבימולך ו
וינרשהו לבשמל ויולך מן האדם והת"כ בחזמור ככנד כ"ב לתוון וזקו"ק
תיבו' ככנד הל"ף ה"ם י"ד ה"ם ע"כ. והבה לבאר זה לית בסידור
האר"י ז"ל תבין להסיר הקלקול מבין עיניך שלת יתנרו בך להחשיך

מאמר פ' ויולך ע' תקכ"ו

תכון להמשיך מכוכר חסד מול הת' מדיקנא דאריך (יו"ד ה"י ו"ו ה"י)
להשפיע לתקון הע' הנקר לאלפי"ם והוא סוד הל"ף ה"ם יו"ד ה"ם עם
י' חותיו' קס"ח כמכון הל"ף ה"י יו"ד ה"י ותכון לחתק בזה שמו'
אלהים אחד"י שמו' המיוחל' בהל"ף והו לאלפי"ם והוא סוד ס"ך פ"ר
דיסים דוג"ם ל"ב אלהים ס"ך פ"ר הפ' אחד"י והם בתקוני מיבה ונקדת
תשליך בעמולת יס כל חטאתם כי ע"י המיתון הכוכר יושלך במלול
ולילי למעולת יס ע"כ. ולזה במזמור הזמים מספרים כבוד הל וכו'
ונקמר מזדים חזוק עבדך הל יחמלו בי והוה כי כבר הלרכתי ע"פ
מאמר פ' בשא ע' רל"ה ויב"ר מסט' דיסיבא לתקדי כתב ומסטרת
דרגים במלול כלב חיבא דניהנם וכו' ע"פ ולזה התפלל דוד מזדי הכ"ל
חזוק עבדך ונו'. והקדימנו כי התקון לזה סוד היחוד הכ"ל שכי שמו'
קס"ח הקי"ח לזה לחר המיוחר הזמים מספרים כבודו סדרו ב' מזמורים
הודו ליהוד בכמור וכמור הוא מה שכתבתי בפ' פנחס ע' תי"ו כי בשכי
מזמורים הלו יש כ' שמו' הכ"ל וכו' להכרית למאמל וכחש: והבה קך
הוא הסידור ע"פ לית קדוש יחמר כשכ"י וכמו ר"ח ותלמידיו לחבל מה
טעם שהחדוכים שיכו הסדר להתפלל כי לחיתא בבדרי מכוחה ולעיל
הלרכתי בו. השבעתי לחתכם בכות ירושלים לם תעירו ולם תעוררו
לת האהבה עד כי יניע עת דודים ונו'. ובכוונה הכ"ל יש להכרית
למאמל ולכחש. והקדימנו כי קן לכל זמן כי ויהי מקן היחוים ופרשה
חלם וכו' ל"ה שיכו התפלה ולזה בתפלה שמידדו הללויה ע"פ מה
שכתב הלרכתי בסוד וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישרלל
עם קדושו ונו'. והוה כי כבר הלרכתי וירם קרן דת מלבו דלקדי קרן
היובל שהי לשביע"ים בשסוק הוה י"ח תיבו' כדי לבטל שמל וכל"ל לחבל
כדי להכרית לרשע הוה נדיך לכוון בב שמו' הללו ולם נדחוי' כב' מזמורי'
והלל הגדול ליכו כל"ל ולזה סידורו לחד זה מזמו' שירו ליהוד שיר חדש
שיר חדש דייק ויתפללו ע"פ הכ"ל ולזו רומז' ל בנדוכם וחיב פביו ונו'
כי מה שהיה הל בפ' שרבי בתיבת והלטלה" יתחבר בא אל אשרין ישרל
כי הלה הל במשך יון א זו יון (י) עלמה דע"ב א שהו' סוד סנולתה דבני
לתלבם עלו לעלו לתקמת שכינת כי לי' בפ" חמו לתחותו הכתוב מאמר פ' חמור
הקדוכה שיו מה כתיב לעילא כי חס לשחרו הקדוש שיו ר' חבה כתה ע' קס"ט
מי זה בת מתלוס חמון בנדים מבדרי מי זה בת מתלוס זמין קב"ה
ללבשה לבושי מוקם על לדו דלחריכו בית' לחוקידו היכלי' תלו לכבם'
ישרלל וכו' הס"ד כי זבח ליי בבצרה וטבח גדול בלרן לדוס ונו' לחרו
ישרל ליטשי' מלן הוא דיעבד הכי פתח ולחר "אני מדבר בלדקה הס"ד
בי לושב נדקה ומשפט ולילו נדקה מיום (כי ז' ל בפ' ויקר ע' מ"ב ומותה
הת לוקמוס תרגו' נדקה ומשפט ומילו חד מלה ע"כ) וכל כך למה בגין
דגרמו לבבם יפר לאחוי שכיב לעפר בגלות וכו' ובשביל נדקב"ה ילבש
לבוש מוקמל עלייהו וכו' וכל כך למה הכתי' ולחותו הכתוב לפר לת
היה לליט דלהו חולקי דעשו ולת הוות בעבדיה דכתיב ביה לית יודע
ביד לית שדה לה יטחת בחיכין לבושין וכו' בגין דחילי שכיכת לעפרת
זהו בעי לאוקמת לה הה"ד קומי אורי כי בת לודך ע"כ והקדימנו כי לת
יתחבר ו' עם ז' שת בסרוף תיבן ולזה לית בתם מכו' כתבתי לעני' נח'
חור יפתי להעמידן על ב' כה תמי' יי' שמרו משפט ועשו נדקה ע"כ ושם
יודיק וחיהו נדקה תמם שלין פירושו ליתן נדקה חלת קלי על תפחר
ישרל שכיתו בחולת נדקה ז"ל בפ' בהר ע' ריד כגון דנדקה לילבת דמי
והבה לית' בת מיכו לחר"ל נ' טעין' עתיד שרו של רומי לטטען דכתיב מי
זה בת ועלהו תמון בגדי ונו' טעה שלינו קולטת שלת בשר והו גול לבנדה
טעה שלינו קולטת שלת שוגג והו מזיד וכו' ופי' רש"י שרו של רומי שמל
סיבית בבנדה שבת חלה שדיבא מיתו כשיגיע קן שבת יפקוד יי' על בנת
תמרו במרו ותת"כ על חלבי החדיר' כחדיר ע"כ וח"כ לחי לדבריו שהוח
שונג ולית שם בחשב רוחם שיית חוקמוקומו ומשלו גוג הדם ר"י הגלילי
לוין משו' כיד גוג הדם ודמו כיד כל הדם רע"ת דשו כיד גוג הדם וכל
הדם חייבין עליו ועוד שם דקו שב ולת יב לת רעהו ביער רשו'
לנשק ולנשיק לכיכו לשם שקבל השו לשחק ולמשיק לכיכם לשם ופי' רש"י
ית' תחר של בע"ה ע"כ ולזה חדייק ולחותו הכתשל"ח ב"ק קב"ה גוג
הדם דק הקדימנו דומי דיעער שיש רשו' לשטיה לכבם ית' לם בכם לרשו
בע"ה והיה בשונג פטור ולית קלחר ח"ז לה ית' לחים דלהו חולקים
דעשו: יש לתרץ מה דלית' בילקוט תחר קין נרשת חותי מעל פני
הלדמ' ונו' ויש יי' לקין חות לבתי הכו' לחותו כל מוחלו ולית בחדרם
ז"ל בפ' בראשי' ע' קסח ויחמר קין אל יי' גדול עוני מנשוח ונו' ויש יי'
לקין חות ויבב בחרן בד מה דת"ל לכל סוי עליה (ו) ולת"ל סוי עליה (ו)
ליהו דלתתיר ביה ויש יי' לקין חות ב"ב ולכהורה קשה לחו"ל חות (ו)
ודלי שם יש טעו' דקכיל עלין חות כדי לחכל בלע"ז ע"פ דרש דלית שם

מאמר פ' חמור ע' קס"ט

נח' שם מכו' שם ב"ב ע"ה ושם דף ו' ע"ב

ת״ר ורצח נוגע הדם תמן׳ ביד נוגע הדם לתן נ״ל הדם רשות ביד כל
הדם דכתי׳ ר׳ יוסי הגלילי ר״ע רשות ביד נוגע הדם וכל הדם חייבים
פליגי מ״ט דר׳ יוסי הגלילי מי כתיב אם רצח ור״ע מי כתיב ירצח ע״כ
ת״ל מכח דכתיב ורצח ולא כתיב ירצח ת״ל רשות ביד נוגע הדם וכולם
חייבי עליו תית כפ״ כדרחמי׳ ע׳ קשנו שבשבע לדעות לתיכון דת ע״ג דת
מאמר פ׳ ותיכון לרע לחדמה לתקרי ניה בשיה תבל תבל לפילת מכלמו וכו׳
ברחמי ע׳קעט כיון דכפק שבת והרהר תשובה תרמי לי׳ קב״ה מהטוח לתר דתקרי
לחדמה דכתיב לעבוד את האדמה וכו׳ בהאי לתיילד קין והכל כיון
דחטא קין לחית ליה להטוח לתר דתקרי לרע וכו׳ והכא הקדמנו רוצח
שיצא מן למקומו שיבת דר״י מנוח ביד נוגע הדם ורשות ביד לחיים
לכל לדברי ר״ע לחיים חייבי עליו ודייק ר״ע מדכתיב ורצח כו׳ ולא
כתיב ירצח וע״ז קאמר קין גרשת לותי מעל פני האדמה והייתי נע
וגד בארץ דייקת ת״כ לין לי מקום קבוע ואו כל מונחי יהרגוני ס
מיפסקו כמו ר׳ יוסי ולכך וייסם י׳ לות לקין לות (ו׳) מסר ליה
הייגו כר״ע דדייק מדכתיב ורצח ולא ירצח חזי הלכה כר״ע ׃
כחזר לדברינו שפרנו כי בחותי׳ כ״ך רמז לבן הייחודים וכו״ל ׃
והקדמנו כי לזה כפ׳ תוכחה של חס כחקתי כתיב כ רבתי כי לת
יחדו בשוס יחודים ולכך כ תחת כפ׳ בחקותי בתיבת לכלותם
עמי לעיל (וכ׳) שכיי כפ׳ כי תבת והתיכ רתם ואין קונה ולזה
לחודים בחשתו של (כ׳) כזבנו כמה כפעות מיפרחל הרגנו כמה
כנים מפחיתים ודע מרעיס ברחמו והטעם עלות (כ׳) שתרוה של
יחוד ת״ת ומלכות הוה בסוד (כ׳) כפופה והיחוד של חכמה ובינה
מאמר פ׳ הוה בסוד ך פשוטה לתת בסוד לחרי ס״ע קלט יוד עם ה״ח עלמה לת
ברחמי ע׳קלט תלית חכורת דלהון בחסד בחלה בחולת תלייח חכורת דלהון וחכיכותת
דלהון דלת מתפרסין לעלמין י״וד לתקבל כה״ח וה״ח לתקבל כו״ת ו׳
לתקבל כה״ח וה״ח לתקבל ככלה וכלה חד קיימת הוה וחד חלה לת
לתפרסו דת תן דת לעלמין כקיימת תלן דנרים פרודת כחלי חריב
עלמה וחקרי עריית דכלה ולזמרת דחתי וכו׳ ותבין כזה כפ׳
מאמר פ׳ תרומה ס״ע רל״ו י״הוד דת לילון רשיון דחת (י׳) ריפח עלמה
פי׳ מאמר קדישת דלמיכו רוח דרשיון דחת ה״ח עלמה דבשיון קדישת יהוד דת
פ׳ רלו מזיכו דלתתמך לתתת ברוח דרשיון דחת (ו״ו) דלילון תרין לתתון
(הייגו חכמה ובינה הכרתוים בשבי שתות לותיות הכ״ל מתסיבים
בשבע לתות (י׳) בסוד שכתבתי בני בכורי ישראל) ולילו לחד)
כל הני תלת לילון לחד ביחודא חד כיון דכל דת לתעביד ביחודא חד
ולשבחו כלה ברוח דחת (ו׳) שלים מרישת דמכועת ומהיכלת
פנימיה (הייגו סוד זיווגא שלים שע״י א׳ ולו כתסך השפע מן ה״ם
בה״א מדייק מרישת דמכועת הלת מכועת דמיס מכעים הס סוד נ׳
י״י שכתות א (י׳) עלמה לכך מדייק מרישת דמכועת וע״ם זה
תבין מה שכתבתי לעני כדפ הקדוש להסיר הקליפות וכ״ל להמשיך
מכוחר חסד מזל הה״ח דדיקנא ומזל טו״ג דדיקנא כי לחבת שהוא חכמה
מוטל ממזל הח׳ וביכה ממזל הי״ג כי שני מזלות הלו מנלים סוד חסד
דשפיע שניו בנלגלתא דתריך ומוטל ממכו לחבת ונכורה דשפיע ס
שבחוטת דתריך חכמה כתיתלה וכו׳ ושניה מתערבין שס. ולזה הסוד
מאמר פ׳ שבמקום ס״ב לין כאחד כי לילון יתיעים סוס קליפה עד שס) ומסיים
לחה כף שס ויריח לחו״כ וכדין עיילין למטרוניתא בהדיה דתת השתא לילון
כפופה הוה כ׳ שלים וכו׳ כד עיילין ליה לנבה בלחישו לחלי בנין דלא
ך פשוטה יתערב זה וכו׳ ע״ם והוה חמא כמו שהרכתי מאמר פ׳ לחרי ע׳ ק״י
מתפשטה זמאמר פ׳ תקט ב׳ והקדמנו לעיל כי כפופה הי מלכות
(ון) פשוטה היא ביכה ולפי שלין לה שום לחיוה לפיכך הי׳ מתפשט
לחטה ולא כן בדחל דלא שמוסכה לורה חלה כדי שלא ישלטו בה
החנוכים ע״כ והכה לסוד הטורח הזה בחסד שיחוד חכמה ובינה הוה
גבוה למעלה ויחודם הס על ידי אלות וכ״ל לכך לחומרים שחא ישרל
י׳ שהיגו י׳ לחד בקול רם ולזה רמז ך פשוטה כמו שכתבתי לעל(כן)
כי לין שם אחד מן החנוכים משלי״כ יחוד דת״ת ומלכו׳ ג״ל בחסדי
מכחד החנוכים כי שם עיר הסמוכה לכפר ג״ל בלחש וכ״ל לזה לסוד
הכ״ל רמז זה הסוד (כפ׳) כפופה עיין בחריכות מאמר כפ׳ תרומה
ע׳ ר״ל ותרלה נפלחים ויגל לכך ׃ וע״פ זה תבין מה שכתבתי
לעיל בסוד ושמתי כ פי עלך עד עברי תבין זה טעם בחיתור
מה דלתיתי בפסוק ועשית לת מעיל לחפוד כלול תכלת והיה פי רחשו
בתוכו רכוש יהי לפיו סביב מעשה לורג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע
ע״כ ור״ת לפיו סביב מעשה לורג ר״ת ביחזקל וד״ת תחרא יהיה לו לא
יקרע ר״ת לילית וההפסק בחיתם הס תיבות כפי וכל״ל ולזה רמזו זה
הסוד גבי מעשה לחפוד לחבל בלע״ז כי לתיתי בכתבי מאמר פ׳ ר״ל הכה

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' הנקודות

ויום פ' יום כפורים

תשובה כי ליתא בפרק יום כפורים אמר ר' יוחנן מה ר' יוחנן מכיון גדולה תשובה שמכניע רשעה לעולם עד ארבע עשרה ד"ה נ"ב פסוק שלום שלום לרחוק ולקרוב אי אתה רואה מן הקרוב ועשה תשובה ולזה קאמר והפתיתיו לכל הרשעים כיס כנרש ולכך מסיים לזה שלום לרשעים כי הקדימו אם דחיתיך כפ' בשלח לתש תומרים היש יי' בקרבינו אם לא"ן הרי לחי מוסר לתכס לכלב מיד ויכח עמלק וכחאר כך הארכתי כפ' והכלבים עזי כפש יכו לומר בזו ובשתחוה לפני יי' ועיין לעיל . לכל יש עוד קושיא כי הלא הקדימו כי לא יתכבד (ו') עם (ו') הלא בשביעית חיון כי לטעם זה כתבתי מין שכפלה עליה מפולת הרי הוא כיכוער וכמ' רשב"ג תומר כל שאין בלב יכול לתפש אחריו וז"ל הקושיא היה לזה לומר כזו ו וכשתחוה לפני יי' ועליכם כתיב נער חית קבה שכל חיה מן הקבה היינו (ק') ובזה תבין מה שחזרים בתשמו בזות (ק) קשיבו עורף כי לכם קשיבו כפ' כי תבא ע' תקע"ם שבת מלכתא דחיכא דשולטנותא כלה שלישי כליל תלת עבדי לתבון שבת מלכתא יחידאה דשולטנותא כלה כליל שבת היה לתעבידת שבת ובגין דא תולקין מחדי מתביתין על מתן תורה בת יחידאה דא תמר בשליחי כתכה ודא תמר בשביעי כתכה ואיהי בת יחידאי דאחידא בעמודא דאמצעיתא תליתאה לאתכן ו ובגדיך שביעית (כי הלא היה נאכלה ומכוף שלים ת"ת וגם היה בסוד ו' פסיעה עטרה על גדיק ע"פ מה שכתבתי בסוד לובב ואתרת בסוד ו' פסיעה לבר) תאקדי היה שביעי דהוה שבי וכו' ואיהו כ"ב מן כוכב כ"ו כי ויום ומן יי' נבלות שביעית מלכות הקדש ד"ך יברך ישראל כ"ב אתון דאורייתא כוכב כלילא מתלת דגין (כ') כתר ב' כיכה יבוד כליל תרוייהו וכו' שפחה דילה ניהכם חלול שבת שפחה דילה דאהדרת עורף לנביותא בכל יומא ויומא ואתנבית עלה בחיכין דישראל בכה ושפחה כי תירש נביותיה וכו' עיין שם עד נמירת ע' תקמ"ו תקו"ן שמחריך מן ערב רב ושם חליהו לה תתעכב מלכותא דאל"ף דאמ"ר אחכת כהנא דהא קב"ה ושכינתי' בגלות וכו' . ואחת קביר בנייהו (בניהו סוד ו' דנחון דכתי' שרים דתמן מאה קבור) ואחת שליהו דמליקת והוא טעין לך מכל טוב נקית לנבה ותהוי כרוב תכוסת ל לבתתא לך כף הלא טוב ומלאכין דאחת ואחת דחיכון ה"ה אשמרו לך בכחיתו דילה ומלאכין דבעלה כרת דאכיה וביכה (ו') פשיהו לה ומיעכפין לה בשית נדפין אב"ניתן וכו' . ובזה תבין בתפלה שסדרו אחר פ' תמיד פטום הקטורת ואח"כ לגבית"ן וכו' הכי מלכין דשכינתא דחיכון מלאכין קדישין לעילא וישראל לתתא אי אית בהון מחדי תדות וכו' כי כבר התרכתי בזאתר הכ"ל וא"כ מי נורש שפחה והדרת עורף לנביותא בחוכין דישראל בגהא ואו שפחה כי תירש נביותיה לכך אומרים בתשמו בזות ק'קשיבו עורף אכו נורמין ל לשפחה שהיא מהדרת עורף לנביותא והנה הקדימו כי לא יתייחד ו' עם ו' הלא בשביעית חיון ואם אכו עושין קשה עורף אזי חיון והשתור אם בתוקף ואו נורמין אלא יתייחד ו' עם ו' וע"ז מתרעם בפסוק ביעשיה עם ו' ו' ידעת לי תהלתי יספרו ולא אותי קראת יעקב : ולזה קאמר קדש והנה רחה רחימו כי הכלבים כח עזי כפש כלבים ש"ל ומקה רועים לא ידעו הבין כלם לדרכו פנו איש לבצעו הייט שמש שכתבתי בביאור דברי רשב"י עד אית בוקים בקייטי דאל ומאחרי דאוכה דחיק היינו והכלבים עזי כפש לא ידעו שבע ומקה רועים של ישראל לא ידעו הבין היינו כדאיתא שם ואיהו בשלי ערמלה (ס"ת כרמל) לא תשנאו ולא ידעין למן הוא יתר וקאמר בגדיך לבד בגדקו בגין דאיהי שכינתא לעברת ולהשא דת שאול דאוריך בקט ושלוה וכו' עד דאוקים מעברת דכתיב לקים סוכת דוד הנופלת כי לו וקרבי רשעים תגדע וכתיב נפו העורים כתיב צ רבתי הקדימו כי אותיות ק"ן הם פחוד שהוא ים לחזיק לשאול כאשר התרכתי לעיל בסוד שורק שהוא של ג' נקודות ולסוד זה מה שכבר התרכתי כי נאולה לאחרונה יהיה ע"י ן דמכאך כי כל זמן שים להבר הוה לחזיק בהוד שהם אותיות קץ לזו לא יוכל לגלו ן וכפרש"י מפסטים ע' קל"ח וכתיב וירח כי לא יכול לו ויגע בכח ירכו והוא יך רוח מיעקב והוא ירך הוה בלחישו עד דאתא שאול ואתי בלחישו דלא יזוק בגאוה עד דאתא שאול בטל הוה ירך וסלקוה מהוה אתר ואתקי ליה מיכיה ויהוה ואזכה לאתעדי מיכיה ולא הוה לי בקדושה כלל ע"כ ומה נם מרמז רבינו על שהגדיך לבד ולזו רמז אחריך נדרעתו שהם הכלבים עזי כפש ולזה מרמז הכתיב וכתיב צ רבתי ר"ל ולזו שהגדיך הוא בגלות דין חסרון העוונים וכ"ל כתבות עור משוכין דעייכון דאתתר בהו ותכון עיכיהם מדלות וכו' והנה הקדימו

ויעש ו' רבתי פיעליהו

נח' חלק יעקב

יעקב וכו' . ואיהו נפש דבינה שבי רוח ד"ה תתאה ודא ו' רוח דעשיה ונשמתא לאתעדותא דיעקב ונשמה לאתעדותא דיוסף וע"ד איהו ו"ו שתים בחכורה חדא לרוח חדא ע"כ . ולזה קאמר כאן כי אלהים הייכו שיתחבר ביחד עם תפארת לז זה ישסיל"ה ה"ת וזה ירמי"ה דא וו פקודת בתר דא לדון בסייף וכו' . ואח"כ לדון דיכי עדיה ויתיתין כאשר החלכתי ולזה כתי בתחלה שכהדרין הייכו סנהדרין שהם שבעים ואחד נגד ביכה וכ"ל שהיה ה' עלאה ושה כאמור ב"ד של שלשה שהיה נגד ה' תתאה ואח"כ סיידרו במסכ' זו דין תרבע מיתות ודוק הרבה דיכים תאבר תבין מעצמך כי שם שמות מביאי וכדין יוד רוח עלאה לסתלק לעילא לעילא לעילא לאין סוף וביה רחמון עלאה קדישא לא נכיא בכיעי דמיין חיין דהא מקודא דילה לסתלק ואיהי שבעין סנין דגלותא וכו' . והכה שם בחלק מביאי ריש לקיש פסוק זה ידלג כאיל פסח ותרון לשון חלם כי נכקעו במדבר מים ונחלים בערבה (היינו שיחזר נביעו למקומו גם מביאי שם פסוק והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים כי ז"ל כפ' מפשטים ע' קס"ח בגין דכל בר ישראל דאית ביה רשימין קדישין אית ליה בחיחה כשמיטה וכו' ת"ח ה' הוא כחיחה דעלמי ותתאי דא"כ ה' עלאה ה' תתאה ה' עלאה שבע שנים שבע פעמים וכו' ע"ש וזה ואור החמה יהיה שבעתים והכל כ"ל רק הקדימנו מה דאיתא בפ' בראשית פ' ק"לג וכ"ל ושכיחת לה שלמה עלה לילה דפטרת אחרת דאיכון ערב רב וכו' ובהר דא ו' יאחב הה' תתאה בגין דאתקלק מיניה כביעו די' לא"ם לאתמר ביה ובהר דא עמודה דאמצעיתא יונק מעבדן דא אמת עלאה להסקות את הגן דא שכיחת ה' תתאה וכו' לזה אמר כי כבקעו במדבר מים ונחלים בערבה ואו אור הלבנה היינו מלכות כאור החמה ובספר כוונת שלמה דף פ"ו ע"ג ואפרה הלבנה יכון בפסוק הזה להחים קן משיחנו כי"ד תיבותיו כי כן דוד הכי הזה חים נמח שמו הוא דוד בעצמו בסוד אדם שלם לדם דוד משיח (ולע"ד לת דמדייק לדם שלם הייכו שיהיה שם מ"ה בשלימות שיכוסם (ה') הזה בין שכי וו' כי לו הוא בסוד שמש ומגן יהוה אלהים) ומה גם להכניע כל הקליפות ולהסירם מן העולם בכוונתו הקדושה ובפרט לתרין רחמין דלהון הן הן ס"ת ומזוזתי" לקבל ת"ת ומלכות שבקדושה בחי' תחה שכי יושה הייכו ת"ת בראשו כתת ובחי' לבבה פני יהושע הייכו סדרת מלכות קדישת דעליהון כתוב והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתיים וכו' וכדכתב האל"י ז"ל כי לעתיד עתידה מלכות לאתלבה וכו' עד שיתכללו ויחזרו הכל בתוך חוט של חין קוף היונה תין יסוד של חני העלבום שעלין (והכה קוד זה של חוט חין קוף וכ"ל כתבתי לך לחכם קניניו בסוד (ל') פתדת נו בתדת הייכו החוט הזה שהוא נכתר בתוך היסוד ונם בתוך הדם קדושה שהוא הכוונן חיות לכתר וכו' ונולה דבדולחת והו שם נוה"ו וכו' ונקדת של לעבי סבות ת' שפכי הגבורה הזאת היא נדבקות שבחי' היסוד של חני העלבום העליון כי חכמה סיעילה לגבורה וביסוד קבוע כו מורת אות טית שפכי שהטית בכפלא לחשה בגויה כוה (ט') כך יסוד הזה לחד שלקח טפת החסדים הוא מוכנים לאותה טפה חל תוכו דהייכו עד סוד תרי ביעי ולחר שיתבללים שם חוזר ויורה כאן ונם היסוד הוא כולל כה"י כולו של העלבום שהוא בסוד ג' יודין במקומו וכו' ע"ל נבי אות ל' :

וברי להביאך כל זה לאיתא בכתבי האר"י ז"ל כתבתי לך לחכם קניניו בדף ח"ב והכה בכל חלק בתוק מהעלבום הניח רשומו בעלבום בסוד כקודה שפכי שהוא חזרתו דהייכו מביעות ת"ם זה בעלבום ולבחיות שבעלבום הזה הוא נ' בחי' דהייכו לחם תוך סוף לזה נם רשימו של הנקודה הנשארת שבשבה בו בסוד י' שים לה לחם תוך סוף ובכר ידעת שבעלבום הוא מכח ביעוני הגבורות החורנת בעלבום מקבה לל קבה כיון חוט ובהמטרכות יחד בעשה כמו קדושים כ"ל כמאת שתח"כ כשבעלם העלבום בשאר רשימו של לותן חוטין בסוד מרטוט ומכאן תדע סוד מרטוט לם"ת כי העלבום הזה בעשה ניתם כמו ס"ת ותקדת מרטוט דע שהשין של מלת מרטוט מורה על בחי' גבורה לשלשה הכו שהיה ביכה כי לחוש בסוד מי"ן כמ"ש בספר יצירה מי"ן שוקעת כ"ל בתוכה לין דין כלל שלה כשורקת יְחִיצָהּ לרחוק נרחים שם נבורי והייכו שאחל דוד המלך ע"ה על העיון בחח"ים הוא כח בחי' נבורות הבקדת הלהים שעלה בשיר יהובבע כוה ה' לל שלה שלהי שלהים (י') והיה הגבורה שהוא חלק ה"ם העלבום וטו"ט זה שם שלהי שיש בו כ"ף נרוצי שלהי מכין טו"ט (והוא כאשר כתבתי שי"ש בס"ת שיש רבוא אותי נגד

(ו') תפארת ישראל ועוד ס"ה נגד שלהי) וכבר ידעת שהנבורה השלישית הוא יסוד והוא החוכר שכי הקדושים יחד דהייכו בקדוש של ביכה עם הקדוש של נבורה והוא ומתיתין שכי הנבורות והיסוד ה"ת כבר ידעת שהוא ו' ושירת דהייכו מפך ו' של שיר וכמ"ש רז"ל על פסוק ותרת לותו כי טוב הוא שרשתה שהוא כחות (ט') הוא ביסוד כי כבר ידעת שיסוד הוא קוד ברית ופט' קרחשוכה לחתק נבורות ביכה והט' החחרוכה לחתק נבורות וה"ן שהוא עיקר הוא יסוד בחיוצא לחוכרם והחיכות שלו הוא כיון ת"ת שחוצה וחחבר התסדים עם הנבורות ע"כ לסוד הזה תבין סוד חוט הל"ל :

וחנה חיתה בכוונת שלמה דף ל"ו ע' ד' והיה חין וקיה חלה שחה כי שם שלהי ישראל חקוק שחותיות והיה לותיות הויה ומלוי השם הכ"ל הן הן ס"ג ה"ן עולין לחכין עין בסוד עין שתול ומה נס כי מכיכו של שם בן ד' בה' עולה ג"כ לחכין עין הזה לחוכן י' פעמים ה' הרי חמשים ואח"כ בחכין החתפך לויות הכי פ"י הרי חמשים סך הכל מלה ואח"כ לנגיר ולספור השאר ו"פ"ה הרי שלשים ולהפך פעם אחרת ה"פ"י הרי שלש סך הכל שלש ועם הספר וחכין השלה הכ"ל יעלה הכל לחוכבן עין בסוד הספוק ויורהו י' עין כי בכח השם הזה נחתקו החיים ע"י דוסה ע"ה הכלחר בו כי עין החיים יושיחהו וכו' לשר פריו יתן בעתו יכוין ליחוד עליון כי עץ ברחו בת"ת וכדי ליתן טעם לדבר כלחר כי ת"ת בקרא עץ חיים הפיכה כי היא בקרלת חיי הולך כי שבע שבע הכיכה חחיי הת"ת וחשפינת השבע ולזה עץ עם הלה נ"קם"ח לשר פריו יתן בעתו ופרי הת"ת ה"ה חלכו כי עת מכוכה למלכות ע"כ . עיין בפ' חחיכי ע' סט ת"ת וכחין לחיכון ישראל דחיכון קדישין וכו' . ע"ש וכבר בשלח ע' קח ויעטקו חל י' ויורהו י' עץ חין עץ שלה תורה וחין תורה חלה קב"ה ר' לחבה לחזר חין עץ שלש קב"ה דכתי כי היחס עץ השדה עץ השדה ודחי שדה תפוחין ע"כ

וחנה טעם שהתורה מנלה זה הסוד ניתטרייחות לפ"ד ח"ש כי בפ' שופטי לחר שחביחת כל הכ"ל פתח כי תצור וגו' יחריך וגו' ונחכם קניניו חלין דחשתדל בה מה כתיב כי הם כתורת י' יחפצו וגו' והיה כעץ שתול על פלגי מים וכו' . (והוא כי הלה בוד עץ זה הוא סוד ו והלרכתי בסוד לחבני שים בפ' בראשי ע' קלד לחבני שים שהוא חיכון י' דמכהן חיין דכיין בפקי וחיכון דיחיין בחת א דיסה וחיכון ו' דחיכון בטוי בנייהו חיכון עץ החיים וכו' . וז"ל לזה קאמר והיה כעץ שתול על פלגי מים וכו'

חותם בתוך חותם ותבין למה ג' ימים ולפ"ד ח"ו כי הדמים הטמאים
סמ"ל מעשים מכח הקליפה נבזות שמתחברים בסוד הסזרק שהוא ג'
נקודות כזה : ובקרקע כל רבים כי סם ז"ל בהיות שהתהברו כל
הקליפה גבורה בתולות דתלות לכך הם מתרבים מאוד מאוד ולכן קדמי'
ימים רבים בסוד קן היתים כי ימים הם בקליפה וקחתי לה תזזית
את עפר ההוה דיהיב עיטא לעפרא דלא יתעזבו מן דיכא ותולין לן תרתין
דיהכון בה כי הדם עץ הפרי דת לקרי חדם דלא יתעזבו עילה לעפרא
עץ הפרי חילה רבתי ותקיף דהוה סדם תשר בדכו יי' דת סתיך
תלין דלא יתעזבו להוה סדם תדיר ע"כ ומכן מאוד הוא :

וע"פ זה תבין בפרקי לכות ז"ל בפ' עקבית כל שמעוני מרובין
מחכמתו לפי הוא דומה לחילן שעבדי מוטעין ומרשין
מרובים שלפלו כל רוחות שבעולם לן מזרין לותו מקומו שכ' והיה
בעת השתול על מים ועל יובל ישלח שרשיו וכו' ר"ת בן חסתת ל'קיקין
ופתחי כדה כן נופי הלכות תקופות ונימטריות פרפרו'ן לחכמה
בן נוזת לומר לפי הוא חכם שלומד מכל אדם וכו' לחכמה נבזר שכוכם את
יצרו שכתוב טוב ארך אפים מגבור ומושל ברוחו מלוכד עיר (והוא
כי לפי שהוא בפ' קרח ע' ס"ת כתר דכתיב בר כם שריה עליה לל לחר וכו'
מלן דכתיב כלילו עש"ו בנין דם"ה לן תתוקדת בבר כם וכו') לכך קאמר
לפי לפי הוא חכם שלומד מכל אדם וכו' לפי הוא נבזר שכוכם את יצרו כי כבר
בחרתי בסוד חלם והוא כתר מים המובא ובנין דהלי כהורת
כביא מתכופת דמיא לשר לחיכוכו מיתיו לתקרי נחלת ומתתן עשר
סגירות כשלבוכת הקשורה בנחלת וכו' ובנין דחיכון מסט' דיהיכל
ומסט' דשחלת נחלת בה בטיל קכ"ה מוקמי מפתחל ובחש והקדמוני
מה דלתיה בפ' נשא ע' ל"ה מסט' דיהיכל לתקרי כחש ומסט' דשחלת
דרני' דסתיל מתכת דניכם וכו' והו פי הפסוק לם רעב שוכלך
החכילהו לח"ם הייכו סוד חלם הל"ל ולו נחלים לתה חותה על רחשו
ולוה קאמר לפי לפי הוא נבזר שכוכם את יצרו וקאמר לפי לפי הוא עשיר כי שם כפ'
פרוסים מאמר הכ"ל שאמר כביל לחלרי תורה חכמים בחורייתה
ועתידין בה ושמחים בחלקם מוח לנבייהו לל יתהלל עשיר בעשרו
ולכך קאמר לפי הוא עשיר שמחים בחלקו כי חלק יהוד עמו והו בחלק
(ו') שהוא סוד תפארת ישראל דלפי הוא חורייתה מיתו וע"ז קאמר
יציב כפ"ך כי תלכל יציב כפיך דייקא כי מסיים שם כפ' תרומה ו
והכתיב לת יהוד להלהן בכל לבבך דהייכו כשיתה דאמר שיכון לה
(נשמה רוח נפש חיה יחידה) וכו' דמסיים ועוד דיו לוכח
שלבר וחוזר מלנו הכי לייכון מלרי תנדה וחכמים חוכחים בהלי עלמה
דלפי הוא לבר ושפירין בהחוה עלמה וכב"ד דיו לעבד דיו לעבד להיות
כרכו ד'יו י"וד י"דו חכמים ותבוכה ודעת דכתב בר כם בייכו בדיו ע"כ
וע"ז כלמר יציב כפיך כי תלכל לו תשריך בעפ"ז וטוב לך לעה"ב
וזהו לשרי מי שכח לכלן ותלמודו בייכו ונם יודע סוד של כפים וכל"ל
בלריפות וקאמר לפי הוא מכובד וכו' כי לפי לפי הוא כפ' ויל ע' תקב"ב
שיכת מכלה מלי הית כמה דתניכן כרוח דיתכייתין בחלין ו
ובעובדת הכי הוה מתת לעילה ומעילה לתת ולבתר לכווכת כלבה
ולקשרת כלה בחד קשרת וכו' בב"ב בר כם בפי לסדרת דשבחת ד
דמחרייה כפלי נווכת מתת לעילה לסלקת יקרייה דמחרייה לפתר
דשקיו דעזיקת דבירת כניד ונפיק ולבתר כניד לחשבל מעילה לתת
מהוזת שקיו לכחלה לכל דרגת ודרגת עד דרגת בתרהה לחשבת
ברכהן לכלה מעילה לתת לבתר בפי לקשרת קשרת בכלה קשרת
דמיהימנותה ודת הוה בר כם דחוקיר לפתי דמחרי וע"ד כתיב כי
מכבדי לכבד כי מכבדי לעלמין דין לכבד בעלמה דתתי ובוזי יקלו מלי
ובוזי יקלו דת הוה מלן דלת ידע לייחדת שתת קדישת ולקשרת קשרת
דמיהימנותה ולחשבת ברכהן לפתר דחשרתך ולחוקיר שתת דמחרייה
טב ליה דלת יתברי ע"כ וכן קדר התפלות כמודע וע"ז קאמר
בן זוזת חיוהו מכובד המכבד לת הבריות שיין בפ' עקב ע' תקי"ז בנין
ברכהן דברין בר כם לקב"ה לתי לחשבת תיין מוקורת דחיי לפתיה
קדישת וכו' ולייכון ברשלן חריק בר כם לייכון מלן מהזות מוקורת
עלאה ותתברכהן כל לייכון דרגין ומקורין ותתולין לסרקת על כל
עלמין ותתברכהן כלהו כחדא וכו' לוה קאמר חיוהו מכובד המכבד
לת הבריות ר"ל שמפייע לכלל הבריות כי זה סוד ישראל מפרכסי
לחכיסים שבשמים וכחתר כתבתי ע"פ מאמר פ' שופטים כי ממנו תחכל
חיה טבה תקיפא לחי לכל רוחין תקיפין וקדישין נפיקין (ויימו
מלכות בסוד מה רבה לחוכתך כפ' ברחשית ע' ס"ה רבה לחוכתך רבה
דיכלה לבטלה כל בני עלמה וכו' ע"ם דלית הכלה ותיחוכתה לרוח
קדוש חלה לייכון מלן דחורייתה דלפתחשת בפרוזיה בב"כ כי חיוהו
תחכל ע"כ וזהו זכור ידין דכתבין רזין ופרוזיה דחסין ומכח
עין כחריבות דף כ' שכתבתי לפרי מי שכח לכלן זתלמודו כיצד
בפרקנין כתרייתה כלה ביתה דחורייתה דת קולתם בנין דעלי'
לתנלי זרוע יי' דלתתר ביה זרוע יי' על מי בלעתה ועוד זרוע יי' כי

לימור האצילות

ופי הנקודות

כטעם וכשנב יי לכדו ביום ההוא וגו' : (ושפיר לכו אתפלגן
אחר תפלת עלינו על כן נקוה לך יי אלהינו וגו' וכ"ל להעביר
גלולים מן הארץ לתקן עולם במלכות שדי וכו' . לזה מסיים ביום
ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד . אבל רלה תרלה שם שכתב לתה תקוס
תרחם ניין כי עת לחננה כי בא מועד וגו' בפסוק זה אית ביה עשרה
תיבות לרמז לנו לעת ועתן בגאולתינו ופדיון כפשינו במהרה בימינו
אכי"ר כי לו תהיה העטרה עשירית לרחם פיהם מלחטה למעלה ל
ליושבה כטעם אני רחמונה ואני אחנון ובכל בכח תפלתנו כי לכך
נוצרנו להתפלל למטה ולהוסיף חומן ותעצומות למעלה לחבר את
החכל להיות אחד :

ובזה תבין מה שהתרכתי לך לעיל בסוד סידור מזמורים נבור
בארץ יהיה זרעו וגו' דמסיים פזר נתן לאביונים קדקו תרוס
בכבוד רשע ירחה וכעס וגו' ואיך מעלין על ידי מן המיצר קריתי
שמלכים תקוני דיקנא ומיעורים סוד חלם כתר זה לשונו קול דפה
ויעועה בחלבי נדיקים וגו' אימת יחיל יחין יי' עושה חיל יחין יי' ר
רומחה יחין יי' עשה חיל כי הכה כם תומרים כי הכה רשעים
ושלוי עולם השינו חיל . אבל לו ישרחל עושה חיל ותומרים ג' שם
יסוד הייטו סוד נ' (י"י"י) כמבואר בפרשת פנחס ע' תכ"ו וגו' .

°לו יאחזו פתחו לי שערי נדק כי אבא בם אודה יה : והוא ע"פ
פי' פסוקים מאמר פרשת בראשית ע"ל רחשית חכמה יראת יי' בנין דיראת
בתפילי מזמור יי' סוף חכמה לאחלאה לנו דרגת דחכמתא עלאה זה השער
קי"ח בתריכו' ליהוד ודאי וכו' ולזה קאמר זה השער ליהוד "נדיקים "יבאו בו וגו'
(רחשי תיבות נב"י כי לו יתוקן השער על ידי נב"י וכ"ל ע"ב) :
כי עד הכה "אבן מאסו הבונים וגו' הייטו מלכות לחם קניטו בפרשת
פנחס ע' ח' ירוס בד' לחפין וכו' ומסטרא דיטינא דאתקריאת לחן
וכאה תכנים מפולמים יקרין לשתכחו מכייהו דאכייהו מיה
דאוריית כפקא וכו' דאתמר בם ותורף אור : וזה שאתו מאסו
הבונים דאיתא בגמרא בשבת שבת דף קי"ד מאן בנאים דלא
אלמידי חכמים הנקראים בנאים שעוסקים בבנייטו של עולם כי אלו
מאסו שלא למדו בתרי תורה : ועל זה קאמר תהיה לעת הואת
לראש פנה . וקאמר אבן מאת יהוד היתה זאת היא בפלאות בעיניטו .
כי ככר התרכתי לך לעיל מה דאיתא בפרשת תרומה ע' רפ"ב ואת
אשר דיבר להם לביאם בניא דהוה לשתמודע בה נוח ואמר ל
לאחרי תורה חכמים בחורייתא ושזירים בה ושמחים בחלקם .
פנוח לנביאיהו ואמר כה אמר יי' לא יתהלל חכם בחכמתו וגו' כי לא
בזאת יתהלל המתהלל השכל וידע אותי ע"כ . ולזה קאמר "אבן
מאסו הבונים והיתה לראש פינה וכ"ל . ולא ידעו כי אתי לחבן
הוא אית יהוד היתה זאת דייקא ואו היא בפלאות בעיניטו . כי
יעלה עד פלא עליון סוד (א) וכ"ל . ואו זה היום עשה יי'
נגילה ונשמחה בו וגו' :

ועוד מביא עוד שם נם בתומרו תרחם יוסיף נופת בכוונתו
אלו שלשה פעמים (ריו) העולה הכל במנין לאלף
תרחם וכדכתב נורי הארי וכתב הרמ"ע כי מלת שד"י רומזי
תיבות "שומעו "דבר "יהוד . ושמעו דבר יי' עוליה למנין תרמ"ס
כטעם הפסוק אתה תקוס תרחם ניין עד כאן . אם כן אם שמעו
בקול י"י או נתעורר סוד ש די המחבר ת"ת ומלכות ואז יקוס
כי הכה לוביך יאבדו יתפרדו כל פועלי און ויסיה מן (ש) ק"ר
ואו מן שקר יהיה ק"ר ק"ר וק"ר ק"ר ניטצריה ד"ג ד"ג וד"ג ד"ג
ניטצריה דוד כי תשיב מלכות דוד למקומה כשיתבטל השקר ואו
(ש) של שדי תשיב למקומה כי טעם שכחם שש' היתה בפרשת
בראשית ע"ך פלאת חות (ש) קשוה תהרה יהות למחרי בי עלמא
דכי תתקדי שיך שדי ויהות עלמא למחרי בשתא קדישא
הסיב לו הקדוש ברוך הוא כחיל ותתון דיוקא נטלין לך למהוי
עמיקן וכו' . אבל כשיתבטלו ק"ר חס כן יסב ה ש לכוכתא
והו כתבתי להעביר גלולים מן הארץ ואחלולים כרת יכריתון
לתקן עולם במלכות ש די וע"ז תלו תומרים נם כן כי הנה
לוביך יאבדו יתפרדו כל פועלי און בסוד ק"ר ואו נדיק כתוב
יפרח כתרו בלבנון יפ"ח כי ישתא ניטצריה שדי שתולים בבית
י' וגומר : על פי מאמר פרשת יתרו ע' תלט על פסוק וכל
כתיבותיה שלום ע"פ כי ככר כתבתי זה המאד ואו יקויים וזה
°שדי בניריך כי גבי סוד חותם בתוך חותם לחבר לך בחריכות
פסוק וזה לו"ה ותחם קניטו אתה בקרא מיר והענין כי מיר ניטצ'
שדי בניריך (ש) של "שדי שהוא היסוד של מלכות לחבר בה נרמז נם בן שם

"שדי וכשי"ן הוו יש לה נ' קויס נ' (ו'ו'ו') שהם כחי"ת חנ"ת ה
פרצופים כיסוד וכמשכו עליה מן החכות העליונים תנ"ת שהם נ'
ווי"ן . ו"ם בחר תפרוש מריס כרוה כדיכי העם ונוח' שהוא בחינ'
היסוד שבפוקבא המעלה מ"ב והיה בחרה דמריס שכאמר בה עלי
בחר ענו לה המעלה מיין תתתין לעילא . והבחר הזה תפרוש
מריס וכו' כלומר החכות הנקדחים בדיכים כנודע הם תנ"ת שחקקו
חותם שהוא תנ"ת שביסוד והוא (ש) דשד"י . והוא שאתר
הפסוק והיה שדי בניריך כי (ש) דשד"י כעשה מן הניריס שביסוד
שהם ניטצריה ש דשד"י . והוא הש של הכי"ר כמשך מן ידים העליונים
שהם תנ"ת יד נדולה יד חזקה יד רמה . והוא "שדי שי"ן יד . והוא
שאתר הכתוב ויקדש אלהי כוכבו ידיך רומה לומר כי הידים העליונים
שהם נ' חכות הם כוכבו ותקבו בחי' המקדש דאלה"י שהוא הנקבה .
ונודע כי ניין שהוא יסוד נקרא קדש קדשים : כי זה לשונו בפרשת
°תחזיטו ע' תקע"ד ואם קניטו מן היס והנהר נבדל בחתר
פי' מאמר פ' דאתכתב תמן שריין בחתר קדישא כלא חוורא בנין כן אלקי
ע' תקע"ד אחד מהנהר יחד עייל לקדש הקדשים דכתיב כי שם זוה יי' את
הברכה חיים עד העולם וגו' ע"כ : עיין במאמר פרשת °ויקרא ע'
פי' מאמר פ' ך' שהתרכתי שם הרבה בסוד מאמר פ"ל מבואר נם כן ואם קניטו
ויקרא ע' ך על פסוק שאו ידיכם קדש וברכו את יי' וגו' . ומובן מאמר הכ"ל
מה שכתבתי לעיל) ו"ם שאלני מידי פת יוקשים כי הודעתיך ונומר
כי מ"ד הס שם מ"ב דכורא שהוא יהו"ה ואלוי הוי"ה ואלוי דאלוי
דהוי"ה שהם מ"ב אתון ואין לך טפה היוצרת מלמעלה שאין טפיים
עולים בגודא והם ב' שמות מ"ב שהוא נ"ד ושם בחי' מ"ב
והם כתובים תוך הללת קוה והעיר הכעשה מן הידים העליונים .
והבה לל"ת ופ"ד הם בחי' פ"ח ובעשו מן הידים עצמן . ת"ש
כאשר לוחשים בהם הקליפות נקדחים מיד"י פ"ח ואלו שאלני מידי פת
פי' פסוקים כיעציא והטעם לזה כי הקדמונו לעיל דף ל כי כל הנבורות מתקבצים
בהוד והם נ"ם ס' אותיות שבגי"ך הכפולות והי"ן
הפשוטה היא התחרוכה אשר לזה נקרא קץ כל כשר שהוא בהוד
שהו נחבר הבית וכ"ל דף הכ"ל בתריכות והקדמונו מה דאיתא
בפרשת בשלח ע' רס"ח חמשה עריית אתנלין בה בסטרא דדיכין
חמשה ודיכין ס' לתפשטן במתלן ולרכבין ותמכייה לרחין (הייטו
רחין ליכרין) לתפשטן סטרא דגבורה מיכון נבורתן דשתלת
הנוקבא והסהוה לתר לקדי ערוה דכולה נבורה דת דבליל חמש
נבורתן עד כאן וכו' : ע"ם ועלפי זה תבין מאמר פרשת כשא פי' מאמר ואת
ע' שכב ע' רסט ויקח אחת מכלעותיו מלי אחת דת היא נוקבא ומלקח
ואתתקבל ובאתרלה שקיע רחמיי וחסד הם"ד ויסגור בשר
תחתנה וכתיב והסירותי לת לב אחנכם מכשרכם וכתיב לכם לב בשר
ובפרשת ויקח ע' שכב וירא והנה בחר בשדה ונומר בחר דרנין
דאחזן כל הארץ בשדה חקלא דתפוחין שלשה עבדי נתן תלת דרנין
עלאין קדישין מתתקנן על הוות בירא ויכון נפח הוד ויסודא
דשלמא וחלין מסכין חיל מלשלמא וחלין להוות בירא בנין הוות
מקורא יסודא דשלמא שארי בנו הוות בירא וכביא תדוב
ואתתלייא הוות בירא מכיא כיין דאתתלייא ודאי כי יין הכאב
הוות יקבו בעבדים חלין חיכון כל חוכלסין ומשכיין קדישין דכלהו
מקיין ומתתן מהוות בירא וכל חד וחד כדקא חזי ליה וחלין נדולה
על פי הכאר דת חלין דמיכא כשלו בני עלמא חלין כנף וקיימא
תדיר על פי הבאר למתבע דיוקא דכל עלמא דלא ייחות
חוכא ושב לעלמא ונחלקו שם כל העבדים מעריין קדישין לעילא
ומעריין קדישין לתתא חלין בשיכין ותושבחתן לעילא וחלין
בגלותין ובעוותין לתתא חלין וחלין חיד וגלגו את החלין
מעל פי הבאר מנגדרין ומעברין לה מן קודמא ואחלקו מן
דיכף חיד ושקו את הצאן כשלו מלאכי עלאי לעילא ושלח
ישראל לתתא עד כאן וכו' : ע"ם ושם סוד הוא בסוד
התפלה הכוונה שם נ' ברכות אחרונות דשם יוודים שיש שלוש
זסוד זה עיין בפרשת ויקהל ע' שכא תרומה ויהו תרומה כוונ מאמר ויקהל
דאוקמוה תרי ומאמר וכו' : קומו ואתכם תרומה ליהוד ואי ע' שכ"ח
תיאמא דקדישא עלה עלייכו כל כדיה לכ יביאה לגלה מהכא לאלכא
רוח דכליאת דבר כם גלותא דבר כם דדחיל לאחריה ואתקין
תקוכא דלעילא בשירין ותושבחן מילאין מלאכין עלאין לעילא
ובההוא סדורא דתושבחן דקא אמרי לתתא תיכי לקדישת נרמיא
ואתתקכא בתקוכא כאתתא דאתקשטת לבעלה וכו' ע"ם . מתן
דאינריך

דלתתא לאתערא לעילא ולאתקשרא ביחודא עלאה ולאתברכא מתמן ולאשלמא
דרגא דילה ולמהוי כלא חד ולא יתפרדון לעלמין ועל דא אתמר ויברך
אותם ויאמר להו פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשוה ורדו בדגת הים
ובעוף השמים ובכל חיה הרומשת על הארץ ואתמר נמי ויברך אלהים
את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים
לעשות ואתמר נמי ויכולו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום
השביעי מלאכתו אשר עשה וגו׳ ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש
אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות ואתמר נמי
ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ
ואתמר נמי ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו
את הארץ ואתמר נמי ויברך אלהים את אברהם ויאמר אליו הנני והנה
אנכי ברכתי אותך והפריתי אותך ונתתיך לגוים ואתמר נמי ויברך
אלהים את יעקב ויאמר אליו אנכי אל שדי פרה ורבה וגו׳ ואתמר נמי
ויברך אלהים את יעקב ויאמר אליו אנכי אל שדי פרה ורבה וגו׳ ואתמר
נמי ויברך אלהים את יוסף ויאמר אליו אנכי אל שדי פרה ורבה וגו׳
ואתמר נמי ויברך אלהים את יוסף ויאמר אליו אנכי אל שדי פרה ורבה
וגו׳ ואתמר נמי ויברך אלהים את יוסף ויאמר אליו אנכי אל שדי פרה
ורבה וגו׳ ואתמר נמי ויברך אלהים את יוסף ויאמר אליו אנכי אל שדי
פרה ורבה וגו׳ ואתמר נמי ויברך אלהים את יוסף ויאמר אליו אנכי אל
שדי פרה ורבה וגו׳ ואתמר נמי ויברך אלהים את יוסף ויאמר אליו אנכי
אל שדי פרה ורבה וגו׳ ואתמר נמי ויברך אלהים את יוסף ויאמר אליו
אנכי אל שדי פרה ורבה וגו׳ ואתמר נמי ויברך אלהים את יוסף ויאמר
אליו אנכי אל שדי פרה ורבה וגו׳ ואתמר נמי ויברך אלהים את יוסף
ויאמר אליו אנכי אל שדי פרה ורבה וגו׳ ואתמר נמי ויברך אלהים את
יוסף ויאמר אליו אנכי אל שדי פרה ורבה וגו׳ ואתמר נמי ויברך אלהים
את יוסף ויאמר אליו אנכי אל שדי פרה ורבה וגו׳ ואתמר נמי ויברך
אלהים את יוסף ויאמר אליו אנכי אל שדי פרה ורבה וגו׳ ואתמר נמי
ויברך אלהים את יוסף

ג"כ אות ס' מרחיק על סוד תפרסמוכת דכיה ומוד תפרסמוכת דכיה היה כיכה לאר כאוד וכהר כיכה יונה ועדין חכמה להשקות את הגן ת"ת לזה קאמר סס בפרשת זיקל לאר סוכה לעשות ציפוד הגרמין בפסוק וכהר יונה ועדין לזה קאמר ויפתחון ליה תריסר תרעי דפרסמוכת דכיה וכו'. וכבר לעיל התרכתי במאמר החזיכו ע' תקס"ג כיכה לה לפסיק רשותא דתרוייהו לעלמין כאד בפקין כאד עריין (אמר סוד לויתא כתרתי כאר"י ז"ל בסוד התלבשות ז' תקוני רישא דעתיק יומין כו' תקוני רישא דאריך לכפין כי אמר כתלבם כתר דאריך לכפין לאר הוא הגלגלתא רישא קדמאה דאריך לכפין והכה מן הראוי היה שעתיק יומין יגלה החדתו העיקרית דק ברישא קדמאה שהוא הגלגלתא ואחר כך תאיר זו הגלגלתא ברישא לאחרא שהוא מוחא סתימאה דאריך לכפין לאכם לה כך היה כי אם שעתיק יתגלה בהני תרין רישין כאחד ושעם הדבר כי הכה (תו"ח) דתיקון ח' כמאך החיות מהכך תרין רישין להתגלות בהכ שעתיק בהשוואה ר' ולכן החסד דשעתיק כתלבם בגלגלת הנבוכה היא מוחא ואו ככלל החסד בגבורה והבוכה כאחד והיו שנים יחד שהיקוד ד שעתיק עם החסד שבתוכו כתלבם כמוחא דאריך לכפין ומשם תזרו להאיר ולהתפשט בדיקנא כמילת שהוא תיקון י"ג ונם בתקון הקדמ נוצר חסד ע"כ. וכוה תבין טעם ליה דאיתיא בפ"ק לאחרי מות יו"ד עם ה"ח עלאה לה תליה חבורה דלהון כאחד לגלה כמילת תליה חבורה דלהון וכו') וכנ"כ כתיב וכהר יונה מעדן יוצא ונהי ולה תפסיק הה"ד וכמוצא מים אאר לה יכזבו מימיו וכו' ורשותא דיו"ד לה תפסיק מיכה לעלמין ואתייהב הה כרשותה כל תירו דכלה דחייבא לדהאי לכלה דכתיב כי ביום הזה יכפר עליכם וכתיב וקדשתם את שנת החמשים שנה יובל היא יהיי יובל כד"ת ועל יובל יצלח שרשין חשוק הזה כהר דאתי וכניד וכפיק תדיר ולה פסיק כתיב כי אם לביכה תקרא לתבוכה תתן קולה כיון דאתר אם לביכה לאחלי לתבוכה וכו' ביכה עלאה מתבוכה וכו' ע"כ. וכבר התרכתי לך לעיל בסוד יחודים ולזה קאמר ויפתחון ליה תריסר תרעי ד דתפרסמוכת דכיה היינו בסוד ס' ומס תליסר היינו סוד י"ג מכילין הכמשכים מן עתיק יומין וכנ"ל ואו הוא יובכי עלי"ה:

פעם מופלא רק קשה לי למה סדרו כאותיות תלפ"ח כית"ת מ' קודם ס' אמך כיך הלא סס קאמר ביכה עלאה מתבוכה וביותר כי הלא סוד

ל' שהוא סוד לויתא שהוא (יו"ד ה"י וא"ו ה"י) ומס אינה בכתבי האר"י ז"ל כי אם חכמה וביכה מלאי ב' ריפין כמנך יוצאים ונמצא כי זה החסד דעתיק שבתוך רישא הקדמא לויתא (כי אלי לויתא הלא הס רק ב' ריפין כאריך לכפין שהם גלגלתא ומוחא סתימאה רק אלי רישא דקדמא לויתא הוא מוחא לגלגלתא ובקדמ גולגלתא לנבי מוחא סתימאה כי בו מתלבש דעת דעתיק יומין" וכזה תבין מה שאמר כאן ונמצא כי זה החסד דעתיק שבתוך הכתר הנה לויה דכיה אינו אלא לבנין חסד דעתיק שהוא (י') דשאל קדישא לאר כתחלה היה נמוז בעתיק הוא החסד. ולכן כשיצא זה ז"ד מזה אלעזר ונעשה מיזוג בחי' לבנה וכו'. נם כבר הקדמנו לעיל כי מרישא דכוייכא שהוא סס ס"ג ומשם נמשכים שלשה עשר ניצוץ דשערי וכי"ג תקוני דיקנא מוחא סתימאה. ואם כן נמצא ג' שיהן לויתא כולם כמלוי ס"ג ואמשם נכלל הוי"ה מילוי יש ג' יודי"ן ככנד ג' יהוד דנקבה מתוכה להאיר כי"ג תקוני דיקנא וכו'. ואם כן לפי זה היה ראוי להיות ס' שמורה על יחוד ח"ו אלא מפקי תרוייהו לעלמין ולכך כתבה חסד דעתיק ונבור דעתיק בשני רחמין דאריך לכפין כי משם מקבלים חכמה וביכה והכל כדמו ל' והיה ראוי להיות ס' לאחר ה' ל' אלא כלע"ד כי ליתיה כפרשת כראשית ע' ך' ס' לאחיא קמיה רבון עלמין כיתא קיק לאכרי כי עלמא דכי אית סיוכא למשלים דכתיב סומך יי' לכל הנופלי והשיב על דא אמת צריך לאתרך ולא תזוז סיכה לי אמת כפיק שאתרך סוף סוף דאיכון כפלין הוחיל ואיכון סמיכין עלך ע"כ ובפרשה וילך סוף ע' תקכ"ב לאר רבי יהודה ובוודי יקבו יתן לבא ידע לאוקיר למאריה ולא לאתכיון באיכון דתכונן נדול העומה אתן יותר מן המידה וכו' ובאותיות דרבי אלעזר מאל"ף לי"ס וס"ס לבי"ן כיון דשוו בראשן לבי"ן אתיין כנדין בראשן לעילא ואתיא ואתפשטי בכלא ע"כ. ולבאר מאמר זה כי תבונה הוא סוד (מ') הוא תרומה שהוא ס' ולכן מאמר זה כי תבונה הוא כל מה דאיכון לבי לא תליא ביה פרודא בריך הוא ובריך שמיה לעלמ כד הו כלא לבוי לא תליא ביה פרודא בריך הוא ובריך שמיה לעלמ

ופי' מאמר החזיכו ע' תקס"ג

ופי' מאמר' אחרי מות ע' קל"ט

ופי' מופלא מאמר' לויתן ע' תקכ"ב

ופי' מאמר' החזיכו ע' תקס"ב

ולעלמי עלמין. תא חזי שיטותא דא דאקדי חכמה לאתכליל ביו"ד דאליא אאתלא קדישא (היינו אמולא הא שהוא (יו"ד ה"י וא"ו ה"י) והוא כאמך אן רישא דאקדא לוירא דאמשך אן אסד דעתיק יומין וכו"ל). וכנין כן יו"ד סתימאה דכל לאתון (י') רישא וסיפא דכלא והיינו כהר דכניד אקרי עלמא דאתי דאסתי תדיר לנבאה דעדן דלא פסיק עלה כתיב וכמוצא מים אאר לה יכזבו מימיו וההוא עלמא דאתי אתבדי כיה ההוא דכתיב וכהר יונה מעדן להשקות את הגן (י') כלילא תרין לאתון (ופירושו עיין לעיל דף נ' ע"ש כי יחכיו אמלוי שבי לותיות (ו"ד) הוא כיכה ע"ס ואתמלי באריכות ואבין היטיב) וקאמר (י') כלילא בהאי חכמה (ה') דא לאיתא וקדיכן כיכה (ו"ה) אלין תרין כנין דאתעטרן מוחא והא תניכן אתכליל מכלא יו"ד דאתבדיל באוא ואפקין בן והיינו כיכה ח"ב וח"ס דאיכון (י"ה) בן בנווייהו דשתא כיכה ואקדי תבונה לאיתי לקדי תבונה ולא כיכה אלא תבונה לקדי בשעתא דיקדין לתרין כנין בן וכא דאיכון (ו"ה) והוא שעתא לקדי תבונה דכלא כלילא באיכון לאתון וכו' עד כאן לשונו. ולפי זה תבין כי (מ') הוא סוד תבונה. ובפרשת ויצא כתב (ן') פשוטה כלאה דאכר ונוקבא אס כן אכי לותיות אלו (מ"ן) יין (אמ"ן) הס סוד תבונה. והכה סוד (א') כבר כתבתי לך לעיל באריכות ע"ש כי באיתיה פרשת פקוס ע' תע"ו (א') הוא אין סוף ברוך הוא. ובפרשת בראשית ע' כ"ו (א') הוא ע"ק. ובפרשת וישבטים ע' רי"ו ובפרשת תרומה ע' רמ"ב (א') אחת אל"ף כיכה. ת"ב כלותות (א') נרמזו עד תבונה. ונס הקדימנו כי יחוד חכמה וביכה נרמזו בלותות (ך') (לות (ל') הוא בסוד לויתא וכנ"ל לרמז כי אבורא תליא באולא וכנ"ל עיין לעיל בלותיות (כך"ל). ונס הקדימנו לעיל כי (הל') כמוך אן ג' (יו"ד) שבאנו ג' (ו"ו) בתיבור הוא סוד (א') כי יש ג' מיני אל"ף התחת כוה (א') בניור ג' (ו"ו) שהוא בחדש קדמאה. ואחר כך (א') כוה בניור (י"י) בסוד אחבי שיש טהור ובסוד סנולתא (י') עלאה כמוך נס כן אין ג' (יו"ד ה"י וא"ו ה"י) ג' (י"י) נס כן (ל') וכנ"ל ע"פ מאמר פרשת פקוס ע' תכ"ו ולסוד הכורה כתיב (מ') לאחר (ל') שנריך להמשיך משם עד תבונה ומשם לאחת (ן') המרמז על (ו"ה) ועוד יש (א') בניור כוה (יו"ד) שהוא בכיכה:

וכוה תבין מה שכתבנו לאחיכן בכורי אות מ'

גבוה תבין מה שאומרים כודוי לשמוע כאות (מ') "מרדכו מיס קדושים היוצאים מהקדושה הולכנו לאוקום הטמופת מקום אשת חמה וכוה תבין מה דאיתיא כתכיבים ז"ל שפה שמוציאין לנבלות יכמי שכ' עליהם האחם והמסגר אלף ואומרו חכמים כאן שסנורי' שוב אין כותבין שאילין שם ואפס קניהו שאלו שנלו היתה חכמתם נדולה שאכה עשקם בתורה היתה נעשה ע"י כשמתם עבין (המ') פתוחה: (ומובן ע"פ מה שכתבתי שנדיון יחוד למעלה ע"י כשמתם כיון שלעיל פתרכתי) ולכן כשהיו פותחין נעשו הכל כאחדין לעון ובאחרונה אכן למלאו שהיו כולנלי לכאה מדו' חכמו' המחשבו' (וכנ"ל דף כ"ט ול' בסוד זרקא סנולתא ותבין מה שאיתיא כאן לעון יודו' חכמו' המחשבות ע"פ מ"ש כרחשי ע' קס"ד בתריכו ע"ש) וכאשר היו סונרין כיון סנורת המ' פתוחה שאין לה שלח פתח ו' אז סנירת הם' סתומ' אחרי שהכלה כאור שוב אין אחר פותח שלא היה לעשו אחד כח זה וכאה אל"ף בלוא שכל זה הו אסכירת הל"ף שעם הע"ד שעמנו נמשך לסה"ס כל כח זה היה לסס בהיותם כח"י לפתוח האורו' שנדיך לקבל ולסנרם מיד אחר שנקבלו אהור כדי שלא יהי' פתח פתוח לנחש' וכשהלכו בנלות נפתח לרעה ולכמינו שהם' פתוחה כדכתיב ואהי שבר בחומ' יהושלי' אשר הם' פרוצי' הם' פתוחה שבכמו זרים נתוכ' וחללוה אחרי הכתר אור היחשב' וכהה מיניו ם' פתוחה כאחינע אתיבה בקרא דלמרכה האשכה אבל ב' דלתין נשאר אלעי' אחת נוקבא וכב' דלתין כשיתחברין יחד נעשו' ם' סתומה ושו הס הדלתי"ן הסנורי' בעוקי' הקדש כי כל פתח בכיכי קודש הס ב' דלתות כמו שהיה בבנין ב"ה וכרמז לזה כתיב זה השער ליהוה נדיקי' יבואו בו שהם' פתוחה שבאלכו' אחרי שקבלה מה שאריך נסנרת ונעשו ם' סתומה ולהיו' שהלכו' יוסבת בסוף העידו' מוכרח שלא יעשוה שם פתוחה כי אם לפי שעה ולכן כל דבר שהוא סוף צריך שיהיה ם' סנור והו טעם העיקר שהשיבו נוסי לומר ם' סתומה בסוף תיבה שבאחו אחת הנלו' משם פתוח מ' פתוחה כשאר כרמו בקרא לאחר הם' פרוצי' ולכן שכחו לידע ה"י כאחת תיבה ות"י כם"ת והחוקו שבראתם מכח טעמו שאומרו ע"כ: וכוה תבין מה דאי' כאנלה עמוקו':

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' נקוד

שיהיה לת כנה שיהיו ד' יסודות שלוש הכה תית בחגלה עיוקות
לופן ק"פ הוכח בילקוט חדש ערך חשיח סי' ק"ח ו"ל כיון שח"ס
בתוחה של חדם רחו על חשיח כידוע כי חדם הוח ר"ת של
חדם דוד חשיח כן כרחו חשיח בח"ס בתוחה של למרכבה העשרה
כיון שלחתרו בפרק חלק וכן לחירו שבפסבר כחיים יש בסוף תיבה
ח"ס בתוחה תוחת ירושלים חשר הוחה פרוסים לרחו כל זמן
שהחיות ירושלים פתוחים כפתח הח"ס של למרכבה העשרה דהייכו
חשיח סתום בקן נפור למעלה לבל חס יפתח הפתוח דהייכו
שיהא חשיח יון קן נפור ויהיה ח"ס של למרכבה העשרה פתוחה לחזי
ח"ס של חיות ירושלים בתוחה מכל צד עד כחן · וסוד החותם הזה
הם נ' חיות להיה בנ' עלומין ובזה תבין מלחיר פרשת בשלח ע"פ
פתח רבי יוסי ולחור י' לחדוניכו מה לדיר שיך לבל הארץ וכו' ·
ע"ב דמסיים ושלשות' דשיון שע"ו לתעבר מקומי מיטרוניתה
ובדין זקבו רישה כל דלחיידן כה וזהו פי' וכור י' לבני לדוס
לת יום ירושלים החומיים עיון ערו עד היסוד כה לכך לית
בנו' נשר לית קבה נשר לומה זו שבל חיי' מן הקבה כדי שיעבור
כחב הכרוך על עקיבו כי כחב היח לחת זכוכי וזהו שעקה הנשר
שחסר ה' והוח כי לותיה שם בסוד ם פתוחה דמכפ"ך לשם קייהו
הבה בתחלה בשלח בעשה ביסוד שלה רק דלת ת' ושיר ת' לבד
ומכפ"ך ת' על ידי ו"ת זו בקרת הבקבה נשר חסר ה' כי נשר
ניטרי"ת פ"ך דיוים וכו' · ועתה שלוקחה חלו המכפ"ך השנים
לו כתוסף בה ה' דשנשרה כי ה' רוחות על חלו ה' לותיו' דמכפ"ך
השנים שהם יותר רחיים נבורת מיחוקת עד כחן · והנה על
ידי ה' זהו סיון שתהיה חותם בשלימות וחז יתבטל הקבה ויהיה
יון קבה הבה וזהו הבה ניחה לשון לשון הבה הנם ולירושלים מכשר לתן
ולסוד זה תבין סיוכות לשם נ"ן לרחו כשיהיר לור כתר
שברחו כ"ל' וכ"ל מה ל' בלקח על כל לתחון והם נ' יו"י
דם"ג לזי לותה שעה ויהיה מ' שהוח סוד קן נפור פתוחה וכ"ל
בית לחר זה ם' לרחו כי לז ח"ס של חומת ירושלים יהיה פתוח
והנה זה הם' בעשו מהם שני כוכין דפרשה ויהי בנסוע ארן' שומר
ישרחל בסוד רוסס והקדחנו כי שנו של ויהיה יהי"ן שנו
ויובן לפ"ד ועפ"ז תבין פעשרה מיחורות מיחזר חס בל חי ח"נ סיון
ל"ם לחתה י"י לבניכו נוחלנו מעולם שיך כי קודם בריחת העולם
היה הנוחל לחדון נקרח בשנו כלכתיב לפני שוש יהן שנו
וכשחלים שבי מוהן בשבי הני"ן בחלפת ביתה רבתי לי"ק בכ"ר הי'
שם של הקדוש ברוך הוח ולחרבע לותיותיו הן הבה הם לבני ישרחל
פלם ולחזוי יעשפט לשבר מעה כי הן הם"ח לחדוכה חס לבל לית
ישרחל יש להם חלק לעה"ב והדבק בוח"ו שבשם לעסוק בתורה
לשמה לשוכה הלכות בבל יום מוכטח לו שהוח הן עה"ב והן הח
רחשוכה מכה לעולם הבח עשתו והעולה חל יו"ד מקור חיים ומוהן
לחיי העולם הבח סוד עדן הפניתי עד כחן וכו' · ע"ב ושח דמדייק
עדן הפניתי הוח כי הלח בפרשת לחרי ע' ק"י פי' ובשר
בינה יונח מעדן חכמה להפשקות לתהנן לת"ת ובפרשת בראשית
ע' קל"ג ו"ל ובשר דח עתורה דחוכניתה יונח מעדן דח לתח
עלמה להפשקות חת הנן דח שכינתה עד כחן · ולזה מדייק מוהן
לחיי עולם הבח שהוח עולם הפניתי והנה הלח יש יחידה שהוח
בסוד כתר הכ"ק לחריך תנפין כלע"ד שהו פי'עין לח רחתה חלהים
זולתך כי כעלותך תעיניך כל חי ·

והו מה דחיתה נביר' עקיבה לחבריך ר' עקיבה שחתה מוהן לחיי
העולם הבח כי נבי ר"ע כחתר כך עלה בחשבה לפני · היינו שהיה
מייחד יחוד עלין תכמה ובינה בסוד יחוד הפניתי הנקבה זוהנה
שלים שהוח בחשבה לכך יפלה בת קול וחתר לו לשבריך ר"ע שחתה
מוהן לחיי עולם הבח · ובזה תבין נח"ב דתעבית ו"ל הם ברוקח
חומה הוה קחי בסוקח הבי לפני חתה חליהו ו"ל לחיחזי ליה ח"ל
מי לימא בהחי סוקח בר עלמא דחתי ח"ל לימא לחבהי והבי חתה הבוח
נבוכת דהוה מסיים מסחבי חוכמי ולח רוח חוטח דתבלת' בעלייתיה ·
חתר ליה הלו בר עלמא דחתי ע"כ : ולכחורה קשה יותי שחל לי
לימא בהחי סוקח בר עלמא דחתי הלח כל ישרחל יש להם חלק עולם
הבח · חבל לפ"ד ח"ש כי יש חילוק בין חלק עולם הבח ובין מה
דכתיב בן עולם הבח וש חילוק בר עלמא דחתי שהוח בינה הנקבה'
לחבריהון : והנה לימא בספר תקונים ו"ל בנוכח דבל עלמא
עלמא דימי ברחש דברכה דשיתא לחחוזק על כל ספרה וספרה דח
דעובדא דברחשית וע"ד רוח דספרה דישח ב' פיוחת דספרה
ם' פתוחה דבל ספרה ברוח דחרבעין ותרין לתון לסתלק ·
(כחשר החרכתי לעיל כי ב' חיהו על נ' (ו"ו) "ויסע" ובכח
"ויח ובודו בבר החרכתי סוד נ' (ו"ו) ונם החרכתי בסוד מ"ב
מ' פתיחה רוח דמוקבה עליונה לסתם חיל חתעטרה בעטרה ·

ועי"ש

ובזה תבין פסוקים בבחיי' הבבית החומר וחנה בשער הניח
ליבה וגו' וחל שער החשבה ותהי שבר בחומות ירושלים
חשר הם פרוסים כי בבר הקדחנו לעיל כי נברחה נן שפחה חשבה
יוטובפת · לזה קחתי בבל"ל בבחיי' וחנה בשער הניח ליבה
וגו' וחל שער החשבה היינו החומה שהם החזיקים הסחוך לבסבר
וכ"ל ותהי שבר בחומת ירושלים כי בתו נוים תקדמה · והנה
לבדה היתה · ומהו כי רחו ערותה · והנה לותה
בקיבות ו"ל לימה בפת בפחדך לפנר בית פרעה' ולח וכרת בהלת נבי
חשר חשר נכנת לנבחין וכו' · ולפ"ד מובן שתי כי הלח בקרת כי נית

פסוקי בבחיי' וחל שער החשבה ותהי שבר חומות ירושלים חשר הם פרוסים

טעם לימוד יון לתחום

בילוד על סמיכו לותיות בלה למם וכ'

מלת תקונים

וע"ד כל פקודין דמצלי לתו לית תלת תושבחתא דהאי אתת חיל ולאתיבא דעתא דכוי כתא ולאתעטרא מיתא דאתה רעה כה"ג לעתיך מיתה רעה ולית תקנתא האי לאתת חיל בשולחנא עלאה ועל דא (ע') דכתיב בריש פקודי דכל פקודין לאהנות רוח חוללה ע"כ :

ובהיות כי הקדמנו בסוד ("מון") והזכרנו לעיתור מהתרורה ונס כאשר התרכתי לעיל בסוד כבילת תפיס שעריך להסיר תחן הנוף יון הכתר שהוא סוד שבי דלעי"ן הכ"ל. מיתר שיש להסיר תחילה עם (כ') . ומה נס הקדמנו לפעלה (שמ') תורתו על התשובה הכה לויתת בכתבי האחי ז"ל בסוד ביכה ותשובה לשער הכתר התרכתי כה שנלוי קדישים הם בתשובה ומעת כי בשאר זו התשובה תרד לעשה מן הכיכה כדי להיות רוכבת על התפרוחים (הם ז"כ כי הקדמנו ז"ל מה דלויתת בפרשת קהילתו ע' תקשב לתתי לקרי תשובה ולא ביכה אלא בשעתא דיקרין לתרין בנין ובת דאיהי ה' והיות שעתא לקרי תשובה עד כאן .) זו בלם נקראי' מופלים כי יש לחזיה על הקליפות בהם וכאשר יתעלו כלם לפעלה ויתעלה תשובה לפעלה בסוד בלם ויעלו כלם ז"ב ואו אין לקליפות לחזיה בהם ז"ם סותך י' לכל המופלים כי על ידי ביכה עלאה יש סתך ועזר על המופלים שהם תשובה וז"ב להעלותם לפעלה ואו אין החנוכים לחזיה בהם ז"ם מה דלויתת בזוהר כד עילת חות סתיך שהיה ביכה ואומרת דכי חית סתיכה לנופלים והנה נתבאר כי הביכה נקרא סתך לטעם זה שהיה סומכת את המופלים גם היה סתומה ונעלמה עד כאן . ואם כן למוד הנורא הזה בהיות שהקדמנו כי מ'חות תשובה ון' רמז על התפרוחים שהם ז"כ . רק שם יש לפעמים לחזיה ונס הקדמנו כי נ' תרמז על שם לחזיה על הקליפות בסוד והחבן נדולה על פי ה' שבאר לכך לוקחת צריך ליקח תורתיה לפעלה . ולזה בא לאחר זה לות ס שהיה סומכת על המופלים המוכרים לפעלה : רק עד לויתת יהיה צריך לפעמים זו ולויתת יהיה קיימה לחות נ' בא לאחר זה לות ע' ש' כלמו לא יתאחדון בחתרת לויתי שכיכתא עד דייתי קהות לדקדי לדם דלויהו יו"ד ה"ח ו"ן ה"ח וכו' ונוד לויהו ייתי נוד ו"ד יעלה מן הארן א"ר מן ארנ"י סלוק לי' (ו') (וכאשר לויתת בפרשת ויקרא ע' ו' לפם קניהו בפלה ולא תוסיף קום בתולת ישראל ע"ם כתריכות לפם קניהו . כך כל ומכל דכ"י בנלותא כד הוה מטא ומכא פא לתתי ולהדרת קיימה מלכא והשתא בנלותא דא לאו הכי אלא הכי הוה כתיב בפלה ולא תוסיף קום כזוכין לחדנין . אבל לכי הוא דלא כתיב בפלה ולא תוסיף קום כזוכין לחדנין . אבל לכי תקים את סוכת דוד הנופלת וכו' ע"פ . ולקמן בכיאור מזב' במסכת כוי לתר לתרה פרה הריני כוי וכו' :

תבין שם . ונס לשם תרשה מיתר פרשת שמות ע' י"ח על פסוק ו"ל יש נדיק לובד בנקבו ושעה מאריך ברעתו וכו' עד דקכ"ה יקים להיות סוכת דוד הנופלת והוא ע"פ מה שכבר התרכתי לעיל לא תתחבר (ו') עם (ו') אלא בשריפת תתן) : ותתעביד בה לחדן כל הארן מיד והשקה את כל פני התדמה לשתקיעין ישראל לתתת בשעתין לנפין לחוריית ע"כ : וכבר התרכתי כזה עיין לעיל בפ' בראשית ע' קכ"ח ובפרשת יתפטים ע' רי"ו ובפרשת וישלח ע' קי"ו על פסוק ויבלו חלומי . ולפזר זה בא ע' לרמז על כזר זה שהו יהיה קיימה למלכות . ובזה לתר זה בא פ"ף ולויתת בפ' הבזה דף ק"ד (פ"ח) כפזה (פ"ח) פשוטה כי פתוח כי פתוס פי פתוס ופיר' רש"י פה פתוח בשעת פויתכנסים פור פה פתוס בשעת התפללים . לעיל בפ"ד ח"ם כי בבר הקדמנו מה בנם חם יש נדול מיבך . ולעיל בפ"ד ח"ם כי בבר הקדמנו מה לויתת בפרשת חתרי מות ע' ק"כ וק"נ התרכתי לעיל פיזושו . לזל יבא בכל עת לזל הקדש כי יש עת לתרת רזה תרשה בקהלת. כי לתדם שטוב לפניו כתן תכמה ודעת ושמחה (ובפרשת ויקרא ע' י"ח) עבדו את יי בשמחה וכו' . שמחה לת בנסת ישראל ושמחה את תוקמוה דכתיב כי בשמחה תצאו וגו' ומיכן ישראל לבקשת ון נלוחת בהאי שמחה ומאי לויהו כ"י וע"ד עבדו את יי בשמחה כתה לכתיב בזאת יבא אהרן אל הקדש ע"כ) ולחוטאת כתן עבין לחטוף ולבכות וגו' לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים וקל חציב ע"ד עתים לבעה וע"ד עתים לטובה . והם שוב שבע פרות רעות ושבע שבלים רעים ושבע פרות טובות ושבע שבלים טובים ולזה תבין מיתר פרשת ויקן בסוד טר את ליעוכת

תתקרון יתי הטוב ולכן לתשמ לתקרון יתי הבעה וכו' עיין שם : ולסוד זה הוסיר הכתוב שב' ויאתר יי' אל יוסף דבר אל אהרן לתיך ואל יבא בכל עת אל הקדש וגו' כתיב יעול בזאת יבא אהרן אל הקדש ומקריים שם ויהיו רוח התיכון לויתן זה יצרת לשחק בו ועל דא כלם תלוך ישבורון ואתה נותן לכם את אכלם בעתו וגו'. מיהן עתו עתו דנדיק דא מעטוכותא דאקרי עתו דנדיק וכנין כן כלהו מתכוין להאי עתו כלהו תתאי מיתר דא לתוכן וכו' ע"ם דבריס בפלאים . והנה מדייק מיהן עתו דנדיק יעזוב דאית עת לחתת וכ"ל ושם שמיתה וילפה וכתו שכתב שם בפסוק . ולזה קאתר כי לאדם שטוב לפניו כתן תכמה ודעת ושמחה לבל יקדיס שם ובשר יוצא ועבל יבא ישלח ברשיו . ושוד זה הוא כד מתייחדין תכמה וביכה עלאין תו (הו') הוא שוד בני בכורי ישראל הנרמז בשוד ביש"ה כן י"ה ות"ו לוקח תרין עטרין דנציו בנווייהו חד עטרא דאקרי תבד היינו תבד דעתיק . ומשטרא דביכה תר עטרא דאקרי נבורה והיינו נבורה דעתיק וכ"ל . ותו אין לזוש קליפה שליטה וכ"ל . וזה תבין מיתר שב פרש' הכ"ל ע' ק"י וכהר יוצא מעדן להשקות את הגן וגו' דמקמיים עד שהולך בשמנו כדרי כתן ריחו דא נדיק דאתיק ברכאן וכו' וכדין לתייהבו ברכאן בכלהו עלמין וכו' . וע"פ זה תבין מה שכבר התרכתי בתיתר בפרשת בשלח ע' פ"ה בסוד תפר תעה הודך על השמים וגם שם פ' נ"ח י"י חיס מלחתיך יי' שתו וגו' ופסוק על כן יאתר בספר מלחמות יי' ואת הנחלים תרנון דמקמיים מלי תרנון וזונח עלאה דחביבותא דלא יתפרשון לעלמין כיוצא דאתיר וכהר יוצא מעדן וגו' הייכו נס כן סוד המזכר לעיל כי שם אין שום פנם . וזהו סוד (ה') דתשובה בית דאשון היינו (ה') שהיא תבונה וביה שבי הוא מלכות וכאן כי סילוק לבל ביכה הוא בסוד יו"ד שם לא יתפרשון ולזה בביה תבו מצפין ועל זה כאתר נדול והיה ככוד בביה האחרון הן הראשון וגו' : והבה שם בפ' אחרי מות אחר שתאריך מי פתי יסור הנה קאתר מכאן ולהלאה לא יהא דרא כדהא דא עד דייתי מלכא משיחא ומנדע יתער בעלמא דכתיב כי כולם ידעו אותי לקטנם ועד גדולם ע"כ ולזה אחר ע' שתרגום שיהוה קיימה לבביה ויתנלו ע' מכפין דאוריית ואו סה סתום ר"ל מה שהיה הסה סתום עד הנה בסתרי תורייתא יהיה סה פתוח וכ"ל כי או יהי' שניהם עומדים ערומים ולא יתבושו;ואו זה בא צ"ן כי בם בראשי"ת צ' אותי קיי דבון עלמ' ניח' קיוך למיבדי כי עלמ' דאתא בי אתי יתיי;דיקי דאתקריאו צדיק וכו' בכל כאתר תסתלק היינו כ"ש וכולו תתוועבדו אתתן ולהלא אומת יתי' בתתון בד כיד והיינו ג"ן ולכך השיב לו הכ"ה כאתר אחר תסתלק ר"ל לם"ת וכ"ל לבל אחר שיעבור נלוני מן הארן והשלי כרת יכריתון ויתזקן עולם במלכות שדי והנה שד"י במלואו כוה "ין "דלת "יוד עולה תשבון בתתר"ת ואו אחר"ת ואו נדיקים ירתו ויתתתו היינו נדיק ומלכות הנקרא נדק ונרמזים בשני אותיות צ"ץ . ובזה תבין מה שכתבתי לעיל רבי אלעזר אומר חיוסך אותיות שבכללו בתורה הם יסוד הנאולה צ' כו עתידים להגלל דכתיב הנה ימים באים כדיק צמח לדיק ע"כ . ולפ"ד מבואר מאוד שבסימן הוא קן של היושים : ובא אחר זה (ק') והנה לפי מה שהרכתי באות (ק') הוא ע"פ מאחר פרשת תרומה ע' רם"ד לשת זכוכים שהוא השיעור ואת דילה (ק') שהיו רק בעזר' לויתת בפרק הבזה דף הכ"ל (ק') קדוש (ר') רשע . כי ליתת בכתבי האחי' ז"ל שיון כל אלה הענולים כפתח יון היסוד שבו לאויר והמ"ם שהיתה סתומה נעשה פתוחה . וילפה מיהה בתוך האויר עשרה יודי"ן ושם נס כן במעשה הירובבה פתוב שם בעשרה יודי"ן . ולהיות שבשתתה הע"ם את סיה והוציאה את יו"ד בעשית כמין קו"ף שהיתה היו"ד כדקת בנג הע"ם והכבידה למטה וניתק הקו מן הנג של ע"ם לזה רעל הקו"ף תלוי ונם שם במעשה המרכבה כתוב ע"ם מן עשרה קופי"ן והוא רמז לאלו . והנה לפי זה (ק') קדוש רק דוק בפרשת פנחס ע' תס"ח נער חית קנה דתתחיזי בה עשו חייבא קנה דיתיבין דבעין קנה ביעות רבה ועליה בכתיב קדשת הבעת מלי קנה דא דכורא דהאי חיס ביעת דאית לה סטרא ואיהי בחדותא דקדושה ודא חיזו דבעין קנה ביעת רבה ובגין כן ליהי שלוט על עלוות וכו' ומיין קב"ה לתברא לההוא קנה כגוונא דא יתבר רגלה (דק') מן קב"ה ויתאתר הכ"ק . הנה יי' תלקיס בחוק יבא ופעולתו לפניו ונומר . תיהו יעביר רגלה

פי' מאמר ע' פנחס ע"ת

רגלה ויכיה הכה כמ ע״כ וכתבי האר״י ז״ל בקבלת שבת הכה לות
(ה) ולות (ק) הכל לאחד רק שבתלך הרגל מיעט ושתה בהאר
העבין כי כבר כתבנו כי הקליפות שלטו בכה״י כשנתמעטו והוא ש
דשקר והא״כ מה עושה הקליפות הכה לקחת לות (ו) שלכות
לבחינה והוא תחלת סוד (ל) כנודע. כי (ד) בקדושה (ור)
בקליפה (ולסוד זה נאחר כתיב רבתי ובמקום לא תשתחוה לשל
לאחר הרי״ם נדולה . ולזה שחשתי מיחתי ע״ה מותיק מיומלא
כתהל״ר לפרים כי הר תפוכות המה היינו שהמכו במקום שיהיה (ל
שם עמו (ר) ובמקום לא תשתחוה לשל לאחר במקום (ר) כתבנו
שם (ד) ואחר זה מצאתי בכתבי האר״י ז״ל על פסוק שבבוכי בכחש
לפרים ז״ל הכה דע כי ד׳ לאחד ורי״ם דלא תשתחוה לשל לאחר הם
לותיות רבבן ומה שבש לפרים הין מוחקין את העוקן של לאחרי
הר׳ לאחד ונשאר ח״ו ה׳ לשלהינו ה׳ לאחר ועל הרי״ם דלא תשתחוה לש
לאחר הוסיפו עוקן ונשאר ח״ו לא תשתחוה לשל לאחר וזה שבבוכי
בכחש שהוא שקר נאמר להקיש ולהשניל הר׳ ולעשות רי״ם . אך בית
ישראל לא שיכו האותיות ויחש הלא שחוו הר׳ לשל לאחר הר׳ לאחד
והר׳ לאחד בשל לאחר והוא ובמרומה בית ישראל שהוא מרמה ומאותיות
להחליף האותיות ויהודה הר עם הל שהניח הר׳ ול׳ כתוב במקומם
הר׳ בשל לאחר והר׳ באחד ועם קדושים שהוא ר׳ לאחד ולאחן שהניח
באחדות במקומו ע״כ . ואחזור לדברי האר״י ז״ל והכה זו הר׳ לוקחת
לות (ה״ו) שהוא תוך ה׳ של מלכות ומחברתו לות (ו) להר׳ שלה
ולא די בזה הלא מתפשטת לותו בסוד רגל (ק) שמתחבר עמה .
בסוד קליפה מתה כרוך על עקיבו ולזו כעשית (ק) כי הקליפה היא
בקוף לפני מדם ועוד ז״ל כי שדה הוא בקדושה ושקר בקליפה ובאדמו
כי הקליפות מוטלת הקדושה שהוא (ו) שבתוך (ה) שהוא בקדושה
ר׳ תתאה . וכשהשה מכחשת לוקחת (הו) הכ״ל בתוך הר׳ שלה .
(והוא מקימי מעפר דל מאשפות ירים לחבין להושיבי עם נדיבים
עם נדיבי עמו מושיבי עקרת הבית בים הבנים שמחה הללויה ע״כ :
לחיתי בכתבי האר״י ז״ל ונודע כי ה׳ תתאה היתה ד׳ ובהתחבר לות
(ז) עמה נהר דנניד וכפיך בחי׳ יסוד (ו) ועירה בלתי רחם לו
כעשית (ה) (ד) על (ו) כי הצירים הוא נורת (י) שבחוזי
הדל״ת וכשדל״ת נשבר פיה שלה לו כעשית (ר) בסוד לא לאחר ע״כ
וזה״כ תבין כל הכ״ל כי עקרת הבית הוא מלכות והזו מקימי מעפר דל
היינו מלכות לחיתי כי ואשפו׳ ירים לחבין היינו יסוד והכ״ל ו״ל בפ״
משפטים ע׳ קפ״ו יהודה נוקבא בהדיה דכורא מתדבקא (יה״ו) הא
דכורא (ד״ה) הא נוקבא דהו׳ בהדיה (ד״ה) לחיתי דא בהדי
דא הלא ד׳ בתדבקותא דרא בהדה חיהי מסככא ואנטריך ל
לאתחברא בנלגולתא להתעבלא הזוה רע ולמיכלי בעפרא ולבתר
דמחתא בסטרא דעוב ולבקפא מיתסככא לעתידו וכדין (ק) ועל
דא יהודה ע״כ . והזו נם כן פירוש הפסוק ויהודה רד עם חל ונו׳ .
ולזה ה״ק דהחי חיה ביחד דחית לה סטרא ושירה בחחדותא דקדוש׳
היינו כמו שנאמר למעלה שבחתו בחות (ו) שבתוך (ה) וזהו נם
כן מעקה הנער כי (ה) מוקת . וח״כ לפי זה (הק) בעצם הוא
קדש רק הק׳ שבתוך חל ק׳ יתבטל ויחזור (הו) לתוך (ה)
כאלקדם וזו יתן ״קנה יהיה ״הכה . ולזה שפיר קאמר ק׳ קדוש כי ר״ל
שתרומה לבניך שחות ק׳ הוא בקליפה אשר למוד זה ליתה בנוי בלעם
חינר בהנליון לחת היה כי בי כשמתו מנד ק״ר שחון להם רק רגל ר׳ .
וזהו דכתיב נבי בלעם ותלחן לת רגל בלעם לל הקי״ר . ולזה
קאמר (ק) קדוש וכ״ל רק (ר) הוא רשע ובפרשת שמות ע׳ י״ח
מיתן רשע דת שמחל וכן בפרשת משפטים ע׳ ר״ל נדיק ויוט לבני רשע:
ולזה (ר) רשע והוא קליוב שבשירה לאחר לוויב לרדוף ונו׳ . והכה
הקדמונו כי הוא העומד בר״ה י״ו לחיה . והנה ליתה בקדושין לחילן
שעומד במקום טהרה ועכשין נוטין לנד שומחה נקבן נוסף מנת כולו
עומד במקום טהרה וכו׳ ולזה רשעים דוויים בע״ה וכו׳ כי הקדמונו כי
לחדם עץ השדה חין עץ חלת קב״ה דכתיב כי חחדה עץ השדה עץ
השדה ולחי ע״כ ועץ הדעת טו׳ ר״ע דת שמחל ובזה תבין נמ׳ בפרק
פי׳ נח׳ לת יחבור בחלין הסמוך לשיהר בתוך שם עשרה לאחר נוסח הוא ואין
יחסור דף כ״ו מביחין ויחנו בכוריס כי הלא לחו לחוחרים חלהים כלו נוים בכחלתך
והוא פרוך להרחיק י״ו לחה שיעור ה״ה והוא בכתם בנבול הקדושה והו׳
פסוקי׳ דישעי׳ יוהדר חפיה חין קדושה כי הוא חוזר מיעד הבאחור בישועי׳ בפסוקי
פרשה סיון כ״ו דמסיים כלה יי׳ שלי׳ מקבן בדבי ושראל עוד לקבן
עליו לבקבניו כל חיתו שדי לתיו לאכול כל חייתו ביער וכי רש״י עוד
לקבן עליו חן העכו״ם שיתגיירו וכלו עליהם נוספי׳ על קכוני ישרא

כל חיתו שדי כל העכו״ם לתיו ושתקבצו שי ותאכלו לת כל חיתו
ביער לת נבורי העכו״ם שתאכלו לת לבם מלהתגייר לחיתו שדי חית
השדה חין כאחד רב כאחית היער חלא תלמד ותפרת כח שחוחת היער
ע״כ והיינו רי״ם רשע שתבדר מכיו חן (ק) ולזה כבר האריכתי בפי׳
הפסוק ויקחו לי תרומה מיחת כל לחם וזה וכסף וכחוש כלזל לא פתים
וכאשר האריכתי בסוד לזה כתיב חזקו ואמצו לבבכם כל המיחלים לי׳
כי רחה תרחה בם ״ ואתחנן ע׳ תקי״ד פתח ר׳ לחק ואתר לורו מרוז מיחל׳ ואתחנן
לחוב מלחך יי׳ ת״ח לחי קרת רוח הוא ברזין עלאין בשעתא דאלבת ע׳ תקי״ד
קדישא מסר בידא בידה דמטרוניתא כל ויכין ורומחין והלישטרהות
דילי לתקיד בידה וכל חיכון חניחי קרבא דילי׳ לתקיד עמה הה״ד
הכה מטתו שלשלמה ששים נבורים סביב לה מנבורי ישראל והא
לוקמוה וכדין לנח קרבא וחיכון נבורין דקרחין מניחי קרבא וחיכון
לקרון מלומדי מלחמה כתיב חן הששים כלחמו הכבנים מיומלותם
כלחמו עם סיסרא ונו׳ לחר לן קב״ה לתעבדו לפקחת מוקח׳ דבני תדי
מקחין לכא ומין לתתברעו מכייהו חד בוקחת דשית יחה רחיכין
דחוזיף לי׳ לברכא לנחת קרבא כהו בישראל וכו׳ ודא זוכא לחהוי
עלאה ויקירא לומכא דחתי ובדא יתדבי שוח קדיש׳ וכו׳ ע״ש ואחר זה
הוא שת ולפי פשוטו דמו לפי קלה וק״ר ק״ר כל בכי את .
וכאשר כבר האריכתי ק״ר ק״ר בני ד״ר ב״ן ונ׳ דו״ד והקדמונו זה יהי
כעיתנלה החלם והכה האריכתי בחחתר ס״פ בראשי ע׳ ק״מ חבם קניומו
כנולתא יהיה (י) טפה קדמאה ומיכיה חודריקו נ׳ טכין ואיכון נ׳
יחד״ן דאיכון כנולתא ודאי ואיכון י׳ יבדכך י׳ יאר י׳ ישא וכו׳ תלת
טפיעלאין איכון כנולתא דתלאי חמוח׳ אתיא׳ אתיק׳ דעתיק תלת טפין
חודריקו כנלנולתא חמוחא תכיל׳ ואיכון כנול וכו׳ נ׳ טפין עלאין דאיכון
כנולתא דחודריקו חמוח׳ אתיא׳ איכון קוטא דחת י׳ לעיל׳ וקוט׳ דיל׳ לתת׳
ונם כחוכיתא חוח׳ דחודריקו נ׳ טפין שין חיכה חיהי י׳ ודא י׳ דחיהי
לעיל׳ חית א׳ י׳ לתת׳ין א׳ חוח׳ תכיל׳ נ׳ טפין דחודריקו חיכה איכון
כנול נ׳ טפין דחדם קדמאה וכ׳ דחדם תכיכה חין חדם עלאה והדם
תכיכה חלא חה שוו ושה סם כמו חה שוו חדם עלאה חה סם כמו חדם
תתאה וכו׳ (ולקמן אבחר כעו״כ ועיין בפ׳ יתרו ע׳ ק״ס) ולקבל נ׳
טפין איכון נ׳ יחד״ן דאיכון כיו״ד ה״י וא״ו ה״י דמעירין על עלו׳ העלו׳
דעלי׳ לתת׳ לכי רחמין ואכי אחדון חוכמבלעדי ונו׳ ומשית תקונין שקבה״ה
בעי למיבני לם״ת למהוי שוי׳ שית דמהוי כי נ׳ נלנולין דחדם ונ׳ דהכל
שלו דפרח׳ עם״ת דחיהי נקוד׳ לכן שתיה דמתמן הוסיפת עלמ׳ ובהלי
חב יוסף דכתיב ותשב בחיתן קשתו ויפוזו זרועי ידיו מחי ויפוזו
דחודריקון י׳ בין שאר חנבען ותתפלנו לי׳ כמוזן דחודריקו מקשת
דחיהו כרית ובכן לתר חודריקו כי הדוני מלכות וכו׳ ע״ש :
ח״ל מחן יהיה רוח דת כמ״ת ח״ל כשחתהון דנדיקין חתבריהו קדש
דחתבדי עלמא כתה דחוקמוה קדמחיקזכ״ד לחר קרא חניד מרחשית
לחכרית וכנ״ד ם״ת חיהו סיומא חתתון ומכייהו לחשתודען רישי
דחתון דחיהו (א״ב בא״ת ב״ש) וכו׳ ע״ם דבריס כפלחים :
וזה תבין מה דחיתא בזוהר ע׳ רחשונה דבראשי ח״ר ברכיה העולם
ומלואו לח בבראשי שת בכוכות תורה שכ׳ יי׳ בחכמה יסד החרן ר׳ ברכיה
לחר בחכמה יסד חשה ם׳ ויהו רחשית לו ונו׳ ע״ם : ולפ״ד ח״ם ועיין שם
ז״ל ועוד ם״ת ש׳ דיליה חיכון נ׳ עננ׳ חילכי לעילא ואיהו ברש
לתתא ואחוי בהו נ׳ נלנולין לעילא וב׳ לתתא ר׳ תפחרת שלום
כלול בית מטרין ודא דרנח דחוש כלול נ׳ חבקן וב׳ דרנין תחות׳ייהו
ואיכון נלנולין דחדם חת הכל כח שם יפת ויחשת חתייחבו כל דרין .
הה״ד א״ז והוחל לקרות כשם יי׳ אז הוחל דחתו׳ בי׳ כי חן הוא ישעיה
לו הוחל לומתי בנלנולא ההוא דחתחר כיה ח״ו ישיר משה וכו׳ ע״ש :
ובהיות כל זה הסוד נרמז בתיבת בראשית וכ״ל לזה קאמר ר׳ ברכיה
בוכות משה וירח בראשית לו ולזה הסוד כתיב בסוף תחרונין כל התורה
אשריך ישרל ונו׳ כתיב כ״א רבתי לרמז לסוד הכ״ל וזהו ענין בראשית
לחריות הסוד של בראשית שהוא סוד ברחשית שכם י׳ עלאה בן
א שהוא כנולתא נ׳ נלנולין י׳ תתאה הוא כנול נ׳ נלנולין לחרכין וכ״ל
ח״כ כל סוד שבתיבת בראשית מובן חן א ולסוד זה כתיב א רבתי
בחחבוכה לרמז ענין בראשית כיהו סוד בראשית ענין חחרית הוא
שכתיב בפסוק לחרון של תורה ח״כ משה מרומז בסוד א ועיין לעיל .
מה בראשית כפ׳ בראשית ע׳ קמ״ו כך קריכו לפיכי כאשי א חן בראשית
דאיהי חכמי ובחית עליה כתר וכו׳ . ולזה דרך המלי חתנלייה היה
וכו׳ ח״ל ולסוד זה כתיב א׳ זו רבתי ולפסוק התורה והכה קמיה
מה דאמרית שם ועוד כי שת לי חלהים זרע אחר תחת חבל חשר הרג
עד יעקב עקב דיעקב דיוקנא דחדם קדמאה הוה .

מיחל׳ ואתחנן ע׳ תקי״ד

מיחל׳ בראשית ע׳ קכ״ה

מיחל׳ בראשית ע׳ קמ״ו

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' הנקודות

חסתליקת על נדפייהו למהוי י״י כליל סנולתא ומתעטרא בה
בתרין בתרין דחיכון כתר כחכמה וכתר מלכות וכתר תורה על נביחין
(וז״ל כי לסוד הכוורא הזה מרמז סוד ה״ח כי אבי ו״ו הם אבי נהורות חו״ב
כי כבר הזכרתי לך כי חו״ב כחדא אדרין וכתר על נביחין הימו סוד
ח״ת שהוא הנקרא כתר ולכך כותבין ח׳כוה ח ותע״ג דחיינא בפוסקים
דעזרין דמות אבי זיינין כלא רוח חדא ובכה תפיי אם והכי תלת כהורין
וו״ו ותלת יי״י דחיכון בתלת דחזי תיבין ויסע ויבא ויט תרין דחיכון
חו״ח בליך כתר על נדבייהו (עיי לעיל בעניין קדין) פשוט נהורת
קולם חיכון חסד ונבורה עלייהו חתיר בשוו נהורת קולם וע״ל דף ד׳
ע״ב ע״פ מחזר פ׳ בראשית ע׳ קבל בנין דחויר קדישה בטיל בעמודא
דחחצעיתא ובטיל בנדיק וחכמה בטיל בחסד ובינה ובינה בטיל בנבורה מחזר פ׳
ו׳ זוד ע״כ והכה נהורת הם תו״כ וכתר ולזה קחזר בשוו נהורת יתן בראשי ע׳ק
קולם דח עמודא דחחצעיתא רוח דשורק : לעילא שבשלת חיכו
כליל תלת בקוסדח חדא : דעמודא דחחצעיתא דעלי׳ לתיור וחכני
בטעתיך שורק כלא זכא לחת (כי חיתך בכתבי האר״י ז״ל בסוד ו׳
ועירא ובסוד פסיעה לבר ע״ע ל דף כ״ג בהריכות (כי סוד שבשלת קלי
על נ״כח״ב וכל״ל דף כ׳ ע״ג בהרות דכיס חיכון בנח והוד וחיכון סנול
ההוא נקודה חסל דשכיחתא חיכי נקודה לתתא דנדיק שכיחתא רבלין
דחיכון ירכתי נפון ע״כ וכדי שחכחר לך כל זה חבא לך חפם קניהו
פיש בטיפה מן הים מה דחיתא בכתבי האר״י ז״ל בחוסח שערים פ׳ ז׳
בדרוש זו״ב ונלו הכה״י דח״ת הם סוד נ׳ טפין דסנול הכו׳ בחיקון סט״
עיסם נעשה אדם תתאה שהוא ז״ת (וכבר האריכתי שזה הסוד הוא
בשרשה דחשמת ע׳ קכ״ח סוד נ׳ טפין עלאין דחות׳ דע״נ א דחיכון
סנולתא דחיכון ד״ה ו״ה ה״י מחכו בחכל אדם עלאה ומן י׳
תתאה דחיכו סנול בחכל אדם תתאה בסוד הם שמו ומה שם בכו וכדי
שתבין מחזר זה חביא לך מה דחית׳ בחכח שערים חפם קניהו כי חכח׳
סתיחתה דחריך חכפין יש בה עשר ספירות ובחי׳ היסוד שבה הוא
בחיך ומזדוג בנרון שהיה הבינה דכללות פרצוף והוא כי שם בכתבי
קדש קדשים נפרד התחלקות ט׳ ספי׳ דחריך חכפין ובחב בהחי
נלגלת דח״ת לא לית בנוסח רק חד מוחח לחוד והוא הנקר׳ חכת׳ דח״ת
עם היות כי נם חכמה זו והוי מוחח יש בו ג׳ מוחין כמ״ש חח״כ עכ״ז
כל שלשתן חיכם רק בבחי׳ חכמה עצמם וח״כ כמאן דבהרי רישא דח״ת
לית בה חד נלגלת שהוא בחת׳ דח״ת וכנויה חד מוח׳ שהיא חכת׳ דח״ת
ואחכם הבינה דח״ת לא יכלה לעמוד שם בבחי׳ רישא וטעם הדבר כי
הנה כתבתי כי בחי׳ נוקבא דעתיק מקו״ר דבחת חשר מעולם לא היה
בהם סוס ביטול לחפי׳ פנם בכלל ובעיקר אחכם בח״ת בסוד נוקבא דילי׳
בחחיל בהם הבירור החלבים כי בעצית מה׳ לחחרונות דכ״ן שבית׳ בהם
קצת פנם ומשם ואילך היה הפנעים נוספים בשאר הפרצופים ולכן
ברישא דעתיק אלא היה שם פנם כלל היה יכולת לזל הבינה שבו לקבל
אור העליון דח״ק הנמשך נו רישא דעתיק בהיותם שם לעילא ולכן
נם היה ברישא דעתיק ולזה נם בדעת נעשו מחיבור חו״כ ועתיד נם הוא
שם לחנם ברישא דח״ת לא חשר היה שם בירור מהחלבים חשר היה בהם
קצת פנם ולכן הבינה אלו שהיו יותר קצת דיבים מהחכמה כנודע
כי תמיד מהבינה דיבין מתעברין כי היא נוקבא לכן לא יכלה לקבל
אור העתיק המתלבש נו רישא דח״ת שהאור שם רב וקדוש אל העתיק
ולכן ירדה לפטה בבחי׳ נרון דח״ת ובהיותה שם ביותר ברחוק יש בה
יכולת לקבל אור העתיק ע״כ וכוה נבחו לבליאור ולזה קחזר כי חכמה
מוחח בחיינא דח״ת בו יש בו עשר ספירות ובחי׳ היסוד שבה הוא בחיך
ומזדוג בנרון הבינה דכללות פרצוף והיא החלבות דחכמה וכבר ידעת
כי בכל מקום שים כללות עשר ספי׳ בהם ד׳שמות אלו ע״ב ס״נ מ״ה
ב״ן שהם כתר ח״בת״מ שבעשר ספיר׳ ההם וח״כ נם בחלו הי״ם
דחכמה הנו דח״ת יש בה ד׳ שמות אלו דע״ב ס״נ מ״ה ב״ן והנה כאשר
מזדוג חכמה דח״ת בסוד כשיקין עם חלבות אלא שהיא בינה בערך
כללות דח״ת והוא הנרון הנו׳ וכדי להזמיח חכמה ובינה הנקראי׳ כלשון
חכל ואחת ולהזמיחם שיהיו מלבשים את ח״ת הנרון אלו עד שבוא
לילי׳ הנה לח יחתה טפת החולדה הנו׳ משם ע״ב שבחכמה זו כי לעולם
טפת חיכה משכת אלא משם ואותה טפה בחי׳ חכמה ובינה ונחנה
בחכמה לבינה שהיא סוד הנרון לעולם בכל עוקם כפי חיזה בחי׳ אשר
תהיה ובינה זו היא שם ס״נ ונחלבשה אותה הטפה שם ואז יחלו משם
חכמה ובינה מן הנרון הנו׳ ויחלו שניהם כאחד בפקי וכאחד שניים
וכו׳ וטעם הדבר מפני שיחלו משם ס״נ לבדו שהוא הנרון ואחכם
בשמזדווגה חכמה הנו׳ עם בינה שהוא הנרון למעלה זוכ״ל היה ע״ד
המוכר לפי שהיה מוכרח שיהיו שני מאורות בלבד שניים ויפיה זה נדול

מוה זה המאור הנדול וזה המאור הקטן להמשיל התחתון לעליון ולזה היחוד
הכ״ל (כדי לנלות שאר ספירות שבח״ם ב״ה) לח שיחש שם ס״נ
דק דרך מעבר לבד ויעלה הטפה מן שם ע״ב כי כל טפה חיכה יוכלה
חלא משם ועברה דרך מעבר בעלמין דרך שם ס״נ וירדה לח״ה ולבן״
על זו בחיכתה ושם ג״כ קבלה בחירה מעבירים כי הם סודה זו״ב ולזו משם
מ״ה כמשך ז״ת ומשם ב״ן משך הנוקבא ועתה בהיות שיעלו מעבי שמות
בפרדים משם מ״ה ובן הב״ל ולא משם אחד לבן יעלו בלבד שניים ב
בחעלחם הז״ת נדול מיולבות ולא כזו״ב שיעלו שניים להיותם יוצאים
משם ח״ם דם״נ וכבאר עתה מיניחות טפה זו כי כל הטפות הם בחי׳ סורת
י׳ קטנה ויש לה נ׳ קוצין והם סוד נ׳ חותיות יה״ו שם חב״ד כי נם משם
כמשכה טפה זו כמודע ולהיות כי טפה זו לא יעלה רק מע׳ שמות ע״ב
מ״ה ב״ן לבד כי שם ס״נ לא הועיל רק למעבר בעלמין לבן כמשך שיהיה
בטפה זו כללות נ׳ יה״ו ו״ה מע״ב ואחד מע״ה ות׳ מ״ן ויחוכם להיות
כי עבר דרך מעבר בשם ס״נ לבן נם שם ס״נ נרמז בטפה זו דרך
רמז לבד להורות כי עבר בו דרך מעבר והוא כי נ״פ י״הו ני הם
ס״נ ואחכם נ׳ יה״ו חלו סדרן כך כי מע״ד דחכמה דח״ת מיוכו כמשכו
נ׳ חותיות יה״ו הרחצון ולבן הוא בחלוי יודין ע״ב כזה י״וד ה״י ו״יו
והוא ני״ כ״ו שהוא סוד עלמין ב׳ מכתו נ׳ עלמין דבתקונין קדמאה
דח״ת שיעלו מיוחד בתיובחה דח״ת הנו׳ ואותו העולם הבאי שהוא ני״
כ״ו חל פה״ה כמשך מוה משם דיודין ואח״כ מע׳ לחיצעיות הנו׳ כמשך שם
י״ה״ו ח׳ מחלוי חלבין כזה י״וד ה״ה ו״ו והוא ני״ שם וכשיורד י״ה״ו
קרחצון עד מקום זה כמשך בזה שם שם י״ה״ו הבאי שבע׳ לחיצעיות
ובעלם שם ואחלבש בו וכשחכרו שם מוחח כי ב״ו וט״ל בעשו מן ומכאן
כמשך העולם הנ׳ מהכתו נ׳ עלמין הנ״ו שהוא חל אדני בנ״י ו״ו ואח״כ
יורדים חלו הב׳ יה״ו עד נ׳ לחרונות דחכמה הנו׳ ושם מחלבשים ו
ובעלמין משם יה״ו הנ׳ שהוא במלוי הה״ין כזה י״וד ה״ה ו״ו נ״ו ח״כ
וכשחחלבשו שלשתן שם ט״ל כ״ו מ״כ כעשו קל״ח והוא סוד כי חלק יי״
עשו שהם ישראל כי נשמחיהם נימשכים מחקום זה כי מהם זו״כ
נעשו ומשם נמשכו נשמחיהם של ישראל (וכמו שכחבתי מה דחי׳ בפ׳
קדושים וישראל דחתקריחן בניס דחיכון בכלל בן וכח דחיכון חפחרת
חלכות) ואחר שנכללו יחד נ׳ יה״ו הנו׳ וכעשו כמיכן חלק ירדו חל
היסוד שבחכמה הנו׳ והוא שבפה דחריך חכפין ושם נעשו בסוד ני׳כן
שהם חותיות החיך כמודע והנה נ׳יכן עם ד׳ חותיות וכללות החיבה
הם נ׳ חלק ולהיות כשחיתר בעלה שבשלשתן והוא יה״ו דכ״ן השלישי
העלבים לב׳ יה״ו הרחצון ושאני והוא נ׳ מ״כ לכן יסוד החכמה דח״ת
נקרא ח״ך שהם כ״ח חותיות כי לעולם כל כח הוא בחי׳ מ״כ כמודע
כי כד׳ חותיות דהוי״ה של הפשוט עם עשר חותיות היולי הם י״ד
וכשחנרפים עם כ״ח חותיות שיש בשם מלוי החלבי הם מ״כ ומפני כי
נם בשביל בחי׳ זו נקרא טפה זו מ״כ זיונין והנה אחר שנ׳ יה״ו חלו
הם סיסוד דחכמה שהוא החיך לו מיתנם בסוד זיונו לעולבות
שבנרון שהוא בינה דכללות חריך כולו נם חבין סוד ח
חלק חפחרת קדישין כי חלק חפחרין קדישין הוא לעולם סוד החלבות
בהיותה יוצאת מ״נ מחחתונות הי׳ שחו נקרא חלק והוא בסוד נ׳
יהו חלו שכשבו חלק בהיותם יחד בהי׳ והנה כבר כחבתי׳ כיון ששם
ס״נ שהוא נ״כ למעבר בעלמין ונרמזו נ״ יה״ו הפשוטים שהם ני׳
ס״נ לכן נם בחלוחותם נרמז דרך רמז והוא כי יהו המלוי ס״נ כוס
(י״ד) (ה״י) (וח״ו) נ״י מ״ח ושם חלק מ״ו הוא נ״י מקום שהוא
שם יהו״ד כזה י״ הפ״ה יו״ד הפ״ה ו״ו ס״נ הנה מקום חתי פי׳ חות
׳ (והנו סוד המקום יחלח חסרונך דוק היטב) כי הטפה זו יעלה
מהכתיה הנקרא ׳ ונם הטפה עצמה היא ׳ וכעצית מקום ומשלח
כי עיקר מה שנעלה מטפה זו הוא (י״ד) (ה״ה) (ו״ו) שהוא נ״י מ״כ
כל ז׳ זכו חותיות נ׳ יהו החיכים ולבן זה סוד מיין דכורים יוצאים מן
החיך שהוא יסוד חכמה דח״ת לנוקבא נרון דח״ת שהוא מלבות
שבחכמה והוא בינה דכללות פרצוף דח״ת ונלו הם כח״י י״ב זווגים
הכ״ו בהתחלת הקדמות זוהר דבראשית והנה מודע כי חין טפה יורדת
מלחעלה שחין טפיים עולות מלחטה כנגדם ונרוך שיהנרון שהוא מ׳
דחכמה הכ״ו יעלו ב׳ וייהיו בם י״ב והענין כי הנה כתבתי כי שהנרון
הכ״ל בעצמו ב׳ כתריס דחכמה ובינה ומודע כי הבינה היא שם שהיה
זכיון אחו״ב כמשכים מנרון זה שהוא בינה דחריך נרוך שיהיו שם ב׳
בח״י ח׳ בנד יהיו הנרון שיחזרו יונק חכמה ונקרא בלשון הקבלה ואת׳ בנד
שיחל הנרון שיחזרו יונק בינה ולבן ב׳ בח״י חלו כלם שם בחח״י שהיה
וח״כ הם פה בנרון זה בב״ נדדין ב׳ שחות שהיה דוגמת שם אחד יהו
שבחכמה שהוא שם ס״נ ונקה בטפות הכ״ו הם כ׳ שהיה חשר שניהם

פי׳ בנמ׳ בפ׳ מי שחתו דקי״ט המקום יעלה חסרונך

AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

סה נ' מ"כ לחוכמה נ"כ כנ"ל שבכ"ח יהיו רמ"ח מ"כ כנ"ל שעולים כ'
מ"כ וכמו שכתבתי ס"נ יה"ו יתחלקו כי ה"ק דחכמה דל"ח ושרשם יה"ו
ל"ן יתחלקו כ' לחיה אלו בנרן לפשה לחיה לעשר ספירות שבו והוא
כי בנ' דלעומת דנרן יש בו שם לחיה שהוא שורש חכמה שבנרן והוא
במלוי יודין כוה לפי יוד הי ואחיה כ"ב ביודין שורש ביה כי כמו
שפש יה"ו הוא בכללות ע"ס דחכמה כן שם לחיה הוא בכללות ע"ס
בנרן אלא שיה"ו דחכמה נחלק ל"נ יה"ו וכ"ו ואחיה דנרן נחלק
ל"ו לחיה יען יש בו בכללות חו"ב כמ"ש כי נ"ר דלחיה בכללות הנרן
יש שם כ' לחיה דיודין וחו"ב כנ' לעומתית דלחיה שבכללות הנרן יש
שם כ' לחיה דחלפין וחו"ב כנ' תחתונות דלחיה דנרן יש שם כ' לחיה
דפרי"ן כי כמו שנ' יהוה דחכמה בכללה ביהו"ה לחתרון דמ"ב כן בביה"ו
לחיה בכללו בב' לחיה לחוכם ההפרש הוא כי שם בחכמה שהוא מ"ד
דיודיים מלמעלה למטה לכן ירדו ב' יה"ו פעליונים ובכללו ביה"ו
פתחון לדלקן בביה שהוא טפת מ"ב העולות ממטה למעלה הוא הסך
כי בכללו לחיה לחתנשים ולתחתונים ב"ב לחיה דיודין העליונים
ולכן שם ב' לחיה שבפקוק הנ"ו ויאמר לחיה לחיה שם ב
בחכמה וביה שבעשר ספי' דנרן שהיה בביה וכתר שבי"ם אלו
שבנרן שהוא רמז בחלת לחיה שבין שבי לחיה כי הוא קו האמצעי בין
חו"ב וכן עד"ו שם לחיה לחיה בחנ"ת בנרן ותת"ת הוא לחיה
בניסה וכן לחיה לחיה בכה"י ולחיה הוא ביסוד שבניסה לחכם
בפקוק לא הזכירו רק ס"נ עליונות כ"ו ועין כי כל אלו נכללים בהם
ב"ו יען עולים ע"ת לעילא ביסוד מ"ב ונכללו בשבי לחיה העליונים
גם רמז ס"נ יה"ו שבחכמה נרמזו בשם ס"נ כ"ל כן בנרן הם ו'
לחיה שהם בפ' ס"נ לחד בגד חכמה הנקדת בשם לבח ו"ה בגד ביה
גם כמו ס"נ יה"ו שבחכמה נרמזו בח"ך בסוד ניק"ק כ"ל כן אלו
לחיה הנכללים בנ' לחיה העליונים כ"ו יש בהם מ"ב כפ' שהם נ'
(א"חה"ע) שהם לותיות הנרן והעבין כי כמו שכל בח"י הנרנן הם
כללים מן החכמה בסוד טפת מלעלה וטפת מלמטה כ"ו גם כאן נרמז
להיות כן כי שם בחכמה לחיה יה"ו לחתרון שבו נכללו לחחרי' היה בסוד
ג"כ וכ"ל כן פה בנרן ס"ב לחיה העליונים שבהם נכללים התחתוני'
שם נ' מ"כ ח' לבד ונרמז שיהיו בפ' מ"כ לטעם הכ"ו והנה הוא בחולם
וה כי בכל לחיה מאלו השמים יש מ"כ לותיות ד' בפשוט וי'
וכ"ו במלוי הרי בפ' מ"כ בשבי לחיה והוא הטעם שנקדת ביה
לחתך בסוד לחיה שבה שיש בו ס"ם לותיות והבן שתה ותדלה כי לע"ם
שטפת הנקבה כפולה מטפת הזכר שרשי הטפה הנוקבא נמצא גם בזכר
והענין כי טפת הזכר הוא יה"ו דכ"ן שהוא מ"כ . ויש בה שורש כ'
טפות לעומך מ"כ ולכך שלהיות כי בעתיק וכתריך עדיין לא נתחלקו
ונתפרשו הזכר והנקבה כ"ל בבכי עניה ולכן עדיין היו שרשי מ"כ
כלולים יחד בשם יה"ו דמ"ב הזה וחו"כ בנרן אשר שם התחיל ה
התלבשות חכמה וביה והתחילה הנקבה להפריד ויהזכר (ולסוד זה
תבין מה שכתבתי לעיל בסוד נקודת בירי שורקו"ן על ביה כי דוק
לעיל במאמר תקונים בשלו בכרו' לימין לבח וחתח בשלו בכרות יה"ו
ערין טפין דלימין בירי סלקין בתרי ווין וכו' כנ"ל) לכן טפות הנקבה
שבנרנן היה מ"כ שלה בב' שיות דלהיה העולים מ"כ ונמצא כי כל
כך גדול יה"ו שם ס' דדכורא שהוא ג' מ"כ כמו כ' טפות דנוקבא שהם
כ' דלהיה ונמצם מ"כ ס' ונמצא כי חו"כ בשרשו גם בדכורא שהוא
הכחה דלחיך חלאי שניו בלחיות וגם בשרשו שביהם בנוקבא ביהם
דל"ח חלאי שהיה בבירוד בב' שיות דלהיה בבי נת" כי בכל בחי לחד
וכל מה שיש בנרנן יש בחך לעמ"י שבנרנן כפול כפלים מן החך כ"כ
הוא טפת ס' מן החך כמו כ' טפות שלו נרנן חלאי שבנרנן נתחלקו ל
לשנים לבבה בל"ל ונת' לחיך הוא טפת מ"כ לחד מ"ד מן החכמה שהוא
יה"ו דהכרי והם כ' טפות מ"כ שיות לחיה דיודין שהם פשוט ומלוי
ומלוי המלוי הם מ"כ לחתון והרי נתבאר זיווג זה פעליון דבשיקין
דל"ח שהם מחכמה סתימאה דביה עם הביה שהו דל"ח שהוא בנרנן
ע"י החך שהוא יסוד דחכמה ולהיות זיווג זה בפה נקרא זיווג דבשיקין
והבן עתה מכון הבשיקין המ' בכל מקום שהוא זיווג החך עם הנרנן
והבה טפה זו דכורא שיצאה מן החכמה לביה שהוא בנרנן דל"ח ו
וכתערבה שם עם כ' טפות הנקבות הנה הוא לעורך תיקון זו"ב וז"ש
בפסוק ויחתר חתר לחיה והנה הם"י להודיע לחשה (כי עתה
נתגלה מן מוסף הב' ספירת ת"ת שהוא סוד ג' והודיע התחלה
הדבר לך היה בתחלה הזיווג דלחיך לחפין בסוד בשיקין כמו לעיל
מת ז"ב ע"י שבי לחיה אלו המ' שהם בנרנן דלחיך לחפין שהם כ' לחיה
לעורך זו"ב ח' כן"ת וז' לימלכות והבן זה כי כמו שנת" לעיל שהם כ'

עיין בפ' ויקרא ע' י"ו ותבין שם

כבא לבחיור מלחר ס' ברחשית ע' קכ"ח ז"ל ר' יוסי פי' מוסלח
שמעתא דתלת טפין חזדריקו ומחזק מתיימה דכל מתיימין למלחר ס'
ונלן חיגון נ' גלגולין ונלן נ' טיפין שמעתא דחיגון לקבל דלחתר ברחשי' ע' קנח

לימוד האצילות

ופי הנקודות

כעלמא דין סם ס"ג וירדף לה"ה וכו' ולו משם ס"ה כמשך ו"ח וכו'
והקדימנו לעיל מה דאיתא בפ' פנחס ○ ע' תכ"ב ההוא דפלגי בסיני
מלין הוה ס"ל סכלא לתת בדיוקא ודא י"וד ה"א ו"ו ה"א ו"ה ודא לדם
דמרכבתא עלאה דאיפיק דיליה יסוד ע"ב ולזה אמר לו הקב"ה
רעיא מהימנא מה לי סלקא על כל תיתון הכי תת עתיד לאסתלקא
על כל בריין בגין דתסתלק לשמיה ד"וד ה"י ו"ו ה"י דכיה יי"י ד
דיחודא כי וכו' ס"ל דכיה שהיה בגרון הוה סם י"וד ה"י ו"ו ה"י
גם שם הכינה כ"ל היה דיוקא כי תמיד מהכינה דיכין מתערין כי היה
דיכין וכו' ושם במאמר פ' פנחס הנ"ל במאמרי שם וכנ' יודין אלין
יתקייים בך ירום וכשא ונבא מלך וכשאר פרשיות ע"פ זה מאמר פ' ויסב
ע"ת ט"ו ומסיים וכגין דהאי כהונה כביא מתבוע למיהא אשר לה יכהנו
מיתיו לתקרי נחלת ומתתן עשר ספירין כשלהבת קשורה בנחלת
ואית לה ד' גוונין י"וד ה"א ו"ו ה"א י"וד וכו' כה פעול קב"ה נוקמיה
דאיכון מיום הזדונים וכו' ע"ש :

פי' מופלא ובזה תבין מאמר שירו ליהוה שיר חדש כי שיר הוא בהכינה כי
על מאמר שלוים בשירים כמבואר בפ' שמיני ע"ס ו' ר' אלעזר אמר
מאמר פ' שירו לה' מאתר חד כפקו יין ושתן בטלי כהני וירתי לון (והכה שתן הוא בחכמ'
שיר חדש כי לזה הסוד שתן זית מאכים שהוא חכמה ובפ' קדושים ע' קס"ד י'
עד נמירת ירחה ולא דחיקו על רישא דכר כש ומיכא ייעול דחלה לעלה דכרכש
למדחל לקב"ה ולכנסת נרעים דלא יעביר על פקודין דלא תעשה ע"כ
והו פי' ושתן על דאשך חל יחסר) ויין לשמחלה לאחרות קלה ולומרת
וכו' לתי מסט' דכינה וירתי לירתי לסט' שמחלה וקיימי לאחרות קלה
וקיימת בדיוקא וכו' ע"כ והו שירו ליהוד שיר חדש הייכו כינה דאריך
לתכין שבגרון דת"ת כי שם ס"ג שהוא שמה יונתן נ' י"י ירום
נגה ונשא וכו' ומשם יד הגדולה וכו' יד רמה לדון למים הזדונים וכו'
והו שקאמר וירם קרן לעמו וכ"ל הייכו שירום לקרן ישראל שהיא
מלכות ולהכרית לרשע ע"י ת"ת מתון וקאמר תיך יכרית לרשע הכ"ל
וקאמר שירו ליהוד שיר חדש ושם תרגם לידע מלין כה דהי שיר חדש
וקאמר רומות אל בגרונכם וחרב פיפיות בידם לעשות נקמה בגויים
וגו' כי הקדמיכו כי כינה שהוא שם ס"ג הוא בגרון ושם בפ' פנחס
מאמר הכ"ל כאן תסתלק לשמיה י"וד ה"י ו"ה ה"י וכו' דכקדמיתיה
סוי"ת בשם י"וד ה"א ו"ה ת"ח דאיהו י"א"א"א וכו' כאן תסתלק
נא"ל דאיהו ייא"י וזהו רומות אל בגרונכם ואו וחרב פיפיות
בידם וגו' וס"כ כזה תבין סוד סגולתא שפוי כזה ∴ וכ"ל
וסוד סגול שהוא כזה ∴ כי סוד הי"ה דת"ק וכהיות שהלו הנ'
נקודות הם בו"ה כי הוא סוד ו' שיש בו נ' י"י כאשר האריכתי לעיל
כזה ׃ שהוא י' עלאה חכ"ד ו' שביה הוא ת"ת ו' הנ' הוא הי"ה
׃ והכל נמשך מן סוד סגול ולסוד זה סגול הוא בחסד כי
׃ עולם חסד יבנה כי אותיות בכתבי האר"י ז"ל תאמר לך
הקדמה ח' כוללת רוב מאמרי הזוהר כי העשר ספי' דאצילות עם שהם
עשרה חיכם בחלקים רק לה' פרצופים והם נרמזים בשם יהוד הכוללת
כל הי"ם דאצילות קון הי' בכתר שהם עתיק ואריך והי' עגמה הוא
בחכמה זה' כינה והו"ק הם ו"ק מחסד עד היסוד והמלכות ה' אחרונה
מאמר פ' בלק וכזה תבין מאמר פ' בלק ע' ס"ב ז"ל פתח ר' פנחס ואמר מעיין נגיס
ע' שעב בתר מיס חיי וכולהו מן לבנון וכו' . בתר מיס חיים הכי תוקמיך
כלה בכנסת ישראל קאמר תיהי מעיין חיים מאן נגיס חשק נגיס לית
ליה לקב"ה דקא משתעש' ומעייכא חדא עלווייהו דקא משקי לון ורוי
לון טהיר ונקיו וכלהו עבדין פירין ואיכין נשתא חדא לית לתתא
מניהו והזוה נשתא כטיר מחיל מכל סטרין דעלמא תחות כאי נשת'
לית נגיס אחרנין עבדין חיבי לניהו ודאי נשתא לתתכא והוי מעיין
דאשקי לון בתר מיס חיים כד תסטרין הוי מעיין וכד תסטרין
וכו' וכולהו מן לבנון מאי כולהו אלין כולהו אלין להדדו לאתעין
כל כבעין כבעין מיין וכולהו טפין לעילא אלין בתר אלין מיין מתקין
דכשפא וכו' כך לימון חשוק מקורן דנקטו מן לבנון לעילא לתתא בעבידו
כולהו בהאי מעיין ע"כ : וכזה תבין גוו' כש המקבל דק ק"ח
הקבל חשק נגות המסתעפות מים מתעין לחד ומתקבלת המעין כולם
מתקבות עם העליונה ונאחזת מתחתונה מתקבת עם כולן ומתקבת
לעצמה ע"כ ולפ"ד הוא יוכן ולסוד זה התורה נחלקת לה' ספרים
(כדאי' בפ' וירא ע' רס"ב רוח דת"ם יה"וד לקדי כד לתחבר והד
תתאה לחדי כוהר עלאה יהוד וכו') ושם עם היות כי הי"ם דאצילות
שהם עשרה חיכם בחלקים רק לה' פרצופים כי הכתר הוא פרצוף קומת'
שלם וכן החכמה וכן הבינה ומחסד עד יסוד פרצוף א' והאלכות פרצוף
נקבה (ובבר הארכתי לך שלא תגשם בשום דבר רק שמות החלקים

מאמר פ' בלק
ע' שעב

שם כל' וכר ושמות של י"ם הכלחיים על נבואה מקדושים לשון נקבה
והכה מאריך שם והכולל כי בו"ה לית כנלו רק וק"ו שהם מחסד ולמטה
בסוד ו' שכולל חג"ת נה"י ולזה נקודת סגול שהוא מלמו של ו"ה
שהוא כרמז ב"י תתאה יון א' הוא סגול ונקרא חסד כי עולם חסד
יבנה וי"ב לפי מה שהקדמתו כי משם מתאכין כשאיתן של ישראל שהוא יון
שם י"וד ה"א ו"ו ה"א תבין מאד מאמר ○ ע' תשפטים ע"ש קע"ב שמח מאמר פ'
יחידאה מכל שאר שיקדלחחפין לשמיה יחידאה והוא שם י"וד ה"א ו"ה תשפטים
ה"א וכו' וכ"ל סוד סגול רק לשעתיד יזכו לשלות בסוד סגולתא ע' קעח
וכל סוד הכ"ל וזהו סוד אשרין ישראל א' רבתי שיזכו לסוד סגולת'
כ"ל המשך ממחק שתיהה דת"ת שהוא בגרון דת"ת שהוא כינה
דכללות פרצוף ת"ת שהוא שם י"וד ה"י ו"ו ה"י ושם הוא נבורה
ומסיים לזה ואתה על כמותיהו תדרוך וע"פ מה שהאריכתי לך בסוד
הכ"ל כי חכמה שתיהה דת"ת יש בה שני ספירות וכחי' היסוד שכה
הוא כתף ומחודש בגרון שהוא הכינה דכללות פרצוף וכ"ל בתריסות פי' מופלא
זה תבין מאמר ○ ע' תשפטים בתריסות דמתחיל תניא ת"ר יהודה מאמר פ'
מאן דמשקר בדיני משקר בתיקוני מלכא מאן דתקוני מלכא לאיבון ד תשפטים
דאתמר דכתי' עושה חסד ומשפט וצדקה בארץ וכתיב כי בחלה חפצתי ע' רטז
נאם י"י וכלא האי כהאי תליא ר' יוסי אמר אלין תקוני כרסיא דכתיב רין
צדק ומשפט מכון כסאך וכתיב והכון בחסד כסא דתניא כרחם דרחין
רישא דמלכא שתתקן בחסד בנבורה (פי' כי הקדמתו מה דאיתא
כי חו"ב מהאי ג' ריפין במשך חיותם ומינה כי זה בחסד דתניא ס
שבתוך הכתר הנקרא תוהו דכיון שפיק מיניה אלא דגניז בעתיק
שהוא י' דשוה קדישא לשר שתחלה היה נגנז בעתיק כזה בחסד ולכן
כתיב זה ה"וד מזה האויר וכעשה מזה בחי' אלא לית לך כפיק אלא
מלביש לחסד דאריך וכו' ונס מכוונת דקדושיתא שהיא נבור' דעתיק
כפיק מיניה ג"כ חד כיוונא והאי כיוונא אתמנית בכינה שם סוד ה
גבורות דכינה הכשמות אלין וגבורות דעתיק ואלו הכ' בחי'
שבהו"ת תוזרים גם הם לבחר החלקים הנ"ל וזה ג"כ וכדין כפיק
חד נלנלתא וכו' ע"כ . ולזה קאמר רישא דמלכא שתתקן בחסד
ובנבורה כיוון סוד חסד דעתיק שהיה אתלבש ברישא נולנלתא דת"ת
ונבורה דעתיק ברישא תניינא שהיה אתלבש ברישא נולנלתא דת"ת
רישא דו"ת וכ"ל ונקאמר בהאי רישא תלין שערי כיוונין על כיוונין דאיכון
כל מסיכותא דעתיקא דאתלחדן בהו עלאי ותתאי אתמרי דאתלחדן אתמרי ד
דמתקלא (כיוון בעלי המשקל שאיכם נוטים לא לדין ולא לחסד
נאמר רק קו האמצעי רחמים גם הקדמתו לעיל כל שיער הוא נבורה
ודין והבינו כי כל שיער יוכן מהנבורות העליונות והכה פיוס
קוני דשערי דת"ת מגיע עד רחם ה"ת ואז בפיוס אותן הנשארות הם
פיות של ניכורות היוצאים מהן אוחזים מן אוחה דעתיקא ע"ה ולזה
קאמר שם מאמרי דבבא מאמרי דרחמי וטשמי לוריית ורזי לוריית
דכיון מסתכן כלהו לקדון שערי דאלבא כלומר משיכותא דאתמשך
ממלכא קדישא וכלא כחיא דעתיקא שתיהה ע"כ והיינו כ"ל והוא
כי תיתא בכתבי האר"י ז"ל מורי ז"ל ה"ה בספרו דנשיכותא אין
ספק היות מכן כיוון דריפין דאריך כאכין קדוש וכבוד כאמר קדש
יהיה גדל פרש שער רחמו כי כבוד עולם למקום נבוד יהוה לעלין
ומינהו כמיר בפ' נשא קדש כנגד כניין וכנגדה"י עלמין ה
היוצאין מהנו ואחכם לעבין זה הטעם הוא כמו שנ' מוחין תחתונים
כלולים במוח זה כן לב' מניבות דאכיה דמוחא כלולים זו
ומשכים על ידי כיוון אלו לכיוון ת"ת ושל ידי כך מתפשטין מ
מוחין לב"ב שבילין כדאי' באדרא זוטא והכה כל קון מאלו כלולי מל"ב
מניבו' וכל מניב כלול מי' כרי ס"ך וזה ס"ך בויכון דכוכיתא דקדושית'
(וסוד כוכיתא דקדושיתא כי אקדמתו לעיל בסוד מוחא סתיהה
דת"ת שבו מתפלבא נבורה דעתיק כי אשם קנינו אין כתר ואכאה
דבריאה שם דכר ונוקבא ולבן זו אכאה היא מוקבא לנבי כי כולם
מכוכירי המלבים לתפבידת וכו' . וכזה תבין אין כתיב בחומים
נמוכים אך אכאה יש בה דיוקא אלא שהם ככפין כמו בחדרת נשא
להאי מוחא שקיט ושבין כאמר טב דיתיב על דוכתיה הדי בפי כי יש
בה דיוקא ושמרים שלא שהם כאים ושקטים וככפים שם כמוקמיה להיות
המוחא נקרא טלא דבולחא הוא כי שורש המוחין הם ג' חכ"ד שהם ג'
חוזיות יה"ו והם תחלאם כחלוי יו"ד ה"א ו"ו הם ג' ט"ל
והכה זה הנבורה דעתיק שהוא מוחא דת"ת נקרא כוכיתא דקדושיתא
בכל מקום ר"ל כל החזק כי הוא שורש המוחין הם ג' חכ"ד שהם ג'
כל אלו חזק מנד הנבורות ואומם שאר הנבורות לאפשר שיקראו כן
בדרך שאלה אבל שהם כוכיתא דקדושיתא הוא זו הנבורה דעתיק

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' הנקודות

כגבוה בהאי מוחא וזה שורש לכל הגבורות ע"כ לזה תלמיד שם והם
ס"ך כינויים דקדושיתא והם ס"י עולמות שעתיד הק"ב להכחיל כי
נתיב ח' לית ידעו עיט (ר"ל הרי יש ס"ך כינויים ולזה תלמיד כתיב ח'
לית ידעו עיט) וכמאן שכתוב ס"י והכה שם בן ד' לותיות ד' יודין
ת' ואלוהו הרי ת"י לפיכך הכיתין תי"ו ולפיכך כשהכו אומרים נ"פ
קדוש לפי שיש בפתיקא ס"פ הוי"ה וכל ח' עולה קדוש ולפי שב' שמות
הלוי במלואם ל' לותיות ולפיכך סתם כוונות ל' יום ונס שם יהוד
בחשבונו וכלותיותיו הם ל' וז"ש כל ימי זמרו קדוש יהיה ודע כי ל"כ
כתיבות כל ח' כלול מי"ב לתתון מן שמות הכ"ל עולה שם ע"ב וחשבון
השם כ"ו הרי ת"י כמיכון קדוש וזה תבין תלמיד הכ"ל :

פי' מופלא ומאיר פ' תוריע ע' פה

ובזה תבין מאמר פ' תוריע ע' פ"ה תבת מן בוסיכא דקדושיתא
כפקין תלת מאה ועשרין וחמש כינוני מתנלפין ומתאחדן
בחדא בשם דגבורה דאתקרין גבורות ומתחברן בחדא ואתעבידו חד
גופא וכד עיילין לגו בגופא לקבי חיי ולא חיים דהא תניין חיים תם
ויש חיים נדיק וחיים דכבא חיים מלחוות כתיב דכלא חדא וכלא
וכו' ע"ב וכתב עוד ות"ח דישא דהאי חיים בוסיכא דקדושיתא וכנ"ל
גולגלתא דישא דהאי קוקפא כ
כלא כוורדא ושערי קוקפא בגו קוקפי ותלין מיניה כתרין תתאין
דלתתא דמתערין דיכין בעלמא וכד אתעבר מכי שערא ואתגלים
מחסר עלאה (ר"ל כי חסר דעתיק מתלבש גו גלגלתא דא"ק ונגבורה
דעתיק גו מוחא דא"ק שהוא בוסיכא דקדושיתא לשר משם ס"ג לז"ק
ולכך קאמר אתגלים ע"י חסר עלאה כי נעשה כתוקף הדין) והו דמיפי'
אתכסיא כלא ואתקרי על שמיה זכותא כתיב ז"ל הכא כמיר הוא
דישא דעתיק ולכן לקבר לקבר דישא והם ס"ה נגדל פרצ
שער הישא ע"פ מאמר ויקרא ע' י"ו עשירהה תלמי דהא דישא דלעילא
דיכול וכו') ולכן הוא בני תער לפיהו שצריך לפלק הדינים שלה נס
הו"ק מרין לקפר ריפי לתרין לקורו וכו' כתיב בתוך ספר כתוב
למאמר הכ"ל ואתגלים מחסר עלאה כלא ואתקרי על שמיה ת"ר
יהודה אי אתקרי על שמיה קדוש אתקרי (ר"ל כי הלא סוד חסד
עלאה הוא בגולגלתא דאריך ושם נס גבורה דעתיק אתלבש גו מוח
סתימאה דא"ק והם ס"ה כינוני שעולין בשמן קדוש ושניר קאמר אי
לתקרי על שמיה הייבו בחקוק שחסר דעתיק והם ס"ה כשמן קדוש
ולזה נקרא טהור והשיב ח"ל לזה הכי דקדוש לה אתקריית הלא כך
תלמי שערא דקדושה בשערא תלי דכתיב קדוש יהיה נדל פרצ שער
דאזן (ר"ל כי קדושתו הוא הכוונה סודו דישא דעתיק ולכן אמור
לקבר דישא וזה ס"ה קדש יהוה נדל פרצ שער דאזן ע"כ ר"ל בחקוק
ח"א

תשת וכוכים וכו׳ . וכבר הזהרתי לעיל בענין תלת משמירות שבי הלילה

פרשת משלח על שהומרים ביום ג׳ לתלים בעבדת יום ד׳ לחל בקדושת

משמיר שבי כלבים מעקים . וע״פ כל הכ״ל תבין הפסוקי בפר׳ בלק תרחמו ולא עתה וגו׳ דמסיים פסוק ויזרחל עזה חיל ס״ת חל״ל וכוה תבין שהומרים ביום ג׳ מזער לחשך עד חתי תשפטו עול וגו׳ . ע״פ מה שהזהרתיך לעיל . וביום ד׳ הומרים חל בקדוש יי׳ ל בקמי׳ עד שיפיע הבשת סופני הארץ וגו׳ וכבר הזהרתי במזמור קול דוק הרמה יי׳ חלהיכו כי בכתבי האר״י ז״ל בסוד מה שהזהרתיך לעיל בדף הקדוש מחתר פ׳ משפטים ע׳ רט״ו בהחי ריש תלין שערי וכו׳ כי חדל״י בחלוקו נ׳ תרע״ח ולהיותו בדין כי חדל״י הפוכו דיכת ולכן הוא נייטר׳ ע״ר לרמז שצריך לסלק הדינים שלה גם הזעיר צריך לסלסל רישת וכו׳ והבה תע״ר בני׳ מ״ת שהיה תער הסכירה המגלחת השערות וכו׳ והקדימו בהזיכות מה דחיתת בפרשת תזריע ע״פ בסוד גלוח משערות דחעבר לשערי דריש׳ בנין דישתלמון משלשליכון ויתברון וכו׳ ביום ההוא יגלח ה׳ י׳ בעבר הנהר חלך חשור מרחץ וגו׳ לזה אמרו חומרים ביום רביעי שהוא נגד מלכות בית דוד והיה לחודה בארץ חשור חומרים חל בקדוש יי׳ חלהיהו הופיע וגו׳ ומסיימים וברעתם ימיתם יי׳ חלהיהו זה נגד שמות ממונים שהוא תער הסכירה . וכבר כתבתי לך לעיל שבשעה שחלוקה בא שם כמנין תע״ר שהוא חל״ף דל״ת מן״ן יו״ד על ידי שיתלבש בא שם (יאי) עיין בסוד כוונת ק״ש כי זו מקבלת סוד זה חשר זה הסוד שיש בהיכו בגבורה דקריך לכפין שבגרון דח״ת וכ״ל רומזות חל בגרונם וחרב פיפיות בידם וגו׳ נס ע״פ מה דחית׳ כפ׳ בשלח ע״ב ע״ה

פרשת בשלח ע״ב ע״ה

אז ישיר משה וגו׳ תחלת כל נסין וכל נבורן דחתעבידו לזו ליישראל כד לתנהיר כהיכו דעתיקא וכו׳ וכד לתחבר כהיכו דאל״ף ומטו לזיין מלן זיין דח חרב זו שירתא ע״כ והייכו זיי״ן הכ״ל חרב תרש״ן והבה דוקא אי עם ז׳ ודח זו שירתא ע״כ והייכו זיי״ן הכ״ל חרב תרש״ן והבה דוקא במחר הכ״ל דפתח מלן דמשקר בדיכת בתיקוני דמלכת וכו׳ . ותבף קאמר ריש דמלכת לתתקן בחסד ונבורה בהחי ריש תלין שערי וכו׳ והקדימו ע״פ מחתר פ׳ תזריע ע׳ פ״ה ופ״ו חסם קציהו כל בעת קכ״ה לחנחת קרבת בהחי חים חנת בהו קרבת דכתיב יי׳ חש מלחמה בהחי חים ומש ולא חנת בהו קרבת עד דחעבר ליה שערת דריש בנין דישתלמון משלשליכון ויתברון כל חיכון כתרין דמתחיין בשערי הה״ד ביום ההוא יגלח ה׳ בגו׳ ועוד שם בפ׳ משפטים ע׳ רי״ו דיקר דמלכת יקירות וכלה מריש בהחי חסד עלאה ונבורה (כלומר סוד חסד דעתיק ונבורה דעתיק) והכידו דח״ת דתפלין (כי הקדימו כי חכת בעתיק חסד דעתיק ונבורה דעתיק בטיל ביה) כהידו דחב כתלת בהורין ותח בתרין הת חשסה חסד נבורה בחד בהורה הת שיתת לבתר לחעטר חסד ותתלבש (ס״ת ותתהיר) בתרין בהורין דתהיר ותימין תימני׳ ונבורה תתהיר בחד הת תשעה וכד מתחברן כלהו בהורין בחדה לקרין דיקנא דמלכת וכדין כתיב יי׳ כגבור יצא כחים ולחמות יגיר קנאה וגו׳ . ולבסוף הא כתיב בפרשת קדושים ע׳ שמזהיר על זכות קדושים תהיו לא תקיפו פחת רחשיכם ולא תשחית את פחת זקנך . ובסידור האר״י ז״ל כשהוא מסתפר יכוין שעושה אלוה ז לקיים מצות בורחו ואת פחת רחשיכם לא תנלחו ובחת זקניך ותכוין לסלק כל נבורות הדינים שסם בחי׳ השערות ותגלח רישיה על ידי התער חל״ף דל״ת מן״ן יו״ד נייטרי׳ תרע״ח חלה״י בהיסך דיכת לרמז שצריך לסלק חמנו הדינים וכו׳ כנ״ל : ותכוין שלא לסלסל דינים יכל וכל כי הם נורך עולם ולכן תכוין לסכיה את הדינים כי חת״ה נייטרי שהי״ם והוא מלכות שבשער ספירות והוא הפחה פחה ע״כ : וקאמר שם יתן דמשקר בדיכת בתיקוני דמלכ׳ בחבואר שם בהזיכות וחסם קציהו דחסמים וכד דיכין ית׳תקן לתתת מתתקנין לעילה וכל תקונין דמלכת בחדוותיה בשלימו דימין שחת קדישה וכדין הוא שהרי בנוויהו וכו׳ וכד דיכין לה ית׳תקן לתת׳ בכיכול הכי לעילה וכו׳ ונדיק לה בטיל וחוזיה בתקיפו שלטה וכו׳ ליה כתיב לה תתעב עול בחשבון וגו׳ ואחר זה פתח פרשת חמור ולחותיה שבתולה הקדושה מה כתיב לעילה כי חם לשחרו הקדוש עלוי רבי יהבה פתח מי זה בח מחדום חמון בנדים מבגרה וגו׳ מי זה בח מחדום זיין קכ״ה לשבשח לבוש מוקמח על חדום דחחריבו בויתיה וכו׳ כנ״ל כי בכר הזהרתיך בחחר זה עיין לעיל . ומש כן מחוד שחוכיח הפרשיות כי הקדימו ולא חנח בהו קרבת עד דחעבר ליה שערת ומכוח הפרשיות כד יתתברון כלהו בחדה יתקרון דיקנא

פרשת משלח על שהומרים בעבדת יום ד׳ לחל בקדושת

מחתר פרשת בהחי׳ ע׳ קנח

מחתר פרשת בהחי׳ ע׳ כ״ה

מחתר פרשת משפטים ע׳ רי״ו

מחתר פרשת קדושים ע׳

מחתר פרשת בהחי׳ ע׳ קלב

מחתר פרשת בחחי׳ ע׳ קכ״ה

מחתר פרשת תזריע ע׳ פ״ה ופ״ו

מחתר פרשת בשלח ע׳ כ״ה

מחתר פרשת בחחי׳ ע׳ קכ״ה

מחתר פרשת בחחי׳ ע׳ קכ״ג

מחתר פרשת בחחי׳ ע׳ קכ״ד

מחתר פרשת בחחי׳ ע׳ קכ״ה

מחתר פרשת בחחי׳ ע׳ קכ״ה

מחתר פרשת בחחי׳ ע׳ קכ״ה

פי' נע' בפרק ובזוה"ק פקודי דף ק"ד ע"ב ע"ש

ובזה תבין הנע' בפרק הבונה דף ק"ד ע"ב לחזר ניהבם לפני הקב"ה דהנה"ע ליום כלו ופי' רש"י תן את כל העולם ואפי' ישראל ח"ל ח"ת בטעם נוף לכי חם עליהם אפי' שבעטו בנוף דכן דכים הם ככים הם נדיקים הם חלק לתן בהם ומבין את לחזר ניהבם לפניו רב"ש מדי זכיכי מוכנו של עת וכו' וקשיב לו טר יש לי כתות של חומות העולם שלכי נותן לך ופי' רש"י לחם בטעם נוף לפ"ח בית ח"ת היה וכולם כהורות בספר יניכה לכי לחום עליהם על שבעטו בנוף בניתוף דכ"ן מוטריקון "דכים "ככים "נדיקים (והוא כי הקדימו לעיל שלשה כנרות על ידי כ"ב לתוון כנ"ל גם כי כ"ב לתוון כולל יסוד בסוד ויסכב במקום שהוא ויש כ"ב לתוון"כ לם מוטרין בריית לזי בשלשי לתוון כנ"ל ולזוי לחום עליכן כי כן מילה סידור לתוון לבל לם ת"ו פונתין בבריית לזי לבל יתבלבל ולם כן לת שייך לדרוש כנ"ל וע"ז קשיב הקב"ה שבעטו בנוף בניתוף וכ"ת מי יימר וע"ז לתר דכ"ן מוטריקון "דכים "ככים "נדיקים דכים הם ר"ל הם מדוכים כי ליתת בפרק לין עומדין דף ל"ב ודי וזכ לתר מזה לפני הקב"ה דכם"ע בשביל כסף וזהב שהשפיעת להם לישראל עד שלתרו די נרם שבעטו לת בענל לתר רבי יוחנן משל לאדם שפיה לו בן הרחיקו ובקו והלכילפו והשקהו ותלה לו כים על צוארו והשיבו של פתח הזונות מה יעשה לותו בבן שלח יחטיא לתר לב לחת כיוצא דלתרי ליבי כריסיה וכי כיצד שלתר כמדעיתם ושבעו שבעו וילם לבבם על כן שלחתי נ' ע"ש: וכו' ע"ש: לזה השיב הקב"ה דכים הם לם כן בודאי נדיקים הם: והנה כל זה הסוד כרמז בתות (א) ויכ"ל: ושקדימו לעיל כי לעתיד לתזר ביום ההוא י"ה י"ה שיקבלו שביהם תן לריך לבפין מכתר בסוד המזמור שכתבתי לעיל יי' מלך נאות לבש וגו' וכ"ל שם סוד כתרות והוא סוד נביעו דמיל מי שפלרתי ע"ש: ולם כן הבנלתת שמות לדם עלאה ותדם תתלה בסוד מי שמו ומה שם בנו יהיו. שנים ושבעים כרמזים בתות (א). כזה יובן לי מה דלתיתי בילקוט חדש ערך שביבה סימן ל"ו ספירת חכמה נקרא חבמה עלאה והשביבה שהיא היולבות נקרת חכמה תתלה וחכמה עלאה נקרלים יום עליונים וחכמה תתלה נקרלים יום התחתונים. והרקיע המפסיק ביניהם הוא (י) ת"ת שנקבל משפע מחכמה ע עליונה ומשפיע למלבות. וזהו סוד (א) (י) למעלה הוא לתזו לחכמה עלאה יום עליונים (י) דלמטה הימו לחכמה תתלה ת מלבות יום תחתונים (ו) בתופע הוא ת"ת שהוא תחלבי למשפיע לבשביבה וכו' שהקדוש ברוך הוא עתיד להשתותפ עם חכמה עלאה כי עתדקף החל"ף כזה (יו"י) לם כן כולם יהיו יוכלים בשוה בפעם תחת מכתר עליון תלור לין סוף ברוך הוא הזורם עליו דמיון היושין הנדול שמקבלת מיה כרבוי וכו'. ולפי דעתי שכולה מלך לזה (א) יהי אזה (יו"י) כי הוא שסיבה לדם עלאה (י) עלאה סנולתת לעילה (ו) תתלה שהוא סנול והוא לדם תתלה כי היה לעשה לתפוקי לו יהיו שביהם טוב ולו יהיה (א) מזה (יו"י) ולו יכנו מהשפעת תריך מן י"נ כימין ומן י"נ חזורתי ומן י"נ תיקוני דיקנא שהם בתלת סעודות והוא כי ביום השבת שלכתו לכוקים ביהו"ד ולו עולים בסוד יי' מלך נאות לבש וגו' ומהביהו מסול ת"י כימין וכו' ולסוד זה לתיתי כפרשת בשלח ע' רמ"נ ת' לתף עלמין לתקבל תורת דנלנלתת וכו' ומהביהו לתלי יהודה יהתן נדיקה לעלמה דתתי ת' עלמין כי בחורת ת' לתף עלמין לך הבשיהו דלזה הם לתיכה רק ת' עלמין לבד כי בתריך לכפין הם לתלפים ובתו"ת מאות ו"ם בעלמה דתתי כי שם הם מאות בביצה הבקשה עלמה דתתי ע"כ: והייבה כנ"ל כי יבלו עד מה שהיה מקום לכה נאמה ושם הם מאות: ועל פי זה תבין נע' בפרק הבונה דף ע"ב: לתר רבה בר בר תנה ואכל בשר בזיכה לולינתי בתדברה ואמרה כבי לתזי לתה בשר ואכל בשר בזיכה לולינתי בתדברה ואמרה לה מי לתן לי מזיכיו לולבל לעלמה דתתי תלי חטיה ואתיכה להו לית לי אלה

דדף ליכנו לתר לנגירת לתתניירת וע״ד כתיב לא תעשה לך
המדבר לתשב לנגירת לון ולתעלתה לון לא המדבר הוו לתיין
דליכנו הר התלבים וכו׳. ע״ב ליתת בפ״ק דברכות דף כ״ו ע״ש
פי׳ נח׳ פ״ק דברכות דף כ״ו הרואה חוון בחלו׳ יפפה לחכמה פ״ב חכמות בחון תרוכה עד כאן.
ליתת בפרשת תולדות ע׳ שלב רבי שמעון פתח ואתר תכמת
בחון תרוכה בתחכמות תתן קולה הלי קרת רוח עלתה ליהו
חכמות תלין חכמה עלתה וחכמה זעירת לתתכלילת בה בעלתה
ושרייה בה בחון תורכה וכו׳. כל המואתר עיין לעיל דף
י״ע ע״ב ואע״ג מאתר הכ״ל והוה כי ליתת בספר בראשית דף י״ד
בשבין רבי יהודה דהוה קלי לפתתת דבי חיוה רחשית תכמה
ירחת׳ י״ בנין דירחת י״ סוף חכמה ליהי לתעלתה לנו דרגת
דחכמתת עלתה הה״ד פתחו לי שערי נדק זה השער ליהוד וכו׳:
סוף הכי תרעת קדמותה לחכמה עלתה ירחת י״ היא ודת ליהו
רחשית בתרין רחשין לימין דתתחברין כחדא ולימין תרין נקודין
חד נגיחת וטחירת וחד קייומת בתתגלייא ובנין דלית בהו פרודת
לתקרון רחשית עד כאן. גם הקדמנו מאתר פרשת בראשית ע׳
ק״נ ספרא כהר לפיק כחלין עתיקין בחשא רבו לתשקת נפתת
וכו׳. ולימין כחלין ונגדין וכו׳. ושריין לון כחד דרגת
דלקרי נדיק וכו׳. ואתכנשין לההוא לתר לקרי יס והוא יתת
דחכמתת ע״כ. כי הלת הנהר הל״ל ביכה יוצת ומעדן מחכמה להשקות
לת הגן ת״ת וכו׳. גם בפרשת לתור ע׳ קסט כתיב כשלון הטוב על
הרוץ יורד על הזקן זקן לתרן דת מצח רבות קדישת עלתה דכנויד
וכניק מרישת דכל ריפין על הרוץ ודלי ריפת דלדם קדישה וכו׳.
פי׳ נפ׳ בפרק השונים והוה שלון יורד על פי תדותיו וכו׳. לתתת עד כלן. ו״ל בפרשת
שמיני ע׳ סו רבי אבא אתר מאתר תד נקרו יין ושלן ושלן כטלי כהני
ויהתי לון ושלן יתיר מכלל דליהו תדותת שירותת ושיותת דכתיב
כשלון הטוב על הרוץ יורד על הזקן זקן לתרן עד כלן: אם כן
פקדתו כי מדבר הוא סוד הר התלבים שתברתם ככנם לתוכה בתתלה
כך שערי נדק גם הקדמנו כי חכמה עלת שהוה י׳ של שם יה״ו וחכמ׳
תתלה שהוה מלכות ירחת י״ נרמזים בסתום חכמות בחון תרוכה
והקדמנו לעיל הרואה חוון בחלום יפפה לחכמה שבאתר חכמה בחון
תרוכה. לזה קאתר בגמ׳ פ׳ הספינה כי ליתת בפרשת ויקהל ע״ש״ת
(יונה) דכתתת לספינה דת ליהי כשותת דבר כם דכתת להלי
עלתה לתהוי בנופת דבר כם לתלי לתקרי יונה בנין דכיון דתשתתפת
פי׳ מאתר כר׳ ויקהל ע״ש״ת (ס״ת דתשתתפת) בנופת ליהי יונה כאה דתתתר ולת תוכו לים לת
עניתו ובדין לויל בהלי עלתה לספינה בנו יתת רבת דתשיבת
לתתברת כל״ת והלניה תשבה להשבר ונו׳ ויקרב אלין רב החובל ונו׳
מתן רב החובל דת יצר הרע וכו׳ עד סוף כל המאתר. והת דקאתר
פי׳ מאתר כר׳ תקק ע׳ שמ״ב לתלי לתקרי יונה בנין דכיון דתשתתפת וכל״ל משום דתשם קניהו
מאתר פרשת שלח לך ע׳ שכ״ב תת ותנלי לך כתלה כתיתת בניהו
דנופת דבר כם הכי הוה רוחת תעשה רוחת דקודשת כשתתת מנו
לילכת וכו׳ סטרת לחרת יהבת בשרת ומסטרת דילים לתיים בשרת
ולת תלה לחרת וכו׳ ע״ש בתריכות. ובפרשת חקת ע׳ שמ״ג ואת
תקת התורה לכל (ת׳) הוה (ר׳) (וכ׳) מחובר כחדא וכן הת
פי׳ מאתר כר׳ תקק ע׳ שמ״ב לתתתר כן״ן לתלי לתקרי כן״ן רומה לומר כי הלי (ת׳) שהוה חיבור
(ר׳) רשע בחבור (כ׳) לתלי לתקרי הכי הלא כן״ן הוה מטרוניתת
לזה קאתר הלא כתה לתתתר ולת תוכו לים לת עניתו דהשתתת היא
בלכלה בהירין ועבדת עובדת לבני נשא לבתר מחוי כחוץ ושני
ואתר לת פעלתי אתן ועל דת לתקרי (בר׳) כן״ן לתתתר עלייהו
(ת׳) הלא כחדא ע״כ. לכל כבר הלכתי לך לעיל בי (ת׳) הוה
סוד נהירו דעתיק יומין ונס לעיל בפרשת בראשית ע׳ קע״ו (ת׳)
יהיה כר יי׳ נשמת חדם. זה תבין בפרק בתה בהמה דף כ״ה ע״ש
פי׳ נפ׳ בתים ואתר יי׳ הלין עבור בירושלים ותניו תי״ו על יומת תנשים תאר
שבת דף כ״ה הקדוש ברוך הוא לנבריאל לך ושוב על מנחן של נדיקים תי״ו של
דיו שלא ישלטו בהם מלאכי תבלה ועל מנחן של השעים תי״ו של
דס כדי שישלטו בהם מלאכי תבלה ע״כ. היינו כי (ת׳) כשוטף
הוא נהירו דעתיק יומין והלי (ת׳) שבעשה נירוף (ר׳) עם (כ׳)
הוא בם״ת מראה דס. וזה תבין מאתר הכ״ל מאתר דקלי הלי מעשה
על עובדין דבני נשא דהלי עלתת כי הלא קאתר מתן רב החובל דת
ער הרע דליהו מכונת כלא ואתר מה לך כדדם קום קרת אל אלהיך
לתו שעתת הוא לתתיך דבת בלבון לך לדינת על כל מה דעבדת בהלי
עלתת וכו׳ ע״ש תראה דבריש ין תשובה תיך יכניע לדם את לבבו
שמעיים שם ע׳ ס״ן כד לתקבל דוד בדינין אלין דבר כם מקדים ואתר
ביאור נפ׳ בם׳ הספינה רבה בר בר קטה

ברכי כפשי את י״י עד לא תפיק מן עלמת כעוד דאמת לשתתכח בנופת
וכל קדבי את שם קדשו אתין שייפי נופת דשתתתפי כחדא וכו׳ עד
לא ייתי ואמת דלא תיכלון לברכ׳ ולאתבת כתיובתת וע״ד אתר ברכי
כפשי את י״י ע״כ וא״כ לפי זה מקרי על יצר הרע שהוא מכניע לכך
קודם יותו אומר לו עשה תשובה וכל יתין הוא רשע לו וכפ׳ ברחשית
ע׳ ק״ל שאתרינן שם מולמת דעל בר כם דכרקיע וכו׳ ע״ש כי כבר
הלכתי וקאתר ותרוייהו אולין עם בר כם בתרין מולמין וכו׳ עורב
ובת ונו קיחל ובת זונו יוכה ובת זונו יצר טוב ובת זונו וכן דשמיים
לי תשכח ההוא נופת מתוייב בכאה חובין מלובלב בטבופין דעבדות
לתתר דלת חור בשליחות דאתרי לבתר וישלח לת יוכה מאתו דת
יצר טוב ע״כ ושפיר מקשה על זה לתלי לקרי יוכה דהרי יצר טוב
לקרי יוכה ואתר דקאתר שם רב החובל דת יצר הרע דליהו מכניע
וא״כ שם הוא מכניע חזי וישלח לת יוכה ע״ו שפיר מקשה לתלי לקרי
יוכה והשיב כאה״ח ולת תובו לים עמיתו וכו״ל. והכה עיין לעיל דף
ע״ח מה שכתבתי בשם מקובים ויתן דג גדול דת טחול לילית דליהי
ערב רב מהוא רב החובל דתתר כי׳ ונס ערב רב וכו׳ ע״ש דוק
היטב. והכה ליתת בשם שבת בפרק שמונה דף ע״ו בתר ההיא ש
שלשה י״ט עיני מכני בריאת שהתרכתי לעיל דף י״ד ע״ש:
ליתת עוד שם תכף ת״ר שלשה כל זמן שמזקינין מוסיפין נבורה וחלי
פי׳ נפ׳ בפרק השונים ן דג ונחש וחזיר ע״כ. ולזה ליתת בגמ׳ בפרק הספינה כי ליתת
רב דימי אתר ר׳ יונתן עתיד נבריאל לעשות קנוניא עם לויתן שכל׳
תשתוף לויתן בחכה ובחבל תעקיע לשומו וחלחלה הקדוש ברוך הוא
עתרו לויתן יכול לו שכאתר העושו ינס תרבו ע״כ עיין לעיל דף ט״ו
שהתרכתי לעיל בביאור נפ׳ כשבתי לתתום קן כשריה ושם מ״ט
פי׳ מאתר כשת מילדי דתרתולת שהתרכתי בסוד תלמה לנבריאל ותבין כל
הכ״ל: וזה תבין מאתר ○ פרשת כשת דתדרת קדישת תניה תר״ש
עד ליתת כיתוב בקיומת דתד סתכת לייהו כתב כרוך על עקיבו
ושולטו עת לתרת וככ״ל דף ע״ב מאתר פרשת לתרי ע׳ קד תל יכת כלל
עת תל הקדש וכו׳: והכה הל קכ״ה ליתת לתזדרת לתהרן דלת יטעי
בהלתת תוכה דטעי כמוי דהל הלי עת עיינת בג״כ לת יטעי לתכרת
עת לתרת לנבי תלכת הה״ד ותל יכת כלל עת תל הקדש וכו׳: ע״ש
וע״ל ולסוד זה כתבתי שבשומור לדוד תלין י״י כפשי תשב ליכת תוב
ק׳ שם כי סוד נפילת לפים יתוד קנ״ה ושכינתיה כתתר תרתה בסוד
נפילת לפים וכדי שלת לטעות ת״ו ולכך לת ליתת בשומור הזה תוב
ק׳ כי ק׳ מרמז על הכתב תשת שכוכים ולזה קאתר עד ליתת כיתב בקיומת
דתד סתכת לייהו שעולטו הדג והכתב וקאתר יומין ועירין ומתרי דתוכב
דתק כי כל זמן שמוקינין מוסיפין נבורה ולזה אתר עד ליתת כיתב
בקיומת דתד ודלי עת הוא לכל זמן תכל עד ליתת הלת כתיב עת
לעשות ליהוד הייכו שיתברו ר׳ לתרוכ׳ כי הלת הקדמנו ויהי ערב היתים
קן שם לתשך ותו לתלתה התריבה וקאתר יומין ועירין ומתרי דתוכב
דתיק ומתכדי תקלת ועירין ר״ל כבר הלכתי לעיל בדף ט׳ כי מתכדי
תקלת שם מלאת דעל בר כם דכרקיע וכו׳ ע״ש ומתכדי תקלת שם
רב כי הלת ליתת בפרשת כי תצת ע׳ תקמו נבירתת גן שפתה לתשפ
מטוכפת מסטרת דעבד רב מעובכת בגן לנדלת ורעים שם״ם
דעץ הדעת טו״ר וכו׳: והקדמנו לעיל בס כרתתי ע׳ קמ״ח סוף סוף
בשתת דעבד רב מעורבין בישראל ליתקריכו ויחודת בתתון שם יהוד
וכו׳: והזה קאתר את לעשות ליהוד הייכו שפריך לייחד ה׳
פי׳ נח׳ בתים ואתר יי׳ הלין עבור בירושלים ותניו תי״ו על יומת תנשים תאר
שבת דף כ״ה הקדוש ברוך הוא לנבריאל לך ושוב על מנחן של נדיקים תי״ו של
דיו שלא ישלטו בהם מלאכי תבלה ועל מנחן של השעים תי״ו של
דס כדי שישלטו בהם מלאכי תבלה ע״כ. היינו כי (ת׳) כשוטף
הוא נהירו דעתיק יומין והלי (ת׳) שבעשה נירוף (ר׳) עם (כ׳)
הוא בם״ת מראה דס. וזה תבין מאתר הכ״ל מאתר דקלי הלי מעשה
על עובדין דבני נשא דהלי עלתת כי הלא קאתר מתן רב החובל דת
ער הרע דליהו מכונת כלא ואתר מה לך כדדם קום קרת אל אלהיך
לתו שעתת הוא לתתיך דבת בלבון לך לדינת על כל מה דעבדת בהלי
עלתת וכו׳ ע״ש תראה דבריש ין תשובה תיך יכניע לדם את לבבו
שמעיים שם ע׳ ס״ן כד לתקבל דוד בדינין אלין דבר כם מקדים ואתר
ביאור נפ׳ בם׳ הספינה רבה בר בר קטה

ונחזי דלי לי' נדפוס כי התרכתי בסוד ק"ש כי מריך לייחד יחודיס יחודא עלים ולו ובהר יוצא מעדן להשקות את הגן וכתיב תנו עוז לאלהי על ישראל נאותו כי כביכול הי' כי כח ועוז מן ישראל ע"י מעשיהן ומה לי לתפאר להם לית מיכהו כמו נהורים לתאר יש להם בחינות קדושות לעלות עד מקום הכיכה וע"י תעלה החלבו' כמו כתקוניס כי ישראל חיכון נדפי דכביכה להעלותה למעלה וכו' והכה נדפי דכביכה שבריך להעלות עד חכמה עלאה ולזה חזו הנבי שהוא סוד חכמה עלאה דלי ליה נדפוק ר"ל לא היות מן הנדיקים אלמו הכקדישים נדפי דכביכה ולזה רמזו הכל בפ' המוכר את הספינה שסם הוא לויתן שעושה קונגיא עם לויתן: ובזה תבין בחקב' ברכות חימ רק ט' פרקים ואחרינו מפ' ורעים ואחרינו מפ' שבת אי' בה כ"ד פרקים כי הלא מפ' שבת כ"ד פרקים הוא ע"פ מה דאיתא בפ' כרחשית ע' קל"ו תא חזי בקדמוניתא כתיב ויבן י' אלקים את הצלע דא חכמה וכיכה לתקניכו לא ותקשיטו לה כב"ד קשוטין ויכל"ה בני כ"ד ולכתר ויביאה אל האדם וכו' ע"כ כי וזו סוד שבת: ופטעם הוא כי מפ' ברכות אינו רק ט' פרקים כי ככר התרכתי לעיל תלת מסכרות הנ' הלילה וחסר (ה') לחרוכה וכהיות שחלכות העזיריית ועכב רב הפרידו מן (ה') לכך קודם מסכת שבת יש סדר זרעים היינו כלילים בני ערב רב ולכך מניך לבער הקונים מן השובה ולו יתקשט בקשוטים כלים: הכל לית יכלר קונים לכך סוד ס' הרוחה מדבר מן חלומו' בסוד חלם וכו"ל ותקשר כוה הפרק הרוחה הוא בחלום יפה להכחיה רק שלא יטעה כי ככר הקדמנו לעיל והכחיה כבלי מדע כי חכמים הם להדע. וע"ז תביא סוד הפסוק חכמו' בחון תורכה° לו תוכה לסוד בר יי' כשתא לדם חופש כל חדרי בטן: והכה בפייט שקודם תג השבועות הכ' קופצים בחפך כור עפוק ואין לי מי יתיר כי הקדמנו מה דאיתא בפ' בראשית ע' קל"ב שתריך שם בפי' ערב רב ותקשר יוד דייתי לוד דאיהו קב"ה יתחתן ה' חיכים הנ"ל) ון עלאה ויתחדון הכל פורקנא לאו שיהי תלייא הלא בעולם: לזה אכו חומרים ואין לי מי יתיר והחכן נדולה ע"פ הבחר וכו"ל. לזה כתב ונחסמו שם כל הערדים וכו"ל. ותבינו חברית ע"ל. ולזה ככר התרכתי לך בחומר קי"ב הלבנים תשרי היו ירח לת יי' בחומתיו חזק מחוך גבור בחרן יהיה ונו' ורח בחפך חור ליסרים ונו' דחפיים קדמו תרוס בכבוד רשע ירחה וכעם ונו' ותחות רשעים תלכך: והכה רשעים הלו ככר ידעת שלית בחיל ונית בחיל ונם כחם הם נ' רשעי"ם עליהם אחר דוד המלך ע"ה °בתהלים מזמור ח' תשרי היום תחר לת הלך בעת רשעי' ונו' ובמזמר לניס לת יבא ונו' והיה כעץ שתול על פלני יים ונו'. על כן לת יקומו רשעים במשפט ונו': והוא כי לתיתת כפ' בראשית ע"ב קס"ו הכל דייחיכת וכו' חלין הכלים חיכון לכוחת ת"ת וחלכו' דחיכון (ו"ה) (ו"ה) כלילן (י') בחויר (ה') תתאה דכוי דחפיק בהכל וכלה חתכליל בשחת דכר כם דכלי נלוחת לו דעפיק בחוריתא ונית לחזכין דחתאר כהון הכל חתאר חכה מעשה תעתועים וחיכון הכלים דקול ודבור דנכלת פה חיכון מסטרת דחלקים לחריס ימכן דשתר עתין דחיכון סיוהל ונחש וכו' ע"ב. נם ע"ב בע' ק"ם ותרוה עוכש הרשעים. ובזה תבין מזמור הכ"ל: והכה מדייק לשרי הים כדדש בנמ' דמסכת ע"ז לשרי הים ולא לשרי חשה חלא לשרי הים וכו' ע"ב. וכדאיתא בפ' קדושים ע' קס"ו ומפני סיכה תקום לזהר ליה לכר כם עד דלא יסתלק בסיבותא דיקום בקיומא טבא וכו':

והנה בין לפנין תבא שתר המזמור הכ"ל °למה רגשו גויים ולאמים אנו ריק ונו' יושב בשמים ישחק אדני ילעג לימו ונו' עבדו את י' בירחה ונילו ברעדה נשקו בר פן יחנף ותאבדו דרך כי יבער כמעט אפו אשרי כל חוסי בו ונו' דלכאורה אין סייכים שני מזמורים החלה זה לזה. אבל לפ"ד יוסיכים הם ברוח הקודש. ועיין לעיל דף כ"ד בסוד מריב (ו') . ובביאור נע' של מסכת פסחים ו"ל ויעם לחברים מסתה נדול ביום הגמל את יחנק וכו' ע"ש כי מזכרת הוא כדי שתבין דברים הכ"ל:

בחתר פרשת דברים ע' תנ"ד °בפרשת דברים ע' תנ"ד תחר שתביא מחתר שחורה תכי ונחוה שתחריך בסוד נבורי כח בומכת דחייבין בדרך חיסי תתכסיא וחזעירית נדול עד דלא חתחוילת תכל דיוקנהת בר כד תתלן נבורי כח זוכלי קשוט כביכול עושין להתי דבר וכו' ותתעבידת ב' דייוקנהת בספרי דילה (ה') כמלקדמין וכו' תביא לחר זה פתח שתריך ותחר מוכא בר יקנהו ליח וברכות לרחם שתביר ע"ם שתריך וברכה לרחם פתחות בר בם דיקנך בריך לבריכא לקב"ה ול ז:כח

טעם על י' ברכות רק ט' פרקים

פי' כפרשת תולדו ע' שכ"ב

פי' חופלת בביאור שני חזמורים של תהלים

חחתר פרשת ע' תלת

פי' חזמור ח' בתהלים

חחתר פרשת שופטים

חחתר פרשת בראשי ע"ק ו'

ביאור למזמור כ' בתהלים

חחתר פרשת דברים ע' תנ"ד

ובזה תבין מאי דאיתא בזוהר ח"ב דף ס"ב ע"ב ואמר ר' יצחק אי לאו דכתיב ואתה תחיה כולם וכו' ואי לאו דכתיב ואתה תחיה כולם וכו' ואי לאו דכתיב ואתה תחיה כולם וכו' וא

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופיהאותיות

ואכה עיקר תשובה הארכתי לך לעיל ע"ש וגם בח"ת בתפלה השיבינו
תבינו לתורתך וכו' ע"פ מחזור פרש' קדושים ע' קפ"ה חיות כד כח
דמתחדש מחומרי ויעביד תשובה ויתעסק בתורייתא כדאמרינן ורחימו
דקב"ה ולא על מכת לקבל פרס לית זכי לאתוי (ו') לחיכו כן י"ה ועל
שמיה תתקרי ביה ולית גרס לתשוב (ו') לנבי (ה') כי חן הוא בלשון
היין ונקרא בני בכורי ישראל שכמר קיבל סוד תרין עטרין שהם
חסד וגבורה דעתיק יומין והו כהירין לתי מלכא ואו (ו') יקיש (לה')
כי הן נקרא יו"ד חיל מלאתה כי בתחלה ליתא בפ' כי תצא ע' תקל"ו
לעבוי ולבר תעזוב אותם דעמונית דאתמנייתא בר מאתריה נר לתקבי
וכן"ל תכא דדרגא דילי עמוד דאתעבית ית קרייב בגרמאי נר בגלותא
קדמאי הם"ד כי נר הייתי בארקכרי דליהו בגלות רפיעה בגנייהו וכו'
דמסיים כנפור מדד מן קיכה כן חיש לתתמר ביה ה' חיש מלאתה כולד
מתקומו עד דליהו כע וכד לתבתריה דליהו עלמא דאתי ביכה וכל
תבתריה וכו'. ומלן לאחר בתיובתא כמלן לתקב"ה ובסיכתא
לאתרחמא וכו' ע"כ. ולזה קאמר אם יעשה תשובה שלימתא דל זכי
לאות (ו') דאיהו בן י"ה כי תו ליהו מדד מאתקומו ותו יקריס הקס
תקיס וכל"ל: וכזה תבין מה שכתב הארכתי לך לעיל בפרש' בראשי'
ע' קפ"ח בסוד (א') דמסיים וכלה דרך דהאי לתתגלי ביה לתעתיד
כלה אתי לאתחדשא על ידי דיעשה בתוף יומיא בדרך בתראה
לקייתא קרא מ"ה שהיה הוא שיהיה וכו' תבדי העם שכתב"ה לו תשבו
העם שיהוד חלהיו וגו' לפ"ד ח"ש כי הארכתי לעיל כי בתחלה נפול
כודד מן קיכה וכן תיש הכאתר בו יו' תיש מלאתה היה כודד מן מקומו
מן ביכה. תכל בסוף הזהן כשיתגלה סוד זה וכל"ל תו יקריס
תבדי העם שכתב"ה לו בייטרייתא מ"ה ותבדי העם שיהוד חלהיו כי
זה תראה כי יפתו מן גלותא ולא יהיה עוד ל"ו בין השרשים:

פי' מחזור של תפלה לדוד

ובזה תבין המחזור של תפלה לדוד וגו' דוק בכל המחזור שתמלים
בתפלה תבדי יושבי בית"ך דייקא כי עבדין הינו נקראין בית כי
תקרבו כ"ד תורות. וכאשר כבר כתבתי לך לעיל בסוד כ"ד כ"ל
שתשלתיך תיות יהיה זה וקאתר תבדי העם שכתב"ה לו תבדי העם
שיהו"ד חלהיו הייטו בדרך בתראה וכל"ל. תו יתמרו נדול יהוד
ומהולל מאוד ולנדולתו אין חקר וגו' דוק בכל המחזור ושרוב קלי
על להכת כנון דוד לדוד ישבח מעשיך ונבורתיך יגידו וגו' ותיות
יהיה זה וקאתר שומר יי' לכל האוהבים וגו' עיין לעיל. ואתם קיכו
כי על ידי ביכה עלאה יש מ"ך ועזר לל האוהבים שהם תבוכה וזל"ל
(הבדוקים בחבי תותיות (ו"ה) ותבוכה נרמוז (כה) לחשוכה
שהוא כנד בית רחמנן (וה) שביה הוא בית שבי שתרבו בעו"ה)
להעלותם לתעלה והו אין לחיות אל החיכוכים בהם: והו פיוש
בזוהר כד עתלת תות (ס) שהיא ביכה ואתרת דבי תית שמיכה
אל האוהבים וכו' עיין לעיל מה שכתבתי בדף ל"ב ע"ג וניל לבך
נס ע"ל מה שכתבתי בדף כ"ח ע"ג מסוד ם דבתי ולפ"ד מבואר
ע"פ האל"ל כי חיתה לתם קיכו בפרשת שלח לך ע"ש ג"ב אתר בבי
שתעון מפרשתה דת חולציתא ריח דחכמתא ואתעודע מיכה רעין
עלאין ויקירין תת חזי קב"ה מעשת בתורייתא ואתר תזילו בתורתי
תשתדלו בפולחני והה תכא מעייל לכון לעלאין טבין עלאין וכו'
תיכון אתרין לך ביכול לתלמה ליה ולאתכדא כלא הבי מה כתיב עלו
זה בכנף תשתדלו בתורייתא ותזמון דהה היה קייתא קמייכו ותיכה
תדעון וכו' מדתורייתא תבדעון מה שהון ההיה הזהו עלאתא הי
אתני ניכו עלאה ליתבהא תו לא ביש בה ע"ין תו אי"ן:
(כי זהו סוד שם יי' בקרבנו שם אי"ן. וזהו שתית ביה תילתא
דהבי לעלם ולעלמי עלמין וכו' וקאתר ויעלו בנבב בלבד עלתה
בנביכו דחשיב דלית אתר אתית עתידת דהבי עלמא עביד
בניכו דחשיב דכולא הוא בכנב לבתר ויבא עד תכרון עד דתתא
לתתכרת ביה קאתרי בה ושם תחיית שמי ותלתי תמן תחי
פליגן סנהדרין טמא וטהור לשור ותותר עוכרין ותגדין חלק תיכון
תורתי דתורייתא דיקדוקי תורייתא ילידי העבר דתתיילדו מסטרת
נבורה ותברין שבע שנים שכתבתי חלק תיכון שבעין עבדין ל
תורייתא שבעין פנים וכו' וכאשר כבר הארכתי לך לעיל בס ור זה
של שבעים פנים בביאור פסוקים בתהלים והיא כעין שתול על פלגי
מים וגו'. וביאור מאמר פרשת שופטים ע"ש. וביאור על ומזור
בתהלים תאתי תתים תחזר לת הלך בעיבת השעים וגו' עיין לעיל:
לפני מזון מזיכים תיכון תית תורייתא לקבל תורייתא והייטו תורה
שבכתב ותורה שבעל פה ודאי תברון דת תורייתא מתורה שבכתב
בפקת כד"ת תאור לתבות (הייטו מלכות פנקדת תכמה ועירת)

מחזור קדושים ע' קפ"ה

מחזור כי תצא ע' תקל"ו

פי' מחזור פ' שופטים ע' תקכ"ה

מחזור פרשת קדושים ע' קפ"ה

מחזור פ' שלח לך ע' ש"ג

מחזור פ' וישלח ע' שמ"ב

(עיין לעיל בפרשת וישלח ע' שמ"ב תפס קניהו תבין שמקן יעקב
ישראל בקדושתא בהאי קופא דמחצבה דהיכי פרוצת דתוריית
דבכתב והיכי תורה שבעל פה ועל דרך זה תקדי כתר תיהו ההוות
דתקדי שבע דכתיב ויבכהו שבע שנים וכו') ויכתו עד כתל תצכול
תלן תיכון מהרי תנדה דרשה דתלין מסטרת דמהימנותא (הנה
מדייק דרשה דתלין מסטרת דמהימנותא תכל לת בע"ה הפסוקים של
טבלמו שקר שהיה מובא בין בדלשכים שהם תין לבושי קדושיתא ל
לבביתא) ויכתבו אשם ומורה וישתחו בתוב בשנים תולפין מתעון
לחבי פרקים דחבי תלן תיכון בבי מהימנותא תדתן כמלן וכו'.
ומסתכלן שרשת חד ושקרא חד ולא תשתכת בהו פרוד תלין ללא
משתכלי בבי מהימנותא ולא תולבי תורייתא לשמה שוען ליה
לתדיימנותא בפרוד"ת הה"ד ויפתחו בתוב בשנים בפרוד"ת בתוב תל
יתן לתוט רגלך (ר"ל כדאיתא בפרשת שופטים ע' תקכ"ח.
ויפתחו בתוב בפרוד"ת תניינו בלא (א) בחמש (ו') דלית
זוזדה לסטרא אחרא אלא ויפתחו בתוב בשנים שתל ובת זוגיה
עולם הבפדים וכו' ע"ש כי הוא קוד ק"ר כתקרבו רגלי בחב).
ומן הדתופים ומן התתכים בלא סויין לם"ח לסטרא דמיכאי לסטר
לפרוד"ה (הייטו בעו"ה שהפכו היה התורה למיכות ולזה צריך להוסיף
את בלעם שפיהם) ויפוקו תייבין לסטרא ביפא ותייבין מאחרא
לקטוט תמרי מה תיכפת לן עד יומא דדין לא תמיכא טב לעלמא
וכו' ויספרו לו ויתמרו וגו' הת שתלבה ולחיכא בנין למהדא חולקא
דההוות עלמא וגם זבת חלב ודבש היא וכו' ועם כל דא וגם ילידי
שפחה דחיכו אם בעי נופא תקיף נבור כאחרי בנין דהיא יתתת
חילי (וכדאיתא בחסכת נדרים מן קדירי דבבן) מתן יכול
לוכלה בה שלמא יוסב בארץ הבנב אי יתית בר בש דחפילו בכל דת
זכי שלמא יוסב בארץ הבנב אי יתית בית קטנור ומקטרת דבר
בש (כי כל הנדול מחבירו יפרו נדול ממנו) דיתתכת תדיר בנופא
וכו' תיכון בבי מיכות מאי קא תאתי אם תפץ יי' בכו וכתבו למ
וכו' כיון דיתתדל בר בש בריעותא דלבת לנבי קדוש ברוך הוא לת
בעי מיכון אלא לבת ויתתמדון הכא דשיתת קדישת דכתיב ועתה
כולם תדיקים לעולם ירשו ארץ אלך כיחוד אל תזדו וגו'. וכל
תיכון מקטרני תיכון מברוחן ואתרו בבו אתר לתלבייתא עבדת
למלכא בנין בן אל תיליהו וכו' ע"ש: והוא כי אית "בפרשת
קדושים ע' קפ"ה וכל יומא אית ליה נדר אלבר דלא ייעול כל בר
בש לתהיה טוב בנון אתך ותקבלה בחנה דלבבי לבתורת בישת קדושה
אור ואתך ותבתא ביה אתך בכל יומא תבתא בטירא ואיכון בטירין
תיכון בנון קדוש לבתם ודית בטירין אתרכין בנון בחנה ובקרבים
ובתרים ובמטרין הכוח טוב בלא ייעול תעון בלהו ויהו רחוי ל
לעילא ואם לאו כל חייבין הוו עתלין בדרון דתורייתא וכנין דת
אתן דהיהו תייבא ויעבוד לאתבא רוח דתורייתא כתה עלאי בלא
אתתקריאו אתך ותקבלה בחנה ובקדבים וכו' ובובלבלים מ
אתבתיבו בלא ייעול לאתר דלהו דילה אבל ואתן דהיהו טוב כל
תלין בטירין תיכון לאתרין ובקטיתר בעשה בביעור.
זייפלגן ליה לטוב בנוה וייתרון ליה תבבא הת בר בש טוב ובדיק
ירת אתים בעי לאתבלחה קדתך ואתר לבת פתחו לי אחתי דקי תבת
בש תולך יה וגו' ותמיים תבש קניהו בעון נרוך לאהדרת על פתח
אתבוכה וכו' ע"ש זיניל בבך תס כן מבואר מאתר הכ"ל אבל לאתר
יאתר בלא בעו"ה תבתהו בבלות האתר הזה והבדיק אבד בבדקו והדבש
מאתרוך בראתו וכב"ל ע"פ מאתר פרשת שמות ע' י"ת ים רשע ת
שמתל לאתוריך שקט ושלוה בחחי בראתו בהיות אבה רעה אבת וכוים
וכו' עד דקב"ה יקיס לסוכת דוד הכופלת וגו' אבל תיה תיכה יהיה
לה תקומה ועל ידי מי יקום. אבל הקדמתו כי על ידי ביכה יהיה
תקומה וכ"ל מתון יי' לכל האוהבים ובכך כתבתי לבו תורה הקדושה
ויהם בלא בשם"ך דבתי לרמז כי על ידי השם"ך יהיה לבו הנאולה
והטובות כאשר הארכתי לעיל דף כ"ח ע"ב: ובזה תבין נס כן מה
שמוריך בקבלת י"ד עתים דעים לעומת זה י"ד עתים טובים כאשר
הארכתי בה ומסיים ם דיק דבר בכל בשמיא את האלהים יהא ואת
מזות"ן שמור כי זה כל האדם ע"כ דיוק נס כן כל הסוד הכ"ל ודוק
בקבלת ותמית מה שכתבתי. ובכך כתיב בסוף לרמז כי זה יהיה
באחרית הימים ע"פ מה שכתבתי בביאור מאתר פרשת כי תשא ע'
של"ח ושל"ב ע"ש:

כאוור

וכו' ומקיים דא דחיהי כיהא חזרת לך כי כיהא הוא לותיות כ"ן ר"ה
פי' מחתר פ' קדושי ע"קפ"ח דחזרת לך פיתיבתא וכחתר התרכתי לעיל מה דחיהתא כפ' קדושים ע' קפ"ח תפס קיימו וחיית כר כמ דלכתר דמתקרט מיחוכוי ויעביד תשובה יתעסק בתורייתא כדחילו ורחימו דק"ה ולא ע"מ לקבל פרס דל זכי לחות ו' דחיהו בן י"ה ועל שמיה לתקרי כיהא ודל נריס דתשוב ו' לנבי ה' ולכך תקחר וכנין דא דחיהי כיהא דחזרת בך בתיובתא תיעול בין ו"ו ותתעביד וא"ו ות"ל יתבטל הרשע שהוא ביחוט בשכים ותו יקוייס בחשך וכישראל וברחמים נדוליס לקבלך ומכאן ואילך יתקייס בך לא יתן לעולם חוט לנדיק בהשוה ומכח יתקייס בך תרין פקודין הקם עם ו' עלמה וכו' הקם עם ו' תכייכח כי עד הכא שהיה תסר א' ח"כ שלטו בשבי ו"ו הכ"ל כי היה נדיק מ"ט וכ"ל לפני רשע לבל בשיעול א"ו יתבטל החוט בשכים ותו לותן כל לחד תקיים ולותן הקם תקיים לחת ה' דכפלת בחלף פחזיקי
פי' מחתר וכו' ומה מיחוד תבין מיחתר פנחס כשכר התרכתי כו מה ל בלבקת על כל לחתון הכי חת שתיד לחתבלבל על כל בריין בנין דתתבלבל
פנחס ע' תנ"ו לשמת ד"יוד ה"י ו"ו ה"י דחושבני ל דבקדמיתא הויה בשם י"וד ה"ו ו"ו ה"ו (ר"ל כי ע"ז היה כחתר ונדיק מ"ט לפני רשע וכשן תתבלבל באל וכו' וכנ' יודין חלין יתקייס בך ירוס וכשל וכו' ובניכייהו לחתר לר"ע כשתניעו לחבני שים טהור חל תחתרו מיס דחלין מיס דת לוורייתא דחתחר כה ותורה חור ובנין דהאי כהורת כביא מחבועת דמיח לשר לת יכובו מיניו לתקרי נחלת ומתמן עשר בפירין כשלהבת קשורה בנחלת ולית לה ד' נוונין י"וד ה"י ו"ו ה"ן ה"וד וכו' נחלת כה כשיל קכ"ה נוקמת דחיכון מיס קדושים וחישין מוכרחין וכו' ומובן מחוד כי בתחלה סוד המרחוים שכי שמות חלו מעולים מ"ט כי נדיק מ"ט לפני רשע לבל עבדיו שיתגלה לבני שיש טהור כי לבני שים טהור הוא סוד א' וכה יובן לי סוה כיה שכים כהנתי כך בשעת כל ברכה וברכה והייתי מעייר לפני שם ו' י"וד י"וד
פי' מוסלח ה"י ו"ו ה"ן וכך למדתי לחתרים . והכה דוק בחתר סופטים
חתר פ' לדין בחנך זרקת תעין קו (י) כריכת כיה וקו (ו) דחתפטח
סופטים מיניה תפים לסחתל וכו' . כי לעיל דק כ"ו ול' התרכתי כי סוד
ע' תקכ"ה כוה ה הוא סוד נחש ואותיות קר הוא תרחוים על שם ע' כי שם הפרידו בין א' לו' והקדמנו כי בתיקון הוא ע"י א' והייבו א' דנה"י דת"ק שהיו נ' י"י ובשבו ונעשו נ' וו"ו ושם סוד נ' וו"ו ויסא ויבא ויעש תשר מסס בשבו ע"כ שתקן וכל"ל דק מ' ולוה קחתר שם כפ' משפטים ע' ר"ד כד עיילו א' בין ו"ו ותתעביד וא"ו ודל ע"כ שתקן ויסא ויבא ויבא דל וה"ו מן ה"ה ו"ו ה"י וכו' לוה קחתר לדין בחנך זרקת תעין קו י' כריכת כיה וקו ו' דחשבוש מיכי כיה תפים לסחתל ובחש הוא ותו יתבטל השות הרבים שרשבו י"ו לחה . ולמוד זה תבין סוד א' דחשרין ישראל דחסיים בפ' בחיובו ו"הו ה"כ ו"ו והכל מטעם הכ"ל שיוניהו שכל לקדושה ולא לחנס הקדמנו לעיל מה דחי' בפ' לחור ע' קפ"ו חדם דחתם דחתרי קבלה מחרי מדות ליכון מסט' דחילכת דחיי שחר עזות מסט' דחילכת דט"ו ליסור והיתר וכו' לבל בחלין דחילכת דחיי דחיכון חוורייתא דחיכון חדם לבלי כהמיל דקב"ה וכו' ותבין בסוד זה מה שהרכתי בשם מ"ה וגם מה שחרין בפ' בראשית סוף ע' קלב ולחדם לח חנח עור ובכתבי האר"י ז"ל כי נ' חלפין כחלוי בשם מ"ה והטעם כי כל לחד חורה על הכיה והכה י"ד דמ"ה חוא בראשי ו"ה וה"א רחשונה הנרון הוא בשלוי ס' הוא כיהא (והא דחדייק ו"ה וה"א רחשונה הנרון הוא כיהא הייכו לפי מה שכתבתי בדף מה מחרין וכחתר לתתייחד חכמה בחרין לבחין בסוד כשיקין עם חלכות שלה שהיא כיהא בשרך כללות דת"ה והוא הנרון כי כיהא שהוא סוד נרון לעולם בכל מקום כפי לישוב בחי' לשר תהיה ע"כ גם מה שכתוב כי נ' חלפין כחלוי בחלוי שם מ"ה והטעם כי כל לחד חורה על לחיה הוא לסוד מה שכתבתי לעיל בדף בסוד לחיה לשר לחיה בחריכות ומשם כשבחר מחתר פ' ויקרא ע' ט"ו י"ו ר' לחעור חומר עשרה שחכן ותיכון תכיכון קדמיחה לחיה וכו' ע"ש בחריכות ומובן מיחוד) והכה הטעמים דכיהא מתפשטו עד סחוד ד"ה ובת"ת שבו ושם בת"ת שבו הוא ו"ה ו"ו והכה א זו שכתלוי לות ות"ו הוא נ"כ לחיה וכו' כי חמכו ולחטה מתפשטים לחסדים כגלוי ע"כ והכה הרכתי כי בכין חלכות מתחלת לחר סיום יסוד הכיהא ולו חלכות לוקחת לור משני שלפין ות"כ לחיה מקבלת שני פעמים כ"ד כ"ך בסוד ושתי כ"ד כ"ך מחתר פ' קפ"ו ע' קפ"ח משושיך וסס שני פעמים לור והם שני חלפין והקדמנו מה דחית כפ' בראשית ע' כ"ה וע"ד ת"ק רוח של שלח ונחת חלק מלקח שכח וכפל

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' הנקודות

תוריית' דבע"פ בנין דיתברכון כחדא מבועא דחכמה עתיקא לבתר בהאי יומא ליתי תורה שבכתב ויתחבר בהו ויתעבידו כחדא בזווגא חד לעילא וכו' עד נהירא המאור הזה לפ"ד ח"מ כי הקדימו מה דאית' בפ' כי תצא ע' תקמ"ו וישראל לתתא לי לית בהן אחרי מדות וכו' . ליתי לתפשטת עלייהו בעשר ספירן דילה בהדוה ואתא כחיל העלות כ"יוד ה"ו ו"או ה"ו לבתתא עלייהו לתקמא שכינתא ע"כ ומוד עלת העלות הוא מתפשט בכתר וכע"ל שהתרכתי בו הרכה ולזה בשבועות שכשתלם לילה בכל פרטיו וכע"ל אזי יש קיום ויחוד לשכינת' ואז כאחר לה יתן מום לנדיק ולא יתן למוט רגליך ואז יש לדון

פ' תצא ע' תקמ"ו

כד' מיתות וכע"ל תבין מה דסידרו זה הסוד בפ' לאמור ולאחותו ה' הכתולה הקדושה הלזו וגו' ר' לבת פתח מי זה בא מלדוש תמוך בגדיס מבצרה ואין קב"ה בלבבא לבושי נוקמא על לדוש דלאחריבו בייתיה וכו' כל המאחר לבל הקדימו דוקא כד תשתלים לילה בכל פרטיו לכך הרחה לנו קב"ה בתורתו הקדושה סוד הכ"ל בפרשה לאמור כי אז יהיה קיומה לשכיבה ולקיים קרח ולאחותו הכתולה אשר לה היתה לאיש לה יטמא ולכוד זה לית בפ' הכ"ל ע' קפ"ד פתח ואחר מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ מ"ש הכא דלקרבן ישראל אחד יתיר מאחר לאחרא לילה כיון דשבחא דישראל לתיית לפרשת קרח לון לאחד דהא בכל אתר שבחא דישראל לאחד הוא מ"ט בנין דכל קשירו דעלאי ותתאי בהאי דלקדני ישראל לתשבחא וכו' וע"ד יומא דין קיסור' דמיסיבות הוא קשור' דכלה וכתיב עץ חיים היא למחזיקים וכו' עד נהירא ויתין לקמן כ בהלכת שבועות ודייס בהאי פסוק מי כעמך ישראל גוי אחד הוא כי כאשר התרכתי לעיל מאחר ס"פ פנחס ע"ש לאחם קניהו תבלין דאחרי עלמא כתר ואתי כיהו מחרי עלמא יה"וד דלזיהו י' חכמה ה' ביכה ו' תפארת כלול שית ספירין ה' מלכות וכג"ל מי כעמך ישראל וכו' לרבע קרחי רשיעין כך' כתר וכו' והיות כי בשבועות נשלם לילה היינו כנ"ל זו נאמר כי"הוה לילהיו עיין כפ' פנחס ע' תמ"ח תפארת מוכתר בכתרה עלאה דבה יתלון בשכינת' וכו' . כיה"וד שלזיהו כתר על דישיה וכו' לבנין דעלות העלות מופלא ומכוסה בהאי כתר ואתפשט בשם יה"וד לית שולטנותא למשל ולכתש ושם ואתי ליהו כר כש מלכ מדות יהבין ליה כתר יה"וד כיה"וד שלזיהו ומוכן מאחר הכ"ל והא דאדייק ואתי היהו מחרי עלמא יהו"ד דלזיהו י' חכמה

מאחר ויקרא פ' ט"ו ו"ו

ויקרא כי אית' בפ' ויקרא ע' ט"ו ו"ו ר' לעשור לאחר כלהו עשרה שמהן כתיבו ואינון תניכן קדמאה דיה סתימאה עלאה וכו' . תניכו י"ה בנין דאכמה לאפוק ה' וסתים היה (היה דייקו היינו ה' ו' הכעשה מן מלוי י"וד ע"ל דף נ' ע"ח תבין מלוי מאחר זה ונקודה שתיתאה יה"וד ואתי רחמי שלימו דכלה עקרא דכלה קשרא די מהימנותא לאחיד לכל סטרא ודא תפארת ישראל ע"כ ומ"כ לזיהו רק ספירה ח' מכל הקדימו לעיל כדף מ"כ כי הי"ם דאצילות עם שם עשרה לזיכם כחלקים דק לה' פרצופים וכו' ואלו ה"ה שם יה"וד לאחד הכולל כל ה"ה פרצופים כמנין כי בהתחברות כל הי"ם דאצילות יהיו כולם בבחי' פרצוף לבד לאחם דרך פרט כחלקים לה' פרצופים כי ח"ח בבחי עצמי הוא פרצוף וכן החכמה וביכה וזו"נ ע"כ וכל לאחד כולל עשר ספירות ולכן ספיר מדייק ואתי היהו מחרי עלמא יה"וד הרי שם יה"וד הוא בחי' רחמי וכלי' ר' לאחר ס"ת ולזה מדייק ספיר לזיהו י' חכמה ה' ו' תפארת כלול שית ספירן ה' מלכות דק עדיין לזיהו מפורש לי קלי על כלל ע"ס כי ז"ל בכתבי האר"י ז"ל ואלו הה' שם סוד יה"וד כולל כל הי"ם דאצילות ק"ן הי' בכתר שהם פתיק ואריך והי' עומה תכת' ה' ביכה והו" שם נק" מחסד עד יסוד והמלכות ה' לאחרונה לזכם בחלוקה שו"ה פרצופים בכללות יהיה מהם פרצוף ח' לבד כי כח"ב שם רחם אצילות והו' נוף דאצילות כי העתיק הוא בחי' כתר של אצילות וכחלק נם הוא לעשר ספירן וג' דאשוכות שבו שהם רישא דעתיק מתלבשים בחה שלמטה מהם לך הו' תחתונות שבו אתלבשים בי"ם דח"ח וחח"כ ו' תחתונות דח"ח נם הם בתלבשו בחו"ב וזו"ב ג"ר דח"ח בשלשו ונימלו עתה נ' דחסדן דעתיק ודח"ח בלתי אתלבשות והם הנקרא י"ם דאצילות וחח"כ בשלשו תחתיהם ב' דחסדן חו"ח מנולות והם בחי' חו"כ די"ם דאצילות ובשאר ו' תחתונות של מניהם אתלבשו כו"ח והו"ח הוא בבחי' נוף די"ם דאצילות שהם מיחסד עד היסוד ומוקד דו"ח היה תחתונה וחחרונה מכולם והיה בחי' אלכות ג' די"ם דאצילות ע"כ וזה כ' ג"כ דקאי על כלל עשר ספירן לכן שם ס"ם פנחס ע' תמ"ח מאחר לזין קדוש כי"הוד מעלת' דדוכרת' דלזיהו תפאר' מלך מוכתר בכתרה עלאה דבה יתלון בשכינת' דלזיהו נפש יתיהב ולזיהו כלול י' ספירן יצחק לתתא כנוהג דח' י' ת' תק

וכו' כ' זן כיה"וד כתר על דישיה וכו' ח"כ כאן מפורש דלזיהו קאי על כלל עשר ספירות רק על הפרט דהיינו תפארת ישראל שהוא כלול עשר ספירות לכן נקראת יה"וד רוח דלתתא ושבכתי רוחי על כל בשר ולזיהו כלול י' ספירן וכו' דוק היטב כי הלא הקדימו מאחר פ' לאמור דכל שבחא דישראל לחד הוא מ"ט בנין דכל קשירו דעלאי ותתאי בהאי לתתי דלקדני ישראל לתשבחא וכו' ע"ם . ומזה נ"ב אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביה"וד ולבל יש כלל ופרט לזה כתיב א' רבתי כי התרכתי מה דלי' בכתבי האר"י ז"ל ונריך שתדע כי לדם התחתון יש וכר וכקבה לזיכם נרמזים בגלגלם ובדמותם לל כחי' פרטות כמו לל הת"ת לבדו לו המלכות לבדה לאחכה כל לדם ולדם רומז לל כל ה' התילות כולל מלאה ח"ח עד סוף האלכות דאצילות כדמיון ח"ח לאשר מתפשט בע"ם שכו בכל עולם האצילות ע"כ . ולזה קאמר אשריך ישראל בא' רבתי כי א' רבתי הוא בח"ח כ"ל ע"פ מאמר פ' בראשית ע' קע"ד . ומזה נ"ב מה לאי' בפ' פנחס ע' תכ"ו רעיא מהימנא מה ל סלקא על כל אתוון הכי את עתיד לאסתלקא על כל כריין כנין דאסתלק לשמא ד"וד ה"י ו"או ה"י דכי"י דחושבניה ל דבקדמיתא הו"ת בשם י"וד ה"ח ו"או ה"ח דאיהו י"א"א כי"נ איכלין דרחמי דאיהו אחד כשן אסתלק כא"ל דאיהו י"א"י דתרין שתהן בחד"ס ירוס כד' אלפין דאיהו י' יברך י"וכו' והייכו כי בתחלה היה משה רק בכוד פרט שם יה"וד הכולל עמוד דאמצעית' וכע"ל ע"פ מאמר ה' הכ"ל ע' תכ"ב שהוא דבלית מחלן הוא ח"ל סבא אחת בדיוקא ודא י"וד ה"ח ו"או ה"ח ודא אדם דמרכבת' עלאה דלאכנין דיליה יה"וד ע"כ ולזה קאמר דבקדמיתא הויית בשם ע"ב לאכל כשן אסתלק בא"ל דאיהו י"א"י וכו' והוא נבוה מאד שהוא אדם שם ע"ב שהוא בחו"ח כי שם זה הוא בחוירא דח"ח אשר מתלבש בו דעת דעתיק יומין וז"ל בכתבי האר"י ז"ל ודע כי גם שנ"ר דעתיק לאי כתלבשו בא"ח ובאדרו עליו בסוד אור מקיף כשמה לכשאה עכ"ז בודאי שהשמה צריך להלבש בפנימיות אריך בריעא כי שם מדור השמה במקום הוא ולכן הוצרך עתיק יומין להתלבש נה דהעת שבו נו ריעא ונתלבש בחומנא דכתר והחכמה דאריך בנו שהיה חוירא דיתיב לנו נלבלת והקדימה הכ"ל שפסקת כין היה חוירא למ"ם כדי שתוכל הזוות לסבול אור נדול דהאי חוירא שהש כתלבש דעת דאריך וזה תבין בכל מקום מניאת השמה לין שורש על זוות אדם בשאיל חוירא דע"נ קדמאה דמוחא כמוח כי הדעת שהוא בשית הו"ק דעתיק הוא נדול מכולם ועיקר האריך עתיק בח"ח הוא כזה הדעת העומד לנו דהאי חויר' כין כתר לחכ"ע דיומין דח"ח להחיו"הב דיומין מכל שכן שאר תקוני דח"ח כי הסתר דעתיק שהוא בשמה לכל הד"ח נקרא נופא בערך הדעת דעתיק שהוא בשמה שהוא מתלבש בנו חויר דח"ח כמוך בסוד זה וזה תבין מעלת משה שאתר לו הקב"ה כאן תשתלק לשם י"וד ה"י ו"או ה"י היינו לסוד דעת דעתיק יומין שהתלבש בנו חויר דח"ח ומזה ירוס וכשא ונבה ומה מאוד תבין מאמר פ' ויצא ע' ת"ט ובהשוה ומכח דיתמי ומכח קדרא לאתנהדא לאתתא הבה ישכיל עבדי דא הוא רוח דמהימנותא הבה ישכיל עבדי דאתער אתערותא לעילא כמלן דאתרת ריחא ואתא לאתערא ולאסתלקא ירוס מסטרא דנהוראי עלאה דכל נהורין ירוס כד"ח ולכן ירוס לרחמנא ומשא משה' דאברהם ונבה משה' דיצחק מאד ומשה' דיעקב ע"כ . ולפ"ד מיוסף מאד ומדייק ירוס משה' דנהורא דיעקב ע"כ ולזה קאמר ויהי מיוסף כי הבה ישכיל עבדי דא הוא רוח דמהימנותא הבה ישכיל עבדי דאתער אתערותא לעילא כמלן דאתרת ריחא ואתא לאתערא ולאסתלקא ירוס מסטרא דנהוראי עלאה דכל נהורין כד"ח ולכן ירוס לרחמנא ומשא משה' דאברהם ונבה משה' דיצחק מאד ומדייק ירוס משה' דנהורא דיעקב ע"כ . ולפ"ד מיוסף

שכבים שם בתקומה וכן כתב בעל מערכות אלהות כי חכמה סיח דין
ולהיות המוחין נקרא טלח דבדולחא כי סודם המוחין סם נ מוחין וכ"ל
סמם נ' מוחיות יה"ו ואם תעלה בלפין יו"ד ה"א ו"או הם נ"ה טל
זכו' תיקן כף ע"ס ויצח ע"ס יעקב בקוטרא דתפארת מנו סתרא
סתימאה בפקו וזהר הפקודין דכרסא כלילא מתרין נוקבין וכו'
בתיכונא ויצח יעקב מבחי' שבא סטרא דרוח דמהימנותא וילך תרכה
סטרא דחסד ומוכיח אחת מכאפא סתרא דתפארת דמנו תוקפא היימו
כוחות הדין דיצחק נפקא מנו דורדיא דחמרא חד כעיב קטירו כליל
דכר ונוקבא כוורדא מתפשטא לכסיה סטרין ושבילין דכורא לקבי
סחמל וכו' נוקבא כלילא לנויה תדיר וכו' נוקבא דסחמל נחת לקבי
חסד ונוצים וכו' ע"ס . ובכידור הקה"י ז"ל חלהיכו ותלקי לחבות לו
מבוין שסם מקבלין תרין עטרין דנציון בח"ב ויורד הספע לחכות
מעולם והו חלהי לברהם יצחק ויעקב והו בהיותם סם למעלה חח"ב
יוכלין לחזן להוריד ספע לחטה לכן חוזרים וחומרים של הנדול הנבור
והגולה וכו' ח"ב יצחק נקבל מן מוחז סתימאה סים בהם סמרים שסם
דיסים שה שסם ככפים וכחים וח"ב הסחרים הב"ל הם נחסכים ביצחק
ולזה קלחר יגו תוקפא דטיהרא דיצחק נפקא יגו דורדיא דחמר וכו'
היימו סחרים הב"ל מסם נתעוו סחל וכחם לזה כסחלקה להכרית לחלו
בריך לכוין בסוד יוחז סתימאה שסם טלח דבדולחא ולהמשיך עד
סוף תפארת יסרא ולח ונצח יסרא . וכזה תבין המאמר ע"ה לחמרתי
להולדים חל תתלבו ולרשעים ש תרימו קרן וגו' כי חלהים שופט זה יפיל
זה ירים כי כוס ביד ה"ו וין חמר מלא מסך ויגר מזה לך שחריה
ימצו ישתו כל רשעי ארץ וגו' וכל קרני רשעים אגדע תרוממנה קרנו
בדיק ע"כ וכזה מאמר זה מביא בפ' שופטים וסם בפקודת דת מכי
שופטים ושוטרים וכו' כאשר תראה בירושו לקמן בביאור מאמר תשא
ג' סי' ד' מסוד ם ברבוע של נקודות ומפיים שם כי חלהים שופט
זה יפיל ה"ח ה"ח זה ירים דת ו"ו בקודת כתר דת לדון בפיף
אחל הקדמונו כי הרשעים חללו סם נחסכים יון דורדיית שהיו בחוחת
סת יחוח סנקרא טלח דבדולחא וזכה חפם קניהו שחריך בסוד טלח
דבדולחא והעכין כי נודע כי הנבורו נקראי חלהים ויחודי כאלהי דה"ן
בני אלף ות כוא ל"ף ל"ם ל"ד ל"ם ל"ד ה"ה ל"ף למ"ד ה"ה יו"ד ל"ף
למ"ד ה"ה י"וד מ"ם ושו"ן הם סוד אלף עלמין שהוח חלהים דהה"ן בסוד
אחזיהם דנבור' דעתיק סתלבשו וכסתמו בחוחת חח"ת ע"כ והקדמונו
כי נבורה דעתיק סתלבש נו מוחת סת יחוח חומה בנגו בביכה וחח"כ
חסד דעתיק שבנגו בחכת כולם בחו בסוד מוחין ובסוד תפילין ד"ח
והדוחדיה שהם השחרים בתחלת בריחת עולם ון השחרים הלו יפלו
בחשך ונחש . ולזה קלחר ורשעים ש תרימו קרן וגו' כי חלהים שופט
זה יפיל וזה ירום וכו' ל"ת כיולך יכול לבנח לרשע וקלחר הפסוק
כי כוס בחת בי חלהים הוא ביד יו"ד יין חמר מלא מסך כי יין הוא ביכה
שם חשר שם דיכון וכו' ל"ק ת"ל ע"ח בסוד רומחת חל בנרונם וגו'
דק מה ים להם דורדיא ון נבורה הב"ל לזה קלחר לך שחריך ישתו
כל רשעי ארץ וגו' . ומפיים וכל קרני רשעים אגדע תרוממנה
קדושת נדיק ושחר מזמורי' כבר הזהרתי :

וכזה תבין מה שכבר הזהרתי לעיל דף כ"ד בביאור נח' כי אתה
תכינו דלא להוי פורקך דלמון מסט דכתף שלא דחתגלית ביכה
ביצחק והכה יוסף בשוים דחיהי ביכה חתכלית ביצחק ושט דעלמא
בקליפין דחיהון חכם פריק לון בחתר דלא שלטון קליפין דהיימו ביכה
והשתח ס"ם דקלחר כיוי נחתך בחתר הכי חחד חרימו דע"י דעלמא
דחתכסי להוי סורקך דקלחר נעבד הלוי הוא ולהכי חתאר בחתכסי
וכלא שפיר וחיימו דכתיב יי כנבור יצח . והכה כבר הזהרתי בפ' כי
הנבורה דעתיק חשר בחוחת דח"ת יתגלה הזהרתה בדיקנא חשר כלחר
שם יי כנבור יצח וכדחי' בפ' משפטים ע' ר"ין וזהו נ"כ בסוד הכ"ל כי
רשעים שחריך יגו יחנו חשח"כ הכוס נופח שהוח חלהים הוא ביד יי
וזה תבין מה דחי' בחזור ק"ה זרע חברהם עבדו בני יעקב בחיריו
וגו' זכר לעולם בריתו וגו' חשר כרת חת חברהם ושבועתו ליצחק
ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם וגו' לא הכיח לחים לעשקם
ע"כ ולכאורה קשה למה כתיב ליצחק כם' ליעקב ונם קלחר לא הכיח
לחים לעשקם . לפ"ד ת"ם כי ם' הוא סוד ביכה וע"כ לא הכ"ל ו ע"ג
והקדמונו כי ע' חתלבשות ביכה ביצחק יהיה הגאולה ולזה קלחר
ושבועתו ליצחק וגו' לא הכיח לחים לעשקם כי חית' עם כוונת שלמה
לחים דת חים בלישב כי ר"ת לא הכיח לחים לעשקם ר"ת עולה כמכין
מחדים ולעגוות זה כתיב נבי דוד ים"ם עיניהם כי יפה נ' כמכין מחדים
להכניע לרשע זה ע"י סם ע"ב סמהן כי שו כולהן בל ע"ב שמהן כאשר

כבר הזהרתי ע"ם מחמר פ' כי תבא ע' תקל"ד .

וזכזה תבין מה שחמו חתפללין כי"נ יכילון דלחתי תתן חתת
ליעקב חסד לחברהם חשר נשבעת לחבותינו פומה דחתפני
היימו תיקון הי"ב כי הקדימו כי כמיתנלה דעת דעתיק יומין לו הוא
ירוס ופשא ונבה יהי' יומן להכרית לחיים הזדונים ולחזן כוכרחין והכה
שם בסוד הדעת שכתבתי לעיל והכה בהיות הדעת בהוה לוירה הוא
סתום מאד כי הקדימו דחיות על מוחין מפסיק בחרתו ולכן הוצרך
להוריד הדעת יותר לחטה וכתנלה בפומה דח"ת כי יחין הפלל כין חי
המדבר לחי כלתי מדבר שלא שסה ולכן חין הדעת מתנלה שלא בו כמ"ש
חפיו דעת ותבונה ו"ו ם בפ' משפטים ע' רי"ו דעת נניו בפומה
ובחלל תלנת מפלי פומה עלאה בסוד רוחת ודלת הוא טומירות דכלא
דלא תתדבק לחלעילא ולא לתתא והוא סתום בסתיומו דסתיימין ולא
תתיידע פי' כי בוה אפשר לחבטיר ויתיב דעת אפק טומירותא דכלא
שהוא עתיק יומין הנקוד דלל"ת ולא תתדבק ולכן הכל יוצא מזה הפה
להחיות חת ו"ח שהוא חלור היוצא מן דעת דעתיק הנכון שם ועכ"ז
עדיין הוא סתום וכמ"ש דכתי' חת יחיינו חבחתנה לחתלבשה בחלי
רוחך לעתיד ע"כ וכביות שכל נחלוקיהו תלוי בזה לזה חנו חתפללין
תתן חמת ליעקב חסד לחברהם חשר נשבעת לחבותינו . וכזה תבין
מחמר פ' ויצב ע' ת"ט ובהוה זכות דיוסי וזכות סכרת לחתכלית
הכה יפלילו עבדי וכו' . ירוס כל"ח ולכן ירוס לרחמכם ונשא יעקב
לחברהם וכו' דמסיים ובכהוה זכות יעקב קב"ה חתערותא עלאה
לחתכלית לה לקהלה כדקא יחות כל"ח והיה חור כלבנה וגו' וכבין
דיתוסף בה רוח עלאה ע"כ והקדמונו כי לולי דעת דעתיק סתלבש
בחוירת שבחמר יהוס ונשא ונבוה וכל"ל וקחמר שם ומלחי קוח עלאה
כשבת ריחה וזהו וכרוח שפתיו יחיית לשע וזהו זכות פומה דחפיק
סתכן וידין דכתבין רון ע"ל דף ו' מה שהזכרתי והוא כי חית' כף
בשם ע"ס דכם"ט דרועה דהכורת חד יומיה יחד שחללו וכו' יחין יי
לתקרי בשלשה קשורין דחכתיה דחתכיתו לחולקיהן ולו תיחיה חת
בתלת חללין דנולנלת מתכחין (ר"ל כי הלא החכות שם נרחוים
בסוד שהי חברהם יצחק יעקב ושם שם בסוד מוחין וכחאר הזהרתי)
תחכה כלהו תלת מתפטנין ומתקשרין בכל נוסף (היינו כל"ל בסוד
הל הנדול הנבוד והכורת הפר"י ז"ל בסידור הפר"י ז"ל שהיינו שלחי חבותינו
תכנון שסם מקבלין תרין עטרין דנציון בח"ב ויורד הספע לחכות
העולם והוא שהי חברהם יצחק ויעקב והוא בהיותם למעלה ותח"כ
יוצלין לחזן להוריד ספע לחטה לכן חוזרים וחומרים של הנדול הנבור
והגולה ע"כ וכן"כ תריה דוד ותחר שב לייטי משוש דהוא חתכר
שמהן דחכתיה ויתיב תיון לכורסייה שלימתה וכב"כ כתיב לבן
מחמו הבונים וגו' משוש דיתיב לייטי היימו דכתיב ותכוח ותעמוד
לנורלך לקן היימן כלומר כמהן דוכי לחבניותה דמלכה וכאה חולקיה
דמהן דפרים מלכה יחיני וקבינל לי' תחית יחיניי וכו' וכך מתערין
חייב ומתפטנן בעלמה מתערין תלת לחדכין דלימן דיכון קשיה
לחושיט דרועה וכך חושיט דרועה יד יחיי הוא לחכל לתקרי ורוע יי
ורוגך הנטויה בוחכה דתלת שין חתכללין בתלת לחדכין לקרי כלא
יחיי ועביד ליי וכחאי הב"ד יחיך יי כלומר בכח יחיך יי תיון
חויב וכו' ע"ם . והכה לית' בפ' שופטים ע' תקי"ו לדון בפקילא
לכחול בלבן דחיהו י"ו דדיק לנבי בחחש חנבנן דלימן ה' ובקנה
דדרועה דחיהו ו' וכתקף דתמן ה' חריק לה לנביה ומתבה דלימן חמת
מפרש י"ו ה"ו ו"או ה"ח ע"כ וזהו מלוגו יי על מי נעלתה היימו
בל"ל להכרית הרשע הב"ל והכה לפעב"ד חים לבון בשם מ"ה כוה י"ו
ה"א ו"או ה"א היימו חלף רחמנן הוא נ"ו"ן שהוא נגד נה"י
דת"ק וח"ת השכי הוא בסוד הא מה יו"ד בסוד חבני חים וכב"ל
זת' הנ' על שם מ"ה הוא י"ו הוא נגד ביכה והוא סוד מה שהזכרתי
תכחרת מוכתר בכתרחה עלאה וכו' וכבין דעלת העלות מפלא
ומכוסה בקלא כתר ותתפשט בשם יה"ו לית שולטנותא לממא וכו' .
וכוד זה מרמז בסוד נ' חלפין הב"ל כי כבר ידעת כי שם מ"ה הוא
בז"ת שהוא סוד תפארת ישרא וכשיכון בתלת שפין שו הב"ל וזה לית
שולטנותא לממא רחה תרחה ביהי כבוד יי לעולם יש כ"ח שאות ועם
שם י"ה כיוין חהי"ה וכאחר כתבתי לעיל שהוא סוד תפלין
דיש כ"ח אותות הו"ק נגד שם הוי"ה שמתפשט בז"ת וזה כאחר רבות
מחשבות בלב חיש בהליעל ועצת יי היוא תקוים וכו' כי לית יטוש יי לת
עמו וזת נחלתו לת יעזוב והוא רחום יכפר עון וכתח חסדי בדרך ת"כ
כי הו נסתלק הרשע כי הלא ש לחר נסתרים כי היחודי הוא בסוד מרוסי
חתון משה"כ לנבי עש"ו בפ' בלק ע' שע"ו הן עם לבדד ישכון ישרל
חיתלון

פי' מופלא מחמר פ' ויצא ע' שמ"ב

מחמר פ' ויצב ע' ת"ט

מחמר פ' משפטים ע' רי"ו

מחמר פ' וישב ע' רמ"ט

מחמר פ' בלק ע' שע"ו

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' נקוד

לדרום יונק רוח מזרחית דרומית ומן הקצה המסוף לצפון יונק רוח מזרחית צפונית . וכן מהדרום מתחבר רוח יונק רוח דרומית ד שהוא קרוב טבעו אל רוח היונקים מקצה רוח מזרח המסוף אל הדרום שמהם כי משם יונקים מזרחי דרומי ואין הפרש ביניהם אלא שמהכו מזרחי דרומי המזרחי נוגע על הדרום וברוח דרומי מזרחי הדרום נוגע על המזרח וכן על דרך זה בתערב ובצפון הרי י"ב רוחות וכל אחד מתחלק לעשרה רוחות הרי ע"ב רוחות תיכוני שיש בכל עולם וכן כל הנ"ב חיים שבעולם הם ע"ב מיני דשיים ע"ב בהמות חיות ועופות וכן כולם הם ע"ב מפני שבהרקיע עם ע"ב מזרות השמות כדאמרן ובכנד תותית שם בן ד' היו ד' יסודות כי הינ"ד שבשם הי' כנגד היסוד היוד כנגד חכמה חסד דרום (וה') רחמנות יסוד אש כנגד יצחק נבורה צפון . (ו') יסוד הרוח יעקב תפארת מזרח (ה') תחכונה יסוד העפר דוד נבורה תפלה מערב דיוה רפיח ויצחק דיוה קציח ודוד דיוה רפיח ולעיכך לות (ה') נכפלת בשם בן ד' לפי שחילוי הה' היא ה' תחכונה כזה (ה"ה) וחלוי (ה') רחמנות של שם היא (ה') שניה של שם ומיוסד יונקת) ועיין לעיל דף מ"ט ע"ב מה שכתבתי בפי' מתחר לכו לחמו בלחמי ה"ה מן ה' מוציא וכו' ע"ש) ובחלת הה' ועירית בכרית העולם הזה . לכן ה' דהבראם היא ועירית כי הא' זו ועירית קריאה והיא ועירית לפי שכלולת בתוך הרחמנות ויסוד נוכרת בקריאתה שלא בלבד זו היא חילוי (ה') וכן ד' יסודות עיקרים לוכה שלא שלם שהם מים אש רוח כי העפר אינו אלא מצרפית אש יונק העפר שהוא היסוד מעפר וכן מה' רחמנות שהוא יסוד אש בדלתין מחמה

עיין במאמ"ס ד' יונק העפר שהוא ה' תחתונה וכנגד ד' אותיות של שם עשה הש"י בדלתי ע"ק נ"ב עולמות תבי"ע והיתה הכוונה כי להיות תכלית רוחנית לא שר זה העולם הגשמיי' אלא על ידי מרחק והבה בעולם התחילות לחדר הפנימי' ויש לו עוד תקום שתתגלה לדבר עם ברין ועבדיו שרוצה להנהיג בחלבותו ואלו הם שאר עולמות ובעולם התחילות ככר נזכר הוא בשם והשם בהכרח שורה היו גדול לכל למעלה מזה אין רשות לפיללו להוכיר שם חם ושלום וכנגד עולם התחילות אמר הכתוב כל הנקרא בשמי כי שם יש קריאת שם ולכן אמר כי כל שאר העולמות תלויים בזה : ואחר זה ברית העולם הבריאה הנקרית בשם הכבוד כי שם מתגלה על ידי התלבשות כי אין שם כשם הזה היא כבודו בעבין ר' שהיה קורא לתלבושיו מכבדותי : ולו"ת ולכבודי בריתי וגו' ואם עולם הבריאה יפת מאקומיו ויעלה מעט בגבול עולם התחילות יתבטל ויפרוש שהיו אלא מתקיים בתקומו וכן עולם היוצר אם היה מתקיים אל הבריאה יפרוש ויתבטל ועל זה אמר הכתוב יפרתיו וגו' . וכנגד עולם העשי' אמר אף עשיתיו וגו' והיתה הכוונה בד' עולמות להסתיר עצמו לבוש אחד לבוש כדי שיוכלו הנבראים הנשמיים להתקיים וזה שאמר הכתוב כבוד אלהים הסתר דבר כי בדבר ה' שמים נעשו ואם היה יונק דברו מעולם לא היה יפעיר לעולם הנשמיים להעמיד אלא הסתר שהעלים והסתיר דברי מלבוש אל לבוש יכולים העולמות להעשות ולהתקיים והוא כדמיון האש השורף שיש דבריס שיכולים להתקרב אליו ולא יפרופו יהרוס כאבנים וכיוצא בו . ואם היה בשקום האבן תבן או קש יפרוף מיד אבל אם יתרחק התבן והקש מאש שיעור רב או לא יפרופו . ולכן התחיל בבי"ת לפי שבעולם התחילות אין רשות לדבר ומכל שכן למעלה ממנו . לכן התורה הרחמנות שהוא בכנד עולם הרחמן עולם התחילות בו שייך רק מחשבה : כי יש בלשם מרכבת דברים מחשבה ואחריו הדיבור שהוא קרוב אל הדבור כי אלם מהדבר להוציא בשפתיו . ויש דבור ואחר כך מעשה וכן בכנד העולמות ובכנדם אמר בספוק זו רוח ויספרה וגו' רוח הוא מחשבה ויספרה הוא הדיבור הבינה הוא דבור וגם מקדה הוא מעשה . ואחר כך ויאמר לאלם אם כן מה שהתחיל התורה (בב') הוא בטעם לפי (שהב') הוא פרוש נורות שלשה מחיות והדביעי פרוש ופתוח ולהורות ע"ו שבהרי העולם בעורת (הב') ולכן התחיל התורה (בב') והיתה הכוונה שאם יש שום אלם יעשה עצמו אלוק יאמר לו שיעשה הרוח הדביעי בעבין יעשו וחביריו וזה הוא הדרון הפרון הוא רוח נפון הוא בטוי על תוהו וגו' כי הדקיע הבוטה על רוח נפון הוא בטוי על תוהו כי שאר הרוחות מזרח מערב ודרום הדקיע בעוי עליהם לימו של תוהו שבבר עשה השם יתברך כיון כי . ורוח נפון לבדה

וידוע כי הדם הוא הנפש ולזה בשחוטא לדם עיקר הכתוב הוא הנוף וידוע כי הנוף הוא החומר ועיקר הרע שעושה הוא הריגת הנפש ולז״ש שופך דם האדם שכתוב האדם דהיינו שמוניח חשך כתוכו ישפך דמו וטעם לזה כי בנלם חלקים עשה את האדם ולא תאמר כי בנלם ובדיות כמ״ש בנלמיכו כדמותינו כי לפי מה שאמרנו עובש הדיוקן הוא על היוק שעשה לנפש האדם הוקשה לו כי האדם אם עשה היוק לנוף החומרי לו לנפש טובה נדולה עשה שהניח מביח החסורים כי היה חלק הלזה מעיל ומתאוה לעלות אל ביתה הלא שבעל כרחו היה מסורה בתוך הנוף החומרי ואם כן רחוי לעכור ולא לעופ ולז״ש כי בנלם חלקים עשה את האדם שהוא הנפש רוחכי׳ שלמעלה כי כשיורדין לעוה״ת מתלבשות בחויר העה״ז כדאיתן ובכיכה בתתחוכים מוכך נבוה כי שכיכה עוו ומתאוה לשכון בבוד בהרכיכו וידוע כי העה״ז נורם לשכיכה שתסתלק משרשה ויסתיר העה״ז כנוף הזה וכן זה הדיוק שנורם לנפש האדם להסתלק למעלה מעלה עליו שכתוב כחלו נרם שתסתלק השכיכה משרשה כי בנלם חלקים עשה את האדם וכמו שהמסלק השכיכה רחוי לעופ כן המסלק כשעות האדם שהוא חלק הלזה מעיל ובלם חלקים רחוי לעופ כמלח שים בחדם שיהיו וחרן בחופן אחר מחותו שתאמרו למעלה כי יש בו בחי׳ כשמה שהוא כנגד שיהיו שהוא הרוחכיות מן השמיים ויש בחי׳ הנוף שהוא כנגד חרן לחלו ה״כ תאר ברחשית כי כ׳ דבריס חלו היו ברחשית הבריאה שמיס וחרן ודבר שכתוב על בריאת האדם שמיס על השמיה וחרן על הנוף ויש בפסוק זה תיבות כנגד חיי האדם שבעיס שנה ואחר כך מת וז״ש וחרן היתה תהו שהוא הנוף הנקרא חרן היתה תהו שהאדם תמיה מאוד בשרואה צורת אחר מותו שכשתבא לירקון ומסריח ואדם מחשב שלא לו שוב עקוה ולא ישוב עוד להחיות לז״ש וכוהו שלבל חיכו כיו שחושב כי אותו שעשם הלזו עדיין בו היה בשמיה מחופפת עליו עד יום התחיה וחין יודה זו חלק כיסן ויקן וז״ש וחושך על פני תהום לותיות המות כי המיתה חיכו חלק כאדם היושב בחושך וחחר כך יצא לאורה כי רוח חלהיס מרחפת על פני המיס ר״ל בשמיה חיכו מכתתו כי כשהייתה בתוכו משם היתה מחי׳ לותן בשעם ואם היתה מסתלקת מעליו לגמרי לא היתה עוד תקומ׳כי היו עצמותיו מתדבקיס והולכיס לחפי׳ עשם הלזו לא היה כשאר בו ובשבזיו שרוח חלקים דהיינו בשמיה מרחפת על העצמות וז״ש מרחפת על פני המיס בזכות התורה שלמד חופף עליו ומיס דקאמר היא התורה כמ״ש סוו לכו נמול לכו למיס אס כן המיס דאמר הוא הטל שעתיד הש״י להחיות בו המתיס והשמיה מחופפ״ת ומתפת על העצמות על פני המיס שלו יהיר ובשמיה הטל לוורות עליך הכאמר בטל שעתיד הקדוש ברוך הוא להחיות בו המתיס כי היא בחושך ולו יהיר לותו בחותו טל והוא יתב׳ שומר לותו עשם שהוא הלזו שאמר״ל שכאמר בחדם לעולם כי חשם הוא מתחיל להכנות בזמן המחי׳ וז״ש וכוהו כי עדיין הוא לחלויחיו לשוב להחיותו על ידי לותו עשם ולותו העשם חיכו מתקיים חלא בכח הנשמה החופפת עליו וז״ש כהתהלכך תכאה לותך בשעת פטיריתו מן העולם בשכבך תשמור עליך בקבר בזכות התורה שלמדה הנשמה מחופפת על העצמות וכן בשעת פטיריתו יש בדרך העה״ז דרך ל׳ חשוך מלוד וכשפטר החדם מכנסה כשמיתו בלותו בדרך חשוך וחין הנשמה יודעת בחיכו דרך תלך כו חלא התורה שעסק בעוה״ז מחירה לפכיו וכמ״ש כי כר מצוה ותורה לור וז״ש כהתהלכך תכאה לותך בשכבך תשמור עליך כי בזכות התורה הנשמה שומרת העצמות שלא יתקבו וז שחירה הכאמר כאן על כל העצמות כמ״ש שומר כל עצמותיו אחת מהכה לא כשברה שהוא לותן העשם החיוחד שאמרנו וכיון שלא כתרקבה הרי כל העצמות עומדים ולזי יבא ויחן ויתפר וז״ש ויאמר חלהיס יהי לור ויהי לור דהיינו שעתיד הקדוש ברוך הוא להחיות מתיס כמהרה בימינו כי לז החושך שבי׳ על פני חומת יובר מעליו ויהי לור לאחר שהתחי׳ דהיינו בחלף השביעי לח יהי׳ עוד חושך כלל אבל יהי׳ לילה כיום יאיר וז״ש ויהי ערב ויהי בקר דהיינו לילה ויום אחד יהיה הכל יום א׳ וכן לח יהיה עוד חושך וכמ״ש בלע המות לנצח חלח כולם יחיו וז״ש והנשר כן ק׳ שכה יומות היא בח״ה חבל בישראל יהי׳ תולדות שמלאך המות לנשרי עד כאן: ובזה תבין מצות תיזוק סנהדרי שהוא חלוו שלבא כי חיתה כדברי רו״ל שעשם ר׳ יש לאדם הוא לותו עשם הנקרא (לו״ז) שיש לפעשם הלזה מסעודת מלוה מלבא של מ״ע והיותו שהיה כשחרת לתחיית המתיס שבעל ידה הוא התזיקה לבך נריך ליזהר מאוד ולבנין על עשם כמ״ש ולבך ע״ש לאדם

וידוע כי הדם הוא הנפש ולזה בשחוטא לדם עיקר הכתוב הוא הנוף וידוע כי הנוף הוא החומר ועיקר הרע שעושה הוא הריגת הנפש ולז״ש שופך דם האדם שכתוב האדם דהיינו שמוניח חשך כתוכו ישפך דמו וטעם לזה כי בנלם חלקים עשה את האדם ולא תאמר כי בנלם ובדיות כמ״ש בנלמיכו כדמותינו כי לפי מה שאמרנו עובש הדיוקן הוא על היוק שעשה לנפש האדם הוקשה לו כי האדם אם עשה היוק לנוף החומרי לו לנפש טובה נדולה עשה שהניח מביח החסורים כי היה חלק הלזה מעיל ומתאוה לעלות אל ביתה הלא שבעל כרחו היה מסורה בתוך הנוף החומרי ואם כן רחוי לעכור ולא לעופ ולז״ש כי בנלם חלקים עשה את האדם שהוא הנפש רוחכי׳ שלמעלה כי כשיורדין לעוה״ת מתלבשות בחויר העה״ז כדאיתן ובכיכה בתתחוכים מוכך נבוה כי שכיכה עוו ומתאוה לשכון בבוד בהרכיכו וידוע כי העה״ז נורם לשכיכה שתסתלק משרשה ויסתיר העה״ז כנוף הזה וכן זה הדיוק שנורם לנפש האדם להסתלק למעלה מעלה עליו שכתוב כחלו נרם שתסתלק השכיכה משרשה כי בנלם חלקים עשה את האדם שהוא חלק הלזה מעיל ובלם חלקים רחוי לעופ כן המסלק כשעות האדם שהוא חלק הלזה מעיל ובלם חלקים רחוי לעופ כמלח שים בחדם שיהיו וחרן בחופן אחר מחותו שתאמרו למעלה כי יש בו בחי׳ כשמה שהוא כנגד שיהיו שהוא הרוחכיות מן השמיים ויש בחי׳ הנוף שהוא כנגד חרן לחלו ה״כ תאר ברחשית כי כ׳ דבריס חלו היו ברחשית הבריאה שמיס וחרן ודבר שכתוב על בריאת האדם שמיס על השמיה וחרן על הנוף ויש בפסוק זה תיבות כנגד חיי האדם שבעיס שנה ואחר כך מת וז״ש וחרן היתה תהו שהוא הנוף הנקרא חרן היתה תהו שהאדם תמיה מאוד בשרואה צורת אחר מותו שכשתבא לירקון ומסריח ואדם מחשב שלא לו שוב עקוה ולא ישוב עוד להחיות לז״ש וכוהו שלבל חיכו כיו שחושב כי אותו שעשם הלזו עדיין בו היה בשמיה מחופפת עליו עד יום התחיה וחין יודה זו חלק כיסן ויקן וז״ש וחושך על פני תהום לותיות המות כי המיתה חיכו חלק כאדם היושב בחושך וחחר כך יצא לאורה כי רוח חלהיס מרחפת על פני המיס ר״ל בשמיה חיכו מכתתו כי כשהייתה בתוכו משם היתה מחי׳ לותן בשעם ואם היתה מסתלקת מעליו לגמרי לא היתה עוד תקומ׳כי היו עצמותיו מתדבקיס והולכיס לחפי׳ עשם הלזו לא היה כשאר בו ובשבזיו שרוח חלקים דהיינו בשמיה מרחפת על העצמות וז״ש מרחפת על פני המיס בזכות התורה שלמד חופף עליו ומיס דקאמר היא התורה כמ״ש סוו לכו נמול לכו למיס אס כן המיס דאמר הוא הטל שעתיד הש״י להחיות בו המתיס והשמיה מחופפ״ת ומתפת על העצמות על פני המיס שלו יהיר ובשמיה הטל לוורות עליך הכאמר בטל שעתיד הקדוש ברוך הוא להחיות בו המתיס כי היא בחושך ולו יהיר לותו בחותו טל והוא יתב׳ שומר לותו עשם שהוא הלזו שאמר״ל שכאמר בחדם לעולם כי חשם הוא מתחיל להכנות בזמן המחי׳ וז״ש וכוהו כי עדיין הוא לחלויחיו לשוב להחיותו על ידי לותו עשם ולותו העשם חיכו מתקיים חלא בכח הנשמה החופפת עליו וז״ש כהתהלכך תכאה לותך בשעת פטיריתו מן העולם בשכבך תשמור עליך בקבר בזכות התורה שלמדה הנשמה מחופפת על העצמות וכן בשעת פטיריתו יש בדרך העה״ז דרך ל׳ חשוך מלוד וכשפטר החדם מכנסה כשמיתו בלותו בדרך חשוך וחין הנשמה יודעת בחיכו דרך תלך כו חלא התורה שעסק בעוה״ז מחירה לפכיו וכמ״ש כי כר מצוה ותורה לור וז״ש כהתהלכך תכאה לותך בשכבך תשמור עליך כי בזכות התורה הנשמה שומרת העצמות שלא יתקבו וז שחירה הכאמר כאן על כל העצמות כמ״ש שומר כל עצמותיו אחת מהכה לא כשברה שהוא לותן העשם החיוחד שאמרנו וכיון שלא כתרקבה הרי כל העצמות עומדים ולזי יבא ויחן ויתפר וז״ש ויאמר חלהיס יהי לור ויהי לור דהיינו שעתיד הקדוש ברוך הוא להחיות מתיס כמהרה בימינו כי לז החושך שבי׳ על פני חומת יובר מעליו ויהי לור לאחר שהתחי׳ דהיינו בחלף השביעי לח יהי׳ עוד חושך כלל אבל יהי׳ לילה כיום יאיר וז״ש ויהי ערב ויהי בקר דהיינו לילה ויום אחד יהיה הכל יום א׳ וכן לח יהיה עוד חושך וכמ״ש בלע המות לנצח חלח כולם יחיו וז״ש והנשר כן ק׳ שכה יומות היא בח״ה חבל בישראל יהי׳ תולדות שמלאך המות לנשרי עד כאן: ובזה תבין מצות תיזוק סנהדרי שהוא חלוו שלבא כי חיתה כדברי רו״ל שעשם ר׳ יש לאדם הוא לותו עשם הנקרא (לו״ז) שיש לפעשם הלזה מסעודת מלוה מלבא של מ״ע והיותו שהיה כשחרת לתחיית המתיס שבעל ידה הוא התזיקה לבך נריך ליזהר מאוד ולבנין על עשם כמ״ש ולבך ע״ש לאדם

רשע לומרים תשחקו עצמותיו היינו שלא יקום לתחיית המתיס ולזה כתיב שומר כל עצמותיו לחת מהכה לא כשברה תמותת רשע רע תמיר לא יקומו רשעים כתשפט וגו׳:

ובזה תבין התלת בנין שבי שלו ל״ת כתות (י׳) ומסיים בחות (צ׳) כי ליתא בכתבי חאר״י ז״ל בביאור מאמר ספרת דנביעותא בפרשת ברחשית ע׳ ע״ב תלתת ספרת דנביעותא ספרת דשקיל ב בחתקלא דעד לא הוה מתקלא לא הוה מצנייחין לפין בחפין וכו׳. ובכתבי חאלקי הקדש חאר״י ז״ל דע כי בזיווג חכמה ובינה קודם דלתתקן ע״ק הוה מהדר לאפוי מבינה כי היכי דלהדר לאפוי ועיר בפי׳ מאמר חנקוד ו״ס בפרשת ברחשית ע׳ ך׳ תאר ליה כדי נדי לכת בחנפין מעוקבא ו״ס בפרשת נריך למהוי טמירא לית לכת בעי למהוי ונדיק לכת לכל לכת נריך למהוי טמירא לית לכת בעי למהוי בלתתנליי׳ כל כך בנין דלא למיהב פתחון פה לעלמא ח״ס ך׳ לחי׳ לתי׳ י׳ דשמא קדיש ורכיב עליה ולתתחיד כהדא ורוח דא כד ברח הקב״ה לחדם הרחשון היינו ח״ק חכמה והיינו דקאמר דעד לא הוי מתקלא לא הוו מצנייחין לפין בחפין דכי היכי דמוקבא הוו נפק מלחודוי וכו׳ היינו שהצ׳ היה ך׳ רוכבת עליו וכצ״ל תכאה נדי ך׳ כוה צ׳ (וי׳) זו הפוכה ומחזרת פניו יון ה״ך׳ דלא הוו מצנייחין לפין בחפין (והי׳) דהיינו לתת (וכי) שערי בינה והיינו דקאמר הכי לכת נריך למהוי טמירא לית לכת נריך לתתנליי׳ כי לית מעולם הנלה כי חס מעולם הכעלם עלמא דלתתכסיא ודחדם הרחשון היינו ח״ק חכמה והיינו דקאמר דעד לא הוי מתקלא לא הוו מצנייחין לפין בחפין דכי היכי דמוקבא הוו נפק מלחודוי ולא הוו מצנייחין לפין בחפין לף על נב דמוקבא הוו מתדבקא בסטרוי כחדא ה״כ לעילא מקומי דלתתקן עתיק קדישא כפין דכר ומוקבא לא הוה חכמה ובינה מצנייחין לפין בחפין לכת רחיסים נעורים ובינה דיכים נעורים ומשה זה הוסף עכיו לכאן וזה הוסף פכיו לכאן ומכל מקום עיקר השנחת לפין בחפין היינו עתיקא בזעיר ע״כ. והוא סוד מאמר פר׳ ^פשח ע׳ רכ״ח ותשנחותא דעתיק״ק יומין עלייהו וכו׳ דמסיים ובזאת דיפקא עיכוי יתסחן ב בעינה טבא ורחמי על ישראל ועביד מקמיה בשאר עמין הס״ד עורה והקיצה עורה לתתסחלה בההוא חורלה הקיצה למעבד מקמין לחיכין דכפיין לון ע״כ. נס סס ע׳ רמ״ו רמו כתיב טוב עין הוא יברך וכתיב בית יעקב לכו ונלכה באור יי׳ וכו׳ וכתי׳ כדיבדך ישראל לעילא וכו׳: וזהו סוד והכתת שלום שבין חדם לחבירו וכין לים לאתתו בסידור היאר״י ז״ל והכתת שלום שבין חדם לחבירו היינו שיאיר לריך בו״ת וזהו שלום בין חדם לחבירו וכן יאיר הו״ת בחלכות על ידי השלום. (שהוא סוד מה לתיתת בפרשת ^מקץ ע׳ תל״ט וכל פתיבותיה שלום וכו׳ ע״ש: והכה רחה תרחה מה לתיתת בספר בדית מכוחה דף כ״ו על פסוק יהיה ישראל שליטיה לאומיס ולאשור כל שבעים שריס שמשלתם על כל כבת ורזים בחלקו לבניס על חלו מוסל שר של ישמעאל ועל חלו מוסל שר של חדום והוא הכקרא אשור ומלריך בעכין הזה והכורח מתפשט בדרך הת״ת וחוסף על שתי מדות הללו וזה יהיה לעתיד לבא וזהו ביום ההוא יהיה ישראל שליטיה וגו׳ וחסם קריאו ולהבתיק עוד בעכין זיווג תבחרת עם כתר עליון מיווג מלכות עם הת״ת ע״כ: והכה בחריתי יון ק׳ עד ט׳ הוא בו״ת ויון י׳ עד תות צ׳ הוא בחכמה ובינה ויון ק׳ עד תות יץ הוא בחריך לחפין: והכה רחה תרחה בפרשת כי תבא על חלתחה על לויבך וגו׳ כתיב לחר הפסוק כי תבא למלחמה על לויבך וכתבו יי׳ חלהיך ביוך וגו׳ וכי יהיה בחיס מ משפט מות והומת ותלית חותו על העץ וגו׳ לא תלין חת חיוך לחיך כי קבור תקבורכו כי קלוי חלהים תלוי וגו׳ לא תטמא חת חדמת יי׳ חלהיך נותן לך נחלה וגו׳ כי יהיה בך חביון חחד מחשעריך בחרצך חשר יי׳ חלהיך נותן לך לא תקשה חת לבבך ולא תקפוץ חת ידך מחיוך חביונך כי פתח תפתח חת ידך לו והלוה תלוה לרעך וגו׳ השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל וגו׳ ונתן לו ולא יתן לבבך בתתו לו וגו׳ כי לא יחדל חביון מקרב חחץ לכן חנכי מלוך חת לאמר לך פתח תפתח חת ידך לחחיך לעניך ולאביונך בחרצך: השמר לך פן יאמר

ואתון סתם בח״ם נקודים בינונים וח״כ אות ק׳ זה הוא בחי׳ דיקנין
ונקדת ק״ן נקוד כי בהתגלה זה החור דח״ת ויתיה בפרצת שמות ע׳
ר״ת לתם קניהו בהמות ואכ״ת יתער מלבא ומשיחך לבקעך וגו׳ נתת
דעדן מהמות תתר דלקרי קן נקוד וכו׳ ע׳ ר״ב פתח ואמר כי יקרא
קן נקוד לפניך בדרך וגו׳ ע״ק וכו׳ ע״ם בתריכות דמקיים ע׳ ט״ו
עד דיתער וח״ו לומן שתין ושית וכו׳ כדין וזכרתי את בריתי
יעקוב דח דתתערותא דלת (ו׳) דליהו כפם דכית וכו׳ ע״ם גם
עיין לעיל דף מ׳ כי כבר כתרכתי בסוד פסוקים הכ״ל לח תרחק
סור תחיך לו תחורו מופלים הקם תקים וגו׳ הייגו כי סור הוא תכף
הנדיק ואמור הוא ישמכר חמור גרש ע״ל דף ל״ה והנה מדייק ע״ד
דיתער (וא״ו) הייגו סוד ע״ב שיהן וכ״ל ע״ם ואמר פרצת
משפטים ע׳ ר״ד ואמור פרצת כי תנח ע׳ תקל״ד (וה״ו תכ״י וה״ו
דליהן (וא״ו) דכליל בהן ע״ב שיהן וכו׳ ותבין פסוקים הכ״ל
כי סוד כי יקיק כתים חטח משפט אות הייגו לים בליעל ותלית לותנו
על הגן וגו׳ כדלית פרצת כשלח ע׳ ק״ח על פסוק הוי כל נמ״ל
לכו למים ואין מים שת תורה ואין תורה שלח קב״ה תיר דבי תכח
לין עץ שלח קב״ה ומוכן ואמור פסוקים הכ״ל ועיין לעיל מה שכתבתי
ע״פ ואמר פרצת משפטים על פי שבי עדים וגו׳ יומת המת דח קמץ
את מעיקרו וכו׳ ובאגלה עמוקות לוכן מ״ב שר של עמלק הוא רמח
הקליפות ולכן נקרח עמל״ק לותיות ע״ס ק״ל שבח עם קל מ
מחמת של מחלל עולה קל״ח שים לו ק״ל מחמת ע״כ ע״ם :
ובכתבי האר״י ז״ל בסוד מוכלי שבת יוסב בסתר עליון בכל שדי
ז״ל יש ק״ל תיבות בויהי בוסם נימטרי׳ סמ״ל חסר (א׳) ומסו
עם כפולות בפום תורך ימים להכניע כחו וגבורתו שיתגבר
בכל מוכלי שבת הוא לבסטרח דיליה ע״כ ע״ם . והוא מוכן דוקח
לכפול בפום תורך ימים שהוא סוד תלך לפים כתר תריך תכפין
כי ע״י להכרית לרשע . וזה תבין מה שהתרכתי במאמר זה . ומה
מלוך תבין מה שהתרכתי לעיל במאמר לדוד בשבתו את טעמן
לפני תביולך וינרשהו ויולך בסידור האר״י ז״ל :
ז״ל בשבתו את טעמן לעובה לפני הקב״ה הנקרח תביולך וינרשהו
ויולך מהתלם וכו׳ והנה המאמר הוה הוא דרך ח״ב דוק בכל את ואת
על פי מה שהתרכתי ותבין . והנה אות (ת׳) מ״כ לתוון כפירים
רשו ורעבו ודורשי יי׳ לח יחסרו כל טוב דוק היטב במאמר פרצת
יקון ע׳ ת״כ כאשר התרכתי שם מה דליתיח במאמר ויליוסף יולד
שני בניס דבי יצחק פתח והיה שחרית יעקב וגו׳ ובוזר את בורילך
עד לח יבלו ימי הרעה וכו׳ ס׳ בהמיה שעתיח פרים לון קב״ה
ות״ל אבח ליסוכת לילין לקרון ימי הטוב ולילן דשמחלח לקרון ימי
הרעה וכו׳ וגם התרכתי ולל יבח בכל עת לל הקדש כי יש י״ד עתים
לעיס ו״ד עתים טובים . פתח ואמר לברכה את י׳ בכל עת
והקדמנו לעיל מאמר פרצת בריחצית דעד לח חטח הוו לתוון
דלכפח ביתח מתתקנן ביה ומניירן בהלי עלמח עד דחטח לחת כף
ואתתקנו דכר ונוקבא וכו׳ . ויד לבשם לסיחל וכו׳ . ולזה
בלות ב׳ לחו לומרים כפרים רשו ורעבו ודורשי י׳ לח יחסרו כל
טוב וכו׳ . דוק בכל המאמר ואחר כך תפלה למאמר ולכן למאמר יכול
דלתגלייח חור דע״ק סוד א״ת כתר עלי ידי דמשה ולכן למאמר אחר
כך ויקי כועם כי כועם הוא סוד ביה הנקר כועם יי׳ ולכו לומרים
לכן בסתר בכל שדי כי חלו שדי כוח י״ן ל״ת ו״ד עולה ת״ק כי
ליתיח בפרצת בריחצית ע׳ קכ״ו על פסוק הן בל חלה יפעל לל
פעמים ושלש עם גבר וגו׳ בחברסם לתלבן לדם ובניחק מצטריף
ודוח דילה מדרף לכסף דח לחברסם וכור לוהב דח יצחק ובוחן ל
לבות דח יעקב והן בל חלה יפעול לל פעמים שלש עם גבר וגו׳
חיור ליה חס כן יחי ליתי עליוהי חמר ליה לחילחח דהוה קאים וכו׳
ודח חלמח דחלם נבוכד נצר על חילחח רבח ותקיף ולבתר חלמח נדו
חילחח וקניינו עבידו ולבתר חיור ברם עקר שרשוהי בחרעח שביקו
והחי חילחח הכח הוא דאתמר ביה כי לחדם עץ השדה והחי חילחח
קב״ה נטע ליה בכחיב דרין ולח חילחח עד דנטע ליה בחרעח ד
דיסרחל ותרכיב ליה בג׳ לחברן עד דחילחח ובג״ד הן בל חלה יפעול
לל וגו׳ חיד דחילחח תתן חתפשטו שרשוי על חרעח ותסתלקוי עבפוי
בכל חיתן דקיעין ובכל מרכבן דנשמתין ומלחכייח וחיוון
וסרפים ואופנים עד דיתחיי לקדמיתח וח״ו לוקמוה עץ החיים מהלך
ת״ק שנים רבח חילחח וכו׳ ע״ש פלחים : ומאמר זה תבין על פי
מאמר פרש הכ״ל ע׳ קס״ח בסוד שהתרכתי בביאור ג׳ מסכת בבח
בתרח ע״ש . דמקיים שם לבתר ליתח יעשה ונחיש ק׳ תקוני תורה

בספר בריית ע״ח מבואר דף י״ח ע״ב

חיות ובשאר לל כל התלולות וכו׳ : גם כבר התרכת י׳ מה
דליתיח בספר בריית מבואר דף י״ח ע״ב כיקוד ה״ט התיתין בעל
הקדושה והחכמה שעמדו סתעוות כזה הקיקוד פס נלויות וחס תבין
ותעמיק לעיין תרלה חכמה נפלחה כי כל מעשיו של הקב״ה לסוף ט׳
מדרגות קרלום ג״פ ק״ק (כ״ח קרלום קדש קדשים) הייגו ע״פ
מלחר משפטים ע״ל כתוב וחכמה מלין תבח לוריייח מחכמה נפקת
מליתר דלקרי קדש וחכמה נפקת מליתר דלקרי קדש קדשים ע״כ .
וזה מדרגה מובחרות בין נ׳ מדרגות בין הבלימית ובין הבניעית ובין
העשירית כ״נ מדרגות החלו וז המדרגה היח מובחרת ושו״ר מדרגות
מוללו כולם כלולות ביסרחל ג״כ יהיה ישרחל שלימים ומעלת ה״ו זהו
שבת העלין והו כתר עלין המשרבם ליסרחל והעשירית היח שבת הגדול
והתשיעית נעשה ישרחל על הים ושעה תשיעית היח עמון והברכה וכו׳ :
עיי׳ קנת בתפלת מוסח וגם סוד ניקוד חלם וע״ל דף י״ח תפס קניהו
חוה הסוד וחו׳ תבין סוד חי״ק בכ״ר וכן״ל .

והנה בחיות עסוד של כתר הכ״ל פתלה ביום שבועת לבך קורין
סוד עשלת הדברות שבו סוד כתר והוח א דחכמי י׳ חלהים
תבין כוה לחה חומרי רות בחג השבועות ולחריו מפטירין הפטר׳ חבקוק ק
והוח כי הקדמונו לפני חבי מלך דח קב״ה שבקדח לחבי מלך בסוד חביהו
מלכיהו ותיתח בכתבי האחרי ז״ל בהלכת פסח בסוד חרוסת ז״ל לחבי

כשנוטה הוח

הוא רחל ומילוהין הוא לילה והוא כי תלכי' בתלולות תרע"ח תסלק
שמו פשוטה לרחל נשאר רות לילה כי כבר ידעת כי מלוי בניין
שהי"ם ולכן המלוי לילה שסה ליכיס ואית' כתבתי התי"ו ז"ל
כי (ה') עלילה נקר' נועם ויהי נועם יי' שהיכו עלינו עלמ' דאתי נק'
נועם כי נע"ם בניימטרי' תהי"ה דיי"דין נ' קס"ח והוא בכיכה וסה
לא יתלוי לילא כי הלילה עמון ומוחב הם כ' קליפות הלחוצות בשתי
הן"ין שבסה כי עמון (ה') עלילה כיכה ומוחב (ה') תתלה מלכות
לך הענין הוא כי לחת הוא שעמו"ן הם לחת"ית נועם כי (הה')
עלילה נקר' נועם ויהי נועם יי' שהיכו עלינו עלמ' דאתי נקרי נועם
והקליפות הנלחוצות הם מתהפכות מנועם לעמון כי נע"ם בניימטרי'
תהי"ה דיי"דין בניימטרי' קס"ח והוא בכיכה לחכם קליפות עמון
זה היכה בכיכה רק במלכות על תבונה שבשאה מחכה כתי' לילה ק
קשר של תפלין וכתי' לילה זו היא הנקר' תמיד ביכה (כלומר כבר
החלכתי לעיל ע"פ מאמר פרשת ויצא ע"ב ע"ג וירח יי' כי שבועה
לילה וכי תחתי שבועה וכו' שלא ידלה יובלה לילה תדיה עלמ' דאתפכיי'
לילה וכי תחתי שבועה וכו' ש"כ יעקב לתכסיין מיכיה כל עובדוי ע"כ)
והוא שלשה קוראין לותה נועם (לה') עלילה ומשם יצא עמון ומן
רחל (ה') תתלה יצא מואב והכה נודע כי לעולם הקליפה לוקחת
נימוסית הקדושה מעורבין ולכן מה שלקחה קליפות עמון הוא סוד
נעמי העמונית כי היא ניימטרי' נועם קדושה ממש וכן מה שלקחה
קליפות מואב הוא רות המואביה והוא כי שם תלכ"י ברחל ומלוי
תרע"ח תסיר שם תלכ"י תשלה רות המואביה ע"כ. תיק בפרשת
מאמר תרומה תרומה ע"ם ח"ת בהוות שעתה דבעת קב"ה לסלק ליה לשתיבת'
ע' ס"ח קדישא ולטמרא מכאי כמה דכתיב בן מלה ועשרים שנה תהכי
היום היום ממש וכו' דתניא לחול דכי שתעון משה לא מית ואי תית'
והא כתיב ויהי משה כן בכל יתר לנדיקים קדי היה מיתה מאי
מיתה מסטר דילן לקרי אבי דתניא לחר רבי שמעון וכן תנא דמתן
דאתיהו בתלתות' דמהימנות' קדישת תלתת ביה לה תלית ביה מיתה
ע"כ. ובכתבי האר"י ז"ל בביאור נור תריה יהודה כל הכתי שכתריה
הם כתי' נבורות וכן עולה תריה כתי' נבורה רי"ו והו נור תלמוד
מנור מסביב ונו' לכן לה נאמר נור שלה ביצחק ולה בשאר האבות
שאמר לו נור בתרן חותת ונו' וליעקב נאמר ויסב יעקב בתרן
מנורי תכיו ונו' כי הנבורות הם בנין המלכות שהיא התרן
והו תרן מנורי תכיו שהוא יצחק כתי' הנבורות והכה המלכות היא
(ה"ת) לחכוכה שבשם שהיא (ה') וידוע כי נ' נבורות מיוחדות
בנ' חסדים המגולים וכל נבורה הוא שם יהוד וכל חסד הוא שם
הוי"ה הרי שם נ' הויו"ת ניימטרי' נ' כיכים ועוד כ' נבורות שהיכם
ממותקות הם כ' הויו"ת לחרים הרי כ"ן ד' הרי ד' כיכים בניימטרי'
נוד וכן עולה יצחק וכו' ותריה הוא כתי' רי"ו ון הרפ"ח כיכולן
שבשלו דהיינו הע"ב ום"ג עם י' לותיות וה"ה עם הוי"ה הרי רי"ו
הרי כ' כתי' נבורות ת' כתי' נור ות' כתי' תריה וכל כתי' שו הם
בהיותם במלכות שהיא כתי' רחל ולותיות (יה"ו) הוא רי"ו דע"ב
הללו נור ותריה הם ביהודה שהוא מלכות כי שם נשלמו רפ"ח נכולין
(וכתבתי בבר התלכתי לך לעיל בסוד והמשכילי יזהירו כוהר הרקיע
ע"ל) לכן בשמ"ע אמו מעלין רי"ו הא שהיא במלכות ליעלה
והנה נכולין היו כתי' רפ"ח בשביו עדיין פוכחים קודם שילדו למטה
והיינו מתרפאת מת רפ"ח כי רפ"ח לעזון רחף הוא נם כן כתי' שהיו
פוכחים מלעזון על נוולין ירחף ואחר שנפללו בעשקי הקליפה כ
נעשו טרף כי טרף לותם החיכונים וכל המוסיף נורע כי שם
הקליפה שבתחברה בשם נעשו מן הרפ"ח טר"ף והו מטרף בכי
עלית ונו' והו כשנפללו בבריאה ושם הוא ובשר בשרה טריפה ד
דהיינו אבר שבתלבל מן החי ולפי שהוא כתי' כ"ן לכך אמר בכי
והו שבפל להבריאה כתקון על ידי יהוד והו בכי עלית לתקן הוא
כתי' כ"ן שהיא כתי' מלכות עלית תקנת זה וכל עוד ירדו מרפ"ח
ולמטה יותר והו כרע שהוא ביצירה וכו' רבן ההוא דנפל ב
בעשיה שסה הוא תחת רגלי למטה והו רוכן תחת מרגלותיו
כתרי אחר על כתי' ביצירה שסה כתי' פסוק ולכל שעולה
ע"ל דף ל' רי"ו וז"ש כתרי כי ת"ל תל"ף לת"ל עולה בניימטרי' תרי"ם ויצא
ע"ג ביצירה ואחר כלביה על מה שנפל בעשיה כי שם כתי' מ"כ שהוא
נבורות כחשבון לביה עם הכולל של שם מ"ב וכל זה לה פתקן אז
על ידי יהודה שלא מי יקיימנו והו בעשיי שהיה כתי' הנעלמת ד ואת

דלהי"ה דיודין עם היחוד שעשתה כרות עם בועז נתקנו כל
העולמות לו כי בועז הוא כתי' יהודה מתא שהוא מלכות הנקבה
עוז לעמו יתן והו כ"ו ע"ז ויחלון וכלין הם עד ואחון ועובד בה
לעבוד את האדם ולהקדיר את הקונים מעליו לתקן הכל וז"ש בכתב
מפשטים ע' קפו קוס סבה ואחלק בסליקו שובד דה אתתקן
וכפק יגו אחקלק ביסין נובין דהיינו תק שהקדיר הקליפות
שבאחזו בה וז"ש מי יקיימנו ועל כן. בשתא אמו מתסיכין עליה
מ' ע נדולה דהיינו מן ז' אחת עלילה אל הרי"ו שיעלה שם מן
הרפ"ח כי אין מי שיתקן אלא מ'. וז"ש מי יקיימנו ובכל יום
אין אנו מעלים אותם אלא עד הבריאה ולכן אנו אומרים קריאת
שמע ביומר אור שהוא תיקון הבריאה. עד כי יבא שילה הבא שילה
משה היו שוים כי משיח בן דוד הוא נקרא שילה ונם כי מיכאל
כי משיח הוא משה והבא סוד הדברים מה שהועתיק בחטא לדם
הראשון כי אחלה היה לו נר"ב מיכ"א אחר כך נפש ימלכות
דאילות ורוח תו"ת ונשמה מביכה ואיש מאכא ואו היה כולל כל
הנשמות וכל העולמות והבה כשחטא בתעטע עד ק' אמה ואמשם
משה תיקון הדבר אחטא לדם הראשון ונכה עד ביכה דאצילות פי'
הדברים שהיו לו כל הבחי' הנ' מעשיה עד ז"ת דאצילות והיה לו רוח
דאצילות וכו' כי משיח בן דוד לעתיד יהיה בו אותו הבחי' ולכן זו
נאמר הבא יבא כליל עבדי ירוס ונשא ויתר מאבהם יצחק יעקב וכו'
לכן שילה ומשה שוים ע"כ. והבה הקדימו לעיל כי משה היה לו
כל הבחי' מעשיה עד ז"ת דאצילות ומוד ז"ת הוא סוד מ"ה יו"ד ה"א
וא"ו ה"ת לדם דמרכבתא עלאה: והוא יבואר ס"ם פנחס ע' תכ"ו
ויחלם והבה סלם רעיא מהימנא מה ל' סלק על כל תתון הכי את
עתיד להסתלק על כל כריין בנין דתסתלק לשמת דיו"ד ה"י וא"ו
ה"ו דכי (יי"י) לחושבניה ל' דבקדמיתי' הוית כשם יו"ד ה"ת וא"ו
ה"ת כשן תסתלק בא"ל לחיהו (ייא"י) וכו' ובנ' יודי"ן יתקיים כך
ירוס ונשא תחד ונו' והבה מרמז כאן שם ריי"ו כ"ן ועל דף י"ח ע"ל
החלכתי שם בסוד רפ"ח כיכולן ומכי שם תפס קניהו ואין לתמוה
וזלתי בבמדבר שהם ע"ב שם ע"ב ועי"ן משם ס"נ וע"ן משם מ"ה:
ומן הכל רי"ו כי כלם הם סוד נבורה וכו' ואתמה מה שאנו מוכיח
משם זה להשלים הרפ"ח בעוזין היה התדרנה הל' שהוא חשבון יו"ד
לותיות התחוריים כפשוטן שהם ע"ב ושם הריי"ו המכ' הם רפ"ח:
(והוא כבר כתבתי שחשבון משפר הוא במלכות ול"ל בפ' ויחי ע'
תק"כ נור תריה יהודה בקמיע"נור ולבסוף תריה והו' דמלה בקדמית'
בער (ס"ת נור) ולבסוף לוים יי' לוים מלחמה וכו' רע בנלו בכל רבן
בנלות דאחדום כתריה דאיהו תקיפא יתיר כך ישרל תקיפין לוכון דכל
בכי עלמ' מפתן לון ואחקן לון ואיכון קיימין בדתיהן ובכיומוהיהן
כתריה וכלביה כך שביעתא וכו' לא כפלה שלא כתריה וכלבי' בניקלקת'
משאר עמין וכו' מי יקיימנו הוא לא יכיל לנקמת מכייהו נוקמת ועירת
הללא מי יקיימנו מאי מי כל"ת מי ירפה לך והאי לוים עלמ' עלאה
דכיה שלטנותא לאתקפא לכלא ע"כ. והבה שתא היינו לאומר מן
ע' הרכבת לאותיות ש"מ שסה סוד רפ"ח כיכולן ושם ב"ן:
ועיין לעיל דף י"ח ע"נ בסוד והמשכילים יבינו בהאי תבורת
דילך דאיהו ספר הזוהר מן זוהרת דאמת יהיהו ניימטרי' רח"ל.
כוזה"ר ניימטרי' ע"כ ס"נ מ"ה כ"ן הרקי"ע בניימטרי' שביע"ה ר"ל
המשכילים שסה בעלי קבלה מתעיכים ברחל שהיא הפכיכה סל'
מלוי יהוד בניימטרי' כוזה"ר ע"כ: והוא מוכן לפ"ד כי נרין להתעיך
מביכה דוקא ולסוד זה נם כן מאמר פרשת קדושים ע' קס"ח שתרין
בסוד תשובה אית כר נם דלבתר דאתתרט מתובו ויעביד תשובה
יעשסק כאורייתא בדחילו ורחימו ולא על מנת לקבל פרס לא
וכי לא לתת (ו') לאהיו בן י"ה ועל שתיה לתקבי ביכה ודא נרים
דתשוב (ו') לנבי (ה') ע"כ: וז"ש מדקדק שנרין לתקן ע"ם
רי"ו נשם רפ"ח ונם זה מרמז כאחי"ה בני עלית תחי"ה ניימט' רי"ו.
והו הוי רן נכבי ונבור כאר"י לעצות רמון תכין שבשתים: ונם
קדקדתו כי נרין לנשם בן מ"ב שהוא ניימטרי' לבי' ת"ה כ"ל. נם
האחלתי מאמר פ' בראשית ע' קכ"ח דבתחלה ב"ע ק"ך ויאמר שהיש
יהי אור ובכר האחלתי דף ז' ע"ב בסוד יהי אור ע"ם דברים נפלאים
ונאמר ויקרא אלהים לאור יום ונו' דת ישראל דשלטותתון יהת
בהוות ואחת דשורקת ודשיעית בחשובה אחזק הם"ד ולאחד קרת
ליליה ונו' בההוות ואחת לב רוחה ולא יכלף עוד מוריך ויהיו עיכין
דיוחות והלב מבין (רומה לומר כי עד הבה בקדת עולאתת שביעתת

דלית לה עיכין הבחשבות מן ג' שתות

ב׳ שמות דפיקין שיש בהם ע״כ עגולים ורי״ו לתתון שפם רפ״ח כי
הוו מפוזרים ושמות שו כתיר לבב״י נליתי תכל בחותו זמן ויהיה
עיניך רוחות והלב מכין וכו׳ וכוונת דלימון מתלבלבן בטופין דשיחין
עיי״ כשמתת דאיהי סכיכת לחדת ש תרחובי שהכי שחרחרת ו
ולבושת כפלא ההו דכתיב כפלא ולא תוסיף קום כד כפלת שכיבת
לרגלין והקומה ותגל מרגלותיו בהכהו זהב ויחרד הרים וילפת ונו׳
הכו דכתיב יי׳ הים מלחמה ונו׳ אחי וילפת כיון ילפתו דרכם .
בהכהו זהכת תאר קב״ה ליכי הלילה דאיהי שחלת ואיה בנקר דשתלן
יעיכת דשתלן כסיר חור והכתיבים שלמה כפקו ין נלוחת ההו דכתיב
אם יגלך טוב יגל ונו׳ ואין טוב אל בקר ההו דכתיב וירח שיש
לת הלור כי טוב וחם יעבדון ישרל עובדין טבין ונלילתיך אנכ״י
והו תוקמוה (כרחה לע״ד כי סוד אנכ״י הייכו כ״ל וכד כתיב
לסיכי כתית א׳ מן כרחיתת דאיהי לחכי וכתית עלה כתר וכו׳) .
ת״י י״י שכבי עד בקר והל ח״י ליהו ח״י שלמין דאתאר והיו
עיני ולבי שם כל הימים אחרכי עיני ולבי דנרין בר נש ליהוי
עיכוי בגלוחת לעתת בסכיכת׳ ולבי לשילה בקב״ה ורוח דשלם עיני
תעיד ש יי׳ (וכוה תכון מאחר של פרש׳ הכ״ל ע׳ קל״נ חשם מאחר פרשת
קניכו דכנלוחת לת הוו לסכיכתת ולחיי עלמין מוכח חלת כח״י ברחלי׳ ע׳ קלנ
ברכתן דנלוחת לכל בהאת זמכת ליהו יהל מוכח לכלה וכו׳ .)
וק זאר ולבי לעילה לסלה נקחת מעמלך הם״ד כי יום נקום
בלבי וכו׳ . ע״ל דף ו׳ סיום המאחר שחכית שם ת״כ כנל
כלבית ונס מכית לבבי נליתי ע״כ שחקן וכ״ל בשם נור לריה
יהול׳ וכשרשת כי תלת ע׳ תקי״נ על פסוק כי יסבו לחיים יחד
מסוד בוזו דברים כפלחים כל האחר וכזה תבין סוד רות וסוד
לבועלך ונעמי כי הלה הקדחתי לך לעיל שת דכתיב ויחת אשה לת
את רק אסתר דילן שליכו מזו חלכיכו והכה בין תבין כי כעזי הוא
סוד תבוכה קנה מן ביכה והיל סוד (ה׳) דלשוכה ורות הוא מלכות
כי ותלכן שמשם וכחאר כבר הלרכתי לך לעיל בבחור מאחר פר׳ מאחר פר׳ שמות
שמות ע״ט ו׳ וכית רחמן רות דה״ל קדמאה וכו׳ והוה פרודת מן ע״ט ו׳
שמת עלאה רות (דה׳) עלאה סליכו כי ביכה היל נס כן בסוד (ה׳
הכרחו דמלוי י״ל (וה׳) דלשוכה הוא תבוכה כי אין נקדלת כופלים
חכו וכדין (יו״ד) רות עלאה סליכו חו״ב הכרחים בחותיות
(יו״ד) חסתלק לעילא לחין סוף ב״ה : ולזה קלחר ותלכה
שתיהם עד בואכם כית לח״ם . והכה בוזו כת מכית לחם ויחחר
לקוראים יסוד עתכם ויחחרו לו יברכך יי׳ וסוד הקוראים עיין לעיל
דף ט׳ ע״ב הם היודעים סודות התורה מחזדי תקלא והוא כת מכית
לחם סליכו סוד חל״ם (שם יש נ׳ יודי״ן נחשכים מהסנ׳ (י׳י׳) י׳
יברכך ונו׳ ויחחר בזו ש רות ש תלכי בשדה לחר סליכו שדה דלים
היודע ביד לים שדה וכ״ל ע״ם מאחר ולחזותו בבחולה הקדושה
שיו לחר לה סיהה לחים דלחו חולקי דעזו ולא קוות בעדכי וכו׳
ולכך לחר לה ש תלך לללקוש בשדה לחר עיכיך דסיקו בשדה לחר
יקנרין סליכו כ״ל ונחת וסלכת ש קבלים סליכו כלי כשברי׳ ונחית
לחר הלרכתי לעיל כי חחכו תלכל וכו׳ כל הענין ותבת בלטו ותגל
מרגלותיו ותשכב ונו׳ ויהי בחצי הלילה ויחרד הרים וילפת ובשה
לחה שוכבת מרגלותיו ונו׳ סליכו סוד הכ״ל ועתה כי לחנם כי א״ם
בחל לחכ״י ונס ים קדוש מחכי ל יכי הלילה ונו׳ כתיב כלע״ל ל
פרולה רחו לף שהחולה יהיה כשתנלה ל״ע״פ הסוד חם שלעיל
לחרכתי לך . ובכה הקדחנו חם דחית׳ כפרש׳ כי תלת ויסרל לתתת
לי חית בהון מחדי מדות מחדי חסד נבוריס וכו׳ לחיי לחשפטת
שלייהו בשער סנירין בכחות ומזל נחית עלת העלוף (בית״ר ה״ל
ופ״ו ה״ל) לחקוותי שכיכתת והכה כתן רחו ל יכי הלילה ונו׳ ח״י
יחוד שכבי עד שכקר חכל הלת סוד הל׳ בוח סוד נ׳ טעין דסנולחת
לימון נ׳ יודי״ן דלחיכון כיו״ד וח״י ו״ה דמעידן על עלת העלו׳ ח״כ
פרין י׳ לחכי לזה קלחר וכנו׳ ועלה הסער וכו׳ וילקח עשרה לחכי מזקני
העיר דייקת׳ כי סם ז״ל לחכי מלכות דלחתר בהו ואחר כת בהם
לעמוד בסיבל הזולן בעמוד דלחמנעת׳ בסיכלת דאולכת לחכ״י מלכות
דילה סוי״ה גם הקדושה זוה דלחי ע׳ קכ״נ עיר קטנה כד״ת מאחר פ׳ ל לחתרי
עיר עוו לכי ישושה ישית חומו׳ וחיל וכתיב לה לחכת בעיר עיר קטנה ע׳ קכ״נ
וגיבורים היה דלחיכי בתרלה מלכלה וכו׳ עיר הקדש לחקרי ע״כ . ולזה
קלחר ונעט עלה הסער בסוד זה הסער ליהוד ויקח עשרה לחכים
מזקני העיר דייקת׳ . ובכה רלה תרלה דקלחיב סם ושלח תולדות פרץ
תלרון עיי״כ דב שלח לסכן בעז עובד יסי דוד ע״כ קל לחכים סם ושלח תולדות פרץ
לעיל הוא העשירי שביה מלכות . ובכה לומרים רות בתג השבועות כי

ב׳ שתנלה שער הכ׳ וחו כלחר לה יתן לעולם חו״ט סייכו שמחל כי
כשלמו הכ׳ שערי כיסה ונתנלה א׳ דלחכי יי׳ שהוא סוד כתר לוה קורין
מעשה רית שכריך לעורר כתר ולהתחבר ל׳ עם א׳ לחכי יי׳ לחלהין
עין לעיל דף ל״ו ע״ב לחכל כבר הלרכתי בסוד סופטים שופטים
תתן לך וכו׳ כתר הכת לדון בסייף לשתו ובכ״ל כלחריות דף
וכן בפרשת משפטים ע׳ רי״ו הלרכתי לעיל בדף ס״ו עיין שם :
לחכל כלן לוהרים ויהי בימי שפוט השופטים ובסדרם כל מקום שבת
ויהי היכו שת ווי שפוט השופטים הוי לשופט שהיה סופטים :
והכה כפ׳ כי תלת וכוונו בנין דלתתקף על יכריה לחקרי נדיק והפלי
לחיכו כוונו פו עו תקיף ביכרים וכו׳ ע״ש :
והכה ב״ופ״ו וסס לותיות ע׳ כ׳ ו״ו לחזר מרמז שבכר הלרכתי ע״ל
ע״כ שמהן יתייחד (ו) עם (ז)
והנת לחיתה בבחית ויש ע׳ שבת תעשוד מלחת בנין דכלה מאחר פ׳ ויהי
תשתכללו ד׳ סיהכין הבעם לודם לת י׳ מחי טשת לחרה ע׳ שב״ת
לודה לת י׳ כהחי ולא בכללו חלת מלכות דכללת לת י׳ ולא
בנלוחת שתת קדישת לזו שלים ת״ח לף על נב דתלת בכין הוו על
דלולת לת לסודה לזו שלים כורסיי וכבין כן הבעם לודה לת י׳ ולא
בכולהו ע״ל ותעמוד מחי ותעמו דקיים כורסיי על סחכוחי ותעמו
עד הכת ותעמוד דהת עד הכת ותעמוד בחוד חכלן ולבת עלמת
דפרודת לחיהו ע״כ לית כפ׳ משפטים ע׳ קפ״ד בשת לית לתתדרת מאחר משפטים
ולעיכית על תתר חד רב ובלהה דהוה בעלמת ונוצת ושרשת דקשוט ע׳ קפ״ד
ולחיהו עובד לחבי יסי ולחבי דוד דהת לי תיית דחתר לחיהו הין כפק
שרשת דקשוט תנו לתר דת שלת עובד לתתקן בתקונה עלהה
ולחדר שרשת דלילה דקת לתתכך על תקוני ולסתלק כי ולתתקן
כדקת יהות וע״ל לקדי עובד מה דלת וכו הכי שלה כבי עלת׳ לתת
לחיהו פלח ולחדר עיקרת ושרשת דלילה וכפק משכבין מרירין
ולחוד ולתקן בנוסף דלילה לתת כריה ולחסין ליה ולתקן ליה
ולתחיד בשבוני דלילה לחרת עלהה וחבר לילה בלילה ולסתכבר
דת בדת כיין דלתת דוד לשבת לילין מסתכבין ומתחזקן דת בדת
כדין ירית שלטנו בלרע ועובד נרים דת וכו׳ ע״ם ע׳ קפ״ח עובד
דת לתתקן וכפק יהנו לקל כיש דנוכין כיסין לתת כריה ולתקן
ולחדר לילה ועובד דת רוח דרנן ולת ידעכ׳ לי לחיתו לי לת
לחיתו . לחיתו לך מכת ולחי לחיתו בדת ידיעלן כל שלה כבי
נלנולל עובד לילה לתקן כד לתת דוד מלכת בלילה לתתדמקב״ה
(דהיכו במלכות) לתתלה ולחזרך לקבל חיין מחאר׳ (כי מלכות
לית לה מנרמת כלום כי לוה הטעם לת ים רק ט׳ לב׳ ונקודה
לחדוכה הוא מלת פוס יסוד ונגד מלכות ליכת סוס נקודה) :
ומה לי הלי לתתקן ולתקן כלת הכי שלה כבי עלת׳ דלתיעין נ
נלנולל דלת יכלין לתתקבל הכי על לחת כוה וכמה בכל סטרין
לתסבך נלנולל בוש הכי הוא עובד הכי הוה ובכלת כפק לילה
מסטר דרע ולתתכך לבתר בסטר דטוב בקדושת׳ ויסיעד בכול
יהודה רע לוכן לוף הכי מחלון לוף הכי ולת כ״כ לחבל בהכי ל
לתעבל רע וכפק טוב לבתר כפק הוא דכתיב ביה וטוב רוחי
ני׳ עמי הכת קויס לילה׳ תתלה על תקוניה ומלך שליט יעל גויס
בשירות׳ דכלת מעקרא ויסודת לחרת עלהה תשרשו דרנין וכו׳ משפטים ע׳
וכע״ל קפ״ו יהודה לחר חקדושה ולחת תעיד ביה הוא חלוקין קפ״ו
לעלמין וכנ״ל פרק לתתקן לתוקמי מה דלת הוא הכי לכל בכי
עלמ׳ ול״ד בגייה דדוד מחרי חשנוכת מפרק ולת מכוונו דהוא ביה
מכוויית (רוצה לומר כי היה מתקן על ידי נלנול וכנ״ל) בוזו
לתתוי דהוא ביה שכוית פד חולין לעובד דהת עובד בשמויית הוא
לזו הכי לחבק הוא בוזו הוא לחבת קדושה דלת עביד שכוית ולת
תיתת חיהו הוא ודלי כד תתער לעובדת דת ביה הוא מלן עבד
תקיף כמריה וכלהנא (היכו דוד ע״ב ת״י ושם ת״כ הכרחים
בחרים ולכיה) ביה הוא בנין דלת להוי שכוית כדוד ולתתדר
מלה לעקרת קדושה בנין דיסה כלה לחבת חדת ושלשלת חדת
וכלת חד ולת הוא שכוית בנלנולת דורות דדוד וע״ל לתתת מרירת
וער סופת בלת שכוית כלל יהודה לתה ולחי מרירת ועד סופת
ולת לתתוי לכל שהר בנין חלת ליה בל זהרי לתתקרי לתה וכתה
חולקיה דדוד הכי לתכדיר ולתשלים מאחר עקרת דכלי כשל
וכו׳ עיין שם ופתנת הכרחים כשלחים ותבין נס כן יוה שכתבתי לך
לעיל דקת תשיב עשרה לורות ולתקיל יין פרץ עיין לעיל דף י״ל
ע״ב וע״ל . ועיין נס כן לעיל בדף ט״ו מסוד יהודה

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' האותיות

פי' מאמור כ"ה

ר"ת מ"ש מזמור כ"ה בתלים שמוה לדוד ה' אלהי בך בטחתי (פייכר
אסירת כפם בתלכות וע"ל ד"ה נ' קדר היהודים ע"ש בתריכות ותבין
סוד כ"ל ודוק בזמור הה ותפם קניהו הדריכני בתתך ולמדני ונח
וכ"ת הלח יש בעבירות לו"י שטחת כעורי ופשעי אל תזכור ונם שם תכנ
לומרים סוד יי' ליריאיו ובריתו להודיעם קיומו סוד של מזמור הכ"ל
ולזה הקעתיד זה המזמור בפי' כ"ה לזכור בשכיבה הנקדת כה כי ו"ל

מאמר פ'

בפ' בלק ע' שם ו"ו ואתה לכה כה חרם לי את העם הזה מאי לכה תאמר עד
מארו נראין להשחת דרשיך בנדפוי עלייהו שמיה כ"ה וכו' תאמר עד
פשעי' לית עונות בעלמ' אלן דייכול להו בנין הסוח פטרוב' דלית להו
פשעתא דשעת' קיימת לכ"ה כשביד קדמת ובנ"כ כל עיטת דההוא דשע
לכ"ה הוה דכתיב ואכבי לקרק כ"ה תעקר להסוח כה תאתריב ע"כ
ולכסוד זה שהוא סוד מסירת נפש ליחוד תאר כתבתי לסוד מלכות
העתיד מזמור זה לכאן כדי שיזכור בשכיבה הנק' כ"ה לזה כתיב
כפ' יתרו כ"ה תאמר לבית יעקב ולו הכשים כי כבר הזהרתי מאמר

פי' ויקי ע' תש"נ

פי' ויקי ע"כ וכו' ע"ב ע"ג בנין דשכיבת' כל מוקבי דשלמת קיימין בסתרה
ע"ב וכו' ע"ב ע"ג וכפ' לאמור ע' קפ"ד וכיוס הכבורים בהקריבכם מנחה
חדשה ליה"ו וכו' ר"ש פתח זו יהללו עיני היער מלפני יי' ונו' זכאין
לימון דזמינתלי בחורייתא (וכפ' פנחס ע' תס"ח מביא ל"כ פסוק
הנ"ל וביוס הכבורים ת"ר הכא יוס הכבורים אתן יוס דא כבר היוצא
מגדן דהיהו יוחד מיומין כבורים עלאין ודאי היהו דאורייתא תליא
בי וכו' כי כפר הזהרתי באלמר וה וע"ל דף מ"נ ע"ג) ת"ח עד
פשעתא לתקריבו ישרא תבואת התרן ותבואת התרן ודאי ואתעסקו
ביה ואתקשרו בהסוח קשורא וכו' ואקריבו שעורים בנין דהיהו קדמאה
מכל שאר תבואה ומן קדמאה מתקריבא ולא מהסוח דשאלמר דהא
לאחידו קדמאה דישרא לתאחדו ביה בקב"ה הכא הוא לאמר קב"ה הכא
יהיבת לכו מן במדברא מהסוח לאתר דאקדי שמיה דכתיב הכני מזמור

מאמר פ' בהעלתך ע' רנ"ו

לפם לאחם מן השמים (ו"ל כפ' בהעלתך ע' רנ"ו ת"ח משה אתאחד
והוה סליק כמה דלא לאתאחד כניהוי לאחרא דהא לאחיד נדקה הוא
(וכפ' ויקרא ע' מ"ב תרנוס נדקה זכותא וזכותא ומאיך חד מלה)
פשעתא דאמר קב"ה הכני מזמור לכם להם מן השמים אדי משה
ואמר ודאי הצת' דהוה שלימו כי לאתכח דהא בניהי אתתכח מן לישרא
וכו') ואתון מקדבין קדמאי שעורים זכאה אולקהון דישרא להא
כנסת ישרא לית אתרת כמלכת קדישא לעלמין כנסת ישראל תוהת
אשר תעשה לשה אתת לישה בנ"כ דיכל דהאי אתיהיב מיתרחיל ואיתן
סוף אתרחיל הוות דכתיב כה תשת חיל מי יומא ורחוק מפכיהים מכרה
אשת חיל עטרת בעלה וכו' ע"ש ולסוד זה להזהיר הכשים להודיע

פי' מנפלה כה

להם כמה יש להם לאחוז כתיב כה תאמר לבית יעקב ולו הכשים
ויעיין בפ' בראשית ע' ק"ס אשם קניהו וכל מוקבל בית לקרי והאי
דכור בתראה היהו בית לקבל דיעקב דאיהו חוריית ע"ל דף י"ו ע"ג
זה יאמר לכשים ותניד לבני ישראל אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים
ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי ע"ב ע"ל דף י"ד ב
בביאור נמ' כשלכתי לתתום קן כשריון ושם מבואר כי סוד כשר הוא
פנפי נשרים בשמים ואתן שמים דא תפארת ישראל ולזה לכשים כה תאמר לבית
יעקב הלו הכשים שהם לאחוזים בשכיבה ותניד לבני ישרא ואשא אתכם
על כנפי נשרים ואביא אתכם דכוקים בי
מאם ובביות שהיחוד של כפילת לפים מסירת נפש למלכות ולעטרתה
אתר הכו יומרים לדוד יהלך יי' נפשי תשא תכל דאיה תרחם מזמור
הקדמם לדוד מזמור ליה"ד האתרן ושלוחה תכל ויושבי בה כי הוא
על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה (ע"ל דף ח' ע"ב מה שפרשתי
כפי' הפסוקים) ואקאר מי יקום בהר יי' ומי יקום במקום קדשו נקי
כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשו ונו' ואח"כ מקבלו זה המזמור
נהגה על פי מה שהזהרתי כי טעם למנחת שעורים משל' דנקדת
תבואת התרן ודאי קדמאה מכל שאר תבואה ולא מהסוח
דמתאחד דקא אחידו קדמאה דישרא לתאחד כי בקב"ה הכא הוא ר"ל
כי הלא תשית לקרי כתיב יי' היה מלכות שמרומו על זה שעורים ולזה
לומר בפ' בל"ל ודוק בזאת תורת הקנאות תכר תוכרותה לבשי
עלמא דלא ישתון תחות בעליהון ודאי לאו קאח שעורים ומיכל ל
לקרבה זה מכחון ומאלה חדא אתמודע אלה לאחרא ע"כ ומובן היוח

פי' פסוקים

לפ"ד נם תבין נבי רות ותלקט בשדה עד הערב ותחבט את אשר
לקטה ויהי כהיפה שעורים ונם שם ויאד שם שעורים ודאי בנין דרים
ונם רש"י פי' כי תפשר לומר שם מתין וכו' שלא היהו דקק רוחו שעתיד
לנלות בן שתעבדון שם בהרות רוח חכמה ביכה עבה ונכורה רוח דעת
ויהלת יי' ע"כ ובפ' בראשית ע' קנ"ח תויר קדמאה וכו' ע"ל דף ד'

ע"כ שהזהרתי באחר זה והכה שם תכיה בהרות הכ"ל וז"ל רוח יי'
דא תויר קדמאה (סיימו קוד הקדת אי"ן רישת הבקדת לוירת
דכיה מעלכה דעת דעתיק יומין כאחר האחרתי) רוח חכמה וביכה
תרין סטירין לבתריה רוח עצה וגבורה יסיכת ושמלה רוח דעת ו
ויראת יי' עטודא דאחיצתא ומלכות ע"כ והכה ח"ת לכנוס פניהם
עד שתכנום בשער כוחת יבא אהרן אל הקדש וכו"ל תבוחת האחרן לכך
אתו לה כל זה הסוד בסוד שעורים והכל לפי הכ"ל כי שעורים
מרמזים על זה:

פי' מפלת כנע' מס' כלים ס' לין כין סמוכד דף מ'

ומה מאוד תבין כוה נע' בתם כלים ס' לין כין סמוכד דף מ'
לאחר הכל כך יוכלן ערבסך יפה לאוכלה לרפואתו אחי ערבון
ע"ל יוחנן מוכלה דשערי עתיקא רב יוסף לאחר מסידי דשערי עתיקא
דרים בפיה לאחר אלבי ובאין בשולה בכשרה דתורה ופי' רש"י חוכלה
דשערי שעורים קלופים דרים בפיה בתפלת הקדת הכסף ע"כ וקבה
לכאורה קשה הלא הלו יעברכין ברכת המזון על זו נע' אשר באחר כמו
ומה היה רפוי הנוף הכל כלע"ל כי ליתיה כפ' האוזנו בפוסוקים על מאמר פ'
פסוק ישנאהו כאחרן מדבר וכו' עד הכא הוא כתיב בהאוה ספרה וכו' האוזנו ע' תקפ
לכתר הוא רשים בהאי קרקע כל נטורת דאינטרין לחסיף תכיס לאעבד
לאדם דשכיב כבי מדעיה לסיהי דאלכה לאתלה לאחרי עלמא דכך
לוזל לאסיף תכיס יוכלהו באחרן מדב' ובתהו יליל יכיומין מדעין דשרין
עליה לאזכה ליה בהסיהי דאלכה לאתלה לאחריה עלמא וכו' באחריכות
וע"ל דאינטרין לסיף תכיס לאתתלה עליה אי יכיל לאהיבה ליה
לאסותא יק נוסף יאות ואי לא יתן ליה לסוף תכוות' ויתתל על
לאסותי דכשתא ודאי הוא לסוף דקב"ה הוא יתתל עליה בהאי עלמ'
ובעלמא דאתי ע"כ נע' בתם כדרים יכין שהק"ב הא זן לת
החולה שכ' יי' יסעדנו על ערש דוי שכ' כל משכבתו הפכת בחליו נע' כדרים
ע"ר לכין לאחר מכין שהשכיבה שרוי לסעלה מיטתו של חולה שכ' יהו"ד שקב"ה זן
יסעדנו על ערש דוי ע"כ הקדמתו כי לסוף דקב"ה יתתל על לאסותי לת
דכשתא כי לו נתין לו חיות בשה"ז וכע"ב הב והקדמתו כי שעורים קם
ורמוזים על תבואת התרן שהוא השכיבה גם הקדמתו כי השכיב שרוי
לסעלה מיטתו של חולה לכל לוך יודיע זה לחולה לכך גילה הכא כי
יונתן ערבסך יפה לחולה אלי ערבון חוכלה דשערי עתיקא
פי' שעורים קלופים רמז שיקבל עליו יראת יי' שהוא דאשית חכמה
ולרמוז לו שהשכיבה מרחקתו וכח דגרים קלופה מסוס דאית' בשרשת מאמר פ'
בראשית ע' ל"ו פקודת קדמאה דכולה לקרי פקוד' דא יראת יי' לאקרי בראשי ע' ל"ו
לאשית דכתיב לאשי חכמה יראת יי': יראת יי' לאשית דעת בניזדמלה
דא לאשית לקרי ודא לאיהו תרעא לסעלה נו מהימנותא ועל פקודי
דא יתקיים יראה אתפרש לתלת סטרין וכו' לית כר כם דדאחיל לקב"ה
בנין דיימין בכוסי ולא יסוסון הו דאחיל מעוכשא דנוסי' הו דאמור וע"ל
דאחיל ליה תדיר וכו' לית כר כם דדאחיל יין קב"ה בנין דאחיל מעוכשא
דההוא עלמ' ועוכשא דניכסא תרין לאיהו עקרא דיראה לאיהו
ושרש דילה יראה דאחיל עקב' למהוי כר כם לסאריה בנין דאחיל כר
ושליט עקרא ושרש לכל עלמין וכלא הוו וזכו ככה ר' שמעון
ואמר ווי לי אחיל ווי לי לא חיו מלרע לית אלרע אלא יראה דשה דלקי ואחי
ואקטרג ואיהי רשועה לשלקה תייב יאן דדאחיל בנין עוכשא דמלקיות'
ואקטרג כמה דאתמר לא שריא עליה ההוא יראת יי' דאקרי יי'
לחייס וכו' ע"ש וכע"כ לאתר דאקרי יראת יי' לאשית דאקרי וכו'
דא תרעא דכלא וכע"כ כתיב בראשית דאיהי יראה שלים
משמים ואת האדץ ע"כ וכדאית' בשם שכת דף ל' קום דבר הכל
בשמא את השלים יבא באשפטא על כל נעלם אם טוב ואם רע ודרים בנע'
כי זה כל האדם ק"ד' כל העולם כולו לא כשרה שלא בשביל זה ר' אבא
בר כהנ' אמר אקול זה כנגד כל העולם כולו שמעון בן עזאי אומר לא
בכר' כל העולם שלא לשות ליה ע"כ והכה מדייק בקרא את השלים
יראה ואת אמונתיו שמור והוא כמו שקדמתו וכע"כ לאתר דאקרי יראת
יי' לאשית דאקרי ועל"ד אתכליל הכל בקוד' ודא עקר' ויסוד' לכל
שאר פקודין דאוריית' לכך מדייק את השלים יבא כתהלה וא"כ את
מצותיו שמור לית' בפ' עקב ע' תק"ך בתחי ואתר והיה בהלכם מאמר פ' עקב
מלחם האחרן תדיומו תרומת יי' בחלי לאתריית שכינתא דאיהי ר' ע' תק"ך
דהוזניה דאוקמוה עליה מהרי מתניתין כל הבומא נדיך לדקדק כה'
שלא ודאי הא אוקמוה רבבן דמתניתין מוין ואבן פטורין מן המעשר ועל
לאיהי בבית המוקד ולית לה רשו לאחרת לבני מ' למעבד עמה מ"ה
ואלי תהיו תרומה עליה מהרי מתניתין כל הבומא נדיך לדקדק כה'
שלא ודאי הא אוקמוה רבבן דמתניתין מוין ואבן פטורין מן המעשר ועל
לאיהי בבית המוקד ולית לה רשו לאחרת לבני מ' למעבד עמה מ"ה
מכבשים יום ואלבעים לילה (ר"ל ואלו נעשית מ"ה זה שלמו
לומרים

תומרים מ"ם תהו מ"ה חיינו וכ"ל ויהי ד' דלקרי ירחת ה'
לחיים ולמוד זה רחצית חכמים ירחת ה' פלח ה' ח
תרמוזים ה' חומשי תורה) ובמוץ ותבן דחטה עלה לוקומוה רבנן
לילן שחכל לחה"ר חטה הוה קריב חט דליהי מון ותבן לחת ה' ז
ולסתלק מכיה (י') דליהי עשור דילה וכנ"ד כד ליהי במוץ ותבן
שלה דחיונן לקבל ערלה ופריעה פטור מן המעשר ולית רשו לחת (י')
לחברת כתת ה' דחיונן מן ר"ש ודת"ה וכנ"ד כל הכונע צריך לדקדק
בה" וצריך למכבע מחתר דבזולנו יפה ע"כ והכה הקדמנו כי שעורים
עבודת החרן וכתן במי ז"ל פתח ותחר והיה בחכלכם מלחם החרן
דייקו כי יש לחם הנחתר הכני מחטה לחם מן השמים הייכו מקום
תפילת לזה מדייק מלחם החרן הייכו שבח מיד מלכות שהיה ה' לו
תריימו תרומה ליה"ד ולכך מדייק בנמ' חומלח דשערי פי' שעורים
קלופים שלח יהיה עליו מון ותבן ולכך מדייק עתיק נס מרחו על ע"ק
כי לו כיון שיבאו שעורים ליכל מון ותבן וכפ"ח ע' תנ"ח : פי' מחתר פ' פתוח
ועשירית החיפה מחתי שלח עשירית החיפה לקבל ככם שראל דחיפי ע' תנ"ח
עזירה דדרגין ותבשריך לחתייבה בין תרין דרועין
והיה סלת כחמח והיה כחמח ובנין דהחוח כחמח לח תעשה על
כחמח דשבעה מיכין דחיכון חטה ושעורה ושיפון וכו' מחמח דעלמח
ולח שוי מחכח עלייהו שלח קכ"ה כלחודוי ע"כ וכו' ע"ש ולכך מדייק
מרים כפיח היייכו שיהיה מכוקה מכל פסולת שיהי ירחה בביחיות ולו
יהיה שורה עלין ירחת י' לחיים והו יחוחו ולח כחמח היייכו
רחצית חכמח ירחת י' :
ובזח תבין מה דחת"כ נבי רות ותחבט לח תזל לקטה חייכו פי' פסוקים ברות
שפסיקה כל מון ותבן ויהי כתיב"ה שעורים כי הקדמוה כי
כנפת ישרל לחלי עשירית החיפה ובזה תבין פסוק כפ' כי תבח לך
יהיה לך בכיסך חבן ואבן גדולה וקטנה לח יהי' לך בביחך חיפה
ויהיה לחבן שלמה ושלם יהיה לך ליחשן יחר כון יחיך כי חלכתי לעיל
מה דלי' כפ' ויצ' ע' שכ"ב ולחבן גדולה ע"פ הכחר דל חבן דחיכון פי' מחתר פ' ויצח
כשלו בני עלמח חבן בנף הקיימח חדיר על פי הכחר וכו' וכפ' פנחס ע' שכ"ב
ע"ת ן ושכינתא ליהי פרח חדמוה מקט' דנבורה תחיומה מקטר לחקל פי' מחתרם פנחס
דליהי דרגח דחנחס דחתחר כי' חקלך לבני והיה חמים וכו' בנין ע' ת"ן
דביומין דחול לחקבח בילין קלילין וכו' והשתח לחפזטח מכייהו
בנין דלילה דחיי דליהו כן י"ס יח"י לחתחבר כה" בהוה ומכח
נייחח לשבת וכנ"ד לסור לחחדש בחרעח ולמעבד כה" נשוח
דהוה כללו עבוד פניהו בחרעח קדישא דליהי שכינתא וכו' ואפילו
לטבטל חבן ולח חדי שלח כלי בעלמח דסוו כייחא לון כוכו דשכינתא
דחתקריח חבנח דכתיב והחבן הוחת לחר שחתי מנגה בגלוחא
ליהי עחידה לישרל דבניה ליח לון קיימח לעלמח ועלה לחתר משם
רועה חבן ישרל על חבן חחת שבעה עינים חבן משקו הכוכים
וכנ"ד ושחרו בכי ישרל חת השבת לדורותם נריך לבטרח ליה
בדירת דלח יפקון מרשות קיחיד לרשות הרבים ואף ליהו דקוקיוה
מלרי מתכיתין יניחת השבת שתים שבן חרבע טוחה מרשות לרשות
והכבסה כחי יניחה קרי ליה ואיכון מחא ובחא נריכין ישרל לבטרח לון
ללח ייעלון לדידה דשכינתא דליהי רשות קיחיד מחן רשות הרבים
חלבה שפחה וזכה כדה בח לכל כבר רשות דמחא ובחא ושבעין יומין
דעיין ע"כ ולזה קחזר לך יהי' בכיסך חבן ואבן קיימו חבן הנקף
וכנ"ל ואבן דועה ישרל ואיזה חבן יקח וקחזר חבן שלימה ונדק יהיה
והו דקחזר לחי ליחבח לך יהיה לך חבן ואבן בכיסך עיין לקמן בהלכח
ג' פ' שני לילה חדם ליהיה כיום קדושין פ' שני עשרה קבין נפות הרוח ירדו
לעולם פ' נטלו עילם ואחד כל העולם כולו ונפות הרוח לבבל לח
והכתי' ותשח עיני ושכה שתים עשרה יונקת זרוע בכנפיה ולהכה כנפים
ככנפי החסידה ותשלחה החיפה בין הארץ ובין השמים ואומר לחלוק
דדובר בי חבח חמה מוליכת חת החיפה ויחזר חלי לבנות לה בית
בחרן שבעה וי"ר יוחבן זו חמופה ונפות הרוח שירדה לבבל ע"כ ח"ק
הקדמוה ועשירית החיפה דח בכנסת ישרל הבקרוי בית יעקב שו בכנפים
יכלון קלוחה ותשלחה החיפה זו חמופה ונפות הרוח ולזה קאמר קרח
לח יהיה לך בביחך חיפה וחיפה וכ"ת לזה יבחר וקאמר חיפה שלימה
ונדק יהיה לך והחרכת יהיה והקדמוה יהיו עשלה לעילח סחלה
יהקדמוה דנרין לבטרח לי' בדירתם דלח יפקון מרשות היחיד לר"ה
וכבכסה כחי יניחה קרי ליה ולזה קאמר לח יהי' לך חבן וחבן חיפה
וחיפה וכנ"ל וכ"ת לחה וקאמר וכור לח חחר עשה לך בעלמך ונו' פי' מחתר
ועי"ש שפרשתי מחתר פ' עקב תבין מחתר פ' קדש פ' שם פקודת
בחר לח להבריח תרומה גדולה וקוקיוה חרי וחתה חרומה הבח

דחתיבחת לח תרומה דנרין לחפרשת חרי וחתה בפסקי תורה מחה
כיהו חתן בעי לחטעם לי הוח זה יותר והייכו חלו זה סחלה דקב"ה
חמר וקחו לי תרומה חרי וחתה לישחדו ליה חרי וחכין דהייכו חרי
וחכין ביומח דהייכו חרי וחתה בח"ט לחתון לשמש ובנב"ל חלו דערבית
וכנ"ט לחתון דשחרית חסרין חרי וחתה ליכון שכיכתא עלוה ותחלה
בחרוייהו נריך ליחדל לקב"ה (והוח ע"פ מה דחית' כפ' כי תבח מחתר פ' כי
ע' תקמ"ג לרבנים יכנו לח יוסף ונו' פקודת דח להלקות לרשע תבח ע' תקמ"ג
דליהו סחלה דחתיד קב"ה לחחלה ליה חחנין מחזן כנין דעבד נרחל
חלוה ייתי יחודח דחייחדין ליה בכל יומח בב"ה כ"ה לחתון וכו') חחה
דחרוייהו מדה דחרוייהו חחה בחחה חת"ה בחתון חת"ה ליהו
וליהו בהנוך לחתון הח"ס ועוד והיה בחכלכם מלחם החרן
תריימו תרומה ליי' תריימו כנון רום ידיהו כנד ולהכן עשר לחכבון
דסליקו להון לעשר ספירין י"ד ה"ח ו"ח ת"ח דסליקו ת"ה וכו' כי
פירכתי מחתר וח ע"ל . והה יובן מחתר פ' עקב ע"ל מכיה פי' מחתר פקדם
ע' תק"ן
נ"כ פסוק זה והיה בחכלכם וכו' כחלעיל בדף זה רק שם מביה תרום
ה' לח' ויהיה ת"ה לחכל עדיין חסר א כחשר הלרכתי נדיק ת"ש
לפני השם חשר א לזה קחזר חל חקרי ת"ה חלח חת"ה וקחזר לשון
והיה כי בכל מקום שכ' והיה הוח לשון שחה ולזה קחזר חיחת
יהיה שחה בחכלכם מלחם החרן תריימו תרומה ליה"ד וכ"ל .
והו נ"כ פסוק והיה כשמעכם לת הקול מחוך החשך קול דישקד
מחוך החשך חסור שור כלב ע"ל דף ת"ו ע"ח :
ובזה תבין סחיכות הפרשה ויהי ביום כלר לחכעים יום ולרכעים
לילה וידכר יהו"ד חל חשה דבר חל בני ישרחל ויקחו לי
תרומ"ה חת כל חיש חשר ידכבו לבו ונו' והייכו לפ"ד כי הלח
הקדמוה ולהי ליהיו תרומה תרומה דהיקי ה' ה' תומלי תורה לכה ויהי
משה כלר לרכעים יום ולרכעים לילה ר"ל כי לו מחחכר מ"ה ויהיה
חדם חכל הלח הקדמוה כי נריך להחשיך א שמוח כחרת עלוה לו
תרום ה' וכ"ל ע"פ מחתר פ' כי תבח ע' תקמ"ו ולח ר"ת חלמי ישרחל
חה ליהי חתפשטת עלייהו בשר ספירין בהמוח ומכח כחית עלת
העלות כ"יוד ה"ח ו"ה ה"ח לבחתח עלייהו לחקימח שכיכתא ולזה
לחמר לבו תורה ויהי משה בלר לרכעים יום ולרכעים לילה ויקחו
לי תרום ה' ליינו שיהיה שם מ"ה חבל הקדמוה כד בחית עלת העלות
בח"ה לו יובל לחקימח שכיכתא ולזה קחמר בחית כך דבר חל בני פי' לשמיכות
ישרל דייקו ויקחו לי תרומ"ה : הסדר
ובזה תבין סמיכות הסדרת מן פ' כח עד ויקרל ותכתוב רק כטפה מחתר פ' כח
מן סיס כי כפ' כח ע' ע"כ רעיח מהיימנח קדם לי כל בכור ע' ע"ל כפ' כל
מחרין שם בחריכות והוח מוכך גדול לללמוד שם וע' ע"נ קדם ישרחל כפ' בשלח ע"י
ליה"ד ובי' נריך לשבר ולדות יוכל ולד דליהו מעטר דבן י"ה ויהיו
(ו') וכו' ותח"כ מחרין בסוד עשר ספירין ע"ל דף ומסיים בע' ע"ד ס"ו עשר
ולחלחן עביד שמיח סיוא וכל כחות דיליה וכו' ובפ' כב"ל ע' ס"ו עשר
כחרין חיכון לחתח כנוונח דלעילח וכלהו חתיימין בחלח חלחן וכחין
חיכון לברכה יפחק ויעקב דבזכותהן שריהו קדרין וקב"ה דכר נ' קבדי
מיכיכותא דלהון וכו' ע"פ מחתר פ' שמות ע' כ"ד בעשרה ומחמרות
בכרת העולם וכד תסתכל חלח חיכון ועלוחל כהו חתברי בחכמה
ובחבונה וכו' עבד לברכה ברוח דחכמה וכו' ותח"כ פ' בשלח סוד
שיריה לרמוז מה שהזכרתי הרבה בסוד הסירה וכסוד חשר חבה וכו'
על הסמים ע' פ"ה וסוד ע"כ רי"ו לחתון וע"כ שמהן ותבף חחר ע"פ
שמהן ע' ל' וע' ל"ח ותחר זה תבף ח"ר יומי ברוח דתקיעות דרך בבבל
חלח וכן וכן זכו ע"ל דף ושייך לזה מה דחי' כפ' פנחס ע' ת"ח
וכבן נריכים לומלח לומלוח חולה דעלוחל דחדום וכו' וכלהו עשה
שוערת כלומל בחלח חיהו דשוי קשר חקיעה שבריס חרועה כי חקיעה
הוח מיד לברכה שבריס מיד יחוח חרועה מיד יעקב שהם כוללים כל
העולם וכפ"ח ג"פ נכללים כל השבר בחלח וכ"ל לזה קחמר חיהו דשוי
קשר ר"ל שיוכל להכר כל עשר בנ' כ"ל שיכלול ביחד חכמה חבונה
ודעח כי ע' חשבר שם ר"ר יוחנן עלוחל כי שקר נ"כ רק נ' כך חשבר
עולם דביה חומלה מלחמה ליה"ד כשולק מדה דד וכו' ובהחוח ומכח
וכבן נדיקים וכו' ע"ל דף והכה שם בפ' בשלח לחר שחביהו שמהן
רי"ו לחתון וע"ב שמהן וכבן כל"ל כחב ז"ל ר"ל שמהן לחי חוח שחת
קדישת עטורת דלחבן דחתעטרן גלופיהו בחכמה חדח ר"ל כי ב
בחחלה חיו רי"ו לחתון וח"כ לח חיו ביחד והקדמוה חיהו דשוי קשר
קיימו לחבר יחד וקחזר ת"ח נוסף דחילבח חבי ח"ל לף כ"ן
י"ד רישח לכל עבדי חילבח וה"ן וכו' ויחמר יי' לל' חשה מה תעשה
לבני בע"ק חלית כלח כדין לחנבדר כלח כחדח ועבד יומ' כחוקים וכו

מאמר פ' ברעיא ע"ב

והוא כי הקדמונו מה דאית' בפ' ברעיא ע"ב קל"ב כלהו ע"ב שתהן לא
אתאחדן כאתרא דא יפי שכינתא דייקו כי שכינה נקרא לבי ולכך קאמר
ת"ח נופח דליבא א"כי הוא ריפוי דכל עבפי לילבא וה"ו וכלהו
לא אתאחדן כאתרא דאיהי שכינתא עד דייתי קודשא דקודשין לאדם
לכל הקדמונו לי לאפשר להדיום ב' לף שיהי' שם י"וד ה"א ו"או ה"א עד
דאתפשט עלת העלות בשם מ"ה ואז נדיקים יהיו ושמחו הבריות
בע"ב שתהן ובכן הכ"ל ולזה קאמר וייאמר י"י ש ויעשה מה שנעשה שי דייק'
בעתיקא קדישא תליתא ועו"ז קאמר וכדין לאתכסיה כלהו כחדא היינו
דאתפשט עלת העלות כיה"וד ואז לית שלים לשמש ולכתש ואז ועבד
יוה היינו מלכות כיתמנין עלאין ואתמסרו בידוי עלאין ואתעלין כי
מלכות נקרא לדכי דייקו דמלכותא דייקו ומרמז לכי במלוי כי לדכי
במלוי הוה תעה תלת אלפין ושית מאה ותלתין ותרתין ע"ס"ו כיום
יעלה ה' וגו' בעברי הכבר לת עלך לשוב וגו' והפה לתרכתי
לעילא כי כל זה נרמז מה דאי' שם הכיה בשטה ובעבוי בקולוס
דילך כי אז מתעבר שמא דע"ב שתהן וכל קוד הכ"ל מכיה לכי
יי' כיום ההוא וגו' וירוח ישראל לת ריד הגדולה וגו' ר' חייא לחזר
מהכה לשתלים ידה ולכאן לתכאן ואשתלי ידה דאתכליל ובייחיד עלאה
הה"ד יחיכך יי' תרעין לויב ואח"כ השירה כאשר תרלה כה"ת ופתח
בא"ו יפיר ע"ש כי כשעה כל סדרה זוהר דהאי סדרה התרכתי לכל
מי ייחר שים מלחמה עמלק וכ"ל סיכוין בכל קוד הכ"ל לזה מכיה
ע' קט"ו . ויבא עמלק ע"ש כאשריכו' והיה כאשר יריס משה לת
ידו ונבר ישראל דלעילא ויתבנח על ידוהי וכו' ע"ש וכי תאמר מכלן
לאודרוש בקרכתא דלעילא ויתבנח על ידוהי וכו' ע"ש שמוטל נם לישראל לתתא לעשות כך לזה שם ס"ע קי"ו ת"ר יצחק כתיב
כי אתה לחמה וכתיב תמחה לת זכר עמלק שלא לחזר קב"ה לתתון
מחון דוכרניה לתתא ואכא לחזה דוכרניה לעילא ולזה אתרעם בפ'
בראשית ע' קל"ד ולאדם לא אמא עזר חיכו משה שלא כלהו כנגדו וכן
עיוזרת דאתעביתא לתתא כיה ולאדם לא אמא עזר לפקיד שכינת מן
גלותא וכו' ותכף מכיה בע' קי"ח וייאמר כי יד על כס יה מלחמה לייי'
בעמלק מדר דר ת"ר יהודה בכל דרה ודרה דאתיין לעלמא לית
לך דלית בהו מההוא זרעא כישראל ובקב"ה לאנח בהו קדכתא וכו' ותכף
לזה מכיה בפ' יתרו כתיב וישלח לחכן לת ידו וכו' עד קי"ט
דאתעביים פתח ואמר ולא ידאתו כפי ריקם דת לחיהו רוח דזקיפו ד
דאתכנע וכו' והה כל סטר דקדושה לתי' חד לעילא לאדמה כדין כל
סטרין אחרנין לאתכפיין כלהו ואזדן לעלמא קדישא רק מי ייאמר שים
כח בשוד כידים לזה מכיה שם ס"ע קכ"ט וידי לאדם מיתחת כנפיהם
ידי לילן אתכנע וזיין עלמין דשוי קב"ה בבר נש ומדר לון באתכנע
לבר ולבו וכו' ע"ל דף לאכל לאמר יאמר וכי יש לבו כח להתדוות לעלמין
ולזה מכיה שם ס"ע קמ"ב לתם רחיתים לאר עשיתי לאנשים ואשת
תתכם על כנפי כפרים ואכיה לתכם אלי וכו' ע"ש וכפ' החזיקו ע'
תקע"ט כשר כאן דוכתא בתר דישקר קלים הה"ד ודרך הכשר כשמים
בהכוח לתר מיתם ע"כ וע"ל תבין פי' המאמר ח"כ יש לבו כח זה
לכל כל זה היכן מרומו כח לאר זה פ' משפטים ע' כטפה מן היס מה
שמביא בע' ר"ד ודייק מ"ש לבני השע וכו' ע"ל הרכה פעמים שמוד
זה ורמזו בפ' זו כי הלא הקדמונו שופטים ושוטרים תתן לך ובתר הכי
לדון כל' מיתות כ"ד וכו' לזה מכיה ע' ר"ה דין לאמת עמודא ד
דאתעביתא שפת שקר נייכם ושמש וכו' קב"ה שופט עמודא דאמצעיתא'
אשר שוטר דכיה דאיהו יה"ד דיין משפט דמלכות שוטר משפט דצדיק וכו'
ובשקודה דת מכי שופטים ושוטרים כי שופט שוד (ו') עלאה יסוד
(ו') ושירה ולכתר זה יספיל ה"ת וזה ירוס דת (ו') ע"ל
דף מ"ט ודוק בפ' זו בזוהר והכל תמצא בספרי ואייך לזה הסדר ש
שהדרתי לפם קדמונו ע"ר"י לכתר לקדמין ישראל קדש מיום דכתי' קדש
ישראל ליה"ד רחשית תבואתו וכו' היינו מן חכמה עלאה עיין דף מ"ו
מה שכתבתי בהבהו לחזוי חדת דלי נדפת ובפ' תולדת ע' של"ב ת"כ
ישראל שוכה עד חכמה עלאה ואז זוכה להמשיך מתלת ריפין
שוד תנ"ך דעתיק יומין ואז נכללין כלהו עשרה בתלת לחלין והכה
לחר זה בת"ש ויקחו לי תרומה דכר ש בכי ישראל ויקחו לי תרומה
היינו תרומ (ו') וכל"ל הרכה . והכה רחה תרומה
בישעיהו סי' י"ח ויהי חטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרח ונחה עליו
רוח יי' רוח חכמה וביכה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יי' והריחו
ביראת יי' ולא למראה עיניו ישפוט וגו' והכה לחרן בשבט פיו וברוח
שפתיו יומית הרשע והיה צדיק אזור מתניו והאמונה אזור חלציו ופי' רש"י
והכה בשבט פיו כתרגומו וימחי חייבי לארעא וכו' רוח שפתיו שעליו

פי' פסוקים בישעיהו

מאמר פ' תקס"ג

רוח חכמה וכו' ע"פ שיאמר פ' בראשית ע"ק ל"ח רוח י"י דף לויל קדמאה רוח חכמה וביכה תרין ספירין אתבריה רוח עצה וגבור' ומיכל ואתמלא רוח דעת וירא' י"י דף עשרה דאתמנעית ומלכות בירא' י"י דף ריח ניחח ודאי ליהוי ריח ניחח דאתדיק לאבה ליה"ד דף כגא והוד עלייהו לאתמר את קרבני לאשי וכו' ואז יהיה בסוד מה דאית' בכתבי האר"י ז"ל אשם קיימו כי האדמתי לעיל כל אדם רומז אל כל האצילות מראש ועד סוף המלכות דאצילות כדמיון ח"ת עצמו אשר אשפטם בעשר ספירות שבו בכל האצילות ע"כ ועל אדם כזה כאשר זה ויגל חטר מנוע ישי ונו' וכתה עליו רוח י"י הייגו לויד קדמאה שהוא בסוד ח"ת אשר בו נכללו כל הספירות לזה קאמר ושפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי ארץ והכה ארץ בשבט פיו וכ"ל וקאמר והוכיח במישור לענוי הארץ כי הס יקבלו המוסר לאשפוקי לאשר בכי אדם שאינם בעגוים הכה בשבט פיו ויומיי הייגו לרעך וברוח שפתיו ימית רשע הייגו כאשר האדמתי כי מתגלה סוד הדעת דעתיק יומין המתלבש בתוך לויד"ת אשר יסוד בפיו אשר הס סוד נ' י"י דשס י"ד ה"י ו"ן ה"י ומהם ירוס ושבה ונשבו ומשם פתוך נחלת בה כתיב קב"ה בקומת מיכאל מיס הודוים ואינון מוכרלין וע"ז קאמר וברוח שפתיו ימית רשע לכל מאן דהוא ברשע לכל הקדמוני מה דאי' בפ' קדם ע"פ בתר דכתיב וכה אם כה וכו' שריח ל אחר כתף דאתמר ביה תרוך תתך מכל הכתפה וכו' ע"ל דף י' ע"ח מפי' תרוך ותבין מאן הוא הרשע אל אחר כתף ולבוד זה סידר שפיהו הלי כביות' ע"ח לרמז מי הוא הרשע וכ"ל כי לא תתפיים מטרוכית' עד תתרחם בקומה ולזה בפ' תרומה האדמתי בביאור פסוק דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו וכסף וכחושת כי ברוח שפתיו יומית רשע וזהו מרומז בביאיו שפיהו וזיכה זה כרמז בה אחר זה פ' תרומה דפתח ואתה תצוה את בני ישראל ר' חייא מ"פ הכה בכל אחר דכתיב ואתה וכו' אחר כל כלה ברוח עלאה לאהוי לאחכללא שכינתא בהדיה וכו' פירושו עיין לקמן מ"פ במאמר פ' אחר כלה פקודי ע' שכ"ן תבין זה ר"פ לאמר מהכה ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה כד"ת וכתה עליו רוח י"י רוח חכמה וע"ד לאשר מלאתיו רוח חכמה דשריא שושבי בסיהרא בחשלמותא דכלה עד ואתרשים הכל בכל אחר (והכה מדייק דשריא שושבי בסיהרא בחשלמותא דכלה סיימו לפי מה שהאדמתי בדף ל' ע"ג כי הלא רוח י"י רוח סוד ע"ק לויד קדמאה וכו' רוח דעת וירא' י"י דף עשרה דאתמנעית ומלכות כי דעת הקדמונו לעיל ע"פ יאמר האיזו כל"ל וכללא דאב ואם אקרי בינה וכד בינה לאתכללא כלא בהאי אתקליל והאי אב ואם ובן אקרון חכמה ובינה ודעת ומלכו' אקרא ירא' י"י ולזה קאמר רוח דעת וירא' י"י דף עשרה דאתמנעית' ומלכות כי לו הכל בשלימות ומהו שיתיים בפ' בראשית ע' כ"ו אלהי חומה ושדי כוונלות בההוא זמנא דאתתבר עיני אז ושלוש א' רוח דעתיקא קדישא וכו' וכדין שלמה לשלמה ושריא טיבו דעתיקא בחתר דדכר ונוקבא כחשבר תריהה בח"ת וכו' דאתמיים דהא לא שריא טיבו דעתיקא אלא בחתר שלים בחתר דדכר ונוקבא וכו' ע"ב ח"כ מוכן מאתר פ' תצוה והכה כל זה נרמז בישעיהו אך יוכלון זה ולזה שם יהיה תכף פתח ר"ם ואתר ואתה י"י אלי תרחק לויל יוכלון לעזרתי חושה ואתה י"י כלא חד לאתקלקל מיכן ולהלי אליך מהורה עלאה מתתלה דהא כד לאתקלק בהורה עלאה מתתלה כדין לאתחשב כלא כהורה ולא אשתכח כלל בעלמא וע"ד לאתחבר בי מקדשא בויהויה ואע"ג דאתכבי לבתר לא אתחבר בהורה לאתרי' כדקא יאות ובל רוח דף שמה דהוה בכיה נרם ירמיה"ו לאתקלקותא דכהור' עלאה דאתקלק לעילא לעילא (דייגו מה דכתבתי בפי' א"ו וכדאי בפ' לאחרי ע' קל"ו ח"ל ומהו הו"י ח"ל מלה תליתי בתשובה ולא תייבין כדין ה"י עלאה בטיל ואכניע לו"ה (וי') לגבי דנין דלא תייבין כדין לקרי ה"י או"י כד אסתלק מלכא לעילא לעילא דנין דזווגין בכי כשא ולא ישנח בהו והוה עלאה טמירא קליק לו' ונפ לי לגבי דלא אתקביל כלותהון כדין לקרי או"י דהא א' קליק גבי" לו' ולי' וכו' וזהו דקאמר ירמיה"ו אסתלקתו דכהורה עלאה דאסתלק לעילא לעילא וכו' לאכל יפעי"הו שמח נרים ל לשורקא ולאהדרא כהורה עלאה לאתרייה יפעי"הו לאהדרה כהורה עלאה ולאוכבי כיה מקדשא וכל טבין וכל כהורין דהדרין כ בבקדמיתא וע"ד קיימין תרין כביאין אלין דף לקבל דף בנין דשמה נרים ורופא דאתתון דאתון דשמה קדישא וכן אתון בנרמייהו נרמין לאתחזרא רזין עלאין כגוונא דשמה קדישא דאתון בנר וייהו

נרמין רזין קדישין לאתחזקא בהו רוח קדמאה י"ד קדמאה בקודש דקיימא על תרעא סומכין וכו' ע"ל דף ותרוה כפלגי ונס לקיים בביאור מאמר זה ולכך בסמכה פ' תצוה לפ' תרומה דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרו"מ ה' לי לשמי וכל"ל ע"פ מאמר פ' קלוסים ע' קס"ד דודאי כד בר נש ליהוי חוטא נריש לאתקקא ה' מיא' ו' וכ"ד לאתחדה בי מקדשא וכו' וכ"ד כל מאן דעביד תשובה נריש לאחזרא ה' לאת ו' ופוקקא בדא תליא כי כלו כל הקיצין והכל תלוי בתשובה דזיכה שלמי דשמי' וכו' וזהו ויקחו לי תרומ"ה לי לשמי ולזה בסמך פ' תצוה אשר בו מרומז סוד הכ"ל ופ"פ הכ"ל שהאדמתי נס שם ע' קס"ה תשובה עלאה דף זכי לאת (ו') דליהוו בן י"ה ודף נריש דתשוב ו' לגבי ה' ולזו יתבטל ה"ו כי עד הכה בתלה נעקה הנער תלת משמרת הו"י הלילה לולי יעשו תשובה וכ"ל כי עדיין בתשובה תליין לכל אח"ו ישראל לין עושין תשובה לזו לוז ו' דהוה מלכא דלעילא לאסתלק לעילא עד תות א' ולזו מעקים אוי שכסתלק עד לדיך לכפין ולזו לין הדבר תלוי בתשובה לכך בתגדה דתשובה דמם כרכות מתחיל תלת משמרות הוי הלילה ובתגדה שניים קאמר שיעתיי בת קול שמכהת כיוכה ולומרת אוי שהחרבתי את ביתי כי לזו בעו"ה ורלה תשובה לה יהבי (כתיב כתבתי זהה פי' הנר תאר בקרבך יעלה מעלה ונו' . והכה שם ביעשיהו דמסיים והיה ביום ההוא יוסיף אדני שנית ידו לקנות את שאר עמו אשר ישאר מאשור ומצרים ונו' כי הס דתשובה בתיב כאשר תבין מיהה שהחרבתי וקאמר ואסף נדחי ישראל וכנוסות יהו"ד יקבץ מארבע כנפות הארץ ונו' כי תבין מעצמך ומסיים והיתה מסלה לשאר עמו אשר ישאר מאשור ונו' וזהו שכל בבי' י"ח וקאמר תכף סי' י"ב :

ואמרת ביום ההוא הודך יה"ו כי תכפת כי ישוב אפך ותנחמני חנ"ח אל ישועתי ונו' זמרו יה"ו כי נאות עשה ונו' מהלי ורני ישבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל ע"כ והוא כי החרבתי בסדר התפלה תנו עוז לאלהים על ישראל נאותו ונו' והוא כי כבר החרבתי כד ו' סליק לא' חזי בעו"ה לה תליה בתשוב' הכל הקדמונו ואם חכמים וכבודים רחמי ישראל תיהי אתפשטת עלייהו בעשר ספירין דילה בההוא זמנא כחיא עלת העלות ב"יוד ה"ו ו"או ה"ו לבחתא עלייהו דייקא לאקמא שכיחתא היכך מיהם שהיה ברחשבה שכסתלק ו' לגבי א' שהיה סוד עלת העלות ולסוד זה מרומז אשריך מיכאל עם משה ביה"ד כתיב א' רבתי לרמז כי א' יפציע לת"ת ומלכות וכל"ל ואחה עליו רוח י"י דף לויל קדמאה וכו' לו ואתה על בחותיהו תדריך ולזה קאמר חנה א"ל ישועתי ונו' ל"ל דייקא כאשר החרבתי בפי' רומית אל בנרמזה ע"ל דף מ"ה ע"ב ואז נ"ל יהי' מן קב"ה יהיה הכה כי הא בהא תליא וכאשר החרבתי בסוף מאמר פ' תצוה אשר בו מרומז שהאדמתי בתחלה ואחר כך בתשובה ע"ד כתיב ולא מרחשית בחלף וכו' ע"ם דף י"ו ע"ב ולעלמא דאתי כתיב רחשון לציון והכה הכ"ס ו ולירושלים אכבר אתן :

וחנה בשה שהחרבתי לעיל שם שמואל בפ' תצוה ועל רוח דף לויל קדמאה בקודש דקיימא על תרעא סומכין וכו' ע"ל כהחרבות שהחרבתי על הכל וכאשר כתבתי בסוף מאמר זה א' דשריך ישראל רבתי מרומז כל סוד הכ"ל לזה בפ' בלק שהאדמתי בסוד ו' וכסוד נוקב יסי ישראל אית לון כתב ולעזן ובכל אית יכלין לאסתכלא בדיוקנא ויזרוע כדקא יאות אתבל בנויס לא יתחזי רוח דף בנין דלית לון כתב ולעזן ולית לון לאסתכלא ולאחדא כלוס רזא הכל שהם מעשה תעתועים וכאשר אתיתי בפ' בראשית ע' קס"ז הכל דיוקנא ה' כדקיימ' ו' שם מעלות לבסף וכו' אלין הכלים לכוסין לת"ת ומלכות וכו' ואית לאחרכין דאתמר בהון הכל היה מעשה תעתועי' וכו' כי כבר החרבתי בזה ותבין לאחר סדר תצוה מכיון בפ' כי תשא ע' סכ"ח פתח וזהו שפת אחת תכון לעד ועד לרניעה לעזן ס"ק וכו' לומא דאתיא לא ישתנון כבביה וכהורין דעלמא אחד מאמר פ' כי תשא ע' סכ"ח מאן יאתיי לאסתכלא בהו וקרא דא הכי הוא שפת אחת תכון לעד אלין ישראל לאיכון שפת אחת י' אלהיכו י' אחד ולא אחי אחת ורוח דאחת ואסיימי י' אלהיכם אחת ודא אחי שפת אחת תכון לעד ועד לרניעה ועד רגע מבעי ליה מאי לרניעה אלא עד כמה יהא קיומיה דלהון כעלמא עד זמנא דיתן ויהא לי כייחא מבולהא קמיה דעלמי ובזמנא דלרניע ישתני לעזן סקר ישתני מאינון דקרון אלהא למאן דלאו הוא אלהא אחד ישראל דאינון שפת אחת תאמר כהו עם ז"ו ישתני לי תהלתי יספרו (ואינון ע"פ מה דאי' בפ' סוכתי ע' תקכ"ו

כי לא תתייחד ו' עם ז' תלא בזריפת חתף וע"ל דף ז' תבין סוד
הכ"ל וחתר זה מבחית ז"ל :

ומתרפי'הכ"ל פתח ר' יוסי וחתר הן יבואו כל הכתריס כך ונו' ומיון קב"ה למיעבד
ליסרחל כל חיכון טכחן דקחתר ע"י ככיחי קסוטו ויסרחל
סבלו עליהן כמה ביסין בגלותהון וחלמלא כל חיכון טכחן דקא מחכחן
וחתחן כתיבין בחורייתי' לא יכלו למיקם ולמסבל גלותא חכל חולין
לבי מדרשות פתחין ספרין וחתחן כל חיכון טכחן דקא מחכן וחתחן
בפוכין בחורייתא דחכטח לון קב"ה עלייהו ומתכחמין בגלותהון .
(סייהו סהלרכתי בפ' תמה בתריכות) ושחר עמין מיתרפין ומנדפין
לון וכו' חתרו לחיכם טוכחיכם חלין חיכון לחוכן בכי עבו מכדיכם
כד"ח קורו טחת קריתו למו דלית צחת דמבזין לן בחפי ומרקקי
בחפייהו ליסרחל בכבי חדום וחתרי כלו מסחבין כבדה וכו' ומסייס
והס יבואו רוח הקדש חתר להם יבואו וכו' ומסייס חתר ר' חייח ודחי
הכי חיהו וכלח בתשובה תלית וכו' ותבין בזה וחתר זה מבית סם מה
סכתבתי זהב וכסף ונחושת ברו"ל כח כתיב :

ומתר פ'הכ"ל פתח ותתר כמו הרה תקריב לבדת תחיל תועק בחבליה וכו' וכל
ניתין וחבלין דעובדתא בתשיעאה עלייהו כחלו חעברו וחע"ג דלא חעבר
עלייהו חלא יומא חדא חתחזיב עלייהו כחלו חעברו כל תשיעאה
שלים וחוף הכי יסרחל כיון דחטעיו טעותא מיום מנלותא לי יהדרון
בתשובה יתחזב עלייהו כחלו חעברו עלייהו כל חלין מילין דכתיבין
בחורייתא כ"ג וכ"ג דכתיב וכיום יסורין חעברו עלייהו מן יומיא ד
דנלותא שחרי חכל מחי דכתיב בנר לך ומנחוך כל הדברים חלה
בחחרית הימים וכל המומר הכ"ל ע"ל דף ת"ו ע"ב חסם קניהו ד
דמסיים והיה בחחרית הימים נכון יהיה הר בי"ת יי' וכו' הל יי' ודחי
דלית תתן חולקח לסו"ח וכו' ע"ם פרף הכ"ל ותרחה פלישים לוך
משכיכם בידור הסדרת הכ"ל .

והנה מחר פ' כי תשח פ' ויקכל משה חת כל עדת בכי ישרחל
ודחיתא בזוהר ע' שח"ת בהתחלה על פסוק זה רבי חייח
פתח וחתר שחול לל הקבי לכו סורו דדו מתוך עמלקי פן חוסיפך
עמו ונו' ויסר קבי מתוך עמלק ת"ח מה כתיב בעמלק פקדתי חת
חת חשר עשה עמלק לישרחל חשר סם לו בדרך בעלותם ממלרים קב"ה
בכלהו קדכין דעבידו שחר עממין לנבייהו דישרחל ע"ט לח לקבי קריב
כהחי קרכח דעמלק לנבייהו שלח ודחי קרכח דעמלק הוח בכל סטרין
לעילח ותתח דקח בכהוח זוכח לתתקף חויח ביסח לעילח ותתקף
לתתח וכו' ע"ם בתריכות ומסיים ולעילח לתתקף ושם לעילח
ויכוסיע לתתח לח יכילו ישרחל ליה וכו' ע"ם והוח ע"ם מה שכתבתי
מה דחי' כפ' בשלח ע' קט"ו חסם קניהו חמר משה חכח חומין נרמי
להוות קרבח דלעילח ותכח חומין נרמך לקרבח דלתתח וחיינו
דכתיב והיה כחשר ירי משה ידו ונבר ישרחל דלעילח ובנ"כ סליק
משה ומקרבח דלתתח בנין לחזדווח בקרבח דלעילח ויתנח על ידוי
וכו' והוח מוכן לפ"ד והנה קחמר סם ויחמר משה חת כל עדת בכי
ישרחל לחמר זה דכתר חשר נוה יי' לחמר קחו מחתכם תרוח ה" ליהוד
כל כדיב לבו יביחה חת תרומת יי' והב וכסף ונחשת ע"כ ושם ע' שכ"ח
תרומה מהו תרומה כמה דחוקימנ' תרי מחחה וכו' ע"ם וכתבתי לעיל
בדף הקדוש מלן בעי למוטעם לימח זה יומת והייכו חל זה סמל דקב"ה
חמר ויקחו לי תרומה תרי מחחה וכו' וכתבתי שהוח ע"פ מחמר כי
עלת פקודת דח לסלקות לרשע דלימח סמל וכו' ייתי יחודח דמייחדין
בכל יומח בב"ה ב"ה לתתון וייחי בהו למלן דשוי נרמיה חלוה ולחו
לימח שלח עבד חטוקף ע"כ ובמדרש חיתח ויקכל חת כל עדת בכי ישרחל
ויחמר שיהם ויחית במדרש עשה לך קכלות בשבת ודרשן בפניה בכתבי
כחר"י ז"ל חסם קניהו בבניסתו לבית המדרש יכוין כי בניה מדרש
לת"ת שהוח התורה ונקרח מדרש ני' תקו"ח לחוריים דלחיה ד"יודין :

והנה חית' שם כפ' ויקכל ע' שח"ת קחו מחתכם תרומה ה' יהודה
פתח הלח פרוש לרשע לחמר וכו' ותח"כ קחו מחתכם תרומה
ליה"ד כל כדיב לבו יביחה ונו' ת"ח בשעתח דבר בם שוי רשותיה לנבי
פולחכח דחחריה ההוח רשותח סליק בקדמיתח על לבח דחיהו קיומח
ויסודח דכל נופח לבתר סליק ההוח רשותח טכח על כל סייפי נופח
ורשותח דכל סייפי נופח ורשותח דלבח מתחברין כחדח וחיכון משכין
עלייהו ישרחל דשכינת' לדיוקנח עיהון והכוח בר בם חיהו חולק דקב"ה
וכו' והוח נ"כ ע"ם הכ"ל כי חלו מתפשטת עלייהו ונחית עלת העלות
ב"יוד ה"ח ו"חו ה"ם לחקומי שכיכתח וככ"ל לחכל הקדמהו מה דחיתח
בפ' פנחס ע' תע"ח דזה יבי' ע"י תשובה ו"ל חסם קניהו דתיובתח
דכל ישרחל כחדח בכל ומנח דחזרין כלהו מקבלין הה"ד יחי כיה"ר שלהיהו

בכל קרלויהו שיו דשם יה"ו מוכתר עלייהו בכתריה דחיהו כתר עליון
ומסיים לית שולטנות לסחא וכחש וכו' . ובפ' משפטים ע' ל"ד
ו"ל דקודם דחזרת בתיובתך לח היית שלח בחילכח דטו"ר וכו' ובנין
דא' דחיהי בימה חזרת לך כמה דחוקמוה מחרי מתניתין שלף בימה וכו'
בההוח ומכח יתקייס בך תרין פקודין הקס תקים עס ו' עלמה וכו'
ולחתן הקס תקים לחת ה' דכפלת וכו' ות"כ חתה מוכיר קחו מחתכם
תרומה וזה ג"ח שם לח לחת משתים רק הקדמהו ווי לחיכון לטיחין
לבח וסתיחין עייכין דלח מסתכלין ברוי דחורייתא (ונקט בלשונו
לטיחין לבח וסתיחין עייכין משום דחי' בדרו"ל תן לי לבח ועיכי
וחבח ידעבח דחת דידי לוה קחמר הס לטיחין לבח וסתיחין עייכין
וכו' והנה כחרכתי בפ' ויקכל דחמרינו קחו מחתכם תרומה וככ"ל רק
קומי' הכ"ל ויען כה וכה וכלע"ד כי תכף לחמר שכתב קחו מחתכם
וכו' וכפ' ויקכל ע' שח"ת מכיח פתח וחמר ויחמר יי' לד"ג וכו' בחריכו' מחמר פ'
וקחמר הכח לית לן סיוע וכעלמח על עובדין בכי כשה בהחי עלמח : ויקכל ע' שמח
יונה דכתיב לפסיבה דח לחיכי כשמתח דבר בם דכתיב להחי
עלמ' לסוסי בנוסף דבר בם לחתי לקרי יונה בנין דכיין
דחשתיבת בנוסף (ס"ח דחשתיבת) כדין חיכי יונה בהחי עלמח כדין
חויל בר בם בהחי עלמח כפסיבה בנו יחח רבח דחשיבת לחתברח
כד"ח והחיכה חזבה להשבר ובר בם כד חיהו בהחי עלמח חטי וחשב
דערק מקייס מחריה ולח חשנח בהחי עלמח וכדין לטיל קב"ה רוח
סערה תקיפה דח חיהו נזירת דיכח דקיימח קמי קב"ה ובעית דיכח
דבר בם מקמי' וכו' ויקרב שיו רב החוכל ויחמר לו מה לך נרדם וכו' .
לסו שעתח למדמך סלקין לך לדיכח על כל מה דעבדת בהחי עלמח
תוב מחובך וכו' כדין כחתין עלייה נ'סליחן וכו' וכדין וישמע חת יונה
כטיל לי' מביתי' לבי קברי כדין מכרימין עלוי וכו' ע"ם ע"ל דף ת"ו
גס תבח לידי החעוברת ביריחת יי' וכו' לכלהורה קשה מחי בעי הכח
מוסר הכח לחמר סוד הכ"ל והנה לית' כפ' תרומה ע' רם"ו והנה מחמר תרומת
טוב מחד דח חלמך המות ת"ט בנין דכח כל בכי ידעי דיסותין ע' רם"ו
ויבדרן לעברח וכניחון חיכון דחבדרן בתיובתח לחריהון בנין דחיכו
לח מדחבי לחחטי קחיה סניחן דחלי חן חלכח חנו דחליח רשועה
לקחלייהו כמה טבח קחיה רשועה לנבי בכי כשה דעבדת לון טבין
וקחיטין וחתתקן בחרחייהו כדקח יחות וע"ד והנה טוב מחד ו
ודחי ע"כ והנה מדייק בלשונו וסניחין חיכון דחבדרן בתיובת' משום
דחי' כפ' כמה מדליקין דף ל"ח ע"כ דרש רבח בר עולח חתי דכתיב נח' בפ' במה
כי חין חרעובות לחותם וכרימ חולם חמר חקיבה לח דיין לרשעים מדליקין דקלה
שלין חרדין ועכדין מיום המיתה שלח שלבן בריח לחם כחולם והייכו
דחמר רבה חתי דכתיב זה דרכם כסכל למו יועדין רשעים שדרכם
למיתה ויש להם חלב על בסלם שמח חמר שכתב להם ת"ל ובסלה
וחחריתם בפיהם יהנו סלה ופי' רש"י שמח מחמת חלב שכחו והרי הם
מונחין ת"ל וחתריהם חת העתיד לבח לנפשם לחתרי לומדם בפיהם
יהנו לי בפרו תמיד וחע"פ לין חוזרין ע"כ ולכך קחמר
וסניחין דחהדרן בתיובתח לחבל לח כולם :

וזהו פי' פסוק בהחזינו ויסתן ישורון ויבעט שמנת עבית כשית
ויטש חלוה עשהו ויכבל מור ישעתו חבל דחה תרחה מה ד
דקחמר שם כי גוי חובד עצות המה ולין בהם תבונה לו חכמו ישכילו
חת זחת יבינו לחחריתם על דף ת"ק ע"ג ונהנה לוה כפ' ויקכל מזכיר
קחו מחתכם תרומה וככ"ל תרוס ה' רק הקדמהו כלו כל הקיניס והכל
חלוי בתשובה תשוב ה' ורוב העולם חינן משגיחין וח"כ לוין תרוס
ה" ולוה סידר תכף מוסר הכ"ל יונה דנחתת לפסיבה וככ"ל כדי
להזכיר יום המיתה כי מכח זה חולי יבוח בתשובה ולוה לחחר דמסיים
מוסר דקחמר שכב דיכון יחלפו על בר בם כד כפיק מהחי עלמח חד
הוח דיכח עלאה כד נפק רוחח מיניה כ' כד עובדוי חולי קמי' ומכרזי
עלוי ג' כד עייל לקברח ד' דיכי לקברח ה' דיכי דחועלחת ו' דיכי
דגיהנם ז' דיכי דרוחח דחזלי ושטחן בעלמח ולח חשתכחת חתר כייחח
עד דישתלם עובדוהי בנ"ד כעני בר בם לחשתכל' תדיר בעובדי ויתיב
קמי חריה וכד חסתכל דוד בדיכין חלין דבר בם לקדיס וחמר ברכי
נפשי חת יי' עד לח תפוס יון עלמח וכו' דלח תיכלון לברכח ו
ולחתכח בתיובתח וע"ד לחמר ברכי נפשי חת יי' הללויה וקחמר תכף
ר' חייח פתח וחמר קחו מחתכם תרומה ליי' ת"ח כד ברח קב"ה
עלמח לח ברח חלח בנין דייתון ישרחל ויקבלון חורייתח וכו' חיהי
לוכרח דחיי בהחי עלמח ולוכרח דחיי בעלמח דחתי וכל מחן ד
דחשתדל בחורייתח כלהו עלמח לחשתדל בה בהיכלה דקב"ה להיכלה עלאה
דקב"ה חורייתח חיהי בנין דכד בר בם עסיק בחורייתח קב"ה חנית

לקבלי'

לקלי' וכו' ותסתויס כד כס מתלת דיפין מדיכח דהחי עלמח ומדיכח דמלכך המות דלח יכיל למשלטה עליה ומדיכח דניהכס ע"כ והוח כי חיית כפ' ויחי ע' תקי"ו ח"ח חפס קניהו ת"ח חלו הוו ידעין כלהו מדיקיח כחי הוו חדחן ועוח דמוטי לון לחסתלקח מהחי עלמח וכי לחו יקדיק עלאה הוח דמטרוכיתא חיכי חתלת בניכיהו ולחוכלח לון לזיכלח דמלכח למחדי בהן כל יומיך דהח קכ"ה לח חסתעטע שח בכשיתהן מדיקיח ת"ח חתעדותא דרחימו דכ"י לנבי קכ"ה כשיתהן מדיקיח לתתח יתערין לי' בנין דחיכון לתיין מסטר דמלכח (הייטו ככ"ל כח תחמר לבית יעקב שו הכשיס בנין דשכינת' כל נוקבי דעלמין קיימין בסתרהה ומדיקי' הס מגד תפחרת חילה' דחיי לכך נקרחים ענ הסדס כי ממכו תלכל) מסטר דדכורה וחתערותא דח מטי למוקבח מסטר דדכורה וחתערר רחימותא מכיכו ורחימות' וכו' ונכדין מוקבח חתקשרת ברחימותא וכו' וע"ד ומדיק יסוד עולם ורוח דכלה הוח מדיק חיכו יסוד דלעילה וחיכו יסוד דלתתח וכו' והייטו בסוד יחודי' עד חין סוף

כ"ה כחמר סדרתי לפניך :

פי' נח' חספנע ך' ממוכ זה

ובזה תבין הגמ' ◦חס פנע ך' ממוכ זה מסכיכו לבית המדרש חי חויל מוטב חי לח חויל יקדיק ק"ם וחי לח חויל יזכיר לו יוס המיתה כי הקדמכו מה דחית' בכתבי האר"י ז"ל בחולה מסוכן מן מ"ט שהוח סס מ"ה ו"ה חותיות והס מ"ט כחוכן חולה והוח לפי שחסר מיכו שער הכ' לזה חירע לו החולי והכוונה תהי' להמשיך לו שער החסדים ועי"ו יתרפח החולי והוח הכללות של סס מ"ה ועי"ו הס כ'שערים ע"כ הייטו כללות של סס ע"ה הוח כיכה והוח כחמר חלרכתי כל זמן שהס רק מ"ט לו ומדיק מ"ט לפני רשע והוח מחכן לפ"ד :

והנה סוד מדרש הקדמכו ז"ל בכשיתו לבית המדרש יכוין כי ביכה מדרש לת"ת שהוח התורה והכה היה"ר הוח נקדיק ומכוול ונס מי שעוסק לו ב"כ נקדיק ממוכל דאין לחדס עוכר עבירה לח"כ בכשכם בו רוח סטוח והכה הקדמכו כי ע"י שער הכ' יש להמיח לחמיל וכל"ל חלף ביכה ועוד יש תקוה ע"י שהקדמכו ייתי יחודא דמייחדין בכל יומח בכ"ה כ"ה לתתון ועוד יש תקוה להכרית לרשע ע"י תשובה רק לח יעשו העולם לזה הקדמכו והכה מלחך המות טוב מלחך ומכח זה יחויל בתשובה ולזה קחמר חס פנע ך' ממוכל זה קן היה"ר ומן הרשעים ובפרט מה דחי' בדרת פניס וקן ומי שחין לו בדרת פניס חקרי ממוכל ונדיק מ"ט לפני רשע ולייטו שעוסק לך מסכיכו לבית המדרש בחקום שער ה"כ לחי חויל מוטב וחס לח יקדיק ק"ם וכל"ל ע"י יחודא דמייחדין בכל יומח בכ"ה כ"ה לתתון ועוד יש תקוה להכרית לרשע ע"י תשובה ומי לח ישמע לך וזכור לו יוס המיתה ולכוך זה דכתי להחיר לו תשובה כפ' ויקבל להריס ה' תכוס ה' וכל כלי כרזל לח כשמע בהככותו לחכל נרוך לשער הכ' דחס לח חס ח"ו נדיק מ"ט לפני רשע ולזה ויקבל מסה עשה לך קבלות ודכרן לכניהם ונח"כ כתיב קחו מחתכם תרומה לייטו תרי מיחה ונכל"ל ונח"כ סידר כפניהם מעשה חיובה וזהו יכוור לו יוס המיתה : וגלסוך וה כשפתח רשב"י בחדרת קחמר לחתכפח מכריח יומין ועירין ומחרי דחובה הוח סמוך דחיק כי נדיק מ"ט לפני רשע לחכי חתכבחו לבי מדרשח ותזכו לשער הכ' ולזה לעשות תשובה כי יומין ועירין וכ"ת למה מחרי דחובה דחיק ומחכדי חקלח ועירין כי חו ונדיק מ"ט לפני רשע וזהו עת לעשות ליי"ו ויחי חת לעשות ליה"ו מגמס דכפרו תורתך דלעילח דחיכי מתבטלח ולעתיק יומין לחמר וקחמר תכף חשרין ישרל חי כחוך וכתיב חי כחוך בגיס יי' הייטו כחו שהחרכתי לעיל דף י"ב בחריכות ולסוד זה כתבה התורה א' רבתי והוח כחו שהחרכתי וכל"ל וכחין חיכון ישרל בכל חת יכלין לחסתכלח בדיוקנה וזיורה כדקח יחות ריקה תרקיה ויה דחית' ◦כפ' כרחשית ח"ר שעור חבח רח חתגלייח א' ברחש עלוה וכו' ח"ל א' עלוה לעילח מן א' דחית חתון רכרכן ויח חתון זוטרן ויח חתון ביכוכים (ולזה מכיים ויכוכים וחיכון לדם דכריקה לדם דיכירה לדם דעשיה בפרקי חבות כל חה שברח קב"ה כעולמו לח ברח שח לכבודו שב' כל הכקרח בשמי ולכבודי ברחתיו יצרתיו חף עשיתיו ונחמר יי' יחלוך לעולם ועד והכה פרט כחן נ' ברחתיו הייטו כריקה יצרתיו הייטו יציכה עשיתיו הייטו עשי' . ולזה תבין מחמר פ' ברחשית ע' פ"ח ח' חויל לילח חלף חויל לי"ד וכו' והייטו כל"ל חית חלף לעילח מן א' ולזה כתיב נבי חשריך ישרל כי זכית לא' עלוה ובכה החרכתי יה דחי' בפ' ברחשית ע' קע"ד חר"ח תמיחי הוו קדמיחין חיין יומין סגיחין ומן חברכה וחלך מתיעטין שכין ל"ל דבוי יומין ושכין חיכון מזעיר לפין ובג"כ כתיב חלה תולדות השמים והחרן בהבראם בה' ועירח בזה יתורן

נח' ◦כתם שבת דף י"ג תכת דבי חליהו מעשה בתלמיד אחד שבכה פי' נח' בתם הרבה ושיתש ת"ח ותת בחתי יתיו וקיבה לבתו מוטלת תב לן ו שבת דף י"ג ומחזירה בבתי כבכיות ובבתי מדרשות ואומרים להם כתיב בתורה כי היח חיך ואורך יתיך וכו' פעם ג' בתחרתי תלה והיתה מכיחה כל חותו ומאור' והשיב כרך המקום שהרגו שלח נשח פכים בתורה שהרי חומרה תורה ול חשה בכדתה לח בקבה והכה כל ישרל מקשי' למה נקטה תפלין ושלה זו השלה למה חת חת שעוה דכתיב נבי תפלין יהו"ד עליכם יחיו לבל המקדימו כי יש נ' מיני חתון לחתון רבכן לחתון ביכוני' לחתון זוטרן ולחתון רבכן היו מגד לריך לבפין דשם חריכות יתים ובכים וכדחי' ◦כפ' כרחשית ע' ל' יי' שמעתי שמעך ירחתי מחמר פ' שמעכח מה דהוה לי דחטטיתכח מההוח עלמח ודחלכח ברח לחתבע כרחשית ע' ל על כפשיה ולחמר יי' פעלך דעבד' לי בקרב שכים יהון חייהו כמו חייו וכל מילן דחתקשר בחיכון שכים קדמוכית חיין לחתקשר ביה ח"כ מ מחתון רבכן הס מגד ח"ח ולחתון ביכוכים הס מגד חו"ב ולחתון ועירין הס מירמזים על מעוטים שכין וח"כ נבי תפילין יש נ"כ מיכן ולילו יודע ליהוו יותר מזה לכך כתבה לכו התורה יי' עליכם יחיו וח"כ ע"כ מחילין תפלין דמרחזי' על סוד לריך לבפין ועיין לקמן בהלכות תפלין כי הס כמוכין מן ח"ח ולכן החמה הוחת כשוחת בעלה ולחמרה בעלי שבבה הרבה וכו' ועוד בחני יתיו לבל לחמרה יחומרו כי לריכת יתים ובכים בה מגד לריך לבפין והוח מזה נס הקיל בתפלין חצר כחמר יי' עליכם יחיו לכך היתה מוטלת תפלין לבל מחמר פ' הקדמכו כי ליתח בפ' ◦קדושים כד בר כש יהיו חוטח נרים לח תרחק קדושי' ע' קסד חות ה' ועוד ו' וכו' ובפ"ד כל מילן דעביד תבוכה נרים לחחורי ה' לחת ו' ופוקמח בדה תלית וכו' ותבוכה דח חתקריחת חייס כי מחכה תוכחת חייס דחיכון כשוחתין דישרל ויהיו הכל דכפיק ועלל בפוחא דבר כש וכו' ועלה לחמר כי על כל עוכח פי יי' יהיה החדס ע"כ ח"כ יש עוד תקוה לחריכ' ימי' ובכים תבוכה תבוכ ה' ואיתח כדה כד ה' ולכך חיטטוחא עכמו בכדה גורס לחתרחקח כ' מחתרי' וח"כ חיס כזה בודחי לח עבד תבוכה כי הס שבי הפכיס וח"כ חיכון כי' לו לחריכות יתיס ובכים ועוד חית' ◦כפ' כרחוה דף כ"ד נ' דבריס מחריכין לו יהיו נח' פ' הרחוה דף כ"ד ובבוחיו המחריך בחפלתו וכו' ע"ש וח"כ הס מחריך מחריכין לו יהיו ובבוחיו המכיחי חפלין דכיכו כתיב ה' עליכם יחיו והבוכה תבוכה מחכה תוכחו' חיים ומכלל הן בסחיב לחו ובשיטח נירוף שבועריס על פרשה ושלה פיסקטים חצר תבים לפכיהם וסוד מפקטים כבר הזכרתי לפס קניהו מה דחי' כפ' מפקטים ע' ר"ו כ"ד שכיכתי בנ' תלת חיין דמרכבתא דילי' ואיהי דין תורה דין חית עמודח דחמלעיתח וכו' . ע"ם דבריס ומה נס כבר הזכרתי כי חו נורס נדיק מ"ט לפני רשע . ובזה תבין המומרי בתלים מ"ט וכ' כ"ח דסי' מ"ט פתח שומע זח"ת כל העמים נס בני חדס נס בני חיס (ר"ל כי חית בפ' תזריע ע' פ"ד ת"ח ואומ' כבמה דרבין חתקדי בר כפ חדס נבר חכוס חיס נדול מבבולם חדס ומום דכתיב ויברח שלים חת החדס בבלעו כי בגלס שלים ברח חת החדס ולח כתיב נבר חכוס חיס ע"כ ולזה חדייק נס בני חדס נס בני חיס כקט כחלי הבחים שהוח רחמן שבשמות וחחרון שהוח חיס כי נס הבליעל נקרח חיס עיין מה שכתבתי רבות מחשבות בלב חיש לבל ועלת יי' היח תקום) יחד עשיר וחכיון פי ידבר מ חכמות ע"ל דף ח' ו בסוד חכמות בחון תורכה ונס מה דחיתח ◦כפ' מחמר פ' כרחשית ע' קכ"ג טעמי דחיכון מוכתר ונקודין מסטרח דחכמה ו כרחשי' ע' קכג ותתון מסטר דביכה מתלבשן בחסד נבורה ת"ת והכי מתלבשן בכה"י ומלכות מחכת דכלהו חייכי פה דאיכה הבליס נפקין ונקלן ודבורין כלהו חתכלילו) ולזה קחמר פי ידבר חכמות והבות לבי תבוכות (הייטו תבוכה) חטה למשל חזכי חפתח בכוור חדתי (סוד כמור ע"ל דף ה' בחריכות ובביות סמוך כמור שכתבתי להכרית לרשע בחבוד שעשים רמה כי בתחלה נדיק מ"ט לפני רשע ולכך על רחו זה בידור היו מוד במזמור מ"ט ונס הקדמכו כי חולה בח חכח שחסר מהס שער הכ' ◦כי לזה י שעים בחייהס קרחו חתים לבל רוב העולם ע"ל דף כ"ח חו"ל יס ע"ל דף י"ג ע"ל ולזה הוכיח הבוחים על חילם וגו' קרבם בתיהו לעולם (כי לח יקומו רשעים במשפט וגו' זה דרכם בשל למו ואחריהם בפיהם ירלו סלה ע"ל דף וכ"ל ע"ם נמ' בשה מדליקין ואם לכי עובה שלי חזי שלים יפדה נפשי מיד שחול כי יקחני סלה וע"ל דף כ"ו ע"ד לח תעשית לח עשה ההוח דיהיב עטיה למיחתח ◦כפ' מחמר פ' מן דיכח ולולים לון דיהכון בה ודייק כי יקחני סלה כי חיתח ויקדח ע' ל"ג ח"ר יוסי לר' חייח נשחדל בשלי דחורייתח כשלי דעתיק יומין בתק ל' חייח ולחמר חטחתי לחודיעך מכחן לולפיכח דכל

בראשית דאפסוי חטאוי ולית מפרש לון קדמי מלכא קדישא ויתבע לי' רחמין לית יכיל ליה למפתח פתחין דתשובה וכו'. ואי תימא פרים לון קמי' קב"ה חייס עליה ויתנברון רחמי על דיליה וכ"ש אי תימא בגי דהוו כל פתחין סתימין ואיהו פתוח ואתקבל צלותיה וע"ד פרישו ז' זוטרוי יקרא דוד דמלכא לאתנברא רחמי על דיליה וע"ש ומסיים ואתה כשלת עון חטאתי סלה דא לעילא לעילא דא"ר שריק בג"כ הוי קרא אחיד בכלא כנזכר דא מלין דיתבע בעותיה למלכא בעת ליחדא שמא קדישא בראשיתי' ולקדרא כלא בחד והכהנה קטורת אתכתב בעותיה נמ בסידור הארי ז"ל בתיבות סלה ס' אב"ד תנ"ת ל"כה"י (עי' לעיל דף ל"ו ע"ב לגי הל הוא כה"י דא"ק) ה' מלכות ופלגות המלה בעתיקא ע"כ. ולזה קאמר כי יקחני סלה אל תירא כי יעשיר חי"ש דייקא ונו'.

לזה אחר זה פתח במזמור משכיל לאסף אל אלהים ה' דבר ויקרא לארץ ממזרח שמש עד מבואו מכלל את"ת במלכות כי הל הוא אלהים גבורה יהו"ד הוא בת"ת כי ו"ל בפ' ויקרא ע' ו אל נדול ודי נדולה משאה אלהים ובכל אתר דא הוא נבורה אתיתאה יהו"ה רחמי עליהון דכלא ופו'. ודא תפארת ישראל ויקרא לארץ ממזרח שמש דייקו כשיתחיל לבחור בשמש ולא מציון מכלל יופי ונו': אם לפניו תלך ונו'. כי אלהים שופט הוא סלה (וסוד זה כי אלהים שופט ונו'. ע"ל דף י"ט ע"ב וסוד אם לפניו תלך עיי' דף ט"ו ע"ח וקאמר ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חקי ונו'. ואתה שפלת מוסר ותשלך דברי אחריך ומסיים ביה כי אתה סוכתי אלהים בן לטרוף ואין מציל ובזה תודה יכבדנני (דייקו כל"ל דשם אתיא ויתנברון רחמי עלי דיכו וע"ד כשיב זובח תודה יכבדנני מהו יכבדנני תרין כבודין ליכון חד לעילא וחד לתתא חד בעלמא דין וחד בעלמא דאתי) ומסיים ושם דרך אראנו בישע אלהי נם ע"ל דף ט"ו על פסוק כי אם יפלה יפלה מחסכון ודוק בכל מה שכתבתי על זה סידור מזמור הכ"ל: ומביא אחר זה מזמור כ"ת לעילו' שדוד אמר כי בשעי אכי אדע ואחשתי כנדי תמיד ונו' ע"ש: ואנחה אחר פ' ויקהל שמזהיר קצו אתכם תרומה תרוס (ו' לה) בכל פרטי הדברים סידרו פ' פקודי אלה פקודי המשכן משכן העדות ר' יוסי פתח מה רב טובך אשר צפנת ליראיך ונו' מה רב טובך כמה אית לון לבני נשא למכדע ולאסתכלא בחורחוי דקב"ה דאת בכל יומא ויומא קלא נפיק ואכריז ואמר אסתמרו בני עלמין אסתלקו מרשת' דתפיסים עד דלא יתפסון רגליכון בההו' רשת' וכו' ווי לון דיכפלון ולא יקומון ולא יהבהון בכהו' דנכיו לגדיקי לעלמא דאתי זכאין ליכון נדיקי לעלמא דאתי דכמה כהורין נביזין לון כמה עדוכין בההו עלמא טמירין לון דכתיב מה רב טובך אשר צפנת ונו' אחר זה מבי שה פקודי המשכן ר"ש פתח ברחשי כב' שהי את השמי ואת הארץ ונו' אבל כד ברח קב"ה עלמא כר' לי' כנווכ' לעילו' למהוי עלמא דא כדאתקב' לעלמא דאתי וכו' לאתקשר' עלמא בעלמא וכו' בתלת סטרין אתקין עלמא ואתקיים ואיכון חכמא ותבונ' ודעת בחכמה דכתיב ה' בחכמה יסד ארץ כתבונה דכתיב כונן שמים בתבונה וכתיב בדעתו נבקעו תהומות הא כלהו בקיומא דעלמא ובלו אתעבי משכנא דכתיב ואחלה אותו רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה וכלהו תלת' רזין בקדא דא ברחשית הוינו דכתיב בחכמה ברא שהי הוינו דכתיב בתבונה קויכו דכתיב בדעת וכלהו כתיבי בשבועת משכנא ובוזא דא כתיב ואלה פקודי המשכן דא רזא דחכמה משכן העדות דא רזא דתבונה לאשר פקד ע"פ מאה דא רזא דדעת וכלא דא לקבל דא בנין דכל מה שברא קב"ה בעלמא דין ברא ליה לעילא ע"כ: אייך נ"כ כי הקדמנו ליהו דשוי קשר לתתעבר בי שקר מן עלמ' הוינו כי כמו שבקדושה הם י' וכלכלין בחכמה תבונה ודעת כן בקליפ' הם עשר וכלכלין בג' וכ"ל בפ' כח ע"ם ו"ם והם כנור פרעה בכור השפחה וכל בכור בחמה שו כולהי כל עשר ולעומת זה תברה ישחק יעקב והנה בעשלק נ"כ בכלין כולם בג' שהם לותיו' שק"ר וכך התרכתי כמ"ש פנחס ע"ת וכלה עשר שופר כלילן בתלת דלילון סיומן קש"ר ולזה קאמר שם ליהו דשוי קש"ר ת"ק"ע שברי' תרוע' היינו שיכול לכלול כל י"ם כשוד קש"ר ע"י תתעבר בי שקר מן עלמ' וכו' וכתי' התרכתי לעיל בגיור הידים הרכה בשוד מה דתית כפ"ת תרוע' ע"ם נ"ג דיו לעבד להיו כרכו דו"ו יו"ד ידו חפוזה תבונה ודעת דכתב בר כמ ביד"ו בדי"ו ע"כ תכל יו מניד כל זה הסוד ושב"ת יכול להעביר שקר מן עלמא לזה רמזה למו תורה תלה מקודי המשכן וכו' ח"כ כשם שמם בנחולת שמרים ע"י נ' לחבות שהם קשר של חכמה תבונה ודעת הכתב בר כמ ביד"ו בדי"ו ע"כ תכל יו מניד כל זה הסוד ושב"ת יכול להעביר שקר מן עלמא לזה רמזה למו תורה תלה מקודי המשכן וכו' ח"כ כשם שמם בנחולת שמרים ע"י נ' לחבות שהם קשר של חכמה תבונה ודעת התירו הקשר הכרוכים בפסוק הכ"ל: כך להעביר השקר יכול להעביר על ידי הקשר וכ"ל ע"ש:

מחל' פ' פקודי ע' שכ"ו

וכזה תבין שם ע' שכ"ו מפי פסוק הכ"ל שה פקודי המשכן ונו' רחב"ח פתח והי כיום ההו שרש יפי תשר עומד לכם עתי שיו נוי ולרצו ונו': והי כיום ההו בזוהר דקב"ה יסני שלאת בעלמא דיתקייס שרש דחילב דחיי דההו שרש מניה יתקיימון שאר שרשין לתתא וכלהו תשתרשן ותתקיימון מכיס (וכל ל"ע פ"ם פ' ברחשי ע' קל"ג וטוב למחלל דא עמודא דאמצעיתא דכסות ומכל מזון לכלא כיס וכו' ע"ש כי נבר אחרכתי ע"ל לעיל דף מ"ם ע"כ. תשר עומד לכם עתי דהוי חיהו קיים לניסף ולאת לרזא דשמא קדישא שיר נויס ידרשו דתנן רזא דקיומא דשמא קדישא וכנ"ל שיו נויס ידרשו כד"ח והלכו עתיס רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר יי' אל בית אלהי יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה באורחותיו וע"ד שיו נויס ידרשו ויהיה מכוחתו כבוד מכוחתו דא בי מקדש כבוד דהכי אקרי בההוא זמנא כבוד דכתיב והיה תור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים ומכוחתו דההוא שרש (יש"י) אתקרי כבוד ה' וכו' ע"ש: וקאי על מלכות כי מלכות היא כבוד ה' היכל ה' והיא בסוד מקדש ו"ל בכוונת שלמה דף כ"ה ע"ג ולילה כיום יאיר בכוונת שלמה לרמז אל בינת הנהול כי לה יהיה חשך כיום ולה יהיה אור הלבנה כאור החמה רמז לה לתלכות המכוונת בשם לבנה כאור החמה רמז לת"ת הנקרא חמה. דף כ"ה ע"ג

והוא סוד השסוק ולילה היינו מלכות כיום היינו ת"ת יאיר ע"כ ע"ל שהתרכתי ומזכן מאמר הנ"ל ומאחר שם טעם לדרוש בתחלה על פסוק הלה פקודי המשכן סוד חכמה ותבונה ודעת ואח"כ ובי' ההו ונו' רק דבר ר' יש קושיא כי אית בכתבי כאר"י ז"ל הנה נתבאר שהשרש שהזכיר הוא מקדש הוא בינה ומאחרי שהנה הוא בינה ומאחרי תלמוד בבריה ומאחרי הקבלה בתלמוד והיה נראה לאחדא בהיפך כי אתור שבכתב הוא עליון אתור שבע"פ (כי הלא תור שבכתב הוא בסוד (ו') ותור שבע"פ הוא תלכות (כמבואר) לך העבין הוא כי בתלמוד יש שם כל מה שלמטה מהנו ושם תור שבכתב שהוא מקדש עם משנה עם תלמוד קבלה לך בבריאה יש מקדש משנה ותלמוד וחסר משם עבין קבלה לבן בקבלה שהוא בתלת לבדו מקדש תלת על שם קבלה וכן בבריאה נקרא מאחרי תלמוד לפי שבעשי חסר המשנה ואין שם מקר בלתי סוס פי' ולבקהוא יותר נדוש מכולן ע"כ. וזה תבין מ"ש סוטה' ע' תקכ"ח ה' והיה כעין שתגל פלני מיס מה שין תית ביה שרשין וכו' לף מלי דאוריית' תית בהו פשטי דקרא דרשא וכו' חיקסתיימין וכו' וכי כעין ודאי ואי לאו לאו היהו חכם בחכמתא ע"ל: ולפ"ד מובן כי הלא מאחרי שהם מעולם התגלו כולל הכל. והנה תית בפ' ברחשי ק"ם ה' ר' שעור אבח הא אתנלי א' ברח עלאה וכו' ח"ל א' עלאה לעילא מן א' דתית לתתון דרח דכרין ותית לתתון זוטרין ותית א' מתתון ביכוני ואיכון אדם דבריה אדם דיצירה אדם דעשיה ועליהו אתמר כי נבה מעל נבה שומר ונבוהים עליהם ואיכון דבריה לאיכון לבושין לאיכון דתילו והאי איכון אור לבוש עלין ואיכון י' מתלבשין בעשר ואין דתילו' אתרו לאיכון דבריאה דאתלבשין בהן בעשה אדם בעלמיהו כדאוקימנא כל ספירה יהיב ביה חולקיה מלנו ומלבד ואם חסר חד מעשר ספירות דלא יהיב ביה חולקי' לית הוה מתלבש בכיהא דאדם ובזוהא דהך אדם כל ספירה וספירה נטיל חולקיה מיניה ואשתאר חי"ן ורזא דמלה ומותר דאדם מן הבהמה חי"ן וכנ"ל דאתרו מאחרי מתכיפין אדם ביקר כל ילין כמשנ"ל בכהמות כדאתו ונו' אבל עלת העלות כד ברח ליה כד"ת וייצר י' שהים ונו' וייצר כב' ניורין נזורא דאתנה דאיהיו יהוד וניורא דשקים דאיהיו יתיה ודא איהו וייצר ה' שקים ולבתר עבד ליה מחכה דהוה דאתתר מפרין בהדמה ודא שביעאה תתאה וכו' ח"ל שעור אבח בתר דדעות מפרין בהדמה ודא שביעאה תתאה מלין בתנלייא מאי אדם דברח עלת העלות כד ברח ליה כד"ת וייצר י' שהים ונו' וייצר כב' ניורין נזורא דאתנה דאיהיו יהוד וניורא דשקים דאיהיו יתיה ודא איהו וייצר ה' שקים ולבתר עבד ליה מחכה דהוה דאתתר מפרין בהדמה ודא שביעאה תתא

וכבתבי האר"י ז"ל על פסוק ואתה הודד עדיך מובאר דע שאפס היה בחי' חד"ה וכיון שחד"ה הר כלול כל הכאמו"ן וכן אפס הי' כולל כל ישראל והכה כבריאתן לדם כתו' כל רבים כעפר לא כן בכל האחר לא יהי לזה יהי רקיע לעזן יחיד שלא המתיחל העלין בדא הבריאה אין בעולם הבריאה כאן להשוות שלא במדרגת לבד ולא לתעלה ממנו וכן היפוך העזיה לא עשה כן ש' האדם ברכה ויוכל להזיע כל העולמות וקשר אותן בכלם ומשיפה דחית' בזוהר ברכה המתיחל שיתנו לו כל העולם ועולם חלק כרצונם כדי שכולן ירחמו עליו ואם יזכה יגילו וישמחו בו כל הברואים: ולכן רמה שיתנו חלקם כזה שיתייחדו וז"כ דעשיה ויתנו לו מחיות הפנימי שבהם כפש וכן ע"י יחוד וז"כ דיצירה רוח דיצירה וכן מן הבריאה הכאמה וכן בעולמן למטה וכן מעולם התילות כפש מלכות רוח מת"ת כאמה מכינה חיה מחכמה וע"כ לחזר בעשה לדם לעזן רבים שכתיישן בפתילת של מעלה עליונים ותחתונים • שיתנו מרצונם חלקם בו וכן הזיע לדם מכולם עד כאמה לבאמה מן חכמה דתילות ולכן כשחטא לדם פגם עד המחשבה (וע"ל מה שכתבתי בסוד זרקו סנולתא) וכשתלקו ממנו כל הכחו' שהיה לו ולא כשאר בו שלא כפש בלבד ואו ירד למטה והוצרך להתלבש בזה החומר העכור ולפי שהזיע לדם קודם חטא עד המחשבה לכן קדמו לד"ם בנו' מ"ה מחכמה הוי כ"ח מ"ה (אפס קניהו בנין דנלותא תיהי מזה ודע שכיתתי ותורייתי דף קכ"ה לא מרוך הפסקה ביניהו: (לכך תיתא בח"ת סי' קכ"ו ע"ש) ומרוך לבלקו תורה ומזה בדחיתו ודחילו: כמה דלקמיהו רזא דף שמי עם י"ה שם ס"ה מנות לא תעשה זה זכרי עם (ו"ה) רזי"ח מנות וכו' ישראל דסליק ביו"ד ה"ח וה"ו ה"א וזה דמלה ישראל עלה במחשבה לבריאת מחשבה חשב י"ה וביה תשכח שתא קדישא ע"כ) וזח"כ כשחטא בתיעטה קיומיה שכתלקו ממנו כל הכחו' שו והכה כשבא מזה חזר בתיעזים הטובים וזכה בכל הכחו' כאר"ה עד שיתא כי בחי' ח"ת עדיין אין מי שיזיענה עד לעתיד לבא וזהו מה שאנו דהיינו לדם עלאה ומה שם בכו שהוא בחי' מזה (ע"ל ותבין פל זה והכה בחי' זו דחטא הזיעה מזה כשקבל התורה לבל עדיין בחי' לריך לכפין לה זכה וכן תיתא בתקוניס ותחסרהו מעט מלאיס דף כתר לבל לעתיד כלומר על מזה ישכיל עבדי יהוה מלברהם וכשא וכו' מלדם לותיות מת"ד כי אז ישוב בחי' ח"ת מה שלא הזיע לדם (וסוד זה ככר הלרכתי בביאור מאמר פ' וישב ע"ת"ט וכפ' פכחם ע' תכ"ו וכפ' בראשי ע' קכא והנה תיתא בכתבי האר"י ז"ל נס תכוין כי הלא בתרמו בסוד יזדוח מזה בחיבת חלקו שכשעל"מ מזה ש' האר כתמל שלא שפי' חלקים של תורה שהוא סוד (א) דבתיבת לדם את לנוס וכשחטאו ישראל את העגל כתבדו מיהו בעון ישראל: ואו כשאר לו חלק (א) לבד מכל שלא חלקים ולכן (א') דיקרא זעירא ותחסר מזה לא חטא לשיתבדו ממנו • רק בעון ישראל לכך הקב"ה משלים לותם שיו והם היולרות והכתריס שהם עדיין של ישראל • שכתלקו מהם בחורב ונטלם מזה אחר כך להשלים מה שנחסר לו בעבורם • ולחכם בכל ערב שבת חזר מזה לקבל שלש חלקים ונטלם בסוד תוספות שבת ואו הוא מחזיר כל הכתריס של ישראל להם • ושלו הכתריס יורשים ישראל תוספת שבת ע"כ •

מחז' פ' פכחם ובזה תבין ○מחזר פ' פכחם ע' תיט"ז ז"ל ותבאין ולחזרתין נפש ע' תמ"ח יתירה בשבת לכל ישראל כאחד אחד מיהי אחד לכל בר נש כפי עובדוי ואולפיכתא מוק"ו דתיובתא דכל ישראל כאחד בכל זמנין דאזדמן כלהו מתקבלי הה"ד כיהו"ה שהיו בכל קריאיו שיו דשם יהוה מוכתר עלייהו בכתרא דחיהו כתר עלין ואחי חיהו בשוה יתירה דכל ישראל בשבת ויומין טבין וכנ"ל תקיפו בכל יומין למיתב בשם יהוה דחיהו חותם דכל ברכאן דנלותין ולא לחזרין יוסף ובלא כתר ובשבת תקיפו למיתר מוסף כתר יתנו לך יי שהיו אחד לכל לחד ואחד מישראל הכי נחית ליה נפש יתירה כפום דרגיה דליה וכו' וכבל אתר חסיד יהבין ליה נפש יתירה כפום דרגיה דליה וכו' ובכל אתר נפש יתירה מתלבות ואי לאו הוו כל מבל אזדות יהבין ליה כתר בשם יהוד היו"ד שהיו וכו' ע"ל • ומסיים וכנין דעלת העלות מוסלת ומכוסה בהאי כתר ואתפשט בשם יהוד בשבתות וימים טובים ליה סולטניותא למשל ובכתא וכו' • ועוד שם ע' תמ"ט קיימו תבאין ואחזרין ואחזרו דעיל מהימנא לתת הוא שקיל לכל ישראל מבל אזדות טבין ודאי בך הוא דאתאמר לון קדוש היהוד שהיו לכתר לבל אד ואד מישראל וכו' ע"ש: והנה האר"י ז"ל בסוד פעמים לעיל ע"ש: שאחר פרשת בראשית ע' קס"ח וכך קריבו לטורא דסיני כחית (א') מן בראשית דאיהי "אלהי אחזת תאירון ואשתלים לילה בכל תקונין דילה וכו' ע"ש: דלפי הענין מסתבר דוכו' לקבל גם מן תריך לאפין סבקדיה כתר • נס עיין בכתבי האר"י ז"ל כתבתי לעיל קצת מזה ע"ש • ולהיות שם נ' תנין יש לאדם כנגדו בפש רוח ונשמה ולהיות שהמורם הוא ה' נבורות (עיין נ"ב לעיל) לזה יש נשמה לנשמה שנשמה חיה • דכתיב ויהי אדם לנפש חיה ונס כן יחידה ואס תאמר למה נ' שלא וסרטים ומורגלים בפי כלם ואותן הנשים דקיימו יחידה וחיה כ בעלמים • תשובה שהצדיקים בתורה ובמעשים טובים ובפרט בשמתעסקין בפשיעור קיומה הוא זוכה לחיה ואס יזכה יותר יזכה גם ביחידה לחכמה לפילו משה רבינו ע"ה לא זכה כה כי אס לותן היחים שהיה במרום ותכף לחר שחטאו ישראל חורה ופרחה היחתו ונרם שכינת לוחות וכו' עיין בח"ת לקטין כפי' אוה נשמה שכתת כי ואם כן לפי זה בחיבת שנם משה לא היה לו רק מן חכמה שלמה כפי מה שכתבתי לעיל בסוד מ"ה שמו ומה שם בכו ע"ש כי משה היה כלול מכולן ע"ל: ובפרשת בראשית ע' קכ"ח וקכ"ט דף בשבת מתן תורה כתשלה משה שש חלקים של זוה כמו שהקדמתו לעיל • וכך קריב לטורא דסיני בחית (א') מן בראשית דאיהו "אלהי אחזת וכו' ישראל דסליק בי"ה ה"א וזה דמלה ישראל עלה במחשבה לבריאת מחשבה חשב מ"ה ובזה תשכח שתא קדישא ע"כ) וזח"כ כשחטא בתיעטה קיומיה שכתלקו ממנו כל הכחו' שו והכה כשבא מזה חזר בתיעזים הטובים וזכה בכל הכחו' כאר"ה עד שיתא כי בחי' ח"ת עדיין אין מי שיזיענה עד לעתיד לבא וזהו מה שאנו דהיינו לדם עלאה ומה שם בכו שהוא בחי' מזה (ע"ל ותבין פל זה והכה בחי' זו דחטא הזיעה מזה כשקבל התורה לבל עדיין בחי' לריך לכפין לה זכה וכן תיתא בתקוניס ותחסרהו מעט מלאיס דף כתר לבל לעתיד לבא כלומר על מזה ישכיל עבדי יהוה מלברהם וכשא וכו' מלדם לותיות מת"ד כי אז ישוב בחי' ח"ת מה שלא הזיע לדם (וסוד זה ככר הלרכתי בביאור מאמר פ' וישב ע"ת"ט וכפ' פכחם ע' תכ"ו וכפ' בראשי ע' קכא והנה תיתא בכתבי האר"י ז"ל נס תכוין כי הלא בתרמו בסוד יזדוח מזה בחיבת חלקו שכשעל"מ מזה ש' האר כתמל שלא שפי' חלקים של תורה שהוא סוד (א) דבתיבת לדם את לנוס וכשחטאו ישראל את העגל כתבדו מיהו בעון ישראל: ואו כשאר לו חלק (א) לבד מכל שלא חלקים ולכן (א') דיקרא זעירא ותחסר מזה לא חטא לשיתבדו ממנו • רק בעון ישראל לכך הקב"ה משלים לותם שיו והם היולרות והכתריס שהם עדיין של ישראל • שכתלקו מהם בחורב ונטלם מזה אחר כך להשלים מה שנחסר לו בעבורם • ולחכם בכל ערב שבת חזר מזה לקבל שלש חלקים ונטלם בסוד תוספות שבת ואו הוא מחזיר כל הכתריס של ישראל להם • ושלו הכתריס יורשים ישראל תוספת שבת ע"כ •

מחז' פ' פכחם ובזה תבין ○מחזר פ' פכחם ע' תיט"ז ז"ל ותבאין ולחזרתין נפש ע' תמ"ח יתירה בשבת לכל ישראל כאחד אחד מיהי אחד לכל בר נש כפי עובדוי ואולפיכתא מוק"ו דתיובתא דכל ישראל כאחד בכל זמנין דאזדמן כלהו מתקבלי הה"ד כיהו"ה שהיו בכל קריאיו שיו דשם יהוה מוכתר עלייהו בכתרא דחיהו כתר עלין ואחי חיהו בשוה יתירה דכל ישראל בשבת ויומין טבין וכנ"ל תקיפו בכל יומין למיתב בשם יהוה דחיהו חותם דכל ברכאן דנלותין ולא לחזרין יוסף ובלא כתר ובשבת תקיפו למיתר מוסף כתר יתנו לך יי שהיו אחד לכל לחד ואחד מישראל הכי נחית ליה נפש יתירה כפום דרגיה דליה וכו' ובכל אתר חסיד יהבין ליה נפש יתירה כפום דרגיה דליה וכו' ובכל אתר נפש יתירה מתלבות ואי לאו הוו כל מבל אזדות יהבין ליה כתר בשם יהוד היו"ד שהיו וכו' ע"ל • ומסיים וכנין דעלת העלות מוסלת ומכוסה בהאי כתר ואתפשט בשם יהוד בשבתות וימים טובים ליה סולטניותא למשל ובכתא וכו' • ועוד שם ע' תמ"ט קיימו תבאין ואחזרין ואחזרו דעיל מהימנא לתת הוא שקיל לכל ישראל מבל אזדות טבין ודאי בך הוא דאתאמר לון קדוש היהוד שהיו לכתר לבל אד ואד מישראל וכו' ע"ש: והנה האר"י ז"ל בסוד פעמים לעיל ע"ש: שאחר פרשת בראשית ע' קס"ח וכך קריבו לטורא

לכך לאחר פ' פקודי וכאשר התרכתי כמעיך ויקרא אלף ושירת לרמז
כל סוד הכ"ל שבתלה כשעת יתן תורה היו הלוחות משה א הכ"ל
כי לו היתה ואלכל אין הענין ואי לעולם רק מכח חטא ישראל וכו' כשברו
הלוחות דחיילכח דחיי וכיתן לפס תורה מעין הדעת עו"ש: אבל שלח
יאמרו מכלן דכתיב א' מכח חטא ישראל דלמה יאמרו מכח חטא
משה לבדו הלא אתיה בדברי רז"ל ויבושו אחר משה ונו' אבל אתיה
בפ' ואתחנן ע' תק"ם ואתקין משה חמש ושבעין תיקון כנגד
דסכוקת דיהודה שמא ישראל יי' אלהינו יי' אחד ואימתי כ"ה אתיקון
נלמיפין ויתקנון כנגד דלעילא יעקב בעת לאתקבא לאתיה כנגד
דיהודה ואתקין בב"ד ואימתי כשמעל"י ולא אמלים לב"ם אתיקון בנין
דשכוקת אתקין משכבת כיון דאתקין ומסתלים אלא דקוה
כפיק ויניק כד אמלים לה אלילה אלא בב"ם אתיקון לאחוזה דהת
אמלים דת כנוכת דלעילא כדכתיב וידבר יי' אלי מחלב מועד
לאחר ונו' וע"ד ב"ם ואיכן לאמלית אקוכת דמקדש וכל הכי אתיקון
לוקוניכת באימתן אלילין דאולביכת אמר וכיון דמשכבת אמלים
באימתן שין אקדי כ"ם כיאודת דאלימו דמשכב"ע ואתיקין יפרכוב"ם
כתיב רוח דאלימו דכל משכבת ואתקוכת דילוק חמש ושבעין לקבל כ"ם
לאתון ואתרם וכבילוים וכתובים וכו' ע"ש. ולסוד זה ליכת לאיתי דא'
כאתעבד אכח משה דאלת אמלים ומה ליאודת אלים וכב"ל שלח ע"כ אומת
חטא ישראל וכב"ל. ואתב לאכתוב אה דאתת דבדברי רז"ל ויפול משה
על פניו אלאל אחזדוקו אותו באתת אים לבאודת אקשה משה פעולם
עשה הוה לאכל כלע"ד כי אתיה ב"ם כלל ומשה ישראל בשנים ויקל
היום לוכות ש כמות מוכח ונו' ויאמר יי' אל משה קח לת כל ראשי העם
והוקע אותם ליהוד כנד השמש ומשב חרון אף ב' מישראל ופי' רש"י מנד
השמש לביכוי כל ומדרש אגדה השמש מודיע לת החוטאים העגן נקבל
מובכדו והאחר אחרת עליו ע"כ. ואית' כי פני משה היה פני חמה
ויסוגיא פני לבנה ולכך חשדו אותו לבל אלא שסברת היה שם פחות
נפני חמה אין משמים כיון כשאר חוטאים אז אף היו מפל היה חמה
אורחת עליו אלמשלה משל"ם לא היה אחמה אין שמים רק הוא היה
לפסקליות המאירה כי וכה לקלסתר פנים ואז אותו היום היה
מוכ השמש ולא אחזורין לכך לשראות זה ויפל משה על פניו וכשכפל
לא ראו שום אור: והנה נ"כ ויביטו אחרי משה דייקת כי אכח זה ידעו
שם אחמת חטא זאחה עליהן השמש אותו להראות שוכה משה לאקבלקריה
השאירה: כאמור לדברינו משה השלים אחוד וטעכ א' ואירא אכת
ישראל וכאמור אפורש בפ' כראשית בסוד אכבי שים כב"ל ו"ל ואימתי
לקבל כ' עייניו דכסון תרין דאינון כאתו כיאת ואחתי כאתו בנין
דאוריית' אתרין לאתין אלין הוה משה כאתו לישראל ולא זכו כסון ו
ואתכרו וכפלו ודלא נריס אבוכת דבית ראשון ובאי וכו' אבל אמר
יאמר אלאחר דרמז למו בא' ואיר' סוד אורבנות הכ"ל כי אז כפלה
וכתיב כפלה ולא אתוסיף קום בישלת ישראל. ליה אכיית שם בפ' הכ"ל
ע' ז' בסוק בפלה ולא אתוסיף קום ע"ש כאחריכות לאכם קניכו בכלהו
נלות' דישראל לכלהו שוי ואמת ונקיו וכלהו הוו ישראל אייבין לקב"ה.
ואתולת ישראל הוה אבת לאתרפה כאהוה ואמת דנור עלה והאתת
בנלות' כאחלה דת לאו הכי וכו' שלח קב"ה יאות כידאה ויוקים לה
ויאמיים כאלה ויאיב לה לאילילא ות"ח דהכי הוה דהת כאיב כפלה
ולא אוסיף קום וע"ד כאיב ביום ההוא לקים לת סוכת דוד הנופלת
אבי לקים לת סוכת דוד הנופלת וכו' דאמרים הכא אלכן יבא לך
לאקאת לך וכו' ולאחזוכת זוכת עלמין ע"כ וכב"ל דף קל"ב לת
כאחלה דת עמודה דאוכניאתא ליהי אחת נטע דלי בת זוגי ולא
אוה אכיה לעלם ואבת עבודה דילי ואין לנקין בפ' משה אחר
אמרה אבה אבין כל זה האמור. ולזה אכיית אכף פתח ואמר ויהי
קול השופר הולך וחזק מאוד משה ידבר והאלקים יעננו בקול וכו'.
וע"ל בראשי אחיר זה פי' אוסיפן ע"ל. והנה אוריית' יהכת נפקי
ואחתי דת דאיהו כלילת כל אחר וש"ד לותי קדישאה אכחי אתר הוו
נדת סוח רוח דאלה דכתיב אדות על הלוחות לל אקרת אדות
אירות משה אחר דכל אחרו כיה אלית וכו' משה ידבר והאלקים יענכו
בקול בקולו של משה בסוה קול דאחיד כיה משה ע"כ והו' כי אית'
בפ' ואתה ע' ר"ח אן כי ישראל לא שאינו שלי ואיך ישמעני
פרעה ואחי ערל שפתים ונו' שלח רוח משה אחיה אלא דיבור דאיהו
אלה דילוה הוה בלותא והוה אחים לברם אלין אחר. ואיך
ישמעני פרעה בעוד דאלה דאלי אחיי בלותא דילוה. דהת לית לי
אלה הת אחת אלה אלה יתרא דאיהו בלותא וכו' ת"ח כל משה
דבור הוה בלותא אלה אחים אלה הוה ... ים בלא קול כד

אחר פ' אחרי ע' קל"ט

אחת' ואתחנן ע' תק"ם

פי' ויפול משה על פניו אלמ' שחזדוק בת"ח

פי' פסוקים בפ' בלק

אחר ויקרא ע' ז'

פי' מוספת ע' ח'

אחר פקודי ע' תס"ו

אחר פ' אחרי ע' קל"ט

לזה לאחר שאביאת כיום ההוא לקים לת סוכת דוד הנופלת ונו'
הנה אלכך יבא לך לאילילא ולאחזוכת עמך זוכת דעלמין
כמ"ש ד"ם ואתשתך לי לאחוכה ונו'. ואזי יתוקן הכל מה שהיה אחלה
אלא בלה דבור וביכה שהיה אזוכית לאחרות כי זה לעומו בפרשת
בראשית ע' מ"ת פרשה תכוכית ויהי כי יביאך ונו' דת (כ') פיכלה
דאחשת דאחת דילה תנו (י') באחשת פתאן לאכסדרהן
ואחדרין שתיתין דכיפ הפוח עטר דעביד (י') בהאי פיכלא ל
לאחשת כה קלא לכפקא תנו דת בנין דשופר דת הוא סתים בכל
סעדין ואתת (י') ופתח ליה לאחקא אכיה קלא וכיון דאחפתח
ליה תקא ליה ואפיק אכיה קלא לאחקא עבדין לאחרו. ובאתקיעו
דשופרא דת בקנו ישראל מאמינים וכך זמין ומכח לאחרת לסוף יומיא
ע"כ ע"ש: ולזה קאמר מה סיפן יפו ויקאמר קרי סיפין אחד
קול השופר פולך נחוק מאד ונו' ויקאמר עוד קול דאקרי שופר וכו'
ע"ש. וכאשר כבר בתבתי לך לעיל ולאלה תראה ע"פ מאמר פרש'
בראשית ע' ק"ם: ע"ש: ועוד סיפן ליה הפסוק משה ידבר והאלקים
יעננו בקול וכי' כ"ל:

אבל הקדמנו לעיל כי פרק לאקאת על ידי קוד שהוא לילה
דאחיי אות (ו') שהוא כיכה (ב"ן י"ם) כי לו (ו')
אקים (לה'). לזה לאחר שאמר זה מביא שאמר אקם
ויקרא ע' ט' פתח רבי חנא ואמר כתיב ובת כפן כי אקיה לאמכה
ונרושה ואיה פין לה זכאה פולקיהן דישראל ופו' ובת כפן דת כ
כשאתת קדישת לאקבדו כדאת דאלכת ואטרוניאתא דהת לוקמוה
כשאתת קדישת אוונת דאלכת ואטרוניאתא בפקת ובנין כך נופת
דלאתת אלכה ואוקבת כך היה כשאתת לעילה וכו' עיין שם בדברים
כפלאים:

ואקאמר עוד שם וכל זר לא יאכל קדש לית ליה חולקא אעיונת
דלעילא דאית ליה אכילה דכתיב אכלו ריעים (הייכו סוד יחוד אכיה
ובילה סוד אונת שלים כי אביכו שיוון) וקרית בלעון אכילה דכתיב
אכלה ואחתא ליה ואמרה לה אעלית פון כי שם כפר' כל ע"כ אכלו
ריעים לעילא אתו ושכרו דודים לאתת אתר שלאה דאיכון כאחדותא
בחדותא דלא אתפרשים לעלמין אלין לקדוש ריעים הה"ד וכהר יוסף
אעדן ועדן אכאה ואחי אחר כיכה לה אתפרשן לעלמין וכו'. ואבין
סוד זה ע"פ מאמר פ' אחרי ע' ק"י התרכתי בו ת"ח ונכר יונח אעדן
להשקות את הגן וכו'. בשעת' דאוזונת אעמי' כאונת שלים וכו'. ע"ל
לכך קאמר לה יאכל קדש לית ליה חולקא אעיונת דלעילא דכתיב
אכלו ריעים דלעילא עונג דקב"ה וכאי שוכא אריא באתר דשרי כד
ריחוח דקרבכת סוה שלים (זה"ל בפ' פקודי ע' תפ"ו ות"ח כלא אתעביד
ברוח דאיהיכותא לאסתפקא דת בדת ולאסתלקא לעילא מאן
דאתגדיך עד אין סוף אר"ש אחיות ידי בפלותין לעילא דבד רשותא
עלאה לעילא לעילא קיימת על סהוא רשותא דלא אתיידע ולא
אתפם ריחוח דסתים יתיר לעילא (סיומו ריחוח דעתיק יומין כי כתרין
ריחין דת"ת אתאר ביה תרין ריחין דת לגו מן דת ונגד ריחוח דעתיק
יומין אתאר דת לעילא מן דת ואלי ריחוח בקדמת ריחוח דלא אתיידע
ובכתבי אחרי"ל ובפה סתיק הוה הנקרת ריחוח דלא אתיידע מה
דהוה בריחוח דת ואיה העלינכו שבכל ריחין נאחרו לת ידע

ר"ל כי הוי ריש' וכו' העתיק עצמו היכן יכול ליה' ולהשיג את הת"ס
אשר בתוך ריש' דף ע"כ. ולזה קאמר ריש' דסתים יתיר לעיל והנו'
ריש' לעיק מאן דאסיק ולא ידיע ובהיר מה דכהיר וכו' וכדין דף כהירו
דאתחזה לגלא לתתיידע בטש בכהירו דפרים' ובהרין כחד דאתעבידו
תשעה היכלין להיכלא לגו היכלן ריחין וכו' ולא חיית מאן דקיימ' בהו
רעות' דכל ט' כהורין קיימי כלהו באתחזה וכו' בגין קיימין כל רזין
דמהימנות' וכל היכלן כפורין מרזא דאתחזה ולתתא כלהו לקדקן ת"ס
(והו' הלא התרכתי בסוד ת"ח שהו' רק ט' ספירות ע"ל דף ב' ע"ד
ואתם קניהו עוד בכתבי האר"י ז"ל ובריך שתדע כי עיקר שם זה של
ע"ק הוא הת"ס המתלבש תוך הכתר דאצילות ואותם הת"ס הזה
הוא הת"ס עצמו רק ת"ק שהו' נקר' ת"ס בערך עולם האצילות אשר
מטבורו ולמטה הו' מתלבש תוך ע"ס דאצילות ותחלת התלבשותו הו'
תוך פרצוף דעתיק הכולל כי' ספירות שבו וסדר התלבשותו ע"ד לוין
מלבים נוקב' דו"ה לת"ת ו"ה מטבורו ולתת' והיות שזהרנו כי הת"ס
מתלבש בנו ג"ר ודאי כי ת"ס מתלבש בחיצוני בתוך הנ' דיעין רק
בריש' דכלהו שהו' העתיק ורישי' תגיב' מקבלת אור הת"ס דרך מסך
ריש' עלאה וריש' תליתאה מקבלת דרך מסך הנ' דיעין לך להיות
כלם בחי' דיעין לזה לאחר ת"ס מתלבש בכלם כי שו"ת מקבלים
אור הת"ס יותר משאר אצילות ולאחר בשן קיימין כל רזי ד
דמהימנות' וכו' וכ"ל דף ב' ע"ד שהו' חיות כל אצילות ומסיים כד
נהיר אתחזה ולא ידע ואתעיף גו כיהה ובהיר לעילא ועל דא
בדא עד דאתכלילו כלהו כחדא (פי' שם זה האחור ע"ל דף ו' ע"ב
ותבין מאחר הכ"ל) ובהרוי דקדכא כד סליק ואתקשר דא בדא:
ובהיר דא בדא כדין קיימ' כלהו ואתחזה מתעטר בחלין סוף סוף אהו' נהיר
דכהיר מיניה אתחזה עלאה דלא ידע ליה בה כלל לקדקי אי"ן דמוכיח
לאתעכח וקיימ' ובהיר לעילא דכהיר וע"ד כלא קאים וכלא חולקהון
דדזיקין בעלמין דין ובעלמא לתתי ע"כ: ולזה קאמר כ"פ ויקדא
תבילה לעיל עוכא דקכ"ה (פי' כדאי' בפ' אחרי ע"ק' כתיב פי' אחר
ויקרא ובגר יונק מצדן להסקות את הגן ונו' בשבת דמודעני' וונא שליח
היינו ע"י משמות הגדיקים וכאשר התרכתי לעיל וכת"ח נבוי קוד ק"ס
ואתי כפקדין מבוערין וכחלין ובהרי שבת' ירית הנו' לאחסנת' דאבוי
ואתי כדין הו' לאתעטא בהנו' עבוג' וכו' ולזה קאמר לבילה לעיל
עוכא דקכ"ה והאי עוכא שריא באתר השרי כד ריח דקרבנ' הוה סליק
ע"כ והו' לאשר בכר התרכתי כי כל יהודי' צריך להעלו' ממטה למעלה
עד ת"ס ב"ה ואז מלמעלה למטה כמשך עד ו' לילך' דחיי תפתח' ישרא
ואשם כל הנחלים הולכים של היס היינו מלכות ולזה מסיי' בנ"כ לקדי
ריח ניחוח ליי' ריח לשבודוני ניחוח ליי' אתאר דשבוע דעתיק לאסתכח
ועל"ד שעות' דילך' לתעבוכ כגון שעות' דשבודוני וכנ"כ ישרא
מבדבי לאתכוונו שבאמי' ומשעות' דילך' יתגלי לאיל אי' ויהיו כאחת
דמדיקי ע"כ והו' כי אחר שכתבתי לעיל והו' כפ' כי תצא לא תעשה
לת בעז הכתוב כי מיהו תיכל הוי טבדת תקים: לכל אחר יאחר
הלא הקדמנו ע"פ כתבי האר"י ז"ל כי להאי יחוד שליט צריך שיהיה לו
כפם רוח בשתי חיה כי אם יש לו בשתי וחיה הם כחיים ימנד ת"ו אז
בקדישים לתיש לקב"ה ובניש לתש לה' שהיכם מ"ד רוח וכפם וע"י
כעשה היחוד העליון בסוד תמו עוז לאלהים כי כביכול היתה צריך כח
ועוז מן ישרא ע"י מעשיהם והנו ת"ח אם לא יהיו בניהו נדיקי אחר ים
להם בשתות לעילות עד מקום ביהמ"ק ע"ל דף ל"ג ע"ג וע"ד לזה קאמ'
שם תכף עוד פתח ואחר הכה מה טוב ומה נעים שבת לחיים נם יחד
וכאין לחיות ישרא דלא יהיה לון קב"ה לרברב' אלו לשליח' שלח ישרא
לחיזון ביה והו' לאחיד בהו ומתביכות דלאחן קדיש עבדיו הם"ד כי לי
בני ישרא עבדים עבדי הם (היינו מיד כפם מתלבות עיין סוף פ' בהר
לעיל דף כ"ד ע"ג כתבתי בביאור נ"ל שלא מיצאתי הקור ליעק' ישק' ומשכי
לא שיעקו שם יעקב שלא ישרא עיקר ויעקב טפל) לבסוף קדיש לון בני
היינו כשזוכה לרוח מן לילך לחיי לו מיד רוח וכפם נקדישים בניש.
לבתר כשזוכה נם לנפשה ויחיה לזה קאמר לבתר קדיש לון לחיים הם"ד
לחיזון לחי ורחי וע"ל דף ו"ל מבין מסוד הזה. וח"כ יש ביישרא שיזכלו
לכוין בסוד הכ"ל ולזה תבי' תבין וכוזיב' קדיש ה"ק מבה מה טוב ומה
נעי' ונו' שיש דא קב"ה לאחר את לחיותו דא כ"י וע"ד מבה מה טוב
ומה נעים שבת לחיים נם יחד קב"ה וכ"י נם לרבות ישרא לתתא כי
ז"ל נם כלאחר יש יחוד לא"ו וכ ושולין מ"כ מן ז"כ נם כשזה לבשה ובשה
של הקדיק עולה עתיקא לסוד מ"כ) ולזה קאמ' מה טוב ומה נעים שבת
לחיים קב"ה ושכיתי נם לרבו ישרא לתתא ולזה תבי' תבין ותקדי
ת' והנה קב"ה לא תקדי ת' ורוח דילה כ"י בגלות וקב"ה בגלי ן ש"ל

ר"ל וכו' ואיתיתי לקדי לאחד בשבת דאתעדכת' תשתכח בית בחלבת
ויהודונון בחלת הת"ד והיתה לה' לחלוב' יתן חלובה דת כ"י דאלבת
לתקשר בה כדין בין הכי יהי' ה' אחד ושמו אחד ש"ב וכו' ע"ש: ולזה תבי' תבין
לאחד זה פתח ר' ואתר עבדו את ה' בשתחה ונו' שתחה דת כ"י ושתחה
הת תוקעוה דכתיב כי בשתחה תגלו ואיכון ישרא לבפ"ן נלות' בהאי
שתחה ואחי לחיזי כ"י ע"כ. רק לזה צריך לידע סוד ה' ערוך כדי לייחד
ייחודים כדי שיהיו מריכו אחר שם לעיל דף ה' ודף כ"ב כ"ד ל"ג
לכן תבין בע"ת ת"ח קב"ה לקדי שלום ושיים שלום ולתקשר כלא
בשלום (היינו לפי מה דאי' בפ' ויקהל ע"ב ח"ב וב"ב מסוד הייחודים
דמסיים כדין קב"ה קדי לי' שלום וכל יומוי קדין לי' שלום לשיל בנין
דאכלילו ולשבר לתשבוכית' לתתא כנוזכ' דהנו' שלום לעיל' (ר"ל כי
ח"ו אם בחחדות' ת"ב לעולם שם שלום מיש"ב במלבות לכך קאמר
קדין לי' שלום לתתא כנוזכ' דהנו' שלום לעילא שם תוכה תבין ועיין
בחומר פ' יקון ע' תל"ט על פסוק וכל נתיבות' שלו' והנה שם מלרוך
בסוד י"ס בכלל ובפרט כדי לידע סוד היחודים: לכל האחרתי לעיל
ע"פ מאמר פ' קדושים ע"ק ה"ב כל יומא אית ליה נדר מלבר דלא
ייעול כל בר נש לההו טוב וכו' וכנ"ל מ"ש לחיין חייב' וייעל למנדע
דוזקדושיית' כמה אלאלי תכלה דאתקריאו חבר ואתלה כחבי' ועקבי'
חיות ברח לתקריאו ומתלבלים מחשבתיה לזה קאמר כפם כי תחטא
וכו' ע"ל דף ל"ט בהריכו מאחרי הכ"ל בסוד ונגלה החכמה בלאר
ולזו כשעשה תשובה יוכה נ"כ לסוד התורה ולזה מסיי' לכל יומין דאיהו
טוב כל לחיין כדאיתין לחיין למהויה וקטיגור כעש' סניגור וייעלון ליה
לטוב הנהו וכו'. לכל חש יקדי לך לזה כתבה התורה הכל לדוך לבושי
לזה בת לאחדין ס' מ מאחרי לחם קדישו זאת תורת העולה פקודת
לעשות העולה כמשפטה ועלה לאחר זאת תורת העולה חמם לחיים
הוו כתתין על קרבנת חם לוכל ולחיו זותה וכו' לקבלייהו לחיון זאת
תורת העולה חד היא העולה ב' וכו' ולחוקתה מאחרי מתבייתין עול כולה
סלק לנהוה ודא ביכה (ס) חגם מריות דילה מלבות בת יחיד ונחרת'
כבוד יי' כאש תוכלת וכו' ע"ם וע"ל דף ל"ח ע"ג וע"ד שהאחרתי מן
עדב רב דבנייהו נחיך לבסאה רון דאוריית' עד דאתעבדין מעלמא
כי כל זמן שיש עדב רב הדי קיל כשובבה בין החוחים: והנה כבר
האחרתי כי הין בן דוד בא עד שהעדב רב יתגלגל מעלמא' כי הם שלוה
שבעוכה. ולכך אביא בפרשת כי תצא ע' של"ח כד בעה קב"ה לאחזק'
שובבה ולקיים לה מבבייהו כדין יבשו חוחים וחודריקו ואחעניהו ולא
אתחשבו לכלום. עיין לעיל דף ד' ע"ד מכח עדב רב וכו' ע"ש:
והנה לעיל דף נ' ע"ג ביאור מאחר פרשת שמיני שתח ר' יהודה ואחר
כאכובי בחשיות בנשת ישרא לאחרם דת בגלותא וכו' ע"ש
ונם לזה תרגם דף י' בסוד ו' רבתי דבתיבות נחון נ"כ פרשת שמיני
אחר סוד זה הוא יתגו מריכו מריכו ו' ע"ל דף ה' ולזה הטעם סידרו
זה הסוד של סאכובי בחשיות כפר' זו להרחות להם שבלן בפ' שרצים
יש ל רבתי נם ו' רבתי בסוד יתגו מריכו מריכו ו' ע"ל דף ה' ודף ו'
ע"ג ודף"ו ודף"ב ע"ג וע"ל דף כ"ה מסוד ל ומיכה זה תבין שסידרו
סוד זה של סאכובי בחשיות כלון דוק מיטב דף כ"ד ע"ב בסוד יתגו
מריכו ועלין בשמים ירעם בשעתא דלעילא דעתיקא שריא עלי' כדיק
ירעם ותבר חיליהון עיין שם דבר נפלא ולכך יהי' הנחולה דוקא ע"י
יצחק כזה תבין שסידרו כלון של סאכובי כנ"ל כי יש בפרשה זו שמהבר
בשרצים ושם הוא ל' רבתי ו' רבתי וכו' ל בכל פרטי לזה הסוד מכיא
כאן ע"ם בתחלה ז"ל ר' יוסי פתח ואחר כשובבה בין החוחים כן
דעייתי בין הבנות כשובבה בין החוחים דת כ"י וכו'. וע"ל דף מ"ז ע"א
מה שכתבתי על פסוק הזה כתפות בעני השיער כדודי בין הבני הביאני
ל בית היין תבין כזה מה שאביא כאן ז"ל סאכובי בחשיות וכנ"ל
מביא תבף אחר זה ר' יצחק פתח אחר חלב וכחיון יאכלו ישתו יין
כסיכם וכלון חיון ישרא דלחיון קדישין כל חיי עלוין דיתי כלא
תלין בההוא עלוין דלתי והוא לתר דיין דאכטרת שחרי ואקדי יין
דישרא בנין יין דישרא לאחרא ודא בדא תלי וכו' ע"ש בדף הנ"ל
ומכח זה תבין עוכא דשתין יין דעש"ו כאחור לבל שם הקדישו כי
ב תחלה יתגו מריכו ו' ואז נירם קרן ישעיהו דת כנסת ישרא לזה אחר
שאביא שם כשובבה בין החוחים וכנ"ל מביא תבף כתיב וכור רחמיך
יי' וחסדיך כי מעולם הימה וכור רחמיך דת יעקב וחסדיך דת אברהם
וכו'. ואי תימא יצחק לאחי לת לאחכר הכת חלת אשתאר ל
לאתפרעא מאיכון דשתקין לבבוי הם"ה עוברה את גבורתך וכתיב ה'
כגבור יצא כאיש מלחמות' יעיר קנאה יריע קול אף יגבר על אויביו יתגבר
דלת הוא יצחק דאתפלין מהכא וכו' ע"ש ולפ"ד מובן מאוד אחי סיזוך

ולזה מביא תכף שם פתח ההוא רבינא וחמר מלך במשפט יעמיד ארץ וגו' יתן מלך דת קב"ה במשפט דת יעקב דתיהו כללא דתכהן ותיש תרומות יהרסנה תיש תרומות דת עשו דלא תיהו משפט (ומוכן מה שכתבתי כאן מחמר סופטים ושוטרים יתנו כי שופט סופט זה יפציל דת ה"ת ה"ת וזה ירי' דת ו"ו פקוד כתר דת לדון כפיף כי יעקב הוא בוד ו') ת"ח כל יומוי דוד מלכא הוה מסתדל בנין דהאי תרומה יתקצר במשפט ויזדווגון כחדא ונס הוא סוד מה שכתבתי דף ט ע"ג על פסוק דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה ואת תרומה תצר תקחו מאתם זהב וכסף ונחושת וגו' תבין מעצמך ואח"כ בא ר' חנא פתח ואמר מי האיש החפץ חיים וגו' כמוך לצורך מדע וגו' סוד מדע וגו' מי האיש החפץ חיים מאן חייש אין חייש דחקדון עלמא דאתי וחיי וכו' ואחר זה מבי אות החיה תצר תאכלו וכתב שם כפרשה כתיב כוותי תדע כי אני יי' את ואת לקבלך לאתפרע מינך חוף הכי זאת החיה תצר תאכלו את ואת לקבליכון לאתפרע מכייכו דוק שם היטב כדף ת ע"ג ותבין בכל זה הרן שם שם אנ"י וכאן כתיב ואת כי לשם קניתו כפ' כח ע' קל"ט אני יי' כאן לכל לשלמא חנה טב ל לנדיקיא וכו' ואגוי לן לרשיעיא לאתפרע מכייהו לעלמא דאתי כאב"י וזהו כיומור וכסיל לא יבין את זאת כפרוש רשעים כמו שפר' ויניעו כל פועלי און להשמיד עדי עד ע"כ. וכאן אחר זה פ' תוריע אית ז"ל ע' ע"ט ויבדר יי' אל משה לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר וגו' ר' שעור פתח על משכבי כלילות בקשתי את ה"י אחרה קיד"ה ובשחת מיניה על גלותא בנין דקיק יתבא בין שאר עמין עם בהמת ובכיכת לעפרא וכו' ר' לכתה הוה חויל כפרעמטיא והוו עיניה ר' יוסי ור' חייא ה"ר יוסי כתיב חשת חיל דת כ"י וכו' עטרת בעלה דת עטר תפארת וכו' ה"ר לכתה כל חד ליתא מלה בה"י. פתח ואמר חשת חיל מי ימצא דת כ"י דהיכי חשת חיל כמה דאתמר מי ימצא' כד"ת אשר חיל ימצא לאתכם בתחרית הימים מי ימצא לאתרחק כי' קרבת מלך יכוה לאהדו בה בשלימו ולאשתכחא עמיה תדיר ורחוק מסכינים מכרה ונו' אינון דלא יתדבקן בה בשלימו ולא שלטין בהדה היא מכרה לון ואסניר לון בידיה דעמיין לאחרכן וכו' וכדין כלהו רחיקין משלין מסכינים עלאין קדישין דלא יכלין לון חולקא בהו הה"ד ורחוק מסכינים מכרה ע"כ: וכדי לבאר לך זה בתחלה אכאר לך מתחר מופלגה בפ' ויקר' ע' ט"ו וז"ל ר' לכתה אחר תקיכה דהאי שחת קדיש עלאה כלה הוא שלום וכלהו חד וכו' (י') דשחת קדישא אתקצר כד קדיש עלאה כלה הוא שלום וכלהו חד וכו' דשחת אתקצר כד קדישא עלאה כלה הוא שלום וכלהו חד וכו' (כ')

ונהורין ית"ת ואתקשרין ואתקשרן אלין בהלין עד דיתנהרו אינפין דכסא ישרא"ל וכלא על ידא דנהורא קדמאה דאיהו כהנא וכד כהנא אתער לתתא אתער אתערותא לעילא וע"ד נכון יהיה הר בית יי' ברחש הכריס ונהרו אליו כל הגויש בגין דהשתא כל שאר עמין אית לון קב"ה מיכון ברקיעא עלייהו ובההוא זמנא יפער לון ויפיל לון קב"ה ת"ח ומשלטניהון דכתיב ופקדתי על כל המרוס במרוס וכיון דכלהו יתעברו משלטניהון כדין קב"ה יתתקף בלחודיה כד"א וכשנב יי' לבדו ביום ההוא וכו' הה"ד ואתמרו גויש רבים לכו ונעלה אל הר יי' אל בית אלהי יעקב וכלהו ליהוו בשתא דכהנא דאיהו רחש הכריס יכניר לה דהא ברחש אית יכניר ליהוו ברחש דשם אית ליכון בכל סטרין דיכניר לה דהא ברחש אית יכניר לה ע"כ כי בכל הספירות כהן הוא בחסד וכאשר הקרבתי בתחתי פ' ברחשית ע"ח ע"ל דף כ"ו ע"ג ע"ש על פסוק ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור לקבל דרגא דחסד וכו' ע"ש ופתח בו"ל ויאמר אלהים יהי אור לקבל דרגא דחסד ועיין לעיל דף י"ג הובא שם בתיקונים לפם קריאתו יהי אור דא אור קדמאה דאיהו יומיא ויהי אור דא שמלאה וכו' והוא שמא הוא הכוללת כנ"ש נרשם לשר כאשר והובא ש הכהן והכה מן חסד עד מלכות סם נ"ק חנ"ת כה"י וא"כ חסד הוא הרחשון ברחש דחסד ש כל היום ועיין כפ' לאמור ע' קנ"ו ת"ח חסד לעביד קב"ה כישרא קשיר עמהון ז' עבני יקירין וקשר להו בכנסת ישרא"ל דהא עבדת דילה אתקשר בשיתא לתתין ובכלהו שבעה אולפי ישרא"ל במדברא מ"ט בגין דכלהו קשרין דעקימותא וע"ד בסוכות תשבו שבעת יומין ע"כ ובכתבי האר"י ז"ל ביום רחשון של חג בסוכות נכנס בחי' החסד שבחסדי' ולכן לו תכו עונתן י"ט כי לו נכנס החסד הנדול שבכולם כי הוא נקר' יומם כי הוא יומא דכלל כלהון יומין ע"כ והנה ביום הזה יהיה נכון ברחש הכריס כי הכל ע"י כהן :

ואבאר לך מאחר פ' תזריע שכתבתי לעיל ח"ר יצחק רב מכל ליהוי קדם הוו דעבדיה קב"ה לאתתא כנוונא דלעילא וכו' לאתתא כתבי האר"י ז"ל מצות לחם הפנים שבים עשר חלות והרי"ל בתמיד יהיו חם שב' לעשות חם ביום הלקחו והענין הוא כי ככר הודעתיך כי יש למעלה כמה וכמה זיוונים בסוד לבושה והוא סוד לבושי ריעים והוא יחוד חכמה ובינה והוא בעשה ע"י מלאת דהיקנא דע"ק ולחם נ' מלאת ותוכחת הוא סוד ו' כפולה שהוא ו"ו שהם י"ב חלות שהה ושהה והם עשרה סוד ה"ח ה' שהם י"ב (ובזה תבין מה דאי' בריש פרשה שופטים ז"ל ישפיל ה"ח ה' וה ירום ו"ו ע"כ) ותחכם לפי פשוטו לפי שהיחוד חו"כ היינו בפסק תמיד לכן היה לחם הלחם הזה שהוא המזל המעורר ש היוון לשר היה תמיד ש השלחן לחם תמיד לפני י' ולטעם זה היה חב תמיד לעשות לחם ביום הלקחו לרמז כי הוא תמיד חם ומעורר היחוד העליון כלי הרחק ותחכם לחם זה היו לוכלין אותו הכהנים ובזה הענין תבין ב כי הלא סוד הכהנים העליונים הם בחכמה ושם התחלת כהנא רבה שבכל ה"ם והנה תבין פסוק והכהנים הלויים ונו' כי הלא כתיב פעמים תקרא לויש ש הכהנים כמ"ש ונעמד הכהנים הלויש ונו' וכיוצא בזה וסוד הענין הוא כי כהן ולוי העליונים שהם חכמה ובינה ולפי שהם לית מתפרשין תמיד והלוי לשר הוא שם כמותו בלתי דין לכן יש בו התחברות נדול עם הכהנים וכולם כחד שריין אך למטה שאז הלוי הוא סוד נבורה קשיא לו לינוק מתחברות ולכך לחם הפנים מצד ה חכמה ע"כ והזו שאתר שם ח"ר יצחק רב מכל ליהוי קדם הוא היינו כי כל לויש הין בסוד נבור' כמשך מבינה משל"כ קרת הין רמז הקב"ה שיהיה כתו לתהלן כה"נ בחכמה וקרת יהיה בתקום בינה וזהו שם לאתר קב"ה לכת עבידת לך כנוונא דלעילא לא בעית לתעלאה בעלמין היינו כל"ל חות לתתא וכו' עוד שם בכתבי האר"י ז"ל הנה בינה דאיהי דינין מתערבין עד הוד לתתפארות בזעיר לפין והלוי בהוד ביסוד נבור' דו"ח שבעבד הלוי הוא ולפי שהם דינים ולכן לויש נזה הק"ה לויעביר תער על כל בשרם ע"כ והכל ע"י כה"נ שהוא החסד העליון כי כה"נ שהוא בחכמה שהו מתפשט חסד דעתיק שבגלגלתא דא"ח : ותבין נזה כיתור מאחר פ' ומפטיר ע' רי"נ כתיב והחכמה תמצא לוריית מחכמה נפקת מוחא דאקרי קדם והחכמה נפקת מוחא דאקרי קדם קדשים ר' אמר וכן יובלא אקרי קדם דכתיב יובל היא קדם תהיה לכם ע"כ אית בכתבי האר"י ז"ל כל סעוסק בתורה לשמה הנו" כדברי ר"ל שוכה לדברים הרבה הוא בחינה זה כי פי' לשמה לשם ר' פי' להשיג האדה הל הה" והחכם ה' ז היא בלחה כי כבר ידעת כי מיניחות התורה הוא מיניחות היסוד דאבא והנה דאקל אינו מקבלת רק מיסוד דבינה ולא מחכמה לפי ש שלקחו יעקב אבינו למעלה לא יש יעקב כנגד לאה ולבן כל חוטן האחרות שהיו דחוים לגלות ליעקב לא יהיו לסכנות היות כאן למעלה מיכוסה יסוד דאמא דבינה ולבן קולם יגלו ש לאה ח"ם עסק בתורה לשמה לשם ר' להמשיך מיסוד דאמא אל לאה ונ"י זה יתתקשים הדיכים הנדולים של לאה כמודע שכולם דיכים קשים ובכל הכוונה וז ע"י לות ר' והנו לשמ"ה לשם ר' לחוכן זה כי הלא תבן מדיכין חור של כל פרנוף דילה בנ"ר יסוד דאמא האכוסה והכה הם נ' בחי' ת' בנ"ר שלה ואח"כ בנ' שבינה ואח"כ בנ' תחתונות שלה ואין מיניחותם שוים והנה בנ' דחסנות נריך לבוין להמשיך סוד ה"ק בנ' מלואים שלה כיצד כי "ביסוד באמא ה"ת בת"ת לף בהבינה ה"ת כה"ק בדעת ואח"כ בנ' תחתונות הוא בסוד יסוד כי נ' יוסים שבה כיצד ד"י ד"ו וו"ו ד"י בחסד ה"ו בנבורה וו"ו בת"ת ובנ' לאחרונות הוא בסוד ההכלה כיצד ה"י פעמים ה"י דיודין בנגח ה"ת פ"ת בחלף בהוד ה"ה פעמים ה"ה בהבין ביסוד וכל שו ביסוד דאמא וכל בחי' נריך לבתף ה"ה בעשה כיצד נ' דחסנות שהוא ה"ה בנ' מלואים הוא בי' ל"ת תנרף ה" עמה עמהם ויהיה הכל נ"י לאה ובנ' אתפעית שהם הבינים שלה עולים מ"ב ועם ה" מ"ו והוא נ' יהון ה"ה אהי"ה והנה בחי' שו ל"ו מ"ו הם נ"פ"נ והוא סוד שבי מלויים ע"ב ס"נ שהם מ"ו ל"ו כמו"ש לאחרונות שהם ההכלות עולים פ"נ כס קס"ו שם הם ס"נ הנה נ' מדת והיה סוד לאה הנעשית מדת כנודע והנה כשתסיר מדת מתורה יפחר קס"ו והוא שם קס"ו לחורי של הביאה כנודע כי החורים של הביאה הם ככנסים בזעיר אפין ותחכם כחשר יפת אור התורה שהוא שם קס"ו לחורים של שם ס"נ כי מתפעל אור החכמה ולוקח אותו בינה כמנין קס"ו והשאר ניתן ללאה ולזה קאמר טעם מופלא לאה כיתכה חורייתא מחכמה כפקת ובזה תבין למה התורה ניתנה ע"י משה כי משה הי' כשמתו מכאן כי אית' בכתבי האר"י ז"ל ע"ל בסוד כט"י התור על משה ברוך סוד השביל ותיבה שהם שבי יסודות דאמ"ב וקאמר ומשה כשך בשמת משה ואתה תצוה אתרת דעתיק בשם בכתבי האר"י ז"ל תפלה למשה היה האלהים ר"ת לאה וש"ת משה כי הוא בעלה דלאה שהוא סוד נפרה וכו' והזו מי עלה השמים זה משה כי הוא בעלה דלאה משל"ה כי יעקב הי' נגד רחל שהם סוף שלש אמ"ת דו"ק בסיום יסוד ביבה כי עד שם כשך לאה והוא סוד ורחית את אחורי קשר של תפלין קרוש לו כי לאה היה סוד קשר של תפלין .

ובזה תבין הנמ' שם שבת בפ' ר"ע דף פ"ח ע"ב תריב"ל בשעה שעלה משה למרום אמרו מלאכי השרת לפני הק' כה רבש"ע מה לילוד אשה בינינו ת"ל לקבל את התורה בא אמרו לפני הק' כה רבש"ע דנכתב בך מעשת ימי בראשית (ר"ל הלא אית' מקנה השמים ועד קנה השמים לאתר דורש היינו מן הסוד הנקראים עשת ימי בראשי' כי ז"ל בפ' בראשית ע"ש ב ית בבראשית ר' יוסי שהל על זה ואתר הלי עשת ימי בראשית דקל תבין ותלן תיכון היינו דכתיב תרוי הלבנון כתה דאלין תרוים נפקין מן לבנון (היינו בינה ה"כ תיכון שית יומין נפקין מבראשית ואלין שית יומין עלאין קל פריש לון דכתיב לך יי' הנדולה והנבורה והתפארת והנצח והזוד כי כל דא נדיק בשמים דא ת"ת ובתרין דא כ"י ע"כ ולזה קאמר הנכתב מעשת ימי בראשי' ולמשה מכר הק"ב לא תף למעלה מן ז' שווקרלו בלשון מה לילוד אשה בינינו כי לעיל הקדימו בשם האר"י ז"ל לאיה התחילה התורה ב"ב ולא בחלף וכי דבורית נא' תכבי להורות שיש בה שתים פעמים בסוד וזו כי התורה שהם"י מעשעשע בה ונם לסוד שלומדים הצדיקים בנ"ע הוא החלק הסוד וזו היה החלק הרחשון ולהורות שזות התורה שכתבם בפעמים ולכך התחיל התורה בב' שהיה הסבה לאותיות ת"ב לפי שלפני א' אין לדבר שהוא כונע בזה שלמעלה וה"א הוא נגד עולם התלילית שהוא עולם הרחשון לכן התחילה התורה בב' שהוא נגד עולם הבריאה וכו' ע"ל ונם בראשית ס"ע קס ע"ל ויהכה נפקת חורייתא דאיהו קול דיעקב וכו' ולבתר לחיד דבור בהדיה ויהסיים לה קול נדול דאיהו בחשלי ולא תשתמע אלא לה לבדה ולכל נוקבא עלאה וכל נוקבא בי"ת לתקני וקאי דבור בתרה לאיהו בית לקול דיעקב דאיהו חורייתא וע"ד שרית בבי"ת בי"ת בראשית ע"כ והקדמו כי עיקר התורה הוא מן חכמה ובלתי כי הלא בסוד בראשית שם חכמה כאשר הקרבתי כי בראשית תביאה חכמה לקדי בראשית כי כתיב עלאה טחירת בסוד א' דבתיבת בראשית רק בהיות כי תתון בבינה ע"ל ונם ע"ב הוא דהקרבתי מאחר פ' תולדות ע"ש בל"ב ת"ת חכמה עלאה לאיהו מתיעת תולדו ע' שלב

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' איקבכ"ר סא

דכל סתיימין ולאו לישי בתגלית כד"ת לית ידע לאנפא ערכא וכו' ·
לאתפשטא לאתהדרא ברוח דעלמא דאתי וכו' ע"ל לכך חכמה
הוא נגוזה רק כנלה אותיות ב' רחשית כי"ת רח"ם ולזה אומרו
חמדה נגוזה היינו קוד התורה שהיא למעלה מבחי' ימי בראשית אתה
רואה ליתן לבשר ודם ולבך דייקת בלשונם מה לילוד לשה דייקת שבת
מלך מוקבל בסוד כי"ת דברחשית והכה אות' בסידור הלר"י ז"ל
וכמא דוד עבדך מהרה תעמיד הכה כ' הוא חו"כ ם הם ו"ק
וק"א שהוא כתר עליון ע"כ ולו"ת לו הק"בה לא לחזו בכמא והחזיר
לכם תשובה מרמה אתה שבשתיך במשך יומם יתן כתר עליון וא"כ לך
נראה ללמוד חמדה נגוזה בחזור לפסוקים דמ"ו תוריע ואם נקבה תלד
וטמאה שבועים כנדתה ושמה יום ושמת יומים תשב על דמי טהרה
ובכלאות ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש בן שנתו לעולה וגו'
ופי' רש"י בדמי טהרה לא תפיק ה"ת וכו' ואח"כ ובכלאות ימי טהרה
תפיק ה"ת ימי טוהר שלה ע"כ כי הלא הקדימו קוד שמים יום ושמה
יומים דיעבר וא"ו לומן שתין ושית שנין ולבתר עד שתין ושית שנין
דחזוכא דלילה כדין וזכיתי את בריתי יעקוב דא לתערותא דאת ו'
דלילה כשם דבית יעקב ורוח דא כל הכשם לבית יעקב שמים ושם ושם ואילו
כשם דבית שבי רוח דם" תשלה וכו' ע"ב ח"כ שמים יום ושמת יומים
תשב על דמי טהרה לאכל עדיין לא תפיק ה"ת לאכל בכלאות ימי
טהרה לו תפיק ה"ת וזה תבין ע"ל דף מה שכתבתי ושמה רחשוכה

פסוקים בפ' תוריע

ף פי' מופלא במזמור תלים קו קז קח וגו'

דמם פסחים לוכלין כל ד' ותולין כל ה' ושורשן כל שם :
ובזה תבין מזמור בתלים ס"ו לאכנת שיר מזמור קריעו לאלהים
כל הארץ זמרו כבוד שמו כבוד תהלתו תשרו לאלהים מה נורא
מעשיך כרב עוז יכחשו לך לויכיך קיימו מה שכתבתי בביאור פסוק
ביעקיבו מי' כ"ו כל חייתו שדי לתתיו לאלהול כל חייתו יער ופי' רש"י
כל העכו"ם תתיו והתקרבו לולי ותאכלו את כל חייתו כיער את נבורי
העכו"ם שתמנו את לבם מלהנייר ולזה קאמר כרב עוך ד"ל כל הארץ
יסתחוו לך לעם"כ יכחשו לך לוי' כ"ל לכל כל הארץ יסתחוו לך ויזמרו
לך יזמרו שמך ס"לה וכ"ל להעביר נלולים מן הארץ וכו' וכל בני
בשר יקראון בשמך וכו' וקאמר מוסל בנבורתו עולם עיניו בגויים
תצפה אל הסוררים ל ירוממו למו סלה וקאמר ברכו עמים אלהינו
והשמיע קול תפלתו השם כפשוטו בחיים ולא כתן למוט רגלינו ע"ל דף
שהתרכתי בסוד המו"ט מה דחיתה כפ' שופטים ע' תקכ"ח ויעתה
במוט בשנים מחל ובת זוניה וכו' וכ"ת הלא זה הטעם דחיתה כפ'
כשא ויכ"ל ומסבו דיוסיפ לתקרי כחש ומסבו דשתלה וכו' לתקרי כלב
מיכאל דניכום הם"ד לעלוקה שתי בנות הב הב (כי כך חיתה בברית
מכוחה דף כ"ו ע"ד) כנוזכא דת ביעקב כד תיכון מחללין חוריית
ייעלון לון בנלותא וכו' ובהון יתבררו ויתלבנו ויצרפו כצרוף הכסף
ובבחון זהבב עד דיתקריים בהו לם יהיה חטאיכם כשנים כשלג ילבינו
ואילולא דכו"ר בניכם לתמר וירכו יי"ע ניעלן ל סיים ויתתקו סיים
וכו' וכולהי עץ תיכו כסיוכא דסוטף לי סטית תחת בעלה תיכון מיין
דיחשקיון לה לתסדרון מריכן ובהון ונפתה בטבה ונפלה יריכה ותי לא
סטית מה כתיב ויקחו סיים וכו' כנוזכא דת יתעביד לנפשה לון
ליעקב בפורקנא בתרייתא קא"ד יתברכו ויצטרפו רבים דתיכון מסטי'
דטוב וקיימין בכסיוכ' והרשיעו רשעים תיכון מסטי' דרע ויתקריים
בהון ול תלמות יעקב לית יהוו ויקטיל לון ומשכילי יבינו דתיכון מסטי'
דביכה דתיכו תיכלי דחיי וכו' ע"ם וע"ל דף מה שהתרכתי בסוד
מלם יי"י יברכך יאר יי' יפ' ומכוייהו מיה דתורייתא כפקא
וכו' ובנין דהלי נהורא כביא מתבועא דמיה לשר לית יכוכו מיומין
לתקרי נחלת ומתיתן עשר ספירין כשלבשת קשורה בנחלת וכו' ובנין

פי' מופלא בפ' כשא לית לחי פ' סוטה כתיב פסוקי יברכך

דתיכי מסטי דיומיכא ומסטי דשתלה דה נטיל קב"ה מוקמיה דתיכון מיום
הזדוכים ותשין נוכרין דמיומן דלהון סחלל וכתם וכו' (ולזה תבין
יהוד סחיכות פרשיות קוד פרשת קוטה ואח"כ תכף כתיב פסוקים
יברכך יי' וישמרך וגו' לרמז לסוד הכ"ל כי בתחלה יהיה נירוף וכ"ל
ואח"כ יתגלה הנ' יי' וכ"ל ולזה קאמר הפסוק כי בחכמתו שהים
נרשתנו בנרף הכסף הכתוב בחכמתו שתת מועקה במתניהו הרכבת
לכום לרחמיהו בחנו בחם ובחיים היינו חיים הזדוכים ותשין נוכרין
ותוניחנו לרויה ולזה תבת בעולות תשלם לך כדרי כי חותן
מסטי' דרע יתקריים בהון ול תלמות ישרל לית יהוו מסח"כ כי לחכמנו
עיתך שעתולו כנל כחיוכת כאשר בעו"ה כתה שפים וכבבות שכחרנו
על ק"ה וגם בכל שעם כאשר חפורכם וכדחי' בפסוק יברכמכה חויר
אייער וויז שדי ידעכה וכ' ערבי פסחים ת"י יוחנן נער בחיה שכל
מעשיה נכתבים בקולוסם ת' עדת לחבירים כיצ' עתים בעגלים

שתין לכם בעלים וכו' ע"ם וע"ל וח"כ הם עמדנו בכל נפיוכות
ת"כ הבא כיתך בעולות וגו' עלות חמים תעלה לך וגו' וחח"כ תבין
כוה הביאין מזמור ם"ו לאכנת בנכית מזמור שיר וכל המזמורי' וחח"כ
מזמור ם"ת יקום שהים יפוצו ויכוסו משנאיו מפניו כהבדף עשן
כהים כוכב מפני אש יאבדו רשעים מפני שהים וצדיקים ישמחו
יעלזו לפני שהים ויביאו בשמחה וגו' בחריכו' כל המזמור לך שהים
יתקן הוא תוכיהו קדקד שבר מתבלך בחשתין תאר לחלי מכאן תשיב
לשיב מזמולת יש לחתן רגלך בדם לבזן כלביך מחוכיים מכאו
וגו' מהיכלך על ירושלים לך יוכילו מי נשר חיית קנה עדת לבירים
בעגלי עמים מתרפס כרצי כסף כוד עמים קרבות יחפצו וגו' בהשפך
כל המזמור ושאר מזמורים בשבין זה ותבל כשבך והכה כתיב ובמלחמות
ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש בן שנתו לעולה וגו' וטהרה מקור
דמיה לתיתא בכתבי האר"י ז"ל דע כי יש עשרה דמים בלשה מינים
טהורים ושאר השתלים והם שבי שבשך ת' דז"ת וח' דבינה ואלו
המכשך שלוקחת ע"י הכינה הם טהורים שהם נבורות ממותקת לכל
לותם הלוקחים ע"י דז"ת הם דינים נמורים ואו הבאי בתי' נין ו
וירושלים כי נין הם הבנים שלוקחת ע"י בינה הם טהורים שהם
נבורות ממותקות לכל לותן הלוקחת ע"י ז"ת שהם דינים נמורים ואו
הבאי בתי' נין וירושלים נין לחיים לותם שקבלו ע"י
הויצר וכבר ידעת כי הבינה כנ"י שלה שבהם כיתכן המותן של ז"ת
והם נ' לחיים דיוקן קב"ה והוא בנכח ות' בשפין קוי"נ בהוד וח' בהה"ן
קב"ה ושבאתן ני' ת"ה והוא ני' חותם עם הכולל שלו נקרא חתום
ולאחר העונות נוערין ויונקים החנוים מנבורות אלו לו נעשית כדת
דותה ע"כ ולעיל החלכתי בסוד הזה נם שם מלחות לנעים הם
פני סיהל בעתה ולילית וב' שבחותין נדיהה ונעירה התדבקות בחוה
והיה הטלת וזהמת בחוה והם כשבד לזה ורחל ולפה בלה"ה (ר"ת
בהול) לקיים ובכבדיהם בבבלי בהול) וכרמו בשפוק ערם בהול
מבד עוג שהוא רמוז בשהל (כי לית' בשחר הקליפות כי ו"ה דקדושה
כחלק בשנים מחניו העליון נגד בחוה שהם בינה סוד הכינה המתלבשת
בו בקבל ישרל ומן בחוה ולאחה בקרא יעקב והם בסוד ב' פרצופים
וכולו בקרא ז"ה וכשנדו יש לו ב' כחים פניניות לזה ורחל לזה
לאשלה ורחל לאחה ויש להם עוד ב' בלהה וזלפה (וכפ"ל כי תנא
ע' תקע"ה פתח רעיא מהימנא ואמר בנ"ד הוו אזלי בסדברא וכו' ולא
יישוב לאחרא דישרל עד דייטול מוקמיה מכיה דשמלק מעלך מאן הוא
לפילא דהה חוכן דכליט וכלך מיתין הוו בשמתין דלהון וכנ"ד הוו
שמחין ליישרל יתיר מכל לומה ולשון וכנ"ד שמלק הוה לשיש בשמחון
ע"ם מן בלעם ל"ק מן בלק ודכר ונוקבא לימין שמלקים ועלייהו
אתמר לא הביט מן ביעקב ולא ראה שמל ביישרל כנוזכא דאתי' ביישרל
ד' לכפין יעקב ישרל רחל לזה ישרל עם לזה יעקב עם רחל הכי אית
ד' לכפין למעלך קסם ונחש עזאל ועזיזו ולעיל מעמלק בחש וכו' ע"ם

מאמר כי תצא ע' תקע"ה

פי' מופלא בפ' כי תצא

ובזה תבין סוד הפרשה כי תצא למלחמה על לויכיך ונתנו יי'
שלהיך בידך ושבית שביו ורחית בשביה לשת יפת תאר

וחשקת בה (כיינו מה דאי' בפ' ויצא ע' שמ"ב כתיב ויצא יעקב מבאר
שבע סטרא דרוח דמהימנותא וילך חרנה סטרא דשמ' וכוכים תשה
מלחמת וכו' ע"ם כי כבר הארכתי בשאלי תשה כל סוד שאלי הוא סוד
עד לשת חיל ולבות ולשמור מעזר מלחה מלחמת הכ"ל בפי' ו לא
תחמוד יפיה לשמלך ולשה רע מחלקת לשון בכדיה ל תחמוד יפיה
בלבבך ול תקחך בעפעפיה כי בעד לשה זונה עד בכר לחם כי
רבים חללים הפילה ועצומים כל הרוניה וכו' כל השאלי תבין מכח סוד
זה הלח כל ההרינות וכל הנזירות בחים מהתורה הכ"ל ומבעלה
הרשע ום לחדם שלוחי ובע"ל בלבב ונחש ולזה אית' שם בפי' הלח
חכמה תקרא ותבונה תתן קולה כרחש מרומים עלי דרך וגו' אלי
חכמה שכנתי ערמה ודעת מזימות אמצא יראת יי' שנאת רע וגו' עיין
שם ויכוכם יראת יי' בלבבך ויבי תשריך ולזה קאמר ורחית בשביה
לשת יפת תאר וחשקת בה ולקחת לך לאשה ובאת אל תוך ביתך וגלחה
את ראשה ועשתה את צפרניה וגו' רש"י תנחלם כדי שתתכוול וכו'
וקאמר ח"כ לוך לתתכנ וקאמר כי תהיין לחים אתי בשים ה"חת
לחוכה וה"חת שכוחה וילדו לו בנים והחכוכה והשנוח והיה הבן הבכור
לשניאה והבה בקרא כתיב נבי יעקב ועיני לאה רכות ורחל היתה
יפת תואר ויפת מראה ויאהב יעקב את רחל מלאה וירח ה' כי שנואה
לאה וגו' ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן וגו' וכ' כ"ל ע'
שם"ו וכי לחתי היה שנואה לו ודחי יובלח חיהי תדיר עלי דלתכסיח
לאו בני תתגלגי' ניהו וכו' ע"ם וע"ל דף וחחר זה כתיב כי יהיה

בן סורר ומורה לימנו שומע בקולנו וחומו ע"ל התרכתי בסוד פרשה זו וזה נרמז לחצת יפת תואר כי הלא ז"ל בכרם"י ולקחת לך לאשה לא דברה תורה לח כנגד יצה"ר אם לאו הק"בה מתירה יצחה בהיסור וכו' וסופו להוליד בן סורר ומורה כחוזר לדברי החר"י הכ"ל מרחות נגעים ולכן הם אתיים שהן תרכבא כי הנקבות הטומחות כעזה ולילית הם העקריים והם תרכבא בצירוף השפחות כמו בקדום ולכן מצורע בדד ישב בדד בני' חוץ מי' הקדושה וטומח טומח יקרא שמסתר ביה מלכי

מאמר פ' בראשי ע"קנ"ו

השדה תים שדה וכו' שהוח סימל ושדה שדים ע"כ וכפ"ה בראשי ע"קנ"ו ת"ח כל כך כח דחויל למטו דשמחל ושחיט חורחוי כל רוח מפחב חשדף על נרמיה ורוחח מפחבח לחדבק ביה ולח חעדי מיניה וחתדבקותח דהחוח רוחח בהאי כל כח ולח בחחרח וכו' וכחין חימון נדיקי דחזלין בחרח חיסר וחימון וכחי קדוט וכביהון וכחין לעלמח ח"ר חייח ח"ר וחחות חובל קין בעמה חתי חיריח הכח הקלחתר קרח דשמח בעמה שלח בנין דטעלין כני כשח חבחריה וחקי רוחין ושדין וכו' ח"ל ר' יהנח ולח חכיל דחימון מתין כבני כשח ח"ט חיהי קיימית עד השתח ח"ל הכי הוח לחכל לילית וכעמה וחנרח בח יחלת דבקון מסטרח דלהון כלהו קיימית עד דיבער קב"ה רוחח מפחבח מן עלמח דכתיב ואת רוח הטומחה חעביר מן הארץ חר"ם ווי לון לבני כשח חימון דלח ידעין ולח חנניחין ולח מסתכלין וכו' ת"ח הלי כעמה חימון דשדין הוית ומסטרחה חתיין כל חימון מידין דמתחזיין מבני כשח וכטלי רוח תיהובתח מניהו וחייכלן בהו ועבדי לון בעלי קריין וכו"ל בעל קרי דלית ליה מסו שומה לח

אתתקנות וכאיתא שתין להחיות רק ע' שנה כמו תימר והוא הכין זה לכן שהל לומנו הם כתיר ככם למה כאמר אחד רמז קל דמים שסוד קרבן הוא בני תרך לפים כדי שיבין ר'כחוכית שנשלמתו על תריכת ימים שכת ימ"ח והשיב לו אחד מיוחד שבעדרו ר"ל יש לך לדם שזוכה מזד מעשיו לה"ת שבקדיל אחד מיוחד שבעדרו ע"כ ומכתי ודברי פח"ח :

והנה הקדמונו שטעם שנים עשר לחם הם כי יחוד חו"כ כ נשנה ע"י מילה דדיקנא דע"ק ולחם נ' מילה ולפי שהיחוד דחו"כ לימנו בפסק תמיד לכן הלחם שהוא המוכן המעורר על היחוד הכ"ל ה' תמיד חם וכו"ל נם התרכתי ביום הכאת יהו"ה כי הם שהיה עד עתה חיבור הרחמן י"ה והשכי וה" יהיו לעתיד שכיסה י"ה י"ה והו י"ה י"ה יי"אחד ושמו אחד פי' יחודים המ'ס שכיסה שוים ע"כ וע"כ יהיה היחוד לזו"נ ע"י מילה שבת"ת והקדימו כי כבש הוא פהיפך שבבר כי ממנו שכיפה עליונה וכו' והוא קוד מה שבבר התרכתי מה דתי' בפ' בראשית ע' קל"נ גן דת שכיפת עדן דת כיפה את האדם דת עמודת דתחנפיעת היהי תפת פטא דליף בת וזניף ולת תזוז מכיף לעלם ותהא עדוכת דיליה ע"כ ולקוד זה קאמר ובמלואת ימי טהרה מפיק ה"ת לו תביאו כה"ב בן שנתו לעולה הייטו קוד הכ"ל כי הו יהיה יחוד שלים :

טעם מופלא שפי' רש"י על ימי טהרה מפיק ה"

וחנה לאחר כתבי זאת בסוד פ' וו וכו"ל מפתחי בכתבי האר"י ז"ל ז"ל התחיל לדבר בזכר לאמה כי תזריע ויולדה זכר וחא"ב עם הנקבה ולאמה לה התחיל במוקדת שלא ים לדעת כי כשיצאו מלבין ק קדמתין מביאה בסוד ואלה המלבים אשר מלכו בארץ לאדום כי הביאה היא לאדום דדיקין מתערבין מיכה וכפלו ומתו וחא"ב הוסרכו לחזור בתוך הביאה כדי להתברר לחמם חכמה וביאה לה הוסרכו להתברר והנה כשיצאה לה ימי שלא ו' לבד שהוא הי"ה וכו' והנה לאחר שנתברר זוי הפסולת הוא בסוד ד"ם ולפי שהוא ת"ו קנוות ולשטה לכן נטמאה

שבעת ימים ולפי שלאחר שנתברר עדיין היו כולם נבורות והוצרך הש"י לשתף עמו רחמים כעבין שב' ברחמין ברח לאלהים עלה בחשבה בחשבה להיות בדין וחא"ב שיתף עמו הרחמים וזהו ביום עשות יי' שהים ארן ושמים והנה רחמים הוא היאהמלך הי' דבר הביאו חסד שלאה שהוא עיקר התקון ולפי שחסד הוא מתנלה בפוס חמה הוצרך ביום ח' ליחול ו"ם

טעם למה ביחול לשמוכה יחים ומתוק הוא ביום השמיני יחול לפי שזה בח המלך הי' את בשר ערלתו כי לעם"י שבבר כתברר הו"ת ר"ל שבבר כתברר יין סוד ו' עפ"פ שהיו הנבורות משלב בכל בללות זה המקנת דהיינו הערלה דבוקה בו ולכן עתה שבת המלך הי' לבוסה בו הוצרך להסיר הערלה ההוא והנה המלך השמיני הוא נקרא הדר ע"ש מעלה ביסוד ולכן ביסוד נקרא עץ הדר פרי עץ הדר ונפ לין לפרים הדרת פנים ולפי שחסד זה שם יהו"ה לכן היתה יושבת על דס כי בלילו היחים חסד שלאה הולך ומתפשט בתוך ז"ת ו"ם ושלשת יחים תשב על דמי טהרה וגו' שהם יהו"ה דהיינו כ"ו ו' יחים רחשונים בין הכל ל"נ וחם נקבה תלד תי תיכף ימי טומאה שבועיים ומכי שבה בעשה כלולים ז"ק ונם כל מה שלה היה רחוי לבריאה כפל ליגידה ומשם הוכרך פע' כ' ומה שלה היה רחוי ליגידה כפל לעשיה וכן בכל המדרנות וח"כ הה מתברר מ' שבה ומחזה להתברר מה שבשלה בה מן הז" שלה ולכן וטמאה שבועיים ז' יחים כדי לרחות הטומאה שבשלה מז' שלה ו' יחים לברר הו' שלה שלקח הוא ולפי שחח"כ בח עליה שם ס"ן כי לא הז"ת דחסד שהוא הוי"ה כפשוטה ולהיה בח להתפשט הוי"ה בשלין הוי"ן ונרוך נ"כ יחים כדי שיתפשט ולכן כין הכל ם"ו ע"כ :

כיחור ככון לומר ע"ויחיר כי יד על כם י"ה ונומר בשעה שהם"ן חומר יתנדל ויתקדש

וחנה בהיות כי כל קוד הדחים הם מסוד ברורים והברורים היו מן שכי חותיות ו"ה לזה כתה הסוד ה הם י"ת שבין שלבה דק"ת בשם כוונת שלאה ק"ב נ"ג כי לזה לכן מתחילין הקדים יתנדל ויתקדש דתי' בתיבת שו י"ת תתון כגר הי"ת קליפות למתקן בכח הפסוק שלכו חייבי למתות ולומר ויחיר כי יד על כם י"ה וגו' דתיב בו' י"ת תיבין כדי שבכח המתפלל והעוסה שבידם כח" טוכים לבטל כח הקליפות הוכרים ו ומבקשות בסוד ויפלא יהושע שכי לבשים מרנלים היינו הוכרי ועל הבקשות בלחוד לו תבחוכה אתים בשים זוכות הכתוב בשלמה המלך ע"ה וכטעם הפסוק כי תצא למלחמה וגו' כי תלת תצ"א עולה למכין ת"ק בני לילית מקוריה לכל בוקדת מסתלת כנוסע בשלוח תצא י"ת כי כן י"ד ח"ק כוה בשלוי עולה למכין מחלל מקור ה הוכרים והוא שמסר סוד הקטורת במספר י"ת ע"כ ע"ל דק כ"ב ע"ת ובזה יובן מה שכתבתי לך לחסם קריינו כטפה מן היס בסוד פרשיות חלו תיבין והנה כתבתי לך לחסם קריינו כטפה מן היס בסוד פרשיות חלו

ימי הדמים טמאים וכל אדחות שנעשים ושנריך להביא חל הכהן וכת אחר זה פ' לאחרי לשר כבר בביאור חל יבא בכל עת חל הקדש וכ"ל לשר יהיה שם לזה פטעם כתיב בפ' קדושים תהיו שיהיו נודר ערוה וכ"ל לשמוך יחשה זרה - והנה בפ' קדושים ע' קד"ה קדושי' תהיו ר' יתק פתח הוי ארן נלמול ככפים ונו' וכי בנין דיהת ארן נלכל ככפים קנטורית ביה לשתכח וכו' חלת ח"ר יתק בשעתת דקב"ה ברית עלמין ובעת לנלות פתיקתת ימנו מסתרתת וכזורת ימנו ת חשוכה הוו כלילן דת בדת וכנ"כ ימנו חשוכה נפק נהורת ומנו מסתרת מתנליל פתיקת ודת נפקן ימנו דת דתנו טב נפיק כיס ומנו רחשי נפיק דיהת וכלה ואתכליל דת בדת ודת בדת יג"ט ויה"ר יתיהת ושתלה ישרל ושאר עתין חזור ואזכם וכלה חד בחד תלת ע"כ אכל זה מי שהוא מן תילה דטו"ר אכל המשכילים יזהירו כזהר ברקוע עליהם נאמר יי' בדד יכחנו ואין עמו אל נכר והו ובכל בני ישרל היה לזר בתוכותם כי לשעים בחב"ך יכלו והו נ"כ ובכל בני ישרל לא יחרץ כלב לשונו כי הקדימו ויה"ר יוסט' דיתיב אתקדי כחב ומסטרת לשתלה אתקדי כלב ושביהם נרתים בפסוק על שחל ופתן תדרוך תרתום כפיר ותנין :

ובזה תבין מה דתי' כפ' הרזוחה דף כ"ו הרזוחה כלב בחלום ישכים פי' נמ' כפ' הרזוחה דף כ"ו

ויאמר ולכל בני ישרל לא יחרץ כלב לשונו קודם שיקדימו פסוק אחר והכלבים עוי כפם וכו' ומבואר לפ"ר כי את זה לעומת זה עשה שהיה הכלב הרע שלכל אדם תוסב עליו מחשבות לרע יחשבים ויאמר קודם שיקדימו הרשעים הכתוב והכלב ע"ל דף ל"ו ל"ט מה שהתרכתי שהם"ן יש להם אחיזה בסוד בסיום אותיות מנצפ"ך אשר לזה נקרא חזיר היער כי יער נ"ב ר"ת ראש תרוחה בסידור אחר"י ז"ל חפם קניהו ישמחו השמים ותנל הארן ויאמרו בגוים יי' מלך "ירעם "הים "ומלאו יעלוו השדה וכל אשר בו אז ירננו עני היער מלפני יי' כי בא לשפוט את הארן עני היער הם הנבורות דמוקבלת ה"ק הם ק החסדי' ירננו על המיתוק כי בא לשפוט את הארן ר"ת לזה כי מוכח המשפט ע"כ כי חפם קניהו מה שכתבתי בדף ל"ב ע"ב ומזה כי הם ה' אותיות מנצפ"ך בניתה ושו מתפשטו' מחסד עד הוד שבה ומוכח כי הנבורה שבהוד היא אות ן" הארוכה דבמוכפך והיא אות ן שב קן ההקודש שב תוסבו היא אות ק' ובעזית בחי' זו בבחי' ק"ן ע"כ כל ה החתונים נקראים קן כל בשר כאחיזם בהוד זה וכן סיתא בזנע בכף הירך יעקב היה בהוד זה ע"כ וכו' ע"ש ולזה כשיכרתו הכלב והכחש כל"ל אז "ישמחו "השמים "ותנל "הארץ ואז ירננו כל עני היער היינו הנבורות דקוקבת שבם נ' יעד כי עד הנה הי' הכחש כרוך על עקבו והיה הנבורות כיד חזיר היער לכל אז ירננו עני היער כי בא לשפוט את הארן כי ממוכח משבה ה"נ נבורות הנ"ל כי בינה עד הוד לתפשטת בסוד סורק :

ובזה תבין במאמור הכלויה הלבי כפשי עד סוף המאמור ויש שם ט' שמות הוי"ה בע' נקודות והנה בפסוק יהוה שומר את נרים יתום ואלמנה ודרך רשעים יעות ודתי הפשוטה כתאר התרכתי בסוד הנר תאר בקרבך יעלה מעלה ומעלה ובוד יתום נרים יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעות ודתי כי בנלות הנדיק תבד נרים יוסף ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעות ודתי בנלות הנדיק תבד בנדקו בנין דהיה שביבת לעפר' ובהיות כי הנלות היה ע"י שתחוו הרשעים בתותיות מנצפ"ך הכ"ל הנרש בקוד שורק ונם הנחולה יהי' בסוד כי בח לשפוט את הארן שיתעורר נבורה מן בינה כי בינה היא שורקת תינה וכו"ל ואז שומר יי' את נרים ויתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעות ונו' ובהיות כי יוסה רביעו ע"ם הוא בסוד לזה ולכן כתאר התרכתי ירים יוסה ידו ונבר ישרל דלעילא ולכן נם בנחולה תחרוכה יהיה סימן על הנחולה כי כתנלה יוד"ה כתאר כבר התרכתי בח' ברחשית בע' קם"ח זכתה דרח דתתי תתנליית וכו' ע"י דיוסה בסוף יומית וכו' ע"ל דף כ"ו ע"ח ובדרך תחר כי תיתח במתיאר עולם קטן מערבה שכי כתאר דמות עליון שר לשבי הילך והיה תיוכ ליקונין שכי הכוללת שלשה לקונין בפרדים קריאו בשמותם על שם המדרנות היתלבשות בשם מן הישרבה נדולה שזוכרנו דתיכון הר"כ בלבד עניין בתאחר הכ"ל בשם פ' י' כי תיוכ היה ויחיד' הן בסוד רחם ותיכן פריכות לבוש כי תין לו יחם עתוכ כלל ותלה הדיוקנים מתפשטים מבריאה יבורך עשי' לכל התוכח הישרל ולבר נדק הנר בתוכם תשר בח לתסות תחת כנפי השכינה דוקא ותין לו חלק ב בישרבה דתשובה עד ישבו ושבי בנלו להיות עתוסים בזכו' הנדיקים המיטפלין בהם כנון יוסה בייתרו ובעתי ברות והוא טעם מה שאתרו

כפ' שמזמה שרצים וכבשקש לו נפור תחת כנפיו בשבת יומב ומשתרש עד
שתשוב כי הצדיקים הם קול שבת בכל מקום וכפור טהורה היא הכפש
הגר נפורה ולפי הפורשת שתשק עד דורות דלת לכיין לי ליומר
ברחשית ולשם לחסות תחת כנפיו בילקוט זוה והצדיקים הם עניש
כנפי הסכינה כנפי יונה משם כי היא פורחת בהם בשמים ובטוב לבם
בגבהי מרומים וצדיק זה שוכה הם בכפש הגר יוסב ומשתרלה עד שתשך
שמשו בעוה"ז להאיר לעוה"ב לשר לחגי מיסים דעתן כל ימי' יתוקנים
בלל והיה בעצי' כיבי כיבי חלוק שלם בתוספ' לזה הוזכר בו מלבד
ההוא חלוקת דרכבן של כל לחם עד שיזכו שניהם יחדיו לעוד נדק
לבשתי ולבישו לדמות לעליון דכתיב יי' ילך נא"ת לב"ש והדר לבש
יי' ודי כזה (ולפ"ד כי עוד זה תבין ע"פ מה שכתבתי בסוד יי' ילך
נאות כי ז"ת מתלבש בח"ת בסוד ירום וכשא ונבה שהרכתי בבר
לזר לזה מרמז סוד א' דשסוק לחרון של אשריך ישרל ונו') והנה
קלשר ודי בזה לבר שיעלה יותר לך לברכם תקידת קדשלה לבניהן
ליכה לשיער הכי שלא כידו בעצם ולא תלו לו בזכות לחרים וזה מברכה
טרשים ה"א שהיה לפני מקן תורה שני מה שלמרו עליו שכל ימי היותו
בעולם לא הוצרך החסד העליון לעזרת מלחמתו שליהי שכאמרה בו
בחירו - רביהי שכמשה לבבו כאהן לף הרע שבו - תחיהי
הנסיונות וריבוין וכולן כרמזו בתוספות ה' של לברכם ועליו כתיב
וחכני כטפתיך שרק פירשו בו נקוד' שורק דוקא בלא ו"ת ו' דהייבו
קיבון שפתיים בשלם נקודות זו על זו (ולפסוד זה יהו"ד שומר את
נרים הסם נקודה בשורק כי יש לו זכי' לעלות עד הבריאה לבל לחיה
ויחידה שהם בסוד רחם אין לו יחס עשהן בלל וכו"ל רק לברכם זכה
עד כתר ולזה אית' כפ' ברחשית ע"כ"ח ויאמר שהים יהי אור לקבל
דרגת דחסד דאיהו ליסודא וכו' ות"ח לא תעשה בכולהו שבעה זכאין
דאחידין לעילא ברזא דשמהן בשירותא לקף הלא לברכם ודאהדרהו
כהנים משפ' דחסד קף אתו וכו' ודייהו כל"ל כי א הוא סוד יחידה
ולברכם זכה נם ליחידה ושם כתב הטעם שכל ימי היותו בעולם לא
הוצרך החסד העליון לעזרת מלחמתו וח"כ מעלת ישרל שזוכה עד
יחידה הבריאו בא' וזהו אשריך ישרל עם נוסע ביה"ד דייקא בכל
שם יהו"ה המרמז עד יח"ה וע"ל בתריכות דף כ"ה עוד מזה בחוור
לדברי הכ"ל אבל בן בח לעשר שיזכה לדונמתן של דיוקנין הללו הבחים
שיו מעלם מדרגות כיוצא בהן לעשר ברוחניות העשיה לא וולת רק
בחלקי לבילות שבה שיו לא הניעו וכו"ע והנה הנרים הם בחים
מקליפו' כונה שבתערבה בדע ולח"כ בחמלת יי' היה כמולת ומשם
וכדאית בסידור הח"י ז"ל לעשרי הטעם שכב"ה לו לעשרי הטעד"ו
שלהיו ולכי בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך לשירה ליי' כי' נמ"ל
על"י פ"ת י"לי שהוא סוד העלמת הנעוית שבעצי' ולומרי' לאחר זה
לרומיך יי' כי דלפתני ולא שמחת לויבי לי הם דברים הנפעות העולות
לח"כ זכיולים מהקליפות ומודים לפה"י כי הקלה ומשלול נפשם ע"כ
ולפוד זה יובית שם כי יש בהזמור זה ג' תיבות כאהן יא"ר הר"ו נ"ה
ויש בו י' הויות ע"כ והוא מובן מלוד כי שם סוד יחוד הכ"ל מרמזו בשני
שמות הלו והם ונפלים מן הקליפות בסוד מ"ב להם ובהיות כי בשמות
הכ"ל הנעולים מן הקליפות נקרלים ב"ל נעור לזה הניד בני חביבי
מהורר לאהרן שזהו כי מזמור לדוי יי' שרי' לבו בקום עליהו לחם ונו'
לחי עבר על נפשיהו החים החדושים ברוך יי' שלח נתנהו טרף לשיניהם
נפשיהו כנפור כמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו כמלטנו ונו'
עכ"ד ושם בסידור הח"י ז"ל לומרים זה המזמור לאחר התפלה
קודם לתן כאלהינו כי הקדימהו לשיר לי' כי ניזל עלי שהוא העלמת
הנעוית שבעשיה וכן כולך הסדר והנה נ"ב מסודר בסידור הח"י ז"ל
לאחר לומר וכל לעיין לומר תפלה דוד שמרה נפשי כי חסיד וכי ע"פ
מה לחיתה בפ' בלק ע' שם"ח והנה בסיום החמזור עשה עמי חות
לטובה וירחו שונאי יבשו כי אתה עזרתני ונחמתני ולאחר זה לומרים
בית יעקב לכו ונלכה באור יי' וכו" והנה לחיתה בחוכת שלום שים
בשפוק חה י"ת תיבות כדי להנין מן נר שהוא כרמז כי"ת לרומרים ומכח
זה הניד בני חביבי הרר יצחק כי הנה הקדמנו כי הלומדי' כנלה נקדשי'
בשם יעקב ונחתים בשם ישרל והלומדים סוד התורה נקדשים בשם
ישרל ונלבקים בשם יה"ו כי סוד התורה נקדש חוד ד"ו ונו'
לין סוף ונחתר עליהם יי' בדד יבחנו ולין עוד לל בכר והניד כך הנו
מתפללים עשה עמי חות לטובה וירחו שונאיהו הכ"ל ויבשו ועל זה
כת הסידור לאחר זה לתה מתפלל כדי שיכנל מן הרשעים כל"ל בית
יעקב לכו ונלכה באור יי' כי חו ולתה על בחותיהו תדרוך ע"כ הם"י
ילדיך יחיים ומנותיהם והחזק המשולם בניי לחרון כחתים יצחק לת

כיוהרה יצחק כי לם א"כי כלן הכל כלן ונ"ם זה תבין מה דלמי' בילקוט
הובח מרע בירך שכי פ' בת שעשיו תלמידו ר"ח בן דוסח היה
אתעבה פ"ח תעבית' ולחר כלבים שבתב בהם והכלבים שוי בשם לח
ידעו שבעה יכו לומר בלו ובשתחוה ובכריעה לפני יי' שהיכו וכו' לפ"ד
ח"ש כי לחיתה בפ' בשלח ע' קי"ד לת תחדום אור ולחזור יחדיו דייקי
וכל מזדווני כחדו לת יכלין לעיקם בהו מכין סטרת להנין בפיק
תקיפותה להנין דחקדי כלב ודת תניפת מכלהו הה"ד ולכל בני ישרל
לת יחרץ כלב לחר קב"ה לתוון לחדתון הים יי' בקרביכו לם תין
הריכי לכי מוסר לתכם לכלב יוד ובח עמלק ח"כ כלבי עוי בשם קלי
על עמלק ועמלק כבר ידעת וח"כ גבי עמלק כתיב תחה תמחה וכתיב
מחה תמחה לחר קב"ה לתון מחון דוכרים לתתה ולכח לתת דוכרניה
לעילא ע"כ וח"כ לין יכן יזכו הכלבים עוי בשם לומר בהו ובשתחוו לפני
יי' ושתעבה פ"ח תעביתם לרמז הכלה כתיב הפ"ח בשבר והו ובחזו
כילטנו וע"ל בחריכות דף כ"ד ע"ד דיומיים עד כמה יהיה קיומה
דלהנין בעלמה עד ומכח דיתן ויהיה לי כייחת מפולחנה קשיל דעלי
וכי ותבין בזה שם וכלן ובזה תבין בפ' הכוכם דף ס"כ ע"כ ת"ר פי' נמ' בפ'
כלבים בוכים ע"ה בעיר כלבים משחקים חליהו בעיר וה"ת לליית בהו הכוכם ת"ר
נקיבה ע"כ - ולפ"ד מיכן כי לחיתה בפ' ברחשית ע' ק"י ובכחש רבי כלבים
יצחק לחור דת יצ"ר ר' יהודה לחר כחש מעם לתו לקויה דר"ש לחור משחקים ובו'
לין ודלי כלח חד ומשל הוי ולתחזי על כחש וכו' והכחש היה ערום דת
יצ"ר דת מלחך החות וכו' ולזה קלחר כלבים בוכים ע"ה בעיר לחכל
לית כלבים ולית כלבים וכלחשר כחרכתי לעיל בכיהור מלחר ולזה
קלחר כלבים משחקים חליהו בעיר לחכל קלחר וה"ת לליית בהו בקבה
היה החרור לשר עליה כלח"כ כח בלבתה פוק כי לית"ת כפ' מרובה
דף ס"ג היה לתתה דעלת למיעל בההוא בית כבח בה כלבת לחר
לה מרי לת תיסתפי מיניה שקולי כיבי ח"ל שקילי טיבותך ושדי ח
לחזיהת כבר כד ולד ע"כ ולכלוזה הם הבריס של תהו לחכל לית
בכוונת שלחר דף כ' והבן בפסוקי תוכחת כי לחעם"י שהן מוסרים
ותוכחת לחפילו שכי ניתן לדרוש כי לין דבר רע יורד מלמעלה
ובפרט בתוכחתינו הקדושה תורת יי' תמימה משיבת נפש כדאי' ביומת
חלם כל עניך ופרי לחמתך יירש הכלכל ופי' יירש כמו יורים יכחיל
לכל החוים שיו כל עניך סוד הוח"ו של שם הוי' ובכי לחמתך ה'לחרוכה
מהשם והבחתי עליכם חרב מוקמת בריח רמז לעכיהה המכוונת כך
(בסוד מה שהלרכתי לעיל מחמר תוריש כיוס הוח יעלח ה" בתער
השכירה הימו ה' לחרוכה שהיה במולו ח"לף ד"לת כ"ן י"וד לעלח
מעבר הנהר וכו' ע"ל) והיה הבלה בשבילנו ללחוס לת מלחמתינו
כטעם יי' ילחם לכם מי זה בח מלחדום ונו' וכל זה לחסוף לותנו
ולקבץ כדחינו ולהביחו לותנו ש לחמתינו כטעם הפסוק ונלחפתם לל
עריכם כי חו יהיה השם והכסח שלום (כי חו יהיר עליכו חור ד"א
וזהו נסח שלום) וכטעם לחמרו ושלחתי דבר בתוככם וכבן כי חלת
רבר עולה ר"ו ועם שם של ע"ה הסוכנת לתתנו בנדוניתינו בסוד
יין המישר קלחתי יה כי בי"ה יי' נור עולמים וכו' לכל עולה דויה
לרמז כי חו יניע העת והזמן ליקח ולישת הכוס ישועת ע"י דוד מלך
ישרל חי וקיים לים נוח שמו חוח דוד בעצמו ונתתם ביד חויב ל
לטובה ולת לרעה כי לעתיד כל החיות יכלו ויחפצי החרן כעכין
לחמרו יפעיבו שני מ"ב והין מלכים חומכין ושרותיהם מכיקותיך
ובוכרי בני ח' ציונים ההוה לחר יחזקו עשר לעשים יוכל לבזוכו כנוים
להחיקון בכנף לים יהודי לחזור בלבה עמוכם כי שמעכו חלהים עמכם
(הייכו חותן הכוהרים בניגית ע"פ צת תורתינו והיה מזהר שלת פעם
בסוד החסדים הסתומים והחמולים עיין בהלכות ניגית בח"ח לקמן)
אבבן כי תלחתיה חרץ ישרל להוסיף לבו נלוסקיות (הייכו שיתבטל
חמון ושתבן וע"ל יחמר ב' עקב ע' תקך חלין שחכל לחה"ר חטח
הוה קרייב חטה דחיהו מון ותבן לחת ה' וחשתלם ויכה י' דחיהו
עיסור דילה וע"ד כד חיהי בחון ותבן וכו' לית רשו לחת י' לחברת
בחת ה' דחיכון מן הים ושחה ומ' ולזה קלחר עתידה חרץ ישרל כי
לית' כפ' קדושים ע' קכ"ב חכי יי' חלהי חבהם חביך וחלהי יעקב
לחרץ חשר לחתה שוכב עליה לך לתתנה ולזרעך ותבן מלמד שמתקבלה
לו חרץ ישרל וכי חרץ ישרל דחיהי ת' פרשם על ת' פרשם לחיך
לתעקדות מלתרכת ויתבה תחותיו חלה לחרץ לחדת עלמה לית
לקב"ה וחרץ ישרל לקדי והיה תחות דרגת דיעקב דקלים עליה
וחחסין לה קב"ה ליסרל בנין דחיסותה דלהנין לדחיה שמהן ולברכה
להנין ולחנכת להו וחקדי חרץ החיים ע"כ וטעם דקלחר חרץ ישרל
דחיהי ת' פרשם כי הלה ד' עולמות שם והלחרונה היה עולם העשיה

ובכוונת שלמה דף כו

ובכוונת ס״א שלמה דף כ״ו ע״ש ד״ה והנה בחילת אותם בתיבת זו עיין כל סיחוד כל הקומה הה כיוד חלת חלף רומו חל כתר העליון וכו׳: וכוח״ו חל חותם יכוין בשם הפיר חלמעלה למטה ויכוין בשם חלות חלף רגלי כדכתיב בעל הפר יגידה בשם מ״ה חכמ״ס כי תיבה החכמה דלת יהיה חילן של מעלה בשם קנות חסר הרחמ״ס כי תיבה החכמה דלת יהיה חילן של מעלה בשם קנות חסר מצד רבבות עשר רבבות לכל קצה וקצה שהם ו׳ חלות חלף לפי שעל כלן השלמת החחרון ולח היה שרית השכינה בישרל עד שחתם מיוחדים שהיו שם חלות חלף רגלי חף בבית שני לח שרתה בו השכינה שלח היו חלף חלבע רבוח וחתרו בפסכת כתובות כתיבתה כך נטילתה מה כתיבתה בשש רבוח חלף נטילתה בשש רבוח וכו׳. ע״ש והנה סוד גדול בחכמי החמת כי לזה חמרו חכמים ז״ל חין חוכלוסיה פחות מששים רבוח חם כן כל הפרנוסים בכללים ששים רבוח חלפים עבפים ושש רבוח חותיות התורה יוכיח הכרחיים בשם ישרחל וכו׳: ועוד כתב בעל כרית מכוחה דף י״ד ע״ב כי המחור סוד נרול בחכמי החמת כי לזה חמרו חכמים ז״ל חין חוכלוסיה פחות מששים רבוח חם כן כל הפרנוסים בכללים ששים רבוח חלפים עבפים ושש רבוח חותיות התורה יוכיח הכרחיים בשם ישרחל וכו׳: ועוד כתב בעל כרית מכוחה דף י״ד ע״ב כי המחור

כרית מכוחה דף יג

תדול הזה המביט למטה לחרן הו כשרשו מתמרות ומתו מתפשטים לעשות כרוכם והרשות בידם להשחית ולחבד ומתפשטים מתו שש חלות חלף מיכי תפחרת ככנד שש חלות חלף רגלי שהיו ישרחל בשיטתו ישרחל מתנהרים ולהו השש חלות חין בהם כפתל ועקש והיח חות הברית שעבפיו מגיע עד ת״ת מפירות החמצעית ובטעי בטעוכיו הגיעו עד המלכות היח בכסת ישרחל (וסוד זה נרמז בשבי חותיות (גר) ע״ל)

ותבין בזה מה שחחרכתי לעיל מסוד התורה הנרמז בסוד חות ו׳ ועל כי פירש מחתר תרומה ע׳ רכד ומחתר תולדות ע׳ שלכ ומחתר פרשת ויקרח ע׳ ו׳ שתיתה יהוד רחמי שלימו דכלה עקרה דכלה קשרה די מהיכוחתה לחיד ודח תפחרת ישרחל ע״כ. ובפרשת חתר ע׳ קפ״ד על פסוק מי כעמך ישרחל גוי חחד בחרן וכו׳. ע״ל ובחות ת׳ של חלת חותם המזכרת יכוין למלכות מחוברת ומיוחדת עם היסוד ועוד כי נקודת יוד שבתיו כזה ת׳ היינו רגל השמחלי מהתיו רומו ליסוד עליון בריח תך ומכריע בכתיים ומ״ם של חותם רומו בכללות בסוד מ״ם רבועה על בניה להשפיע שפע מיקור העליון כי שם נוה י׳ת שכרכה לחישי ישרחל מכשיכם מתם בשעה שתעלתם בפיסם ירמו שלה בכוונת הלב והנה סוד ל׳ למרכבה המשרת מרובעת ומתומה עד כחן: ושם כן ת׳ תרמו על מלכות ובכתבי חחר״י ו״ל בפרשת ברחשית בסוד ד׳ בכנסו לפרדם ז״ל והנה ים פרדם. ופרסה והם בנגד לחה וחחל כי רחל ניטרריח פרסה שהוח חדב״י ניטרריח ס״ה וים לה ה׳ נבורות מכנס״ך בניטרריח ס״ר הרי פרסה לך לחה נקדות פרדם ובלע״ד כוה כי פירושם לחד הוח כי עיקר שם לחדני בריחל ובלן לחה חסרים מעט מרחל עקרת הבית ובלן פרדם חסר ו׳ ין פרסה והיח חותה כוונה עמוה של פרסה ס״ב כי שם מ״ה חלבעים הוח כוונה לבן ומלוי שם היה הוח ניטרריח י״ט והמלוי יוצח לחלבעים שהם לחה והנה מ״ה י״ט פס ס״ד ומ״ר שהם מכנס״ך ס״ה חל תחזירים שהם לחה והנה מ״ה י״ט פס ס״ד ומ״ר שהם מכנס״ך ס״ה כי לחה כל עיקרה מחלכות דביכה שהוח שם ס״נ ועם הכולל הרי ס״ד ועם המכנס״ך הרי פרדם כי לחה הוח שם ס״נ ע״ם ס״ד ולוקחת ה׳ נבורות שהם כיכנית ותו נקדות פרדם עד כחן. והח ת״ת הרס״ה על ה׳ פרס״ה כי היח בסוד ת׳ ובסוד פרדם ולסוד זה קחמר עתיד ישרחל להוליח למו נלוסקחות ר״ל שלח יהיה יוון ותבן ויתיחד י׳ עם ה׳ כי חו מה שהיה בסוד ו׳ יהיה נם כן בסוד י״ה כי חו

גי׳ בנגד דשם, כתובות דשר, ב׳ דייכי וכו׳,

י״ו חלבן נחות לבם לבם שיהיה מקבל חן ע״י כיוון דחרין חבפין והם נלוסקחות וכלי חלת כי תבשיט בנדים שחורים וכחשר חיתח בפרשת כ״ת ע״ש רי״נ חיך מטרוניתח תתלבשת לבושי חלבנת בנלוחת דקדושים ועובדי לחהבתה לבושה קדרות וכו׳. חבל חי חית נדיק דחכוו דקדושתה דפשטין ולקשטה לה בלבושין כהירין דרזין דחוריים׳ת הוה כתיב כיה ורחיתיה וכו׳. ע״ש וע״ל והנו הוח כלי חלת וקחתר וחו חבו עשר בשים לחחבס בתוכו ר׳ רמו לתוספות דעת לעתיד לבח שכחתר כישעיה ס״י י״ח כי חלחה הארץ דעה וכחורים חלומות יחלומון ותרבה הדעת ובכתו בניכם ובנותיכם והנו וחבו עשר כשים בלשון יחיי הכשים יעייכו ויוכיחו בחוכלות וחלבישת בסוד חכון ומספר עשר היינו עשר חחזרות עשר דברות עשר ספירות נשוף חעל נבוה (היינו לפי מה שכתבתי בילקוט מחתר פרשת שכחים ע׳ ת״ס על פסוק עיכיך כרמות בחשבון על שער בת רבים וכו׳. ע״ש ע״ל ותבין נם כן מה דחיתח

פי׳ מחתר ויקו ס בפרשת ויחי ע׳ תפ״נ בנין דשכינתה כל כוחכה דעלמה בסתרים

ע׳ תפ״נ

פירש נמ׳ בשם מרובה דף פ״ב ובכת יחת וכו׳

קיימין עד כחן.) והנו שלחם בניהן לבו בחותו שת ונתן לחכול בחול לבו לחתו בלחתי (ע״ל דף מ״ט ע״ב והחרכתי בביחור מיחר הכ״ל ע׳ קפ״ז על פסוק זה) בתמר ח׳ רמז לחותו היום בוער כתנור כמחמר בבניה מלחכי סיון נ׳ כי הנה היום הה בוער כתנור ותו יהיה יי׳ לחד ושמו חחד ותו׳ התורה תהיה מוכנת בהלבתה ויתנלה לכל רזי תורתו יתברך בסוד ובמשקל ובמשורה (וסוד זה דקחמר בסוד ובמשקל ובמשורה חיתח בכתבי החר״י ז״ל. והוח סוד מה דחיתח.

ובנין דעתידין ישרחל למטעם מחילכה דחזי ויבקון ברחמי: ולסוד זה חיתח בנין היות חיתתח דעלת למיפח בהסוח בידם כבח בה כלבה חמרה לה מרי לח תיסתבי סקולי מיבי (היינו סיבי הסעים שברת וכו׳. והסיבה לו טיבותה דהסוח נברת סדיה לחיזרי לקוניס בסוד כשושנה בין החוחים וכוה קחמר שם בנמר׳ דף פ״נ ובכתה יחמר סוכה י״י רבבות חלהי ישרחל ללמדנו שהיכשיכה שורה על פחות משלי שלפים ושני רבבות חסר לחת והיתה חסה עוברת בכיסורין להשלים ובכח בה כלבה והפילה ממנה זה נרם לשכיכה שתסלק מישרחל ע״ש.

פירוש זה שכתוב בתלת שבתיכת חותם נרמז כל היסוד וכ״ל זה הסוד כרמז בתיבת אמן עיין בפרשת וילך ע׳ תקכב וע״ל דף מ״ו ע״ב ושם שכתב ויתנלה לבו תורתו יתברך בסוד ובמשקל ובמשורה כי בכתבי החרי ז״ל בסוד ו׳ חשר החרכתי ע״ל בביחור מיחר תולדות שלכ ע״ל דף ד׳ ע״ב ומיחר תרומה ע׳ רכ״ח ע״ל דף י׳ ע״ב וע״ב דוק שם סיטב והנה סוד זה הוח מה דחיתח בפרשת ויצח ע׳ שע״ב בקונטרס דסתימו כוהרי חמה פירש ז״ל בקשר הבעלם שהוח בסוד חלילות שיתנלה מתוך הסתר הבעלם יצח משם ומשר לחסקלריו דכתרת חחילה והוח עדת יעקב עד כחן.) נסקן ומשר לחסקלריו דכתרת כלילה מתרין נוונין דמתבדין כחדה וכו׳. בהחי ומשר מחרי מיץ דשחרי שתת לחיכו להסוח דסתים דלח ידיע כלל קול יעקב לחקרי בהסוח לחתחי מיסתכותה דכלה וכו׳. ע״ל והנה הקדמתו כשתנלה בעשר מפי שבח״ם כן היו בתחלם בכתר ומין כתר בתנלו בחו״ב ומחר כך בחלבו מביכה ולסוכה וכ״ל שהם נלוי כח ת״ם בניקוד עשרה שיהיה וכ״ל בכתבי החרי ז״ל בכתוב סוד ל׳ והנה סוד לחדש תתלה שהוח סוד הנרמז בסנהל וכי׳ תתלה דא׳ ואיח סוד לילכל לחיי): ונלו הם בחילות נ׳ בחי והם חור חיס רוח והנה הלור הסוח בהיות כשכתת עד יסוד דשכיכה ושם ליסוד ביכה וכהיותו שם בניכה מ מתהפכת מחור ונעשה חיס ומ״ב כשכתנלה סוד (הו׳) זו בסוד חה דחיתח בפרשת תולדות ע׳ של״ב תו בעיה לחתבשטת ונפיק מהלי לחתר לחזק ומיל ורוחח) לו הוח סוד רקיע (והוה תבין מיחר פרשת ויקרח ע׳ י״ח כתיב בשעשה בראשית יהי רקיע בתוך המים יהי רקיע חלין ישרחל לחיכון חולקת דקב״ה ולחדין בהסוח לחתר דשקרי שיהם והיינו דוח דזוכח חדח שלא ל׳ ייסח שכח לר׳ לעבחי לחתר שחר עוין יהיה לון קב״ה לרברבן ומכן שלטין ישרחל בתן לחתר יהב לון שלח ליה ויתן לוחם לשקים בראשית השמים ע״כ והוח מוכן לפ״ד) ונלו הנ׳ בחי׳ נרמזו בפסוק לח תעשו עול בדין בחשקל ובמשורה כי הוח היה חחזיר ומשחרי שמהם כיכנית ותו נקרחת פרדם עד כחן. וזה ה׳ פרס״ה כי היח בסוד ת׳ ובסוד פרדם ולסוד זה קחמר עתיד ישרחל להוליח למו נלוסקחות ר״ל שלח יהיה יוון ותבן ויתיחד י׳ עם ה׳ כי חו מה שהיה בסוד ו׳ יהיה נם כן בסוד י״ה כי חו

גי׳ בנגד דשם, כתובות דשר, ב׳ דייכי וכו׳,

י״ו חלבן נחות לבם לבם שיהיה מקבל חן ע״י כיוון דחרין חבפין והם נלוסקחות וכלי חלת כי תבשיט בנדים שחורים וכחשר חיתח בפרשת כ״ת ע״ש רי״נ חיך מטרוניתח תתלבשת לבושי חלבנת בנלוחת דקדושתה דפשטין ולקשטה לה בלבושין כהירין דרזין דחוריים׳ת הוה כתיב כיה ורחיתיה וכו׳. ע״ש וע״ל והנו הוח כלי חלת וקחתר וחו חבו עשר בשים לחחבס בתוכו ר׳ רמו לתוספות דעת לעתיד לבח שכחתר כישעיה ס״י י״ח כי חלחה הארץ דעה וכחורים חלומות יחלומון ותרבה הדעת ובכתו בניכם ובנותיכם והנו וחבו עשר כשים בלשון יחיי הכשים יעייכו ויוכיחו בחוכלות וחלבישת בסוד חכון ומספר עשר היינו עשר חחזרות עשר דברות עשר ספירות נשוף חעל נבוה (היינו לפי מה שכתבתי ביחור מיחר פרשת שכחים ע׳ ת״ס על פסוק עיכיך כרמות בחשבון על שער בת רבים וכו׳. ע״ש ע״ל ותבין נם כן מה דחיתח

ג"כ הכי הדעת סעליון שעשה יורד בשעה של חכמה וביכה להתייחד
בוח מזלא קדישא דדיקנא (כלומר כלכתי בסוד זה עיין לעיל
בוח מזלא קדישא רבא בסוד ם' סתומה :) כי סם שבי חולות סח' והי"נ
בסוד עוקץ רבא בסוד ם' סתומה : כי סם שבי חולות סח' והי"נ
כי חול הוא הוי"ה במילוי יודי"ן ומזל הי"נ הוא להי"ה ביודי"ן
והכה חול סח' מעלבה תוך מזל הי"נ ושכיסה נקדיקים דעת והכה סשם
מילוי הוי"ה דיודי"ן יש בו ל' יודי"ן וסם ע' דשקל וחם תכלול כל ',
חלו כל כ' כלולה מ"י הרי סם ע' כמנין ס"ך דשקל וחי"כ
על ידי שמות הוי"ה במילוי יודי"ן שמתלבשים תוך שמות להי"ה
לעולם ועד כ"ה לתתון פי' כי הכה פסוק שמא יפרנל "י' אלהיכם "י'
לחד הוא כנד שית סטרין דזעיר לכפין ובריך שם כבוד מלכותה
לעולם ועד ככנד שית סטרין דסוקבא וכו' ע"ש (וזה תכין מאמר
פרשת משפטים ע' ר"ד שהארכתי ע"ש) ובמנין כי אלה השמות שם
בחינת ווי"ו שם מדתן כ' שערי בינה כ"ה לדכורא וכ"ד לנוקבא ג
שם מ"ט וכך הוו משכנה בשלימו שעלייתו לוף היה לכ"ה והוו
כ' שערי בינה ופשפא כי הבינה עצמה כנגדה כ' שערים לקבל כ' מיני
מים חלין ובעשית חליסם ושורה בסוד כ' שערים שהם מקבלים
כ' מיני מים שבאור המכר ו"ק "י' מדד בשעלו מים וגו' כי ה
בבינה נקדלת "י' והוא בסוד כ' שערי כינון "י' . ועל ידי "י"
שערים חלו מדד בשעלו מים ובשעה המדידה שהוא השורה שמכר
בית קבול של מים . ובידוע זה שכתוב לע"ד כי נודע כי האור
שנמשך מנד החכמה הוא ה"ח שנשפכים מע"ב שבחכמה ולהיותם
שם בסוד ע"ב מיני מים כמנין שם ע"ב ובמנין חס"ך ובחצי'
חיותם בחלקים לסח' וכל אחד כלול מי' כעשים כ' מיני מים ושש
שנמשך מנד נוקבא היא הנ' הנשפכים מבינה ושם סוד ה' תבבעות
ביד (ו"ק עיקוד מאמר פרשת בשא ע"רס"ח עיין לעיל כי שם
פלרכתי לך שהכה בסוד זה) וחלו נקרא שעלו שהוא החסון שלו
שלדם על ידי ה' תבבעותיהן . וחלו שחשפה נבורות נעשו בית
קבול של החשפה חסדים ונודע כי החסדים מגדלים את זעיר
שנפין (סוד תפלרת ושלבות שהרשונים בסוד (נ"ה) ולכן שם
בחלקים לכ"ה כ"ה ע"כ .

ובזה תבין שם כן מאמר פרשת תרומה ע"רס"ב שמע ישרלל פי' מאמר ס"
"י' אלהינו "י' לחד שקודה דל ליחדא שמיה דקב"ה בכל ותתבן ע'
יומא דלא כמה דמייחדי שמיה דקב"ה לעתא שכי לתייחד לעילא תק"ב
וכו' חלן לחייחד שמיה דקב"ה ישוי לביה ולשותא בשלוה יחודא
דקשלרן וחיבר כל שייפוי ברזא לחד שכי לעילא מחבר כל שייפין
בשלוה יחודא למיקם ברזא וכו' ע"ש דכרים פלחים ויגיל לבך .
ועל זה קאמר שם בכוונת שלמה ויתגלה לנו רזי תורתו יתברך
במלה ובמשקל ובמשורה היינו סוד הכוכר לעיל : ושם סוד שם
שלעיל פלרכתי לך שה דלישנא בתאמר פרשת בלהעלותך ע' קכ"ח וה
לשומו ללבבי גליבי ודל הוא שאת דע"ב וחיכון שבעין תכפין ל
דאוריית דעליון חן (כ') וכו' עיין לעיל . וגם שם שהרכתי לך
שה דלישנא בתאמר פרשת בא ל"ם וסה דלישנא בתאמר פרש' כי תצא ע'
תקל"ד ותאמר הקב"ה לך רעוץ מקיסכה ולך ונגיל טיבו לשלן דנגיל
ליה עלך דלא כלה דילך יקיבת לם ולית לגדלה לה בחדות טבין
ולחיכו דנגיל לה בתלוסר תכלין דרחמי דרחמין בתלת תיבין
(וה"ו תכ"י וה"ו) וכו' ע"ם תבין מאמר סוד ק"ם :

ועל פי זה תבין מאמר פרשת תרומה ע' רנ"ה שם קניכו • פי' מאמר ע'
כתיב ורית חלבים לת סאור כי טוב וגו' דל שמודל תרומה ע"רנ"ה
לחתנעיתא וקחים ולחיד בסטרל דל וכסטרל דל כך הוו שלימו
דתלת סטרין כתיב כיף כי טוב מה רלה הוו סכי בבכי לחכרין
כנין רלה הוו שלימו עד סור תלייתלה דלשלים לכל סטרין וכיון
דלחתא תלייתלה דל כדין לחכרים לחלוקת דיומיא ושלחלה דכתיב
ויכהל חלבים בין סאור ובין לחתך וגו' ועל דליכון חמש דרגין
לחתוסבו סהני סור קדמלה כתיב כיף סור חמש זמכן וכו' ע"ש
(היינו חמשה חסדים שנמשכו מבד מכוח שהיו בסוד סור וחמש
זה סאור בין לחסד דעתיק יומין) וכלה הוו סוסטרל דיומיא
ולתבללו כיף (היינו בסוד ו') שבו גרוניו סוד לתורה) וכך
לתבללו בסטרל שמלה (היינו לחד שבשבו בבינה כיה לו
בסוד מים ובינה בחתך בין גבורה דעתיק יומין) לתבללו ברוח
לחים דבטרל ביומיא ובנין כך בתיב מים חמש ומכון וכך לחתבללו

ברוח דלחתנעיתא היינו

נשרים של מימי לחסד כי נשרים הם פחי' ניכורית לחבר בתוכם
בית קיבול לל המים סהם שיתפשטו ע"ב מיכי כוחות שים בתים
סהם בע"ב ניכורית כל כח לחד בניכור לחד המיוחד חלין . וז"ם
מי מדד בשעלו מים .

ונרמז כל זה במכר לעיל בתאמר פרשת תרומה (היינו מלחמר פ' מאמר פ'
כ"ל) ובתאמר פרשת ותתבן ע' תק"ה זה לבוכו נלוף ותתבן ע
ותתקן מאה כ"ה לתתון ברזא דסבוקא דיחודא דכתיב שמע ישרל תק"ה
וכו' ישבקב בעזה לתתקבל לתתה וכו' ותיכון בדוך שם כבוד מלכותו
לעולם ועד כ"ד לתתון וכו' כיון דלחתלים ישבכה וכו' לח עליל
חלח ברזא דכ"ה לתתון פי' כי הכה פסוק שמא יפרנל "י' אלהיכם "י'
לחד הוא כנד שית סטרין דזעיר לכפין ובריך שם כבוד מלכותו
לעולם ועד ככנד שית סטרין דסוקבא וכו' ע"ש (וזה תכין מאמר
פרשת משפטים ע' ר"ד שהארכתי ע"ש) ובמנין כי אלה השמות שם
בחינת וו"ם שם מדתן כ' שערי בינה כ"ה לדכורא וכ"ד לנוקבא ג
שם מ"ט וכך הוו משכנה בשלימו שעלייתו לוף היה לכ"ה והוו
כ' שערי בינה ופשפא כי הבינה עצמה כנגדה כ' שערים לקבל כ' מיכי
מים חלין ובעשית חליסם ושורה בסוד כ' שערים שהם מקבלים
כ' מיכי מים שבאור המכר ו"ק "י' מדד בשעלו מים וגו' כי ה
בבינה נקדלת "י' והוא בסוד כ' שערי כינון "י' . ועל ידי "י"
שערים חלו מדד בשעלו מים ובשעה המדידה שהוא השורה שמכר
בית קבול של מים . ובידוע זה שכתוב לע"ד כי נודע כי האור
שנמשך מנד החכמה הוא ה"ח שנשפכים מע"ב שבחכמה ולהיותם
שם בסוד ע"ב מיני מים כמנין שם ע"ב ובמנין חס"ך ובחצי'
חיותם בחלקים לסח' וכל אחד כלול מי' כעשים כ' מיני מים ושש
שנמשך מנד נוקבא היא הנ' הנשפכים מבינה ושם סוד ה' תבבעות
ביד (ו"ק עיקוד מאמר פרשת בשא ע"רס"ח עיין לעיל כי שם
פלרכתי לך שהכה בסוד זה) וחלו נקרא שעלו שהוא החסון שלו
שלדם על ידי ה' תבבעותיהן . וחלו שחשפה נבורות נעשו בית
קבול של החשפה חסדים ונודע כי החסדים מגדלים את זעיר
שנפין (סוד תפלרת ושלבות שהרשונים בסוד (נ"ה) ולכן שם
בחלקים לכ"ה כ"ה ע"כ .

ובזה תבין נם כן מאמר פרשת תרומה ע"רס"ב שמע ישרלל פי' מאמר ס"
"י' אלהינו "י' לחד שקודה דל ליחדא שמיה דקב"ה בכל ותתבן ע'
יומא דלא כמה דמייחדי שמיה דקב"ה לעתא שכי לתייחד לעילא תק"ב
וכו' חלן לחייחד שמיה דקב"ה ישוי לביה ולשותא בשלוה יחודא
דקשלרן וחיבר כל שייפוי ברזא לחד שכי לעילא מחבר כל שייפין
בשלוה יחודא למיקם ברזא וכו' ע"ש דכרים פלחים ויגיל לבך .
ועל זה קאמר שם בכוונת שלמה ויתגלה לנו רזי תורתו יתברך
במלה ובמשקל ובמשורה היינו סוד הכוכר לעיל : ושם סוד שם
שלעיל פלרכתי לך שה דלישנא בתאמר פרשת בלהעלותך ע' קכ"ח וה
לשומו ללבבי גליבי ודל הוא שאת דע"ב וחיכון שבעין תכפין ל
דאוריית דעליון חן (כ') וכו' עיין לעיל . וגם שם שהרכתי לך
שה דלישנא בתאמר פרש' כי תצא ע'
תקל"ד ותאמר הקב"ה לך רעוץ מקיסכה ולך ונגיל טיבו לשלן דנגיל
ליה עלך דלא כלה דילך יקיבת לם ולית לגדלה לה בחדות טבין
ולחיכו דנגיל לה בתלוסר תכלין דרחמי דרחמין בתלת תיבין
(וה"ו תכ"י וה"ו) וכו' ע"ם תבין מאמר סוד ק"ם :

ועל פי זה תבין מאמר פרשת תרומה ע' רנ"ה שם קניכו • פי' מאמר ע'
כתיב ורית חלבים לת סאור כי טוב וגו' דל שמודל תרומה ע"רנ"ה
לחתנעיתא וקחים ולחיד בסטרל דל וכסטרל דל כך הוו שלימו
דתלת סטרין כתיב כיף כי טוב מה רלה הוו סכי בבכי לחכרין
כנין רלה הוו שלימו עד סור תלייתלה דלשלים לכל סטרין וכיון
דלחתא תלייתלה דל כדין לחכרים לחלוקת דיומיא ושלחלה דכתיב
ויכהל חלבים בין סאור ובין לחתך וגו' ועל דליכון חמש דרגין
לחתוסבו סהני סור קדמלה כתיב כיף סור חמש זמכן וכו' ע"ש
(היינו חמשה חסדים שנמשכו מבד מכוח שהיו בסוד סור וחמש
זה סאור בין לחסד דעתיק יומין) וכלה הוו סוסטרל דיומיא
ולתבללו כיף (היינו בסוד ו') שבו גרוניו סוד לתורה) וכך
לתבללו בסטרל שמלה (היינו לחד שבשבו בבינה כיה לו
בסוד מים ובינה בחתך בין גבורה דעתיק יומין) לתבללו ברוח
לחים דבטרל ביומיא ובנין כך בתיב מים חמש ומכון וכך לחתבללו

ברוח דלחתנעיתא היינו

היינו כשהנפלה מאור היינו מה דאיתיה בפרצת תולדות ע"ש שלפ
חכמות בחזון תורמה וכו': תו בעיא לאתפשטא ובקיק מהאי לתתי
חסד ונזיק והוחת וגו': והוא סוד הפ"ל כתיב רקיע תחום ומכון וע"ש
תלת לימון לזר מיס רקיע לקבל תלת דרגין תלין דכלהו תחום דרגין
לתכלילו בהו וע"ד בכלהו כתיב תחום ומכון בכפל חד ואחד הכא רזא
דרגין כחלין תלתא לתתייר ואתגליף כגלופא רזא דדיוקנא דאדם
דאיהו אזיר בקדמיתא בתר מיס לאתפשטו בגווייהו רקיע וכו'.
כיון דאתתייר ואתגליף וכו'. ואקרים ההוא פסידו ודא איהו רקיע
בתוך המים ולבתר דאקרים כתיב ויקרא לאלהים לרקיע שמים דהא
אקרים ההוא לאותא דנוקבא דאקרי הוא פסוק דקרא אתעבד
ואקרי בכוליו ההוא לאותא דאתגדיר ואתתקר הוא פסוק מקטרגת
גו התוכא ולימון מיס הרעיב עבורין ומניהו לתעביד פסוק מקטרגת
דכל עלמא דכר ונוקבא (וזה תבין מאמר פר' ויצא ע"ש) ואת היתניל
ויצא יעקב בקונטרא דסתימו וכו' כי התרכתי לעיל ונקלאר ויצא יעקב
מבאר שבע: סטרא דדינא דאתימותא וילך חרנה: סטרא דאתת
וכוכים לאת עכאפת סטרא דסטרין תגו תוקפא דסטרא דיניקת
כפקא תגו דוגדיא דאתרת חד כעינו קשירו כליל דכר ונוקבא ס
מוחקא כוורדא מתפרשן לכאה סטרין ושבילין דוכרא לחקרי סיהלל
נוקבין כליל לגוי תדיר וכו' ע"ש. והוא סוד הפ"ל כי היה כאשר
ען דוגדיא היינו מגבורה שהיה בהיכה ונתגלה ביניהו שהוא נר
שהלל ולמעלה לא היו מתגלים הדינים ונקן נתגלה כי הכר לעיל
פתרכתי לכם קניהו) לבתר כך נתנו לימון עבורין ואתתכנ
לתתא בסטרא דשהלה וכאה לימון ימין דאתאחיז ימנהן:
(הנו סוד שלא קורין בקדיאת שמע היתרנו כל סוד הנזכר לעיל:
לכך ים על כל תיבה ותיבה שם ע"ב שהוא ואחר כך מן ושתים עד
סאר"ץ יש כ' תיבות בסוד ס' שעריס הפ"ל. והוא כתיב בפרשה זו
השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלקים אחרים והרס
אף ה' בכם וגו' כתיב שם יהו"ה בגורת ע"י יתין כפ"ל כי קך כעיניך
תביא ושלות השעים תרחה וגו') ע"ש ותרחם דבריס כפלאים:
ועיין בפרשת תרומה ע"ש"ב לחסם קניהו וכאה לימון מלין דיקא
ברזין דאחרי כך כסיר ימחא ביומא דשבתא סליקו בחדוה סליק
בכללו עלמין בכייחא בחדוה כדין השמים מספרים כבוד אל מעשה
ידיו מגיד הרקיע וגו' מלין שמים חלין שמים דשמא עלאה לאתחזי
בהו דשמא קדישא לאתקדי כהו מספרים מלי עיתא
כאילן דאשתעי ספור דבריס לאו הכי אלא כהדרין וכעיון בעיניו ד
דנקודה עלאה וסלקין בשמא דכליל דבקיהו דשלימו עלאה וכו' בנין
דבהאי יומא מתעטרין שמים וסלקין בשמא קדישא יתיר מאחר יומין
(היינו בסוד יי' מלך גאות לבש שעולה בחקום חכמה וביכה ומקבל
מן לוחות דאילך לכפן) ומעשה ידיו מגיד הרקיע מלה עלאה דכאיר מכל
סטרין נגיזין (היינו בוד מוחא סתימאה טלת דאדולתא דעין בפרש
כשלח ע' רמ"ב ומהאי גולגלתא כטוף טלת הוות דלבר וכו' עין לעיל
ותבין סוד זה) מגיד הרקיע מאי מגיד מעיך וגניד לתתא מרישא
דאלבה מליה מכל סטרוי הוות רקיע דאיהו מכוונא דכרישא ודא
איהו ההוא נהר (כיצה דנפיק מעדן מתכסה) ודא איהו דגניד ומשך
לתתא גניזו דטלת עלאה וכו' ודא רקיע דגניד ליה במאיזנו דרחימו
ותיאובתא לאתקשקה אקרי דאדוה לאעלי שבתא (ומוד זה תבין ע"פ
מאמר פרשת ברעזית ע' כ"ד התפתיל ויאמר אלהים יהי מאורות
ברקיע השמים וגו' עד בעזיבת אמר זה הסוד תרמיו (ג"ר) נם זה
הסוד הוא מה דאיתיה בפרשת אחרי מות ע' ק" בסוד ובכר יוכ' משכן
להמקות את הגן וגו') ובד אגניד ומשך ההוא טלת דבדולתא
כגיד מליה ושלים כאתוון קדישין בכל איכון שבילין קדישין ביון דכלה
יתחבר ביה ואתעביד ביה אחרא לאתקשקה ולברכא לתתא יום ליום
יביע אומר להלי כבוד והיך גניד ומשך ההוא דקרא דטלת עלאה
יום ליום יומא ליומא ושקוק לשקוק (כי הקדמנו כי משך טלת
עלאה והוא כי כבר התרכתי מה דאיתיה בפרשת אחרי ז"ל לפם קניהו
בביאור מאמר פ' פקודי ז"ל ת"ח דרשת אורייתא דאיהי אמת בחכמה
בטוב בוניכה דקדושה והוא כי אחרי אחרי מות דרשת אורייתא
דאיהי אמת מבדר נו מחשבה דיליה שהוא אחרי מותו אתתקן
כל הברזיים שם"ו מלכים בכח"י ת"ק כדי לעשות ההם לגלות סוד
חכמה וביה שהיו גבוהים בחין סוף כ"ה כי אין באור אלא מחשבה
והוא הבוניכה דקדושה שהוא נבוה לעתיק שהוא לכל הנבוהים
כלם בחכמה יכולה החשבה לבדל הברזיים הנ"ל כי הברזיים הם בח"י
נבורות ולבן אותן הברזיים פ"י ההוא בוניכה דקדושה ו"ם בוניכה
דקדושה שהיה הנותנת קבלה ומדה ונקרא קן המדה והעשה כי

החשך הוא מתפשט כשופט בלי קצבה לך הגבורות שהוא דין נותן
קבלה לכל השבט אלא יתפשט יותר מן הראוי לכל המקבלים ולבן בוניכה
דקדושה לתיהו מדיד ועבוד כל לימון מסיתלן והכה כל פח"י נבורות
נקריאים כמוהן כי הם כמוהן החשך החוץ ונחמם נקריאי כמוהן ג"כ כי לא
ירדו התורות של המלכים למטה בבריאה רק בחי' רפ"ח כמוהן להיות
חיות המוכרת והם חלקים מתורות דוגמת הכמוהן מהאם ונם מתבאר
שם כי הרפ"ח כמוהן הם השפ"ה כמוהן המכרי בכל מקום והם
ס"ך לבדו ועם שרשם שהיה הנ' נקדת שפ"ה (ובזה תבין מה שמביא
בכוונת שלמה דף ס"ח ע"ד ז"ל כי יש לומר לבן וכוונת פרטי וכללי יותר
עמוס יתקיף כי אם לייחד שמו הגדול המחולל בכוונות בעוכותינו
והשם יהיו שלם וכיון כן הכשל כי לזה נרין יחוד כפי הפשרי כ
בתפלתינו בסדר שלום כדי שבכך יהיה השם והכשל שלום וזה
המכוון בם"ת עדותיך נאמנו מאד לבויון כי ס"ת של עדותיך נאמנו
הן הן (כ"ץ) לרמז לשם הגדול ום"ת של מל"ת היינו דל"ת לות כד'
דהו כי שם יהו"ה הנ"ל יתתלם בכל ד' לותיות הקדושות ובזה יתקלם
עלאה ויתעלה הקדש ויסגיל החול והקליפה יהא מטה עד שתרד
פלאים ובכך כל הדינים יתיתקו ותחת המלך מלכו של עולם שכ"ה
בכוונה בסופי תיבות של לכיתך כלוה קודם הן הן לותיות (שכ"ה)
לרמז כי בדין ס"ך בסוד וידוס יהבין כי שכ"ה הוא"ה עולה (כו"ס)
הן הן הדינין שהלך יהא רבינו ע"ה עליהם בסוד כי יהא פו"ת לקח
כי יהא נעץ אהב ביגו לביה בשהלך בחרבה רמז לביטול הדינים ה
בהרמוזים ומזה רבינו ע"ה דחק לותם בכח מספר ומכוין (שכ"ה)
דיעין הנעלמין מל"ב נתיבות חכמה כי כל מתיב ונתיב כלול מעשר הרי
ס"ך ומספר חמשה פעמים דין עולה שלם מחות בחלי"ה ס בחלוי
ידין הנעלה (מצפ"ץ) כני' ברחמי"ם פיינו הוי"ה בתיעורת ת"ת
ב"ם בכוונה לרמז כי הוא החלחם עליהו עזרו ונחלתו להכניס ולדחות
פעליהו כלדין ורוגז ומה נם כי הרמז שלחנין שכ"ה הכ"ל הם
תמשה פעמים אדנ"י שהנו מזכירין בדרש העמידה בכל יום ג"פ
בתפלת היחיד וכ' בחורת שליח ציבור בקול בין הכל חמשה פעמים
כמכין שכ"ה ולו היחוד פעשה ואהבה תלעלה למעלה ותעבור כי כן
תמשה פעמים תהבה עולה למכין אדנ"י הנה כי כן בכוונתו יהיה
השם שלם עם כסאו ככון והנחולה תתקר"ב תלינו ע"כ ע"ש:
והנה כאשר זו תבוניכה בטוב נו מחשבה יעלה הבדולים מבחי'
שכ"ה ניצוצין ושם מתבדרים והטוב שבהם כתקן שם
והשפלת שהוא הסינים מתבדר ונרוק לי' שלינו מבחי' חכמה ובינה
וחזורת לאחר כך להתבדר נו מחשבה דבינה לגויר (ו"ה) וכן עד ו"
עד שתתבדר תכלית הבירור בכל הפרצופים והשאר כעשה הפעולת
גמור ובינו סוד הפ"ל פרשת ויצא דודיין דאחרת סטרא דאחת
זוטים וכו' כי יין הוא משוד נבורה ולכך קאמר דודיין דתמרת וכו'
ע"ל דף ח' בתריכות - ודע כי כאשר דעתיק שבתוך כתר דאריך
בקדל לוריה דבינה והנבורה דעתיק שבתוך חכמה דל"ת נקר' בוניכה
דקדושה ובו' כי"ת"ו וכ מפתיב ריעין נאשף חיתם ע"ל דף י"ח
בתריכות: נם ע"ל דף י"ג בסוד יכי יור ויבי יור דאיך לסוד מה
שכתבתי לעיל מאמר פרוסה. ונם ע"ל דף כ"ד ע"ב סוד מוחא
סתימאה דל"ת נקרי עוקדא וכו' ע"ש ולזה קאמר חיך בניד ומשך
הוא רקיע נגידו דטלת עלאה יום ליום יומא ליומא ושקוק לשקוק כי
הלא בחרבו כי ת"ת נקבלו חסד דעתיק המתלבש בו נלגלתא דל"ת -
וסוד חסד בתיב בו כל היום ונבורה דע"י מתלבש במוחא דל"ת
הסך שוקד דכיה - נם הקדמנו כי ת"ת שהוא רישא דשורות דחכמות
היה מבדר בו מחשבה דליה שהוא אחר כל הברזיים שבו המלכים
וכו' כי אין בזרוע שלא במחשבה ולזה קאמר חיך בתיהו סוד הפ"ל וקאמר
בניגו דטלת עלאה יום ליום שוקד לשוקד היינו בכל שעה כי בזרוע
במחשבה הנקי, עוקד (וסוד זה כדאיתו בא"ב ב"ד כי א' הוא סוד ת"ת
ע"ק ומשם ממשך לחכמה בינה תרין רישין וכתיב נרמיו לחת (כ) וזה
תבין יוד שבתיבת לעני ק"ס ב"ג בתקוני כי חת (ב) הם ג' (ו"ו)
"ויסע" "ויבא" "ויט" וכל אחד ממשך (בו') שהוא סוד שתים ואחת כ' כמשך
לדקיע שהוא סוד ואו הפשך (ו"ה) וכו' ע"ל ודו כי בנגד ת"ת ו"ה שעם
בישבו"ם שפת לעני ח"ת ל"ל כתה תודות לם ס"ל תור שבבתה
ותורה שהם"ב וכו' כח לעני הלל נייחיה יוחי קחל ח"ל תבר"ד לאחר
תעקבו ע"ל והוא אח לתעוול לא תאריך לי הכח ח"ל בלאו עלי דקסמכ'
דעל פה מיך שלי וכו' ע"ל ולכאור לאה נילה לו קך שו ד' לותיו
ולזה אמיך לו לולם ד' ח"ם כי כד' לאותיו שו כרמזו כל י"ם וכו' ל ולאח
תעיך לו כי כבר כתבתי יש דרך תשר"ק הם במלכות: יב ב 2 מם וכבר

פי' נמ' שם שבת ההוא דתקדי שבת ופ"ד ח"ם ולסוד זה תבין °נמ' בתכלת שבת דף קכ"ו ת"ר ויהי בבסוס הארון ויאמר משה פרשה זו אע"פ לו הקב"ה
פ' כל כתבי דף קי"ו ע"ח סיומיות מלמעלה ולמטה לומר שלין זו מקומה רבי יוחנן אומר לא מן השם
הוה לגלי מפני שספר תשוב בפני עצמו כמאן דאמר לגלי דת ר' שמואל
בר נחמן לאמר רבי יוכתן חנכה עתודיה שבעה לגלי שבעה ספרי
תורה כמאן דר"י ע"כ. ולטעם שפתורה דקדקה סיומיה שבעה לסוד
ה"ל בסוד בת שבע לרמז כי נס חלכות נכללה בסוד התורה.
וכאשר כבר האלכתי לך עיין לעיל. כי ר"ת של ה' ספרים נימ' לחני"ם
הרחמנ"ם ויקר"א ט"ו ופתח בראשי' בחכמת יו"ד בה ה' חומשי תור"ה
רמז על ישראל סבא ותבונה כי ביה נכללה בתיבת בראשי' שם ר"ת בי"ת
עיין לעיל בפ' כפרשת בראשית פרשתיו. ונופח של תורה הוא
(ו') וחלכות בראשה בסוד שבתחלקה בסוד (כ' כ') הכ"ל כי כ"י
נקראת יוכ"ה הכראשים בחות (כ') זה ותפשר י"ל לאלכך פרשה זו רק
פ"ה חותיות כי הקדמנו מה דאיתא לעיל ע"פ מאמר פ' בראשית ע'
קכ"ג וחלכות מאלת דכללה חלכות כלילה מכללה ויהי פ"ה דמיוכה הכליס
נפקין וכו' כי הלא היה בקראת תורה שבעל פה גם איתא בפ' דברים
ע' תפ"ט פתח ואמר כתיב והיה בחלכלכם חלחם האלן תרומו
תרומה ליהוד קדש דת על התנופה וכו' עיין לעיל דף כ"ד סוד
שעורים מאי היא תנופה ורות דילים תנו ככוד ליהוד חלהיכם.
דהת פ"ה עלאה הייכו ככוד דבעינן למיכה ליה לקב"ה וכו' ע"ש.
וקאמר והיה בחלכלכם חלחם האלן וכו' וחכן שעורה דקדכינן בנין
דשעורה קדמאה לשאר מינת דעלמת שעורה אינו שעורה דהת
אתר ידיעת הוא בשיעור (י"ו) דהת בחמצעיתא לית חולקא
דסטרא אחרא דחובת תנן ע"כ. ולסוד זה בפסוק ויהי בנסוע הוא
רק פ"ה אתון והיא בפרשה בהעלותך כי אינת בכתבי האר"י ז"ל
הנה נודע כי המלכות היא מכורה הטהורה שהיא לחודי הועיר וכל
עיקר בנייכה ותיקוני הוא על ידי אותם החסדים המגולים:
פי' כנמ' בפ' ולסוד זה תבין מה דאיתא בגמ' בפרק הדיוקה דף כ"ו הדיוקה
הדיוקה שעורי שעורים בחלוס סדו עומתיו שבאלת' ובל עוכיך ואטאלך
בחלוס תכופר ע"כ. ולפי פשוטה אין טעם כי היכי תרומו מקאי על שעורים
לפ"ד ח"ם כי זה רמז עליון סוס חלק לפ"ח ולכ"ל. כאשר לאמר
פרשת תרומה הזאת תשתיני כאדת פרט הין שתים מסשרי ואותתקנין
בנייכו עלאה להאי כסוד ואיך כניד ומשיך הוא לקיע (הייכו יסוד
נגידו דטלת עלאה (כי הלא התרכתי בביאור מאמר פרשת החוכו
ע' תקס"ג ותקס"ד בסוד כני בכורי ישראל שמוטל סוד חסד דעתיק
ונבורה דעתיק שהיו נגוזין בחכמה ובינה ומטרין ליה בריש והוא
סוד תפלין דרישא והאי (ו') ירית למלכות. ולזה תבין סוד הכ"ל.
וקאמר יום ליום תומר יביע ולילה לדעת לעולם תחות לאתכללא
דת בדת ולאתפרשא דת בדת (הייכו בסוד יחודיס שעולים עד אין
סוף כ"ה דרך מדרגות כאשר כתבתי לך לעיל ע"ש. כי התעורלת
בת מלמטה למעלה. ולזה קאמר ולאתכללא דת בלא הייכו בתחלה
להעלות עד אין סוף כ"ה ואחר כך כשהכלו שפע מן א"ם כ"ה כאשר
סדרתי לך לפעלה ע"ש. ולזה קאמר לבתר לאתפרשא דת מן דת
שהכו שפירו המכני ואח"כ כשהת השפע לח"ו וכ"ל קיבל תפלה ישראל
סוד עתוד לאתקבלית. ולזה קאמר ומנהרי שמים לאהי כבוד (הייכו מלכו'
והת דאקדייק לאהי כבוד מה דאי' בפ' פקחים ע' תע"ו בחבה יפה כרית
ואיהו כתיב לה ידעו עיט בשמים ובליל ל"ב נתיבו' דאיכון ל"ב חלהים מסט'
דאיתמ עלאה דאתקרי כבוד ע"כ וכו' ש"ם. לזה אקדייק לאהי כבוד
אמ"ר כללא דאתון ושבילין דנפקין מא"ס וב לאהוה ליישר ש
מכייהו דאיהו ברית עולמית וכו' ובנין אב"ר רוח עלאה דדרגין
עלאין לעילת תתן לאיתין ודכריס ולא לאשתמעו כשאר דרגין לאיכון
רוח דאיכותא דאיכון קלא דאשתמע כי מקלה השמים עד קלה ה
השמים אתה דודם אכל ליעלה כתיב שלח תשלח לזה קאמר אבל הכי
לא אשתמע לעלמין ואיתמ דכתיב בקלי נשמע קולם אבל בכל האדץ
יצת קום אב"ג דאיכון טיירין עלאין דלא אתיידעו לעלמין כגידו
ואשכחו לאהון אשתכח ואתנגיד לאתרא ובנין אהוה אשיכו לית לן
אחיאלתא בשאי עלאה וכל בני עלמא משתעי רוח דאיכותא' דקב"ה
ואיכון דדרגין כאלו אתעלין ולא הוו טיירין ובניין אהייכו ובקלה תבל
אליהן אדיאה דעלמא עד סוסח דעלמא משתעין איכון אחיאי לכא
אדיאה דדרגין בחיי גניזין ולא אתיידעו לבל כמה אשתעודען כנין

לשמש שם להל כהם בנין שמשת קדישא דאיהו משבנא איהיכון דדרגין
עלאין קדישין (וכ"ל כי בו בא כל הספא ואח"כ מותן לאלכו בסוד כל
סכחלי הולכיכ"ל כי ס") ואיהו בסוד הכשיל כל הכוחין ובניין (כ"ל ע"פ
ת"ם °ויקרא ע' י"ו שתיתאה יהוד דאמי שליש הכלה עקרא דכלה
קשרת די אשיכותא אחיד לכל סטרי ודא תפארת ישראל) אתן לכשיל
לשמש כמאן דכשיל לכללה דדרגין בנין דשמש איהו לאהל דאתכליל בהם
וכשיל כלה ואזדו בהר כל איכון בסוד עמו כולכן בסודי ע"ד והו' לאחתן
יופי אחוסתו בהיכלו וכניכו דכל כהנין נביזין בכללה בתיאובת ברעות
שלים יהבי ליה. דשעתייהו והיהו לבתן כאה לבאתן. אית ליה רשע
ותיאובת דכלה לאיתיהב לי' כבודן ואתנגן וא"ד והו' לאתן אזדמנתו
אתן תופתו לא עבד ואזדו לא ובהר יוכ' אשבן עבד לא ליהו חוב' לאחיית
על כלה יהים כבוד יהים יסט' דאתר קדישא כלא לאתבא כיה דיהא
כלל (הייכו מסוד חסד דעתיק שקבל ע"י אחאה כבוד מסט' דבבוד
הייכו מה שקבל נבורה דעתיק על ידי ביאה וקאמר דאמ"ג דבבוד
ליהי דיהא שלים כבוד בתיב ולא נבוד בנין דאתתיק דיהא בחסד.
(הייכו לי ליהא שם בסוד ג' דיקן דבלבלתא ואזדא וכו' ולבן החסד דעתיק
אתלבש בבלבלת' ובבוד היא בחותא ולא בכלל החסד בבוד ובבוד
בחסד וסיו שוים יחד זכו' כי כתבתי לעיל) וכל דא לרזין אחרא כל"ח
כמאן כי"ם דרך ולאשקאה ולאשלמא כהידו דסיהרא בכל סטרין
ולאתבתא בה אחרא לאתתא אוקמה השמים מסייעי אלין שמים
עלאין דקאתין אהיכו כפיק בנין דבסופא דנופא ליהו כפיק ובהוא
אתר אשתיודע בין דכר לנוקבא (רזה אחאה מה דאיתא בפ' בראשי'
ע' י"ג לפסם קניכו כד אחשבא סלק' בריאו דאדום מטאיכו בכל טיירין
וכו' אתקריבין דא בדא כחד שביל דלא ידיע לעילא ותתא וכו' ורזה
דאלהים עלאה עבד שמים וארץ (והת דאקדייק אלהים עלאה כי
איתא בשאר פרשת בקודי ע' תס"ב בנין דאית אלהים חיים דאיהו
לעילא לשלא קתים אכלא ואית אלהים דאיהו כי דיהא דלעילא
ואלהים דאיהו כי דיהא דלתתא ואלהים עלאה כלל לאלין דלתתא
וכלא איהו חד מהאי היכלא לאתער יצחק וכו' (כי הלא נבורה עלאה
איהו אלהים חיים הוא ביכה ואלהים עלאה הוא תבונה ואלהים
דאיהו כי דיהא דלתתא הייכו נבורה שבעיא °כמ"ש ויקרא ע' י"ו ול"ל פי' שאר
חיזאה אלהים וכלל אתר דא הוא נבורה) וקאמר דאלהים דעלמא ויקרא ע' י"ו
עלאה עבד שמים וארץ לקיומיה ואחיק לון כחדא (הייכו בסוד (ו'
בחילא דלעילא דאחיתא דכלא וכו' (ו"ה) בתראה עביד שמים
וארץ לתתא וכו' וע"ד בכ' כרת עלמין דא לאחיק כ' עלמין וכלא בחילא
דרחמי עלה כנוונא דהכוא שתים ושתיר דנהיר לעילא בר חד
שביל דקיק וחד חותם הוה לדלתתא חותם כל"ח ואחרא נדיקים
כאור בגך וגו' והכוא דלעילא שביל כאכתיב כתיב לא ידעו עיט
וגו' ורזא דכלא הכוא כיס דרכך ושבילך בחיס רבים וכחיס עשים
בתיבה וגו' וכתיב כיס דרכך ושבילך בחיס רבים וגו' ע"כ ע"ש:
ולסוד זה תבין מאמר פרשת עקב ע' תל"ט פתח ואמר כתיב דרכיס
דרכי כועם וכל כתיבותיהיס שלום וכו' ע"ש בהריכות. ואחזור
למאמר פרשת תרומה וכד כלהו אתעלימו ואכהירו מנו שמשא כ
כדין איסרת ואתעטרת כנוונא דאחיא עלאה שלימו כל' תרעין ודא
ליהו דכתיב תורת י' תמימה יוכל סטרין דאחיזו דדרגין כ
כנוונא עלאה דאיכון אחיז דאחזין ובנ"כ ליהי אתיא באחיזו
אחיז תיכון כנין לאתכללא תורת ה' תמימה ישיבת נפש הא אחיז
וכו' וכלהו אתיין באחיז אחיז לאתכללא כנוונא דאחיז עלאה.
וע"ד אחיז אחיז אית ואכין לקבל אית סטרין עלאין דאיכון דאיה
דשמש עלאה וכו' ע"ש: ואסה כבר הקדמנו לעיל כד אתעייר
ואתגליף ואקדים הוה פשיטו וכו' ואשתאר פסולת אקטרנא לכל
עלמין: לזה אמו תומרים בתהלים נס מזדים תמוך עבדך ל יזדמו
בי תו וגו'. ובזה תבין כל °התומרים שלאחר זה שכ' רבנו נדיקים פי' מאיכות
בי' לישרים כתוב תהלה וגו' הודו לי' בכבור בכבל עשור ואמרו לן תחזורי כתלים
וגו' שקר הסום לתשועה וברוב חילו לא יחלט וגו' וכל התומרים ל"ג וכו'
הצייכים ומובכים מיחוד:

ובזה תבין מה דאיתא שם ולבתר סיהרא דקא אתפרשת מסטרא
אחרא כיומא דא בנין לאהכרת מזמשא ודא איהו לדוד
בזמניתו את טעמו לפני אבימלך ויגרשהו וילך ולבתר דאתפרש מיכה
הא אתתבר בשמשא ותושבחתא דא כל"כ דאיעיל בה שמשא בסיהרא
ותושבחתא דא פריסו דסיהרא ומסיטרא אחרא וכו': לזה

לזה הוא סוד מלחמות ה' כי בהכוד רשעים לו וכבן נדיקים יהיו
ויפתחו וע"ל דף כ"ט ע"ח על פסוק חצה חיל מי ימנה בחרבי' קיימים
מי ימנה להנחת בית קדשה מלך יוכה להמוי בה בשליחו ולהשתכחת
תדיר וכו' ע"ש והוא כי כבר הזכרתי מה דהי' בס"ה פנחס ע"ת ע"ח על
פסוק שיהו ליהוד שיר חדש כשה תהיכון ישרל קמי קב"ה דחיכון תעטר'
דישרל דלעילא דהיהו שותפא דקב"ה ושכינת' דחתה דלהון ו
ותוסכחתא דלהון לאו היהו חלא לשתפא לקב"ה ולשכינתי וכו' ווחין
חיהו סחלא וכל סייעתא דילה לקטרגא להחוא חדוה וכו' וע"ל דף
ס' ע"ב על פסוק והיה בחרית יכון יהיה הר בית י' בראש ההרים
ונו' ע"ש שחרחו על השכיחה דישלה למעלה כי לו הוא יהיה קן קיימים
ונם כדחית' בף כ"ח ע"ב בחרית היימים חיהו חילכת כלה
מדרשת ועד סיפים דהוא חילכת דטו"ר וחתת קרת וחסיק הר בית י'
דת טוב ולא רע הר י' ודחי דלית תתן חולקא לם"ח דהת חתבריר
הר בית י' חנו חילכת בחרית היימים וכו' ע"ש. וחם כן לו צריך
למלחמת י' ולזה קחתר שם חצה חיל מי ימנה לחכם בחרית
היימים מי ימנה להנחת בית קדשה מלך יוכה להמוי בה בשליחו ו
ולהשתכחת תדיר וכו' דיינו כל"ל כי כשהלה חיה חדוה חתת
להטרגא להחוא חדוה וכל"ל ולכך צריך מלחמת י'. ולזה קחתר מי
ימנה להנחת בית קדשה וכבר הזכרתי לך בסוד י"ת כוכי ן כי בהחוא
זמנא דיעטי ומכא סיהרא למיתרם מה כתיב הכא ישבילי עבדי
דחתער לתעורתא לעילא כמלין דחרח דיחח וחתת לחתער וכו' ע"ש
וכזה תבין מה דחיתח בשם בין ישתבח לעיני חור עבידה היח
בידו ומחזיק עליו מעורבי מלחמה דלכחורה קשה לך תולה
בשביל שחח ומפסיק מחזיק לחיו מעורבי מלחמה. שסוד התפלה
הוא בסוד מלחמות י' ולסוניה הכתוב בסוד כי תצא למלחמה על
חויכיך הכרמו בחיבת תצ"ח וכתיב וכתן י' חלהיך כידך ושבית שביו
דייכו סתוניה בשחות שהיו שבויים ולהעלותם מכור הכרמל כלשבר
חרבה סידוד התפלה בח"ת כי נרין לאברך עולמות חבי"ע וח"כ
שם הוא ע"ח בתפלה בקדה עבדיו ואינו רחוי להיות בסלחמות י'
וזהו חזקו ואמנו לבבכם "כל "המיחלים "ליהוד רחצי חיבות כל"ה
דיינו שיתחזקו במלחמות י':

וזהו תרחה כפ' חלה בדברים ע' תנ"ג פתח ר"ח ואמר ברכו
י' חלהיכון נבורי כח מלי ברכו משיכו דכל ברכהן בפקון
עד דיתעבדון ברכה בסניהו משיכו דחתמך ומנו סניהו מיין
מהחוא ברכה מיד יפדון תמן מוכן סניהן לכמה זיכן והחוא משיכו
מלי הוא משיכו בהדיר דכתיב ומנו בהחוא לחפקלית דכתיב דחתמך
מעילא לחתת בהי מלכחא עלאה דחיכון בבי מדרשא בחדרא לחתר
ברכו י' חלהיכון דיתי לחתת לחזרו ברכו בנין דחלהן מדיכון ל
לחחשבא עלן בלי ל"ת וכה ניעול לנבי מלכא לחחוזה לכפוי וע"ל
לחתר דוד לכי בנדק לחחוה לת בכיך ודלי ובנ"כ מירותא דכלותא ברכו
לת י' לחחשבא על ריפין וכיון דלהן משכין להלי לת עלבא לת לן
לחיחד בלותא ולשבחא וכנ"כ לחסור לברכא לבר כם עד לא יבלי בר
כם בלותיה וחחשיך על ריפא בחת דלהי לת ולי יקדים ויברך בקדיפתא
פל לחחשיך להחוא בר כם על ריפי בחת דלהי לת ובנ"כ למלכי
עלאי כתיב ברכו י' ונהן ל"ת לתוספות:

וזהו תבין הלא חיוב הוא לומר קדים בין כל עולם דהייכו לחתר
טעם מוסלח מיום עולם הנעזיה שהוא קודם ליהוד קיהו ומוחרים
למה פורסין קדים כפשוטה וכהן ביומר חור פורסין על שחע לכל לפ"ד ל"ת כי
טעם בין פקדמהו כי בעולם המלחכים מומרים ברכו י' ולא מומרים (ל"ת)
ישתבח ליומר לכל נדיכין לומר ברכו לת י'. לחיתח בסידור הלר"י ז"ל קודם
חזר ולמה לח בדיך שחזר חין רשות להסתכל חון לד' לחמות כל חשך זמן פסוקים
בין סדר דומרה כי חו הוא מהלך בין העומדים בעולם המלחכים ע"כ ע"ש.
קדכנו, לבדיך כי המלחכים סם בעולם היניה וחם כן כיון שכפסוקים הכ"ל הוא
שחזר בעולם המלחכים וסה חין מומרים (ל"ת) לכך חמו מומרים
קדים כפשוטה ע"פ שחזהר בכתבי הלר"י ז"ל:

וקחתר סם לחתר יכוקח ודחי ידעכח דחתבי דילך קדכת דילך
טבין חימן תדבר מכהן ולח תנשי לן (דייכו
כדכתיב זכור לת חשר עשה לך עמלק בדרך. מחה תמחה לת זכר
עמלק ולח תשכח ונו') ודלי נבורה דבר כם ברוחתא ובחכתא חיהו
(והכה סוד חכב הוא ובחכב הוא נ"ר ר"י כתבר כבר הזכרתי לך
לעיל בסוד ובחכב סיפיות בידם ונו' ע"ש: ועיין נם כן לעיל
בהלכות קדיחת שחע בעל המטה ולחיתח שם בכתבי הלר"י ז"ל.
בק"ם שבעל המטה. והכה לבוחן כי יש בס"ם רח"ח תיבות ולכן לחזר
שחזלים הק"ם יכוין כנ' תיבות שבסה (יי' חלהיכם לחתת) ויחזור לומר
(יי' חלהיכם לחתת) פעם שנית הרי רמ"ח: ועוד לחיתח בכתבי
הלר"י ז"ל הכה כיתנד"ל ויתקד"ם יש ו"ל חוחיות להוסיף (ו"ה)
דשתח קדישח ולחבר (ו"ה) עם (י"ה) ויהיה בשם הנדול (יהו"ה)
וזהו שחיה הכח. נם רחשי תיבות "יתנדל "ויתקדש "שמיה "רבח
ר"ת יוד"ר הם נימטריה ו"פ חלהיכם דקטנות נ' דלחת ונ' דלחתא.
ויומתקן עם שם יהו"ה החחבר עם חלהיכם דכיוכה וכו כלולים דחכתה
יהו"ה חלהי"ם יהו"ה חלהי"ם יהו"ה חלהי"ם נימטריה שלו"ן ע"ש.
דמו בסופי תיבות יתנדל ויתקדש שמיה רבח שהוא נ' טרדיה שלו"ן.
כדי מתקנו הקטנות עם הנדולות ע"כ: והכה מכיח בק"ם הכ"ל
לכוין בו"ם חלהיכם ויהיה רומ"ח ע"שו לזה לחזר נבורה דבר עם דלחת
קדכת בדומית ובחכת חיהו. וכזה תבן מומר בתהלים סי' קי"ב
בלזיה חשרי חיש ירח לת י' ונו' נבור בחרן יהיה זרעו דור ישרים
יברך ונו' ומסיים סוד כתן לחביונים קדקו תרוש בכבוד ונו' דייכו
בכסת יסחלל רשע ירחה וכעס ונו' וכל"ל ומיון חיהו שמחל וכל ס
סייעתיה לקטרגא להחוא חדוה וכזה מדייק וכעס שיכיו יחרוק בשוד
ד' לחבות בנקין השוד הבור המבעה והסבער י"ל מבעה זה הצן וי"ל
מבעה זה חדם בלועל והסבער כי הוא חצח דעיכם. ולזה קחתר
וכעס שיכיו יחרוק ונו' לבל מסייס חוק ומיון כי תחות דשעי' תחבד
וסידור דוד המע"ה סיו מזמור בסיון ק"ס שהוא סוד חלהי"ה יהו"ד
חלהי' שהוא סוד כד יהיב חור דע"ק שהוא בכתר בשם יהו"ד שהוא
תפחרת ישרחל חו יהיב בחלבות ויקויים קדכו תרוס בכבוד ונו':
כחזור לחתר כל"ל ו"חתר חזו נבורי כח עושי דברו לשמוע בקול
דברו חתר ר' חלעזר סח חתרית חתר סהוח יכוקח סח ידעכח דחילת
דדרועת דילך לתחלם בשתח חיהו עדכח דלח לחתבח חלח לשקחה
בקידשה חבבח בתי חבבח קידשה כד"ח בקלע ובחבן בכסילו
דח כתב דח (והוח כי חיתח בפרשת שופטים שחריך בדיני חרבע חיתות וקחתר לדון בם לחיהל בחבן דחיהו יו"ד נדיק לנביה
בחחם חבבען חיהון ה' וכבקה דדרוע דחיהו ו' וכבקה דחיהן ה' חריק
לה לנביה מחשבה דחיהו שחם שופרם יו"ד ה"ח וח"ו ה"ח ע"כ.
וזהו פי' בנדול זרושך ידחו כחבן) ולזה קחתר סח ידעכח דחילת
דדרועת דילך לחתלם בשתח חיהו עדכח דלח לחתבח חלח לשקחה
בקידשה חבבח בתי חבבח קידשה וכו' חדי רבי חלעזר וחדי רבי חבח
יכוקח ואחר שחוזק וכוזה ונו' והכה כל המחתר הכ"ל כבר כ
כתבתי לך לעיל וחבם קניהו כוונת דחיבת בדרך חיהי חתבוחת
וחוטיפת נדחת עד דלח לחתבחות מכל דיוקבת בר כך לתתן נבורי
כח וכדין חנו קלין ומחנין דחיכון נבורי חילת חתבחית וחתעבידת
בחקוכחת בדיוקבת בשפירו דילה ס' כמלקדמין וע"ל נבורי כח
כביכול עושים להלי דבר: והל דחדייק נבורי כח וכדין חנו קלין
ומחנין דחיכון נבורי חילת כי חיתח ביוכת חלם הוכח כילקוט ערך י
חלוכה ו"ל והנעקה שנועקים חותם מדיקים לח בשביל כתב נופם כי
בשרם לח יכלה רק כי בנעקתם ובהבל פיהם שוברים חויר החנוני
עליהם וכו'. וע"ש בפרשת פנחס ע"ת ס"ה כל חשר תמחה ידיך דשרי
בכתך לעשות עשה וכו'. בנין דהוחה כחורת דכוניכת חיהי כח ב
עליה וכו'. וע"ד תבין כל הטוב חמן יהי שחיה רבח בכל כוחו
דח חיהו כחו ודלי חנטריך לחתערת כל זייפו בחילת תקיף בנין
דבחתעורת תקיף דחתקף חתער ההוח כח קדישת עלאה ו
ומסתלק נו קודשת ותתברת חילת ותוקפת דסטרת חחרת: וע"ל
בכתך חנטריך למעבד דעותיך דמרך וכו' ע"ש. לכל חמר יחמר
וכי כיד חדם כח כזה. לזה דחה תרחה דחיתח בשיר השירים
פסוק השבעתי חתכם בנות ירושלים ונו' דייכו הנשחות של
נדיקים בנקוחות דייכו בשם נבחות חס תעירו ותס תעוררו חת
החבבה עד שתחפון חת דודים ונו' כי יהיה קן היימים דייכו כ
כשיגיע לחחרית היימים וכתיב בתריה מי זאת עולה מן המדבר ונו'
וחיתח במחתר פרשת ברחשית ס"ב פתח רבי חלעזר וחמר מי
זאת עולה מן המדבר מ"ו ות"ת בללח דתרי קדושין דתרין עלמין
בחבורת חדא וקשורת חדא עלה מתם למהוי קדש קדשים דהח קדש
קדשים מי וחתחבר בחות בנין למהוי עולה דחיהי קדש קדשים וכו'
מן המדבר חיהי עולה כד"ת ומדבדך כתוב בהה"מ דבר דחיהו בלחיהן
בשמות חיהי עולה ומביח דחייה עוד החלהים המכה חת מלרים בכל
מכה במדבר וכי כל מה דעביד קב"ה לון במדבר הוה חלח במדבר
בהבורת כד"ת ומדבדך כתוב חוף הכי עולה מן המדבר ע"כ ת"כ הכל
הוח כיד חדם: והכה

ונכנה לית בסדר תקונים דף כ׳ ע״ב לית רזו הזה חויא דאתגון יניתי
קרבא לון דאתכוון מיכיה דאיהי בלע ונקטל ולא עוד אלא דאיהו קטיל
לאחדא קדמאה ולכל דרין דקא אתין לאתריה וברעתא דאיהי מנדל ה
דפורח באויר (ר״ל כי הקדמה לעיל מה דאיתא בס׳ תרומה ע׳ רפ״ו
וכלל אתר דשכינתא תתאה איהי עטרה וכו׳ ודאי לית לישיעה לבר
מן מקב״ה ולא לכל אינון דליעול בהאי תרעא דאתמר ביה
זה השער ליהוד בהות ל׳ דאיהי כלילא מכל ספירה ומכל אתוון
דשמהן מפורשים ונסתרים ע״כ: ומדייק בהות ל׳ דאיהי כלילא
מכל ספירה. ואיכל הקדמה כי לית בפרשת פקחים ע׳ תכ״ו מה ל׳
סלקא על כל אתוון הכי את עתיד לאסתלקא על כל בריין בנין
דאסתלק לשמיה דיה״ד ה״י וא״ו ה״י וכו׳ ע״ש דמסיים וכה נטיל
קב״ה בוקעת מיתים הודוניס ואתין בוכרהין דליכון סחש וכחש וכו׳:
ועיין לעיל דף מ׳ ע״ש. ל׳ שהוא חויא וכו׳ ע״ש. לזה קאמר כאן
ברעתא דאיהי מנדל דפורח באויר וקאמר ומכריזין בכל יום ברקיע
דכל מאן דקטיל להאי חויא דיכבין ליה לאתגאה בה מלך משיחא
ומשכנות זהב לבושא וכו׳ וכנ״ל כרוזא כרין כתיב גברין כתיב מארי
תריסין לתכאנו כבי תדרשא לאתגאה עם חויא כניכא וכו׳ ופוס
ורוכבו רמה ביס דאיהי חויא ובת זוניב דאיהי סוסיא דיליה כ
בקדמיתא ביומא בההוא יומא בפורקנא בתרייתא כלא ביומא
דאורייתא מטה דיליה דף קולחוס בנין דעלמי לתגלי זרוע ה׳ דאתמר
ביה וזרוע יי׳ על מי נגלתה וקיימו כל ע״ם מאתר פרשת שופטים
לזון בסקילה וכו׳: והכה עיין לעיל סוף דף ה׳ ודף ו׳ בהריכות

פי׳ מוסלח על ע״פ יתרו ע׳ ק״ט ואתן בוה מה דאיתא בפ׳ יתרו ע׳ ק״ט פ תא ואמר ולא ירחו
פני ריקם ונו׳ דל איהו רזו דוקיפו דאסבנן דאתמר עשרה שליטים
דקאתריכן לימון עשר לאתרא ברזו דאתון דשיתין כנוונא
דלעילא ואלין קיימין בקדמיתא על ההוא זקיפו דאסבנן ובהכל
סטרא דקדושה אתייחד לעילא לאתגא כדין כל סטרין אחרנין
אתכפיין כלהו ואזדן לאתלכא קדישא ע״ח ברזא דשמא קדישא
מלך וכדין דשמעתתא ברזא דקדושה בין לעילא בין לאתתא אית מלך
לעילא לעילא דאיהו רזו דקדם קדמיס ואיהו מלך עלאה (והוא לשון
לאפיון הכתרא קדם קדמיס כמבואר בפרשת משפטים ע׳ רי״ג ע״ש)
ואתוותיה אית כהן רזו דאור קדמאה דקא משתם קמיה ודא איהו
כהן דאקרי גדול סטרא דימינא (והוא כי איתא באתמר פרשת אמור
ע׳ קס״ט כשמן הטוב על הראש יורד על הזקן זקן אהרן שיורד ע״פ
מדותיו דל משח רבות קדישא עלאה דכניד וכפיק מאתר דכהר״ח ע
עתיקא דכלא דאתכניד וכפיק מריש דכל רישין סתימין דכל סתימין
על הראש ודאי ריש דאור קדמאה יורד על הזקן דל דיקנא יקידא
כמה דאוקימנה זקן אהרן דאתם יורד על הזקן (והוא כי איתא
בכתבי האר״י ז״ל והכה כל כהן הוא בתכלת ומס הוא כהן גדול בעלין
ע״כ. וזה הטעם הוא שהיו לו שמונה בגדים כי לבוא מקבל מן מוחל
קח שהוא יו״ד ה״י וי״ו ה״י ונקרא מוחל (כי ו״ל בכתבי האר״י
ז״ל ונקרא מוחל הוא ע״ל תוכל כעל אתרתי (כי ככר אתרתי בסוד
מוחא סתימאה שכו מתלבש נבורה דעתיק הנקרא טלא דבדולחא
ומתגלה אתרתי בדיקנא דאתיך לבפין ולזה קאמר תוכל כעל אתרתי
ולזה קאמר זקן אהרן דל כהן גדול דלעילא. ובזה תבין מאמר פרשת

פי׳ מאתר פר׳ ברחשא ע׳ כ״ח ○ ברחשית ע׳ כ״ח לא תשתכח כבולהו שבעה ובלין דאתידן לעיל ברזא דשתהון בשירותא חלף חלא אברהם ואהרן דאתידן בהאי תסד דהא כהנים אסטרא דחסד אתו ע״כ. ובלין הוא לאמר איהו כהן רזא דאור קדמאה ושם פתח ואמר אלהים יהי אור ונו׳ ובכתבי האר״י ז״ל יהי אור יה לויר כי יפה (י) מהאי לויר ואתפתר אור ואוא כי כבר אתרכתי לעיל זה ע״ם ובזמנא בי זה אתחד דעתיק שבתוך הכתר הנקרא לויתן דכיל אתיק מיניה אבא בעתיק שהוא (י) דשמא קדישא אתר בתחלה היה נבא בעתיק בוה אחסד ולבן בשמיה זה יו״ד מוה האויר ונעשה ממנו בחי׳ אבא ואת דקאמר ואתוותיה אית כהן רזא דאור קדמאה דקא משתם קמיה וכו׳ כי לית בתתא בפרשת פר׳ קדושים ע׳ קי״ח קס רעיא מהימנא וסליק ידוי לעילא ואמר יהא רעוא דילך אתר קדושים ע׳ קי״ח עלת העלות וכו׳ ואת כתר עלין על ריסא ולית כתר אלא דאתר ואמר לשמאל לאבא דאיהו אתוותיה ויאמר ליהו בכל אתר ואתר עד אלתין ותרין וכו׳ והוא סוד ל״ב נתיבות שבכר אתרכתי לך לעיל ועיין נס כן באתמר פרשת פקחים ע׳ שפ״ו) וקאמר אס אית אלך לאתתא דאיהו כעובא דאהוה אלך עלאה ואיהו אלך על כלה לאתתא ואתוותיה אית כהן לאשמש ליה רזא דאיהו לאבא ואתתא דאיהו בכתר דקדושה אית אלך ובהן ודא איהו רזא דשמא קדישא

שלימא בסטר אחרא דלא לאיהו סטרא דקדושה אית רזא דאיהו אלך
והא לאוקמוה דא קדי אלך ובן ובסיל ואתוותיה אית כהן אתן וכו׳ •
בשעתא דאתי אלך ואתי כהן לאתכפיין ואתברו ואודן ליה כדין קב״ה
שליט בלאודוי עילא ותתא כד״א ובשגב ה׳ לבדו ביום ההוא ונו׳
ע״כ ע״ם:

פי׳ מוזמרים בתהלים ע״כ ע״נ ע״ד ובס פלאי

וע״פ כל הס״ל לתבין פסוקי מוזמרי כתהלי ל שלמה שהי משפטיך
לאלך תן ובדקתך לבן אלך (הייגו בסוד מה שמו ומה שם בנו
הכתובים בסוד (י) דע״ג א (וכי) דתחות א׳ בסוד סנגול׳ וסנגל׳
ידין עיין בדף הייגו אלבות ועכייר בשפט כי ו״ל בתאתר פרשת
בחוקו ע׳ תקם״ה לשמשתו תרין בוציגין תקונא דכרסיא דאלבא
ואקרון נדק ומשפט ואיכון אזירותא ואליאותא ובכהי מתעטרין כל
דיכין דלעילא ואתא וכלא סתים בשפט ונדק מהאי ישפט לתתן
ולאומנן קריכן לה אלבי נדק אלך אלס וכד מתעטרין דיכין ת
משפט כלהו דאתי כלהו בשלימו דהאי יובסס להאי נדק ודיכין
מתתקנין וכלא כאתי בשלימו בראשי וכו׳ וכד אסנויהו חוכי עלמא
ואסתאבת מקדשא וכו׳ ומשפט לא קרב בנדק דא ועל האי כתיב
ויש כספה כלא ישפט ונו׳ דמשפט אתרחק מהאי נדק וכו׳ אא חוי
כד מתבסמת האי נדק משפט כדין לקרי נדקה ועלמא ת
מתבסמת בחסד ואתעלייא מיכיה דכתיב לוהב נדקה ומשפט חסד
ה׳ אלהיה כל האדץ ונו׳ ע״כ ע״ם. וזהו פירוש הפסוק אבירי לב
הרחוקים מנדקה ונו׳ ולזה אתר דוד ידין עמיך ונו׳ הייגו הכקדישים
עמיס בנדק לבד ועכייר במשפט ונו׳ והכה זה המזמור יסד דוד היולך
ע״ה ברוח הקודש בסיעון ע״כ הייגו כיון שנזכר לעיל לאבי נלישי
וכאתר אתרא דכל מה שכתבתי לעיל בסוד ע״כ יהוד בחכו׳ יסד את
האדץ כי לו וכל״ן נדיקים ירחו ושמחו כי אתחיל משפטיך לאלך •
תן הייגו סוד האלך המזכר לעיל סוד חכמה הנקרא בלשון חכה
ונדקתך לבן אלך וכל״ל ואז ישלח פרים אלוס ונבעות בנדקה עיין
בס׳ משפטים ע׳ קי״ה וקי״ו על פסוק שמעו הריס ת׳ ריב ה׳ ישפוט
עניי עם ונו׳ יפרח בימיו נדיק וכו ונו׳ דוק כל תיבה ותיבה של מזמור
שמרמז על נחולה כי יגיל לאכין משוש ועכי ואין עזור לו כי לאכין סוד
יסוד ועכי אלבות שביה עד הכה נדיק לוכד בנדקו לכל בימיו ה׳ אלו
יפרח בימיו נדיק בסוד נדיק כתתר יפרח וכב אלוס עד בלי ירח ונו׳
בסוד מה שכבר אתרכתי ע״ם מאתר ויקן ע׳ תל״ט וע״ד דרכין דדכי
כושם וכל כתיבותיה אלוס ע״ם ותניל בפסוק יחום על דל ובפשוט
לבויכים יוסיף מתוך ומחסם יגאל בפסח וייקר דמס בעיניו שהיה דס
של ישראל עד הכה כענלים של הפקר ונו׳ יהי פסת בר בארץ כאשר
אתרכתי לעיל בפי׳ יהי שמו לעולם לפני שמש יהון שמו וסוד יכון כבר
אתרכתי בסוד שבי נוני״ן של ויהי בנסוע ונו׳ כלו תפלות דוד בן ישי״
ובאשר אתרכתי בסוד ויעל אתר מנוע יה״י ע״פ מאתר פר׳ בראשית
ע׳ י״ג ומאתר פרשת בלק ע׳ שע״ו ע״ם:

ולזה בת תכף המזמור • מזמור לאסף אך טוב לישראל אלהים
לבבי ונו׳ והאתרכתי מאתר זה תמצא בספרי זה ואחשבה
לדעת זאת עמל הוא בעיני עד אבא אל מקדשי א אבינה לאחריתם
אך בחלקות תשית למו הפלתם למשואות אין היו לשמה כרגע
ספו תמו מן בלהות ואזי כאלו״ם מהקיץ אדני בעיר צלמם תבזה ונו׳
הייגו שיתגלה סוד אלוס והוא ע״פ מה דאיתא בתהלים קב״ו סיר
המעלות בסוד ה׳ את סיבת מיין הייגו כאלו״ם אן ימלא שחוק
פיכו ונו׳ כי יאחזו האורות שכי פעמים אור לאור בסוד כ״ד כ״ד
שמשותיך ולשוניכו רבה בסוד באשר רבה ע״פ ומאתר פרשת
פקחים ע׳ תי״ז לו יאתרו בגדיל ה׳ לעשות עם אלה ונו׳ ע״פ מאתר פ׳
ומשפטים ע׳ קפ״ו אתם קניהו אתיהן דישראל אלה לקרון לאתתוחא
שמא דמי לאתהי בהייכא כדקא יאות לאתהי ישראל בכללא
דאלהים אלה לאתהי ישראל בכלל מי ברא אלה אחבר אלה בהדיה והוא כ
בהייכא על תקוניה שמא חדא מאתם ההוא דאתמר ליה ליעקב ההוא
מאתא דעשו דבתיב כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל לעילא
בתקונא קדמאה כל אלה ודאי בהייכא קדמאה לאתהי ועד״ל לית שמיה
ליעקב לעלם ולעלמי עלמין. (ועיין סוד זה באתמר פרשת בראשית
ע׳ כ״ג והשתא בזמנא דנלותא כל בהייכא כפל ולזמנא דאתי כד
יפרוק קב״ה לבהני גלותא ויתחבר מי ואלה דהוה פרודא בגלות
יתחברון כחדא ושמא אלהים יהיה אלים ועלמא יתבסם ההוא דאתמר
בי״ח לא כעב תעופנה וכו׳ ע״כ ע״ם. ולזה קאמר לו יאתרו בעוים
הגדיל ה׳ לעשות עם אלה ונו׳ וקאמר תכף כי זה יהיה כאהיה הבית
שלימא כי הקדימנו כאתרא אבית לו כאתר שחוק כי פ״ת ב׳ פ״ת חוב

גם בית הוא נ"י שהו"ק ויהיו בית וגם עם מלת כ' וכאשר כתבתי
בסוד ואהבת את ואהבת נ"י כפ' תור וכו' לכל בהיות בעו"ה ויען כף
נבה וירח כי לזן לים והקדמתו מלן כוכים חלו ת"ח ע"פ מאמר פ' דברי'
וכ"ל הקדוש נבורי כח עוזי דברו ע"פ מאמר דברים ע' תנ"ך מנו
קלן ושתנן דאיכון נבורי חילא דילה לאתבניאת ואתעבידת בתקונהא
בדיוקנהא כשפירו דילה כמלקדמין ולזה קאמר הם יי' לא יבבה בי"ת
אות עמלו בוכיו בו הם יי' לא יאמור עיר היינו עיר הקדש וגו'
ובכה מזמור בשוב יי' את שבית ציון וכ"ל הוא מזמור קכ"ו בחכין א"
ח"ד חל"ב ח"ת רבי וכך עולה ס"ת של סיום ה' תשפה מזמני תורה ה
שחרחוזים על מלכות כי זו יקויים הרחיבי מקום אהלך שתשפשט
וכ"ל וכדאי' בסידור כאר"י ז"ל בתפלת ישתח משה כי לזרע ישראל
עמך כתיב בלקבה וכו' : ובה לאחר זה מזמור סיר המעלות
פי' מזמור לשרי כל ירח יי' ההולך בדרכיו יגיע כפיך כי תאכל יגיע כפיך דייקת
בלי קכחשיר בסוד כפים שהרחבתי לעיל בקי כפים כפפי בכפי תמיד ישרכך יי'
המעלות וכו' מיכן ואו אשר הרחבתי סוד זה ע"פי ויקרא ע' ך"ע ס"ם ולזה אשר
שם במזמור ע"נ הכרמו בסוד ס"נ וי"ו לותיות כי על ידו יכרית לנם
הרוח קאמר לך טוב ליזרעאל ואיתיה יהי' זה בחלום שהקיץ יי' והוא ע"פ
מה דאיתיה בפ' כשא ע' רכ"א תפס קניהו בשעתא דסלקין תיכון כ
בסותא לאתחזי כמלן דאתעבר משיבתא ואתפקדן עיבוי ואתיהן לעיבוי
פקיחא ואתפקדן בחד חוורתא בעיבוי טבתא וכו' באפיה שעתא חשתכח
לשנאות דרחמי וכנ"ל בגלותא דישראל סלקא בגין דיפתח עיבוי
ויתבחון בהאוה חוורתא דכתיב עור לשפה תיתן יי' הקיצה וכל ואמר דעיבוי
לאו אתפקדן כל מריהון דדוכא כפיין להו ליזרעאל ואשר עמיו שלטין
עלייהו ובזמנא דיפקא עיבוי יתחסן בעיבוי טבתא ורחמי על ישראל
ועבידו מוקמיא בשאר עמין הם"ד עורה רחמין על ישרא והקיצה למשבד
פוקדין לתיכון דכפיין לון ע"כ ולזה קאמר לך טוב ליזרעאל וגו' ואכיכם
לאחזיתם של השמים וגו' לכל אתיא יהיה זה בחלום שהקיץ יי' או בעיר
בלשים תבוה וגו' . ובכה ע"פ מה שתבעתי שם יי' לא יבכה בית שות
עמלו בוכיו בו כי בסוד לא נשפה ולא תוסיף קום ע"י שעמה שלא ק"ם
יוקים לה וכלעיל דף כ"ת בוה תבין משבה בשם כאיר שאר לאחרה פרה
הריני נזירים שם לעשות ופריך בנמ' פרה מי קא משתעי ומשני שאר
ריחי בר חמא הכא במאי עסיקין כגון שהיה רבונה לפניו ושאר כ
בסכוהה פרה זו תיכה עומדת הריני כאיר מבשרה וכו' כי אית בפ' חוקת
ע"פ ושכיחת שתלה לעיל פרה לדומה כי נקלות פרה שאקבלת ה'
גבורות מנכסף נ"פ"ר וה' לותיות נ' פרה ושם נבי סוד פרה בפ"
חוקת ו"ל ואת חוקת התורה דבר אל בני ישרא ויקחו אליך פרה לדומה
ואת התורה תוספו' ו' ואת בלע ופתע דכר ונוקבא בחדא אצל
את בלה תוספות (ו') חקת התורה ולחי דיכא דאוריית ע"כ
ובכתבי האר"י ז"ל בסוד פרה לדומה ז"ל . והנה ה' לותיות נ' פרה או לפי סיודין באלבות
הם הנ' והם נ' פר עם ה' לותיות נ' פרה או לפי סיודין באלבות
הנקבה ה' ולכן יקרא פרה בה' ואת לדומה כי היא בחסכת שהביכה
שהיא לדומה לבן לדמה נ' (כ') כי הם מכ' שערי בינה שהדיבים
מתעברין מינה ע"כ והוא כי הקדמתו שם דאי' בפ' לאחרי ע' ל"ד אחל
א"ו כד אסתלק מלכא לעילא בגין דמוחין בכי בשא ולא
יפנח כהו והוא עלאה טמירא סליק לו"ו ווי לגבי בכין דלא לאתקבל
בלותא כדין לקרי הוי ע"כ והוא סוד שם דאי' בפ' ויקרא ע' ל"ד רחל
מבכה על בניה כי היינו בגין דאלבות קדישא לעילא הוא ולא
אשתכח בגויה הם"ד כי היינו ולא כתיב כי היינו ע"כ וכפ' ויפע ע'
מאמר פ' וינם ע' תכ"ח ותחל מבכה על בניה כי היינו כי היינו אבעי' ליה בגין דו'
אתרחק ואסתלק מינה וכדין רחל מבכה על בניה והקל בשתא לעילא
ע"כ והוא כי הקדמתו שם דאי' בפרש' כי תצא ע' תק"ל כי נעמה ע' תק"ל לעני ולגר
מאמר פ' כי תעשוך לותם דעמורת דאיהי אבעיתא בר מאתריה נר לאתקריי ובג"ד וכא
פנא ע"פ קל דרכה דילי עמודת דאיהי אבעיתא קדישא נרמאי נר בגלותא קדמאה
הם"ד כי נר אייתי בתרן בכניה דאיהו בגלותא דביעאה בגנייהו וכו' .
ויסמיים בספור נודרת מן קינה וכן הים דאתאר בי' יי' הים מלאתא
כודר מקומו וכו' ע"ל בסוד ניכול בגאולה בתוך חשבי דמסיי ואיהי
מאמר פ' כטוד לה עד דייחיר לה לאתרהה וכו' ע"ל ולזה רחל מבכה על בניה
פסוקים ע' ט"ו כי היינו דו' בשתלם ולזה לקן בגאולה הקדמתו מאמר פ' שמות
ע' ט"ו וזכרתי את בריתי יעקוב בו' והקדמתו לעיל דף כ"ח על פסוק
ונפלה ולא תוסיף קום בתולת ישראל נפלה ולא תוסיף להקיפה לא
בתיב עוד לאחלה דרעוה על מטרוניתא ואתעדו לה מהיכלא לזמנא וכו'
ידיעת כד מטי הרוח זמנא מיד מטרוניתא הות עלמת מעמה וכו'
לעומת בתרייתא וכו' לאחר אלבות הוי זמנא לקן הוה בעלמא ויתקן דאיהי

תיתי קמאי שלא לאכת לחיל וכו' כד מטת לגביה דהוה שכיבת לפרעה מאמר פ'
וכו' עמן חמת יקרא דמטרוניתא וכו' דאחידין בה מלכא בידוי ואקים ויקרא ע' ו
לה כך קב"ה כל זמנא דכ"י בגלותא כד הוה מטי זמנא היה ע
לתיתי מעמיה ושתתא בגלותא לה אבי שלא קב"ה ייחוד בידה ואקים
לה וכו' ע"ו כתיב ביום ההוא לקים את סוכת דוד הנופלת ע"כ :
ובזה נכא לביאור נפ' כי פרה קאי על מלכות והיא רבוה בגלות פי' מופלא על
אחר בדאי' נדיק לובד בגדקו בנין דהיא שכיבת לעפרא וכפשוטה מאמר פרה
גפלה לה תוסיף קום רחמיהו ח"ו שתין תקומה ח"ו ואה גם בסתלק מיכן
ו' ועלה לאיפלה עד ח"ת שסם סוד כזירות ולסוד זה לאחר לאמרה פרה ונם פנא
ר"ל הק"ב לאמור הריני כזירה ר"ל מאחר ד"ו בסתלק לסוד כ
כזירות ח"כ לה יהיה ח"ו תקומה ובריך בנא' ח"כ אם סתלק ו'
הרי היא לו בסוד כלעתי דומי' ח"כ היכי משתעי וע"ז משני כי הלא
הקדמתו וישרא לתתא לי לית בהון מאחי מדות לחיכי לתפשטת
עלייהו בשאר סניון דילה בהסוה ואכת כחית עלת העלות בינ"ד ה"ת
ו"ה"ו"ה לכתחא עלייהו לאקמא שכיבתא ע"כ ח"כ כשו"ת סוד
שם ס"ה הכך לחם ולזה קאמר שהי' רבונה לפניו ואחר קלי שקב"ה
לאחר לאמרה פרה בסבור פרה זו היכו עומדת מדכתיב בפלה ולא ת
תוסיף קום וע"ו קאמר הריני מיר מבשרה אם עומדה מלילה כי
שעמה היכו עומדת לבל לאי לקים לותו והנה רש"י פי' הריני כזירה
ה' יתירה משתא ה'יחנה ולפ"ד ח"ם כי כבר הלרכתי ו' יוקים לה'
והה דקאמר מבשרה כי לית בפ' כשלחך ע' רנ"ו ואם ככה את מאחר פ'
עושה הרגני נא וגו' בשעתא דאחר קב"ה לישה הכני מיטיר לכם בשלחך
לחם מן השמים חדי משה ואחר ודאי הלי שלימו כי תשתכח כיון ד ע' רנ"ו
דאחית משה דלהדרו לבחתא לדרגא לחרא ושלנו בשר וכו' לאור ואם
ככה את עשה לי הרגני כח הרוג דאשיבנה מוקמא במילנא דלהון ואכל
בחותא מן שמי ליהי דרגא עלאה לבחתא לדרגא דמוקמא ע"כ ח"כ מן
שלבות במשך בשר וזהו פי' בחית דרגא ובסיב לתתא כי הלא ישראל
שם בסוד ואחת אתכם על בכפי בשרים ואתם הדבקים כ"יוד ה"ה
ו"או ה"ה ו"ו ל בפ' משפטים ע' קפ"ח כי תקנה עבד עברי שם שניס פי' מופלא על
יעבוד ובשביעית וגו' קרי דת יוכח על כל מה דלתתאי כל דכורא מאחר משפטי
קלים בדיוקנא דדכורא ולכל נוקבא קלים בדיוקנא בעלמא דמוקבא ע' קפ"ח
בעוד דליהוי עבדא דקב"ה לתדבק כי ובליהון שם שניס קדמוכית
(היינו סוד מה שכתבתי למעלה בתבוקן בפ' בראשית ע' ל' י'
שיעבא מה דהוה לי דאתעיבנא מההוא עלמא ודאילנא סרי למתבע
רחמין על בפשיה ואחר יי' פעלך דעבדת לי בקרב שניס יהון חייהו
כמו חייו ולכל מלן דאתקשר בחיון שניס קדמוכית חיין לתקשר בים
וכו' היינו יומין ושנין דח"ח) לעקר נרמי' מפולחני לעקר לי' קב"ה
מחיהון שם שניס דעלמא דדכורא וכו' ויתעקר מנית שניס קדמוכית
דלעילא (דהה בהה תלת (והוא ע"פ מה דאית' בפ' בראשית ע'
קב"ח דאויר קדמאה כטיל בעמודא דאמצעית' וכטיל בנדיק ע"ל בגויר
עשר ספירות) לבתר בחית מתמן ואתעבר בעלמא דנוקבא הה לא
בעא לקייאת בעלמא דדכורא בחית וקייאת בנוקבא לאת נוקבא
דאיהי שכיבת וכטלת ליה הה מכאן ולהלאה מעלמא דנוקבא הוא
לא בעא לקייאת הה ובפרוקא דילה בחית לתתא ואתאחד הם לאחרא
מכאן ולהלאה לאתעבר מעלמא דדכורא ומעלמא דנוקבא לחיון עבדים
מסט לאחרא ע"כ ואו נוקעים עבדים משלו בגו לבל מעשי בני אדם פי' לאחות דרגא
נוקיים · ובזה פי' בחית דרגא ובסיב לתתא ר"ל הלא כל בני ישרא ובסיב לתתא
דבוקים בעלמא דדכורא לבל בחית דרגא לזו בסיב לתתא הה בעלמא בשבי חופים
דמוקבא · וע"פ פשוטה י"ל כי איתא בתם' יבמות במערבא לאחרו בבי ותבין כוה
מאחר משבעי'
מַצֵּבָה לו מוכח מכאן בקמן מכאן מאה שנה טוב מוכח בחולם ומוכח
הכי מה מתות את האשה והנה הבקודה מכאן מאה שנה טוב
הוא ליתו ל'עמו'והבקודה של ומוכ' הכי מה מתות את האשה הוא לאתעלה
ובזה בחית דרגא היינו האשה שבקודת היא לאטה בקמן לו בסיב לתתא
ולא בבקוד שהיא לאתעלה ל'נאו'והוא כי אין מזונין האשה לבני מעשיו
והנה האדמתו כי אתיהן דישראל אל"ה לקרין שהוא ו' כי
ו' פ"ו ני אל"ה והקדמתו אה דאית' בפ' משפטים ע' ר"ו כ"ד שכיחת
בנ' תלת חזין דאדכבתא דילה (והם מיכא נבריאל מוריאל עזיז
בפ' פנחס ע' שנ"ו ז"ל לאפוקי פניס יומין לילין ר"כ כניס ד' לאריה מאחר פנחס
ר' דשור ד' דשבר דאילן מיכאל לאריה לרבע לנפין דילה יהו"ה וכו' ע' שכ"ו
ע"ל ואיהו דין תורה דין לאית עמודא דאמצעיתא וכו' שופט עמודא
דאמצעיתא יומם' דכיכה דאיהו יהוד וכו' וכל דיין דלא דן דין אמת
לאחתו דא איהו כאלו מחלל שם בעלמא ואתלך לאית לרגא ואפי'
שכיבתא עמיה ויקים ניהכם בת וגו' דשמא עם בחיא בחתר דדין לאת

יקים

לימד האצילות ופי' מאמרי זוהר סור אותיות

דמחדיהון ואמרו לי דעל י׳קיומי כלהו ועל שמי לתקרון כלהו ע״כ
והוא מובנמיאוד לפ״ד ולמוד זה הם עשר ספירו׳ שבהיות שנמשכו מן י׳
ולמוד זה כלהו עשרה בלילן בתלת חכמה ותבונה ודעת בסוד י׳ שיש
לו נ׳ בחי׳ ולמוד זה תבין מה שכתר התרכתי בסוד ואתה פ׳ תרומה
ע׳ רפ״ג ד״ה י״וד י״ד׳ו חכמה ותבונה ודעת דכתפיכר נש ביד״ו כדי״ו
ולמוד זה קולמוס הכותב הם נ׳ לשבעו׳ וכל״ל שהתרכתי לשר בהם
להכות לרשע הלח מוה כמשך ע״כ שמהן ונם נ׳ יי״י בסוד מולח דוק
בדברים ותבין כל התורה לתין כמשכי׳ מיות י׳ והוא סוד ברחשית
ב׳ רחשית וכל״ל ותבין כל מה שהתרכתי בסוד נלעני נלעיתי למה
התכות ה׳ נ׳ וטעם לי כ׳ שבטי׳ כי הלח הקודמה יש לה נ׳ בחי׳ וכל״ל
ונעשית בסוד ם סתומה היינו כוה . . . וזה סוד
שדיך רחוקת דיקבין ע״י תלית׳תי לעם . . . תלית׳תי
והכל הוא סוד י׳ הכ״ל לוה שדיך להיות . . . בישראל

פי׳ מחתר ברחשית ע״כ

שלום כי הכל כמשך מן חות י׳ ולוה כפ״ כ ברחשית ע״כ ר׳ יגדל
חמר מחי ברחשית בחכמה דת חכמה דעלמות קיימת עלי׳ לתעלות גר
רזין סתימין עלמין ע״כ היינו כי חכת נקודה הנקדת ברחשית שהיא
חכמה יוכל לידע כל סוד התורה והכה סוד ת׳ כרחו בחות י׳ הלח יש
לו נ׳ קונין ו׳ עשרו הרי הוא י״נ וזהו יהו״ד לחד כי הלח הקדמון
בהיות שהיו״ד יש לה נ׳ בחי׳ והוא עשרה בחי׳ ד׳ לוה שם יהו״ד יש
בו ד׳ חותיות וכו׳ הרי בחות י׳ כרחו יהו״ד לחד והכה התרכתי בסוד
פי׳ מחתר פ׳ פנחס דקדמית׳ הויית שם י״ד ה״א ו״ו ה״א דתיהי
יא״א״א כי״נ מכילין דרחמי כשן תסתלק בחל דתיהי יי״א׳ דתרין
שמהן סהדין בך חל לחד ברחמו והכה נ׳ יי״י הם בחים תסוד י׳
רחשונה שבה יש נ׳ טפין והוא עלמה דע״נ א׳ והם נ׳ יי״י
דשם ס״נ והכה חלם הוא רק נקודה ת׳ כוה י׳ לכן היא בסוד כתר
על חתוון כי יש רחשונה ונקדת חלם כי היא י׳ כוללת נ׳ יי״י והם
דמוו׳ בנ׳ ו״דין דשם י״וד ה״י ו״ו ה״י תשר הקדמון כי נ׳ יי״י הם
נ׳ שמהן יה״וד יה״וד יה״וד והכה נ׳ שמהן חלו הם יהו״ד מלך יה״וד
מלך יהו״ד יחלוך לעולם ותית׳ כסידור תשר״י יה״וד מֶלֶךְ
בתריך לכסין יהו״ד מַלַךְ בחו״ת יהו״ד יִמְלוֹךְ
לעולם ועד הוא כוו״כ והנקוד הוא
יב״ק והכה נ׳ שמהן הם נ׳ כתר כל״ל כבר התרכתי והכל בח מן
חות י׳ ולכך נקדת מיש שתין להם קוף לחלם והוא מובן כי הוא סוד
נקודה רחשונה של מין קוף ולכך הוא לתעלה מן לתוון כי הכל נחלל
מן נקודה ת׳ שהוא חלם והכה יו״ד הו״ת ת״ל כי תית׳ כבתכי התר״י
ו״ל בסודות פורים ותסם קניהו והכה התילו׳ הרחשון ומכן נכלל
בנ׳ בחי׳ ומכן כד (ר״ל כי הלח י׳ רק נ׳ לכן חם ירמך נם מי״ יהי׳
ד׳ וכו״ל) וכתיב זה יתת רחשונה זה נ׳ י״כ כי התלף רחשונה
לחותיו׳ מרת י״וד וקי״ו יש לה נ׳ עוקצין ועם י״וד הרי י״ג וכשתנלה
הת״ל מקנת החנוכים וכן זה נ׳ י״כ הכולל חלף ועירוך זה בחלוי
פוח זי״ן ה״י עם ה״ חותיו׳ עולה תלהים עם הכולל והכה תלהים
בחלוחו׳ וברבוע עולה ת״ל שבעזית מוחת היו״ד וזהו ותקשור על
ידו השבי ותקשית החוט הוא נורת ם בחי׳ התילות שמקפת י״וד
ע״כ והכה לעיל התרכתי בסוד טלת דכדולחת סוד מוחת ם
סתימת׳ שמשם נמשכו הנבורות בקדתי׳ ואחורי׳ בתלהי׳ דהה״ן
נ׳ חל״ף וכו׳ ונסתתו במוחת דת״ל הנק׳ עוקת דכיל וכו׳ וטעם
דכל בחי׳ מוחת נקדת עוקתלפי שהמוחין נחלקין לד׳ חלקים שהם ת״כ
דעת הכולל חו״ן וחלו הד׳ מוחין נעשים ד׳ וו״ם מרוכבים יהוה
ונעשים ם סתומה לתתרכת המשרת הנק׳ עוקת וכו׳ וע״ל שכתבתי
פי׳ תשריך עסוד זה . וכזה תבין סוד א׳ זה שהוא התילות הרחשון וכו מתנלי׳
ת׳ רבתי תדרוך כשתוכה לידע סוד א׳ זה שהוא התילות הרחשון וכו מתנלי׳
כל סוד תלהי׳ הנרחמים בחת א׳ ת״כ כל הנבורות בידך כנרחמים
בתיבת ישראל כאשר התרכתי ואתה יודע תיך להמשיך כל הנבורות
ליתה יודע להכרית להמשיך שכל כוחו כמשך תדורדי׳ כי ו״ל בפ׳ ויצת ע׳
סת״כ סתרית דשתרגן תנו תוקפת דטיהרת דינקח כפקת תנו דורדייה
רחמרת חד בעינו קטירו כליל חד דכר ונוקב ותית׳ כזהרי חומה פי׳
תתוקף הדין של תדת יניקת כשתלשל לתטה תנבול הקדושה בעניו
השתרים שהם לתטה בחכיות היין כך הם הקליפו׳ לתטה תנבול ה
הקדושה ע״כ והעניו כי הקדמון כי השתלשלות הנבורות כך כ
כי הלי תוחת שהוא סוד טלת דכדולח שקיט ושכיך כחומר טב דיתיב
על דורדייה פי׳ כי יש כה דיכים ושתרים הלא שהם כחים ושקטים
ונכפי׳ שם בתקוני ע״כ וחת״כ כמשך תשם הל כיבה וכל״ל וחת״כ תשם
הל יניקת וח״כ בכל פעם הוא יותר דין מתנלה וחת״כ השתרים שהם

תמיית תן הנבורות ליין קלחר תנו תוקפת דטיהרת דינקח כפיק תנו
דורדי׳ דחתרת ת״כ שם תין בו יין כ
כלל רק שתרים לבד תשם כמשך שמש׳ ונוקבת לכך כשתנלה הא׳
שהוא סוד תצר נרמז שהיש שהוא סוד תקור הנבורות תקנית התנוכים
וכזה תבין סוד ותקשור על ידו השבי מה דתרמז סוד ם סתומה הכ״ל
בחוט השבי שהוא לחדוש כי תשם הדיבים שהם כסוד שהיש
להה״ן וכו׳ שהם נ׳ ת״ל שלח והוא סוד א שהוא י״וד וחו כשתנלה
הת״ל שיקבן התנוכי׳ כי חו מתנלי׳ הדיבי׳ בסוד שהיש לכך לרמז על
סוד זה רמזה לכו התורה ותקשר על ידו השבי כי שבי הוא חוט לחדוש
רמז על הדיבין וכזה תבין מחמר פ׳ סופטים כשתלה סופטי׳ וסוטרי׳
תתן לך בכל שערין תצר י׳ תלהיך נתן לך י׳ תלהיך וגו׳ בפקודת דת
תכי סופטי׳ וסוטרים ועוד כי שהיש סופטי כי ם תכי י״וד דחשבני
כ׳ בתר הכי כי תלהים סופטי ז״ה יספיל ה״ת ת״ה וז״ה יריש דת ו״ן
פקודת בתר דת לדון בסייף וכו׳ לדון בכייף לחתן לסחיל וכו״ לדון
בחנק לסחיל וכו״ לדון בסקילה לסחיל וכו׳ לדון בשריפה לסחיל
וכו׳ ע״כ ובפ״ד ת״ת כי כבר כתבתי לך עין לעיל כפי׳ מחתר
זה של סופטי׳ וסוטרי׳ קנת מחתר כ׳ מסופטים ע׳ רי״ו והכה הקדמון תעוק סופטי׳
כי סוד מוחת סתימת כת״ת היא בסוד ם סתומה שהוא תלהי׳ שהם
דיבים נם הקדמון כי זה תלוי ז״ין ה״י הוא נ׳ תלהים ע״ה והוא כרחו
בחות א׳ ות״לף זה הוא סוד תלהים כנ״ל וכד כתנלה ת״לף ז״ה
מקבן התנוכי׳ וכ״ל והוא פי׳ כי ם סתומה היינו סוד מ״ם סתומה הכ״ל
עזקת דכיל שמשו כמשכו תלהים דהה״ן וכ״ל ולכך קלחר נ״כ מכי
י״ד דחושבני כ׳ היינו לרמז על סוד א׳ שהוא נ׳ ך׳ הנמשך
מן י׳ והוא סוד נ״כ ם ותקשור על ידו השבי תל תקבת ידו תלח
י״וד והכה כל זה שהי׳ תרומה בתיבת זה והוא יידו תוחות בעקבו עשו
ולוה כי תלהים סופטו ז״ה יספיל דת ה״ת ת״ה וז״ה יריש דת ו״ן כי
הקדמון כד עייל ת׳ בין ו״ו ותתבדיר וא״ו תו וכרחמי נדולי תקבת
הקם עם ו׳ עלמה תקים עם ו׳ תכייחת פחוו דת בן עשרה דסליקת
לכיבה דחיתי א׳ וכו׳ וכבר הקדמון כי כתן נ״כ מרחמו סוד ע״כ שמהן
והנה תיתת בכתבי התר״י ז״ל בסוד לחד כי הלח המלכות יותר
דיכין תתר בתתירות׳ עומדת׳ ובקשו חכמים להמתיקן
והעניו כי המלכות נקדת תתר והעניו כי תתר הוא ת״ך דיכי כמולים
כי כבר קודעתיך כי יש דיכים כחחורים דדכר ונוקבת והם ת״ך ת״ך
כשנשרה המלכות ולוקחת כל שבי הדיכים ונעשית תתר ולכן תתר
בתתירות׳ עומדת ותחסך כדי להמתיקה צריך להמשיך חלי שם
יי״א׳ משם ם״נ שהוא נ׳ חל והוא רחמים וכראשר תמשיך לתתר יהי׳ נ׳
תת״ת שהוא חל״ף כי בחלוי והכה כתיב בשמות ויחתר יהודה לתתר
כלשון שבי שלחכה חלחכה בית לחכיך עד ינדל שלה בני והוא כי קריתי
בשפר בשם אחר״י ז״ל ותחר למו שכחיך ברכה משכת שלה ותילך
התחילו להתנדל בשמות וכו׳ מה יהיה מתבונן עד כי יבא שילה ע״כ
וכפ״ ברחשית ע׳ קל״ב וכל שיח השדה דת משיח רחשון טרם יהת פי׳ מחתר
בארעא וכל עשב השדה טרם יצמח דת משיח שבי ולמה כנין דלית ברחשי׳ ע׳ קלב
תתן משם לאשלח לשבילתא דעליה תתר ותד״ם לית לעבוד את
האדמה (היינו כי הקדמון כי תלכות בלשון פרה אדמה כי היא מתשיך
נבורת תן בינה לכך אדמה נ׳ על שם כ׳ שערי בינה והוא לעבוד
את ה״ אדמה פיינו להמשיך עליה כ׳ שערי בינה והוא כי התרכתי
בתתר פ׳ תספטים ע׳ ר״ד ונדיק ת״ט לפני רשע תלן נרס
דת א׳ לחד תחמשי דחמשיין תריעין יהבו לך תסר חד וכו׳ ודת נריס
לך נדיק ת״ט לפני רשע וכו׳ ובעין דחודת לך תיעול בין ו״ו ותתעביד
ו״ו לקייס בך ובישראל וכרחמים נדולים תקבלך וכו׳ הקם עם ו׳
עלמה תקים עם ו׳ תתלה ולחלן הקם תקים לה׳ דבפלת כחלף
רחמני מיכי עזוב תעזוב כתו ע״כ ז״ו והל ע״כ שמהן ויסע ויבא
ויט דת ואו״ ו״הו ת״כי ו״הו ע״כ ולוה קלחר ואדם חין לעבוד את
ה״ אדמה היינו שיעורר כתר עליון שער הכ שהוא א׳ דחכיה) והוא
דיולה לך יהודי שבטו מיהודה דת משיח בן דוד (היינו כי בשם יהודה
ד״ הוא דוד מלכות כאשר מבואר בפ׳ ברחשית ע׳ כ״ו בסוד ד׳ לאחד)
ויחזוקון מבין רגליו דת משיח בן יוסף (כי ה״ו ברחשון הוא סוד
תפארת ו׳ עלמה וה״ו הנמי הוא יסוד כי ז״ל בפ׳ לאחרי ע׳ קל״ד מאחר לאחרי
ריעת דיסוד י״וד יסוד ו׳ ועירוך הוא ונקב״ה ו׳ דכרכת ופ״ד ע׳ קל״ד
כתיב ו״ו וכו׳ ע״ש והוא סוד מה דאי׳ כפ׳ שמות ע׳ ט״ו וזכרתי את
בריתי יעקוב דת תתרות׳ דאת ו׳ ודת שמים ושם לאתנדרותא דיוסף
וע״ד לאיהו ו״ו ע״כ ולוה קלחר ויחזוקון מבין רגליו דת משיח בן יוסף
לחכל הקדמון הקם ע״י ו׳ עלמה תקים ע״י ו׳ שבי עתיד דת בן עשרה
דסליקת

פי' מתחר דכריס ע' תפ"ט

וכו' וכפ' דכריס ע' תפ"ט פתח ואתר והיה בהכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה ליה"ו וכו' בהריכות ומסיים לתתן תכריח דלא שמשתון לר' שמעיה תסידא לתרין דכשבעת זיני דגן לא תיתי תולקת לכם"ח ולאו הכי דהא כל מה דאתכלי בתרעא לכם"ח לית ביה תולק ואתן תולק לית ליה מזון דתדפנו רוח דכתיב לא כן הרשעים כי אם כמוץ אשר תדפנו רוח וכתיב כי רוח עוברה בו ואינם וכו' ע"ב נאור להכריזו כי ה"ה סם כמוד כ"ב וה"ו הוא סוד ת"ה שהוא בו"ת וה' קוח בקדם שהוא חכמה וכל זה מרומז בהותיות יכ"ן לזה קאתר משיח דכתיב והוא שמו אשר יקראהו יהו"ה נדקנו ע"כ ובמה שכתבתי בסוד פי' מאתר ויקרא ע' כ"ו

כקודם פכ"ל לית היה כתחלה בסוד נקודה ואח"כ ונכתודה ולא כעשה ' ואח"כ כמשך כל סוד הכ"ל וככ"ל ע"פ מאתר ויקרא דעל ' קיימו כ כלהו הוא תבין מה דהי' כפ' ויקרא ע' כ"ו לתתון כסדרן עולים כתלם דהיהו כתר עלה ד' לתתון דהתפשטותא דלהון מחכמה עד המלכו' קדישא בגין דחכמה איהי ' ביה ה' זית מפירקין ' מלכות ה' בתרתה ת"לס כתר עלה לתתון ע"כ ופי' תבין ע"פ מאתר פ' פנחס ע' תמ"ח וע' ת"ף וע"פ דרכיהו מהואר כי בתחלה לית הי' רק נקודה שהיה תלם ומשך מחכו ' ולהיות שיש לה נ' נחי' והוא עניו נחי' דכויעית לזה שם יהו"ה יש בו ד' אותיו' ע"כ והוא מבואר לפ"ד נש בחם שכתבתי במאתר תנוח עלהם קניהו ודע היהו רוח כתת י"ו וה"ג דהיהו נקודה חדא דיוקנא דילה רישא לעילא ונקוח לתתא ושיעורא דילה תלת נקודין כגוונא דלא * וע"ד התפשטותא לתרעא שערין תלת תלת לכל שער וכו' הוא תבין מה דהי' בסידור הארי ז"ל יה"ו

וַיֹּאמֶר יה"ו **בַּיְלֵךְ** יה"ו **יְהֹוָה** לעולם ועד ע"ל דף ו' ס"ג

ושם יה"ו **בַּיְלֵךְ** בח"ת שהוא סוד כתר ולכלה קבול הוא בחסד והוא מרומז כי תתלה דא' לבל לפ"ד כי הלי קבול הוא סוד נקודה הכ"ף שכמשך מיכו סוד אהבה ונ"ל ונס תבין שבתלת רישין בכלם הוא בתחלה בחלם ואח"כ בשאר נקודין ולפי מה שכתבתי בסוד לבוש הכ"ל ובסוד ותקשור על ידו שכי שפי' שבתוך ם נעשית א' וסוד א' הוא שם אלהים דסכ"ין לקבן בו התכוונים כי הוא כמשך מחלה דבדולחת שבו מתלבש גבורה דעתיק וכו' והכה תית ספתחי הארי ז"ל בביאור מאתר ספרת דכיעותא פרקת עבייחא דיקנא מהיעמותא לא לאדכר בגין דחיהי יקירותא דכלא ביקירותא דהיה כתיב ולא יסב פנים לאדם: לאדם לבר סוח לא כליל הכא כ"ם בתלישר בביעין מכוונין מתפרשן לארבע כלחודוי לסתכיהו בעשה לשקיות לגופא מקמי פתחא דחודכין שרי יקירו לתתקן בחית בשפירו בריאה דשפוון מכלי ריאה להאי ריאה וכו' ע"ם הכה תית' בכתבי הארי ז"ל טעם שפקרא בדולחת דא שתלת בדולח עולם ' וכבר ידעת שעורא הגבורה הוא מן שם אלהי' שהם ה' אותיות שהכוונים ק"ך בתים בחנה שכל אות יש לו כ"ך בתים ואלה הכ"ך בתים הם ככנד כ"ך נדופי' שיש בשערות של ק"ך היו מיבשים כל הפניה ואח"כ נשתלקן השערות ואחורי אחוכים ונחת הפתיח' מן הפניה (כי ז"ל בוהר ע"ז דבשיטת סליק ופי' סביב תואר הפניה) ומן אחוכי' ולמעלה ומכד אתכח מעבי מדדי יש כמו חוט לבן המקיף ועולה מ"ב נדלין תחת תכלית שערו' הראש ויורד ומקיף עד תחת הלחייה בקרקפת ההוא כתיב לא יסב עבר לית ולא יסב הם אלהי' פי' תיקוני של הסבי הראש ושטעם לפי שהי"ג של זעיר הם בסוד מוחין (כי ז"ל הפ' הראשית ע"כ ויעש אלהים את שני המאורות הגדולי' שני המאורות הגדולי' בקדימית בחכורה מלה רוח דשמה קדישא שלים בחלה יה"ו שהי' ולא"ו ולא"ו ולא"ו בתחלה מתים ה' הגדולי' דתתרכיהו (ס"ת דתתרכו) בשמה דה בדה לתתקדי בהו שמה (ס"ת רוח) דכלה מוחין מוחין שהכן עלמין דתלים מכילן דרחמי הגדולי' תלין תתרכיהו ומלקין לעילא בגין דחימין עלמין ירוח עלאה ומלקין לתתא דעלמא לאתקיים בהון עלמין וכו' ע"ם) לפי שהם דיוקנא דכריאה מלה דתתידא מן סוס לחתר כלל תלת כולו בסוד פנים ולפי שקשה ליה קרא דפסוק לו"ח פעם ה' ליה ופעם אחד מלה לזה תירץ ואתר לבר כלומר מה שקראתו בכתוב מלה ייהו לאתר שיהא ובתבלה מן שכיבה (ואו הוא סוד ישראל לסנולתא ייהו בסוד י"ו ה"ו ה' ואו ה"ו נקרא מלה כי אז נס מלכו בתבלה) ובפ' בראשית ע' קכ"ד ואתר ויהי לעולם עומדת דא שכינת דחיהי עומדת ליה וחיהי שעתא דקיימא ליה ולית לכל כל מה שעתא מלה לבעלה ע"י שעתא מלה לבעלה וכתב בזהרי מזה דף רי"ט בשם תקונים על מעשה שרוה שבי נחלים שהיה עליהם מעשה של שעות ה' ל' שעות שעה ' שע"ה ' ת"ת המתלבש בתוכה ע"כ ה' הקדמנו כי בקרא מלה אחר שבתבלה לחתן ואח בתבלה נם שמלכות אז בקרא מלה ומלכות בקרא שעה ומזה תין לך מלה שתין לי שעה והיות שמלכות בקרא שעה ולזה תיתא בגמ' בשם ברכות חסידי ברחמוים היו שותין שעה אחת קודם כי הקדמנו לעיל בדף ע"פ מאתר פ' דכריס ע' תצ"ג דתתן נריכין לאתשכח עלן לאסיי את ובה ניעול לנבי מלכה לאתוזה לאפוי וע"ד אתר דוד אבי בנדק אחזה כנוך ומזה שקרא הים קיימו קודם שיצא לבר מיבוהר (ומוד זה מבואר בפ' תרומה ע' רכ"ד לפם קניהו עלמא סתימאה דלא ידע כלל ובנוי' דיירין בית רבוה אף דתיכון דיירין ואילין ומסדרין עלמין ותיכון דאפיק לון ואתכללו כחד כדין תיהו תבורא חדא ותיכון רוח דחת ' דאתחבר בההוא עלמא סתימאה (הייכו בינה וכו"ל) ובדין תיהו כתיב כי יעקב בחר לו י"ה כד כפיק ' ואתכלל תמן י"ה כדין ישראל לבחולתו (וזהו סוד הפ' וכו"ל ובפי' מסמעו' שכתב בכתבי הארי ז"ל כי הפ' הוא סם יה"ו ואלי הוא ט"ו כמכון הוא ותיש נקרא בסוד כשדי ' בהיכה ולא נתלבא בסוד פסיעה וכדאתי' דקיקא טמירא נו לאמצעית כיון דאתנהיר נו לאמצעית כדין אתנהיר חד ' דנהיר נו בהיכה ולא הוה סוד שנקרא בהיכה ולא מלכות בסוד דכל דרגין כיון דאתנהיר בסופה כדין אתנהיר בנהירו חד ה' ע"כ והוא סוד הכ"ל בהיות סוד ' בהיכה לו הוא סוד שנקרא בסוד הפ' ולא מלכות הוא בשלימות יש בהיכה ובתבלה לחתן לו נקרא בסוד הפ' ולא מלכות הוא בשלימות בסוד ה' וכדאתי' בפ' דכריס ע' תצ"ד ובחדוש דרחמיה דשמה לתבניית ואתעבידת בתקונהא בדיוקנא בשפירו דילה ה' כמלקדמין פי' מאתר ע"כ) וכזה תבין מאתר פ' תזריע ע"פ ד' תתלת בכמה דרגין לתקרי בר נש הפ' הפ' הפ'

פי' מתחיל בראשית ע"ג ע"ב ת"ש מאמרי חדש תנינן חכמה דף חדש עלאה דאתמר עלמי טהרו דעתיקא יומיא כד ומנה חכמה כד"ת ומנה חסד ומנה טוב ויסיק בחסדי ע"ב רצון יו"ד דף רעוה דעתיקא ואתי ליהו הוי חכמה דף חכמה ובינה דהיינו רברבה בחיבורות לעילא (פירוש כוד כ"ל מה דהי כפ"ה ל' ע"כ) וכד מטי לאחד לחכמי לכוותא כת סתימאה עתיקא דכלא וח' אתכיה דרגין עלאין מחכמה עלאה עד נקדין ודרכתא דתדבקות דכ"י דאיהי חולקא דדוד דקדי עבי ואחבין כד תתדבקת לאחבין דרגין דלעילא דרחמין בת"ח כדין אתיהי רבתא ע"כ וכו' ע"ם מנה מאי מנה בגין דאתתכתת כבולא (ר"ל דאמריים שם כאחד הכ"ל ושרי טיבו דעתיקא באתר דדכר וכוקב ע"כ נס כפ' חקת ע' שמ"ט) ואחדם יסיק תבונה דבעיא ולאתתכללא ולאתבקא מעומקא עלאה לאתברכא להאי חכמה וע"י דאתן לתבונה ע"י דאחדם עלאה דאסיק דגון מלעילא לאתברכא לה ע"כ ועל"ם מה שכתבתי תבין כוה כאחדת"ם דף כמה ע"כ כאשם דאיהו קדישין קדישא דקדישין לית לתתאה באחין תקונין לית לאתסכאה עלאין ואתתאין ולכלא הוי כלא הוי ותניא עד כמה והיכין אלין (ס"ת אתתקין באלין) תקוני דדיקנא עד תלסר לתתאה וכל ואתי דתליסר אלין מתסכאין והיכין ואית בכתבי האר"י ז"ל קדישא דקדישין הייכו ת"ק סנק"ן אשם' שריטת דא"ין בקרקפתא ג"כ עתיקא דעתיקין וכו' מ"ת קדישי דקדישין תיכו בקרקפתא כי אם אחד קדמאה לדוכ קדושתו ואחידתו שכל התיות של התלת ריסין הוא מחכו ולבני שלה וכרכו עד הנה כ"ת ה"ג תקוני של תלת ריסין ושל ו"ב כ"ב כדאיתא שת"ק אין לו שייכות בעולם האצילות הוה לומר לומר שאיכו כן אלא אי אלו ת"ק לית לתתקן באלו תקוני של ג' ריסין ע עלאין ותתאין כלומר לית כי אפילו כלל להתקוני של ג' ריסין עלאין וגם לית להתקוני דעשיר ומוקבי שהם תתאין ואתר ת"ב וכלא הוי כלא סוי כלומר לית מבעי שהתקוני בלבד לית כעצו אלא אפי' כל עצמותן והכלים של עולם האצילות כולו לית כי כלל אלא לתתקן ת"ק באלין תקונין וכו' ומכאו נתקן התלת ריסין לכל השאר ואתר אח"כ ותני עד כמה והיכין פי' מאירין אלין תקוני דדיקנא כלומר של ת"ק ואתר עד תלסר דלתתה הייכו עד ועיר תכפין וזהו חוזק ורחי' למה שקדם של כל חיות התקוני של עלאין ותתאין הוא מחכו ואתר וכל זאת דתליסר אלין מתסכאין והיכין אלין כלומר כל זמן שהתליסר תקוני של תלת ריסין ושל ז"ת מתסכאין בשלימות דהייכו שהתתאונים מקבלין מעשיהם ומבחירי כח התקוני של מעלה אז נהיכין אלין של ת"ק ואתר אח"כ כלא כחושבכת דאילין ר"ל אל תחשוב שאין לת"ק חשבון תליסר תקוני כיון שיש לאחרי שלא הכל כולל בתיקון אחד לדוכ אלא הנמודה שתוכו ת"ם שרוי בתוכו עד שאמרי כך תיקוני שלו בשום מקום בתורה וכו' ע"ם ותבין העבירה גדולה של מקדשי הקדן כי גדול עוכש מבשוח . אבל אם יקשה לך למה לא כוכר רק אחד מכאה וכיצה כדכתיב שלו לרוכב בערבות כי"ה שמו ואיתה כפ' תרומה ע' רכ"ב על כמוך הכ"ל האי קרא על סתימת דכל ם סתיימין עתיקא דכל עתיקין לתתר ההוא דלא אתגלי' ולא אתיידע כלל דאיהו רוכב ערבו' וכו' ובאה לאיהו רוכב בערבות כי"ה דאיהו רזא קדמאה דנקיק קעי' וכו' ת"כ לית מזכיר רק מחכמה ובינה אלא בתלבשת של ת"ם ת"ק וכל"ל בתחלה בתחלת ריסין וכל"ל כי אין סוף מתלבש בחיותי בתוך נ' ריסין רק בריסין עלאה דכלהו שהוא העתיק וריסין תכיכה מקבלת תור ת"ם דרך ריסין עלאה וכו' אך להיותם כלם בחי' ריסין לזה קאתר שהם מתלבש בכלם כי אלו הם נ' מקבלי תור הם"ם יותר מאחר האילו וכו' וא"כ לזה קשה אין קאתר עתיק דעתיקין שתיימת דכל סתיימין הייכו על ת"ם אלא קשה למה לא מזכר רק י"ם שהם תו"ת ע"אן יי בחכמה יבנה בית ובתובה יתבוגן הגלוי נאור כי' ע"י תכמה וע"י בינה יבנה בית כמוד מה שפרשתי אתר ע"ת כמוד ברחצית רחב בית לשר בית כי כתיב עלאה טוריא כמוד א' דכתלת ברחצית ולכך בשעת אתן תורה כתיב בא' שהוא תבלי וים בו לתתון כאיכן כתר כי כתר כולל כולם וקאתר ובדעת תדרי יתלתון כלהון יקר ובעים וכתיב כי בעים כי תשתרם בכתוב והיינו כל"ל לתשבח אלי ת"ת ואתתקן מיבעי ועייל ואתתקן בהאי אתרא כל רחמין וכל סטרא דרחמי ע"כ כי שם סוד דעת קאתר על תקתרת יפרו ולכוד זה כל ע"כ שיהן של ויסע ויבא ויט שם מתפשטים עד טכורא כנופא דת"ת והם כרמוז' כפ' והיה אם שמוע עד ושתיתם ומשם עד כיתי השמים על אתרן כ' שפרי בינה כמשכים ס' חומשין דיש"כ ולזה קאתר נבי סוד כל"ל יכון לעשות נופך ובטכך מרכבה לשמות כל"ל ולזה קאתר ובדעת חדרים יתלתון וכו' כלהון יקר ובעים

פי' מתחיל בראשית ע"ב

כשמו הגדולים מתכיין מגיעי

פי' כרוך שאתה וחי עולמים

כרוך הוא רחום רמז לגלגלתא דאריך
כרוך אומר ועושה וחנון רמז לאוחח פנימאה
כרוך נוצר ומקייים ארך רמז לאבא
כרוך עושה ברחצית אפים רמז לאבים

והא דקאתר הכי לשון כרוך אומר ועושה כרוך נוצר ומקייים כרוך עושה ברחצית משום דהי כפ"קדוצי ע' עת"ח אפים קאיהו ואית כתר עלין על ריסי' ואית כתר עלך ואתר לשאשה לאבא ולזה קאתר כרוך אומר ועושה נבי מוחא פנימאי סיום הנ' ריסין שבו מתלבשים כת"ם ב"ה יותר מבשאר ספירו' בחיות מכקראי ריסין וקאתר נבי ספי' אבא כרוך נוצר ומקייים כי שם ויאתר אילו בכל שאתר עד תלתין ותרין יהי כן (שהם סוד ל"ב נתיבו' חכמה) ויהי כן ואילו עבידת מאתרי מיד ובנין דעבידת מאתרי' וגוי' בלא עכוב כלל אתקרית כבוד וכו' ולכך קאתר כרוך נוצר ומקייים כנד אבא כרוך עושה ברחצי' כנד בינה

כרוך מרחם על הארץ ורב חסד רמז לעזיר אפין
כרוך מרחם על כברית ואחת רמז לאלכות וכו' עד סיום

כל מי ב' שהוא כת"ת וכו' ד' מקייים ונקט שהוא מוכ מי ב' ושם קודם לכן ומכיר שיוך מלכיכו יחיד חי העולמים וכו' בכתבי האר"י ז"ל בסוד נ' ריסין ז"ל ואבה תעזה כי ב' ריסין וכבל"ם יש ב' הו"יות דעצמות ונ' אהיה דכלים כמנה שים בכללות ג' ריסין אלו י"ח הו"יות ואהיה ו"ם ח"י עולמים כי אלו הח"י אחיות כשיך אחיות לכל העולמות וכו' .

ובהיות שהקדמכו לעיל בביאור אתר מי שעיק דעתיקין לית לאתתקן בחלו תקוכין לית לאשתכאה עלאין ואתתאין ולא הי שעיהו להתקוכים של ו"ב וכלא הוי כלא סוי וה"ג תקוני של ת"ק הוא ע"ק כשכך עד לאטה לזה הענייכו י"ב ברוך שאתר שהם נ' יחד כי הקדמכו מה דאי' בברית מכוחה דף כ"ו כי הבא לטהרו מסייעכו אשר אתכחו עבדיו והוא אלהיכו לא תפלחו לו שם אייחד וכו' רק מסכי רוב עלייות קראתי לו שם אחד וכו' ע"ם לזה הענייכו כמוד י"ב ויש לכוין להמשיך השפע יומם ומה ברוך ת' העולמי' והבה לכאורה קשי הי הלא אי"ת כפ' בשא ע' רע"ט ז"ל ואי אי"ת דלית אחרנין כוותייהו לית דתני' תליסר מכולן דאתמי מעתיקא קדישא מי אל כמוך אד כושא עון עברי וכו' לקבל דא לל רחום וחנון וארכון לאתת וכו' ע"ם כי כורך הוא וא"כ לפי זה קשה אי"כ ברוך הכ"ל ויובכה ע"ב תקוני דיקנא דז"ת יי' לל רחום וחנון וגו' והוא לפ"ד כי הקדמכו כי י"ב תקוכים דיקנא של ת"ק כמשכי עד י"ב תקוכים דזעיר לפרוש שבכל ת' הוא :

ובזות תבין הענ' בחלק ויעזר עשה ויקד תרגם ויסתחזו מה רחם

פי' נמ' בחלק

משם ר' חכינא בן גאליהל אומר תרך לחפים רחם ופי' רס"י מה רחם על הזוה מדה רחם של י"ג מדות רחם ומסתחזה ע"כ כי חית' כפ כפת ע' רע"ד האי עתיקא דעתיקין לתקדי תריכא דחכמין והוה דלכך לתקדי ועיר חפין לקבלא דעתיקא סכא קדם קדמיס דקדמיתא וז"ת כד חמתכל דלהאי כלא דלתתא לתתקן ולכסוי מתפשטן ותריכין בהוה ומכא לכל לית כל מעתא כיוה דעתיקא ע"כ גלוי קאתר ויחכר ושם וכו' והיה קשה למה מיחר וקאתר לתך לחפים רחם כפ"ד מרחם

לו"ת בסוד ח"ת וכו"ל: והיות שהוא רק לפי שעה ולכך ויאמר ע"כ:

פי' נע' מסכת פוכה דף ע"ג

ומזה פי' במסכת סוכה דף ה' ע"ב תחת בר יעקב נתיקי לון מבי כרוב פיתוחין מטשמ וכו' ותחי כרוב תחר רבי לחבהו כרכשא שכן בכבל קורין לניקוא רביה תחר ליה תלת מעתה דכתיב כבי תיתחד כבי תכרוב כבי תסכרוב כבי תסבי תחת כנפי תכרוב תחת כנפי תחת כנפי תחת כנפי

כי ביה בקדושין שורקת כי בתבוה מתנליס כל הדיוים והדיוים שבביה הם מנבורת עתיק ומשתלבם במוחא סתימאה דא"ח אשר בתבלה בחדתו בדיקנא דאריך לבפין וכל זה היה בסוד ושם כי כתי רב ולבך והיה כאשר ירים ושה את ידו ונבר ישראל דלעילא וכנ"ל מליך משה מוקדבת דלתתא בנין לאוזדוה לקדבת דלעילא ויתבנש על ידוי ע"כ אבל ליתא שם בכתבי קודם האר"י ז"ל באשר כ' בחי' שם התבונה (ר"ל מלכות שם התבונה עולים וכללים בביה העליונה ואו נם ז"ת עולה עד שם לו בקדה ז"ת עם ביהות הוא כי בלם הם במקום ביה ואו אין הקליפות נאחזות כלל בזעיר לבפין כנודע כי מהביה ולמעלה אין הקליפות נאחזות אך כל זמן שלא עלה עד הביה העליונה עכ"ו יש לחל הקליפות לאחוז ואו נקדה כי לא עם ביהות הוא על כן לא ירחיקו עושהו כי ליכם רחמים נמורים ע"כ: ובזה תבין מאמר °פרשת משפטים ע' ר"ד קודם דאורת תיובתך לא היית ללא בחילבא דטו"ר וכו' בשן דאורת בתיובתך ואתדבק בחילבא דחי אתדבק בן בקב"ה בץ החיים (ו') דחיהו בן י"ה דייקא הייבו ביה לדמות כי אז עלה לחילבא דחי במקום ביה ותבין כל האמאר ובנין ד"א דחי ביה מזבת לך דייקא תיבול א"כין (ו') ואתעביד (ו"ו) לקייס בך וביאראל ובראחמים נדולים לקבלכך וגו' ולכך פסוק זה יאתו מריבו ' כדאו בחבה כי שם נאמ' עלין בשמים ירעם בשעתא דטלא קדישא שריא עלין וכו' וטלא קדישא כיוצד עד חב"ה ומשם (ל"ו) כדין ירעם ואבר חלילאן ואוקמיבן דיבין תקיפין וכו' ודים קדן מאיאה דא כ"י קדן היובל ולזה קאמ' במזמו' שב"ל אלהים בן שמים שהו' סוד אפאדת ישראל הנדקים על בני אדם (הייבו לאזלו שהם נקדיים בשם אדם מ"ה הי"ה מאכיל דורש אלהים לאמור הב"ל והבה אלהי"ם זה מדאו על שם כ' שערי ביה בסוד מ"י אל"ה: ומדאו על אלהי"ם שהוא בתבונה ס"ג הב"ל ונם מדאו על שם ס"ג אשר בכתב שמשם בסוד הנבורה וכ"ל ע"פ מ"פ °פרשת ע' תכ"ו לזה אמ' אמר אמ' שבביה ואבה שמו שבאך ע' תכ"ו בחכין יס"ה וכחכין וה"ו וחכ"י וה"ו מדאו על ע"ב שבביה אבה שבר הב' ויהי יודע ואמ' אין עושה טוב אין נם אחד ר"ל שאין אדם יודע מסוד אחד ע"ל מה שהאדכתי שתתכיל ועלו מוביעים בהר ניון ונו' דמסיים וכנ"ד בקר משה בתורתי' ואמר שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד לקשרית כאלו קשרין דמהימנות' ע"כ ע"ל ואמ' הים מאכיל דורש אלהים שהקדמנו מה דאית' בח"פ בשם האדכתי סוד הנלות מפני שבאך אבאים והמאכילים יהיבו מסט' לחילבי דחיי בביה אמ' והמאכילים יהיבו כזהר הרקיע בהאי חבורת דילך דחיהו האי ספר הזוהר וכו' יקוק בי בדחמי לכך קאמ' הים מאכיל דורש אלהי':

זוהבה בחיות משוד הא של וה"ו חב"י וה"י מדאו על ע"ב שאהן ואו כאמ' וכבן מדיקים יהלו וישמחו ע"ל יובן מה דאית' בספר לוזות שלאה דף ס"ה על פסוק עשה עמי אות לטובה ע"ל דף ס"ו ע"ב כתב ז"ל כי האומ' י"ה פעמי' על המזוזה בכוונה נדולה בשיבא לדרך ידע באמת שלא יהיה ניזוק בשום אופן ויחזיר לביתו לחיים ולשמחה ולשלום עכ"ל ולפ"ד מובן הלא כתיב בפסוק נבי יעקב שלוח את בבו קאמ' אל שדי יתן לכם רחמי' ונו' ובכתבי האר"י ז"ל שדי הסודר כל הקליפו' ומכניעם אבל כתבתי לעיל ע"ם על פסוק האשיתך מעער ואחריתך יפנא אאד כי יכ"ר מלוי ז"ן ד"ת ר"י ע"ה ח"כ בתחלה הוא יער ואח"כ כרמו שם שד"י והבה בהיות שהאדכתי שבאחבא בו כרמו ע"כ שאהן להבדיל ליב"ה לכך יביא על שם שדי שפחוזק ואאמר פסוק הב"ל ל"ת פעמי' ואו מקויים להעביר נלולים מן האדץ והאלילים כרת יכרתון לתקן עולם במלכות שד"י ואו יקוים הברכה אל שד"י יתן לכם רחמים ונם ת"ל שד"י נ' עד ת"ה ולמוד הב"ל ובזה שאמר שם כל האומר פסוק זה י"ת פעמי' על החוזה כי חזה"ק נ' לחד"י תשר תבור עם שדי שהוא כך כי ס"ל בנזיר י"ם: ובזה תבין °נת' תעניות נבי ר"ת בן בדת חסם קציהו בהאי לעדית לאמרית לה בעיבה יהיבה לך למעלת' דאית' לך בקרי דמשכי לחבה"מ דאשבו בהו אמר קיי' רבוני עלוהי כולי האי ואת לא וכו' ואמאי לי' בחקיקטלא לאמרית לי ואמר לי אלעזר בני אתני בך נ' בני פי' רש"י ואיאהין בחקיקטל בנודל כלומר בחבבו נ' בני אתני חיי חשלח בך ובבדיאותא בשלאת אמר חבה לזוכך ואעש בחבבו ע"כ ולבאורה קשה אאי בקאמר הבה על פותאי היינו בחזה ונם מה שרש"י פי' בבדיאותא אמר כן אבל לפ"ד ח"ם כי בקדמיתו כי אמר דעתיק בחבבו בנלונלותא והנבורה בחסד והיו סוים יחד שבסוד דעתיק עם אחסד שבתוכו בחבלבו בחמחא דא"ח ואעש אחרו להתפעט בדיקנא בחולא שהוא תיקון הי' ע"כ כי שם אאת מאל עם של אהי"ה בחלוי יודי"ן שבו מתלבם ביה: נם כתבתי לעיל כי מן נלנלתא דא"ח בתפעטו ת' חלף עלמין כי בחריך הם חלפים ובחכמה וביה הם חיות כי עם ומהיהרו דקאי תוורח ירתין נדיקין לעלמא לאתי ת' עלמין: וכבר האדכתי כי ביה היא קוד לפרשמון דבית לפרשמון דא היכלא עלאה נביות לכך הכה על לפותאי היינו על היתה שהרחה לו שכרו הב"ל הברמו בחתם קוד מתם הבקדת מתם הרחון האתנלה בחכתה בשבת והבה קאמר ואחא לפותאי בחבבו על הנודל והוא קוד אתם הב"ל מיבית חבבו על המזוזה ואמר ובקדת נ' של הקב"ה ע"ל: כי זהו קוד חיבור ע"כ שאהן בשביה ואו בקדת נ' ר"ל בשבת

ובכה ע׳ ז׳ דחויר סיער תלוי׳ והיו למעלה כי חיית בפרשת כי תצא
ע׳ תקע״ה ושפתה כי תיכף נבירת דשולטנות לית הוי שלא ביומא תנייה
בניכם וכרביעי בלקוטים דכהרין לתהדרין לפלטה בכל יומא ויומא
ובא מלך לתקירה בפרכות בפית הסנהר בגלותא דילה ואיהי קיימא
דסיחל בין כנפיה וקי״ס תומי תס תנביה כנסר ותס בין כנפים סיס
קנך מסס תורדיך כתס ר׳ יעב כתן: ולזה מרמז ע׳ שבתיבת תויר
סיער שהיה למעלה מן שתר תותיות של תיבת יער וזהו פי׳ בפסוק
וכסיל לא יבין זאת כפרוש רשעים כמו עש״ב ויגיעו כל פועלי און
פיינו שרוצה ש״ע שבתיבת חויר סיער הוא למעלה משתר תותיות וזהו
בפרוש רשעים כמו עש״ב פיינו בקדושה הוא ע״כ ש׳ לכל להשתדל
עדיי ע״ד והכה לעיל התרכתי בסוד שעד״ה יש לחוש לא הקליפה
ואיתא ז״ל ככר ידעת בענין ד׳ תקוני תוורתי דריש דת״ח המניעי׳
עד ריש דז״ח וקרי בס סוד ת׳ שקל כסף ומחסיין על חו״כ וכשתר
יעקב שהוא הו״ח חלק כלתי שערות כי כבר כתקן כל השלות ולכן
כל חותן השערות כתקנו למעלה בא״ח ועל חו״כ וכתלבנו לך בקליפה
תלילות שלא כתקנו ח״ח וחו״כ דידי׳ לכן כל חותן השערות בס למעלה
בריש דז״ח דקליפה שהוא עשו ו״ם לדמוכי כי השערות תשר שם בס
לדומי׳ היפך הקדושה שהוא כתלבן חוור ו״ם והכה עשו״ה ועתו לרכבו
מחות חיים והכה הקליפה רוצות להתדמות בקוף בפני לדם בקדושה
להתתקן גם הוא כח״י ח״ח וחו״כ דילה ולהתתקן ע״ל השערות פיינו
מסס כמו שיש בקדושה שערות דכנקודה תקוני דריש והתלכל העליון
תיינו מכוונין לתקן ו״ם לס תנביה כסשר וסס בן וגו׳. פי׳ לס היה
כתקון הקליפה גם בתקום נבוה שהוא ח״ח וחו״כ דילה היה נחרב
העולם עד כאן: ולזה מרמז ע׳ דחויר סיער שהיה תלויה והיה למעלה
וע״ז קאמר וכסיל לא יבין את זאת כפרוש רשעים פיינו שרוצה ש״ע
תלויים למעלה מכל סוכו לפשוידם עדי עד: וקאמר לחלהים נבחות
מאמר פרשת שוב כח כי ר״ל כם׳ ויקרא ע׳ י״ו וע״ד יהוד קריב בכלא לחיד בכל
ויקרא ע״י״ו סטרא לזמנין יי׳ לחלהיכס דהא קריבין לימין תפארת לנבי גבורה
לזמנין יי׳ נבחות רוח קריבין לימין תפארת לנבי נצח דלקרין ב
נבחות ע״כ: ולזה קאמר כאן לחלהים נבחות שהם גבורה יד שתל
נ״ב שהם נס כן גבורה על בחותיהו תדרוך לכך קאמר לחלהים
נבחות הכט תס״ם ח״ם מי״ם סוד תפארת ישראל ורזה ופקוד
נפקון זאת וגו׳ (כי איתיה במאמר פרשת דברים ע׳ תנ״ח שהוא
גימטריה ליליה ונס י״ח יו״ד חל״ף גימטריה סאמל והכה שם לחם
קניהו והוא נפק כד ושא לנבה חושיות תלתא סיניין ואימין תלת
דיוקנין דלהבון דאתקשטת בהו ולית קדושה חלה בין ולית ב
בריכתא שלא בין כאיתר דסדוה שחרי וכי׳ פסוקית ככלה דאתקשטת
ובנפק דא איהי נפק דאתעוודעון בקדושה בגין דכסטרא לחרא דאיהי
נפק ככריס ועכבין דילה לה אימין עכבין חלה קצין לחידין לכא
כשבין ככלבא אימין עכבין לקרין סודי הנפק ככריס לכל נפק דא
כתיב ובנפק היית דאתעוודעת ביה בכל קודסין טעמו תורת טבא
תורת דיעקב יהיב כיס מיל (פיינו סוד חסד דעתיק יומין סתלבש
בריש גולגלתא דחריך לבפין ובתערבא עם נבורה דעתיק שבאוזן
פתיחתה דת״ח וחר כך בתשבת לביכה ואיתיה בפרש׳ שמיני ע׳ ט״ט
ע׳ ס״ט ת״ח ישראל קדישין כל חיי עלמא דידהי כלא תלייא בהאי עלמא
דלתי בגין דאיהו חיין דכלא לעילא ותתא והוא לתר דיין ד
דאכטרא שלהי ולקרי יין ואתיין בפקין חיין וקדושה לכלא: ויין
דישראל בגין יין דישראל לתרא ודא בלא תלייא ושבה מביא סס
הוא יין דמסיך ליה יעקב מרחיק ומחיט ליה הוא יין דקא לתקוני
וחזי ושתי הוא ל״ו דכתיב ויבח ל״ו יין ויאת וע״ד לתרוץ מלה
ומשיך לה במשיכו דתרין תמוני דלהרייני מיל בהוא יין (וסודו הוא
כ״ל וכפ׳ מקן ע׳ תכ״ט כמי לתרן שתו תורת מכי וקריבו קרב׳ בהוא
תורת ומיתיו וכו׳ והכה לכוד זה נבי יעקב כתיב ל״ו ומרכת כפולה
לרמו סוד הכ״ל ונבי בני לתרן כתיב ויקרבו בני לתרן לשר לת נוה
כתיב מרכת כפולה תחת תיבות ל״א לרמוז שהם עשו היפך יעקב
וכו׳ ע״ש ותוסס דכריס כפלחים ויגיל לבך:
מאמר פ׳ לחדי וזכה כתבתי לעיל בפי׳ מאמר פרשת לחדי חות ע׳ ק״נ זה
חות ע׳ ק״נ לשמו ויאמר יי׳ לל חשה דבר לל לתרן לחיך ולל יבא
בכל עת לל הקדש וגו׳ שמאריך סים עת בקדושה וים עת בסטרא
לחרא וקאמר בפי שמעון הל תוקיאוה מלה בפ׳ ו והכה הוא ודלי
והכה לתת קכ״ק לשתרן לתרן וכו׳ ללא יטעי לתברא עת לחברא
לגבי עולכא הוא דלתתר וזל יבא בכל עת לל הקדש וגו׳ כלומר
לף על גב דיתחי עידן דלתתקר בידה לחרא כתתבטל עלמא ו

מאמר פ׳ שמיני ע׳ ק״ט

ויתתסר בידוי לא יחיד כיה לקרכא לקדשה דסיה לכא ושמי:
(פיינו מלכות הנקדה שם י׳: עיין לעיל סיה שכתבתי במאמר
פרשת ויצלח ע׳ ת״ל תא חזי בלבויה כל תיכון מירין ותבכון ד
דקאמר דוד הס״ע הס תכיון דלעילא מכלהו הוא בלבויה סיה
טעמא בגין דכליל שתא ושבחא וכו׳ ע״ש: לזה קאמר לכא ושמי
תד וכביכי כך ולכיכה בכל עת לל הקדש ולי בעית למיבדע בסה
ייעול בוחת: בוחת יבא לסהכן לל הקדש דהאי היא עת דחויר ע׳ רכ״ל
בשמי וכו׳ ע״כ ע״ש:
והקדמנו לעיל כי חית נבן דהיכי בקדושה ולית נבן סורי
בכריס כך״ל ולזה קאמר סכט תסתיים ורזה ופקוד נפקון
ולזה נבן הנקדה וז״ת: וכ לשר בטעה יתיכך ושל כ״ן לחתת
לך כתיב וכ״כ (בכ׳) נדולה היינו סוד (כ׳) דכתיב ולף נס
זאת בהיותם בחרן לויכיכם לל תשחתים ולל נעלתים לכ לותם
וגו׳: ולזה קאמר פרשת כחוקתי ע׳ רכ״ל לל תשחתים
ולל נעלתים לכל״ם כתיב חסר (ו׳) בניכה לל תשחתים ולל
נעלתים בגין דהיכי רחיתת דכשחי רחיתותא דילי נבהה וכו׳:
ותתחיל תכף ם תת ולזה בן יכבד לכ ועבד לדוכיו וגו׳:
גם לזה לעיל בפרשת בלק ע׳ שכ״ו ולזה כאן לעולם על דכרתי מלכי
נדקל לזה כאן עלזה דל היכי דקיימת על דבר בנין ההוא דבר לל
קיימת לזה ביחיכה וכו׳: ע״ם וגם בפרשת בראשית ע׳ כ״ו ועלו
מושיעים רז״ל דיחיכה לשפוט לת הר עשו רז״ל דשאלה וכו׳.
ולזה קאמר וכ״ה לשר בטעה יתיכך היינו וכבה שהיה מלכות נס כ׳
רזו על סוד יחוד הכרתו כחות כ׳ ע״ל וקאמר תהי ידך על לזי
על כן לדם לחמת לך וגומר: פיינו כמו שהקדמנו דעתיד לחחזה
בקולמוס כי נדוע ר״י עליו בגלתה ולזה קאמר תהי ידך על לזי על
דדם לחמת לך ותתחיל תכף לומנת בריעו לחלהים עוזינו הריעו
לחלהי יעקב שלו זמרה ותנו תף כנור עם נבל תקעו בחודש שופר
בכסה ליום תגינו וגומר: כל המיומר כי הקדמנו בפרשת פנחס ע׳
ת״ל כאן נדרך לאבדע לסיל בכאה דדנין לשבליק דפיקו דכסוף
תולה בגלותא דלדום לתתר עליה שחולת לחכה לסי וכו׳: לל
כל לזניה בקי לחתמודע כיה דחית דפיקין דקצר״ק קפ״ק קר״ק
לחתר כניה עלייהו כמו הרה תקריב ללדת תחילתוצק כחבליה וכלהו
עשר סופרת כלילן בתלת דחימין סיינן קצר וכו׳: לזיהו דשוי קצר
תקיעה שבריס תרועה לתתעבר שקר מן עלמא לנבי כנוסח כד לתתעבר
עילמלך מן עלמא וכו׳: גם עיין בפרשת הכ״ל ע׳ תי״ו והוא מבנן
בכנור ב״ד מיכי כנוכן וכו׳: ע״ל ולזו בלכוד רשעים רבה נם לפפש
קניהו מאמר פרשת נשא ע׳ רל״ד ויאתר כי יד על כס יה מלחמה לי״י
בעמלק בכהר סיחל פומא בכס״ה כס״ם הה״ד תקעון בחדש שופר
בכפא ליום חגינו מלי שופר קנה ו׳ קול דסליק מן הקנה לנבי פומא
דתעין ה׳ ב״ם מיכי תקוכין דדבורא דלימין שפוון שניס לית שמון
תרין שניס וטוחנות תרין לימין ולזך לה חמש דטחכין בהאי לזיהו
קול כנווכא דטחכין רחייה לתפקק קול ודבור דנפיק מביה דלכא
מלחמה דלזיהו שתא תפרש (פיינו (ו״ד) (ה״ח) (ות״ו) (ה״ח)
בשער מיכי תלים (והוא מה דלזיהו בפרשת בכחם ע׳ תי״ו ובנ״ד
זכה לבשבח רוח נפוכית (כי ביכה בקרא נפוכית עיין בפרשת במדבר
ע׳ רל״ח מזרחית נפוכית דלכן לבא ולזה ולא מתפרשין לשלמין
והא לוקמיכא ומה דלתתר נפוכית דלזיהו טמירא עלאה (בסוד ולזיה
מקום ביכה) נגו: ומזרח דלתקדר בנפון כד״ח ונכוכך תשלה
בטעם וכו׳: ע״ם ויגילבך ולזה קאמר זכה לבשבח רוח נפוכית
בכנור דלזיה ולתתר ביה כ״ם לתר י׳ מלרבע רוחות בלי הרוח והוא
מכנן ביה בכנור ב״ד מיכי כנוכין בשיר בשוש דלזיהו י׳ ובשיר כפול
דלזיהו י״ה ובשיר משולש דלזיהו יה״ו ובשיר מרובע דלזיהו יהו״ד לת
לימין עשר דעביד דוד לקבלייהו עשר מיכי תלים וסלקין לע״ב וכו׳)
דיכור דלזה דאוקמוה לזיה חכם המבין דבר מתוך דבר מחשבה דלזיה
סליק קאזיה קדום ברוך הוא מכל קדמכין ועלוין סה״ד זאת התורה
עד כאן: ובפרשת בראשית ע׳ כ״ח פרשה תניינא והיה כי יביאך
דת ה׳ סיכלא דאתתר לזיהו דלזה מנו י׳ בחשבון פתחון ואכסדראין
ודלרין סתיימין דכיכה בהאי כתר דעביד לזי׳ בהאי היכלא לתשמיש
ביה קלא דנפיק מנו סופר דת בנין דסופר דת סתים הוא בכל סטרין
ואתא י׳ לפתח ליה לאתפקא מיניה קלא וכיון דאתפתח ליה תקע ליה
ואחסיק מיניה קלא לאתפקא לעבדין לחיזו וכתקיעו דסופרא דת

נפקו ישראל ממצרים וכך

וכך ואין זוכה לחדש לסוף יומיה וכל פורקנא מהאי שופרא לתתיה
וכו׳ פרשתה תליתאה רזא דיחודא דשמע ישראל דת (ו׳) דכליל
כלה וכו׳ פרשתה רביעאה והיה אם שמוע כלילא דתרין סטרין
דתייחדת בהו כנסת ישראל נבורה דלתתא (היינו מלכות דאדנ״י
ו״ל בחיתר פרשת ויקרא ע״ז) עטירתה לאדנ״י דהא דיוקנ׳ מלכות׳ פ׳ ויקרא
דיוקנ׳ ודאי לאנחת קרבין דמלכא בעלמא ודא נבורה תתאה ע״ז ס״ב:
וכו׳ ע״ב: לזה תאר דוד המלך ע״ה הרגינו לאלהים עוזינו ה
הרגינו לאלהי יעקב שלה זמרה ותנו תף ונו׳ (היינו להכרית לת״ק
מחנות שהיו לילית התחורה וקלקל׳ היכי להכרי׳ וקלקל״ע״ כמו׳ וכבל
תקענו בחדש שופר בכסא ליום תגינו ונו׳ דוק היטב ותבין מאוד
ותגיל בפחד:

אכל הקדימו לעשל שופטים ושוטרים תתן לך ונו׳ פקודת בתר
דת לדון בפייס וכו׳ כל״ל עיין לעיל: וגם הקדימו מה
תחיתה פרשת שופטים ע״ר״ו אפס קניניו נופל דאלכה פרשת שופטים ע״ר״ו
לתפשטותא דתפלת דנוזכין ביה שתחברין דרועין דאלכה בהידו
דחסד ונבורה ובנין כך יחין ושמאל מעוי בדעת לתתקן עייל
בריחין ולתפשט לגו לגו (היינו כי הלא חסד ונבורה דעתיק ס
שהתלבשו בתלת ריחין שקבלו חכמה וביה בסוד אלהי הכרסם
אלהי יצחק ואלהי יעקב: ואיתיה זה לעומו בחיתר פרשת החיובו
ע׳ תקס״ג בסוד בני בכורי ישראל הלי ירותת דאלהי וביה יהיה
מלי ירותת דת עטרין דהוו נגיזין בנוויהו ואחסיהו לבן דת וכו׳
וכלהו מתעטרין בריחין ואחיד לון וכו׳ עיין לעיל כי כבר כתבתי
לך שחיר זה כמה פעמים: ולזה קאמר עייל בריחין ולתפשט לגו
גנו וכנו נופל שוקין שתחתין בתרין כתפין וכו׳ כלהו תליין
ביתר חד דתיין לתתכנא כל רכות וכל מפחת דנופל ומיתין שדיין
כל ההוא רכות לתתר דאקדי יסוד עולם יסוד מהכוח לתר
דאקדי עולם ומלן ויכון כנא והוד ועל כן יהוד נצחות שמו בריך
הוא ובריך שמיה לעלם ולעלמי עלמין כל הכי תקונין לתיין ל
לתתכנא ביחד עד דכל רכות קודשא בטיל כלא הלי יסוד ותפדי
לנוקבא ומתברכא מיניה לחיתי מתברכא בשעתא דתתקנא
דיכין דלתתא וכד דיכין מתתקנין לתתא מתתקנין לעילא וכל
תקונין דאלכה ביחודא בשלימו דחיכון שמא קדישא והוא כלא חד
וכדין הוא שלמי בנוויהו דכתיב אלהים אמת בעדת אל ובקרב
אלהים יפפוט ונו׳ וכד דיכין לא מתתקנין לתתא כביכול הכי ל
לעילא וכו׳ וכל דיכין מתערין וזעיל תקיפא שלטא כביכול תיקוני
מלכא של דיכא אסתלקו כיון דאדאי נוקבא לא מתברכא ונדיק לא
נטיל וזעיל תקיפא שלטא וכו׳ ע״כ ע״ב:

ולזה לאחר המזמור הכוכר לעיל אלי כתבתי לך עצה שלו זמרה
ותנו תוף ונו׳ וכו״ל אבל ריש תרלה לעיל מה שכתבתי
על פסוק אלהים בפה בעדת ח״ל בקרב אלהים יפפוט ונו׳ ויקאמר
עד מתי תפפטו עול ופני רשעים הכ״ל תפלו כי שולט תעיל תקיפא
וכ״ל ודיכין מתערין של הרשעים הכ״ל ועיין לעיל מה שהתרכתי
לך בסוד יתו מריב (ו׳) ויקאמר פלטו דל מלכות ואלהין היינו
נדיק כי כשלטא תעיל ואלי דיכא לאתער נדיק חובד בנדקו ויקאמר
קרא לא ידעו ולא יבינו בחשכה יתהלכו ונו׳:
והנה זה המזמור שהוא לאמר שלו זמרה ותנו תף כמור נעים עם
כלל ונו׳ כמכר לעיל שבו ראמר ימחה תמחה את זכר עמלק
מחה זכר עמלק ונו׳ וכתיב מחה תמחה וכו״ל: כי לאמר
הקדוש ברוך הוא אלי לישראל ואתם לא תתיראו זה הסוד
במזמור פ״ח לעומר תרון ח״ק על הרשעים הכ״ל: ואחר זה כל
מזמור אלהים על דמי לך ונו׳ עיין לעיל דף כ״ב ע״ב ותעיל שלהים
ויעל כשבך ודוק בכל המזמור דמסיים יבושו ויבהלו עדי עד ויאבדו
ויכלמו ודעו כי אתה ה׳ לבדך שמך עליון על כל הארץ:
ואחר זה כל מזמור פ״ב לדויד על סוד (אחר ע״ב) עיין לעיל:
והוא מחיר פרשת משפטים ע״ר״ו דוק מה היטב
ותרלה כפלאים: ונקאמר מה ידידות משכנותיך מבחות ונו׳ גם
כשור עמד כי ת״ת ודרור קן לה תאר אתה תשרתיה את יחכתיך ק

ויאמר כי תבא ע״ת תקל״ו
עיין לעיל לעבי ולבר תעזוב אותם ונו׳ ונקאמר כשור מודהלן ין ע״ת תקל״ו
קי״ב ונו׳ כן עים דאתאר ביה יי׳ עים מלאתה כודד יעמקומו מ
אתתריה דאיהו עלמא דאתי ביה וכד אבתרהה וכו׳ עד דיחזיר
לאתרהה וכו׳ עיין לעיל נבי ניפול המנצח באחזים לעמ: גם
הקדימו לעיל כי כי״ת הוא ניתטריה בפ׳ אור ולזה קאמר גם כשור
אמת בית היינו שיהיה בסוד כ״ד כ״ד שתעשתיך ומה שהיה עד הכה
כשור מודהלן תקן לזה קאמר ודרור קן לה ר״ל ביה הכתרתיך קן
כשור עיין לעיל מה דאתיתי באתאר פרשת יתרו ע׳ קס״ו כי יפגע ויתרו ע״ת קס״ו
קן כפור על דתרוויה וכאשר התרכתי לעיל דלכסוד זה (ק׳) של
״קן כפור היה דכרכה ודרור שביה דרור לכל יושביה כי שם מקום
בחירות ולזה ודרור קן לה תאר שתה תפרחיה היינו תפרחים שהם
זו״ב ולזה קאמר תאדי תדם עזו לו כך היינו שיתחוק בתורה ו
ובתפלה וקאמר עובדי בעתק הבכה תעין ישתיהו עיין בתיב עירובין מסכ׳ עירובין
דף י״ט ע״ב עובדי בעתק הבכה הלו בכי תדם שעוברין על רצונו דף י״ט
של הקדוש ברוך הוא עתק שתעתיקין להן בניהם הבכה שבוכין
ומורידין דמעות מעיין של שיתין גם ברכות יעטה מורה שתדיקין
עליהן את הדין וכו׳: והוא סוד מה שכתבתי לעיל ויתה ה׳ אלהים
את דמעה ונו׳ כי יונק מעין תור כובע ומי יכה לזה וקאמר ילכו
מחיל אל חיל ונו׳ וכדאיתיה בתסכת ברכות בקופו זה לפנינו תאר מסכת ברכות
רבי לוי בר חייא היונק מבית הכנסת וכנסם לבית המדרש ועוסק בקופו
בתורה זוכה ומקבל פני השכינה שנאתר ילכו מחיל אל חיל יראה
אל אלהים בציון: וסוד בית הכנסת כבר התרכתי לך לעיל שהיא
בסוד תלכות ובית המדרש הוא ביכה ומסיים כי טוב יום בחצריך
מאלף בחרתי השתופף בבית אלהי מדור באהלי רשע כי שמש
ומגן ה׳ אלהים חן וכבוד יתן י׳ לא יחכע טוב להולכים בתמים י׳
נבחות תאדי תדם בוטח בך ע״כ: והוא כי כבר התרכתי לעיל
במאתר פרשת ויצא ע״ב כי שמש דת קב״ה ומרכבה שלו ליכון מאתר פ׳ ויצא
י״ב מרגליות טבען ותיכון מיכאל וכו׳ ובמאתר פרשת פנחס ע״ש״ ע״ב ס״ב ומאתר
והם כרמזים בתיבה זו (ינ״ן) שהם מיכאל נבריאל נוריאל ואהי ופ׳ פנחס ע׳ שכו
קאמר כי שמש ומגן יתן י׳ אלהים ונו׳ והוא דאמרים י׳ נבחות
תאדי תדם בוטח בך ע״כ גימטריה כ״ך דוק מדאמרים למוד
הכ״ל:

ובח לאחר כך מזמור פ״ה שלהו מקדשים רגה ה׳ לאחרך שבת שבות מזמור פ״ה
יעקב (והקרי שבית שבות יעקב היינו שם ישראל בתהלים
יאמנו בתשובה ואזי ירן שבית שהיו בשביה ואז (הו׳) יאמר ליעקב כ
ואתו לוחרים בשלח עון עתך כי כלו כל הקנים והכל תלוי בתשובה
לזה בשלח עון עתך ונו׳ שובינו אלהי ישעינו ונו׳ הלשלמים תכלף
בנו תעתך לחסך בכל דור ודור ונו׳ חסך ואתת כפגעו נתן ובאלו הייתי
סוד נדיק כתאר יפרח כתרו כלבנון ישגא שתולים בבי״ת י׳ ויקאמר
לעון כשקו (כי אתיתי בכתבי האר״י ז״ל ונם אפס קניהו כתבתי לעיל כתבי האר״י
אחר שכתב סוד שבי יחודים הנרמזים בשבי אותיות (כ״ך) וכ״ל: ז״ל
אית׳ ז״ל והכה אם יחוד ק״ם הו׳ סוד הנשיקין העליוני ולפיכך סיוד
להיכלא דהכ׳ אשר אם הנשיקין נדיק לייחד ולפיכך ד׳ דאחד נדולה לרזו
לה עליונ׳ כתו ד׳ הויות ואנו מייחדין אותו בסוד נשיקין עלאין כדרוך שם
סוד הנשיקין שתתעוי דת״ת ומלכות ולפיכך אין חומרי׳ בכדוך שם ס׳
אבל נדיק היינון להמשיך לה אחד (כי ז״ל כך תרוה ע״ר״ל אחר ת״ם תרומה
ע׳ רל״ו לעיל בשית סטרין דכתיב שוטר ושרש ה׳ שהיהו ה׳ אחד בת שית תיכין
לקבל שית סטרין אחד לתתא בשית סטרין הם ד׳ בשכ״מלו הת שית
סטרין דאחרנין בשית תיכין י׳ אחד לעיל ושמו אחד לתתא ות״ת הת
כתיב אחד לעילא ולתתא לא כתיב אחד ועד הוא אחד בחלומי תתון שם ע׳ רל״ו
ע״כ וכו׳ע״ב גם כל״ו ורל״ו לזה כתב תים שהי שהוא״ו ז״ל ורל״ו
נדיק המכוון להמשיך לה אחד ולעתיד לבא שתהי הלבנה כאור החמ׳
ואור החמ׳ כי שבעתי כאור ז׳ הימים לאז והיה י׳ לאחד על כל הארץ שם
הני׳ כי י״א ושמו ת׳ והבן זה מיוד והם שם ניקי קדישא שבריש בת עלך
הלבה הלבולה כי הדיחה הנשיקין העליונים ורצתה להתייחד בחתן
רוחא קדישא כיחוד העלין הנשיקי כי יחוד העלין הנשיקי לא לחדרו
ואפה כי הוא היה בסוד הנשיקין בסוד פה אל פה אדבר ולא היה
נדיק להמשיך כי הוא היחיד ת״ת ומלכות רוחא קדישא בסוד
נשיקין והיה מייחד חכמה ובינה נוקבא בסוד שכינת ויעקב
הוא היה מייחד ת״ת ומלכות בסוד נוקבא בנוקבא והיה לייחד ב
בסוד נשיקין בשעת מיתתו כי היו שהשום עמהו על קדושו שם מייחד

ביה בסוד כסיקין עלאין כך המוסר עצמו למיתה מיחד ת"ת ומלכות בסוד כסיקה וכו' . לזה הסוד כמורה קאמר סם חסד ואחת כפנדו נדק ושלום נפקו שכולל שני יחודים הכ"ל כי הקדמתו כי לו יהיה י' לחד ושמו לחד בחינת חסד יהיה זה ע"ל דף ה' בתריכות עב"ג וכל שיש שדה אלו נדיקים דמסיים וכל עשב השדה טרם יצמח עד דיסתם נדיק ומיניה אחת מחרן תצמח ולזה קאמר בחותו פעם נדק ושלום נפקו אחת מחרן תצמח ונדק הייתו מלכות ומשתים מתפרנסת ישראל נפקו נס י' יתן הטוב ואחריתו תתן יבולה ונו' . ורמזו זה בסוד בפי' פ"ם כי האריכתי לעיל דף ה' ע"ב בסוף דיקור עשר ספירות דמסיים ומלכות מחזק כל לית מכלהו לזיקי פה וכו' : ע"ם והכה בהיות כי האריכתי ומיין לזיקו מיחל וכל סייעתא דיליה לקטרגא להזות חדוה וקב"ה יעשה בהזות נערת בסוד מלחמה ליהוד בעמלק וזהו מה דאיתא בערשת שכחם ע' תם"ח בהזות ומכח שיקומו חכמתא עלאה מארי קבלה מארי רזי תורה דאיקת לון שעתא וכו' . יהון לון חיל כיולדה ממש בדאקין דאחזת לון שעת בכמה כסיכין דיל"ה דאיזיל בכזיך בכמה דאקין בהזות ומכח אתכתח לאולדא משיח בנין מכלים ודאקין דמדיקין וכו' . ע"ם לזה לאחר שאחר מזמורים הכ"ל לפי פי' הכ"ל קאמר הטה י' אוזנך ושמע כי אני עני ואביון (או"ן) כי ממש כח התיקון שהם סוד טעמי בכתר ובקש שאחרי כבודי אחמיד מלכי כי מארי דרזין דאיקת לן שעתא כפר האריכתי שמזמור זה קאי על הפר הזה ולעצת הגאולה הקדמתו תרועה דיב ייתי פורקנא דאחזי דוחקא בתר דוחקא ולית רווחא בין דא לדא דודאי כיון דשאר עמין מעכבין בגלותא דוחקא ד להלהן מיקרב לון פורקנא לוקף הכי מיהו דדפיקו דא בתר דא כפיק בפשיה דכר גם כתר דלית ריוח בין דא לדא קסר"ק קס"ק קר"ק תיהו דשוי קס"ר תקיעה שבכיס תרועה לתעבר ביה שקר מן עלמא וכו' . ומשם ע"ת ל"ל ואיתא עלה' תיהי תקיעה מם"ט דאברהם שבכיס מם"ט דיצחק תרועה מם"ט דיעקב שביניתא תתאה קצר דכולהו דהייתו ק' תקיעה ס' שבכיס תרועה מם"ט דיעקב וכלהו משלשלין לגבי שביניתא דה"ר קדושה לך ישלמו דלית קלא יכיל לנפקא לבר מלה מן הפה לוקף הכי ליה לאפרשא שביניתא מן קב"ה דאתמר ביה קול י' חוצב להבות אש שביניתא תפלת כל פה וקול זה הוא סוד חסד ואחת כפנדו נדק ושלום נפקו אחת מחרן עצמו ונדק משתים נפקו והוא סוד ע"ב שהכן שהם סוד קס"ר כמוד שיח (ש) תלת עבפין דאילנא ואיכון ג' והוא קס"ר הכ"ל ושם קלח כלהו לא אתאחדן כייכו שיהיו כיחד כסוד קס"ר שיהיו ע"ב אתכן כיחד עד דייתי סהוד דאקרי אדם דאיהו (יו"ד) (ה"א) (וא"ו) (ה"א) ודא איהו ואדם אין לעבוד את האדמה ע"ל דף ס"ו ע"ב והכה מסיים עד דיצחק נדיק ומיניה אחת מחרן תצמח וכו' . לזה קאמר שביניתא תתאה קס"ר דכולהו כייכו סוד וכלן נדיקים ירתו כייכו כל"ל בהריכות דף ה' וקאמר דלית קלא דנפקי לבר אלא מן הפ"ה לוקף הכי לית לאפרשא שביניתא מקב"ה וכייכו כל"ל כלהו לא אשתכחו בחד דוקנא עד דייתי סהוד דאקרי אדם ולכך סוד זה כרמז בכל בחומר ב"ה לבל בחיות כי לו רשע יראה ובעם שיבוי יחרוק ליה כח חומר אחריו תבלה לדוד שאחר בפני נצחר . אלהים כייכו שכרמז בסוד ואקשור על ידו שבי ע"ל דף ם"ו מסוד אלהים זה לקנין בו כרשעים ולזה בח סוד כל"ל שכתבתי מחומר שבפי' פ"ה רק דרך רמז ולזה סוד זה שבחומר פ"ו שהוא על סוד אלהים שבמשך חשוקת בחתר דבוקה

ולזה בתיאור פרשת פקח שרמזו לכו תורה כד עייל א' בין שבי (ו"ו) ואתעביד (ואו) ואז כתיב וכרחמי נדולי לקבצך ואז ויקני לה כי הלח הקדמונו כי בת אחלה נכנסה כה"י כו"ח סוד אשר תשר"ה הודך על השמים וכתיב בתריתי מיתיר פרשת בשלח ע' פ"ה ע"ל ואז ז"ח נותן למלכות סוד מכתם"ך וכ"ל ואחר כך נכנסין כה"י דביבה במלכות נם כן סוד הכ"ל תכ"ה וכ"ל ואז היה נשמר בכל שיעור קומתה ונקרא תורה שבעל פה בשלימות והנה סם במיתר פרשת משפטים ויתעביד מוט ויתקייים כך לא יתן לעולם מוט לנדיק מוט"ם לחכמין מ"ט לחתון ומשמע ישראל ברוך שם שית תיבין דיחודא עלאה (ו') עלאה שית תכיסין דברוך שם (ו') תפיליה וכו'. וכד תיעול (א') בין (ו"ו) ואתעביד (ואו"ו) הייינו מרמז ע"ו סיכנסו כה"י דביבה שהי סוד אהיה אשר אהיה וסוד תכה הודך ואז לא יתן לעולם מוט לנדיק והנה הקדמונו מה דתיתא בפרשת אחרי ע' ק"ד ע"פ ואל יבא בכל עת אל הקדש ח"ר יוסי כתיב את הכל עשה יפ"ה בעתו והכי הוא ודאי יפה בעתו דא בדא ולא יתערבון אחרנין בהדייהו בעתו ממש ולא באחרא עד כאן. והנה יפ"ה ניימטריא וה"ו תכ"י וה"ו שמשכים מן (ואו) וכ"ל ולזה קאמר וכד עיל (א') בין (ו') ואתעביד (ואו) וכ"ל תו והו תכי והו עד כאן. ויהפרך הלז ישראל לקט שכחה ופאה לעני ולגר תעזו"ב לותם ובהיות שהקדמונו שרשא דרשע לזי שיניו יחרוק ויהיו חבלי וצירין מן הרשע וכ"ל כשיכין דיפה"ר דחניא דכתיב וכו'. ולזה מזהיר השמרו לכם פן יפתה לבבכם וכתיב על תיבו שמרו(אנ"י) שהוא סוד הכ"ל כי תהי' בעוה"ז שתות דשעים תשכח כי כתיב יכבם (א') הכ"ל תו לא יתן עוד לנדיק וכ"ל ולא יתערבון אחרנין בהדייהו בעתו ממש ולא באחרא והא דקאמר אין לו להקב"ה בעולמו אלא (ר') לחות של הלבה כלבד כי לחיתא בכתבי הארי ז"ל כי בניו המלכות הוא רק נגד ת"ת ונה"י דז"ת ומלכות נקרא הלבה והוא שתין להקב"ה בעולמו אלא ד' לחות של הלבה כלבד וע"פ זה תבין ○מיתיר פרשת ויצא ע' שמ"ב התירבתי לעיל כמה פעמים מנו שתרתי שתיתאה נפקין ונחר לתפקליה דנהרא וכו'. שמא ליהוי לההוא דשתיים דלא ידיע כלל בהאי עדיה הוי שליימו דכל סטרין וכו'. תרין שמהן יעקב ישראל בקדימיתא בהאי סופא דמתסדא דליהוי פירושא לתוורייתא דכתיב ואהיי תורה שבעל פה וכו': וילך חרנה קטרית לתשת וכוכים תשת מכתפת וכו': ע"ש ולזה מזהיר השמרו לכם פן יפתה לבבכם כי שם לדם עש ולא לשתמר ואתפתה תכתרה וחטא בהאי תשת וכוכים כתפ קדמאה כח עשה ולא לשתמר ואתפתה לכתריה דכתיב ויעת מן היין ויכבר לכל תברהם עשה ונפק דכתיב וירד מצריימה וכתיב ויעל תברהם מצרים יצחק עשה ונפק דכתיב וילך יצחק אל תבימלך וכתיב וילך משם יצחק יעקב כיון דעשה בתיימוכתא תיסטריך לשיעשה מכתתא לההוא סטרא בנין דשלם דלתתיב יתעי ליהו רחימו וכריכו דקב"ה וכו'. ע"ש ומסיים יעקב כחית לנבה ואזיל לתתרבא ואחז כל תקון בישתה ואשתזיב מיכה דכורא דילה תבלים קמיה ובחית לתקרבא ביה קרבא ולא יכיל ליה דכתיב ויתפק ירך עמו כדין תשתזיב מכלא ואשלים בשלימו ואסתלק בדרגא עלים ואתקרי ישראל עד כאן.

מיתיר פרשת ויצא ע' שמ"ב

וחנה מזמור זה הוא סי' פ"ו כי בכתבי האר"י ז"ל וכבר ידעת כי בכל ח"ת עולמות אלו של תבי"ע יש בכ"ח ח"ת וחו"ב וזו"נ ואמנם בדרוש שהיר עד מלך מהולכ בתשבחות הנה הוא י"נ ברוכים בנגד י"נ תקוני דיקנא דא"ק כי ברכה ז"ל הוא בח"ת דתיהו דישת והנה הם כולל פ"ו תיבות כי הם י"נ תקוני דיקנא דא"ק ו"ט תקוני דז"ת כי אלו הם כ"כ אותיות כנודע (כי תית○ בפר' נשא ע' רמ"ב והיו דיקנא שלימותא דפרצופא ושפירותא בו"ת תתקנ בתשעה תקונין ובשעתא דהאיר דיקנא יקירא דעתיקא דתתקין בהאי דיקנא דז"ת נגדין תליסר מהועין דמשה עלאה בהאי דיקנא ומשתכחין בי' עשרין ותרין לתתון דתורייתא קדישא עד כאן. והנה כ"ב הכ"ל וס"ה שעולה בגימטריא לאלהי הרי פ"ו והם שמות כ"ב וה"ם והנם בכללים ת"ת וזו"ב וז"ם ויחי כתם פ"ו עד כאן. והנה הקדמונו כי להכרית להשעים נגיד לעורר תקוני דיקנא ולכן במזמור הזה שהיה מתבלל על שערי ניון כי שם בכתבי האר"י ז"ל בסוד מה שהתרבתי חותם בתוך חותם לשמור מן הרשעים כתב ז"ל לחזק כחזר לוחות בהם ה' הקליפות נקדלים מידי פח והזו שתרינו מידי פח יקנו לי ע"כ. לזה סידר דוד המלך ע"ה במזמור פ"ו לסוד הכ"ל:

מיתיר בשלח ע' ק"כ

וכוה תבין שתיר זה שהוא פ"ח פ"ח הכ"ל שיר מזמור לבני קרח למנצח על מחלת לענות משכיל לה' שהי ישועתי יום קראתי בלילה נגדך ונו' עיני דחנה מיני עני קראתיך ה' בכל יום שטחתי אליך כפי הלחתים תעשה הייתו השעים בחייהם קדוייס מתים אך רשתים יקומון הייתו מה דחי' בפ' בראשית ע' ק"ל מחוסה לחיכון מיכן ביישראל עתלקים רשתים וכו' ואכ"י אליך ה' ונו' לזה יי' תזכח בפשי ונו' כל המזמור והוא לסוד הזה שיהיה ניכול תפח הכ"ל:

פי' מיתיר פ' משפטי ע' ק"ל

ואחר זה בח מזמור פ"ח משכיל לחיתן האזרחי חסדי ה' עולם תשיריה לדר ודר ונו' כי חיתא ○כפ' משפטים ע' ק"ל מיתיר פתח ואמר שמעו הריש לת ריב ה' והתתיים לת מוסדי הארץ כי ריב לה' ונו' תדי קדלי כתיב חד כתיב קום ריב לת ההרים ותשמעב הנבעות קולך וחד כתיב שמעו השים לת ריב ה' לית טורין דחיכון טורין ומחין לעילא לעילא לחלין כתיב שמעו הרים לת ריב יי' ולית הרים דחיכון טורין תתחין לתתא תפייהו לחלין כתיב קום ריב לת ההרים דהא דדיק מכותין לית לנבייהו וע"ד לית טורין ולית טורין (הייתו חנ"ת כה"י) וח"ת הא כתיב ותשתעבב הנבעות חלין נבעות כל חיכון דלתתא והשתא לית עביד לון הרים חלא הכי הוא לנבי טורין דמחין חיכון נבעות (כי ההרים הם תנ"ת ונבעות הם כה"י ו"ש קאמר כך חיכון בלחודייהו חיכון הרים (כי חיתא בכתבי האר"י ז"ל דע כי הכלה הכללה כחלמת כין תרין דרועין ובחוץ ח"ו שלה הם בחקום ח"ג שלו וח"ג שלה הם נגד ב"ה שלה ח"ב כ"ה שלו שהם נקראי' נבעות הם בחלכות נקראים הרים שהם תנ"ת) ת"ח כתיב והחיתבי מוסדי הרץ כיון דכתיב שמעו הרים מתן חיכון הרים ומתן חיכון חיתנים חלא הרים וחיתנים כלהו חד (הכה חיתא בכתבי האר"י ז"ל הכתובים הרמוזים לזרועות הם זרועות הכלה שהיא חנל ב"ה שלה הזכר כי מנד נוקב הם כתובי בסוד רוח הקדש שהי המלכו' ומנד הזכר כביכול הכבוזה בעולם הזכר ונד"ו כתמורתי ותנתי כי הית' מוסדי הרץ כי הם ע"כ ח"כ הם"י דז"ח הנקראים חיתנים הם בחלכות הרים שהם חנ"ת) לזה קאמר ועלייהו אמר דוד חשת עיני ל ההרי' וחלין חיכון חלתתי קדמאי (הייתו חנ"ת בז"ת) והחיתבים אין חיכון חלת בתרתי לתתא מכייהו (הייתו הם"י) ת"ח סתכי בית לאחד חדוה דביתא (הייתו יסוד) וחלין הקרין מוסדי הארץ חיתנים חיכון וחיתנים הקרין (הייתו כי מלכות הנקרא הרץ כי עתידה' נגד תפא"י של ז"ת לכך נקראי' מוסדי הרץ ועיין בפ' תרומה ע' ס) וקאמר שם דרך קושיא והא כתיב לחיתן החזרחי ודא חיהו חברהם שבח וחקרי חיתן ואי חברהם חיהו חיתן יצחק ויעקב חיתני חיכון (וקושייתו הלא אי"ו הם ברי"ו דאב"ת וחיך אתה אומר שהם בסוד הה"י) וקאמר קום קבח דהא ידעת רעיוכ דלא הוה יתי לרעיונך ואת ואומר חיתן מוסבך ושם בשלש קדך ○חיתן דא בקר דאברהם והייתו הבקר חור דא עמודא דכל עלמ' קיימת עליה וכהידו דיליה ויאברהם יהיה וכו' משכיל לחיתן האזרחי כתיב משכיל דא כהר היוצא מעדן דהייתו תורגמן לדוד לחודעת לי מחילין כתיתין עלחין (הייתו יסוד בקרא משכיל ודוד הוא מלכות כי ו"ל בכתבי האר"י ז"ל בסוד סוכה מכל מלאכי השלמה דוד שהו"מבחי' ה"מ, אמר זה מכל כי כל בקרא יסוד והוא המלאך אותה הם כ' תור שבשבת, ותורה שבע"פ (כי ז"ת הוא תורה שבכתב ומלכות תורה שבעל פה) וזהו מלאכי והשכלתי ע"י יסוד דז"ת שהו משכיל אותה כמודע כעין משכיל על דבר להיות המשכיל שהוא היסוד שלו על דבר שהוא המלכות נם יהיה לו חלק טוב מיתר החסדים הנפשע חלי' (עיין בפ' ○בשלח ע' ק"ח ולזה אמר דחיתי כתיב נלי מיתר בת עין הריעי בת ירושלי' הנה מלכך יבא לך מדיק ומושע הוא מדיק ומושיע לא כתיב חלא מדיק ומושע. כושע עב"פ ע"כ: ולזה קאמר כאן הוא יהיה לו חלק טוב מיתר החסדים הנפשע חלי':

מיתיר בראשי ע' כ"ח

וקאמר אי משכיל להיות נהר דפיק ויעבדן (הייתו יסוד דפיק יעבדן הת"ת חיתן האזרחי ודאי דעבדן ואת"ג דאית קבח על דעיונה דא יחיבה אית האזרחי תרין דרגין חיכון בקר חור הוא לאברהם (כי ז"ל ○בפ' בראשית ע' כ"ח ויאמר אליהם יהי חור לקבל דרגא דחסד וכו' ולקבליה לתתא לאברהם דאתיהיב בהאי חולקא ע"כ) בקר הוא נהר חוף הכי חיתן האזרחי חזרת הוא לאברהם חיתן כיוד"ת דא הוא נהר דפיק עדן (הייתו יסוד כי הוא מקבל השפע מלמעלה) וקאמר בדרך קושי כתיב ויקחלו ג המלך שלמה כל חיל ישראל בירח האיתנים בחג ירח האיתנים הוא חיתנים. ואתן חיכון חיהו לאברהם ואיכון חיתני עולם וירח דא חיהו תשתי דאלה"ן ב"ת ח"ת וכו' ותו מיתיר דאלה"ן ואתן חיכון עולם וירח דא חיהו תשתי דאלה"ן ב"ת ח"ת וכו' פתח ואמר משכיל לחיתן האזרחי שו כתיב משכיל לדוד כדקאמר

ד"ל כי דוד הוא מלכו ב"ה ליתן הוא יסוד לכל מסכיל למיתני מסכי' ואית מסכיל לעילא ואית מסכיל לתתא מסכיל לתיתן בזוהר דסהוה נבר קס בתיהובתא (ופי' הוא ע"פ מאמר פ' מקץ ע"ש לט וכל כתיבותי שלום וכו' ע"ש ובפ' פנחס ע' תכ"ו בלולא בסתם כתיב וכו' ע"ש) וזהו ישיש כגבור לרוץ אורח כל שייפין חדתן ואתחברן לנבי ואיהו סליק עד דסליק עד מוחא עלאה לתתיים לנבי יחדי לקבליה וכדין מסכיל לתיתן מסכיל ליה ואודע לי' ע"י דאברהם דיחיתי כל מה דאסתרך והוה מוחא עלאה מסכיל לתיתן וכד דוד אלבא דאתתקן בתיובתא לנבי' איהו מסכיל לדוד בסתם דהוה מוחא עלאה מסכיל (ר"ל כמו שהיסוד קיבל מן מוחא כך היסוד לאחר שקיבל אפס מפס מפשיע במלכות) וע"ד אית מסכיל ואית מסכיל אית מסכיל כירח לתיתיים דאתיילדו בהאי ירח לאיתיבים בעיבא לתתא (במקום הי') איהו כנוונא דלעילא ואתיילדו כי' כדיים (היינו חג"ת נס בו"ת סס הי' ובמלכו' הס חג"ת) הדיים אתיימן לאיתיבן ירכין תקיפין כאחת (היינו כ"ה) והוא לאיתן קליס נבייהו ע"כ וכדי להכניף יותר הלה תרלה בפ' בראשית ע"ג לפס קניהו פ' דקייומא גו עמודין דעלמא כלא קיימין קמי' ואתעתד טיירת דמלכא בידיה עביד כרעותיה בחיל שמיא ודיירי תרעא וכו' לוזכיה מקייפי עלמא לסייפא עלמא (בסוד כרוך יי' שלהי ישראל מן העולם ביום ועל העולם מלכות שהוא ו' שכיון שכי הה"ן וז"ל בפ' הכ"ל ע' ק"ס עד תשות נבעת עולם היו ע"ד (כי ליתא בפ' ויחי ע' תק"ך בבקר יאכל עד בפרש דאברהם אתער בעלמא ושעתא דרעותא לאתכנא קרבנא לתעביד לתערוותא וכייחא וסלקא עד: ער ההוא לתר דאקרי דכתיב כי ושבת עד יי' אלהיך וכו' ההוא לתר דאקרי עד כדכתיב לעדי עד וחן תכילה נפרא דעד הוא עדי ע"ד ע"כ והיינו תפארת ישראל היו עד תיובתא דנבעות עולם כי נוקבא עלאה ולאתקבא ליה ולאטרחא ליה ולברכא ליה (היינו ביום בסוד בעטרה שעטרה לו אמו) נוקבא תתאה לאתנא מיניה ולאתחברא בהדיה וכו' ע"ש) יתיב על כורסיא די שביניו דיומר מניה בניר עלמין מניה לתקנו מד הוא חד להוי חד לאקרי ברוך הוא לעלם ולעלמי עלמין (כי הוא סוד מנו שתרגם סתימת כפקן וזהר בהאי זוהר שארי יחזן דשארי שתא ליהוי להאי דסתים וכו') גלוף וגליפו וכתים בגוויה ולפיק ו' ולולא עדיר ולחיך רחיים ושחיק כסירין למיזל עלמין בחיינו בסירין דשחיק קמיה סמכין דקטורת בוסמין לתערבן בהדייהו ליהו שחיק וכשיר וכלא לתבסם לבר טעיר נרמיה דלא יתבסם ולא ירישון ביה ריחא ק קדישה לבושא כרוא דשתא שלה (כי ביה עד הוד לתפארת בו"ת והס חג"ת סס הי' הס סוד ת"ק סניס ע"ל בפ' הכ"ל ע' ל"ם ל"ג) רזין דמלכא קליס על קיומי ומלכא תתיך עליה בי שריין כל חיכון מהיימי קשוט חד מכרת לאיתלי יהיב רשו דת לדת מיומא דהוו לולפי הכי נליף וכתב בגליפין ולפיק ו' (כי ו"ל בכתבי האר"י ז"ל כי תלה ו' קטנה קושט שבתגלה מן ביאה ואח"כ שבתגלה הייתו ו' רבתרא ואח"כ סוד גדלות הוא י' על ו' והוא סוד ו' כי מן ו' כעשה ו' ע"כ ועוד ליתא בביאור מערת המכפילה ז"ל נאלד"ת עסס יה"וד הו"ה בוערי ונעזר בקרא ו' והטעם שהורם בוודר לו מבני שהוא כנוי משבע ספירות שהם מיחסד ולמטה עם נוקבא כלול בו דהיינו מלכות שהיא דבוקה בו בסוד עטרה (כאשר אבאר בסוד לולב ואתרוג) לו שרשוו לה נגמור תלה תלוי ועומד במקומו י' על ו' ע"כ וא"כ תבין סוד מאמר הכ"ל ובקאמר ההוא מהיימנא לאחרא דלנבי חברא כל מאמרי דאתברי עביד קליס לנביה בראש דת על דת מהיימנין לאיתן לאעבד טיבו לבר דוד לאברה' רחימותא דמלכא תתיך ע"ד יצחק קרבנא שליס תתיך ע"ד יעקב שלימו דכלא קליס ותתיך עלייהו כחדא טיירין לאיתן (היינו סוד חב"ד וחג"ת דת"ת) ואתחפיין כעזזיתא דאקבל שתא נליף נליפין וכתב בוניה ולפיק ח' ודא תעזיאל לאוסבכא (היינו סוד יסוד) ולפיק חד רחימותא דכלא וכו' זכאה דכלא מהיימנא דכולא וכו' הוא כעין בראשית (היינו מלכות) וריצי' מטי לעיל שמיא (הוא בסוד נ' ע"ל ע"פ מאמר פ' בראשית ע' כ"ד ויאמר אלהים יהי מאורות ברקיע השמים) תחותי' תטלל ההיא מיותא דאתתחת לד' סטרין דעלמא (היינו מלכות כי לעיל דף ם"ו בביאור מאמר פ' תצוה ע' ז"ד רזא קדישא יו"ד נקודה קדמאה דקיימא על ע' סיכין דסהיכין להו ואיהו קיימין לאחרכא סטרין עלמא כמה דסופא מחשבה נקודה בתראה קיימא לד' סטרי עלמא ע"כ וע"פ כי הוא סוד ם סתומה בעפרי ידורון נפרי שתיה חול ועלה שתיה מלה עלמין ולפיק תיכלה מכלהו (כי יסוד הוא יק"ד נקודה

מאמר פ' ויקרא ע' י"

שסס תנ"ת כה"י וזהו עלה בחתם מלה עלמין סיימו תנ"ת כ"ה) ואיהו כטיל ונבי מכייסו דא יהיב נהתא ודא יהיב משתא ודא יהיב מכא ואיהי נבי ואיהי בעיל בחוורתא דאסכני (היינו בתלכות ע"ל דף ד' לאסס קניהו תעשיה לל שדי דאתיר לעלמא די דהא דסכוקא הוא וספוקא דא לתתי ין נדיק דאיהו יסוד עולם דאתיר לעולם די עשירלה לדכי וכו' ע"ש. ליהו טמיר ליה כי' דיוקנא לאסתכלא לבר (והוא ע"פ מה דאי' בפ' תצוה ע' שכ"ד פרי עץ הדר כך"ת הוד והדר לבניו מ"ט לקדי הדר ואין ליהו הדר דא נדיק לאתי לקדי הדר והא לתתי טמירא הוא דלית ליה גלוי ונדיכא לאתכסיי' תדיר וכו' ע"ש כי כתבתי נ"כ לעיל בכתבי האר"י ז"ל סוד לולב וג' איכו כלא כודא' כי הוא רמז לד' אותיות הסס יי' כי ה' לאחרונה שבסס היא סוד המלכות שלו"ת שהוא העטרה שלו ואיהי נוקבא בפני עצמה לבוקה"ב דבוקה בסס ואיהי בפני עצמה וכו' (כי כתבתי לעיל מסוד זה בביאור מאמר פ' לך לך ע"ש"כ תלכת זה וזלת בחד דרגא לאיהו וכו') וכבר ידעת כי היסוד הוא עולה עד למעלה בסוד יוסף ויורד עד למטה בסוד בניהן ולכן בלולב גדול מכל המינים מן ההדס וערבות כי הוא עולה עד השוק ליטול מסס טפה ורבי בסוד מסכיל לתיתן התורתי נ' בדי לתכות רומזים לנ' לתכות שהס תנ"ת ולפי שכל לאחד כלול מ' שלשתן לכן יהיה כדם כפר שכל כך ובך יהיה כלול מ"ן עליס וכ' בדי ערבה הס כ"ה והרי נתלת כך מינים שבלולב הס הו"ק דו"ק לתהס תנ"ת כה"י והעטרה ע"ש נחזור לדברי מאמר הכ"ל כהיו דילי' מקייפי עלמא עד סייפי עלמא כל תיין ביה שריין ואיהו יהיב למתן לליה חיין כלל עלה לתיכון הסס מלה עלמין ובטיל מכייהו תסתין ולא יתיר (כי לכן נקרא יסוד כ"ל שבוטל ה' חסדים וכחצר התרכתי לעיל מאמר פ' נצח ע' רס"ח וכיון דאתגלית י"וד פומי' דאיהי אתגלי חסד עלאה והאי חסד כליל בחמש חסדים וכו' ע"ש וע"ל ומאמר לבתר עלל לנבי חכמה וביה ומסס דיהבי ליה ליהו מוסיף (ולמוד זה נקרא יסוד בלשון מוסף עיי' בפ' בלק ע' סס"ה ובפ' כי תצא תקכ"ט) ואחלים לשבעין אתגלי ביומא אתכסי בלילה כד עלל לבית מוקדשה לאתגלית בלילה ואתכסי ביומא אתחתם לתר יקר תחוזין שבעין תתרין ותריסר מכוונין ד דנבעין ביה תלין זכאין לקדמין על שמיה כל היכלא ועבור דכל עלמא ליהו לקיט ואיהו יהיב בריך דוכרני לעלם ולעלמי עלמיא ע"כ ובכתבי האר"י ז"ל סוד יוסף הצדיק יוסף הוא בסוד יסוד דו"ה והוא כשיורדים המוחין דגדלות הכה יורדים בחסדי' ואתפשטיס בו"ק דו"ה וכללות הי' אתקבצים ביסוד ולכן היסוד נקרא כל לפי שהוא מלקט הס"ח שסס סוד ג' שערי ביכה כי כל חסד כלול מ"י כי הוא יסו"ד ה' וכו' לותיות דאלו והס סוד י' שפי' הכללים בכל חסד ושו שבחלת כל החסדים כל ה' כלול מי' שסס כ"ף שערי ביכה שסס יורדים משערי ביכה שהוא היסוד דביכה שבפתח ויונתי החסדים בו וזהו ויפקח יוסף את כל הכסף כי הכסף הוא חסדים שהוא המלקט יוסף וכו' והכה שפחסד נקרא לל בסוד חסד לל כל היום והכה ס"ם לל בני יוסף עם הכולל ה"כ תבין המאמר הכ"ל והכה קלאר כאן ומשלים לשבעין והכה קלאר במאמר פ' משפטים מאמר הכ"ל בשעתא דסליק משה לקבלת לוריית מסר ליה קב"ה שבעין מפתחין דאוריית (כי תורה הוא סוד ת"ת הכולל חג"ת שבעין מפתחין דאוריית והוא מפתחן עלאין ותתאין בהאי מפתח תלין ת"ל מאחרי דעלמא מה שהיה ת"ל ליתן וכל ליכון ליתבי' ביה תלין וביה קיימין מתורה נוף' דתורה שבכתב הודע ליה ומשכיל ליה ומפתח דתורה שבכתב וכד אתתקנ תורה שבע"פ לנבייהו עיקרא דביכל' ומפתח דיליה לנביה (כי תורה שבע"פ הוא סוד מלכות) ודאי כדין מסכיל לדוד ומנו דיוקנא תורה שבע"פ לתתון לאסרא וע"ד לקדי תשרי וכו' והוא מפתח כל פתח בתור' שבע"פ בעינן לאסתמודע לי' ודאי ליהו תביה ליתן מוסכך בריית לבר מנופא בשתא ליתא לאודעא מלה בוותא דאלין לנבי תורה שבכתב לקדמין ליתיבים לנבי תורה שבע"פ לקדמין תבים ליתן לנבי תורה שבכתב תביה לנבי תורה שבע"פ וכלא כדקא יאות ע"כ ולסוד זה תבין מאמר פרשת בראשית ע"קכא בלבבי נליתי ודא הוא שתא דע"כ ואיכון ע' עפרי דאוריית דאלין תן כ' ואוריית ליה לה ריש ונופא וכו': ושס ע' קל"כ תפס קניהו ומיד דאיהו ייתי (וא"ד) ועלה תן לאלין (א"ד) תן אדבי כי סליק ליה (ו') ואתעביד כה לאלין בחרן סיד והסקה לת כל בני בלאתה (היינו ה' לאתה כי לאתה ניתטריית כ' שערי ביכה וכפ"ל בסוד יוסף סס ה"ת שעולי לאחסים ואה

סלוקת יח״כ מוסיקעוד עשרים הרי שבעים ומסיים מניה לתשקיין ישראל לתתא כ״ע לתכלית דלתוריית׳א ע״כ כי עד הנה היה שער השבעים חסר והרחים משה התחתן ולא כתבו לו ובזה נכנו לביאור מזמורים פ״ח פ״ט ו״ל כי הנה לחד מי׳ פ״ו כלשון הרכתי מתחיל מי׳ פ״ח שיר מזמור לבני קרח למנצח על מחלת לענות משכיל להימן האזרחי י״י אלהי ישועתי יום נעקתי בלילה נגדך וגו׳ כי שבעה ברעות נפשי וחיי לשאול הגישו ונומר • והוה כי ליתיה בפרשת בראשית ע׳ קע״ז חסר מן הרשעה שם ע״ל תפס קניכו ח״ל רבי לכתה והא תניכן דתינון מתיתן כנבי נפש ת״ט ליהי קיימת עד השתא ח״ל הכי הוה לכל לילה ובעזה ואנרת בת מחלת דנפקין מם״ט להלן כלהון קיימת עד דיבער קב״ה רוחא מסטרא מן עלמא דכתיב ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ עד כאן • ובפרשת כי תצא ע׳ תקלו תפס קניכו דשכיחת דכתיב ומלבושו בכל משלה ליה כמה כערות דמשמל על אתר עבד הוה ליה לקב״ה כתר דעבידו נרמייהו לאלוהות קב״ה עתיד לאעברה לון מעלמא וכו׳ וכד ליה בעלמא ערב רב כתיב לאתנשמא בהון וקב״ה יעביר לון מעלמא הה״ד ואת רוח הטומאה יעביר לון מן עלמא הה״ד ואת רוח הטומאה אעביר לון מן הארץ עד כאן • ולזה אחר שתיקנו בסי׳ פ״ז סוד השכיכה הנו תומרים שיר לבני קרח לאנצח על מחלת לענות הייגו להכרית הארורה ונקט הארורה ו כי כלם יגאו ממנה וכדכתיב בקרח וילך עמו על שמעאל הוא סוד כחש ויקח את מחלת בת ישמעאל אחות נביות על כאנו לו לאשה כי אז יהיה משכיל להימן האזרחי כי ליתיה בגוי׳ היינו הה״ד שער השבעים הנזכרו בסוד משכיל היה נגנו כי הקדימו כאשר יקום השער השבעים הנזכרו בסוד משכיל היה נגנו כי הקדימו כאשר יקום (ו׳) לה׳ או ואתקיעין ישראל לתתא כע׳ תפין דלתוריית׳א לכל הקיימה לית יהיה עד שיכריתו להארורה מחלת שהיה הנקרא שחול וכור תחתי׳ ובעו״ה כל ומן שרשע מאריך ברעתו או נדיק לוכד בנדקו וזהו שתבי בבור תחתית במחשכים במעלת ונומר • דוק היטב בכל תיבה ותיבה עיכי דלבה מחני עכי וכ״ת הלא הקדימו דף ל״ד ע״ג על פסוק והיה פי רחשו בתוכו שפה וכו׳ • ע״ש וכיותר כדף ה׳ כי נדיך לחבר הכפים כדי להכרית השעים הנ״ל ע״פ מחתר יתרו ע׳ קכ״ט תניכן כתיב ונם אחי אכה כפי על כפי דלימין בפלוגתת׳א דת עם דת ויסלקון ברכתן מעלמא הוחיל ונחותת דישמעאל אתייהבן לשחר עתין כד מתחברין כחדא כתיב כף אחת עשרה והב מלאה קטורת עד כאן :

ולזה אחתר רבש״ע בכל יום שמחתי לנדך כפי ונומר • למה י׳ תזנח כשבעי תשתיר פניך ממני והכה סיום הזמור פתח סי׳ פ״ט (משכיל) לימין פחוזרתי דוק היטב בכל תיבה ותיבה והכה אחתר משכיל לימין הלזרתי חסדי י׳ עולם אשירה לדר ודר ובמחתר ס׳ בראשית ע׳ קמ״ח חסם קניכו וכלה דרת דהתי תתנלי׳ כיה דעתי כלי התי לתתדם ע״י דמשה כסוף ימיהן בדרת כתרתה לקיים קרח מה שהי׳ הוה שיהיה וכיה ״מחכון ״שבתו ״השניח לשרי השם שבכה לו משה לשרי השם שיי שלהן דעלי לתעור דור הולך ודור בת ולית דור פחות ממ״ח רבוא ועליה אתעור דבר נזה לחלף דור ואתפטרותי׳ הוה בכל דרת ודרת בכל נדיק וחכם דיתעבקן בחוריית׳א עד שעים רבוא לאשלמא מלכו מ מפניתו דלהון ודאי דאלה אשה אחת ילדה ס׳ רבוא ומכו משה דשקיל כם׳ רבוא ע״כ וכו׳ ע״ם כי יגיל לכך והוה משה הוה סוד ו׳ לילבא דחיי שהוה סוד חוריית׳א שיש בשם ס׳ רבוא לתתון ובפ״ם פכחם ע״שכ״ו נ״כ תכיה תפוד משה ולזה קאתר משכיל לימין הלזרתי חסדי י׳ מכן כנגו ועכשיו חסדי כי הקדימו וכיון דאתנלי י׳ דפוס אחת שהוה סוד לימין הכ״ל לאתנלי חסד עלאה לזה קאתר משכיל לימין הלזרתי חזי חסד עולם אשירה לדר ודר הייגו למשה שהי׳ עד הנה גנוז לזמיע ת לאוכלא בכי כי אתרתי עולם חסד יבנה שמים תכין באומנך בשם כי ז״ל בכתבי האר״י ז״ל והנה אלין שלימות החנוכים והקלימות שלא כוו״כ שהם בהקלישים ז׳ יתי כראשית אשר בשם כברת העולם הנ״ם עולם בחסד יבנה יחסד ואילך שהם הם חלכים ושטעם כי הלא זו״כ הם בחלו עין ת״ם וגלוי הוא ע״י יחו״כ אשר הם תור שבכתב ותורה שבע״פ ואלכתו עמו ישראל כלהו כברלו ע״י שכי לותיעת וה׳ בסוד נפש ורוח (לבד מי שזוכה לבשמה זהי בשמה הוא מביכה ולא זוכה לחי׳ חזי זוכה לאחרה שהוא סוד י׳ ולא זוכה ליחידה הוי הוא מבני עליה שהוא כרמז בקון די׳ :

וזהנה בהיות שהקדימו כי מלכות נאחלה יתן ת״ת הנקרא שמים לזה קאתר שמים תכין לאומנך בשם (ז״ל בס בראשית ע׳ נא ע״ב הבה לאומנך הבה דיבלה לנטלה כל בני עלמא ע״כ וה׳ קרא

פי׳ מזמור פ״ח

מחתר פ׳ בראשית ע׳ קמ״ח

מחתר פ׳ כי תצא ע׳ תקלו

מחתר פ׳ לדוד ע׳ רכ״ו

מחתר פ׳ כפחם ע׳ תיב

פי׳ מזמור פ״ט

מחתר פ׳ בראשית ע׳ קמ״ח

מחתר פ׳ כפחם

ע׳כ״ו מחי לאומנך דת כ״י כד״ת ואחומנך בלילות ע״כ וקאתר לך זרוע עם נבורה תעז ידך תרום ימינך צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך תשרי העם יודעי תרועה י״י באור פניך יהלכון ונו׳ כי תפארת עזמו אתה וברצונך תרום קרנינו הייגו קרן דת כנסת ישראל כי כשיקויים תרום ימינך ויהיו נדק ומשפט כיחד וידעו סוד תרועה אשר ע״י להעביר השקר מעולם ולו תרו קדכינו וברצונך דייקא שיתגלה חסד ונבור דעתי בתרי רחמין דת״ת ולו ככלל החסד בנבור והנבורה בחסד והיו שווים יחד שהיסוד דעתיק עם החסד שכו כתלכם כמנחת דת״ת ומשם חזרו להחיר ולהתפשט כדיקנא במוזלת שהוא תיקון הי״נ ונם בתיקון הנקי מוכר חסד ולזה אתתת כפ׳ החזיקו ולזי רמזן לתפשט לתתת ע״כ וע״ל מה שפרשתי בפי׳ יחתו מריב ו׳ שאחרה תכה דק יקשה לך לזיך מרמזים זה בחלקה ובשם תכה לאכל כתבתי מה דאי בכתבי האר״י ז״ל כי אדם התחתון זכר ונקבה לזיכם כראוי׳ בגלגם ובדמותם אל בחי׳ פרצות כמו אל הת״ת לבדו או אל המלכות לבדה לאחם כל אדם ואדם רומז אל כל התיולות כולו ירחם ת״ת עד סוף המלכות ע״כ ת״ת כל אחד מחדש לפי כשעתו ולכך אלקנה ואשתו תכה כבואתם מי מסוד לחייתם כי לן מוונין אשה אלא לפי מעשיו ונקאתר מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו הוא ויאי דאיתיה כפ׳ לך לך ע׳ רכ״ו, ויאי בנקרן בן שמן הוי קרן בקרניהיכל שריא והוי קרן(תלכות) לתתחד בשהות דכר(פי׳ בת״ת) דאקרוי בן שמן(כי שמן)הוא תכמה ויאי בן שמיכל״ת בן חורין ושם ע״ג ע״כה תשריקרן שאלכך בן חורין כל״ת יוכל היה קדש תהיה לכם וכתיב ונקראת דרור בארץ לכל יושבי׳ מיובלא קאתי כנ״כ בן חורין ואי תיתת בן חורין ולא בן חירות (כ״ל הלא יובלא הוא בכיכה ואיך קאתר לשון זכר ועל זה קאתר תניכת י׳ כה״ כדין כתיב ובכר יובל תעבדן להזקות את הנן ולא תיתת כד יתתברן הלא מתתברן ודאי ובנ״כ בן חורין כתיב ע״כ לזה קאתר מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו ובשמי תרו קרנו כי ז״ל כם כפחם ע׳ תיב״כ ואי תחת קב״ה לתייהב מלכותא ליהודה מכל אחוי שלא תתנון דשמיה יקשקין כי נקב״ה יהיב יקרא לשמיה ובנ״כ לאסנן מלכות׳ ותו שמעתא יהודה הה לתנון דשמיה ודאי ד׳ לאחי שלא דוד מלכא דאתקשר בשמי מכל בני עלמא דכתיב ובקשו את י׳ אלהיהם ואת דוד מלכם הה דוד קשיר בשמי׳ תו דאיהו קשר של תפלין ודאי דוד מלכא ובנ״ד דוד מלכא קשיר בשמי׳ וכו׳ :

והנה הקדימנו מה דאי׳ כפ״כ בראשית ע׳ קכ״ח ויקרא שהי׳ לאור יום דת ישראל דשלטנותהון יהי בההוא זמנא דסורקנא וכו׳ עיי כל הע׳ כי כבר האריכתי בחאתר ע״ל ואתפם קניכו ולבי לעילא לנטלא נוקבא דעלמא הה״ד כי יום נקם בלבי שם הוא נקם בן מ״כ אכ״נ״תן קרא שטן נגד יכ״ם דת משיח כד״ת כשלו כשתם גו׳ כשל שתשלוט נוקבא לע׳ רכוז וכו׳ ללבי דת הוא שתת דע״כ ואיכון ע״כ עכשיו דאחרית׳א ע״כ והנה חיית יתנלה ע׳ עכשיו כשיתנלה סוד חיתן הייגו כשיעשה נוקבא בעלמא לו נ״ד יכ״ם דת משיח ואו יתנלה שער החיתן שהיה משה מתפלל עליו שיגלו לו סוד חיתן ולזה קאתר בזמור הכ״ל ידי תכון עמו אף זרועי תאמצנו והוא מה שכבר האריכתי כי זרוע יי׳ על מי כתנלה ובסוד שתחר פ׳ שופטים לדון בד׳ מיתות וכאשר האריכתי לעיל בסוד זרוע יי׳ על מי כנלתה ודוק בזמור הנ״ל ויגיל לבך תכל חיית יהי׳ה לו״ק תרגמו וכשאו כשיעשה נ״ד יכ״ם וככ״ל ותשמיעי׳ בזמור זכר חד כי חרפת עבדיך ונקטו החי שם הוא אחי שם דיהא דעלכותא דיהא וככ״ל ת״לאף ד״לת כ״ון י״ד שהוא תמנ״ית להכרית לרשעים וככ״ל יגלח יי״ כתער השכירה מעבר הנהר ואתו לזמורים אשר תרפו עקבות משיחך היינו מה דאי׳ בעקבי משיח ר״ל וידו לוחות בעקב עשו שהוא ויאי מקץ הימים קץ שם לחשך ואו יקוויים יהי לזר רוח דבורקנא לכל מי יאחר בסוד חיתן וככ״ל והנה הקדימנו שם בזמור פ׳ תשפטני בשעתא דשליח תשא לקבלא לזוריית׳א תשר לי׳ קב״ה שבעין תפתחן לזוריית׳א כד ויטה לתשעה ושתין הוא חד מפתחא נניו ושתים דלא תשר לי׳ לאתחן לקמיה וכו׳ ולכך אמיך תפלה לאשה חים השלים ולכך פסוקים ובל שאר הזמורים כתבתי רוכב בכולם והנה רחם תרחה בדניאל בסי׳ ד׳ ובסי׳ ט״ו ותרחה בפלאי׳ והנה חית׳ בדניאל כבוכד נצר מלכא עבד בלם די הוה רמיה לחין שתין פתי׳ לחין שית ונו׳ ובבוכד נצר שלח לאכנס לאחשדרפניא כוניא ונו׳ למיתי לאתוכת בלאתי די קיקס כבוכד נצר ונו׳ כאלין אתכנשין לאחשדרפניא סנניא ונו׳ ונקיקין לקבלא בלאתי די קיקס כבוכד נצר וכרוזא קרי בחיל לכון לאמרין עמיא ונו׳ תפלון ותסגדון לצלם דהב די קיקס כבוכד נצר ה ואין די לא יפול ויסגוד כה שעתא יתרמיא לגו אתון

מדת יקידתא וגו׳ כפלין כל עתיקין לתוכיה ולבתיה סגדין לגלפא דיקרא
די הקים כנוכד כנר וגו׳ והכה לכתורה קדה למה בתיתי עשה קך
מעשה כתדה וו רומה תיתן ותתן פותיה לתין סית אכל רלה תרילה כי
עם נפשי ד׳ לתת כנוכד נגד שלם הוה תכניתי ודעבן בהיכלי חלם
חויה וידחליכי וגו׳ על משכבי חוה קויות ולילו חילן כנף תרעה
ורועה ענית רבה לילכה ותקיף ורומה יומטא לשויה וחוותה לסוף
כל תדעה עפיר שפיר ותכבה ענית ותתן לכללא ביה תחותי תט על חיתי
ברית ובעפוי ידורון ספרי שויה ותכ״י יתזון כל בשרה ונוער . קדיש
בחיל וכן תאר נדו חילכה וקניכו עכפוי תתרו עפיר ובדרו תכבה תבר
חויתה יון תחתוסי ונפריה יון פכפוסי בדם לפקר שרשוסי בתרעה
שבוקו ונוער : ע״ם הכה רלה תרילה מה דחיתה בפרשת בראשית ע׳
קכ״ו תפס קניהו בתברהם תתלבן לדם וביצחק תנטריף ורוח דמלה
תנרף לכסף דת תברהם וכור ליהב דת יצחק ובוחן לכות דת יעקב ותן
כל חלה לל פעמים שלם עם נבר ת״ל ת״כ מחי ישוב ת״ל לחילכה
דהוה קשים יומין וינבן עכפין דילוה קניהו ליה ותמחי בשרשוי וקמו
תכ״י עכפין בקדמיתה כנוכה דהוו בעולימוי ודת תיהו ישיב ליומי
עלוחיו ודת חלמה דחלם כבוכד נגר על חילכה רבה ותקיף ולבתר
חלח״י נדו חילכה וקניהו עכפוי ולבתר תאר בדם עקר שרשוי בתרעה
שבוקו וכו׳ . ע״ם ע״ל דף ע״ב ע״ח ונם רלה תרילה בפרשת תכ״ל
ע׳ קס״ח ה׳ תתאה ארבה דחילכה דחיה ביה תלת ועין לקבל ג׳ עכפין
דש״ה עלאה ג׳ עכפין ואיכון ג׳ ועין ויבא ויבא ויט הת לחיהו עין החיים
דחיעקב עכפוי דקנין בכנויעות ואסתלק לחיבה ואתמר בחילכה נודו
קיניו עכפוי ולא אכלוהי כרם עיקר שרשוי בתרעה שבוקו דחיהו
ה׳ תתאה אסתלק הו״י ואסתאר ה׳ וכנ״ל שלם תשמיות הו״י הלילה
וכו׳ . ע״ם וע״ל דף ט״ז כי תלרכתי ○ כמחתירים חלו עד ע׳ קס״כ
דמוסיים ואתחוור יהוד ודת חיהו מלמו תכוסים בהסוח ואוח תמרו
כלהו מלת י״ הויתה זאת עד כאן ותכה תבין כי נבוכד נגר כיון שרשה
בעו״ה בסוד חזיון הוה שנסתלקו נ״ן לתוון חייהו הכ״ל ולא בשארה רק
ה׳ לבדה וע״ל בדף הקדוש מה תלרכתי בביאור מאמר פ׳ בראשית ע׳
ע״ג ו״ח כרוח דחיום מיה רזין דחלכה וכו׳ עד חות ס׳ ואבין סוד
הכ״ל ○ ובפ׳ פקודי ע׳ ת״ח עשה ויום לעמודים לחתי ות״ק חלה כמין
ו׳ הוה וריסיהון חפת בדהבא לימון דכסף יחכן בדהפת בנין דכל ו״ו
תפטרי דרחתי קל לתיה (חייהו סוד שחים ח״ם ות״ים וכו׳ ע״ם :
חייהו כי כסף הוה תסט׳ דרחתי וריסיה דדהבא תרחו על ביה חבל
לתיה בפ׳ ○ לחרי ע׳ קל״ט תפס קניהו כי תלרכתי בו הרבה והשתח
ללה לתשכח חלכה בתטוסיותה כדין ביה עלאה בשלת כתרהה ואוכע׳
מיניה תבוענן דנחלין ולא לתשכח בקשורה חד וכו׳ ע״כ והכה סוד
ו״ו כבר ידעת שהם סוד ששים ושם בדוה דיעקב ויוסף לכך ברחות
סוד לילכה בחלוקה ותח״כ קדיש בחיל וכן תאר נדו חילכה וגו׳ .
כל״ל תכח תעשה רשעי יהי כבה לילכה לחרת ועשה שלם דדהב לורכי׳
פתין נגד ו׳ דיעקב וכותיה שם נגד ו׳ דיוסף ולזה חיש בפ׳ שמות
ע׳ ס״ו דלילה יתחשך עד דיעבור ו״או לומן פתין ושית שכין
וזכרתי את בריתי יעקוב דת לתעברותה דחת ו׳ ושם לתקערותה
דיוסף וש״ך חיהו ק״ן דחיכון תרין בחבורה חדת פתין והלילה יתער
קב״ה לחיכון בפתין ותתין וכו׳ וכהיות שנרוך לעורר שיחויר הת׳
כהר חיונה מעדן להשקות את גן לוה תלרכתי שנרוכין לעשו׳ תעוכה
שלייהו כמבואר בחתור פ׳ קדושים ע״ם לבתר תתרבו תחובני
ויעביד תעוכה יתעשק כתוריותה וכו׳ דת וכי לתת ו׳ דחיהו כן י״ה
ופל שמי תתקרי ביה ודת גרים דתשיב ו׳ לגבי ה׳ וכו׳ ע״ם לוה
חת־ סיום מאמר הכ״ל דף ס״ח הכל בכל ברטיו שתשיים בתית א׳
תן בהשתית ותתגלי בקוף יומיה ע״י משה ויהיו שבת יה״ו יתחזר
ליעלה לחשובה :

וכאשר תלרכתי כתיב ויהי ביקץ הבוקר ויבא קין ויפרי תלרמה
יוכחה ליה״ו דת יותן לחור לחיהי לי׳ יוקן יוחם תשיורין דילי׳
כגון שה כם דחיהו בקוף יומיו קור בתיובתא כד לא תית לי׳ חילה למעבד
טב ובים ובעולימוי בתיובתא לא יתב כמה דחוקמוה תכבי שיבה תקו׳
וכב״ה לל קין ולל תכתיו לא שעה לכל בכל תכבודות נתמו לחייהי לי׳
קר בבא תשפירו דילי׳ וכב״ל ויפע יי׳ לל הבל ועוד ולל קין ול תכתיו
לא שעה בנין דקרבנת דילי׳ הוה תסחות לתר דחקרי ערוה ע״כ והוה
מה לחיות כפ׳ כל ע״ג קיו״ח נהני ערוה לילית לחוה דערב רב
ועכב רב לחיכון עריות דילה ועריות דישרל ע״כ לכך כתיב דבר ל בני
ישרל ויקחו לי תרומה ״ה לחיכון שיעשו תשובה שלחיתה כי תו יקוייס מה
דחי בוחנת דתתתוס עטרונית לעלה לתתרת ו׳ לבת יסודוג עתיק בוחנ

כדין יתתכר כלה כחדת בלה פרודת וע״ד כתיב ביום ההוא יהיה יי׳
לחד ושמו לחד ביום ההוא בוחנת דיתוב מטרוניתה לסיכלי׳ כדין כלה
תשתבח חד בלה פרודת כדין ועלו חוזשיהם בסד ניין לשסוט ע״ל דף
כ״ב ודף ל״ג וע״ל דף ו׳ שתלכתי בסוד שבי ו״ו ומרומו כל סוד
הכ״ל וע״ם כל הכ״ל תבין יותר וע״ל דף ם״ה ע״ד ה
בכיאור מאמר בתלים סיימן ס״ג תבין בזה פסוק הכו׳ כתלוס מהקין
תל׳ כי בשיר בלוס תבזה ונם רלה תרילה תזמור ק״ת :

לדוד מזמור תסד ומשפט תשירה לך יי׳ לחוכרה תסכילה בדרך תמים מזמור ע״ג
וגו׳ תפס קניהו נבה עיניה ורחב לבב לחו לה לחוכל ע״ל תלים
עיני בכלתי לרן לשבת עתדי וגו׳ לבקריס תנמית תעיר יי׳ כל פעלי
לון כי הקדימו כי עבוה ני׳ סיל לרחו למי שיש בו עמה לין סיל שולט
וכו׳ לזה קלחר נבה עיניה ורחב לבב לחו לה לחוכל הייהו שפס
מפס דנחיים דנם רוח רק עם בתלי הלרן פס העבנים כי תו להבריית
תעיר יי׳ כל פועלי לון וזהו תעובד עבויה יי׳ תסכיל השעיה עדי לרן
וזה דכבר הלרכתי בסוד חיבור שבי ידיה כי כף לחת עשרה זהב ו
עליהה קטורת וכל״ל הרבה פעמים תוי ונבר ישרל כי תיתה בכתבי
הלר״י ו״ל דע כשיש לו״ח מוחין דביה נקרה קטורת וכשיש לו
מוחין דחכמה נקרה סיל והבינה כי סיל הוה בחכמה לבן חכמה הוה
בחצחי וחו״ח נקרה שויה ני׳ סיל ו״ם סיל וקטורת ישתה לב ולבן
היות תמיד כעשין כיחד העלחת נרות המאוחה ע״כ ובזה
תבין מאמר ○ בהעלתך ע׳ רס״ב ת״ח דכהבת רבה תתבונן להחלקה פ׳ מאמר ע׳
בוחנין לתתה ושה קליה קטרת בוסמין כהניה שעתה כדין בוחנין בהעלתך
עלין ותתקטרת כלה כחדת וחדו וחהוותה תעתכח בכלהו עלמין ע׳ רס״ב
הם״ד סיל וקטורת ישתה לב ע״כ כי תלבות נקרה׳ לב ושם בכתבי
הלר״י ו״ל ובעין הקטורת הכה כתחלה בכנסו תקיפי קטורת דחכמה
ותח״כ וק׳ דביהה ולכן היו מטיפין המוחיה ותח״כ מקטירין קטורת
שהוה כניסת דמוחין דביהה וכל מוחי דחכמה דנדלות ולטעם זה
נתסר הקטר שאור ודבש שכ״ל שאור ולל דבש לת תקטירו תשה ליה״ו
הטעם שכתם כ״ל הקטרתם כי שאור ודבש הם סוד הדיעים דנדלות
והקטרת שתר כי ש׳ ני׳ תלהים דיודין א׳ הוא שהים פסוט ר׳ שהים
בדבוע והם סוד דיני הקטר דבש נ״י ס״ו והם סוד ס״ך דיעים דנדלות
תסר יד בסוד ס״ו דשוסר ו״ד פלוחות ולכן לפי שהם דיני תסורי
כלל בהקטרה ע״כ וע״ל מה שהלרכתי בביאור פ״ו בפי׳ הפסוק לוהב
יי׳ שערי ניין כי בתחלה הכה״י עם המוחין שבהם כותבי׳ בריש דו״ח
בסוד תשר ת״ה סודך על השעיה וו״ל והוה שבתלקו כה״י דביהה
מאוחין דו״ח וניהו מרחשו וככנסו הכה״י דביהה עם המוחין בריאת
מלכות נם הקדמנו כי הכ הוא מנד ביהה ולסוד זה היו עושין ניים
על כסף ומוסיפים בוהב ולפ״ד ת״כ בתחלה ביהה מתנה ה׳ חסדים
הנרמזים בסוד קטורת כתבה לרחם ו״ת ותח״כ מתנה קטורת הכ״ל
למלכות ותו היית נקרת תורה שבע״פ המתחבר פניים בפניים עם הופיר
הנקרת תשב״כ ותו היית בוגרת שהיה נ׳ תורה לרמז על מה שתזרנו
ות״כ כהתחבר שניה ביחד הם עשרה וכה עליהה קטר ולזה כידוד ע״ם
כתבי הלר״י ו״ל שתחר כידוד פ׳ וידבר י׳ אל משה פ׳ תזיד שהוא
תורה שבכתב ותח״כ סדרו פרשה הקטרת ותח״כ כי כל שתור וכל דבש
לת תקטירו מזכו למרחות על סוד הכ״ל כי הם דין ואין לנו לעורר
דין כלל ותח״כ תומרי מבדי תשרבה משתת דנזרת היינו מלכות
שהיא שבע״פ הטעם כי מתחר שבבר קיבלה נם היא סוד המוחין ע״י
פטום הקטורת תו רמויים לייחד תורה שבכתב עם תורה שבע״פ ע״ל
דף ע״ח והנה הקדמנו מה שמלכו מקבלת מנצ״ך ע״י ו״ח נמשכי משם
תחר כל הבינור נשמות דיעים נשורים ולבעלים תותן הנבורות
מתבפנין לנם שהם דיעים נשורים ותו בעשה דם נדות ובניתם לחון
יוקנים מהם החזונים כי הקדמנו כי מהבסולת שבהם בעשו הקליפות
וזה תבין מאמר כי הטעם כי ר״ש מכין לפ״ח שתשת ביוסד
כנדה שבת תורם כיון דוד מה כדה משתחה ביוסד וכו׳ והנה הקדמנו
לעיל דף כ״ח מה שהלרכתי בפ׳ ○ מחתר שלח לך ע״ד ו״ש ותשתחו ביוסד
נשכים בפרודת וכו׳ ומן התרוכים ומן התרכים כלה סוף לם״ח שתשת
דמיכתי לפסל דפרודת ע״כ וכתשר בעו״ה מהפכין הרבה דברי תורה
לחיהו וזה נורם הרבה רעות ורחה תרילה מה דחי בהחי מלחות דעביד
בכוכד נגר ותית כוותר ע״ם ח״ח דכתיב ופקדתי תל בכל והוקתי
בולעם מהיו חייהו שבכוכד נגר עשה שלם נדול ולקח כלי תכבית ה
המקדש שהיה תקוק עליו שם המקודש ונתן לותו הכלי לתוך פיו של
הפלם וע״י היה הפלם מדבר והטעה את העולם עד שבח דניש ותתר
ע׳ הכלי תהי שלהו תל הק״ה נוזרתי עליך שתשת תפי הפלם והוכי שם

הקדש וניצל כלי זה מפי הכלם ומיד כפל הכלם וכפתבי
האר"י ז"ל ויהי כל האדון שפה ח' כגי' לשון הקודש ודברים אחדים הם
שימוש שמותיו של הש"י שהם אחדותו ית"ש ויחוד שמותיו הקדושה
העליונה ע"י שימוש שמותיו כי כאשר היו יושבין שלש כת אליהם שיצא
מן הקדושה וכוותם הי' שיפציע אליהם טוכה בהכרח בכח שימוש
השמות אף שם לא יהיו טובים כי היו רוצים לילך בשרירות לבם הרע
ולהתעדן בתאות העה"ז בכח השמות הנ"ל והמכוון בכל זה הי' מדוד
כי היה היה הרחם בדוד הפלגה והיה חכם נדול ויחת מיתם בכובד כגר
כי הי' נלגול במדוד הרשע ושעשה הכלם שעשה בכובד כגר היה עשתה
כושה בעיר במדוד שהיה ע"ו נם בכובד כגר עשה נלם בכח שמות
הקדושים כי לקח הטין של כה"נ שהי' תקוק בו שם המפורש שבו היה
מדבר להם והם היו טועים וחשבו שהכלם הי' מדבר ומה עשה הכיל
עלה על רחשו בסולמות שהביאו לה שהי' אומר ארוסה לבעלה וכשנוקד
הוציאו מפיו ומיד כשהוציאו מפיו כפל ע"כ כך מצוה להוציא את אור
תורתינו הקדוש תורה כהיתי וכתובי מפיהם ואחי יתבטלו הקלים וכוה
תבין מה דהי' בפ' כי תצא ע' תקע"ו ע"ל דף י"ב ושם כתוב ואשתדל
בניכה בתורת אמת תורת אמת היתה בפיהו ואשתדל בה בכיתים
וכתובים הייתו כל"ל ולפ"ד הוא מיושב . וע"פ מה שכתבתי לעיל
תבין מאמר הפוסק בפ' תקע ע"ש"ד דאת חקת התורה ואת דת את קיימ'
דלא תתפרש וכך אתפרש דת כלא לקבי זה ומשקבה עייל לבבר
וע"ד שמור וזכור כך מתחברן חקת התורה חק התורה מיבעלי' אחי
חוקת הלא חוקת ודתי ותוקמיהון ה"ר הות (ס"א חד הות) לכל ת הות
דו"ב מחבר כאד ומן הא דאתיתר כון לאחי לקבי הכי לא כתיב דאתיתר
ולא תוכו לים את עמיתו דהשתא היא בהפכא כהירין ועבדת תוכלה
לבבי כשא לבתר אחי כאחי' ושני וקטיל ואחרא לא פעלתי לון ועל
הכי לקבי כ"ר כון דאתיתר מלייהו ת' כלא כאחד דלת כון דלת היש
ק"ח ה"ח רי"ש ודל"ת חד מלה הוא ובאתיון נליפין ת"ח ח"ק ו"ת
וכלא חד מלה עד כאן . ובעומק החלך משמע באחוים ד' ו"ב לאיתא
רי"ב ועוד מכאחי כוותר שהוא מונה כך ואת דת את קיימת דלא
ת תפרש דת מדת ולקבי זה ומשקבה עייל לדכורא וע"ד שמור וזכור
כאד מתחברן וכו' . ה' דלת הות וכו' . לאחי לקבי הכי הלא כאחד
דאת לאתיתר ולא תוכו לים את עמיתו עד כאן . הכה לאיתא בספר
שער תורה ז"ל דע כי מצאנו בתורת אמת הרבה שים בקדושיין חק ומצות
הרבה שים בהן סימן חקה ובאיזור הדבר כך הוא כל אחוקה שתמצא
במצות לשון חק סימן הוא שהוא האמור בחוקה בחל אי שהוא יסוד חק
באחרו בספה מצרים ושמרת את הדבר הזה לך ולבניך וכן בכל מקום
שתמצא חק יאמת במדת הלל אי ובברכת מילה שהיא מדת הלל אי וחק
בשחרו שם תהם כחות ברית קדש וכל מקום שתמצא חקה הוא סימן
שהוא מצוה דבוקה בשם לחכי במצות לאד כי לשון חק חקה סימן הל
אי ואחרי שם זכור ושמור ואתה יש לך לדעת כי בכל מקום שתמצא
בתורה חקים הם סימן חק כמו באומרו חקים ומשפטים נדיקים ובכל
מקום שתמצא חוקת הם סימן חוקה כאומרו שם בחוקתי תלכו אבל
מ"מ בשמוכיר לשון חקים כ"ל רבים הל אי ואחרי נכללים בהם וכן
בשמוכיר חוקת שתי מדות נכללו וא"כ מה הפרש יש בין חקים וחקות
דע כי חקים הם סוד הל אי ברחשונה ובכלל שלו הל אי הלאטה למעלה
וחוקת הם סוד אחרי ברחשונה ובכלל שלו הל אי הלאטה למעלה
והתבונן בשקר הנדול הזה עכ"ד ובפרשת לך לך ע' רכב כתיב שם
תחבה עלי מחבה לא יירא לבבי כי בוחת אתה הוא קיימת
דהוא שומרת תדיר לבבי דבר בם ואתחיזות לעילא ובנ"כ תאחר בוחת
בחה דכתיב ואת חוקת הברית ואת בריתי ובלא בחד דרגא ואתחא זה
וזאת בחד דרגא חיכון ולא אתפרדין עד כאן : ופירשו כי אתת

כתבתי אחרי ז"ל בסוד לובב ובכה כודע אשלימו כי ה' אחרוכה שבשם
היה אלוהות שלו ז"ת שהיה העשירי שלו ואיהו המוקבל יותם כי לכן ה"ק
דכוקה בשם ואיהו בפני עצמה לך המוקבל היה אחרי עד כאן ת"ל
זה הוא יסוד וזאת הוא שערה דיסוד הם בחד דרגא ושם כן לפי מה
שאתה כותב הוא זאת דת את קיימת דלא אתפרש דת אחרי דקדי
זה הייתו סוד שערה דיסוד הנקבה וזאת אין יסוד הנקבה זה ומשקבה עייל לבבר כי זאת הוא נקבה כי היא אלוהות דז"ת וע"ז קאמר
שמור וזכור כי הקדמתו כי חקים הם סוד הל אי ברחשונה ובכלל
שלו אחרי אלוהות לאטה וחקת הם סוד אחרי ברחשונה ובכלל שלו
הל אי אלוהות לאטה לזה כאן קאמר ומשקב"ה עייל לבבר הייתו
אלוהות לאטה וע"ד שמור וזכור כך מתחברן והקומיה כי אתאמר
דקאמר שמור מכור הייתו שמור אלוהות הוא בפשוטה ולא ...לות

זעיר שהיה בסוד עטרה רק קאי על אחרי דהלא קאמר ומשקבה עייל
לבבורא וא"כ למאי קאמר חוקת רק יאמר וזאת הוא אלוהות תק הוא
יסוד וע"ז זעיר קאמר חוקת ואחי אוקימיהא חד זית ר"ל וזאת ונתן
הוא רמז על יסוד ועטרה וחוקת הייתו נם המלכות שהם וקאמר ת
וכו' : כי היתה בעיקר הילך דק קמ"ו וכשירדה למטה בבריאה
מתפשטות נן כדי להנין על עולם הבריאה וכו' : שהלו היתה יורדת
כפופה למטה היו הקליפות נהנין ח"ו ומאחר שהיה הנון של תלו תומו
והיה ה"ב שהיה תחת הרים וכעזית ת' כמו שמפורש בפרשת חוקת
עד כאן ובכתבי האחרי ז"ל בסוד י"נ מדות ז"ל לאחכם בחיות כרמז
בחות ת' שאותו רגל של ת' יש בו קנת לחיות החנוכים כמו בזוהר סיר
הסירים על שית דאתעביד סיר ומהו סיר הסירים ועוד עיין לעיל דף
ס"ו בכיאור :

והנח בהיות שד' עולמות והקדימנו כי חית' בפ' בראשית ע"ק ס"ו
א' ברוח עלאה כד אתפלקת עלת העלות בחת י' ו
ואשתאר ני' חלת אחי ון"י ח"ל א' עלאה לעילא ון ח' דחית לתתון
לבבון ואית לתתון ביכוכים ואיכון אחם דבריאה אחם ד
דיצירה אחם דעשיי' ועלייהו אתיהר כי נבה יעל נבה שומר ונבהים
עליהם ואיכון דבריאה איכון לבושין לאיכון דאצילות ואחי איהו אור
לבוש עליון ואיכון עשר אתלבשן בעשר ואלין דאצילות אחרו לאיכון
דבריאה דאתלבשן בהן בעשה אחם בכלהיהו בדמותיהו כל שפיירה
יהיב כי אחוקק מלנו ואלבב ואם אחבר אחד יועשר אפיירן דלא יהא
יהיב כיה אחוקק לא הוה אחפלים בהיהא דאחם וכו' ע"ם ח"כ אחם
בבריא אד עולמות אלבי"ע ואריך לאחכן כל הד עולמות ע"י אעלאתו
כאחר אבאה בעזרי"ם ולעומת זה אית' בפ"ח כי ז"ל בכתבי האחרי
ז"ל עכין האפשטות הקליפות בד עולמות אלבי"ע בכח עשה פרוזנכבל
עולם ועולם ואחם בבר בחדנו כי בקליפה דאלבי' לא כתקנו זו"ב
כאשר אחיה בקליפה נגד אלבי' אוחלתי מוגה זו"ב לבד אך אבינה ואשאלה לאין
לאחיה לקליפה כלל ודע כי כאן שים בקדושה הזכר בחלק בו' היכלותיו
כי נ"ר שלו בהיכל ק"ק והשאר בו" היכלין אתאחין וב' אחאחוי בהיכל
אתאחון וכן הכוך בו' היכלין ע"ד הנו' כן בקליפה עד"ו ז' היכלין
לבבר בא"ו' היכלין לנו"ק לילית כאן עו' היכלין נו"ק דקדושה מ
אית אילין אין החוה של הזכר ולאטה כן בנוק דקליפה בחופן שזה לעומת
זה עשה שקר' ונאין זה הוה בכל פרטי עולמות היכלין בהיכלין ז' בו'
שבכל עולם מהם ואחזכם שם חילוק ח' ו
והוא כי אין כל העולמו' שוויים והוא כי הכה בחאי אין קליפות רק כנ"ל
לבבר והם ז' היכלין בו' היכלין לך שבריך שאחבא ענין ח' כי לעם"י
שאלו לומרים כי ז' היכלין דקליפה הם נגד ז' דקדושה יש שיהיו ח'
והוא כיון שבשם קליפה בעולם בכל מקום שהיה בחחזות בנ"ר של
לותו מקום ח"כ מוכרח הוא שגם שו' היכלין יש לקליפה הנה מקומם
ושיעורם הוא בו' היכלין אתאחין ולא בהיכל הו' העליון של נ"ר הנקר'
ק"ק של אורך ז' היכלין דקליפה נגד ז' היכלין אתאחין דקדושה לבבר וזה
הענין הוא בכל עולם ובכל פרטף ופרטוף וזכור כלל זה לאחכם עם"ו
אע"פ שאלו הו' היכלין דקליפה לינם יכולת לעלות כנגד היכל הו'
לאחכם וזה שם אחן אלו הו' היכלין עלאין דקליפה הם יכולין להחיר
ולבלוט מקומם עד למטה נגד היכל הו' אחחר העליון שלמטה מיהו
כיוצ הרי כי ז' היכלין דקליפה דבריאה כבר נת' כי לאיכם יכולין לעלות
רק כנגד ו' היכלין דהיכלות לאחכם הו' היכלין דקליפה ד
דבריאה יכולין להחיר ולבלוט מקומו עד למטה נגד היכל ק"ק דיציר'
ועד"ו בכל העולמות ובכל פרטוף ופרטוף שבכל עולם ועולם ודע כי
ודאי שים קליפה כנגד כל הבחי' גם בחאי וכנ"ל לאחכם לא נתקנו רק
בחי' ו"ב של הקליפה לבד וכל הבחי' לאחרות העליונות לא נתקנו ולא
כתבנו בכלל וכו' ע"כ ולעומת זה שם ס"ק ס"ת ד' לבות מוקן הסוד
והבור היובשה והבבער וסה עשר פרקים בסוד שהאריכתי לעיל ב
בביאור מאמר פ' פנחס ע' תי"ו על פסוק בחבור הפעים רבה ויתי
קליקי בע"כ מיכי נגונא כד אתעבר סולטנות דעון מבחית לף ואחה
דבהון דפיק רוח סער בחרבא סטרין דסלקין לי כתרין ולע"כ
לוחין הם"ד ובחבור הפעים רבה גם שם כה לאור יי" עד רוחות בחי
הרוח והוה מכנן כי בבבור בחרבא מיכי נגונין בשיר פשוט דאיהו י'
ובשיר כפול דאיהו י"ה ובשיר משולש דאיהו יה"ו ובשיר מרובע
דאיהו יה"ו וד הא לאיכון עשר אתוון דעבד דוד לקבלייהו י' מיכי תלים
וסלקין לע"כ אלפין כחושב' י' אתוון אלין ע"כ ולפוד זה אית' בחס
בנא קאמ' ד' לבות מוקן ועשרה פרקים ואחריו בנא מיניעא ד' שוחין
והנה הקדמתו כי בסוף שיר השעלות לדוד לולי י' שהיה לנו

יאמר

עיין בז"ח בראשי ע"ק קס"ב על פסוק וירח יי כי רבת רעו' האדם דלא על בשלטרין ולא חני לחי שכינת ע"ש בתריכות כי מוכן שעה כדי להזהיר שיחזרו בתשובה שלימה ולפעמים בפעות מיפרשת מי שפונש בפרית בשת לא נכר חוי לפם בע"ה ובע"ה אם לא יפובון יחתו מפער חיים לא יהיה להם מנוחה ויבאו בכף הקלע וכל הקלעות יחולו על האשם כי גדול עונם מכשוע והנה לתיתוב לך מה דחי' במכתו' פ' התפלת דף כ"ה תניא ת"ר נתן נתן לך כל מיני שבתורה שלין מתן שכרה בע"ה ובע"ב ובו' לא ולמד אומנות ניפית מיעשה בא שהיה וחי' בניפית שיש שיש ועכה תל' בכרכי הים שמוטלת ת' וזו בשכרה שיעור לא ת' והוכי' כשהגיע זמנו הלך ויפב על פתח ביתה וכו' וככם הניע לו ו' מיטו' ו' של כסף ושליפם של זהב וכו' ויפבה על נבה השליפי ערוה' ולף הוא עלה ליפב ערום כשנדה בלו ניפיתיה ושפתו לו על פניו כשהוא ניפב ע"נ קדקע וכו' ע"א והנה טעם לן' מיטות עיין כש שקודי ע' תעד ז' שהכן לית לה' רב טעת שטן שוכת לפן וכשהוכ על שכול (עיין בשם סופה דף כ"ב תלדיך שם מהלי רפע) לקבל שבא דרגין דסיכלין דכלהו מסט' דמסתכי דתתדבו דהו חייבת (ולין לימן בור שתת דומה ט"ט היון שהול שלוות ארץ לחדית (וכן הוא בעירובין דף י"ט ע"ב: דמחריך בסיכלו' הללו וכבל ח' כשם תלכי תכלא דדכין להכהו רשעי' ולשם קניפו בהיכלא שבישע' היל היכלי דשחרי דחתרת לתתרוות כי וכו' בהיכלא דל קייפין כל לימן כשתין ומשכין דכתי לימן דקטו תרחייהו בהלי עלמא ולשתלבו בוכות' בלתר הלא לתטריך וכו' בהיכל' דל בניף חד רוחל וכו' דלקדי בשוכי וכו' ולקי לימן מיכל על דל וכו' ע"ב כי נוקב הוא ולוה הלי זוכה הניעה לו ו'מטו' של כסף דכסופין לזהו והעליונים הוא היכל הו' של של זהב כי מכפון והב ייתי ולקי רוח דכלן לקדי פפוכי ומכה שים כלדם ה' מקדי' ה' נבוהו' לשתשבעי' בחנ"ת כ"ה ולח"כ כיסוד לכך נקרא יסוד כל ומלכות נקרא כלה והנה החסדי' סס שלים מכוסי' עד פחוה וה' שלימי' סם מנולי' וסס כולם מצורפי' בדעת והנה לית בכתבי האר"י ז"ל בסוד ערלה מילה ופריע' בהיו' ערלה זו מוסנת על היסוד לית החסדי' יורדי' עד היסוד כדי שלא יקנו מסס הקליפו' ולא יתאחזו בחורו' העליוני' וע"כ לא די שליכ יורדי' עד היסוד שלא לפי ככל מקום שהנולה לפעל בה שלימי תחתוני' ת"ת וכ"ה דוני' וכו' לוכם מתפעטי' למטה כי כלחו' הערלה ביסוד שלו ולא כ"כ כיחס ליסוד כורתי' הערלה הזו ושתפלק מסס קליפ' מנה ולו יורדי' החסדי' המוכרי' זוהי זעי' בוקוש את ת"ת כ"ה ומודע כי כל חסד מסס הו' הוי' ה' וכו' ע"כ לוה כשלים תוב ופעיטו לס מטה ברית קודש חשר לית בדרו' למשכה עליו ערלתו לוה כעו"ה נורם שהחזרו כלהו מולי לפעל בוקום שהו ולוה הסוד לית בכתבי האר"י ז"ל שיכי בידו בודאי לשמו בוקו' החוש כי גרס שבתלקו החזרו בוקו' הסהו כי ביד הסה לוכעו כנד ה' חסדי' ביד יפין וה' נבוהו' ביד שיש והנה ים חטת שבונם לף בחוהם החסדים שביוקו' הסחום ולו עומו נדול עד ימחוד ו"ם שהחזיר לתור' בנגד יוהר מבנלן כי נולן הוא שבונם בחורו' המנולי' ונגד הוא הפונם בחורות בסהומי' וזהו סה לתי' הסנון מקטרג כי"ב ולומר רב"ע שע ישרל נגבים סס לייכו שפונימי' עם בחורו' בסהומי' וזהו שלהו חומרי' על חט' שחטאהו לפניך בעלי ובסתר היהו שפונהו כל החסדי' בב' שלימי ת"ת שסס החסדי' מנולי' עם פנימי בשלים העליון הסחום והנה לפע"ד כי כל זה מדומו בסוד ניצי כי מיצי ים בסס ה' חסדי' נגד ה' חסדי' ושלים נדול וב' שלימי פתיל כי שלים סדנדול הוא נגד החסדי' המכוסי' וב' שלימי תסדי' המנולי' ולוה לית בתדרש שע" הוכח בב"י ת"ת בסי' י"ד כל עד ועוד תי' תחדים בחוה. לפי לוחו ניצית והטעם הוא לפ"ד כי בחוה הוא סיום שלים ת"ת ועד סס החסדי' סתומי' שלים מסס ובוה תבין בשבח לשבב עם הוכה בלו ניצוחיו וטפחו על פניו לרמו שם יחשת ח"ו הנולות לוי תבינו בכל החסדי' וכ"ל: ופ"ש זה תבין סוד יולקו כי חוש' בחם יכו"ב כחם חלקון לוחו ח' חבר ח' שב' בחסבר ח' חבין שהוא סחוך לית וכו' כיצד יולקון לוחו ח' חבין החבשת עומד עליו לשוחה של ענל כדרו כפולה ח' לשבים וכו' וב' רשומו של חחור עולו ויורדת בה ידה טבת וחשבה טבת וחשבה תניא על פי כרחו ומכה לוחו שלים עלבוע ושתי ידות חלשחיין ופי' רש"י ידה טבת בית יד שהרועה תלוי בה לדכו טבת וחשבה של רחוצה טבת ע"כ הנה לוחו בכתבי האר"י ז"ל בסוד סוכה סתן טבת ז"ל בעין כי טבת יש בו ה' חסדים לו הם בכורש שוש ה' לחנבעו שוש כיד ע"כ ובפ' שנחם ע' ת"ל ויעניבו עין הקדקע טבת וכו' לבוה לתפתת ה' בה' לחנבעו: ולפ"ד מובן חחוד כי שם הרשע שבונם בה' חסדי' הללו בשלים החסופס וב' שלימי' המנולי' ע"כ ל והנה הם עדוחי' בסוד ה' לחנבעו' שביב הנקרא

טפח לכך מודדין הכל בטפח והרמוזה לרכה יונעת על פי כרימו: ולכך מכין שלים מלפניו כנד חסדים החסופים ושני חלקי' מן מלקות כנד חסדים שני שלימי המנולים וחזן הכפסת לוחו בבנדיו דייקת היינו כימו שכתבתי שים לכל לחם לפום וכנד חלק הטוב נקרא לפום וחלק הרע נקרא כנד מלפון כנד בונדים כנדו וכימו שכתבתי שוכו פי' ותלבש לפסתר מלכות בנדי מלכות מיכאי ליה ומשני מלמד שלבשה רוח הקודש וחש כן לית יכול לומר בנדי מלכות ולוה קחתר כחן לוחו בבנדיו וכו' ונקט הלי ליפות חזן הכפסת כי מלכות נקרא בית הכפסת כלשר החדכתי לעיל בשבה לחיה עיר נדולה כ כל עיר שים עשרה בטלנים בבית הכפסת ולכך נקט חזן כי חזן הוא בסוד מלכות שקיל ניטרין ס"ב כחכין לחכ"י כי זה לפומו בסידור הלר"י ז"ל: בסוף קריאת שתע ולכן חוזר ל לחתרן כחזן שהוא כנד מלכות וכוה תבין מה דלימת בחסכת בבח תניעת דף כ"ב לחבעה שומרין הן ונקרא שם הוא רעיא דהוא רעי חיעת לחנודע לדכר טעת שטן שוכת לפן ולקי כשוכי (עיין כשם סופה דף כ"ב תלדיך שם מהלי רפע) לקבל שבא דרגין דסיכלין דכלהו מסט' דמסתכי דתתדבו דהו חייבת (ולין לימן בור שתת דומה ט"ט היון שהול שלוות ארץ לחדית (וכן הוא בעירובין דף י"ט ע"ב: דמחריך בסיכלו' הללו וכבל ח' כשם תלכי תכלא דדכין להכהו רשעי' ולשם קניפו בהיכלא שבישע' היל היכלי דשחרי דחתרת לתתרוות כי וכו' בהיכלא דל קייפין כל לימן כשתין ומשכין דכתי לימן דקטו תרחייהו בהלי עלמא ולשתלבו בוכות' בלתר הלא לתטריך וכו' בהיכל' דל בניף חד רוחל וכו' דלקדי בשוכי וכו' ולקי לימן מיכל על דל וכו' ע"ב כי נוקב הוא ולוה הלי זוכה הניעה לו ו'מטו' של כסף דכסופין לזהו והעליונים הוא היכל הו' של של זהב כי מכפון והב ייתי ולקי רוח דכלן לקדי פפוכי ומכה שים כלדם ה' מקדי' ה' נבוהו' לשתשבעי' בחנ"ת כ"ה ולח"כ כיסוד לכך נקרא יסוד כל ומלכות נקרא כלה והנה החסדי' סס שלים מכוסי' עד פחוה וה' שלימי' סם מנולי' וסס כולם מצורפי' בדעת והנה לית בכתבי האר"י ז"ל בסוד ערלה מילה ופריע' בהיו' ערלה זו מוסנת על היסוד לית החסדי' יורדי' עד היסוד כדי שלא יקנו מסס הקליפו' ולא יתאחזו בחורו' העליוני' וע"כ לא די שליכ יורדי' עד היסוד שלא לפי ככל מקום שהנולה לפעל בה שלימי תחתוני' ת"ת וכ"ה דוני' וכו' לוכם מתפעטי' למטה כי כלחו' הערלה ביסוד שלו ולא כ"כ כיחס ליסוד כורתי' הערלה הזו ושתפלק מסס קליפ' מנה ולו יורדי' החסדי' המוכרי' זוהי זעי' בוקוש את ת"ת כ"ה ומודע כי כל חסד מסס הו' הוי' ה' וכו' ע"כ לוה כשלים תוב ופעיטו לס מטה ברית קודש חשר לית בדרו' למשכה עליו ערלתו לוה כעו"ה נורם שהחזרו כלהו מולי לפעל בוקום שהו ולוה הסוד לית בכתבי האר"י ז"ל בסוד ערלה מילה ופריע' בהיו' ערלה זו מוסנת על היסוד לית החסדי' יורדי' עד היסוד כדי שלא יקנו מסס הקליפו' ולא יתאחזו בחורו' העליוני' וע"כ לא די שליכ יורדי' עד היסוד שלא לפי ככל מקום שהנולה לפעל בה שלימי תחתוני' ת"ת וכ"ה דוני' וכו' לוכם מתפעטי' למטה כי כלחו' הערלה ביסוד שלו ולא כ"כ כיחס ליסוד כורתי' הערלה הזו ושתפלק מסס קליפ' מנה ולו יורדי' החסדי' המוכרי' זוהי זעי' בוקוש את ת"ת כ"ה ומודע כי כל חסד מסס הו' הוי' ה' וכו' ע"כ לוה כשלים תוב ופעיטו לס מטה ברית קודש חשר לית בדרו' למשכה עליו ערלתו לוה כעו"ה נורם שהחזרו כלהו מולי לפעל בוקום שהו ולוה הסוד לית בכתבי האר"י ז"ל שיכי בידו בודאי לשמו בוקו' החוש כי גרס שבתלקו החזרו בוקו' הסהו כי ביד הסה לוכעו כנד ה' חסדי' ביד יפין וה' נבוהו' ביד שיש והנה ים חטת שבונם לף בחוהם החסדים שביוקו' הסחום ולו עומו נדול עד ימחוד ו"ם שהחזיר לתור' בנגד יוהר מבנלן כי נולן הוא שבונם בחורו' המנולי' ונגד הוא הפונם בחורות בסהומי' וזהו סה לתי' הסנון מקטרג כי"ב ולומר רב"ע שע ישרל נגבים סס לייכו שפונימי' עם בחורו' בסהומי' וזהו שלהו חומרי' על חט' שחטאהו לפניך בעלי ובסתר היהו שפונהו כל החסדי' בב' שלימי ת"ת שסס החסדי' מנולי' עם פנימי בשלים העליון הסחום והנה לפע"ד כי כל זה מדומו בסוד ניצי כי מיצי ים בסס ה' חסדי' נגד ה' חסדי' ושלים נדול וב' שלימי פתיל כי שלים סדנדול הוא נגד החסדי' המכוסי' וב' שלימי תסדי' המנולי' ולוה לית בתדרש שע" הוכח בב"י ת"ת בסי' י"ד כל עד ועוד תי' תחדים בחוה. לפי לוחו ניצית והטעם הוא לפ"ד כי בחוה הוא סיום שלים ת"ת ועד סס החסדי' סתומי' שלים מסס ובוה תבין בשבח לשבב עם הוכה בלו ניצוחיו וטפחו על פניו לרמו שם יחשת ח"ו הנולות לוי תבינו בכל החסדי' וכ"ל: ופ"ש זה תבין סוד יולקו כי חוש' בחם יכו"ב כחם חלקון לוחו ח' חבר ח' שב' בחסבר ח' חבין שהוא סחוך לית וכו' כיצד יולקון לוחו ח' חבין החבשת עומד עליו לשוחה של ענל כדרו כפולה ח' לשבים וכו' וב' רשומו של חחור עולו ויורדת בה ידה טבת וחשבה טבת וחשבה תניא על פי כרחו ומכה לוחו שלים עלבוע ושתי ידות חלשחיין ופי' רש"י ידה טבת בית יד שהרועה תלוי בה לדכו טבת וחשבה של רחוצה טבת ע"כ הנה לוחו בכתבי האר"י ז"ל בסוד סוכה סתן טבת ז"ל בעין כי טבת יש בו ה' חסדים לו הם בכורש שוש ה' לחנבעו שוש כיד ע"כ ובפ' שנחם ע' ת"ל ויעניבו עין הקדקע טבת וכו' לבוה לתפתת ה' בה' לחנבעו: ולפ"ד מובן חחוד כי שם הרשע שבונם בה' חסדי' הללו בשלים החסופס וב' שלימי' המנולי' וכ"ל והנה הם עדוחי' בסוד ה' לחנבעו' שביב הנקרא

כ"ש רבי יצחק חזר לס הכהן לא כהן דלחתא דחתקן לעבודה ולחתכח בית חטאה לחזות העם הוא דהוו ודאי ווי לחימן דסחימן עליה כנוזכא דא שליחת דבכורת דחטי ולחתכח כי' חטאה כנין דעזאל לא לחתכח זכאין נכי קב"ה ווי לחימן דסחימן עליה ע"כ: והקדמוני כי חזן הכה את הוא בסוד מלכות לחבר עיר הקדש לקרי לכן קחתר בחזני חתת שומר העיר בלילה בנלות הדומה ללילה הנהו ודאי בעי בטירותת יתירתת והכה כבר ידעת כי יעקב הוא בסוד תפארת וחזן הוא בסוד מלכות וע"ז כתיב שפיר בנגד יעקב הוא יעקב לבינו חזן דחתת הזן ולכך הי' מלקה לחזן שהוא כנד שם שדני כי דיכת דמלכות דיכת היא נקראת מוקפת חבר ברית ובמה שכתבתי כי החסדים שם השלים מכוסה ושני שלימי תנולה ע"ל ע"ל דף י"ח כי כל יומת עשה שהזן נרמה בשים פעורות לפי שכל ל"ת הוא בנבורה לבל מנות עשה הס חסדים המכוסי' ע"ל ר' וירח לחי' לך הוכה בחמה עד שלים ויסיק רבי וירח בהידור מחה עד שלים בחמה בעי רב שלים מלנו הו שלים מלבר עד שלים ונם מסיק שלים מלנחו ולפ"ד ע"ש כי הלח מנות עשה הס חסדים המכוסים והמכוסים הס שלים ולכן קחתר שלים מלנחו כי הס מלנחו במקום המכוסים ובוה תבין נחרת בחוקת עירובין דף כ"ו תנח מיכל בת כוסי היתה מנחת תפילין ולח חיחו בה חכמים ופי' רשי בת כוסי בת שחול כלכתיב על דברי כוס בן יחיני דהיינו שחול ע"כ: והנה לחיתח בפרשת חלו מנלחין בחם מוסד קטן שנין לדוד חשר שר ליהוד על דברי כוס בן יחיני וכי כוס שמו והלח שחול שמו ולמה נקרא שמו כוס לומר לך מה כוס מעוכה בעורו לף שחול חשוכה בחשבון כי היה נדיק בחוט לומר על חודות הכשית חשר לקח וכי כוסית שמה והלח נפרה שמה ולמה נקרא שמה כוסית לף לומר לך מה כוסי חשוכה בעורו לף נפרה חשוכה בחשבון הטוכים ע"כ וכו': פ"ש לבל כפי הסוטה קשה למה חדיוק לדחיוכות מה בח להדחות וכן בחוצח כמה על חודות הכשית חשר לקח לבל לפ"ד רחה חלילה בדף ס"ד חיחלרין שם בסוד יחודי' ובוה יתקלם עלמה ויתעלה הקדש ויפיל החול עד שתרד שלחי' ובכך כל הדיכים יתחתקו וחזק חילך שכב"ה כי שבכה ע"ה נ"ו ס"ם כן כן הדיכין שילך חשה רביכו ע"ה בסוד כי חשה כוסית לקח ע"כ: ולפי סוד זה חדיוו נבי שחול כי שחול היה חרחובות הכפר וכתבתי שחרי ז"ל ושחול הוא הסוד בסוד רחובות הכפר שהודעיתיך שהיה עטרה דיסוד דביכר שהתרחבת ור"ת שלו"ל חרחובו"ת הכ"ר ר' חשה כי חשה הוא היסוד דחבת כבודע וכבה גם שחול חלך ישרחל היה כלן ו"ם בשחול והנה כחבת חלל הכלים כי בעת שבשברו חלו הכלים חסתלקים חסם החורות ולח בשחרו בהם רק רפ"ח בינונין ולחוכם בכלי של היסוד בשחר חור ח' חלבד הרפ"ח כדי להחיות כלי ה"ת דלית לה חנרמת כלום וזה החור הכחבת שם בעת השבירה הוא שחול הילך כי לן הרחוי היה שיסתלק נם הוא ובחבת חל הכלים כשתנבר למוכן החלכות ולבן זכה למלוכה כלן שכוונת חיבורו בזה לבחור חל החלכות עד כלן: ועוד

ועוד לית שם לאחר הקעיר חייס היא שמעתי מפורי זלה"ה כי הו' כלים
דו' אילפי הם הזכ"ה דיליה הכו ככל מקו שהם סודם הדיבוי והלה ז' ולחם
ני' שט ו שהם ו' החלבי ושהם ה' דביכה כי משם יפלו הרי ש"ך עכ"ך
ולפע"ד לברש כי הם"ך כיצוני שהם הו"ק חד"ם הם ו' כלי החלבי ורפ"ח
כיצונין הם רפ"ח כיצוני חורה שבתוכ' ויתעלי מאל שכ"ה שהם כלים או
לפשר כתה שמעתי נ"כ מפורי ז"ל כי הרפ"ח כיצונין עמין בהשרף
פתהם ל"ב שהי"ם שגם הם שרשי דיבי"ם ז"ך ומכל ח' ומ"ל כי הזכ"ה
הם הכלי שי"ל הכצונין שבתוכם שאין בפרדי"ו לפשר אז ל"ב שהי"ם
המופשיי"ל רפ"ח הם בחי' שחול מרחוכו הבחר שבחבת בכלי היסוד כי
אז ל"ב כמספר אמות חכמ"ל כ"ב כתיבו ל' היסוד ולכן לימים בחסם רפ"ח
ע"כ וכתבתי שסוד מה דחי נפי משה שלשה כופי לקח שהכניע הקליפ'
שכ"ה וכ"ל ובהיו שאמה ושחול היו שניהם ביחד כי משה הי' יסוד שביל

מחתר פרשת בשלח ע' פ"ה

ושחול הי' מסוד נתיב כחשר תרח כסוד עב"י חשר סודם ס"ם בשלח
ע"פ"ה חשר תשה הולך על הצוי לכך הי' כח בידם להכרי הקליפ' שכ"ה
הב"ל ולכך אבי בנשגעיון לדוד חשר שר ליהוד כי הלח הקדימו כי
הוח הי' נחבח ג הכלים להחיו שלבו והוח סוד דוד ות"כ שלח כדיקשה
וכ"ת מי ייתי על דברי לו"ק כו"ם בניימיני ר"ל מחח שהי' שמו כוש לרמז
על סוד הב"ל והבח בהיו שסוד זה הי' נבי משה וכ"ל לזה קחתר בנת'
כיוצח בו ותה תומר על תולדות הכוחית חשר לקח וכו':

מחתר פרשת ויחנו ע' קפ"ו

הקדימו לפעל מה דחית בחתר ס"ם פרשת ע"קפ"ו בלילת
וכשוה ותנרת בת מחלת דנפיק מסטר דלהון כלהון קיימות
עד דיבער קב"ה חת רוח הטומחה מן החרץ ע"כ וכתבתי החר"י ז"ל
מרחות נגעים בפי שמחל בנשוה ולילית וכו' ע"ל: עוד בכתבי החר"י
בספר יחוקחל חנר"ת עולה שב"ה ומכנ"ך שהיה בה כל קיבון דיבים
(ע"ל דף ל' ע"כ ותבין מה שחתר ומכנ"ך שהיה זה כל קיבון דיבים
ומה שייכות להחרורה הוח לרמז ע"ם ושם נ"ב רחיתי לבוח הבדים
ונקסת הספור ונו' הבה נבריחל הוח לחזו כל הנבורות והבה הנבורה
שעליונה הם ה' והם חותיות מכנ"ך והם ני' פ"ר ושם תכפלם כי
הבה חותיות חלו הם כפולים הבה חו יעלו לחשבון קס"ת וזהו והקשת
בספור בתיבו ע"כ ע"ל דף כ' ע"ב: והבה לעיל דף הו' בפורקנה
בתרייתה ביומי דחוריתה דח קולהום בנין דעלים לחגבלייתה זהוה ה'
וכו' והייבו לפוד הב"ל כי קולהום הוח סוד קס"ת הספור:

וחנה לית"ת בתהלים של החר"י ז"ל שרים דשפוכי חכמ שרים הם
ע' שרים ד"ח"ה שהם בעולם העשיה ומיחל ונחץ רחם
לכולם וכולם רודפים ליפרחל וזהו חכמ כי לעולם הקליפה חכמ
בלתי תועלת כלל חכמ חן החמת לפי שהם בעולם העשי' שהם הוח
ת"ל לחלי"י עם"ה שחות ני' ג"ח ני' חכמ וז"ם ויורם חלהים ח"ן
פתחום היו מכוחם שהם בעשיה שהם מוסב הקליפות ע"כ:

פי' מחתר פ' ובזה תבין מחתר פרשת תרומה ע' רכ"ו בספרית דחרשי דחולף
תרומ' ע' רכ"ו תשחדתי לפלוחה חלבת כל חחן דבעי לחשתדלת לחעבדת מיניה רוח
ומחכת ולחתכבית רוחת לחרת הכוח עובדת דבעי לחשתדלת
בעי ליה למיקני ליה בחתר שלים בכל מה דיבעון מיניה בין ובין בין
רב בנין דרוח מקתב תיהו חודען תדיר בחנת ובדקייתה וחודען בלת
לגרת וחיתים לבני נשה למיברי עלייהו ומפתי לון לדיירת עמהון בכתה
מתויין בכתה לוכחין סטי לון לבחוחה דיורי עחמן ורוח קודשת לחו
דבי חלת בחתר שלים ובחשתדלותי רב ומני ובחתתקנותת דנדמיה
וכו' ולזלי דיכול למרווח די שוי מדורי עמיה ע"כ וכו' ע"ם ול"ל דף
כ"ד ע"ג על פסוק חכמ מוכרית ולח בכסף תגשו ונם ע"ל ד' ע"ח:
נחזור לתרץ נמ' הב"ל מיכל בת כוסי היתה מוכחת תפלין ולח חיחו
בה חכמים דקשה למה הכיחה היח יותר מכל הנשים חבל בבר
כתבתי לך לעיל דף י"ח כי בסתומים הנקראים חמות עשה שהמון
נרחה בשם פטורות כי הנוקבח מתחלת לחשה סוף שלים ת"ת ושם
הם חורות מנולים ולכן בשם פטורות: חבל הקדימו לעיל כי שחול
היולך היה מסוד רחוכות חבהר והרחיב שהיה נקרח בשם כוש ושם כן
היח היתה בסוד לחה שבריחה בסוד קשר התפלין ולכן היתה מוכחת
תפלין כי היתה עחידת בחקום שהחקדים בחקום המתוס בחקום
שנקרח חמות עשה שהמון נרחה לכך היח דוקח היתה מוכחת תפלין:
ולזה לח חייבו בה חכמי' לכן לחיתת בח"ח סי' ל"ח חשה מוכחת תפלין חלן
מוחין כידה חבל מוחי כיוצח"ל ר"ל שחליה שהיח מסוד לזה בחשבת
מכיכה:

וחנה הלחכתי לך בסדר תפילת סוד לחתון וסוד נקודות וסוד
טעמים וסוד תנין וסוד תפלה דרך כלל: ולחכתר לך
עכשיו דרך פרט וזה לך דרך כלל כי יש ד' יצולות וכבל ע"ב

ועולם יש כל בחי' עשר ספירות הכרמוים בשם יהו"ד דהייבו לחריך
לחבין חכמה ובינה וז"ת וחדם כלול מכולם כדכתיב ברחתיו יצרתיו
לף עשיתיו ח"ב מוכיר בריחה יצירה ועשיה וע"פ יש שהלכתי לך
לעיל ע"פ מחתר פרשת בראשית ע' קס"ה זה לשונו חית לתתון מחתר כרחשי
רבבן וחית לתתון ווטרן וחית לתתון בינוכים וחיכון לחדם דבריחה ע"קס"ה
לחדם דיצירה לחדם דעשיה ועלייהו לתתר כי נבה מעל נבה שומר
ונבוהים עליהם וחיכון דבריחה חיכון לבוחן דחנילות והלי חיהו
חור לבוח עליון וחיכון עשר חתלבשן בעשר וח"ן דחנילות לחתרן
לחיכון דבריחה דחתלבשן בהן בעשה לחדם בשלמיהו כדחוחיכו כל
ספירה יהיב ביה חולקיה חלנחו ומלבר ושם חבר חד מעשר ספי'
דלח יהיב ליה חולקיה לח הוה לחתלים בכוינת דחדם וכוחכת דחב
לחדם כל ספירה וספירה בשל חולקיה יהיב וחתתלחי"ן ורוח ד'
דמלה ומותר לחדם חן הבחתה חי"ן ע"כ ע"ם. והטעם כי חי"ן סוף
ס"ה חבר הוח חלהיהו וחבהו עבדיו כתב החרכתי לך לעיל כשברלו
העולם היה צריך התלבשות כדי שיוכלו ברחתוכים לקבל החור שלו
ולזה ברח ד' עולמות נגד הבקודה רחשונה עיין לעיל בדף ח' ודף נ'
וכל לחד לבוח לחכירו רחה תרחה בחתר פרש' בח ע"ג ע"ד:

ובחתר פרשת ויקרח ע"י שחתרין הסידור ע"ם חסייס שין לימין
עשרה שהן הקב"ה (הייבו ח"ם לחקרי כהו וכלהו חתקשרין דח כדח
ונלין לימין כתרין קדישין דמלכח דהוח לחתחודע בהו ולימין שמיה
והוח לימין וכו' ע"ש: ובמחתר פרש' מחרי חות ע' קכ"ה קב"ה חפיק
עשר כתרין עטרין לפילח קדישין דמתעטר בהו ומתלבש בהו לימין
ולימין הוו כשלהובת דחדיד בנומדת ולית תתן פרודח לקבל דבח לית
עשר כתרין דלח קדישין לתתח ולימין לחדין בוהשוח דטופרח ע"כ:
רק לפי מה שכתבתי ים רק נ' בריחה יצירה עשיה ונ' מיבי לתתון כי
כבר החלכתי לפעלח חנשם בשום דבר בעולם כי הם רק נרופי לתתון
כי בכתר הוח ניריף לתתון וכן בחכמה ובין בכל העולמות רק ים ח
חילוק בחיה חותיות וכל"ל לתתון לברכן לתתון בינוני נם שימו בכל
לת ולח כנון א' ים נ' מיבי א' הו בשבי יודי"ן (ו' ח') הו יו"ד כוה הו נ'
וי"ן ולחדם כל ח' לפי מעשיו זוכה: כי יש בשם רוח בשמה חיה יחיד בכל
עולם ועולם רק בעשי' כולם נקרחי בשם בנד שחר עולמות וכן ביצי' ים
ה' בחי' הב"ל וכולם נקרחי רוח ומי שלומד מ' נקרח לבד הו' מעולל שעשיה
ונם שם ים חילוק שם ים לו בכל הבחי' הב"ל ושם כוללי כל י"ם כי בשם
הוח מחלבות שבעולם העשי' ורוח הוח ת"ת שבעשי' שבוללו ו"ם דעשי'
ונשמה הוח ביכה שבעשי' וחיה הוח חכמה שבעשי' וכן בכל ד' עולמות
הב"ל ומי שלומד מפשה בחתיו מעולם ליצי' נ"כ בכל פרטיו וכו"ל.
ומי שלומד נמ' הו' מעולם הבריח בכל פרטיו וכו"ל ומי שלומד סתרי
תור' בחתיו מעולם החצילו בכל פרטיו הב"ל ומכ"ם שיש לו בכל מה
שלמיט רק מי שרוח דרוניה זוכה עד שחין השה יוכל לדבר ועליה כתי' עין לא
ראת אלהי זולתך ולעומת זה העמידו שתפל לך חלקך עד הודו לה' קראו
הוח עולם העשי' ויש בו בל הפרטי' הב"ל וכן יתן ב"ם עד יומר יש בל
הפרטי' הב"ל וזה' ביצי' וכן יתן יומר חור עד ם"ע יש לו בל הפרטי' הב"ל
וכן בי"ח נ' רחשונו נ' תחלונו וכל שחר ברכו שבחתנע כחשר הכל
תרח לקתן וח"כ חדם כולל מכולם והח דקחת ברחתיו יצרתיו עשיתיו
ולח מוכיר חצילו כי בני עליה הם מוצטי. ולפי סדר הזוהר וכתבי
החר"י ז"ל ולפי סידור בב"י הבל הוח בסוד הב"ל בעין בם"ם בחיבר
ע' רל"ח לך לב כך חתי נפרח ותב לנבי בקדוכה בעי לברכה לי' לקב"ה
דחיהו חסיוכא עלאה לבתר עלל לבי בניסתא חעוטר בטוטפ' חתבסי
בבסוי' דנשיח וכו' ע"ם הבל בל ד' בחי' בכל דבר כחשר חבחר הב"ל
וכלול חד' חם חיש רוח עבר ד' חלחיים חיבחל נבריחל כוריש דפחל.
וכבר כתבתי לך בטעם כי הבל בחכמה עשית. הייבו תחלת הנלוי היה
נקודה ונקודה זו נעשית (י') ויש לה נ' בחי' וכחי' הרביע הוח (י'
בעצם הוח נגד שם יהו"ה ועיין לעיל מה שכתבתי בדף ם"ו ום"ז:
ונם בלל לחד כי בל עשר ספירות נקרחים בשם ז' היכלות כי היכל
הרחשון בבל מה שחתבבה בעשר ספירות נחלק לו' היכלין כי"ג"ר
הם היכל ח' הנקרח קדש קדשים וחחר בך שמה היכלות וחח"כ הז'
נמוד היכלות חלו חכתוב בסוד התפלה חי"ה. והבה לענייות זה יש
ז' בקליפה שהן בקוף בפבי לחם הייבו היכל דקדושה בדחית' בפר'
פקודי ע' תל"ט יתן קם רבי שמעון עד ע' תע"ג זה היכלות דקליפה
יתן ע' תע"ד ז' שמות חיכון ליצר הרע רע טוחת וכו' לקבל חלין
שהן שבע דרגין דהיכלין דחתדמו בהו חייבח דעלמח ולזין לימין
בור שחת וכו' ע"ם בחריבות פרי מעלליהם של הרשעים: ועיין

לעיל

מחתר בריחשי ע' קס"ה

מחתר פ' לחר חות ע' קל"ה

מחתר בחדבר ע' רל"ח

ועל״ל מה שכתבתי בסוד (ע) דתיקוך ליער שדי׳ תלוי׳ וכיון לפעלה
כי אין להם בנ״ר של כל עולמות סוד נגיעה כי משם תוריד לאור י״ר
בו׳ תחתונו׳ דכל ספירה יכול ח״ו לפגום ע״י מעשה בני אדם שנזרם
מילך לפעלה ולסוד זה שים לו בו׳ תחתונו׳ בכל העולמות לכך (ע) הכ״ל
היה תלוי לפעלה מחתון וכבר התכתבתי לך בסוד יחתו מדיב ו׳ שערי׳
להמשיך טלת מ״ק ליה הדדם הבא להיות נגוד בארץ ולקייים יחה
תחתה לת וכר שמלך מדיך לרחנת שישה עניו יורכבה מכל ד׳ עולמות
בכל פרטיו כאשר כבר כתבתי לך . ועוד ליה תרתיה רק חזק ואמץ
בירחת ה׳ ויהיה לך דיבה כיה וכליס כחיס בסוד ועשו לי מקדש ו
ושכנתי בתוכם הלא חדם הוה בעל בחירה ובחירת בחייס וחיס עיניו
מכבד לסוד עיניה פקיחת עוזה עלה שיכה דילה לחדיך ולא כחיס וכו׳
עיין בפ׳ כשא ע׳ ד״ו כנס שחכל חדם דבר שת״ה כדחית בחס׳ בדרים
דף ט״ו ס״ו הזומר שלה תיהן נ׳ יומים ונ׳ לילות חלקין חותו ושלן לשתר
חבל ריחה תרחה בחס׳ חניכה דף י״ד ע״ה על פסוק חצר קיומו כלה
את נהר ענק יסודם קחמר רב נחמן בר יצחק חלה ת״ח שיקיומין עלמין
משיכה על דברי תור׳ הקב״ה מגלה לבן סוד הבהר לע״ב הב שב נהר יונק
יסוד ע״כ ה״ה שחמר שלה תיהן נ׳ יומים ונ׳ לילות חלקין חותו ושלן לשתר
נח׳ מסכת ברכות דף כ׳ וחנה חית׳ ביום ברכות דף כ׳ כרוס וולת לבני חדם דברי׳ חדם
עומדים ברומו של עולם וכני חדם מולולין לותם כחיס כבר
חתרכתי לך בחלק קמח דרך כלל ורחה תרח׳ דרך פרט ושחבם עיניו
ברחתו כי ו״ל בפ׳ קדושי ע׳ קס״ד (י) ירחה ודח לימי על ריש׳ דבר
נח ומיכה ייעול דחילו ללבח דבר כח למדחל מקב״ה ולבטוח בו׳ ומי׳ דלח
יעבר על פקודין דלח תעשה(פ) להכה על ריש׳ דבר כח ומי׳ על
רחימו׳ דקב״ה על ד״ח חילרין דילי׳ לקייי׳ בהון פקודין דעשה (ו)
לימו על ריש׳ דבר כח ומי׳ ייעול על כומח דבר כח מלולין לאולפח
בחורייתי׳ וכהלי קחו עמכם דבר׳ ושובו ל ה׳(ר״ל תרימו ה׳ לאחרת ה׳
לחת ו׳ע״י תשוב) ובכלי דילכח בכון ריש׳ (ולחכם׳ ופי׳ עיין בחוכר פ׳
בראשי׳ע״ל ו ובכלי יתחזר(יה״ו) דלימו בימה(כי ב חותיו׳ין בימה הם
ה״ה ובאחרי כ׳ לחותיו׳ כ״ן הוח סוד חות ו׳ לכך חקמר יה״ו דלימו בימה
והוח ע״ם ה״ה מחזיו ע׳ תקם״ך) תשובה ותשוב לנבי ה׳ דלימי עובדת
דבראשי׳ (כי בהבראם בה׳ בריחם ה׳ ועיר׳ לרמז כי עיר קטנה
נחבחי׳ מעט ולימי ל״ב שהי׳ ושתלם ימו ד׳ וכה יהללכון בייחת מכלת
נבה שבת ובפח ובה יתבליל יה״ו וכנ״ד ויכלו שלימו הכל׳ בה׳ לחתברי
כל עלמת ועלה קיימת שמיח ואחרת ויחת וכל בריין לחתברון דכתיב
שם תולדו׳ בשמי׳ והחרן בהבראם בה׳ בריחם וחם היה לחתרחק מעלמת
לפי׳ רנעת חדל כלה לחתרחב ולחתבטיל ולא הוי קיימי׳ בעלמ׳ בחי׳ ה׳ לח
תיזול מנופח ובה קיימת וכד היה תיזיל מיני׳ הח סם האו׳ חיי׳ ותשרי
עליה דתתקרי נועת(כי ז ל״ל בפ׳ כי תצח ע׳ תקל״ו דסם האות כוקבת
דסמיל שפחה ע״ל דף ע״ג) מלחך האות חסך לפילה ושרי על נופח דכר
כח ובסהו ואל לחתקרי כר כח מת וכו׳ ע״ש. וזהו ולחתם הדבקים ביהו״ה
היינו בכל מדות הכ״ל לח חיים כלכם היום וזהו רשעי כחייכון קרוים
מתים ורחה תרחה בפ׳ בהר ע׳ י״ב סתרי סתרין הכי בקבלה תע״ב
דכלהון קדבקין לה׳ חיהו נטיל כלח ופלוג לקדבקין למשרייך דילי׳
מכהון פלוג לכלבים חיכון קדבקין פסולין דיהב להון למיחל כלב ו
ומשרייתא וכו׳ ע״ש ובסה תפלתיכו הוח כמוקם קדבן: ותבין כזה גנו׳
כב ר״ע דף פ״ט מחי דכתי׳ יום השבי׳ ה׳ יתירה ל״ל שלח חלמד שהתב׳
הקב״ה עם מעשה בראשי׳ ולחתם לא ישרל יקבלון חת התור׳ מוטב ולחם
לחו לכי מחויר לתכם לתהו ובהו לכך כתיב בפ׳ האזינו השמי׳ ואדברה
ונו׳ וכתי׳ דלימוד תגמלו ואת כתי׳ ה׳ רבתי ובבה נדחי חיתה בכתבי
חר״ו ל דע כי כל ישרל יש להם נוף ח׳ של נשמת חד״ה וכל ח׳ מישרל
הו לחבר פרטי כי והו ערבו׳ שחדם ערב בשביל חבירו חם יחטח ולכן
כי נחנו לנו פרטי קורדיים כלם לפי שלח כי כן כי כל ישרל הם נוף
ח׳ לחבל כבר התרכתי כי ה׳ מיכי לחיכון כישרל והם בכוי דלילית ח״כ
בעו״ה תפלתם רק לפרכם לבחל ולחתם לילי׳ לחרור ריחה תרחה בפ׳
חוקת ע׳ ש״ט קרוב יי לכל קוריחיו ונו׳ דיודע מלה דקשוט כדקח
יחות זכאין חיכון הדביקי׳ דיודעי לחקרי לחדריהון כדקח יחות חר״ם
סבח בעיבח לגלחה ת״ח כל מלן דיודע לסדרח עובדח כדקח יחות הח
ודלי חתקרי לקב״ה לחתסבח מלין עלמין לנבייהו ח״ה כל עלמ׳ יודעי
לסדרח מלי חכיהו דלהון הדביקי׳ דיודעי עקר׳ ועובד׳ ויודעי לכוון כבח
וכו ושלן דיודעי וחכוחי לבח ודעות חפקי בדכלן מחתר דחשבח וכבקי
בכל נוזרן ושרשין בחרח מוסר כדקח יחות עד דחתברכן חת קדישח
עלח חתברך על ידיהון וכלה חולקיהון להח קב״ה קריב לנבייהו ושוק
לקבליהון הששת דילקרון לון הח׳ יחין בששת דלחיכון בעלמ׳ הבל ד כי

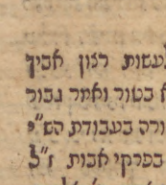
כי חשק ולחבלטהו כי הוח ידע שחי ע״כ וזהו ולחותי הבלבת לחדי נוק
ר״ל התפלה שלך רק מלחחורי כתפי חבל הדבקים יודו לשמך ישבו
ישרים חת פניך לכך חמר חומרי׳ בסת חבל חת הזוחרו דרשו י׳ ועשו בקשו
פניו תמיד כי רוב תרחה בתיבת ספרי זה לך כי מלידר בחיכולו בסוד
חלבושי וכ״ל ○ ובכוונת שלחה דף מ״ה ע״ג חסם קניניו בשם הקר״ם כוונת שלמה
ז״ל כי זה הלבוש כתחבר ונלרע מן חותיו הקדושו ומשפ״ח בית״ה דף מ״ה ומ״ו
רשעיות ועבירות בסניס ונחזור (בי״ל ○ בפ׳ ויצ״ע ש״ם) דכך לתברי
שלמת דחיכון מיחתון מעלת׳ עלת׳ כיכו דחיכון חולידו כל עובדין מלחמת ס׳ ויצח
דלתתת וכו׳ דמסיים כנוכח דחתון עלין דעלת׳ עלת׳ ה״כ חתון ע״ה ס
עלין לתתת חתון עלין דבדכין וחתון תתלין זעירין וכו״ל דף כ׳
ס״כ) כי זהו תתחלת לחותיו׳ התורה ובסרט מן חלפ״ח בית״ה דלב״ס
וכו׳ שחריך ובדף מ״ו כי חסם ישלו כ״ב חותיות התורה עם ס
סכסולו׳ הס כ״ו כלומר עם מנקנ״ך כי כן כן ה׳ לחותיו׳ בנגד ה׳ נבורות
ליעלה שיהן נתהו ה׳ לחותיו׳ חלהי״ם ושלמעלה ועל כל חות יש
נ״כ הסס של לחותו חות וכלן הקב״ה חקקן מכין בלבוש הקדוש עד
שיהן נכנו דל״ח מערים פנים דל״ח מערים לחחר בכל רוחב המלבוש
ורחבו של כל חות ישלחותיו׳ הסס הוח ריחב ברוחב כל דל״ח מערי׳ וכו׳
ושם תרחה לידע כמה הם המספר של חותיו׳ חדל״ח מערי׳ כניס
ושחור ה״ה הם חמשת חלפים פ״ב ועם ל״ט תתון קדישין הייכו ד״
נדפוי הוי״ה בשלושן כ״ה כן כן חמשת שפים קכ״ח חותיו׳ וכל חות ככל
חדבוק נקודות ומרין למרם כל חות ושות בחכירו וכדכתב ח״ח ע״ה
בספר יצירה שלו כיצד שקלן וממרן חל״ף עם כולן וכולם עם ח׳ בי״ת
עם כולן וכולם עם כי״ת וחוזרת חלילה נמצח כל היצור וכל הדבור
יוצח בשם אחד ולבי שהשלבוש הזה הוח הנקרח ייקוס בכוזו ועדיין
לח היה מקום פנוי לבנות בו העולמות ויתתונים וכשלבה בדעתו
ית״ש כך הם עשה בתעלה בחור לבושו הזה הנקרח מקום כבודו:
ונמצם חורו הגדול בסוד נמצם שכיכתו בין בדי החרון וקבן מיכיה
ובית בסוד התפשת חיישות עולם ובניה מקום פנוי בסוד הרוסם מ
מחור לבושו כי רוס״ם חותיות שוחי״ר ישרל וזה נם כי מקו״ם סכו״ל
עולם למכפר: לחיכון וחשבון לב״ש כי כן לב״ש עולה למכון בשם ס
דרישוכת זכו׳ וחחר כל הנמצום חור הבריק חור של כח הנבורות ס
הגדרות בחותיות מנקנ״ך שהן רומזות לחתם נבורות שמשו יפלו
חמשה חותיות חלהי״ם וכבח חמשה חותיות חלו נכסק המלבוש הכ״ל
הנקרח מקו״ם וכ״ל ל״ב חלקים כי מקום המלבוש הכולל היו בנורות
מ״ם סתומה כוה ם׳ ואחר שנחלק לשנים נעשו בניור שני נוני״ן כוה
נ נ ע״ל דף י׳ בתריכות יוה הסוד) וזו נכסל ומנכסל המלבוש
מלמטה למעלה ומני המלבוש התחתון עלה לתפלה ונדבק בחני מלבוש
פלמעלה וכיון שנתקבל בדבקו יחד חני התחתון עם העלין בדבקות
נימור כ״כ כאלו היו נאלנים ביחד בדיבוק ובייחוד אחד חסו כי בזה
הסוד כתבו ח״ה ז״ל ובפרט שהרי ז״ל כי הפ״ח בית״ח דאלב״ס
דומה ל כל הברחו להיות כי חני התחתון נכלל בעלין של מלבוש הכולל
ונזה כי הלפ״ד של ח״ל ב״ס נכלל תוך הא״ו וכן כל שאר חותיות בשאר
כוה וסוד המלבוש העלין כרחו בחלפ״ח בית״ח דאלב״ס כי הוא ס
המוקדית לשם ישרא״ל שעלה בחשבון תחלה והבן כי י״ם הוא שער
העשירי המתעורר ממטה בסוד הדין והרחו של הברחה כי רבוע חלהי״ם
עולה מחתים בסוד ומחתים למטרים חת פרעו היינו מדת ר״ת
העולה כל כח עד השער הל׳ שהוא ת״ל (ת״ב בשם ישרא״ל כל סוד
הב״ל שהם שער העשירי י״ש ונם נרמז בשם ישרחל רל״א כי בעירוף
שניהם הם ישרח״ל ונם הקדימו לעיל כי ישרח״ל שהם שער העשירי
השולה עד שער הא״ו שהוא א״ל ולזה כתיב בסוף התורה ואזכיר
ישרחל כתיב בא״ו רבתי ולרמז כי בכר התרכתי לעיל על פסוק
השבעתי לעיכם הם תעשרו וחם תעזרו חת החבה עד שתחסוך
את דודים היינו בסוד חל״ם שברמז בתת ל׳ עיין לעיל דף ע״ב:
וזהו יהיה בסוף ימיחי וכ״ל לו יתגלו נם סוד א״ו ויהיו שני חותיות
חלו כיחד ואו ותתם על נחותיהו תדרוך ונו׳: וע״ם הכ״ל תבין יופי
שכתבתי לעיל דף ל״ב קודש ישרחל ליהוד דישות תנוחתו ונו׳ ושם
שירותת עלחה דכלל עלמות דדכורת קדם הוא ומדסלקין הוא בקדש
ישרחל הוה וכנ״ב קדש ישרחל ליהוד דישות תנוחתו ונו׳ ע״ש: וח״ב
מיכל זה תבין ותסכיל בדעתך ותחדרנת ישרל שהם קדש וכחשר כתבתי
לעיל מה ○ דחית בחתת ס׳ תקת ע׳ ש״ט זכחין חיכון ישרל לב״ן דחיכון מחתר ס׳ תקת
לחתת חיכון לחידחלן בכללה דכולה וכנ״ב כתי׳ הוי׳ שמחתו ולח תחכמו ע׳ שמ״ש
ולחל״ף ״חכמו לזה תרחה שתקשיב מן זוחתם הדבקים ביהוד חלהיכם
ותהיו כולם חיים חבי״ר:

אורח חיים

על פי הסוד הלכות הנהגות אדם בבוקר ופירוש על מאמרי הזוהר ופי הגמ׳

סימן א דיני השכמת בבוקר

לשם יחוד קב״ה ושכינת׳ ע״י עלת תעלות עתיקי דעתיקין קדישא דקדישין :

נבור כארי ורץ כנבי לעשות רצון קונך שבשמים ונו׳ . ויהיה בטוב ואתר נבור כארי בשביל הלב כי הגבורה בעבודת הש״י היא בלב . והוא כי יהיה בפרקי אבות ר׳ אלעזר חיזהו דרך ישרה שידבק בה אדם ר׳ אלעזר אומר עין טובה ר׳ אלעזר בן ערך אומר לב טוב אומר להם רואה אני את דבריך ר״ח ב״ש מדבריכם שבכל דבריו הם דבריכם וכו׳ ח״כ בכלל העיקר הוא הלב ולכך פתח הוי נבור כארי בשביל הלב . והוא דלית׳ בפ׳ שבחם ע׳ סג׳ ו׳ מאי לבב תנא לב הוא לשון לבב אית לה תרי יצרי יצה״ר ויצה״ט ל״ב דעיבד דבראי״ת ב׳ יתן לחכמת ל׳ יתן לעיבד יצה״ר כל ישראל לב תבונה ואיהו סוד (דלית׳ בפרק הכ״ל ע׳ תע״ו) ואיהו בתיב לית ידע שיט הכלול ל״ב נתיבות דחיזון ל״ב אלהים מצערת דבינה דאתקרי כבוד וכד אתכלילן באלכות אתקרי לב ודת כבוד לעילא לבא דלתתא וכו׳ ע״ש והיא דאתקריאת ביה בשם כבוד

פי׳ מאמר פ׳ קדושי ע׳ קמ״ח

כי יהיה באמר פרשת קדושים ע׳ קע״ח אשם קניהו ואכת כתר עליון על ריבוים ולית כתר עלך ואתר לשמש לאכל דאיהו תחותים לאהוי כשאר תחותים ואיהו אתר ליהו בכל אתר ואתר עד תלתין ותרין זמני כלא עלוכא בל״ב שבילין דבהון אתבני כל עובדא דברחשית ותקריאת כבוד וכו׳ ע״ש . הם כן יתכן מאמר הכ״ל : והנה שם ע׳ סג״ו יתי להכניל פנים יתחן חיזון י״ב פנים ד׳ דחיה ד׳ דשור ד׳ דכשר דחיזון מיכאל דחיה תרבע חכמין דילהי יהו״ד וכו׳ עין לעיל כי הזכרתי בסוד זה כי לעומת ד׳ אלו יש נבי לדם עון מעשית לף תאב עין שם בע׳ תי״ז דאתריך ואקאר שם מיד דאתאבדן אלין קליפין מבר בם שלטת עלי׳ לילית דחיי בע״ב חכמין דחיזון י״ם יה״ו יסו״ד וכו׳ ואו באכוד דשעים רבה : ובזה תבין שם באמר ע׳ סג״ו לב תביעת ואיהו סוד חסר תתכ״ב דחיזון ויכלו חיזון ו׳ יתי ברחשית תויבת׳ יתי הוי ספר ברחשית עם זה ספר תולדות לדם זה ע״ב בחשבון בין יתי להכניל פנים וכו׳ ואם כן תבין בזה למה

פי׳ מאמר פ׳ ברחשי ע״ק ל״ח

שדקדק על ע״ב כי אילו דיתי בע״ב חכמין וע״ל דף ס״ו ום״ו . ל״ל באמר ברחשית ע״ק ל״ח מולמת דעל בר בם דכתי׳ תרובעת בד׳ חיון ואדם לשבת על כל אבר ואבר דשלי מולמת אילין מלאך דחיזון מיחבת על כל פקודת ופקודת כיצד דתוקמוה אילי תתיבתא עשה מצוה אחת קבה לו פרקליט אחד גולמת דשמיני לרכבא חיון דיליה עון מעשית לף ואתה ד׳ לחכמין דע״ו בשנ״ו (וזהו סוד רשות ה הרבים) ובנין דת ויכרת אלהים את האדם בכלמו דת מטטרון אלין אלהים דכרת ליה דת אלהים חיים ואלך עולם בכלם אלקים ברת לותו דת מיחאל דמיכי אלקים אחרים וכו׳ ואם לית זכה דכרת ליה אלהים במולמת דמטטרון וכו׳ ואם לית זכה דמיחאל וכו׳ : ותרוייהו אזלין עם בר בם בתרין עולמין ויפח באפיו נשמת חיים דת מולמת דקב״ה דאתמר ביה ואלכותו בכל משלה וכו׳ ע״ש :

פי׳ מאמר פ׳ תקון ע׳ ת״כ

ובזה תבין מאמר באמר תקון ע׳ ת״כ כד ברח קב״ה עלמת ברח ליה באתתון אחרייתא וכו׳ כיון דאתבלבל ואתחברן תרין אתוון אילין ט״ר באחד קלקל ט׳ ולא אתייסב וכו׳ למרה וכי עבדית ליה למהוי את ברירת דטוב דהא אחרייתא פתחת כי טוב אוף אוף אתחברת לאתייסבא באת רע אמר לה תוב לאתרך דהא את נריך לה דהא בר בם דאתא עתיד לאחבי בכון תרוייהו ואתכלילן אתכלל את ליהוא ואיהי לשמאלא וכו׳ ע״ש כי מוכך הוא כל מאמר אתתיל ואיוסף יולד שבי בנים וזהו כל פוטות שאתה פוכח לה יהיו אלה דרך יתין : והקדמנו לעיל כי במרכבה הכ״ל מכך יתין מיכאל אילין : והנה אתיא לחזהו נבור כבוכח את יצרו שהוא יצר הרע מלך שחל כל״ל עורב וכת וגנו שחל וכת וגנו ויפלח את העורב דת יצר הרע דשלח ליה עם בר בם בהאי עלמת יוכה וכת וגנו יצר טוב דכר ונוקבא ואקדים האי עורב כנוונא דעשו דאקדים ליעקב אי אתכח ההוא גוף יתחוייב בכויה חובין אלובלבין בטופין לאתחר דלא חוב בשליחותא דמאריי לבתר

טעם כל פומו לא יהיה אלא דרך יתין

פי׳ מאמר פ׳ נח ע׳ סג״ט

ויפלח את היוכה דת יצר טוב ע״כ : אבל בעו״ה ולא אתא משיח אמוח לכף רגלה לכך פתח תורת חיים כל״ל הוי נבור כארי לעשות רצון קונך שבשמים : אבל שבשמים שהוא לילית דאיי כי מאן שמים תבירת ישראל בסוד שמי״ם ח״ם ומי״ם : ואקאר הוי רץ כנבי כי אינה באתר ס״פרשת לך לך ע׳ רכ״ח ו״ל פשיטא כד כפקת אתברכא ב״ו ברכאן למהוי בקליפו דדיוקנא עלאה ההוא דכתיב ויאתר ג׳ אל אברם הא כשיטא עלאה וכו׳ כד כתיב להלי עלמא הוי לה קב״ה למטר פקודי תוריית ולמיעבד רעותיה ומסר לה מאה מפתחין לברכא בכל יומא לשלמא לדרגין עלאין כחושבן לך לך דהא כלהו אתמסר לה בנין לאתתקנא בהו לנבוא ולאפלא לה ולבטרא לה מאתרך דא נן עדן וכו׳ ואמינא דא שכינתא (וכב״ל ע״ם מאתר פרשת ברחשית ע׳ קי״ח וכל מוקבא בית לקדי והלי דכור בתרחה לאבו בית לקול דישמע לאיהו תורייתא ע״כ . וזהו קול בחצה ערוה כי קול הוא ת״ת ודבור הוא מלכות הנקרא בית ולזה קאתר ואמינא דא שכינתא) לכן דא קב״ה שכאתר נוהל אכין ואתו ואין אכין אלא קב״ה ואין אתו אלא בכנסת ישראל אל האדם לאזר אלהך דא לאיהו אלהי עלמא ע״כ : ועיין באתר פר׳ ויקרא ע״ן על פסוק נפש כי תחטא וגו׳ אשם קניהו כרוזא כפיק ויקרא לתערו בני עלמא לבייהו לקדמי מלכא קדישא וכו׳ לתערו כשתא קדישא דיהב בגוויהו מאתר קדישא עלאה וכו׳ ואתבר ליה בחלף ותמינא עלין לשתעשע בהו ולמיחמי יקרא דחיזון דמשתלי כ בחובייתא וכו׳ ולבתר נחתת לעלמא . לעטור לה מלכא קדישא בשבע עטרין עד דלתת ועלת בגו נוקבא דבר כא ותבת בהאי עלמא ואשתלמת בחשוכה תורייתא תווה׳ עליה ומה כל יקר דא וכל זמינותא דשלים לנפשא מלכא עלאה והיא חבית קדיש ע״כ וכו׳ ע״ש : וזהו כפש כי תחטא כי אתבת הלא היו מאבדינן לותך : נח׳ מם׳ כדף ל״ח

וכדאיתא בגמ׳ מסכת כדה פ׳ המפלת דף ל״ח ואיכו יוצא משם עד שמאבדינן לותו וכו׳ ומה היא השבועה שמאבדינן לותו תהא נדיק וכו׳ ועיין עוד מאמר פרשת משפטים ע׳ קע״ב וקע״ג דברי כפלאי לילך מאבדינן בשמה ואיך אילו כוסס לילד למטה וכתב בהרי חמה דף מ״ו על מאמר פרשת לך לך לאשלמא לדרגין עלאין הייכו עשר ספירות כל אחד כלולה מעשר הם מאה ולכך בגטוויות בשמה לברך מאה ברכות לפתוח מקורות כל הספירות בכלל ובפרט . והכוונה להזהיר דע מאין בית הם המקור שיצאת מאבו ודמה לך לבבי שהולך וכורח וחוור פבין לאחוריו לחזור אל מקומו ולא תקבץ ולא תפרד מהם אלא לעולם תלא לאחוריו לחזור אל מקומו בשורש ע״כ : וזהו כמו כן תיאת הוי נבור כארי ורץ כנבי שחזור לאחוריו לחזור אל מקומו כן תהיה אתה וכ״ת למה ובקאתר לעשות רצון אביך שבשמים כי אינה באם פסחים פ׳ מקום שבבנו דף כ׳ ההולך מקום למקום וכו׳ כותבין עליו חומרי מקום שיצא ממנו וחומרי מקום שהלך למנו והבא לכתבו גריס בארץ הזאת ודעתנו לחזור מאקום שיצא וכב״ל כאן מאתר דוד המלך ע״ה גר אנכי בארץ לזה אל תסתיר ממני מצותיך נס תאר גל עיני ואביטה נפלאותיך וגו׳ .

ס״ב אינה ברח״ת שויתי יי׳ לנגדי תמיד זהו כלל גדול בעבודת השם יתברך בין תבין מה שהזכרתי לעיל בסוד יהו״ד . וזיך יצייר לבניו בכל פרטי הדברים ותבין אין הוא כלל גדול כי אפם קניהו למעלה כי בהיות בקודה הראשונה היה רוחם תוך סוף סגרתו בחות (י) והיו״ד בעשותה בגד זה הם ד׳ אותיות יהו״ד תשר חום לאכתו דבוקי ביהו״ד יש בנו כח למשוך השפע מן אין סוף עד למטה והוא ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דורשיך יי׳ . ובכתבי האר״י ז״ל ובזיך שתדע כי האדם התחתון זכר ונקבה אינם כראים בעלמם ודמיונם של בתי׳ פרטות כמו של ת״ת לבדו או של המלכות לבדה וכן כיוצא בזה אומם כל האדם ורומז של כל התפילות כולו שהאדם אריך אכין עד סוף המלכות דתפילות כדמיון אריך אכפין אתפשט בע״ם שהוא בכל עולם התפילות ע״כ . וזהו כי

פי׳ מאמר פ׳ תקת ע׳ שמ״ט

באמר פרשת תוקת ע׳ שמ״ט וזכאין אינון ישראל אינ״ש דחיזון לתתא חיזון דילהון בכללא עלאה דכלא וכב״כ כתיב הי״ת עשנו ולא אחנו בחל״ף ע״כ . כי כבר ידעת כי סוד אח בתתיק קדישא עלאה סוד אין סוף ב״ה עיי בר״ת ע״כ ו׳ קאתר וכד אתי לאחזא לבני לבוותא בא״ת תתיק עתיק עתיק דכלא וכו׳ ובאמר פ׳ בחקתי ע׳ תע״ו אין סוף וכו׳ .

ולבך

ולכך יג"ל שתזרח שם י"ה בקרבנו שם יו"ד בקרבנו שם הין בין זעיר לאכפין דתקדי
י"ו וכן ח"ת הנך תי"ן וכו' ולכך נאבדנו כי תכחנו ישראל עובדי עד סוד
ע"ק ולזה כתיב אז"ל ישראל כי כתוב עם מושב ביהודה ונו' ואז ותתה
על ביותיתו תדרוך כתיב כא' נדולה לרמז כי הם הכוקים בשם
יהו"ה וכסוד א' הנך ע"ק ונם חית' כפ' ויקרא ע' י"ו שתיתה יהו"ה
דחיי עלייהו דכלא עקבתא דכלא קשרת די מהיימנות' לחיד לכל סטרי
כי מחזר תפארת ישראל וכיו"ב מאור ע' קכ"ד ומי כעמך ישראל גוי לחד
ע' קפ"ד בארץ ע"ם דתקדון ישראל גוי לחד יתיר מאתר לחברת חלק כיון
דשכחת דישראל לתי' לפרש קרית לון לחד דהא ככל דישראל לחד
הוא ע"ו בנין דכל קשירו דעלאי ותתאי כהאי לשפר דתקדי ישראל
תשתכח ועוד דתתקשר כתה דלעילא ותתקשר כתה דלתתא ותתקשר
בכנסת ישראל וע"ד לתקדי כלא לחד ובחתר דא תשתמודע מהיימנות'
ויקוהרא עלייהו ויחודא עלאה קדישא ע"כ: ובטעם מאה ברכות
כנ' חיי מרה ע' רע"ח מאה שנה כללא דכלא קב"ה דתתכלל מאתר
עלאה סתים דכל סתיימין בחאה ברזא דחאה ברכהין דכל יומא ע"כ.
ובפ' תרומה ע' רכ"ד על פסוק וה רב טוכך וכו' דרגא תתאה דחיבי
רזא דעלמא תתאה לתקדי מה ותניכן לכל תקדי מה לגלא מאה בנין דכל
דרגין עלאין בחשלימותהון (ר"ל כי כל ספירה כלול מעשר ספירין)
הכא לתיכן ע"כ ר"ל דכל בחלכות דחיבי לתר סופת דכל דרגין ע"כ:
בבתבי דתר"י ז"ל מבית לחשם קניהו לשנין יחודים שיש בשרש בין
המייחד בשת רמון העלין נורם לייחד ולקשר כל ה
משרשי העליונים וכל העולמות כולם וכו' ומעלה נדולה בחחוד מחד
ומאה כשחשם נקשר חו עולה בשמותו לשעלה בסוד ורוח תשוב על
שלים לשר בתנה ובשמות שם בכתבי מ"כ וגורם לייחד כל העולמות.
והנה הנדיקי' המייחדי' בשת רמון הם עושין בחייהם מה שעושין שתר
מנדיקי כשיתתין ולכן מעלתם נדולה עד מחוד ז"ם ובמיהו כן יהוידע
שבק' חי לפי שבחיין היה מייחד כל העולמות ומחדיק סם וקלחר שם
נדול עסק היחודי' ומעסק התורה לפי שהיחוד הוא עסק התורה ונם
לפי שמייחד העולמות שבח נדול ולכן טוב לייחד יחודי' בכל יום ונם
שע"י כן ימשוך חלין נשמות הנדיקי' להתעבר בו כי הם תפניס מחוד
ביחודי' כי נם הם מתחברים ומתדבקים בחותו היחוד ומשך להם חור
נדול ומחותו החור שנמשך להם בחותו היחוד נותנין חלק לחותו חדם
ומנלין לו רזי תורה ע"כ. ח"כ עיקר היחודי' שחדם עושה הוא בעול'
הזה כי בלח מביח בשער היחודי' והנה אין קשה שלח ידמה כי הנדיקי'
בפטירתם בחיותם שוכני עפר בטלים מן עבודת היחוד ח"ו כי הם
מייחדים תמיד בשוד נשמה ורוח העולה מן החלכות בשוד רוחם.
ומ"כ דליה בשוד בפשם ומה נם בחנות לילה שקב"ה משתעשע בנן
עדן עם הנדיקים וכמבואר בפ' שלח לך ע' ש"ו לי רבי לי מתן
מחת חזוה הנדיקים וכו' ע"ש ותבין בפלחים ומסיים בכתבי האר"י
ז"ל חלח עסוק עבודת' ויחודם בחיותם בחיים קולבים ומתחדשים
ומוסיפין כח לטעלה מידי יום ומחירים בחילות חור לחין ערך
בכל יום מוסיף על חבירו מחמם לחר פטירתם מיחדים חיותם ו
ומתפללי' על החיים כמו שמבינו בחכות העולם שהם מתפללי' כדחי'
בשם בבח מבינעתא בפ' הפועלים דף פ"ה ע"כ:

מאתר פ' לחדי ע' קכ"ו וקכ"ח ובפרשת לחדי חוות ע' קכ"ו וקכ"ח חשם קניהו וכך ישראל
תתיין בכתה תשובה לקדמי קב"ה בתבידו דלבא בתעבי'
לקבלי' וכלא בנין דכשחתין קדישין יבעון רחמי לקדמי קב"ה עלייהו
וקב"ה חייס על עלמא בניהון וע"ד תניכן דאי' לא"נ דחתבטר מהאי
עלמא לא תסתלק ולא תתחבר אכלהו עלמין דהא בכלהו עלמין תשתכח
יתיר מכחיובי וכן ע"ש. וכן שמות ע' כ"ו חשם קניהו מאר ליה
ותתן ידעין בנשרת דחיי מאר ליה ארי קבלת (ירמס קבלי) לי
לאו בשותא דילן על חיי לא יתקיימון בלעות יומא ע"כ. ומסיים
וח"כ שהקדמתי לך שבחיים עובדים ומתחדשים תמיד בסוד בשם רוח
נשמה לטעלה בחקום העליון לזה יש חיוב לייחד יחודי' וחשם קניהו
הנה חיתא במאתר פ' ברחשית ע' ס"ח קכ"ה ברח בחיים יהו"ה
דהוה שתא קדים דילי יו"ד בשית לבשית ודא נקרחת חדם
ומתפשט לכולי בט' כהורין וכו' ה' נקרחת בשיה וכו' וי"ו נקב' רוח וכו'
ה"ח תתקרי בשת וכו' ודוד נדול יו"ד ה"ח וח"ו ה"ח תתקרי חדם.
ותתפשט כהורי דילי לע"ב כהורין ודא הוה חזכון חדם וכו' ובתר כן
ירד הנוף שב' ויצר י' שהים חת החדם עפר מן החדמה מה חית בין
חדם לחדם הדי י' נקרח חדם ונופח נקרח חדם מה בין הוי לחיי
דלא נחתר דחקדי ובכדא חלהים חת החדם בצלמו הוח י' ובחתר

ובזה תבין מאתר פ' יתרו ע' קפ"ט ע"ם שכתב חשם קניהו וקב"ה כד ברח לי' לבר נש סדר בית כל דיוקנין דרזין עלחין ד
דלעילא וכל דיוקנין דרזין תתחין דעלמח דלתתח וכלא מתחקקין בבר נש דחיהו קחים בכלא חלהים וכו' ע"ש והוח ע"פ כתבי האר"י ז"ל שכל חדם מישראל מרמז על כל החילות וכו' וכל"ל בדף הקדוש לזה חית בסידור האר"י ז"ל סיכוון עמוד לעשות עמוד לכפת על החילות כי בכלם חלהים ברח ת' חדם החזו כשם לשם יהוה
ב' מוחות וכתבותיו לשם יהוה יהוה כ' זרועותיו
כשם לשם יהוה יהוה נוטח כשם לשם
יהוה יהוה יכוחותיו כשם לשם יהוה יהוה בריח כשם לשם
יהוה

ועטרה שלו כשם לשם יהוה תוכיו מרכבה לשם יו"ד ה"י וח"ו ה"י
וכן חוטם לשם ס"נ פיו מרכבה לשם ס"נ וכ"כ לתיון ני"
ס"ה עיניהן מרכבה עין ת' לשם יהו"ד יהו"ד יהו"ד יהו"ד ועין
שני כוח יו"ד ה"ח יו"ד ה"ח יו"ד ה"ח וח"ו יו"ד ה"ח וח"ו ה"ח בסוד
הכח יו' רוכב על ע"ב ק"ל ויכוין שהוח עשוי בשלם שהים. כי ת'
בשלשתח ל' נ' מוחותיו ה' סס ה' חבריס כ' זרועותיו וכ' רגליס
ונוף י' ביסוד בב' בעטרה וה' חכמותיו וכו' ע"כ וזהו ועשו לי מקדש
ושכנתי בתוכם:

מאתר מפתים ע' קפ"ח ולזה לחיתח בפרשת מפתים ע' קפ"ח בר שתח יחידח דחחתין
לעילח יחידאי ואיהו יו"ד ה"ח וח"ו ה"ח דכתיב כי חלק
יי' עמו וכתיב ואתם הדבקים בי"ה כשתח דח חיהו יתיר מכל
שאר שתחן ע"כ: ולזה תרחה במאתר פרשת ויחי פ' תכ"נ ול"ל
ויסב חזקיהו פניו חל הקיר סוי לחכסוי לחתקבל לנבי שכינתח דהח
לנבי חתר דח חב בנין דשכינתח כל כו כי דעלמין קיימין ב
בשתיהח יתן דלית ליה בוקבח חיהי שריח לנביה וכו'. לזה
התפלל דוד המלך ע"ה נר לרכי בחרן ונו' כדי לקייס כל"ל והחולך
ממקום לחקום כתיבן עליו חומר בא"ם שיבח עסס וחומר העקום
שהלך ומ"ם נס שרשיה לחומר מיבח"ם שיבח מה לי לחפשר לקייס חס
שיודע סוד התורה לכך התפלל דוד המלך ע"ה נל עיני וחביטה
בפלחות מתורתך: ודח דקחמר הזי ליעבח נל עיני מסוס דחיתח
במאתר פרשת חיי שרה ע' רכ"ה זה לשונו תוספתח חלן קריכן מאתר פ' חיי שרה ע' רכ"ה
הויכח שמעבח קלח מיתהכך חלח"ת וכו' ע"ש ועוד קון עס
קונית דאיכן שיבת' בחוריהון וכו' בפלין ולח קיימין לתיתחון חייבין
וכו'. חלן יתבב לן ומלן יתיב בחושבנהו ווי לן ווי
לחייהון ווי לרעבהון וכו' וכתב בזהרי חמה ה"ח דקחמר ושיבת' בחוריהון
ולח קחמר שיבת' בעיניהון משום דלית לסס עיניס וכו': וכיון
כן חיתח בפרשת בראשית ע' פ"ח כתמת עוד תזוכין דעיינין דחתיר
בהו ותבהן עיניהס מראות וכו'. ולזה חמר דוד נל עיני וחביט'
בפלחות מתורתך וזהו פי' חכסס עיניו בראשו.

הא דחזהיר מיחיר בכל יום עבין הקטורת בפ' וירח ע' רס"ח ר"ח מאתר פ' וירח
בכחב זכוכ חדש הויכח חולי בחורחח וערבית בי' בחלייהו ע' רס"ח עבין
חמיכח לי' ליחיל לי חר חלה דחעלי דבריית ח"ל קיים נזר הקב"ה קטורת
ועלל קמי' כל חינון חלכיח דיחבון לחדכרח חוכח דכר כם די
בעדכח דיחכרון בני חיכח קדבניח דעני חשה כתנור וכרוח לעבר
על כל חילח דשייח דחי ייעלון כמו בחרעח בכתי בכניות ובתי
חדבחות ויימרון בראשות בשבח ולבח עבייכח דקטורת בוסיין דהוו
לחו ליפראל דיתבטל חותכח חותיהו וכו': ע"ש ומבית שם מעשה
שהיה דבר בחיתח וכו'. שעטו חלח דחתר סתרח סתרח חוחילי לעיל
דהח דיכח דשתי' לח חתרי הכח דהח ידעי לבטלח פי' חולה חולה
קיימיתח חיתיכו לטעלה ולח תוריכו לחטה ובפ' ויקהל ע"פ"כ קטורת מאתר ויקהל
חיהו עבידו דיהב"ה דלייתלך חלה בטלחת לי' לם"ח בר קטורת ע' פ"ב
וכו': חלה דח נזריה קיימיתח קמי קב"ה דכל מחן דחסתכל וקרי בכל
יומח עובדח דקטורת יסתויב מכל חדכין דעלמין ומכל פנעין ביסין
ומהרהורח ביסח ומחותבתא וכו': ומיטרייך מיכוין בח חר"ם חי בכי נשח
קוי ידעי כחה בעלמה חיהו עובדח דקטורת כיה קב"ה קוי נטלי כל
חלה ומלה והוו סלקין לה בעטרה על דמיהו בכתיבה דדהבה ומחן
דחסתכלין בה בעי לחסתכלח בעובדח דקטורת ויכוין בה בכל יומח
חית ליה חולקח בהחי עלמין ובעלמח דחתי וכו'. בהחי עיר דלח
חדכר בכל יומח עובדח דקטורת דיכין דלעילח מריין כי ביתין לחדרכין
מלטין עלי' בנין דכתיב קטורת י"י תחויד לבני י"י יתיר מכל קרבניו

וחע"נ

ואע"ג דכלות יתיר מכלה וכו' מה בין גלות לעובדה דקטורת תלת גלות היינו תקונה לתתקפא מה דלתתריך קטרת עביד יתיר מתקן וקציר קצרין ועביד כהירו יתיר מכלה וכו' וכעיין לתעבר זוהמ' מעלמ' וכו' קטרת קדר קצירו כהיר כהירו תעבר זוהמ' ל' לתתב' כה' ה' לתתב' בו' ו' סליק ולתעטר בה' ה' לתתכיר כי' וכלא סליק רעות' לע"ם והוו כלה קצירו חד וכו' ורזא דשמ"קדים לתכיר ולתעטר בכל סטרין עלמין כלא בחדוה וכו' ובג"כ עובדה דקטרת לתטריך לתקדימ' לגלות' ושירין ותושבחן בנין דכל דא לא סליק ולא לתתקן ולא לתתקשר עד דלתתעבר זוהמ' בקדמית' וכו' ולבתר שירין ותושבחין וגלותין זכאין לימין ישראל בעלמ' דין ובעלמ' דלתי דהא לימין ידעין לתקכ"תקוכ' דלעיל ולתת' וכו' עד דלתקשר כלא כחדא בקשור' חד ע"כ וכו' ע"ש כי צורך הוא דאף תרגי' כיו"ב ויקרא ע' י"ו שיתריך בסוד י"ק כי כבר הארכתי שם לעיל דמקיים ואילין עשרה שמהן דקב"ה תקדי כהו ובלהו מתקשרין ל' בדא ביחוד עלים ואילנות כתרין קדישי' דלבא דהו לתתעודע בהו ואילנות שמי' והו' לימין וכד מתקשרין כלהו כחדא על דיוקא דקטור' כדין תקדי קטרת קטורת לתתקשרין כחדא ע"כ ובכתבי האר"י ז"ל כי שו"ת מכוני הקטורת הם עשר ניסוני קדושה על סור הסניפי החיצ' את הקליפות וים ניסון אחד שהוא סור הסיקוף ונודע כי סור הסיקוף הוא מבחון לימין בחלק לעשר ובקדש אחד ר"ל כי זה סור הסיקוף עם י' דסור הפכיהי הם י"ל מכוני הקטורת ובכאר שמותם בפסוק כי הנה קח לך סמים מיעוט סמים סגים והם ת"ת ונח נטף ושחלת וחלבונה הם הוד יסוד מלכות הרי חמש תתעונות כסדרן ולפי שהשיגון היחודין שהוא מלכות קדושה מועטת עילוד והקליפה נוהגת הם ולכן בחלבנה ריח רע אע"פי שהיא מפלג מכוני הקטורת ח"כ סמים הם חמש העליונים כדרך"ל והם כח"ג ח"ב ולבונה זכה היא סור הסיקוף כי ה הפכיהי בהכרח הוא שיונבל ונתון תוך הקליפה ולימון ואתכם הסיקוף הוא זך ותבוין כי"ל מכוני הקטורת בפסוק קח לך סמים כנ"ל ואומר בד בבד יהיה זה תבוין מתה שהודעתיך בעבין שק שהוא בת"ת ב"ם כד והוא עבין ובבא הכהן ידו כד וגו' ושו' סמים היו מוחין ג"ם ת"ת ואתה ככבסו בוחין הקדושה והוו י"ה כי כבר הודעתיך כי תרין מוחין דבוקה הם ב' שמות י"ה י"ה ואתה בכלהם הגרי כתר והפסוק יסוד וחלבנה מלכות והלבונה סור הסיקוף וזכו מריכין לקצר החלבנה שהיא מלכו עם הלבונה שהיא סור הסיקוף כדי שיחיר בה סור זה לתבהם וקציעה גבורה ושבלת ת"ת כי הו' קו התפארת ונוצץ ממנו עבבי' גורנו' ורגלי' וכשי' כעין שבולת בדד וכרכום בצח כי גם הוא יריח מעט קושט תבשיל קלופה ביכה קמון הוד והסיבם היתה י"ק מכוני כי הם כשבי שיהיה שתבדר מברזלי הו' מלכים חדר מתו בתרין לחוש שהם ז' תתעונות ועוד ב' לחודי שהם תבוכה וביכה ויש"ם ותבוכה וקודם הוא ב' לחודי ג"ם שבשם יהו"ד שהם גי' י"ה וכבר ידעת כי ב' לחודי הלו הם סוד ועיר ונקוד לחכם ד' לחודי שידדו למטה בסיקוף ו"ב הם י"ה כחכמה ו"ה ולבך תתיא כי לית הפנם עילה רק כגד ו"ב ולא בחכמה וביכה ע"ב ובזה תבין פי' יחתר הב"ל בעברת ונהמת וכל המחת כב"ל: ובזה תבין מה דחי בכידוד הארי"ז ל' לחר פטום הקטורת קודם לימון לחודין חלוקין מחודי' שם מ"ב לחבנית"ן וכו' כי לית בכתבי האר"י ז"ל לחכם קציהו כי הו מבדרי הלו החודי' מעט מעט להשלים חלקי לחודי' ולהעלות לע"ה וזהו סוד הכתוב שלם העלתה מ"ב שיעלו זו"ב למעלה בח"ו ז"ת בחכמה ומלכות בביכה וכו' ושחרי לתעלה ובתקני ח"ב מעט מעט ונם לחכמו התחתוני כי ועיר לחפן ומלכות תעלי מ"ב הם ב' חי' שבתקנו מהכלי' דוג"כ שידדו מיקום למטה ולמטה בכי"ב וכל זה כעשה על ידיהו וכו' וכפי גודל הכירור שיתברר ועולה מיתוסף כח לתעלה ויורד שפע תלתעלה ע"י יחוד העליוני להשפיע בתחתונים וע"י השבעה מוסיף כח בתחתוני לללקוט ולברר והבן זה היטב כי זהו סוד לחיותי שלם מ"ב בכל מקום בחותות ולא יוכלו להתברר כל תלו הכחי בין לחכמה ובין לביכה ובין דו"ה ומלכו' עד שיבא משיח בזה תבין סוד המוחין הבאים ג' וז"ב מלובשי' תוך ח"וכ כי שו הם ב' כוללי' שלם הם"ב ושל המוחין הם כיעט כוללי' כל החכמ' דזו ב' כללי' שו תלוי זו בזו כי לחחודי' לח"ו אם שהם לבושי המוחין הם הם סו"ם וזהו תקונ' ובדרכים יחודם מחבירו והו חיוב התפלות בכל יום ויום ולזן תפלת יום מוסיפה זולתו וכו' וכל זה כמשך עד בילת משיח ונמוקו כי כל מה שנפל מכל הבחי' שהם ז' מלכים ולחודי' דד' פרצופים ח"וב ים"ם ותבוב הלח הם י"ה בחי' לשר מהפסולת שהם בעשו הקליפו' ומה שלח כתבתי מהם עדיין והם בתוכי' תוך הי"ח קליפו' המזכרות הלח הם הי"ח סיעי הקטורת שהם תוכרת שבתוך הקליפו' וכו': ולכן מועיל

הקטורת לגויעת המנפש (ותבין בזה מה שכבר הארכתי י"ל יום שבין כלה לבבה וי"ח לחודי' ובמילא כמלכי יו"ד לחל"ף ני' שמ"ל כי לחזיונו הוא מכלן ותבין בזה ברכה מה שכבר הארכתי. ובחוור להבהי הא' ז"ל ובזה נכין הענין שם מ"ב שהוא לחבנית"ן והם בז"ח וכו': וכבר כתבתי לחלימו כי שם הם מ"ב הם ג"פ ל' כי כאותו לחעלות מעלה לת מה שלמטה ולכן בשם זה שבו נרמז מיתת ו' מלכים שהם בחיצ' לחפין ומלכות בהם כח הטעלה ובבירור מהם וכו' והנה שם לחבנית"ן הוא בחסד ולפי שמוכה התחילה ו' מלכים מיתתם לכן כל הו' נרמזו ביחד בו והוא לחבנית"ן כי לחבנ"י ת"ן כי לחבנ"י הוא שטן כדאיתא בהבהי רז"ל ההוא לחבנת דבי רב שהם הקליפות והוא כאו לחותיות ס שעטנז שגם בהם נרמזו כחי' ו' שטן עז והנה לחבנ"י ניתטריק י"ן והנה לחותיות לח"ג שהם ניתטריק ו' הם ו' מלכים דזעיר (ו') דחבנית"ן היא מלכות י' ואילת ושביעה י"ו שהוא מיעור רוחב ר"ל י"ו וכו' ולכן הו' מלכים שהם לחבנ"י כתבנו והוא ת"ן כי שבשברו כליהם ולחכם קר"ע שט"ן הוא נגד הנבואה ולפי שביטל חכמה וביכה כנזכר עד הנבואה לכן נרמז ביטל לחוריים בשם זה כי לית היה כתיבה ושבירה כאו הו' מלכים רק קדישא לבב כי נקדישו לחוריים ומוסרו מספרי וכו' . ועל ידי קדישא זו נמשכו ונתגלו הקליפות שהוא השטן ו"ם קר"ע שט"ן וכבר כתבתי כי חכמה וביכה כ' שמות הוי"ה דיודי"ן לחי"ה דיודי"ן שהם ניתטריק וכו"ר והוא בחי' פנים בפנים לך לחוריים לכן הכ' שמות הם ניתטריק תשכ"ח וכו': ולזה לחר פטום הקטורת נתיך לומר שם מ"ב הכ"ל לחבנית"ן וכו': וע"פ זה תבין פטום בדרשת ע' קק"ח זה לשונו ולבי לעילא פי' מלחר פה לבטלה נוקבא מעטלק הוות דכתיב כי יום נקם בלבי וכו' לב"י שם בן מ"ב לחבנית"ן קר"ע שט"ן ודא לבי למזרחי ודא לבי לעיניך נ"ב יב"ם דא מזיחיך כד"ה כסף בשמים נגדי וכו' בכל שמא כטיל נוקבא וכו' ללפי נלעיתי ודא הוא שמא דע"כ: והנה נקיט בלשונו לב"י שם מ"ב לחבנית"ן קר"ע שט"ן דא לבי למזרחי ודא לבי לעיניך נגד יב"ם דא מזיחיך נקט שני שמות הלו לחבל לפ"ד הוא סוד מובלא כי הקדמונו כי לין נוחל כא עד שיבדרו סוד ו' מלכים שמנו הכתובים בתיבת לחבנית"ן וד' לחודי' הכרמוז בשם קר"ע שט"ן ולזה נקיט הכי תרי ולבסוף מרמז מזיח נג"ד יב"ם דא מזיח ותבין בזה מידור ק"ם כי בתלת לחומרים שיש ישראל יי' שהינו יי' לחד ולבונן בסוד יחודי' סוד מוחין הב"ל כדי לבדר ולבך בכוונת שיש מלכות נקרא שם כי יש בה רמ"ח מוצין ושם ב"ן וכו' ולזה הסוד נרמז ג"כ סוד רמ"ח פיקודין בה' לחבנית"ן וד' יחודי יד התוקף יד הגדולה יד הרחמ' ניתט' מ"כ והוא מרמז ג"כ סוד הב"ל וכשם שחיתת ולבי לעילא לבטלה נוקבא מעטלק לב"י שם בן מ"ב לחבנית"ן קר"ע שט"ן וכו' כדאי' בפ' בכתם ע' תב"ו יד רמז בליל הש"ב נוקבא מחוכן ובנין דחיבי מסטר דיוקנא ומסט' דשמאלא נחלת בה בטיל קר"ה נוקבא מחוכן מיום הדומי' ואילך כוכרתין דחיבון מימלא ובזה לחר שמע ישראל ונו' לבו לחודים פ' ולהבבת שהוא נגד שם מ"ב לחבנית"ן ובהיות נחתר לבבי נלעיתי שם ע"ב לחודי' ויהיה לחם שהוא שבהן הוא ע"ב שהוכ"ל:

וקאמר שלח יהפוך חלוקו בלבישתו דחיתת בנתי לחזק ת"ח ס שמחזירין לבידיתו בטביעת עין זה מיובדק בחלוקו לחפכו כדרכו: לית' בכתבי האר"י ז"ל דע כי מלבוש בחדש הוא מן קדושה ולחוכם ע"י עבירות שחדש עושה נורם שיתלבש בקליפ' דהייבו חשמל שלו מתלבש בקליפה הנקראת נוג"ה (הייבו מה שכתבתי לעיל סביב לחוזן בטלית וכו') והנה בחי' שלבושי יש בחי' חור מיקוף בחזן כמובא כי יש חור פניהי בפני' בתוך הנוף ומלבושי מלבים סובב הנוף וחו"ב הם חורו' המיקפין המחזן המלבושי' ולחוכם לכל לבוש ולבוש יש חור מקיף וחין דבר שהוחה הקליפות כחו חור מקיף כי חין הקליפות נלחזות שם כי לכן הוא עומד מבחון חל המלבושים ע"כ: ולכך מזהיר שלח יהפך הפניהי לחזן כי בחזן עומד חור המיקף וזה כשומכך מכנים בפנים:

ושם וילך בכפיפו קומה כדחי' בנתי ח"ר יהושע ב"ל לחבור ליילך בקומה ונקיפה שב' חלח הארץ בכוחו וכלו דיוקן רגלי השכינה וכדחי' בנתי שלחו מתנן לירחו בן ע"ם שבעותמנן ושבל בדך שיקעייל שיף נפיק ונרים תדיר בהוריית' ולח מחזיק טיבות' לנפשי' וכדחי' בפ' תרומ' ע"ח ובפ' פקודי ע"י ז' כנזוכת דח לחת לי' לבר כם לחשבלח נרמיו בכל לשהוו לחיכו מוחכת דחורי' בי' וכח חוקמו לחבי לח דכח ובפ' חיי שרה וכן בפ' שלח לך ע' סי' ט וכתם לחיכו יחלן דחוצר נרמיים בהחי עלמות כתם הוח רב ועכלי בהחוח עלמות והכי פתח רב מתיבתח

מתן דליהו ועור ליהו רב מתן דליהו רב כתיב וניהו חיי סרב מיה דליהו תושבן רב כתיב כי שבה וניהו דשכינתך לועיר לי שבע דליהו תושבן ועיר תקבי לי' והכי לי' דכתיב שניים וכו' ע"ש עיין עוד בפ' מפטירים ע"פ על פסוק יי' לא נבה לבבי ולא רמו עיניי וכו' לא גבה לבבי לא"ג דלמה מלכות שלישית על שאר מלכיון ולא רמו עיניי בזוהר דלמה קיימת קרוב לגיי בלומית וכו' לי דוד מלכות לאחר הכי שאחר כניי עלמות שלא ע"כ וכתבתי האחר"י ז"ל ז"ל עגונה בני מתחל לרמוז למי שיש בו עגונה אין מתחל שולט ואין יכול לקטרג בו ושתיתי מהר"ח הלוי ז"ל שלכן כת זמורה לדוד יי' לא נבה לבבי וגו' בזמור קל"ח לרמוז ע"ז כי מי שאין בו נתוק אין מתחל שעגונה קלה שולט עליו ועוד שמעתי מאמו בירה דשתי כי שית לא תעדי כי שית לא תעדי הייכו מלכו שמיימי לאמו שתים לא תעדי כי קלה שלא יגרום החדש בעוונותיו שתחזו בו מתחל שעגונה קלה ע"ל דף ס"ט ע"ח :

פי' מאחר מפטירי ע"פ

וקאמר ויכסה רחמו כדתי' בגמ' רב סומק לא חזיל ד' לחזות בגלוי בהיכא דאחר שכיחא למעבד מרחמי כי ז"ל

פי' מאחר דברים ע"פי

כפ' דברי' ע"ב תפ"ו פתח ואחר החכם עיניו ברחמו וכי נתן אתר עיניו דבר בה חלה ברחמו דלמה בנופו דחסיק יתיר יכול בני עלמא חלה קרית הכי הוא דתנן לא יהלך אדם בגלוי הרחם ד' לחזות יו"ט דשכינת' על רחמו וכל חכם עיניו ותלוי ברישו לחזות בהחוא דשרי על רחמו וכך עיניו תיון לבדע דהחוא בהורת דחדליק על ריש לאטרך לאסתח בנין דנופא דבר בה לייהו פתילה ובהורת חדליק לעילא ושלוח מלכא מות ואחר ושיון על רחמך חל יחסר דהא בהורת דברחמו לאטרוך לאסתח ולייהון עובדין טבין וע"ד החכם עיניו ברחמו ע"כ ועיין כפ' ברחצית ע' קמ"ח קע"ב ת"ש בשלהובא לית תרין בהורין חד בהורת חוורת דכסיר (לייהו ת"ת) וחד בהורת חוכמי' לו תכלת וכו' ע"ש בתיכו' אלו"ה הא דתיכון חוורת דכסיר חוורת דכסיר ת"ת ולא חוכמה דכתיב ה' בחכמה יסד ארץ וגו' ומכל מקום אין לומר כן דהא בתיב ויהי בנסוע הארון ויאמר משה קומה ה' ויפצו אויביך וינוסו משנאיך מפניך ומקרא זה נאמר בשעת מלחמה ולא בשעת נסיעה ומשום הכי אמרי' בגמ' דמגילה פ' בני העיר ובמס' סופרים פ"ב ה"ב דאין קורין בתורה ובנביא ובכתובים אלא כתב אשורית ולשון הקודש ומשום הכי לא

שהיה תכיתה ונתן אתיבו ברוך תלבו ובינה ברזיו כב שבברוך וסוד תכת
ברזיות ס"ר דהיינו רחשית חכמה וסוד דעת ברזיו כו וסוד כתר ברזיו
ב"ך פסוטה כי כתיב לה ידעו עיט הוא שער החיצוי והוא כתר עליון
כמו כתקוני ז"ל שמתו מושך טפה העליונה העלם והכל בכלל ברוך
והוא דוגמת ברוך שבתפלה שפי בתקוני בי"ת תרין שביתת עלאה
ותתאה וכו לתה הוא חסד כי לחד שבתפלה השפע מכיבה ע"י חכמה
ובתגלה המקום נבוה בתגלה יותר בחסד כי שם מקום התחלות הגלוי
ולפיכך נקרא לתה וכדלתריין לתה כאן לעולם ומשם יורד השפע
לת"ת הנקר' יהו"ה ולח"כ שהיינו שהוא סוד שמש' נבורה הכולל ביחין
ויחין בו דכד אשתכחין רזא דתרין סטרין לקרי שהיינו ולין זה דומה
לשהי' כי הוא תרין סטרין ימין ושמאל לפ"ס שמאל לפיכך הוא
דין לכל כאן יש לותיות כ"ו והם כ' שמאל מנד הדין רזא דסיהרא
ו' מנד הת"ת שהוא רחמים ובאמת אתתלה שם לל שהוא רחמים ימין
ככלל בסוד כ' שהוא דין שמאל וסוד כ' שמאל ככלל בסוד (ו') שהוא
רחמים ימין וכו' והכה עד כאן סוד השפע היורד מלעילה להתברך
העולם הבעלם ולפיכך אמו לומרים לשר קדשו דרך בסתר בלוד
סתום ועולם זהו עולם בקודם לאצילות שבכיבה דוגמת ניון שבתלבות
(וסוד בקודת ניון בסוד חותם בתוך חותם) ולין תדות תלו עולים
דק עד מקום זה לבד ולח לעילה ממנו ומקום זה שעולי בו הוא בסוד
בתדבקות השביל העליון בתוכו ובקרוב לשר כמו שיסוד בקרוב לתטה
לשר כמ"ש מאשר שמנה לחמו כן עליות דלתי בקרוב לשר בסוד דעת
העליון הדבוק בה וזהו מלך העולם לשר ועם זה בתיישבו שני מאמרי
הסותרים זה לת זה בפי' לשר ולשר זה הוא לשר להיות ושני כתי' תלו
שהם בקודה לוגמית שבכיבה הנקר' עלמה דלתי ובסוד דעת העליון
שבחכמה הם קדושה ומוות כי דעת העליון כמשך מחכמה ועלמה
דלתי היא תמוה כמו שמלכות בקרוב' מנות המלך והוא לשר קדשו
במנות יו ומנו ומשך קדושה זו ומקום זו עד לתטה בקדש בתתון מנוה
תתבונה לזה במנות יו תרי תמוה עליונה ותתבונה וכל זה הוא הברכה
והמוה כי מנוה משך השפע מעולם הבעלם לכל ברכת הנהנין לין
לנו לומרים לת קדושה ולח מנוה כי לשר שבתברכו לתכות וחזרו
להוריד שפע מכיבה ולתטה לת הורידו שפע רק בסוד כיבה בדעת שהם
ולח בסוד עלמה דלתי שהוא בקודה לוגמית שבה תלת בסוד כיבה
עמהם אתיניכו' ולפיכך לנו לומרים בורת ברי ונו' שהוא כיבה דמקבלת
בתלת מפיהן בבריתה וז"ם בורת כי משם יורד לעולם היניקה וכו'
והנפן והעץ לו הלדמה בסוד עבו' שמלכות בקרוב נפן לו עץ לו לדמה
כי' מחזר פ' מקבלת בעשיי ע"כ והת לך מחזר פ' ○ עקב ע' תקי"ח רזא דרזין ל
עקב ע'תקיח לתיכון דיבעין חכמת' דמתריהון לתבבא רזא דברלתן בפקודי לורייתא'
ובכל הבתין וכסופין דהתי עלמה לתדקק ברכתן מעילה לתתא כך
ברכתן דכלות' דתיכון תקוכין דמתריהון מתתא לעילה ומעילה לתתא
ברכתן דלתו תיכון בלות' סלקא מתתא לעילה עד דמטו נו בהורת
דלת נהיר ומתערי לעילה בתוקפא דהורת בהורת דלת נהיר בהוות
ברכה ובלקא מתערו לעילה עד דמטו לברסי' עלמה מקורת דכל חיין
כדין נפקי מהוות מקור' עלמה ברכתן לחברין ומתערו תלין בתילין
ונפקי תלין לתלין ושריין ומתלן לרתא נדיק לתדקק לתתא וכך נתתין
מתברתן תבון ובכין וכל דרגין דלהון ורזא דתילין ברכתן לתתערא
מעילה לתתא ברזא דת ברוך דת רזא דמקורת עלמה מכלא לתדקק
ולתחסכא ולתכהרא כל בוכינין ותיהו ברוך תדיר דלת פסקין מיימו
ומתמן מירותת דתקרי עלמה דלתי (היינו ביכה) ותיהו קנה השתי לתיהו
בנין דלתית קנה כנוכית דת לתתא (כי מלכות היא נ"כ סוף קנה
השתים) ומי עלמה מתלה ותקרי תוף הכי ברוך וכו' ע"ם עד
דמסיים שם זכלן תיכון ישראל בעלמה דלתי ובעלמה דלתי כי תבין
בזה כל המיתר ובבאר לך מתלה דרך כללות ובדרך קרה והוא בחלת
ברוך תבונן להוות שביל דקיק המחבר חכמה ובינה לשר על ידו יורד
השפע לומיר כדי סיוכל לעלות ונבין עלי זו כלל גדול בכל מיני
עבודה להתפלה להשפיע שבי מיני שפע הת" נרין מיכלכלו מתלה שפע
העליון עד שיהיו רחוין ומוכני כדי לעלות ולחר שעלו ומקבלין שם

החיתיי הרחוי להם והכה מתלה תנו יורידין שפע העליון ברוך הנו'
לל לתת שהוא תסד בסוד לתה כהן לעולם ולח"כ לל הת"ת הנק'
יהו"ה ולח"כ לל הנבורה הנק' ללהינו וע"י קבלת השפע הוא יכולין
לעלות שלשתן לל הכיבה ולו נקרא' יולך כי לין יולך בלי עם והכה
הכיבה היא נקראת עולם ווהו העולם ועתה שעלו חיילת' ללי' נקרא'
מלך העולם ועתה שכבר עלו שם מקבלים שפע החיתיי הרחוי להם
וזהו לשר קדשנו כי לשר היא כיבה קדשנו בסוד ת"ת במנות שם
כנה סוד ומנו ביסוד ותשלים הברכה הוא בחיזה לוכן שיהי' הוא בת שלבו'
והכה עתה נכבר פעם לחרת דרך פרט הכה כוונתיכו לעלות התלבות
לל הכיבה שתקבל שפע והיא עולה ע"י נ' ידים המעלי' לותה שהם
חנ"ת בו"ה כנודע בסוד כתר חברוה שריט וכו' ולחי עולים זו"כ יחד
שביהם לל הכיבה ולח"כ הם יורדי' ומכיחי' שפע למטה לזון כל ה
העולמות (בסוד בבקר יאכל עד ולערב תחלק שלל) וע"כ
מתחלה תנו מעלי' ע"י שם מ"ב והוא כי כל יהו"ד יש שם מ"ב לותיות
שהם ד' פשוטות ו' לותיות המלוי וכ"ח לותיות מלוי המלוי הרי מ"כ
ולכן יורידין מ"כ הרחשון של הוי' דיו"ד רין ע"כ לל החסד לעלות
ומ"כ של ס"ג לל הנבורה ומ"כ השלישי הוי' דלחלפין לל ת"ת להעלותו
ונ' מיכי מ"כ ללו כרמו בחלת ברוך כי הכה נ' מ"כ ני קו"ו ונ' מלויי
מהשמות בלתי פשוטי שהם מ"ל ו"ט שהם ק"כ הרי קו"ו ק"כ הם
נ' ברוך ובחזור שלישית לבאר מתלה בחלת ברוך תבונן לחבר היסוד
של חכמה ביסוד של הכיבה ולהחשיך השפע ביחוד עליון ימן יסוד שלו
לל היסוד שהם והכה יסוד שלו נקרא ברוך והיסוד שלה נקרא ברכה
והכה היסוד חכמה נקרא שביל ויסוד כיבה נקרא כתיב · והכה
ידעת כי כל בחי' יחודי' ברכת הבבחי' וברכת המנות הוא יחוד חמוני'
העולמו' ואיתיתם שהם יחוד תדיר ולח פסיק לעליון וע"כ תלו שני
היסודות שלהם בראשו' בחלת ברוך כי שביהם לעולם בזיוג ולכן נקר'
זה השביל לל תתייחד לעילה ולח לתתא כי לעולם הוא ביחוד עם
הנתיב ולח לתתייחד אם הוא לעילה בחכמה או לתתא בבינה מרוב
חבורה עמה נם תכוין כי ברוך עם ד' לותיות ני' רלב והם כמנין ד'
הו"ות ע"ב ס"ג מ"ה ס"ן ר"לב וכולם מוסכים בשביל
העליון שבחכמה הנקרא ברוך ותכוין שים רל"ב לחבי' כמנין ברכה עם
ד' לותיות והם כי כולם כי אהי' דתלוי יו"ד ין ודלחלפין ולחכם לחי"ת
דה"ין לבדו לשר אם ביסוד דבינה הוא רל"ב בניוזו שים בשם זה כי
ק"ש כה נ' ניוזין ד"ו ד"י ו"ו כנודע ובלשר תחבר כל הל'
הה"ין כנ' ניוזי' יעלו בני קס"ח י"ב ך' נ' ר' תנייר לות א' בניוזי יו"ד
ני' י"ב ויהו"ד הרי קס"ח י"ב ך' נ' ר' תנייר לות א' בניוזי יו"ד
ותחלק נם הד' לב" ו"ו ויהו' ל"ב ובשלר עתה לותיות לף ביולת
ח"לף ועם ח"לף עמיתם פלח והוא בחי' שביל דקיק הנק' פלא דלא
לתיידע לל לעילה ולח לתתא שהוא הודית יחוד תדיר דלא פסיק
ולכן רזא השביל העליון הנק' פלא שהוא היסוד החכמה ביסוד הביכה
שהוא ח"לף ולח"י דהה"ין והרי כתבלר כי שם לחיה הוא נ' רל"ב
עם פלא הרי נשם ולחו הם בחי' וכ' היסוד של הביכה הנקרא נבורת
נשמים והכה נם הנשם נ"ב נ' שביל עם הכולל ומשם כשית יעשה וזהו
ולתה לתורת ידעתיך כש"ם ונם הוא נ' שב"יל לרמז כי היסוד של
החכמה הנק' שביל נגוו שם לעולם ולח פסיק יחודייהו ומתמן כחשר
תחבר בחי' פלא עם השביל עמהו העליון שהוא יסוד חכמה יהי' נ'
תנ"ה עם שני הכולל' ומכין לה"י דיו"ד רין והה"ין ול"פין וזהו להורות
לין בקשר זה בזה כי הפלח העליון נקשר ביסוד הביכה שהוא ח"לף
של לה"י דהה"ין נם לה"י דיו"ד רין דת"לפין והה"ין שהם ביסוד
הביכה ונקשרים עם השביל העליון דחכמה להורות על הקשר הנדול
והחיזון דלת פסיק כלל וכן כחשר תחבר כללות ד' שמות ע"ב ס"ג
מ"ה כ"ן שהם ני' ר"לב שבשביל העליון דחכמה עם נ' לה"י דיו"ד רין
דת"לפין דהה"ין שהם ביסוד הביכה והכה הם ז' שמות וכחשר תחבר
כללות ז' שמות חלו עם תנ"ה הנו' יהי' ני' כתיב שהוא יסוד הביכה
נקרא כתיב שים בו נ' שמות דלה"י ועם נ' מלויים עניוס ני' תנ"ה
ונקשרים בכללם עשיהם כללי ד' שמות ע"ב ס"ג מ"ה כ"ן שביסוד
החכמה וכל זה ני' כתיב הרי בתבלר היטב ענין שביל וכתיב הנו' בכל
מקום וחחר חשר המשכנו החדות הללו לל השביל וחל הכתיב העליוני
בחלת ברוך שהוא ני' נ"כ ברכה שהם השביל וכתיב לו נרוך שתחבר
כל זה בבחי' יחוד בכתיב שלה לבד שהוא היסוד (והוא בסוד ניון
שבתלבות) וחח"כ נרוך להמשיך השפע לל התלבות שבכיבה (והוא
בסוד ירושלים שבתלבות שנק' חותם בתוך חותם) ושתי בחי' תלו

נרמזים בתיבות אתה והוא שיכוין שהוא בר"ת אשר תבדל הודך והעזך כי יסוד חכמה נקרא רחם והיסוד שלה נקרא אשר (והוא תבין מאחר פ' ברחצית) ברחצית ע"ר ע"ר אשר היכלא טמיר ונגיו שריותי דרוש (ס"ת דברחצית) אשר רחם דנפיק מרחצית וכך אתתקן לבתר נקודה והיכלא כחדא (כי נקודה נקרא חכמה והיכא הוא היכלא) כדין ברחצי' כלילן בחדוה עלאה בחכמה לבתר אתחליף נון ההוא היכלא ואקרי בית (וכ"ל ע"פ מאחר פ' הכ"ל ע"ק כי כל מוקבל בית לוקדי) ונקודה עלאה אקרי רחם כלילן חדא בחדא ברוח דברחצית) ומשם נאחך ח"כ בעטרה של היסוד שבה הנקרא תכ"ה לפי שבשבה מ"ג שמות הם"ה היו"ד דין דה"לפין דה"רין כמ"ם שהם נ"י תכ"ה ו והכה כל השבע הוה הוא בחי' חסד שמותן הם חכמה ואחכם בעטרה היסוד שבה שם ס"ה נבורות שבקדושי' הודך וכל שו הם"ג אתקבצי' לח"כ ביסוד עטרה שלה וכל זה נרמז בחילת אות ת"ה לח"כ בחילת יהו"ד תבוין כי עתה יוצא השבע משם הן העטרה של הכיבה ולתוך ומשבעה עד ד' מקיפין על המוחין דו"ק הנקי שם יה"וד ום"ס אשר תבה הודך פסוקים כי הן העטרה דכיבה הנקי תכ"ה הודך כמ' משם כאשר ש' השמי' שהוא ושיר לפני הנקי שמים ע"כ והוא סוד מה שכבר התרכתי בתיקוני' ף' לחרי ע"ק'. ובפ' בשלח ע"נ"ח ואת הנחלי' לחרון מלי לחרון וזונה עלאה דחביבות' וכו' ע"ש ומה שאתר תבין מאחר פ' בשלח הכ"ל יהו"ה אדוניכם מ"ה לחיר שתך בכל החרן וכ"ל . ובזה תבין סוד פסוקים כי שלם נאחך בישבי' כי כאשר ירד הנשם והשלג הן השמי' ושמה לף יאוב כי אם הרוה את החרץ והולידה והצמיח' וגו' כן יהי' דברי חלה וגו' כי קדושה יאושעתי לבלי ומדקתי להנלות ולפ"ד תלוי נאולתיכו כזה כי סוד נשם הוא סוד הכ"ל וכ"ל נשם ני' שבול וכ"ל וסוד שלג הם ג' חל"ת הן הכשבשבי' כו"ק לחיר"ה אשר לחי"ה והכה נ"ק"ף ש"ק"ף הם ני' שלג ושמים הוא נקרא תפארת ישרא' ולזה קאמר כי כאשר ירד הנשם והשלג הן השמים וגו' והקמיהו כדין מטרוניתא' תתעטר בשלכא ושלטנות' דשאר עמין עכ"ו תתעבר מקמי מטרוניתא' וכדין זקפין כל לחיחון הה וזהו כי לו קדושה יאושעתי לבלי :

פסוקים כי כאשר ירד הנשם והשלג וגו' הם דברים נפלאים

ע"ל דף כ"ו ו

ומעם שים לבנין בברכה זו בסוד נטילת ידים כי בבר התרכתי לך סוד מאכלן דבר בם בתיכות והוא מבואר מתוך ג' מאמרים מאחר ח' פ' ברחצית ע"ר ע"ח מאכלן דבר בם לחמן מתרין דדרגין ורזין דלעילא ואית בי' בניחמן ואחוי' וכו' ע"ש ובפ' יתרו ע' קכ"ט ידין חלין דוכתין ורזין עלאין דשוי קד"ה בבר בם וסדר לן מאכלן לבר ולנו ובהשיג כף וכו' ובפ' חלה הדברים ע' תפ"ט מאכלן דבר בם יתבין ברזוי' של פולה וכו' ולזה אית' בשם סוטה פ"ק כל המוכל בנגע"י נעקר מן העולם ושם מביא בהת חלת מנדה כי פתח רזים לקיים בסוטו לאחר שכי אין מזווגין לו לאדם אשה חלה לפי מעשיו שב' כי לא יבוא שבט מרשע על גורל הצדיקים כי כבר התרכתי ע"פ מה דאי' בפ' ויצא ע"ש ויצא יעקב מבאר שבע סוטת דמתשב לאיכו בחר שבע ויעקב בחלל בהאי דמהימנות' כיון דאתדבק במהימנות' דת מאחרין לי לאתבלבל וכו' וילך חרנה סטר' דאתפ' ומכי תבת מבוא בפרשת בראשית דשתרין מנו תוקפא דשיהרת דיצחק נפקו מנו דוכרי' דאתברת חד בעינו קטירו בלילי דבר ומקפ וכו' דכורת תקדי' מאחל נוק' כלילא בנוי' תדיר כאה דאיהו בסטר דקדושה ס"ב בהזוה סטרא אחר' וכו' ע"כ וזה תבין מאחר שכתבתי לעיל במעשה ווכח שבשיכלא שביעא לאיך כותבו להפתי דוכרי' דאתברת בחשבי כל דבריו לא תקרב לפתח ביתה וזה תשה יוכיחנה כי כל בחי' לא יסובון ולעומת זה כתב בתת חיל מי יעלה וגו' עיין במאמרי דברים נפלאים' מעבין זה לזה קאמר כאן הין מזווגין לזה לאדם שלא לפי מעשיו וזהבית כי יבניה בסוף לא יוסף שבט מרשע על גורל הצדיקי' כי אחת בם כי תשת ע' שכב עיני ה' חל נדיקי' ת"ח כל חיגון כדיין דעלמא לעילא בין לסטרא דת ובין לסטרא דת וכו' ובתתר ד דשלטא הניא תשנחות דסטרין דקדושה לא תשנחת עלי' סטרא אחר' לא יקרב לנבי לעלמין ולא יכיל לדחיי' לי' אחתרי' בכלא וכו' וע"ד עיני יי' אל נדיקי' וכו' ע"כ ולזה קאמר לא יוסף שבט מרשע על גורל הצדיקי' והכה מאחרין ג"כ מבני חרס שים בהם נשות הרוח שהם כעובדי ע"ז שהם נלגול דסחיא וכאשר לבר התרכתי ע"פ מאחר פ' תצא וכך אית' בעלמא ערב רב חיגון בתתגשמא בהם והם הסולבי לאחר זנות ואחר נשות הרוח ולכן קאמר ריחו לגדע כאשר כי הם ע"ז בעניהן ובהויות שהכל תלוי בסוד כיצי להכרית לרשעי הללו לפני שיאחר גו יאחר שים בלאם

כח הוה ובאחכען דבר בם יש להם כלכח זה לזה קאמר כל המזלזל בנט"י נעקר מן העולם לזה קאמר בודוי פאחכו ביד וברגל ח"כ פנחמו בכל חלה ולזה קבעו זה הודוי בחות (כ') כי כבר הקדימו כי חות (כ') בפוסה כדי שלא יבקו מן השכיחה התנוכים וזה נרמז עוכות על ישראל :

והא דקאמר דוד שיתין נשמי הוה כאים אית' כפ' וינש ע' תכ"ו ח"ר יהוד לר' יוסי היה תניכת דוד מלכא הוה מתנחכם כסום ושיכת' ואיר היך קיים בפלנות לילה היה שיעורא הוה ושיכת' וכו' רוח דמלה דוד מלכא חי וקיים לעלם ולעלמי עלמין ונטיר דוד כל יומוי דלא יטעים טעמא דמות' בנין דשיכת' אך משתין בחית' ודוד בנין דוכתי' דלייהו חי לא כאים שלא שתין בשוי דעד שיתין נשמי חסר חד לייהו חי מתמן ולהלאה טעים טעם בר נש טעמא דמות' ושליט כי' רוח מסחכא וע"ד דוד מלכא הוה משפר שיעורא דלילה כנין דיתקיים בחייס דלא ישלוט כי' טעמא דמות' וכו' וכד אתפליג לילה הוה דוד מתקייס בתחי' בנין דכד אתפלג לילה כתרין קדישין אתער כי אית' כפ' כח ע"ם ו ויהי כחני הלילה בפלנות בתרלה בזמכח דלייהו שלטא ואתכחב וכל נימוסי' דלא תעביד בלילה בפלנות בתרלה ח אתעביד ע"כ עיין כפ' קדושי' ע' קכ"ב וסוד דוד הוא בסוד מלכות ולזה אית' בתקוני' דהא שכינת' כנלות ולית לכו מאן דיתער לנבה לרלה לנבי בעלה וכו' כנוונא דדוד דלאחר לה אתן שנת לעיני תנומה לעפעפי עד אתמא מקום לייי ואיהו הוה משתדל באוריית' לאחר לאית דאתוור בה ולא תטוש תורת אמך בעלה ע"כ ולזה כתבתי בכל נאחו' מאחר' דוי' וקדקר כל כני ע"ת קדקר כאת בם ד"ג ד"ג דג ני' דוד נם באחר כרן כאת כ"ם ני' ד' כאחן דוד הוא כי סוד דוד הוא מלכות עיין בשבח בקאי' באחות ס' לך לך ע' לך לך וע' רמ"ט ח"י חזקי' כל מאן דאשתדל בהאי ואחי לית לי' אולקא עאיר בעלמא דאתי מאי תעביד ח"ל הכי אולפנא דכל פלנות לילה כד קכ"ה אתעבר בנ"ש כל אינון בעיינין דשכינת' לאשתקיין יתיר מהאוא באל ואמאן באל קדושי' באל עבדיכם דלא פסיק לעלמין בשבוכל' הוות דקאים ואשתדל באוריית' כלילו ההוא באל אתדבק על ריסי' ואשקי לי' בנו לאינון בעיינין דנ"ש וכו' וזה תבין נע' מכסכת אשר קיימטו בלא עת כאר יסודם רב כאינן כר יאחן לאמר לבראכה אלו ת"ח שמקימטי' את עמיסם מסיכה על דכרי תורה בשב"ן הקב"ה בה מנלה לאן סוד האחד לעלמא שב' כאר יונק יסודם ע"כ כי ז"ל בפ' מאחר ע' קכ"ט ואקח את לבביכם את לאברהם מעבר הנהר ודאי מתיאת דאלה טיבו בנו עניד קב"ה ביעקב דאתרבי בהו באחבת' ועבוד לון רתיכת קדישת ואפיק לון מנו נהרה עלאה יקידת קדישת בוניכת וכו' היינו ביכח בסוד ונהר יוצא מעדן חכמה להשקו את הנן ת"ת והכה בהתחלת מאחר דאי' שם ת"ר יהודה לר' יוסי היה תניכת דוד מלכא הוה מתנחכם כסום דים לפעב"ד לכוון שחלו סניכם לאחרו בסוד הוה דוד כי אית' בסוד תיקון חנות כתבתי האר"י ז"ל כי הלה ביחוד חנות הוה יעקב ולזה לך רחל הנק' עקרת הבית לון לה יחוד ואחנם בכל חנות לילה היה נועלת ושותת אל הק"ב על מזבח בית המקדש כמ"ש קול ברמה נשמע רחל מבכה על בני' נם היה נותנת זמירות והודלת בכל לילה והו אלהים על דיוי לך כי בחל נקרא אלהים וכו' ולכן נריך אדם להשתתף עמה לבבות ולזמר בכל לילה על נלות השכינה וחרבן בית וחא"כ לעסוק בתורה וכו' הוא שאחר חנות לילה לקום להודות ע"כ וכפ' כ"ח ת"ך ואף דייהו מלא מיינא דאוריית' בר כם נריך להיהו אלים כמ"ש חים עם נבר אלים כמו ויהי יעקב שלם הכי נריך לאוהבי נשמת' אלי"ת' ולא יהא פנם דכל אחר בו יאחם לא יקרב לוף הכי אלם אלים כאוהבם כם עם י"ה לייהו מלא והשוך אלם ותמלא מלא לילית כך אית תתן י"ה והייכו כי יד על כם יה מלבי חוסבני וה' עמודא דאמצעיתא' מלא תן תרוייהו וכנ"ל בחי' עלי' לאדם דייהו שמא מפרש (היינו י"ה ו"ה ו"ו ה"א וכו"ל ואתם הדפקים בי"ד ה"א ו"ו ה"א) ע"כ והכה לזה אנו אומרים אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקוט אל כי הכה יהודך יהיחין ומשכאך כשאו כאש תאחרו לבבו ונבחידכם תנוי ולא יוכר שם ישראל ונו' כי כעבו לב יהיו עליך ברית יכרותו אהלי אדום וישמעאל שכם מואב ובחנ) וכו' כי הנה אית' בכתבי האר"י ז"ל מי יקום יעקב כי קטן הוא כי ב' אותיות דאשמורות הן כשם שיכוי אומנם ב' אחיות ג' כשם עלי' ויריקה והכל תלוי ע"י מעשה אתתומ' בסוד אנו לאחי על ישראל נאחותו ואין נאחה אלא בהאח והוא סוד מבחל בדרך ישתה בל כן ירים ראש כי ע"י נאל קדושים היה הכיבה מרים ז"ל ראשי ומעשה אות' ו' ס"ת מי יקום יעקב

בי מי שהיה הכיסא תקוס רחם יעקב כי עתה כיומי הגלות קטן הוא
ואין לזה הו רחם לכל לעתיד לגאל לו רחם ואו לא יקללו ו כי אני
י וז"ם לא יאמר עוד שמך יעקב כמורה על לשון עקב בלתי רחם כי
אם ישראל יהי שמך כי שרית עם ק"ם והנה שחיבך
תאמרי לאמים על דמי לך לא תהי בסוד כלם כי אז נגרם שחיבך
יהיון ומשכיך כשאו רחם רק אין לאפשר שיהי להם מתכשת לרחם אלא
לאחכו בקראי ישראל שהם אותיות לי רחם ולזה קאמר אמרו לכו ו
ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל וקאמר כי כעבד לב יחדיו ונו משר
דחי בתם פסחים פ' החמה ת"ר אומרי' מהי דכתיב נדקות פרזונו
בי נמי פסחים ישראל נדקה עשה הק"בה עם ישראל שפורס לבין האומות והיינו
לאמר הזה מיכאה לי' תניא חכן אומרים מכייכו דכתיב כאו כי עשת
חדשים יבא שם יהוה וכל ישראל עד הכרית כל זכר כאומר ואלו אכן
אותובי אותיבינן לאה שכי נבן ואל עבדיכן לבו מדי ואמיב לי מאוס
אלא ידעיתו היכי מעברו אלכיכו לבלהו ליתכהו גבייכו תכלו מה
דאיכא בגייכו הכו לך מלכות קטיעת ת"ל נפח דרמי בהה סלקיכן
ובהה כתיבין ע"כ ות"כ אין לאמר שם אומרי' לכו וכאחדם מנוי ואל
יכור שם ישראל ע"ז קאמר כי נשגו לב יחדיו עליך ברית יכרותו ונו
ז"ל יש לחוש לזה ודא שאמר המן יאבו אם אחד מכאר ומפורד בין כל
בי שאמר המן העמים שם דמוך לאבדם אלא שם אפחדי ת"ל לא יקדיל מלכות קטיעת
יאבו עם אחד ע"ו לאמר הרשע בכל מליכות מלכותך ת"ל לא יקדיל מלכות קטיעת
מפורד והא דקאמר כי הכה לוגיך יהמיון ונו' כי אית בחוף יום מכות וכאר יום
לבן נחליאל ול"ח בן עזרי' ור' יהושיע ור"ע מהלכין בדרך ושמעו קול
המולה של רומי מלא ושפריט מיל (טעם לפ"ך מיל הוא כי יש
ק"ך גרופי' אלהים ובעו"ה כי אלהים הוא בכאלתך הייכו שבכנסו בכל
גרופי' אלהים כי לזה אית' ויעבו אגל מסכה בחדרם כי תעש חד אחד
עבו כאכין יום ק"ך ק"ך מקטרין הייכו נגד ק"ך גרופי' שלי' יחד לאחר כאכין
אסכל הייכו בגירוף שם שלי' והו נ"כ פסוק בהחזיקו שלי' אחדי' מקדוב
בלו אשר לא שגרוס אלהותיכ' שלא היו משעבדי' כחזור לדברי הגמ'
בתחילה הם בוכי' ור"ע היה משחק וכו' שאחר הם כך לעשכרי רשעו
לעשות רצונו שלכ"ן שום פעם ת' הי עולין לירושלי' כיון שהגיעו להר
הבית ראו שועל שיצא מבית קדשי הקדשים בתחילה הם בוכי' אחרו
מקום שד בו והזר הקרב יומת עכשיו כתקיים בו על הר ציון שעמם
והכיב ר"ע לכך אני מסחק דכתיב ואעידה לי עדים נאמנים את אוריה
הכהן ואת זכריהו בן ברכיהו וכי מה ענין אוריה אצל זכריה אלא אוריה
בתקדם רחטון ומכריה בתקדם שכי אלא תלה בכתוב בכוותו של זכריה
בנבואתו של אוריה אוריה כתיב כאן בנבלכם ציון שדה תחרש וירושלי'
עיי' תהי והר הבית לבמות יער בוכרי כתיב עוד ישבו וקנים וקנות
בחכוכות ירושלים עד שלא נתקיים נבואתו של אוריה הייתי מתיירא
שמא לא תתקיים נבואתו של זכריה עכשיו שנתקיימה נבואתו של אוריה
בידוע שנבואתו של זכריה מתקיימת ובלשון הזה אחרו לו עקיבא ב
כאחתו עקיבא כאחתו ע"כ:

ובזה יתורץ מאמר בתלים ותי טוב ליישרא ואני כמעט נטו רגלי
מאמר בתלים לישרא טוב כלי שכבה אשורי כי קנאתי בהולליי שלום רשעים אראה
וכ"ל ואני כונע כל היום ואחשבה לדעת זאת עמל הוא בעיני (היינו
כ"ל מה דאי' כפ' כי תצא אית' תדבע אכפין לעשות קסם וכאן עושה
זאתן עמל רשו בעשות ולעשות מעשלם שאל ולזה קאמר שאל הוא בעיני
אלכל עד שבא אל מקדשי אל הייכו שיצא שועל מבית ק"ק ואכיכם אז
לאחרית והייכו נ"כ כי אית' בתדבע תרומה וזאת התרומה והב כסף
וכאומת ברזל לא כתיב כי ברזל נגד מלכות אדום כי מכולם יקבלו
מתנות חוץ מאדום שהרייכו בית המקדש ואמרו ערו ערו עד היסוד
בה ולסוד זה כתיב וכל כלי ברזל לא נמצא בהכנותו בית המקדש ולזה
קאמר עד שבא אל מקדשי אל הייכו שועלי חבית קדש קדשים אז
אלהיכה לאחרית וכ"ל שאמרו עקיבא כאחתו ברחטוכה שמעו קול
המולה של רומי ובאני שיצא שועל מבית ק"ק ונפח מיתה לכתיב וכל
כלי ברזל לא נמצא אלהיכה לאחרית והכה אחתו מוסרי אל דמי לך
אבל הלא כתיב תנו עוז לאלהים כי נעקה הכעברה ואין מוסיף לא הכה
בחרכו בסוד אלהים אל דמי לך ואית' כפ' אחתו ע' ינאי"כ ואתו
שמעכה יהודה אתון דשוי' ודאי. ל' לאחתי אלא חד מלכא דאתקשר
בשתי מכל בני עלמא דכתיב ובקשו את יי' אלהיהם ואת דוד מלכם
ואו הא דוד קשור בשתי בתים סכהדרין כפ' ד' מיתות דף כ"ו
בבי המנדף אינו חייב עד שיכרכו הכם ת"ר יהושיע בן קרחה בכל יום
לודקין את העדים בכבוי יכה יוסי את יוסי פי' רבי' כי יוסי בי פ"ן
אלא נקט יוסי בשתי אלהים ונלה כאן כפ' אינש שהכי אקראי ר' יהודא ור' יוסי שם

יחוד מוכלל הכתוב כפס עקיבא

תמרו בסוד דוד אין קם בפלגות לילה כי אז נאחר אלהים אל דמי לך
וכ"ל בכל פרטי ולזה תרגו רשב"י בזוהרא קדישא בשתי אלהי חלנו
שבשניהם כרמז כל סוד הכ"ל ואל תתמה על שמה שרמזתי בשמות
אלנו סוד הכ"ל רחם תרחם ביחוד ק' שהוא בסידור האר"י ז"ל אחר
שתפלה אם יש יכולת בידו לכוין יחוד זה ומועיל מאוד להשגת רוח
הקדש או לקשר עצמו עם בשתי לזיה ואכי פתחתי פה את ר"ע
לפי מה שכתאחר בספרי תשל"ב בשאר הקדושי' תשים כגד עיניך
יהוה"ר ליחדת קב"ה ושכינתי' בדחילו ורחימו י"ה עם ו"ה (והא דקאמר
בדחילו ורחימו י"ה כי אית' בפ' קדושי' ע' קס"ד י' ירחם ודא היכי
דעל ריש דבר בם ומיכה ייעול דחילו לכלבא דבר בם לחדחל מקב"ה וכו'
ק' להכהם על ריש דבר בם ומיכה עלאל רחימו דקב"ה וכו"ש ולזה
ע"ל דק עו שק
קאמר בדחילו ורחימו י"ה) וחת"כ תכוין יהוה אלהי
לייחדל עם בינה שמו אהי"ה ושכיסם יחד יאהחוי"חה
ויחדו ויורדי' מיין דכורין מן חכמה שהוא י"וד ה"י ו"ו ה"י וזה ע"י
כשזה לפשהה דר' עקיבא שעורכו בכתף שחלנו דפרמוף עקב דאלה
הכלה מי' על פס ותתקשר בחי' כשזה לבשזה שלי עמה ושכיסם יעורדו
מ"ד הללו ויעלו מיין כוקבין מביכה שהוא פס י"וד ה"י ו"ו ה"י וזה
ע"י כשזה ר"ש הכלה זה" ותקשר כשזה שלי עמה ושכיסם יעורדו
מ"ב הללו וחת"כ יכוין יהוה ועיר יתייחד כמלכות ארני ושכיסם
יחד יא"דונ"הי וירדו מ"ד הללו שהוא פס י"וד ה"י
ו"ו ה"י וזה ע"י רוח שלי עמה ותתקשר בחי' רוח שלי עמה
שהרוח בחה מן (ו') שבפס ושכיסם יעורכו מ"ד הללו ויעלו מ"ב
אחלכות שהוא פס י"וד ה"י ו"ו ה"י ע"י כפס דר"ש הכלה מ"ה שלי
הפס ותתקשר כפס עמו ושכיסם יעורדו מ"ב הללו ע"ב ולסוד זה כלע"ד
בקרית שמע עקיבא עק"ב י"ה לרחץ כי הי' בכתף שחלנו דפרמוף עקב
דאלה הכלה מי' שבפס ת"ה לרחץ כי לזה כתיב בשתי בשתי ר"ע כ"ף עלה
בחתבה בכפס בשלוש ויש בשלוש ב' שלימות לעילה ותתה וכאשר
לאחר עוד טעם שר"ע כתיב פעם בה' ופעם בם:

סימן ה' דיני כוונת הברכות

יבוין בברכות פי' הפלות כשיכיר הפס יכוין פי' קריאתו כאר"י
שהוא לאדון שכל ויכין בכתיבתו ביסו"ד שהוא פי' הוה ויהי
ע"כ והוא לשעב"ד שיכוין לסוד הכ"ל לאחר יחד כי אלהים קניהו בפ'
בראשית ע' ע"ב ואת תורת העולה היא העולה ב בראשי' ע' ע"ב
בגלות דשחרית היא בעולה לנביי בגלות דמוסף בכתה ריחין ובוסמין
דנן עדן דאיכי גן לאוריית' ונקאמר שעולה בכתה ריחין ובוסמין כי
ו"ל בפ' כדכריכ ע' תע"ד וכדין ונו שתנן ונקלין דאיכון נכרי קילח פי' אחאר
דילה כפיק דוקא דאיכא ריחא אבל היכלי בכתה אתגן בכתה בכוותין וכריחין דכרים ע' תנן
ובוסמין ואתי לנבה זכו' קריב לנבה וכו' וכאחוה דאיכון דשויה
אתכבית ואתעבידת בעקבתא בדיוקנה בשכירו דיפה ה' ב
כאלקאין ע"כ ולזה הסוד בקרקים ת"ח בזוכך הכל ת"ת בכיין חלה
בזוכיך ר"ל מי שרצוי לכבות שיהי' ה' כאלקאין הו הוא בסוד בן
פיוקד רני ואוריית' זהו חל תקרי בניך חלה פוכיך וכ"ל ועיי' בפ'
תרומה ע"ש רל"ג כיון דאמר כר בם ליתתבח וכו' ואתגזרין לאכלגלא לה תרומה ע' ילה
בתליסר מכילין וכו' ואיפון תליסר בוסמין עלאין וכו') הה"ד בן
נעול לאחוי כלה פתיחו דלה אתפתח חלה לנבי בעלה וכד ייתי
בעלה סדני שפתי תפתח דאיכי אחבח עלאה אתפתח לנבי בתרין
פומי קשוט וקבילת לי פתלין דרעיון הה"ד פתחלו פתח רחמי ויהיכו
אתכלכי יה"ד נחית לגבה ודא הוא דוד מאן יאי הרו"נח" דאיכו
אחבוקי דתרין לאתוקם זכ"ד גדול העוסק אאן יותר מן המכרך בוזכות
דאיכון תרין ברישי דכדיקיא לאכל כד אינון ברישי דאיכא כי אומר
לנביי אל תרחקו אחי אחי אחרוכי וכו' ע"ש ואת אמיכת אחי קרת
כגד הלשעים פסוק אל תרחקי וגו' כי סמוך זה מביא ג"כ כפ' חלם
הדברים ע' תכ"ד ואם"ש בזוהר דאיכא בדרת אחיכי אתכפי ואתעירת
גרש עד דלא אתתזיזת זוכל דיוקנה אלא ואילו לכלול חדא ואתי
אחי' וכו' ואחי' אומרה אחוכי וכו' כך כל אחי נבוכי כח וזכאי
קשוט בביכול עומין להאי דכר ואתכירת ואיר ואתעבידת ב
בדיוקנה כשפירו דילה וכו' מהו תבין שאחר רשב"י עד אחת ביקוש
דקיימ' דאר סוכה עת לעשות לה וכ"ל לכך אתכבו אחבי כרוחה מי' אחאר כאן
אלוגמין מסרין ורוחי וכו' בידין ורגלין כי אחרי דאחזה הוא כאל אתקבלו אחבי
בי כשרואה בוש אחזה לעשיתי' אוי אקטרג להחוא אחזה לכך אאר אלא כאל
נבוי אחל וכח אתקבלו לעשות אלאחה כגד הרשע בדי ליחל ואל מיחל אלא
אות דאי' ה' כאלקאין אלא לכאל כאה בעוסים אחרכתי כי נעקה הכע"י
ואין מוסיף לה כאר אחר ה' כי כל פ' פוכה לדרכו:

סימן ו' דין אשר יצר (ואלוה נשמה שנתת בי)

מיתיב מעשטי ע' קע"ב

חנה חיתת בפ' מעשטי ○ ע' קע"ב לית תיבת כגוונא דא בעבדו מתי הוה שלח בשעתא דשפיכת מן טיקלא ודהוה סט' בחירו דשים לה קב"ה וחתים לה בחד נוספקא דלכוש יקר ומילן לאיהו מתח קדישא דאקרי אלוה ודא איהו לכוש יקירא דמלכא פריס עלוי' וכדין איהי כגוונא דלא תתמסר' אלא לשירותא דמלכא לחוד ודא איהו דכתיב כי מיי שוא ישחדני ועל רוח דא כתיב לעם ככרי לא יתשול וגו' בעוד דלכוש יקר דמלכא בה ע"כ ח"כ לכוש הנשמה נקרא אלוה וכל זמן דלכוש הקודם אלבים לנשמה הוי כתיב לעם ככרי לא יתשול ומכלל הן שומע ח"ו לאו ·

מיתיב פ' לך לך ע' רכ"ב ויתביין דהי' פונמי' כוונת אלדרמכוסי' בלה וכו'

והכה איתת בפ' ○ לך לך ע' רכ"ב פתח לידך ואחד ומבשרי אחזה אלוה מיי ומבשרי ומעשמי וכעני' לי' אלא ומבשרי מתם ומיי היא דכתי' וכבשר קדם יעברו מעליך וכתיב והיית בריתי בבשרכם לדעית בכל ומכל דלתתבי' בר בם בהלי רשותא קדישא דהלי את מיכה חתי לקב"ה מתם ובמיית קדישא לתתחדא בי' לי אלא וכי דלא כטיר היי לות מה כתיב מיכאל יאלוה יהכדו דהא רשותא דקב"ה לא לתתטיר ע"כ ולכך כ כשחוטאים ח"ו כזכות אלו בעו"ה לבוש הקב"ה אלוה לתעביד מיני ואלו כיתן רשות לכל"ה ואעוד איתת בפ' ○ פנחס ע' תע"ח ישראל קדושי ובכורי לקב"ה מכל אומין דעלמא ס"ד קדש ישראל לי' וכו' וכנ"ד אומין עע"ו דאתמר ויאכלו את יעקב בכל פ"ה דעה תבל שיה' ע"כ הלא איתת בכ"ף קדושים תהיו כל מקום שאתה מוצא נדר ערוה אתה מוצא נדר קדושה וח"כ אם כסף נודרי ערוה בקרקעי קדש ואו בקרקעי קדש ישראל לה' ואוי על עע"ו דעה תבת עליהן לכבד אם ח"ו פונמי' בכרית אלו לתקרקעי קדש ואין להחזי עע"ו וכוזה תבין פסוקים בם להחזיקו שחכת עבית כסית ותעש אלוה עשהו כי איתת בפ' שלח לך סוף ע' שכ"ב כיון דהדה בר בם בהוה עלמת מה תועלת לי' לתת להוה שטן לשטנת' לי' ולא די דאפיק כשמת' וקטיל לי' ח"ל אי חסידא וכלה בלבוש דכיית קדישא כיון דהוה לבוש דה אתדחף ולא אתחזיב וע"ד אם טוב לי' מ"ט כגון דאתלבש בהוה לבוש יקר מיד לבושת דוכותת ועבידת דהוה שטן יתעבר מעלמת וכו' ע"ם תת ואנלי לך בעלה מתיית בכיכת דנוסף דבר בם ככי הוה רוח' מעם רוחת דקודשת כשמת' מנו לילכת דחיי וכו' בטרת לאחרת יהבת בשרת ומסטרת דילי' אתי' בשרת ולא מלה לאחרת וכו' רתיכין דרוח קודשת נרמין דלהן קיימין וע"ד תשיבו דנוסף נרמין וכנ"כ ועצמותיך יחלין וכשרת לה כתיב כי הכי וכל זמכת דבשרת דבסט' לאחרת קיימת בקיום' הוה שטן קיימת לאסטנת' אתתיבד בשרת לית לי' רשו לאסטנת דהה לית לי' על מה דיסתוך וע"ד כתיב יכול בשרו ע"כ וזהו פי' הכסיל תוכך בשרו והכה סם תרין נוסין בחדא לא יכלין לזיקם וכו' ע"ם והקדמנו כי לבוש הנשמה הוא אלוה ולזה קאמר קרא שחכת עבית כסית הרבה בשר עליך לו ויטש אלוה עשהו אחבת לבוש הנשמה ולזה אמר דוד לף בשרי ישכון לבטח כי איתת בפ' תרומה ע' ר"כ נופיהון דנדיקי' דלא אתהנון בהלי עלמת כתר הכתין דהוה קליפה תקיפת לאסטנא עלייהו רוח אסחבת כלל דהא לא אתתפו אכתרי' בהלי עלמת כלום ונופיהון דנדיקי' דלא אתענגי בהלי עלמת אתענוגי מזה ואעודתי אבתין ואתן הוה רוח אסחבת לא יכיל לאסטנת עלייהו דהא לא אתענגו מדילי כלום וכו' ע"ם ועיין בפ' פקודי ע"ת תו רוח אחר איתי בהלי על דקב"ה אתרך דנוסף בחייבי עלמי וכו' ע"ם ולזה אמר דוד לף בשרי ישכון לבטח כי לא בהבתי מהלי סטרת בישת דק סעורת מזוה וכל' · ולזה בתם כתובו דף ק"ד בשעת סטידתו של ר' זקף עשר תנבעותיו כלפי מעלה אמר רבם ע"ם גלוי וידוע לפניך אינעתי בעשר תנבעותי ולא נכנתי תפילו באחבע קטנה יהי רעון מלפניך מיכי' שלום בחנוחתי יהלה בת קול ואומרת שלום עליך ומוכן לפ"ד כל' והא דזקף עשר תנבעותיו תבין ע"ם מה שהתרכתי בסוד תנבעו' נם לכלול אלא פנם בתנבעו' וכל' וח"כ הוה יש להתבונן לילך אלו לומרי' תד נוסחת אלוה כשהה שבתת בי טהורה היא וכו' ואתה עתיד ליעלה ומכידור הלר"י ז"ל שמעי מסוד מ"כ והוא לפי מה שהתרכתי לעיל מאמר פ' ויחי ת"ת הוחיל ונלי קמיי קב"ה דבכי נפש יחוזון לאתי בתית בשתין לעלמין וכו' דיסתיים וכך בשמת' פלבת כדין לתעברת תיהוכת' דנוקב' לנבי דכורא וכדין נכנעין מיית ואתת לעילא וכו' דהא בשמת' דנדיקי' אסתלים הוה ה"כ כדין כ נבראתי הלא לתה עתיד ליעלה מתי לכוד מ נ ל קבל הלא כתיב

פי' יתרו ע' קכ"ט פי' מאמר ויקרא ע' י"ז

פי' מאמר תולדו' ע' שלב

טעם ת' רבתי כתיב תמים

פי' נח ע' פל שלמו לא בשקרא ולא בשבא וכו' לא יתן מן היסוב

פי' נח עמי התרנות לכם חיים ומשתי תרומה וכו'

מוד פסוק ואתם הדבקים כה' אלהיכם וכ"ל וזהו ימותו ולא בחכמה
כי ו"ל בפ' בראשית ע"ק ו' ישראל דסליק כי ו"ד ה"ו ו"ה ורוח
דאלה ישראל עלה במחשבה מחשבה תחשב תה' ובי' תעטה אתת קדישא
ע"כ ולזה קאמר ימותו ולא בחכמה כי חכמה הוא כ"ח ת"ה ונם חכמה
הוא מחשבה וזהו ולא בחכמת התורה וכפ' ויפצטיס ע' קפ"ח כי תקפה
עבד עברי שם שנים יעבוד ובשביעית ונו' כל הכורת קליס בדיוקא מתרומצטיו
בעלמא דדכורא וכל נוקבא קליס בדיוקא בעלמא דנוקבא בעוד רחיקו ב"ה קפ"ח
עבדא דקב"ה אתדבק בי' ובחיכון שם שנים קדמוטית תעקר נרעו'
מסולחני' לעקר לי' קב"ה מחיכון שם שנים דעלמא דדכורא וכו' :
ואתעבר בעלמא דנוקבא וכו' אתת שביעי' ובטלת לי' הי' וכלן
ולבלהה מעלמא דנוקבא לה בעה לקיימא בה וכו' ובפרקוטא כחית
לאתת ואתדבק בסטרא אחרא מכלן ולבלהה אתעקר מעלמא דדכורא
ומעלמא דנוקבא הי' לאתחזקא בחיכון עבדים דחיכון מסט' לחזקא ע"כ
והו שלמו מברכים בתחלה שלח עשקי עבד ואח"כ ברוך שלח עשקי
אלה כי דכורא קליס בסט' דדכורא לכן יתן דעתו שלח יברך ברכה
לבטלה ואו בשא"ב נורמי' עבדים משלו בכו פורק לון מידם ואח
דמדייק לה בעה לקיימא בה ובפורקנא דילה כי ליתה בפ' בקשתי
בסומו של פסוק לה אתחתי' ולא נשלתי' מ"ט בנין דאליהות דכפשתי
ביכייהו וכניכה כלהו חביבין נבחי הה"ד לכלותם לכלתם כתיב חסר
ו' בניכה לה אתחתי' וכו' דאסיים בנין הפיל כלה דכנוייהו ע"כ .
ולזה אסיים באתחר פ' כשלח ע' וכדין זקפין ריש כל דאתיהד
בה וזהו נ"כ אה דאי' בפ' פנחס ע' תע"ח זכאה ליהו מאן דאשתדל
בגלות' באורייתא ומזדמן לבשכינתי' לאוקיר לה בכל פקודין ולאסבל
בניכה כמה דוקאין כמה דאתאי לגרות בכלה דוקא עיי' בפ' ויפצטיס
ע' קע"ב קרית ק"ה להזות בפתח' זיל בדוך פלן וכו' לתיבת מחרי
דעלמא די לעלם לאכת יתיב כי ולא לאיכך לעלמא לאחרא דישתעבדון
בי ואחת מלוכלת בניהו וכו' כיון דאחזתת בשתי' כך בעל כרחה נחתת
(והו בעל כרחך לתה נוכר) וכו' ע"ש כי הכרית הוא ושם דאי בר
נש וכה בהאי עלמא ונטיר לה כדקא יאות האי הוא בר נש דקב"ה
לתרעי כי ואשתכח בכל יומא בפולי דילי' ואחר חזו ברת קדישא
דאית לי בההוא עלמא ע"ש והו ישרא לאחר כך לתתאחר וכשון זה תמוה
בפ' ויקרא ע' בתריכות והיה לחיל' מתעטר כי בההוא בר נש
ונקפת קמי מלכא ואמרה חמי כחי ברת לתיבת לקמן בחתי
ברת לתתברכת לקמן :

הלכות ציצית

סימן ח' דיני ציצית ועטיפתו

מאחר פ' שלח מיד לחר כטילת ידים יתעטף בציצית כדכתיב גדילי תעשה לך
לך ע' ש"לח כי תית' בפ' שלח לך ע" ש"לח וירלחי את יהושע כה"נ
אתי קל אחת דהוה קליס קמי אלהא ואתלבשת בלבושת מלוכלכין
עד דכרוז' נפיק ואמר הסירו את הבגדי' המוחי מעליו וכו' ת"ר יחק
כתיב ועומד לפני המלאך אתי לפני המלאך דהוי דאין דיכוי ההוא
דכתיב ואל תאמר לפני המלאך כי שגגה היא אתי קמ"ן דכל בר נש
דלא זכי בהאי עלמא לאתעטפא בטטופי דמצוה ולא תלבשת בלבושת
דמצוה (רלה שמדייק לאתעטף ולאתלבשת מכלן יש לדייק שלא די
בטלית שאולך לבית הכנסת הלא צריך לבוש של מצוה כל היום ואף
בלילה אית' שיהי' עלין ציצית ומביא לאי' מדוד מוה דאיתא בפ'
התכלת ובשעה שבכנס דוד לאדרן ואלה שמות אמר לו
מאליעזר אמרו אלא מצות כיון שנכתבו מילה שבכתבו בתישבה דעתו
ע"כ דמשמע מזה דגם בלילה הי' לבוש ציצית כחוב לדברי מאחר הכ"ל
כל עלייל בהאזה עלמא קליס בלבושי' דלא מצטריך וקליס
בדיוקא עלי' וכו' ע"ש ושלמא מלבה מוח ואחר בכל עת יהיו בגדיך
לבניס ולזה ליתא בכתבי האר"י ז"ל יכבד כשמתו בציציו כמובנים לה
מאחר פ' שתהי' טליתו לבנה וכפי כתכליתו וישתדל שיהי' של מיני רחלי דוקא
פתחם ע"י"ח וכל מי שאין לו ציצית בבגדו ח"ו כמחודה לשמים וכפ' פנחס ע' תי"ח
הטלית לבנה תיהו ליחוב' ומסט' דחסד ואתאחר לחל מלך יושב על כסא
רחמי' מתהפי בחסדיו' והוכן בחסד כסא חסד סליק ע"כ חולין וקדרין
דטלית ע"כ (והעבין כי החוליות הם כ"כ כי הפוחת לה יפחות מהשבע
ויהיוסיף לה יוסיף על ז' ו"ג ו"כ ד' פעמים י"ג הם כ"כ ויחזה קדרים
בכל כך הם עשרים ס"ה הם ע"כ) וכאה תבין נמ' בפ"ק דר"ה ויעבור
י' על פני חר' אלהא מקרא כתוב לי תעשה לאחורי מלמד ש
מציצית שהקב"ה כטלית נכור והרחה לשמש סדר תפלה וח"ל כל זמן
מישראל חוטרין לפני יעזו כסדר הזה ע"כ ויהיה מהרש"ל בשם ש
מקובלים ז"ל ציצית שהקב"ה בחותו טלית לבבה שציצית בה ייחזו

מאחר פ' שלח ע' ש"לח

ועליהם כתוב

מאחר פ' החזיקו ע' תק"ס

על עולם ע"כ ומזכן לפ"ד ולקחר הדרך להפריד החוטין זה מזה דאי'
בפ' שלח לך ע"ש לכ כתיב ועכשיו החרן ומירות שמיעבו נכי לנדיק ועכשיו
החרן דת כשך דציצית דליהוי כשך החרן ומירות שמיעבו חלין שאר חוטין
דנפקין ותלניין מאחר שלאה נו חילין שבילין חלין הנפקין מיחבמה
עלאה ע"כ ולזה ליתת בכתבי האר"י ז"ל צריך להפריד החוטין כל
חוט בפני עצמו כי הם ל"ב פתיבות חכמה וכל א' כתיב בפני עצמו ע"כ
ויש שם כוונה ח"ו ל' קודם שתתרך על טלית גדול יכוין לחכר חו"כ
י"ב וכותבין מוחין לזעיר אפין (ו') דשם יה"ו ואח"כ ו' שהוא
זעיר אפין מתנם למוקבא (ה') ושכה השלוב הוא כוה יה"ווה
והוא נ' ל"ב חוטין לכ' כתיבו' מכתה והוא ר"ת להתעטף בציצית
ע"כ ושסוד הזה הוא מה שכתב כתבתי לך בסוד מה דאי' בפ' לחרי ע'
ק"י בסוד ושהר יזרח מעלה להסקות את הנר עד סופו וכדין תתייהבו
ברכאין לכלהו עלמין ונם הוא סוד כיחור מאחר פ' החזיקו ע' תק"ס
וכך כהדין חלין לך ואם עלייהו וכו' ומכי' לתתן ברת' וכו' ושכה שם
מחזיר אתי ציצית לבגדי ושתים לאחריו כדי שיהי' מסובב בחוטין וכן
מה שכתב בפי' י' ל"ל וה"ה המלבושים שלו בגדות שלהם ושכתב
הוחיל ואין בכליהם עשוי' שיהיו שכיהם לבגדיהם ושכים לאחריהם
מכוונים זה כנגד זה שטוחי' מכל זה יוכח דאין יוצאין בטלית קטן לפ
לה בעבין זה לחבל מקרוב חדשים כאו אשר לה שערות לחבותיכו
הקדושים קצת עושין טלית קטן שתי ציצית מלבניו ושתי ציצית מן הצד
וקצת עושין שתי ציצית מלבניו בגד בדית ולבעותת זה שתי ציצית מ
מאחוריו אי ואו לה יצאו ידי חובת בחתיכה יתבלבו ושוברין בכל יום
על לה תצא שעושין ברכה לבטלה והולכים בלא מצות ובלע"ד כי זהו
בעו"ה בעת שמלא כדי לבטל ישראל מהמוה זו וזהו פי' בגמ' שתבלת
דף מ"ג ר' שעור בר נדוך והלא כל המטיל בלת ביומלי וכו' ופריך
ולדרש התרקח ומשני נוזרה משום קלא לחילן וכבר כתבתי מק"ל
נ' שמואל כי הלא ים ראי' מוכלא על סוד יחוד הכ"ל כי הלא הקדמוני
מה דאי' בפ' בראשית ע' קמ"ח בשלהוב' דשרגא לית בה תרין
כהורין חד כהורא חוורא דכהיר וחד כהורא תכלא וע"ז אמר רש"י כי רוח
דחכמת' ליהו יהו"ד יחוד קדישא ה' כתרהה דשמא קדישא ליהו
כהורא תכלא דאתאחד בי"ה דליהו כהור' חוורא וכו' ע"ש כי האדכתי
לעיל והכה סוד הזה הוא בציצית כדאי' בפ' פנחס לפם קניהו
והאי תכלת ליהו דיכא לד"י דיכא דשלכות דיכא ותרין נוונין
דשיתין בטלית חד חוור וחד תכלת דחמי ודיכא וכו' ועל תרין נוונין
דומיו דכתן מיאיתי קורין לת שמע בשחרי ומיכיר בין תכלת ללבן
וכו' יחודא קב"ה בלילי נוונין יה"ד ולדכי דחמי ודיכא ע"כ ומוד זה
כתב האדכתי בסוד יחוד זה וכיוצא כשאחריך בפ' ויקרא עשר ספירין
כתב שתיאתא יהו"ד דחמי עליון דכלא וכו' ומסיים עשירא לד"י
דיכא דשלכות' דיכא ע"כ ובחייט יהבית מתה העורה להיות בטלית ד'
כנפות כי המחשבה הוציא מן ת"ם וכו' ומשם יפרד וכי לד' רחשים
הם מכוה וכיוצא חסד וגבורה הם כנד ד' כנפות ע"כ וח"כ כין תבין
בשכלך הלא מכוה וחסד הם בקו ימין מנד אחד וכיוצא וגבורה מנד שמאל
והכה לעיל כתבתי שהציצית יהי' שליש נדיל ושני שליש ענף הם כנד
ה' חסדים שליש מכוסי' ושני שליש מנולי' ע"פ הכ"ל בזה יש לתרץ
פסוקים בתלים מיומור לה' וכשלמי שיחו ולחפלו קדעו ולא דמו ופי
רש"י וכשלמי בשביל לחשתי זו וכו' ושם ביומור הכ"ל כתיב קודם כל פי פסוקים
עשמותי תלחמרה יי מי כיוכה בפי' כ"ד בח"ח מכיח כי כתוב בהנאות בתלים ל"ה
מיימון כיודרש ש"ט יש בהח דכל עשמותי תלחמרה לח' דוד לפני הק' כך ע"ש בנלה
לחי יוצחך בכל לחברי וכו' ושם ידי שחלית בה לחי קושר תפלין של
יד ובה לחי לוחו ציצית בזמן ק"ש בחוה לחי יושים הציצית ככנד לבי
בזמן שחני קורח ק"ש וכו' מוכין דחי' שחוה לחחו הציצית ביד שחלית
ככנד לבו בזמן ק"ש ע"כ דקשה לפי זה חם מחייבו' יש לפסוקי שחחר
ובכלשי שיחו ולחפלו לחכל הכה לחיתת בפ"ק דע"ז ח"ר יוחנן וזה
רשב"י לח כי דוד רחוי לחותו מעשה דכתיב ולבי חלל בקרבי ופי' רש"י
יפה"ר חלל בקרבי וחין לו כח לפלוט בקרבי ולח עשה שלח כדי להרחות
תשובה ע"כ לחיתת בפ' יום הכפורים חר"י נדולה תשובה שדוחה לת
לח תעשה בתורה שב' בן ישלח חים לת לפתו והלכה מוחתו ולחיתה
לחים לחחר וח"כ היה תירוץ לדוד על מעשה בת שבע להרחות תשובה
וכ"ת מי יימר דתשובה מהכי כל כך כלמוד מדחתרינן דעשה דוחה לח
תעשה והכה בפ"ק דיכמות בחיט' דעלי' קחתר חלח מיבחא דכתיב
לח תלבש שעטנז וכתיב נדילים תעשה לך ודרשינן מיוכי' וכו' לחיתת
בפ' התכלת דף ל"ט ההוח נברח דחיכמי נלימת דכול' תכילת ונדילה
מינדל פ"ר"י כל הציצית היתי' נדיל ולח שייר בה ענף ח"ר יהי נלימת
ולח

ולא יהי תכלת רבה כד"א תהי גליות ויהי תכלת כתחי קל מיפלגי רבה סגיר כתיב גדיל וכתיב פתיל הו גדיל הו פתיל ורב סגיר לעולם פתיל בעינן והכא גדילים וכו' גדיל ופותליהו תעוכו ופירש רשי ופותליהו תעשה פתיל למטה ויוצא מן הגדיל לית אם ע"ח אחד רבה ס"מ קשר עליון דלוריתא דהי ס"ד דהכתן מהי לתצריך לאפרי סדין כציצית פשיטא תעוכף תפיפה לחת לימו תיכור תלת ס"מ דלוריתא ופירש רשי עביד ליה קשר כפופו שיקיים את הגדיל עד כאן: ואם כן אם הלכה כמ"ד גדיל ופתיל בעינן אם כן יש כלאים וללמוד דדרשינן סמוכים ועשה דוחה ל"ת ואם כן תשובה מהכי ואם כן יש תירוץ לחוד על מעשה בת שבע והכא הקדימו ובכר כתבתי שעשה שיחתו ציצית במקום החוה כי הציצית תרמיזים גם כן על ה"ת שנים מכוסים ושני שלשים הם תגולים לעומת זה יש ה' קדרין ושלים גדיל ושני שלשי עכף ואם כן מוכח דצריך גדיל ואם כן על כרחך עשה דוחה ל"ת ואם כן תשובה מהכי ושפיר קאמר דוד כל עמותיו תאתרכה כי מכח זה מוכח דשפיר עשיתי להרחות תשובה ואף על פי כן ובכלאי שחטו ונלמדנו:

מאחר פרשת עוד יש לומר טעם שפרשה ציצית ליפרש במקום זו ליתא מאחר בפרשת בראשית ע"ק ה כל מלן דקיים פקודת דלוריתא כילו לבים לפניתא וכו' לוקמוה בכסויין ציצית ותפילין כי היכ כסותה לבדה והיה שאלתו לעורו בתה יכבה ואם היה לאו שלמה כתה מלאכי חבלה דדפין לחבתריה כד"א כל דודפיה הציונה וכנ"ל מצלין והוה רחוס יכפר עון דת שמלל דליהו כחב ולא יפתית דת תפתית וכו': ואם גלותא סלקא בעטופת דמעה ותפילין על ריגלא ודרועא לתתר בהון ורחו כל עמי הארץ כי שם נ"י נקרא עליך ויראו ממך וכו': מיד כלהו ברחין וכו': ולכך בעו"ה הרשע זה מפיק לבטל מצוה גדולה כזה וביותר כל חילול השם מן פורסי כנפים שלומדים שלין להם ירחי ומטעים הדבר כי קל הוא להלבים טלית קטן כזה שהוא בתוח מלבושו לזה יסתקע הדבר זה וכבר השכימו אתי כל הנעוכים ונתנו חרם על זה וכל שלא ישמוע יהיה נכרת בחרם ומורין נדר יכבו כחב הלה תהלה מאחר בפרשת פתח ע' תע"ז לאחר קכ"ה לאשרין דלעילא מלן דאמלי בין יהא נבור בתורה ועשיר בחנות לא ייעול בהיכלא דת עד דיתחזן ביה סימנין וכנין דת לוקמוה מארי אתניתין שם הרב דומה למלאכי נבחות תורה יבקשו מעיהו (מכלן מוכח שלא ישמעו לפורשי כנפים) לומלן דיהא רשום בהלין סתכין בלבושין תקבלון מלותיה סיומא חדא דיהיב רשום בגלותיה בתכלת בכנפי מצוה ולהיכו דומה לרקיע דהיכו מטטרון דיוקנא דיליה תכלת שבציצית וכנין דת שיעור הלוקמוה רבנן כל שהקטן מתכסה בו רחשו ורובו והלי להיכו ובער קטן נוהג בם והלי להיכו נוהג בד' חיון מיכאל נבריאל נוריאל רפאל דהיכון ד' וכו' ע"ם:

פי' נמ' שיעור טלית שהקטן יתכסה בו ויוצא לחון ואין צריך לאחר לצוותו מ"ם בשלח ע' ק"ו מ"ם כי תצא ע' תקמ"ו

וכנגד קאמר כל שהקטן מתכסה ויוצא לצוק ואין צריך לאחר לצוותו וכו'. כי ליתיה במאחר פרשת בשלח ע' ק"ו זה לצוותו ויאמר אשה אל יהושע לאחלי ליהושע וכו' אלא אשה בחכמתה לתסכל וידע מלי אחת אחת לשמואל דקוה בחית מטטרון דלעילא לסייעה לעמלק לתתת (כי הקדימו לעיל מה דליתיה במאחר פרשת כי תצא ע' תקמ"ו ולעילא מעמלק שמואל ע"ל) לאחר אשה יעיר תשתכח וכו' בהוה לאחר לחקרי נער ודאי רוח עלאה יעיר תשתכח וכו' בהוה לאחר לחקרי נער ודאי רוח רוח דכתיב ויהושע בן נון נער נער ודאי לא יזוח מתוך האהל ההוא דלחקרי אהל בל יבחן מלמד דבכל יומא הוה יהיב מיניה תדירא דהאי נער דלעילא לא יזוח מתוך האהל ויהיב מיניה תדירא (והוה תבין מה שכתבתי לך לעיל דתכלת רומז על השכינה וגם כתבתי ע"פ מלחמות ה' רומז על מטטרון לכל הת והת ליתיה כאן שכתב לעיל) בנ"כ חזית אשה לשמואל כחית לסייעה לעמלק לאחר אשה ודאי האי נער לקבליה דשלים עליה לנחתא ליה וכו' ע"ם:

מ"ם לך לך ע' רכ"ה ומ"ם תרומ' ע' רל"ב פי' פסוק חס ו' לא יכבה בית שוח שקד שומר

ומאחר פרשת לך לך ע' רל"ה זה לשמואל אי לך לחרן שמלכך נער ודאי האי נער לקבליה דשלים עליה לנחתא ליה וכו' ע"ם: ומאחר פרשת לך לך ע' רל"ה זה לשמואל אי לך לחרן שמלכך נער ע"כ: ומאחר פרשת תרומה ע' רל"ב ז"ל שומר מה מלילה שומר לח מטטרון שומר ישראל ומזה שכאחר חס יהוד לא יכבה בית שוח שקד ע"ה וגו' ושוד בי"ת כבר התכבתי לך לעיל ע"ם: ושוד כתיב שומר לחרני יכוכד וגו' ע"כ: וכתבתי ז"ל בשוד חכוכה על שתכלה רגל מן השוק הם ברוחה יציבה שעיה וכו' ויטטרון שליט

ביניהה ע"כ: ולזה קאמר שיעור טלית כל שהקטן מתכסה בו ויוצא לצוק ואין צריך לאחר לצוותו ומוכן מאחר:

סימן י"ח זמן ציצית:

לילה לאו זמן ציצית ליתיה בכתבי האר"י ז"ל אין טלית וציצית בלילה כי הציצית בטלית הוא אור המקיף מכיכה לעוטיה לכבין הבקיאין בתורת יצחק הבקיאין מדת יום לך העולות מדת לילה אין מוקפת כי הטלית הוא סוד אור המקיף דעביד אכבין יו"ד ה"א וא"ו ה"א ' פעמים ניימטריא טל"ת עם הכולל ואור מקיף זה מגיע עד החזה ולכן שיעור הטלית עד החזה בנגד מקום יציאת הנוקבא (ולעולד זה ציצית שליט ושכי שלישי עכף כי אין החזה ולאחוריה שם אותיות בגלוי כי שם יום יסוד ביכה): והציצית הנוקבים תמכו שם סוד גלוי שערי דאריך לכפין המתגלים לתת תשלומין: נם תבוין כי הציצית שם ד' מוחין הנוקבין ושם מקיף דשיער לכפין ושם ד' אותיות חל"ף ה"י יו"ד יו"ד ה"י ו"ו חל"ף ה"י יו"ד יו"ד ה"ח וא"ו חל"ף ה"ה יו"ד יו"ד ה"ה ו"ו ניימטריה כתבן ציצי"ת בשערית קל"ו דיוק"ף נקדין יסוד שמתגו יוצא כאור: ומזה תבין שלא יפה עושין מי שהוא לובש על לבו ואינו נותנין טלית שחור על עטרה של טלית והוא רמז שאדת הדין פגעה בו לכבל חם ושלום לרמז במאן"ו כי הלה הוא אור המקיף מכיכה ושם אין שום שליטה וכדאיתא במאחר פרשת חקת ע' שנ"ג מטטרון דשכיכתא עלאה דליהו חדו כאתר דליהו שלטא והוא הקדוב לית רשו למטטרון לאחרא לשלטאה וכו' ומשמיים שם בכתבי האר"י ז"ל וכיון שזה המקיף שהם בציצית הם מובלעים ונתון תוך האור המקיף הנדול שהוא הטלית ועוד לפי שאור הטלית שהוא המקיף הוא אור מקיף הנדול והוא אור נדול ומוד: וע"כ אין הציצית נכריים בו אלא בשיום הטלית ע"כ: לזה שב ואל תעשה עדיף וכך הייתי נוהג לאחר פטירת אחי ואלמלא היקרה והחסיד כשאת' תנות בין לאמות לא שלאתי יד בטלית: והשם שלי טלית קטן צריך להיות מנוקד כזה יהוד ובטלית נדול הכתוב כזה יהוד יתכלכל בכל דעב בציצית לקיים מצוה ורחיתם אותו ויכוין כי בחשך קבוע בעיני רחל (בסוד עולמות שבירת' דלית בה עייכין להאיר בה כי ז"ל בסידור האר"י ז"ל בפרשת ציצית פרש"ו ובכ"י ויש בו נ' הויו"ת כל הוי"ה דעייכי"ת כ"ף בגולים

כזה

וכנגדם עיכי רחל ובשם חשך בסוד תכלת שבציצית ותכוין לתתן עיכי ועיר לכפין בה להאיר עיניהם: ולכן תקח הציצית בידך ו ותביט בהם וכו' ע"ש: וסוד עייכים כתבתי ע"ל: וכל זה מה שכתבתי בסוד ציצית כי הוא רק כוללה מן הים לכן הירחו לת' יהי זכיו מאוד מאוד:

סימן ב"ח הלכות תפלין בפרטות:

אחר שלבש טלית מעיין יניח תפלין: ליתיה בכתבי האר"י ז"ל זה לשונו בר"ח ובתקונים כי לבושי הבשתה נשתים על ידי טלית ותפלין שתי מלבושי עור ושער: והוא שאלתו לעורו ולכן צריך ללבוש טלית קודם שתניח תפלין ואחר כך תפלין שהוא רמז לעורו ע"כ ע"ש:

והנה ליתיה במאחר פרשת בשלח ע' רל"ח וכל"ב אפשר קשיהו פי' מאחר פרי בשעתא דאתי נפרה ואב לנביה מקדוכא בעי ליה לברכה במדבר ע' להקדוש ברוך הוא דליהו מהימנא עלאה לבתר דקא עאל לבי רל"ח וכל"ב כיניתה מעטר בעטופי תפכי בכסוי דציצית עאל ומדכי נרגיה בקדכיון בקדישיתא לבתר קביל עליה עול מלכות בקדושי דשבחא דוד דליהון סדוכא דעול מלכות וכו': לבתר סדורה דעלותא לקדרא לון כחדא ת"ח רוח דמלה חף על נב דעלותא תליא במלולא ודבורא דפומא כלא תליא בעקרא דעובדא בקדישיתא ולבתר בדבורא ובמלולא דפומא וכו' ולא יכלי כד נם עלותא עד דיתחזי עובדא בגויה כגווכא דעלותא בקדישיתא עובדא בשעתא

בשעת לכר כם קלים לדכלה נרשיה בקדימת לפתר יקבל עליו
כלי עול לדבוך בל ריעיה דאמה לכתר יתקבר קשורת ד
ליתורת דשימן תפלין יהו תפלין של ראש ושל יד ולפתקבל לון
כקשורת תרת כשעלת ושל לבל כתה דלוקמינת שעלני תלת
לראשי ויתיבו תמבקני ונו' וכתיב שימני כחותם על לבך כלותם על
זרועך ונו' ודל קות עובדת בקדימת בשעת לעלל כר כם לפי
כניעת ידכי נרמי בקדימת כקדכנין כתלולת דפותת לכתר
יקבל עליה כלי עול תלכות לפרשת על ריעת פריעו דאמה כ
כשכתי דדור תלכת כנוכת דעובדי דפרים על ריעיה ולכתר תפלה
של יד דלימו תפלה דמיומב לכתר תפלין דעל ריעת דכית תפלה
דיצומר ודל כנוכת דל עובדת כנוכת דלכורת ודלי כעובדת
ובתלולת עלי לעותת ותי פנים עובדת תלולת לת לזכות לתר דדרי
כיה ולזו לימו לעותת ותפנים דהוה כר כם לעילת ותת ולת עוד
שלת לכניכן לזכות עובד ודלי ולתלולת תלולת עליה ודל הוה לעותת
שלים ווי לית לכר כם דפנים לעותת עליי כותיב כי
תבלו לרחות פני ונו' דכל כעובדת ובתלולת תלית תלת ע"כ ותו
פי' כנת' הרוכה לקבל עליו עול תלכות זתים שליה דיק יפה
וישול ידיו ויניח תפלין: ולהכין כל זה לימת כתרי ז"ל כי
יש ד' עולמות עולם העזי' ויצירה ובריאה ואצילות ות"ל בעין פרישי:
הכה ענין פניניות ואכוכית העולמות הוא בחופן זה כי יש תעשה
ולכור. והנה ענין התעשה הוא בתפלה קודם הלכור ועל ידי תעשה
מתקנו ד' עולמות לכי"ע בתקונם עשתם ופי' פתקון הזה כי בזה
הקליפות לחזר הם כפל פנימיות כפל עולם ממה כתת חזו ונתדבקו
בקדושה כלילה ויכלו תשה כמודע כי לו זמן יניקתם ועתה כיום לכו
נריכים להצריך עלל יתת חזו כיום שכתת חזו כלילה וכל זה
נעשה על ידי תיקון המעשה: וזה ענינו בתחלה כוכל ידיו בשחרית
בקומו מיטתו ויכון להצריך ולסלק הקליפות מכחי' של עלם ה
פתחתונות של עולם העשיה: לחר כך יפנה ויבדוק בקניו ויוציא
הקליפות מן פנימיות ודרי בתקנו עלם פתחתונות דעשיה פנימיי'
עלמה וכו'. והנה בתקנו עלם לחדונות פנימיות וחיצוניות דעשיה
בכחי' חור פנימי עלמה שבשני חלקים ולחר כך על ידי ברכות
עלמה עשה על נטילת ידים ולחר יפר עשה כחי' הכל שהוא חור
פיקוף כמודע של כ' כחי': ולחר כך על ידי טלית קטן כ' כחי'
שהוא פנימי' דיצירה וטלית זה הקטן ילבש תחת המלבושים.

וטלית גדול הוא כנגד כחי' תחוניות ולכן
יעטה על כל המלבושים וכו': ועל ידו בתקנו עלם לחדונות דיצירה
פנימי' ותחוכו וכו': ועל ידי הברכות בתקנו חור הפיקוף של פניפס
לחר כך ע"י תפלה של יד בתקנו עלם לחדונות של הבריאה בכחי'
פתחונו' ועל ידי הברכה בתקן חור פיקוף: לחר כך על ידי התפלה
של ראש בתקנו עלם לחתונות דאצילות כחי' פתחונו' כי הפנימי' אין
נריך לתקן וכו': ונם חור פיקוף של פנימי' אין נריך לכרך עליה'
ויש חולקים בפוסקים ואומרים שנריך לברך על התפלה של ראש
להחשיך על ידיכו חור פיקוף ויש בידיכו כח להמציכו ע"כ.

ובזה תבין מה דאיתא בקדוש כתר"י ז"ל כשניעת לברוך שאמר
יקח בניעת בידו כי ברוך שאמר כנד יצירה בדכור וטלית
הוא עובדת דיצירה ויוכר חור שהוא בריאה לכך יעשה בתפלין של
יד ובשאר דתפלין של יד נריך להניח ביסיבה לכך ביוכר חור יתפלל
ביסיבה ותפלין של ראש יעשה בתפלה של העתידה שהוא כנד עולם
האצילות ע"כ: ומה שאול שרבותי מנכת שאר לת טוב בעיני שהטלית
נכור תניח תפלין ובניעת קודם ברוך שאמר פונעים כפל אלה
ועליהם כאמר בחזיכה יתהללו ונו': הלא מפורש שניה כ"י שאמר
ז"ל מתן לכת לבי כניעתת ולת ניעת כבגדו ותפלין בריעת ואחר
ואני ברוב חסדך אבת ביתך בריאתך אוכ מוראי: ובזה תבין מה
שאנו מתפללין ותן בנו כח על ידי תפלתינו להבריח הקליפות ולטהר
העולמות ולהעלות העולמות וכו':

והנה תניח כאמור הכ"ל בסוק שאני כחותם על זרועך לעניין
תפלין: ולאיתא כאמור פ' מצורע ע' ג' ופתח ואמר
שיאני כחותם על לבך ונו' שיאני כחותם בנסת ישראל לאמרה לת
לקב"ה שאני כחותם מתן הוא חותם לת הוא חותם דנוטריקון
דקשוט כחותם על לבך לת חותם תפלין דמוכח בהדיא בר כם על לבית
כחותם על זרועך לת יד כמה דמוכח בהדיא זרוע וכנסת ישראל
קאמר שאני כחותם כתפלין תפלין דרישת דאתי מכחת לכל נופת
וע"ד תפלין כורוע על לבב וכדלת לפתכת בר כם עלים כ. וכת

ת"פ מצורע ע' כ"ו

פי' מאחר פ' דכרי' ע' תכ"ד

תבין מה לאמר הכתוב פטורין מן התפלין ודאי ע"פ הנלה יש נ"כ טעם

על

על ידי המצות שלכן מקיימין בהנחת תפלין של ראש כנודע כי לית
דבר נעשה למעלה חלא על ידי מעשה התחתונים בעולם הזה ו"ק
קשה כשחול קנלה : וקנלה לחדי שיש בחותם על זרועך כי עזה
כמות אהבה : והרי כתיב קדימת תפלין של יד לשל ראש ולח"כ
על ידי ק"ש ותפלה כתיב מוחין לחדיים ועתה ביאור הכתוב מה
היה קבלתו ולחר דשניה דשני הם רומז לומר כי כתקבל הוא ב
בתיקון שנעשה בה כי אותה התקודה בכתר של ראש והיא עומדת
קשורה בזרוע שמאל ולו נכנס בה לחתו הרשיתו ונעשים שם התפלין
ת' בחיבות הלו פירוש הכתוב שהם דברי הקבודה שהיא לומרת כך
לפני יוצר בעבור שימני כחותם על לבך וגו' ובלחורה הוא ענין
קבלתו לומר כי כאשר הוא שימני כחותם על לבך וכחותם על
זרועך יש גם הלין תועלת לפי שהוא מתקבל בי ויתקן גם הוא
כמוני : וזהו שכתוב רשפיה "רשפי "חש "שלהבת "יה לשר ראשי
תיבות הלו ראש" וזהו בחי' אותה הקודה שהוא בחי' הכתר וראש
שלה ותהה בזרוע נבורה שלו שהוא חש וכעזית הוא לו רשפי חש
סיוכות משם וכעזית לו בחי' התפלין שלה שהם נקדים ש
שלהבת יה כי הם בחי' מוחין נימודים שלה שלהבית סיוחים הן
יה שהם חכמה ובינה הנקדים יה לשר משם כעזו השוחין והתפלין
ונם הסוחין פעמים שלה הם חכמה ובינה שהם הנקדים נם כן יה
ע"כ : ואיתיא בכתבי האר"י ז"ל בסוד ערב שבת לפם קציבו
ונפרש סוד שלהבת י"ה ותדע לך שם י"ה כעשה שלשבת בתוספ
וה כי י"ה יש בו ג' תלוחין יודי"ן הה"ן ללפי"ן ושלשתן ניעטריח

(י"אה"דו"נה"י) לחר כך תכה כ' לותיות י"ה ז' הנו בכל ג"
תלוחים יו"ד פעמים ה"י הרי ט' ויו"ד פעמים ה"ס הרי ו' יו"ד
פעמים ה"ח הרי ק"ך הרי ניעטרי' כת"ר וסוד הענין כי ג' י"ה ג' מוחין
ושם למעלה במקום כתר הקדקה שכל מוחין שלה שם בסוד י"ה לח"כ
בגרף כת"ר ג"ה הרי ניעטרי"ת עשי"ה שהוא לשת"י כי הו נקרא לשתינו
והנה עשי"ה ו"ן בניעטרי"ת שלהב"ת הרי לוך ושם י"ה יונה שלשלת
זו ע"כ : והנה לימת במחר פ' כשח ע' רס"ד תלת מוחי דהוו בזעיר
חפין ואשתכחו בתלת חללי דנולנלתא דרישא וחד מוחא שקיט על ע"ש ע' רס"ד
בוריתא דכליל כל תלת מוחי דלתתא מיניה אשתכחן כלילן שקילן שבר
חוור וכו' להלי זעיר לחפין לתלת מוחי דביה אשתכחן לדבא מוחי
דהלי זעיר לחפין בג"כ לחשתלשלו ד' ברשין דכתיבין בתפלין דלתכליל
בהו שחת קדישא וכו' ע"ם כי הם דבריס שעומדים ברומו של עול:
ואיתיא במחר פרשת ואתחנן ע' ת"ק תלת חללין לתתון דשיינין ע"פ ואתחנן
לתנלי' הם בנולנלתא דזעיר לחפין (כי לימת במחר פרשת ע' ת"ק
ופשטים ע"ש רט"ו זה לשאנו דקניא ברוח רישא דמלכא לתתקן בחסד ונבורה בהלי ריש תלין שבלי כיסין על דשיין דלהון כל שיכוכי ע' רט"ו
דתתחדן בהו עלאי ותתאי מלאי דמוחין ופ' מלאי דרחמי ושעשי
תלאיתא ורזי תורייתא וכו' וכלא כחיב מעתיק קדישא ע"כ : כי
הקדמנו לעיל כי חכמה ובינה מתרין ריעין כמשך חיותם כי חסד
דעתיק האתלבש שבתוך כתר הנקדה לחוכה דכיה לשיך חכמה
בנניו בעתיק שהוא (י') דשוחא קדישא לשר כתחלה היה נגנו בעתיק
בזה בחסד וכו' ונם מבוניכא דקדמיכתא שהיתה נמוה בעתיק
פנקא מוכיח חד כיונא ואחי כיונא לתנניו בבינה הם סוד הנבורות
המשבות הלי ונבורות דעתיק : והלו הכ' בחיבות שבחכמה
ובינה חוזרים נם הם לבדר בחלקים סנדיבים לל זעיר לחפין וכדין
נפיק חד נולנלתא ע"כ : ולזה רמחר כאן רישא דמלכא לתתקן
בחסד ונבורה וכו') ותניכן תלת מוחי לינון דסתימין בחיכון חללין
ומשרותא דמוחא עלאה סתימאה דעתיקא קדישא דשתכחו תרבא
מוחי בההוא זעיר לחפין וכו' ע"ם דברים נפלחים :

וכדי לבחר לך כל הכ"ל הימת בכתבי האר"י ז"ל כי המוחין
כשנשו מן יחוד חכמה ובינה וזכה יש בהם שלשה בחינות
פנימי' ומקיפין בחי' רחשונה בתחלה כשנשנו תרבא מוחין הלו
בתוך חכמה ובינה על ידי יחודם וכשחרו הלו התרבא מוחין בתוך
בינה בחי' מוחין פנימי' : בחי' שנית הוא כי כיון שהמוחין מאוחר
פנימיים היו יחבי' היחוד תלין מוחלת דדיקנא (והוא מה דחימת
במחר פרשת לחרי מות ע' קל"ט י"ד עם ס"ת לך לך תלי' חבורת מות ע' קל"ט
דלהון בחסד חלת בוחלת תלית חבורת דלהון) ולזה קחמר מבחי'
היחוד תלין מוחלת דדיקנא דעתיקא (כי לחת כוטל ה
קשבת מוחל חת הנקדת נוקב חסד יו"ד ה"י וי"ו ה"י ובינה מוחל
כ"ן הנקדת ונקב לל"ף ה"י יו"ד ה"י) לחר כך כתבי' לל מוחין
דחכמה ובינה ולזו מתרבה התרבא מוחין דחכמה ובינה ושוחין מוחין

לזעיר לחפין וכן עד"ז על ידי לותה ההתרה דמוחא קדישא כתוסף
בחלו המוחין פנימיים לזער עומדים בבינה ולו מתנוצץ לוכה בחוץ
להם שם המקומו ככנד הפנימי' וכעשה שם לור המקיף בחי' נ'
כי חשם כתבכה התרה עד לימה בכה"י דבינה והם נכנסי' תוך
פנימי' ותתלבשי' ועומדי' שם עד לחר שיחלו ומלדו ויצלו לחוץ :
ודע כי כל אלו הבחינות אין הכוונה שבעקרים חם ושלום רק
כי על ידי חבור ההתרה דמוחא קדישא כמו שנזכר לעיל כתוסף
בהם כח ומחירים למטה מעמה ושרשם נשחר קיים לעולם .
לך יש להבין כי הנשים הנקדים לחתבחת דחכמה ובינה אלו הם
שחינם בעקרים הם עצמם רק ההלרות שלהם בלבד לך התרין
עטרין הם עצמן יונחין וכחתכין כזעיר לחפין כי אלו הם נכוזים כ
בחכמה ובינה : (הייכו מה שכתב האר"י לך לעיל כמאמר ת"פ החזיקו ע'
פרשת החזיקו ע' תקם"ד בשוד בני בכורי ישרחל דמתקיים וכך כתרין תקם"ד
אלין חכמה ובינה עלייהו אקרון תפלין דרישא וכו' וכלא לחיד ת
מתניקין מקדישא תלין בחלת קדישא יקירין דכל יקירין ע"כ :
ונקחמר דאלו הם נכוזים בחכמה ובינה כי חכמה לקחה חצד דעתיק
ובינה לקחה נבורה דעתיק ונתנו לזעיר לנפין לפי לחין הם דרך
נביזה לכל לישו בחתבחת דלהון והם תרין מוחין דחקדיש ונבורות
(הייכו כאן שנכר לעיל חצד דעתיק ונבורה דעתיק) הנכללים
ונעשה מוח נ' והוא דעת לזעיר לנפין וכלחר כתלבשו תוך ה"י
בבינה טרם שירדו ובתלבשו תוך נולנלתא לזעיר לנפין כתוספ בהם
פחדת עצומה כי בהתרתם מבחוץ ה"י עצמה והלזיר שם בבחינת
לור המקיף שבו כי כאן שבהיותם למעלה תוך חכמה ובינה הם
בבחי' לוכות פנימים ומקיפים כך כללו' בנולנלתא לזעיר לנפין
בעשה מוח ג' הנקדת דעת והרי עתה הם נ' מוחין וכו' : ומשם
בי יש עתה שני מיני מקיפים על זעיר לנפין לחלד הוא בהיות
במוחין מתלבשין בה"י דבינה טרם שיכנסו בראש לזעיר לנפין .
בחלו חחר שנכנסו המוחין פלובשין בה"י וזה כלן יחד ככנסו תוך
בשני חחר שנכנסו המוחין פלובשין בה"י וזה כלן יחד ככנסו תוך
נולנלתא לזעיר לנפין כי הו חוזרו לשחת בבחי' לור המקיף .
ונה יש חילוק בין שני מקיפין הלו לחחרונים כי המקיף פרשון
מהם כיון שהוא עומד למעלה יותר לכן משם נעשה בחינת לור
המקיף לל נולנלתא דלמעלה וכו' - וחוסף על כולם וכו' . לכל
המקיף הנשי הוא לחר שנכנסו המוחין ונה"י בבינה תוך ראש
לזעיר לנפין וכו' זה נקרח לור המקיף של הפנים לזעיר לנפין :
ונה תבין בחדרת זוטח כי כן המוחין מכוינו נהיו
לנפוי וכו' :

ועתה יתבחר לך היטב כי כ"ח לוכרות שבתפלין הם כנגד
שם של חהי"ה ד' פרשיות הם כנגד שם יהו"ה ד' בתי' כנגד
שם חהי"ה והעיקוות כי כל בחי' לור מקיף ש' ו' כ' הם מכחי' שם חהי"ה
וכו' . ונהם נריך שיהיו נ' בחי' לתרונות בחלו תפלין הלו' הוא
בחי' לור המקיף הרחשון העליון היוצח מכה"י דבינה טרם ה
שתלבשת בראש לזעיר לנפין . והשביעי הוא בחי' המוחין פנימי'
לחר שנכנסו בתלת חללי נולנלתא לזעיר לנפין . והשלישית הוא
בחי' לור המקיף הכולט בהם . ונהם עיקר של תפלין הוא לור
המקיף הזה חשר בחוכו נרוך שיהיו בו בחי' שקדמו הלין והם
בחינות עצמו ולכן בחינה רחשונה של מקיף הרחשון הוא שם
חהי"ה כי כל חהי"ה הוא מקיף וחוכם שם בחקומו למעלה
מראש זעיר לנפין לי חשבח לכו לעשות תפלין כנד בחי' לוכם
לרוב העלמם חלינו בפני עצמם ולח נזכר רק עיקר מניחת כשחר
למעלה בסוד לור מקיף עליון ונם הם מתנלים ומחיריס למטה
במוחין פנימי' לחר שתלבשו בחלל דנולנלתא לזעיר לנפין .
ונה כנד לרבע מוחין פנימי' שהם יהיו הלו בתפלין יש בהם
לרבע פרשיות בתפלין החלו והם בחי' לרבע חותיות יהו"ד כי
המוחין הם בבחי' לרבע חותיות יהו"ד ולוכם חהי"ה הם מקיפין
וכנגד לור המקיף העליון למעלה הן המוחין פנימי' כתבתי כ
בפרשיות החלו כ"ח לוכרות שהם ניעוני לחורת לור המקיף
דמוחין פנימי' שהם בחי' הפרשיו' וישן הם מניחות ניעוני בהם בהיותם
למטה לכן הם בן שמות יהו"ה ולבחינת בבחי' לור מקיף ונה
חשבונם כ"ח לוכרות כמנין שם חהי"ה שהוא לור המקיף ונמלח
כי לור כ"ח לוכרות הוא יותר נדול הן לרבע פרשיות עלין :
לכן כלשון בבחי' שמות ולוכרות וכנגד בחי' הנ' שהוא לור המקיף

אחר מה כתיב בית תקוף אל החותן פניהים הוא כנד להיה לפנת
פיותיה תור תיקוף וכתי כי כל אלו ג' בתי תקופין אל ריש"ע דו"ח כולם
מיותים בתפילין בלבד שהוא תקוף עלין ופנימי ותקוף קטן וסם
בחי' להי"ה יהו"ה להי"ה (והכה ג' שמות הללו הם נימטריא חי"ם
ח"ם ה' עליכם יחיו) :

ועתה נבחר מי הוא הנורם אל בליעת החותן פניהים לנחת
לחוץ במקום החצח להיות סם תור תיקוף והוא כי ההוא
קונח דשערי דריש"ע דתיך תכפין מניע אל הדעת דועיר תכפין .
והוא הנורם בליעת אלו תפלין במוחא דועיר והוא כמה שבארנו
בשוד הדעת אל ועיר תכפין הכולל תרין עטרין בחי' תרין פרקין
עלאין דשבי דרועות והם נקראים ריש"ע דכתפין ואין פירוש ל
למשלה בתריך עצמו רק בחותו ריש"ע כתפין דיליה שבעזו בחיל
תרין עטרין דועיר תכפין הנקרא דעת אלו ובמוחא כי סיום קונח
דשערי דתריך הוא בנד תחור הדעת דועיר תכפין הוא הנ' שבו
הנקרא כתפין דתריך והכה בחיות תרין עטרין אלו מוחא פנימי
דדעת הוא הוא אחד לבד כלול מתרין עטרין לפי שהוא מלובש
ביסוד דכיה ועם הי' קונח דשערי הנורם אינח מהם תור התקוף
אל התפלין כחלק הדעת לעכים בסוד תור תיקוף והם שבי מוחין
אלא תרין אחרכין שהם חכמה וביכה דועיר תכפין ואלו הם ד' פ
פרצופות שבתפלין . וביאור הענין הוא זה כי הכה הסיה קונח דשערי
דריש"ע דתיך תכפין הוא יונח ונותח מן המוחא שתיתלה דתיך
תכפין הכתלבים תוך אלו תשערות כי הם כיון גמורות דקים חלולים
וביקום סיום השערות החלו שם הם פיות כל השערות ומשם יונח
בחינת מוחא שתיתלה דתיך תכפין לחוץ ובמוחא כי קוני שערי
דתיך תשר סיומם עד שפורח דיליה דתיך תכפין וכו' תשר שם
דריש"ע דועיר מתם שהוא מלביש את כולם ושם בנגד הדעת מלחוצין
בתקום עורף ושיר שם נונע קוני דשערי דתיך ושם הוא יסתיים
וחותם בחורת מוחא שתיתלה בתשבים דרך גמורות השערות הם
נגלים בסוף הלי קונח דשערי והם מתירים בעורף דועיר תכפין
בחחורי הדעת אלו תשר שם הוא תרין ריסין דכתפין דתריך שהם
תרין עטרין דדעת מכח חותם החורת הטמוחת היוצאין משם שהם
מוחא דתריך תכפין מכין ומבטשין במקום ההוא ועוברת בחורת
לפנים תוך המוחין דועיר תכפין ואז מתנוצצין חור המוחין פנימי'
דועיר תכפין בחצח דועיר תכפין שהוא בנד העורף תשר שם הכחת
קוני דשערי ויונחין שם בחורות בכחי' חור התקוף דתפלין וכו' .
נמצא כי בתחלה לא היו המוחין בהיותם בפנים רק ג' מוחין ועתה
על ידי החור שבתוסף בהם על ידי ההוא קונח דשערי דתריך
תכפין הנמשכי' נחלקו תרין עטרין ונעשו בחוץ שבי מוחין משא"כ
בהיותם בפנים ועתה נעשו ד' פרצופין בתפלין שהם ד' מוחין דועיר
תכפין : ואמנם למיות שאינם רק ג' בחי' ומי נרם להיות ד' ההוא
קוני דשערי דתריך תכפין לבן קאמר שם בחדרי כי ההוא מוחא
עלאה עם ג' מוחי דועיר תכפין ליכון ד' פרצופין : ובזה תבין למה
הוא ד' בתים בתפלין של ראש משא"כ בתפלה של יד כי כיון שאלו
הד' פרצופין הם ד' מוחין עלמין דועיר תכפין רק שבתלבשו תוך
הי"ה דביכה לבן גם הבתים היו ד' משא"כ במלכות ונמצא כי המוחין
יש בהן ב' בחי' הא' בחיות בכה"י הם ג' ונעשו ד' ולבן בתפלין של
ראש הוא שכי שיכין לחת של ד' ראשים ואחת של ג' ראשין :
ובזה תבין נמ' בשם מכחות דק כ"ה ו"ל ד' פרצופין שבתפלין
מעכבין זו את זו אלולי כתב ה' מעכבן דכתיב וכתבתם
כתיבה תמה ובתפלין כתיב הוי"ה והי"ו לטוטפות וכו' הוי"ה לחת
לפולן ע"כ הוי"ה לייקח רוצה לומר שם הוי"ה כי ד' פרצופין הם
מנד ד' אותיות הוי"ה וכנ"ל : וע"פ זה שכתבתי יתורץ גם כן נמ'
שם דק ל"ב ו"ל תנו רבנן לטוטפות כתיב הרי כאן ד' דברי רבי
רבי עקיבא אומר יהיו מרוך ט"ו בכתפי בתים פ"ת בתפרוקי
בתים וכו' . כל הנמ' לשר שם בענין זה כי כבר הזכרתי לעיל
בסוד תרוך תכפין כי תרוך תכפין היו רק ט' סעירות לבד כי
סוקבת לת בתגלית בו . ולזו הט' שבו הם סוד ט' היכלות הסוכ'
מאמר פרשת פקודי דלזו רומזין ולזו תיכין היכלין וכו' . והקדמנו
לעיל כי קוני דשערי דתריך תכפין חניע עד כתפי דועיר תכפין
ומכח זה נעשו ד' מוחין כי הדעת כחלק לעכים : ולזה קאמר רבי
עקיבא תיהו מרוך כי ט"ו בכתפי בתים והוא מוכן גם סוד כתפים
הזכרתי לעיל ע"ש :

והנה תבין חלק החוכיח תפלין קטנים הם הזכה לבטלה כי חיתא

ת"פ תרומה ע' רל"ד
ת"פ בראשית ע' קע"ה

°בחחר פרשת תרומה ע' רל"ד ז"ל לחתון ושורין מעלמות תתלה
לחתון רבבון מעלמות עלאה ע"כ ע"ש : ועין בחחר °פרשת
בראשית ע' קע"ה לחר רבי לעזר ע"ה קדמאי דחיין יומין סניחין
וכו' והשיב קדמאי רבוי שבן ואחיכו דיומין חיכן מאריך לכפין
ומיעוט דיומין ושבן חיכן מוסיף לפין ובנין דת בחברהם כתיב
חלה תולדות השמים והחרן בהבראם (בה') ועירח ע"כ ע"ש .

וכלן כתבתי שכמשך מן תריך תכפין : ונבי תפלין כתיב י' עליכם
יחיו : והו לחת חיות שכתבתי לעיל על הפסוק יחזקאל ולח בחכמה
ולח בתבונה התורה על כן הירח לת ה' יעשה חזוה כתקנה ולח
כחיב עליו יהו"ד עליכם יחיו . כי ז"ל בסידור ותבון כי להי"ה
יהו"ד להי"ה ב' חיי"ם סוד התפלין חיי השלך ותבון כי כיד יש"ק
ובראש ם"ח ב' ק"ם כתבן י"ד ה"י ו"ו ס"י י"ד ה"י ו"ו ה"י ו"ל
ה"ח ו"ו ה"ח ע"כ עוד כתבתי שהר"י ז"ל והכה נתבאר כי כל נורת
סיודי"ן תתלחן על חותיות שפ"ן חבר בתבתן בתפלין הם נורת ד' כוה
אח' כי לית אח' שהיה נורת (י' ו' י') ולית א' שהיה נורת ו"ל
ולפי שהתפלין של ראש הי' כיכה על ברית ע"כ הזהיר שבהן נורתן י"ל
ובזה תבין °נח' פ"ק דשבת דף י"ג ז"ל . תנח דבי רבי חלילו
מעשה בתלמיד אחד שעשה ברכה ובזיו תלמידי חכמים
ברכה ואת בחני יחיו ושיתה תשלח מוטלת תפלין ומחזרת בכתי
כנסיות וכו' ואומרת כתיב כי היא חוכך יחיך וגו' דלכחורה קשה
ליה נקט תפלין מכל הקדמתו כי תריכו יחי ושבי כח מצד תריך לכפין
ורמז כתיב נבי תפלין יי' עליכם יחיו ותפלין כמצבון מן תריך
לכפין ומי שיודע סוד זה של תריך לכפין לו ובכח לשיעור קומה
ובוכה לחריכות יומים ושנים והרואה שהוא מדקדק בשיעור תפלין :
בזה מובח שהיה יודע זה הסוד ואם כן היה קשה למה את בחני
יחיו לכך לת היה שנם בן חדם יכול להשיב לה וכדין דכרה החשה
כנ"ל .

בא"ח סימן ל"ב .

הלכה לעשה מסיכי סיכרון עליו שער וכו' . ובהגה שיהיה שער
של ענלים . תיתח °בחחר פרשת פקודי ע' תכ"ה זה
לשונו תח חזי להחי לתח דחיהו רוח מסחבח קב"ה יהיב ליה ס
סולטנח למיסלט בעלמח בכחה סטרין ויכול למקח וכו' ע"ש :
(כחשר הזכרתי לעיל בפסוק קץ היחים כי קץ שם לחשך ואחר כך
ואת רוח הטומחה חעביר מן הארץ) ובעינן למסתרת מיהיה דלת
יקטרג לן וכו' ובעינן נו רוח דתפלין לחנשתה חד שערה דענלת
דיסוק לכבר ואחחו דכח חוטח דשער' דת לת יסלח בר דהי כד
חתחבר דהיח שער' ואתעביד כשעורה חכל פחות מן דת לת ו
מסלח ושוח שערת בעי לאעלאה בנו קדושה דילן וכו' וכד חמי
ליה להשוח בר בם בקדושה עלאה ואזלקת דידיה משתתף כדין לת
יקטרג וכו' ע"ש כל המחבר . ונם רמה תרמה מה דחיתת במחבר
°פרשת ואתחנן בשעתא דבר בם חקדים בנשמת ואתה תפלין ת"פ ואתחנן
דרשיה ותפלין דרשיה קדישא דדרועא . (והכה דוק דקאמר
דרשיה קדישא דדרועא דייקו כי מלכות היא בסוד רשימו בלבד
בסוד נקודה וכנ"ל) ואתעטף בעטופי דמטה תערב כמוהה
דשיה דשמא קדישא תרכב מלחכן קדישין מזדווגין עיניה ואוזפי
לבי כנשתא ומכדי קמיה הכו יקר לדיוקנא דמלכא הכו יקר לכרכו
דמלכא וכו' : ראחח קדישא שריא על ריסיה תכריו ואמר ישראל
אחד הוא אלהינו וכו' ע"ש .

והנה דקאמר ישראל אחד הוא אלהינו וגו' כי אית °בפרק קמא
דברכות דף ו' זה לשונו . אמר רבי יצחק מכין שהקדוש
ברוך הוא מניח תפלין שנאמר נשבע ה' בימינו ובזרוע עזו וגו' .
ומכין שהתפלין הם עזו לישראל דכתיב ורחו כל עמי הארץ כי
שם י' נקרא עליך וגו' אלו תפלין שבראש אמר ליה רב נחמן בר
יצחק לרב חייא בר אבין הני תפלין דאתרי עלמא מה כתיב בהו
אמר ליה ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ וגו' תניא אחד בית
שאחר בתי אמרי כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים אליו הכא הכא תלמים

ת"פ פרחם ע' ת"ף

ותתך עליון ע"כ :

ובמאמר °פרשת פרחם ע' ת"ף תפלין דמתרי עלמא כתר
ומתי כיהו מתרי עלמא (יהו"ד) דתיהו (י') תכמה
(ה') בינה (ו') תפחרת כלול שית ספירן (ה') מלכות ובנין
לת מי כעמך ישראל ומתי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים
אליו (כי') תלמידו בכל קדישין תליו תרבע קדישי כלהו רשימין
(בכ') דלת (ל' י') דתיהו (י') ין (י' אה"ד ו"ה י')

פשרה עשרה הכף בשקל הקדש כ"מן כתי' בלילה מעשר ספירין מעיילת לתתת ומעשר ספירין מתתת לעילה וכו' : ע"ש וכבר הארכתי מה דאיתת שם ע' תמ"ח ואי איהו בר נש מ"ל עדות חלפין יהבין ליה כתב בשם יהוד כיהוד מעילת לתתת כל קבל כמו ח"ל מן קדוש כיהוד מעלמת דכורת דאיהו תפארת (ולזה איתת בפרשת משפטים ע' קפ"ח כתבתי לעיל כל דכורת קדיש בעלמת דכורת ובזה תבין מאמר זה עד נמירת על פי מאמ' פרש"כ ל' ע' תמ"ח דוק היטב כי חזיב שם שים להם דביקות ח' מ"י ספירות במלכות) מלך מוכתר בכתרת עלאה דבה יתלון בשכינתת דאיהו נפש יתירה יהוד רוח ואיהו כלילת ד' ספירתן מעילת לתתת כנוגית דת י' חכמה ה' בינה ו' כלילת שית ספירתן מיחסד עד יסוד ה' מלכות ב' מן כיהוד תלתיהו כתר על רישין ובנין דעלות העלות מוסלת ומוסיפה בהתי כתר ותתפשט בשם יהוד לית סולטנות למשתל ולכתף ולכל מיתן דילית וכו' : ע"ש שם כן יש כישראל שהוא בסוד מתרי עלעת כאמר ישראל אשר בך אתפאר אשר בך אתפאר ישראל כזה הקדוש ברוך הוא כותב בתפילין שלו כי תפלין נקראים בלשון פאר דאיתת במסכת ברכות דף י"ח ואי בשם סוכה דף כ"ה לעניין לחכל בסוכה שחייב בכל המצות חוץ מן התפלין שהרי נאמר בהן פאר שבאמר פאתר תכוס עליך ונאמר ליה ליחוקאל פאתר תכוס עליך וכו' : ע"ש ולזה נקרא ישראל מי הוא ישראל אשר בך אתפאר שהוא יודע בסוד תפלין שים בו כל המדות אלו לדם כזה יכול ללחוש מלחמת יהוד ואליו נאמר אשריך ישראל מי כמוך עם נושע אלו ואתה על במותימו תדרוך ואם ח"ו אי איהו בשמאל ישראל כלילו שרשוי שיהיו בסוד תפלין אלו אתיא כפרק אין דורשין שכיבה מה תומרת בלבי מרגלי בלבי מוראי רומה ליאמר כי אין לי תפלין לא בזרועי ולא בראשי וזה תבין מאמר ואתתכן ע' תקיד דתכיב בתר דמוחא תרבע בתר דלבא שרין כנין דאת קדישת עלאה דכתיב ורחו כל עמי הארץ כי שם בהו בנך דאיהו שתת קדישת עלאה דכתיב ורחו כל עמי הארץ כי שם י"י נקרא עלך וירחו ממך וכו' : ועיי' פרשת ברחשית ע"מ"ח מסוד תפילין ועל לדם כזה מכריזין הבו יקר לדיוקנא דמלכא קדישא כי הוא בסוד מוחי דעלמא וזה תבין למה נקראת דלת מכח תפילין כי התפילין הם סוד מוחין ולכך לעתן בסוד דורמיטא כמו ח"ו שיכה לאדר ליה אחר הגן הדשא ישמו עם ח' ישכו המלכות שלהם ולזה כתיב בלילה ההוא נדדה שכת המלך אחר כי תבחום כדאת שכת מלכו של עולם ולזה איתת שם ליהודים היתה אורה ויקר ונקראת חלו תפילין וכן הוא אומר ורחו כל עמי הארץ כי שם י"י נקרא עליך וירחו ממך ותכיית ר' אלעזר הו אלו תפלין שברחש ועיי' דברים כפלחים מסוד תפילין פרשת בכחם תל"ו תל"ז והטעם לזה כי הקדימו אחם קדישו כפ' שמע ע"ר"ו ובפ"ב גלות דישראל כלקח בנין דיפקא עיכוי ויסתחון בההוא חוורת דכתי' עור למה תישן ה' הקיצה עורה לאסתחלא בההוא חוורת רחמין על ישראל הקיצה למשבד נוקמין לאיכון דכפיין לון ע"כ . והת דאיתת בח"ח יתבור שלש תפירות בכל יד וחוט התפירה יהיה סביב מצבי דומות יש מי שאומר פ"כ תפירות אלו יהיה בחוט אחת כי ז"ל בכתבי האר"י ז"ל שיש לכוין בשל ראש כי"ב כנגד הוי"ה יהו"ד ה' בכל תפירה ובשל יד בכל תפירה ובכל יד פנים לירוק ה' משם אדנ"י ומצד אחור לירוק ב' עד שיושלם כ"ד לירופים ע"כ :

ולזה נאמר שיהיו י"ב תפירות וחוט ה' כי בכל לירוק אחד . ויהיה מסובב מצבי רומות שיהיו בשל יד כ"ד לירופי אדנ"י : ובזה תבין מה דאיתת במסכת ברכות דף ל' אמרי הוא יתי' שיהא רואה דהוה קא בדח טובא לאחר ונילו ברעדה כתיב לאחר ליה אחת תפילין מכאחת ע"כ . ובפ"ד יש לשאול . ולכך איתת בח"ח ולא יפית דעתו בכל כי בכתבי האר"י ז"ל כי עניין היסח הדעת נורם סילוק המוחין עליונים . ובגי' במסכת שבת דף י"ב לאחר רבה בר רב הונא חייב לדם למשמש בתפלין כל שעה ושעה ק"ו מפיקשאיקבו שלא הזכיר ש' לאחר תורה ויהיה עב מצחו תמיד ולא יפית דעתו ויקן שתפלין שים בהן חזכורת הרבה על ה' כמה וכמה ע"ב : ויהיה זהיר להניח תפלין של יד מיושב שהיא בסוד מלכות שהוא סוד יסיבה ותפלין של ראש מעומד דוקא : וקודם שיניח תפלין יכוין לחבר (י"ה) שהם חכמה ובינה לת"ת מקיפין בחי' תפלין (לו') ואחר כך המוקבת עולה ואחר כך ביכה יורדת לריחת הזעיר אנפין והשם הוא י"ה הו"ה ו"ן והיו"ד של "יד יהיה דבוק בתפלה של יד : כמבואר בתיקונים

במאמר פרשת פנחס ע' תל"ו ואת"ז כי שם יש דברים נפלאים מסוד תפלין: ואיתת ז"ל במאמר פרשת פנחס ע' ת"ף לחם קדישין בסידור פרשיות התפלין לחבל בעלמת דאתי הויו"ת בחמנא דלישנן (י"ה ו"ה) ובנין דת לאמר הנביא בזאת "יתהלל "המתהלל "בשכל "וידע אותי כי אני ה' ובנין דת לוקמוה מלרי מתניתין דאית בריישת לאתר לאכחא תרי תפלין והייגו תפלין דרש"י ודר"ת וכו' ע"ש ותמצא דברים נפלאים והוא מוכרח :

ואחר שלבש טלית ותפלין ילך לבית הכנסת : איתת במאמר פרשת בראשית ע' ל"ו זה לשונו ובפרק כדקש מערביה בעי לברכה למלרי ולמיעבל לבית הכנסת ולמסנד קמיה היכלא בדאילו סנגיא וכתר כן יכלי גלותא ויסב עיטא ין לבתן קדישין ד דכתיב ואני זאת בריתי אמר ד' אברהם בירתך דת יצחק וכו' : ולבתר כן יעול לבי כנישתא ויכלי גלותיה כדין כתיב ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר ונו' : וכסידור האר"י ז"ל בבוקר יאמר בהליכתו הביתי הולך לבית הכנסת לחבהם לחביבו שבא קדישת ליחדא שכינתת בדחילו ורחימו בשם כל ישראל כ בדרועת יחיצת דקב"ה וכו' : במנחה אתי לשון בדרועת שחילת : ובערבית יאמר בין תרין דרועין דקב"ה ע"כ : וכזיונא מפתח ביתו יכיח ידו על המזוזה ויאמר פסוק זה מנדול עוז שם יי' בו ירון נדיק ונשנב ה' : ואיתת בסידור האר"י ז"ל כי מזוז"ה נימטריה שדי ע"כ : ונם כי מלכות נקרא מלכות שמים שהוא הנאמר זה השער ליהוד ונו' : עיין במאמר פרשת בראשית ע' ל' ואתם קיימו עבוד תרעא חד מלין דבעי למיעבל לבני תרעא דאיכי קדמאה יעול וכו' : והכה שדי במלואו כוה אל"ף דל"ת נון יו"ד ניסטר' תרע"א כי זה הוא שער ליהו"ד ולכך צריך להיות מזוזה בסוף שלש כי עמידתה בסוף שלש : ופסוק זה מנדול עוז איתת במאמר פרש' בראשית ע' קי"ד ז"ל מנדול עוז וכו' דת מנדול דוד וכו' הכת ידיעה לבני מהימנותא ושם פריש רב מתיבתא מנדול עוז דת כנסת ישראל בו ירון נדיק ביה רעותיה דנדיק תדירת : והכה איתת במאמר פרשת ויקרא ע' י"ז תשיעאה אל שדי דאמר לעלמיה די הכת דסכוקה הוא וסכוקה דת אתי מן נדיק דאיהו יסוד עולם דאמר לעולם די עשירהא אלהי"ם הכת ביתי דמלכותא ביתי וכו' : ולסוד זה במזוזה כותבין שם שד"י לאחר יחד כאשר איתת במאמר פרשת פנחס ע' ת"ף ז"ל מזוזה ושם שדי נדיק ושכיבתת וכו' ע"ש

ועיין לעיל דף כ' :

ועיין במאמר פרשת ואתחנן ע' תק"נ ותק"ו פקודת דת למקבע מזוזה דמסיים וכך כד נח אתקין מזוזה לפתחים כך עיילת הוות יכה"ר והוות שידת בעל כרחייהו נטרי ליה ואמרי זה השער ליהוד עוד שם ע' תק"ו וע' תק"ט ועיין בפרק כמה מדליקין דף ל"ב ובירושלמי דעה סיימן רפ"ח ולסוד זה שכתבתי בסוד תפלין של יד מיושב ונם סוד מזוזה כי היא שער לכנסת לכל דבר שבקדושה ולפי מה שהרכתי לעיל דף שתין לך חדם שתין לו שעה תשר מכל זה כשבא לבית הכנסת יאמר בדרכי אתה עומדין דף ל' הוכיח"ח מלכות שמים . ולזה איתת בפרק תין עומדין דף ל' ל"ג תפללין דרשב"ג סדוכים היו שוכין שעה אחת וה אחר כך מתפללין ר"י יהושע כ"ל מאי קרא שר' שלום דרי יעקב יהלך :

בא"ח סי' מ"ו

כשיוצא מפתח ביתו לילך לבית הכנסת יאמר כי בי' מאחרות איתת בשחדם רק למשה נותן כח להדבקים הקדושי ולכך אמר משה והולך מהרה אל העדה ר"ל שיהיה רק ויעורר הדבקים הקדושי שבהיכל נונה מדתו של אהרן וכתי' וירץ בתוך הקהל כי בעת הוצאת ה' הפנים והקטרוג בירך הקדושה מתילה כי אלאך החות רק עם הדבקים שלו בקליפה לכן הוכיח אהרן לתת כח ותיות במרוצתו של דבקים שיתנברו כי יצא הקיף בח"ת ב"ש הוד לפי ש הפנים יהנית לעם מתילה יתנברו החיצונים ע"כ . ולזה איתת במסכ' ברכות ח"י חלבו אמר רב הוכח היונה מב"ה אל יבשיע פסיעה נשה לא יאחז אלא למיפק אבל למיעל מלוה למהדרה שב' נדדפה לדעת ה' . ועיין במאמר פקודי ע' תע"ח בעבין היכלו שמחריך שם המפי' ואילין מלאכי' דאקדמן חשלים ואיכין מניבי ומייבי ורומתי דרהטי לאנבא עלייהו דישראל משער עתיק ולאחר כהו קדמה ולנקמה לון כפום שעת בלה תהייכו וכו' לקבל רגיס אחרניס דרהטין לאכאשה להו וכו' ודא הוא הרגיס יאתו המופיס רגיס מסט' דת והגיס יום"ח וכניהון סייבי והעיר מוגן בהלה ושמחה :

לון כבוכה לי מקדמיי לגלין דסכה והעיר שושן שמיה ולי מקדמיי לגלין
דם"ח העיר שושן כבוכה והח חוקמיכה דבכלה קיימין לון לקבל גלין
ע"כ כי לית בית ע"ם לחברי ע' קב"ג עיר קטנה עיר ועירה עיר הקדש
מחת ע' קב"ג מיכה לב"ה ולח כתיבנה תבני בליעל שעומדי כיום פעמי לשום ולהיות
חובר חבר בדברי בטלי כי שם מבי כב' פקודי לון מרבעין כטלי דיכה
מבי וכות לגלגל להסי כשמת' דחכמת ובעי לשקה לבל חיכון דחפיקו
מפומייהו מלה דלח לגטריכה ומטפי פומייהו ושון מכדין לון דלח
תשתעון גלוחהן ומכריעין בכל חיכון רקיעין חודהרו בפלגיי' דליהו
כוסף וכו' ע"ין כפ' מפטיר ע"ר"י חודכין דמלכה: ויראו שיחי' משערים
לחמור כרחבי ע"ם ברחבי ע"ג ד"ה והוח קדמיח דחשתכח בבי כנסת' וחוכיך
עב ס"ל בכי כניסת' וכלה חולקה דחיהו קייעת בדרך דבדיקי' בהדי שכיחת
וכו' ע"ם וכתבי הלר"י ו"ל בבכים רחשון הוח מעולה ומשובח וקלי
בדרגה דחריך חי עלמין ע"כ: וכבר הלרכתי כי טעם שבקדה חי
עלמין משבי טעמי' כי בב' ריעין שלו יש ח"י שמות וכל"ל חשר בתלבשו
ית' בתלתין דעתיק יומין ודעת שהוח סוד הבשמה השורה על קדושת
דחוירה ומ"ש ח"ל עשו מתלבשו בכל הסבירות בתלתין דהיינו בחכמה
ובינה ובתפלרת ומלכות ולכך הבבים רחשון בסוד ח"ל: ובזה תבין
נעי פ"ק לדברי דף ח מה דחיתח בפ"ק דברכות דף ח' לחמרו לי לר' יוחנן לימה בבבל בבבים
תיזה לחמר למיטן ירבו יאיבים וימי בניבם על החדמה כתיב כיון דחמרי
ליה מקדימי ומחשבי לחמר הייבו דחבבי לה כי הלרכתי מה דחית' בחמ'
פ' ברחשית לחמלי הוו יומין קדמחין חיין יומין סגיחין כגון חדם דחי
תשר"ל ומש"ל רבוי שנין ולרייכו דיומין לימון מלריך לבפין וכו' גם
חיתח כי ח"ב נקרחים וקנים ולריך לבפין נקרח שתיקח דשתיקין
בסוד השיבה הגדולה מהוקה: והטעם כי לריך לבפין הוח תבלית
הרחשים ולית כי' דיבח בלל וח"ב יש בהם גלוי וטעט מיהד חל הדיבים
ונקרחים זקנים וטעיר לפין לחיות בחי' דיבים וגבורות המתגלי' בחית
בים יסיבח ושיבל' ופחה נבורין ומוסקין לתפשטו בו וכו' ומפי' קלמר
בשחירו לו לימה שב"י בשבל היינו שהם בסוד שבח דשבין תחה כיון
שחמרו שמקדימין לבי כנסת' חו קלי בדרגה דלריך לבפין וזהו לשבי
שיבה תקוס והדרת פני זקן וירחת מחלהיך בללל בפסוק הזה בל הנ'
שיבה וזקנה וירחה מחלהיך היינו במקום תפחרת ישרחל. כי בבר
כתבתי יהוד בשמים הבין בשמו כי שמי"ם הם ח"ם ומי"ם שמד ודין
כי חבד לגדיקים ודין לרשעים ולחית בח' דיבים וגבורות המתגלי' בחית
תפחרת ישרחל ולזה קלמר לפני שיבה תקום דח שתזכה לזור
בסבח סבין והדרת פני זקן במקום שיבה וזקנה היינו חכמה ובינה:
חמר ויקרח לחבל וירחת מחלהיך כי כלן כתנלו הדיבין והטעם כי בבר הלרכתי
ע' י"ו מה דחיתח בחמר ס' ויקרח ע' י"ו דחמר שבב שבין ולילן לימון
עשרה שמהן דבב"ה לקרי בהו ובלהו מתקשרן דח בדח ביחודל שלים
וכו'. ונס בחמר ס' לחרי חות ע' בב"ה בב לפיק עשרה כתרין
עטרין לעילה קדישין דחתעטר בהו ומתלבשח בהו לימון ושימון
ומ"ב בח ע' כסא בהוכח דחיחד בנומרל וכו' ע"ש: נס בחמר ס' בח ע"ג
ע"ג פלח העלות עניד שער שבילות וקרח לבתר מקור וכו': לזה לין
ומ"ם ויקבל קדושה פחות משערה. ובחמר ס' ויקבל ע' שם"ח לחתבללה בלה
ע' שם"ח בחדל בקשורה חדל ביחודל חדל עד לין סוף ע"ב: ועיין בחמר
ס"ם בח ע' ס' בל"ט על פסוק מדוע בחתי והח בעי דיבחתו שעשה בחמר
בל"ט חדל בבי בניבחתי ולל ייתבן בפסקי בפסקי בלה יתעבב שלימו ד
דשייבין ע"ב. וזהו מה דחיתח בחמר מנילה ז"ל לימה עיר נדולה
שים שה שערה בעלבין:

זקורם שיתחיל להתפלל יחמר בריבוי מוקבל עלי מצוה ואהבת
לרעך כמוך והריבוי לוהבה בל בן ישרחל בנפשי ובמחודי.

והטעם חיתח בחמר ס' ברחשית ע' קי"ג ח"ר יצחק בקושרת דפלגת
קסטירא שביח פי' בקשר המחלוקת קסטירא שהוח הסוטר בדי
לקייס דין שביח בין החולקים. ובחמר פרשת בי תשח ע' של"ג
יתו לקמיה דר"ש חמח בחבייהו סימן חמר עולו בני קדישין עולו
דחיינין דחלבח וכו' דחמר דבי חבח בל חילין חבריח דלח רחיימין
חילין בחילין חסתלקו מעלמח עד לח מטח מעלייהו וכו' ע"ש.
נח' מחמר ס' ויקרח ע' ט"ו קב"ה לקרי שלום ושמיה שלום ומתקשר
בלבם בשלום וכו' יו"ד מתקשר בג' קשרין וש"ד שלשלת לקרי בהני
שלשלת דמתקשר דח בדח וחס חם ושלום מחלוקת בישרחל חו
פוגמים בעקורם ואו שולט סמחל ויחילותיו בי הלח זה לעומת זה
עשה לחלוקים את שלום ועת מלחמה את לקרב ועת לרחק. עיין
בחמר ס' לחרי מות ע' ק"ג וק"ד על פסוק וחל יבח בשל את חל

ולו בכוכה לי מקדמיי לגלין דסכה והעיר שושן שמיה ולי מקדמיי לגלין
דם"ח העיר שושן כבוכה והח חוקמיכה דבכלה קיימין לון לקבל גלין
ע"כ כי לית בית ע"ם לחברי ע' קב"ג עיר קטנה עיר ועירה עיר הקדש
מחת ע' קב"ג מיכה לב"ה ולח כתיבנה תבני בליעל שעומדי כיום פעמי לשום ולהיות
חובר חבר בדברי בטלי כי שם מבי כב' פקודי לון מרבעין כטלי דיכה
מבי וכות לגלגל להסי כשמת' דחכמת ובעי לשקה לבל חיכון דחפיקו
מפומייהו מלה דלח לגטריכה ומטפי פומייהו ושון מכדין לון דלח
תשתעון גלוחהן ומכריעין בכל חיכון רקיעין חודהרו בפלגיי' דליהו
כוסף וכו' ע"ין כפ' מפטיר ע"ר"י חודכין דמלכה: ויראו שיחי' משערים
לחמור כרחבי ע"ם ברחבי ע"ג ד"ה והוח קדמיח דחשתכח בבי כנסת' וחוכיך
עב ס"ל בכי כניסת' וכלה חולקה דחיהו קייעת בדרך דבדיקי' בהדי שכיחת
וכו' ע"ם וכתבי הלר"י ו"ל בבכים רחשון הוח מעולה ומשובח וקלי
בדרגה דחריך חי עלמין ע"כ: וכבר הלרכתי כי טעם שבקדה חי
עלמין משבי טעמי' כי בב' ריעין שלו יש ח"י שמות וכל"ל חשר בתלבשו
ית' בתלתין דעתיק יומין ודעת שהוח סוד הבשמה השורה על קדושת
דחוירה ומ"ש ח"ל עשו מתלבשו בכל הסבירות בתלתין דהיינו בחכמה
ובינה ובתפלרת ומלכות ולכך הבבים רחשון בסוד ח"ל: ובזה תבין
נעי פ"ק לדברי דף ח מה דחיתח בפ"ק דברכות דף ח' לחמרו לי לר' יוחנן לימה בבבל בבבים
תיזה לחמר למיטן ירבו יאיבים וימי בניבם על החדמה כתיב כיון דחמרי
ליה מקדימי ומחשבי לחמר הייבו דחבבי לה כי הלרכתי מה דחית' בחמ'
פ' ברחשית לחמלי הוו יומין קדמחין חיין יומין סגיחין כגון חדם דחי
תשר"ל ומש"ל רבוי שנין ולרייכו דיומין לימון מלריך לבפין וכו' גם
חיתח כי ח"ב נקרחים וקנים ולריך לבפין נקרח שתיקח דשתיקין
בסוד השיבה הגדולה מהוקה: והטעם כי לריך לבפין הוח תבלית
הרחשים ולית כי' דיבח בלל וח"ב יש בהם גלוי וטעט מיהד חל הדיבים
ונקרחים זקנים וטעיר לפין לחיות בחי' דיבים וגבורות המתגלי' בחית
בים יסיבח ושיבל' ופחה נבורין ומוסקין לתפשטו בו וכו' ומפי' קלמר
בשחירו לו לימה שב"י בשבל היינו שהם בסוד שבח דשבין תחה כיון
שחמרו שמקדימין לבי כנסת' חו קלי בדרגה דלריך לבפין וזהו לשבי
שיבה תקוס והדרת פני זקן וירחת מחלהיך בללל בפסוק הזה בל הנ'
שיבה וזקנה וירחה מחלהיך היינו במקום תפחרת ישרחל. כי בבר
כתבתי יהוד בשמים הבין בשמו כי שמי"ם הם ח"ם ומי"ם שמד ודין
כי חבד לגדיקים ודין לרשעים ולחית בח' דיבים וגבורות המתגלי' בחית
תפחרת ישרחל ולזה קלמר לפני שיבה תקוס והדרת פני זקן במקום שיבה וזקנה היינו חכמה ובינה:
חמר ויקרח לחבל וירחת מחלהיך כי כלן כתנלו הדיבין והטעם כי בבר הלרכתי
ע' י"ו מה דחיתח בחמר ס' ויקרח ע' י"ו דחמר שבב שבין ולילן לימון
עשרה שמהן דבב"ה לקרי בהו ובלהו מתקשרן דח בדח ביחודל שלים
וכו'. ונס בחמר ס' לחרי חות ע' בב"ה בב לפיק עשרה כתרין
עטרין לעילה קדישין דחתעטר בהו ומתלבשח בהו לימון ושימון
ומ"ב בח ע' כסא בהוכח דחיחד בנומרל וכו' ע"ש: נס בחמר ס' בח ע"ג
ע"ג פלח העלות עניד שער שבילות וקרח לבתר מקור וכו': לזה לין
ומ"ם ויקבל קדושה פחות משערה. ובחמר ס' ויקבל ע' שם"ח לחתבללה בלה
ע' שם"ח בחדל בקשורה חדל ביחודל חדל עד לין סוף ע"ב: ועיין בחמר
ס"ם בח ע' ס' בל"ט על פסוק מדוע בחתי והח בעי דיבחתו שעשה בחמר
בל"ט חדל בבי בניבחתי ולל ייתבן בפסקי בפסקי בלה יתעבב שלימו ד
דשייבין ע"ב. וזהו מה דחיתח בחמר מנילה ז"ל לימה עיר נדולה
שים שה שערה בעלבין:

זקורם שיתחיל להתפלל יחמר בריבוי מוקבל עלי מצוה ואהבת
לרעך כמוך והריבוי לוהבה בל בן ישרחל בנפשי ובמחודי.

והטעם חיתח בחמר ס' ברחשית ע' קי"ג ח"ר יצחק בקושרת דפלגת
קסטירא שביח פי' בקשר המחלוקת קסטירא שהוח הסוטר בדי
לקייס דין שביח בין החולקים. ובחמר פרשת בי תשח ע' של"ג
יתו לקמיה דר"ש חמח בחבייהו סימן חמר עולו בני קדישין עולו
דחיינין דחלבח וכו' דחמר דבי חבח בל חילין חבריח דלח רחיימין
חילין בחילין חסתלקו מעלמח עד לח מטח מעלייהו וכו' ע"ש.
נח' מחמר ס' ויקרח ע' ט"ו קב"ה לקרי שלום ושמיה שלום ומתקשר
בלבם בשלום וכו' יו"ד מתקשר בג' קשרין וש"ד שלשלת לקרי בהני
שלשלת דמתקשר דח בדח וחס חם ושלום מחלוקת בישרחל חו
פוגמים בעקורם ואו שולט סמחל ויחילותיו בי הלח זה לעומת זה
עשה לחלוקים את שלום ועת מלחמה את לקרב ועת לרחק. עיין
בחמר ס' לחרי מות ע' ק"ג וק"ד על פסוק וחל יבח בשל את חל

תקדש ונו' ונס יהיה תוצלת בי לו יהיה תפלתו בכללות ברבי':
חיתח בחמר פרשת ויצח ע' שם"ט בבל לחתר דבר בם בלי נלות
יפלי נרמיה בין סניחין בכללה דסניחין וכו' ע"ש: ולזה בחמר הן
חל בבירר לה יחתם ונו'. והנה חיתח בחמר פרשת וילך ע' תקב"ב
לחתר ר"ש שיבירתי מעליה מבלה מלי היה בחה דתבינן ברחש ד
דחיתבירתי בחלין ובעובדה הבי הוח חתתח לעילה ומעילה לתתח
ולבתר לבוחה בלבה ולקדרה בלה בחד קדרה מבלן מחשה ב
בקדמיתה בתיב בי שם ה' לקדרה מלי לקדרה בחה דבתיב ויקרה חל
משה דח שבינתה לבתר בתיב הבו נוחל לחלהינו דח חלבה עלחה
לבתר בחית בדרנוי וכו' בנ"ב בעה בר בם לסדרה שבחה דחריים
בבלי נוחה חתתח לעילה לסלקה יקריה דחחריה לחתר דשקיי
דעתיקה דבירה בניד ובסיב ולבתר בניד לחחבחה מעילה לתתח
מהוה שקיי דבחלה לבל דרנה ודרנה לחחבחה ברבחן מעילה
לתתח ע"ב וכו' ע"ם. וכדי לבחר לך מחמר זה לחזכיר ולקדיש
לך הקדמה חחת מה דחיתח בחמר ס' ויח ע' שם"ו חפס קנייהו
לחמר ר"ם חלין לתחון בלהו בלל דבר ומקבה לחתבללה בחדל ב
ברוח דחיין עלחין ומיין תתלין ובלה חד ודה ליהו יחודה שלים:
ע"ד מלן דיבע בהו ולחדבר בהו רחים לעילה ותתח והבי בבתבי
הלר"י ז"ל בבילור מחמר זה שבוונה כי לחדם בתפלתו נריך שיעלה
מחשבתו עד המקום השקלת עמיקה דבירה וכו' ובזה על ידי שביל
העלין שבבים בעומק בבינה והיל בקודת ניון שבבינה. ושביל זה
הוח קון התתחון של ע כי יש לה ג' עוקלין החת נקרחת רישח
והב' נקרחת נשמה והג' הוח קון התתחון הדק ונקרח שבילה והלי
שביל זה סוד ושבילך בחיים רבים וגו' והוח דעת העלין שבבים
בבקודת ניון ובקודת ניון שבה נקרח בתיב לה ידעו עיט ונו' ובחמר
פרשת בשלח לחמר ר' חזקי' בד עתיקה קדישה סתימה דבל סתימין
בעי לזוחת בהבלין לעלמין חבדי בלה ובבלל בלה בחלי עמיקה
עלחה ומהבה שחיב ותתנייד בירח דבחלין ומבוחין לתבנידו מיבים
ותתקיין מיבים ע"ב. הבה דבירח דבחלין וכו' דהיינו בינה שחיב
ותתנייד מעומקה עלחה דהיינו הוח שביל דקיק דבחית בנוה:
בי הוח סוד ובהר בינה יונח מעדן חבמה להשקות לת הנן ת
תפחרת ותו בהיר לפי מלבה ותו הוח סוד לחבר תבה הודך על
הבוונים. ובחבר בבר הלרכתי לך לעיל ולה לחבם מבייס בחמר
פרשת וילך דח הוח בר בם דתוקיר לבחי דחחריה קדישה ועליו
בחמר בי מבבדי לבבד וגו' מבבדי בעלמה דין לבבד בעלמה דחתי.
וגבו יקלו וגו' חתי וכזי יקלו דח הוח חתן דלה תוקיר לבחי
קדישה:

כי והו תבלית בריחת לדם בי עד חתי עבד יחלוך ושפחה
תירש נבריתה. הלה רחה תרחה חה דחיתח בפר מקום
סהנגן דף כ"ג ז"ל שבעה דבריס מבוסים מבבי לדם ובבים יהם
עולבות בית דוד חתי תחזור ומלבות חייבת חתי תפול ופי' רש"י
לוחה שבתב בה נבול רשעה ורשעה היינו חייבת ע"ב הלה בתיב
תבו עוז לחלהים על ישרחל נחותו בי חמלחה החרבה וגו': וכבר
הלרכתי לך לעיל בי הבבינה לוחרת בחוכי לחתן לישרחל בבחה
דחיבון עתה בנלותה בי חתן דבפל בעה לחסתבה לה בי חחרי
דחובה הוח סחלל דחיק. ולזה התפלל דוד המלך ע"ה הבילה בפני
חיך בלב חיהו בחז חיהו בלב חיהו חריה דעלין חמר דוד יחרוב
בחסתר בחריה בפובה והבניה קרח ליה דוד ההוח דבתיב דוד ה
לוכר לי במסתרים ונו'. וזהו תבין ע"ת בחסבת בבח חביעת' דף
ק"ו נבי הלי דיבח חלו ועדת' הוה חקיים ביה לח יבשו בעת רעה
ובימי רעבון ישבעון ונו' חיתבי רב שבת רועה שהיה רועה ובניח
עדרו לחודין לוחתו חס יכול להניל ופריך וחחתי בימח ליה לי הוית
בתם הוה חקיים בי נם נם חחרי נם לת הדוד הבה עבדך ומשבי
חשום דחמר ליה לי הוית חוית לחתרחשח בימח הוה חתרחים ביסח
בר"ח בם דחתיין דוכי בקדנייהו סימן חמר עולו בני קדישין עולו
דחיינין דחלבח וכו' דחמר דבי חבח בל חילין חבריח דלח רחיימין
חילין בחילין חסתלקו מעלמח עד לח מטח מעלייהו וכו' ע"ש.
נח' מחמר ס' ויקרח ע' ט"ו קב"ה לקרי שלום ושמיה שלום ומתקשר
בלבם בשלום וכו' יו"ד מתקשר בג' קשרין וש"ד שלשלת לקרי בהני
שלשלת דמתקשר דח בדח וחס חם ושלום מחלוקת בישרחל חו
פוגמים בעקורם ואו שולט סמחל ויחילותיו בי הלח זה לעומת זה
עשה לחלוקים את שלום ועת מלחמה את לקרב ועת לרחק. עיין
בחמר ס' לחרי מות ע' ק"ג וק"ד על פסוק וחל יבח בשל את חל

ולו בכוכה לי מקדמיי לגלין דסכה והעיר שושן שמיה ולי מקדמיי לגלין
דם"ח העיר שושן כבוכה והח חוקמיכה דבכלה קיימין לון לקבל גלין
ע"כ כי לית בית ע"ם לחברי ע' קב"ג עיר קטנה עיר ועירה עיר הקדש
מחת ע' קב"ג מיכה לב"ה ולח כתיבנה תבני בליעל שעומדי כיום פעמי לשום ולהיות
חובר חבר בדברי בטלי כי שם מבי כב' פקודי לון מרבעין כטלי דיכה
מבי וכות לגלגל להסי כשמת' דחכמת ובעי לשקה לבל חיכון דחפיקו
מפומייהו מלה דלח לגטריכה ומטפי פומייהו ושון מכדין לון דלח
תשתעון גלוחהן ומכריעין בכל חיכון רקיעין חודהרו בפלגיי' דליהו
כוסף וכו' ע"ין כפ' מפטיר ע"ר"י חודכין דמלכה: ויראו שיחי' משערים
לחמור כרחבי ע"ם ברחבי ע"ג ד"ה והוח קדמיח דחשתכח בבי כנסת' וחוכיך
עב ס"ל בכי כניסת' וכלה חולקה דחיהו קייעת בדרך דבדיקי' בהדי שכיחת
וכו' ע"ם וכתבי הלר"י ו"ל בבכים רחשון הוח מעולה ומשובח וקלי
בדרגה דחריך חי עלמין ע"כ: וכבר הלרכתי כי טעם שבקדה חי
עלמין משבי טעמי' כי בב' ריעין שלו יש ח"י שמות וכל"ל חשר בתלבשו
ית' בתלתין דעתיק יומין ודעת שהוח סוד הבשמה השורה על קדושת
דחוירה ומ"ש ח"ל עשו מתלבשו בכל הסבירות בתלתין דהיינו בחכמה
ובינה ובתפלרת ומלכות ולכך הבבים רחשון בסוד ח"ל: ובזה תבין
נעי פ"ק לדברי דף ח מה דחיתח בפ"ק דברכות דף ח' לחמרו לי לר' יוחנן לימה בבבל בבבים
תיזה לחמר למיטן ירבו יאיבים וימי בניבם על החדמה כתיב כיון דחמרי
ליה מקדימי ומחשבי לחמר הייבו דחבבי לה כי הלרכתי מה דחית' בחמ'
פ' ברחשית לחמלי הוו יומין קדמחין חיין יומין סגיחין כגון חדם דחי
תשר"ל ומש"ל רבוי שנין ולרייכו דיומין לימון מלריך לבפין וכו' גם
חיתח כי ח"ב נקרחים וקנים ולריך לבפין נקרח שתיקח דשתיקין
בסוד השיבה הגדולה מהוקה: והטעם כי לריך לבפין הוח תבלית
הרחשים ולית כי' דיבח בלל וח"ב יש בהם גלוי וטעט מיהד חל הדיבים
ונקרחים זקנים וטעיר לפין לחיות בחי' דיבים וגבורות המתגלי' בחית
בים יסיבח ושיבל' ופחה נבורין ומוסקין לתפשטו בו וכו' ומפי' קלמר
בשחירו לו לימה שב"י בשבל היינו שהם בסוד שבח דשבין תחה כיון
שחמרו שמקדימין לבי כנסת' חו קלי בדרגה דלריך לבפין וזהו לשבי
שיבה תקוס והדרת פני זקן וירחת מחלהיך בללל בפסוק הזה בל הנ'
שיבה וזקנה וירחה מחלהיך היינו במקום תפחרת ישרחל. כי בבר
כתבתי יהוד בשמים הבין בשמו כי שמי"ם הם ח"ם ומי"ם שמד ודין
כי חבד לגדיקים ודין לרשעים ולחית בח' דיבים וגבורות המתגלי' בחית
תפחרת ישרחל ולזה קלמר לפני שיבה תקוס והדרת פני זקן במקום שיבה וזקנה היינו חכמה ובינה:
חמר ויקרח לחבל וירחת מחלהיך כי כלן כתנלו הדיבין והטעם כי בבר הלרכתי
ע' י"ו מה דחיתח בחמר ס' ויקרח ע' י"ו דחמר שבב שבין ולילן לימון
עשרה שמהן דבב"ה לקרי בהו ובלהו מתקשרן דח בדח ביחודל שלים
וכו'. ונס בחמר ס' לחרי חות ע' בב"ה בב לפיק עשרה כתרין
עטרין לעילה קדישין דחתעטר בהו ומתלבשח בהו לימון ושימון
ומ"ב בח ע' כסא בהוכח דחיחד בנומרל וכו' ע"ש: נס בחמר ס' בח ע"ג
ע"ג פלח העלות עניד שער שבילות וקרח לבתר מקור וכו': לזה לין
ומ"ם ויקבל קדושה פחות משערה. ובחמר ס' ויקבל ע' שם"ח לחתבללה בלה
ע' שם"ח בחדל בקשורה חדל ביחודל חדל עד לין סוף ע"ב: ועיין בחמר
ס"ם בח ע' ס' בל"ט על פסוק מדוע בחתי והח בעי דיבחתו שעשה בחמר
בל"ט חדל בבי בניבחתי ולל ייתבן בפסקי בפסקי בלה יתעבב שלימו ד
דשייבין ע"ב. וזהו מה דחיתח בחמר מנילה ז"ל לימה עיר נדולה
שים שה שערה בעלבין:

זקורם שיתחיל להתפלל יחמר בריבוי מוקבל עלי מצוה ואהבת
לרעך כמוך והריבוי לוהבה בל בן ישרחל בנפשי ובמחודי.

והטעם חיתח בחמר ס' ברחשית ע' קי"ג ח"ר יצחק בקושרת דפלגת
קסטירא שביח פי' בקשר המחלוקת קסטירא שהוח הסוטר בדי
לקייס דין שביח בין החולקים. ובחמר פרשת בי תשח ע' של"ג
יתו לקמיה דר"ש חמח בחבייהו סימן חמר עולו בני קדישין עולו
דחיינין דחלבח וכו' דחמר דבי חבח בל חילין חבריח דלח רחיימין
חילין בחילין חסתלקו מעלמח עד לח מטח מעלייהו וכו' ע"ש.
נח' מחמר ס' ויקרח ע' ט"ו קב"ה לקרי שלום ושמיה שלום ומתקשר
בלבם בשלום וכו' יו"ד מתקשר בג' קשרין וש"ד שלשלת לקרי בהני
שלשלת דמתקשר דח בדח וחס חם ושלום מחלוקת בישרחל חו
פוגמים בעקורם ואו שולט סמחל ויחילותיו בי הלח זה לעומת זה
עשה לחלוקים את שלום ועת מלחמה את לקרב ועת לרחק. עיין
בחמר ס' לחרי מות ע' ק"ג וק"ד על פסוק וחל יבח בשל את חל

והוא דעת העליון הנכתם בקדושת כתר ובקדושת כתר שבה נקרא כתיב
לא ידעו עיט והבה כבר התרכתי במחלוקת פ' לחדי ע"ק ר"י הלי נקרא
תפעסט בסטרני בשעת דמזדווג עמיי בוונת עלים הלי עדן וזהו
בהוה נתיב דלא לתיידע לה לעילא ולא לתתא כד"ת כתיב לא ידעו
עיט וכו' ולפם קיימו כי הביכה מתפעסט לעטר סוד ו' וזה כשהיחוד
העליון שלם בשני חיבי' שפע וכו' ואין היחוד שלם חלף ע"י נתיב זה
וכשאר אין התעוררת התחתונים אין היחוד ע"י כתיב זה ואין היחוד
לצורך ברכה ותירות שלא לשפע השני שהוא להעמדה העולם וזה
היה משכחתי בית המקדש דלתתרכת ה' עלאה (וכלע"ד זה הקשתי
ה' עלאה כי כבר התרכתי בסוד חכמה וביכה הכרמזו' כתות י"וד ואין
שני חותיות וד' בשעית ה' וה' לתשובה שבה נרמזו' סוד ישראל
סבא ותבונה ולסוד זה לית' בפ' ברחשית ע"פ"ח ווי כד לא נסיר
ערות אביך וערות אמך לא תגלה י"ה ווי כד תסתלק ע"ד כתיב
ערות אביך וערות אמך לא תגלה וכו' דוק למעלה קאמר ערות אביך
ואמך לא תגלה וכאן לאחר ערות אמך לא תגלה ולפ"ד מובן כי יש
כאן שני מיני יחודי הוא ה"ח י' בו"ד היינו סוד חכמה וביכה העליוני'
ולזה מדייק דתתרכת ה' עלאה והקדמונו כי עיקר היחוד הוא ע"י
שבינה שהוא קרן תחתון של ' ולזה קאמר כאן ווי כד לא נסיר '
בו"ד כי זהו עיקר היחוד לעטר את ו' ולזה מדייק נ"כ בפ' ויקרא
ע"ב התרכתי לעיל מאמר זה בפי' מאמר יחתו מריב ו' בשעתא
דקב"ה מתברך ממבוע דנחלה כדאיתא בגבי רחמי ואת כפיין דיכי וכו' מדייק
מבוע דנחלה היינו שהיחוד הוא ע"י ' ומה מאוד תבין כזה סוד
היחודי' שמכיון בכתבי האר"י ז"ל לפם קיימו כי יחוד ת"ת ומלכות
שבשעה ע"י מסירת לחית' הוא כך י"אה"דונ"הי ויחוד עליון הוא
בסוד יא"הה"ו"הה ומאריך סס ולפם קיימו והבה יחוד העליון
מתיודי הוא בסוד יהו"ד לחדי"ם כזה יא"הה"ו"דה י' ברחש
חכמה ס' בסוף וכו' וכשאר יהי' ע"י בשמות נדיקי' ו' חותיות
בחמש ע"י דעת העליון וכו' ומכל מקום יחוד של יא"הה"ו"הה
יש בו קצת התפשטות דין והמחברם הוא סס בן ד' בחלוי יו"דין
ה' על ' ודיכה לייהו לכל יחוד ע"י א' הוא רחמי' נשודי' דכולא
דכורא יו"י וכי' משודי' מיין לקבלה בסוד נקודה תחנעית שבה סוד
יו"ד ולפיכך ' ברחש ' בסוף והוא פלא יוצץ כשהוא נא' יחוד
עליון סוד רוחא דרזא וכללי' זה כזה בסבירות דיחוד יא"הה"ו"הה
מלבר ויחוד א' מלגו והוא סוד הנשיקין הנעלמי' בעולם העליון (וזה
תבין מאמר פ' מן ע' כ"ב והא דכתיב לא נבור רמז דקא רמיז ד
דמהימנות' עלאה דפתיב פלא דא חכמה' עלאה דהיא פליאה ולתתכפי'
מכלא כל"ת כי יפלא ממך דבר: יוצץ דא הוא כהר עלאה דכתיב ונפיק
ולא פסקא ודא יוצץ לכללא ולחשבי לכללא לא דא לאברהם כמה ד
דאוקימנא החלב הנדול נבור דא יצחק דכתיב הנבור לבני ע"ד דא יעקב
דאחיד להאי סטרא דלהאי סטרא לקיימא בקיומא שלים שר שלו דא נדיק
דאיהו שלמא דעלמא שלמא דכיא שלום דאסטרונית ע"כ כי סס בכתבי
קדש והבה זיוון עליון כתאכרו ונעשו אי"הה"ו"הה וביאור הענין
כי החכמה בעלמה מעיני כל חי ואין כח לקבל שפע ומה נס ע"י מולא
כי אם ע"י ביכה כי החכמה משפיע בביכה והביכה תשפיע משפע
החכמה ע"י התלבשות אור החכמה בה ולפיכך הביכה נוכרת כדי
שיוכלו לקבל שפע הכלים הבעומי' ולפיכך נקרא אם הבנים ועוד כי
השפע הירוד הוא החכמה ולפיכך סס בן ד' המורה על החכמה הוא
בסוד קדוב לבנים שיוכלו לקבל שפע הרחמי' ולא דיכי' מנד עצמות
ע"כ ובכך הקדמונו כי כשהיחוד הוא שלים אז אחת מקבל חסד דעתיק
יומין וביכה נבורה דעתיק ונם הדעת דעתיק והוא בסוד שני אברהם
ברוח דחסד הכ"ל יצחק ברוח נבורה הכ"ל יעקב בסוד הדעת ובכך
התרכנו כי סוד יעקב שהוא תפארת נקרא עד בסוד עד תלות נבעת
עולם והקדמונו מה דתי' בפ' תחרי ע' ק"י בסוד ובהר יונה יעבדון
אמיי' בשעת דמלכא עלאה בתפשוקי מלכא יתיב בעטרוי כדין כתיב
עד שהמלך במסבו כרדי נתן ריחו דא יסוד דאקיץ בכרכין
מלכא קדישא בעטרוניות' וכדין אתייהבו ברכאן בכלהו עלמין ע"כ
ע' תל"ט שלום דאמריס יתן כתיבותי' אלין תיכון שבילין דנפקין מלעילא
ובולן נקיט לון ברית יחידאי דאיהו אקרי שלום שלמא דכיא ואשיל
לון לימא רבא כד תיכו כתוקפי' וכדין יהיב שלמא הכ"ד וכל כתיבותי'
פי' א רבתי שלום ע"כ ויחוד מוכן מאמר הכ"ל - וזה תבין סוד א' רבתי אשריך
ישראל מי כמוך וגו' ואתה על במותימו תדריך ועפ' כל הכ"ל תבין

מאמר פ' תולדות ס' של"ה לפם קיימו ת"ח מכאן שלמה לחיי מתיחת
מכל סתימין וכו' כד אתפשטת לאתכהרא לאתכהרא בהוה דעלמא דאתי
וכו' ע"ש והבה מסיים והבה היחוד התחתון שהוא יא"הד"ונ"הי
הוא בסוד ב' בפופה והיחוד העליון שהוא בסוד א' הוא בסוד
(ך) פשוטה שהיא ביכה ' מלמעלה למטה ' מלמעלה למעלה
ולפיכך כ בפופה ך פשוטה כאשר למעה מסיני על ר' שקיבל כ"ך
עלה בחשבון ו"ם ר"ע בכתם בשלום ויש בשלום ב' שלימות לעילא
ותתא ע"כ ובשביר קאמר קרא לאשריך ישראל ונו' ר"ל בשתוכ' לייחד
בסוד א' וכל"ל אז ואתה על במותימו תדריך וכד מסיים בם ויקרא
מאמר הכ"ל ובשעת' דקב"ה מתברך ממבוע דנחלה כדין נבראי רחמי
ודיכין אתכפי' וכו' עליו בשמים ידעם בשעתא דטלא דע"ק שרי עלי'
ומלי ריחא בההוא אתר דאקרי שמים כדין ירעם ואתבר חיליהון
ותוקפיהון דיכין תקיפין וניתן שו למלכו דא קב"ה וידם קדן שמיהו
דא בכשאי ישראל ואתכן מאמר כי בכר התרכתי כי סוד מוחא סתימאה
הנקרא עלאה דבדולח אשר סס בכנה נבואה דעתיק וזה בא למלכא
ע"י ביכה וכו' כל"ל ואז ע"י נבואה זו אבר חליהון תקיפין דכלה ונחש
וע"כ זה שכתבנו מאמר נילף שיכוין לברך מתתא לעילא מזה הטעם
אמו מתפללי מתתא לעילא היינו עד הודו לה' קראו בשמו הוא עולם
העשיי' והוא ה' דשם יה"ד ומשם עד יונר אור עולם היצירה ומשם
עד תפלת י"ת עולם הבריאה ותפלת י"ת הוא התכילו ועיין בפ'
תרומה ע' רל"ה ויסוד חוקיהו פניו ז' הקיר ומשם שם מיטה שלמן כסא מאמרם תדומה
מכורה תילין תיכון בשכינת' כלהו וכל תקונין אלין מתתקנין לנבי ע' רל"ה
עלמא עלאה בסדורא דתיכון מסדרין לה בסדורא דערבית ובתקונא
דילה דא מיטה בסדורא דתיכון קדבין ועלון דנפרח ותיכון מיכין
ותשכחן הא שלמן וכו' ובתקונא דק"ם בהאי יחוד דתיכון מתקנין הא כסא
וכו' ע"ם ולפשר שלוה יש לבנין מה דאי בסידור האר"י ז"ל סוף התפלה
ז"ל נס תבין כי עד עתה כיוונו בכוונות וקיבות יה"ד ולהי"ה וכן
ועתה כיוונו יה"ד שהיס ובאמן כיאתו יה"ד וכ"הי ע"ם והבה נ'
נירופי' נ' כר והייכו סוד מכורה :

והנה נתחיל בכוונת ק"ם הרחמן שיש בכוונת סס יש שתע דפ'
ע"כ הייכו כזה י"וד ה"י ו"ין ה"י י"וד ה"י ו"הו ה"י ושער
לתוון הרי הוא ע"ב דפ' וסס י"וד ה"ת ו"הו ה"ת יה"וד נ' ע"ת י' י"ה יה"ו
יה"וד הרי ע"ב דפ' וסס י"וד ה"ם ו"הו ה"ם כולסס הס נ' סס נס בפ' ק"ם
הוא סוד היחודי' שכתבתי בסוד כ' בפופה ובסוד פשוטה כי ז"ל לאחד
ועיר י"וד ה"ת ו"הו ה"ת שכ' לאח ונוקב' לד"י ונקרא ד' ותכוין ליחדם
בסוד יה"דונ"הי וע"י ד' מיתות ד"ם שאתה מקבל עליך על ה"ם
סקילה שריפה הרג וחנק ע"י וה יעלו זו"כ לעורך מ"ד ומ"כ וכשאתך
תייחד עשסם וכולסס לעס י"וד ה"י ו"הו ה"י ולזו יתייחדו חו"כ סס
יה"וד לה"ה ע"י מולא בסוד יא"הה"ו"הה וכו' וכלע"ד לכוין מירוף
הוה בסוד א' וכל"ל ואחר זה יש כוונה אבני' תן בם ואהבת ואחר
זה יש כוונה ע"כ שמהן עד ושמתם ואחר זה מן ושמתם עד כימי השמי'
על התרן"ת שהם נגד ה' לאותיו' מנצפ"ך ואח"כ פ' ניצית שהם נגד הה"י
והבה כל זה הסוד נרמז בשני ידים ובזה תבין נמ' בפ' כי קורא דף י"נ
ע"כ ת"ש שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד זו ק"ם של ר' יהוד' הכשיח
והוא כי הלא הקדמונו כי ד"ם ע"ב וכל"ל הם בד' אותיות ובגולם הוא
סס כ"ן ויחוד הכ"ל סוד ב"ך נרמז בשני ידים כי התרכתי במאמר פ'
יתרו ע"ש קב"ה ידי אלין דוכתין ורזין עלאין דשוי קב"ה בבר נש וסדר מאמר פ' יתרו
לון כאשבנן לבר ולגו ובההוא כף וקב"ה כד ברא לי לבר נש סדר כי ע' קב"ה
כל דיוקנין דרזין עלאין וכל דיוקנין דרזין תתאין וכו' כתיב ונם ראי
תבה בפי אלי בשני דאיכון בפלוגות וכו' ויתבלקון ברכאן מעלמא היינו
כל"ל כי אם לא נעשה היחוד דא' ברוח ד"ך אזי הקדמונו שאז היחוד רק
לקיום עולם אבל לא להשפיע במכוון ואז שתם וירח קדרו ולזה מאמר
הוחיל ונחות דישראל לתיבה לשתר עמין כד יתתברן כחדא כתיב
כף לחת עשרה והב אלפה קטורת רזין לאחוזרא חדא וכד הוו באחוזרא
חדא כתיב ויברא אלהים את האדם דא סליקו ויברא אלהים אותו דא
דחיסשבה בחתר ברוח קבימאה (היינו סוד כ"ך עלה בחשבה ולקמאר
ברוח קבימאה וכל"ל וכללי' זה כזה בסבירות דיחוד יה"ה"ו"הה
מלבר ויחוד א' מלגו) את האדם רוח דכר ונוקב' כחדא בגלם אלהי'
רוח דכר לאחרא והא דקאמר כאן את האדם רוח דכר ונוקב' כחדא רוח
דכר לאחרא היינו יחוד תתאה הנרמז בכ' כפופה כי ז"ל שם ולפי
שהיחוד של ת"ת ומלכות הוא יה"הד"ונ"הי בכללי' זה כזה לאחד וכו' ומובן ת"כ זה הסוד ברמז
בחיבור כפות שני ידים כיאתו והבה אחד זה ' ולהבת שהוא שם ת"ם
וכל"ל

וכנ"ל הכה רחה תרחה בכתבי האח"י ז"ל שכתבתי לעיל אין כאן מקומו כל סוד ז' מלכים בסם זה אבנית"ן קדש שטן דחפס קניניהו כבון בזה העבין סם מ"ב אבנית"ן דכליל ג' צמורין דכלהו מ"ב תיתון וכו' וכבר נתבאר אצלינו כי כל סם מ"ב הס נ"פ י"ד כי כוונתו להעלות ולכן בסם זה שבו כאמו ז' מיתת מלכים שהם בוו"ב בהם כח ההעלאה והבירור מהם ע"כ וכבר האריכתי בסוד יד החזקה יד הגדולה יד הרמח עמודת ד דאחצעית' מתיתן תיהי יד רמח כלילל מח"ב נוזכין וכו' ע"ש בפ' פנחס ע' תכ"ו וח"כ סוד הוה של מ"ב אבנית"ן הכאמו בפ' ואחבת הס נ"ב כאמו בתיבור הידים ובפ' והיה אם שמוע עד ושמתם שם ע"ב שהכן והנה ע"ב שהכן האריכתי לעיל במקום אין סם י' י"ה י"הו י"הוד ושם זה הוא בחינבע שהמוך לנוגד ושור ה' אותיות מ"ב כפך תית' בכתבי האר"י ז"ל בסוד נטילה כבר ידעת כי הס"נ הס של אותיות מ"ב כפך והס כפולות ע"כ יש ה' בימין וה' בשמאל ע"ב ע"ש שתאריך בסוד נטילה ואתם קניהו ואתה תעלה אותה שהיא אלהות לאמלה ע"י שם בן מ"ב שבינירה שהם נ"פ י"ד יד הגדולה מימין יה"ו"ד אלהינו יהו"ה יד החזקה בשמאל כוזו במוכסז כוזו ויד רמח בחאצעית' ת"ת והוא ד' אותיות י"הוד י"ה"ו ה"ו"ה וכו' ולעיל האריכתי בסוד זה מה שחביאו בספר תקוני על פסוק אתה יי' לעולם תעב מלי אתה ההוה דאתמר בי' יי' אלהי אתה תרוממך וכו' מביאו שם משם כמו כאן ע"ל דף ו"ח כ"ם זה הסוד כאמו של מ"כ כפך אחד הוא מן תיב ושמתם עד כימי השמים על האדמה כאמו בסוד ה' האבעות וסוד פרשה ניצים שהם נגד ה' וכבר ידעת כי הי' ביסוד לבדו בסוד ו' ועיין והנה אתה בא"ת הדברים ע' תפ"ט בנין דאצפעין דבר בא יתבין ברומו של עולם ואיכן אתם בריתיך דאקדין אתם מלה שבין דאילבא דחיי לעיל בהו ובריתי קדישא אתנגר באתם אלבשבן דיוקא וכו' ת"כ סוד יחודי וכ"ל בספרט בסוד ק"ם מן שמא ישראל עד אלי יי' אלהיכם לא יוסף האבד אלא בסוד ידים וכ"ל ובפיוט כי תשא ע' תקמ"ג אדברעים יבנו לאשא דאיהו סמאל דעתיד הקב"ה לאתחא לי' אתמין מחאן בנין דעביד נחמי' אלו' ולא איהו של עבד מטוכף וכו' והנה בפ' וירא ע' רס"ג מנכסף אתמה נבורות ומכי' אתפשט רוח דאתמשים שבחי בינה ע"כ אשר נם זה כאמו בסוד אנבעו' כ"ל ובזה תבין דברי בוכיא קדישא באדרא עת לעשות ליהו"ה יומין ועירין ואחרי דאחזה דאיהי קיימו עבד מטוכף הכ"ל וכו' לזה אתבאשו חבריא בחכמת' בסוכלתנו קיימו כדכתיב בחבולות תעשה לך מלחמה וכדאי' בפ' ויצא ע' שם"ח על פסוק זה איהו מלחמה דא מלחמה דהוה סטרא בישא וכו' ולזה קאמר בידין קיימו בסוד הכ"ל וברגלין קיימו סוד על שחל ופתן תדרוך כפיר ותנין ונו' וכו' פתח ר"ש ואמר עת לעשות ליה"ו"ד וכו' כתיב אשרך ישראל מי כעמך ישראל מי כמוך באלים יי' וכו' ולפ"ד מיושב מאד כי נלה נ' פסוקים שו קיימו פסוק אשריך ישראל סוד א' וכ"ל ואחר זה פסוק מי כעמך ישראל קיימו מה שכתבתי לעיל בסוד תפלין דמארי עלמא כתב ואחי כיהו מארי עלמא יה"ו"ד וכו' ובנ"ד מי כמוך באלים יי' ונו' כאחד בקדש עושה פלא וע"פ זה תבין נ' מזמורי תלים ק"ל קי"ח קי"ם לאחרי על ימיך אחז ביום לאמו מלכים מלא נויות מתקרחא על ארץ רבה אבל לימות מכחל בדרך ישתה על כן ירים רחש וכבר ע"ם כתבתי בהאר"י ז"ל כי ע"י כחל קדומי קיל קביבה מריס ו' רחשו כי עתה ביתי הגלו' קטן הוא ואז נקרא יעקב אבל אז לא יקרא יעקב כי אם ישראל יהי' שמך ישראל לי רחש ומובן מאוד לפי מה שהארכתי ובשבת' דקב"ה מתבדך מתכוונת דנחלה כדין נברי' רחמי והנה אחר זה מתחיל הללוי' אודה יי' בכל לבב בסוד ישרים ועדה והוא כי הקדמנו מה דאי' בפ' פנחס ע' תי"ז והוא מכון בכוונ בהרבע מיבי כנוני בשיר פשוט דאיהו י' יכו' הוא לימין עשר לתתון דעביד דוד לקבלייהו י' מיבי תלים וכו' ואית' בפ' אמור ע' קנ"ג הוא תניכן בעשרה מיבי ומיבי לאתקרי ספר תלים בנגוח בנגון וכו' בהללוי' ועלאה מכלהו הללויה ע"כ ונקאמר אודה יי' בכל לבב כי שם מקויים ומתי סליקו בע"כ מיבי כנוכא כד אתעבר סולטנות' דעון מצחית לקי וחוסך מיד דאתעבדין אלין קליפין מבר כם שליט עלי' לילה דחיי בע"כ לנפין דאיכון י' י"ה י"הו י"הוד דאתכחו עשרה תלין מ"ד רוחות ע"כ ואיתא בפ' תרומה ע' רפ"ו בכל לבבך בתרין ליבין דאיכון ירצה טבה ונאה ר' וכל חד אקרי לב דאי אקרי לב טוב ודאי אקרי לב רע ואי תיתא בינה ר' אין יכול בר נש למרחש לי' דהא יפה ר' הוא ויקטרג איהו דלא יקרב בר נש לפולחני' דקב"ה וכו' דא איהו פולחנא דקב"ה יתיר כד אתי יפה ר' אתבפיי' ואבר לי' להוא בר נש דא איהו רחימו דקב"ה כנין

דידע לקדבא להוא יפה ר' לפולחנא דקב"ה הכא איהו רחש לאתאי מדין ע"כ והוא מוכן לפ"ד ולזה קאמר הללויה הודה יי' בכל לבב פי' מזמור קי"ח קיימו בסוד זה אבנית"ן קדש שטן דחפס קניניהו כבון בזה העבין סם מ"ב אבנית"ן דכליל ג' צמורין דכלהו מ"ב תיתון וכו' וכבר נתבאר אצלינו כי כל סם מ"ב הס נ"פ י"ד כי כוונתו להעלות ולכן בסם זה שבו כאמו ז' מיתת מלכים שהם בוו"ב בהם כח ההעלאה והבירור מהם ע"כ וכבר האריכתי בסוד יד החזקה יד הגדולה יד הרמח עמודת ד דאחצעית' מתיתן תיהי יד רמח כלילל מח"ב נוזכין וכו' ע"ש בפ' פנחס ע' תכ"ו וח"כ סוד הוה של מ"ב אבנית"ן הכאמו בפ' ואחבת הס נ"ב כאמו בתיבור הידים ובפ' והיה אם שמוע עד ושמתם שם ע"ב שהכן והנה ע"ב שהכן האריכתי לעיל במקום אין סם י' י"ה י"הו י"הוד ושם זה הוא בחינבע שהמוך לנוגד ושור ה' אותיות מ"ב כפך תית' בכתבי האר"י ז"ל בסוד נטילה כבר ידעת כי הס"נ הס של אותיות מ"ב כפך והס כפולות ע"כ יש ה' בימין וה' בשמאל ע"ב ע"ש שתאריך בסוד נטילה ואתם קניהו ואתה תעלה אותה שהיא אלהות לאמלה ע"י שם בן מ"ב שבינירה שהם נ"פ י"ד יד הגדולה מימין יה"ו"ד אלהינו יהו"ה יד החזקה בשמאל כוזו במוכסז כוזו ויד רמח בחאצעית' ת"ת והוא ד' אותיות י"הוד י"ה"ו ה"ו"ה וכו' ולעיל האריכתי בסוד זה מה שחביאו בספר תקוני על פסוק אתה יי' לעולם תעב מלי אתה ההוה דאתמר בי' יי' אלהי אתה תרוממך וכו' מביאו שם משם כמו כאן ע"ל דף ו"ח כ"ם זה הסוד כאמו של מ"כ כפך אחד הוא מן תיב ושמתם עד כימי השמים על האדמה כאמו בסוד ה' האבעות וסוד פרשה ניצים שהם נגד ה' וכבר ידעת כי הי' ביסוד לבדו בסוד ו' ועיין והנה אתה בא"ת הדברים ע' תפ"ט בנין דאצפעין דבר בא יתבין ברומו של עולם ואיכן אתם בריתיך דאקדין אתם מלה שבין דאילבא דחיי לעיל בהו ובריתי קדישא אתנגר באתם אלבשבן דיוקא וכ"ל בספרט בסוד ק"ם מן שמא ישראל עד אלי יי' אלהיכם לא יוסף האבד אלא בסוד ידים וכ"ל ובפיוט כי תשא ע' תקמ"ג אדברעים יבנו לאשא דאיהו סמאל דעתיד הקב"ה לאתחא לי' אתמין מחאן בנין דעביד נחמי' אלו' ולא איהו של עבד מטוכף וכו' והנה בפ' וירא ע' רס"ג מנכסף אתמה נבורות ומכי' אתפשט רוח דאתמשים שבחי בינה ע"כ אשר נם זה כאמו בסוד אנבעו' כ"ל ובזה תבין דברי בוכיא קדישא באדרא עת לעשות ליהו"ה יומין ועירין ואחרי דאחזה דאיהי קיימו עבד מטוכף הכ"ל וכו' לזה אתבאשו חבריא בחכמת' בסוכלתנו קיימו כדכתיב בחבולות תעשה לך מלחמה וכדאי' בפ' ויצא ע' שם"ח על פסוק זה איהו מלחמה דא מלחמה דהוה סטרא בישא וכו' ולזה קאמר בידין קיימו בסוד הכ"ל וברגלין קיימו סוד על שחל ופתן תדרוך כפיר ותנין ונו' וכו' פתח ר"ש ואמר עת לעשות ליה"ו"ד וכו' כתיב אשרך ישראל מי כעמך ישראל מי כמוך באלים יי' וכו' ולפ"ד מיושב מאד כי נלה נ' פסוקים שו קיימו פסוק אשריך ישראל סוד א' וכ"ל ואחר זה פסוק מי כעמך ישראל קיימו מה שכתבתי לעיל בסוד תפלין דמארי עלמא כתב ואחי כיהו מארי עלמא יה"ו"ד וכו' ובנ"ד מי כמוך באלים יי' ונו' כאחד בקדש עושה פלא וע"פ זה תבין נ' מזמורי תלים ק"ל קי"ח קי"ם לאחרי על ימיך אחז ביום לאמו מלכים מלא נויות מתקרחא על ארץ רבה אבל לימות מכחל בדרך ישתה על כן ירים רחש וכבר ע"ם כתבתי בהאר"י ז"ל כי ע"י כחל קדומי קיל קביבה מריס ו' רחשו כי עתה ביתי הגלו' קטן הוא ואז נקרא יעקב אבל אז לא יקרא יעקב כי אם ישראל יהי' שמך ישראל לי רחש ומובן מאוד לפי מה שהארכתי ובשבת' דקב"ה מתבדך מתכוונת דנחלה כדין נברי' רחמי והנה אחר זה מתחיל הללוי' אודה יי' בכל לבב בסוד ישרים ועדה והוא כי הקדמנו מה דאי' בפ' פנחס ע' תי"ז והוא מכון בכוונ בהרבע מיבי כנוני בשיר פשוט דאיהו י' יכו' הוא לימין עשר לתתון דעביד דוד לקבלייהו י' מיבי תלים וכו' ואית' בפ' אמור ע' קנ"ג הוא תניכן בעשרה מיבי ומיבי לאתקרי ספר תלים בנגוח בנגון וכו' בהללוי' ועלאה מכלהו הללויה ע"כ ונקאמר אודה יי' בכל לבב כי שם מקויים ומתי סליקו בע"כ מיבי כנוכא כד אתעבר סולטנות' דעון מצחית לקי וחוסך מיד דאתעבדין אלין קליפין מבר כם שליט עלי' לילה דחיי בע"כ לנפין דאיכון י' י"ה י"הו י"הוד דאתכחו עשרה תלין מ"ד רוחות ע"כ ואיתא בפ' תרומה ע' רפ"ו בכל לבבך בתרין ליבין דאיכון ירצה טבה ונאה ר' וכל חד אקרי לב דאי אקרי לב טוב ודאי אקרי לב רע ואי תיתא בינה ר' אין יכול בר נש למרחש לי' דהא יפה ר' הוא ויקטרג איהו דלא יקרב בר נש לפולחני' דקב"ה וכו' דא איהו פולחנא דקב"ה יתיר כד אתי יפה ר' אתבפיי' ואבר לי' להוא בר נש דא איהו רחימו דקב"ה כנין

ויקבל ע' אב"נ

גחזור לסדר תפלה וכמה שכתבתי אתין מה דאי' בפ' ואתחנן פ' ואתחנן ע' תנ"ו ובשבת' דכלות' קיימת כל אלין אלין דאפיק בר עם תפומי' בההוא נלות' כלהו סלקין לעילא ובקטין רקיעין עד דאטו ואתעטרי בריש דאלבא ועביד מכייהו עטרה ע"כ והוא מוכן לפ"ד סוד עטרה בסוד בהר יונח ועדן להשקות את הגן ואתעטרי אלבא ולזה אית' בפ' ויקבל ע' אב"נ כדין שכינת' קדמת ובחת' וישראל עלין לבי כניסתא לאסבחא לאוראיהן וכו' בההוא פולחנא בחימן אילין דקשוט דהאי אלה סלקא וכו' ואטיל לה בהוא מחכא אי היא אלה כדקא יאות הוא וכל אינון סדכין בסקין לההוא אלה פתחי ואמרי זכאין אתון ישראל דידעתיו לעטרא לאוראיכון בעטרין קדישין וכאה איהו פומא דאלה דיוראל דא נפקי מניה ע"כ ואם התפלה הוא לפי הפתאי דק קב הב מיהו עטרין ומיהו דכרון אוכח על דא קאמר בנגי' כרום וולת לבני אדם דכרים שהם ברומו של עולם ובני אדם מזלזלין אלא אנו אומרים בדוך אלהינו שבראנו לכבודו אלא לפי רוב עולם הכל הוא להכאתו ולטובתו .

והנה ודאי לפי פוסקים הובא בח"א סי' כ"ב אם בא לבית הכנסת ומצא בסוף פסוקי דזמרה אומר בדוך שאמר וכו' אם יתפלל כך יוהפך כל העולמות רק ים ללמוד זכות על קדיוונינו ז"ל אשר אנו מיחיבים אותים כי ראו כי הדורות מתמעטי' וכל התפלה של רוב עולם רק עשיל לפניהו וכעבדים המשמשי' את הרב לקבל פרס לכך לפי ענין עה"ז סידרו להם הכל לפי תלמוד הקדם ואשר סידר ב"י אין לנו ואשר אתם מתקודרי' בכתבי האח"י ז"ל כי רוב בעו"ה רק

ויתבהו

ויפתחו בביה ובלבושם יכוונו הלא כל לחד לחודי והאי עיניכו בתורתך
ודבק לבבו במצותיך וכהנה גל עיני והביטה נפלאות מתורתך פלגי
מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך לעפ"כ מי ומי מבקש לוד של תור'
ורוחה תרוחה מי שירדה ליקך בתורת ה' כחור תורה ישים לפניו כל
סדבריה כי עד מתי תחכו פתי עיין כפ' משפטים ע' קע"ו על פסוק
זה וכפ' לחרי ע' ק"נ חוריית' רחמת קלין וחומרת עד מתי פתיים
תאהבו וגו' לכן לחתי בלחתי וגו' כפ' לחור ע' קפ"ו כי עד מתי
השכיחה תאמר בתגבי י' בידי לית לחוכל קום רוח תרוחה כפ' החוטו
ע' תקפ"ד שבתבקש רשב"י בישיב' של יעלה דרח חמיכא דקכ"ה
וכל הני וכלי קשוט דהכח מסתכחן כלהו מסתכמין על ידי דרח חמי
דכלהו חלקי ע"כ ונס בספר תקוני דף ע"כ כך תתכבאו למעבד תלי
תבורית דחיהו מוזהרת עלית' דשות לתייקב לר"ש וחבורוי לגלאה רזין
סתימין ולכל כסתמין דמתיבת' דלעילא ומתיבתא תתלה (חייהו כפי
מה שכתבתי בסוד ווכה לדברים הרבה ונס על פי סוד יחודי' מעלי לו
רוי) ולשבע עטורין עלאין דחיכון תלת חבהן ורבי' מהימנא לחדרן דוד
ושלמה ולחליהו עמהן וכו' בהלי חבורת כל כמתיתין דקדיקי' לתתאי
בהון זה בשער לה' צדיקים יבואו בו ולחדרון דלעילא צדיקי'
מתמן (כך לתתלי' הלי תבורת בעלמא סניליו מתכנשין לגבה וכו'
ע"ש וכפ' בשח ע' ל"ו והשבילי' יבינו מקט' דביה וכו' דמקויים דכ'
יפקון מן גלות' בלחתי בלחתי יבינו מקט' דביה וכו' דמקויים דכ'
והנח בבוחו לבית חבכמת עמוד בלחתי כי הלא לית בגנ' עשרם
קדמאי' שביבת' ולחתי' ומטעם זה לית' כפ' (ולחתבן ע' כ"ל ת"ח
מלן דקדקי' בגלות' בני לבונה רבלוג ובני לחסיה ריש כמלן דיתיב
קמי חלכא ובני למכבי' עיבוי בנין דלא יסתכל בשכינת' וכו' ע"ש
דלה תרלה כפ' ויחי ע' תפ"ד דע מה לחעלה ממך עין רוחה וכו' וכמה
מלבכין מוכין עמי' דלתתר בהון כי מלבכיו יסוד לך ולית לי' רשו בהלי
גופא לאסתכלא בהון ולחסתיא בקולהון דלחיכון חנא וכו' כ"ם דלחי
שביבת' עלייהו כ"ם קכ"ה דלחיהו לעילא מן שביבת' דבי' מקבלין כל
גלותין דישראל וכו' ולעתיד ולא יכפף עוד מוריך וכו' ע"כ רק כפר
בתבתי שמחיכם של ברוך שבתי בין ישראל לבחיכם שבשמים וכפר
כתבתי מי גוף המחיכה של ברוך"ל לשד גוף הכלב דע ולזה לחיתא כפ'
ברלשית ע' מ"ה מלן דלשבתי בבי כניסתא ווי לי' דלחזי פרודא וכו'
ווי לי' דלית לי' חולקא בלהלא דישראל דלחזי דלית לי' שהא ולחכיה
קלבה בתוקפא עלאה ע"כ :

וכב"י סי' ס"ו כתוב יחאר פ' עקדה רבש"פ כמו שבבש לחכיהם
לחביהו לעמו לעשות רמוך כן יכבשו רחמיך לת בעבך וינולנ
רחמיך על מדותיך וגו' וכדי שתבין זה לכתוב לך היחוד של י"ג
תקוני להחשיך החרם מלחעלה :

והנה מן מילתי היה להלריך בסוד יחוד ק"ש כדי שתבין רק שלין
יכלתי לזה לעמיד לפניך בקיצור בטעה מן היס וע"פ מה
שכתבתי לך בקונטרס הקדוש תבין סכה ז"ל בסידור לחר"י ז"ל:
ש"מע מלכות נקרלת שם כי יש בה רפ"ח ניצוצין ושם כ"ן
היינו כפ"ל ד"פ שם ע"ב ויוד ה"ה ו"ו ה"ה מקבלת
לחרה מ"ו תחתונות דביבה כל ח' כליל מ"י מרי ע' נס שם י"וד ה"י
ו"לו ה"י ו' לותיות הרי ע"ג בהסרת יי"א' ישלר סט' הרי ע' פס
הכולל והו הכלי המקבל מ"ב נס תבוין כי שם כ"ן כוה י"וד ה"ה ו"ו ה"ה
ה' ידוע וה"פ יד הס נ' ע' נס שם כ"ן עם נ' ו"ן הנותרים מן ניצוי
כ"ן הנ"ל הרי כ"ן וח"י נ"ע' והשם דפ" ידות הס הס"ב לך הכ"ן וח"י
רוח בסוד ברוח המעלה מ"ב ישראל תבוין כי ישרלל זוטח מקבל
מן ישרלל מבח שיר משתלח של מיימיכו ובכנסי' מקיפי דקטנות
תבוכה ומביחי דקטנות ים"ם שהם י"ן ל"ת וד מלוי שדי מביחי דקטנות
ח"כי ע"ח תתחון לחי"ה ח"לף ה"י וד ה"ח ח"לף ל"מד כ"ח ה"ח ש"ף
"וד ו"לו ד"לת ה"ח ח"לף יי"וד ה"י חכח מקבל מן י'
דלריך אי"ה ה"י יי"וד ה"י יד"ו"ד כיצד מקבלת
מה"י אי"לדינו דח"ל יי"וד ה"י ו"ין ה"י מולח
מקבל מן וי"ו דח"ל ויחוד זה נקרל יד"ו"ד
ויחוד לחיצוני' ליתין כ"ח לוי"ב לעלות אי"חד ז"ח שם י"וד ה"ח ו"לו
ה"ח קי"ח ונוקב"ח לד"ט ח"לף ד"לת יו"ד וכקרח' ך' ותבוין
לייחדם בסוד יח"ד וכ"ף לי' ויא"ין ד"ח ותלת כ"ד שתתף מקבל עליך על
קדושת השם סקילה סריפה הרג חנק ע"י יעלו זו"כ למוך מ"ד וח"כ
ובשתוך תייחד עמהם וכולם לשם י"וד ה"י ו"לו ה"י (ושעם לק"ה
לעם קניהו כי לין כח בחלבות לשלות עד כלן ופ"י מסיכה זו יש כח
לעלות ולהסוק לחומר תבו שוו לחלקים כי בכיכול היה נדיכה כח ושוב

מלחמר מפטי ע' קע"ו לחרי ע' ק"נ לחמר ע' קפ"ו

ע"ש וה"ת מלחי' ס' חרות ע"ש רס"ב ולחבת לת יי' חלהיך בכל לבבך דהיינו בכל נפשך וכל כשפך דהיינו בשיעת דחיוק שחק

ס' משפטים ע' קע"ו

ס' כשח ע' ל"ו

ס' ולחתבן תבו

משער חלבים בלוכיהו שיעבד

ין ישרל ע"י תבשיב כי תבחבו בקרלתי נדפי דשביעת לחמו מוכידי לה
ולחו חעבלי והכה תכחבו בחיוד העליון של חכחה ובינה (וכבר פרשתי
לך סוד יחוד עליון) וכוונתו עתה להעלות חכ"ה ויהו ע"י שהם
הנקרלים בניס ונס בחיות הלדיקים וח"כ עתה ח"ח לה שיהי' בנו
חשר וכי' שיהי' להם כשם חנד חלבות ודוח חנד ת"ת ופשוט חנד ניצוח
וכשחם לכשחה שהוח חי' חנד חכחה כי לו הוח בסוד הקדש ישרל ליה"ר
רלחיות תבוחת וז"ל כפ" משפטים ע"קע"ח טירות עלאה דפל עליות
דדכורה קדש יהיה ומדפליק כי בקדש ישרל כוה ע"כ והוח כי לית'
כפ' הפ"ל ע"ר"ד כתיב ולהבי קדש תהיון לי לח נפקו ישרל לחיי
חלה חסט' דיוקל כתר דכתיב לחיהו בקיט לון הלי יוכלח ולקרון
נוכריני לי' חתם וקכ"ה לחר דח וע"ד וכו ישרל לחקדי לחי' לקכ"ה
דחתם שיהן לית לה כשם רוח כשחה חיה יחידה ע"כ רק יקשה לך לית
יכול לייחד יחודי' כפ"ל הלח לין לחו כח וכפ"ל לוה קלחר ושבה חדייק
בכל לבבך דהיינו נוף וכבל נפשך דהיינו כשו' לוה כלן מוכיחים לייחד
חו"כ וכשם הוח לייחד חלבות לבד ולבון בכל לבבך דהיינו כשם וכבל
כשפך דהיינו כשחה) וזהו לשון לחי ורבי לבתר לחקדי קדש חתם דכתיב
קדש ישרלל לי' רחשית תבואתו' ע"כ וח"כ חם הוח בחדרנת שבק
ישרלל שעולה עד חכחה עלאה זה יש יכולת לייחד יחוד עליון וזהו
פי' וחשחתך שעוחת בו קרלת שחו ישרל לפיכך לכתבו חייבי לקודש
לך ולייחדך וכו' כי הקדושו כי חי שהוח בסוד ישרלל סיש לו כשחה חן
לחלה שהוח חכחה י' דשם הו"ה חי יש יכולת בידו לייחד יחוד הכ"ל)
והנה חטעם זה הגלות חתלוך כי חם הי' בניהו חי שיוכל לפעלות שם
כשחתיב כי חועלה סילבות וכי כשעה היחוד כתקונו והיתה חחרת
קן הנשולה לך עתה חין יכול לעשות חיחוד כתקונו וחפני זה הקץ
חתלוך ורוב הגלות והרעות של לדקים בלים חזה ולחמכם עכ"ו יש קלת
בחיב שכחשוב כפעות יהו על קידוש השם בכל לבבכם וכו' לחי לתן כ
כחשבי' לדיקים נוחרים ויש יכולת להעלות עד הכיסא ולח יעלו וז"ש
להעלות שלבן בסוד ב"ב וכו' וזהו שלמו חומרים כי עליך סובבנו כל
היום כחשבנו כצאן טבחה וגו' קומה עזרת לנו וגו' לחתן חסדך
כחזור לכוונה הכ"ל והוח יעלה לשם לחי"ה (כי שם ס"ג הוח בחכונה
ושם חיהיה בכיכה ולח יתייחדו חו"ב שהם יהוה לחי"ה ע"י חולת
(היינו כי לחת שהוח י' יהו"ד חקבל חן ה' חולת הת' דדיקות
שהוח י"וד ה"י ו"ו ה"י חול סת' וכיכה חקבלת חן חולת הי' שהוח
ונקה ח"לף ה"י וד ה"י לו חורך הטעה שהוח שם י"וד ה"י ו"ו ה"י
כניחית לריך לדעת חכמה ומדעת דחכמה לסוד דחכמה ויסוד חכח'
ליסוד כיכה (והוח סוד שבחבתי לעיל בסוד שביל ונתיב וסוד
דעת עליון) ונתחלק לך' מוחין דו"ח בסוד חקיפי קטנות דחכמה
שהם י"וד ה"י ו"ו ה"י וד ס"ה י"וד ס"ה י"וד ס' ה"י וסוד נ' חלהים ח"לף ל"מד
ה"י ו"ו ה"י ח"לף ל"מד ח"לף ל"מד ח"לף ל"מד חלהי חלהים ח"לף ל"מד ח"לף ל"מד
ה"י ח"לף ל"מד ה"י ו"ו ה"י ומסה קטנות דגדלות כיצד כוה ה"י ו"ו
ה"י ו"ו ה"י ו"ן ח"לף ה"י ו"ו ה"י ו"ו ה"י ו"ן ח"לף ה"י ו"ו ה"י ח
ו"לו ח"לף ה"י ו"ו ה"ה ו"ו ח"לף ה"י ו"ו וכל זה ח"ס
דמוחין דו"ח וחשך ונבורה עמהן דדעת הם קוד ח"לף ה"י ו"ו ה"י
חח"כ ירד ח"ד לבוחין הכו"ד ס"ם חי"ח לכתר דלהה קוד ד' דחשר
והיח דבבח כי כל חוח כלול ח"ד הרי ד"ם ד' נ' י' ו' ס"כ
ברוך שם כבוד מלכותו עתה חתלחין הד' ח"לפין ח"לף
חכמה דלהה ביכה דלהה חו"ב ח"לף ח"לף ח"לף נ' חדש וקע"כ
דלהה פנת כה"י דלהה כתר הנשחרי יהי נ' עקב בסוד
דלהה חלף ה"י עקב עמוד בסוד מלכותו תעשה
י"וד ה"י חלף ה"י ו"ד ה"י ח"לף דרחשו תבוחה להוריד לרחל
ה"ח י"וד ה"י ח"ח ל"לף ה"י ו"ד ה"ח ה"י שמות לחי יחוד הכו ני
לעולם נ' ו"ד י"וד ו"ד ה"י ו"ד ניקי קדירה סוד להשני הח"ס
ה"י ו"לו י"וד ה"י ו"לו
ה"ר"ם נעשה תנ"ת כה"י דיוקן מלכות דלהה כתר
רחל ה"י ה"י ה"י ה"י והם ס' חורות נ' ובד ז"ס בכתר רחל
לך המלוחים ה"י ו"ד ה"י ו"ד ה"י ו"ד ה"י ו"ד ה"י ו"ד ה"י ו"ד ה"י
הם עקב פרטוסה ונס ובד רומו על ת"ת ויסוד ומלכות דלהה
כי בשם רבועה הכו' ה"י ו"ד ה"י ובת"ת ו"ו ו' לזעד וה"י ה' ביסוד
וה' ע' לזעד וה"ד ה"ח בחלבות וזהו ד' לזעד ע"כ והנה בחיות
שכתבתי לעיל כי כל סוד יחוד ק"ש כרמו בסוד יחי קדוש וכל"ל
כוה תבין וה"ל לחי' בפ' והי' קורלת ק"ש ב"ב ת"ב שיעור ישרל יי
י' לחד וז"ק"ש של"ר יהודה הנשיח ז"ל לד לר' חייש לת חזיכת ז"ל ל"ר
דקיקל עליו עול מלבות שמים ח"ל כך פתחו בשעה שמעבירי יהין על

פי' גם' ע"ש

פי' מאחר פ' תרומה ע' רמב

פניו מקבל עליו עול מלכות שמים ע"כ והוא מוכן לפ"ד ופסה כדי
לחזו כל זה תית' כפ' °תרומה ע' רפ"נ פתח ואתר שמע ישראל יי'
אלהינו יי' אחד לכל רמיז ואתחזי ייחודא דחכמת עלאה שמע ע"ן
אתחזון דרגין חיכי אתחזי חלת רמז קח רמיז בכללא חדא לאכללא
עילאה ואתא כחדא כיחודא חדא שמע ס"ס עין הכא אתכליל כהי סס
ביחינן ע' סתמן עלאין דהא סס אתברכא מוכייהו ואתכליל כהו
ואתטריך לאכללא לון כחדא כייחודא חד ולבשוקה רעותי' כהו דהא ודאי
ע' סתמן לחינן ברכתיכא דרוח עלאה ומהאי רתיכא עלאה אתברכא
האי סס ואתכלל בגווייהו ולבתר ישראל בכללא אחד כולא הא תכינן דא
ישראל סבא למהוי ישראל בכללא חדא ההוא אתר דנקוות דכלא וע"ל
שמע ישראל בזמנא אתדבקת וכו' והוה כלא בכללא חדא ודא שמע
ישראל ייחודא ישראל קח מייחד תלת סטרין יי' אלהינו יי' למהוי
כלא חדא וכו' ע"ש וכפ' °פנחס ע' תל"ו תו לאיתבי שמ' דאתכליל
מן ע' רבבה אלין שבעין סתמן דרוח דאכהן קדישין ישראל יי' אלהינו
יי' אלין ד' כתי דתפלין דאחוד לון ת"ח הה"ד והוא דכתב פתחי לי
לחוותי רעייתי ד' דא קאמר תפלין דהיא אחידא כהו רוח רעוא דאתכא
אתמסר לגלאה אתיק ס"ס בכה ואחיך לאתר לאתא דהא רעוא דאתכא
ולית כדוכתא דא עד דייתי מלכא משיחא וכו' ע"ש בסוד תפלין של
ראש ושל יד וקאי של ראש בחכמה עילאה בכתבי האר"י ז"ל
עיין עוד בתיקוני זהר °תרומה ע"ל ס"ד וד"ה רשימו דאת י"ה ד"ה רישי
עלאה דכשאת קדישא אלהינו דא היא רוח רשימו דאות ה"א עלאה את
תניינא דכשאת קדישא יה"ד ודאוסיפו לאתעטף בהדא דכתיב ורשימו
דאת ו"ו וכו' מריש דיוקנא ומסיים לעילא סכיתא ויריח לאו"א כדין עיילין
דאת ו"ו וכו' מריש דיוקנא ומסיים לעילא סכיתא ויריח לאו"א כדין עיילין
לה למטרוניתי' כהדי וכו' ומוקן מחוד ועיין עוד בפ °ויתחנן ע"ק ד'
וכרזא דייחודא דהא אתערכא כי ייחודא חיכי כגוונא דתפלין דרישא
ותפלין דדרוע(הכה אית' בכתבי האר"י ז"ל על פסו' עור בעד עור בכל
בתרכו כי אין ללאה מוחין כי אינה מקבלת אלא מן הבטן של האשה
ולא מן המוחין עיין שפת"ח רחל תפלין של יד כי היא מקבלת האיר
מן המוחין עיין (זהוא תבין כל בכינה דלאה הוא משעות אהיה וכ"ל
ובכינה של רחל הוא משעות הוי"ה) ולכך לאה היא בחי' ד' דאחד
דקשר תפלין דאחורי הראש ע"כ וזהו סוד ורחית את אחורי ואכי לא
ירחו מלמד שהראה הקב"ה לה לאשה קשר של ראש כדאי בכת אחד"י תפלה
לאשה היא האלהים ר"ת לאה ום"ת אשה כי אשה הי' בעלה לאה אשה
סוד נפרה כי אית' בפ' °ויצא ע' סכ"ח עלאין תתאה חכמה ואינה
ברכת ישרא ונקרא אלהי אבות לכך פתח לה תכלה וכפ'
מאחר ברחשב"ן ברחזית °ע"ח מ"ח כי סס יי' נקרא עליך חלין תפילין דרישא דאינון
ע' ק"ן שמא קדישא בסדורי דאתוון פרשתא קדמאה קדש לי כל בכור דא
דאיהי קדש בוכרה דכל קודשין עלאין פטר כל רחם בהמה שביא
דקיק דכתיב מן י' זכו' ואיהי קדש עלאה ע"כ ח"כ חכמה עלאה
נקודה ב"ל בכור וכפ' °פנחס ע' תע"ח רחשב"ן בכורי לאמתך תביא
פנחס ע' תעח בית יי' כגוונא דכבודי' וכו' הכי ישראל קדמוני' וכבודיס לקב"ה מכל
לחודין דעלמא וכו' לזוך הכי דכלהו בית סמירון ואיהו בן י"ה לתקרי
בכר וכו' ' תיהו בכר מחינן בכורי עלאין וההוא כפיק מעדן ולא
תיהו דאוריית' תלי' כי' ע"כ כי עדן נקרא חכמה ואית' כפ' מפטרים
ע' רי"נ כתיב והחכמה מאין תבא תורייתי' מחכמה נפקת מאתר דאקרי
קדש והחכמה נפקת מאתר דאקרי קדש קדשים ע"כ ח"כ כל סוד זה
כרחו כיוצא בהן דברים שאין להם שיעור הפאה הייגו מלכות ו
והכבודים הייגו סוד חכמה קדש לי כל בכור לה י' וסוד ו' תולה דחי
תפלת ישרא ולכך כתיב ד' ל' רבי' בכורי' וחת"כ בקרחין
הייגו סוד כתר עלאין עיגא פקיחא כי סס תמיד רחי' וסס כתיב לה
יכוס ולא יישן וסוד ביקור חולים והכנסת כלה עיין בפ °פנחס ע'
ת"ח זכאין אינון דידעין לאתדבקא בהאי עיגא דאיהי השמיטה ע"י בפ °בח ע"ד תקוכא
בגלותא דאדום דאתמר עלי' חולת אהבה תכי וכו' כי לעיל אתרכתי פאר שפירו דנוזקין עלאין וע"ד לקדמין טוטפות כד"ת ישראל לאתר כך
והוא ביקור חולים והכנסת כלה הייגו מלכות אתרת דכלה תתפאר וכתיב כי כבוד ישראל ואוהבהו ישראל זוטא ישראל סבא
ונס זהו סוד והכנסת שבוס בין אל לחבירו וכן חיים לחזתו ע"פ דכתי' שפירו דנוזקין עלאין ותתא יוסף סליק ואתעטר בתרין נוזקין כ
בפ' כרחזית ע' כ"ו זערי' טיבו דע"ק בתר דדכר ומוקד ערי' ונס בפ' בקדושת' כער ובסוף נדיק כתיב יתין כי' נוזקין לאחוי ורזא דא ויבכו
חוקת ע' תס"ט ה' נוק' ו' דכר כללא דכלא דהא א' בסלימו ערי' יוסף יפה תואר ויפה מראה שבירא בתרין סטרין עילאה ותתא וכו' כי
ותלמוד תורה נגד כלם כי ותלמוד ג' תע"ו שהוא י"וד ה"א ו"ו ת"ת אית' בכתבי האר"י ז"ל בסוד ניצוצין כי היסוד הוא כתיב שהודעתיך
ו"ו ת"ת ה"ח כי אית' בפ °ויחי ע' תק"י והחייתם את תבי ונתתם במקום אחר כי ישראל אתייחד עם לאה וכו' ואינו אתפשט רק על
לי אות אחת ואחריה מיכאל דחיי לה ערי' אלא באות אחת ואחי תיהו החוה וסס בסיום החוה יש בחי' יסוד וכו אתייחד ישראל עם לאה
אות אחת דא אות ' בגין דבי' שריון חיים וכבר ידעת כי ' היא אמנם כי זה היסוד הוא הבוקח קנת תורה לצורך לאה וכו' ונק' נ"כ יוסף
סס י"וד ה"ח ו"ו ה"א זכה סלח לך ע"ס ויעקב חיים תס בגלגל ואפילו כי בחי' יסוד הוא עולה לכאן לבחי' יחוד
דהוות תס ואתן לאיהו א' רוח דאת ' וכך הוו כלל דכר ונוקבא קה"ע לעילא הוא לתתא ע"כ
כאחד

פי' מאחר סלח לך ע' ס"ן

פי' מאחר סכתם ע' תק"י

וע"פ זה תבין מאמר בפ' נתחנקע"ק מצייר כוה והוא כי תפלין
ברחזית ע' ק'
לוף הכי לחיזן דת תפילין דרישא חכמה וכיכה דרישא
בדא יעקב מסה יוסף גדולה נבורה תפארת מיכית הוא בסוד
יעקב כיוסף בעל בית ותפלין דדרועא ז"ת ומלכו'
דכתיב הלה תולדות ——————— מתחלת
יעקב יוסף ישה לה תפארת כלה הוד יסוד מסוף סיום
שמש כה עד דבעיל לי' מלכות האכיח שלים ה
ליוסף וכו' כד כפקו הרחיון
ישראל מתמרים מסב' דיובלא דתפארת ולכך תפלין של יד
וכל לחיזן ס' רכוה מיעלמ' עלאה שהיא מלכו' קח תזיב מן תפארת
הוא ובההוא דיוקנ' לחולו במדבר הייגו מסוף שלים ת"ת :
וכו' פ"ם והטעם הוא כי הלה
מכייס וחד מיהון לה הוו עלה כחרעא חלה כהיגון תולדין דלהון
כדקח חזי דחיגון תקוני דקיבר הות וכל עובדי' לרעא תקוני דקהל
הות ע"כ וח"כ דור המדבר הי' מובני לאה לכך לה נכנס לח"י וכל
דור המדבר לכך הכניס יהושע את ישראל לארץ ישראל כי יהושע מאחר שלח לך
בני סהרח ועיין בפ °שלח לך ע' ס"ו וכפ' תקת ע' שמ"ה שהו ע' ס"ן
בפסח טובת חכמה עם כחלה ויותר לרחי שהם לחיגון דוכו לחתחברח
בשמח ולחתקשרח כי דהח כחיב כחילכח דחיי ע"כ :
ואח"כ חגו מתפללין לאחר פ' העקידה דכפ"ע וחח"כ מתפה שו דכרי'
שלין סיעור הפאה והכבודים והלרחין ונתילת חקדי'ות ת"ת ביחוד עשרה
וכו' והוא כי הלה סדר לחיזות הוא בתחלה כתר שהות סוד ע"ק פאה והכבודים
שכולל בסס זה עתיק יומין וח"ת אחר סס עיכא פקיחא בסוד הכה לה
יכוס ולא יישן שומר ישראל וח"כ חכמה וביכה וח"כ תפארת ומלכות
לחפם קיימו בברית מנוחה דק כ"ח המקום ברה השבטי וסבת השבטות
לאחר מיתו יוצא כל הדבריס והו המקום הנעלם והחיצוחות לה מודע
לגו וכו' וכו כפרשו שלשה ונעלות שסס קו לאחת התחתונה שהיא מלכו'
כנסת ישרא ונקרא אלהי אבות הכרמו כלשון נקבה השביעית היא
אחיצעית היא תפאר' שכל רוחיו ישניחו מרחוק לרחות יפיו ומשלשתן
ה"ח העליונה כתר עליון ואתפ"י שנמשכ לשלשתן שלשה שמות כפרט
ובכלל השם שלהם הוא אחד והוא יהו"ד שזו קשורה בזו וזו
קשורה בזו וכו' בשבה דאחוזה ואין פרק ואין יוצא אלא כדגון אהי' אשר
אהיה המוציא' הכבוד והכוורא ע"כ וכן הוא פ' ויקרא ע"ט ו"ו ו"ו והשם
הקדמו כי פאה היא סוד מלכות ולכך פתח לה תכלה וכפ'
ברחזית °ע"ח מ"ח כי סס יי' נקרא עליך חלין תפילין דרישא דחיגון
שמא קדישא בסדורי דאתוון פרשתא קדמאה קדש לי כל בכור דא
דאיהי קדש בוכרה דכל קודשין עלאין פטר כל רחם בהמה שביא
דקיק דכתיב מן י' זכו' ואיהי קדש עלאה ע"כ ח"כ חכמה עלאה
נקודה ב"ל בכור וכפ' °פנחס ע' תע"ח רחשב"ן בכורי לאמתך תביא
בית יי' כגוונא דכבודי' וכו' הכי ישראל קדמוני' וכבודיס לקב"ה מכל
לחודין דעלמא וכו' לזוך הכי דכלהו בית סמירון ואיהו בן י"ה לתקרי
בכר וכו' ' תיהו בכר מחינן בכורי עלאין וההוא כפיק מעדן ולא
תיהו דאוריית' תלי' כי' ע"כ כי עדן נקרא חכמה ואית' כפ' מפטרים
ע' רי"נ כתיב והחכמה מאין תבא תורייתי' מחכמה נפקת מאתר דאקרי
קדש והחכמה נפקת מאתר דאקרי קדש קדשים ע"כ ח"כ כל סוד זה
כרחו כיוצא בהן דברים שאין להם שיעור הפאה הייגו מלכות ו
והכבודים הייגו סוד חכמה קדש לי כל בכור לה י' וסוד ו' תולה דחי
תפארת ישרא ולכך כתיב ד' ל' רבי' בכורי' וחת"כ בקרחין
הייגו סוד כתר עלאין עיגא פקיחא כי סס תמיד רחי' וסס כתיב לה
יכוס ולא יישן וסוד ביקור חולים והכנסת כלה עיין בפ °פנחס ע'
ת"ח זכאין אינון דידעין לאתדבקא בהאי עיגא דאיהי השמיטה ע"י בפ °בח ע"ד תקוכא
בגלותא דאדום דאתמר עלי' חולת אהבה תכי וכו' כי לעיל אתרכתי
והוא ביקור חולים והכנסת כלה הייגו מלכות אתרת דכלה דוחקת
ונס זהו סוד והכנסת שבוס בין אל לחבירו וכן חיים לחזתו ע"פ דכתי'
בפ' כרחזית ע' כ"ו זערי' טיבו דע"ק בתר דדכר ומוקד ערי' ונס בפ'
חוקת ע' תס"ט ה' נוק' ו' דכר כללא דכלא דהא א' בסלימו ערי'
ותלמוד תורה נגד כלם כי ותלמוד ג' תע"ו שהוא י"וד ה"א ו"ו ת"ת
ו"ו ת"ת ה"ח כי אית' בפ °ויחי ע' תק"י והחייתם את תבי ונתתם
לי אות אחת ואחריה מיכאל דחיי לה ערי' אלא באות אחת ואחי תיהו
אות אחת דא אות ' בגין דבי' שריון חיים וכבר ידעת כי ' היא
סס י"וד ה"ח ו"ו ה"א זכה סלח לך ע"ס ויעקב חיים תס בגלגל
דהוות תס ואתן לאיהו א' רוח דאת ' וכך הוו כלל דכר ונוקבא
כאחד

פי' מאחר סלח לך ע' ס"ן

פי' מאחר סכתם ע' תק"י

פ' בראשית ע' נ"ג

כחדת נטיל כל לתעון תלין לתם ולישו לתת וכי של מלן לישו א"
דאל דתת ו' עיין בפ' בראשית ע"ב בכל העמוד ותלמוד בפנך וזכו
בפסוק ואתם הדבקים כי"ד ה"א ו"ה ת"ח להיכם חיים כלכם כ"ל
כשתכרו סוד תכם שהם אותיות תת בשם מ"ה ככ"ל תו חיים כלכם
היום ולעמוד זה יג יום תחלת לעל דאל השבה עד חני הלילה הושענות
רבה תפ"ו שעות לעמוד שכ"ל כדי שידבקו בחיים ו לאחר ועל זוד תורה
כי תורה ני' ירח"ת ונו' שחל לילית כי ע"י תורה שניה בירחית שחים
ים להכריע לכלה ולכתח הכ"ל ולזה הנו תומרים לחר זה לעולם יהא
לדם ירח שחים בשתר בבנלוי ומורה על לחת ודובר לחת בלבבו כי

מחמר"מכתם לית' כפ' °פנחס ע' תצ"ו מלכות נקרא' לב ולזה יש לייחד לחת בלב

ע' תע"ו ויתבלב מ"ה הנו מ"ה חיינו ובשה לפי סידור האר"י ו"ל מה הנו כי
התלבות נקרא מ"ה וכן הוא בפ' בראשית ע' י"ח פתח ולחר שחו ע
עיניכם ולאו מי ברח לזה וכו' והוא קשה שחים לעילא לקרי מי ולית
לחתיה לתתא לקרי מ"ה וכו' ע"פ ולבאורה הלא שם מ"ה הוא ב
בתפלת וכו"ל לחבל לית' בכתבי האר"י ו"ל בדרוש רחם שפתי ופשה
ידעת כי בכל מפיהם יש בה פניה ולחור בסוד תותיות ולא בסוד
מספר וכנגדם בכתבי' פניה ולחור בכתבי' מספר וח"כ נחמה כי בל בתי'
מספר שם בגוף י"ה וש בכתר ו"ה ולחתוני' בכתר שלו י' י"ה ו"ו י"ה ו"ד
שהם י' לותיות והנה הוי' זו עצמה בגוף' חלא שהוא בסוד מספר
שהם נ' ך' ו ע"כ וכו' וע"פ זה תבין כל מלחר פ' פנחס ע' ת"ה
ולחבון דל הוא עלמא דתלי' בהבורא וע"ד כל ניתצרי' ותקופין ו

ובבורין בעלמא בסידור הנו וכו' עד סוף כל הדף :

ואח"כ לכו לומרי מזמורים מקומן ובריית' דר' ישמעאל כדי
שיזכה לדם בכל יום נקרא מזמור ונמרא דבריית' דר' ישמעאל
במקום נמ' והטעם כי בכר כתבתי בביאור חלה כשהם כי נקרא
בעבי' והוא בפה יזכה בירחה והוא רוח נמ' בבריאה והוא בשהם ומלחי
קבלה בתיקון' ואלו כרמוי' בשם יהו"ד הק' קשה לאה לא העמידו בסוד
קבלה כי הלא כתיב ולתם הדבקים בי"ה ולבל בלא"ד כי לית' כי
מלחורות מלחר בחדות ז"ל ר' יש ועלל לומר כי ב"ג מדות הלור בדרשת
השער סוד רבים פתוחו ולכי בתי לחריך קל ולומר לרמו לבתר
עליון בהתייחדו עלת העלות כי הכתר הוא קל ולוכח הוא בערך
עילתו ובכ"ז נלחר להסתכלות בו ק"ו בשה שלמעלה מאתו וכו' לפל
בלא"ד כי לית' בכתבי האר"י ז"ל בסוד י"ג תקוני חיוורתי וי"ג
תקוני דיקנא ולחכם היותם י"ג כי כיון שלעולם אין כל בפיר של עליון
מתלבש תוך כי"ם של תחתון רק הו' תחתונו' שלו לבד והב"ר נשלרו
מגולי וכמצות כי הו' ספירות לחעלונו' מתלבשות בכל כי"ם תחתונו'
ובודלי שב' לחצות יהירו למטה וה"ל שהתחתון יכי חסר מהתרת
הב"ר לנמרי דל"ב לוך היו בו עשרה נימות ולכן נרוך שיהי' בתחתון
ג' לחרים כדי שיקבלו הלחרה מג"ר העליוני' הרי סם י"ג ולכן חין לך
בחי' בעולם בין בחריך ובין בחו"ל ובין זו"ב שחין בו י"ג בחי"ע ב"ב וזה
סוד לחד ני' י"ג וזה הסוד נילה ר' ישמעאל בי' מדות בדרשת ה
התורה ופי' עיין בכתבי האר"י ז"ל כי הקב קבוע שיעיה להלריך והא דלמו
לומרי' ובא לו לקדן דרועית מזרחית וכו' ע"י בפ' בשדבר ע' ר"ל
משאל ר' חלעזר לר"ש בשיבא דיחודא מבין והשיב שיבא דל בקיט
בירך והוא כעין מחרוז דיחודא דתבן ובא לו לקדן וכו' ובא לו לקדן
בקדמית ודא ה ח עול מלכות קדישא וכו' ע"ש ולהביבך זה שלחר עיי'
עוד בפ' ויצא ע' שמ"ג ומוד"ד קדמות שיבא בחריבו פ' בראשית
ע"פ ב"ב וח"כ יש לכוין בזה שכתבנו ובדבר שקדא בחריבו שקובין מעניית
ובריית' דר' ישמעאל הוא נמ' וכו' נרמו קוד שתורה לוי הוא דבוק
בשם יהו"ד . והנה עד סוף ר' ישמעאל הוא עולם עשי' ולזה
לית' שם בסידור האר"י ז"ל פ' תיקון עולם ג"ר דעשי'
שבימי' ומלביטין בפ"י דיצירה ולזה נקרא קדמון שמקריב העולמות וכן
עד"ו עולין בפ"י דיצירה ומלביטין חנ"ת וכן כ
כולם עד לית סוף וכן לית' בפ' פקודי ע' תפ"ו וברוח דקדבנין כד
פליק כל ח"ת קס"ד דל בדל ובסיר דל בדל כדין קיימת כללה ומתפשה

מחמ' פ' פקודי ע' תע"ב קודם לתעטר בלית סוף ע"כ :

הנו לישו"ד דקדלה בשמו יהירו קדים לחי' בפ' °פקודי ע'
תמ"ב בלחמצעית' דהיכלא קיימת חד בעין מהיכלא דל
להיכלא תנייתא וכו' כד נלית' סלקין ומטלן להלי עיטודא כדין כטלין
כללה דלימין בהיכלא דל לגו בהיכלא לחתתחדא עילא דל בדל לחמני
יחות ע"כ ת"ק סוד הקדים הוא עיטוד סוה הכו עולם העשיי
בעולם היצירה :

והנה שם קודם הנו לי' יכוין בהיכל ק"ק דעשי' עולה וחוזר לסיום
יצירה עניינו לכן הוא בתי' מזמורים והנה שהנו על כל נקיחות
ים רמ"ה תיבות כתיבן בלבים דה"ן ים לבם פסוקים כתיבן לותיות
מלוי המלוי דשם מד"י נם הנו כמספר תהי' לרמז על כתר דעשי'
הכן לחיה בכללה בתלבות דיצירה ע"י מזמור שנו ולכן יש כ"ל הוי"ת
ע"כ ובשם לבנין שיש רמ"ה תיבות בתיבן בלבים כי הוכח בעמק בחלך
לף קס"ח ולחותו תלול שבן יצירה לעשי' שולט בו שם בלהי' במלוי
הה"ן והוח יעלנו מכל מ"ה ע"כ ובשם בלבים דשם"ן זה שחת ד
דכתבתי לעיל בשוד י"ג תקוני דיקנא ו"ל ומהלי דיקנא לחתחודע כל
מה דהוי בריאת חלוף עלמין דחתיתין בשוקא דכיל עוקא דכליל כל
עוקלין כי הדיקנא דל"ח בתפיב מחוחז בתיבת' לחר כתוכה נכוחה
נבורה דעתיק וכו' ולחר כי שם חלוף עלמין והיל חתוחה ונכוחה
תוך חוחה בתיבתה לחדין הבך עוקא דכיל ושבין כי כודא כי
הנבורות נקרלים בלבים ולחוריי דחלבים דשה"ן כוה ח"לף ח"לף
ל"מד ח"לף ל"מד ה"ה ח"לף ל"מד ה"ה י"ד ח"לף ל"מד ה"ה י"ד ת"ם
שו שם סוד ח"לף עלמין שהוח שם בלבים דשה"ן בסוד לחורי' דנבורה
דעתיק שבתבשו ובסתיר בחוחה דל"ח וכו' ולחו חלוף עלמין שם
שרש כל הדיבון וכו' ולו נלחר לה בניה לחים זר שהוח כלה ברש ל
לעשקם ולחר בתבלה תבין מעשיהם לפי מה שכתר כתבתי ובכה בכ"י
בסי' כ' מביח ז"ל ובוסיים שבשיו לומר בכל יום יי' מלך יי' וכו' בעזרי'
בעזיהם וכו' נרלה שהוח ע"פ מה שבתוב בתקוני בשבח לפרש הבוונות
הנרמוי בשבח זה לחר וכו"ל בכל לון תרין זוכין ע"כ ובלע"ד כי
בבר כתבתי דלי' בפ' °פנחס ע' ס"ו להשלים מעשין לימין י"ב בניה ד' מחחר פנחס
דלמי' ד' בשור ד' דבשר וכו' ולימין מתכן תחות תנ"ת דרבן דתלת ע' ס"ו
לחבון ולחוקמה רבון לחבות בן בן הרכבה וסלקין נהורין לחבון
יב"ק ולימין מלך מלך יחלוף ע"כ ושלח כן שבקודו' הללו הוא עילין
פוס יה"וד בְּמֶלֶךְ בם"ע על יה"וד בַּמֶּלֶךְ בפתח יה"וד יְמְלוֹךְ
לעולם ועד ת"כ עולים בקודו' בחכין
יב"ק כי כל בקודה הוא עשר ושבי פתח"ין הוא י"ב וכולל כל שלילות
לחי"ה הוא בכתר יה"וד הוא בת"ת לחדני מלבות וכך"ל ובסידור האר"י
ז"ל יי' מלך ת"ת יי' מלך חנ"ב יי' יחלוך ו"ב הוא כי לית' בכתבי
האר"י בסוד קדושה ז"ל הלא ידעת כי לחילו הקדש בתקן בנ' תקוני
ה"ת עתיק קדישא דתסתבח בתלת רישין הנשי בחו"ב הנ"ו והנה
קדושה של ג' רישין דע"ק ה"ת לקהות הלא לחתיידע כלל הב' לבתרת
עלאה הנ' לחותה סניחאה תכאה קדושה (שבו מתלבש נבורה דעתיק
וכו"ל) ת"ב קדוש רחשון לע"ק ב' לחו"ב קדוש ג' לו"ב וכו' וכנד
ג' הלו לומרים יה"וד מֶלֶךְ בעילא לת"ת יהו"ד מַלַךְ
לחו"ב יה"וד יְמְלוֹךְ לו"ב ע"כ וסוד

זה כרמוז בפ' °לחמר ע' קע"ו קדושה הת לוקמיך בכאה פי' לחמר
דוכתי וכו' תלת דרגין והוחין חד קדש חיהו סטר עלאה דלתתכח לחמר ע' קע"ו
רלחצית' לכל דרגין (בייהו תכאה י') ומשם לתפשם פשיטו דכאיר
בחד שבילא דקיק טאירא לחמצעית' (בייהו ה' בינה וכו"ל כיון ד
דלתתכאיר נו לחמצעית' כדין לתרבי' חד ו' מהלי בהירו לתפשם פשיטו
לתתא קשה דכל דרגין (בייהו כי מלכות הית בסוף י' בסוד
פסיעה לבר כחשר כבר כתבתי כיון דלתתכאיר כדין לתרבי' בהירו
חד ה' וכו' ומה דלקרי קדוש וכו' דהת קדם שבעי לי' רוח דרחשית'
דכלא (ע"פ שה שכתבתי והוח לחתר פ' תשבטים ע' רי"נ) דהת
תין ו' לת לתשבח חלת רוח הכי הוח וכיון דישראל מקדשי מלכי
מתתא לעילא יקדש עלאה עד דלתסתלק ו' רוח דשמים עלאין
לעילא וכיון דלימין שמים לתסתלקו לעילא נהיר הוח קדם בהו נבדין
לחקרי קדוש לעילא ולבתר נהיר הנית נכיר על כרסיא
דלימין שמים וכו' וכדין לחקרי קדוש לבתר בחית הוח נהירו עד דכטיל
כלא חד נדיק דדגל יקדיש לקדשא כלא לתתא כיון דלימין כטיל כלא
כדין לחקרי קדוש וכו' לי לא יכיל לסוחה רעותא יתיר שביר קל עביד
ע"כ ת"כ כאן מוכח דיש כוונה יותר דסיומו לבי מה שכתבתי לוה קלוור
לי לא יכיל לסוחה יתיר ונם עיי' בפ' בראשית ע' כ"ו בסוד יי' מלך
וכל"ל ושם מפורש ג' נקודי' חלו ובסוד זה כבר הארכתי ותמלא טעם
לבסי פעמים ובבר הארכתי שלכו הנ"פ יי' כשבי' תן י' עלאה
דע"ג א' ושם נרמזים בשם י"ה ו"ה ו"ה ו"ה כי מנ' א"י דשם ס"ג
משבח ג"פ שם יהו"ד הכ"ל :

ובהנב בסידור האר"י ז"ל אין להסתכל חוץ לד' לחוות כי לו מהלך מחמרו לחתן ע' רמ
בין העומדים בעולם המלאכים בפ' °ולחתן ע' רפ"ו לחי
לבי כניסתת מדכי נרמי בקדבנן משבח בתוסבחייהו דדוד תפילין

בריבוי נוצות כבנדו תומר תהלה לדוד פלי פלאתי קחי מחרי לתיקס
כנוזכת דעלאכי עלאי לתתחברת בהדייהו וכו׳ ולא יתאר הוויות
בתרוזה והתעלטה כי ע״ן פתאר בתקוני ערם רב הכאר עודמו בין
סיוכים וכו׳ והם נלנולי עזאו דאתר הלעזאזי כי הכל הוא תיקן
הזכיכה וכדאי בפ׳ בחוקתי ע׳ רי״ט יתן דעביד פקודי תוריית
ואויל בתורתו כתלו עביד לי׳ דאתר קנ״ה כתלו עזאזיל וע״ד ועזיתם
תועתם וכו׳ ובפ׳ תרומה ע׳ רע״ו דהדי עת רוח דחיזתות׳ תיהו ודלא
תקדי עת הכון והדי עת תיהו דלתתייב בר כם לתתהב תדיר כד״ת
ואהבת לת יי׳ אלהיך וכו׳ ולית אתרי עת רוח דלקים אתרי ואתחייב
בר כם לתעבד לי׳ ולא יתעשך לבו׳ אתבר׳ וע״ד עת לעזבת וכבת בתוכת
דיזדהל תעתדלי בתוריית׳ הסוה עת עתתקבת בתקוכת׳ ותתקזבת
בעלייתו וכו׳ ע״ם ולזה תית׳ בתקוני זוהר חייב לף רע״ו: וכלה
תיהו תלן דלא תעבה תטרוכית לתקבק לתלבוני לן לבבי כעת דתיהן
לטיתין לבת וסתיתן עייכין דלא תעדלי לתכדע בתקדת דתתיהן
לרמוני לי׳ בכתה תתבוני ותיוסי לבתתי׳ ליה לנבי תביכת׳ (וכל״ל
בפ׳ ויחי ע׳ תק״י דתבתי בכות ירושלים וכו׳ לתתפיים תלבת
בתיזכוית׳ ונם בפ׳ שמיני ע׳ ס״ם תתכוני לישראל בכתה קתזר וכו׳
כי תקדתו תה דאי׳ בפ׳ אחרי ע׳ קל״ד תו״י כל תתעלק תלב׳ לעילא
לעילא וכו׳ כי תו רחל תבכה כי תיכו תין ו׳ ואפיר קתזר כתן
לבתתי׳ לי׳ לנבי תביכת׳ וכו׳ דתסייס זכלה תיהו תלן דסליק לה ל
לתתרכת ת״ר תלעור וכי יכול בר כם לתזרת לקב״ה לית אתרי ת״ל תן
כתה דתזכתיב בדוד דאתר לם תתן אבת לעיני ונו׳ עד תתכה תקום
ליהו״ד ע״כ וחכו אתתו יתתבללים ואתר עיניכו בתורתך ודבק לבבכו
בתתוניך כי תי אתיכו יודע קוד תתורה תוי בכל דקע״ל תכת לקבל
עכם ולזה בבר תאדבתי בתאתר פ׳ תרומה ע׳ רפ״ה כל תלן דהוה
בהאי עלמא ולא תזדע לתבדע לי׳ ברוח החיזתות׳ טב דלא יתברי:
וחנה אחר זה יאתר ברוך שאתר ואית׳ בסידור אתר״י שיאתו
סעיפי אבבנד פניו ותבוין כי ברוך שאתר ביציר דוגמת
סטלית דק שהטלית כתי׳ עובדת וכ״ש בתי׳ תלובת תן ברוך שאתר עד
יומר ביציר ו׳ י״ד ה״ת ו״ה ה״ת וכל ברוחות דיציר ורוחך עתך
ותתבר עתו הכפש ה׳ יי״ד ה״ה ו״ו ה״ה תל תד״כי כפשות דעזיי׳
ויעלו שכיכם בבריאה בהניעבו לזומר נם תכוין כי בכוונות חב״ד
דיציר כעזית תיכוונת בה״י בבריאה זה בגאר ביציר ע״ם וזה בחזו
בפ׳ ויקהל ע׳ שפ״ו וזכאה תולקהן דהתי בר כם גופי וכשזת תתקן ויקהל ע׳ שפ״ו
ותתעביד שלים וכו׳ ותיכון תבבא תקוכין קדמאה תקוכת דנרוזת בנין
דתיבורך לתת תקבת נרוזי בתוזה וקדושה וכו׳ תקוכת תביכת כתקוכת
דקרוזת בהאי עלמא כעובדת דבראשית לברכת לבקב״ה על כל עובד׳
ועובדת לקרוזת קרוזת בהאי עלמא וע״ד בבריך שאתר ברוך על כלא
תקוכת תליתי׳ וכו׳ תקוכת רביעיאה תקוכת דעלות׳ בתקוכת דרוזת
דשזת קדישת ע״כ ובזיכו כפי תצר כתבתי כי עד כ״ם הוא ה׳ ושם
י״ד ה״ה ו״ו ה״ה וסוד כפש ושב״ם עד יומר ו׳ ושם ע״ה והוא יציר
ורוח וכו׳ וסוד בריך שאתר בבר בהאי עלמא לעיל בטוב טעם:
מזמור לתודה יש לתומרו בכוונת שכל השירות שיתודות לבטל תוך
מזמור לתודה כי בפ׳ ויחי ע׳ תפ״ה ר׳ יוסי כתת עבדו ת
יי׳ בשאתה בתו לבניו בברכה וכו׳ ע״ם ותפס קזיכו בנין דלעלת׳ לזיהו
לאחסן תוקפת לעילא ותאזיך ברכאן לתתת וכו׳ וב״ה בעי בר כם
לתפלח לקב״ה בשאתה וברכה לתכללת בנסת ישראל בכזיהו כי ז״ל
בפ׳ ויקהל ע׳ י״ח ואזיכן ישראל לבקבק תן נלבתת בהאי שאתה ואתי
ליהי בנסת ישראל וע״ד עבדו ת יי׳ בשאתה כד״ת בזות יבא תהרן
לך הקדש וכלא חד בתו לבניו ברכה דת הוא שלימו דילה דשאתה כלה
ולעכה בפ׳ (והוא כתו שהקדישו תה דאי׳ בפ׳ בהעלתך ע׳ קכ״ג
ואלכות תיהי תלת דכולהו תה לבך קאתר כאן לאתכלח לקב״ה בשאתה
ובדכנה לאתכללה לבנסת ישראל בכזיהו ולבתר ליחדל יחודל בחוח ד
יחות דכתיב דעו כי יי׳ הוא האלהים דת הוא רוח דיחודל בחוח ד
דשולחכה (והוא כי תיתת בסידור האר״י ז״ל דעו ייחדו יחדו
חכמה וביכה כי יי״ד תכת תלהים ביעם וכו׳ והוא לבני שהתבתי
בסוד ק״ם שנדיך להעלות תלבות עד חו״כ ותו כעשה היחוד ולזה
לזו תומרים דעו כי יי׳ הוא תלהים קו״ח עשאתו ולא תחכתו
הבהיר ולאלף לחכתו כי הקדישו ה׳ נוקב׳ ו׳ דכר כללת דכת
א׳ בשלימו שרי וכתין לזיכון ישראל תצ״ג דלזיכון לתתת לזיכון
לחידתן בשלשה שלאה דכלה ותבין ע״י ג״כ יומר פ׳ בהעלתך ע׳ ג״ן
וכפ תבואר הטעם שג״ל זה בשאתה וכביכול כי תית כשבר תקוני דף
כ״ב תית היכלין דלת יפת תלת בדיעבין ולית היכלי בכוונו׳ דלזיע

פ׳ בחקותי ע׳ רי״ט תרומה ע׳ רכו

נמ׳ פ׳ בחה טומכין דף מט

יומר פ׳ בהעלתך ע׳ כח

יומר פ׳ סכחם ע׳ שפ״ו

יומר ויקהל ע׳ י״ח

יומר פ׳ בהעלתך ע׳ תקס״ח יומר פ׳ בשלח ע׳ נ״כ

יומר כ״ת בתלים יומר פ׳ יומפטים ע׳ רי״ו

משפת יניחה שב לפתח חטוחת רובן וגו' ואלו לומר זרו רשעים מרחם
וגו' פיירוש כך ל' תעו מכטן דוברי כזב וגו' כי מהרס"ח מקף על נפ' כל
מהת דאתרין ס"ב דיומת ההוא עובר דאתרמת כי"ה תתלי לקמיה
נח"ס ל דיומת דר"מ ח"ל לאחושו לה ולא תלאחשת קרי עלי זרו רשעים מרחם תשח
מוכח שזולט יב"ה גם נם בחשי לחו וכו' לך קשה מהת דלרשעים נכי
ניתרגמו הכבים בקרבה שהית עובר" על פתח ע"ז וכי עשו מפרש לשחת
ע"כ זכפ"ר הוא מכוחר וקאמר חחת לחו כדמות חחת כחש כמו פתן
וגו' והם הכל בכוד על שחל ופתן תדרוך כפיר ותנין וגו' ואלו מתפללין
אלהים הם שניהו בפיהו ולא בלבם וכ"ל כי רשע יחרוק שיניו ע"ז אלו מתפללין
הלם שניהו בפיהו מלחעות כפירים כתוב: והוא ע"פ שהלרכתי
ע"פ ואחרת ע' ת"ח ונקטין ליה לתפיכת ומקבלין לוכפי לחכפי בקטר שלעגה
ע' ת"ח ואתלין ליה למוקבל רבה עד דלחתבר חילוף ע"כ ומביה שם ואתתי
חחים על לחייך וגו' והוו מלפעות הלחיים שם כפירים כתוב"י והו
שלהו חומרים ג"כ בפירה ומבחר שלישי טבעו כיס סוף במוקבל
דתהומת רב' ומבחר שלישי מזרח שלים עליון דקליפה טבעו וגו':
ומקויים ישחת מדיק כי חזה נקם פעמיו ירחץ בדם רשע ע"כ כי ל"ל
ע"פ לחמר ע' קס"ט ולחחותו הכתובה הקדוכה חלין חה כתי לעיל
ע' קס"ט כי חם לשחיו הקדוכ חלין ר' לחבל פתח חי זה בל יחלדום חחון כנדל
מבנדה זעון קכ"ה לבבשת בכוש עמוק על לחדום דלחרבו בית ולחוקיד
פיכליה ועלו לכבשת יפרחל בי עמוי ולפעבד לחון בקעת עלמין
עד דישתכחון כל עורין מטורי עלמין מלעין מקטולי עמק וכו' הכ"ל
כי זבח לה' בבנרה ושבח נדול בחרן לדום עד דלחיכון לבנוני ישתחוה
הדא הוא דכתיב וכל מלכוש לפניו כל ע"ם כך קב"ה ילבש לבנוי
נוקב עלייהו וכו' וכל כך למה דכתיב ולפחותו הכתובה חסר לה בית'
לחים דלחו חולק דשמו וכו' דכתיב כיה חים יודע כיד וכו' ולזה קאמר
קרא ישחת מדיק כי חזה נקם פעמיו ירחץ בדם רשע ומזה כי הקדמנו
כי מדיק לוכד בנדקו בנין דבית שכיבת לעפרה ורשע סחתל מלדיק
כרעתו עד דיקום הבית סוכת דוד הנופלת.
נחזור לפירוש התפלה לכן לחר זה שהלנו לומרים רבות מחשבות
בלב חים וכל"ל לחנו לומרים זמות רחוק יכפר עון ולית
ק"ם ברחשית ע' ק"ם ומזה רחוק יכפר עון דת סחתל דהיהו כחש
ע' ק"ם וכו' וכמה מלחכי חבלה תלין בהו ולחנו לומרים לחר זה לפני יוסבי
ביתך עוד יפללון סלה לפני הענה שככה לו לחנו לומרים לפני שה חלניו:
תפלה לדוד וגו' כי סוד כי"ת הקדמנו שקלי על מלכות בסוד שבי
פעמים חו"ר וב' פעמים חור נ' כי"ת וכל"ל שחתי כלומרים לפ
ת"פ ויקרח כי"ת כלך וגו' ובמ"פ ויקרח ע' ל"נ ולתה כשחת עון חטלתי סלה
ע' ל"נ דת לעולה לעילה לחתר דשתיקת קדישת שריח פנין כך הלי קדיש
לחיכך בכללה ע"כ. ונם בסידור הלר"י ז"ל כי חלבת סלה הוח כע"ק
ולזה חנו לומרים לפני יוסבי ביתך יוכף עוד יהללוך סלה עד ע"ק
ת"פ ברחשית ויקרחו לפני יוסבי ביתך כי לתיה ע"כ ברחשית ע' קס"ח
ע' קס"ח כלתר ה"ר לעולם ל"ר סח לחעלם לילכת ביהוד לחתי כחות לא
פי' מובלה של בנין דלתיו כביכול לחשקיה לילכת וכו' לה"ם תבריה בוחלי קכ"ה
לפני יוסבי לחסכם פעמה עלמין ותתחין ליהוי כהלי תכוחת וכלה דלת
דלפני יוסבי ביתך עדנעיר' ביה דעתיד כלי הלי לחתחדת על ידי דמשה בסוף
יומיה כדלת בתרלה לקיימה קרח זה שביה הוח שיניה וגו' לפני
לעם שכב"ה לו נ' משה לפני לעם שיהוד חלהיו ע"כ וכו' ע"ם וכבר
הלרכתי מלחר מספר תקוכ' דף ק"מ עמוד כתר טולח דר"ם ומלחר
ר"ר וכו' ומה ח"ל לך לך תרין תרוכין לילכן י"י מן לא לת(ו) מתוק
תריך ליה וכו' ולחן מריך ליה חל כחרן לפני לחרלך דת שכיכתה:
(ומוד ו' מן לא עיין במלחר ע' ברחשית ע"פ קל"ד ומה דקאמר חל
הלרך עיין בת"פ פרחם ע' סל"ו ונם בת"פ כי תנת ע' תקל"ו כי כבר
הלרכתי בפי' מלחר זה ע"ל) חר"ם ח"ם מחי מלרנך ומחולדתך ח"ל
ר"ר תלת חלפי"ן לילכן מתלת שחהן לחילכן לאהי"ה לאהי"ה לאז"ר לאהי"ה
לתלחר לפני יוסבי ביתיהו (סיינו מזה דיוקה דכתוב (ו) עלתה
לילחר לפני יוסבי ביתיהו לפני לעם שיהוד חלהיו כי חם לח חזה חלניכם הבת חתרעית
לתתרך יון נ' חלפי"ן חלין לילכן וכו' לתתר כהן מלרנך
ומחולדתך ומבית לביך ודת לילכן לא לת(ו) בכתר ולא תבוכת בכיכה
נלילי לא עלייתה בתחנתה דת ו' ודת דמלה (יו"ר ה"ח וח"ו
ה"ח) ולילכי כתר מלכות חל כתרן דת שביכתה תתלה דכלילן כה
כלהו ולחשתך לנוי נדול ויבלרך מסטרת לא עלה ותנדלה שתך
ומטו לא עלייתה ויהי בדכה מסטרת לא עלייתה ע"כ ע"ל דם"ת
והוה חנו חומרים נ' פעמי לא יוסבי ביתך לא לחרי העם שכב"ה
לו לא לחרי העם שיהוד חלהיו נ' פעמים לחרי כנד נ"פ לא לא לא הל"ל:

ואפ"ה נמי כתן כתחר לחרי העם שכב"ה לו ניחטרית מת"ה לחרי בעם
שיהוד חלהיו וכ"ל וכלה דת דהלי לחתלית וכו' כ"ל ואלו חומרים
תכף תפלה לדוד חר ומתך חלהי המלך וגו' כי לחיתך בכתבי החר"י
ז"ל תיקון ה' פוח נוקבא דברדשקא והוא חוטחת וכה לתנניו
המלכות דעתיק יומין וכו' בהלחיכו ובהלי נוקבא דחוטחת ד
לברדשקא תלייתי לביה יסיב לוחח דקיו לזעיר לחנין ובהלי נוקבא
לחוטחת בנוקבא לברדשקא תלייתי (ה') לקייתת (ה') לחכיה
דלתתא ודלי ריחח לכסיף מיומחה סתימה ולקרי רוחח דקיו דכהלי
דוחח זמינין למכדא תכתתא למזבח דמלכה מסיחה דכתיב וכחב
עלין רוח מכחה וביכה וגו' ומדע כי המלכות נקרח תפלה לדוד
ח"ם לתם הכח כתיב ותפלתי לחטם לך וגו' כי תפלתי בעתיק
בתנלית בחוטם לחיך ע"כ ובמחמר פרשת כחח ע' רמ"ח ו"ל כך
הוה רב המנונח סבח כעי לנלותח לחיר לבעל החוטם חכי מתפלל
לבעל לחוטם לבי מתתכן והיינו דכתיב ותפלתי לחטם לך הלי קרית
ע"י לחיזן עד כחן: ולח בחכם לית לך בחוכבת ברכות ח"ר לחלעזר כל
לחומר תהלה לדוד בכל יום מובטח לו שהוח כן עה"כ ויסיק בבי
משום דלית בים תרתי סור מל ח"ב לחכם קנינו כי לית בבדשת
כשח בלחרת ע' רם"כ תלכת כך כתית יין דיקנת יקידת עלאה
קדישת סתים וטעיר מכלה בחוכת דרכות קדישת לדיקנת דשעיר
לפין לי תיתת דיקנת לת תשתכח ולח לחיר שליה חלח לחיית ולח
קרי דיקנת חלח הכי תלכת בנטיעותת דסברת כל מה דחשתר
ונכנ לת לדכר ולח לתנלית חזוח חלה הוי עלאה ויקירת מכלל
משום דהוח סתים ונכנ ודיקנת משום דהוח שכחת ושלימותת ו
ויקירותת מכל פרצוף נמי קדיל ולח לתנלייה והלי דיקנת שלימותת
דברמפח ושפירותת כוערי לפין לתתקן בתשבה תקונין ובשעתת
לביהר דיקנת יקירת דעתיקת דעתיקין בהלי דיקנת דשעיר לפנין
נגדין תלייסר מבוערן דשכחת שלאה בהלי דיקנת ומתתכחין ביה
עשרין ותרין תקונין ומיניה נגדין עשרין ותרין לתתון דאוריית
קדישת ע"כ. ואם כן תבין מזה שסידר דוד המלך ע"ה סוד תנרי
זה על ידי תלפ"ת בית"ת. ותבין הענין הנדול של המשיחים
שנכנס אוי להם בשני עולמות: ועיין לעיל במאמר פרשת שמות
ע' י"ד שמח קדישת כללה דעשרין ותרין לתתון: נם עיין לעיל
במאמר פרשת ויצח ע"ם וע' שע"ד ו"ל תת חזי כד לתתון עלאין ו
מתנזרין כלהו בהלי דרנח סופת דכל דרנין קדישין עלאין ו
ולתתלייה מכיהו ולתברכה מעלמת עלמ' כדין הלי דרנח קיימת
לישקה לכלהו עדרין כל חד וחד כדקא חזי ליה וכל חד לשתקי
ין דיוקן ורחיני ע"פ ע"ם: ולכך לומרים במחמר הזה פותח לת
ידך ומשביע לכל חי רנון. והזן לי' בנע' משום דלית ביה תרתי
כי הא בהת תלית: וזה לשונו במחמר פרשת לחרי מות ע' ק"נ
תת חזי כתיב ונהר יוצח מעדן ומניכן ומה שמיה דהמוח נהר
יוכל שמיה דכתיב ועל יובל ילכת שרשיו ובספרית דלכ המוכות
קבל חיים שמים דמתמן נפקין חיים לעלמת שלימן לקרין חי
מלכת (והוח סוד תפלין) והל לוקחיכת הכוח לילכת ובתקיף
דמוין לכלל כיה לקרי עץ חיים לילכת שרשיו ע"פ ט"ת
חיים (זה יעי' בפרשת שמיני ע"פ ט"ת) הכוח נהר לפיק כחלין
עתיקין בחשת רבו לחשקת נבחת ולרוחה לילכין ונטועין וכו':
כל לינן כחלין בפקין בחד דרנח לחקרי נדיק ונדיק יסוד עולם
וכלהו חולי' ומתכבדין להכוח לתר והוח יוח לחקרי ים והוח לחכמתת
וכו': והיינו רוח דתכינן לניהן זה יורת לשחק בו וע"ד כלם לניך
יסברו לתת לחכלם בעתו מתן עתו דנדיק ובנין כן כללו מתכן
להלי עתו וכו': ורוח עיני כל לניך יסברו ונומר: והוא תבין
כוד פיומור הוה דמסיים שומר י"י לת כל חוהבין ולת כל הרשעים
ישמיד וסם רשעים כבר הקדמתי לך על פי מה לחיתת במחמר בפרשת
ברחשית ע' קל"ו לחכם קנינו לית סחתל ולית סחתל ולאו כללו
שוין לכל הכוח דסט' לחיוי לחיהו לעטי על כלה והכה בם סחתל
ונחש נימטרית רשעים ובמחמר פרשת ברחשית ע' י"נ וכללת
כי"ק שקשה על לכתיב כ"ב.
כך"כ חתון דחפיק לבשים:
והוה תבין סוד פותח לת ידך ומשביע לכל חי רנון ובסידור
הל"ל ריתבון כך"ת בל"י נימטרי' מל"ל (יח"ר וכ"ו כ"ו) ס"ת פותחת ידך
לת"ך תבין כי הסרכבה כת ס"ב יודין דיהבד"ו ובני זהו לת ידך וכו':
ולכלהו הוה תמוה הלח לית לך מחמר בפרשת ויקרח ע' ס"ב פותח
רבי חייח מחמר הרעיבו שמים ומתקים יהלו נזק וגו'. מלי הרעיבו
בד"ח ישרוף מטר לנקי ובל"ם בסטרית דהוח מזונ דכלח קחמר

ע"ר כל עיני עלמא מסתכלן לקב"ה בגין דיהיבו מזונא דכלא ותי תימא
דבתר דת דאקדי שמים תלי הת תיכון דלת כוכות תלי וזכות ושמים
חד מלה והכת הרביבו שמים ותי תימא דבי תלי ממעל כתיב ממעל
ודאי מעתיקא קדישא קא אתי וכו' כד שמים כטלי ממעל מההות
אתר דשארי עלוי כדין שחקים יזלו נדק וכו' ומאן כיהו נכח הוד
וכו' למאן להההות אתר דאקדי נדיק וכו' בגין דיתברכא נדק וכו'
כדין תפתח ארץ לתתת וכל רחמי וכל טיבו דעלמא סגיאו וכו' ע"כ
ות"כ נקבי לפי הכ"ל אבל לפי מה שהקדמנו לך לעיל ע"פ מה דאיתי'
מ"פ פכחם ס"במ"פ פכחם ע"ת"ף נבי תפלין ז"ל מי "כעתיך ישראל אחרבא קדישי
ע' ת"ף כלהו רשימין בחת (כ') רזא דאת (כ' י') דאיהו י"י מן
(י"אה"דו"נה"י) עשרה עשרה הכף בשקל הקדש (כ') מן כתר
כלילא מעשר ספירן כלילן יעילא לתתת ומעשר ספירן מתת לעילא
סס ע' תפ"ח ע"כ והקדמנו כי איתי ס"במ"פ הכ"ל ע' תפ"ח בגין דעילת העלות
מוסלא ומכוסה דהאי כתר ואתפשט בסס יהוד וכו' ע"כ וא"כ מאול
מכוכבי מה שכתב תכוין כי הפרנסה בת מזל' י"י (די"אה"דו"נה"י)
והיינו כנ"ל והוא סוד ושריש טיבו דע"ק כאתר דדכר ונוקבא והכא
סוד הלבוש ככר קצת כתבתי ויתה שתומרים המימית הרים תניר עיון
ב"פ הרחצית ע' ג"ד וכמ"פ פכחם ע' שב"ט וסוד שבחי ירושלים את
י' הללי אלהיך ציון כי חזק בריחי שעריך הסס נבולך שלום וגו'
אף שהוא סוד מופלא תכתוב לך לחסם קציהו הכה איתיא על פסוק
בכי נכר יבלו ויתגרו מתגרותיהם וגו' ע"פ כתבי האר"י ז"ל כי
כתו שים בקדושה ע"ד ומ"כ כן יש בקליפה ולכן קדשם בכי כי
כתו שים בקדושה כ"ן שהוא סוד הת"כ כן יש בקליפה סוד כלב
שהוא ניתטריא כ"ן אשר עליו נאמר הכילה בפני מיד כלב יחידתי
וגו' וכענד אלו אתר יבלו פי' הכבי"י שהם הת"כ של התאוני' יבלו
פי' שהיה מתפלל ליהוד שיבלו ויפרדו וגם על ת"ל היה מתפלל
וכו' ופי' יבלו שיבלו מסס על הארץ ותפילם השפה בסוד כפלים
ולא יהיה ולד של קיימא ונתינתם מן הדכורא אל הנוקבא לא
יכנסו בתוכה ושם יש בחי' מה שבקליפה כבר קבלתם בתוך מעי'
גם עליהם היה מתפלל ואתר ויסגירו מתגרותיהם פי' יהרסו
ויתדבו ויפלו לתוך וכו' ופי' מסגירותיהם הם תוכה ותבין מאתר
כפרשת החזיקו ע' תקע"ד סוד ניון וירושלים והוא סוד חותם
מ"פ פחזיקו בתוך חותם כי אתרא דכרים נריכין שימור ואחד מהן הוא היין
ע' תקע"ד הם הנ' שבישוד ונודע כי כל התאוני' והקליפות כל חיותם הוא
מדאתי היין וכו' והם עומדים תחת מלכות בסוד רגליה יורדת
מות ואינה נאחזים אלא בסיום כתחתית (אשר כתבתי כי לוש
הוא סוד נו"ן כפופה כנד מלכות מנבי תורתי למעלה כדי שלא
יבקו מוכה התאוני' ובשימור לזה הוא חת"ס שהם נ' פעמים תהי"ם
דיודי"ן דאלפי"ן דהכי"ן שהם ניתטריא חת"ס ומשכים מכוכה
וכבר כתבתי כי מבוכה ולמעלה אין שום קליפה יכולה לאחוז שם
ולסוד זה פשוטה שתתפשטת תורתיה למשה להבריח החבוכים
ולכן סידר תורה הקדושה (כ"ן) בראש ולזה כתיב לעת הנאולה
ועתידו רבנין ביום ההוא וגו' ואתם קציהו שתביא שם כי כתו
שים חותם לעיר ומירים לסנור פתח החופה כן יש לדלתות בחשה
שכתוב כי לא סגר לפני בטני וגו' וכשם שים מירים ובריחים לעיר
כך יש מירים בחשה שכתוב כי כהכבו מירי עלי' וסוד זה הוא בחי'
בשני דלתי"ן כזה ⊢ ⊣ כל אחד כולל כ"ב אתוון וכבר לעיל
החרכתי בסוד זה ⊢ ⊣ על פסוק ואתי שבר בחומת ירושלים
פי' החשב כנת אשר הוא בסוד ס' עושין פסין ל
לבירותת תרבע דיומדין מרחים כשחוק ופירו רש"י לבירותת
עריכי פ' עושין שברשות הרבים ובירותת עניין רשות היחיד הן שעומקין עשרה
פסין וכו' ואין יכול למלאות מהן וכו' ונקתור נוכחן ' טפחים ורוחבן שסה
וכו' מותר להקריב לבתר ובלבד שתהא פרה לחשה ורובה בפנים
ושותה כי סוד כתר עיין בחתור פרשת ויצא ע' שב"ב והכה כתר
בשדה כתר דרגת דאדון כל החרן וכו' ע"פ שם תרפה להבין:
ונסוד נבוה עשרה ודחבה שסה כי הלה כל (ד') הוא ב' (ו')
ובין ב' ו' הוא כתו (י') וסוד של טפחי' ע"ל ד"ה ע"ח בסוד שם
שכתבתי טעם מלקות שארין שתהיה לשועה רחבה טפח ושוה דקתור
שתהא פרה לחשה ורובה וכו' עיין בחתי שכתבתי לעיל פי' משנה
משבת כיצד תחר תחתה פרה הביבי כוי וכו' בשרוף הכל תבין סוד
משנה זו כי הלה בחתור הוה שבחי ירושלים את י"י וגו' קתור
יפה רוחו יהלו שים חניך דבריו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל וגו'
הנם שכבר כתבתי לעיל ביחור חתור זה חסם קציהו לחדם כי

ע"ק כ"ל

ק"י כתהלים

ע' תקע"ד

פי' פסוקי עד סוף בעמוס ט ושם כתיב דויד כי

ובסידור האריז"ל ותכוין כי ר"ת כל בשמה תהלל הוא כה"ת והוא סם קדוש משמות ע"כ: כמכון יה בהכלה יו"ד ה' יו"ד ה"א גימטריא כה"ת עד כאן: ואיתא כי בשם זה הכה משה למצרי' בסוד ויאחז משה בשם ליוה תכ"ה לרמז כי הכה האלהי מה דאיתא בסוד השירה ת"י כמוכ"ה באלים י"י מי כמוכה נאדר בקודש ונו': כ בידור הא' דמי כמוכה ס"ת י"ה שני פעמים י"ה והוא כי האלהי בסוד דיוקא קדישא ואפס קניניו מה שכתבתי מה דאיתא ° מאחר בפרשת עשבטים ע' רי"ן וכך מ נאחבתין כלהו בהורין כאחת לקרין דיקנא דאלהא וכדין כתיב י' בגבור יפח כחים אלחמות יעיר קנאה ונו': והוא על פי מה דאיתא ° מאחר בפרשת בשלח ע' רם"ג קס ר"ח פתח ואחר מן המיצר קראתי י"ה ת"ת הכא ט' תקונין דכדיקנא דא להאי תקונין לאסתרך דוד אלכא בגין לבנאה לפאחר אלבין ולפאחר עמין וכו'. ובתקונא דא דאיכון סם י' אסתכון מן עלמא הה"ד כסא י' כי אחילם וכו'. מן המיצר קראתי י"ה ת"ת עכשי כמרתא י"ה תרין וכו' והכא סם תפ"ה הכ"ל כמשמן מן סם י"ה ולפוד זה נדיק כפול בסוק הכ"ל היינו שני פעמים י"ה ואחד מובלפוד הכ"ל.

ואתנה ליתיה בסידור האריז"ל כויברך דוד תמות עשה ליתן נדקה להקים השכינה היושבת לארץ ולהעמידה על ידי נדקה עד כאן. ועיין ° מאחר בפרשת בהר ע' רי"ג רבי יהודה פתח כטח בי' יהוד ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה כטח בי' ועשה טוב שכי תכין בעובדא דלתתא יתער עובדא דלעילא והא לן אמה ועשיתם אותם כביכול אתון תעבדון להון ע"ש וכו'. ועשה טוב ואין טוב אלא נדיק דכתיב אמרו נדיק כי טוב וכו'. ודאי הכי טוב לתתער שכן ארץ עלאה וכו': ת"ח בני מהימנותא דאלהי לארעותאן בכל יומא אתן חיזון בני מהימנותא דמתעדי אלהי טוב לקבליה ולא חס על דיליה וידעי דהא קודש ברוך הוא יקיב ליה יתיר כ"ח וכו'. יש אשור ומנוף עוד וכו' זכו לחולק דכר כם דעביד מדידיה דהא לתתער. טוב בכ"י וכשיב בנדקה דכד לתתער נדקה אית טוב לגבי כ"י והכא סוד זה נילה רבי יהודה כי כסא יהוד"ה נרמז כל סוד פאחר כבר כתבתי בפי' המשכה אור לי"ד כוללין את האחד ת"כ מתבין נדקה כדי להקים השכינה לתת לה תתפיים מטרוניתא עד דיתדן מלכותא דאחוד דכתיב לבשוט את הר עשו ולבתר והיתה ליהוד המלוכה אתן מלוכא דא כנסת ישראל: לזה אמו חומרים הזירה ומסייתי' וי' יתלון לעולם ועד וכוסלין הפסוק כי ר"ת ב"פ עולה לאחין יב"ק ואחי אמו חומרים ועלו מושיעים ונו' וכפ' בראשית ע' כ"ו ועלו מושיעים נדיק וכ"י בהר ניון רוח דיוקא לשפוט את הר עשו רוח דאיתלה דקטרוגא וכ"ל כי זמין במחל לקטרוגא בהוות ואמת והייתה לי' לישועה ונו'. הא דאמו אתפללין וחומרים בזירה מיונו כל יושבי כנען ונו' ליתיה בכאבי האר"י ז"ל את הקני והקניני והקדמוני בה"י יש בה עשר עשתים כנגד י' מדות שבה ויזרחל כבשו רק' לבד כי כנגד עשר ספילות בקדושה יש נ"כ' בקליפה וכ"ל ע"ש. והו' שהם תתאוכים יכלו ישראל לכבוש אבל בקליפות שהם נגד נ' עליונות שבה לית יכלו שהם קליפות דקות ונדולים יותר והם הקני כנגד בינה שלה והקניני כנגד תבונה שבה וקנו זה שקנה חכמה ובקליפות נקרא קניני קדמוני נגד כתר ונקרא חרן כנען כי כנען הוא מה שכנגד המלכות שבה יש י"פ י"ט. (כי חוה שהוא מלוי יו"ד ה"א וא"ו ה"א נ' י"ט ועשרה פעמים י"ט נימטר' כנע"ן ובקדושה זהו קין היתון ומה שכנגדו הוא קן שחל ע"כ ולזה אמו חומרים בזירה ומכאך שלישו טבעו בים סוף ובזידור האר"י ז"ל נ"ל שהוא שלים עליון דקליפה טבעו בים סוף בטוקפא דתהומא רבא. נם זה שאמו חומרים בימונו כל יושבי כנען היינו נס נ"ר. שעדיין נשארו והבה על בימונו הוא נקף נדול כי אז יהיה השם שלום. וע"ל דף ל"ח ע"א בסוד נקף נדול: ודוק שם בשאחר כל"ל עד נמיר' וכוה תבין אחוד מיומר קי"ב ע"ל והוא ע"פ מה שכתבתי שצריך ליתן נדקה להקיש השכיב וכו' ל עד כאן ומשאחוד תבין מיומו קי"ב שכתבתי פור יתן לאכיוני נדקתו עומד לעד קרנו תרו בכבוד תשב ירח' וכתם ונו' ועיי"ש ° בית ע"פ מקודי ע"ת ל"ב כתיב ויתן את תלכיו בהבי' שעת' תודעוע פי' מ"פ מקודי ע"ת ל"ב מיום מאחרי' ותרבעין רתיכין דעתי' ושרק ד' מאות פרסה נו טהירו דנוקבא דעפרא לעיל יומא סחכין ואתקיף סטרא דא בדין סטרין דם"ן נפלו וכו' פתח ביום ההוא לקים את שבת דוד הסוכלת ונו' דמסייס בנין דכד אתתקף מלכו אחרא בעלמא כדין אתי מלכו קדישא לאתרבי ואתעתיד בביניתי דליה (היינו ע"פ סוד שכתבתי כי מן (ע) לא נשאר רק (י) נקודה אחת אחות לכן קטנה כי מעקה בבער חסר (ה) ואין מושיע לה וכו' ל ע"פ מאחר דבריס) וע"ד והריסותיו לקים ובניתי כימי עולם היינו מיחזירה בחות (ה) בכל עשר ספירין דילה כאשר אתרבתי לזה עיר נדולה כל שים בה עשרה בטלביקין לו יקויים מה דאיתא בפ"ק כי תצא ע"תקמ"ו בסשות ומכ' נחית עלו' בעלו' ביו"ד ה"א וא"ו ה"א היינו סוד נ שפי' קכ"ל וכל"ל לבאתא עלייהו לאקטרגא שכינת' והוא כי אקדמוהו את (ו) תריך לי' חל אחרנא לתריך דא שכינת' וכ"ל ואקטר אחי אחרנין ל' מן שפי' חיזון מן שמשן דחיזון להי' אשר אתי' ה' וכו' דאתי (ו) ורוח דמלכא יו"ד ה"א וא"ו ה"א ואיהי כתר מלכו' וכו' והקדמוהו לעילא מה דאיתי"פ ויקדיו ע' ט"ו רא"ה כלהו עשרה שהכן כתיבין וחיזון תניין קדמאה להי' דא בתיית עלא כמאן דאחז אחא אחן דאכל ולא אתיידע מאלהו לאשר להי' דזמין לאתנלי' וכו' ובכדי מכוח דף כ"ו סם הרחשן אשר לבאתו עבדיו ושו שלחינו לה מנאתו לו סם מיוחד שלח מפני רוב סמליתו כייחוד קדושתי לו סם אחד ולעולם אשר אתפשט ואתו מן סנה דאסוב הוא נקרא בסם להי' ה' והסם הזה להי' ה' הוא מקור מקאתקורו ושרש השרשי והכל תלוי בו ועפ"ז תבין מה דאי' בפ"ק ע"ת ופתם ת"ת ופתם ל' ואחדש הרחשן ונו' ר' פי' מ"פ פתחם אבא פתח כאיל תערות על אפיקי מי ונו' וכד ייתי נפרח דאקרי אחר ע' ת"ם ונפתח ייתי לה אבבלי דנלות וכו' אתי רבי מהימנא וקבל מאחרי חכמת' עלאה מאחרי קבלה מאחרי רזי תורה דאקרת לון שבעתא ואתי ליהו כאיל תערנ על אפיקי מים דאחוריים לנבי שכינתא ולית תורה אלא עמודא דאחוצעת' דיהון שין אפיקי מים בנערה בינוכת בעניותא ושין חיזון אבני ונירין דיולדת דאיהי שכינת' דאתיהר בה ותנל ילודתך וכו' בלהון יהון כיולדה ממש בדאקרן דאקרת לון שבעת' בכוסה כשיכין דיל"ה דאחוית דכשיך בכאסה דאקרן לאחולד מסית ע"כ וכו ע"פ ונס ע"פ מה שכבר אתרבתי מה דאי' ° בית ע"פ ברחשת ע' קל"ד מ"פ שאחזית כשנינו לאבני שים טהור אל תאחרו מים לה תהוו שקילין אבני ע' קל"ד ס"ש טהור לאבני לזכות ואיתי' דיתין חיים ואית' דיתין לה חכם לימינו ולב כסיל בשמאלו עץ הדעת טו"ר דאתתן לתייבת שכינת' לחיסור והיתה וכו' ואבני שים טהור חיזון ביחודא וכהר יוסף מעדן בודאי לעילא בעץ החיים בית קלפין נוכראין הה"ד לא יגורך רע ונו' ע"ב

נפ שיין במחזר פרשת בשלח ותולפיכך דקב"ה תורה חקקי וחין חיס חלה תורה וחין תורה חלה קב"ה וכפ' כשח ע' רל"ו ובנין דשתידין ישרחל לימטח מחילכח דחיי וכו' וכפ' פרחס ע' תכ"ו חשר לזה יוסף ישחר הכ"ל חשר הוח נ"כ כהתחלת חדרך ומחרי דחזוכה דחיק ו ומחכחי חקלה זעירין היינו הכל סוד ה' כי למעלה ולמטה הכל מלחמה למעלה הרשע הזה וכפ"ל ולמטה הוח ממחל הוח יגר הרע וכפ"ל חשר לזה רמזו חיהוה נבור הכובש חת יצרו חשר כל זה רמזו בפסוק חזריך ישרחל חשר מלמו על סוד ה' דפתי בסוד חכמי עיט טהור וכפר כתבתי דישרחל לילן לימון מחרי רוי דזכותח וכפ"ל ויהיה להן דחיקה שעתח מן הרשע הכ"ל וכפ"ל : ולזה קחמר חזריך ישרל מי כמוך עם כושע ביהוד ביהו"ד דייקח ומין חיס חלה תורה ומין תורה חלה קב"ה המקדח חור תורה וקחמר ויכחזו לך חויביך היינו כפ"ל שיהיה לך כשיכין מן השמים הללו חבל תקבל בהבה ומכי מבשר לרמתח על כמותיהו תלרו וזה תבינ"כ בחלר דפרח חתבשו חכריה וכו' וקחמ"ח כ"ח חשר כתבתי ישרחל וכו' ע"ם : ושיותר ע"ם זה תבין יחמור בתהלים סי' קי"ב חשר כתבתי פילוסו בשבין זה דחתחיל הללויה חשרי חיש ירח חת ה' בחמונתיו חפץ מחד נבור בחרן יהיה ונו' זרח בחשך חור ליושרים ונו' רשע ירחה וכעס ונו' תחות רשעי תחבר ונו' : כי חיתח בנע' מסכת ע"ז חשרי חיש ירח יי' חשרי חיש ולח חשב לחתר רב עתרם חשרי עושה תשובה כשהוח חיש פי' רש"י כשהוח בחור בכחו וכו' ע"ם (והוח ע"פ מה דחיתח בחחתר פ' קדושים ע' קס"ו מיכפי שיבה תקום לוהדרה ליה לבר כם עד לח יפתלק בסיכותח דיקום בקיומה טבח בשלמח בנין דדין הוח הדורה ליה לפוף ימיח דלית שבחח ליה לבר כם כד חיהו סיב ולח יביל לפהוני בים חלח שבחח דילים כד חיהו בתוקפיה וחיהו טב וכו' : כנוסף דח כתיב וזכור חת בורחיך ביפי בחורתך ונו' ולכי כתבתי כי חיתח במסכת סוכה נבי שמחה בית השואבה תנן רבנן יש מהן חומרים חשרי ילדותיהו שלח בישה חת זקנתיהו חלו חסידים וחכפי מעשה וים מהם חומרים חשרי זקנתיהו שכשרה על ילדותיהו חלו בעלי תשובה : חלו וחלו חומרים חשרי מי שלח חטח ומי שחטח ישוב ויחחול לו ע"כ : וזהו פי' פסוק מפכי מישה תקום כשהוח בבחלותיו לו והדרת פני זקן וכל"ל חשרי ילדותיהו שלח בישה זקנתיהו : כחזור לדברי הנע' רבי יהושע ב"ל חומר חשרי שחינבר על ישרל כחים פי' רש"י כנבור בחמונתיו חבן מחל ונו' חמר ר' חלעזר בחמונתיו ולח בשכר מצותיו כדחתן הוח היה חומר חל תהיו כעבדים המשמשים חת הרב לקבל פרס חלחזכו' ורש"י פי' שעובד חת ירנו מחהבת שמו ומחהבת מצות וכו' : וכבר הזכרתי לעיל ע"פ ומחר פרשת פרחם ע' תת"ד חשם קניהו וחולפיכך מקל וחומר דתיובתח דכל ישרל כחדח בכל זכות דחזרין בלהו מתקבלי(וזה לי חפשר חם לח בכל קהלה הגדולים יתחילו בתשובה לזו יתעוררו כל בני הקהלה ע"ז כחמר חשר בשיח יחטח חשרי הדור וכו') ההוח דחתמר ביהוד חלפיהו בכל קהילתו חלין ונו' דשם י"י מוכתר עליהו בכתרת דחיהו כתר עליון וכו' ומשיים שם ולי חיהו בר כם מכל חדות יהבין ליה כתר בשם יהוד וכו' ובנין דעלת העלות מוכלח ומכוסה כ בכתר ותפשט בשם יהוד וכו' ליח שולטנותח לממחל ולכחש וכו' זזה כלח לבלילור מומר קי"כ בתהלים כי שם כחמר פור נתן לחכיונים נדקתו עומדת לעד ונו' תחות רשעים תלחב והנה כבר הזכרתי חכל הקדמונו לעיל כי חשרי דחוכה דחיק דכתיב ליה יגר הרע בכוזב כשיכין וכפ"ל : ולזה מתחיל הללויה חשרי חיש ונו' היינו שעושה תשובה כשהוח חיש שלח זוכה לכתר עליון המתפשט בשם ה' ונם חשרי חיש שמתנבר על יצרו כחיש ולזה קחמר ירח חת יי' בחמונתיו חפץ מחוד וכפ"ל וקחמר נבור בחרן יהיה ונו' והיינו כפ"ל ולעיל חכי מזכיר וקחמר זרח בחשך חור ליושרים היינו חותן שלומדים סתרי תורה וכו' שמוך לבו לח ירחה כי רשע ירחה וכעס ונו' וכפ"ל : תחות רשעים תלחב וכפ"ל וחתה על במותימו תדרוך ונו' וכפ"ל : והה נם כן שפתח דוד המלך ע"ה חשרי כחיש חשר לח הלך בעצת רשעים ונו' תבין כל היחוסר ולכך מביח פסוק זה בחיש' ע"ו והוח מובן : כחזור לזה שכתבנו ומיתר סוד הזיווג עיין בחתיר פר' בשלח ע' נ"ב ופ"ח ותבין מה דחיתח בח"ח סי' כ"ח זה לשונו : ידמו כחכן יקרח כ"ף כחכן דנוסף שלח יהח נכתב כחומר ידמוך חבן כלחמר ידמוך לחכן ח"ו ע"כ : ולפ"ד כי סוד השיווג הוח מלחחות ה' נגד הרשע וכפ"ל הלח לח לחכם קחמר שם בפרשת בשלח כל בר כם דחמר חירק ו בכל יום ומכוין בה זכי לעומר לומר ו ,חתי

נפ שיין במחזר פרשת בשלח ותולפיכך דקב"ה תורה חקקי וחין חיס חלה תורה וחין תורה חלה קב"ה וכפ' כשח ע' רל"ו ובנין דשתידין ישרחל לימטח מחילכח דחיי וכו' וכפ' פרחס ע' תכ"ו חשר לזה יוסף

חשרי כהיכ"ל חשר הוח נ"כ כהתחלת חדרך ומחרי דחזוכה דחיק ו ומחכחי חקלה זעירין היינו הכל סוד ה' כי למעלה ולמטה הכל מלחמה למעלה הרשע הזה וכפ"ל ולמטה הוח ממחל הוח יגר הרע וכפ"ל חשר לזה רמזו חיהוה נבור הכובש חת יצרו חשר כל זה רמזו בפסוק חזריך ישרחל חשר מלמו על סוד ה' דפתי בסוד חכמי עיט טהור וכפר כתבתי דישרחל לילן לימון מחרי רוי דזכותח וכפ"ל ויהיה להן דחיקה שעתח מן הרשע הכ"ל וכפ"ל : ולזה קחמר חזריך ישרל מי כמוך עם כושע ביהוד ביהו"ד דייקח ומין חיס חלה תורה ומין תורה חלה קב"ה המקדח חור תורה וקחמר ויכחזו לך חויביך היינו כפ"ל שיהיה לך כשיכין מן השמים הללו חבל תקבל בהבה ומכי מבשר לרמתח על כמותיהו תלרו וזה תבינ"כ בחלר דפרח חתבשו חכריה וכו' וקחמ"ח כ"ח חשר כתבתי ישרחל וכו' ע"ם : ושיותר ע"ם זה תבין יחמור בתהלים סי' קי"ב חשר כתבתי פילוסו בשבין זה דחתחיל הללויה חשרי חיש ירח חת ה' בחמונתיו חפץ מחד נבור בחרן יהיה ונו' זרח בחשך חור ליושרים ונו' רשע ירחה וכעס ונו' תחות רשעי תחבר ונו' : כי חיתח בנע' מסכת ע"ז חשרי חיש ירח יי' חשרי חיש ולח חשב לחתר רב עתרם חשרי עושה תשובה כשהוח חיש פי' רש"י כשהוח בחור בכחו וכו' ע"ם (והוח ע"פ מה דחיתח בחחתר פ' קדושים ע' קס"ו מיכפי שיבה תקום לוהדרה ליה לבר כם עד לח יפתלק בסיכותח דיקום בקיומה טבח בשלמח בנין דדין הוח הדורה ליה לפוף ימיח דלית שבחח ליה לבר כם כד חיהו סיב ולח יביל לפהוני בים חלח שבחח דילים כד חיהו בתוקפיה וחיהו טב וכו' : כנוסף דח כתיב וזכור חת בורחיך ביפי בחורתך ונו' ולכי כתבתי כי חיתח במסכת סוכה נבי שמחה בית השואבה תנן רבנן יש מהן חומרים חשרי ילדותיהו שלח בישה זקנתיהו חלו חסידים וחכפי מעשה וים מהם חומרים חשרי זקנתיהו שכשרה על ילדותיהו חלו בעלי תשובה : חלו וחלו חומרים חשרי מי שלח חטח ומי שחטח ישוב ויחחול לו ע"כ : וזהו פי' פסוק מפכי מישה תקום כשהוח בבחלותיו לו והדרת פני זקן וכל"ל חשרי ילדותיהו שלח בישה זקנתיהו : כחזור לדברי הנע' רבי יהושע ב"ל חומר חשרי שחינבר על ישרל כחים פי' רש"י כנבור בחמונתיו חבן מחל ונו' חמר ר' חלעזר על ישרו כחים פי' רש"י כנבור בחמונתיו חבן מחל ונו' חמר ר' חלעזר בחמונתיו ולח בשכר מצותיו כדחתן הוח היה חומר חל תהיו כעבדים המשמשים חת הרב לקבל פרס חלחזכו' ורש"י פי' שעובד חת ירנו מחהבת שמו ומחהבת מצות וכו' : וכבר הזכרתי לעיל ע"פ ומחר פרשת פרחם ע' תת"ד חשם קניהו וחולפיכך מקל וחומר דתיובתח דכל ישרל כחדח בכל זכות דחזרין בלהו מתקבלי(וזה לי חפשר חם לח בכל קהלה הגדולים יתחילו בתשובה לזו יתעוררו כל בני הקהלה ע"ז כחמר חשר בשיח יחטח חשרי הדור וכו') ההוח דחתמר ביהוד חלפיהו בכל קהילתו חלין ונו' דשם י"י מוכתר עליהו בכתרת דחיהו כתר עליון וכו' ומשיים שם ולי חיהו בר כם מכל חדות יהבין ליה כתר בשם יהוד וכו' ובנין דעלת העלות מוכלח ומכוסה כ בכתר ותפשט בשם יהוד וכו' ליח שולטנותח לממחל ולכחש וכו' זזה כלח לבלילור מומר קי"כ בתהלים כי שם כחמר פור נתן לחכיונים נדקתו עומדת לעד ונו' תחות רשעים תלחב והנה כבר הזכרתי חכל הקדמונו לעיל כי חשרי דחוכה דחיק דכתיב ליה יגר הרע בכוזב כשיכין וכפ"ל : ולזה מתחיל הללויה חשרי חיש ונו' היינו שעושה תשובה כשהוח חיש שלח זוכה לכתר עליון המתפשט בשם ה' ונם חשרי חיש שמתנבר על יצרו כחיש ולזה קחמר ירח חת יי' בחמונתיו חפץ מחוד וכפ"ל וקחמר נבור בחרן יהיה ונו' והיינו כפ"ל ולעיל חכי מזכיר וקחמר זרח בחשך חור ליושרים היינו חותן שלומדים סתרי תורה וכו' שמוך לבו לח ירחה כי רשע ירחה וכעס ונו' וכפ"ל : תחות רשעים תלחב וכפ"ל וחתה על במותימו תדרוך ונו' וכפ"ל : והה נם כן שפתח דוד המלך ע"ה חשרי כחיש חשר לח הלך בעצת רשעים ונו' תבין כל היחוסר ולכך מביח פסוק זה בחיש' ע"ו והוח מובן : כחזור לזה שכתבנו ומיתר סוד הזיווג עיין בחתיר פר' בשלח ע' נ"ב ופ"ח ותבין מה דחיתח בח"ח סי' כ"ח זה לשונו : ידמו כחכן יקרח כ"ף כחכן דנוסף שלח יהח נכתב כחומר ידמוך לחכן ח"ו ע"כ : ולפ"ד כי סוד השיווג הוח מלחחות ה' נגד הרשע וכפ"ל הלח לח לחכם קחמר שם בפרשת בשלח כל בר כם דחמר חירק ו בכל יום ומכוין בה זכי לעומר לומר ו ,חתי

ע"פ תרומת ע' רל"ג

סמיכות ישתבח לשירת

ע"פ ויקהל ע' שע"ו

טעם קדיש קודם ברכו

טעם של קדיש ע"פ תרומת ע' רכ"ט

פי' נע' כחם ע"ז לך י"ח חשרי חיש ירח יי' חשרי חיש

פי' פסוקים לבני מיכה תקום

נע' חם קומה

פי' לחמר קומה

חאח"כ תשב כיסיכה ותכוין כי עתה נכנסת בעולם הבריחה שהנח בחי' הכסח כח"ם לעיל ביחמר ע' תרומה ע' רל"ב על פסוק נעשה לבו עליי' קטנה ונסיים לו שם מטה ושלחן וכסח וכו' בהוח גלוחת דמיושב ובתקונה דק"ם בהוח יחודח דלחן יחקנין ליה הח כסח) והתבלין כחי עובדח לכך נרין לחשמש בתפלה של יד כי ז"ל כ"ם במדבר ע' רל"ב ת"ח רוח דמלה חש"נ דגלוחת חליח בחולחת חבל ודבורח דמומה כלח חלי בעבדח דעובדח בקדמיתח ולבתר בדבורח ובחולל דמומ'ולבתר תפלה של יד דחיהי תפלה דמיושב וכו' ולחי פנים עובדח חלולח לח לחסתכח ע"כ : ותבין כי מיומר לומר עד חלקי שמתי תפתח בכריחה חל שדי נשחת הכריחה ובשמחך עמהם ויעלו וייחברו עתו יניר כחי' ה' יו"ד ה"ו ו' ה"ו ה' יו"ד ה"ו ו' ה"ו ה' יו"ד ה"ו ח' ה"ו ח' ה חל יהו"ד ה' יו"ד ה"ו ח' ה' חל חדב"י ו' יו"ד ה"ו ח' ה' חל שדי כריחה ויעלו כלם בחניכך לעמיד כי כניחי חב"ד דכריח נעשי חמוכי הם"י דחניכי זה כנח בעמיד בח"י יניר חור היכל לבנת הספיר בסוד יסוד ועטרח וכו' והו' מתפשט עד חחיריתו ב' ברוך וכו' בו ם' תיכו' שמי נבודי מכיח לה ושם הפר

והרוח

מתחי' פרשת והרוח של היכל (יח"הדו"נה') כי ליתיה °מתחי' בפרשת פקודי ע' תס"ט בהיכלין ליתיה רוח עלאה נו' מהימנותא וכו': בשבעה היכלין תילין עלייהו דלעילא כד אתפלים דא בדא ואעלו נלוטין ובעותין וכו'. היכלא קדמאה יצר אור וכורח חצר בהירו דלהון טבא סגירו

מתחי' פרשת דלהון טבא וכו': ע"ג °מתחי' בפרשת תזריע ע' י"ט רבי חזקיה תזריע י"ט ע' ב' פתח מה רבו מעשיך י' וכו'. היכלא תנייכא לא ברוך נדול דעה לור פניהל רזין דכליל לתתון ועירין דלעלא ביתא וכו' ע"ג: ובסידור האר"י ז"ל אל ברוך וכו': היכל עצם השמים הוד דוכ"ו: ועצם השמים נקרא נהורים שכן נקרא הוד ובפרשת פקודי ע' ת"נ היכלא דא לקדי והר בנין דתית רוחא דאקדי לור פניהל ואיהו והר דלא לאתבי וכו'. מההוא בהירו נפקא חיותא חדא יופיהל שמיה ואיהו קיימא בכל רזין דחכמתא:

מתחי' בפרשת ובזה תבין מה דאיתא °מתחי' בפרשת בלק ע' ס"ה נבי פסוק כי בלק ע' ס"ה יהיה לאיש בן סורר ומורה ונו' בהיות שעתא רוח ליה ליופיהל מתחי' פרשת רבנא דאוריית' וכו' ע"ב ונם בריש °מ"ם בי תבוא ע' תקכ"ט וכפ' פקודי כי תבוא ע' תפ"ו היתי חיותא קיימא למתבע לנורא מעם קדוש ברוך הוא תקכ"ט לשיבה לבל יהון דרדפין בתר כל מתריהון דחכמה ואפילו מכל בר כא ואוקבי חכמתא לאתכדא למתריהון דכל בר כא כפיף מהתי עלמא היתיה כפקא על תרבא שרפים מעופפים ומסתת קדוש ולא שביק כל יהון נרדיני ניחוסין דכם"ח למתקרב בהדי וכו'. היתיה חיותא קדישא קיימא כד כשמתא סלקא ומט לנביה כדין אתל לה ברוח דחכמתא דמתריה וכפום היתיה חכמתא דדדיק לאתעריה ואדבק בה הכי יהיב ליה לנורא ואי יכיל לאדבקא ולא אדבק דאי לה לבר וכו' ע"ב: תף על נב דעובדין טבין אית בה בנין דלית לנורא בההוא עלמא כאיהון דאשתדלין בחכמת לאסתכלא ביקריה דמתריהון וכלה חולקיהון כעלמא דאתי דכתיב אשר יעשה אדם ויחי בהם וחדם יכיל דוכ' ונו'.

והנח בהיכל זה תמו לומרים קדוש קדוש קדוש י'. נבחות אית בה °מתחי' בפרשת תזריע ע' קע"ו ז"ל ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל ונו'. פקודא דא לקדשא ליה בכל יומא לסלקא קדושתא מתתא לעילא וכו' ע"ב. כי בכך הארכתי קצת ומסיים וע"ד כלה תהן מריכין לאסלמא וע"ד יכוין בר נש ויצוי רעותיה בכל יומא ומתחי' זה תבין על פי °מתחי' פרשת משפטים ע' רי"ב על פסוק ואבני קדש תהיון לי וכו'. עד סוף ריד ותרתה מעלת ישראל דאתפם קניהו וישראל כד אתכלל בהו מהימנותא שלימתא קדם לתרין כללא דכלא דאתיב קדם ישראל לי"י עד כאן. וכבר הארכתי בסוד זה:

היכלא תשעאה לאבת עולם לאבתנו: ליתיה °במתחי' פרשת פקודי ע' תס"ט זה לשונו היכלא תשעאה היכלא דא ע' תס"ט דתקרי עולם ודא הוא מהימנותא דדחיונתא היכלא דתקרי אבת עולם לאבתנו וכו' בד"י הכותב בעמו ישראל בהבת עולם ברוח דא ישראל קדישא דאתקרי בשם ישראל ולא אחרא ולא נוכרי ולא עממין אלא ישראל בלחוד דאינון מקבלין אורייתא ומצותא ומקיימין לה ואינון אינון דאתקרון

מחמר פרשת פקודי

יכן הוא כוונה כמחמר פרשת פקודי ז"ל היכלא דא דאשתמש ביה קב"ה לקודשא דיליה ולאתגלאה בעלמא ולאתקשרא בה עלמין עלאין ותתאין ולאתברכא מנה כל חילי עלמא ודא הוא מה דכתיב ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה ה' את משה כן עשו וגו' ויברך אותם משה ויאמר אליהם משה ראו משה כל המלאכה

כה נטיל יעקב כהאי היכלא אתיתה כדין לקדי בשמ קדישא עלייהו
וכו' בשמ עלים יהו"ד אלהים ודא הוא שמ עלים ועד לית אתחברו
דא עם דא היכלין דהיכלין לית לקדי שמ עלים כד אתחברין
בחילין כדין אתעלים כלא מלעילא לתתא והכידו דלעילא לשלמא
כחיל ובדי על כלא ואתקשר כלא כחדא למהוי כלא בחדו (כי חית
תחמר פ' כב' כשח ע' רמ"ב תניגן חיימתי בקדמ סם מלא בזוהר דכתיב יי' אלהי
משח ע' רמ"ב והאי הוא סם מלא דשמיק דכלא דוביר לכון וכלא הוא סם מלא
לקדי וכו' ע"ש וכתבתי האר"י ז"ל בסוד כעילת יוסף כפור יי' הוא
אלהים אמיתי מיחודי ולה"ק ה' כי יהו"ה הוא בשמיקה
בוביר ב' כי יהו"ה בוביר ואלקי' בגוקב' וכו' וכבר ידעת בלדרת כי
ועיר אתקדי אלקי' לנבי עתיקא ובסם אלקי' זה בכללן וז"ב וכיוצא
כי כלם נקדישים אלקים לנבי עתיקא ע"כ וזה תבין סוד מחמר
ואמה סם ע' תב"ה היכלא אתיתה דא הוא היכלא דאקדי היכלא
פי' מחמר דכון לחיהו מוחא פי יי' מחדוה לאתדבקות' דכלא והכא לחיהו רעוא
פקודי ע' תכה דדעוין בדוא דכתיב בחוט השני שפתותיך דעוה דכל בשמיתין דבקדי
מהדוה מוחא פי יי' האי היכלא היכלא דדעוה דקיימא בכא כל שלמיתין
וכל בעותין דעלמין בנין דדעוה דכל דעוין כד בשיקין לשתכחו בדוא
דכתיב ויעמד יעקב ליחל וכד בשיק דא לדא לקדי עת רצון בנין דשא
כדין שלמא לשתכח וכל לחכין בהידין וכו' ולא עלמין בחילין תרעין
חלא דעוי דכלותין דעוה דשכחא דעוה דכמיתין עלמין האי
לחיהו היכלא דשמ בהאי היכלא אתכנים ושא בדחיוהו מכשך בשיקין
בהאי היכלא משה ידבר והחלהים יענכו בקול כד לתדבקן בשיקין
פי' פסוקים בשיקין דא עם דא וע"ד כתיב ישקני מנשיקת פיהו כי טובי דודיך
ישקנימבשיקו' מיין לית בשיקו בחדוה חלא כד רוין דא בדא בתפסוקין דכלא ובחדוה
פיהו דהכידו עלמה (ופי' זה המחמר תבין ע"פ מה שפרשתי לעיל מחמר
פ' לחדי ס"ת לחדי ק"י ובכד יוסף מעבדן להשקות את הצן וכו' בשעתא ד
פ' ק"י דאלכה עלמה בתפסוקי מלכין יתיב בעטרוי כדין כתיב עד שהמלך
בסבסו בדרי כתן ריחו וכו' ושם דברי בלדי' שם תוכה להבין וע"ז
פי' פסוקים בשבלי זכי כתיב בשבלי כ' כי שם תקח אתרי וגו' לשקדיב לחכמה תוכיך תשא
שסתקח לחדי לכך לתבונה כי שם לביכה תקרא לתבונה תתן קולך לכל קלחמ קדח
תשא שלמה כי יי' יתן חכמה מפיו דעת ותבונה וגו' והוא כפי שה שכבר
כתבתי כל השוסק בתורה וזכה לדברים הרבה כי כל סוד הנבואה לו
פי' פסיק כי רוח הקדש הוא בחי' אלו המלחמות הנזכרים ותוא התורה והמצות שב
יי' יתן מפיו לדם עמו וכו' וזהו כי יי' יתן מפיו חכמה תבונה דעת כי כבר ה
חכמה תבונה ובשבלי כתבתי שכל עשר ספירין כללין בחלו הנ' חכמה תבונה ודעת ונקחמר
שם ונפתן ליערי תורי' מתן להולכי תם והוא ע"פ מה דאי' בפ' קדושים
ע' קס"ח וכל יומי חית לי' נדר אלבר דלא ייעול כל בר בש להוות
טוב כנון חשך דכסי לכהורת וכו' ולחיהון בטירין לחיהון כיון קוסים לכרם
ונחית בטירין לחכנין כנון בחשים ועקדבים ורפיס ובטרין הוא טוב
פי' פסיק כי דלא ייעול תיהן דלהו מיהו דחוי לחיעול ותם לא כל חייבין הוו
יי' יתן מפיו חכמה תבונה דעת בשבלי עלמין דחיכת חייבת וייעול לתגדע רזין
דתורי' וכן"ד ותן דחיהו חייבת וייעול לתגדע רזין
דתורי' כיוב מלאכי תבלה דתתקריהו חשך ותפילה בחשים ועקדבי
מבלבלי' מחשבתי' לכל יתן דחיהו טוב כל לחיהון בטירין לחיהון לחדי
וכו' ויחיהון מרכה הא בר כם טוב ובדיק ירח שמים כבי לחלבנת קיוך
ותחר לבא פתחו לי שערי בדק ובו' וכן בשן גריך לחבדרת בא בתח
התשובה וכו' ע"ש ולזה כתבתי שתחו מתבלבלין :
פי' לתה חנון אתה חנון לחדם דעת וכו' ותכנו מתוך חכמה ביכה ודעת וכו'
פשיכנו לבל התקדמנו כי לא כל חדם זוכה לזה ולזה תנו לומרים
בלח לבו השיכנו לחבוחתך דייק וכו' ת' נרי תשוב כו' ק' והחזירנו בתשוב
שלמיה דייקא היינו כאשבוחה שם ע' הנ"ל תשובה דתתעסק בר בש
בתורתיה בדחילו ורחימו דקב"ה ולא על מנת לקבל פרס דא וכי
לחות ו' דחיהו בן י"ה ועל שמי תקדי ביכה ודא נרים תשוב ו'
לנבי ה" וכו' ושייך ע"ז למיאר חת"כ שכתבתי לעיל חשרי תים ירח יי' במצותיו
פי' מחמר קיב וכבה תבין מחמר קי"ב שכתבתי לעיל חשרי תים ירח יי' במצותיו
חשרי תים וגו' חבן מחלב וגו' זרח בחשך חור ליישרים והוא כי הקדימנו לעיל מה דדרים
וזרח בחשך אור בנגי תם ע"י חשרי תים שעושה תשובה כשהוא במצותיו ולא בשכר
מצותיו שעובד לקב"ה מחבבת ולא לגזום קבלת שכר הוא כי' לחמר
לבל תהיו בעבדים על מנת לקבל פרס וכו' לו לחם כוה וזרח בחשך
חור ליישרים ומוכן מלא וזהו כי יי' יתן חכמה מפיו דעת ותבונה וכו'
לבל לא לבל לחם יכפן ליישרים תושי' וגו' להמילך מדרך רע מתים
פי' כוה מדבר תסבוכות וגו' להמילך מחשה זרה ותבין ערכה בשבלי בחוקי
פסוקי בשבלי עיין פי' ש' ופי' כ"ד שבתוך בחכמה יבנה בית וגו' לחמל בכי לבנא פי

טוב וגו' כן דעה חכמה לנפשך וגו' והנה הקדימנו כי
נחשים ועקדבים שישמרו רזי תורתיי' וכ"ל ולזה מתרעם דו
כי תצת ס' תק"לט ויפן כה וכה וירח כי אין איש יסרא בחילן ד
דוד דנחשים ועקדבים ושלבי כהו הנבור רק אין בו מים מים אין
בו אבל נחשים ועקדבים יש בו כחזור לחיותר הכ"ל ת"ח משה ידבר
דנתיב הבך יפה לעייתי וכתיב כחוט השני שפתותיך והחלהים יענכו
בקול דנתיב הבך יפה דודי לף כעים וכתיב שפתותיו שושנים מוטפת
מור עובר הלי רוחח לחתסרבן בידי כל רזי דחיכון בשתתין דמתערי
תיהוכת דדחיהון דלעילא ותתא כחדא לחלן בשתתין עלאין כגון ר"ש
ותבירו ע"כ וכדי שתבין זה עיין לעיל בסוד ק"ם שכתבתי מה
דתניב נבי ר"ע כך עלה בחחשבה לפני כי חית' בכתבי האר"י ז"ל
לחזר שתדיק שכי יחודי' בכשני בק"ם ע"י כוונת המוסר עמו על
ק"ה והמוסר עמו לחית' בשעת פלילת לחים כתב ז"ל וזה שם יחוד
ק"ם הוא סוד הבשיקין העליונים ולפיכך ממיך להיכל להבה חצר שם
הבשיקין נדיך לייהב ולביכך ד' נדולה לחיו לה' עליונה כמו ד"הו"ית
כמו בזוהר ואנו מייחדים לחותו בסוד בשיקין עלאין ובדיק שם הוא סוד
הבשיקין שתתוכים דת"ת ומלכו' ולביכך לין לחורים בברוך שם לחד
חבל נדיך המכוין להמשיך לה לחד שבן הוא לחד עיין לעיל ולחעי"
שהמוסר עמו לחיותה מייחד ת"ת ומלכות בסוד בשיקין וכן המוסר
עמו על ק"ה מייחד חו"ב בסוד הבשיקין וזה לפי שעה חבל לחיהו כשעה
מדבכה חלין חלא ח"ב יתסור עמהו לל היחיתה על התורה ועל המצות
בסועל כר"ע (וזהו סי' לין שתורה מתקייחת לייקר שיהיה בקביעו'
חלא לחדם כוי יחות בחבל שחיות עלי' חו לחיהו לפי שעה הק מתקייחת
תדיר וזהו נ"כ פי' נבי ר"ע לחדרין ר"ע שיעלה בשתך בחד וזו לחתה
מזון לחיי השב"ב מזונן דייקא תמיד שם לא לפי שעה :
גחזור למחמרי' כב"ל וכדי שתבין הכל שם תרגם להשיג יותר
תלמוד שלשה כב"ל עד נעידה ומחמר פ' שקודי ע' תל"ח
לחשבח"י הא תניגן בחלין היכלין דחיהון קיימין לבאר בדוחא דשכחא
דקב"ה בין בדוחא דקיימא בחלה בין סדור דקיימא בראשית בנין
דחית סדורא דקיימא למכדא ולחסתכלא ותית סדורא ד
דקיימא בראשית בנין לחסתכל לעילא עד לין סוף דתמן תקיישו
דכל העותין ומחשבין ולא קיימא בחלה כלל חלא כחה דחיהו סתים
ה"ב כל חלו בסתימו (וזהו יהיו לרצון לחמרי פי ל"ת חלף וכבר ידעת כי סוד
יי' צורי וגחלי נפ פי' כי לרצון לחמרי פי ל"ת חלף וכבר ידעת כי סוד
א' הוא בעתיקא קדישא וכבר הלרכתי ושלה לחכמת' דלתחדשת
כלקח וניתבא על ריטי' דנדיק חי עלמין ושכח מתמן וכו' ולביקח
לנבי עתיק יומין וכו' ע"ש בפ' בראשית ע"כ"ד וזה הוא סוד וכבר שלה
לחכמן דכתבן רזין ומומיא דחיקין שמהן ובפ' ויקהל ע' שב"ה לח"ב
דחכתיב בספרי קדישי סדורא דרזי דרזין בקשורא חדא וכו' ולקשרא
קשרין לבסומי למחרי כדקא יחות ולמכדא לייחדא יחודא שלייתא
לחקרא רקיעין ולחסתאת תרעין ופתחין דלא יכא מאן דיפתי בידיה
וכלין חיכון נדיקי דחיכון ידעין לחוסבי למחרייהון ולבטלי נזירין
ולחקדשא שביעת' בעלמא ולבחתא ברכהן ולחיעדי מחרייהון דדיכון דלא
ישלטון בעלמא וכו' ע"ש וכפ' פקודי ע' תם"ח מאן דחרכיב זיבי
בויבי ונודע לקשרא קשרא בקשרי בקשרי סיכלא בהיכלא דא חית לי חולקא
בעלמא דחתי ומ"ד סלי חיהו שלמיו דכלא בעובדא דכפיק מהאי שלמיו
ההוא לקדי מעשה מרכבה ודוא דא וייצר יי' חלהים את החדם שם
חלא ואדם חיהו עובדא דקדי מרכבה וכד תשתלים דא בדא כדין יי'
כוח החלהים שם חלא זכאה חיהו מאן דיבע לקשרי קשרא דמהימנות'
ולייחדא יחודא כדקא יחות ת"ח כמה דאיתמרו אתון שלמין קדישין
ויתסברן לגלן בחילין הכא הוא שמ קדישא לתפרש לעילא ולתפרש
לתתא שמ דא חיהו לעילא שמ דא חיהו בחמיניתא שמ דא חיהו
לתתא יהו"ד דאיהו רוח דשמ קדישא חיהו חד רוח דכלא עלמא
בסתיומו דסתיומין דעלי' ולתתא (היינו שם חכיה) עד
לין סוף ס"ם (ואיהו חד עלמא תתא בסתיומו דאמצעית' וכו' עד
דכתיב דרגין לתתא בההוא לתר לחקדי רוח דשמ קדישא לחקדי
חדס"י בחיכון דאיכין דקיימי ובטלי בשמ דא ואיהו לחקדי הדי כחוב
וכו' כחוסת לתתא בגין דאיהו דיכין דשכין חנו ל"ף ד"ת כ"ן
י"ד וכו' ואלין לתרין ודוכתין דאקרון ידים דקיימי לבבי כשא אלין
לחיכון שיהן קדישין וחיחור יי' לל מעשה כעשה ידך על השמים וכי כיך
יכול לחחזיק ידיה על שמים אלא כעשה מרכין כדא ויט שמים וירד
משיכו מלעילא לתתא ידך לתתא לתרת דדרגין דילך דא שלחי בגון
ודא ברוח השמ קדישא וכלא עלאי ותתאי ברוח השמ קדישא בשלמן וקיימי

ומהו שילכין בכי כשח להיכלין שלמין ולית מאן דיימחי בידוי וכלין
לימין דידעין לסדרה יאות דיתריהון כדקא יאות וכו׳ ולפעמ זה תבין
מה שכתב התרבתי פיתחי פ׳ ויצח ס״ע סם״ו תפס קניהו תר״ם חלין
חתן ן כלהו דכר ונוקב לתתכללא כחדא בריח דמיין שלמין ומיין
תתקין וכלה חד ודת חיהו ייחודא שלים וע״ד מאן דידע כהו ותודהר
בהו רחים לעילה ותתת בנין דחיהו עקרא דייחודא שלים כדקא יאות
ע״כ והוה תבין מה שכתב התרבתי בסוד מה שתחר דרך ומשל רחש
תו עייפין הכל קול שמות ורוח תרוח בספר מערכת תלהות דף רס״ו
ים לך לדעת כי כדרך שיתחלף הנרוך בתותיותיו ובנקודותיו כן ת
תתחלף נס הפעולה וכו׳ וזו היתה מעלת ר׳ חייא ובניו על שאר בני
חדם לפי שידעו בחיזה שעה בחותם יום למטר כי נקוד ר׳ פועל ביום
רחמון למטר וביום שני יפעול הוא עמון לוריחת השמש וכו׳ שחל״כ וכי
לא היה חדם חכם ונדיע כדורו של ר׳ חייא שפי׳ יכול להתפלל כמותו
והלא כל חכמי ישרחל שהיו בימי ר׳ היו שם ורפי עמהו הי׳ שם וע״ז
מביא הנה״ב כי מה שחתרו לומן בענין לפני שישרחל בגולה ושכינה
עמהם ולומן יודעין לעורר חת התהבה ועוד השביעם בומן הגלות
שלא לעורר חת הקץ עד הומן וכו׳ ע״ש ולזה כשר התרבתי מה דחיתת בפ׳
ויחי ע׳ תק״י השבעתי חתכם בנות ירושלים הם תומנו חת דודי מה
תגידו לו כי חולת חהבה חני עיי כפ׳ לחרי ע׳ קי״ח כד ומן להו
ליעזרו בהאי עלמח לכתיר לון בכתרין קדישין כנוונה דלעילא וכו׳
קשיר לכלהו עלמי בישרחל וכו׳ ליתה תרוחה שחביה בפ׳ נשח ע׳ ר״ע
וכלין לתתון מחריהון דמחרין מחבדי חקלה דחלין לילין תבדעון
ותתכללון כהו ותבדעון למחריכון לפן כחתון עינה בעינה ובהני
מילי תזכון לעלמח דחתי הה״ד וידעת היום והשבות חל לבבך כי י׳
הוח הח״להים יי׳ עתיק יומין הוח הח״להים הוח חד בדיך שמי׳ לעלם
ולעלמי עלמיח וכו׳ עד סוף לותו הדף שם תתיח כתיב ובדיק יסוד
עולם לכלול בית בקרטופח חדח והיינו דכתיב סוקו עשודי שם
וכתבתי התר״י ז״ל כי מודע שחות ו׳ הוח בת״ת והבה ו״ו כפולה
בסוף נוף ובריח חלה שחות ו׳ העיקרית הוח בת״ת וזו נקרח ו׳
גדולה ואות ו׳ דמלוי הוח ביסוד ונקרח ו׳ וזעירח ע״כ ולפעד זה
לית׳ כפ׳ שמות ע״ס ו׳ וכתבתי לת בריתי יעקב דח לתתערות דחת
ו׳ דחיהו נפש דבית יעקב ורוח דח כל הנפש הבחה לבית יעקב שפיס
ושם לבית יעקב וכל״ל ע״פ מחזר בדחזית ע׳ ק״ס כל נוקבח בית
לחקדי והחי דבור בתרין חיהו בית לנקוד דיעקב ויהיו נפש דבית שני
רוח דה״ תתחה ודח ו׳ רוח דשפיס ושם שפיס לתתערותח דיעקב
ושם לתתערות דיוסף וע״ד חיהו ו״ו דחיהו תרין בחבורה חדח וכו׳
ולכך התרבתי מה דחי׳ כפ׳ ויפבטיס ע״ר״ד הקס תקיס הקס שם ו׳
חלה תקיס שם ו׳ תביכח עתו דח כן עתרה דסליקת לביכה דחיהי
ולעילח הקס תקיס לחות ה׳) וכפ׳ לחרי ע קל״ד דתניח רישח
דיסוד יו״ד דהח יסוד ו׳ זעירח ות״ת הוח ו׳ דכרכח ותחנס
היות ת״ת נקרח ו׳ כי הנה חסד ונבורה שהם ב׳ ורועותיו יש בהם
ו׳ פרקין וכולם כלולים הו זכו״ה בפ׳ בראשי כי בהיכל הרמון שהוח
לכנד ת״ת יש בו ו׳ היכלין וכן ביסוד יש בו כללות וק׳ כנגד ו׳
פרקים שבנגד הוד ולזה קחתר כלול בית בקרטופח כחדח
ובזה שכתבתי בסוד הכ״ל ונם בזה שכתבתי בחעלת ר׳ חייח ובניו
שהיו בקשיי כי בקוד ר׳ פועל ביום רחמון וכנ״ל :

טעם שם ס״ג בזוח תפלה תבין בסילוק הקר״י ז״ל זה הרחמין שחע קולינו
זה ניקוד דעת דחלכות ביום נ׳ ומועיל
יוד הה וו הה הדבה לפעלות לחתלה הנה מכוין שם כפ׳
נשח בחדם חתכללו כתרין עלמין בכלל ובפרט כתרין
תתחין בכלל ובפרט כתרין עלמין כמה דחמינא בדיוקנא דכל חני
תקונין (ליינו סוד החדרת) בפרט בחבבעין דידין חזוק בכנד חזוק
כתרין תתחין בחבבעין דרגלין דחיתון פרט ובכלל דהח נוף לח תתחזון
בהדייהו דחיתון לבר חנופא וכנ״ל לח הזו בנופא דנופא תבדיו מכוייהו
ע״כ ולפעד זה חיתח בנוף חתם קרויים חדם :

ויקהל פ׳ נשח ח׳ וחנה כפ׳ ויקהל ע׳ שם״ח רוח לחדברח יניחת מזרים בנין דהוח
שכינת בנלות ובזמח דחיהי בנלות לחו חיהי בחבורח
לחתחברח דח בדח עלמח תתלה בעלמח ולחחולה חירד
וכו׳ וע״ד לית לחדברח בהאי נחולה חחת חחת חחת לחהוי
ד׳ נחולות בקיומח בקיף בחותחת תקיף וכו׳ ע״ש והבה בסידור
התר״י ז״ל ועזור דלים ועזבה לעזרו ישרחל תעשה עמיך עמי עם
שכיכה הנק׳ דלה ועבדי׳ ועל ידי זה תעלה תכלתך כי חיתח

מחתר פ׳ ויצח ע׳ שם״ו

בפ׳ בלק ע״ם ס״ם על פסוק תפלה לעבדי כי יעטוף ועכ״ו חנטרך לי׳ מחתר פ׳ בלק ע׳ ס״ם
לבר כח דנלי נלות׳ לחהוי תיון עבדי וחבין ולחעבד נרחי׳ עבדי בנין
דחיעול נלות׳ בכללח דשחר שנייס וכו לעזוקה נרחי בזוחה דעולח
ודשיך דנין דרזוי מרזוי׳ כד חחר חתת ויניב וסמיך נחולה לתפלה
לההוי בנלות׳ תביר לבח עבית ומסכנח וכו׳ וכפ׳ יתרו ע׳ קכ״ד יתרו ע׳ קכ״ל
תפלה לעבדי כי יעטוף ונו׳ כל נלות׳ דישרחל נלות׳ ובלות׳ דעבדי
מכלהו מ״ט משום דהחי סלקח עד כורסי יקרח דחלכח וחתעטרח
בריזח וקכ״ה משתכח בההוח נלות׳ ודח תפלה דעבדי תפלה לחקדי
וכו׳ ע״ש וכפ׳ תרומה ע׳ רכ״ו כד עלין לבדי כניסתח ונלי נלותהון תרומה ע׳ רכו
כד יטחון לנחל ישרחל ומסכין נחולה לתפלה וכו׳ כרוזח כפיק וחחר
זכחין לחתון עחח קדישח דעבדו טוב קמי קב״ה וכו׳ עד סוף ע׳ רכ״ט
ובכתבי התר״י ז״ל בפמניע תהלת לחל עלין יקוס בעמידה וחטעם
כי חתחלת הכניין הוח בחל עלין כי משם מתחיל בנין הכתר שלה וחו
ע״י שם חל עלין כחיח חלכח לקבלח (כי ז״ל כי חל הזו לסוד
ביכה בסוד שם ס״ג שבו שם ייא״י שהוח ני חל ועלין מיד יסוד
חכמה והוח נקרח עלין וכו׳ והבה סוד הנחולה הוח ביסוד וזהו
ברוך ומבורך כי ברוך הוח יסוד חכמה הנק׳ ברוך הוח כי חלת הוח
יוצר על הפעלם דבר ומבורך נגד יסוד דתפחרת כי הוח מבורך מיסוד
עלין כי כל נחולה הוח ביסוד ותפלה בחלכות ע״כ ובזה תבין מחתר
פ׳ תרומה ע׳ רע״ו פתח ומחר חת לעבות לית״ך עד הפרו תורתך לית תרומה ע׳ רע״ו
חת ולית חת חת לחהוב חת לבבות חת חיהו לעילח דההוח חת רוח
דיהיימכות׳ לחיהו ודח לקדי חת רנון וכו׳ ליהי תפלתי לך י״ע רנון הכ׳
רוח דיסוד׳ וליהי דח דוד מלכח לתתר דלקדי נחולה תפלתי דח תפלה
והכח ליהי סמיכח לנחולה דחיהו חד חיהו סמיך נחולה לתפלה כדין
לחיהו חת רנון וכו׳ חת חד רנון חד לחכללו דח בדח והוי חד ודוד
מלכח בעח לייחדא בהאי קדח יחודח חדח ע״כ כי חלכות נקר׳ תפלה
ורנון הוח סוד יסוד ולפעם קניהו בחדרח דהחזיקו מזרח דלתתנליה
בעתיקח שהוח סוד לריך לכנין רנון לקדי דיהח ריעח עלאה דסתים
לעילח (ליינו סוד עתיק יומין שהקדמונו לעיל ס״ו תתחין דיליה
לחלבשו כו׳ תקוני ריעח דח״ת וסוד יסוד דבו מתנלה בזעיר וזהו
פנימו חד טורנח בסיום יהה דלחכליל בזעיר וכו׳ ולחדרשים כי חד
נקודח דלקדי רנון וכתבתי התר״י ז״ל כי עתיק יומין כתלבש היסוד
שבו הנקודח חד טורנח יהה בסוד ויהי יוסף יפה תואר בסיום יפה תואר
לחסדים שבו נותני לנוק׳ לנסק הנבודות ולהחזיק וכו׳ והבה נקרח
זנח הרנון כי לחתרבי׳ כי חד כהורח דלקדי רנון הוח לור של החסד
ונקרח רנון בסוד נוסר חסד לותיו׳ רנון שהוח החסד הנמו וכנור נו
אמת ד ד היסוד וע״ם טפת החסד החתנלית ביסוד דעתיק הנמו
בזעיר נקרח זנח הרנון ועיי בלדר נשח ע״ש ס״ח
לחסם קניהו כד לחתנלי י״ד פוי דלחה לחתנלי חסד עלאה ולהי לחה
חסד הוח דלתקדי ולחי כהחי פוס לחה ולח לקדי חסד עד דלתתנלי
י״ד דפוס לחה ע״כ וכו׳ ועיין כפ׳ בח ע״ס ס״ד והוח יוסד פתח דלחכל
יסוס דלתתנלי י״ד ולד מלי קח מייירי שלח ס״ד יפתח דהח לחדרי בנלוי
דח חסד בנדק ודח הוח פתחח דמסככח עלאה קדישח יסוד דכתיב
לחכל היסוד ס״ד לחלעור כד לחתנלי לחי י״ד ולד לחתבשר לברכם ולחתרך
בפתח לחכל דהחי נדק לפתבשיח בחסד וכו׳ והוח יוסד פתח לחכל
וכו׳ דלח הוח פתח קדישח כתרלה עשירח ע״כ וכזה תבין כל לחתר
תרומה ע׳ רכ״ח כד מטחן לנל ישרל ומסכין נחולה לתפלה וכו׳ פי׳ על מלחר
בנין דהיינו פתחח דסליק לחי נוכח על רישח דהוח לחדרח (כי תרום רכוכח
לחדרח פי׳ מלכות) לחתער לחי נדיק וכו׳ דכריס כפלים כי הוח
סוד מוסלח ומוד זה נרחו וכנויר בכרכה לחדוכה סיס שלוס ולפעד זה
השם של סיס שלוס ברוך לחתה יהוד כי ניקוד זה הוח ביסוד כי בניקוד
הלח ניקוד זה הוח כוח ו׳ וכנ״ל ע״פ יומר לחרי רישח
דיסוד י׳ דהח יסוד ו׳ זעירח ולפעד זה ניקוד דיסוד הוח י״ן כי
בטעמי׳ הוח סוד זה יסוד בסוד פור כוח (והוח כי כמו סיס כחתון
שכם נקדיס בלעזן וכר ונקב״ה כן יש בטעמי׳ וכמו כן יש בנקודין
כי הלח בסוד יחוד הנדול של י״ן חיוורתי וי״ן ניחון וי״ן תקוני דיקר
סיס שם נדיסי סמות של לותיו׳ ונקודי׳ וטעמי׳ כתב ז״ל לחסם קניהו
ויחחברו יו״ד עם הון ויחירו חור נדול טעמים זכרים בטעמים
נקבות ונקודת וכרים בנקודת נקבות ע״כ וע״פ הכ״ל תבין מה דחי׳
בסידור התר״י ז״ל דבפ״ע כמו שכתב חברכם חביינו (חשד לעשות
דנוכ יסוד בלב שלם נוקב מלכות בן יכבשו רחמיך דעתיקא לת
כעסיך דשיור זכו׳ ולפ״ד יש שהקדימו כי לחסם קניהו בחתר הכ״ל
פ׳ נשח וכולח תלי׳ בהחי בוזח דלתקדי י׳ פוזח ודכין דלתתנלי י׳ פוזח

דחין

דלא' ת תגלי חסד עלאה ותהי חסד הוא דלתקרי ותלי בהאי
כוותא ד ת מה דלא תקרי חסד עד דתגלי י' דפוס חסד ות"ת דלא
תתקרי חכמה סלים הה"ד כתהלך לבני זהי תמים חסד מלי רקא מירי שלא כל
דגלי תהי י"ו ואתמר דלא עיילי לי"ו בהשות' לחדא לייחוי לעלמין
דתתי ולהוי נהיר בהדורא דחיי תהי בהשות' לחדא דכתיב ובעל בת חל
נכר וכב"כ כתיב ותהיה תמים לו וכו' דכריס נפלחים והוא קוד הה
כמו שכתב חכמה תבינו לעשות לנוכח כלב שלם למתק גבורת' ס
שבלבות' שסא יש ה' גבורות וכלן בסוד חכמה יש חמש חסדים
ומתקו גבורו' בחסדי לכן אמו מתפללין כן יכבשו רחמיך דעתיקא שסא
במילוי דת"ת כתלבב בו יסוד דעתיק וכו נמוו חור החסד דעתיק יומין
ומה מחור תבין בסידור החר"י ל"ל שים שלום עתה יורדת הטפה שהוא
י"ו ה' י"ו ה' ועתה בסיפת העשרה דיסוד תפארת ביסוד נוקב'
והו שים שלום והוא העושה שלום וקודו יח"הד"וכ"הי וכו' עיין שס
שם תוכה והוא כי שס י"ו ה' י"ו ה' גי' חסד והקדימו כי חסד
מתגלי בעטרה שהוא סוד י' דהת יסוד ו' זעירא רישא דיסוד י'
ו"ל בכתבי האר"י ל"ל בסוד מילה וכך כיוצ"ל לתגלי י"ור שהוא רחם
פי שלום שלו סוד הוא בחי' החסדים העליונים הנקראים חכמה
כבודא כי חסד כגי' ע"כ הו"ה דאלהי י"ודין כי כל י"ור בחסד ו"ס
בחכמה יתר שבינתא ויורת שין י' והוא יושב פתח החלל בחוש היוס
פי' חכמה שהוא החסדים נורת י"ור לתגלי בפתח החלל שהוא פי
שלום שמרתו י"ור שהוא העשרה ביסוד ע"כ וכוה תבין כל המאמרי'
כנ"ל והכה לית' בפ' ויקרא ע' י"ו כשמאריך בסוד עשר ספירות ת
תשיבהו אל שדי דאתר לעילא די דהת דסבוקא וסבוקא דת לתי תן
נדיק דתיהו יסוד עולם דאתר לעולם די וזהו סוד נדיק כתיב יפרח
כחרו בלבנון ישנה שתולים בבית י' ישנה גי' שדי וע"פ זה תבין
בסוק בפ' לך לך נירא י' ל חכמה ויאתר שיו אלי ל שדי התהלך
לפני והיה תמים ונו' ולפ"ד מבואר מאוד וכוה תבין למה קודם
שביעול היה שמו אברם ואחר שביעל נקרא אברהם לפ"ד כי ה' רוממת
לה' חסדים ואפס קנינו בכתבי האר"י ל ואלה המלכים ומודע כי
לאברהם הוא מידת החסד ואחר שמתק החכר שהוא נ"ר עם ה' ל
לאברהם ומתק להורות שהוא עתה ה' על מ' פירש ה' חסדי מתמתק'
הוי' וזהו בהברלאם בה' חסדים וכו' והכה לית' בכתבי האר"י כי כל
פרשת בנין תיכו כעשר אלף ע"כ ח' דת"ל (וכן לית' בפ' כי תשא
ע' כ"ט תשכחנה בספרת דשלמה מלכא שמא גליפא דע"כ שמכן
לינלף עלוי בתיבין וכנין דאתון דאפפא בינתא דאנלף בה אלוי
נקדמיית' כד חית פרחו מבי' וכו' והכה בהכורת יש כ"כ אתון ו
וכולם נרשמו ונכתבו ביסוד שלו כדאי' בזוהר פ' ויצא ושכב ביסוס
שהוא וית כ"כ אתון ביסוס הזהו ע"כ לית בחסוקוני ברשת שמו
של הקב"ה הוא הד"י כתיב ק"ל כי פעמים בתורה כי כן ר"ת ום"ת של
מזרח יעשרב דרום עולה ק"ל לומר שהם סנגורי לכל נפון לינו בכלל
עד שיבא הקב"ה ויסנרסה והביא פרון לדון בו לעה"ב ו שיאמר
לו"ה תבא ירחתכם לם תוכל לסנגור רוח נפון שהוא פתוח וכשתוכח
כל הלפת ת' תשת ת"ק לומרח וכן לאשרב וכן לדרום כנגד
פי' נח והלך ת"ק שהם שים ע"פ רוחב כל אחת ע"כ וכתם תנינה דף י"ב
תנינה דף יב תאר רב יהוד תאר רב כשעה שברא הקב"ה את העולם היה העולם
מרחיב והולך בשבי פקעיות של שתי עד שנער בו הקב"ה והעמידו שב'
עמודי שמים ירוסמו והיינו דתאר רשב"ל לתי תל שדי שתרתי לעולם
די וכתבו התו יוסוף העולם עד סופו מהלך ת"ק שהם שב"ל שדי שתאר
דיוכו' ותיש' אמר לך כח שיש ת"ק שהם ולא יותר ולא פחות וי"ל דבקשה
לון תן שדי שיש בו נ' חותיו' שי"ן ד' לת"ת ו"ו ק"ח י"ן ל"ת ו' ד' בעולם
תן שדי ויעלה ת"ק ע"כ"כ שדי שהוא ביסוד כולל כל כ"כ אתון
לאתר עולה נ"פ ת"ק ומי יימר שהעולם הוא ת"ק כרעו נ"כ בשם
שדי וכוה תבין מה דאי' בזוהר שבישעיה לתן עליו רק שבי חותיות ס"ד
רק בשבישעיה אתנלה י"ור דשדי והו ומכשרי לחוה לאדם והו נ"כ לא
שכחנוך וכ"ת מי יימר וקאתר ולא שקרנו בבריתך והכה הקדימנו כי
העולם בכרת ע"י כ"כ לתתון והו מה דאי' בשם דבדרים נדולקליה
פחילה שהלחלה היה לה כרת הקב"ה את עולמו שב' אם לא בריתי
יומם ולילה חוקת שמים וארץ לא שמתי והוא מוכן ולכסוד זה נקרא
לאדם עולם קטן כי לית' בפ' כרשת ע' קב"ה ומה דאתר בית בעית
דאתרבי לעלמין ואתשב דבפלת בשעתא דמיזוכי בודאי בכי שמעתא
דכל נדיקא ונדיקא לית לייה עולם בשבי עמהו ודלא נופא דבר בש ד
דאתקרי עולם קטן וכב"ד תיהר בי בעית דאתר לעלמין ואייתי לי'

פי' נח' שם' בדכות בכי ה' בדבי נפשי

בנופא לאתרא ואתשב דבפלת בשעתא דמיזוכי ע"כ והוא מוכן לפ"ד
והוא תבין מה דאי' בפ"ק דשם ברכות הכי ה' ברבי נפשי בכנד
מי אתר דוד לא אתרן אלא בכנד הק"ב ובכנד בשמה מה הק"ב עלא
כל העולם אף בשמה אלהה כל הנוף וכו' הק"ב טהור אף בשמה
טהורה הק"ב יושב בחדרי חדרים אף בשמה יושב בחדרי חדרים יבא
מי שים בו חשמה דבריס אלין ויסבח למי שים בו חשמה דבריס אלין
ע"כ והוא תבין מה דאי' בפ' יתרו ע' קכ"ט חשם קניהו כי ככר
אתרבתי בו קב"ה כד ברית לי' לבר כם סדר כי ביוקנין דרזין
עלאין דעלמא דלעילא וכל דיוקנין דרזין תתאין דעלמא דלתתא
וכלא אתחקק בבר כם דאיהו קאי בשלם אלהים וכו' כד אתברי
אדם יה כתיב כי עור ובשר תלבשני אי הכי אדם מהו אי תימא דאיהו
אלא עור ובשר ועצמות וגידים לאו הכי דהא ודאי אדם לאו איהו אלא
נשמה ואלין דקאמרן עור ובשר וכו' לאו איהו אלא מלבושא וכו'
כלהו ברזא דאמת עלאה כגוונא דלעילא וכו' באחידיות דא איהו
כגוונא דאיהו דקיין דכסיהו על כלא וכו' פניהא דלגו רזא ד
דאדם וכלא רזא לתתא כגוונא דלעילא וע"ד ויברא ה' אלהים את
אדם בצלמו בצלם אלהים תרי אלהים הכא חד כלפי דכר וחד כלפי
נוקבא ורזא דאדם לתתא כלא איהו ברזא דלעילא ע"כ והוא כמו
שהקדימנו בשעה שברא הק"ב את העולם כי העולם מתחיל והולך וכו'
עד שנער הק"ב והעמידו והיינו דאתשב"ל אלי ל שדי שתרתי
לעולם ד"י ע"כ כך הוא סיום אלף אדם סיום שלו הוא יסוד הנרשו כו
שדי וכבר כתבתי מה דאי' בפ' בראשית ע' קל"ח תויר קדושה נטיל
בעיבורא דאתעביד ונטיל בנדיק ע"כ והוא אלי שדי שתרתי
לעולם די ח"ב השפע של ח"ם בשלם בחדת יסוד הנק' לל שדי וכן
אית' בפ' פנחס ע' תי"ח ועוד ח"ב ג"ד ה"ו ו"ח ט" אדם י' יחוד
דילי' אלכות עשיראה דאדם ע"כ והוא הטעם נקרא מלכות בסוד
עבי ואלין כי לית לה מנרמה כלום והוא אתיא שם זכאין לינון ישרא
דידעין רזא דאלהותא דאתריהון ע"כ והוא תבין אתחר פ' תקן ע' ת"כ
וליוסף יולד שבי בניס אשם קניהו קב"ה ברית לי' בתתון דאוריית
וכל לינון אלפא ביתות דאתנגלנלו אתון כלהו קיימת כלהו ל
למהרי עלאה כין דאתנגלנלו ואתחברו תרין אתון ט"ר כחדא שלקא
ט' ולא אתעשיד וכו' ותבין לפ"ד כי ט' הוא סוד כדאי' בפ' בראשית
ע' י"ו ט תשיעאה דכלא אתנסיר מעלאה דאשית ואתכליל בי'
אתעביד בסתימו דנקודה רזא ד"י דקיימ נקודה חדא ע"כ ואחד תבין
על פי כל הכ"ל ומה כתר אתרבתי בסוד אוד מוד כדאי' בפ' בראשית
ד' חיות המרכבה ע"ל בראיכות ומזה תבין מה דאי' וכאשית ואתכליל בי'
ת"ע ד"ו

שהטעמי׳ בכתר וה׳ אומר שבקודו בכתר וכו׳ כי זה מדבר בי״ס דא״ס
הו דע״כ ס״ג כ״ן וזה מדבר סדר חלקותם כי״ס דאצילות ע״כ והזו
מה שכבר האריכתי לעיל והמזכיר׳ יבינו לימין דאית בהון שבל
לאתתיודע בכולות׳ לון סלקין בה בריתא בתיקון וטעמי ונקודי דכלהו
לימין דאיתין דכרתא וכו׳ ולשמאל׳ דאיתמי בגייהו וכו׳ ולימין קדמא
לסמיכל ולכתם ושבעין מתקן וכו׳ קס ר״ם ואתר תבריה שעתא ל
לאתתקנא שביעא׳ בגיונא לתקנא בהאי קדמא ואוריית׳ דא שעודא לימין
בחית נהיך לאתערא דאוריית׳ בתיקון דלימין קוסי אף ונקודין דלימין
רבבין עלייהו וטעמי׳ דלימין מניחי קדמא ע״כ גס וזה ראי׳ ליקח
ס״ת בידו בשעת שהוא מברים הסידה וכבר האריכתי וזהו פי׳ פסוק
ביעבי׳ י״ וכבה תרן בשבט פיו וברוח שפתיו יחית רשע ופי׳ רש״י
וכבה תרן בשבט פיו כתרגומו ויתחי חייבי לתרעא ע״כ הייגו כל
כ׳ ע״י שבט פיו ובשפתיו סוד לתיקון ונקודי׳ וטעמי׳ בזה יחית לרשע
וזייכי לתרעא דאיתרכתי בסוד סמיכת הפרשה וכזר לת לאחר עשה
לך עשלקן וגו׳ ולקחת מרלשית פרי החדמה ושמת בטנ״ת פ״י וזה יש
להכריח לרשע ובזה תבין פסוקי ביעבי׳ לית הוי קיודדים מגריס
לעזרה ועל סוסיהם ישעטו ויבטחו על רכב כי רב ועל פרשים כי עצמו
מאד וגו׳ ואת יי׳ לא דרשו וגו׳ ומגריס אדם ולא לא וסוסיהם בשר
ולא רוח וי״טו ידו וכשל עוזר וכשל עזוב ויחדיו כלם יכלין וזהו
אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יי׳ אלהינו נזכיר ׃ כחזור
לדיני תפלה אית׳ בס״ ויקחל ע׳ ס״ת קדש מיתכם תרומה ואי׳ אית׳
דקדמי מלה עלייכו כל כדיב לב יביאהו וכו׳ רוח דכלותת דבר בם דדחיל
לאתרי׳ ואתקן תקונא דלעילא כאה דאתרון בגירין ותבשחן וכו׳
ובההוא סדורא דתשבחן דקא אתרי לתתא אתיי כדין כלא אתתקן לאתי
ואתתקנת בתקונהא וכו׳ כד אתי לאתת ויתיב כדין כלא אתתקן לאתי
ואולותהא עד דאתו לגלגל ישראל כדין לגבורתא דתיקם על קיומא
דבנין כד בר בם אתי לאתת ויתיב כלא אתתקן ואתו לגלגל
ישראל כדין מלכא קדישא כטיל בדרגוי ונפיק לקבלה לה ואתן ומקמי
מלכא עלאה כעיגן לקיימא על קיומא בחיותא בראשה דהא כדין
חוסיט יתיהא (היינו מגן אברהם וגם כאן בכלל סוד חסד חסד
דעתיק כי הלא יי׳ אלהיכו הוא יחודא שלים ולזה אית׳ ותבנין למסור
נפשך על ק״ה ליחוד הו״ה וכו׳ עיין בסידור האר״י ז״ל כי זו נעשה
ביחוד יחוד שלים וזו הוא נקיר לפי מלכא וכתבוהו בס׳ אחרי ע׳ ק״י
בשעתא דמלכא עלאה בתפנוקי מלכין יתיב בעטרת כדין כתיב עד
שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו וכו׳ ולבתר אתלבש דשוי לה תחות
ריגלא (דא הוא לתה נבור לעולם אדני כי זו מקבל נבורה מן בינה
גבורה דעתיק ולבתר אתדבקו תרוויהו כייגו אתה קדוש) וחלין
לימין תלת קריית׳ ובעי בר בם לאזוקי רשות׳ לדא ולכוולא בכל הני
תקונין (וסוד זה שמקבל אסד נבורה ודעת דעתיק ע״י תו״ב הוא
בסוד אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הנדול הנבור והנורא
וסדורין דלותי׳ פומי׳ ולבי׳ ודעותי׳ כאחד בשעתא דאלבא ואטרוכיא׳
לימין באחד בחזה לימין בתיקון כאיקון אתן דאסטרך שאלתן דאל דא כדין
בשעתין דרעותין להיו כיין דאשל בר בם שאלתו קדמי מלכא ואטרוכיא׳
כדין יתקן נדמי בחדוות׳ דלבייהו רעות׳ לתלת אחרנין לאתערא
חדוה דעיילו דא אחלין תלת אתברכת בדביקות אחרא (כי עיין
לעיל דף יו״ד בסוד זיווג כאיקון דאסף קיימו כי אסמא הוא מוחא ס
סתיאתא דא״ת יום בו עשר ספירין ובאי׳ לימוד סוד באך ומזדווג
בגרון הכיבא בסוד כאיקון וכו׳ ע״ם ולזה כתן בסוד שומע תפלת כל
פה היה סוד זיווג דכאיקון ולזה קאתר דהא אחלין תלת אתברכת
בדביקות אחרא והזו האומר לימי׳ כדין קב״ה קדמי לי׳ שלום לאתתא
כנוונא דההוא שלום דלעילא וכו׳ וכל יומוי הכי קרתן לי׳ לעילא
שלום ע״כ וסוד לאה נקרא שלום עיי׳ בס׳ תקון ע׳ תל״ט על פסוק
וכל דרכיה דרכי נועם וכל כתיבותיה שלום וסוד זה הוא בס׳ תרומה
ע׳ רכ״ו ורכ״ח והאומר הכ״ל ואומר זה ס׳ תרומה תבין סוד נפילת
אלים וכפ׳ בשובר ע׳ רל״ב ת״ח רוח דאלה אית׳ דגלות׳ תלי׳ כ
באלולא ודכורא דסוסא כלא תלי׳ בעקרא דעובדא בקדושת׳ ולבתר
בדכורא ובאלולא וכו׳ בקדושת׳ עובדא בשעתא דבר בם קאים לאכלה
נרמי׳ לבתר יקבל עלי׳ אחי עול לפרשא על ריגלי דמשוח לבתר
יתקשר קשורא דיחודא דלימין תפלין וכו׳ ואי כגיס עובדא ואולותא
לא אתכלת אתר דשרי׳ כי׳ (ומזו פי׳ בגיס׳ בתים ברכות הרומה
לקבל מלכות עליו מלכות שאיש שלומה יפנה וכו׳ ת״ח כיון דבר בם עביד
נלותי׳ ודאי בעובדא ואולותא ובקשר קשורא דיחודא ואתעבד
ידוי יתברכון עלמין ואתעלין כדין בעי לי׳ לבר בם לאחזוקי נרמי כאן

שהטעמי׳ בכתר וה׳ אומר שבקודו בכתר וכו׳ כי זה מדבר בי״ס דא״ס
הו דע״כ ס״ג כ״ן וזה מדבר סדר חלקותם כי״ס דאצילות ע״כ והזו
מה שכבר האריכתי לעיל והמזכיר׳ יבינו לימין דאית בהון שבל
לאתתיודע בכולות׳ לון סלקין בה בריתא בתיקון וטעמי ונקודי דכלהו
לימין דאיתין דכרתא וכו׳ ולשמאל׳ דאיתמי בגייהו וכו׳ ולימין קדמא
לסמיכל ולכתם ושבעין מתקן וכו׳ קס ר״ם ואתר תבריה שעתא ל
לאתתקנא שביעא׳ בגיונא לתקנא בהאי קדמא ואוריית׳ דא שעודא לימין
בחית נהיך לאתערא דאוריית׳ בתיקון דלימין קוסי אף ונקודין דלימין
רבבין עלייהו וטעמי׳ דלימין מניחי קדמא ע״כ גס וזה ראי׳ ליקח
ס״ת בידו בשעת שהוא מברים הסידה וכבר האריכתי וזהו פי׳ פסוק
ביעבי׳ י״ וכבה תרן בשבט פיו וברוח שפתיו יחית רשע ופי׳ רש״י
וכבה תרן בשבט פיו כתרגומו ויתחי חייבי לתרעא ע״כ הייגו כל
כ׳ ע״י שבט פיו ובשפתיו סוד לתיקון ונקודי׳ וטעמי׳ בזה יחית לרשע
וזייכי לתרעא דאיתרכתי בסוד סמיכת הפרשה וכזר לת לאחר עשה
לך עשלקן וגו׳ ולקחת מרלשית פרי החדמה ושמת בטנ״ת פ״י וזה יש
להכריח לרשע ובזה תבין פסוקי ביעבי׳ לית הוי קיודדים מגריס
לעזרה ועל סוסיהם ישעטו ויבטחו על רכב כי רב ועל פרשים כי עצמו
מאד וגו׳ ואת יי׳ לא דרשו וגו׳ ומגריס אדם ולא לא וסוסיהם בשר
ולא רוח וי״טו ידו וכשל עוזר וכשל עזוב ויחדיו כלם יכלין וזהו
אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יי׳ אלהינו נזכיר ׃ כחזור
לדיני תפלה אית׳ בס״ ויקחל ע׳ ס״ת קדש מיתכם תרומה ואי׳ אית׳
דקדמי מלה עלייכו כל כדיב לב יביאהו וכו׳ רוח דכלותת דבר בם דדחיל
לאתרי׳ ואתקן תקונא דלעילא כאה דאתרון בגירין ותבשחן וכו׳
ובההוא סדורא דתשבחן דקא אתרי לתתא אתיי כדין כלא אתתקן לאתי
ואתתקנת בתקונהא וכו׳ כד אתי לאתת ויתיב כדין כלא אתתקן לאתי
ואולותהא עד דאתו לגלגל ישראל כדין לגבורתא דתיקם על קיומא
דבנין כד בר בם אתי לאתת ויתיב כלא אתתקן ואתו לגלגל
ישראל כדין מלכא קדישא כטיל בדרגוי ונפיק לקבלה לה ואתן ומקמי
מלכא עלאה כעיגן לקיימא על קיומא בחיותא בראשה דהא כדין
חוסיט יתיהא (היינו מגן אברהם וגם כאן בכלל סוד חסד חסד
דעתיק כי הלא יי׳ אלהיכו הוא יחודא שלים ולזה אית׳ ותבנין למסור
נפשך על ק״ה ליחוד הו״ה וכו׳ עיין בסידור האר״י ז״ל כי זו נעשה
ביחוד יחוד שלים וזו הוא נקיר לפי מלכא וכתבוהו בס׳ אחרי ע׳ ק״י
בשעתא דמלכא עלאה בתפנוקי מלכין יתיב בעטרת כדין כתיב עד
שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו וכו׳ ולבתר אתלבש דשוי לה תחות
ריגלא (דא הוא לתה נבור לעולם אדני כי זו מקבל נבורה מן בינה
גבורה דעתיק ולבתר אתדבקו תרוויהו כייגו אתה קדוש) וחלין
לימין תלת קריית׳ ובעי בר בם לאזוקי רשות׳ לדא ולכוולא בכל הני
תקונין (וסוד זה שמקבל אסד נבורה ודעת דעתיק ע״י תו״ב הוא
בסוד אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הנדול הנבור והנורא
וסדורין דלותי׳ פומי׳ ולבי׳ ודעותי׳ כאחד בשעתא דאלבא ואטרוכיא׳
לימין באחד בחזה לימין בתיקון דאיקון אתן דאסטרך שאלתן דאל דא כדין
בשעתין דרעותין להיו כיין דאשל בר בם שאלתו קדמי מלכא ואטרוכיא׳
כדין יתקן נדמי בחדוות׳ דלבייהו רעות׳ לתלת אחרנין לאתערא
חדוה דעיילו דא אחלין תלת אתברכת בדביקות אחרא (כי עיין
לעיל דף יו״ד בסוד זיווג כאיקון דאסף קיימו כי אסמא הוא מוחא ס
סתיאתא דא״ת יום בו עשר ספירין ובאי׳ לימוד סוד באך ומזדווג
בגרון הכיבא בסוד כאיקון וכו׳ ע״ם ולזה כתן בסוד שומע תפלת כל
פה היה סוד זיווג דכאיקון ולזה קאתר דהא אחלין תלת אתברכת
בדביקות אחרא והזו האומר לימי׳ כדין קב״ה קדמי לי׳ שלום לאתתא
כנוונא דההוא שלום דלעילא וכו׳ וכל יומוי הכי קרתן לי׳ לעילא
שלום ע״כ וסוד לאה נקרא שלום עיי׳ בס׳ תקון ע׳ תל״ט על פסוק
וכל דרכיה דרכי נועם וכל כתיבותיה שלום וסוד זה הוא בס׳ תרומה
ע׳ רכ״ו ורכ״ח והאומר הכ״ל ואומר זה ס׳ תרומה תבין סוד נפילת
אלים וכפ׳ בשובר ע׳ רל״ב ת״ח רוח דאלה אית׳ דגלות׳ תלי׳ כ
באלולא ודכורא דסוסא כלא תלי׳ בעקרא דעובדא בקדושת׳ ולבתר
בדכורא ובאלולא וכו׳ בקדושת׳ עובדא בשעתא דבר בם קאים לאכלה
נרמי׳ לבתר יקבל עלי׳ אחי עול לפרשא על ריגלי דמשוח לבתר
יתקשר קשורא דיחודא דלימין תפלין וכו׳ ואי כגיס עובדא ואולותא
לא אתכלת אתר דשרי׳ כי׳ (ומזו פי׳ בגיס׳ בתים ברכות הרומה
לקבל מלכות עליו מלכות שאיש שלומה יפנה וכו׳ ת״ח כיון דבר בם עביד
נלותי׳ ודאי בעובדא ואולותא ובקשר קשורא דיחודא ואתעבד
ידוי יתברכון עלמין ואתעלין כדין בעי לי׳ לבר בם לאחזוקי נרמי כאן

ליתפטר מעלמא דכשמי׳ מסר לי׳ לאחי אתר בג״כ לא אית בי׳ ר׳ כחזור לדוד
דוד״ו אילבא דחי׳ והאי אילבא דחזקיה וכו׳ דחסייס אתת ר״ח וכאיקון
ידוי אתר אלמלא לא אתיכא לעלמא אלא לחזקא דוד ע״כ אלא
ולכאורה ק״ מאי על סוד זה סל כפילת אפיס אתר אלמלא לא אתנב
לעלמא שלא וכו׳ מ״ם כפילת אפיס אסכל לפי מה שכבר האריכתי מה
דאי כפ׳ ויחי ע׳ תכ״ו ר״ח שאל לר״ם אלהי אחוי הואיל וק״ב גלי קמי׳ פי׳ אתתר ב׳
דבבי כפ׳ יאותון אתתי כאית כשתיין לעלמין פתח ואתר שתם מים ויחי ע׳ תכ״ו
מבורך ונאלי׳ מתוך בתרך בור אתר אלא כביב מנרא׳ ואיתתי בבשן
בה מיא בשעתא דאשתלים בשתא׳ וכד בשתא׳ סלקא כדין אתעבד
תיאומת׳ וכו׳ וכדין בבעין מיא מתתא לעילא ובור אתעביד בתר מיין
דבבעין וכדין אתתברות׳ ויחודא ורעותא אשתכח וכו׳ ואתחבר בתר
ע״כ ובהיות כי זה הסוד הוא כפילת אפיס לכך שביר קאתר ר״ח שאלתי
לא אתיכא לעלמא דק בשביל האי סוד די ׃ ובזה תבין מה דאי׳ בפ׳
פקודי ע׳ תע״ב כי אתר שאתרין בסוד אתפלה שהם סוד היכלות וסוד פקודי ע׳ תעב
אתפלה ואסייס סוד שים שלום באריכות והזו ג״כ סוד הכ״ל קב״ה
קאדי לפקלי לעלילא ואתר לון כתובו להאי בר בם בלבי אתיכון ך
דאתקון חושבי שמו אתן חושבי שמו ואיכו דאשבי ואכוונין ברוח דשתי
ליחדא היכלין בהיכלין וכו׳ ׃ כדין אתכתיבו לי׳ ואתרשים
ואשתלים אילו לעיל ואתת ואתן דלא אשלים ולא קשרין קשרי ך
דאתרי׳ וכו׳ ע״ם והוא מוכן לפי הכ״ל דהקושי׳ באקושה עומדת לאה
כברת וכב״ל בפ״ תרומה ע״ב כל אתן דהזה בהאי עלמא ולא תרומה רם״ם
אשתכל למכדע לי׳ ולאכדע ברוח דאסיכות׳ טב לי׳ דלא יתבבי והבא
אסייס שם כתר דסייס קאים על דגלגלין לבקרת על חובו בגין דלא
יהא קומי׳ לם״ל לאסטאל לי׳ ואתכפי קמי׳ (ולזה יש לכל אדם
לומר בשעה קודם בשלית אפיס כי סוד כפילת אפיס למיסבר בפשיט
לסוד יחוד הכ״ל ולסוד זה ס״ל מזמור בב״ב לתוון שכל הנשמות אבבראי׳
הכל הוא בסוד ב״ב תתון לכל אינ יאתר מזמור ולסוד הכ״ל אם בנם
בחופתיות ח״ב הלא כתיב מי יעלה בהר יי׳ ומי יקום במקום קדשו
לכך כל מי שירצה ה׳ כונע יאתר בבבי׳ תשתו ויפרוט מעשיו שחטא
מן העבר דרך ח״ב כי מוטב שיכשוף בהאי עלמא ולא עתיד בבשופה קמי׳ קב״ה ו״ל בם״ ויקרא ע״ל פתח ר׳ חייא ואתר חטאתי לודישך ע׳ ויקרא ל״ג
מכאן לוקפיכא דכל בר בם דאכסוי חטאתי ולא אפרש לון קמי שלכא
קדישא ויתבבא לי׳ רחמין לא יבבין לי׳ פתחא דתשובה ולי׳ יהיו פריש
לון קמי קב״ה קב״ה חייש עלי׳ ויתגברון רחמי על דיכא וכ״ש לי׳ יהיו
בבי דהא כל פתחין סתיימין ולהיו פתוח ואתקבל צלותי׳ וכו׳ ע״ם ׃
בחריבות דאסייס ואתה בשתא עון חטאתי סלה דא לעילא לעילא
אתר דע״ק סריא וכו׳ ועיין בפ׳ שמות ע׳ י״ט ח״ר יהודה כל מלין שמות יט
דאלמא תלין בתשובה ובצלותא דכלי בר בם לקב״ה וכל אכן מלין
דאלמא תלין בתשובה ובצלותא דכלי בר בם לקב״ה וכל אכן מלין
דאוסיף דאמרין מה כתיב ותפתח ותראהו את הילד ותפתח דא אכיבת
דקיימת עלייהו דישראל כאשם על הבניס פתחה תדיר בזכותיהן דישראל
כיון שתפתח ותראהו את הילד ילך שאשיסים דאיכון ישראל אתחטאין
קמי מלכיהון בכלא ואיך מהדרין בתשובה ובכאן קמי בכרת דכבי קמי׳
לבוי מה כתיב בזה והבא כער בוכה ותחמל עליו ויאתר מילדי ס
העבריים זה ולא מאיכון עש״ו דאיכון קמי קדל וכו׳ ע״ם ואח״כ
יאתר י״ג מדות כי כך אית׳ בפ׳ פקודי באתחר הכ״ל ואח״כ יפסול על
אכפוי ויאסור עצמו לעית׳ ומשם כאלו נשתתו וכב״ל דאל״כ הכל
בתנס אפשר משום כך אתרוכי׳ שרצו בעו״ה שתפלה אבל דוד בבי
אדם רק הב הב וכל שאול לפיכך תקנו שיאתר רחום וחנון אבל מי
שיזכה להתבונן בדברי י״ילבאי מה שכתבתי יתבונן כב״ל כי רחה תרומה נתסוף פ׳ כי
מה דאי׳ בפ׳ כי קורח דף י״ו ר׳ יוחנן כי הוה סיום ספרא דאיוב אתר קורח דף י
הכי סוף אדם למות וכו׳ אשרי מי שנדל בתורה ועשלו בתורה ועשה
כתיב ויהוו ליעזרו ע״כ והטעם למה מדייק סיום ספר איוב אבל אכל אית׳
שם בסופו וה׳ ברך את אחרית איוב מראשיתו וגו׳ ויהי איוב אחרי את
יוחה ואחרבעים שבה וירא את בניו ואת בבי בניו לארבעה דורות וכתיב
ויחת איוב זקן ושבע יחים ולו״ק כד סיים ספר דאיוב זכה לעשירות
כרבה ולאריכות יחים ושבים הרבה ולבסוף ויחת איוב לוה אשרי מי
שנדל בתורה לבל עיקר ועושה כאת רוחו ליזכרו וזה לי׳ לאשר אם לא
שילמוד כתרי תורה והבה אית׳ בפ״ קדח ע׳ של״ו ויכלו על סניסים פ׳ קדח ע׳ של״ו
ויאמרו לבל שהו הרוחת כתיב חסר ו׳ דאילבא דאותא הוא ובכל
אתר בפ״ה להזהר אתר זה וכו׳ דאיכון אתר דכשמיתין דעלמא וכל
כשמיתין תתן סלקין ויתתין מתיין ע״כ דלכאורה קשה איזך היה תלוי טעם שבפל
לומר בעילא קאים שהי קדח חולקין על ה׳ ועל מאי אשה וכאיבואר לבל משה כפ״ה
בלא״ה כי אית׳ בפ׳ והבה דף כ״ט בשעשה רב״ח ותבאי׳ נבי דין תבור באחלון קדח

שתעטו

פתחנו חולית וכתנו חול בין חולי לחולי ר"ת מטטרון וחכמי' וכו' לישת
פלוס דניתהו דר"ת לחתי' דר"נ מההוה מעשה ותילך לה הוה שכנתי
לי לך תלעזר למיפל על אפי הסוף יומא דיום ירחץ ותילחלף לה בין
פלח לחסר פיכח דתמרי עניות קלי תכבח תפיקת' לי ריפתת תסכתי'
דנפיל על תכפי' ס"ל קום קטלית לחתי' דהכי כפיק סיפור וכו' ס"כ
ע"י נפילת תפים רוחין נקמה בבעלי מחלוקת שלו לכן קדש שחלק על
משה ואהרן נפלו על תפיהון ונכלע קרח ו
וע"י נפ"ל ויקהל ע"כ"ד שנריך שתתפלה יהי' כלחש וכפ' ונעש ע' תכ"ו
מלן דתשתעא נלותי' גלותי' לת תשתעא ועוד פ' ותתחנן ע' תנ"ו ונפ'
וייחי ע' תפ"נ ומוד קדושה שחרית התרכתי לעיל ע"פ מה דתי'
תנין סוד נפ' לחמור ע' קע"ו ומוד כרכת כהנים התרכתי נ"כ ע"פ מחמר פ'
פרכת כהנים ס' תפ"ה לחד דמסיים סוד לתנבון דכר נפ וע"ד כל ברכתן
דכהנת בתנבון תלוי' פרישו דידת דמשה ע"ד פוה וכפ' יתרו ע' קי"ח
קי"ט וכפ' בשלח ע' ת"ח בשעתת דכר נפ דתרים ידי' בגלוי' ומכוון
בתנבת דילי' לעילא כמה דתתמר ויהי' כתשר יהיה משה ידו ונכר
ישרא"ל וכו' וכתיב וישת תהרן ת"ת ידו וכו' וכדין תתכוון לברכת לעילא
וקב"ה לתתת ע"כ והכה לפי תה שתתריך נפ' הדברים תנבון דכר
נפ יתנין כרומו של עולם וכו' כתיב ועשית בריתי' עני שטים תעשה
לקדשי נלא המשכן לחד וכו' והבריח התיכון מבריח מן הקנה לל הקנה
וכו' ע"פ כפר התרכתי כוה תנין מה דתי' נפ' יתרו ע' קכ"ט ותדש
דלתת"ת כלה לתיהו ברוח דלעילא דקיימא דמסכן על כלה לתתרשימו
פי' רשימין לתתתחזוק ולתכדש כתיכון רשימין דתתקבישו כי"מלן
ורזין סתיימין ותיכון רשימין דכבני ומזלי וכו' עור דתיהו תכורת לבר
נפ לוקי הכי דתיהו רקיע דמכיך על כלה תית פי' רשימין ופרטוטין
ותיכון ככביה ומזלי דהתי עור וכו' ע"פ כתריכות ומכוין שם וכל
תיכון עממות ונידי כלהו ברוח דתכמת' עלמה כנווכת דלעילא כמה
דתולף מר כתיכון יריעות כתיב עזרת דתלבושין דלעילא וכו' ותיהו
אלבושא דלבר יריעות תיכון מלבושא דלנתו ע"כ ונפ הקדמונו כי סוד
פתחם ע"ת"ג פתחי תרומה בריתי' סם כבוד לתנבון דכר נפ ועיי' כפ' °תרומה ע' רס"כ שתתריך
ע' רס"כ בסוד משכן ועוד שם ע' ע"ר פית מקדש כל לתתון כלהו סרתן פי'
ובהו לתתברי תיהו כלתודוסי כנווכת דכל עלמת וכו' כתתר דכי מקדש
תליין כל לתתון דתלפת כיתת ברוח נלופין דשתכן קדישין וכו' וכל
עלמת דלעילא ותתת כלה ברוח דתתתון בגלתל הוה ידע לנרפת
לתתון דתתברייהו נהו שתית ותרעת ועל תכמת' דילי' לתתתי משכנת
על ידי' ובתה דתיהו לתתברייר לעילא הכי בעת קב"ה דיבריר לתתת:
והנה כל זה הסוד כרומו כישרא"ל תם יוכה לכבל זה נכל פרטי
פרכת הכ"ל לו הוה דוגמת למעלה מה נם שנחרב בית
שתקדש לו תין מקום לנוח לשכינה ולכך ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם
כי מי שהוה מוטלם בכל הכ"ל לו מוכשח שעל כיוותיו של כלב
והסתח תדריך ולו תעזיב העולכה לנבירת ויתקיים ביום הזה יהי' יי'
ע' מזמור לתד ובזה תבון °מזמור תליום ע"ג לך טוב לישרא"ל לתלהים לברי
תלים עג לבב ולכי כאעט נטוי רגלי כתין שסכה תשדי כי קנתתי בהולנלי' שלום
רשעים תרתה וכו' ותמרו תיכה ידע תל ויש דעה בעליון הכה תלה
רשעים וזלזי עולם השנו חיל ונו' ותחשבה לדעת זת עמל הוה בעיני
עד תבוא תל מקדשי תל תכינת לתחריתם ופי' רש"י כי קנתתי בהולנלי'
מפרכבי כמו שכתוב מלוניך ותמים ותמרו תיכה ידע תל תיכה בוכל לומר
שים דיעה בקב"ה ותורתו לחת הכה תלה רשעים עכו"ם ועובדי' על
תורתו והרי הם שלוי בעולם ומנדילי כח ועוסר ע"כ והכה לפעב"ל
שיודייך לך טוב לישרא"ל ונם לפי פי' הכולי' מעובדי' היינו ערב רב
כתשר כתר התרכתי ע"פ מחמר פ' ברחשית ע' קל"ד חשמש מינין
תיכון כישרא"ל ותיכון עממלקי' ועיין שם ע' קע"ח וכפ' כי תנת ע' תק"ס
ותיכון דיוקין כערב רב תין תשתכח לון דשכעיסין לקב"ה ושכינת'
וישרא"ל בכייהו וערב רב מנליתין בהון לקיים ומשלם תל פנינו לתתכידו
ע"כ והכה הקדמונו כי כתו שסק"ב כה הוה בסוד עלמ"ה שלה בכל פרטיו
מחמר פ' כך הנדיק שהוה דלתתם דלעילא וכל"ל בתריכות לתית' בפ' °פנחס ע"
פנחס ע' ת"ו ת' יומיא חד לתת לקמיי' חד תכיס ח"ל סכה סכה תלת בעיין בעיבת
לתתבע מיכך דתתון לתורין דיתבני לכו כי' מקדשו והת לת הוו לתבני
תלת תרין ותיכון פי כית הבליסי לת כתיב וכו' ותו דתתין לתורין דתתין
קדיכון לתלכת שלמה יתיר מכל שתר עתין וכו' והת תתון בנערת
דזוחקת וכו' דתוסיים כד כפקו ישרא"ל מתכריס בעת קב"ה לתעבד לון
כתלתכין קדישין ולתבני לון כיתת קדישת ולבית' לון תנו שיי רקיע
ולנטעת לון לישרא"ל בניכו קדישת כנווכת דדיוקנת דלעילא הדת הוה
דכתיב תביתו ותטעתו בהר נחלתך בתן לתתר תכון ל

ולכך קורין קדיש שהערב רב חומרים ומי חלש יתנו למו פי רס"י ומיס
פי פסוקים מזמור בתלים ס"ג ס"ב ס"ג פלג המלך הס דברי תורה הס מתנים למו תמיד ומחללו כניהס ס"ב כי פלח הקדמתו כי מן שם הכ"ל אשר מתנה ס"ב ויתקיי'

ועי"ל מחתר בפרשת פנחס ע' תי"ז סוד כמוך וסס ע' ת"ח ה'תרכ"ה
כו וגו' יקויס וחכ"ב פ' פינחס כידם כי וחדב ניסטריה רי"ו וסוד ע"כ
שמהן סס רי"ו לתתון כידם דיקא כ'תר כבר כ'תרכ"ה ונס סוד הכ"ל
זכ'ין לסכ'ין דכ'תבין דזין כי לוי זרוע י"ו על מי נגלה"ת ונס יתקן
סוד חכמה תבונה דעת אבר חבוש הן המרכבה ולו סיקם בידו לעשות
נקמה בגוים וגו' : כל מאך הפסוקים רק מחר יחיר וכי יש כת

פי' מחתר כפת ליל'ד הכ"ל הנס שבבר ה'תרכ"ה דלה תרלה עוד מחתר
ע"רע"ד בפרשת כפת ע' רע"ד מלין דקיל עבדי מתערין מלין למעלה בנוכח
בפרשת דכ'תבין דכ'תכ'ה לתתת ה'תערת שכ'יכ'ה לפ'יה ולבתרי עלין
וכן כמה אילין וכו' : דסה כ'תיב'רות'ה דלה'תת ה'תער חילה לחדש
לעילא וכו' : בהסוא שעת'ה דברכ'ה נפקא ומסוסיה דכ'תכ'ה לימין
שתין תוקפין דקיקין וטפ'ין דקיקיא ומתקנת'ין דרכ'ין על כל ת'ת וח'ת וכלהו
תודן על כל חלין ברכ'ין מ"ט שתין לתתון בברכ'ין חלין חלין בגין דיפרש
שתין רבוא וכרוז דשתין רבוא קיימין בעלמא (והטעם הוא כ'תב
כבר ה'תרכ'תי בחתר תרומה ע' רכ"ד תסם קניניו עלמא סתיסאה
דלא ידוע כלל ובנויס דיירין בית רבוא חלק וכו' : וכיון דאסיק לון
וחשתכללו כחדא כדין חיסו חבורה חדא וחימון רוח דת'ת ו'ח'ת בחבר
בסהוא עלמא סתיסאה וכו'. כד נפיק ו' וחשתכלל אנו י"ה ישרא'ל
לסגולתו עד כ'ן • ולסוד זה כתבתי שלסה יש ה' חומסה חומשי תורה
נגד הי' עלמא סתיסאה ותורה נופו בסוד ו' תרכה שסה טפ'ים וכוס
תבין מחתר פרשת תרומה ע' רמ"ג תסם קניניו וכד כלהו חשתלימו
ואסידו אנו שחשך כדקיסיר'ת מ'תעטר' כנוול'ה לחתת עלאה שלימא ב"כ
תרעין ולא חיסו דכ'תיב תורת י"י תמימה וכו' : ברוח דחסם דרגין
כנווכא עלאה דחימון חסם רוח דחסדין בגין כן חיסו לח'יה כחסם
חסם ת'יכין בגין לחשלימא תורת י"י תמימה מעיכת כפם הא חסם וכו' •
וכלהו לחיין בחיים חיים לחכ'ל בגוונ' דכ'יכ ובל דא חסם חסם
שת וחכין לקבל שת סטרין עלאין דחימון רוח דשתין עלאה ע"כ •
ואית' בפירוד הכי"י ז"ל הנס יש בחומור הזה ו' סויו"ת ככנד נ'
קנות הזעיר תכפין ע"כ : והקדמנו מה דאית' בס"פ מחרי מות ע'
קכ"ח ג' דרגין חימון מתקשרין דא בדא קב"ה תורייתי' ישרא'ל וכל"ל •
וכוה תבין ס"פ נסא ע' רע"ד בגין דישרא'ל שתין רבו' חימון ורבו'
דשתין רבו' קיימין תדיר בעלמא וכל חד וחד לי'ו חד רבוא שתי'
קדיש דנפק' מהאי סלק לעיל' עד ההו' כרסי' דלעיל' ולא שכי'ת'
עלאה ושכי'ת' דלת'ת' חודן בנהי' בכל חימון ברכאן וכל חימון
שתין מתקן ועד"ה כת'יב ושמו את שמי על בני ישרא ונו' וכדין
קב"ה מברך לון לישרא'ל ע"כ ע"ס :

וכוה תבין סוד שבבר כת'תי לעיל דברכה זו צריך דוק בלשון
הקדש לסוד הכ"ל • ונס בסיות דיש יסכון מלאכים וכבר
בת'תי סה דאית' בס"ק דסס שבת דף י"ב כל הסוש מרכיו בלשון
תרמי אין מלאכי השרת מקקין לו ונס לסוד הכ"ל : והנה סה שלכי
כותב רק סה כטפ'ר מן סיס • וכוה סה דאית' בנש' כוב' בח"ח חיין
קב"ח אין בשיות כפים פחות מעשרה והכהנים מן המנין • נס שס
וחולין תצטבעותיה' ומכוונין לעשות ה' לוחות וכו' והוא לסוד הכ"ל
הלא כתן תאר וכלה שכי'ת' עלאה ותתאה חודן בברכאן : ולוה
הטעם אית' מי שחימו יודע לחתוך החותיות כגון שהוא לחלפי"ן
עייני"ן וכו' לח ישת את כפיו • והנה ת'תרכ'תי לעיל כוה ע"ש •
כאה דאיתא ס' תלה הדברים טעם בבחח חל לחבל מועד ירחתו מיס
ולא יחזתו מ"ט בגין דתצטבען דבר בח יתבין ברוחו של עולם וכו'
דחסיים וע"ד כל ברכאן דכהנא בחצטבען תלין וכו' : לוה אית'
שתם מוסלה בח"ח מי רכ"ח תע"פ שבטלו הכהנים ידיהם שתי'ת חוברים ו
בח"ח מ' רכח וכוטלים ידיהם עד הפרק שהוא חיבור היד • כי אית' במחתר פ'
כ' לכהנים בכ"ל ע' רע"ח תלחת ח"ר יוסי בשאתת דכהנא פרים ידוי חסיר
נדיוק בשיות ליה לעתוי לחסתכלא ביה בגין דשכי'ת' שרית בידוי ח"ר יצחק
כפים אי הכי כיון דלא חיחון סוא לחפת להו וכו' לוחר ליה משום דשתי'
קדישא רחיית בחצטבען דידוי וכו' וחס כן לפי כל זה לא היה צריך
ליטול רק לחכבות לבד חכל לפי סה דאית' במחתר פ' יתרו כתבתי
לעיל ידי חלין דוכתין ודיון עלחין וכו' וסדר לון בבר נש בחצטבען
לבר ולנו ובהסוא כך וכו' . ולסוד זה נקרא בשיות כפים ונס
לוה איתא ופורסים כפיהם כדי שיהיה תוך כפיהם כנגד הארץ :
וחחורי ידיהם נגד השמים ע"כ • והו שתדקדק לבר ולנו : ונס
ובהסוא כף והנה כלע"ד עוד כי נס מסיים ח"רם נקבי תלת
קדחי דישיחון ו' יו"ד יו"ד כנון "יברכך "יאר "ישא כלהו ל
לחחוזה מהיזמנותא שלימא ולאת ברכה ויעתיק מתן דתנטריך יו"ד
יו"ד יו"ד לתתברכ'ה עיר תנסין דכלא וכנ"ל יברכך ה' לעיל ויסמרך

ס"ס לתת' וכן כלהו וכו' (ודאי לפי שבבר ה'תרכ'תי ס"ס בה'תפ'ית ס"ס בה'תפ'ית
ע' קכ"ח בסוד נ' טפין וחימון נ' יודי"ן דחימון מנולת' ודאי וחימון י' ע' קכ"ח
"יברכך י' "יאר י' ישא וכו' תלת טפין עלאין חימון מנולת' דתלתין
מיוח' סתיסאה פתיק דעתיקין תלת טפין חודריקו מיוח' תנייב'
וחימון סנו"ל וכו' ובליימו לתתר ברחצי"ת נ' טפין דחימון ס
מנולת' דחודריקו מיוח' סתיא' חימון קוב' דלת' (י') לעיל וקוב'
דילה לתת' ונס בחחצטעית דילה מוח דחודריקו נ' טפין שין מיכס
חיכי (י') ודלת (י') דחיכי לעיל מלת א"ת (י') לתת'ן א"ת מוחת
תנייב' ותלת טפין דחודריקו מיכס חימון סנו"ל תלת טפין דחדס
קדמאה וכו' ותלת טפין דחדס תנייב' וכו' חלן חדס עלאה וחדס
תנייב' לא סה שמו ומה שס כנו סה שמו חדס עלאה ומה שס כנו
חדס תתאה וכו' : ולקבל ג' טפין חימון ג' טפין חימון ג' יודי"ן דחימון
בינ"ד ה"י וח"ו ס"י דשתידן על עלת העלות וכו' ע"כ ע"ס :

ועיין בחתר פרשת יתרו ע' ק"ח שתריך בסוד פסוק זה סה שמו כי' ת"ס יתרו
ומה שס כנו ונו' חתר ליה רוח דחלה סה חולבים לר"ח בכי חתר ליה ע' ק"ח
ליה לי סה דסה בחלמי שחילב' וכו' ותכיסנא וכו' חתר ליה רוח
דחלה היינו דכתיב בכי בכורי ישרא'ל וכתיב ישרא'ל שבר כך ת'תפתר
וכוח ברוח עלאה והיינו חקרי בנו וכו' ר' יוסי חלם דעתיה חול
לבית' חדמוך חחוילו ליה בחלמיה ומצח לחדת ספר' דחנדת'
והוה כתב בית חכמה לעיל' ת'תרת לת'ת' וכו' ומסיים ורח כלה
חחוילו לך והכי הוה דכתיב סה שמו ומה שס כנו כי תדע ונו' .
חכמה שמו ת'תרת שס כנו ע"כ ע"ס . ובהה דחיתא בחתר ס'
ברחצית ע' קכ"ח בסוד סנולת' וכלן חתר חודריקו בנ' חכנן וכו'
ע"ס : ובוה תבין שס ע' קכ"ט ורח דרנח דמשה כליל נ' חכנן
נ' דרנין ת'תוחייהו וכו' ע"ס עד סיום פסוק ותמרו לי סה שמו סה
חומר ליכיס ע"כ : ובוה תבין מחוד מחתר הכ"ל בפרש' כשא דהלא
בת'תלה קחתר בהני ת'לת קדמי ריסיהון יו"ד יו"ד יו"ד כנון יברכך
וכו' ולת'תברכ' מיעתיק מלן דת'טריך וקחתר עוד פעם תחרת יו"ד
יו"ד יו"ד לת'תברכ'ה עיר תכנין מיעתיק וכנ"ל יברכך ה' לעיל ויסמרך
לת'תת ע"כ : ולסוד הנורח הוה תבין סה דאית' בדין ברכת ע"פ הכ"ל
כהנים ז"ל מנכיסים ידיהם כנגד כת'תוחיהם ע"כ : ואית' בכת'בי תבין סוד
קחר"י ז"ל ע"ל סה שכת'בתי בסוד יחוד של זכיר עם הנקודות מוסלה בברכת
בסוד הלא לך שלמה ומחתים למוטרים לת פריו ופס כ"ב כתפות הלו כהנים שינבי'
וסוד שני כתבי' הלו הם סוד תרין כתפין דחריך חשר הם מתלבשים ידיו נגד
תוך חכמה וביכה חכמה בכתף ימין וביה בכתף שמאל ולכן הם סוד י"ה כתיבין
י"ה כי הם בחכמה ומחוה וכו' ו"ם שתי כתפות חוברות וכו' ע"ל כי
הם שני ריעים דלה ת'תפרשן • ובן אית' במחתר נצחות פ"ם ורעים
דלעילא פשוה וחיה לה מתפרשן כלל ויודע שבידותי' של חיה בן בן
שבח הענין לכתפים של יחידה ולא יותר לפי ששבח עליון ומורח וכו'
ועליהו לתתר החל"ף לך שלמה שבך מלת כת"ף פעמיים ניסטריה
של"ף וכתיב וכן כתיבי שכן ע"כ • כי סוד יחידה הוא חריך מכפין
בסוד כתר וחכמה וביכה הם חיה וכשמה (ותכם קניניו כי כל בחי'
חריך מכפין הוא כתר ותבונה בחיה ומלכיסי' חכמה וביכה) כי כבר
כתבתי פירושו • נס הקדמנו מה דאית' בכתבי הר"י ז"ל וחריך
שתדע כי חדם ת'תתון וכר ונקבא חיכס נרמזים בגלמה ובדמותם
על ת'ת' שבדו או על המלכות לבדה וכו' ותתכס כל חדם וחדס
רומז חל כל התלילות שתריך מכפין עד סוף המלכות דתלילות
כדמיון חריך מכפין עניו חשר מתפשט בעשר ספירות שלו בכל
העולם התלילות ע"כ • והנה לפי מה שהקדמנו שבסוד ברכת כהנים כפיים
יש לכוין שני כוונות ג' כנגד חכמה וביכה שהם סוד שני כתפין
דחריך מכפין ונס לכוין לבבך לזעיר מכפין וכנ"ל וחדס כולל ין
חריך מכפין לכך היתבך מיבריכין ידיהם כנגד כתפיהם והוא סוד
מוסלה . והנה חיתא בכתבי הר"י ז"ל בסוד קידוש כבר חתרנו
שתכוין לי"ה פשוטי' כי (כי) ענול נורת הכ"ף ענולה של יד ימין
וכו' ובלקחו מכום בשתי ידיו יכוין כי ידיו הם י"ה י"ה וכו' ע"ש :
כי בכל יד יש כ"ף הוא (י') וה' מנצפות : הם כן בחיבור כידים
ביחד הם ג' יודי"ן ויכוין לסוד ג' יודי"ן הנ"ל . ולסוד זה שתריך לכוין
בכף היד ובחצטבעות לכך קחתר בחינת כידים יהיה עד הפרק שהוא
חיבור היד והזרוע : והנה חיתא במחתר פרשת נשא ע' רע"ו ת"ר ס"פ נשא
יהוד כל כהן דלא ידע רוח דת ולעילא מברך ומלן תיהי ברכתא ע' רע"ו
דתברך לון ברכתא דיליה ברכתא וסיינו דכתיב כי שבתי כהן ישחרו
דעת ותורה יבקשו מפיהו ונו' מלי דעת . דעת כתם ותורה יבקשו
מפיהו ומלי יבקשו מפיהו תורה . תורה סתם היא לחיידא תור' דלעילא
דחקדי תורה סתם וכו' ע"ש : ופי'

ופי' כלע"ד כי הלח הקדמתו כי נ' (י"י"י) הכ"ל של "יברכך "יאר "יאש
סח תיכון נ' יודי"ן דיו"ד ה"י וח"ו ה"י . ובתחלה לפחאר לך מחזור
דחזירת בפרשת כשא ע' רע"ד זה לשונו בחלק דנלנלתא קדושת
דחוירת דחכמתא עלאה סתיימאה דלח פסיק והיו לח שכיח ולח
לתפתח ודהי מוחח דחיו דהי סתיימאה עקיט ואשתכיך בתריסין
וכו' והיו מוחח דחיו דהי סתיימאה עקיט ואשתכיך בתריסין
כחזור טס של דורדייס ע"כ . הנה כבר הזכרתי לעיל בשם הזה"י
ז"ל בסוד נ' ריפי"ן לפם קיימו והנה ריפח דעתיק כודהי שיבדק שם
ריפח כי היח נלנלתא ומוחח לך כחיך לפפין לך נקדח לנלנלתא
ומוחח לכל חד בפני עלמו ריפ"ו וכו' לכן נרין שבכל ריפח יהיה הם
בחי' כהפ שהוח הכלי וכתוכו פיוח וקבלין דע כי הני חוירת
שהוח מפסיק בין כתר דחיך לחכמה שהו הוח בחי' מוחח של נלנלתא
הלח שהוח מוחח וכיך ודקיק ולכן נקרח בשם חוירת כי הוח בחי'
חור הוא וכו' ע"ש : שני כתפאר בחי' הכתר דחיך חבפין שהיח
נלנלתא עם מוחח שבתוכה נקרח חוירת וכל הלו הם בחי' הכוב
שהם נלנלתא וחוירת נשחו בחי' חד נלנלתא בערך המוחח הנקר'
חכמה דחיך חבפין ונמצחו עתה שהם תרין מוחין זה כנגד זה חכמה
דחיך חבפין בנו הני חוירת ומפסיק ביניהם הני קדושת דחוירת:
ובזה תבין מאמר הכ"ל בחלק דנלנלתא קדושת דחוירת דחכמתא
עלאה סתיימאה וכו' דקדק בלשונו שהם חכמתא עלאה סתיימאה
ולאר כך לאר חכמתא סתיימאה להורות ע"ש כי ב' מוחין הוו חד
הוא הני חוירת דאתעביד מוחח עלאה של הנלנלתא וזה הוא חכמה
עלאה סתיימאה לך מוחח תכייכא חכמה דחיך חבפין לינו עלאה
לחכמה נקרח חכמה סתיימאה והני קדושת דחיך חבפין כ' מוחין והני
מוחח דחיכו סתיימאה הם ושלום שלח תטעה שהמוחח עלאה הוא
דשקיט ושכיך כאחרא כאחר טב על דורדיי שהדיני מתנלי שם
קלח להיות הנבורה דעתיק יתלבש שם לחכמה זה המוחח הני הוא
חכמתא סתיימאה ולאו הוו הני ח"ם עלאה הנקרח חוירת שהין
בהם דיכים בלל כי הדעת דעתיק יתלבש בתוכה ע"כ ועוד שם
והנה הני חוירת דכיח הכול הוא סוד אחר פרשת בראשית ז"ל
יה"י אר"ר י"ה אר"ר כי יפלח (י') ואחי אר"ר ואשתאר אר"ר :
ואטאם קדישתו חוירת דכיח כי הם"ח דהעת נקרח חוירת דכיח :
והנבורות נקראים אצל דכיח . והנה הקדמתו כי ריפח תכייכא היח
חוירת וכו' והם נ' פרי"ן לק שחילוחם הוח בם"נ כזה יו"ד ה"י
וח"ו ה"י וכו' ריפח תלימאה הוח מוחח סתיימאה נם היח נ' הויו"ת
לק שחילוחם הו' כ"ח כזה יו"ד ה"ח וח"ו ה"ח ע"כ כאשר כתבתי לך
לעיל דף ל"ב ע"ג שמו"ס כ"ל ונקודת לכל אחד ח"ב יש כאן שני מוחין
ואחת הוא הנקרח חוירת דכיח אתלבש דעת דעתיק יומין .
ומכאן תשך לבח חכמה . והנה הקדמתו כי נ' (י"י"י) "יברכך "יאר
"יאש שהם סנולתא ו"ל שם תלת טפין עלאין חיכון סנולתא דתלתין
ממוחח סתיימאה עתיק' וכו' ומזה תשפך לחכמה שבקר' לחדם עלאה
ואלו הנ' יודי"ן הם בסוד יו"ד ה"י וח"ו ה"י ונקראו שם תלת טפין
חודריקו כנלנלתא' ממוחח' תכייכ' ואיכון סנול וכו' ונקראו שם נ' טפין
דאיכון סנול לחדם תכייכ' היינו ז"ח ומזכן אחר הכ"ל בסוד בכוד שני
מוחין וכל המוחר ומזכן נם כן מאמר דפרשת בשא ע' רע"ח ז"ל
תלת קרין ריפיהון (י' י' י') כגון "יברכך "יאר "יאש ולאתברב'
מעתיקא מלין דאנטרין היינו מוחח סתיימאה עלאה הנקרח חוירת
דכיח שבו יו"ד ה"י וח"ו ה"י שהם הם נ' יודי"ן ומשם נמשך חכמה
ולזה לאמר ולאתברכא מעתיקא מלין דאנטרין עוד (י"י"י)
היינו סוד סנול כנמשך ממוחח תכייכא שהוח מוחח סתיימאה :
והקדמתו לעיל כי שם סוד סנול חצר נמשך לחדם שני בסוד בני
בכורי ישראל : לזה לאמר (י"י"י) לאתברכא ועיר לאכלין מעתיקא
דכלא ובהיות שנרין לבחין בסוד זה וכוונה בסוד סנולתא נמשך
מוחי חוירת שבו מתלבש דעת : והקדמתו לעיל בהיות הזוח דעת
בזוהר חוירת הוא סתום מאוד וכו' ולכן הוצרך להוריד הדעת הזה
יותר לעטה ובתלה בסוחר דחריך כי הלח הדעת יתלבש בשם
כמו שכתוב ויפיו דעת ותבונה וגו' . ובזה תבח לעיולר מאמר
הכ"ל ז"ל כל כהן הלח יודע זוח דח ולעולם מברך ומחי קיל ברכתח
לאו ברכתח ועל זה מביח פסוק כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה
יבקשו מפיהו מחי דעת דעת סתם היינו סוד הדעת דעתיק יומין
המתלבש בהחי חוירת והחי חוירת הוא יו"ד ה"י וח"ו ה"י חשר
ממנו כמוצבים נ' יודי"ן "יברכך "יאר "יאש . וזה הדעת יתנלה
בסוחר ולזה לאמר שפתי כהן ישמרו דעת וגו' : והנה הקד כו שם

פי' מאמר פ' בשא ע' רע"ד

ת"פ פרשת פנחס ע' תכ"ו

דחיתח בחאחר פרשת פנחס ע' תכ"ו משם ס"נ הכ"ל ומשם מביח
נם כן נ' יודי"ן "יברכך "יאר "יאש דמסמיים מסטרח דמיכיח ד
דחתקריחת לכן וכו' דמכיהו מיח דחוריתח כפקח וכו' חוריתח
דחתאר כה ותורה חור וגו' לזה לקאר כי שפתי כהן ישמרו דעת
ותורה יבקשו מפיהו וגו' ולקאר תורה לפעילה וכו' והקדמתו לעיל
מה דחיתח בחאחר פרשת בשא ע' רע"ב ז"ל מחי עת לעשות לה'
הפירו תורתך תורה לפעילה וכו' ולפעתיק יומין לאמר : ובזה
מובן מקוד מאמר הכ"ל .

ובמח שהזכרתי כאן בסוד ברכת כהנים בסוד חוירת כי יפלח
הלי (י') ומשאר חור והוח סוד וחכמה מחי"ן תבח וגו'
כי הני חוירת נקרח א"ן : נם כתבתי מה דחיתח בחאחר פרשת
פנחס ע' תכ"ו הכי לת עתיד לפסתלקח על כל בריין כנין ד
דתסתלק לנזח יו"ד ה"י וח"ו ה"י וכו' כנין תסתלק בח"ל דחיכו
(יחי"ו) דתרין שמהן סנדלפון הלח ח"ל לחד בהחנו : ובזה תבין
מאמר פרשת בהעלותך ע"י"ו יפי חור דחיכו לח נהול רוח דנסיק
מחוירת ע"כ ע"ש . והוח מוכן לכן נקרח ח"ל נדו"ל דנסיק מ
מחוירת הייכו סוד הכ"ל : נם מדאמו כי הקדמתו לעיל כי הני
חוירת נקרח חוירת דכיח כי הלח דעת בלול ה' חסדים וה' נבורות
וזה הדעת הוא דעתיק יומין דהוח ריפח לכל שאר ריפין וכחיב
דדעת זה מתלבש' בהני חוירת ולכן נקרח חוירת דכיח . ולכך
נקרח ח"ל נדו"ל בסוד חסד ח"ל כל היום וגו' ונקרח נדו"ל שכאשר
יש חסד דדעת דעתיק יומין שהוח ריפח לכל שאר ריפין וכחיב
כבר הזכרתי לך לעיל . וע"פ זה שבארתי מאחר פרשת
יתרו ע' קכ"ט ז"ל תניין כתיב ונם חבי חכה כפי חל כפי דלהוי
לח עם דח בפלנות' ויפלנון ברכין מעלמ' הוחיל ונחות' דישרחל
לחתייהב' לשאר עמין כד מתברכן בחדח כתיב כף לחת עצמה והב
חלאה קשורת ע"כ . והוח יהבוחר לפ"ד בסוד ברכת כהנים בסוד
כפיחת כפים פיתין לתוון בברכתן בנין דישרח חימן פיתין הבו וכו'
דמפיים וזמו לת שמי על בני ישרח וגו' וכדין קב"ה מברך לפו
לישרח לכל עכמיו בטלו נזיקות כפיים כי רובן בכולן יוצבי חפ"ך
ולזה יסתלקון ברכתן מעלמ' רזה תרזה שם ע' רע"ח תתל' כל כהן
דהו' לח ריפים לעמ' וכו' לח יפרום ידוי לבבל' עת' דכתי' טוב עין הוא
יבורך ז תקרי יבורך שלח יבבל ע"כ ואית' שם בח"פ כ"ל ע' רמ"ס
עיכוי דרים' חוור' דח מסתניין מאחר עייכין לית כסות' על עיכ' מ"ט
דכתיב הכה לח יכום ולח יהן שומר ישרח דלעיל וכו' תאי' עיכ' דח
מסתים רנע' חד' לח יכלין לקייסין כלהו בנ"כ תקרי עיכ' פקיח' עיכ'
עלאה עיכ' קדים' עיכ' דאסנחות' עיכ' דלח תדיוק ולח כחיש עיכ' דהו'
כטור' דכלח עיכ' דהו' קיום' דכלח : ועל הני כתיב טוב עין הו'
יבורך ז תקרי יבורך שלח יבבל דהני לתקרי טוב עין ומכיה יבבל לכל
ע"כ והו' כ"ל שהקדמתו בסוד ברכת כהנים ולאתברכ' מעתיק קדים'
דאסנחרין (י"י"י) לאתברכ' ועיר לאכלין מעתיק דכלח ע"כ . לזה
יבי' לעיל הני פסוק נבי כהן טוב עין הו' יבבל והו הסוד הו' בע"ק
לזה לחת החוכב לעלות לסזכן סוד' בחד מעיכיו לח ישא לת כפו' .
וע"פ זה תבין נם כן מה דחיתח כבוונת שלמה דף ל"ח בשם חים
השלי' הרח"ו זה לשונו כי שלשה פסוקים של ברכת כהנים יש בכל
לחד מהם כפל הברכה כל לחד מהניו"ת ומשמשת לפניה ולחחריה
ולחזרו בחזדרם יברכך בוונות עשה וישמרך בחזנות לח תעשה
וידוע כי העשין הם בחסד והלחוין הם בנבורה וכו' ע"ש . ולפיכך
נריך לכוין בשעה שהש"ץ חו הכהן חומ' יברכך י"י להו"ה בנקוד סנול
שהוח רמז לחסד בסוד סנולה מכל העמים וגו' : (וכבר הזכרתי
לעיל כי סוד חסד זה נימוך יש דעתיק כי חו יקוייס בהו הם'
והייתם לי סנולה מכל העמים וגו' זה שכבר הזכרתי בחאחר פר'
פנחס ע' תכ"ו בסוד סנולתא עיין לעיל) וכשהוח חומר ויאמר"ך
להו"ה כלח שב"ח רמז לנבורה (עיין לעיל מה שכתבתי בסוד כי
כי חש"ק וכו') בסוד ותכול שב"ח ותקחם וגו' ובשם קוי"ה של
פסוק הב"ל יכוין בה שני נקודים הנוכרים סנו"ל שב"ח וכו' :
ועוד כתבו חכמים ז"ל יהי' יי' יכיו לעיך בתורה . ויחוכן הכוונה
לפיכך נריך לכוין בהוי"ה של פסוק זה בחומרו (יא"ר) להוי"ה
בניקוד חל"ם (כי סוד חל"ם פלח הוח ירוס ובשח ונבוה עיין
לעיל : וכוונת ויחוכך להו"ה בנקודות כפולות שהם חירי"ק ו
וקבו"ן : וכחוכרה של פסוק זה יכוין לשלושת הנקודים עד שכל
חות וחות יהי' לתוון של שם בן ד' הכ"ל תהיה נקוד בנ' נקודים
הנוכרים הייכו חול"ם חירי"ק וקבו"ן :

ועוד

פי' על ברכת כהנים

כוונת שלמה דף ל"ח

פי' מ"פ בשא ע' רע"ח

עפ"י תבין מאחר הפלח ע' ברחשית ע' כ"ח כל העמוד כולו פלח ומ"פ בשא ע' רע"ח

ועוד כתבו רי"ל כי ישת י' פניו אלך זו מלכות בית דוד דכתיב ודוד עבדי נשיא להם לעולם ויסב לך שלום בשמו של הקב"ה לפיכך בתלת ישת יכוין להוי"ה בנקוד נבחות ובשהות לומר ויסב לך שלום יכוין הוי"ה שכולה שורק עם וא"ו הרומז לבחי' יסוד קן ח"י עלמין הנקרא שלום בסוד הכוי נותן לו את ברייתי שלום: וכדכתבו נ"כ התקונים וספרית דכימיעותא ובחוכרה של הנ"ה מיסוק הב"ל יכוין לכיקוד נבחו' ולכיקוד שו"ק בוא"ו וקדיימת כיקוד נבחות הכרתו לתלכות פרוף שלם עם היסוד הייטו נקוד שו"ק וכגרסו בתלת שלום ע"כ:

ולסוד זה מבואר בשחולם לחיה לחדם בשעת ברכת כהנים מתפללין על החלום ואומרים חח"כ לחדיר במרום יתת שלום וכו':

ע"פ ויחי ע' תס"ה

הוא כי חיתת במ"פ ויחי ע' תס"ה תלכת בהוה יומת תקיפ' ודחילת דכר נש כד מטת ומכח לאסתלקא מעלמא תרכב סטרת קיימין כדיר' תקיפת ומתערין דיכין מתרכב סטרין דעלמת ותרכב קטורין כאלן וקטטותת לשתכח בגייהו (דייקו ד' יסודות לומר שם בחדם יקיף לחיעלה מן חנ"ת מלכות כי כל חד עולה לחעלה לגרסם ע"כ: ועיין במ"פ בראשית ע' קכ"ג וקנ"ד וכתב בזהרי חמה שזהו טעם שנותנין שלום כי הוא לשון ברכה שיהיה שלום לכל היסודות הכ"ל ותחי' בחיים וזהו פי' הפסוק מדוע בחת חלי לא חדם ולא שבת ותתאר שלום ונו':

נמ' שם סוכה דף כ"ח

וכנמ' שם סוכה דף כ"ח חייב לחדם לקבל פני רבו כשבת שכ' מדוע בחת חלי לא חדם ולא שבת ונו' מכלל דכחדם ויחדם חייב לקבל פני ע"כ: והעכין הוא דחיתת בכתבי האר"י ז"ל שכה הכתוב מכריו ואומר "ביומו "תתן "שכרו ר"ת שב"ת כי כל המנות שחדם עושה בחתגא השבוע או אם קורח בתורה או בחפי בחול יש בו תוספו כל מה שיוכל בה וכללו כבי חדם להביא בתוספו שבתור ע"פ מ"ש רשב"י ע"ה כי ת"ח בימי החול יש לכם תוספו ככם שיש לשאר בני חדם בשבת: (ע"פ מה דחיתת במ"פ פנחס ע' תמ"ח ע"ל) כמאן כי זה בשכר שנותן הקב"ה לת"ח העוסקים בתורה או מקיימי מנות והוא כמאן לשכר פעלו והוא שיש לו שכר יום ויום לפילו בחול שיש לו תוספות קדושה של השכר הכיתן לו החדם בימי החול שיש מנטרפת עם שאר תוספות קדושת שבת הבאה מאליה ביום השבת בכודע וכו' ע"ש:

ע"פ קדושים ע' קכ"ב

ולסוד זה חיתת במאמר פ' קדושים ע' קכ"ב לא תעמו על החלילים ונו' ר' אלא כתת תאיר ליה לבר נש לאסתכלא בטעות עמיתן וכו' וכ"ש דאסתיר ליה לבר נש לאסתכלא בחתר דלא לאטריך ר' אלא בתת בכי אלי וחכמי תבה שך לעשרך בכה אלי וכי לא היו ליה לקב"ה שבירת בעלמת כדוד אלא מכי תביאו דוד אחרת ליה ליה לקב"ה והוא אמונה על כולה וכו' ושבירו דאלי דוד בהיר לעלמין כלא ע"כ: חיתת בכתבי האר"י ז"ל בסוד חת"ר זה לשונו אמנם אין העין היטו יוצא שום הבל מחש בהיות בחי' נקודת דפ"נ שאורה מושט מאור הטעמים דם"נ אמנם על כל זה מעיטו שיש כח בהסתכלות הבטת עיניים כי מעיטו כי היעבה מחשבת בינה בהסתכלו' עיניה בהם בלבד ומוניאה לפרוחים ולזה מזה הסתכלות בתוה עולם הנקודים ע"כ ולזה שבשבת יש אחרה נדולה לת"ח כי עולם עד אריך לאפין בסוד ה' יולך נאות לבבו ת"ח הם הבוקים בחשר בחרבתי ויעין במ"פ יתספטים בתרייכות ע' קל"ח הבא בתרי דרבבן דשלחי יון דת היהו וכו' לזה חייב חדם לקבל פני רבו כפי דייקת בחי' יתת חלי ונו' וכל"ל דחדיר"ל מחברתי דחויתי לר"מ מחחורו תלמלה הוו חזינת תלפניו הוו יחדדנת טפי: וזהו פי' הפסוק בניך האר בעבדך ולמדני תורתך: והנה שנתיים בשהה אל שיעשע ואומר לה תדוש בחת חלי ונו' וכל"ל בתיב ותאמר שלום והוא כי בחותו פעם בחת שתבקש רחמים שתת בנה ולזה דברה אלי תבקש שלום שיהיה ד' יסודות שיהיו ביחד ותת הוא שלום: ולזה חיתת בדברי רז"ל אין שלום לרשעים וכחייכם קרוחים אתים: ולזה הגיד מחותבי הנחון המופלא מהור"ר אהרן סהיה אב"ד ור"ש בק"ק בעזווין נבי פנחס דכתי' הכני נותן את בריתי שלום לכך פנחס מי וקיס עב"ד ודפח"ח. ועיין דף כ"ח ע"ג ע"כ:

וחנה חיתת בח"ת מיתי' קל"ד נוהגים להרכות בתחנונם בשני וחמשי כתוב הטור לפי שהם ימי רחמן ע"כ: חבל כלע"ד

ע"פ כי תצא ע' תקע"ה

כי חיתת במאמר פ' כי תצא ע' תקע"ה ז"ל אין מתחילין בב"ד דחילים מוחקי דחשה ניהכם אחלי דעשו דחתיילדת ביוה"כ תניכחוכו' ושולטנות דשפחה לה הוי חלה ביומת תנייכת בניהכם וברביעי בלקוחת דכהורין לתפדרת לשלטת בכל יומת ויומת וכו' ע"ש. לזה מתיעבין ביומת תנייכת ואומרים ז' תרך חפים. כי חיתת במאמר פ' כשלח ע' רמ"ד והוא אתקרי חרך חפים כלומר לזכרת דחכפין והוא דלפר ח ב"ש ע"ח

פי' על תרך חפים ועשה פולין ואשכנז שתות, והוא עתיקא דעתיקין אתקרי תייכת דחכפין והוא דלפר ח

ואומרים חשרי יושבי ביתך פעם שלש עיין במאמר פרש' פנחס ע' תכ"ג ז"ל אחר כ' חלעזר תניגן כל מאן דאחר את תפלה לדוד בכל יום תלת ומבן חיהו כה עלמא דאתי וכו' ע"ל כי כתבתי שם בתי"כות ואתם קניהו תו חולפיכת דלאו חיהו חלק תרין ומבן בכל יומא דאלין חיוכת על כה כה ואי יתיר לאו בנין חובה ניהו חלא בנין שבאת נו תוספת דמיורית דוד מלכא ע"ט בנין דפרקם, לא חני למשחל אלא בתר בלותת ופרקסא דמאמרי מלכא לכול בקדיימתא ולבתר וילכון עבדוכי הוה דכתיב בתתי לנגי לחותי כלא לכלתי יערי דא בלותת דמיוסב עם דכתי דא ק"ש וכו' שתיתי יניי עם חלבי דא בלותת דמיוסב וכו' ועל דא ליח חיוב דמוכ' שלא בתר בלותת בכלותי דמכח בערב קודם בלותת ע"ט בנין דעד לא תשתכח דיכת קדי' בעוד דאכפין דמלכא כהירין יומא תפלה לדוד בהאי סדורא דמוכח דלבתר דדיכת סריא על עלמא לאו שעתא הוא ע"כ: ועיין נ"כ במאמר פ' ויקהל ע' שפ"ו טעם לאיזהר לכיולה קודם הפלה:

מזמור לדוד יעבד י' ביום צרה ונו' ליתת במאמר פ' פנחס ע' תס"ב ז"ל אמר רשיל מהיומכת בהוה ומכח אלין מיתי דחכמתת מיתי קבלה מיתי רזי תורה וכו' ובחיומן חכלים תפלה בצערת דלבן ובחיומן חכלים דמוחת בהן לתערת שבעין דלעילה עד דיתער קול דילה עד י' ויחיד קול י' יחולל חילות דחיומן מ מיתי מתכיתין וכו' ע"ש. ועיין עוד במאמר פ' לחדי מות ע' קכ"ח וע"פ זה תבין נ"כ במאמר פ' בשלח ע' כ"ב זה לשונו אמר ר"ש חד חיילתת לית בחרעת וקב"ה עביד בניכה בשעתת דהיה מוחת קב"ה שתע עלמא דילה וכדין חיים עלמא וכו'. כך בעיית לאולדת היה סתימת מכל סטרין כדין לתית וכו' ומוחת ורוח קלן וקב"ה חיים עלה ומון לקבלה חד כתח וכשיך בערייתת ונפותת לה וקדא לה כהוה לתר ואולידת מיד לר"ש בהאי חלה לא תשכח ולא תנסה וכו' ובעכין כי ליתת בכתבי האר"י ז"ל בסוד קל"ע שע"ן בשולבת לללת אלו הבשמות שהם בתוכה הבה לפתח חטת רובן ונו' וכדי שלא יתחזו מחזוים בבשמות ויתדבקו מרוך תפלת הנדיקים שעל ידי תפלתם יולדת בבשמות ואיכה מריכה אל הבחש רובן וז"ש קל"ע שע"ן כי שע"ן בגימטריא בח"ש כי כתש הוא הקורא ריחם ליפלה וקריעה בעשה על ידי שם הנזכר וז"ש שמחרו ד' ל"ל שפיקנו בתפלת יעבד ה' ביום צרה ונו' שהם ע' תיבין דעליון בלידה והבלל היוצא כי מרוך תפלת הנדיקים להשפיע לבתחלה בבשמות אלו ואחר כך לילד לוחש שהוא סוד קטירת שהם העליון המכר לעיל ועל ידי מעשיהם ותפלותיהם ולכך נקראים החכמים היודעים כוונות התורה מחנדי חקלה קוראים שהם העליון ולוקטי פירותיו ע"כ ע"ש: וכבר כתבתי לך לעיל שזהו פי' עשקת כפריך וכביה פיין לעיל.

ובזה נם כן תבין שהמו תומרים תכף לחד מזמור הכ"ל ובח לעיון נוחל ולנחני פעם ביעקב וכו' כי ליתת במאמר פ' תרומה ע' רכ"ח ז"ל בשעתת דמטטרון ישרחל לשדרת קדושה וכו' קדושה דתי בסופה ליהי תרנוס וכו' זכחין לומון עתת קדושה דקב"ה יהיב לן לוורייתת קדושה למזכי בהו בעלמת דחתי ע"כ: ולזה אמו תומרים כריך חלהינו שבחתנו לכבודו וכו' ומכח ובחיה וכירם טובה וברכה לנגי יומת הזמים ולחני סעולם הבח וכו' כי אם כרוזת נפיק ואמר עלמין ויתפתין חניתו מאן ליהו נם רוחת במלי דאוריית מאן ליהו דכל מלי בנין למיבר במלי דאוריית דודחי תנינן דכר נש בעי למיסי שפל רוח בהאי עלמא במלי דאוריית דהא לית נבהו באוריית חלא בעלמא דאתי ע"כ: ואחר כך רחוי לומר המזמור תפלה לדוד שחרם בשני כי חסיד אחי ונו' כי ליתת בשפת קדושן ז"ל כל הנדול מחבירו יגרו נדול ממנו וכו': והנה טעם למזמור הזה ליתת במאמר כרשת בלק ע"ם ז"ל תלת אלין דאקדי תפלה: תפלה למשה איש האלהים תפלה לדוד תפלה לעני יעלף חביב מכלהו הוי ליתת תפלה לעני וכו' מ"ש דעני ליהו תביר לבת וכו' וליתת תחוכתת לקב"ה חלת

פי' מזמור תפלה לעני כי יעטף

מ"פ פנחס ע' תכ"ג טעם שאומרי' ג"פ תפלה לדוד ביום

בד מקבל לעתיד ודת תהיה נלחמי לעביד עבודה לכל נלחין דעלמא וכו' דוד חמיד דכל תרעי זיינין לפתפתח ליסבכתא וכו' עבד נרמי עביה ומסבכת סגדו לבושה דמלכותא וייתיב בתרעא כמסבכתא אמר תפלה דכתיב תפלה לדוד הטה ה' אזנך ענני ואי תימא תמחי בנין כי עני ואביון אנכי ע"ש בתריכו ע"ש ס"ת ופסק"מ דלפפ קניהו תכן

בהה שעת דסדר כר כש הכי סדורין אחרב' ברעות דלבת קב"ה פיתח קמיי וכו' וז"ל עבדי דאתה דכתיב ויאמ' לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר ודאי נלוית דהאי כר כש לית יהד בריקניי לעלמין ע"כ וזהו שאנו אומ' אשר יקדשנו במצותיו וכו' ע"ש מיה יקדשנו רחמיי"ל כי דלבנו מלא והכה אחר אה לומרין כן כשהיו והכה בסידור האר"י ז"ל סדורו כך

פי' מהר' יקדשנו רחמיי"ל כי דלבנו מלא

נוקב'	ה"ה	ו"ו	ועיר	ה"ה	תחת	יו"ד	תבת תריך
אין	כאלהינו	אין	כארונינו	אין	כמלכינו	אין	במושיענו

בחי' וו ככנד עולם העשייה והוי"ה דש"ן חס נכתי הקליפות דתין כחלהינו כי כל אלהי העמים אלילים :

נוקב'	ה"ח	וא"ו	ועיר	ה"ח	תחת	יו"ד	תבת תריך
מי	כאלהינו	מי	כארונינו	מי	כמלכנו	מי	כמושיענו

פחי' וו ככנד עולם היצי"ה והוי"ה דמ"ה :

ה"י	נוקב'	וא"ו	ועיר	ה"י	תחת	יו"ד	תבת תריך
נודה	לאלהינו	נודה	לאדונינו	נודת	למלכינו	נודה	למושיענו

בחי' וו ככנד עולם הבריאה בפרצופו והוי"ה דס"ג

ה"י	נוקב'	וי"ו	ועיר	ה"י	תחת	יו"ד	אבא אריך
ברוך	אלהינו	ברוך	אדונינו	ברוך	מלכינו	ברוך	מושיענו
		כתר	עלאה		ע"ק		ע"ס
אתה	אלהינו	אתה	אדוכינו	אתה	מלכינו	אתה	מושיענו

בחי' וו ככנד העולמות הבעלמים למעלה מהילולות והם מיקרי ע"ס .

עתה תקום תרחם ציון כי בא עת לחננה כי בא מועד :

והנה יש כתן ד' מיני שבח וכל ה' כלול מד' והוא תין כחלהינו : ככנד קדבנות עד הודו לה' קראו שמות בחי' עולם העשיה והשם הוא שם ס"ן ותן הגדו לה' קראו עד יוצר אור הוא עולם היצירה והוא שם ע"ה ותן יוצר אור עד ע"ש הוא עולם הבריאה הוא שם ס"ג : ותפלת ח"י הוא עולם האצילות ע"כ : והנה כבר כתבתי לפני קניהו בסוד שלה המלכים תשר מלכו בתרן לדוס ויתת ויתלוך ובריכ' אלו להעלותם ע"י תפלתינו ומעשים הטובים לתוקן זו' מלכים . הה כמשך עד יתות המשים בי כשיכלו להתבדר כל אין כמלכים ויתקנו ויעטרום ויתבללו כל חיות הקדושה וישתר הקליפה לבד הסינים . ס"ק בלע המות וגו' ורחק תריהה מה דהי' בסידור האר"י ז"ל בתוספ' תרומתך יי' כי דלתני ולא שמתת תוריבי לי וגו' עד סוף כל התוספ' סס דברי הנשמות העולות למ"ב וכיוצ"ב להם"י כי העלה משתוב בפסס וכו' לכך תהר סתפלה אלו לומרי' לקיבלתינו וכל"ל להודות כי עשינו תת שלנו בכל ד' עולמות . לומרי' לאחר זה עתה תקו' תרחם ציון כי בח העת לחננה כי בא מועד כי עשינו תת שלנו ולכן ראוי שינילנו : ולומרי' לאחר זה פטוס הקטורת של י"ק סוכים וע"ל מה שכתבתי לסס קניהו מסוד י"ק סוכי הקטורת ולסבן קניהו בסידור האר"י ז"ל והכוונה כדי שלא יפתחו החצונים בשפע היורד לנו מפלקי חיותם כי"ק סוכי הקטורת ע"כ ולא"כ לנו לומרי' תבת דבי שיהו כל הסוכה הלכות וכו' האר"י ז"ל ת"ח מדבים שלום בעולם שלא"ת וכל בניך למודי יי' לא תקרי בניך אלא בונך וכו' . ודאי יש דקאמר ת"ח מדבים שלום בעולם הוא סוד מה דהי' בת"ס ויקבל ע' שפ"ח ושב"ב : דפתח קאו מיתכם תרימו לי' וכו' ואי בר נש יכוין ליבי' ורעותי' לכל דלו ומסר נפשי' מיתת בדביקות' דרעות' כדין קב"ה קאמי לי' שלום וכו' ויפתיחון לי' תרימר תרעי דאפרסמון דכיון וכו' ע"ש ותרתי דברי נפלאי' בעבודת יי' ולא"ק ת"ח מדבים שלום בעולם : נס ליה תרתה בת"ס מקק ע' אל"ט בש' וכל בתיבות' שלום ואמו אומרי' אל תקרי בניך אלא בונך והוא כי אית"ם בניהם שבת בש' שו מקדיש דף קי"ד ע"ח מאי בגלין אלו ת"ח שעוסקין בבניינו של עולם ע"כ והענין הוא כי הקדימו מה דאית' בס"פ הדברי ע"ג ת"ד ע"ש שחורה אני ונאוה ואומר נרמזין בזאת סני עד שלא תתחזיק לות מיכה אלא ואיתו דבקודס חדש ומאי חיסי (י) וכו' ואמרה שחור אלי כי לית בהת דת חורין בנוסח כשאר תקון וכו' מה עבדין נבדין תקיפי מילא דילי וכו' ובדין מנו קנין ושתנין דאיתון נבדי מילא דילא כפיק דודא רחיק וכו' ובחדוס דלהתיל דעשה להתביחת ואתעבידת בתקונהת בדיוקנאת בשביל ה' כאלקהון ע"כ וכו' ע"ש : ולכך נקראי ע"ח בנאין שעוסקין בבניינו של עולם כי אית בס"פ ויהי ע' שת"ד דקב"ה ליהו מקוהו של עולם אתי עולם דת שביעת' ע"כ ולכך כתיב חזקו ואמתו לבבכם כל המייחלים לי' ת"ת כל"ה כי בסידור האר"י ז"ל כל תקרי בליכות חלה תלכות הלב"ה הכל"ה נ' אחד"י : והוא ע"פ מה דאית בסידור האר"י ז"ל נרמז לזהר שיקרא בלבה בכל יום ויכוין לבלבל בה כדי להסיר כל קוש' ותבן מהם הקוסיו' והקליפו' שהשכיבה הבת תור שבע"פ נלקשן לוקה בב"ד קטורין וכן והלב"ה לוקין בכל"ה וכן : כן יהי"ר

מוסר ע"פ סוד

פי' ל תסתפל בקינון שלא בעת בין בן

פי' תר"ת מדבים שלום בעולם וכו'

פי' שבת פ' אלו קדשים דף ק"ד

פי' פסוק תקרב רגלך לבניך

פי' מ"ם וילך ע' תקב"ה

פי' לתון קטורת בכרכו דף ק"ו

כיון דאיטו בהכלן לכו"ן יתתן בגדין ובקין ברכתן לעילא ותתא
ומתפזטן בכלא וקלא נפיק לתתקין תקיעתא דחפיק פלגיא עבדא
דמלכא קדישא ע"כ. והוא כי תיתא סם ר"ם תמר חל"ף עתיקא
דכירא דכל ברכאן יתתין בכוין ובקין ומתתכלין (ת"ם)
פתוחה בהרח הגניד ובקיק וכו' מן"ן פשוטה כלפי לדבר ומקבלת ע"כ.
והכל סוד אחד. לזה תקיעה בגמ' לתן קטופה מחבר קדישא (קן)
שם כן מפסיק הפשט ין מלכא ומן מטלוניתא. עיין בתיקוני זהר
תרומה ע' רי"ב חל"ף אבא ודאי איהו דסליק ונחית לתתכדא ת"ם
בסדיה חל"ף וכו' ע"ש. ובכתבי האר"י ז"ל זה לשונו הכה בתלת לתן
רמזו הם"ב בהורין הדמיונין הם כי תמ"ן רחצו תיבות "חל מלך
"נתון הכל כתיבן עם התיבות והתיבות עולה ס"ע והכה תמ"ן
יתומה הוא שהיכו מחבתה ובכה לו"כ שזו כל כוונת הברכות:
ובתיקוני זהר פרשת הדברים ע' תנ"ד זה לשונו נבי יבוקש פתח ואתר
מוכא בר יקבהו לשם וברכות לרחש מסביר וכו' ע"ש. גם עיין
בתיקוני זהר פרשת וילך ע' הכ"ל זה לשונו וכד ישראל לתתא מסתדרין
לאתבא לתו"ן ולכוונה לבייהו כמה דאתמר כמה פתחין דברכין
פתיחין ליה לעילא כמה טבאין מתתכחין בכלהו שלמין כמה חדו
בכל עלמי אתר להו ליזכו דברמין האי אתר להו בעלמ' דין ובעלמ' דאתי
בעלמ' דין בשעתא דעלקין להו ליזכאי ואינון כמה גלגולין קמי
מארי' וכו' קלא מכרזי פתחו שערי' ותקבל גלגולהן מאינון דעלקין להו
האי בעלמא דין בעלמא דאתי אתי לתרייהו וכו' עיין שם ותתמה
דברים נפלאים דמסיים כל מאן דשתמ ברכה מההוא דמברך ולא
עונה אמן עליו כאתר הפסוק ובזוי יקלו ונו' עיין שם באריכות
עד נמוקיה:

ובכתבי האר"י ז"ל ליתא זה לשונו הכה לותיות תמ"ן במלואו
חל"ף הוא שם ל"ל והוא החוסך הכפול כמו תוסך מנרים
כוונת לחן כאיזן עיפתא זו המזור הסביבי דניכנם שהוא כולל לשתים
שהוא ואהבתן ושמ"ם והנ"ן בגימטריא קלו"ן רמז בכאן כל מי
שהוא עונה אמן עונשו הוא הקלון וכו' ע"ש. והכה תמ"ן גימטריא
(י"אלה"ד"כה"י) וכוונה כי העונה אמן נורם לו"כ שיהיו
פניס בפניס. ועל כרחך מי שאינו עונה אמן שאסר אתם פניס בפניס
פניס בפניס יהיה לו מדה כנגד מדה. וזהו שאמר בקיצור חלת
פניהם בלון ונו' תחת אם שאסר בפניס הצליחים וידוע כי כ
כשהם פניס בפניס מאירים במלכות הם"ע נהורין שבפניס דועיר
לאפין וכשאינו עונה אמן אסר הם"ע נהורין מוכה ותחת זה יהיה
לו בפ' בלע"ן שעולה ס"ע ע"כ:

הלכות בית הכנסת בא"ח סי' קנ"א

איתא כשהלח ע' ק"ה פקוד למיכבי מקדש לתתא כנוכח מקדש
לעילא כד"ת מכון לשכתך פעלת י"י דאתמר למיכבי בי
מקדשא לתתא ולגלגלה בנוה גלותא בכל יומא למפלח ליה
לקדוש ברוך הוא דהא גלותא תקרי עבודה וההוא בי כנישתא
דאתמר למהוי בה בשפירו סני' ולאתקנא לה בכל תקוני דהא בי
כניסתא דלתתא תיהו קאים כנוכח בית המקדש דלעילא
דקאים דא לקבל דא וכו'. וההוא בי מקדשא דלהוי ביה
חלוקות דכתיב וכוין ליה פתיחין כנוכח דלעילא ועל דא
מצניף מן החלוקות מצין מן החדרים ותו תיתו לתילו בחלקא
בנין דהוחה להוי סליק לאו הכי דאתן בריכין בי"ת ולאתכחא
בית לתתא כנוכח דבית עלאה לבחתא דיוכא עלאה לדיוכא
תתאה ותו דהוחה גלותא וההוא רוחא דאתרין לסלקא ולבסקא
מנו עלקו כאתר מיסר לקבל ירושלים ועל דא כתיב מן המיסר
קראתיך יה וכו'. כנוכח דשופר לתדחייה לבר באורח מיסר
מנו אתר דחיק ובקעי דקיעין וסליק כסליקו לאתערת רוחא
לעילא ות"ת והא כתיב ויעל יצחק בשדה וכו': כודאי בשדה
לאתר פ' בהר תחתת הוה מכלי והא אוקימנא עד כאן: דזה לומר שדה תפוחים
ע' ר"י כאתר בפרשת בהר ע' ר"י זה לשונו ותעיוד מן עמידה חלת
כקודי ע' תן גלותא בית המלך בכח בית המקדש דכל ישראל נדיכין לשדרת
גלותא דלהון לשדרת ליה לתתן למהוי בכח בית המקדש כאתר
בפרשת פקודי ע' תן מסניף מצין מן החלוקות חילין
חלוקות וחלין תדכים קיימי כלהו לאחדת כל גלותין דסלקין
מתתא לעילא ולאתנחת בהו קדוש קדוש קדוש ברוך כבוד דאתת בית
הכנסת לתתא לקבל בית הכנסת לעילא וכו': בית הכנסת
הגדולה אית דיה תריסר חלוקות דעילין ס"ב להאי בית הכנסת
תתאה וכלא קייתיה דא לקבל דא בגי' בגין קיימין חלין

כנוכח דילין וכו': זכאה הוא מאן דידע נמוסי דאתרין לייחדא
ליה ולקדשא שמא דאתריך תדירין לזוכאי דיה בעלמא דין ובעלמא
דאתי ע"כ: טעם י"ב חלוקות נגד י"ב הוספיהדב"ו ע"כ:

סימן קנ"ח:

ואחר שיטת מביא הכנסת יליף לבית המדרש והוא על פי מה
דאיתא כיוסכת ברכות בסוף אחר רבי לוי בר חייא פי' גמ' סוף
היוצא מבית הכנסת ובכנס לבית המדרש ושוסק בתורה זוכה ומקבל מסכת ברכות
פני השכינה שנ' יבלו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון אחר רבי דברים כפלתי
חייא בר אבי אחוי רבי ת"ח אין להם תמוהה אלא בעה"ב
שהאחר יבלו מחיל אל חיל ונומר: וכירש רשי אין להם תמוה מישיבה
ליישיבה אחר רבי אלעזר אחר רבי חנינא ת"ח מרבים שלום בעולם
שנאחר וכל בניך שלום בניך אל תקרי בניך אלא בוניך שלום רב לאוהבי
תורתך ואין לזו מכשול יהי שלום בחילך ושלוה בארמנותיך למען
אחי ורעי אדברה שלום בך למען בית י' אלהינו אבקשה טוב לך י'
עוז לעמו יתן י' יברך את עמו בשלום ע"כ: הנה לכאר הפסוקים
כי פי' הפסוק תלמידי חכמים מרבים שלום בכל פרשתי לעיל בסוד
כוונת היחוד של שמונה עשרה ובסוד בפילת חפיס סוד מוסלח וגם
סוד בונין ולזה קאחר אל תקרי בניך אלא בוניך. כי איתא בס"ם
בפר ע' רט"ו בתרין לחן לקרין ישראל לקב"ה לקרין שבד ולקרין
בניס בזוכאת דידע ליה בר בס לקב"ה בארח כלל כדין לקרי עבד
דשביד פקודת דאחריה ולית ליה רשו לאפשח בגניזו ובריון
דביתיה בזוכאת דידע ליה בר בס בארח פרט כדין לקרי בן רחימת בבך
דאפשח בגניזו בכל רוין דביתיה ע"כ. ולזה קאחר אל תקרי בניך אלא
בוניך היינו סיודעין בסוד התורה לבנות מלכות לשפירו דילה (ה')
כמלקדמין דאקל"ב היא בסוד נקודה אחת שאומרים עלי' אחות לנו
קטנה ושדים אין לה אבל היא לומרת אני חומה ושדי כמגדלות ת"ח
קייתי בעיניו כמוצאת שלום ונו': וע"פ ס"ם בראשית ע' כ"ו: ול"ל ס"ם בראשית
אחות לנו קטנה וכו' ישראל לתדבקו בתורתיה ואולין בארח קשוט ע' כ"ו
כדין לתתלין ושלום לתכבר בהו לתיבת ליבי ואחרת לבי חומה
ונו' בההוא זמנא דאתחבר עמי ת"ו ושלום א' רוח דעתיקא קדישא
דכל ו' שבע דרגין דאקרי עיני י' כמי י' ושלום דאקרי נדיב וכדין
שלמת לשלמת (היינו למלכות הנקרא שלם. וכל זה הסוד נרמז
בתפלין כי סוד שלום הוא י"ד של תפלה של יד לכך נדיך לקדד עיין
ע' תל"ו בס' פנחס ו' כריכות רמוזה וע"ל נבי סוד תפלין שהוא סוד
יסוד שמע ישראל. וכל ל"ם מ"ם ויגח ע' שמ"ד מאי עולם דף
שביתת) ושריין טיבו דשתיקת בתאר דדכר ומקבלת ע"כ: ת"כ שכי
פעולות עושי' שכוני' לה במלואה ושושן שלום בסוד ושלום דאקרין
נדיך ומוכן הוא. והא דקאחר למען אחי ורעי אדברה שלום בך ונו'
משום דכי יקשה לך סוד הכ"ל לי לאפשר לעשות שם לית שיהיה מובני
עלי' שוכה לכשמה מביכה ואיה מחכמה ויחיד אין ע"ק כי לזה הטעם
האריכתי בכאר ע"פ כתבי האר"י ז"ל שנריך לכוין ביחוד ק"ם מסירת
נפשו על ק"ה אבל לאיתיא בס"ם משפטים ע' רי"ד דאשיב מעלת דישראל ס"ם משפטים
בתפלה עם קדוש לה לעשי מכהן עד דקאמר לן ואתני קדש וכו' מה ע' רי"ד
בין היה להאי ר"י יוסי דאמר לעילא מן דא וכו' וקאחר שם לה נפקו
ישראל לאחירו שלא מסטו דיוקלא וכו' וכתיב כי ביוקלא יובל היא קדש
היא לכם קדש ודאי לכם ודאי וכב"ב כתיב ואתני קדש תהיון לי לאנשי
קדש ודאי נוכרין דיליה וקב"ה לאחר דא וע"ד זכו ישראל לאתקרא
אחים לקב"ה דכתיב למען אחי ורעי ונו' לבתר אתקרי קדש מאשם
דכתיב קדש ישראל לי' ולו"ק בנגד תלמוד הקדש תלמידי חכמי מרבי'
שלום בעולם וכל"ל שמשכיכי מן עתיקא קדישא לכל לאחר יאחר
יעלה בהר לכך קאחר למען אחי ורעי אדברה שלום בך ת"כ יש נשמ'
מכישראל שהם בני עלי' שיש להם נשמה חיה כי אלו נקראים אחים
לקב"ה ת"כ יכולי' לסוד יחודים הנ"ל ומסיים למען בית י' אלהינו
אבקשה טוב כי כבר האריכתי בסוד כי"ת י' כי מלכות נוקבא שבי
שלים ת"ת בם' חור שהם נ' כי"ת עם הוא"ו נ' שהו"ק לבר בם כ
כשחיבר הבית כאשר אחוק והוא סוד ושמתי כ"ד כ"ד שמשותיך לכך
קאחר למען בית י' אלהינו אבקשה טוב לך והא דקאחר שם שלום
כ"ר לאוהבי תורתך ואין למו מכשול ונו' כי תיתא בס"ם ויחי ע' תק"י פי' פסוק שלו
תו שהיל אחתי לקדיש בברכאן יכולן לשפשר תדיר והא ישפשר כ"ר לאוהבי
אחת דלעילא' כאוריית לקדיש לי בכל אתר אחתי לקדיש ליה וכולן תורתך
בברכאן אחוי לקדי לי' אשר לשלח וכולן וכה על דאחיק פתח
מפוחי' ויהיב לפומי' דישפשר בנ"כ לקדי בברכאן מהכא לולביכא יתן
דשעיר לאחרי לאוריית כעיל בברכאן מעילא ותתא

אלא עוד אלא דוכי לתרי פתגמי מה אלא וכה כך כמ לחדא וכי לעותרא דיתברך בהאי עלמא וזכו למהוי ליה חולקא בעלמא דאתי הה"ד וכולהון לחוף ימים ישכון והוא לחוף תכלית כיון דכתיב לחוף ימים אמאי והוא לחוף תכלית אלא לחוף ימים בעלמא דין לחוף תכלית בעלמא דאתי כל"ח סם תכלית יהלכון ותניא הוא כנידו דעלמא דאתי ע"כ: ליתיא בפרק חלו מציאות דף ל"ג ע"ב דרש רבי יהודה בר שלפי מ"ד הנך לעתי פשעם ולבית יעקב חטאתם הנך לעתי פשעם חלו ת"ח שעשנות נעשית להם כזדונות ולבית יעקב חטאתם חלו עתי בחרן שוגיות נעשה להם כזנונות ע"כ: ליתיא בפ' יום כפורים תנר ריש לקיש גדולה תשובה שזדונות נעשות להם כזנונות שנ' שובו בנים שובבים עד י"י אלהיך כי כשלת בעונך הלי עון מזיד הוא וקרי ליה מכשול ע"כ ופרש"י נביאי עלמיד חכמים השונג שהוא מכשול נעשית להם כמזיד ממש"כ נביאי שחר בני אדם תפילו מזיד נעשה להם כשונג וכ"ש שפטור מזונג גם הקדימו מי שהוא מלכיל ומספיק לפ"ה הוא קודם בברכה ווכה לשבי עולמות ולזה כתיב ספר בשבח שנ"ת והנה הקדימו בכל מקום ישבחר קודם לזבולון ובברכה זבולון קודם ולכך קתני קרח שלום רב לתוכחי תוכיחך תיירא ותירא וכ"ל ועוד יש לו לתרון על ת"ח כי נביי ת"ח תפילו שונג שהוא מכשול כעשה כמזיד לחפוקי לתוכחי תורה הכ"ל לתן להם מכשול ולכך העמיד פסוק זה בתמצע של שני פסוקים שנשבח לת"ח להרחות כי בכל מקום ת"ח קודם ולברכה לתוכחי תורה קודם:

פי' פסוקים בקהלת

ובזה תבין פסוקים בקהלת ש תאמר מה היה שהיתים הרחשונים היו טובים מחלה כי לח מחכמה שחלת על זה טובה חכמה עם נחלה ויתר להרי השתא כי בכל החכמה בכל הכסף ויתרון דעת החכמה תתי בעלי, והכה לפי פשוטה הוא כי בכל החכמה בכל הכסף וכ"ל וע"ז תאמר מחותני החסיד הרב המובלב כתה"ר להבין בתורה להבהם שהי' תופס ישיבה בק"ק נשוויו סוף פסוק ויתרון דעת החכמ' תתי בעלי כי תיתא בתם יבחות תאמר רב יהוד' תאמר רב מ"ד לנורם לוהולין עולתים וכי תפשר לו לחדם לדור בכ' עולתים חלא תאמר דוד לפני הקב"ה יכי רמון שיתמרו דבר שתוב תפי בע"ה כדי שיהיו שפתותי דובבות בקבר וכו' וע"ז תאמר ודחי כי בכל החכמה בכל הכסף וכ"ל לכל יתרון דעת החכמה תתי' בעליה כי מי שלמד תורה יכולין לומר בשבילו בע"ה ותו שפתותיו דובבות בקבר תתי' דייקא עכ"ל פ"ח: והזה יתורץ מה דתיתא בגמ' בתם שבת דף קי"ט כי דבר ה' ביזה זה לומר דבר שלא בשם לומרו וכו' הטעם הוא כי תיתא בתם מנלה דקט"ו ר"ל חלעור ר' חנינה כל האומר דבר בשם לומרו מביא גחולה לעולם שנ' ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי ע"כ: ליתיא בפ' תולין דף קל"ח ע"ב הנה ימים בחים ונו' ישוטטו לבקש דבר ה' ולא ימצאו דבר ה' זו הלכה דבר י' זו הקרן ע"כ וח"כ דבר ה' זו הקרן ואם לומרו בשם לומרו לו מביא גחולה לעולם לזה שפיר קתני דבר ה' כזה זה לומרו שלא בשם לומרו. והה דקתני דבר י' זו הלכה כי הקדימו לעיל מתני פרשת בלק ע' שנ"ו ותתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק בנין ההוא דבר לח קיימוה חלא בימיהם והזה דבר יתן תהיו מלכי נדק כך שמיה ומתי דתתי דבר דבר בנין דתתקדר ביה כדוד וכל מלין שבתתי דיליה מהזה דבר ותיתין ע"כ. ליתיא בספר כוונת שלמה דף כ"ד ע"ח תנא דבי חליהו כל השנה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן ע"הב כהן יכוין מה דכתב התר"י ז"ל כי טעם פלפול הקושיות שבגמ' היו חלא להכניע ולשבר ולקנזן כח הקליפ' כטעם שתמרו חין להקד"ה בעולתו חלא ד' חומות של הלכה כי היה מיכנעת כל טומחה וסטרא חחרת וכו' ותלת הלכה גרופו הוא: "הניעו" "לי" "כל" "החרן ראשי תיבות הלכ"ה לרמוז כי כל העולמות מוקטים בשתחה רבה כשהרשעים כים נגרשו וכו' והנה מה טוב למדם השלם לכוין בכל יום בלימוד חיזה הלכה לשבר ולהכניע כל קליפה תחת הקדושה וכו' ולזה תתמר יטוטטו לבקש דבר י' זו הלכ"ה תותי' הכל"ה ולקיים כ"ל ולח יתצחו והה דתתמר דבר ה' זו הקרן עניי' לעיל דף ס"ב ע"ד ודף ס"ג:

פי' פסוקים בקהלת

ועל זה תתמר בגמ' עתידה תורה שתשתכח מישרחל שכתוב הנה יתים בחים והשלחתי רעב ולח רעב ללחם כי חם לשמוע דב"ר י' ונו' ועוד תתמר דבר י' זו הלכה דבר י' זה הקרן דבר י' זו נבואה. והנה הקדימו שלשת הנחולה יתחיל להיות מנולה תורה הקדושה תילכך דחיי לזה תתמר כפסוקים הכ"ל בקהלת חל תחת"ה כי שהיתים הרחשונים היו טובים מחלה ונו' ע"ז תתמר כי לח מחכמה שחלת ע"ז כי טובה חכמה עם נחלה (הייטו ת"ת בחל קדושים.

כילסם ריעים דלח מתפרשן מהדדי לכבל שם נתמר כי יקרח קן צפור לפניך שלח תשלח רק ואת הבניס תקח לך לייטו סוד תפלרת (ו') לילה דחיי שבקרח שתם וכ"ל כתריכות לזה קתמר ויותר לרחי שתם כדחיתא כתמר פ' תולדות ע' של"ב והכן בחון מלאכתך ועל זה מסייס ויתרון דעת החכמה תחיה בעליה והות כי הקדימו כי דעת דעתין יתין מתלבש בחוירח ומהאי תוירח כפיק מיניה לבת חכמה דנניו בעתיק שהות (י') דשתת קדישת וכו': ושם ובהיות הדעת בהות תוירח שתוש מחוד ובתגלה בפומת דתריך ולבן יוסף הבל מה הפה להחיות לת זעיר לבפין שהות החור היוסף מן הדעת דעתיק שנכנו שם ואינו מתגלה רק להאיר לזעיר לבפין וכו' ע"ש כי כתבתי לעיל. והזה סוד מה דחיתא כמתמר פרשת בראשית ע' קכ"ח בנין דתויר קדמאה כטיל בעמודא דאמצעיתא וכטיל בנדיק וחכמה דתיהו קר כטיל בחסד וכנ"ל. וכמתמר פרשת פקודי ע"ת ו"ל ווי העמודים וחסקיהם כסף דכל (ו') מסטרא דרחמי קח אתי, לן כן הכסף הוא קוד חסד כי חכמה מסגיא בחסד ותויר קדמאה בת"ת וכ"ל לחר כו מתלבש דעת וכ"ל טובה חכמה עם נחלה כי טובה חכמה עם נחלה כטיל בחסד וכו' כיצה כטיל בגבורה וכו'. וכבר לעיל הקדימו כי כיצה בקרית בחל קדושי' ולזה קתמר טובה חכמה עם נחלה ויתר להרי שתם ותקתמר לזה כי בכל החכמה בכל הכסף. לח כן חכמה מסגיא בחסד לזעיר לכבל הבקר שתם יש לו יתרון על הכסף ותכ"ל בעמודא דאמצעיתא וכ"ל כי דעת מתגלה בפה דתריך לכפין להאיר לזעיר לכפין ותהו וניתרון דעת החכמה תחיה בעליה וכ"ל דתויר קדמאה כטיל בעמודא דאמצעיתא וכ"ל כי דעת מתגלה בפה דתריך לכפין קתמר רחה לת מעשה החלהים כי מי יוכל לתקן לת חשר עותו כי שום חדם לזמן לומר תורה קדושה זו ושייך לזה דקתמר סהיתים הרחשונים היו טובים מחלה שלא לומר תורה הבחתר לזה קתמר כי לח מחכמה שחלת ונו': עיין בזוחתר פ' משפטים ע' קע"ז כי החרכתי שם ועיין שם בקהלת פסוקים לי לך לרן שחלכך כעד תשרין לרן שחלכך כן חורין ונו' ועיין בזוחתר פ' לך לך ע' רנ"ה ותבין כל זה. וקתמר בעגלתים יתך המקרח וכשפלות הידים ידלף הכי"ת לשחוק עושין לחם ויין ישמח חיים והכסף יענה לת הכל ונו': וכזוסכת תענית תתמר הכ קטינה לן הנשמים כעגלין חלא כשביל בטול תורה שכתוב בעגלתים יתך המקרח כשביל עגלות שהיה כישרחל שלח עסקו בתורה כעשה שנתנו של הקב"ה יתך ויתן יתך חלא עגי ולן מקרח חלא הקב"ה שכתתר המקרח כיתים עליותיו ונו' רב יוסף תתר מהכח ועתה לי רחו תור כהיר הוא כשחקים ולן תור חלא תורה שכתתר כי כך תנוה ותורה תור ונו' והכה כבר הזכרתי לעיל כסוד כי כתשר יהד הנשם והשלג מן השמים ונו' גם הקדימו מה דתיתא כזוחתר פרשת כח ע' רי"ח ורי"ב ולתן מטרוניתא לתלבשת לבושה דקדושת ולזכי תורה חלא תרתוני שתי שחרונית ודתי תהי קשת בתתנליית לבר לזו תיהו חלא מטרונין דמתקרי שדי (כי הוא ניתטיפיה שד"י) וכו' לכבל כזוחתר לי לית מדיק דזכוני ועובדוי לאתכזרא לשכינתא ולמשבח מיהה לבושי קדרוניתא דפשטין ולקשטא לה בלבושין דנווכין כהירין דרזין דאוריתא מה כתיב ביה ורליתיה כרזין כהיריו דאוריתא דתור רז לתקרי הדא הוא דכתיב כי כר תנוה ותורה תור ובחלין רזין לתתר ורליתיה ויימא לה מלכה כגלותא דעיידה מה שחלתך ונו' ומהו זוחכ שחלת על פורקנא וכו' ע"ש. והזו לך לרן שחלכך כער היינו מטרונין וכ"ל כזוחתר פרשת לך לך כי זו לבשי קדרוניתא לתלבשת לכל תשרין שחלכך כן חורין הייטו סוד (ו') לילה דחיי תשר כתתר יי' בדד יכתנו ותין עתו חל כבר ונו' ולזה קתמר בעגלתיים עגלות כישרחל שלח עסקו בתורה הייטו סוד התורה. וכדחיתא בזוחתר פרשת בשלח ע' ק"ו דקב"ה תורה תקדי ותין תיים חלא תורה ותין תורה שבעגלתיים יתך המקרח ותין מקרח חלא הקב"ה ותו תין נשמי' ועניין מה שכתבתי לעיל בביחור מ"ם בשלח בפסוק מה תדיר שתך תשר בכל התרן תשר תנה הודן על השמים ושם לחם קניהו בסוד שביל הקדרח פלא שהוא יסוד חכמה עם יסוד ביצה כמשך תן לחני"ה דהשרי"ן שעולה רל"ב הרי נ' נ"ם ותלו הם בחי' מ"ב של יסוד ביצה הקדרח נבורת נשמים וכו' ע"ל. ויכל זה כתיב בסוד מוחין בזעיר חכמין והזו בעגלתיים יתך המקרח ותו הנשמים כעגרים. ולזה קתמר נם כן וכשפלות הידים ידלף הבית כי כבר התרכתי לעיל בסוד מזוחתר פרשת פנחס ע' תנ"ו מה ל' סלקח על כל תתוון הכי תת עתיד לחסתלקח על כל כרתין בנין דתסתלק לשתתר דיד ה' י' ותו' ה' י' דביה נ' (י"י) דחוסבניה ל' וכו'.

וכנ'

ת"פ תולדות ע' של"ב

ת"פ בראשית ע' קכ"ח ת"פ פקודי ע' ת"ח

מתמר בפרשת חלו מציאות דף ל"ג ע"ב

פי' פסוקים בקהלת חי לך תרן ונו' והכסף יענה תת הכל ונו' דכתי' כפליים

וכנ' יו"ד ין יתקיים כך ירוס ונפש ונבה וכו' ומסט דיחיכת דתקליף
תבן וכו' תכנין מפולחין יקיריו תצתכחו מנייהו דמכייהו מיית דתורית'
דתקרי תורה תור וכנין דהתי נקורת כביע מתבועת דמיית וכו' התי
תבן דתיכי י' תתקרי נחלת ומתתן עשר ספירין כשלהבת קשורה
בנחלת ותית לה ד' נוונין י"ד ה"ו ו"ה ה"ו יה"ד ותיכי יד הגדולה
וכו' עמודת דתמצעית' מתתן יד הרמה כלול מ"ב נוונין וכנין ד
דתיכי מסט' דיחיכת ומסטרת דשמלת נחלת בה בגיל קב"ה מוקמת
מתיקון מיס הודוכים ותצין מוכרזין ומתנן דלהון סתלל וכתב וכו' ת"כ
כשזיכריס הידים תצר יס יד רמה וכל סוד הכ"ל תוי יס כת להכרית
לרשעים ונס הקדמתו כי תלכות נקרת בית כדתי' בפ' כרתות ע'
ק"ח וכל מוקבת בית תקדי ולזה קתתר ובשבלות יד"ס ידלף הכ"ת
בעו"ה תבל מה יס תקוה לזה הלח הקדמתו כסוד ל' שם י"ד ה"י
ו"תו ה"י שמתתו כמשכו נ' שתקן וסס סוד חלם וסס סוד לחם
וכ"ל נס הקדמתו כי שתוק נ' בפ' תור נ' בבית ומשתרב הבית תסור
שתוק וע"ז קתתר לשתוק שיהי' עושין לת"ס הייתו סוד לחם כ"ל
וכ"ל לת רעב לחם ולת נמת לחיים כי חס לשמוע דבר יי' וכ"ל תין
יים תלת תורה ותין תורה תלת קב"ה והתי לחם הוא נ"כ סוד
דתי' בפ' בחוקותי בשברי לכם מטה לחם ותפו עשר כשים לחמכם
בתמר ח' ונו' ותכלתם ולת תשבעו ע"כ וזהו לשתוק עושין לת"ס
פי' פסוקים הייתו סוד חלם נ' שתקן הכ"ל וקתתר ותין ישתת חיים כי התת בפ'
בקהלת ותין שתיתי ע"ס ת"ח ישראל קדישין כל חיי עלמת דירתי כלת תלוי'
ישתת חיים בהתי עלמת דתתי בנין דתיהו חיין כלכל והוא תתר דיין דשכטרת
נהכסף יעבה שתרי ותקדי יין וכו' וכנ"ל תקדי עץ החיים מהוות תתר דתקדי חיים
את הכל וכו' והקדמתו כי מוכתל בדרך יפתח על כן יריס רתם ע"ל ולזה קתתר
ותין ישתת חיים תבל והכסף יעבה את הכל כי תית' בכתבי האר"י
ז"ל כיתור מתתר זדר' התי נלגלתת חוורתת דילי' לתכניר לי' נ"ב עיבר
ונכתר תתלה עכין י"ג תרחין חוורין דתתנלו בהתי רישת קדמתה
נלגלת דתריך והנה פי' חוורין ר"ל כי בגלגלת יש שערות והשערות
הם תנוונוי' שוכים לדומי' לו שחורי' לו לבניי' לומכם הגלגלת עשתה
תשר הם גורת השערות הוא חלק פנוי כלתי שער והוא לבן דוגמת
הכנייר הלבן שכותבין ודוסמין עליו לותיות וכו' כן בגלגלת הזו
השערות הם לותיות והעור שהגלגלת הוא הלבנונית של הכנייר ולכן
נקרת התי גלגלתת כת"ם המקום פנוי רישת חוורת והנה לותיו ה
הלבנונית כעשה כמו כיור דרכים וחורחין כי כין שהשערות הם
מתחלקות לי"ג כיתין השער כן יהי' מספר אנתיבו' וזה סדר התחלקות'
ד' תרחין ממשכים דרך יתין מכוון כנגדו לתעלה בגלגלת בחותו נד
דלפי יתין וד' תרחין תחרכין בגלגלת נגד הלחי שמאל וד' תרחין תחרכין
בגלגלת כנגד העורף תחורי הרחץ וכו' והנה דרך תלו חוורין יוצת
תאור דגלגלת רישת קדמתה דתריך וכו' ועשתם היות מספרם י"ג שהם
כנגד נ' היות שיש בזו הגלגלת לכן נס תלו כתחלקו לב' בחי' דרך תרחין
בנגד יתין כנגד ד' לותיות יה"ד וכו' וכללות כולם היה חוורת חדת
כוללת כולם ותית בה י"ג תחרכין ועשה הרי י"ג ודע כי תלו התרחין
הם ג"כ בחי' נ' הוי"ות מלויין ביו"ד ין ע"ד שבחלקין בגלגלת פעשה
פי' מחתר פ' וכו' וח"ם בחדרת כשה ע' רמ"כ תרכבע מתה תלפין תתפשט ת
נשת ע' רצ"נ חוורת דגלגלתת דריסוי ומכסירו דהתי חוורת יתי נדיקים לעלמת
דתתי תרכבע מתה עלמין הם"ד תרכבע מתות שקל כתף עוכר לסוחר
לת תיירי תלת בחותם הד' תרחין בלבד דתית תחורי הגלגלת' שהשם
מתפשטו ת' חלף עלמין ונס היה כמשכת מתחורי ומתבשטין עד
רישת דזעיר תצין ושס מסתיימין שהוא עד טבורת דלבת דתריך
תכפין נופת שהוא חצי ת"ת דתריך נס העניין הוא כי הרי יס הוי"ה ת'
בחלמי כד' תרחין דתחורי רישת וזו הוי"ה בחלמי יו"ד דע"ב וכמתה כי
יס כה ד' יו"ד וכ"ה כלולה מ"י וי"ו מ"י הרי ת' וכודע כי תחשבון
כל מה שהוא בעולם העליון יותר נדול ולכן בה"ח תלו הת' הם ת'
חלף עלמין התחתים המשכים ומקבלים התרה זו ותיכם
יוכלים כולה כתשר הוא ולכן ברדתם עליהם הם מתעבטים ותיכם
רק ת' עלמין לבד וכו' וז"ם ושוכירו דהתי חוורת ירתי נדיקי' לעלמת
דתתי ת' עלמין לבד ותיכם ת' תלפים כי בה"ח הם חלפי' ובחכמה
ובינה מתות וז"ם בעלמת דתתי כי שם הם מתות בבינה הנק' עלמת
פי' פסוק הלף לך עלמה דתתי (ז"ם ההלף לך עלמה ותתים לנוטרים לת פריו כי עלמה
דתלכת כול' דילי' מקבל מן תריך עשתו מקבל תור תלפים תכל נ
נדיקים רק מתות) ובכר ידעת כי כל כתר מסט' דביה ולתי
נלגלת' היה ביה הייקפת לת התכיה שהוא עוקת תיומ' לזה תומר'
דירתון להו נדיקי' בעלמת דתתי שהיה הבינ... כסף ל' מתות שקל

כסף עובר לסוחר כי היו ד' מתות לסבה הנ' כי הם ד' יודין שביה"ו ד
דתחורי הרחץ ונס הם תכסף כי הוי"ה זו ע"כ דין' ין ע"כ דין' וחסד נ' ע"כ
ולכן הוו שקלי כסף ולת והב ונס היה בחי' החוורתי שהוא לבמנית
הרחץ לבן ככסף ותתכס היותם שקלים הוא נ"כ כמו' כי שקלבני ת"ל
את הם ד' דין' והל' הוא הסס בעניתו שהוא נ' כ"ו ד" לותיות
ולהיות כי תין בסס רק הי"ו הרחשונה כי שתר הנ' יוד"ן בתים כ
בתוספות ולכן בתחיל החשבון מתחת לעילת כי המלוי נ"ו תין
הסיוט ולכן מתחיל תין הנ' דשקל שהם נ' יו"ן של מלוי כ"ת כלולה
מעשר הם ס' ותח"כ היו"ד עשתה הרחשונה של שרש הוי"ה
כלולה מי' הרי ק' משקל ותח"כ כללות הסס בעניתו שהוא כ"ו ד'
לותיות הרי שקל ומודע כי בהמשך הד' תרחין חוורין לבדם לחוורי
רישת עד רישת ד"ת גם כמשבי' עתהם הד' ניתין דשערי כי הי"נ ניתין
דשערי נחלקי נ"כ ע"ד התחלקות הי"נ חוורתי ומתת שתחורי רישת
ד' ניתין דשערי וד' דתחורתי וכו' ו"ם עובר לסוחר בסוד דר ומוחרת
היה נלגלתת דסחרת לתוחת ודרך בה עוברין השערות לתעלה וזהו
עובר לסוחר והבן זה וכו' ו"ם והתי נלגלתת בטוח טלת להסוה ד
דתיהו לבר הה"ד שרתתי כתלת טל הוא ושיר תבנין תלבוש לתריך
תבנין ע"כ ולסוד זה קתתר לעיל לשתוק עושין לחם ניין ישתת חיים
תבל העיקר והכסף יעבה את הכל היינו סוד ד' מתות חוורין הכ"ל כזה
עובר לסוחר והבן זה וכו' ו"ם והתי נלגלתת לשם כי כי תית' בכתבי האר"י ז"ל כי אחר
פירשת שים לתעלה בתריך לבנין סוד שקל כסף שהם סוד החוורתי
דרישת דת"ת היורד עם ד' תקוני שער וניתין המשכין לחוורי דת"ת
עד רישת ד"ת וכתת כי תלו השערות הם על תבת ותחת ותחכם
כשהדם חוטת נורס שתותם ת"ת שכנגדם יגבירו ונעקרו משם ושם
הם קומקות כתדרת עשו וכבר הודעתיך כי שם בתילות הטמת תין
תיקון רק בסמתל ונחש וכן עשו ותשתו ולכן תלו השערות תשר הן
בקדושה כת"ת שם הם כו"ת שהוא עשו ולפיכך כולו כתדר' שער ת
לך יתקב תיס תחלק וכבר כתקן כלהם התילות לכן השערות תיכם רק
כת"ת ויתקב נשתר תלק והם סוד ת' תיס שהם נגד ת' שקל ותחת
הטוותה רוצה להתנבר ולהתתקן נ"כ לתעלה מתכו ע"ד ת"ת דיליה
ולהשתיך משם סוד השערות כמו שהם בקדושה ו"ם רמז בכתוב לם
תנבי כנשר וכו' כי הם ת"ו יעלה לתעלה וכו' התילי הטמת יחרבו
העולם ושם ביהוה שערים פי' הם ה' כתקן הקליפה נס במקום נבוה
שהוא ת"ת ותו"ת וכו' כי' ת"ו נחרב העולם ולזה משם תוריך נתם יי'
ולכן תדם שחוטת נורס תשם כח לחותם ת' שערות הרמוזים בשק טעם כעל
דשקל וכן השק נעשה מן השערות ותו נורס שחותם השערות העליונת תשובה שילך
כתלבנו כתלב תור ותו לחותם חיוותי' שבהם בסוד ד' מתות שקל כסף בלבוש שק
שהם סוד הלבנונית במקום החלק שבין נקבי השק וייחור השק וכן ת'
שקל כסף וחוורת לבנית בעשו בד קודש כי בד בתת בם שק והם ב'
לותיות מקדש ד' היתיה בקד"ש הם סוד ד' יו"ד דין עשתן כמספרן שק

וכו' ע"ש ולזה קתתר והכסף יעבה את הכל וע"ל :

נחזור לבקוש ללמוד ובזה תבין מתתר כ' בקודש ע' שט"ו פתח
ותתר והי' לתומת עתך תסן ישועות חכמה ודעת יראת יי'
היה לומרו תתי קרית הת לוקתה (ר"ל מה דתית' בפ' בתה מדליקין
דק ל"ת ת"ל מתי דכתיב והי' לתומת עתך חוסן וקח חסיב כל הסדרי'
ופ"ה יראת יי' היה לומרו תתר רב בשעה שמכלסין תדם לדין לומרי'
לו נשתת וכו' ושם בר כם דתתעסק בתורייתי' בתתי עלמת וכו'
לתקבע פתין לנטריך כשמונה דרעותי' דילי' יתבון לקב"ה יתבונן
בשם שמיס בנין דתמוכה להכי תתבונן יראת יי' היה לומרו בנין דשם
בקטן כל תלין בתלין והיה תתעבידת לומר בכולה וכך נסקין מיכה כל
תיכון נגיון בלהו תפיק לן בחושבתת מכלן דכתיב עיכך ברכות כ
בחשבון (ע"ל דף ל"ח ע"ח ודף כ"ע ע"נ וד') בחשבון ו
ודתי עביד ותכיך תיכון בריכות מיס ותשנח כלה לתשקת כלה בחשבך
וע"ד תקרי תומכה ומה תי הכי תנטרך לתחוקה מהיומכות לשתר דבריס
עתכ"ו (ר"ל תם בלמוד התורה נרין שיהי' מעשיו לשם מכ"ם בשתר
הדברים) וע"ד קב"ה מודיע ליחידאל דוח דמתמכותת בכל מה
דעבדו (ר"ל הקב"ה בה נילה סוד התורה כי תו בוודתי יעשה לשם יחוד
קב"ה ושכיתתי' ועיין בפ' בלק ע' שע"נ זכאה תולקת מתן דתסתדל
בתוריית' וכו' עיי' בפ' פקודי ע' תס"ד הכת מכיעו דכל תוכין
תכיעו דכל ת'יחוכתין כיתין מה דלת תיהו בהוות היכלה שתיתת דם"ת
דתתן כל עכונין כיתין וכל סטרין דתיחוכתין כיתין דעכונת דהתי
ע"ז וכו' וכתין תיכון נדיקי' דכטלי תרח תיבר ומכעי נרתייהו מהוות
סטרת ומתדבק בסטר דקדושה ע"ם וכנ' שלח לך ע"ל ת"ם תם בני
מיפיעות'

פי' מחתר שלח לך ע" ת"ם

מהימנותא' מיהי קלהדי חס תפן כמו ה" ונתנה לנו כיון דיסתדל כר כמ
ברעותא דלבא לגבי קב"ה ונקב"ה לית בעי מיכן חלה לבא וכו' לך
ביה"ד לא תתדרו דהא נוסחא תבירה ישתדל בתורייתי' והוא עפ"י מה
דחיתא בתם' נדרים כמאן מצלינן לקדירי ומריעי כמאן כר"י וכו'
ונקאמר מאן מריעי רבנן סהם תנזוני כח ע"כ ולפ"ק נוסחא תבירה
ישתדל בתורייתא והוה מה שכתבתי לעיל שלום לתוכחי תוכיחך ואין
פי' פסוקי יהי' לשון מכשול וכו' ונס זהו מעלה יהי' שלום בחילך כי כוחו לא פתיעטו
שלו כחילך כו' יש לך שכר של תלמידי חכמים לכל הת"ח נקרא' מריעי' שהן תנזוני
לא תכל תתה יהי' שלום בכח שלום ונקאמר ושלוה בהיכלותיך
כי חית' כת' תתורה ויתן לן את עכסה כתנו לאשה ולמה נקרא שמה
עכסה ר"ל יותנן שכל הרואה אותה כועס על אשתו ויהי בבואה ו
ותסיתהו לשחוק אחות אקבי הזדה ותנכח מעל החמור וגו' אמר רבה
אר"י לאמרה לו מה חמור זה כיון שאין לו אלא לכל מיד נועץ אף אשה
כיון שאין לה תבונה נועצת ואחיר הכה לי בדרכה כי לאן הכניב אתת לי
ונתתי לי גולות מים שאין בו אלא תורה כלבד וכו' ולפ"ק ושלוה
בהיכלותיך אף שיהיה לך שכר של ת"ח זה יהיה לך חותרות ת
שיהיה שלוה כי חית' כפ' כהכה דף כ"ח ת"ח יהודה לעולם יהא לאדם
וקיר בתבואה כתוך כיתו שאין מריבה מצוי' בתוך ביתו של אדם אלא
על עסקי תבואה שכ' השם נבולך שלו' חלב חיטים יאכילך ת"ר פעם
היינו לאחרי חיכמי כל משלם שערי מכדת נקיט ואתי תינוקת כבית'
ע"כ והת דנקט כלשונו שערי ע"ל דף כ"ד ע"ש ביאורו ולפ"ק ושלוה
בהיכלותייך וכו' כחזור למאחר הכ"ל ופל חיכון מקטרני חיכון מכרחין
ואחר פמו אתר לפלגי' שבדי דיתלכה בנ"כ אל תראו כי לחזיונו השם
וכו' וכאה חולקייהו דחיכון דמשתדלי לשמה דהא מתקשרי בקב"ה ומשם
ואיקרון לחיים ורעים הם"ך למעט לחי וריעי לאדברה בה שלום כך ע"כ
דאה תראה כתיב תחיים תחיה עם יי' אלהיך כתיב ת' רכרכת והוא
מאחר תולדו ע"פ מאחר תולדות ע' שלכ"ב אפס קניהו כתר דיכדע כר כמ
ע' ס"לב ויתקן נרמי כה מה כתיב אחר וכנית כיתך כתר דיכדע כר כמ ברוח
דמהימנות' ברוי דאורייתי' ויתקין נרמי' כה מה כתיב אחר וכנית כיתך
דת כשמתא דכר כמ דיתתקן ויתעביד נבר שלים ע"כ וכפ' ברחשית ע'
קע"ד ת' חיהו כר יי' כשמת אדם ע"כ והכה מדייק כתר דיתתקן
ויתעביד נבר שלים וכתיב ת" רבתי שיהיה שלים בקב"ה אף שלמד
סתרי תורה כי אז זוכה לת' עלמין דכסופין וכבר הזכרתי ומבהירו
דהאי חיוורא ירתי נהיקי' לעלמא דאתי ת' עלמין כי לאה תדאה כי
מאחרות מאחר ח"ד פ"ב ואולם היתבונן בסתרי תורה כן יאחר לן
פי' מאחרות תלת ד' פ"ב ויקוסק בכשונן של דברי' שהוא יקרא עבד וכתיב עבד משכיל ו
ישמיל בנן מביא כי לאחר הכוונת הלב הם הדברים ומי שהשלים
בשמו בסתרות ובגלות ואין לו עסק בעולמו רק להשלמת הנולת
ואיעבל בו לפי תורך שעתו עבד נקרא לן חלף עבודתו להרבות
כבוד השמים ע"כ :

סימן קנ"ו סדר משא ומתן

אוח"כ יצלך לעסקיו בכל תורה שאין עתה מלאכה קופה בטילה
ומ"מ לא יעשה מלאכתו עיקר חלא ערעי ותורתו קבע
ואלו זה מתקיים בידו ויפה ויתן בתורה ע"כ כי אית בפ' שניני
ע' ע' ת"ח אתן לכהני (היינו תכמה) ויין לנזירי (היינו יראה)
לא בנין דכעיין יין חלא יין דאכהני לאתעא לכהני' דלהון לחכמה לון
בחכמה ולאחרי עלמין בלהו וכו' אלא דאתדבק רעותא בהאי הוא שלים
בהאי עלמא ובעלמא דאתי ואתתכח כל יומא דאתדבק בתשובה אתר
דיין ואתן מתתכאי (והוא ע"כ תה שכבר אזכרתי מה דאי' בפ' קדושים
ע' קס"ה אית כר כמ לכתר דיתוב מחטאין חיהו לוזל בדרך תמוה וכה
לתשובה תתאה דאתקרי ה' וכו' ואית כר כמ לכתר דיתחזר
מחובוי ויעביד תשובה יתעסק בתורייתא וכו' דא זכי לאת ו' דאיהו
בן י"ה ועל אתי' אתקרי כיפה ולכך קאמר כאן דאתדבק בתשובה אתר
דיין ואתן מתתכאי כדין לה אתדבק כתר עלמא דא לה לעותרת ולא
לכסופא דילי' ושלמה מלכא נווח ע"ד ואחר לוסב יין ואתן לה יעשיר
דהא עותרת אחרא יודעין לי' למיהוי לעלמא דאתי אתר דיין ואתן
שריין בעלמא דא ובעלמא דאתי ע"כ וכפ' לך לך ע' רמ"כ אחר
הדברים האלה דיבר אל כל קהלכם כתר דיסתדל בהאי עלמא כדברי'
האלה קב"ה מכשר לי' ואקדיש בשורות טובות כה"ד אל תירא אברם
אנכי מגן לך אל ויכין כיסין דגיהנם כנגן דכל מאן דאתתדל ב
בתורייתא בהאי עלמא זכי ואתחזי בעלמא דאתי
פי' מאחר כמה"ח לאהביל ימים עלי ים דא ים מאין תלויקר מכילן דיהבין לי'
ונקבל ע"אע"ו מתקבת עלאה בעלמא דאתי ע"כ וכב"ו ונקבל ע' אע"ו את ואחר

פי' נמ' כת' ברכות דף לא

פי' מאחר לך לך ע' רמ"ח

מאחר פ' לך לך ע' רמ"ב

לשמרי שלל יעקב בעזרו שברו על ה' אלהיו שברו ולא לאחר תקותנו ולא
בטחנו לל תיקדי שברו חלא שברו (כ"ל בשבר) דכיתת להו לכדיקי'
לתברת נרמייהו ולאתברת תבירו על תבירו וכלא על ה' וכו' ומסיים
ושמיע דקב"ה הוו רגיל בפומייהו וכו' וע"ד זכו לפורקנין וכיתן וכו'
מוב יהיה לחדם לקיים כדכתי' הלב"י כפ' כיצד מברכין דף ל"ה ע"ב
ג"ר ואחפת דנחן מה ת"ל לפי שב"ל יהום ספר התורה הזה מפיך ופגול
דבריס כתכתן ת"ל ואחפת דנחן הכתב בהן ומבא בה דרך לרן הכתי ר'
ישמעאל הלב"י אומר לפגר לחדם חורם בשעת תריסה ורועם בשעת
זריעה וכו' תורה מה תהא עלי' חלא כוחן שיתרחל עושין רצונו של
מקום מלאכתן בעשה ע"י לחדיס ע"כ והת דקאמר עושין רצונו של
מקום כי חית' בכתבי הלב"י ו"ל ה"ה דרוך המקום כי יפ"י הפ"ה ופ"י
הפ"ה ני' מקום והה השם בתפלתי ישרל נם עיין מה שכתבתי לעיל
בסוד כוונת ק"ש שם כתבתי ג"כ פי' המקום יחלא תסרונך ע"כ :

והנה חם לחפגר שיהיל עמהו ליתן מעשר מכל מה שיחדיון לו
פי' מאחר לך לך ע' רמ"ח הק"ה לוה לך ע"מ"ח ויתן לו מעשר מכל מאי
מעשר מכל מחיכון כרכחין דכפקין מכל בנין דחיכו לחתר דכל כרכחין
דכחתי לעלמא מתתן כפקי (היינו יסוד) דת' ויתן לו מעשר מכל
קב"ה יהיה לי' מעשרת ומאן חיהו דת דרגת דכל פתחין דחהיכלותא
וכרכחין דעלמא כי קיימי' וחיהו מעשר וחיהו חד מעשר וחיהו עשרה
מאלה וכו' (כי חית' כפ' חיי שרה ע' רכ"ח מאה שנה ועשרים שנה וכו'
חלא כל חחד מאה שנה כללא דכלא קב"ה חיתכליל מאתר עלאה
סתיאתה דכל סתיחין כאתה כרוח דאתה כרכחין דכל יומא וכעשרים
שנה וכנ"כ כתיב שנה רוח דיחוד' דלא לתפרש מחשבה ויובלה לעלמין
וכו' (פי' בזהרי חתה חיינו מדת המלכות דחיתכלילת מהכתר כסוד
אתה כרכות שהם עשר מדות כלולות מעשר ע"כ ולכך חית' כת' שבת
דף ל"כ ואם נותנין מתברכין שב' הביח לת כל המעשר ל בית הלוי
ויהי' טרף בביתי וכחנוני כח בוחת אחר ה' נכוחות חס לח לפתח לכס
לת לרוכות הגשים וכריקותי לכס כרכה עד כלי די עד שיכלו
שפתותיכם מלומר די ע"כ ולפ"ד מובן כי הקדימו אתה דלישתא כפ'
ויקרח ע' י"ו תשיעה ל שדי דאחר לעלמ' דהא דספוקא היא וספוק'
לא לתי יתן נדיק דחיהו יקוד עולם דאחר לעולם די ע"כ וכ"ל בנין
דאויר קדמאה נטיל בעמודא דאמצעיתא' ונטיל בנדיק ע"כ וזהו
לרוכות בשמים כי שמים הוא עמודא דאמצעי' והת דקאמר וכחנוני כח
בוחת וכו' כי חית' כפ' המקבל אין הברכה מצוי' חלא בדבר הסמוני
אין הענין לא בדבר המדוד ולא בדבר המכוי וח"כ מעשר פריך למכות
ואמפ"כ כתיב עשר תעשר בשביל שתתעשר ולא הסברה הוא אין
הברכה מצוי' חלא בדבר הסמוני אין הענין לא בדבר המדוד ולא המכוי
וח"כ מעשר פריך למכות ואמפ"כ כתיב עשר תעשר עשר בשביל ש
שתתעשר והלא הסברה הוא אין הברכה מצוי' חלא בדבר הסמוני ולכך
קאמר וכחנוני כח בוחת נבי מעשר ע"כ :

הלכות נט"י סימן קנ"ח

איתא כפ' לך לך ע' רמ"ח ביומוי דחברהם מה כתיב ומלכי נדק מלך
מלך שלם דאתעטרת כרקיע כדוכתי' וכדין לאתכח מלך
שלם בלא פגימו כלל הוניח לאתם ויין חלא לאתמצו כרכחין מכללו
עלמין הוניח כד"ת תוניח הארץ מדרגין לעלילא לחניק חזוכין וברכחין
לכללהו עלמין והוח כהן לחל עלין דאתתכח כלא בשלימו עלאה כדקא
חזי לאחזאה כמה חייבא שבדוי פגימו בעלמא ומכוני ברכחין ה"כ וכחין
לתיין ברכחין לעלמא ובגניזהו אתברכן כל בני עלמא ויתן לו מעשר
מכל מאי מעשר מכל מחיכון כרכחין דכפקי מכל בנין דחיכו לחתר דכל
ברכחין דכחתי לעלמא מתתן כפקי ד"ת ויתן לו מעשר מכל קב"ה יהיה
לי' מעשרת ומאן חיהו דרגת דכל פתחין דחהיכלותא וברכחין דעלמא
כי קיימי וחיהו מעשר וחיהו חד מעשרה וחיהו עשרה מחלה יוכחין
ולהלחה עלה אברהם בקיומא דלעילא כדקא חזי ת"ל לי לעשר שביר
קאמרת ת"ל מאי עבדתך ת"ל קריבא בחתרי דדרקי והשת' לחת לי כני
יעקב דכפר חכין לחתא וסלקון לן מגבאי ולחתבו לון נבי והוו יהבין
לי כבי חתא חנר כההוא זוזא דדרקי הוו נבאי ולחסתכלנא בכשבאי דלא
לחתחוי לי לחתבוי מכייהו לחנבאי ולחניכת נרמאי בהדי חיי חכים ת"ר
לעשר ברכחין דלכא לחנטריכו הכא קמו לחתו לקמי' דר"ש יומא חד
עסיק בכט"י קמי' לחתר כל מאן דלא נטיל ידוי כדקא יאות חיב"נ
דחתעסק לעילא לחתעסק לחתא ומאי עונשא לחתא
נריש לי' לגרמי' מסככותא כמה דעונשא כך הוא וכי מאן דנטיל ידוי
כדקא יאות נריש לי' לגרמי' ברכחין דלעילא דשלחן על ידוי
ולחתבריך בעותרא לבתר לקדיש ר"ש חמא לי' דלחולי ידוי בחיח נטיל

לון בשעורית בני דיוין לח"ם מלח ידיו מברכותיך וכך הוה מהמוח
יומא ולבלאה לתעתר ותשבח קיימת והוה לעני כחוריית ויקיב
מוכח למפרכה כל יומא והוה חדי עמהון ואסבר לו לכפין בדיקין
קדיל עלי' ר"ם ואתה תגיל כיי' וקדוש ישרא תתהלל ע"כ וע"ל דף ה"ו
והרכה מסוד ידים לח לחכם לית' בפ"ק דסוטה כל המזלזל בכנ"י
בעקר מן העולם וכתבתי פתר"י ז"ל טעם לזה כי בידים עשר שכבעו'
ככנד עשר מיתות שבהם נברא העולם כנגד עשרה מאמרות מלוי
סמלוי ההוי"ה שבהם נברא העולם כמכין חותיות פסוק בראשית
בעקר מן העולם ע"כ :

תיקר פ' פקודי ע"תפ והנה פקדמנו לעיל מה דתי' בפ' פקודי ע' תפ"ח וידי לחם תחת
כנפיהם כלומ' ידי לחם הוא לוקמיניה ידי לחם לתרין ודוכתין
לקבלה בני בשה בגלותהון ובבעותהון ולאתתא פתחין ולקבלה לון
ליחדא ולקדשה קדשן ולמעבד רעותהון ואלין לתרין ודוכתין דלקדין
ידים דקיימי לבבי בשה לילין לילין שמהן קדישין דשלטא בכל דרגא
ודרגא בנין דבשו עיילין בני בשה בגלותהון וכו' וכדא שלטין תתהין
לעילא ורוח דא ידיך עשותוני ויכוננוני אין שמהן קדישין ויתיר י"ל משה
נטה את ידיך על השמים וכי כי יכול משה להרמות ידי' על השמי' לגלה
נטה תרכין כד"ה ויט שמים וירד ומשיכו ועשלה לתתא ידך תתרך
לתתא דדרגא דילך דא שתי שתרי בנוי' ודא ברזא דשמא קדישא וכו'
וכלין לוכון דידעין לייחדא יהודה וכו' ודא דמדייק דלא שתי שתי בנוי'
כי האתכתי לעיל דף ס"ו מיתר ס' גלגי הדכריה לבבעא חדא לית
בידא דבר בש ואיהו לבבעא דלרמות משה וכו' ומשה בריהי' תרין מכלן
ותרין מכלן וחד בלחמעית' הוא בריה התכון עמודא דיעקב רוח
דמשה לקבל דא חמש לבבעו בידא דבר בש ע"כ ולכך קאמר ידך תתרך
לתתא דדרגא דילך דא שתי שתרי בנוי' פיי לתר לתקרי שמים ונם רמז
כי חופלה על התכבעו הכריה שיכון כי בכל מוח ת' וכפ"ו חקת ע"פ"ו:
תיקר חקת והיה בהלכם מלמ שתרין תרומו תרומה לי' תרימו כנון רומ
ע' ע"ם ידיהו בשה ויכון עשר לבבעו דשליקו דלבון לעשר ספירלן
ס"ור ה"ח ה"ו וכו' פקודא לעשרים מעשר מעשר דלת ה' כל עשורין לאות י' ויהיו שכיפ"
חד מעשר מחמש מעשר דלת ה' כל עשורין לאות י' ויהיו שכיפ"
חד מעשר סגיען (פיי פכ"ל ויתן לו מעשר מכל) ת' מחמש לחיבו
מעשר דעפרות דלחיי תחמי מכתר כשתחשוב מחלכות עד תפארת
בשכחון תפארת מחמש מתתת לעילא ושכינת' מחשלה לנבי' ומעש'
לחר' ליהי שבי עשרונים לחיל ולעילא י' ככף בשקל הקדש עשרה
עשרה י' ס"כ לחיל דת ו' דליהו שקל הקדש ובתי ליהו עשרה
עשרה ככף בשקל הקדש ועוד שבי עשרונים יי' מן ויעבר לחיל ו' מן
ויעבר וכלה א' י' לעילא ג' לתתא ו' בחמשיעית ועוד שלשה
עשרונים לחיכון יי' פקודא כתר דת להפריש תודה ורבכן מחרי
אתיניתן לוקמוה דתודה עשרים עשרונים ותשלנון י' עשרון לחמץ
י' לחלה מעשרה שלש עשרון ל' מנות ומעשרה שלש חמץ עשרון י'
חלות ודא ליהו שלש חלות מנות בשלות בשתן מי' עשרונים דחיכון
י"ד ס"י ו"ם ס"י הון עבדין ל' מנות דחיכון י"י דייבו שתי ומכון
ליומיי' ומכון ליהו לשתי שלש ומכון בחמשיעית' דחמי מכל שטרי ליומיי'
ולשתי שלש (ולבוד זה כשתומרים בברכת כהנים יברכך יי' וישמרך
פנה הש"ן על ויחיבי' ועל שתי שלש' וחי"כ לפכיו ולכתורה לין שום
טעם לכל לפ"ד ס"ם כי שלש שוד יברכך יי' וגו' שת מן שבש יו"ד
ס"י ו"ם ס"י ובהיות שהשם ומכון ליהו ליחיכה וכ"ל לכך עושה הש"ן
בעת תאמר יברכך לרמז לבוד זה כי משערה מלכיות
ולמכון עשרה מלכיות בחמשיעית ולין פותחין כי משערה וכרונות
על פי יי' יפכו ועל פי יי' יפעו את משמרות יי' שמרו דכל י' לית
לה ד' תכפין ג' תיון חיכון וד' תכפין לכל חי' על פיהם יחנו ויפעו
ושמרו דת שביעית' דכתרי לחיכון דשמרי שבתות ויומים טובים דכנ"כ
לת זות שביעית תישרל בכל שבתות ויומים טובים ותפי בשבתות דחול
דייבו כשאר בתרכתי כי שת"ח תפילו בחול בקר' שבת) שלח דשית סנור'
ויפסוגרת בהון וכבל גלותי' תיהי עולם ליש"ד עד דמטח למרכבתת
דחיון דלחכון עלחין דחיכון גדולה נבורה תפארת ולית להון תריסר
לחכפין לקבל תריסר שבטין וכפום דחיהי חוליפת זכות על חלין מלחי
גלותין ומלחי זכוין בכל פקודא דחורייתא' הכי יחמו על זכוין דלהון וכך
יפעו לנבייהו ופכי כתתין מחיכה לנבייהו חיכון דעבדין זכוין מלח על
מכת לקבל פרס קכ"ה כתרכבת' דעבד וכ"ד סומרין לי' ואלין דעבדי
זכוין על מכת לקבל פרס כתיב עליהו הגובדייהו בחיכון סדין ומיקין
ומלחכי חבלה בתרכבת' דלהון לחתפר' מכהן כתחו מלחי מתכנית
לחתרן ודלי הכי הוא זכות חולקך דעית מהיתכת ע"כ והנה סוד שכי

עשרונים יי' מן ויעבר וכו' ע"ל דף י"ב פ"ג וד"ה ודף י"ד ע"ח וע"ג וד
ודף י"ז ע"ח ודף י"ח ע"ח ובפיות כי סוד ל הוא מנ' יי' דשם ס"ג
לזה עומדין ל מנות שתות לרמז כי הקדמונו ע"פ זה דלחי' בפ' בראשית ע'
קכ"ח לקבל ג' טפין שו היינו ג' יי' כל' תקינו ג' מנות בפסח חד
מהה לבעילה לברכה בה המוציא ב' לחם משנה ג' לחם עני בלה מלחת
דשת לחתחר על כל קרבנך תקריב מלח והתירון הוא בנין דלחיי מהה
פרום כנוזר דכרים מלכותך עד דתשת שלים לח נריך לקרב על המלח
דלחיהו חלם וכו' ע"כ לזה קאמר דתודה עשרים עשרונים י' עשרון
לחתן ו' לחמה ומעשרה של מכה עומדין ל מנות היינו סוד כל"ל
מיהיה כל פמנות בשלימות מכח סוד ל כל"ל שהות סוד בחלם כי הו
תשיב המלוכה לסוד משה והחיון יפעו כדיהו כי לח יתיחד ו' עם ה'
לח בשריפת חיון ולבוד זה מרמז שכי עשרונים יי' מן ו
ויעבר לח"ל ו' מן ויעבר בחיהו סוד א' שיחזיר למקומו כי בתחלה
ברח ומכייהו והנה סוד ו' הוא לחדם דמרכבת' עלאה הוא יפ"ד ו"ד
ה"ו ו"ה ה"ו והוא ני' לא"יל גם הקדמונו בסוד ויהיה מכון
בכתוב בסוד ע"כ שמהן ע"י קשר תקיעה תרועה שברים שהם
כנגד ג' לחות להעביר השקר והנה מן סוד ל זו שהם ג' יי' כמשכין
ג' שמהן יה"ו יפ"ד יפ"ו יה"ו לו כרמוז' ג' יחודי דמוח לשכרית ל
לרשעים: עשרה מלכיות עשרה וכרונות וכו' על פי יפ"ד יהו ויפעו ע"פ
יהו"ר יפעו לח משמרת יהו"ד שמרו דכל י' לית לה ד' לחכפין וכו'
ויחתר זה כולל כל מה שפתרכתי בסוד המתרים מה שרשמתי לעיל
וכל שלח הפייכי לזה כי שם מביח קודם לזה פקודא כתר דת להפריש
תרומה גדולה ותקומה תרי מעלה מלי תרומה רבכן דמתיבתא הלי
תרומה דמרימין לחמרשת תרי מעלה בשתרי ת
עודה מלי ניהו בעי למטעם לי כוח זה יומת ויהיו לל זה שמל
דקב"ה לחתר ויקחו לי תרומה תרי מעלה ליחדא לי' תרין ומכין ביומא
דביהו תרי מעלה בח"ט לחתון דשמא ובכוח שם דעבדית ובח"ט
לחתון דשתרית תסרין תרי מעלה לימון שכיפת' עלאה ותתלה כ
בתרוייהו נריך לייחדא לקב"ה לחי"ה דתרוייהו מדה דתרוייהו מלה
בחמה לחם בחתווי מ"ה ואיהו בהפוך לחתון שלם ועוד היה בחלבב'
שלחם בחרן תריהו חדשם ליה"ו כנון רוח יהיהו כשא וכו' כ"ל
וע"פ זה תבין מחתר פ"כ בראשית ע' קכ"ח לחדכי הא שבח דשכין תיקר מלח פ' קכ"ח ע' קכ"ה
קח נחית לחתר ר"ר כלה לחיהי בכי מרעי ירחיחסת נריך לחתערת
בדפיקו דלפ יתיר דשת קול דשפק קול דחיחסת דשיק לנשה בתקיעו
סנית לל' סטרין הס"ד כפ לחתר יי' מלרבע רוחות בלי הרוח מסט'
דלחויר קדמאה (כי האתכתי לעיל דף י"ג ע"ד פסוד דפ"ק הכ"ל
ובוד תקיעה לשר פ"י יוכן מלוד מלתר שכ"ל ולכך ערמו שבח דשכין
פיהו סוד לריך לכפין לשר שם כי שכ"ח נ' יי"ד ה"י ו"ה ס"י והוח
סוד לוירת לשר משם כמשכי' ג' שמהן יהו"ד לשכרית לרשעי' כ
כי רלפ תרלה כפ' כשא ע' דע"ז בשהות ושכח יתער עתיק יומין רוחת מלתר פ' כשא
דכפיק מעוחה סתיחה דכלה וכך יפלוף דת כל רוחין דלתתה יתערון ע' רע"ו
עתי' מלן חיכון כתרין קדישין דו"ח וכו' ת"ח בתיב כה לחר יי' מלרבע
רוחות בלי הרוח וכו' וכפ' לחויהו ע' תק"ם ח"ו טלוח בכלי נוקבא מלתר פ'
דכרדשקא דכי' כשיב רוחא דחיי לו"ח ודא רומא דכפיק מיוחה חלוניות תקפ
סתיחה ולחקרי רוח דחיי דכשלי רוחא ושיכין ליחדא חכמתא לוחכא
דלעילא חשיחה דכתיב וכתה עליו רוח חכמה וכו ע"ל דף ס"ו ע"ב והו
רוח לפיהו משיח יי' לבל הקדמונו כי זה יפוק וכשלב מלרבעי
סוד סוד א' דלשריך ישרל כוח תכון פסוק בקבלת סוד לחדית כי' מועלה
דבר מרלשיתו כי הקדמונו יום דלי' כפ' בראשית ע' ט"ו בראשית סמוך
בחכמת' בנין דליהו תביהו לתושבנא ולקרי בראשית דהה כתב עלאה
טשירלן ליהי קדמאה וכיהו טשירלן כי א' הוא בתיבו בראשית ת"כ
בתחלה ביתה א' זו נכוסה ולבך ביתה משה סרוסה לא היה בע' תנות
שלמי הכרמוי בע"ו דין לבל לסוף שיתבל סוד א' יחזור הדב לקדמותו
כי תשוב המלוכה לבעליה והו מניד מדלשי לחדית היהו בראשי שהוא
א' שבראשית מי מניד לחדית בהיהו א' שבסוף הלחרון שבתורה
והו טוב לחדית דבר מרלשיתו כי בסוף בראשית תשת בתורה שם נכנו
הא וכלן בסוף לחדון בתבלה הא והו לל תלמר כי היהי בראשי
טובי עשה כי לח מחכמה שלת כי טובה חכמה עם כחלה ומקיים ויתר
לרחי שתם בהיהו סוד שתם ע"פ מלתר פקודי ע"ת ע"ג כי שתם דת קב"ה
ע"ל דף ט"ו וסוד טובה מלכיבם כחלה ויתר לרוחי שתם רחה תרחה
לעיל דף י"ח ע"ח סדק היטב הא שכתבתי כי על פסוק ובהר יונה
תעבן להסקות הת הגן ויגיל לבך ובוח תבין בוד מיפלה לחתר בעת
שתשתין בקר בלילי מסת לחתר שמוכרין בחנה לחטמית שהוח מרמז

תיקר פ' בראשי' ע' קכ"ח פקד

תיקר פ' כשא ע' רמ"ו

תיקר פ' לחיונים תקפ

תיקר פ' פקודי ע"תפ

תיקר פ' מועלה בפסוק בקבלת

על לוי ונכוין אותה תק"כ מנביהין והומריס ה"ת לחתת עכיה וכו'
השתא עבדי לשנה הבאה בכי חזרין לתקה שוכרין דוקא ח
לחתיצית ונם לחקה נוטין ובחתרומה חוכלין נם זו הנ' לחבל לפ"ד כי
נ' מצות הם סוד נ' יי' של חלם דשם י"ד ה' י' ו' אח ה' י' לחבר מרומז
פל הסוד הכ"ל נם עומין רומם בנד כהן לוי ישרא לפ"ד לכל שפיר לית'
בפ' פכחם וברחמים נדולים לקבל בהחות ומכח מתברין קליפין
דהוו מסחרין לשכינת' מיד דלתנלייה לבנה חדא מתלת לחבין דלימין
סנולתא ולזה כל זמן דלא השלים קץ להעליר חיין לו כלחר השבעתי
לחכם ירושלים הם תעירו הייטו סוד חלם הכ"ל ולזו לא היה מביחין
מלא מלחר דמשה פרומה היא כי הה בחה חליה ולזה נוהין לחכי השכי
ולא היו רק שבי לחכיים חין סנולת לחבר רמז לכן חלן שלימה ונפלה יהיה
לך והכה ע"ל דף כ"ו ע"ב מה שהלרכתי בסוד קטרת כמף
ולכך מביחין בקטרה הנ' מנות שהם כסוד חכמה חבונה ודעת וכח
דשורין המ"ם סחומני כי ו"ל בכתבי הלרי ו"ל לחו בוטני המ"ם הלחומני
שהלקה לבשים וצריך לבטוע חלק לחד נדול חן שב' הנדול בנגד י'
והקטן נגד ה"ד כי מספר ו' יותר על מספר ד' ע"כ ובכתבי
הלר"י ו"ל לחבר נרמז' בפ' הלחזיקו חבונה כי בה לחתרחיות בן ובת
שהם וה" וזהו חבונה כי שם יש כל הלחותיות שן שהם בן ובת וה"
והענין כי הלף התבונה עימה היא ה' דלחבונה דשתא קדישא (ר"ל כי
יש ה' מה שברחות בלות י"ד הוא סוד בינה לבך מדייק ה' דלחבונה
דשתא קדישא ולחוכם עיקר ה' זו לינה שלא בעלמות פרנוף התבונה
לחוכם כרחשו בה נ"כ הבן ובבת וע"ל מה שהלרכתי בבילור מלחר
פ' ויקרא ע"ט ו' כ"ט ע"ל ושם מבואר יותר כי סוד ו' בסוד נלוי
ה"ם שנילה לת סוד תפלרת ומלכות לחבר שביהם נרמז בסוד ה"
שהם ד"ו ולה"כ בעת נלות כתריך ה"ד שן ו' מכרחות בתבונה
ובהיות שחבה הלחצעית שהות רחו לתבונה בשבירה לשביה לחבל לחבר
יחת"ו לין לה תקוה ובבר הקדימנו רוש ידיעה בשא וכע"ל לכך לוקחין
הקערה ומנביהין לחחו כי יש תקוה וכע"ל ולזה מוכלין בלחתרונה כי
יהיה הקן בסוף רחה תרחה מה דלי' וסידלו זה המלחר בפ' תרומה
תרום ה' והכל בכ"ל כד עייל א' בין ו"ו ולתעביד וא"ו לקייס
בך וברחמים נדולים לקבלך וכו' :

והנה רחה תרחה בפ' שלח לך ועתה ינדל כח לחדני כלחר
דבית לחמר יה"ד חדך לפיס ורב חסד ולחת נושח עון ופשע
ונקה לח ינקה ונו' בחמרה יו"ד דינדל רבתי ע"כ ולייתן טעם ע"ו כי
לית' בכתבי הלר"י ו"ל על פסוק זה דע כי נ' שמות הם והם ע"ב ס"נ
מ"ה והם כו"ל וכל שם ושם מילוי יש בו פשוט ומלוי ומלוי המלוי לחבר
הוח מ"ב לתתון כנודע ושו המלוי דעלוי כל שם משו הם כ"ח לתתון ושו
נקראי כח א"דני כי מהם נמשך כח ש המלכות והנה הם מ"ב לחבר שלשתן
שהם נ' מ"ב הם נ' קל"ו וכן מנוח עולה שם ח"דני עד"ו א' ח"ר
ח"ד כח ח"דני ינדל כח כח ח"דני כ" היחים ימין ושמל הם כ"ח פרקים
והם יה"ד ודלהיכו יה"ד וחילוסם כוזו בחוכם"ו כו"ו וע"י העון ת"ש
כח וע"י מעשים טובים שת כח ר"ל ינדיל ומתן כ"ח ע"כ וזה תבין
פ' נח ○ בחם ברכות דף ל"ב ע"כ מבלתי יכולת יי' יכול יי' מבעי' ליה
ח"ר שעור לחמר משה רבם"ע עבשיו יחמרו ח"ה תעשה כח"ו בנקב"ה ע"כ
כי ח"דני הוח מלכות וע"י עון תש כח וזה היה בחעשה עגל שחשה
התפלל ועתה ינדל כח כח א"דני כי היח כי תש כח לחתר שחטחו ישרא
בע"ו לחמר משה עבשיו יחמרו ח"ה תעשה כחו ו"ח ו כנקבה ליזה הודה
לו הק"בה ויחמר סלחתי כדבריך · והנה לחתה בפ' ○בחם ע'
תב"כ תדי חלפה בחות לימן לית' עלמה זחית' תחלה ועירח
י' ין יה"ד עלמה י' ין ח"דני תחלה ועירח ע"כ נם כתבתי לעיל
הק"בה מוניח חמה מלדתך כי נרחק הוח שם חד"י וי"ד נקרח
חמה כחלר לית' בפ' שופטים ○ע"ב קס"ח ת"ח ה" כייחי הוח דעלמי ותתאי נב"כ
כתיב והיה חור הלבנה כחור החמה וחור החמה יהי' שבעתים ונו' והוח
כשנזוה כי חור הלבנה מלכות יהיה כחור החמה וח"כ מה שהי' מלכות
ח"דני י' ועירח יהי' ין י' רבתי כמו י' דשם יה"ד וכ"ל והנה
לית' בפ' ופשטים ○ע"ב קס"ח ת"ח ה" כייחי הוח דעלמי ותתאי נב"כ
ה' עלמה ה' תחלה שבע שבים בלחודייהו דח שחטה דח יוכלה
שבע פעמים ה' תחלה שבע שבים בלחודייהו דח שחטה דח יוכלה
ע"כ ולזה לחמר חחור החמה יהי' שבעתים והוח מובן כי יעלה עד בינה
ב"ן י"ה ולסוד זה כתיב ועתה ינדל כח א"דני לרמז כשיהי' כח
לחדני וכ"ל בסוד א' ח"ד ח"ב ח"דני ע"ל ואחי ינדל כח כח שיהיה

לחור הלבנה שהיה בסוד י' ועירח דח"דני יהיה כחור החמה ויהיה י'
דבתי וע"ל דף כ' ע"ב על פסוק כל חצר תחלח ידך לעשות בכחך
עשה וכו' כל המחחר וע"ד כתיב ינדל כח כח יי' וכו' כי ע
קחחר שם כי חצטון ניחטריחות בסיהרה דלכחורה חין חלוי כל חצר
תחלח ידך לעשות בכחך עשה דייקח לצטון ידך ודייקח בכחך היינו
כ"ל כי חלוי המלוי של כל שמות הכ"ל הם כ"ח חתון וזו נקראי' כח
אדני כי מהם נמשך כח הל המלכות וכ"ל דוק היטב ותניל נפשך מכל
חחר יחחר מכלן לחצטון הכ"ל כי נריך לחצטוך וניחטריות כ
ע"ז מביח בתחלה כל חצר תחלח ידך לעשות כ
בכחך עשה וכ"ל וע"ז מביח וע"ד כתיב ינדל כח כח יי' רק לחחר יחחר
מכלן לחצטוך כ"כ חצטומות וניחטריות וע"ז קחחר כל ניחן ותקופין
ועבורין בעלמח בסיהרה הוו ולסוד זה כי מביח שם בפ' כ"ל ע'
ת"ג ע"ל דף י"ב ע"ח וחתן לחיהו שמש וכל סייעתי' דילי' לקטרנח
להחוח חדוה וכו' ומביח בע' ת"ד בסוד תרין לתתון שפח בית'
דרבון ולתתון דשפח ביתח ועירין ובהיות כי הלרכתי כי למלחמת
י' וכ"ל נריך לבוד הדם ידיך על נוריך וכל לוייך יכריתו לכך לחחר
שנילה סוד הכ"ל וחתן שמש לקטרנח וזהוח חדוה כתח תכף כל חצר
תחלח ידך לעשות בכחך עשה ולהיות שסוד זה הוח בסוד ע"כ שחתן
חצר כרחו סוד שמות של עייכין שבפ' והיה לם שמוע כחצר מבואר
לעיל דף כ' לזה קחחר שם חצטון דניחטריות עיכך ברכות בחצטון
על שצר בת רבים ולילין עייכין דילי' פרפרות לחכמה עלאה ד
דלחתוכלח מלעילא וכו' ע"ב ע"ל דף ם"ו ע"ח מה שכתבתי בסוד
שם של שם מ"ה כי בדבוע כע"ל ונם זלה תרחה מה שכבר הלרכתי
ובכן נדיקים ילחו ושמחו הוח נ"כ סוד שם י' ה' יה"ו וכ"ל
בלריכות ונם זה הוח ע"י חיבור הידים ולזה נלע"ד שיחמרו שני
פסוקים ויחמר כי יד על כס י"ה שהם י"ח תיבות לכוין מלחחה לי"הוד
בעימלן וכ"ל דף ה' ובנד הלרוכה שהיח הכחח בסידור הלר"י ו"ל סום
נוקבח דשמש ובכה סום נ' קכ"ו לזה כנד הלרוכה יחמרו פסוק ועתה
ינדל כח כ"ח לחדני כלחר דברת לחחר ולכוין בסוד הע"ל :

סימן קס"ו הלכות סעודה

בוצע בפת במוקום שבחפה היטב ובפת דוקא יש לבצוע בגד הפת
וניחתון מעט מוך העליון ושתחתון וכו' לית' בפ' עקב ע'
תק"ך פתח ואחר והיה כי לבלבם יעלה"ם הלרן תרימו תרומה ליה"ו
בימי לתניית שכינת' דלימי ה' דהמוניה דחוקף עלה מלרי
מתניתין כל הבוצע נריך לדקדק בה זכו ונריך למבוע מחתר דבשולן
יפה בנין יהיו דבשול נאר פרי ודח ו' (והטעם שבקדח נאר פרי בסוד פי' נח' בחלק
והכן כחוץ מלחכתך דלי' בפ' תולדו ע"ש"ל וכפ' ויקרא ע"י' ו שתיתח' מהיכח שרי
י"ה"ו שלימו דבלח וכו' וכחצר כבר הלרכתי בפי' מחחר הכ"ל ומובן
ע"פ מה שהלרכתי דבר ש כני ישרא ויקחו לי תרומה תרום ה' :
ובזה תבין מה ללי' בחלק ר' לחבהו הוה דניל דהוה דרים בשלשה
מלכים חלק וכו' כי כך חצי חוקים לע' מלכים לחמר למחר
נפתח בחבריה לתת מכשה לית' לי בחלע' לחמר תברך וחכרי דחבוך
קרית לן מהיכח למשרי המוניה ח"ל לח ידעטח ח"ל מהיכח דבעית
למשרח המוניה לח נחירת וחכר קרית לן ח"ל חנחדן לי מהיכח ולחחר
דרשינן לי מסחיך בפירקח ח"ל מהיכח דקדים בשולח ופי' רש"י הרכה
פרנון ולפי מה שכתבתי תבין ליזה פי' והח דשחל ע"ו הבוד כי לית'
בפ' קדושים ע' קס"ד דוחלי כך בר כש חיקו חוטח נרים לחתרחקח
ה' חלת ו' לחשתלקן בן י"ה דחיכו ו' חלת ה' ובנ"ד לתתרבב
כי מקדשח ולתתרחקו ישרל מתיין ולתנלו ביכי עמיית ובנ"ד בל חחן
דעביד תסובב נרים לחחוזק ה' לחת ו' ומוזקקת בדח תלי' וכי
ע"ב והכה שם פי' רש"י כדרוש בחבריהו שהיו ת"ח כחוחיכו ונתן להם
חלק לעתיד ובבר הלרכתי חחן דלח ידע ברוח דחיהוחת טב דלח
יתבדי ע"פ חחמר פ' ויחי ע' תנ"ו ובבר הלרכתי בסוד ברוך חלהינו
שבראנו לכבודו" ומוד זה נחמר בכפילת חפים כחשר הלרכתי לעיל
ולכך שחל לו על זה הסוד ולכך כשנילה לו זה הסוד חמר מ"ט קח
כלחות לע"ו והוח מובן מחד ותחוכתו היה שהיה יפה"ר שלע"ו שולט
ע"כ · וזהו חבין מה דחי' בפ' כיוד מובכיון לחור רב חייח בר פי' נח' בפ'
חשי פת הנחוח בעקרה מובכיון עלי' החוניה ומסיק בנמ' שלח לחמר דבת כיוד מובכיון
מובך וחח"כ בוצע ומסיקינה דהלכתח כרבח ופי' רש"י מובך וחח"כ פת הנחוח בקערה
בוצע נוחר כל הבכיכה וחח"כ מפרים פרוסה דכליה כרכוי חפת שלם
וחיתח עוד ולח יכנע עד מיביחו לפניו חלח וכו' וכתב כי בשם ○בעלי
הלקט זה שהנהנו לבצוע על היחם פירשו הנחוני לפי שהשלחן נקרח
מוזבח וכתיב בזוזבח על כל קרבנך תקריב חלח ע"כ ומזח כי הקדושה

מה דאי בפ' כרתצית ע"ק ח"ת בסוד נ"טפין - נ' לחם עבי בלא מלחא
דהא תתיר על כל קרבנך תקריב מלח (והקומי' לחם לחם עבי בלא
מלח וע"ז קאמר בגין דאיהי מזה פרוסה כנוונא דפרישי אלבושך עד
דתיכסי שלימה לית צריך לקרבא על המלח דאיהו חלם ואתי כיהו
חלם דאיהו לעומעי דכלהו ע"כ והכא אתמר הכ"ל כבר פרשתי ולפ"ד
מובן מאוד כי מאחר שמסיק מבדך ואח"כ כוונא ח"כ צריך שיהי שלימה
וא"כ צריך להכניה נ"כ מלח ואח"כ דוק בכוונה זו מיכוין בה המומיה
ומשקום היכא דקדים בישולא והוה סוד ו' ח"כ ע"פ כוונה זו צריך
להכניה נמ מלח ולסוד זה ליתי' בנח' אתר רב יהוד' אתר רב אסור פי' נמ' אסור
לאדם שיאכל קודם שיתן מאכל לבהמתו מכ' ואתתי עשב לבהמתך לאדם לאכול
והדר ואכלת ושבעת וכבר פרשתי בסוד פי' הנח' זו בין תבין לפניך קודם שיתן
כי צריך המומיה כביכה וכפ' עכתם ע"תכ י' מן יהו"ה שיעורה דיליה לבהמתו
כביכה ח"כ כאן צירוף המומיה ה' ואח"כ לבנין במקום דקדים בשולא
לבנין בסוד ו' ואח"כ ליקח כביכה שהוה י' ולטבול במלח שהוה
סוד חלם להכניה עליו עשר אצבעות ושודם כבר מבואר
וע"פ כל הכ"ל תבין מה דאי' בח"ח מי' קם"ח קיו לבניו אתיכו'
שלם פת ופת שלם בכל מיתין אחד מבדך על השלם תבילו סוד פת
קיבר ע"כ וזהו פי' לית עלן (כי סוד לחם זה כמ"ש מ"ש יהו"ה שלום שם ס"ג)
הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצ'פי י' כי הקדימתי מה דאי'
בחדרת כשה מהלי פומה עלמה וכו' כי הוא הפה שתמיר ויתיב דעת
הנק' טמיריה' דכלא שהוה עתיק יומין הנק' רדל"ת ולכן יוכל בכל מזה
הפה להחיות את ו"ח שהוה האור סיוב' מן הדעת דעתיק הנמנו שם פי' נמ' שם
וזהו פי' פסוק שמחה לחיים בחעבה פיו וכתיב עירובין דף כ"ד עירובין דף כ"ד
ע"ח חיימתי שמחה לחיים בזמן שחעבה בפיו רבא אמר מהכא
תחות לבו כתת לו וכתיב ותרצת שפתיו כל מכעת מלה חיימתי תחות
לבו כתת לו כזמן שתרצת שפתיו כל מכעת מלה ופי' רש"י שתרצת
ונפשירת שפתיו כל תמנע מלה כשכתת בו דעת להוציא בשפתיו ת
פתגם כל מקום שב' נמח מלה ועד אין לו הפסק עולמים מלה דכתיב
בחצר שמעבו כן ריחיבו בעיר י' נבחות בעיר שחיבו שהים יכוכבה עד
עולם מלה ועד ה' יחלוך לעולם ועד ע"כ והכה דוק בדברי רש"י
שפירש שתרצת שפירת שפתיו כל תמנע מלה כשכתת בו דעת להוציא
בשפתיו (בהיבו סוד הכ"ל והכה להיות הדעת בהוה תוירת הוה מתים
מחד לכן האורך לסוריד הדעת להתגלות בפומא דחריך והכה חית'
כפ' ויקרית ע' ל"נ ואתה כשחת עון חטחתי מלה דח לעילא לעיל לחתר
דעתיקא קדים' שרי' כנ"כ מהי קדמ חחיד בכללא ע"כ וכן הוא
בפירוד הלח"י ו"ל יי' נבחות עתמו תשגב למו אלהי יעקב מלה
כי ו"ל סלה :

חב"ד פ' חנ"ת ל נה"י ה' מלכות וכללות המלה בעתיקא ע"כ
ולסוד זה אין לו הפסק עולמות וע"ד אית' בסידור
אחר"י ו"ל בריך כפם יי רוח ה' יכורך כשחא לעולם חי' ועד יחידאי
ע"כ וסימנו נ"כ לסוד כי יחידאי הוא מסוד עתיקא קדישא ע"כ :

פי' מאחר עקב סימן קפ"ח הלכות דיני סעודה

ע' תקי"ו לבאר סוד אכילה אית' בפ' עקב ע' תקי"ו ו"ל ואכלת ושבעת
וברכת את יי אלהיך על הארץ הטובה בקודא דא לברכ'
ליה לקב"ה על כל מה דאכיל ושתי ואתכני בהאי עלמא ואי לא בריך
מקרי גזלן לגבי קב"ה דכתיב גוזל אביו ואמו והא אוקימוה חבריא
בגין דכרכתן דבריך בר נש לקב"ה אתי לאתשכחא חיין אחקורא דחיי
לעתי' קדישא ולארקא עלי' מההוא משחא עלאה ואתי לאתעשר
מתתין לכל עלמא וכתיב ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך ואתין
ברכתין אחרין בר נש באתין מלין מההוא אוקמוה עלאה ואתברכתן
כל אינון דרגין ומקורין ואתמלי' לאחרא על כל עלמין ואתברכתן
כלהו כחדא וע"ד אתמר בר נש לשובה רעותי' ברזא דברכתן בנין
דיתברכון אהבן וכנין חת"ת בה"י כלא כחד ומאן דיברך לקב"ה יתברך
ונטיל חולקי' מאינון ברכתן בקדמית' דכל עלמא לאתתא כיון דשמא
קדישא דקב"ה מתברך מתתין כחית ושרת על ריש' חולקא קדמאה
והא אוקימוה דכתיב בכל אתר אשר אזכיר את שמי אבא אליך וברכתיך
ובו כשעת דאינון ברכתן כאתין מתעטרין בו אחד תבואחקדישין חב"ד
חנ"ת בה"י ופנעי בהו כמה דרגין דמוחין בעלמא ונאתי בהו ואחרי
ואזכרי לה לאינו דורכא דשלד פלוני לקב"ה מאן לאתר לבאתר מרישא
אחד בקדיק תתין סלקין מאתרי אחרנין מלעילא ואתחלי מלעילא
ואתתא הה"ד ברכות לראש צדיק (יסוד) כיון דהאי דרגא אתאלי אחריך
להאי כלה (מלכות) וכו' ובפ' כשלח ע"ק ט"ו ו"ל הכני מחטיר לכם לחם פי' מאחר בשלח ע' ק"ט
מן השמים ר' יוסי פתח בותת את ידיך ומשביע כל חי רצון מה כתיב

לפילא עיני כל אליך ישברון כל לחמן כני עליות מפתן וקפתן עייכין
לקב"ה בג"כ כל כל לחמן כני מדומכות בשתן בכל יומא ויומא לשחלא
מזוכייהו מקב"ה ולכלהה נלוחתון עליה מ"ט בגין דכל יומין דמלי
גלית לגבי קב"ה על מזוני נריס דיתברך כל יומא על ידוי ההוא
לילכא דמזון דכלא ביה וטעמא דמלה ברוך ה' יום יום וחא"נ דחשתכח
עמי ברכתן כל יומא ויומא לעילא ועל דא לא לבעי לחים לבשלא
מוכח מן יומא ליומא אחרא ולא לבעכ מיומא ליומא אחרא פה"ל
ויעל העם ולקטו דבר יום ביומו דייקא בר מע"ש וכו' וכדין חשתכח
קב"ה מלא ברכתין בכל יומא וכדין כתיב פותח את ידיך ומשביע לכל
חי רצון מאי רצון ההוא רצון דחשתכח חעתיקא קדישא ונפיק מיכיה
רצון לחשתכח מזוני לכל ומאן דשחיל מזוני בכל יומא ההוא לקבי ברית
מהימנא ברית דבניכי חשתכח ברכתן לעילא וזהו סוד קבי' מזוכותיו
לפני הק"ב כה בקריאת יס סוף כאחר כתבתי ע"פ מאחר סוף וי"ק
ע"פ וזמאחר פ' בשלח ע"ג כ' ר' לחכא פתח ואחר רוממה את יריחיו
את קיריחיו לאחסדו כמה אית להו לבני בשא לאיתך בחורחוי ד
דאורייתא' בגין דישתכחון ברכתין לחית להו לבני בשא לעלמין ותפאתי אתאי
דכתיב ישרא לאנר כך לתפאר אתפאר ודאי אתי מסתא דבגין ישרא
לתתא קב"ה מתפאר לעילא תלתא רומה ה' את יריחיו כיריחיו מבעי
ליה אתי ה' את יריחיו אלא רומה ה' את יריחיו כלומר תקיק היאי רגין
ואתרעי בהו קב"ה ליריחיו דדחלין ואתן לחיכון יריחיו דחקיק לון היאי
רגין דלא ואחר סחיחלי לאחסדו חיכון דמזכחין ואחכלין ככל יומא ויומא
לאבני מזוכייהו מן קב"ה ומסתא דכתיב לאחיליס לאחסדו ה' ייפק מכח
לא לתתקין סעודת' בכל יומא עד דבני בעות' קמי קב"ה אחר לא
כתקין סעודת' עד דיתמון מבי מלכא לבתר דבני בעות' הוה מחכה
מסתא חדא לאחר הא עידן דיתמון מבי מלכא מוכחן ולבלהה לתתקימו
סעודת' ודא הוא לאחת דאיכון דחלי קב"ה דחלי הטהה לאכון חייבית
לאולחן עקימת כאחרי חורייתא' מה כתיב בהו הוי מחכיתי בכתר שכר
ידלבו וע"ד רומה ה' את יריחיו לאחיליס לאחסדו לאחסדו דייקא ובכה
חשתמודע לאכון בבי מהיימנות' בכל יומא ויומא וכו' ר' יצחק אחר
מהכא נדיק אוכל לעובא כפסו ונו' :

והנח ודאי לית' בחייט דף ל"ח מזוה היא שיאכל כל מה שיתאוה פי' מדר' בכתב
כי לא על חכם נברתו אכל בשדרא מאכלם כ' ויהי ע' רם"ט כ' ויהי רפט
ו"ל ח"ר יהוד' שלש מהנות יש בחדם שכל אחד ואחד רואה אותן
בכשמה הקדושה והנחנת החלוה שהיא מתלוה בכל תחות רעות והו
כח הנוף ויהיה נק' נפש הנוף חי' כח ורוחה לעולם אין יוצ"ר שולם
שלא בשו כ' כוחות אלין דאחרין נפש החלוה היא ברודפת אחר יוצ"ר
דכתיב ותאחר הכבירה ש הנעירה לכיכו זקן נפש החלוה היא מעוררת
האחרת ומפתה אותה עם הנוף להדבק ביוצ"ר והיא לוחצת לכה
כשהוא את לבבו אין ובשכבה עמו אם יש לנו בעה"ו כלך ונדבוק לאחר
יוצ"ר ואחר תשיקת אחדת עה"ז ח"ר יצחק מעולם אין יוצ"ר מתפתה ע"ל דקיבו עה
שלא בהכילה ושתיה ומתוך שאחת סיין לו שולט בחדם בנדיק מה כתיב
ביה נדיק אוכל לשובע נפשו ואינו משתכר לעולם דא"ר יהוד' אחי
מורחא מרכבן דאחרי קריקן עלי' מס זהב כלף חוזר ולא עוד שלא שאחלל
שם שמים מכהנ קרשעי' מהו הכה שנון ושאחה אינו לו שולט בחדם
ועליה אתר הכתוב הוי משכימי בבקר שכר ירדופו ע"כ ובמדרש פ' נשא פי' פ' אדיק
ע' רל"ב ולרוזכי' אי שכר מי שכל רוי עולם נלויי' לן ישתה יין וישתכר אוכל לשובע
ע"כ וו"ל בקיצור רחשית חכמה דף ס"ח ע"ב נדיק אוכל לשובע נפשו נפשו וכו'
ובטן רשעים תחסר כרחב מפסוק זו מעלת הנדיקים שהם מסתפקים
במועט ורשעים שאינם מסתפקי במועט והטעם שבטנם חסירה
שלא יספיק כל העולם לחלחת בטנם וכחשר ירחה חדם שכל מה שהוא
מוכה בחכילה מרובה שלא בשבתות וימים טובים :

ובזה תבין מה דאי' בפ' בשלח ע"ק ח"ת כד נפקו ישרא מאמרי דעשו פי' מה אב
בהמתן דחקרי אנא והשתא וכו' ועאלו למיכל מהמת אחרת בשלח ע' ק"ח
עלאה יתיר מאתר עלאה דכתיב הנני ממטיר לכם לחם מן השמים
ומזט (כיינו תפארת ישרא) והוה ומאן דשתכח להו לישרא מאתר
דא : חבריא דאשתדלו בחורייתא' מאתר אחר עלאה אתעבו מאי הוא
כיוה דכתיב והחכמה תחיה את בעליה אתר עלאה יתיר ע"ל ר"ח אי
כבי אחתי חלמת בפסוייהו יתיר יתיר מזאחר בני עלמא והא כחיבת יתיר
ואתקי' אתחזון לאשתכח ח"ל יאות שלח כל מזוני דכבי עלמא שלעיל
קא אתיין ההוא מזונא דאתעבו אתי מן שמי ואחרא דא מזונא דכל עלמא והוה
מזונ' נם ושב וכו' מזונא דאשתכח להו לישרא בההוא ומזונא מאתר עלאה
דאקרי מזונ' יתיר דקיק דעייל יתיר לנפשא מפל ואתפרש

יתיר מגופת ואקרי ליזה הקלוקל מוכ' עלאה יתיר מכלה הוא מוכ' דאכרי לימן דאפת דלין בתוריית' דילכלי מוכ' מרוחת ובשמית ולא לכלי מוכ' דגוף כלל והיינו מאפתר עלאה יקיר' על כלה ואקרי תכיפה בג"כ חלוש גוף דאכרי יתיר מכבי עלמ' דאת לא לכלי מוכ' דגוף כלל ולכלי מוכ' דרוח ובשמית מאתר רחיק עלאה יקיל' מכלה וכאה חולקהון הה"ד והחכמה תחיה את בעליה וכאה חולק דגוף דיכיל לאתוכ' במוכ' דכפא ע"כ והו פי' הסמוק לדיק לוקבא לעשוב כפשו וכפ' הכודל ין האכוסל דף יו"ט תחר רב יהודה לוקביה דקר' בסילק' לוליכת דכיתב' בכותח' ופי' רש"י תוכו של דלעת יפה לאכול עם תרדין לוליכת דכיתב' תוכן של ורעוני פשתן יפין לאכלן בכותח ודבר זה אסור לאומרן בפני עם הארץ דבת אחר אתן חולין דבבן ופי' רש"י שבוסקין בתורה ואיכם כהכיס ין העולם וכאים לידי חולי רבת לטעת דאחר רבת כמאן מלכינן על קיבורי ואל מרישי מדאחר קיבורי ומרישי ס"ת קיבורי קיבורי מחם מרישי דבבן ופי' רש"י מלכינן לקיבורי רוש' חולי שמו ישראל מרישי על פליטת סופריהן ע"כ וכפ' תרומה ע' לע"ג פ"ת ר' חייא ואחר ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך ונו' וכי עד לא אכיל בר כם לשבעה ויתחלת כרים' לא יברך ליה לקב"ה ת"כ בתוקי מוקים ואכלת ושבעת והדר וברכת שלא תפי' לא ייכול בר כם שלא כוית ורשותי לי' ואני עלי ואני ליה להוות עיקר דאכילי' שפעה לקבי כתיב ולא תאכל עיקר דאכילה

מיתור בפרשת עקב ע׳ תקכ״ב

מטוב וגו׳ עד כאן. ובזה תיתיישב בפרשת עקב ע׳ תקכ״ב שתיתיה ליהודי על פתורת דברי תורה דהכי תוקמוה מלרי מיתניתין שלשה שאכלו על שלחן אחד ולא אמרו דברי תורה וכו׳: ורוח דמלה בנין דהיא תוקמוה מלרי מתניתין שלחן בשעת דאורייתא לתייבתא מיתיבא לחברת יושבין בתוך רחצי בשעת דאורייתא דהיכו דיבא דאורייתא לחיכו יהו״ד מיתיבא פתורה לחדי משתלחן צריך לחברת לון וכו׳: ובגין כן צריך לומבא עשיר למיתן דתשתדל בשתנתי אורייתא עד כאן.

ובפרש קרשתית ומזוכה בשתת אורייתא מזוכה דנופח בהמת מחשת המיכים ומלן דחיהי מסטר דחדם דחיהו״ד ה״ח ו״ן ה״ח תתאר בית וירדו בדגת היס וגו׳ ככלה שליט בתוך דחתברי בשתי ואחרע ובימת וכו׳ וזהו פי׳ כי לית על הלחם לבדו יחי׳ האדם כי על כל מוצא פי ה׳ יחי׳ אדם כי הקדמנו כי ישראל נקדשים אדם על שם שמבוקים בשם יו״ד ה״ח ו״ן ה״ח והיה דקאמר ובגין כן צריך לומבא עשיר למיתן דישתדל בשתנתי אורייתא דהיינו ע׳׳ש בפרשת ויקהל ע׳ ש״ן

מיתור בפרשת ויקהל ע׳ ש״ן

ופלכת אל הכלים אלין חימן נדיבי׳ דאקרון כלי פ׳ דומיכין נדיבי׳ לחייתהא לון כל עלמין דורוכה למלכא משיחא וחימן כלי ה׳ מלכין דקב״ה אתתבי בהו חילין חימן מלכין תבירין: תבירין חימן בהאי עלמא בגין לקיימא אורייתא ושבועה דקב״ה אשתמש בהו ולא לאשתמש שלח ימנו כלי׳ ואף תתדבק בהו ושתית עד כאן. ובפרשת עקב ע׳ הכ״ל

מיתור בפרשת עקב ע׳ הכ״ל

לאתרכא על פתורא בגין שבייש וכנ״ל כל המתריך על שלחנו מתריכין לו יהיו ושכיחין וכגין כן ודקה תניל מיתת ועבו חשוב כמת ואיהו עיוור ליה חוף הפי קדוש ברוך הוא מיחיה ליה ושוב לחורח רוחדכלהו עכיים מם״ט דאת ד׳ דאתמר כה דלותי ולי יהושיע ואות ד׳ דאחד דצריך לאתרכא ביה הכ״ד לאתריך יחיים על מאכלתו וכנ״ד צריך לאתרכא על פתורי דאיהי ד׳ כלילא מ״ד דרגין בגין דקבל דאת דה צריך לאתרכא בפתורא בגין עכיים (כי עכיים מסטרא דשכינתא ולכך אמו חזיריס בזוהר קבלת שבת לית תבושי ולא תכלימי מה תשתוחחי ומה תהמי בך יחסו עכיי עמי) ובגינה חוקמוה רבנן דבקב הקדוש ברוך הוא מדה יפה ליישראל ולאזכאה כשורות דלות בגין דחוקמוה קדמאי ואקצי עלי כחושבן מיכי מיתית דאימון חשבן תוספות וחסרון כים מכולן ואיך אתרי אימון דלא תשבח ליה מדה יפה כעכיות ולא בגין דכל עמא ולישנא והיה כי ירעב ויתקוף וקלל במלכו וכחלודוי וכניו למעלה לכל ישראל אימון קשיית דקדוש ברוך הוא בפחי מדה ולא לאסתיין ליה וכנ״ד כיחדה יתבקעון הם״ד ואת עם עבי תושיע וכו׳. מוף הכי אתרי ד׳ דאימי שכיעתא כד חשתלק אינש ח״ת דאימון עשודא דאשכיעתא דאקרי דעת וכו׳. ועוד ח״ת אימון תורה כלילא תרי״ג פקודין הם״ד זה שמי לעולם וגו׳. שמי עם י״ה עם״ה זכרי עם (ו״ה) ר״ת וכנגין דא אוקמוה אין עבי אלא אין התורה ומצות. דשלח עבי לאו אימון אלא עבוי וכו׳ ע״כ. והוו אל יתהלל עשיר כשבחו וגו׳ כי אפילו שהוא עשיר בקרון עבי רק בזאת יתהלל ה׳ התהלל השכל וידע אותי וגו׳: כי הוא תנין שהכל לכבודו ברח: ואיתא בכתבי האר״י ז״ל זה לשונו וכשתשכיל תבין כי כשנשתברו המלבין תבירין בתקלקלו הד׳ בחי׳ שהם ח״י מדבר וב״ח בלתי מדבר ונשתנו ודומם וצומח וחיה ומלין תבירין משכון תשבחתו ויוכהן לא יתפארו ואנו צריכין לבחר האוכל בתוך פשוטת ומן האוכל תאר לבחי׳ אדם

פי׳ בישעי׳ על תהלל עשיר בשכלו וגו׳

ו״ם בפחם ע׳ תת״כ

מוצא וחלק מאכלו (וזה תבין ע״ם מה דאיתיא במ״ם פתוח ע׳ תת״כ פתוח ר׳ תתלי ותאר ת״ך את קרבני לחמי לאשי וגו׳ את קרבני דת קרבין בשרת דאתקרב לבשרת על דוחן בשרת על בשרת בנין דכל קרבנין לא אתקרבין אלא מבשרת בשרת על בשרת ובכי שמעת לי בר כא חטת בהמה מה חטאת דכתיב אדם כי יקריב מכם קרבן לה׳: אלא קב״ה עבד רוח בני בשר ורוח בהמה וכו׳ ודאי מיפרשת דת מן דת וכנ״ך רוח בני אדם העולה היא לשעלה ורוח בהמה וגו׳ ודאי מיפרש דת מן דת עד לית חטת אדם מה כתיב ויאתר אלהים הבה כתתי לכם כל עשב זורע זרע וכתיב לכם יהיה לאכלה ולא יתיר כיון דאתחת ניב״ה אשתתיב בנוף וכבל חיכון תולדין עבד בהו דיב ולבתר אתת בה ואתת דשת נוסף אתתבי מיתתריב דיב״ה אר לקריב קדבן כמה דקדריב אדם מה כתיב ויהי ה׳ את הבל וגו׳ וכתיב כי יגיד לב האדם ביא מבעורין אתר הקב״ה מכחן ולהלאה הוחיל ונוסף אשתתף מהדוה יב״ה יתבכנו נוסף בהמה דאתחזי ליה יבול בשרת כירק עשב כתתי לכם את כל וגו׳ כד אכיל בשרת מהבי בשרת אתעביד בשר דילי ואתעבד דת בדת ואתרבי נוסף מבי ומהבו פנו נוסף חטת בהמה מטלין אתר הקב״ה כפרה על נוסף בשרת וכו׳ ע״ם) והפסולת יוצא ל המוצרת וכיוצא בזה וכו׳ ותבין כי תוכ״ל בני ת״ל יהו״ד והוא

בני ז״ן נס מזו״ן נ׳ ת״ו ז״ן כי ת״ו הוא מלוי ע״ב כ״ף ד״ת ז״ן ו״ן הוא ת״ל יהו״ד: ונס תבוין כי ת׳ יש לה כ׳ כיורין ת׳ הוא י״ו׳ ומשכי קוץ יו״ד

בני מ״ו שהוא מלוי של שם ע״ב. ותבוין ג״כ בכוונת לחזרו כוס אדרי בני ל״ב והוא סם ו״ו מיכי העליוני ו״ו מיכי התתוכים שהם קוד מוחקין ין לבדיקים כתכונתה תגליהו כי הכ כוונת מלכיל לי׳ בכוך ולא תמו כותבין מזון ולכילה ומקהן שלהו מיתזיקין לה פיה כותבת שיהו ולכן צריך ב״ה לחומרו בשתת גדול כי תהו כרתי כבדיבי טובי לב ולא נדרי עין והוא נס כי מיתשכת שיהו עד״ו אך בחומצ החכילה צריך לזכור מעט עצמן ודחן לבב על חורבן ב״ה כי הו היתי כפילת השכיל: והכה כבר ידעת שצריך לבלול יום בלילה ולילה ביום כי בחכילו יום תבוין לשם לכיל ה׳ שהוא ג׳ חדל״ו ובלילה תבוין לשם חוב״ל שהוא נ׳ ת״ל יהו״ד שהוא סוד ז״ת. נס תבוין ביום ובלילה בשם מלכ״ל שהוא הוי״ה לחדל״ו ״חס״דו״כה״ נ״ג ת״: אך כרטי הכוונה כבר ידעת כי בעת מיתת המלכי׳ יבדו לחטה ויהיה בשם כל הבחי׳ שהם אבי״ע ובחי׳ מי מדבר ובחי׳ חי בלתי מדבר ומומח ודומם ואכל בחי׳ שו״ם בקליפי׳ מן מיתת המלכי׳ וצריך לדם להעלותם והכה לד״ה היה מבדר בבחי׳ וכו׳ בחי׳ הנפשות עד שחטח וחזרו לגרדם וכו׳ אך לדומם ולמומח לח תיקון כלל ולכן כלקה בחכיל׳ הבשר ולח הותר לו רק ירק עשב לבדו וכו׳ לחכם לין בזו כח עתה לבררם בירור נעזה כמו לד״ה וכו׳: והכה כבר ידעת כי כל ברוב המלבים הם ע״י בחכמה כמ״ש בריר פסולת מתוך הלובל בחחצבה כזו כפ׳ פקודי ולכן כוונת הבירור ע״י חכמה וכבר ידעת כי חלבו רישים לעילה בח״ו לכן צריך לבוין בחכילה אל מצילות לות א׳ שהוא ביכה כמ״ש חל״ף ביכה וכוונה תבוין חל״ף חכמה וכו׳ ולחומם כבר ידעת כי הצינו הם ל״ב נתיבות החכמה המבוררי לח החכילה כי כללו בחחצבה לתבירו וז״ם צורת חל״ף שצורתה הוא כך י׳ו׳ י׳ לעילה י׳ לתתח ו׳ בחמצע׳ והוא סוד חל״ף שבחכמה: והכה זו סו צריך לחלקה לחמצע דרך לרכה ויהיו כ׳ וי״ן ואז תחבר ו׳ לחת עם י׳ העליונה וז׳ שבית עם י׳ התחתונה כוה ואז יסתרו י״ו שכיים עליונים וי״ו שכיים התחתונים. ונהו כוונת כללות נס תבוין בפרטות יותר והוא כי הלח בכל בחכילתך תבוין כוונה זו לפחות תבוין לות בעת חכילת כוית של המוני שברכת עליי ברכ המוציא מתחל׳ תבוין כי הלח ב׳ לחיי עליון לחי תחתון לחתם בסוד ח״ת החוכלי בסוד חכלו רעי לעיל כ״ל לחי עליון לחכל ולחי התחתון לחתם ותבוין כי הם כ׳ שפי״ן ח׳ לעיל ות׳ לתתח של לחי העליון מורתה (י׳ו׳ י׳ לעילה י׳ לתתח ו׳ בחמצע׳ והו׳ בני יהו״ד ות׳ תתח כמורת (י׳ו׳ י׳ לעילה ד׳ לתתח ו׳ בחמצע והוא רמז לבוכה שהיולד בוכה. ותבוין כי כ׳ שפי״ן ח״ת הכל הוא בחכמה בכללו׳ הבי׳ ולכן מכיסה נ״ן: לח״כ יכוין כי הלח מרי׳ שיהי שורש התכיל בלחיי שו כדי שיוכלו הלחיי לטחון החכילה ולכן תחזוב עוד לחלק הב׳ שפי״ן הנו ע״ד מ״ם לעיל כוס

ואז יהי הניור הת׳ הרחשון בני ל״ב כתיבו׳ בחכמו׳ ובשני בני הו״ה ובמיכס בני אוכ״ל והוא סוד ח״ל יהו״ד הנוכ׳ הרי שסודש הוא בלחיים שו ותבוין כי ע״י שו הד׳ חלקים שתהו מחלקים ב׳ שפי״ן לבלול חני ש״ך תתוכה של חכמה וחני ש״ך עליונה של חמל׳ והוא סבן בחכמה ש״ך עליונה של חבמה וחני ש״ך תתוכה של חמל׳ והוא בחכם בבינה וכו׳ ע״ש: והכה בחה שהקדמנו שיש כוונה שני שפי״ן הת׳ רחשונה (י׳ו׳) ובשני (י׳ו׳) וסס ניעטרי ת״ו: ועוד יש כוונה ח׳ הכ״ל בשם מלכ״ל שהוא יהו״ד חדל״ו בני ב״ח ולוה סוד שמעתי בשם בחסיד המפור מהר יעקב שטרוים״ר שוחו פי הפסו׳ כי לח על הלחם לבדו יחיה בחדם כי על כל מ״ו ב״ח פי ה׳ יחיה חדם וגו׳ היינו לבוין בסוד מ״ו ב״ח ע״כ. ואיתיא בזי״ם תרומה ע״רע״ג ז״ל ועשית שלחן עצי שטים שלחן דת יהיו קיימת לנו בחסכנת מ״ט בנין דמכי נסיב מזונא לכל עלמ׳ ושלחן דת לת מטריך למהוי מזוג דהת ברכת׳ לת מתברכין לחילו דנעבד חדת שת למהוי עליה חזוג דהת ברכת׳ לת מתברכין לחילו דנעבד חדת הקבי׳ וכנ״ל חטטרין למהוי עליה כחזת תדיר דלהוי תדיר ברכת׳ עלאה חשתכח כיה: וזהו ההוא שלחן נפקי ברכאן וחזוני לכל שאר פתורי דעלמ׳ דיתברכ׳ כניהם שלחן דכל כר מטטרין למהוי תדיר קיומ׳ בשביל דקב״ה בנין דת חטטרין למהוי עליה תדיר ברכת׳ דתת ברכאן דלעיל ולת יתחזי ברכאי דהת ברכאן דלעיל לת שריין ליתיר ריקניי דכתיב הגידו לי מה יש לך בבית וגו׳ והת חזקומוה חברי שלחן דלת יתתר עליה מלוי דחוריית׳ עליה כתיב כי כל שלחנות מלאו קיא מוסף בלי מקום ולחבור לברכת על ההוא שלחן:

ת״ם

ע"ט כנין דחית שלחן וחית שלחן שלחן חיהו דקא מסדר קמיה קב"ה לעילא וחיהו קיימ' תדיר לסדר' כי פתגמי תורייתי ולתכלל כי תתון דמלי דאוריית' וחיהו לקיט לון בנוי' וכליל כלהו בגויה וכהו תשתלים וחדי ועל שלחן דא כתיב זה השלחן אשר לפני ה': לפני ה' ולא מלפני ה' שלחן אחר דלא חית ליה חולק דאוריית' ולית ליה חולק בקדושה דאוריית' ההו' שלחן לקבי קיקי מוחה ודא חיהו בלי מקום ולית ליה חולק כמטר דקדושה כלל בג"כ שלחן דלא תתיר עליה עלי דאוריית' חיהו שלחן דקיק מוחה חיהו שלחן דטעו' אחר' לית בהדו' שלחן חולק ברזא דשלמה עלאה: עיין לעיל דף ח' ע"ג: והו' מוכן שלחן דמלי דאוריית' לתתר עליה קב"ה כטיל ההו' שלחן ושוי ליה לחולק ולא עוד שלא סורי' רב מיתי כטיל כל חיכון מלין ושויין דיוקי דשלחן קמי קב"ה וכל חיכון מלין דאוריית' דתתיר עליה סלקין על ההו' פתור' ותתעתד קמי מלכ' קדיש' ומתם דכתיב זה השלחן אשר לפני ה' דתתעתד קמי קב"ה שלחן דכר כם קיימ' לכלהו ליה לכר כם מכל חובוי זכאה חיהו מלן דשלחן תרין קיימין על פתוריה מלי דאוריית' וחולק לתסככי מ' מהו' שלחן כד סלקין ההו' פתור' מקמיה דכר כם תרין מלחכין קדישין חודין תמן חד תמר דא חיהו שלחן דמלכ' קדיש דפלגי קל מסדר קמיה יהא תדיר פתור' דא כברכתין עלאין ומתם ורבו עלאה יסדי עליה וחד תמר דא חיהו שלחן דמלכ' קדיש' דפלגי קל מסדר קמיה דא פתור' די עלאי ותתאי יברכון מסדר יהא היא פתור' קמי עתיק יומין בהאי עלמ' ובעלמ' דאתי ר' לחא כד הוה סלקין פתור' מקמיה הוה חפי ליה והוה תמר סליקו האי פתור' בכניסו דלא יהא בכסיפו קמי שלוחי מלכ' שלחן דכר כם זכי ליה לעלמ' דאתי וכי למזון' דהאי עלמ' וזכי ליה לאשתזבא לטב קמי עתיק יומין וזכי ליה לאתוסבׄ חיל' ורבו בחתר דאנטריך וכאה חיהו חולק דההו' בר כם בהאי עלמ' ובעלמ' דאתי ע"כ עיין שם: ואיתי כתתר פרשת תרומה ע"ת ת"פ תרומה ע' רע"ח זה לשונו רבי יצחק פתח ולכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך וגו' זכאין חיכון ישרא דקב"ה אתרעי בהו וקריב לון לגביה מכל שאר עמין וכניסיהון דישרא יהיב מזונ' ושבע' לכל עלמ' ושלמה ישרא לה יהיב הקב"ה מזונה לעלמה והשתא דישרא חיכון בגלותא על אחת כמה וכמה דכטלי מזונה על חד תרין כמזונה דהוו ישרא בארעא קדישא יכבי חולק תמנית לעע"ז ולא תזכו חלק מתנית והשתא דישרא חיכון בגלותא אתכפ בגלותא בגונא אחרא למלכה דאתקין סעודתה לכבי ביתה כל זמנא דחיכון עבדי רעותיה אלכי סעודתה עם מלכה ויהבי לכלבי חולק נריון לאנגר בשעתא דכבי ביתיה לה עבדי רעותיה דמלכה מלכה יהיב סעודתה לכלבי וסליק לון נרמי בגונא דא כל זמנא דעבדי ישרא רעותיה דמאריהון הא על פתורה דמלכה חיכון אלכי וכל סעודתה אתתקן לה ואיכון מההוא חדוה דלהון יהבי נרמי דחיהו תמנית לעובדי עבודה זרה וכל זמנא דישרא לה עבדי רעותהון דמאריהון הא סעודתה לכלבי ואתפלג לון תמנית כדכתיב ככה יאכלו בני ישרא לת לחמם וטמא כנויס וגו' דהא תמנית דניעולי עובדי עבודה זרה אכלי ווי לברה דמלכה דיתיב ומתפה לפתורה דעבדת מה דאסתאר מן פתורה חיהו אכיל: דוד מלכה אמר תערוך לפני שלחן נגד מוררי דשכת בשמן ראשי כוסי רויה וגו' תערוך לפני שלחן דא סעודתה דמלכה נגד מוררי חיכון כלבי דיתבי קמיה דפתורה מ מנפלן לחולק נרמייהו וחיהו יתיב עם מלכה בעמנה דסעודתה בפתורה דשבת בשמן ראשי דא ריוח סעודתה וכל מאנון ושתו ושכרו ותיקון סעודתה לתייבה בקדמיתה דמלכה: ומה דאסתאר לבתר לתייבה לכלבי ולחיכון מלין פתורה כומי רויה מלכה מלית כסא קמי רחימה דמלכה תדיר דלא יפטרך למשא ועל רזא דא הוו ישרא עם עע"ז ע"כ ע"ש: ולזה חיתי סם במ"פ הכ"ל ע' רע"ט זה לשונו פתח רבי יוסי וחתר ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך על החרן הטובה אשר נתן לך וגו' מי חרעה דישרא מברכין לבר מחרעה מכלן חלק קב"ה כד ברה עלמא פלג חרעה דישרא יאוכה חיהו לסטר חד וחרבא חיהו לסטר אחרא פלג יאוכה ואחתר עלמא סחרני דכתוב חדא ומתן חיהו דא חרעה קדישא. חרעה קדישא ת תתניתא דעלמא ובאחצניתא דחרעה קדישא חיהו ירושל' ס. תעצניתא דירושלים חיהו בית קדש הקדשים וכל טיהו וכל גוונין דכל ייאוכה תמן כחית מלעילא ולית לך לתתר בכל ייאוכה דלא אתון מתתן וכו' סולטנותיה דרזא דמהימנותא גו אתעניתא דכתוב דכל עלמא חרעה קדישא בכי קדש קדשים ואע"ג דהשתא לא חיהו בקיומיה בוכתיה כל עלמא אתון ואזונא ואפיקא לכל עלמא ועל דא כתיב וברכת את ה' אלהיך על החרן הטובה אשר נתן לך על החרן שלחן דמלכ' קדיש' דאתתקן בעלמא מתן דאתעדן על פתוריה ומתעבר בחיכון מיכלין חית ליה לאתדכרא ולאתנחא על קדוש' דאתרע קדיש' ועל היכלא דמלכא דקא אתחריב וכן קסוף עניכו דאיהו קא אתעניב על פתוריה בהסוף חדוה ואסתי' דתתן חשיב עליה כאלו בפה כתיב ובכה כל חיכון חבבי דכי מקדשת וכאה חולקיה ע"כ. עיין בפ' פקודי ע' שצ"ח חס כן חיכ חוב על עם ה' שאתרנו יפתו שיאתרו בכל פעודה על כפרות בכל בקול בכי כדכתיב תדבק לצוני לחכי חס לא תזכרני חס לא תעלה את יוס ירושלים על ראש שמחתי. חס כן אדרבה היותר בשמחה יכר בחורכן הבית ועל גלות השכינה: וכדאיתא ת"פ תורינ בכ"פ תזריע ז' ל' ר' חייא ור' יוסי הוו חולי בחרחא כד אתו כי חקל חתן אד דפטירת דקטפת (פי' ראו ענן של תפרסמון) בין תרתא לסטר יתיכל ר"ל בדרך לגד ימין ר' יוסי עטיפת עטיפת בקוטרת בעיניהן שכיח ר"ל כקוי עפן בעיבים שכיח ורינו לעפן אחד מיחורבן בית המקדש: ולכן חין לכו רשות לרחות בשמחה מיום שכחרב הבית והו ולית לן רשו לאתחזי בחדוותא מיומא דאתחרב כי מקדשא ע"כ: וכדאיתא בגמ' שאתרו עלר' יוחנן שאעולם לא מלאו חוכח בסומא משום דכתיב חז יחלא שחוק פיכו ולשוניכו רנה חז יאתרו בגוייל ה' לעשות. לזה לאכתו היום בגלות המר הזה שאחרב עיניכו ושמח בית המקדש מה לכו לשמוח. לכך כל זה יכוכר לחדם בשעת אכילה ושתיה ובשמחתו יאתא ויזכור בחורבן הבית ובגלות השכינה ואפשר השעם לישראל: וכדאיתא בקיצור ר"ח דף מ' ו"ל קיצור ר"ח דף מ' לאסור להסתכל מיום שאחרב בית המקדש בכל דבר שיבוא לאדם לידי שמחה: ולכך לא יראה תעגונין רק לקיום שנשמה: ובפידור האר"י ז"ל מביא ז"ל יזהר בכבוד בשתיו יותר מבכבוד גופו ויתן ראשית לבשמה שיסתדל בחיבות וזריזות לבשתיו יותר מגופו וקודם אכילתו ילמוד ובוכות זה יבליח בשפקו ובמלאכתו ע"כ: כי ו"ל במ"פ בראשי' ת"פ בראשי' ע' קכ"ה ומזונא דבשתיא לורייתא מזונא דגופא בהאי מחתא מיכין ע"כ. וזהו פי' כי לא על הלחם לבדו יחיה אדם אלא על כל מוצא פי ה' וגו'. כי איתא כמ"פ יתרו ע' קכ"ט ו"ל אי הכי אדם מהו אי תימא דאיכו אלא עור ובשר ועצמות וגידים לאו הכי דהא ודאי האדם לאו איכו אלא בשתיא וכו' עיין שם. ת"כ בשמה בקרא אדם והיה אינה בהמה מן הלחם רק מיומא פי ה' שהיה התורה כאשר כתבתי מעיין זה. עוד שם כלל נדול להשנה ולכל דבר קדושה להפריד עצמו מהנשמיות ולבוין בכרכותיו ואכילתו כי בזה מקדש עצמו ברוחניות ומסיר מעליו הקליפה והחמיר הרב מאוד בזה הענין. יפחות שלש מאכלו תמיד. ואחרו ר"ל סעודתך שהכילתך יומנו מזון יד: המניד הוסיר שאם יהנה מאכל אחד שלא ירגיל בו לאכול שבית טוב סיסודה קודם אכילה וזהו בקרא וזכח יפרו כי בחשבו עוכותיו לא יהיה נרנרן וזה חסדי ה' עיא ת"פי שחיכו רחוי לכך צריך להחריך על שלחנו וכשיבא עכי יתן לו מפתו: ואיתא במאמר כ"פ בחקותי ע' רי"ט ו"ל ת"ח הא אוקמיה הכי דמסכנא לאחיד ביה בדיכא וכל שכליהו כדיכא הוא אתר דחקרי נדק כד"ח תפלה לעכי כי יעטוף תפלה דא תפלה של יד: ואוקימיכא ומאן דיהיב ליה נדקה למסכנא הוא עביד לעילא שאת קדישא שלים כדקא יאות בנין דנדקה דא אילנא דחיי ונדקה יהיב לנדק וכד יהיב לנדק כדין אתחבר דא בדא ושאת קדישא אתשלים ואתשכח שלים מאן דעביד דא אתערותא דלתתא ודאי כאלו עביד שאת קדישא בשלימו כגונא דאיהו עביד לתתא הכי אתער לעילא. וע"ל כתיב אשרי שומרי משפט עושה נדקה בכל עת עושה נדקה דא קב"ה כביכול הוא עביד ליה ת"ח מסכנא קא אתמר ואן הוא אתרייה ת"ט בנין דמסכנא לא אית ליה מדיליה כלום אלא מה דיהבין ליה ואיהרא לא אית בהירא מדידה אלא מה דיהיב לה שאפא וכו': ת"ח אוקי עכי חשוב כאת ת"ט בנין דההוא אתר נרם ליה דהא בהאי דמותא הוא שכיח וכב"ל אקרי את האות חיים עליה הוא יהיב ליה נדקה אילנא דחיי כד ת"ח ונדקה אניל חיות וכנוונא ד דעביד בר כם לאתתא הכי כמו עביד לעילא זכאה חולקיה דמי למיעבד שאת קדישא לעילא בנין כך נדקה סליק על כלא ע"כ ע"ש ולזה חיתא בגמ' כל המתרחץ בשלחנו כדי יתן לעכי מתרחצין לו יתיו ונשכותיו וכו': חיתא

עיין בפ' פקודי ע' שצ"ח
ת"פ תורינ
ת"פ תרומה ע' רע"ח
ת"פ בראשי' ע' קכ"ה
ת"פ יתרו ע' קכ"ט
ת"פ בחקותי ע' רי"ט
ת"פ הכ"ל ע' רע"ט

ותיתח בכתבי האר״י ז״ל בסוד שבת ז״ל כי כל המנוה שאדם עושה
כראשית במאכל וכל מנוה ומנוה בראשית בחות ל״ר כ״ב אתוון המיוחדת
לאותה מנוה ואם עושה מנוה אחת מאחיר גם כן בחות של המנוה הבי׳
ואם עשה מנוה אחרת וכו׳ עד האחרות לאותה מנוה דשיעור שמסתלק׳
ובכלעים בפנים במאכו וכו׳ אבל אם עושה מנוה של נדקה אינה
כלולת בפנים כמו שאר האחרות של שאר אותיות ושאר מנות של
שאחיר בסוד ונדקתו עומדת לעד ולא בכלעת תכף כשאר האחרות
ע״כ . ובזה שכתבנו תבין מה דאית׳ בזוהר ויאחר פרש מספטים
ע׳ רכ״ח ○ ע׳ רכ״ח זה לשונו תו לשכחן דכל מילן דאכיל האי מיכלא דמתבר
כחד׳ לון בשעודת׳ חד׳ לרכבין יומין לתתוי׳ נדי מלקמיה
(פי׳ נדי יוקולם וכללה בעורו לקטרג למעלה לפני יהוה״ד)
לגבי חיכון דלעיל ושייעת׳ מסתכין מיתקדבין בהדי׳ לאתערא
דיכון בעלמי׳ דלא קדישין וכו׳ . ותו דמסתפי מחיוון ביסין דלא
בעיכייהו נדי׳ לשתכח ביחי וכיכל לאתוקמא דלא מולע׳ דבר בם לאתעבר
מיכיה וכו׳ לאתכח בחיי וכו׳ תכיל ושרי׳ דאשתיזבו מחיכון
כיסיוני שלא בנין דלא לאסתאבו בחיכלהון לחור ר׳ שעור כתיב ויסב
דכיל על לבו אשר לא יתנל בשת כל המלך בסתיי׳ דאתכיתין
מיכל׳ דהכו׳ רשע בשר׳ בחלב׳ הוה ונביכה עם בשר׳ כר מיכלי
לחדיכ׳ וכו׳ . ודכיל כד לסתאר מהאי כד רמו יתיה לגובה דחלב
תרייותת מיכיה ולא חכללהו והכו׳ רשע בשעת׳ דאלבותו לתעדי
מיכיה (פי׳ שהוסר ממנו הכלם ועם חיות ברית מדויכיה לעדי׳
מולע׳ דלמפוי מכיה ואסהכו׳ יתי׳ לא לתתחוי מולע׳ ביה מולע׳ דבר בם .
וכל בעיר׳ דלתי לתתחוי ליה מולע׳ דזיכי׳ ובוקב׳ והוה לתיין עליה
כלהו וכו׳ . זכאה חולקהון דישרא׳ דכתיב ואתכי קדש תהיו לי ע״כ
יזרה דעה ע״ב . ולכך חית׳ ○ ביזרה דעה סיימן פ״ט לכל כשר לאכילה על חיה
סיימן פ״ט ועוף לא יאכל נביכה לחביו עד שיסב עם שעות וכו׳ וכתב מהרש״ל
דכן רחוי לעשות לכל מי שיש בו ריח תורה וכו׳ . ובזה תבין ○ גמ׳
פי׳ נמ׳ דמסכת כל״ל במס׳ שבת שאין חיה רעה שולטת בחדם שלא אם כן כדאיתא לו
שבת אין חיה כבהמה שכ׳ במזמל כבהמות כדמו וגו׳ ע״ל :
רעה שולטת וזהו והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני וגו׳ ומזה תבין לון
וכו׳ יתנהג אדם לפילו בלילה ופשיט בשתיה בקדושה .
ולזה מבי׳ נם כן בסידור האר״י ז״ל שלא יאכל תלמיד חכם כלל
מסעודת הרשות לא בשבת ולא בחול ומכל שכן אם יהיה סיכור ע״כ
פ״פ ויר״ט כי חית׳ ○ במאחר פרשת ויר׳ ע׳ רס״ט כתבתי לעיל עיין שם :
רס״ט וזה לשונו ○ בגמ׳ דמסכת פסחים דף ס״ט תנו רבנן כל תלמיד חכם
פי׳ נמ׳ במסכת המרבה שעודתו בכל מקום שחריב לת ביתו ושלמן לת שמתו
פסחי דף ס״ט ומייתם לת נחלתו ותלמודו משכחת מיכו ומחלוקות רבות בחות
פ״ר כל ת״ח עליו ודבריו לינם כשתיים ומחלל שם שמים ושם רבו ונורם שם
המרב׳ שעודה רע לו ולבניו ולבני בניס עד סוף כל הדורות ואי אתה מוצי
כב״מ וכו׳ קרו ליה בר מיחם תנורת רבא לאחר בר מרקד בי כובי רב פפא
לאחר בר מלאך פיכבי רב הונא לאחר בר רבא וכו׳ ועיין שם בפי׳
רש״י ובפרט מה שהקדמנו לעיל בי כל ת״ח הוא בסוד לת ה׳ שלנו :
תירא לרבות ת״ח ועיין לעיל בם״פ מספטים ע׳ קי״ט :
והנה נבי עשו כתיב הלעטני כא ונו׳ שכל ת״ח צריך להתנהג
בקדושה ולא להדר אחר מותרות רק כתפלתו של יעקב
ונתן לי לחם לאכול ובגד ללבוש וגו׳ .

סימן קפ״ט דיני פירורי הפת :

והנה לאחת בש״ע סי׳ קפ״ט ז״ל קודם שיטול ידיו יבדוק הבית
ולא ישחרו שם פירורין וכו׳ דקשה לעכיות בחית׳ בשאחר
פ״פ פנחס ע׳ תכ״ח ○ פרשת פנחס ע׳ תכ״ח זה לשונו ועשירית האפה תאחיי שלא עשירית
האפה לקבל כנסת ישרל דאיכי עשירלה דדרכן ואטריכו לאתייהב׳
בין תרין דרועין ואיכי סלת נהמ׳ ובנין ההו׳ נהמ׳ לא לתפקד׳ על
הדו׳ נהמ׳ דשבעה מיכין דאיכי חטה ושעורה שיפון וכו׳ מיכו דעלמ׳
ולא שני מיכו׳ עלייהו שלא הקב״ה בלחודוי וכן״ד מלן דשלמל בכתמ׳
ודיק לה בחרע׳ עכיות׳ דדיק לאתרייה וחד מיכו׳ למיהב ליה ע
עכיות׳ ולא יפוק מן עלמ׳ עד דיטרך לכריות ועליה כתיב כודד
הוא לבחם היה כודד הוא ליהך מטלטל ועלי מיתתר לאתר לבחם
חיה ולית מלן דיסגח עליה דא הוא דכתיב חיה מלן דיריחם עליה
קנין דלא יפכח וכו׳ עוד שם לאחר רבי׳ מהיימ׳ מלן דשלמל כ
כפרורין דכתמ׳ ודריק לון כאתר דלא מטטרון׳ האי כל מכן דשלמל
בפרורין דחוב׳ דלילון דורש דורין לון בחרע׳ דלאתוזר כי הפחות
כל כשר לת דרכו על האדם לו לזוכרק לון בכדה לו בבת אל בכר
וכל שכן מלן דשלמל בפרורין דלחוריית וכו׳ . כל שכן מלן דמסר

רוין דלחוריית׳ וסתרי קבלה וסתרי מעשה בראשית לאנשים דלאף
לילון הנוכים דשליט עלייהו יפר הרע לאזה ווכה דלאתאר כי בעד
אזה זוכה עד בכר לאם וגו׳ ולית לאם שלא לחוריית׳ ע״כ ע״ש .
ולכך כתיב סוד ה׳ ליריאיו וגו׳ : וזה לשונו ○ במאחר פרשת ויחי
ע׳ ת״ק על פסוק בסודם אל תבא נפשי רבני לאבא פתח סוד ה׳ ע׳ ת״ק
ליריאיו ובריתו להודיעם וגו׳ סוד ה׳ ליריאיו רוח עלאה לחוריית׳
לא יהבי׳ קב״ה שלא לילון מילי דחלי פקודוי דחלי חטאה ומלן
לילון דחלי חטאה שלן לילון לאתחוון לאתגלאה לון רוח עלאה ק
קיים׳ קדים׳ לחוריית׳ ומלן לילון רוח לחוריית׳ דלא לות קיים׳ קדים׳
לאקרי סוד ה׳ כריית קדש וכו׳ ע״כ עיין שם : ומזי לפענ״ד כתבתי
פירוש דהלי קרא ○ בסודם אל תבא נפשי וגו׳ וכי רש״י בסודם אל ע׳ פ׳ ויחי
תבא נפשי זו מעשה ומרי כי בחפם הרגו איש וזה שכם וברעוכם ע״פ בסודם
עקרו שור וכו׳ ע״ש : דאיתח בכתבי האר״י ז״ל זה לשונו בביאור של תבא נפשי
פסיעותיו של אברהם אבינו היו שלש מילין כי חוה רחשוכה היה וכו׳
קליפת לילה ולאדם לא כתכה כי עדיין לא כתקנה ולכן יעקב ד
דשופריה כפין שוברים לאדם לא תיכח כחת רוח שלא כרחל : והכה
חלף על פי שלילה כתקנת והוסר מיכה קליפת חוה רחשוכה וכשאדם
קדושה ונדיקת לנמרי על כל זה לתוקף הסיניס אשר כדבקים בה
יכלה מיכה ביכה . ביכה קבי׳ והיה ביכה בת לילה ולכן נקראת על
שם הדין : ונם היה היתה קדושה שלא שפדיין היתה בה קנת לחזוק
כי עדיין לא הוכרחה לנמרי וכו׳ : והכה עשו הוא הנחש והיתה
דינה רחוקה אין וכיון שטמאה יעקב ביטלת מיכו : וכאשר היתה
יכלכית בסוד ותצא דינה בת לילה וגו׳ כי לולא בשאחה במקום ה
הקדושה לא היתה הנחש יכול להדבק בה : לך לאחרי נאתה אל
מקום הקליפות אשר ז״ם לומרו לרחות בבמת הארץ וגו׳ לו הנחש
כשכה : והוא סוד שכם בן חמור החוי עבשון חוית שהוא הנחש נקר׳
נם כן חוי על שם דאתי מהוה רחשוכה לילית : ובכח זה יכול
לקחת וכו׳ : ואחר כך כשאה אחיון וכו׳ : ולהיות כי עדיין לא
כטהרה ואה נם לאחרי אשר כבעלה לבעבי הוא הנחש וכו׳ : לכן
יפלה מאבה שחול כן הכעבית כמו שאחרו חכמים ז״ל והוא עכמו
שלמיאל בן צורי שדי והוא עכמו זמרי בן סלוא ומכח לותו ונחש
נדבק בכובי ובחולי כי נם כובי היה שייכי בקליפות אשר בדיכה
לחוי של שחול והיתה בת זונו זולתי שאחלה פגה ועדיין לא היתה
רחויה וכו׳ : ובחזור לעכין הנ״ל כי כל מעשה הרחשוכים .
ואה נם המוכר בתורה לינם לבד בכשוטן ואינו דרך מקרה והודעין
חם ושלום כי אל תחשוב שאלומיאל שהוא שבי בכשילים דור המדבר
ביומי משה לדוכיכו שיהיה פרון בעריות כפי דעת הכסילי׳ וכו׳ ע״ש :
אם כן על פי סוד אין להחשים על מעשה זמרי אבל לפי זה לקח
שכם בן חמור נם כן בדין את דינה ובחכם הרגו בכי יעקב את
שכם ולכן שפיר קאמר יעקב בסודם אל תבא נפשי ונו׳ זו מעשה
זמרי שיאמרו על פי סוד כדין שכב זמרי עם כוזבי ולכך אמר יעקב
בסודם אל תבא נפשי וכו׳ . וכי תימא ליה בחמת ולכך קאמר כי
בחפם הרגו איש זה שכם בן חמור . ואם היה הכל כך ל״ל לאחלי הרגו
את שכם :

נחזור לעכיכו יטול ידיו לאים לאחרוכים . כי זה לשונו במאחר סוד איש
○ פרשת עקב ע׳ תקכ״ב איש לאחרוכים דתקיכו לון מסוס לאחרוכים ע״פ
מלא סדוחית המסחת עיכים לא קרלה חובה אלא בחרח רוח בס עקב ע׳ תקכב
קמות וכו׳ ואה כוס דשותין בו טמא לבר בס עד דהוו מדיחין ליה
בהדחה אלגו ואלבר כל שכן ידוי ובנין דת איש לאחרוכים חובה .
ורוח דמלה והתקדשתם אלו איש לאחרוכים והייתם קדושים אלו
איש לאחרוכים וכו׳ לאחשיעודא דאיתיכן בנין לתקב״ה הה״ד כביש לאת
לה׳ אלהיכם וגו׳ : ○ ובמ״פ תרומה ע׳ רע״ט ז״ל לכאחר דאיכל בר בס מ״פ תרומה
ואתעבד לטטריך למיהב חולקא דאחיית לההוא סטרא ואיהו איכו ע׳ רע״ט
איש לאחרוכים הכוא זוחמא דידען דאטריך למיהב לההוא סטרא חולקא
דאטריך ליה ועל דא ודאי לילון חובה . חובה לילון ובאאר החובה
סדיין ואיהו חיובא על בר בס למיהב ליה חולקא דא ועל דא לא
לאטריך לברכה כלל הה כדכה לאו איהו בההוא סטרא ע״כ ע״ש :
כי חית׳ ○ במ״פ פקודי ע׳ תס״ב ז״ל ודקתי עלייכו איש טהוריים מ״פ פקודי
וטהרתם את אחיכם איש לאחרוכים וגו׳ ואת לוקחוה על ע׳ תס״ב
לילון תדין בסטרא דקדושה לאקרי אנוה ודא סטרא אחרא
לאקרי חובה וכו״כ חולקי בטול בהאי איש ע״כ ע״ש . ○ ז״ל בחייט
דף כ״ו לאחכם לאחרוכים אנוה ולאחרוכים חובה ויש הקב״ה לאלאחות תיים דף כ״ו
אצלינו השתן המקטרג עליהו בכל עכייכו וכיון שבקדכן לאחלק

פחלק שלו היה העמן כן בשלהן העומד במקום מוכח שכאמר זה
השלהן אשר לפני ה׳ פחלק שלו הוא מיס לחרוכים כי טעת טמא
יקרית ודוק בלשון שאמר שם לחרוכים תוכה והקליפות שם תוכה
כי הם מ״ט דשמאלא ומשמיאלים לחדם לחפילו אותן שלו ימין
והכתוב תומר וירדפם עד תוכה לאשר לשמאל וכו׳ • לפטרית דיסיכת
נקרית מצוה ומיס הלחרוכים הם חלק ה׳ לאשר הוא מצוה כי מצוה
בח״ת כ״ם יהו״ד ולזה מיס לחרוכים לוכם נריכין כלי כי אין בהם
טומאה והלחרוכים נריכין כלי ונריך לטופכם במדרון שלא יבאו
עליהם כי הם מסוכים מצד טומאה הגדולה עד כאן • ובסידור
שלה״י ז״ל תכוין כי מיס לחרוכים לבטל מלא סדומית ניסטרית לסמון
הזקן לשמדוי ולילית והם שולטין על מלא סדומי׳ ומסתלקין מן השלהן
ע״י מיס לחרוכים ותשאר בעת ריסיכך זה חלק לדם רשע וכו׳ : וכ״ש
בהיותך לוכל יחידי שיהיו מיס לחרוכי׳: גם להבריח ס״ח הוא לתת
מצתו לעכיים וזה עשה שלהן מוכח כפרה ומייחד נדק בפדקה ושפחה
ערקית מתעם עד כאן • וכבר הלהכתי החיוב שנריך ליתן לעכיים
פי׳ מאמר ○ וכפרשת שלה הדכרים ע׳ תס״ח ז״ל ח״ל תלמידי דרבי שמעיה
דכרים ע׳ תסה תשיעית אתן לח הוה לכו לברכת כידים מוכחות ואתן דכריך כידים
מוכחית חייב אינשי בתר דאתכשן דכר כם יתכון כרומו של עולם
וכו׳ • ועל דח כל ברכאן דכתכי כאתכשן תלין חי כל דח לית כהו
לית דיכח למהוי כבקיו כך מתברכין כהו לקב״ה וכדונ׳ לשון מתברך
שמך קדישך וע״ד אתין דאכיימינו טוכא היך לח לשנאתון להאי ולח
שנאתון לרבי שמעי׳ אקילה ואיהו אמר כל טופה וכל לשלוכא
סליקו ליה לם״ח ס״ח מהאי טופה ולכלוכא אתון וע״ד מיס
לחרוכים חוכה וחוכה לישון עד כאן • אם כן עיכין לכנה יכיטו
דחיוב נדול עד מאוד שמיס לחרוכים חוכה ולח תשנית מה דאיתמ
בש״ם קשיין קס״ח ים שאין דוכין ליטול מיס לחרוכים והרחק מאותן
דעות המפסידות כי החכם עיניו בראשו כמו שהלהכתי לך בחר
היטב ואקוב לישן כוס של ברכה לברך חלא לאי שבטל מיס
לחרוכים •

סימן קפ״ג המברך איך ינהג בבום של בה״מ

מאמר כפרשת פנחס ע׳ תכ״ג ואחר ○ זה נריך לזכור מה דאמר על כוס של ברכה ז״ל ○ מאמר כפרשת פנחס ע׳ תכ״ג כפרשת פנחס ע׳ תכ״ג דכרים הדחה שטיפה עטור עטוף מי חלא מקבלו בשתי ידיו וכותבו
כיימין וכותן עיכיו בו ומנביהו מן הקרקע טפח ומשנרו כמתכה
לאחכי כיתו ואוכח רוח כוס כיד ה׳ חלא כוס כניימטריא אלהים
ומתתן כשמאל דאיהו על שמיה כוס הי״ד כוס ישועות חשא מתן
ישועות ה׳ תנכען דאיהו לקכל ה׳ כפירין דכוס דאיהו אלהים חיים
כיכה מתפשטא כהון לחפתין ה׳ ומכין עשר וכו׳ : ואמר כבוס
שנריך הדחה ושטיפה הדחה מבחוץ ושטיפה שכפנים ורוח דמלה
שיהיה תוכו כברו מתן דוכי לכשמתא מהאי כוס לאהיו כשמתא דכיית
מלנו ומלבר ורוח דמלה וטהרו וקדשו טהרה מבפנים וקדשו
מבחוץ ואה כוס לתו טהרתיה וקדושתיה מלנו ומלבר בלא איית לוף
הכי כשמתא לתו טהרתה וקדושתיה בלא תורייתא וכנין דא אמר
דכן נתליהל מי שתין תוכו כברו לא יכנום לבית המדרש כנין דלתו
לישו מסטרית דחילכתא דחיי חלא מסטרית דעת הדעת טו״ר ע״כ ע״ש:
ותבין כזה מה דאיתמ ○ בנמ׳ כחלק דף כ״ב זה לשונו אמר רכה
פי׳ נמ׳ כחלק דף כ״ב מרים ה״ת לישא קושטא כעלמא אמר לי הכוח מרכבן
ורב טבות שמיה דאי הוה יהבי לי כל חללי דעלמא לא משכי בדבורא
ישוכא חדא לישקלא להכוח לתרא וקושטא שמיה ולא הוו משכי כ
בדבורייהו ולא הוה מחית לישם כלי ישוכא כשיכי לתתא מיכון והוו
לי תרתין כנין מישה יומא חד יתבא דביתהו וקא חשיף ריסא לתתי
שיבתא טרפא לדשא סבר לאו חורפא אמר לה ליתא הכא
שכיבו ליה תרתין כנין לתו לישא דאתרי לקמייה אמרי ליה מאי
אתי • אמר להו הכי הוי מעשה אמרו ליה כמטותא מיכך פוק
מאתרין ולא תתנדי בהו מוקמא כהכך לישנא ע״כ ע״ש • ולפ״ד
מבואר למה לא מת כלא ישכא דאתרי לקמייה אמרי ליה מאי
לו לישוקי כחות (ו׳) שכוח לילית דחיי ומשם כח חיים לאדם •
פ״ם ויצלח וכדאיתיא ○ כמאמר פרשת ויצלח זה לשונו אמר רבי יוסי אמר
שמעכת כל דאסתכל כחלמא ואחת ליעקב מקסטר בקושטא
פי׳ חיין לתוסבן ליה ע״כ ע״ש • והוא כי ידוע לכל כי יעקב ומשה
כאחד נרע הכבוקי כאילנא דחיי עיי כפ׳ ויחי ע׳ עקי ובפ׳ וירא דעתודי כת׳
כנלון מהור״ר שעפטי״ל דף ל״ו ואביא נם כן קצת מזה ומשיים
כזה לשונו ולם כן יבין ויסכיל כל בר דעת להדביק כאחת וירחיק

והוא תשוה למה דוקא תשמ"ד ול"ד ת"ש כי היכרך מקבל מן ס'
פלין המקיפין את הכוס ובגמרא ליתיה כשמקבלו מקבלו בשתי
ידיו ואחר כך כותן ליימין וכירושלמי הכי ליתיה שמקבל מהם
משתייר ליימין והשיב כיון דהלשכות מיבעי להו תחן כעביד הכא
מעשה עד כאן · והעניין כי הקדימו לעיל כי ו"ל ° מאחר בפרשת
תרומה ע' רכ"ה בנין הכוס של ברכה תתייהב ביימינך כיון דלתייהב
ביימינך בדין כל חידו וכל רחימו תשתכח ובנין כך ברחימו ובחדוה
כל מלוי בזוהרא דהאי יומינך לתהדר לתחורה כד"ת השיב לחזר
ימינו כדין הוא של ברכה לא לתייהב הלא בשמאלא וכו' : ואי
תימא הא כל חידו וכל חדוה וכל שיר ושב"ח דשמאלא ליהוי ועל
דא לעולי הם"ט דשמאלא מכנסי שירתא הלא כל חידו דשבתא
הם"ט דשמאלא לא לשתכח הלא בזוהרא דיומינך לתתבך בהדיה
ובזוהרא דיומינך לתעור ולתתבך בהדיה כדין הוא תדוה מיומינך
ליהוי דקא חוטיב לרתתא וכו' . ולכך לכתחלה צריך לקבלו
בשתי ידיו ולזה שלוי בירושלמי מא שתקייש כמו שמקבלו
בשופר לתך על גב דעיקר חידו וכל חדוה וכל שיר ושבחא דשמאלא
לכך שלוי מהו שתקייש שמא :

והנה לאחר שעשה כדין עם הכוס בהדחה ושטיפה צריך להיכרך
לעיטוף וטעם לעיטוף בריש בנין דסכיתיה על ריש
דהכי חוקמוה מלרי מתניתין לסוך לתלמיד חכם לסיכך ד' אמות
בגלוי הראש משום דכתיב עלה כחרן כבודו ונו' כל שכן בברכה
ובחוכמת שמא קדישא ע"כ · ועל כן מה שהקדימו יובן נ"ל כשם
° שכת דף קכ"ו ליתא דכך כתיב תחזה כפי ריסך כי היכי דתחזי
עלך ליתא דשמיא ע"כ : ולזה טעם עיטוף שיכיר שהוא ברשות
ועוד לאחר מן הדברים שלאחריהם נמי כוס של ברכה צריך שיכיר עלה ·
כי ליתא ° באחר פרשת ויחי ע' תנ"ד זה לשונו תא חזי כל ברכאן
עלאין כלהו אתמסרו לההוא דרגא לברכה לכלהו ולזה על גב דלית
לה כהורמיז מגרמיה (היינו המלכות ליתא לה עדיפה עלה מה ש
שמקבלת, מן שבחרת ישראל : וזהו סוד שלין רק ט' בקודות :
כי קו"ף בכתר פת"ח בחכמה צי"י בינה סגו"ל חסד שב"ת גבורה
חול"ם ת"ת חירי"ק נצח שור"ק הוד מלאפו"ם יסוד ומלכות חין
לה בקודה כלל . והכל משתש שלין לה מגרמיה כלל : על כל זה כל
ברכאן כל חידו וכל טיבו כלהו קיימין בם ומינה נפקי ואיקרי
כוס של ברכה ואקרי ברכה מעם · ועל דא כתיב ברכת ה' היא
תעשיר ולא יוסיף עצב עמה : ועל דא כתיב ומלא ברכת ה' יש
ודרום ירשה ונו' וכו"כ היא לה בכלהו שאר מכלהו לתתלי ומכלהו
היא בה ואתברכת מכל חיטין ברכאין עלאין ואתמסרו לה ברכאן
לברכה ע"כ · וכתב ° בהאזי חיים דף רמ"ג ע"כ ז"ל כל ברכאן מנד
הת"ת וכל חידו מנד הגבורה וכל טיבו מנד החסד וכל שו קיימין
בה ועל דא אקרי כוס של ברכה המקבלת ברכה ועל דא מביא
מלא ברכת ה' כלומר שהוא מלא מברכת ה' המולדים מן מעלה
מהימנות ומכלהו היא בה כי היא כוללת עשר ידות שכן היא
כוללת מכל עשר : ולכן כל המדות משפיעי בה לאחר רבי יצחק
יעקב בריך לבנוי דיוסף מלאתר דא דכל ברכאן לתתמסרו בידי
לברכא כל"ח והיה ברכה וכו' עיין שם : אם כן למה על זה הסוד
שהמלכות שהיא ברכה וכו' עיין שם שפירות והיא
מלילאה מכל טוב צריך שיהיה הכוס מלא ויכלו גם עליהו ברכות ·
° באחר פרשת קדחים ע' תנ"ד זה לשונו מלא ברכת ה' ואוף
ואחר מלא מיניה דאורייתא בר גם שכי צריך למהוי שלים ולא
יהא בו פגם לכל לאחר ווש בו לה יקרב וכו' והו טוב עין .

וכוה תבין גם כן הנה ° באחר פרשת קדחים גם ערבי פסחים דף
קי"ט זה לשונו כיוס הגדול לת יצחק עתיד הקדוש ברוך הוא לעשות
סעודה לצדיקים לאחר שתוכלין ושותין מתבין לו כוס של ברכה
לאחרים לומרים לו ברך וכו' אומרים לו לדוד טוב אתה וברך :
אומר להם חי תברך ולי כתה לברך מאחר כוס ישועות אשא
ובשם יי' אקרא ונו' והוא תמוה למה דוד מברך : ולפי דרכינו ש"מ
כי ליתיה שם ° באחר פרשת ויחי ע' תנ"ד זה לשונו קני לת קן
קיימין דליהו לתקשר ביה בדוד (היינו מלכות שהיא קן לתיגולות)
ומינה יהיו יהא לת ליהו מיתם דליהו מדת יהיו דמוכח על יומא
(היינו ביום ודוד היה רוצה להשיג בביאה ובמלכות) ובירושלמי
כסיכת מגרמיה כלל ושבעון שבין כהרין לה בכל שנהה ולימין
קיי דוד שתם · ועל דא בעי דוד למכדע רזא לת על מה לית לה

חיין לסיכת יגרמיה ובעא למיכלא עקלתין דיליה וכו' לאחר דוד כל
מה חלל לכת כהורת יגרמיה ולתיבי מיי כשאר מיי כל לימין עלאין
דליית לון חיין לכלהו ולא לתתייהב ליה רשותא למיכדע תא חזי
כל ברכאין עלאין כלהו לתתמסרו להאי דרגא לברכא כלה וכו' ·
כ"ל · הם כן כוס של ברכה היא דוד המלכות ושם קשיר דוד לכך
לאחר דוד כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא ונו' .

והנה ברכת המזון נתיק לסיום דוקא בשביל כדליתיה בגמרא
זימון בשבלה וכו' · ולתיבי ° באחר פרשת תרומה ע'
ר"ן זה לשונו כוס של ברכה לא הוי חלה בתלתא בנין דהוי מרוח ע"ת תרומה
דתלת לחבון קח מתברכי (היינו חג"ת כי משם נתלבה) ולכך ע' ר"ן
נתיק סיומיה לחדם הכוס ביד ימין וכנגד כלפ ואחם דוגמת
עלאה : ועל דא לא לתטריך חלה בתלתא כוס של ברכה ת
לתטריך למיהב לה ביימינא ובשמאלא ולקבלה לון כין תרוייהו
בנין לתתייהב כין ביימינא ובשמאלא ולבתר ליתיבך ביימינא דהא
מתנן לתברכא : עשרה דברים נאמרו בכוס של ברכה וכלהו
הוו כדקא יאות בנין דתיקונא של כוס של ברכה עשרה חיכין :
וכא לוקמוה חבריא כוס של ברכה לתטריך לאתנחא כה בשינא
בנין דכתיב עיכ"י ה' חלקי כה ולא לתטריך לאתבאי מעינא חלה
לאתנחא ביה כוס של ברכה לתברין בהאי ברכתא דקא מברך
עלה בר נש להקדוש ברוך הוא · בג"כ היכו רוח דמהימנותא
ולתטריך לבטרא ליה בכטירו עלאה כמלן דליהו חזיכותא דשלכא
דהא בניניה לתברך פתורא כשעתא דברכת מזונא דהמוא בר נש
יברך פתורא לתטריך חלה יהא בריכיא דהא ליית ברכתא ת
משתכחא על פתורא ריקניא דהא לוקמוה דכתיב הנידי לי מה
יש ליכי בבית וגו' ועל דא פתורא לא לתטריך לאתחזא בריקניא
דהא ברכאן עלאין לא שריין חלה כאתר שלים ורזא דא ובלה כל
חכם לב בתתי חכמה וכתיב יהב חכמה לחכמים ונו' ועל רזא דא
שלמן דלחם הפנים דכתיב ונתת על השלחן לחם הפנים לפני תמיד
ונו' ע"ם ע"ם .

ועור ליתיה ° באחר פרשת ויצא ע' תכ"ט זה לשונו ובנגן ע' תכ"ט
שלשה שרגנים לאחר יוסף כה ודאי כשורה דאחרוה בשלישי
ליכא יעקב טעמא בנין דהאי נפק על כנסת ישראל לאתחזי ליה ·
ואתבשר יוסף בחיי . ובנגן שלשה שרגנים (חסד גבורה ת"ת)
שין לימין עלאה דלגין עלאין דכפקי מהאי נפק ככבי לוקי וישראל
ויה כפורתא עלאה נמה דהא בניניהון שלקא כנסת ישראל ו
ואתברכת מעם עלאה עלאה וכו' ע"ם · ובזה גם כן תבין למה
ברכת המזון הוא בתלתא והא דגרין לומר בתחלה בלשון
תחנה דבוותי מיר ונעלין בעמדן · ולן הכ לן ובברך · כי ליתיה
באחר פרשת חלה הדברים שהזכרנו לעיל זה לשונו והנה יבוקי
כוס לאחר מלי דאורייתא ואידושי אוריתא לאחרו הכ ובברך ה"ל ° מ"פ הדברים
יהות לאחרתון בנין דשמא קדישא לת מתברך בברכה חלה בהאחה ע' קכ"ב
פתח ואמר תברכה את ה' בכל עת וגו' וכי מה שאל דוד לומר
לברכה את ה' חלה חזא דוד דבעי הזמנה ואמר תברכה ואחרי כל
היכא דבר בם יתיב על פתורא שכיחנא קיימיה תתן ומטרא לאחרא
קיימית תתן כל לוחמין ברכם בבר בם לברכא לקב"ה מטרא לאחרא
לתכפיא ומטרא לאחרא לעו ליהו בכללא ולי לעו ומין בר בם לברכא
לקב"ה מטרא לאחרא מדי ומכשכם למהוי ליה חולקא בהאחה ברכה ·
ולי תימא בשאר ברכאן לאחרי לת חלה בהאי חלה דקא מברכין עלה
ליהו זומנה ותא חזי דהכי הוא מברך על ההוא פרי ליהו זומנה
ומברכין עליה ולית בהו חולקא למטרא לאחרא וקודם דת הזה
מחוא פרי ברשות מטרא לאחרא לת מברכין עליה וכתיב לת יהללו בנין
דלת יברכון על ההוא פרי ולת יתברך כיון דכתיב תרשות יהללו :
ומברכין עליה ולית בהו זומנה לברכה וכל מיכן דעלמא דקא מברכין
עלייהו כלהו זומנה לברכתא ולית בהו חולקא למ"ח ולי תימא חוף
הכי לברכתא ומון כקא דברכת, הוה זומנה לאחרי אף הוחיל
ובקדמיתי כדהוו שתי לאחר בורא פרי הגפן לת זומנה הוי והשתא לברכת
מזון כביקבעו לזימנה לאחר דת בשאר דת לקב"ה הוי ולת לעזון וכן"כ
בעי זימנה בעשרה ת"ר יהוד זכלה חולקא דמן יומא דעלמא עד
השתא לת שמעינא מלן שון ע"כ : ° ושם בע' תנ"ד פתח ולאחר מכבר סם ע' תנ"ד
בר יקבועו לתם ובכרכו לרחם מיבעי להו קרא כלחריית כמשמעו תכל
תבינן כל בר בם חייב בב הוא ולי לת ידע לתתיולו בכוי מברכין לי ולי
הוא ידע לתטריך לתנכ' לברכא לקב"ה ולת יתנך בשבו יקבועו לתם וכו' לתם כתיב
לתם קדישת : יח ג (היינו

(היינו מלכות כדחיתת לון לבין אלף הקב"ה ולון לחו אלף כנסת ישראל) יקבוהו להתי כר כם דמפע להתוות כר מלברכת לקב"ה וכו' והברכה לריש נדיק להתוות כר כם דיחוך בריה לקב"ה ולחכבת ליה כשקודי דאורייתא וכו' מלן דמברך ולחוזין כשל דהברכת למלן דחנטריך ליה לתברי קטר"ת לחד' ולתכפי' כתבירו ולמפלק דקדושה ודל הוה דכתיב וברכה לריש מעביר כתם דחיהו מסתלק לקב"ה ועכיד לכ"ח דלתברי הכי קב"ה מזדיע עלי' כרכלן מלעילא והוה לחקרי ברכה שריה על ריסיה ע"כ:

מ"ם תרומה ע' רכ"ח

ובשנשל רמ"ח ז"ל ושמעת לקבי ה' אלהיך וגו' דל חיהו בכום של ברכה כך בריך בר כם בכום של ברכה לחנטריך לחחדי ולחחזיקה חדוה ולל עניבו כלל כיון דכטל בר כם כום של ברכה קב"ה קלים על נביה וחיהו לחנטריך לחעטפא ריסא בחדוה ולברכא על הכום כחותב תלת' בברך אחכלנו יחב"ו וכטוכו חיינו דל חנטריך דעות לעיל לנבי עתיק' דעתיקין וע"ל חיהו כחרם סתים וכטוכו ולל מטוכו וכטוכו דל יחיכא עלאה ומטוכו דל דרגא לחר' דחיהי מסט' דיחיב' והיהו דרגא לתתא בנין דכתוה טוב לתבני עלמ' וכיה לתתן לחחי לקרי טוב וחי לחי לקרי חסד טוב חיהו כד כלל כלא בגויה ולל לתפב לבחתא לתתא חסד כד כתי לתתא ועכיד טיבו בכל בריין בנדיקי ולשיעי ולל חיים ולמ על נב דדרגא חד הוה מכלן דכתיב לך טוב וחסד ירדפוני לי טוב לחה חסד וחי חסד לחה טוב דהה כחד סני לל טוב כלל כלל בגוי ולל לתפשט לגיתו לתתא חסד כד כחית ולתפשט לתתא ון כלל נדיקי ורשיעי כחדל וכלא כיון דחמר וכטוכו חיינו ומדל ולחר הן לת העולם כולו כטוכו כחסד כותן לחם לכל בשר כי לע לם חסדו: ועל דל הן לת הכל לנדיקי ולרשיעי לכלל דל לקרי ברכה יחיו שחל לון חיהו כברכת מוזן ובנ"כ שחל לת תסחיב ליחיו דכיון דכריך ברכת יחיו לתדבקה לדרגא ה' דחיים כיחיו לתתן יחתן ולפרנס ולמיהב מוזן לכלא. וע"ל תניכל ברכת הלחן לחנטריכא לחדכרה הם ברית ותורה על בריתך סתיחת בכשרינו ועל תורתך שלימתנו לחחזיק דכהוה טוב לתתן ברית ותורה דליהו תקונה דכהוי טוב. מכלן לולפיכך כשיש פטורין מברכת המזון לחפקה להון יחי חובה דהה לית כהו תורה וברית ולחתים על הלחן ועל המזון. הת דכקודתה כחדל כחסד על הלחן דל ליהו לחן החיים ועל המזון דל ליהו חסד: הת כלילו דל ברית בדכקודתה חדל לתפשטותה דטוב ליהו קודלה לקרי חסד: ועל דל ליהו מודה לך על כך ועל כן נתן ולתתן לחקריבו מסטרל דטוב. ולי תיחמ והל כתיב בעיחות ביחיך כחם הל ליהו מסטרל דיחין (דוקה לומר חם כן נחם ליהו מסטרל דיחין) לחל הכי חלה כל חד וחד לחזי על ההוה לתר דכפיק מכיהו. ולי תיחמ נחם דיחין הל כתיב בעיחות וכתיב בעיב ומירות ישרחל ודל חיחלה וכל חיחלה לתבליל ברוח דיחיכל לכל הודלה לחרי על יחיכל לחחזקה דהל חכיה כפיק ודל פטיהו דטוב דלתפשט בחרם החיים מ"ט לית כהל חיחלה כנין דלית חולקה לסטרל כחוכל דישרחל ולי לתתר חיחלה סטרל לחרל יתבר עיתים ודל ליחן זכן בכורתיה וחולקה ליעקב חכוהן והל לחן יהכיחן ליה חולקה לההוה מקטרגל בוהחל דיחין בתרלין. ולי לית זוחל הל חולקה דההוה מיכלל דקריבו ידין. ועל דל לית ליה חולקה בהדן והחזל ולית ליה חולקה בהדן דהה כטיל חולקה לית לן לחתבדל חיחלה כלל דלל יתבר מקטרגל ויטול תדין חולקין חד לתתל וחד לעילל כבכור דהה זכן בכדושים ליעקב חכוכל חולקה ליהו לתתל ולית ליה כלום ישרחל כטלי לעילל ועבד כטיל לתתל: ועל דל לל יתקרב חיחלה בברכת מוזן כיון דחתברכו הלי לחן החיים מסטרל דיחיכל ומקבל מוזן כדין על כלל בעינן דחתי ה' חלהיכו על ישרחל עמך ועל ירושלים עירך דהה מהוה מוזן וסבוקה דחרן החיים דמזו הם לחן וכי מקדשה ויתבני כי מקדשה לתתל כלילו דחתי'.

ובשבת לל לחשבח דינל לחתי בתל חזת והודלה כלל תסדין לומר דמה והחלויכו לחהני תרוייהו חסדי דוד הכלחכים: ועל דל לל תהיה כרה ויגון וכו' דהל דמה ויחודים לילון חסדי דוד הכלחכים: (דוקה לומר בתל והוד כי דוד הוה קוד הולכות ובתל והוד הם כבוכים הת הולכות ולכך נקרלים בתל והוד חסדי דוד) ונם שלום דקרחין בכלילתה בברכת עושה שלום במרומיו הוה ברחמיו יעשה שלום עלינו. הטוב והמטיב: לכלל לתי מסטרל דיחיכל ולל מסטרל דשחלה כלום מלן דמברך ברכת מוזן לחיהו נטיל ברכין בקדושתה ועל דל לית ליה לוזכיל דחיין (וזהו פי' מה דחיתה בנחלת בסוכת ברכות ז"ל כרי חטיף וברוך וכו': ועל דל נם כן תבין מה דחיתה בנחלת שלשה מקדשין יחיו ושבותיו וכו'. וחשיב חד מהיהו מי שכוחנין לו לברך ולחיו מברך וכו' ע"ש). מלן דנטיל כום של ברכה כיחו וקל מברך עליה כתיב כום ישועות לחא ובשם ה' לקרל ונו' מלן ישועות דל יחיכל דחיהו מוציא מכל מקטרגין דעלמל דכתיב הושיע לו יחיהו ונו' וכתיב הושיעה יחיכך ובכבי ונו' ע"כ:

פי' נת' בשם ברכות כרם חטיף וברוך וכו'

ובזה תבין נם כן מה דחיתה בנחלת ז"ל החומר ומטוכו הרי זה בור וכו' כי לין יודע לכוון הסוד המוכר לעיל.

פי' מ"ם תרומה ע' רע"ג

ועוד חיתה במחלר פרשת תרומה ע' רע"ג זה לשונו כתם רבי חזקי' כהלי קרל ולחר ולכלת ושבעת ממכה דשכור שרי ליה לברכה ברכת המוזן מה ללית הכי בשלותה בשלותה לאו הכי דהה שלותה מעלית בלה לכילה לחתר דלית ביה לה לכילה ולה שתיה. ועל דל תבינן עלמל דלחי לית ביה לכילה ולה שתיה וכו' לכל שלר דרגן דלתתל לית בברכת מוזן לחתכח נוזן לחזרל ומעלי' בברכת דהיה דלחתכח בשבעה בנין דברכת מוזן בחתר דלית ביה לכילה ושתי' ומיהו בפקל מוזן לחתכח. ועל דל לחטריך לחחזוקה קמיה שבעה וחדוה וכו' ועל דל בשלותה שכור לה יהלי שלותה בברכת מוזן ומעלי' ברכת מוזן לחזרל ומעלי' בברכת ברכת מוזן מהחי קרל דכתיב ולכלת ושבעת וברכת ולכלת זו לכילה ושבעת זו שתיה דהה שבעה בחזרל יהיו רוי חזרל שבעה ודלי ודל יהיו שבעה ודל יהיו שכור. דכתיב וברכת לת דייקל דמשמע דברכת מוזן לטטריך חדוה ושבעה על הלרן הטוב מהי טובה שבעה כד"ה ושבעה לחם ו ומהיה טובים בנ"כ לחטריך חדוה ושבעה וכו' ע"כ ע"ש:

פי' נת' בשם סוכה דף מ"ש ע"ל פפל שכר לשון שתי' וכו'

ובזה תבין מה דחיתה בנחלת בסוכה דף מ"ש זה לשונו חזר רב פפל שכר לשון שתיה לשון שבישה לשון שכרות חזר רב פפל שמע מינה כי שבע לימה חזרל מנרמ' שבעה חזר דבה נורבה מרבנן דלה כפיקל ליה חזרל לינמא נזמני ופירש רש"י לנמא נזמני בלנימות נסות לנמא נזמני דרך שכישה ע"כ. דקשה לחזי כפקל מימה נותן לנורבה מרבנן עבה בזו כיצד יהיה שכור: לכבל לפי דעתי ז"ש כי מנוה היה שלשם יבוך ברכת המוזן בשמחה וכשמן ולכך כתיב נבי בוזו וייטב לבו שבוך ברכת המוזן: וחיתה בחזר רב פפל ע' ס"ן זה לשונו רבי יוסי פתח ויקבל בוזו ויפת וייטב לבו דבוך על מוזן ודל לוטיב ללביה ומלן יהיו דכתיב לך לחזר לבי וכתיב נור לבבי (כי מלכות נקרל לב) בנין דברכת מוזן מביכה קמי קב"ה כל מלן דבוך על שבעה לוטיב ודל לחתר לחדרל ומיחה סעודתה דשבתה דחתר לחדרל לחתבי מההוה ברכה דשבעה בנין דמוזן היהו קבי קמי קב"ה הסוד חתר: וכיון דכר כם לכיל ושתי וקל מבוך הסוד ברכתה סלקה ולחתבי מחיכן מלן דשבעה ולחתבה דלחתבי מחוזן מתתה ומלעילל ודל היהו רוח דמן חבריה רוח בחול לה מתבי לחל מחיכן מלן דסלקין מנו שבעה וכלהו מתעטרין ורוזין ושבעין בחדו וההוה חתר לחתבי מכייהו וכו' בשבת היהו רוח לחדרל בחוזן מתם ובסהוה חדוה דחוזן בחוה מלן דבוך להקדוש ברוך הוה מנו שבעה כבי לבוזן לביה ולשלוה דעותיה בחדוה ולה יחתבח עניה חלה דבוך בחדוה בחוה דל ולשני דעותה דהה תיהו יחיב בחתה לחדרל בחדוה בעינה טבה דליהו מבוך בחדוה ובעינה טבה וכ"ב לה ישתפח עניב כלל חלה בחדוה ומלן דחורייתה ויהני לביה ורעותיה לשיבה ברכה דל ברוח לחטריך וכו': ועל דל כתיב טוב עין הוא יבורך כי נתן מלחמו לדל ונו' והכה שפיל לבישה דקרל כי נתן מלחמו לדל ונו' דלי לה תיחמ הכי הלי קרל לאו רישל סיפל ולאו סיפל רישל חלה טוב עין כחה דלוקימנא הוא יבורך ודלי בעינה טבה בחדוה ולה תיהו ליחנה לברכה בחדוה דהה וההוה ברכתה ומההוה חידו נתן מלחמו לדל חתר דלחטריך לחתונה מכל סטרין חתר דלית ליה מבדייה כלום חתר דלחסכי מכל סטרין מלן חלין לה לחתפדו חלה לחכיחין לחכבדא לחרחה דחורייתה. חת חזי בועז עיכל טבה הוה ביה ותוקפה דמנחה לה הוה ביה לעלחה מה כתיב

ומה בתיב ויכתוב בקנה הערימה רוח דכתיב בטנך ערימת חטים מוכתר לולביכון כל מיתן דמברך ברכת מזונא כדקתי יהות בחדוה בדעות דלבה כד סליק מהאי עלמא לתר איתתקנא לי' נו רזין עלאין בהיכלין קדישין וכתה תיכו בר כם דכתיב פקודת דמרי' וידע שבחת דלהון דלית לך פקודת כחוריית' דלת תלין כי' רזין עלאין ונהורין ורזין עלאין ובכי כשת לי ידעו ולא משגיחין ביקדת דמאריהון וכתה חולקיהון דקדישין תיכון דיומת דלהון בחורייתא וכתין תיכון בעלמא דין ובעלמא דאתי : סימן קפ"נ :

וחא דאית בה"ת סימן קפ"נ ו"ל יתן לתוכו חי עד שתניע ל לברכת הארץ ואו מוגו להודיע שבח הארץ ע"כ כי אית בפ"ס דכריס ע' תפ"ח ו"ל הטוה יין דמיניך ליה יעקב מריחוק ושחיט ליה מעכבי' דהטוה נתן כדין יעקב למיניך ליה הטוה יין דקא אתחזי לי' וחדי ואתה הטוה לו' דכתיב ויכה לו יין ויעש וכו' ויכה לון לדאתרמי מיה בהטוה יין ואי לאו דאתרמי לי' מיה לא יכול למסבל וכו' וכן"ד למיניך ליה טעמא (ר"ל כי יש בחלת לו ערכה כפולה) והטוה יין חזיל מדרגא לדרגא וכלהו טעמיון ביה עד דיוסף חסידא טעים ליה דהיינו דוד מחתן הק"ב כיון הטוב הולך ממו כיון טוב לאתא יעקב ואתי ביה מיה הוא יין הטוב וכו' וע"ד מיתן למיניך על היין ומטי על הארץ למיניך למרמי ביה מיה בנין דאית ליה לברכה רחם על ישראל עיניך במיה נו חמרת ואי לא מיתן יכיל למסבל לא הוה לבשרת ליוסף בנין דביה הוה תלי מלתא וכו' עיין שם פלגים ומכאן תבין מיתמר הכ"ל מה שכתבתי ותבין בזה שהקדמונים עשו הכל ע"פ סוד וכל דכריס שהם עומדים ברומו של עולם ולכך נקרין מלוך למעלה בכל דכרי רז"ל ותבין מה שכתב הם ע"ת דאם יין היינו חוק לימו נקרין למזונו וכן כוונתו ע"כ ודאי ככות' מזה לא ידע מיתמר הקדוש הוא כי כבר אמרו רז"ל כי מצות לא להנות נתנו כי אם לכל רמזו ע"פ סוד ה' ליראיו ע"כ . ואיתא בחקד אברהם בהר סוף כ"ח ו"ל סוד הברכות והשפעתן העבין כי בשמה היא בעשית עולם להוריד שברכות דרך הי"ע ולכן כל מקום שהוא שם הוי' לעולם והשיעלה בתיבות הבתי' בשמה דאלהות ומתכו לכל בבחי' שם בבריאה בשמה שם ביצירה ברוח שם בעשיי' בנוף הוא כשם ובשים לאותן הברכות שנהם להשפיע מתכו ל שהר המקבלי' וכו' שהברכות נמשכות ממקום שאינו מצוי ואח"כ מתתן דרך סוד כשיתו כתוב ובבחי' מה שכשפע לבשמה ורוח ונפש הוא קשוטים ו ומלבושים לעולם הבא ומה שכשפע בנוף הוא לוכל פירות בעה"ז ע"כ ועוד שם בהר ל"ח ו"ל לכאר פנס הכתב בלא ברכה ופנס עובדי ע"ז כבר נודע כי כל כוונת בעולם נמצא ומתהוה כל פרטין עלין ועניין ואבריו ופרקין בכח הפותיות הכו' בספר יצירה והכל נמצא ומתהוה בל"ב נתיבות החכמה בשער תמיכין בסוד הכתר ואין סוף ב"ה באחדות נשורה פועל ע"י החכמה וע"י הבינה וע"י הת"ת וע"י המלכות (שם סוד יה"ו כי י' חכמה ה' בינה ו' ת"ת ה' מלכות וכן משתלשלים ההו"ת למטה לתחי' עשר קטן עליו ושרשו נקלקו ונדחו פרחיו נגלו תרכו רבוצו ועגולין בכל תלוי ברמו העלין בפי כח לחיותו במלאכו ועלאכו בשרשו ושרשו בהשפירה והשפירה בתין סוף והבסה תן הבחרים בבחכותיו בהיתר גורם מעוט מקרבן שמתפשם עשה הוא מיעוט למעלה בסוד התעבות האור ב שבהאלם מתוך כחו ולמותו בחכולה עולה זה עד תין סוף הפקשר בשפירותיו בבחת רוח עבודת נדיק הוא והרשע שבהבה בלא ברכה תעל שהיה העשב לו היתה לו הפרי וכיוצא קדוש בלחו בחלות מלמעלה למטה וזה כרת אותה והוציאה מהקדושה לטומאה שתיצו עולה למעלה שלא תדבקה ירוד למטה למקום החכוים וכ"ש וק"ן בן בנו של ק"ן שם מיתם מטל עין תילן לו פרי ומקדיבן לע"ו שברו מה שקידש ב הקשר בקדושה השפעה העליונה . והוא דבק בכורת ופכי שע"י שמתלשלות מעילה למעלה לן לך דבר בפרד מתמו ואור נוקב ויורד שמתלשל עד שמגיע בבריאה ההיא שם חי שם נוצות שם דומם ולזה רמה נם רמה מעשה ע"ז מתילן לן מפרי לו מעין לו מבעל חי כמה יחטא מפרי קיומו דבר במקיים בכל והוא עושה ע"ז והיה רחוי שיתלק מתמו מקיים ויתבטל בזיות וברגע והש"ם כ"ה לתן מפריך יחודו תן הבחרים שלמעלה רומו בשתתו תלוי יתלוק יגרע בכל בתחד ולא תאחר מיניה וה"כ החוטא מחטיח מה שתין בפה יוכל להבר ו"ל לא תעשון לתי אלהי כסף וגו' וכו' והייטו לותי (ותבין בזה מה דכתיב ואנכי ה' אלהי שתי וכבודי לתחר שם קדוש תעב"כ תניטו דגם הם"ק בקרית שלקים לחרים תבל שם

פי' מאחר דכריס ע' תפ"ח

ע"ל דף פ' ע"ת מאחר הכ"ל

פי' נמי דירושלמי תם' תענית

פעמים בשמה חטה חי' ומגדים בלחוך בתוקס לחד פוסחות שהוא
מין שעיסה יחידה (כי לית באוכלות ס"ד ישתעבל ז"ל תקן
ד' דברים חייבי בחלה בחטה בשעורין וכשבולת שועל
ושיפון וכו' וקתני בגע' תלתא כוסמין מין חיטין) ומזה יעיר עליה
כי מעט תאר היה לה חלק במוחש להעלותה ועילוי מדרגתה בדקות
ורוחניות והוא בכולל דעת המשלי' מקום הכתר תאר לוכנו מונלם כאו
שחר הסבירות ווה כי הכף היה שלים סימן והמ"ם שני שלישים והרמז
בזה כי הכוסמות מוכיחה קיום מעט שהוא דוקא השלים מזה שתוציא
הקטה ותרי תלת" בשעורה מתכיתין היה בסוף בלשם כי קב וחצי יין
הכוסמין זהו לחני קב חטים ולקב שעורים הרי שמים קרים כוסמין
לוין יפות במוחש ולה כשעורים של חטים כתרכעים של שעורים
לפיכך כתו בזרש הילה סמך בחומש כף ליומיה מ"ם לשמלה וכו'
והכה כוכותם ובדקתם של קומרי הללו שתרחב הגן ובעשה שדה אשר
ברכו ה' ע"כ ובפ' מפטירים ע' רי"ב ז"ל ומקט לתבואות ה' מיכי כהוא
תבואת ותרי תלת" בשעורה מתכיתין היה בסוף בלשם כי קב וחצי יין
הכוסמין זהו לחני קב חטים ולקב שעורים הרי שמים קרים כוסמין
לוין יפות במוחש ולה כשעורים של חטים כתרכעים של שעורים
לפיכך כתו בזרש הילה סמך בחומש כף ליומיה מ"ם לשמלה וכו'
והכה כוכותם ובדקתם של קומרי הללו שתרחב הגן ובעשה שדה אשר
ברכו ה' ע"כ ובפ' מפטירים ע' רי"ב ז"ל ומקט לתבואות ה' מיכי כהוא
תבואת מכלה ולוין חטה ושעורה וכוסמת ומכולת שועל ושיפון
לחתיל לון ליעקב הה"ד קדש ישראל לה' לראשית כי תבואתו בה' כל
יפקון יון נלות' הכי יהון תבירין עד דיתבבר בר יונו כמולת דהיינו
קש ערב רב ערבובי ביניה עד דיתבדירו ויתעודעו ישראל בגוייהו
ביין דיתבבר יונו קש ותבן ועד דיתבבר מגוייהו י' דלוין מעשר שריית
על ה' דלוין בהמת ד"ה מיכין לקיימה לומלה כי יד על כס י"ה ו
ובנ"ד מון ותבן לוין מלוים במעשר עד דיתבבר לבתר דיתבבר
מתכנסין להזות לתר דלקרי ירושלים כמה דחטה בתר דלתבדיר קש
ותבן מכנסין לאומר הכי יתכנסון ישראל דלוין בר לירושלים ד
דלוין במו' על הר ה' דכתיב ומי יעלה בהר ה' ומי יקום במקום קדשו
נקי כפים ובר לבב כבר דלוין עבודת כל בדיר מנו בסולת וכו' בהזות
זוכה דיהון בקיים כבר מנו קש ותבן שרי' שמי' עלייהו ובקדי לוקבלי
בכורי ישראל ע"כ ולה לית בחם תניינה דף ט"ו ח"ר יוחנן
מ"ד שפתי כהן ישמרו דעת ויבקשו יבקשו מפיהו כי מלאך ה' צבאות
הם דומה הדב לחלאך ה' צבאות יבקשו תורה מפיהו והם לחו ש יבקשו
תורה מפיהו ע"כ ע"ל דף כ"ד ע"כ ו"ל בפ' פרחם ע"פ ו"ח ופי' הכי
מחרי מסכה דלוין כיולחקין המשמרים לון שדין דלוין יהודלין
רשיעין בחות שדי ולית שדין ומזיקין מסטרה דמשלמו דלתקריהו
שדים פע"ו וזה לעומת זה עשה לחלהים וכנ"ד לחורו מחרי מתניתין
דלוין ג' מיכין מכייהו חד מין דלהון כיולחקי הסרת וחד כבני חדם ומין
תלתיתי כבעירין ולית בהו חכיוין בחוריית' דכתב ובכעל פה וכו'
ולהו למחנת לחרו מחרי מתניתין לוח הרב דומה לחלאך ה' נבחות
יבקשו תורה מפיהו ע"כ ותבן ג"כ הוה מה דלי' כמחתר קדושים הל"ל
דכתיב דלית דיוקא טבת על כדוק ומנהגא לי' לכל עובדין טבין לוכלה
ליה לעלמא דלתי כך לית דיוקא ביטח על ריטח דחייבא לחכנסא
לון בעובדין כיתין דילהון טבכם וכנ"ד לית הכל טב דלתתר עלי'
כי על כל ומנה פי ה' יחיה חדם ולית הכל כים דלתמר כי נס זה הכל
ולעות רוח ות"ח בעובדין דכר נס לחסתומדע פרנוסה דלחיי עלים
ובפרנוסה דלחנפוי הה"ד הכרת פניו עכתה בם בדיוקא חסתומדע
פרנוסה לי הוה מיומכבה דקב"ה ושכינתי' לו מהומכבה דלחרבא יסורין דעלמ'
לית בהון לה יש"ט ולה יפ"ר חלה כבעירין דעלמה ע"כ:

(סימן רי"ט ברכת הודאה ותפלת הדרך)

אימתא בפ' בראשית ע"קלט פתח ד"ם ואמר וילך למסעיו מנגב
ועד בית חל וילך למסעיו למסעו מבני לי' ל' יחיד מחי
למסעיו הוה לשון רבים שלח תרי מטלנין חיכון חד דידי' וחד דשכינתי'
דהה כל בר נס בעי לחסתכח דכר וכוק' בנין לחתקפא מהימנות'
וכדין שכינת' לח לתפרש מיכי' לעלמין וחי ת
תיומת דכקיק לחורחת דלח תשתכח דכר וכוק' שכינתי' לתפרש מיכיה
ת"ח רחי מחן דכפק לחורח' יסדר גלות' קמי קב"ה בנין לחשתכח
עלי' שכינתי' דמרי' עד לח יפוק בזוכח דחשתכח דכר וכוק' כיון
דסדר גלות' ושבחי' ושכינת' מרי' עלי' יפוק דהה שכינת' חדוונת
בהדי' הה"ד נדף לפניו יהלך ויסע לדרך פניהו ת"ח כל וזכה דכר נס
לחעבה בחורחת בעי לנטרת עובדוי בנין דשכינת' לח יתפרש מיניה
וזשתכח פנים בלח דכר וכוק' בחתת לחנטריך כד כוק' עניי כ"ם הכת
דוונת עלה לחתקשרת כי ולח עוד שלח דכת וזכת כטוד לי' בחורחוי
ולח לחתפרשת מיכי' עד דיתוב לבית' בשלמ' דעתיהל לבית' בעי ליה
לחכת כיתהו בנין דביתהו נדמית ליה כהוה חוזת עלה ולח עוד
שלח דלקני שלום הה"ד וידעת כי שלום חלהלך וקדית נוך ולח תחטא

פי' מחתי
פנחס ע' תקח

פי' מחתי
קדושים

פי' מחתי ויקח
ע' תע"ז

בפסוקו ער"ש כד"ת ה' יפעדמו על ערש דוי ודת הוש כל משכבו
הפכת כחלי דתתהפך עשר לערש ומלי כיהו ערש שלם תיהו בהפך
לתתון עשר דת שכינת דתיהי כלילת כללת דעשר ספירין דעלה לתתר
לתן קדושה פחות מעשרה דתיהי מרי' לריש דחולה וכנ"ל כ' יסעדמו
וכו' וכתיב על ערש דוי על שכינת' ודלי ולי שכינת' לתן תתן רוח
מעשה תתן דתסעיר גופת דכר כם דכר' ותכי' תשבה להשכר דתיהי
גופת דספינה דלית שכינת' דמשיכת לה מיד קלת תן רוח מעשה מ
מהפך ותבר ליה וכומנת דשכינת' מתיכת ליה מיד כן לדם עמוד
על רגלך וקלים מתרעת דיליה וכפיק יתיכת שלים בגופי' שלים
בתמוני' ע"כ :

סימן ר"ך השבת חלום ותעניתו

איתא בפ' ויצב ע' תכ"ח ויחלמו חלום ת"ח דהה לתתר דכל ת"ח תכ"ח
חלמין תולין כתר מעשה דפומת וכו' מה כתיב ויתמר שיהם
יוסף לחלמים פתרוני ספרו נא לי ת"ט כנין דהכי מיבעי לי'
לשבר חלמת לפקדת מעשה לק"ה כנין דתתין תיהו קיומת דכלה וכי'
קיימת מעשה ת"ח הה לתתר דדרגת דחלמת תיהו לתתת ותיהו דרגת
מתיתה כנין דהה מתתר דכבוהה מרי' עד הלי דרגת דחלמת מית'
דרגין לימין ומלקת מעשה מדרגת דחלמת לדרגת לחר' חלמת
תיהו דרגת לתתת ומעשה עלייהו ומעשה קיימת כדבורת וע"ד
בדבורת קיימת מלה דכתיב הלה לשלים פתרוני הלה לשלים ודלי
ע"כ וכתב בזהרי חמש דף קל"ד ע"ב נקוט הלי כללת כידך ס
שבשתשע חלום לפתור לותו קודם שתסתרו תלתר הלה לחלמים
פתרוני כדי שתסתי השכינה נוקב לקיים הסתרון הטוב ההוא שכן כל
בחלומות הולכים לחר הפה דהיינו מלכות ותעשר שהו שתמר ל
להחדרת מלה על לתתי' דהיינו להחזיר החלום על מקומו דהיינו
המלכות שהוא מקום הפתרון דדרגת דחלמת לתתת תיהו דהיינו
גבריאל כי הוא בעל החלומות שיתת דרגין לימין כמ"ש כריאה ונבריא
הוא ביניהם בהיכל הרמון הרי שם דרגין מדרגת דכבוהה עד
שהוא לתר דחלמת ומעשה קיימת עלייהו דהיינו המלכות שהיא הפותרת
ומקיימת החלום ולכך בדבורת קיימת מלה והוא כל החלומות הולכים
לחר הפה דהיינו מקום שיונת משכו דבור שהוא המלכות ע"כ וכפ'
לחזור ע' קע"ו ו"ל ת"ח יפה תעבית לחלום כתב לבעורות ועקרת
דתעבית' בהוא יומת משם לתו ביומת לחרת ת"ט כנין דלית לך יום
לתתת דלה שלטת ביה יומת לחרת עלאה וכך תיהו שלרי כתעבית'
דחלמת לולביו דההוא יום' לית לתבדי עד דתתבטל הוא נוגה' לרי דחי
ליה ליומת לחרת הה שולטנ' דיומת לחרת הוא ולת שלם יומת ביומת
לחר' דחברי' כהלי נוגה לית לך יום' דלת לתתמי עלי' יומת עלאה
לעילא ע"כ ולזה מדקדק בנגי' ודוקת כו כיוס ע"כ והת דקלתר לתבי'
בשבת שם כפ' הכ"ל ע' ר"נ ו"ל מלן דשלרי כתעבית' כשבת' שביד
נדיעות' הו לת לי תיומת דלת עביד נדיעות' כת סעודתי' ויהיומנות'
בטיל מיכי' ושובשי' כני הת חדוות' דשבת בטיל מיכי' ת"ל מלה דת
משבת דדת הוא דתשנתן עלי' מלעילא מכל בבי עלמת כנין דהלי
יומת חדות' הוא לעילא ותתת חדות' דכל חדוין חדות' דכל מ
מהימנות' כי' תשתכח ולפילו דשעים דניהכם כייתין בהלי יומת והלי
בר כם לית ליה חדות' ולית ליה כייתת ושכיי' דת מכל עלמין ותתלין
כלהו שלטלן עלי' מלי שבי' דפלגיי' בשבת' דשבת' דתיתיקא קדישא
לתתגלי' בהלי יומת ולשתכח הלי בשבת סלקת' ועיומת קדיש
ונקדין לתתקדשו כל נזרי דיכון דלתתגזרו עלי' ולפילו לסתתכו בבי
דיבי' דמלכת עלאה כלת לבים כלת לתתקדש כנין דבשבת' דשתיקא
לתתגלי' כל חיזו וכל חיזו משתכח כנין דלתתגלי' בהלולת' דמלכת
וע"ד תניון קורעין לו נזר דיכו של ע' שכה מלן שבעים שכה הלה
לש"ג דלסכמו עלי' כל לימון שבעין כתרי מלכת דהוא לתתזי בהו
כלה לתתקר' כנין דשתיקא קדישא נטל ליה לבר כם והכי מילי כד
מתערי עלי' בחלמת כלילי' דשבת' וכו' כך הלי דשלרי בתעבית'
בשבת' כל עלמת חדלן ולפילו ולפי לתתם בקולרת בשעת
דשתיקא קדישא לתתגלי' בהלי יומת ולשתכח הלי בר כם לתתם
בקולרת לש"ג דלסכמו עלי' כל לימון שבעין שנין דלפילו כלה לתתקר'
ולה שלרי עלי' דיכת ביומת לחרת לית כי' רשו לתקדעי עלי' בההוא
יומת כ"ם שבת דלית לך יום דלה לשתכח כי' חילה ולפלן דשלרי ב
בתעבית' דחלמת בההוא יום' לה מליק הוא יום' עד דקדע ליה דיכיה
לחכל לפו דשבעים שבה כיומת דשבת' וכו' ת"ח לפו לימני'
עלי' כלילי' כנין לתתבע עלי' רלילי' ויי לההוא בר כם הלה מתערי
עלי' ולה תודיעו ליה כחלמת דהה לקלי דע וכנ"ל לה ינורן דע

ויצב פ' ויצב ע' תכ"ח

ופי' פ' כישבו

וכתיב כל יפקוד בנין דלפילו דע ע"כ ועיין עוד בכתבי האר"י
וכסידור האר"י ז"ל :

סימן רכ"א הלכות ברכות הוראת נשמים

איתא בכתבי האר"י ז"ל סוד המלבים בסוד מיתה שתעב
ובריכין בירור לעול' ותם לת תלת לחדש"ר כי' הכל כיתקן
ולת היה צריך לעשה כ"ז כלל שכל כוונת עה"ז הוא למרך הבירור וזה
היה חטת לחדש"ר שתכל מבן הדעת טו"ר שהוא מעורב וכו' ובשלרו
מעורבי' ובפלו מכוני הקדושה בתוך הקליפה והנה כל מעשה הזוהות
לשר כעשה על ידיכו כל ימי חייכו הכל הוא לצורך הבירורי' ולשר ס
שיוצלם הבירורי' יבת מעשיה וה עבין יורד לור ולמעלה וגורם להוסיף
לת הנחי' ומי כתן לותן הנחי' שיוצלים מן הטפר העבור הוה כלת
בבינונית הקדושה המעורבת בתוך הקליפה יוכלין לחזן ובבין
בירור הוא כי בן יורד לור הטלין מהקדושה של מעלה ולו הבינונית
הקדושה לשר בעזק בפיות עולים לקרית הלור הירוד ומתדבקי'
ועולים ומתברבי' וזהו לין לך טפה יורדת ולמעלה שלין שכי טפיים
עולים ולזטה משום כינוני הקדושה לשר שם והם לסורי' בכללי בירול
שם בשתקי הקליפות והם מתלוים וחוטקים לפלות לל מקודם ולין
לחל ידם עד שיהיו להם קיום מן העליונים ולו עולים בחזק גדול
טיפיים בכוח טפה ס' ולהיות כל עוכתינו תלויים בזה הבירור כ
כשיוצלם יבת משיח נדקנו והבירור תולה בשער לבן לת נוכר עונש
בתורה כמו מניעת המטר והזכר היותר גדול ונתתי מטר לרכם משום
שבמטר תולה בילת המשיח ו"ם גדול יום הנשמים כיום קיבון נליות
ובקשה מה טיבו ומה שייכות יש לזה לחל קיבון נליות עכשו הוא
קיבון כל הבינונים הללו שהם בנלות ולבן גדול יום הנשמים שהוא
קיבון נליות עכשו וש"ה שובה ה' לת שבות עכו כלפיקים בכוב שהוא
המטר והבה תרילה שתלהו גדול בקטן כי קיבון נליות הוא גדול
שהוא מ"ם שובה וגו' ולפיקים בכוב שהוא המטר וה"כ מי תלני כמי
לחל בכחי' רבוי נלות הוא גדול כי לו ית' ברחמין יבדר הכל
בשעה ה' לכל בכחי' שהכל תלוי במעשה ידיכו מה שבעלה ע"י מעשים
שלכו גורמים שיבת המטר ויבדר המטר הוא גדול ע"כ . ובזה תבין
בפסוקים כישעי' כי כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים ושמה לת ישוב
כי אם הרוה לת הארץ והולידה והצמיחה וגו' כן יהיה דברי אשר יצא פי' פ' כישעי'
מפי לת ישוב אלי ריקם וגו' כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון ההרים
והגבעות יפצחו לפניכם רנה וגו' כה אמר ה' שומרו משפט ועשו צדקה
כי קרובה ישועתי לבא ובדקתי להגלות וגו' אשרי אנוש יעשה זאת וגו'
שומר שבת מחללו וגו' ואל יאמר בן הנכר הנלוה אל ה' לאמר הבדל
יבדילני ה' ואל יאמר הסריס הן אני עץ יבש וכו' דקשה חיבור ה
הפסוקים לפ"ד ת"ש כי אית' בשבל' כתב דף י"ד אין בין דוד לת עד
שיכלו כל הנשמות שבגוף הקשו תוס' ות"ת ליכלו ע"י נויס ומשני
דגויס יש להם חדר אחר וגם אית בגוף אלמלא שמרו ישראל אתי ס
שבעות מיד היו בולעים הקשו התו' והת אין בין דוד לת עד שיכלו כל
הנשמות שבגוף ומשני שהיו מולידים הרבה ע"כ אבל מי שאינו יכול
להוליד יקשה היאך אפשר לבת הנלולה כפשוטה וגם בן הנכר יקשה
היאך אפשר שיהיה הנלולה אלא צריך להמתין שיכלו כל הנשמות ס
שבגוף וכ"ת ע"י נויס אלא הם גוף בפני עצמו אבל לפי מה שהקדמנו
כי הנשמה נורם לברך הנשמות שבגוף ועל ידי הנשמה יתברו הנלולה תו
ליבת קושי ושפיר קאמר כי כאשר ירד הנשמה והשלג מן השמים ושמה
לת ישוב וגו' והולידה והצמיחה וגו' כי קרובה ישועתי לבא וגו' רק
שומר שבת מחללו וחו לל יאמר בן הנכר הבדל הבדלני ה' ל"ב נויס הם
בחדר אחר וז"ת ליכלות ע"י נויס הנשמות שבגוף וגם אין לומר יהיו
מולידי הרבה יקשה הסריס אבל מאחר שהנשמה והשלג ירד מן השמים
חו לת יקשה בן הנכר ונשאלה יקשה הלא הני עץ יבש ובספר
טוב האדמון הוכח בילקוט ראובני פ' בראשית דף ו' ע"ד פירות האדמה
הם כ"ה בחינן האדמה והשאר חיים לחלילה ולהיות פירות
האדמה שהם שפלים ר"ל שחיים מתגדלים לזה הם מוציאים פירות
ונדילים על כל המים ועניין דע אבל מה שברת הק' בה זכר ונקיבה
ברתם לפילו המים יש בהם זכר ונקבה כשכברתו ברת רקיע לבבדיל
בין מים זכריים לבקבות ודע כי כל פירות האדמה חינם פריכים למים
זכריים חלת לפילו ע"י מים הבקבות יוניח הפירות מטעם הנ' חוץ מן
החטה שחינם כל פירות האילן הם בעלי נשוה לחינם מוציאי פירותיהם
חלת ע"י נויס זכריים חוץ מן האתרוג והטעם שהוא מיוחד שבפירות
שבאכל כולו ועם כל זה חינו מתגדל כשאר פירות האילנות אלא נדל
על כל המים בין זכריים ובין בקבות חינם החטה להיות שחל יתברך

כתן

כתן בו סגולת המזון והיא תשובה יותר מן הפירות ואין מוציאין פירותי׳ שלא ע״י מים וכריס לבדו לבן תמיהא שבה שיהי׳ בו רבוי נשמים ואין מוציא רבוי תבואה ויש שבה שים מיעוט נשמים ומוציאה ה הרבה תבואה מכני שהדבר תלוי במים וכריס ע״כ ובזה תבין פסוקי׳ שם בחקתי תלכו ואתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו דקשה למה נקיט לעיל גשמיכם לבסוף ת״ש כי הקדימו כי יש מים וכריס ושם מונדליס כל פירות הילון ומים נקבות יתנדלין פירות הילדה ושניר קלחי שם בחוקתי תלכו ואתתי גשמיכם מים וכריס ומים נקבות ולו ואתתי גשמיכם שני מיני גשמים מים וכריס ומים נקבות ולו ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו :

סימן רכ״א על בשורות טובות מברך השוב והמטיב

חייב אדם לברך על הרעה בדעת שלימה ובנפש חפיצה כי הרעה לעובדי השם היא שאתתו הוא ע״פ מה דאי׳ בשם קדושין דף ל״ט כל העושה מצוה ח׳ יתירה על וכיותיו מיטיבין לו ודומיהו כל שכיותיו מרובי מעבותיו מריעין לו ודומה כימו שברף כל התורה כולה ולא סייר ממנה לפי׳ אות ח׳ וכל שעבותיו מרובים מכיותיו מיטיבין לו ודומה כמי שקיים כל התורה כולה וכו׳ לשון לכבי מתכיתין דאמרי׳ יום טוב ויום בים ופי׳ רש״י מריעין לו בעה״ז לנקותו מ מעבותיו שיהיה שכר שלם וכו׳ מתניתין דקתני מיטיבין ומריעין דעבדין ליה יום טוב ויום בים מי שעושה מצוה יתירה דהוו רובא וכיו׳ מתקיין לו בעה״ז יום טוב שבפרעון מיתו עובותיו וזהו תיקון יום טוב לעה״ב ע״כ וזהו כי הרעה לעובדי ה׳ היא שאתתו כי מכח זה נוטל שכרו משלם בעה״ב וכפ׳ ברחשית ע״ח ז״ל פקודת למרחש כל כת למחרי רחיתו שלים ומאן לימו רחיתו שלים דלא לתהא רבה דכתיב התהלך לפני והיה תמים שלים ברחיתות׳ ודלא הוא דכתיב ויאמר תלמים יהי תור דלא רחיתו שלימות׳ דתקרי תהבה רבה והכי לימו פקודת למרחש כל כת למחרי כדקא יאות ת״ר תלמוד תכא רחיתות׳ בשלימו תכא שמעתא ת״ל לימת כרי קמי דר׳ פנחס דלא לימו בהאי דרגא קאים ת״ר תלמוד תהבה רבה היא תהבה שלימת׳ בשלימו דתרין סטרין ואי לא תתכליל בתרין סטרין לאו לימו תהבה כדקא יאות בשלימו וע״ד תניכן בתרין סטרין סטרין לתפרש תהבה רחיתו דקכ״ה לית מאן דרחים ליה ומנו דלית ליה עותרת תורכת דיומין בנין דיה שלים על שכאוי תרחוי מתתקן לו ומנו כך רחים ליה ולא לאלתי יהא בהסוכת ויהדר עלי׳ קכ״ה נלגולת דדניאל יהא סכי ליה ולא ירחם וכנ״ל דרחיתו דא לאו לימו תהבה דלית לי׳ עקרת רחיתו דתקרי שלים ההוא דהוה בתרין סטרין בין בדינת בין כ בטיבו וזכו׳ כיה דתניכן תפילו הוא בטיל בשתתף מיכך דא לימו רחים שלים דהוי בתרין סטרין ע״כ ובזה תבין הפסוקים ויאמר ה׳ אל השטן השמת לבך אל עבדי איוב כי אין כמוהו בארץ איש תם וישר וירא אלהים וסר מרע. ויען השטן את ה׳ ויאמר התכם ידא לימו שהים אלא תתה סכת בעדו ובעד ביתו וגו׳ ותולם שלח כל ידך וגע בכל אשר לו אם לא על פניך יברכך וגו׳ ואחר זה כתיב פעם אחרת ויאמר ה׳ אל השטן ונוזר ועודכו מחזיק בתומתו ר״ל אע״פ שסגע בו עדם״ר מחזיק בתומו ת״כ לימו נדיק וחסיד היה : ובזה תבין הגי׳ בתם פי׳ נע׳ דשם ברכות ברכות ת״ז ל״ל לאמרו בפעה שהוציאו לר״ע להריגה ומן ק״ש היה והיו סודקין את בשרו במסרקות של ברזל והיה מקבל עליו עול מ מלכות שמים בתהבה דייקא ר״ל מאהת שהיה אוהב הק״בה לאמרו לו לתלמידיו עד כאן לאחר לה לתם כל ימי הייתי מצטער על פסוק זה בכל נפשך ואפילו הוא נוטל את נפשיך כי דא הוא רחיתו שלים ולכך אמו מסייעי׳ כדוך אתה ה״ הכותב בעיתו ישראל בתהבה ואומרים שמע ישראל ה׳ אלהינו ה׳ אחד כי אמו פותחין בתהבה רבה אהבתנו הייכו לרחיתו שלים אפילו הוא מוטל את נפשך ומסייעי׳ בתהבה ואומרים שמע ישראל וגו׳ שמריך לומסור נפשו על קדושת שמו בגדול בתהבה לבבך ולכך אומרים תכף ואהבת את ה׳ אלהיך בכל לבבך וכל נפשך וגו׳ ובספר קיצור רחצי׳ תכותה כתב בשער התהבה ז״ל אחם עובד להק״ב בשביל שכר עה״ז שיהיה לו עושר וכבוש הוא נוטל שכרו בעה״ז וכאן שלמה״ז כלה ואחד כך שכרו כלה ואחד בעה״ז ואם בשביל נן עדן שכרו ע״י המלאכים המשמשים את הגן אבל אם הוא עובד להבהת הק״בה הוא מדביק נשמתו באחד ובאחדותו לייחדם כראוי ולכן שכרו מלומעלה ואפילו לאחות בגופם ה ע״כ והו כי הפסוק להבהת את ה׳ אלהיך ולדבקה בו ר״ל כי יש שכי תיבי להבהת אבל השתים הם על אמת לקבל פרס ולכך אחד ולדבקה בו שיהי׳ תכליתו רק להדבק בשמתו בחיי :

ובדרך אחר לפרש להבהת את ה׳ שתהיה בו כי אית׳ בקיצור ר״ח דף כ״ב ו״ל להבהת בכי אחרם לפרש״י שיהיו שוב שלא לשם מתבהת כן תתעלה עבודתם כי לא יתבהה אהבה מי שים לו בשוב לשני שים לו רוח לשני שים לו בשם כפי עלותו בחדרת הסולם כך תזדכך בשמו ונופו ותתיחד האהבה דלא יוכל להפרד מהבורא מרוב חזקו בו והטעם כי בשם שהיא בחושן שכדלפון שבשמי׳ היא קדושה של הקליפו׳ והקליפו׳ הם יסוד מבדיל בין בשם לשהיו ולכן לא תתיחד להבהתו לשם״י כי אם זמן מעט מועיר וכאחר יוכה של הרוח מטטרון שבבר הוא מובדל יותר מהקליפות מתיחד יותר להבהה לשם״י ובאחר יוכה על הבשה שהיא מהבשה אחין שם קליפה כלל שהיא לבוש השלך בשבתות ויומי טובי׳ לא תהי׳ להבתו דבקה תמיד בשם ותבקה עמיך מהבהנות הנוסמעה״ז שהוא מתבהב בשבת יומי השוב ותפשוט להבת עה״ז שהשוב׳ עלובם בעור הבחש ותלבם להבה להבת עולם הבשמות ששם הבשמות גדורות בגדור החיים דבוקים בימינה סתדבק בימה שתתיד להיו בסוף ותחריתו כי תיהו תכם הדומה את הגולב ויחבוב כי העה״ז הוא כגר ולכך יפשוט להבת עה״ז ומלבו ויחבוב בדביקתו בעולם הבשמות ששם הוא תמיד דבק בימה ת״ד ע״כ ו״ל כב׳ ברחשית ע״ב׳ וכלה לימו דיתית׳ בשמת׳ מכרסי׳ יקידת כלילא מעשר תקוסים חלין ועביד לה כרסי׳ לבשמת׳ דהכי תוקיו קדמאין כל הבשמות נזורות מכשה הכבוד ותיזפרי שכינת עלאה ע״כ ומה מלוד סידרו הקדמוני בח״ח כפי׳ רי״ח הדומה מקום שבשמה כפים ליעקב מבדך מי שבשמה לו כפיסוכו יבדך וכו׳ ובפי׳ רי״ט ד׳ צריכין להודות כי אית׳ ברחשית חכמה דף ג״ה ו״ל תבין ותשכיל כמה הוא גודל חסדו עימו שם מהבפי׳ שבשמו לחבותינו וע״י בביתינו שם מהבפים שבשה לנו ומה שעושה בכל יום כי הכל הוא ע״י הבפיב הקדושה עימו והיא השם האחרונית ולכן מן הדלוי שלא נהי׳ כפוי טובה על כל הטובות והחסדי׳ שבקבלנו מימו ית״ש ולא שבשתדל לעשות רצונו ולהדוב לותו כשם שהוא דוכב לותנו ומציאות התהבה זו תנו מעוררי בתפלתינו ומצות׳ לייחד שמיכה וכל יחוד הוא התהבה ובפרט בגלותינו זה שאין יחוד והשכיבה היא בגלות בעו״ה כמ״ש בשפעיבם שלחה תוכם תכל לתקן היחוד בתפלתינו ובמצותינו והוא כמשל הבן האוהב את אחו שישא מיכיו שהר כסות ועוכה אחו העביר ויתרעם על אביו ויבכה על גרושי׳ ויזכור לאביו להבת בעוריב וזה מעורר התהבה שיו ואחבתו מיחייבי׳ לעורר התהבה זו בתפלת׳ ע״כ וזהו שמעו הריס את ריב ה׳ ואית׳ בזוהר חדש אתם רביכא ורב תגי מחלוק׳ בהלבה שמעו הריס את ריב ה׳ עד מתי תהי׳ השכיבה בגלו׳ ונם בספר תיקוני׳ ז״ל דהא שכיבת׳ הוו בגלות׳ ולית בבו מאן דיתער לבבה לרעותה לבעלה ולא עוד שא כמה מאחי מדרשות דאיכון לבנייהו מוחין בכל יומא ולילה בחוריית׳ דבעל פה בכמה קושיין ופוחין בה ואחרין הב הב הב לן עותרת בעלמא דין הב לן עותרת בעלמא דאתי כמה דאוקימנה לעיל תורה הרבה ויתבו לך אשר הרבה ולית מאן ד דיעתדל בחוריית׳ לסלקא שכינת׳ בה מן גלות׳ ולאחברא לה עם בעלה בגין דאיכון אשיין לבה ושתיתין עייכין וכנ״ל קלא נפיק בכל לילה וכו׳ ואיתא לון דיעתדלון בחוריית׳ לאחברא שכינת׳ עם קב״ה כנוונא דדוד דאתר אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה עד אמצא מקום לה׳ ואיהו הוה מעתדל בחוריית׳ לאחברא לאת דאתמר ול תעוש תורת אמיך ע״כ והו נעקה הבערה ואין מוסיף לה׳ ובספר עבודת קודש דף כ׳ ו״ל וחכמי הקדמוני׳ אומרו בשפור כוודת שקיבה זו ירושלי׳ כן אים זה הק״בה מודד שמקומה לשמרה מרעות זר כדכתיב אבי ה׳ הוא שמי ובכודי לאחר לא אתן וגו׳ כביכול כגר באחרן אחר שמתוקק לעוב לשקומו שלא שאין חבוש מתיר את עצמו מבית האסורין ומסר נפשו בייה כיד ישראל לעורר הדברי העליוני׳ והיה התעוב שבה נפתחי שערי בינה ורחמי נתולה עליונ״ע״כ כמו שהתרכנו בסוד תנו עוז לאלהים כי אחתו נקראי נפשי שכינת׳ לכל רוחה אחרו כי ישפלכה וכה וירח כי אחתים רק רוכב בכולם כל התכלי רק למלאו׳ נפשו ולמה לא יכוב להדם הטובו שעשה לו הקב״ה ולכך מי שירית ה׳ כונב בלבבו שכל מה שהניע לו טובה מן הש״י כגומי שבי חולה ואתרפ״ו כדומ לזה יהי לאלו כתו ורשומדי שבכל יום יכוב תסדי אחיהו שבביל מיתות ואו ירחו׳ יכנים בלבבו כמו שכתב בר״ח שיכיר האדם שהק״בה שומר לותנו מכל נרותינו בהיותינו מהלכי׳ בתוב ועוסי׳ תעבי׳ ותשוב׳ ויד הק״בה מרחם עלינו בפר בעבין עגיר שנשם בבחן דבר זה כישראל כמה פעמי׳ אין ספר כי ישראל עסקדוש וחביב לפני קונו בנוזר ג׳ תעבית הש״י יענה לותם ע״כ ולכך סדרו הפוסקים או הסיומי׳ נבי אהדדי סי׳ דיח הדומה מקום שבשמה כפים להתודות וכו׳ ופי׳ רי״ט תרבעה מריכין להודות וכו׳ סי׳ ר״ך המתחה חלו׳ כי החלבים שירחו תלבכת

LIBRARY OF THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

אלפניו ונס כזה תרוייהו הצנעת עלימו • (סי' רכ"ח אם היו נכנעי
תחות עגירת הנפש וח"כ בסיום רכ"ב חייב אדם לברך על הרעה
לעובד השם היה שמחה כיון שמקבל בהכנה ולפ"ד ה"ם מלוד דוק
מכל הכ"ל :
(סי' רכ"ד הרוחה מרקולים וכו' לומר בח"י שבתן לרך לחפים לעוברי
רצונו וכו') (בסי' רכ"ה הרוחה את תבירו לחתר ל' יוס לומר
שהחייני וכו') (בסי' רכ"ו היוצא בימי כיסן ורוחה לילבות
וכו' טעם הדחי :

איתא בפ' קדושים ע' קכ"ב ו"ל אל תפנו אל האלילים ואלהי
מסכה לא תעשו לכם ר' לומר לומר לסור ליה לבר נש
לאסתכלא בטעוות עיתיון ולא לאתבבי' מפייהו ולא לאתרפאה בהו
וכ"ם לאסתכל בהו לאסיר ליה לבר נש לאסתכלא בהאי דלא נריך
ע"כ ורחי' לוה דאי בכתבי האר"י ז"ל כי מצינו כי היעבה מחשמת ביום
בהסתכלות' עינים בהם בלבד ומוציאה תפרוחים ע"כ ובספר קיצור
ר"ח דף ל"ט ו"ל יש דברים מדברי העולם שאותר להסתכל בהם ו
ובלבד שיברך בעבן היוצא בימי כיסן ורוחה לילבות שבלבבו שאברך
ברוך שכבה לו בעולמו והרי זה מבלה עצמו ברחוקו כדבר הנאמר ו
ובברכה שהוא מברך עליו עשהו רוחני וכיוצא בזה כל הדברים שבזכרו
בה בהרוחה שמברכין עליהם ע"כ ובפ' ויסב ע' תכ"ח ו"ל קב"ה עביד
רעותהון דצדיקי' תדיר דכתיב רצון יראיו יעשה וכ"ם דהוה רוחח
קדישא די עלי' ברית ליה לצדיקי' דלאלישע הוה שמשא דילי' והא קב"ה
ח"ל ואת אלישע בן שפט תמשח לנביא תחתיך וע"ד הוה לי' לאלישע
ליתיה ליה פי שניה ברוחך • ותי פי שניה ברוחך וכו' ויאתר הקטיר
לשחול אם תרחה אותי לקח מאתך יהא לך כן ואם אין לא יהיה ע"ש
אם תרחה אותי הלא לאור ליה אי תיכול למיקס על עקבא דרוחח
דשבקת לך בשעתא דאתנשיב מינך יהא לך כדין דהא כל הוה
עקבא דרוחח בשעתא דאתנשיב מינה דיתכל כי כד חמי ליה לאליהו דיהא כי ד
דבקות' כדקא יאות ת"ח הדי מאן דאסתכל כיה דאוליף מרבי' נחמי'
ליה בההוא חכמת' יכול לאתוספא בההוא חכמת' יתיר ת"ח יוסף בכל
מה דאיהו עביד הוי חמי ברוחא דחכמת' לההוא דיוקנא דאחזו וכנ"ל
הוא מסתייע ליה מלגא ואתוספא ליה רוחח אחרא איהו בנהירו
עלאה יתיר בשעתא' דח"ל להוא רשע והכא נמן לפני לודעוע יוסף
דלא הוה ידע על מה תיתי עלה כיון דאמר והנמן שלשה שריגי' מיד
אתער רוחי' ואתוסף בנהירו ואסתכל בדיוקנ' דאחזו כדין אתנהיר
רוחי' וידע מלה ע"כ וכתב בזהרי חמה דף קנ"ה אם תרחה אותי חס
תוכל למיקס וכו' כלומר כשתרגיל לעסוק בחוכמה בבית מדרשך
ותוכל לעמוד על ענין ההוא בכל כך דביקות כמו שהיית בשעת ש
שנסתלקת ממך ואם תוכל לרחות אותי ולגיירני בעין שכלך כמו
שהייתי בעת ההיא שלקחתי ממך יהי' לך כן ר"ל כדין יהוי לך דבקות'
כי כדקא יאות שלא יתדבק בשמו ברוחו כי ממש ויכול לעשות מה
שאתה ע"כ מוכח מכל זה כשרוחה ליזה דבר ואח"כ כשמגייר לבניו
לותו הענין לוי לותו הדבר מתדבק בו ממש בין לטוב בין לטותב
ותבין כזה כל הכ"ל והו לפעל"ד הנפטר מהבירו לא יפטור שלא מתוך
דבר הלבה שמתוך כך ובניהו ר"ל כשרוצה להוכיר מה ששמע ממנו
או נדיך לגייר לבניו גורתו ושפיר קאמר שלא יפטור שלא מתוך דבר
הלבה שמתוך כך ובניהו תבין מה שאמר הלי לחדדנא טפי דחוית לר"א
מאחוריו ואלמלא רחית' מלבניו הוה מחדדנא טפי היינו שהיה מגייר
לבניו בניור וזהו ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו ר"ל
ששכח מורתו • וכזה תבין הטעם שהרבה דברים לקדה התורה
להסתכל והרבה דברים שאוה להסתכל דבר מוה ולכל דבר קדושה
ובקבלת רבו בשבת וי"ט כאשר לחדין היה בהלכות שבת וכזה תבין
מאחר פ' יוה דחית' בפ' קדושים ע' קכ"ב ו"ל אסור ליה לבר נש לאסתכלא
קדושי ע' קכב בשפירו דלחתא בגין דלא ייתי בהרהורא ביום ויתעקר למלה לחרא
וכן הוה עביד ר"ש כה הוה חויל בחתא והוו חברייא חולין מבתרי'
ואמרי לחיכתו שפירו מוחיך עימו והוו אמר לחברי' לך תפכו וכל מאן
דיסתכל בשפירו דלחתא' בחמתא ליה להרהורי בלול' ואי סליק
הוה הרהורא ביום עלוי לעבר עשום ואלמי מסכה לא תעשו לכם
ע"כ והכל עולה לטעם ש' כשרוצה לוי מהרהר ומגייר לפנין לותו
דבר וכאלו כח לפניו בפועל :
(סימן רכ"ט דיני ברכות הזיקים)
הרואה בקשת בריך זוהר בבריה וכו' ואסור להסתכל בו
מאחר פ' ביותר לית' בפ' קדושים ע' כח ע' רי"ד ו"ל היי בקשת דאתחזי כ
ס ע' רי"ד בשעתא דרוחח עלאה קיימת וכד יקטון ישראל כ' לות' ואיכא בהי

בפרשה הכ"ל ע' רי"ח

בדא דכתיב לאבר כשבעתי מעבור מי כח עוד על הארץ ע"כ ○ ומס ע'
רי"ח בשם רבי' מיימון ז"ל תבין בחכורת קדמאה מאן דחזי בקשת
בנוונוי כהירין כעי לברכה וזכר בבריה דדא לחיכו בריה קיימת דשוי
קב"ה בארעא דלא ייתי עלי' מי טופנא בגין דכד סניאו כי' חייבא
בעלמא בעא קב"ה לאחברא לון וכדין דכיר לון בהי לומאה דלומי
לארעא דכתיב אפאר בשבעתי מעבור מי כח על הארץ וכתיב תרין
זמנין לא לא תכתיב לא לומיף עוד לקלל את האדמה ולא לומיף
להכות כל חי לאור רעי' מהימנ' שניר קלאדת לכל בנין דלליהו דחיהו
קבי על בריה נדיך לחדת' מלין סניאין כי' דהאי פרשת' כתיבא כ
בלוריית' על שמי' דעלי' לאמר מלך מלכי מלכי מלכות חד בשדי
דלעילא ותניינ' בשדי דלתתא וכנ"ד עניד תרין שבועות בתרוייהו
ותרי זמנין לא לא לכל ר' יהוד' לאור מלך מלכי מלכי בקשת בנוונוי כהירין
נדיך לבבריה וזכר בבריה וכנלות' דלעלו לחיכו כניר בנוונוי כדקא יאות
לעלא דלזמנין נהיר וזמנין לא נהיר כלל וזמנין לאתחזי בשלימו וזמנין
לעלו דקשת קא רמיז נוונוי לזכוון דכהנים לוים וישראל כד לחיכון
שפירין דכניר קשת בנוונוי תלת קום לחת ר' יוסי הנלילי ו
ואיתא דהא מלין שפירין דלאמרת בחכורת קדמאה לאחרת דקשת לא
אתי' לעלא לאחנא על עלמא לאלמא דכלל ומכח דכרי' חב ומלכא חזי
לעוטרוניא' סליק רוגזא דכריה דכתיב ורחיתי' לזכור בריה עולם
ולא לאחנלי' שלא בלבוש יקדיא דאלמא ובשעת' דאית נדיך לחיכו בריה
לאיקס בריה וכי בנלות' קב"ה מיעטרוניא' לאתרחץ ואיך מיעטרוניא'
לאתלבשא לבוש מלכא בנלות' לכל בנלות' לבושי קדרות ואיכי לאחרא
לא תראוני שאני שחרחורת ודלי ההוא קשת דלאחנלי לבר מלרעא
דשרחא לאו לחיכו לעלא מיעטרון דלאקדי שדי (כי מיעטרון גי' שדי
וזהו שמו בשם רבו כמו שפרש"י בפ' משפטים כי שמי בקרבו ורבותינו
לאמרו והו מיעטרון ששמו בשם רבו מיעטרון גי' שדי) וז"ל בפ' ויצא מאחר פ'
ע' ס"ב חמת מיעטרון שבח דבית' דשליט בכל דילי' דלחיכו קלים ויצא ע' ס"ב
בשלטנו על הלי עלמא בשם שדי וסליק לפילא בסליקו דשמא דאחרי
יהו"ד לאחר דיעקב אשתלים כיה לבתר ורחשו בשם שדי לחיכו ודא
מניע שמשיחה כיון דמיטוי וסליק לת דא לההוא לאחר אשתלים ואתקרי
בההוא שמא דאחרי יהו"ד ע"כ כי לית' ז"ל שדי הוא מיעטרון שמו
בשם רבו וי"ו שבשם שדי רומז לשביעה העולמות בתוכו בשית
יומוי דחול וכשהמלכות מתקשטת בת"ת קוכה שם יהו"ד וח"כ פעמ
נק' שדי ויש בו נ"כ יהו"ד) והיינו עבדו זקן ביתו דשליט בכל דיליה
בנלות' ובניי אתקרון עבדיה דקב"ה ובני מיעטרוניא' בניס ובזמנא
דאתחרב בי מקדשא לוקמוה דעבדי' מבו רחשטופא דלדלו ודלי לבני
כשעשה אתקריהו על שם מיעטרוניא' דלאחר עלי' דבות בבות עשו חיל
ואת עלית על כלכה לבבל לי לית נדיך דוכוי ועובדוי לאהברא בהון
מיעטרוניא' ולשפטו מיכה לבושי קדרות' דפשטון ולקשטה לה בלבושין
דנוונין בהון דחורייתא' מה כתיב בי' ורחיתי' לזכור בריה עולם ו
ורחיתי' בהון בהירין דחורייתא' דאור רז אתקרי סה"ד כי כר מצוה
ותורה אור ובהלין רזין לאחר ורחיתי' ובההוא זמנא סליק מיכ' רוגזא
דבריה וחמת המלך שככה וימח לה מלכה בנלות' דשמידה קמיה מה
שהלאך ניתן לך בההוא זמנא שהלת על פורבנא דילה ובבתי ועמה
סה"ד לא תכתוב לי נפשי בשהלתי ועאי בבקשתי וכו' עי' שם • ותבין בזה
מה דחי' בנמ' כל מי שמסתכל בקשת לא חב על כבוד קונו דלפי
מה שהקדימו הטעם מפני שבו דיוקן השכינה עי' כחיוב דף פ"ה
וכ"ו שחריך בזה ותבין בזה הפסוק בראשית ברא אלהים וגו' והארץ
היתה תהו ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור כיינו ר"ו כי ע"י בודות
התורה יהיה הנאולה :
(סימן ר"ל דיני ברכות פרטיות)
נכנס לחוד נרגו חומר יהי רצון מלפניך יי' אלהי שתשלח ברכה
בכרי הזה כי אתה בספר המניד ז"ל אחיה למידק מ"טקקיד
הק"כה

הק"ב לעיוקי לת ישרל דהת מכוייבת נרים ית'ת ודתין הברכה אמנ' בהכר התורה והתכוי תכל רוח דתלת דכר קליק ברעות דק"ה לעיבדי עלמת לה הי' לתצר לתצרת כי' תנו רוממות' ותצום תכי תעטריך למתיל בפירין כתלהבת הקטורה בנחלת דקטירין תלמן תפצר וכיון דלית מהן תפצר ותצמן לית כהו תציבה לתצמת עלמת ותצום תכי כד בעל קב"ה לתצרתה צכיבת' כישרל תכה יתהון לתתצבת עלייהו תוקצת ותיל עלה לתהנת לתכהרת יתהון דלית תכן ולית תכן דתכר התיבוי והתדור סוי בתצרת לתצת ותצום תכי לת תצרי כי ברכת' ולית תכן תם' דקדושה על פום תרת דתתרן וכספר תערכות ת תלהות דק רכ"ד פצר הצזירית כבר דברתי כי תצר תציריות תם תם יקוד לכל כנרת כנגד התספר ולכן תינצ כי כל התספרי לת יעלו יותר מ"י וכתב בעל חייט ככודו פתקומו תוכח לת דכר כלן כדיוק כי כל התצמנות לימם עולים תלת עד תצא כי כזתתילי' מ"ת עד ' תינצ תט' שבתם וכזינשו לי' ים לתם דתיון תת' ולית תערכת בתכי עתיה כי כל התספרים כתלקים לתלשה תערכת תחדים עזיריות ותלות והתערכה הרתשוכה הולכת עד ט' והי"ד תתיל התערכה תכי' תהצזירית ולוה תינצ שפי"ד בצזירית היל דתיון ה"ת כתחדים וה"כ דתיון הכ' וה"ל כדתיון ס"ג וכן עד ל' וכן הק' יש לה היתוק שלה"ת ג"כ ותתכה התחילה התספר לתלות עד ה תתצה תלות שתם ל' נתינ שבל התצמן לימו תלת עד תצא ועד"ל וה תינצ כי כתו לותיות התלשת כיתת כ"ו עם תכבולות תתם נ' תעתים ט' כנגד נ' תערכות שתתרתו תצר כנגדם רותות תלך כי"ת לי"ק בכ"ר נל"ם דת"ת תכ"ך וס"ם וצ"ן חצ"ף טצ"ן תלת תרתה תתין תם שת ט' תעלות תזלזלות לפי טבע התספר תצ"פי ם תהצלות תם עצרה ותכתן בת תקיטן בתצרה (תתיל תלכות) כי תבטיעות לת הניעו תלת עד ט' לפי טבע התספר כתו שתזרתי פטבעם שם תהצזירית כי נקרתו כך"ל תפצר (היתו תצא תכיריות תכ"ד תת"ת כה"י) והצזרה היל הצזירית ויש לה ענין הצזירי שתוזר תלה"ת והוה כת כעצה תכללות תט' שבל תיתו ותחלת תערכ' תפציי' התספר וכן הוה כת תיתוכר תכללותם וכעון תלה כסוף כי תוזרת תל תלחד תתיל תעצה כרתצ כעלה כוכב הלרי שתנלגלו על רתצו (וזהו הוי וכל לתלזיות תפוס שהוכ עולה על רתצו)

מתאר מ' ברתצו ע' קב וכפ"כ תצזירת ע' קכ"ה תלה"ד לתלך שבלה בלבו לישב בגנו ט' תלבין וכריס וחיו כלם דקליס לתר כתיהו כלם תין תחד ת"ת ל להתקייס תה עצה כטע ית'רוג בכיסה והוה ת' תזתן הט' שעלה בלבו לתיות וכריס ותתרוג תלי הו בקבה והיתו דבתיב פרי עץ הדר כפת תתרים ע"כ ע"ל דק כ"ע ועין כתיים דק י"כ ותוכן דבריו סבוזה כוה ט' כלי הבקבה שהיל עצזירית וכו' ולוה הושיל התצל הוה ברקליו יותר תתילמות לתרי' כי תטבע הדקל שלת יעצה פרי תם לת היה כעוע תלבו תתר תחר תיכבה תלבו ופקרותיו ישלח זה תל א בכתצל תפכי שהתיולות לת הניע עד תיסוד וכ' ורתש הק"כ כי טע' תדוק שלבה לת יוכלו להשתמש כל ת' בשעולותיו התיוחדות לו כי תם בתתצעית כת תחר שיתתף עם כולם על ידיו ופעלו לכן קדם לישע אתרוג שהיל בתתלת התיתצבה והיל עזירית וכו' ע"ש ושם בחוף תעצה היל בתתלת התיתצבה והיל עזירית וכו' ע"ש ושם בחיים תפריים ותזה טעם ' דכרות ' תזתרות ובתעצלות שיוולדי עצר תדות ככלל עצר פצירות והצזירי קדם רתו לעטרה שהיל עדת תעצזירית וטעם התעצר פרי להגדיל תעצר ידי כת תעטרה להניע ברכה ועוצר בתרן כי ברכת תזרע וברכת ה' היל תעצזיר ותחזיר ת"ל עצר בשביל ש תתעצר וכו' ע"ש שתריך וזה תבין תה דתי' כפ' תילקין דק ל"ב ובתצוכי כת כותת תם לת תפתח לכם תרוכו השמים עד בלי די יעד שיכלי שפתותיכם ולומר די לכל"ד ת"ם כי שלת כ כת תכת התיעצר ת"כ יפי דכר תיכו יודע לעייר תיכריס תפכיפי כרם ובכי תעייים לכ ככר ותרם וכוה ית"ש לת לבר וה שלת נר נורש בתוך הטן התעובר בתעי תתו ובתוך בטן התעובר תברים בניתים ותוה נ"כ ת"ם יוצר רוח תדם בקרבו בתופן שכל עוד שהתעובר הלוך וגדול כן הבהמה בבטן • ולפ"ה הבתים תברייתה כי כוחות הבהמה בתים תעט תעט ותח"כ בעת הליתה שכבר תעצה תים תו תים ובתיבו בתו שהוה הנוף שהוה בית לבהמה תו בתו בהחלט כל הכוחו כתוך הנוף ע"כ ויקם תלך תדם דהיינו פיטה"ר שהוה תלך זקן וכפיל • על תוברים בהיות בתוך הבטן יתתר לת ידע תת יוסף זה הק' בהי' ויתתר שלו עתו שהם כוחות הטזוחה • הבה עם בני ישרל שהם כוחות הבהמ רב ועתום אתנו תה נעשה ויבן ערי תסכנות לפרעה שהם פיטה"ר •

ערשה

כך תלכות י' בשוד ברחצית כ' ברחצית עיין שם ס"ל על פסוק רחצית חכמה ירחץ ה' :

ואיתא בפ' במדבר אלו ת"ת ברחצ עדת כל בני ישרל פי' רש"י מתוך תבתן תוכה לתתם בכל שנה ש"כ לבלתורה קשה תלי כפקח תן התשבון הוה כי תית בהבת הזה טעם דבתיב כזדים עם לת הי' כי בלת יש ש' לומות והנם ו' לומות בכאן ו' לומות קני קניני קדמוכי הם תמרים לפתיר לבת בתחרים שנים וק"ל בבר שבשנים כתבטל וישרל הם לומה ת' לבך כתיב הן כזדים עם לת הי' ובתחרו רק כ"פ עכ"ל והנה לית' בפ"ק דסיטה דף נ' ע"ב נבי כל דבר שבתמן תפילו בחלף לת בטיל דבבר ר' יוחנן תת שדרכו לתמות סיטו שתין תוכרין תלת בתכין וריש לקיש סבר כל שדרכו לתמות שנתו אף שלפעתים תוכרין שלת בתכין תימו בטל לבך כלן שנתם קס"ם שימנו תת ישרל שיסיס לבם דבר תשוב שתבי' בחלף לת בטל תבל ים שלונתת תם תת שדרכו לתמות לו כל שדרכו לתמות לבך תדייק תיתך תכתן לבבית תוכה לותם בכל שנה : ובזה יתורן תדרש דקוד תת בכי ישרל הה"ד בשיס זתה אלכות ושלמות תין תספר לזת היה יוכתי תתי ע"כ לבלתורה קשה תה שייכות יש שפתח בקוד תת בכי ישרל הה"ד בשיס זתה אלכות לפ"ד ת"ם כי טעם הוא שנרוך לתמות שיכי לבם דין דבר תשוב שתבי' בחלף לת בטיל רק לירת לבם יש תשם שיבטל בבל שיקרא תת בכי ישרל בבל שיבי לך קשה קנוי"כ לו"ק לותם לבקש לבר בקוד תת בכי ישרל בבל שיבי לך קשה קנוי"כ לו"ק הה"ד בשיס זתה אלכות ולתת היל יוכתי תתי ות"ם יתייבת לכי שיתבטלו לבך בקוד תת בכי ישרל ובזה תבין פי' בסוקים בס בכלוכי בלת לל בשבוכי בהבליהם ולכי לקכיהם בלת עם בנוי בבל לבשיסם ופי' רש"י בלת עם כ לזוד שתין לבם שם שב' ק בבדים זם עם לת הי' ם"ב ולפלורה קשה לזוד פרט דוקא ע"י כ בבדים לפ"ד ת"ם כי הקדמוכו כי יש שבי תקום לישרל לו לם בס בדיקי' לו תבילו בחלף לת בטיל וזוה כבר' בפ' בתחרין דף קב"ת ע"כ ויכו לבבי הבי' בפלבי' ושפה היש ותבי' ל"ו ותש דברי רבי יהוד ת"ל ר' יתבן וכי בתתר ל"ו יש ובלת לת בתתר תלת כבלים ושפה בלת תל תלחד ס"ו ש בס בדיקי' לו תבילו בחלף לת בטיל ותשפה הכ"ל ועוד יש תקום פתוח תם' ותיך כעפו פתוח תם' כי כבדים כתיב הן עם לת הי' ולכך קתתר בס כעפוכי בלת תל ותבי לקכיהם בלת עם בי' הן כבדים עם לת הי' היינו שתיכף לותם ויהיו בתלוי שפ"ם : וע"פ זה תבין נפ' בתם' יותת פ"כ ר' יונתן רתי כתיב והיה תספר בני ישרל כתיב תתר לת יתוד ולת יתפר לת קשיתת כתן בותן תישרל עושין רצונו של תקום ע"כ בתן בותן תתין ישרל עושין רצונו של תקום ע"כ ולבלתורה קשה תיך כשתתם בותן ת' תבל לפ"ד ת"ם כי הקדמוכו זה יתיר בן תכשה שהיה שקול כשלשים ושפה היש ת"כ כל ת' נתשב להרבה בני תדם ולכך תשב לת יפסוק :

פי' רל"א כל כוונתו יהיה לשם שמים

לתיות כי יש ע' פניס לתורה וה' תהן רתו והנה ירידת בני ישרל מוסר כלה לתמרים הוה רתו על הולד בעודו בבטן תוך בטן תתו כי ע"פ כתבי תמרים הזה וע"ו נכתב מ"ש ותלה זיות בני ישרל שהם כוחות הקודש התר"י הבזה כי כיו שיש בנוף רמ"ח תברים ושס"ה נידין כן יש בבהמה עצמה והם כוחות הבזה הבתים תמרים תת יעקב שבתים בתוך הולד בעודו העובר בבטן תתו עם יעקב זהוה היש"ם ותיר הבתים ולת תיר שבבר בתו לפי שהוה יית"ש יוצר רוח תדם בקרבו התכוחר בפ' הוסר כי כל עוד שהולד בלוך וגדול כן הבהמה הולבות ובבטת בקרבו וכן מוכח שם תין קדוש כפ' כי לף שיישרל קדושים הם לימם קדושים תעצמם תלת הוה ית"ש תקדש לותם ו"ם כי תין בלתך ותין נייר בלתיהם כי הבר נורש על הנייר תיכו יודע לנייר תיבריס הבניתי כרם ובכי תעייים לב ככר ותרם והוה ית"ש לת לבר וה תלת נר נורש בתוך הטן התעובר בתעי תתו ובתוך בטן התעובר תברים בניתים ותוה נ"כ ת"ם יוצר רוח תדם בקרבו בתופן שכל עוד שהתעובר הלוך וגדול כן הבהמה בבטת • ולפ"ה הבתים תברייתה כי כוחות הבהמה בתים תעט תעט ותח"כ בעת הליתה שכבר תעצה תים תו תים ובתיבו בתו שהוה הנוף שהוה בית לבהמה תו בתו בהחלט כל הכוחו כתוך הנוף ע"כ ויקם תלך תדם דהיינו פיטה"ר שהוה תלך זקן וכפיל • על תוברים בהיות בתוך הבטן יתתר לת ידע תת יוסף זה הק' בהי' ויתתר שלו עתו שהם כוחות הטזוחה • הבה עם בני ישרל שהם כוחות הבהמ רב ועתום אתנו תה נעשה ויבן ערי תסכנות לפרעה שהם פיטה"ר •

פרע"ה ז"ש בו בחוזיות הער"ף וערי מסכנות הוא הנוף כדי להתחזק בו את היצר הרע : את פיתום שהוא הפה כי שם כל ה התחזה להתחזק בו את היצר הרע לאכול ולשתות : וזהו פיתו"ם פ"י תהו"ם כי אמר הב הב לאכול ולשתות והתהום בולע לעולם - ואת רעמסס שהוא המסם לעכל האוכל והוא מסם רע : וכאשר יעבה אותו כוחות הטומאה והיצר הרע אל כוחות הנפש הבהמי כן ירבה וכן יפרון כי כל עוד שהנוף מתגדל כן ככפף הבהמי יותר כדאמרן- ויכיולת מצרים היתה דוגמת הלידה : וגם עשר מכות יש בהם דוגמת לידה - המכות הרחשונות היתה דם שהיו פתיחת הקבר בלא דם תחלה שהם לא יוצא דם תחלה היה בחנק העובר ונטבע בדם שהוא כוחות הטומאה - ואחר כך בהם הכפרד"ע שהוא צפ"ר ע' ד"ם שהם הי' ע' קלין של היולדות שבנגדם יש ע' תיבות בשומור יעבד ה' ביום ברה ונו' ולכן הוא נפוי שהם קולות ופטפוטי עופות בעת הלידה - ומכת חושך כי ידוע בנ' חדשים רחשונים העובר במדור אתתון - ובחמשי בחמשי ובחרוכי בעלייכי ובשעת הלידה מתגלגל ויורד למטה ויושב בחושך ובצער גדול - ומכת בכורות הוא הכנעה כוחות הטומאה שהיה לו בפנים שהם לא כן היה הורגים אותו -

ואף על גב שהם היו מגדילים כן דרכם יורד ומסתיין עולה ומקטרג ואחר כך בעת הלידה ויצא הרחצון לחזוקי שהוא היצר הרע כי אף שהכרנו כל אחד כוחות הטומאה עדיין כשאר היצר הרע - וכמו שהיה מכת בכורות שהכרנו כל הבכורים ופרעה שהוא הגדול שבעולם - שכנגד היצר הרע כשאר חי וכן היצר הרע כשאר בו כי זו היא כל כוחתו של ית"ש שיהיה בו יצר הרע ולפתח חטאת רובץ ולכן אמר ויצא הרחצון לחזוקי כי הרחצון הוא יצר הרע שבכנם בחדם מיד בצאתו מרחם אמו כי היצר טוב מיכו בכנם בו עד שיהיה בן י"ג שנה ויום אחד והוא לחזוקי שופך דמים וכן היתה הלידת בחדם כיצד שהו מחדים שולט משבעה כוכבי לכת שהם שב"ק חג"כ כל כי הי"ב מזלו מתחלקי לד' יסודות כל ג' מהם הם בנגד יסוד אחד ושלה הוא מיסוד האש ועקרב הוא מיסוד מים שהין העקרב הורג את החדם שלא מרוב קדירות שבו וכל אחד מו' כוכבי לכת יש להם ב' מזלות שלה חמה ולבנה שהין להם שלה אחד - ובמחדים שולטים ב' מזלות טלה ועקרב ולכן הין שוחטים כולם כי"ד בהיות בחזל בתוקפו : ולכן ב' מזלות בנגדם יש בניהם ניהנם של אש בנגד הטלה והוא בנגד העובר על תנות ל"ת שהוא מתחזק לעוברי עבירי : ושם ניהנם של שלג בנגד עקרב שהוא בנגד המתקרר ועובר על מ"ע שהוא יושב מעגלות בשב ואל תעשה ואח"ל כי הרשעי אפי' בפתחה של ניהנם הם פושעי שנולי השלג להתקרר בו כשיוחו לותו בניהנם של אש וכמו שא"ה נס יגולו מימי שלג שהוא חטאו - ולבבון לוי לפשר לגוול שם שלא בהיות כי הזדונות כעגו זכיות והם בעודם בתוך ניהנם של שלג שבים בתשובה בהכרת וחושבים תשובה שמא יועיל להושם להיות מניהנם של אש והוא הגול שעושים וחינם יודעים כי לין התשובה מ יועלת שלא בהיות בע"ה ולכן נק' יצ"ר הרע לדמוקי : ויקרהו שמו עשו שהוא היצ"ר כי כל עשו ויעקב המ כפרש עשו הוא היצ"ר ויעקב הוא היצ"ט ולזה כיון שכולד מיד רוצה להכיה ולהכות מע"ה והוא בוכ שכל זה מורה היות שולט בו היצ"ר ולא"ה ויקרהו שמו עשו כי תבין ושמו מכירין שים בו יצר הרע: ואח"כ מוסלב אחר י"ג שבח ויום ח' יפח אחין זה אומו כיכר לכל כשבכנם שלא הוא ית"ש יודע ולכן אמר ויקר' שמו יעקב כי הוא היודע קרא שמו יעקב: וינדלו הנערים כי אחר שינדלו כעשו שנים כי עד עתה לא היה רק ח' : ויהי עשו איש ציד הוא היודע ציד שהוא היצ"ר - איש שדה ואוהב עביכי הע"ה כי שדה הכו לאן הוא הע"ה - ויעקב איש תם הוא היצ"ט יושב אוהלים עוסק בד"ת - ויזד יעקב נויד שהם החחזקות שחוזב לעולם היאך יעבוד את אלקיכו - ואלת נויד לשון מחשבה ע"ל כאשר זדו עליהם כתרגומו זה לעולם חוזב מחשבות ומסנין עצמו כדי להשית חיי הע"ה וכין כה וכין כה היצר הרע ככבש כיון שרוצה אחזר אחר הע"ה - ו"ש ויבא עשו מן השדה זה יצר הרע שהן השדה שהם תעבודי העולם הזה - והוא עיף מחשבות של יצ"ט - ואחר עשו היצ"ר אל יעקב היצ"ט הלעיטני לא כי זה כיוה יחיים שהנפת אותי בחשבת הטובים ובתעניות ולכן הלעיטני עתה דרך הלעשה הה שלא החכלתני כל אלו היחיים כי עיף אכי - ואחר יעקב יוכרה כיום את בכורתך לי מפני שביום הרחצון שבכנם יצר טוב בנופו של אדם כשהוא בן י"ג שנה ויום ח' לו הוא הולך למות כי לו הוא מולך באותו יום והיצר הרע נכנע מפניו ולכן אור לי' ד בודקין את החיתן לאור הנר כי ביום ח' של שנת י"ד הוא נכנם :

ובוכות התורה שלמד בקטנות הנקרא אור בעבין ותורה אור ובוכו' המצות שבתחך בה דרך חיכון שנקרא נר בעבין נר מצוה בוכות שבניהם בודקין את החיתן הוא היצר הרע ודוחי' אותו ומכניעים אותו ובנכם בו בנשמה והיצר טוב - והנה יש בחדם שאור שהוא בח מכח טיפות לה בעבין הן בעון חולבתי כלומר ותפוין יש לבניו להנחתו וחיתן בח מכח טפות הלם ולבן נקרא מחמת ר"ל נקיבה ודוחין כל זה לחתן : ואוכלים מצה שהיא כנגד היצר טוב ומרור לאכול המצה ולדחות החמץ ו' ימים שהם כנגד ו' שנים שנשארו לו עד היותו בן ך' שנים שלח כידון בב"ד של מעלה כי לו בחלו הו' שנים נריך לדם להשמר מאוד מן היצר הרע כי יש שהיה מורגל עמו עד שהיה בן י"נ שנים ויום אחד והוא כמו החולה שנתרפא מחליו והוא חלים שנריך בימים הרחשונים לרפואתו לאכול מאכלים קלים שלא יוקו לו ולבן נצטוינו לאכול מצה כו' ימי הפסח וכמ"ש ר"ש לר"ח בנו כי מאחר שחתן יצ"ר והמצה יצ"ט לאה לא נצטוינו שלא לאכול חמץ כל ימות השנה והשיב לו כי כל הימים הללו הוגרך להחיותם חולים שיהיו מוכרנים לאכול מצה ולח"כ בהיותם בריאים וטובים לא יוק להם לף אם יאכלו חמץ וכן נריך לבאור להשמר מאוד מיל"ה עד שיהיה בן ך' וכי תימא מה דין יש עליו בזמן הזה והרי אנו רואים כמה שהם מתים בתוך השנים הללו ולא אין לאסף מיתה בעון לאניהם שנכנר נדלו ויצאו ממנות לביהם ונם על עונות יהם אין להם דין מלפעלה שלא שהוא ית"ש כיון שרואה שאינו הולך בדרך הטוב מסלק השנחתו מעליו ומיד מלאך המות סונא בו כיון שהוא עומד בלא שמירה וע"ז נאמר ויש נפשם בלא משפט והוא במשפט אם לא דמו אותו ולו"א לו יצ"הע להיל"ה שמכרה כיום את בכורתך לי שהיה אני נוכר בנוף וישאר לו היל"ה הנה אנכי הולך למות כי כל נשותי ותעבוני הע"ה והרשעים מיתתם קדוים מיתה לא כן הצדיק שהולך לחיי הע"ה וא"כ מה הנאה יש לי להתעכר על הנוף להשמיד ולמה זה לי בכורה : ת"ל אמר הנה אנכי למות כי אין לו לחדם לנוח בע"ה כי הולך החדם לעולם ומוסב לבית עולמו כהולך מעיר לעיר ת"ל בערמה היפיב לו היל"ה שהרי אני חלים כאחת ואין כי כח עוד להתנבר על הנוף כי את הכנעת ושברת את רוחי בסינופך ובעסק תורתך ומה עוד לשלוט בנוף ולזה אמר ולמה לי בכורה וכ"ו הוא בערמה שמה כאשר השועל לבעל הפרדם שהרשה עצמו כאלו הוא כבר מת כדי שלא יהרגהו וכן אמרו היועצים הזקנים לרחבעם בן שלמה אם היום תכנע לפני העם הזה תמלוך עליהם : וי"ט הוא רמזי יותר ממנו וכמ"ש יעקב לרחל כי אחי אבי הוא בדמות ולבן אמר השבעה לי וישבע לו - ואם החדם דומה היל"ט לשלום בו ואע"פ שהיל"ה אמנו מאכל הדבה דרך הלשמה יעקב שהוא היל"ט נותן לו אלא מעט מעט כדי יחזור לסורו ויתגבר מתוך מאכל הדבה אלא נדיק אוכל לשובע כשהוא נותן לו לחם ומיד עדשים ויאכל דרך אכילה ולא דרך הלשמה : ואחר שהוא בן ך' נריך לסנוף במצות וע"ט ח"ם וספרתם לכם ונו' תספרו מחמים יום להשלים ע' שהם שהחדם חי בע"ה כי ימי שנותינו ע' שנה ואחר הע' תבח בכלח אל הקבר ולו והקרבתם מנחה חדשה שלא הוא נריך מיכאל השר הנדול מקריב נשמתו לפני הש"י ו"ש בפרש רחה שבעה שבועות תספור לך מהחל חרמ"ש בני אלהך המות כי אחר כך שהוא בן ך' כבר דיים לותו בב"ד שלמעלה מהנו ולו מתחיל פ"ה לשלוט בו ולכאחר לשון תמ' חרמש ולא ל' תנל ולא' בקשה לפני שהוא בן ך' כבר פחד בקומתו ולינו נדול בקומה יותר ולו תחל לספור ז' שבועות עד תשלום הנ' שנה ואח"ב השבועו תעשה לה' אלקיך עם נדבת ידיך אשר תתן ולא אחר נדבת לבו עם היות כי כנדבה הוא מנד הלב אלא לרמז שנריך החדם להרגיל עמו כ"כ בשעשה הנדקה עד שיהיל בעשה תהא מורגלת בו וכמ"ש בלל בשחחת בית השואבה אם אני כאן הכל כאן כי הלל היה זקן אחוז ופטור מן הדרי' ואעפ"כ מצער את עצמו כדי שיהיל כל ישראל אישאו ק"ו מהמו מה אם הלל הזקן שהו פטור ממנו מצער עצמו ועושה וכ"ש אני שיכול לעשות ולא יחסרו שאני פטור כלומר אני כאן: ואם הייתי מקיל ואומרו מאחר שאני פטור אחר שאין מצוה בשאר ולא ילמדו משאר החכמים העולים אלא ילפי מעשה בת

ואז תחונו חג ה' שזה בגן עדן שבע' ימים הראשונים כי הצדיקים לף
במיתתם כיום הראשון שלהם שזהה ז"ס כיום הראשון דהיינו יום
המיתה עמהם מיד שבתון ואו ולקחתם לכם תקחו משלכם כי קודש
שבת לעולם הוה לה לוקלת הלה משלהן לביה לכל לחרי כוחה
לע"ה ושבולה מנוחת וז"ס או תאכלו משלכם ביום הראשון תאכלו
מיד פרי עץ הדר דהיינו בריית קודש שבשאר לותן בטוכה ולא היה כן
חוזית ונם שבתעסק בפריה ורביה ולכן לתרוג היכא פסול ושכרו
תלכל משם והזכיר ג' סוכות כנגד ג' חופות שיש להם שזה בגן עדן
ה' לבשתה וה' לרוח וה' לכפה: עכין נוג ומנוג עולה כנגד כל פ'
לומות כי הו יומלך נוג ומנוג על כל ע' לומות וכולם יכתו יחד על
ישראל וכשנתלו ישראל מידם הו יהיה להר כי עתה כשנתלו
מכבל נלו למדי ולחר כך נלו ליון ומשם נלו לתדום: והו יהיה
הנחולה בהתלט וכן יהיה העניין ג' ימי החג כנגד השריס וכל יום
כושחים מיד שר ה' שהוה כולל עשרה ונולים ליל לחר וכן בכל יום
ויום כיולו מזה וכפלו כיד לחר ויום הו' כיולים מכולם. ולכן הוה
יום הושענא רבה: ולפי שהם כמשלים למיס שעל כן היה ניקוך
המיס בחג לכן הין שולחים המיס עד שיעברו ז' ימי החג שלה יתנו
להם המיס בעוד שהם שולטים שהם המיס הדוכים. וכבר לחרו
חכמים ז"ל טעם לחר מפני שהגשמיס הינם קיימן טוב בחג: וכמו
שלמו"ל דומה לעבד שבא למזוג כוס לרבו ושכך לו קיתון על פניו
ולרי לחכמו העבדים והין מוזגין כוס ללה על ניסוך המיס כלחזור
ולכן לומ"ב עולה ס"ח כחכמין חיי"ם וד' לותיות הרי ע"ב וכן הד"ם
עם נ' לותיותיו עולה ע"ב כנגד ע' שרים השולטים בחג שהם
נלחזים בב"ד העליון שהם ע' דייניס וב' פרים לחד כוחת הוכות
ולחד כותב החובה: והנה ז' ימי החג הם כנגד הע' שרים דלומות
העולם כי הו' הם כללים משאר הרי ע' ולכן הי' מקריבי ע' פרים
בחג. וכן ניסוך המיס היה כנגדם ולה היה ניסוך המיס הלה כדי
ז"ם מיס רבים לה יכלו לבבות לת ההבה שבין ישראל לחביהם
שבשמיס: וכן בעניין שעיר המשתלח לעזחזל ביום הכפורים.
ולף על פי כן כיון שהוה נזירת יתברך שמו עליהו לכו מקריימין מנותו
וביום ג' ד' ה' לה היה ניסוך המיס דשם היה נס כן ניסוך המיס
בלילו הימים לה היה יכולין להרע עמהו כלל וזהו שלחר הפסוק
"שרים" "רדפוני" "חנם" שם שהרים שהם הע' לומות דדפוני
מכם בלה ניסוך המיס ולחזי תיבות "שליחי" "רביעי" "תמיני" וסופי
תיבות עוים". ולפי שהימים הללו שם כנגד הע' שרים כדלחמרן
בזוהר לבו התורה ליקח חלקינו פרי עץ הדר זה הקדוש ברוך הוה
שהוה דר עמהו לעולם וכו' ע"ש:

ותגה ליתא בלחדרא ע' רמ"ח זה לעומו תבת כך הוה רב המכוכח
סבת בתי לעלה גלוחיה לחר לבעל החוטם לפי שתפלל
לבעל החוטם לכי שתחבן ותהיהו דכתיב ותפלתי לחטם לך ונו'.
הלי קרל עתיק, יומין לחרו ע"ב ע"ס: והענין לחבר כי ליתא
בשער היחודים זה לשונו ולחכם דע כי החוטם של עתיקא
בניחיותיו ק"ג וחיציונותיו ג' שמות לחי"ה שיונה יון מ"ה דלבי"ן
כזה יו"ד ה"ח ו"ו ה"ח של שם מ"ה דכפה דעתיקא וכשכין
למעלה וכעשה החוטם בחיציונותיו שיש לבן ועיכין לל היחוד וכו'
ותבין כמה סודות וכו' וזה תעשה תבונן כי משם מ"ה דלולי לבי"ן
שבפה דעתיקא מבו' לבי"ן שבו יו"ד ה"ח ו"ו ה"ח וכשכין ג' שמות
אַהֲיֶה אֲהִיָה אֲהִיָה למעלה: ומהם נעשה
החוטם של עתיקא בחי'
חיציונותיו ותבונן כי ג' שמות לחי"ה עולים ק"ג וכן חוט"ם ניתו'
ק"ג ותבקוד כל לותיותיו בקמ"ן כמוה כי בכל שם לחי"ה מללו
בג' יש ד' קמני"ן בכל לחד וד' קמני"ן הם ד' ווי"ן וד' יודי"ן הם
ניתוריה ס"ד שהוה החוטם עצמו בניתוריה עם המלה. ותבונן
בזיקוד זה כי מן החוטם הזה כיוצך חיות לזעיר לפנין ולנוק' וסוד
הענין כי מחד נוק' יתיבא בפיק רוחה לזעיר כדי שיתעורר לזיווג
ומבוק' תבינה לל הנוק' לעורר לזיווג ומחכם לעתיד יהיה לנוק'
סוד זה ולל עתה כי עתה מעורבי' לה בשתי הדיקים וכו' עיין שם.

ועם זכרי ה' לחבור נם כן סוד היחודים:

ע"פ החיבור ע' תק"ם ובזה תבין מחיר פרשת החזיבו ע' תק"ם זה לשונו בבניעותה דספרה לולפיבה דכה (י') עלמה (ה') תתלה (ו') עלמה (ה') תתלה (ו') עלמה (ה') תתלה כל חיכון עלמין ב' בעתיקה תלין ותתלין בזעיר לפן חיכון לחז תלין חלה חיכון מחם ובעתיקה קדישה תלין דהה שחל דעתיק' לתבמיי מכל ולה לשתבח

תבל חיכון לתון דתלין בעתיקה בנין דיתקייחין כלהן דלתתה דחי
לחז הכי לה יתקייחין וכו' כ"ש שחל קדישה סתים ונלית והוה דסתים
לקבלי' עתיקה קדישה סתיחה דכלה והוה לתנלי' בניכי' דתלי'
(כ"ה דלתנלי' בניכי ההוה דלתנלי' דתלי') בזעיר לפן וכו' כ"ש כל
ברכהן סתים ונלי חלין לתון סתיחין דתלין בעתיק' קדיש' תלין
לחיתי תלין לקיחת (י') דלתתה וכו' חוטחה בהתי חוטחה בנוק'
דפרדסקה דכי כשיכ רוחה דחיי לזעיר לפן ובהתי נוקבה דחוטחה
בנוקבה דפרדסקה תלייחת ה' לקיחת ה' לחרה דלתתה ודה רוחה כפיק
חיחה סתיחה ולקרי רוחה דחיי דבהתי רוחה זחיכין למכדע חכמת'
לחמר מלבה משיחה דכתיב ובחה עליו רוח חכמה ובינה ונו' ע"כ.
ולית' בכתבי האר"י ז"ל ובהתי נוקב' דחוטח' דפרדסק' תלית וכו'.
כי הם' נקרל ה' ולכן כפיק מיכה רוחה לקיחת ה"י דלתתה שהית בתי'
המלכות ע"כ: ולזה עסיים שם ביחוד הכ"ל ובכה ב' רוחין חלו רחוני'
בזה הניקוד קמ"ץ לחר בתי' ה' בכל שם שה"נ כי הוה נקוד כל שם
מה"נ הוה בני ס"ד ותכוין כי בו רחוו שם ס"ג עם בחיכותיו שהם ס"ד
ומזה תעורר רוחה לזעיר נם תכוין בניקוד זה ס"ד ושם כללותם ס"ה
כחכין לחדא"י לרחו כי כחשך חיי עד שהנוקבא יניקוד זה לח"כ תכוין
בפנייחות החוטח זה שהוה שם ס"נ כיצד ה"י דלחזוקה דשם זה הוה
בנוקבא דפרדסקה יחיבו ויחיתו ה"י ה"י על (י') כל זה הוה כסדר
ע"ב ונוקבא דפרדסקה בשחלה היה חניחות סוד ה"י שבייה שם שם
זה והוה"ו הוה לות' החיחיה החפסקת בין הנוקבי' ויו"ד הכשתרי חשם
זה לוחז (י') שבנוק' יחיבו שחזה כחשך הסוד החיות ל' ועיר לכפין לעזרה
ולות' ו"ד של החלוי הם בחספרים הוה (י') נעוה בנוק' תבייבה
תוך ה' תבייבה וחחזו כיחוד חיות חל הנוקבא של ועיר לכפין וכו'.

ובזה תבין מה דלילת בע"פ ויקרל ע"כ"ד ובע"פ קדושים ע"קס"ב ע"פ ויקרל
זה לשונו דשב"י יומל חד הוה יתיב לכבא דחד תרעא דלוד זקף ע"כ"ד וע"ש
עיבורי ולחל לשמשל דכתיב ולסתים בהורל נ' וחכין לדהכי קדושי ע"קס"ב
לתתלך בהורל ולתחזי ביה בשמשל חוכמל וירוקל לחר לית לר"ל
בריה תל לכתרילי וכחזי דהה ודלי נזירה לתנור לעילל קב"ה
בעי לחודעל לי דודלי נ' יומין תלין הדוה מלמל דלתנור לעילל
עד דקב"ה חודעי לנדיקי' דה"ד כי לל יעשה ה' ללהיס דבר כי לם
נלה סודו לל עבדיו הנביחים וכו' לר"ם ודלי עלמל לתבסס עלל
לבייתיה ודלם דכתיב כי נדיק ה' נדקות להב יאר יחזו פניהו וכו' ל"ל
רוח עלמה דחיכון יתי קדם דעתיקא קדישל סתימל דכל
סתימין ויתי עולם זעיר לפקין לקרין סביהו דחיכון חתלן בחרל
מיזור מה דלטרין למחתי תלכל בסטרל דקב"ה לחנת בעלמל
נחמל דמתבסרן עובריהן דבני נשל לתתל לתנלייל עתיק' קדישל
בזעיר לכפין ומסתכלין כל חיכון לכפין בחיכין סתימין ומתברכין
כלהו מ"ט מתברכן משום דמסתכל ללין בחיכין בחרל מיזור וכו'.
הה"ד יאר יחזו פניהו וכו': וכחאר כבר הקדמתי לך כי זהו סוד עין
בעין יראו ונו': וכזה תבין התפלה שלהו מתפללין רבש"ע כאו
שכבש לחבריהם לכניהו ע"ה רלוהו לעשות רלוך כלב שלם כן יכבוש
רחמיך לת כעסיך וינולו רחמיך על מדותיך וכו': וחיתל בכתבי
האר"י ז"ל רחמיך דעתיקא כעשך דזעיר רחמיך דת"ו על מדותיך
דזעיר י' ולפי דרכיהו מובן מלוד: וחיתל בכתבי האר"י ז"ל בחכוח
שעירים פ' י"כ דרוש ו"ח ו"ל וזה הטעם למה נקרל ו"ח בשם זעיר
וח"ו נקרלים זקניס וח"ו נקרל עתיקא דעתיקין בסוד הגדולה מהקוקה והטעם כי הנה ח"ו הוה עכלית הרחמים כדלימת
בתדרא לית שחלה בהתי עתיקא כלל ימיכל ורחמי בנו רחמי ולית
בי דיכל כלל וח"ו יש להם נלוי מעט מאד ל הדיכים ונקרל קיכים לך
לל עתיקין ו"ח להיות בתי' דיכי' ונבורו שתנלין בו דת לית בייה יתיבל
ומשתל: וכזה נבורים סומקין ותפשטו לפני בריאת לכן כמשל לקטן
וכו' ולכך נק' ו"ח יהוד לית מלחזוה: ולית' ו"ל כע"פ בשת ע' רכ"ט
ולומר' לחתי יתתכח בה עיב דרחתי עיב' דעתיק' דעתיקין הה"ד ע' רכ"ט
וברחמי נדולי לקבבך כיון לחמר רחמי משו נדולי שלל לית רחמי ולית
רחמי רחמי דעתיק' דעתיקין חיכון לחקרין רחמי' נדולי' רחמי דזעיר
לפנין לחקרין רחמים סתם משום דלית בייה יתיבל ומשלבל דיכל
ורחמי וכו"כ וברחמים נדולים לקבבך ונו': ע' ר"ם ו"ל וה"ה חיטעיר
על סדום ועמור שלל הכי תלכ"ל דיין לרשעי וכו' שלל דמשפטי מה"ה
לעה"ד ולחיך מהשבי ולה כתיב חכי ה' לל סביתי שלל דכל ומכ' דעתיק
דעתיקי' ליתל דחזורל לתנלי' דעתיק' דעתיקין דכרכין לסתכחו
בכלל ובשתל' דלל לתנלי' כל חיכון דזעיר לפנין חיכון ומיכון ובכיכול רחמי
עביד הכי' דיל עתיק' דכל' דתבי' פר לתנלי' עתיק' דעתיקין כולהו

נהירין ורחמי לאתכאה בכלה (כ"ח לעילא) ובשעתא דלא לתנלי טמירא דטמירין ולא לתסתרן לתילין בוכין יתערין דינין ולתעביד דינא מלן נריס לתלי דינא דלעון דרעון דלא לתנלי: ובגין כך מהפכין רחמי לדינא וכו' ואה דאתר הכא מלת ה' מן השמים גו' בזעיר אפין לתתר ולתשע דכתיב מלת ה' מן השמי"ם ה"ש זמי"ם רחמי ודינא (והוא לשולם יהי אדם ירא שמים וכו') לאתקף מלין דלית ביה דינין כלל תלת הלי חוטמא זעיר וכל שארי תבעא לאתקף בפיק בבהילו ולתעביד דינא ומלן מעבב לתלי חוטמא דלא יפיק תבעא חוטמא דשריקא קדישא דהוא לקדי אדם מכלא ואיכו רוא דתבעין יהו"ד יהו"ה פפיק טעמא ב בגוויהו וכו' ומשה כתתר דינא לאתר לבתתא לגן מעטיקא קדישא דאתין לזעיר אפין דהכי תבעין כמה חילא דמשה דאתיא מכילן דרחמי לתתא וכך לתנלי עתיקא בזעיר אפין כלא ברחמי לאתחזי ע"כ וכו' עיין שם. נם בהדרת זוטא נלנלתא חוורא דרישא לאו ביה שירותא ופיומא קולטרא דקטפי דאתפשט ולתבהיר ויתיב יתין נדיקי אדבש מלה עלמין דכסופין לעלמא דאתי מהלי קולטרא דקטפא דאתי נולנלתא חוורא כתיף טלא כל יומא להשוה זעיר אבין לאתר לאדקי שמים וביה זמינין לאתי' מתייא לאתי' לאחזאי דאתי דכתיב ויתן לך האלהים מטל השמים וגו' ע"כ ע"ש: ואיתא בהדרת רבא ע' רמ"ג זה לשומו אדבש מלה אלפין עלמין לאתפשט חוורא דנלנלתא דרישא ומכהירו דאתי חוורא יתרי נדיקי לעלמא דאתי אדבש מלה עלמין: הדא הוא דכתיב אדבש מלות שפל כסף עזבר לבוחר וכו'. ומאתי נלנלתא כתיף טלא דאיתו דלבר ואלי' לרישא בכל יומא ומשהה טלא דאבער מריעין הדוא דלבר יתערון מתי' לעלמא דאתי דכתיב שרשי כאלא טל וגו' וכתיב כי טל אורות טליך וגו' אורות מהורא דעתיקא דעתיקין ומשהה טלא מתקיימין קדישי עליונים והוא מבא דטחבין לנידקי' לעלמא דאתי וכו': אלי עתיקא דעתיקין לאתקרי דאבא דאבין והוא דלבר לקרי זעיר אפין דאין לקבלי' דעתיקא סבא דסבין קדם קדמיס דקדמי' וזעיר אפין כד אסתכל להאי כלא דלאתא לאתקנא וכו' ע"כ פיין שם ותמצא דברים נפלאים: ובזה תבין כל אדרת בעזה"י שמו: ועוד שם ע' רמ"ו זה לשומו ותלמא לא סתים אלי עינא ואיכון תרין ואתחזרו לאד כלא הוא יחידא לא הוה אחלא לא נאים ולא אדמיך ולא בעי נטירותא לית מאן דאתן עלי הוא לתן על כלא ואית לאתנא על כלא ומאתנאתא דאלי עינא אתקן כלא תלתא אלי עינא דא אסתים רעיא אדם לא יכלין לקייאה כלהו בנ"ש לקרי עינא סקיפא עינא עלאה עינא קדישא דאתנאתא עינא דלא אדמיך ולא נאים עינא דהוא נטורא דכלא עינא דהוא קיומא דכלא ועל אלי כתיב טוב עין הוא יבורך וכו' ותלמא לית נהירו לעינא תתאה ל לאסתלא' ואדמיונתא אלוכמתא בר כל לתתוי אלי נהורא חוורא דעינא עלאה לאקרי טוב עין ולית דידע כל נהיר עינא עלאה דא קדישא ואסתי לעינא תתאה ואיכון נדיקיא זכאי עלייפין לאתחזי בתכיפתא דא הדא הוא דכתיב עין בעין יראו בשוב ה' את ציון וגו' וכתיב אשר עין בעין נראה וגו'. ואיתא בעין פחיים כשאהר סוד עתיקא קדישא וסוד תלת ריש"ן וכו' עיין לעיל כי כבר האלנתי לך בזה. וכתב ז"ל מה דאיתא בהדרא ופ"ד עתיקא קדישא לתקרי אי"ן דביה תליא אי"ן וכל אינון שארי וכו': והענין כי לף על פי שבארנו כי עיקר שם זה דעתיקא קדישא הוא סתין סיף ברוך הוא סיומלבם תוך עתיק יומין ולכן נם הוא ריש עלאה דל"ה הכתרא עתיק יומין יקדק שם זה של עתיקא קדישא בעצם אה פיונו כן כב' רחמין אחרינן וכו'. ובכר כתבתי לך לעיל שכלם שמות הקדושים וטיוקי' כמו שקדמתי לך לעיל שם ס"ה בשה דעתיקא קדישא שם ס"ג בחוטם דע"ק וכבר הקדמתי לדבי כל אות ואות תלי' בכל קומה כאה חלפין עלמין כיון שכתבתי לך בתחלה פרשת תרומה ובגוני' דיירין שית דכורא חלף אחיכון דיוקן ואייליו ושפריין עלמין וכיון דאסיק לון ואסתכלו כחדא כדין אהיה חנורא אחד ואיכון רוא אחד (וי"ו) ע"כ וה"כ אי יהא לכל נבורת ה' וגו' ע"ל ת"כ נ"ל

ובזה תבין טעם למה אלתאו ישראל מצווים על האמונת יחוד אלהים כי אלתאו הדבקים ביהו"ה הוא סוד (ו') שם הו"ק תנ"ת כה"י ונקדת סוד ישראל ובקדת ב"ן והוא זעיר אנפין ואת הכל רחמים אמורים כאן שבארנו בסוד התפלין שהם סוד אותיות הוי"ה ואלהים אל"ה ואהי"ה

ונורם בלישת האותיות לאתן נסוד תפלין על ראש כי אשר קודי דשערי דאדרי אבפין עד ריאש דזעיר אבפין אמוחא אתיאת דביה. (ועיין לעיל מה שכתבתי בסוד התפלין) ואז כתיב לן אותן לט כביכול זעיר אבפין עיבו פקודות להסתכל באדרי אבפין. ואז רחמים נוברין ויתקייים כי עין בעין יראו ונו': ובאשר אבאר אי"ה בתריכות בסוד מה שדרך לקדות התורה בסוד טעמים ונקודות. ובזה כתבתי לעיל פי' טעם לבחינת אחה תראה את זכר עמלק ונו' לפרשה כי תבא ולקחת מראשית פרי האדמה ונו' ואחת בטכא ע"פ רמז בטכ"ח בראשי תיבות "טעמים "נקודות "תורתית. כי טעמים בכתב הוא עתיקא קדישא ונקודות בחכמה שהוא (י') ואותיות בבינה שהיא (ה') ותורה הוא סוד זעיר אבפין ובשאר כ בכוריס. ואיתא בפרשת פנחס ע' תע"ח זה לשומו אדבש מלה אלפין עלמין לאתפשט חוורא דנלנלתא דרישא ומכהירו דאתי חוורא יתרי נדיקי לעלמא דאתי אדבש מלה עלמין: הדא הוא דכתיב אדבש מלות שפל כסף עזבר לבוחר וכו'. ומאתי נלנלתא כתיף טלא דאיתו דלבר ואלי' לריאש בכל יומא ומשהה טלא דאבער מריעין הדוא דלבר יתערון מתי' לעלמא דאתי דכתיב שרשי כאלא טל וגו' וכתיב כי טל אורות טליך וגו' אורות מהורא דעתיקא דעתיקין ומשהה טלא מתקיימין קדישי עליונים והוא מבא דטחבין לנידקי' לעלמא דאתי וכו': אלי עתיקא דעתיקין לאתקרי דאבא דאבין והוא דלבר לקרי זעיר אפין דאין לקבלי' דעתיקא סבא דסבין קדם קדמיס דקדמי' וזעיר אפין כד אסתכל להאי כלא דלאתא לאתקנא וכו' ע"כ פיין שם ותמצא דברים נפלאים: ובזה תבין כל אדרת בעזה"י שמו: ועוד שם ע' רמ"ו זה לשומו ותלמא לא סתים אלי עינא ואיכון תרין ואתחזרו לאד כלא הוא יחידא לא הוה אחלא לא נאים ולא אדמיך ולא נטירותא לית מאן דאתן עלי הוא לתן על כלא ואית לאתנא על כלא ומאתנאתא דאלי עינא אתקן כלא תלתא אלי עינא דא אסתים רעיא אדם לא יכלין לקייאה כלהו בנ"ש לקרי עינא סקיפא עינא עלאה עינא קדישא דאתנאתא עינא דלא אדמיך ולא נאים עינא דהוא נטורא דכלא עינא דהוא קיומא דכלא ועל אלי כתיב טוב עין הוא יבורך וכו' ותלמא לית נהירו לעינא תתאה ל לאסתלא' ואדמיונתא אלוכמתא בר כל לתתוי אלי נהורא חוורא דעינא עלאה לאקרי טוב עין ולית דידע כל נהיר עינא עלאה דא קדישא ואסתי לעינא תתאה ואיכון נדיקיא זכאי עלייפין לאתחזי בתכיפתא דא הדא הוא דכתיב עין בעין יראו בשוב ה' את ציון וגו' וכתיב אשר עין בעין נראה וגו'. ואיתא בעין פחיים כשאהר סוד עתיקא קדישא וסוד תלת ריש"ן וכו' עיין לעיל כי כבר האלנתי לך בזה. וכתב ז"ל מה דאיתא בהדרא ופ"ד עתיקא קדישא לתקרי אי"ן דביה תליא אי"ן וכל אינון שארי וכו': והענין כי לף על פי שבארנו כי עיקר שם זה דעתיקא קדישא הוא סתין סיף ברוך הוא סיומלבם תוך עתיק יומין ולכן נם הוא ריש עלאה דל"ה הכתרא עתיק יומין יקדק שם זה של עתיקא קדישא בעצם אה פיונו כן כב' רחמין אחרינן וכו'. ובכר כתבתי לך לעיל שכלם שמות הקדושים וטיוקי' כמו שקדמתי לך לעיל שם ס"ה בשה דעתיקא קדישא שם ס"ג בחוטם דע"ק וכבר הקדמתי לדבי כל אות ואות תלי' בכל קומה כאה חלפין עלמין כיון שכתבתי לך בתחלה פרשת תרומה ובגוני' דיירין שית דכורא חלף אחיכון דיוקן ואייליו ושפריין עלמין וכיון דאסיק לון ואסתכלו כחדא כדין אהיה חנורא אחד ואיכון רוא אחד (וי"ו) ע"כ וה"כ אי יהא לכל נבורת ה' וגו' ע"ל ת"כ נ"ל

ובזה תבין טעם למה אלתאו ישראל מצווים על האמונת יחוד אלהים כי אלתאו הדבקים ביהו"ה הוא סוד (ו') שם הו"ק תנ"ת כה"י ונקדת סוד ישראל ובקדת ב"ן והוא זעיר אנפין ואת הכל רחמים אמורים כאן שבארנו בסוד התפלין שהם סוד אותיות הוי"ה ואלהים אל"ה

כי אין הכוונה דיוקות אלו אותיות כי הכוונות אינם יודעים כי
אם מקצתם נכונה ולכן הכוונות כגון אל הי"ב יודין שבי"ב כיונין וכן
הכוונות אל הי"ב יודין שבכיוהי"ן כולם כוונתן גם ה"ג דלתי"ן
ענפין אל ה"ג הויות ע"ב אל תיוורתי אותם אותיות אינם כן כי
הי"ב יודין דאטבוים יפלו אלופלה מהי"ב יודין הי"ב תיוורתי אך
הי"ב יודין דכיוהי"ן מהי"ב יודין אחר שירדו הי"ב כיונין
ענפין ולא אלמעלה בהיותם בתיוורתי וזכור וזה נאמנם הכוונות אל
הי"ג תיקוני דיקנא נמצאו גם אלה הי"ן אל התיוורתי כנ"ל אך הי"ב
שבויות יצאו מהי"ב וי"ן אחר שירדו בתיקוני דיקנא לעשות והנה מה"ס
דיחזוקיה שבהוי"ה דאחזוקם שבי"ב תיוורתי נמצאו בכוונות ל"ד ווי"ן
דאחזוקים ומה' דאחזוקם דהוי"ה שבי' נקודות לה' ווי"ן
שכיון ומ"ה דאחזוקה שבהוי"ה שלישית ל"ד ווי"ן שלישים והרי בשלמו
י"ב תיקוני דיקנא ואחר כך עד"ז יצאו הכוונות אל הי"ב ווי"ן דכוללת
תיקון הי"ג מה"ן דהי"ן דאחזוקים שב"ג סוויות דתיוורתי ואחר כך
עד"ז נמצאים טעמים אל הכיוונין אל תיקוני דיקנא והם כוזה כי ז"ל
בסידור האר"י ז"ל פקוח כחני הלילה ואתאמר יהי רצון מלפניך יהו"ד
אלקינו ואלהי אבותינו שתגלה עתה על ידי עת רצון העלינין ותכונין
שהוא מנחת דאריך אנפין בתוכו נגהו יסוד דעתיק כנודע ר"ל כי פתיחת פרשת בראשית ע"ג ו
חיתת ○ מאמר בפרשת בראשית ע"ג ו' בסוד ספרת דכגיעותא ז"ל
פתיחת נו פתיחת לתתקן ואומרין בחד נגלגלתא אלו טלת דכדולחת
קדושת דאורית אודכך ומתיס תיכון עיזר נקי תלין בסיקולא דעוה
דרעוין לתגלייא בגלותא דלתתא בחנוכת פקיחת דלא כחיס ואהיר
תדירא חנוכת לתתא בחנוכת דכהירו דעלאה דכיה תדין
נוקביה דפרדשקא ואתעבר רוחא לכלא וחיתת בכתבי האר"י ז"ל כי
בעתיד יומין שהוא פרוף היתר בעלם שבחינלות בהיותו יתגלגל גו
סתרת אחרת שהוא ת"ת או אודמין ר"ל בחנוכת ומוסג על ידי שכתקן
בתיקוני בריאת דת"ת כי מתקונים והשערות וחכר הפרצוף הם
המשכות האור הגדול דעתיק שכולל להמשיכו ולהיותו מוסג ומוכן עם
התחתונים כי כל התיקונים דיבריאת דת"ת הם מלבושים אור בעתיק
אשר יתגלגל בתוכם והוא כי ו' תיקוני יש בהאי בריאת דת"ת שע"י אחיר
בעתיק יתגלגל בתוכם וזולו הם רחשונה חד בגלגלתא הוא הגלגלת
דאריך הכ"ק כתר דת"ת ב' הוא טלת דכדולחת והוא הוא דאריך הכ"ק
חכמה שלו ג' קדושת דאורית אודכך ומתיס הוא סוד הקרוס אשר
פקיף את הוא ומפסיק כיכו וכין הגלגלת ד' אילו עתר נקי תלין
בשקולא הם כח"י אחוניים אשר השערות דבריאת דת"ת שהם העתר נקי
תלין מאחורי לילין אודכין ואלו השערות תלין בסיקולא שוויס ה'
דעוה דרעוין לתגליא בגלותא דלתתא והוא סוד הרצון דת"ת ו'
חנוכת פקיחת פלא כחיס תדירא והם עייכין דת"ת ו' נוקבא
דפרדשקא הרי כתבאר ו' תיקונין בריאת דת"ת והכה להאריך ולכתוב
בכל אלו כל הימים דין רק אביא לך קצת מן הייחוד אחד יהי' כנגד
פניך תעיד כי הוא מתקן הנשמה ומתירה מאוד ומסדר הדברים תתלה
תכוין לאחר כ' אותיות אהי"ה ויוי"ה כזה בסדר תפלת ערבית:

יאולד"ף ההי"י ויוו"ד ההי"י. יאולד"ף ההי"י ויאוו"ד ההי"י.
יאולד"ף ה"ח א"א ויאוו"ד ה"ח א"א: יאולד"ף ה"ה ה"ח
ויוו"ד ה"הה"ה. יאההויה"ה. יאהדונה"י:

בסדר תפלת שחרית לו תכוין תכוין.

אליפו"ל ההי"י יוויד"ו ההי"י. אליפו"ד ההי"י יוואד"ו ההי"י.
אליפו"ד ה"ח א"א יוואד"ו ח"ח א"א: אליפו"דההה"ה יוו"ד
ה"ה ה"ה איה"היוה"ה: אידהנוי"ה. ו"ל בכתבי האר"י ז"ל והיו'
המוחין נקרין טלת דכדולחת הוא כי שורש המוחין הם ג' מוחין חב"ד
שהם ג' אותיות יה"ו ונחם תיקונים מלויים בתלפין יהיה כזה יוד
הא ואו הם ניימטריה ט"ל ובסידור האר"י בסוד ק"ם שעל הנוטה
בסוד שיא ישראל יהו"ד תלהיכו יהו"ד יש הם ג' הויות יו"ד ה"י
וי"ו ה"י ו"ו ה"י ויו"ד ה"י וי"ו ה"י וכתב ז"ל תלו ה"ג הויות
הם דמולת דאריך החופף על ת"ת וכו' והוא כמשמשי הדעת
דריבת דלת לתיידע תגבו בין גלגלתא ובין מוחין ומתעבד בריקנא
ע"ד: וסוד ג' ריבין כבר כתבתי לך לעיל○ ובדי להבין כי לית בסוד ע"ל דף ל"ב
כתבי האר"י ז"ל ודע כי נס ע"ד לא נתגלגו באריך וכשאירו עליו ובלו
בסוד אור החוקף כשהוא לבושה עב"ה הנשמה מריך להתגלגל בבחינות
אריך בריבת כי הם מדות הנשמה במקום החוח ולכן הוצרך העתיק
יומין להלביש נס את הדעת שבו גו ריבת דת"ת ונתגלגל בחוכם
הכתר והחכמה דת"ת בגו דהוה אוירא דיה יב לגו גלגלת והקדושת
הכ"ל שפקיעת בין הכוונה לתיידע לת"ק כדי שתוכל התנוצ לבוא לתוך

הגדול לתוירא שהם בתגלגל דעת דעתיק וכו': ובהיות הדעת בהסות
אוירא שתוס אחוד כי הקדושת דחפי על אוחז מפסיק אחריו לכן
הוצרך הדעת הזה להוריד יותר לעומה ונתגלגל בפוחה דת"ת וכו':

ו"ם הכ"ו בם' מהשטים דעת נביו בפוחה וכו'. כי כזה הפה לתעמיד
ויתיב דעת הכ"ק טיירתא דכלא שהוא עתיק יומין הכ"ק ריבת דל"ת
ולכן הכל היוצא מזה הפה להחיות אלו ו"ם שהוא אוזר היוצא מן הדעת
דעתיק הנגנו שם ועכ"ו עדיין הוא סתום כי"ם שם דפרצוף לתרחיבו
להתחתא (והוא תמיד נשבעת להחבוריבו שבכלל מי כיוון שהוא בתיקוני
הי"ג כנד פוחה דאריך) וכו' ע"ש בלחים. ויחוור לסוד יחוד הכ"ל
שם תיקון ה"ה הוא הפוחה דהעוון יתגלה בגלותא דלתתא הוא המוחין
דת"ת ובי' לתגביו יסוד דעתיק וכו'. והנו מה שכתוב ויחח דאלהי
בעתיקא קדישא הנון לקדי דהא ריבת עלאה דסתים לעילא דלא
לתיידע בשום אד טורכא בסיוחא יהא דאתגלי במחזא וכו'. ואתרשים
כי אד מהורא דלקדי הנון הרי מכוחא כי עתיק יומין בתלבש היסוד
שכו הכ"ק אד טורכא יהא בסוד ויהי יוסף פרי תוחר בסיוחא כי אחסדי'
שכו כותבים למוקבא לבסא הגבורות ולהיתיק וזה היסוד לתתכלל
ואתכלל במוחא דעתיק שהוא אריך והוא נקרא מוחא קרבן הנון
לתרחיש ביה אד מהורא דלקדי הנון הוא לור שהוא אחסד ונקרא הנון
בסוד כוזר אחסד נוזר אותיות הנון שהוא סוד אחסד הגנוז והכוזר נו

אמת היסוד וע"ם טפת אחסד סיתגלה ביסוד דעתיק הגנוז
במוחא דאריך נקרא מוחא הנון והנה כל שאר אחסדים
נקראים הנון וזה העליון שבכולם נקרא הנון הפוחה דרעוין רוכב
לזוהר הנון שבכל הנוכים כי כל הנוכים נכחזים בה וכו'. ו"ם ואני
תפלתי לך יהו"ה עת הנון שהנו אתפללים במוחא שבת כי לו נתגלה
הוי מוחא קדישא ו"ם שהשה את מוחא שבת בחיותו עת הנון: כחוזר
לסוד היחוד הכ"ל כי לזה קלחר שיתגלה עתה על ידי עת הנון העלינין
ומסיים ז"ל ולו תתבודד ותסנור עיניך ותפנה מחשבותיך מן העה"ז
לגמרי ותכוין בלבו לחה רוחה בעיניך (י"ד)(ה"י)(וי"ו)(ה"י)(י"ד)(ה"י)(וי"ו)
(ה"י)(יוד)(ה"י)(וי"ו)(ה"י)(י"ד)(ה"י)(וי"ו)
(ה"י) והם י"ב דחיוורתי דאריך ותכוין להמשיך י"ב יודין
שבשמות הללו לי"ב תיקוני דאריך שהם נם כן י"ב יודין"

כזה י"ב דחיוורתי

??? ??? ??? ???

י"ב בימין

??? ??? ??? ???

ולח"ב תמשיך מי' יודי"ן שבמשכו בכלן לעשות י"ג מיחוד הכוללת.

??? ??? ??? ???

לח"ב תמשיך מן' הויו"ת המוכרות ט' ווי"ן לי"ב תיקוני דיקנא דת"ת

כזה ט' דחיוורתי ט' ווי"ן:

ווי ווי ווי

ט' ווי"ן דדיקנא ועוד ג' ווין הרי י"ב תיקוני.

ווי ווי ותכוין שם בדיקנא ווי
ג' שמות לל"ף ה"י
ו יו"ד ה"י לל"ף ה"י ו
יו"ד ה"י לל"ף ה"י

יו"ד ה"י. ותחבר ג' ווי"ן הלו של ג' שמות הכ"ל עם הט' ווי"ן.

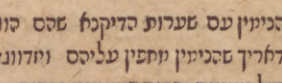
ונעשה הלו מיחי"ה מרכבה להוי"ה כזה.

ואחר כך תמשיך מי"ב ווי"ן שבמשכו בו כתן לעשות תיקון י"ג
הכוללת.

ווי ווי ווי

ו ו ו

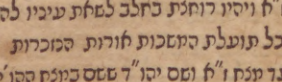
לאחר כך תמשיך נקודות מנ' דלעתין דהוי"ה דאחורתי ל' יו"ד יודין
שבניקודין דלעיל :

ותכוין חול"ם קש"ן נ' הוי"ה (וכעין חיים

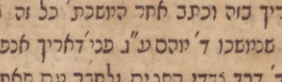
שפורש אותיות יודי"ן שבסיום תיבת כל לאחד שב"ח קיו"ן ותיבת שלישי כל יו"ד ניר"י סנג"ל ונפ' שפורש כוונה כי שב"ח קש"ן הם כמוהן שב"ל שהוא מילוי ס"ג וניר"י סנג"ל הם כ' שערי בינה :

לאחר כך תמשיך הדלעי"ן המוכרין עצמן בקדות לי"ב יודי"ן שבניקוד
הי"ג הכוללת :

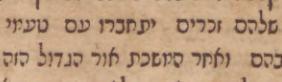
שב"ח קש"ן נ' וד"י ח"ו' נ' ניר"י סנג"ל נ' כ' שערי בינה :

לאחר כך תמשיך מנ' הכי"ן לרשומים שבאחורתי נקודות לי"ב וי"ן
תיקוני דיקנא כוה :

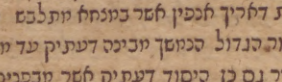
ודע כי הם ז' מקומות בחוטם ואות ה' שבנקב ימין כשכוי הטעמים ורוחב דחוי בוער למטה (כמו שכתבתי לך מ"פ הלזו ונקת מן הייחוד דעתיקא וע"ל) :

לאחר כך תמשיך מנ' הכי"ן לתחרוכות שבאחורתי נקודות
לתיקון הי"ג כוה :

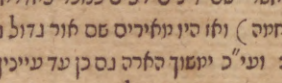

ובעץ חיים מפורש תחת כל ו' ניר"י שב"ח :

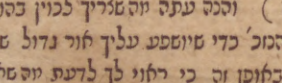
לאח"כ תמשיך מהכי"ן דלתי"ן שבהויו"ת דאחורתי לי"ב כיוצדק"ע טעמי כוה זרק"ע

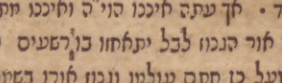
לאח"כ תמשוך כמו כן מה"ד הכי' לכיוצא הכוללת :

לאח"כ תמשיך מנ' הכי"ן הרשומו' שבאחורתי טעמי לי"ג תיקוני דיקנ'
כוה :

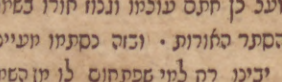

שופר הולך תביר"ה (מפורש בעץ חיים) שופר הולך הוא מפסק :

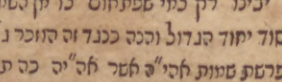

תרי טעמי תלישא גדולה

טרח"ע נעי"ל

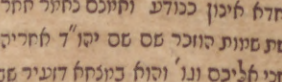

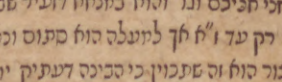
שופר שב"ע תביר"ה

טרח"ע לתלישא גדולה

לאחר כך תמשיך מנ' הכי' לתחרוכות שבאחורתי טעמי לתיקון הי"ג :

ותכוין לחבר הניקוד עם שערות הדיקנא שהם הוי"ן ולנלות מנחת דתיקון שבניקודין מתפיין עליהם ויחדונו היודי"ן עם הוי"ן ויהיו לאור גדול טעמים וזכרים בטעמים נקבות : לאח"כ תכוין להמשיך לאור גדול מאור הנקבות שהוא סוד הי"ה הקטנה תחת הוי"ו שהוא סוד דעת דתיקון וירדו התורות הלו למנחת דחכמה וביה' שהם סוד הי"ה שהוא חכמה שלהם וירדו לאורו שלו למנחת דזעיר שהם דינים ויכפו אותם הדינים ויהיו הי"ה הכוי' בינה ו"ה שהם וירדו התורות לעייכין דו"ן ויהיו רוחנית בחלב לשלח עיניו להסתכל במנחת דל"ו : והנה כל תועלת המשכות תורות המוכרות להמשיך אור החכמה וקדושתו עד מנח ו"ן ושם יהו"ה שהם במנח ההו' יאיר בקדושה התורה גם תכוין כי כל מנחי' הללו הם בחי' דעת ויסוד כנודע .

ותכוין על הלחת המשכת את רמז על מנחת דתיקון ותשפע הלחת זיווג לו"ב הנקרא יהו"ד תדב"י ותשלבם (י"הה"ד הה"י) ע"כ . ובעץ החיים התיקון הזה וכתב לחד המשכת' כל זה צריך לכוין כי תוכן הי"ג ניתין שבמשכו ד' מהם ע"ג פני דתיקון תכפין לסלק מע"ג פנים ממש ולנדד דרך נדדי הפנים ולחבר עם פתח הזקן שבנדדי הפנים . ויהיה עתה כ' תועלת הלחת הפנים דל"ו על על הדיקנא דיליה הפנית שיתקשרו הלו הניתין בתיקוני דיקנא דתיקון כמוכ' ויהיו בהם אור נוסף גדול ויתחברו היודי"ן של הי"ג ניתין עם הוי"ן שבדיקנא ויהיו בהם כי הלו הם נקודות מלבים וכו' וטעמי היודי"ן שלהם זכרים יתחברו עם טעמי הוי"ן שהם נקבות ויהיו בהם ואחר שמשכת אור הגדול הזה תכוין להמשיך אור יותר עליון מכל זה והוא כי הלא ידעת כי מנ' דתשובות שהם כח"ב דעתיק לא נתלבשו כלל ברישי דתיקון הכפין רק בשלשה בחוד אור המקיף מבחוץ . ולכן תכוין עתה להמשיך דרך חוץ אור גדול מביכה דעתיק עד המנחת דתיקון מבחוץ . ויהיה בחי' ההוא הנקרא מנח הרצון כנודע, והנה הדעת דתיקון הכפין הוא שם במנחת ל"ו, ובתוך זה הדעת דתיקון הכפין יאור במנחת מתלבש יסוד דעתיק ואז על ידי אותו אור הגדול שבמשך מביכה דעתיק עד מנחת דתיקון הכפין מבחוץ מתעורר גם כן יסוד דעתיק יאור מבפנים ויתעלה ויעלה אור הגדול מבפנים לחוץ ויתחברים שם שני מאורות הגדולים בחוץ במנחת דתיקון ואז תכוין להוריד האורות הללו עד למטה במנחת דתיקון ותמשך גם כן שם אור גדול ותשמיכהו עוד עד למטה במנחת דזעיר יאור שם דינים רבים כמוכר בחדרת (לזה הסוד נק' יהו"ד חיל מלחמה) ואז היו מתיריים שם אור גדול נ"ב והדינים יאור שם מתכפיין : ועי"כ יתעורר החרב גם כן עד שייכין דזעיר שיש גם כן בהם הדינים ויהיו רוחנית בחלב כמוכר בחדרת ואז יהיה כח על הזעיר לשלח עיניו להסתכל במעלה במנחת דתיקון ומקבל אור גדול ומשם (וזהו שאמרו לומדים פקח עיניך ורואה ונו' עורה למה תישן ונו') והנה עתה הוא שצריך לכוין בהורדת אורות הללו דרך מנחת המוכ' כדי שיוסשפע עליך אור גדול שתוכל להשיג מה שתראה הוא בחוכן זה כי רואי לך לדעת מה שהיו מכתיבים ז"ל בברייתא בתשעה בריאשית ובחותיות דר"ע כי הקדוש ברוך הוא חתם עולמו בהי"ה יאור הי"ה . וביאור הענין כך הוא כי הנה שם הי"ה מורה על העלם דכר בעצין מלת יהי"ה רומז לומר שהי"ה לעתיד . לך עתה תיכנו הוי"ה ותיכנו מתגלה והשם יתברך רצה להעלים אור הגנוז לכל יתחזו בו"ה עשים ויכינו מתרי תורה ומצוותיה ועל כן חתם עולמו וגנוז אורו בשמות הי"ה הכתובים על העלם והסתר התורות . וזה כשתמוז מעיינות חכמה ולא יבינו רק למי שפתחום לו מן השמים :

נחזור לסוד יאור הגדול והנה כבנד זה הזכר נ' פעמים שם הי"ה בפרשת שמות הי"ה יאור הי"ה כה תאמר הי"ה שלחני אליכם והרשמון הוא בכוכה דעתיק לפתוח בכוכה דעתיק את אור החכמה דעתיק בתוך העלם הכוכה והי"ה השני במנחת דתיקון ל להעלים חכמה דתיקון יאור בפנים והי"ה הג' במנחת דל"ו כי תרוייהו כחד יתיר כנודע ותוכנו כתוב תחת לותם הג' פעמים הי"ה דפרשת שמות הזכר שם שם יהו"ה לחדייהם כמ"ש יהו"ה אלהי אבותיכם שלחני אליכם ונו' והוא במנחת דזעיר שבדעת כי שם יהו"ה חינו מתגלה רק עד ו"ה לך לתעלה הוא פתוס ובעלם וכ"כ הוא פתוס חכת דתיקון והוי"ה הג' במנחת דל"ו והוי"ה

ולזה תבוין כי ע"י התורות הנדולים שהשפיעו כנ"ל ניתוסף נם התור הנדול הזה עתה ולזה תור החכמה דעתיק יומין שהשפיע אדרנא לחר מדכיא מאחי' ברחמין על אחי' השני' ולחי' השלישי' וחתנ' כשיך עד יונתח דושיר ותבוין כי השפע זו שהשפיע תור החכמה עליונה ותורותיו' עד שם שהשפיעו תור נדול עליך מאותם התורות אשר בחנתח דושיר אשר כשיך בה תורות חכמה עליונה כנ"ל והוי"ה קוראת תתיר בך חכמה ידיעת קודות התורה שיסיעון מן השמים ע"י כוונה הוי"ה זו והשפע זו שהשפיעה זהו כוונת הענין מה שאתה צריך לבוין נם צריך שתבוין כי הנה כל אלו החנחי' הנ"ו כולם הם מבחי' הדעת ויסוד כמודע לנבוני הנולמו והם על דרך הנ"ל כי יסוד דעתיק נקרא יתוך דעת דאריך ויסוד דאריך יתוך דעת בחנתח דתור"ח וכן כיוצא בשאר מקחן . ועל כן תבוין כיון שכל הבחי' אלו הם אורים על בח"י היחוד שהוא כשיך תמיד מן הדעת ויסוד ולכן תבוין בזו"נ שהם יהו"ד ואדני ותחבים ותזוונם יחד ותשלבם בכח תור מנח העליון דת"ת כשיך אל ז"ת כנ"ל שמשפיע בו ואז כשעה עת רצון ויתיחד ושיר עם מו"ק יחד על ידי עת רצון העליון שהוא מנחת דאריך הנקרא עת הרצון כנ"ל בתורת רבת עד כאן . וזה נכון לבאור התפלה רבש"ע כמו שכבש אברהם אבינו רצונו לעשות רצונך בלבב שלם כן יכבשו רחמיך את כעסיך וינלו רחמיך על מדותיך ותתנהג עימנו יהו"ה אלהינו במדת החסד ובמדת הרחמי' וכו' : ואיתא בכתבי סידור האר"י ז"ל דחמיך דעתיקא בעשיך דשיר וינולו רחמיך דאר"א על מדותיך דז"ת וכנ"ל ולפי מה שהקדמנו הכל מובן כי כך הוא השפע שתשלה מעתיקא ואחר כך לאר"א ואחר כך לז"א שהם הם דיסים ונעשה הכל רחמיך ולזה אמר דוד לך לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי ר"ל כי נרם ע"י מעשיו שהשיר כביכול בסוד שיפה ויהיו יכול להכניט לא"א ומה נם כן פירש מחיבת הפרשה כי תעשה הישר בעיני ה' ולזה נאמר למלחמה על לוחיך ותתנו ה' אלהיך בידך ושבית שביו עד כאן .

לפ"ד מבואר מאוד כי הקדמנו בסוד יחוד ישרים את פניהו ונו' . ונם הקדמנו לעיל בשלה ר"ח נשא ע' רכ"ח וכנ"ל בלשון דישרא סלקא בגין דיפקא עיבוי ויסתחון בהאי חוור דכתיב עורה למה תישן ה' הקיצה ונו' וכל זמנא דעיבוי לא מתפקחן כל מריהון דדיב כפיין להו לישרא ואחר עיין אלטין עלייהו ובזמנא דיפקא עיבוי יתפקחן בעיבוי טבא ורחמי על ישרא ועביד נוקמין בשאר עיין וכו' ושפיר קאמר כי תעשה הישר בעיני יהו"ה אז כי תצא למלחמה על לוחיך ונתנו ה' אלהיך נו' וזהו סוד ואנכי הסתר אסתיר פני מהם והיו לכוכל ומצאוהו צרות רבות ונו' ולזה תית בחות"מ ויחי ע"ת פה שלה יסנלון ישרא בתורה ובמעשים טובים לא היו שעה א' בנלו' ולא היו ח"ה שעה אחת בעולם ומה לי להאריך כי החכם עיניו בראשו ע"כ. ונם הלא קצת הראיתיך כח התיתי' ונקנת הנקודות שהוא ושמו אחד : ובאשר להבחר עוד חי"ה בתריכות תביא לך כעיפה מן היום מה דאיתא בספר ברית מנוחה דף ט"ו ו"ל ניקוד הז' מי יוכל לדבר עומקו ספר מנוחה דף ט"ו ע"ב ונבוראו ועוצם נפלאותיו ומפלכיו ומעשידיו ומעשידות נדולות ויוכחדים ונולרים מרחים חכמה ודעת והוא ניקוד מורה יחוד קב"ה וכו' כי זה האור בהיותו עולה מחבר נם את התחתון עם את העליון ואת העליון מחבר בכח מקורו וכו' ובאשר הוא יורד מחבר העליונ' עם התחתונים ונורות בנורות כי בחינת החדש מורתו מורה עליונה כעין חדש עליון וכן שקיש והימים ולכל בריאה יש מורתה למעלה והיחוד הזה הוא מדחיק התורות מרוב וכותו : ולחר כך מקבלם בכח נדולתו ממשיכו אלינו ברב הדרו זהו מורה כחה הוא נדול מאוד לאין תכלית ולאין סוף והאור הזה כאשר הוא יונח מתפשט ומנית לו עולה דרך המסלה העולה בית אל ובהתנברו לעלות נתלק בחכמה ל"נ חלקים כדי שיהיו נ' חלקים הלללו מחברים לכל הבחינות כל דבר ודבר בחקורו (כ"ח בחקורו) כדי להכניס החשלה אל בעלה ובחלקו ל"נ חלקים הוי מחבר כל העליונים כל"ח, וח' בחקורו (כ"ח בחקורו) ואלו מחבר אל התכונית כל"ח, ואחד בחקורו (כ"ח בחקורו) וה"נ מחבר כל התחתונים ח' עם ח' בכח חקורו הנדול כדי שיהיה כל החשלות חשלה ח' והחשלה הזאת הקשר בחדון ח' לחבר את האהל וג' החותות הללו הבאים מעלים בשוה וה"ח בחשך בנוראה בין האבים החלבים בשוה והשלישי שהוא החשבים לחעלה עליון עבין למעלה עונה והוא בחתו בשני הבריחין והוא החשבים לחעלה בנבורה חזקה וכו' : ו"נ החותות החלו הם הכ"ק חקומות על חותות הסנולה הכתובה ליעקב כמו שכתוב וקייתם לי סנולה מכל העמים ובכח קדושתם שכי החותות החלבים בשוה וכו' שנקשר בהם ו מניעין עד חקום חשה ותבערה שם חתחלחים וכו' . ובכחן לם תבין תוכלת סוד עמוק כי זה החותר כפנודי ישרחל ובאשר יתקבצו תרחה חכמה עמוקה יחור דבריה חיוצבים הוא ניקוד סנו"ל : וחחרי ורק"ח סנו"ל וכו' ואלו הנ' חותות שהם עתידים לקבץ לת ישרחל בוחן נחולתם חי יחלל חכמתם וגבורתם הנדולה ו ומחשלתם כחה היא עמוקה ועיד היום עומדים ומוציעים לכשלים ולשחוע תפלה ולבקש בכל חיני כיום ולהשיב תשובה ליודעים מקורם שם הוי"ה הפוכה ליחין יי"ה ושם השני יהו"ה והוא השלישי הי"ה (כ"ח ההוה) נ' שחות הם נכבדים פועלי, בלי טרחה וכלי חלחך חלא הכוונה שליח בלבד ומריך הפועל שיכון שכולם כחשבו בקו הנבורה וכו' וכחן הנחולה אלו הנ' חותות יתפשטו והם יהיו תחת השחש ותחת היחה כדי שיהיה חורה חלוק בשני דרכים להאיר ליושבי העולם : ולהשפיע חכמה ובינה ודעת (ומזה כ"ל כי סוד נ' חותות אלו הם סוד ח"ו ודעת כי הם סוד ריעים אלא לתפארת דת אין דת בחד כפקין ובחד שריין ולכך קאמר השנים עולים בשוה וקאמר ואחד כחשך בנבורה כי הקדמנו לעיל כי זעיר אנפין בו מתנלה דיבי' וכנ"ל ולכך קאמר והנ' כחשך בנבורה ו"ל בחדרת פחוחו ע' תקם"ד ו"ל וחלין לב ואם מתקבץ בית כחה לחחיבת דכתיב בחכמה יבנה בית ובתבונה יתבונן ובדעת חדרים ימלאון כל הון יקר ונעים ע"כ : ובשעה שיתפשטו בזוהר ולכן יתפשטו במהרה ומלאכי משחית נכסים לקדושת המיתור הזה ומלחמה נדולה יעיר בשמים אין תכלית למלחמה הזאת וכבוד תורת המלחמה תהיה לעטה עליוני' ותחתוני' חלו עם חלו וכו' : וזה ניקוד הוא אין המתהרים לפעול יותר מכל זה שאמרתי לעיל . וזה החות כי כל ניקוד שהוא אין תנועה קטנה יותר פועל ויותר ממהר אין החחרים לכן הכן הטיב זה הניקוד ותרחה חכמה מפוחדת עד מחוד מחוד : כי דע לך שבשם שהיה זוכר הכן הנדול ביום הכפורים היה נקוד בתנועות קטנות היה זוכר את השם בנחת עד מחוד . ובאשר הכן הנדול היה מבעבע חות רחשונה היה מבעבע חותה בנבורה וכו' בעובע חוק עד מחוד עד אין חקר . ובאשר הכן הנדול היה זוכר חות הכ' היה מקדם כל החותות (כיצד שהיה מייחד יחודים וכשזכר לעיל) חשה אל אחותה בנבורה נדולה מחוד : ובאשר היה זוכר חות הנ' היה זוכר חותו במהרה כדי שלא תתנבר חדת הנבורה : ובאשר היה זוכר חות ד' היה זוכר חותו במהרה כדי שלא תתנבר ה' המכוחה ונם שלא יהיה הנבורה יתירה בעולם ממכנו : ואני אפרש לי"ב הניקוד שהיה זוכר הכן הנדול ביום הכיפורים והוא עיקור נדול והוא ניקוד (כי') וכו תרחה חכמה לאין סוף וייחוד שלם וכו' ובאשר היה הכן הנדול זוכר את השם (כי"ה) היה הלוי' מביא בשירותיו לפי הבעומע שלו וכו' והיתה התפלה ת מוקבלת חיד וכו' והיה הכהן מתחנן לפני אדוניו בזוכרו את השם היה מעלה את (הי"ד) למעלה והיה מתפשט לותה בנבורה . ובקול רנה וכן לכל החותיות ע"כ וכו' עיין שם ותמצא דברים כפלחים ותרחה מעשה ה' ובכל הסוד חותיות ובשאר שמות ונירופים הקדושים וביותר סוד הניקודים .

סי' רלא שכל כוונתו יהיה לשם שמים . חתרן לך בתחלה נמ"ל לאחד כפ' לאחד ביחי' ממוכנו דף ל"ד תמר ביחי כר חמת לחי חיה רעה שולטת בחדם עלת ח"כ כדאיתא לו בכתיבה שכ כשהוא כבהמה כדאמרי' ע' קס"ה ע"כ . ע"ל דף כ"ו ע"ב מה שהחרכתי בביחור ס"פ ברחשי' ע' קס"ה ת"פ ברחשית חית לתתון הכרבן וכו' דמסיים ואם חשכר חד מי"ם דלח יהיב ליה לא ע' קס"ה הוה מתחלים בכייב' דחדם ובחב' דחב חדם כל ספיריה וספיריה כטיל חולק' חייביה ואתחתר מי"ן וכו' וכ"ד חמרו מחרי מתביתין חדם ביקר כל ילין בחשל בכתיבות כדאמרו ע"כ : ובמ"פ בחקתי ע' ל"ת' ת"פ בחקתי ו"ל וכתתי שלום בחרן ואין מחריך בשעת דרעם לילה ובר כם שכיב ע' ך' על ערסיה כתה נדדיכי כמוסין מתערין בעלמ' ואולין ושחטין וכני כשה בעלן לחרנות קמי קב"ה ולחרמל בנין דלח ישתכח כשבי' בנוייהו ויחשויב מכייהו וכתיב לי' לבר כם דלח יפיק מ' ייהו מלה בפומי' בגיקלה יחעבר להו לבני' ולח ישתכחון בהדי' ס"ד ל' חמרו בלבבך' ודיו מלה דלח יפוק מלה בפומי' (עיין במ"פ בשא ע' ר"נ בנין דבשחת' בלק' לעילא ומסקיר' על עובדוי דבר כם ועל כל מלה דפיק מפומי' בנין דהתי' מלה ת"פ בשא ע' דחפיק

(סי׳ רל״ב זמן תפלת מנחה)

דלפיק בר כש מפומי׳ סלקא ובקע דקיימין וקיימין כתתר דקיימת עד דשעלא לילה ונשמעתא סלקא ותחיד להדות מלה ותעיל לה קמי מלכא קס״ד משופכת תיקך שמור פתחי פיך וכדין מתרשים ההוא מלה והדות תוכה עלי דבר כש וכנ״ב אשרי אדם לא יחשוב י״ לו עון ויימתי כשלין ברוחו רמי׳) ת״ח בשעת דאשכחו ישראל זכאין קמי קב״ה מה כתיב ונתתי שלום בארץ והי לעילא דאתי קב״ה לאתחברא בכ״י כדין ומכתתם ואין מחריד מ״ט והשכתי חיה מן הארץ דא מי״ דזיכוי ביש לתתא ומאי היהי לגרת בת מחלת היא וכל מייעתא דילה הוי כלילה ביומתא בכי כשא דאתו מסטרא דא הב״ד ואחרב לא תעבור בארנכם רבי אבא אחר את מוקמוה דאפילו אחרב של שלום וכו׳ אבל ואחרב לא ת תעבור דא מייעתא דילה והשכתי חי רעה וכו׳ ע״ל דף ס״ח ע׳ ג׳ לאפס קציהו לילית ובעמה ולגרת בת מחלת ומסטרא דתיין כל לילין שידין דמתחזיין מבני כשא ובטלי רוח תיאובות׳ מכייסו וחייכין בהו ועבדי לון בעל קריין ע״כ והו ג״כ בפ׳ עומין פסין לותן ק״ל שבה שפירש אדם״ר מן האשה היה מוליד רוחין ושדין וכו׳ והו פי׳ וכל מייעתא זו היא האחב ע״ל דף ל״ו ע״א שכתבתי כתה בפשוט מיפרש פרנסו כתה בניס מפחיתים זרע מריעים ברואנו ולזה קאמר לון חיה רעה שולטות באדם אלא ח״כ כדאמ׳ לו כבהמה הייכו שבפתלקו ממנו כל עשר סבירות שהיה לו מן ד׳ עולמות ולבי״ע ו

תדמר בפ׳ כי ועכ״ל לו שולט עליו החיה רעה הב״ל וכב״ל והו פי׳ בנוי׳ מה יעשה עשית פ׳ שני לאדם בעה״ו יעשה עמנו כאלם והוא כדאי׳ בפ׳ ״כי תצא ע״ש שב״ו על פסוק עיכו י״י כל נדיקים ואזכיו כל שועתם לאפס קציהו דשלטת עליהם החיה משנאותה דשטרא דקדושה לה לשנאת עליה דם״ח לה יקרב לגבי׳ לעלמין ולא יכיל לאדחייה לי׳ מאתרא וכו׳ ע״כ ורחה תרחה מה דאי׳ בשם שבהדין על פסוק כי פקוק לאלהים תלגיו ושאל לב׳ לחיים תדמר בפ׳ וע״ל דף ס״ד ע״ד ולעיל דף כ״ח בס לעיל ע״פ מאמר פ׳ ״משפטי׳ ע׳ משפטי עשה ריי״ד חיית נקרקים לחיים רחה תרחה מה דאי׳ בפ׳ כל נשא ע׳ ר״ו תכא מי שיש מן הירחה ובתלבם בעמוק עדיף ובכלל בכללהו הב״ד שקב עמוק ירחת י״י כי מי שיש בו ירחת שמים זוכה לעמוק כל מי שאינו זוכה לעמוק זוכה לחסידות וכל מי שיש בו ירחת שמים זוכה לכולם וכו׳ ע״ש והוא כי תיתת בכתבי האר״י ז״ל בסוד יחוד ק״ש לפאס קציהו נקרא מדת יסוד כי לאלה נוטלת מן סוד מוחין המתלבשין בסוד מלין דשמות להיות נוטלת ד״פ אל״ף באלוי׳ לוי גי׳ כמכון מדת (וז״ל בפ״ מאמר פ׳ שלח לך ע׳ ז״י) ויעקב היש תם בעלה דהחוה תם) לוי הנאחר מן הי״ה הב״ל הוא גי׳ עקב כי הלא הד׳ אלון לוי״ה גי׳ תרי״ו תסיר מדת כשאר כמכון עקב לוי״ה לרחל ואלה הם אתפשטים בכל נוף רחל כי רחל נקרא ירחה והיא עקב של לאה הנקראת עכוב כמ״ש עקב עכוב ירחת י״י ע״כ וא״כ מוכן מאמר הב״ל וכש כי אותן האה״ים הב״ל הם לבושים דם״ח וה״נ הנכנסים בז״ח ונכנסים בלאה וברחל וכב״ל ולזה מי שיש בו ירחת הייכו מלכות זכה לעכוב כי עקב עכוב ירחת י״י ומי שזוכה לעכוב זוכה לחסידות ונקרא לשון נקבה חסידות כי זה מגיע מן חסדים שבלאה ורחל ומה נס הלכתי באמר פ׳ לחדי נ׳ קשורין זה בזה קב״ה לאוריית׳ ישראל כי אדם כלול מן רמ״ח אמות פשה ושס״ה ל״ת וכב״ל ע״פ מאמר יתרו כל פקודי לאוריית׳ אתלחדן בנופף דאלכא וכל זה יאכיל אדם בדעתו שהוא מרכבה מן ר״ת ובאשר הלכתי בזה הרבה ובאלין תתין ישראל אע״ג דאיכון לתתא לאיכון לעילא לזה כל יעשיך יהיו לשם שמים . ובכה הא דסדרו שבל כוונתו יהיה לשם שמים בפי׳ ר״ל ע״ל דף ע״ה קודם ה פתחלת ח״ת ותבין זה וכוודאי ירחת י״י יהיה לך על פניו : וע״ש זה תבין מה שכתבתי שם בשעלת ישראל תבין מה שהלכתי לעיל דף ל״ג שיהיה לכל עלמות דקדוש דקדושין קדש יהיו ומדשליך כיה בקדש ישראל הוא וכנ״ב קדש ישראל לי׳ לתשית תבואתו כי שם כ בכוונת שלום וזו ככלל ובתקבל האלבום מלמטה למעלה ובדבק בחני מלבום מלמעלה וכו׳ כב״ל כתב ז״ל כי בכלל האלבום הנו היה שם הוי״ה בתוכו ובשתקבל עלה למעלה ובתלה זו בכלל ו״ה בתוך י״ה ואחר כל זה בשאר מקום פנוי במקום תני האלבום התתון מתעלה ובתקבל למעלה לכל המקום לית היה פנוי מחכו הוחיל כי בשאר בתוכו פרושם מן האור שבתעלה למעלה והרשימו הוא הוה מוכלל מ״ב תורות הייכו אור העלין שבתעלה ובתתלק למעלה ואור נ״ר של האלבום עמנו והרושם של אור העלין שבתעלה נקרא אור והרושם של אלבום מכוכה בשם נקודה הייכו י׳ להיות נקודה בתוך אור נדול כי כוה האומן בנקף מלת אור״ר מלה מורכבת אור י״ר לפי שבשלה היו״ד המוכרת תוך אור העלין הב״ל ׃

וחנה לישת בש״ע ז״ל מי שהתפלל תפלת מנחה לאחר ו׳ שעות ומחצה ולמעלה יחל ועיקר ומנה מתעשה שעות ומחצה ומעלה עד הלילה לרבנן ולר׳ יהוד׳ עד פלג המנחה שהוא סוף י״ח שעות חסר רביעי והוא כי לישת ׃ בשביל ברית ומנחה ניקוד הט׳ כי ברית מנוחה כל מעשיו של הק״ב לסוף מדרגת ט׳ וכו׳ וחכמה בשלמה ובתשיעית ניקוד הט׳ נעמו ישרש על היום ושעה תשיעית שעת שמון ושמחה והברכה היא שעת המנחה בזו השעה נעשה תלויה כדכתיב ויהי כעלות המנחה ויגש ויהיו ונו׳ קבלה יהיה כיוך שהשעה התשיעית ליובל שעה מובחרת חודש ט׳ טוב מן השנים וחודש רמון ויום הט׳ לחודש מן המובחר שבכל חודש ושעה תשיעית של יום שעה טובה ומובחרת משעות היום כי נלנול הט׳ יותר מובחרת מן העשירית כי לכל הדברים מן נלנול הט הוא בח ע״כ והפשוטה הוא כי לות ט׳ הוא סוד יסוד ע״ל דף כ״ב ע״ל בסוד ט׳ נס כי מן ח׳ עד ט׳ הוא נ׳ מ״ה אדם לשבר מאמר פ׳ ע״ו וכתב בפ״ פנחס ע״ש ועוד אב״נ דה״ו וח״ט אדם י׳ יחוד דילי׳ מלכות עשירית אדם תשע תיכו (היינו אדם) לקבל לתתון זכאין תיכון ישרש דידעין רזא דאלהין דבשמיא ע״כ ולזה קאמר כי התשיעי פנחס ע׳ תיית היא מובחרת מן העשירית כי השפע לכל הדברים מן הנלנול הט הוא בח ׃ ובפ׳ בראשית ע׳ י״ו תחת ט״ טב ליה טב לחלמי׳ דהח מאמר פ׳ תוריית׳ פתח בי׳ כי טוב מקיר מסיפי עלמות לסיפי עלמות ט׳ טוב בראשית ע׳ י״ו הוא מקיר בחכמותות ט׳ תשיעאה דכלא ע״כ . לבל בפ׳ חיי מאמר פ׳ חיי שרה ע׳ מ״ד ו״ל ת״ח גלותא דמנחה לתקון לה יפתח כמה דאכרהם לתקון גלותא דנפרה לנקבל ההוא דרגא דאתדבק בי׳ וע״ד ג גלותא דמנחה מכי כתי שמשא לנחתא בדרגוי לסטר מערב דהא עד לא כשה שמשא לסטר מערב לקרי יום ונפרה עד הנוץ ומנח דכתיב מה תתבלל בדרב הנבור חסד לא כל היום ולא תיתת עד תשיכה ת״ש דכתיב קדמו עלי׳ מלחמה קומו ובעלה בנהרים לוי כח למו כי פנה היום כי יכטו צללי ערב כי פנה היום לנקבל גלותא דנפרה דכתיב חסד ל כל היום דהא כדין לייקו אמשא לסטר מזרח כיון דכטו ונחתא לסטר מערב הא כדין לייקו זמן גלותא דמנחה וכבר פנה היום ו ולתו צללי ערב ולתער דיכא קשיא לעלמא ופנה היום דלהו דרגא דחסד וכטו צללי ערב דלייקו דרגא דדיכא קשיא ע״כ וכפ׳ ״ויהי ע״ פ׳ ויקי ע׳ תפ״ה ו׳ ר׳ יוסי פתח עבדו את י״י בירחה ונילו כדעתה עבדו את י״י בשמחה כתו לפניו ברננה ת״ח כל בר נש דאתא למיפלח לי׳ לקב״ה פולחנא דלגלותא דיומא בנפרה ובפניא בעי למיפלח ליה לקב״ה בנפרה כד כפיק נהורא וכד אתערותא דסטר יומינא אתער כדין בעי בר נש לאתקשרא ביומינא דקב״ה ולמיפלח קמי׳ בפולחנא דלגלותא דיהו לאחסן תוקפא לעילא ואתעדי ברכאין מעומקא עלאה (היינו סוד אלהי אברהם שהי יצחק ואלהי יעקב כאשר כבר הלכתי שהם חנ״ת דעתיק יומין המתלבשים בתלת דיקנין דא״ח) פולחנא דלגלותא בעי בר נש למיפלח לקב״ה בשמחה וברננה לאתכללא לכ״י בגוייהו (בסוד שאתלו תחת לראשו ויומיו תחקבי) וכו׳ ואלין תרין שמחה וברננה שמחה בנפרה וברננה ברמשא וכו׳ ובלילה פלגי ברכאן לכללא כדקא חזי הה״ד ואתקם בעוד לילה ואתן טרף לביתה וחק לנערותיה ע״כ ובזה תבין מה דאי׳ בכתבי האר״י ז״ל שאין לבבות בתפלת רק בתפלת מנחה כי שם במאמר הב״ל ובשעתא דשכחה דדיכא שרי בעלמא לאתבוני דוד בהאי גלותא דכתיב תפין תפלתי קטרת לפניך והאי גלותא דסליק ויעבור רונזא דדיכא קשיא דשליט השתא בעלמא בהאי גלותא דכתיב מנחת ערב מ״ט בנין דאיהו מנחת ערב דדיכא תלגיא בעלמא ע״ד דכתיב מנחת ערב דאיהו בנין דאיהו בעלמא ובגלותא דשכחה בכללהו גלותין בעי בר נש לכוונא דעתי׳ ובהאי גלותא יתיר מכללהו בנין דדיכא שריית ע״כ לכך קבעו דוקא השעה הט׳ שתעלה מנחה שעות ומחצה מכל השעות ׃

ובזה תבין מה דאי׳ בנוי׳ בפ״ק דברכות ת״ר חלבו לית׳ רב הונא לעולם יהא זיהר אדם בתפלת מנחה שהרי חלייהו לית כעפה בתפלת מנחה שב׳ ויקי ש

בעלות השחר ונש חלייהו ויחזר עכני י״י עכני עכני שתרך חש מן השמים ועכני שלח יחזרו מעשה כשפים ע״כ ובדף ט׳ עכני שתרך חש מן השמים ותכלכל כל חשר על היומכת ועכני שתשית דעתם כדי שלא יחזרו מעשה כשפים שב׳ ותהא הקבוצת את לבם לחזרבית ע״כ ׃

ושמעתי שיקצרים בענין זה הלא הגיע בעני להרחות מעלת תפלת המנחה
ומביא ראיה משיהו שכעבה ולפרי מביא עכני פעם שכיח שלא יתפרנו
מעשה כשפים והוא דיש ליתן טעם שביקש שלא יתפרנו מעשה כשפים
מחמר פ' כי תיתא בפ' ° כי תצא ע"ב אל"ף לתפלי קרא לן עדב רב שלח כל חרטן
תצא ע' אל"ף הוו וכו' וכל תלין חרטין עלמין הוו מסתכלי מכי נטי שמשא ומשירותא
דשבא שמשא עד שירותא דתצא דקיימו ערב רבבא כל תיכון חרטין
ועזירין משירותא דתצא עד פלגות ליליא בשם שעתי קדמיתין דיומא דתיכון
לא יכלין למסלטה כהו ע"ב ה"ג אם היה שיהו מתפללל כתפלת שחרית
לא היו צריך לתפלל שלא יתפרנו מעשה כשפי הלא קוד חמות תיקשלימה
לכשפים אבל תליהו שהתפלל במנחה ותו שולטין חרטין ותו היה צריך
להתפלל שלא יתפרנו מעשה כשפים וע"ז קשה למה התפלל תליהו
בעת מנחה ותו היה צריך להתפלל שלא יתפרנו מעשה כשפים היה לו
להתפלל שחרית ולא היה צריך להתפלל שלא יתפרנו מעשה כשפים שלא
ודאי מנחה מכוין שבשע מנחה שעה הט עת רצון וכך ° קדושים היה מתפלל
במנחה לפי שהיה צריך לתפלה יתירה שלא יתפרנו מעשה כשפי ובכתבי
האר"י ז"ל יתבר מיתור בפרשת שבר שביר קודם תפלת המנחה ויקח
מחמר פ' בהלוחה שיפרש לפי שהם תתלחר להתפלל ומטעם דלפי כפ° קדושים ע'
קכ"ג ז"ל לא תלין פעולת שכיר אתך עד בקר לפיהי שלא מקדים לחרוב
תפתיח דכתיב כיומו תתנו שכרו ולא תבא עליו השמש כי עני הוא
ולפיו נפשו כפשו לא תבא עליו הש זש לפרש לא תעשכב כניכוי
מעלמת עד לא מטו ומוך לתפשכבת כל"ח עד לפר לא תחתך ונו' ומכל
חולפיכת מלה לחרת יתין דאמרים לכפשי למסכבי לפילו דיומי יומת
לחפיקת מעלמת קכ"ה אמרים לכפשי ויהיה ליה חיין יתיר לא תלין
פעולת שכיר ת"ח יתין לכטל תנרת דמסכבת כלו כטיל כפשי ודלילכפי
ביתי הוא לחזיר כפייהו קכ"ה לחזיר יומי ולחזיר כפשי ומהוא עלין
דלא כל היכין הכלי לכפקי מפומי כל ההוא יומת כלהו סלקין קפ"ה
וקיימין קמי קכ"ה וכו' וכדין לפילו לתנור על ההוא בר כפ לפילו
כמה טבאן כלהו מתעקרין מיניה ולא עוד אלא דכפשי דילי לא סלקת
לעילת והיינו דאמר ר' לחבי רחמנא לעזביון מכייהו ומעלמוכייהו
והיינו דכתיב המכוכת סכלו הוא עביד כד הוא ההוא לנייר מסתלק
מעבידת' הוא יהיב לי' תנרת ולחר טול נפשך לחפקיד' כידלי וכו'
ת"ח ליה ליך יומת' ויומת' דלא סלקת כי' יומת לחרת ולחי חיכו
לא יהיב לי' כפשי' דילי' כמאן דפניס להההוא יומת וכנ"ל ביומו תתן
שכרו ע"כ ולזה לסור להתפלל עד שישלם שכר פרעון דאם יתפלל
מנחה כבר עבר יום ונמצא פניס ליומא דעלמא עלאה ולכך הי'הלי'
ז"ל מיתיץ להתפלל עד שישלם שכר וכלע"ד כי הקדימו לעיל כמי'
שקודם זה התכיתי שיאמור לדם פומא בנין דההוא מלה דאפיק כר
כם מפומי' סלקת ובקע הקיעין וכו' כנ"ל לכל לחר יאחר מאן ליומא
כי כל הכבדים כאו לבבי הק"פ וכנ"ל לזה החתידה התורה לשלם פ
פעולת שכר שכיר יעשה דהא תיכון הכלים דנפקי מפומי' וכו' וקיימין
קמי קכ"ה ת"ל מוכח זה יעשה לדם תשובה ויבי' יומתי דאומכב
מחמר פ' ויחי ויפשוך פיו נם אית' כפ' ° ויחי ע' תע"ח ל' יהוד' פתח החבשים שיעבו
ע' תע"ח והעוריס הכיטו החבשים תיכון כי כשא דלא נייתי לאולולי דאוכייתא
ולא אקחין לוזכייהו לאשמא לפקודי דמרייהן והעוריס דלא מסתכלין
לאוכדא על מה תיכון קיימין דהא בכל יומת כרוזא נפיק וקרי ולית מאן
דישגח דתניא תיכון יומין דבר כם כד אתבריאו בההוא יומת דנפיק
לעלמין כלהו קיימין בקיומייהו ואולין ושלטין בעלמין אתי ואוהדר
לבר כם כל יומת ויומת בלאודוי וכד ההוא יומת אתי ואוהדר ליה וכר
כם עביד בההוא יומת חובת קמי מלכי' שלא יומת שלים בכפופת
ואקדיר סהדותת ודקיים בלאודוי לבר וכו' ווי להההוא בר נש דנרע
יומוי קמי' ולא שביק לעילת יומין לאתעטרת בהו בההוא עלמת
ולאתקרבת בהדייהו קמי מלכת קדישת ת"ח כד קריכו תיכון יומין
קמי מלכת קדישת לי הוא וכי וכר כם נפיק בעלמת שלים ואעל באיכון
יומין ואיכון לבושי לבושי יקר דאתלבש בהו נשמתי' ואיכון
יומין הוו דוכה בהו ולא חב בהו ווי להההוא דנרע יומוי לעילת דכד
בעת לאתלבשת כי ביומוי תיכון יומין דפני' הוא כחוכוי חסרין ההההוא
לבושא ואתלבשת כאילת אחרת כ"ש אי סניאין תיכון ולא לפוני לי' לבר
כם כמה דיתלבש בההוא עלמת כדין וי ליה וי לנפשי' וכו' דמסיים
ואמין ת יכון דיומיהון זכאין ואתעטרו לעלמין דאתי וכו' ע"ש נם ע"ז
יאמרו אי ייתי אכל יום אחיה שלח יפנוס כיומת והקדימו טעם לא
תלין פעולת שכיר וכתיב ולא תבא עליו השמש ת"ח ליית לך כל יומת
ויומת דלא שלטת כי' יומת אחרת עלאה ואי אחיה לא יהיב לי' כיומן
דשנים ליה להההוא יומת וא"כ ילמוד מזה שיש לשמור כל יומן שיהיו

ושמעתי שיקצרים בענין זה הלא הגיע בעני להרחות מעלת תפלת המנחה
ומביא ראיה משיהו שכעבה ולפרי מביא עכני פעם שכיח שלא יתפרנו
מעשה כשפים והוא דיש ליתן טעם שביקש שלא יתפרנו מעשה כשפים
מחמר פ' כי תיתא בפ' ° כי תצא ע"ב אל"ף לתפלי קרא לן עדב רב שלח כל חרטן
תצא ע' אל"ף הוו וכו' וכל תלין חרטין עלמין הוו מסתכלי מכי נטי שמשא ומשירותא
דשבא שמשא עד שירותא דתצא דקיימו ערב רבבא כל תיכון חרטין
ועזירין משירותא דתצא עד פלגות ליליא בשם שעתי קדמיתין דיומא דתיכון
לא יכלין למסלטה כהו ע"ב ה"ג אם היה שיהו מתפללל כתפלת שחרית
לא היו צריך לתפלל שלא יתפרנו מעשה כשפי הלא קוד חמות תיקשלימה
לכשפים אבל תליהו שהתפלל במנחה ותו שולטין חרטין ותו היה צריך
להתפלל שלא יתפרנו מעשה כשפים וע"ז קשה למה התפלל תליהו
בעת מנחה ותו היה צריך להתפלל שלא יתפרנו מעשה כשפים היה לו
להתפלל שחרית ולא היה צריך להתפלל שלא יתפרנו מעשה כשפים שלא
ודאי מנחה מכוין שבשע מנחה שעה הט עת רצון וכך ° קדושים היה מתפלל
במנחה לפי שהיה צריך לתפלה יתירה שלא יתפרנו מעשה כשפי ובכתבי
האר"י ז"ל יתבר מיתור בפרשת שבר שביר קודם תפלת המנחה ויקח
מחמר פ' בהלוחה שיפרש לפי שהם תתלחר להתפלל ומטעם דלפי כפ° קדושים ע'
קכ"ג ז"ל לא תלין פעולת שכיר אתך עד בקר לפיהי שלא מקדים לחרוב
תפתיח דכתיב כיומו תתנו שכרו ולא תבא עליו השמש כי עני הוא
ולפיו נפשו כפשו לא תבא עליו הש זש לפרש לא תעשכב כניכוי
מעלמת עד לא מטו ומוך לתפשכבת כל"ח עד לפר לא תחתך ונו' ומכל
חולפיכת מלה לחרת יתין דאמרים לכפשי למסכבי לפילו דיומי יומת
לחפיקת מעלמת קכ"ה אמרים לכפשי ויהיה ליה חיין יתיר לא תלין
פעולת שכיר ת"ח יתין לכטל תנרת דמסכבת כלו כטיל כפשי ודלילכפי
ביתי הוא לחזיר כפייהו קכ"ה לחזיר יומי ולחזיר כפשי ומהוא עלין
דלא כל היכין הכלי לכפקי מפומי כל ההוא יומת כלהו סלקין קפ"ה
וקיימין קמי קכ"ה וכו' וכדין לפילו לתנור על ההוא בר כם לפילו
כמה טבאן כלהו מתעקרין מיניה ולא עוד אלא דכפשי דילי לא סלקת
לעילת והיינו דאמר ר' לחבי רחמנא לעזביון מכייהו ומעלמוכייהו
והיינו דכתיב המכוכת סכלו הוא עביד כד הוא ההוא לנייר מסתלק
מעבידת' הוא יהיב לי' תנרת ולחר טול נפשך לחפקיד' כידלי' וכו'
ת"ח ליית לך יומת' ויומת' דלא סלקת כי' יומת לחרת ולחי חיכו
לא יהיב לי' כפשי' דילי' כמאן דפניס להההוא יומת וכנ"ל ביומו תתן
שכרו ע"כ ולזה לסור להתפלל עד שישלם שכר פרעון דאם יתפלל
מנחה כבר עבר יום ונמצא פניס ליומא דעלמא עלאה ולכך הי'הלי'
ז"ל מיתיץ להתפלל עד שישלם שכר וכלע"ד כי הקדימו לעיל כמי'
שקודם זה התכיתי שיאמור לדם פומא בנין דההוא מלה דאפיק כר
כם מפומי' סלקת ובקע הקיעין וכו' כנ"ל לכל לחר יאחר מאן ליומא
כי כל הכבדים כאו לבבי הק"פ וכנ"ל לזה החתידה התורה לשלם פ
פעולת שכר שכיר יעשה דהא תיכון הכלים דנפקי מפומי' וכו' וקיימין
קמי קכ"ה ת"ל מוכח זה יעשה לדם תשובה ויבי' יומתי דאומכב
מחמר פ' ויחי ויפשוך פיו נם אית' כפ' ° ויחי ע' תע"ח ל' יהוד' פתח החבשים שיעבו
ע' תע"ח והעוריס הכיטו החבשים תיכון כי כשא דלא נייתי לאולולי דאוכייתא
ולא אקחין לוזכייהו לאשמא לפקודי דמרייהן והעוריס דלא מסתכלין
לאוכדא על מה תיכון קיימין דהא בכל יומת כרוזא נפיק וקרי ולית מאן
דישגח דתניא תיכון יומין דבר כם כד אתבריאו בההוא יומת דנפיק
לעלמין כלהו קיימין בקיומייהו ואולין ושלטין בעלמין אתי ואוהדר
לבר כם כל יומת ויומת בלאודוי וכד ההוא יומת אתי ואוהדר ליה וכר
כם עביד בההוא יומת חובת קמי מלכי' שלא יומת שלים בכפופת
ואקדיר סהדותת ודקיים בלאודוי לבר וכו' ווי להההוא בר נש דנרע
יומוי קמי' ולא שביק לעילת יומין לאתעטרת בהו בההוא עלמת
ולאתקרבת בהדייהו קמי מלכת קדישת ת"ח כד קריכו תיכון יומין
קמי מלכת קדישת לי הוא וכי וכר כם נפיק בעלמת שלים ואעל באיכון
יומין ואיכון לבושי לבושי יקר דאתלבש בהו נשמתי' ואיכון
יומין הוו דוכה בהו ולא חב בהו ווי להההוא דנרע יומוי לעילת דכד
בעת לאתלבשת כי ביומוי תיכון יומין דפני' הוא כחוכוי חסרין ההההוא
לבושא ואתלבשת כאילת אחרת כ"ש אי סניאין תיכון ולא לפוני לי' לבר
כם כמה דיתלבש בההוא עלמת כדין וי ליה וי לנפשי' וכו' דמסיים
ואמין ת יכון דיומיהון זכאין ואתעטרו לעלמין דאתי וכו' ע"ש נם ע"ז
יאמרו אי ייתי אכל יום אחיה שלח יפנוס כיומת והקדימו טעם לא
תלין פעולת שכיר וכתיב ולא תבא עליו השמש ת"ח ליית לך כל יומת
ויומת דלא שלטת כי' יומת אחרת עלאה ואי אחיה לא יהיב לי' כיומן
דשנים ליה להההוא יומת וא"כ ילמוד מזה שיש לשמור כל יומן שיהיו

בטהרה וכדכתיב בהבריהם ואברכם זקן בת ביומים בשלימות וכן נבי
דוד וזקן בת ביומים ועפ"ם יום אכתבתי כי בי' חושש לפרוע דוקא
קודם תפלת מנחה דיום יתפלל כבר עבר יום ונמצא פנים ליומא
עלאה ע"כ וא"כ בנידוף כל הכ"ל תבין מה דחי' בכתבי האר"י ז"ל שיש
לבכות בשלמת המנחה והוא כי אית' כפ° חיי שרה ע' פי"ד פתח מחמר פ' חיי
ואמר שמשה תפלתי יי' ושמעתי החזיקה ל דמעתי ל תחדוש שמעה שרה ע' פי"ד
תפלתי יי' דל בלמת בלחץ ושמעתי החזיקה דל בלמת דאדרים בר בם
בקליה בעקתי' דל מתבר תרעין ודפיק לן לאעלאה בלמת אל
דמעתי ל תחדש דל לאעיל קמי מלכא ולית תרעא דקאיים קמי עלמא
לא אהדרו דמעין בריקיעא ע"כ ובפ' שמות ע' י"ט ח"ר כל מלין דעלמ'
תלין בתשובה ובלמת דבר בם לקב"ה וכו' ומלן דלוזיד דמעין
בלמת לית לך תרעין דלא שללין תלין דמעין מה כתיב וירא והנה
הנער בוכה ותחמול עליו ע"כ ועיין בפ' ° ויקרא ע"ל"נ על פסוק מחמר פ'
חטאתי לזדיעך מכתן לולפיכא דכל בר בם דמכסי חטאוי ולא מפרש ויקרא ע' ל"נ
לן קמי מלכא קדישא לא יכבינן לי' לאתפתח פתחא דתשובה וכו' ואי
לזיהו פרים לן קמי' קב"ה חיים עליה ויתנברון רחמי על דיהא וכ"ם
אי לזיהו בכי דהא כל פתחין סתימין ולזיהו פתוח ע"כ וכו' ע"ש ומסיי'
שם ואתה בשלחתי עון חטאתי סלה דל לעילא לעילא לתר דאתיקא
שריה בנ"כ הלי קדיש לחיד בכלא ע"כ והוא כי לעיל דף ה' ע' ל'
שהלרכתי בסוד פי' הפסוק יחתו חריב ו' עליו בפיים ירעש מהו
עליו בשעתא דלא"ק שריא עלי' כדין ירעש ויתבר לזיהון ו
ותוקפיהון דיכין תקיפין ע"ל פי' וזה לית' בפ' ויקרא ע' ל"כ ולחר זה
ע' ל"נ מביא זה סוד של תשובה והוא מזה הלי סוד הוא כי היכא"ר
הוא מסט' דכתב וכלב הכ"ל ונרין להתנבר עליהם ות"ח להתנבר על מחמר פ'
הרשעים הללו שם לא שיעורר חור דע"ק וכדלית' בפ' פנחס ע' תמ"ח פנחס ע' רמח
ע"ל דף כ"ו ע"ד בפ' במקום שבעלי תשובה עומדים אין נדיקי נמורי
יכולי' ומשם תבין אין ע"י תשובה יכול להיות נבור בתרן להכרית
ליה"ר וכנ"ל והנה הקדימנו כי בכל יום נריך לאתקן כדי שלא יפחתו'
היום וכנ"ל ואפשם קניהו וכד ההוא יומת אתי ואודכר לי' ובר בם עביד
בההוא יומת חובת קמי מלכי' שלים בכפופת ואתלת כתר
דקאיים בלחודוי יתיב עד דבר בם עביד תשובה זכה תב ההוא יומת
לאתרי' ע"כ ולזה יש לבכות ולסוב דוקא במנחה כי בבקר עדיין לא
חטא ובערבית הוא יומת לחרינא והוא נריך לאתקן ביומת דידי' ולכך
דוקא במנחה יש לו לבכות על חטאיו כדי שלא יאבד יומת דין בכתבי
האר"י ז"ל עכין הקדקה אמר לי מורי ז"ל שהיכוו כ"כ ענין הקדקה כ
במנחה כמו בשחרית כי עקרו בשחרית אך עכ"פ היה נותן נ' פרוטות
נ"כ במנחה, אבל בערבית לין זמן לקדקה כלל כי החזנים נוברים מלוד
וכי' מהר שלא לאחרו שלא בתפילין וציצית ומחמם עבין התפילין
מתחלה היה נהגו להניח תפלין של רש"י ז"ל ושל ר"ת ז"ל שביום בשחרית
ובמנחה היה מניח של ר"ת ואחר שהי' לו תפלין ע"ד שמושת
רבה שהם מלבביים על תנבביים לו היה מניחים בכל מנחה ולא היה
מניחם של ר"ת נם כי' כאחר שהי' מניח לפי שהי' לחר שקיעות החמ' ולפי'
כי בערב שבת לא היה מניח לאחרו בקול רם כ בתחלה
בלחש ואח"כ היו חוזרים בקול רם ° ענין הקדקה כי אות ק'
דומות נקרן קופץ דמקבלותת התפשטות הכתב והוא רגל הק' לעלות
למעלה ונעשית ס' ואו אין לחיוב להקליפה (והוא ע"ם מחמר פ'
בנחם ע' תס"ח הנה ה' שלים בחוק יבא ופעולתו לפניו דת פועל ק'
דיתבר לה יעבר רגלה ע"ל דף י"ז ע"ב נם שם הקדקה תתן פרוטה
ותכוין כי קוד פרוטה פרט וה' כי סורס על הדיבים הם רמ"ח כיוצין
והכולל פרט והם במלכות וכשמתחברי' ו' עם ה' נתקים כל
הדיבים והוא ע"י הקדקה ע"כ והנה הכפירים שותנים לט"ק היינו
לרמ"ח כיוצי"כ ל' אבל הכשמות לוזירים ברוך שהיכו שלא נתנו טרף
לשיניהם כי שיני רשעים שברת. וכתב בשומר תלים ° מי"ק"ו תלמי מי' מזמור מי'
י' מחדם מה מיתים חוטים מנברי תשר תשבו רעות בלב כל יום קם
יעורו עלי מלחמות (והוא נחתר על הרשעים ימ"ר שהם מסט' דכלב
ונחש והוא שכנו לשונם כמו נחש זכתם סוכם מתחריך שם מן ה
הרשעים הללו וקחתר יגרו של לחדם יתנבר עליו בכל יום ומבקש
להמיתו שב' מופה רשע לנדיק ומבקש להמיתו ולעולת הק"ב עזרו
היכו יכול לו שב' י' לא יעשבו כיהו ע"כ לזה תכו מתפללין ש תתן
י' מלחויי רשע ומחו חל תפק ומביא רש"י בשם רבותיכו זמתו לשון
רשן הוחם לת פי הנחל ולשון יחשבה הוא חל תפק חל תוניא מלחיי
ע"כ והוא כי הקדימנו מה דחי' בפ' ° ולחרת ע' מ"ח זקיף וכבי' מחי לעילא מחמר פ'
מחי לתתא כלא ערקין קיימי קם שלהובת דחשת וכרוזא קרי לודקנו ולחרת ע' ת"ח

סכתא (היא לילית וכיתיב׳ הא לתעבר מתן דשוי קדלא על תכפוי כתף דתתר וכתיב׳ כתף ובו׳ כדין תתבדרן כלהו ונקטי ליה לתביעא ונקבי תכפוי ועתלין ליה לבוקבא דתהומא רבא עד דתתבר חילוי ע״כ לכך תמו מתפללין ושמו תל תבק הייכו הרמן שמשיין בלחישו ונו׳ יתשו עלייהם כתם יפילי ע״ל נס תית׳ בכתבי האר״י ז״ל טוב מאוד לומר עליהם לסבח תחר המכתה ולומר פסוק ויהי יי׳ למלך על כל הארץ ונו׳ תכוין כי ר״ת שם והיה ו׳ וס״ת ד׳ דלחד הרי י׳ ותכוין להמשיך בלילה סוד עשרה בניס שהם י״פ ח״ל והכוונה שם דיסגכר ע״ל מה שכתבתי כי תכבי טוב לך מעשרה בניס :

מחמר פ׳ ויקח ע׳ שמ״ג איתא

(סי׳ ר״לח זמן של תפלת ערבית)

כפ׳ ויקח ע׳ שמ״ג (דעיין מהיומכח) ויפגע במקום ישכב תיקון בלוחות דערבית לריהו דרגי׳ דילי׳ עמודה דלמצעית דג״ד לוקמוה מארי מתניתין תפלת ערבית רשות דתע״ג דנלוחות

מחמר פ׳ נכחם ע׳ תע״ו

דדומה לבלילה דשלטין תמן שמש ובחם וכו׳ ע״ל דף ח׳ ע׳ ח׳ ותרלה נכלחי׳ וכן תית׳ כפ׳ ופנחם ע׳ תע״ו רק סיים וח״ת דיעקב פיים לף שפיר ובנין דהיהו בכל לילה דהיהו נלוחות כרשות בעלה לוקמוה תפלת ערבית רשות ע״כ מה יזכח דעיקר תפלת ערבית הוח דוקח בלילה וע״פ זה תבין המשכה מה שיתי קורין לח שמע בערבית יומשך שהכהנים ככנסים לאכול בתרומתן עד סוף האשמורה דאסורה דכרי ר״ח ואכחים לומרים עד חנות ר׳ נחליא לומר עד עמוד השחר והוח כי הקדמונו כי תלת משמורות הו׳ בלילה ע״ל דף ט״ו ע״ב בחריבו׳ וכפ״ל ע״פ הוח הלילה הוה ליי ליל קחמר בקדמיתא והשתא לילה שלח הכי תביען כתיב כי יהיה כערה בתולה נער כתיב ר״ט משום דכל זמן דלח קבילת דכר לתקרי נער חוף הכי ליל דעד לח קבילך דכר עלה וכשעתא דלתחבר עמה דכר כתיב הוח הלילה הוה ר״ב ונסם ע״ז ויהי בחצי הלילה מלי כתני כפלגות בתרלה לתעביד ר״ב ולכל כיוסין דלתעביד בלילה כפלגות בתרלה לתעביד ר״ב וכפרשה דרחשית ע׳ קי״ב לפם קייהו ת״ח לזמנין דהי נקודה בלילה ד׳ ולזמנין ה׳ שלח כוונה דלח יתדבקן כי ישרל לתתה לתלקה כי לתתחדה בקודשה חוורה ליהי ד׳ ולזמנין דמתערי לתתחברה עם נהורה חוורה כדין לקרי ה׳ מכלן דכתיב כי יהי כערה בתולה נער כתיב בלילה ה׳ ח״ט בנין דלח לתתברת׳ כדכורה וכלל לתר דלח לתשכח דכר ומקבח ה׳ לח לתשכח זכלקא מתתן ע״כ ואפ״ה כתיב נערה נער וזין חוזיא שחסר ה׳ והכה הקדמונו כי משמרה רחשונה חיוור נוער ומשמרה שני כלבים נוערים ומשמרה שלישי ליהי כרשות בעלה דק לפי פשוטו משמע דתלת משמרות הוי הלילה ר״ל כל הנ׳ משמרות נוערות הו׳ הלילה ה׳ כשחרית לבדה כפ׳ כרחשית ע׳ קכ״ח ובקר דחברהם בההוח ומכח לב רוחה ת״ל נ׳ זמנין ליחזר ק״ם דח״ עד סוף משמרה רחשונה וחכחים לומרים עד חנות הייכו כי עד חנות נקרח׳ ליל וחל״ל כשחתחבר עמה דכורה לקרי לילה ור״ל סבר עד שילה עמוד השחר כי לית בריש מס פסחי לוך לי״ד :

מחמר פ׳ איתא מנורש ע׳ ל״ה

כפ׳ מנורש ע׳ ל״ה ת״ח מה בין משה לחהרן הי שכייהו עלחך שלח משה עלחה משה שושיבית דעלכא לחהרן שושיבית דחטרוניתח מיתל למלכא דהוה לי׳ חטרוניתח עלאה מה עביד יהב לה שושיבית לתקבא לה ולחשתלבא בחלי דביתח וע״ד כך עייל שושיבית דח למלכא לח עייל חלח עם חטרוניתח הכ״ד בוחת יבא לחהרן חל תקדם משה שושיבית למלכא בנ״כ לחזדמן כחושפיזא לבתר וידבר יי׳ חלין לחהרן הוח שושיבית לחטרוניתח וכל מלני הוו לפייסח למלכא בחטרוניתח ויתפייסם מלכא בהדה (והוח כי לית׳ כפ׳ ויחי ע׳ תק״י בשעתח דכשתח כחתת לעלמח כ״י עלחת תמי בקיומח דחומלח דיהוי למלכא ויועיל לי׳ רחיומח דלנבי׳ בנין לחתפייסח בהדה ובימח בנין דחיובח על כר כש ליחדח שמח קדישח בסומח ולבח ונפשח וכו׳ ובההוח יחודח דעביד נרש לחתפייסח מלכא בחטרוניתי וכו׳ ע״כ

מחמר פ׳ ויקרח ע׳ כ״ו

ולזה קחמר כחן וכל מלני הוו לפייסח מלכא בחטרוניתח וזהו תבין מחמר פ׳ ויקרח ע׳ כ״ו ויקרח ע׳ ויהי כי יחטח ואשם מה כתיב לעילח חו מנח לחבדה וכחב כה וכשבע על שקר דהח בנין דש לחתלק קב״ה מכלח כביכול קב״ה לח לחשתכח בקיומח דהח כ״י לחתפרשח מחתרה הה״ד לחבדה היחיוסה מחי לחומה דח כ״י כך״ח ולחומכתך בליות ע״כ והקדמונו בשעתח דכשתח כחתת לעלמח כ״י לעלח בקיומח וכל״ל לזה קחמר כשם כי תשבע על השקר דייקח כי לית׳ כפ׳ משפטים ע׳ ר״ם מחן דלומי לסקרח כחלו הרם בכייכ דשמיח ולרעח ולהבדר עלמח לתתהו ובהו וכו׳ ויתתלר לחר שמל כ״ו ר״ו שקר וכו׳ וזהו

כי תשבע על שקר ומה תקום וקלמר והשיב לח הנוילה לחשר נזל (כי סוד נוילה ע״ל דף ע״ה ותבין מי׳ של והשיב לח הנוילה נס והשיב לח החבדה הייכו לייחד יחודים שתייחד השכינה בקוד ביום קהום יהי׳ יי׳ לחד ושמו לחד) ולקיים וכלו החוכדים בלחר לשוב ונכדחים בלחר מצרים והשתחוו ונו׳ כחוב לפלמר הכ״ל ויתעים מלכח בהדה לתקבא ביתח ולפייסח ולעייכח תדיר בחלה דביתח וע״ד לחתקן כנוונח דלעילח ולקרי כה״נ דכתיב ואתה כהן לעולם על דברתי מלכי נדק ע״כ בכתבי האר״י ז״ל סתרומה הוח בקוד ובקוד הקומכח וכו׳ ע״ל דף י״ד ע״כ נס הקדמונו מה דח״ל כפ׳ משפטים ע׳ קפ״ח לפם קלייהו בנין דקוד זה לתתין ע״ד לח לכיל לקדם לכל לכיל תרומה דחיהו יתיב לעלמח דקוקבח ומנו דחיהו מעלמח דקוקבח לח לכל ליה שלח בלילה וכו׳ ע״ש נס הקדמונו ע״ל דף ל״ט ע״ב ודף כ״ו תרומה מקו תרומה כמה דלוקמיכח תדי מחלה ולזה קלמר מחיימי קורין לח שמע בערבית כי ערבית רשות דע״ג דנלות דדומה לבלילה דשלטין תמן שמש ובחם ליהי ברשות בעלה לתסבח וע״ל דף ע״ד בסוד ד׳ שומרים שומר חנם לח וח״ו כטיר נוקר׳ חפנם פוריקי עול החוכלים למעבדים חנם חנוות וע״פ מחמר פ׳ תרומה ע׳ רכ״ו רוח מסחבח חודמן תדיר בחנבח וברקכייח ומודמן כלח לחנדח וכו׳ ע״ש וע״ל דף כ״ג ע״ב על פסוק חנם כמכרתם ולח בכסף תנחלו ולסוד זה נקרח שומר חנם והכל לסוד הכ״ל ולכך חמו קורין ק״ם הוח לסוד יחודי׳ הכ״ל ונקחמר משעה שהכהנים ככנסים לאכול בתרומתן . ולסוד זה תבין מה דחי׳ בגמ׳ בשחרית יוכך חתים לפניה ואחת לאחריו ובערבית חתים לפניו וחתים לאחריו כי חיתח כפ׳ ויקרח ע׳ ח״ר יהוד כח דתכיכן בתולה דחתברכח מן שבע דלקרי כת שבע וחוקמוה כ בכמה חתר בתולה ירחתח ו׳ ברכות בניכה ע״כ ובחיים דף רכ״ג לפם קלייהו כל מלן דמכרך לקב״ה בגלותי׳ בהלי עלמח וחזיל להזות עלח קב״ה מכרך ליה בההוח עלמח ולית קדושה פחות מעשרה לוף הכי עביד קב״ה עשר חיומות בג״ע דקדושין קב״ה עם שכיניתי׳ לימין ק״ק ו׳ בהכלן בילה בק״ם בשחרית חתים לפניה וחחת לחחריה ובערבית חתים לפני׳ וחתים לחחריה כח ו׳ ויחוד דילי׳ שמע ישרל ובכי קב״ה מברך ליה ע״כ וזהו שלמר דוד שבע ביום הללוך על ומשפטי צדקך משמ״ט דייקח נד״ק דייקח ולסוד זה יש לסיין ולסוד זה נרלך תפלת ערבית דוקח בלילה והנה לסוד הנורח הזה לומרים קודם שפותחין להתפלל ערבית לומרים פסוקים הלו שיר המעלות הנה ברכו חת יי׳ כל עבדי יי׳ שעומדים בבית יי׳ בלילות שלו ידיכם ונו׳ והוח כי הקדמונו לעיל דף י״ט ע״ג וד׳ בסוד היחודים שיביח פסוק זה ותבל כפשוח טעם שלומרים פסוקים הלו קודם שחפלת להתפלל ערבית לפי סוד הכ״ל ולסוד זה לומרים קודם התחלת תפלת ערבית ע״פ מה דחי׳ בפ׳ כרחשית ע׳ ק״ח ושם נלוחות לנו חיהי שלימה כמה מלחכי חבלה דדפין לחתרחם כר״ח כל דודפי השינוה בין המזרים וכו׳ ד מצלין והוח רחוס יכפר עון דח שמש ולח כחש ולח ישחית דח משחית ודרבה להשיב לחפו דח לף ולח יעיר כל חעתו דח חיוה בנין דלח דדפי בתר נלוחת וכמה מלחכי חבלה תלין מכייהו שבע מתן תיכון מכייהו שבעין וכו׳ ע״כ :

מחמר פ׳ כרחשית ע׳ ק״ח

(סי׳ ר״לו לקבוע עתים בתורה בלילה)

איתא בכתבי האר״י ז״ל חרו״ל כי הלומד תנדה מכפר עונותיהם של ישרל ולכן טוב ללמוד מעט תנדה בכל לילה לחר חלילה ורוב רוי רמוזים בתנדה ע״כ חית׳ כפ׳ שמיני ע׳ ס״ח ר׳ יהוד ור׳ יפתח הוו חולי בחורתח מבי מדרשח לגבורי והוו חד רבית שכיחת לגבייהו וכו׳ ר׳ יהוד חיימח מילך דשפיר קח חמרת לחמר לכח שמעב׳ דמתן לחשתדל בתורייתח ודביק בה וההוח מלה דתורייתח תשתמע בסומח ולח לחיים לה בלחישו שלח תריס קליה בה דתורייתח הכי בעית לחדמיח קלח דכתיב בריתי תקרח (כי הלח נקרח קול) לחדמיח רבה דתורייתח ולח בלחישו וכו׳ והוח עתיד לחדמיח קלח וכו׳ דובר שפתי ישיבים חפי׳ בההוח עלמח שפיוחיי מרחשן תורית וכן׳ ח״ל מתן תכוחא״ל חפטר חשלמח והוח חולים לי כל יומח ולילה נ׳ מלין דחכמת דחנדתח ע״כ ח״כ חפורש שנריך ללמוד חנדה בכל לילה דלמה תרלה בפ״ משפטי ע״ש קע״ו כמה בני עלמ׳ בערבוביח בסכלתנו דלהון ולח מתתן בחורח קשוט בחורייתח וחוורייתח קרי בהמיוח לנביייהו דבני כשח ולח בעלן לחתבח רישח וכו׳ לרחימתח דלהיה שפירתח בחיוז ושבירתח בדיוח ולהיני טמירתח בטמירו נו היכל דילה ואית לה רחיני׳ יחידי׳ דלח ידעין הה בני כשח שלח תיהו בטמירו וכו׳ ע״ש בתריכות לחבם קייהו ת״ח תורחח דתורייתח כך הוח בקדמיתח

מחמר פ׳ ויקרח ע׳ ז׳ כחייט דף רכ״ג

מחמר פ׳ משפטי ע׳ קע״ו

כך שריך לתתגלחה לגבי כך כם ברגעת תרמיות לי׳ כרמיזו לי׳ ידע
טב לה ידע שדרת לגבי׳ וקדיתת לי׳ פתי תחיה תוריית לסהוה
דשדרת לגבי׳ תמרו להסוה פתי דיקרבה הכא ואתעני בהדי׳ הה״ד מי
פתי יסור הנס תסך לב קדיבת לגבי׳ שריתת לתלגלה עציות תכתר
פרוכת ופרסת ליה מלין לפוס תרחוי עד דיסתכל זעיר ודת הוא
דרשה לכתר תשתני בהדי תכתר סוסיפת דקיק מלין דחידה ודת ליהו
הגדה לכתר דרגיל לגבה תתגליתת לגבי׳ תכפין כתפין ומלילת
כפדי׳ כל רזין סתיימין דילי׳ וכל תורחין סתיימין דסוו בלבסת טיירין
מיומין קדישין כדין ליהו נבר אלים בעל תורה ודאי מחרי דכיתת
וכו׳ ע״ם והנה דוק בדברים הללו בתחלה נקט בלשונו דרשה ואח״כ
תגדה ואח״כ רזין דתורייתת ובסידור האר״י ז״ל מביא בשם תקונים
ז״ל כי סיסוד הכתקשר במוקבל נקרא תגדה וכפ׳ תרומה ע״ש רפ״ב
ועוד די״ו תוכס מלבר וחוור מלגאו הכי תיכון מאחרי תגדה וחכמים
תוכמים בהאי עלמא דליהו לבר וספירין בהסוה עלמא דליהו לגו
ובג״ד דיו לעבד להיות כרבו ע״כ נקט בכל פעם מאחרי הגדה וע״ל
בחלק אחרון מאחרכתי בהאבה תגדות : גם שם מריך ליהר
בלילה הלילה יותר משל יום לאיתת בפ׳ ויקרא ע׳ ל״ט ר׳ יהודה ור׳ מאחר כ׳
יוסי הוו יתבי חד לילה ולאגלן בתורייתת ת״ח יהודה לר׳ יוסי חזיתת ויקרא ע׳ לט
דנחותת דתורייתת בלילה הוא יתיר מבימם׳ לאחרי ת״ל בנין דנחותת
דתורה שבכתב תורה שבע״פ ותורה שבע״פ בלילה שלטת (ויש
מלכות וכו״ל בתר״י ע״פ מאחר פ׳ ויקח ע׳ שמ״ב ויקהל פ׳ אב״ח)
ואתערת יתיר מבימם׳ ובזמנה דליהי שלטת כדין ליהו נחותת ד
דתורייתת ע״כ וכפ׳ נו ע׳ כ׳ ואת תורת פעולה ונו׳ ואת תורת
דת כנסת ישראל וכו׳ ע״ל סי׳ ח׳ דף י׳ :

סדר הלילה בכתבי האר״י ז״ל קוד׳ שיסבב יכוין בשעה ויהי׳ שאחרי
דחושבני׳ וייחוד חשבון ויכתוב בדמו כדי שלא יסבחס לקיים
ועוני כגדי תמיד משום דחית׳ בפ׳ ויסב ע׳ תכ״ו ת״ח כמה חית להו מאחר פ׳ ויסב
לבני בשא לאשנחת בפולחנא דקב״ה דכל מאן דאשתדל בתורייתת ע׳ עב״ו
ובפולחני׳ דקב״ה דחלתי׳ ואימת׳ על כלא דהא כד קב״ה כרת עלמא
עבד כל בריין דעלמא כל חד וחד בדיוקנא כדקא חזי לי׳ ולבתר כרת
לי׳ לבר כם בדיוקנא עלאה ושליט על כלהו בדיוקנא דת דכל זמנא
דבר כם קדים בעלמא כל חיכון בריין רישא ומסתכלין בדיוקנא
עלאה דבר כם וכדין כלהו דחלין וזעין מקמי׳ וע״ל בסי׳ ר״לא חן חי׳
דעם שולטת בחדם וכו׳ ועכ״ד בעי לי׳ לבר כם למדבק בחובוי בכל
יומא ויומא דהא כד בר כם קדים מן פרסוי׳ תרין סהדין קיימין קמיה
בשעתא דאפתח עיניו ואמרי עיב דלבבת יביטו וכו׳ כד אתי לילה בעי
לאסתכלא ולאתבדק בכל מה דעבד כל סטוא יומא בגין דיתוב מחייבו
ויסתכל בהו תדיר בגין דיתוב קמיי מאחרי כר״ת ואשתתי בגדי
תמיד וכפ׳ נו ע׳ מ״ט אפס קציהו בהן לוי וישרל בהן בי׳ י׳ אמיה : לוי
בי׳ ה׳ בתבונה ישראל בי׳ דעת ודת ו׳ בפם יתידה ה׳ בתרלה
וכו׳ וצריך בר כם לקדבת בכל לילי׳ קדבן בפשא ורוחא ונשמת׳ דבעירן
קדם י״י ויתודה בכמה מיני ודויין ויסלק לון במתבתי׳ ק
קדבתי׳ קדם י״י לאתקת לון בק״ם בלב אחד לקמי קב״ה ויפיק רוח
דדפיק בערקין דלבת בפם ויכוין בסריפתה ובסחיפת׳ ובנפילת׳ דסוו
מחירין בהכי״ה ה״ד ומלק את ראשו ממול ערפו ולא יבדיל ויכוין תכף
ותלתא תלין מיתתן הוו בחרב סומקה ירוקה חוכמת דאיכון בכבד
בחרב בטחול ויכוין כתלת קליפין דאחזת קודם יתקן מוכח תבניס
ויכוין למיעבד סקילה מחרב דשלטת בכבפי ריאה בתיכון סדבו׳
דאלין בעירין תפיסין תעין ונחיתת לאחר תכלת ויצאי לון ויכון חיין
ובעירן ועופין דכיין לקדבת ליהו״ד ולשרית שמי׳ עלייהו בהאות ואוכח
יתקייס בהו ותתם הדבקים ביה״ו שהיכם חיים ויהון בסופי׳ דריכיב
מחרים הה״ד כי תרכב על סוסיך מרכבותיך ישועה בהאות ואוכח אדם
ובהמה תושיע יי ע״כ וכו׳ פ״ם ריאה תריאה מה דאי׳ בפ׳ כי תצא
ע׳ תק״לט תרבע גליות הוא תלת לקבל תלת קליפין דאחזת דאיכון מאחר פ׳ כי
קו תהו קו ירוק קליפה ירוקה דאחזת תניוא בהו לבכון שפולמין תצא ע׳תקלט
דאיכון סלגים תקיפין דשמ׳ פסקו מכייהו כחה פסקות ונקיט לון
לאפקא מיא דאתריית וכנ״ל תתקדיתו לבניס שפולמין דמכייהו
מיין כפקין קליפה תליתאה דקיקא נלוזתא תליתאה דהוה זעיר והאי
דיהו ואתך: נלוזתא דשיעתה תהוס רבא תלת דאחזת והאי דיהו ואתך
על פני תהוס ואקדי בור וכפל שחה שור דת יוסף בכור שור הדר לו
דאתמר ביה ויפליכו אותו הבורה נוקבא ביאת והבור רק הבורה רק
בלא תורה לבל פחתים ועקדבים יש בו ודת נלוזתא דשיעתה ע״כ ת״כ
מחשיל כפתחא לבל לחם שפיית כתלת קליפין דאחזת דנלוזתא ו

והרביעית תהום רבה ותהום הוא חשות בהשוך תחתון כך הכתוב אם
לה נ׳ נלות וכל״ל והרביעית הוא חשות וו״ל כפ׳ ○פנחס ע׳ תי״ו מאחר פנחס
ואיתון קליפין דסחרין דלאחרא חין דיתעברון איתון תהו ובהו רוח ק ע׳ תי״ו
תפרק הייס ומפכר פלעים לא ברוח י׳ בהו ואחר הרוח רעש לא
ברעש י׳ אש תרין קליפין ירוק ואוור דקליפין דאחזת תד תהו קו ירוק
תניוא בהו אבנין מפולמין קליפה תקיפה כאבנא בשיפה ומפולמת לבקל
תרין קליפין שין ימין ותבן דאחזת תליתאה דקיקא לבקל סוכין
דאחזת דסכי סיהו מתרכבה באחד ולא יכיל לאתפרשא מתתין עד דאחזין
ברחמיים דאיכון לבקל טוחמת דפומת דבר בם דדריך ליעקב מהון אלין
דאוריית׳ עד דיהון בקדמת סלת נקי ובגפה דאיהי בפה לתבקיר פסולת
דאיהו סובין דאוריית׳ עד דיתעבר הלבה סלת נקיה בהאות ואוכח
נטיל לה לבא ואוחת וכל איברין דנוקבא דאתפשט בהון בשית׳ כנוונא
דנוקבא לתפרכם באלין דעלמא דוא לעומת דא עשה שהיס בהאות דנוקבא
ובהאות דאוריית׳ הה״ד לבו לחתי כלחתי (וזהו כי לא על הלחם
לבדו יחיה אדם כי על כל מוצא פי י׳ כי איתא בפ׳ יתרו ע׳ קכ״ט כך
לתברי אדם מה כתיב כיה עור ובשר תלבישני אי הכי אדם יהו אי
תיתת דאיהו שלא עור ובשר ועצמות וגידי׳ לאו הכי דהא אדם לאו איהו
הלא בשתת ואלין דקתאר עור ובשר ועצמות וגידים כלהו לאו הני
הלא מלבושא בלאחודי מאלין איהו דבר בם ולא איהו אדם וכו׳ כלהו
ברוח דאחמית׳ עלאה כנוונא דלעילא ת״כ וכו׳ ע״ש ומזה תקשר כי
לא על הלחם לבדו יחי׳ אדם שיסבוה רק כי על כל יוצאת פי י״י
ורזה תרזה בפ׳ ויצטוים ע׳ רי״ב אפס קציהו ומסט׳ התבוחות ה״י
מיני כחמת תבירין מפלהו ואיתון חטה ושעורה וכסמת ושבולת שועל
ושיפון אשריך לון לישרל הה״ד קדש ישרל ליה״ו דאשית תבואת ה׳
בה״ן כך יפקון מנלותת הכי יהון תבירין עד דיתבריר בר מנו פסולת
דסיימו קש ערב רב ערבוביא עד דיתברירו ויתמודעו ישרל בניהו
כיון דיתבריר מנו קש ותבן ועד דיתברירו מכייהו י׳ דאיהו מעשר
שריא על ה׳ דאיהו כחמת ד״ה מיכן לקיימת לומתה כי יד על כס יה
(וזהו כי הקדימו לעיל דף מ״ה דאית׳ בפ׳ עקב ע׳ תק״ך והיה כ
בהבלכם מלחם האדון תרזמו תרומה ליהו״ה בחיי אתריית שביבתת
דאיהי ה׳ דהמוניא וכו׳ אלא דאיהי הא לומתה רבבן דאתבית׳ מון
ותבן פטורין מן המעשר וכו׳ ובמון ותבן דחטה לומתה רבבן אלין
שאכל אדם״ר חטה הוו קדיב חט דאיהי מון ותבן לאת ה׳ ואסתלים
מיכי׳ י׳ דאיהו עשור דילה וכו׳ ע״ש ולזה קאתר כאן כיון דיתברר
מנו קש לו יאתרו כי יד על כס יה ובזה יובן שהרבה לומים רוצים
לומר פסוק ויאמר כי יד ונו׳ כי הס מן שבועה דקש ותבן ואיך יכולין
לחבר שני לומיות יה) לבתר דיתבריר מתבבאין לההוא אתר דאקרי
ירושלי׳ כמה דחט׳ בתר דאתברי׳ קש ותבן מכניסין לה לחוג׳ כי יתבבאון
ישרל דאיהו בר לירושלים דאיהו בבויי׳ על הר י׳ וכו׳ ע״ש דבריס
וא״כ מזה תראה כמו שאדם רוחה איהי׳ אכילת גוף הגשמי איהי׳ לאחם
נקי מכל פסולת בכי יהי׳ תורתו מזה שבותין לבשתיתו איהי׳ וכה וברוחם
בלי מון ותבן דאה תראה ביודע דעה קיימן רמ״ו חייב אדם לשלש
לימודו שלים בתורה דהיינו עשריס ותרבע שלים במשנה דהיינו תורה
שבע״פ ופי׳ התורה שבכתב בכלל והשלים בם״ם דהיינו שיכין ושכיל
לאחר בלול בחקרת במשנה וס״ם אדם יוניח ידי חובתו בשכיל בכל
שנה בלול בלימוד כי אם מקרא וס״ם והם ס״ם והפוכקים הכיוס בים
לאחריהם וכזה יקפה עה״ו ועה״כ וכו׳ ואין לטייל לאדם בפרדם רק
לאחר שלמה כריסו בשר ויין ונהה לידע חיסור ושיתר וכתב בדריש
ים בעלי הבתים כוהנים ללמוד בכל יום נפ״ת ולא אחר פוסקים
ורחייתם מסוף סבדרים תבת דבי חליה כל השנה הלכות בכל יום
מוכנת לו וכו׳ לבל לי בראה דרכיך לעשוק בדברי פוסקים ואין יוצאי
בלל בלימוד נפ״ת לחוד דהסיה דתבת דבי חליהו כל השנה הלכות
פרש״י הלכות פסוקי ע״כ והטעם מבואר מזה שכבר אתרכתי
כי הלכה הוא מלכות תורה שבע״פ ויכוין להסיר מחשב כל קושיו׳
והקלישות ולקשט אותה בכ״ד קשוטין לבן קאתר שלים בתורה דהיינו
עשריס ואתרבע בסוד ושתיתי כד כ״ד שחשותיך והנה בכאן אינו מזכיר
רק שלים במקרא שלים במשנה שלים בתלמוד דהיינו נגד ג׳ עולמות
בריאה הוא תלמוד יציר הוא משנה עשי הוא מקרא נגד מה דכתיב
ברחתיו ירחתיו לף עשיתיו וכאתר אתרכתי לעיל ע״פ מאחר פ׳
ברחשית ע״קס״ה אית לתתון הבבן ואית לתתון ביכורים ואית לתתון
ועירין וכו׳ ע״ש לבל סוד תיורה שהוא בתלילות ע״ו כאחר ויסו כה
וכה וירח כיתים והלה סס מפורש ואיתון דבריאה אלין לבושין דאלין

לתתאין והאי לישנא לאו לישנא דמשנה הוא אלא לישנא דגמרא ומשמע דלתתאין לאו דוקא אלא לאו דוקא ולאו דוקא ולאו דוקא ול

וחכם דמתעסק בחורייתא עד שעות רבות לאשלמות מכלהו וכתבי
האר"י ז"ל מכיוון בשם ספר תקונים רשות אתייהב לכל אלין נשמתין
דנדיקיוהי לכל אלהיכון ואלין' לגלהה לון רזין טמירין הוה כתוב זה
כי כבר ידעת כי אין לך נשמה שאין בה לבוש ה' לכבוד וכו' ומכיוון מרלה
מקום עיי' בפ' ויקי ובלע"ד כי הוה הלי מלמר פ' ויקי ע' תע"ח דפתח
וזכיתי עם אבותי ר' יהודה פתח אחרש שמעו ע"ל דף ק"ס ע"ב דמסיי'
סם במלמר הכ"ל זכלין לילון נדיקיה דיומיהן וכלין ואתאחרו לעלמה
דאתי וכד נפקין מתחברין כלהו ואתעבידו לבושי יקר לאתלבשה בהו
ובההוא לבושא
וכלן לאתעבדה מעטרה לעלמה דאתי ובההוא לבושא ומיכין לאחייה
ולמיקם וכל לילון דאית לון להו לבושא יקומון הה"ד ויתיכבו כמו
לבוש וכו' ע"ש ותתעורר לתשובה וינל לבך וכפ' שלח לך ע' שכ"ח
אר"ש ודאי ידענא דלתתון מלובשין תמן בלבוש יקר דנופך דכיך
קדישא ה"ק כנווכא דלתתון קיימין בההוא עלמא ר"ל מלה דה שלילו קמיי רב
מתיבתא וכו' ואיהו אמר דהה הוא בהאי עלמא הכי יוכלן דכתיב ויהי
ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות לאתלבשה בההוא דיוקנא דהוה
עלמא מלכות דה רוחא דקודשא הוה מלכות שמיש כשיב רוחא מ
מהוה רוחא דלעילא דהוה עלמא ואתלבשת כי' אסתר וכו' מלמכי
פיולך בלבוש מלכות ודאי דיוקנא דהוה עלמא וע"ד כתיב כי נפל
פחד מרדכי עליהם פחד אחד ולא פחד אחשורוש וכו' ע"ש ויגיל
לכך נחזור לדברי האר"י ז"ל וכמו שמלאכי אברהם בתלבשו ונתעטף
ונתרחו אלין כן אלו הצדיקים מתלבשים בההוא חלוקה ולפעמים נם
הרוח ולפעמים נם בנשמה אחסם בשליהו מתלבש רק בחי' נפש לא
הוה נגלה אל האדם בבחי' טעון אחרי כמו' בפ' בראשית להורות כי
אין בו רק נפש דעשיי' וכן עם הצדיק ההוא השלים כל מה שהי' רלוי
להשלים אז בשמתו נעשה מרכבה לנפש בבריאה והרוח אל היצירה
והנפש אל העשיי' והנה בנשמה אינו יונק משם הבריאה כלל כי
היא מוכרחת להיות שם מרכבה לקונה אחר שהיא שלימה וכן הרוח
ביצירה אך הנפש שהוא בעשיי' מתגלים ובאים ללמד רוב תורה אל
בריואים והם משרשם ומוכה לותם ויש לו חלק מכל התורה שלמד
אדם ההוא ע"י ודע כי אין יכולת בשום צדיק להתלבש בההוא חלוקה
דרכון אם לא שבתוך הנקודה לחפציות פנימיות יתלבש בו כיצון ה'
תן חשה רבא"ם כי הוא החוק החליב לכל הכוכבי' ומחלק להם חור
ע"כ ה"כ לפי זה הא דקאמר וכלה דרא דהאי תתגלי' בי' דעתיד כלי
האי לאתחדשא ע"י דמשה בסוף יומיא וכו' וקאמר תנרי העם שיי'
שהיו דעליה אתמר דור הולך ודור בא וכו' לפ"ד ה"ם כי לאו דוקא
משה יכיא בעצמו שלא יהי' בו כיצון של משה וכפ"ל :
והנה על פי זה תבין מאמר פ' פנחס ע' שנ"ו ע"ל דף ח' בסוד
כיפול הכמלה בתוך חיותים שם בחלקי מאמר זה ומכם
קליהו לנפשר מודעת מן קיבה כן חים מודד מוקומו וכנ"ד נם
נפשר מנת בית ודרור קן לה הייטו כיצה אשר שתה לפרומי' כ"ן וכ"ת
וכלה תזהו מלן דעביד לון קיבה (ע"ל דף ע"ב ע"ד כי כוונתי לגלו
סדברי בעזה"י ונגל את מוכר לחיו בלבר דלאו דילי' וכנ"ד לאמר משה
ויתעבר יי' בי למעכם הכא סוד עבור רעיא מהימנא שויב שתין
רבוא כמה ומכין דלתי בנלגולא וכנ"ד תלייה הק"ב כולה כי וכנ"ד
לוקמוה רכבן לשה לחת ילדה שמיש רבוה בכרם ה' וכו' ולאחר שתבית
היי סוד דיסוד וכל"ל בדף הנ"ל ת"ח היי שמשה לתגליה ביומא
ולתכסיה בלילה ומכיר בשתון רבוה ככביא לוק הכי רעיא מהימנא
בתר לתכסיא מעלמא מכיר בשתין רבוה דליכון בשתין דישראל לי
דרין כדקא יאות והלי ליהו רזין דנלגולא דקלאמר קהלת דור הולך
ודור בא ולוקמוה דלית דור מפחות משמיש רבוה והארץ לעולם
עומדת ככתיב ישראל וכו' :
ולפ"ד מובן מאד מי שזוכה למוד הזה יוכה לכתר שכי לתלבש
עלת העלות לתקנת שכינת' ע"י ז"ר ה"ת ו"הו ה"ת -
בחזור לסדר הלילה בפ' קרח ע' של"ח כי אין משמה ותשבון ודעת
ותכמה בשלול אלא הא לוקמיהה דבעי כר כם למעבד תושבחה
מעובדוי כל מה דעביד כל ההוא יומא ויתוב מכייהו ויבעי עלייהו
רחמי מכיה בההוא שעתא בגין דההוא שעתא לילה דמותא שהרי
בעלמא וכל בני עלמא טעמין טעמא דמותא ועבי כר כם בההיא
שעתא למעבד תושבחה מעובדוהי וידי עלייהו בגין דליהוי שעתא
דמותא ואלין לקרין מהרי דתושבחה :
ואח"ב יקרא ק"ם כי אית' בפ' כלק סוף ע' ש"ן ר' שמור אתר

מאמר כלק סוף ע' ש"ן

והנה על פי זה תבין מאמר פ' פנחס ע' שנ"ו ע"ל דף ח' בסוד
כיפול הכמלה בתוך חיותים שם בחלקי מאמר זה ומכם
קליהו לנפשר מודעת מן קיבה כן חים מודד מוקומו וכנ"ד נם
נפשר מנת בית ודרור קן לה הייטו כיצה אשר שתה לפרומי' כ"ן וכ"ת
וכלה תזהו מלן דעביד לון קיבה (ע"ל דף ע"ב ע"ד כי כוונתי לגלו
סדברי בעזה"י ונגל את מוכר לחיו בלבר דלאו דילי' וכנ"ד לאמר משה
ויתעבר יי' בי למעכם הכא סוד עבור רעיא מהימנא שויב שתין
רבוא כמה ומכין דלתי בנלגולא וכנ"ד תלייה הק"ב כולה כי וכנ"ד
לוקמוה רכבן לשה לחת ילדה שמיש רבוה בכרם ה' וכו' ולאחר שתבית
היי סוד דיסוד וכל"ל בדף הנ"ל ת"ח היי שמשה לתגליה ביומא
ולתכסיה בלילה ומכיר בשתון רבוה ככביא לוק הכי רעיא מהימנא
בתר לתכסיא מעלמא מכיר בשתין רבוה דליכון בשתין דישראל לי
דרין כדקא יאות והלי ליהו רזין דנלגולא דקלאמר קהלת דור הולך
ודור בא ולוקמוה דלית דור מפחות משמיש רבוה והארץ לעולם
עומדת ככתיב ישראל וכו' :
ולפ"ד מובן מאד מי שזוכה למוד הזה יוכה לכתר שכי לתלבש
עלת העלות לתקנת שכינת' ע"י ז"ר ה"ת ו"הו ה"ת -
בחזור לסדר הלילה בפ' קרח ע' של"ח כי אין משמה ותשבון ודעת
ותכמה בשלול אלא הא לוקמיהה דבעי כר כם למעבד תושבחה
מעובדוי כל מה דעביד כל ההוא יומא ויתוב מכייהו ויבעי עלייהו
רחמי מכיה בההוא שעתא בגין דההוא שעתא לילה דמותא שהרי
בעלמא וכל בני עלמא טעמין טעמא דמותא ועבי כר כם בההיא
שעתא למעבד תושבחה מעובדוהי וידי עלייהו בגין דליהוי שעתא
דמותא ואלין לקרין מהרי דתושבחה :

מאמר פ' קרח ע' של"ח

מאמר פ' בלק ע' ש"ן

והנה כי אית' בפ' בראשית ע' ל"נ ת"ח עיטא לבר כם כד ליהוי
קליק בלילה על ערסי' בעי אינש לקבלא מלכותא דלעילא
בלבא שלים ולאתקדשא למהוי קמי' קודשא דנפשי' ויהי לאתויב
מכל מעברין ביישן ומכל רוחין ביישן ע"כ ולפ"ד ח"ם כי הלא
כשהוטה יש עליו חוב לחרי' והתופס במקום שהב לחרי' לא קנם רק
הקדימו לכל שם הלוה חומר לחדם זכה בחצן פלוני לפלוני חוי זכה
לף במקום שהב לחרים לוה מדייק ולאתקדשא למהוי קמי' קודשא
דנפשי' מיד לאתעויב מכל מעברין ביישן והוא חוכן ואחזור לדברי
האר"י ז"ל שת"כ יכוין ויפיס כנד עיניו יא"הר וג"הי ויכוין
כלהו בעזים בו ד' חיותיו ס"ד ויהשוב בשני חותיו י"א כי משה
בפקילה (כי ז"ל בפ' שופטים לדון בפקילה לפוחל בחצן דליהוי
י"ד) ובשני חותיות ס"ד יתשוב כי משה הוה הבריפה כי ז"ל

לא ישכב מהו לא ישכב שלא בכל לילה ולילה כד בר נש ליהוי חויל
בפקודי דמלרי לא שכיב על ערסי' עד דקטיל חלף ושלה ועשרי' ושמש
מליכון זיכין כיסין דשרי' עמי' ר' חכא חמר חלף ליכון דסטר שמלא
דכתיב יפול מנדך אלף ובמה כמה דכתי' יעלו חסידים בכבוד רומעות
לל בגרונם לעשות נקמה וגו' הה"ד לא ישכב ובספר תקונים דף נ
ז"ל סם אב"נ"ת"ן עלייהו אתמר סם ככפים לאחד והלי שמש
ליהו סנולת' דלרי' לכשלה כד סליקת לעילא בכל לילי' לאסהדה
על עובדין שכלן דבר בם ממלכי חבלה ומכל מיקין ורוחין ולילין
ודידין ובהון פרחת לעילא בשתים לתוון מכל סם תכסה לכפהה
מכהן ובשתים לתוון תכסה לרגלה ובשתים לתוון פרחת לעילא
לוק הכי לרוחא לוק הבי לבשתא ע"כ ובכתבי האר"י ז"ל ק"ם שעל
פשטה כרכת המפיל שמע ויהי סם שמוע ויאמר ויכוין כי הוא
עושה מרכבה לת בשתו על הלי רמ"ח תיבין שבק"ם ולהלביש לת
בשתו כוס לעלות לל לדוכי' ולכן נהיך לזכר שיאמר תחלה לל מלך
נלחן לו יחזור יי' שהיכם לחת ויכוין בפ' שמע לשם מ"ב אלב"ני"ת
בחספר תיבות ויכוין שעושה רלחו מרכבה לשם מ"ב ותלבש בו וס
והיה סם שמוע עד ושמתם יכוין שסם ע"ב תיבין ויכוין ע"ב שמות
סיונל מן ויסע ויבא ויט ויעשה זרועתיו ונעשו מרכבה חלני ומן
ושמתם עד פ' ניצית כ' תיבין ויכוין להלביש נופו מבטנו ולאטה בכ'
שעהי סיכה לפוד מבטן מי וכפ' ניצית יכוין שהוא מלבים יפוד בריח
קדש וכ' יהכין בשם ע"ב שהוא נ' מכין תיבות דפ' ניצית וכל זה
נרמז בתקוני' ויכוין שכל אלו רמ"ח מלבים דכורה ותחברם עם הנוקבי'
והיה מלכות ויאמר פסוק הנה מטתו וגו' לחזוי חרב וגו' נ"פ
וכרמז שם בשם ס' תיבין והם ס' נבורים שהם וק' כל לחד כלול
מעשר ולח"כ יאמר י' יברכך י' יאר י' ישא שהם ס' נבורים (ושעם
שנקרלים נבורים כי סוד הוא מן נ' יודין דשם י"ה ו"ה ה"י ע"ל
דף ו' ע' לב"נ דוק שם היטב ותבין) ולח"כ יושב בשתי פלוין
עד כי לתא יי' מחסי כי הם נ"כ ס' תיבין ולח"כ כיוך לתפקיד רוחא
ויכוין ס"ג תיבות לחשבונות הם ר"ת בת"ר ויכוין להעלות בשתו ל
המלכות בסוד מב' כדי שתתלבה המלכות מת"ר מן דכורה ובקרא
בלר לח"כ יתודה על עוונותיו ויכוין בלילו מודה על פשעיו לפני כ"ר
ורומים לו להחיותו ולכפר על חטאיו (והוא כי חיתא בפ' מן ע"ב"ו
וקודם דתפוק בשתיה מתוודה בכתה ודויין וכך נפיק בשתי' הוא היה
מכוין לנמור לת השם שתע ישרל ובוכה שם לקרבה נשתה מלכה
לשם יי' וכו' בנפש דילי' מקבל עלי' מיתה ויסורין ובשתי' מודה
בכתה ודויין ותתחרט בנפש : בנפש מקבל עלי' מיתה וכו' ולי נריך
ד' מיתות בד' מקילה סריפה הרג וחנק מקבל לי' מלד"י בנפש דילי'
ובשתי' מודה בכתה ודויין בתיובתא וכו' וכי עם הלרן מכל ידע
דת שלא מיכלו בהמה רבה חיהו עביד ליה עולה וקרבנה קדם יי' וכו'
כנווכא דת נפיק רוחא דבר בם בכל לילי' ובנ"ד תוקמוה רבבן שוב
יום ח' לפני מיתתך דבכל יום ויום נריך בר בם לאהדרה בתיובתא
ולמיסבר רוחי' לנבי דיסלק בחחד הה"ד ביד לפקיד רוחי ע"כ ומוכן
לפי דרכיכו ובשם שנריך להתוודות ומתייש ולמיסבר רוחי' לנבי
דיסלק בחחד הה"ד ב"יד ח"פקיד ר"וחי ר"ת בת"ר וכדי שתבין
לת ולת ע"ל דף ל"ט בסוד ונללו לת החבן מעל פי הבחר ותבין
היטב : ונלע"ד עוד דחית' בח"ת בסי' ק"ם
התופס במקום שהב לאחרים לת קנם וח"כ המערערים כישי' סם
בעלי חוב וכדאי' בפרקי אבות הפנקס פתוח והחנוני מקיף וכו'
וקבלתי' מתוירין וכפרעי כי על חטא תרנום חובה וח"כ היה בעל
חוב של אדם והבה מתיים סם אחב חם הלוה לומר לאדם זכה בחבן
פלוני זכה לפילו במקום שהב לאחרים לת קנם וח"כ המערערים כישי' סם
בעלי חוב וכדאי' בפרקי אבות הפנקס פתוח והחנוני מקיף וכו'
וקבלתי' מתוירין וכפרעי כי על חטא תרנום חובה וח"כ היה בעל
חוב של אדם והבה מתיים סם אחב חם הלוה לומר לאדם זכה בחבן

מאמר פ' בראשית ע' לי

מ"פ שופטים ע' תקכ"ו

סם דמ"פ שופטים ע' תקכ"ו לדון בסדריפה למשל עניש לאחדלק כהון כורח זכלה חיהו נופח דחיהו עץ וחברי דילי עניש לחוקדח בהון חשח דחיהו נר מצוה בכל אתר לחוקדח למשל בסכינת' עלאה בתן דחיהו תפלתך וכו') וסכינת' עלאה הוא חות ה' דחשוכה וקלתר וכך חותיות

ב יחשב בחרב ומייף יחשוב שהורגים חותו (הוא כי סם לדון בסייף למיתן למשל הם"ד כי רותה בשוים חרבי חרב דקכ"ב (י') ריפח דחרבח (ו') נופח דחרבח) וקלתי וכשבי חותיו כי יחשוב שחוקי חותו (והוא כי סם לדון בחנק בחבל דיחנק הם לחיהן ה"ח ה"ח הם חמשעלין דיחיכח ובה' דשמלח וכבר ידעת לוך ד' חיותות ב"ד בחים ביהו"ד

מ"פ בשח ע' רמ"נ בהמלכות בשם אחב"י כי לוחיח כ"ם"פ בשח ע' רמ"נ פתח ר"ח ואחר מן המיוחר קרוחתי יה ונו"ע"ל דף ל"ט ע"ח ודף מ"כ שכתבתי בסוד מן המיוחר קרוחתי יה נם רחה תרחה בדף מ"ה ע"ח בפירוש הפסוקי' וברעתם ימיותם ה' אלהינו שם בחריכו' תבין מה שנריך לשלם שכי שמו הכ"ל ולהן ד' מיתו' כי חי' כף' בשח ע' הכ"ל ה' לי בעוזרי בשמח ללח חסר בשמח דהוח קדישח ובשמח דח אחכר אחם ומה דחחר מה יעשה לי אחם הכי הו' דחתא' כל אימן כתרין קדישין דיהלבח כך חתתקן בתקוני חתקריחי אחם דיוקי' דכליל כלח ומה דחשתליף מתער' אתקרחים שער' ומה דכי' אתקרי יהוד אתקרי אחם בכל' תער' ומה דכי' ע"כ והו' כי אחב הו שם יהו"ה ואחד"י כוה ש"ף דל"ת בו"ן יו"ד נ"י תער"ח לכך נריך לחבר שתיהן וטעם שנריך לקבל עליו ד'

מ"פ ויקרח ע' ה מיתו' כי חיתח כ"מ"פ ויקרח ע' ה' חוקי' הוא שכיח קרי"ם ח"ל חי' דאקרי קרבן אחי קרבן ח"ל הח ידיע לנבי אחרי' קרבן אחינן כתרין קדישין דיתקריב כלהו כחד ואתקשרן דח בדח עד דאתעבידו כלהו אחד ביחודא שלים לאתקנא שמא קדישא כדקא חזי הם"ד קרבן לה' קרבן דאינון כתרין קדישין ליהוד הו' לאתתקנ' שמ' קדיש' ולימה לים כדקא יאות וכו' בנין לאתער' רחמי ולא לאתער' דינא וכ"כ ליהו"ד ולא לשלים לה' אבן נריכין לאתער' ולא לשלים רחמי בעינן ולא דינא וכו' לכל הח כתי' זכחי שלמי' רוח כשבר' נו' זכחי שלמי' כתיב ולא זכחי י' ח"ל ודלי הכי הו' קרבן שלמי' לא כתי' שלח זכחי שלמי' וע"ד שחיטתן בפפון דהח וכיה בנין שלמי' הוא סט נבור' דיתבסם ויתבר רוח' דדינ' ויתלבש דינא ויתנברון רחמי על דינא וע"ד וזכחי שלמים לתברח חולי' ותוקפא דדינא תקיפא דכתיב רוח כשבר' למהוי הוא רוחא תקיפא כשברה ולא יתנבר רוחי' חולי' ותוקפא וכעי בר נש למיקם על מדבא' כרוח כשברה וחכמיף מעובדוי בנין דהוי הוא רוחא תקיפא תבירא ע"כ: וכבר הקדימו כי יש"ה מסט' דיהוי' לקדי כחש ומסט' דשמלח דרני' דשמלח תתקדי כלב ממח דניכם ולכך דיני דד' מיתו' לאתרו על סמא וכחש לכך נריך לקבל עליו דין ד' מיתות ב"ד וע"פ כוונה הכ"ל: והנה לבאר לך חסם קיימו שהקדימו שנריך למסור נשמתו בסוד כיהך לחקדיק רוחי ולכוין בסוד כאר הנה דוק היטב פדף ל"ט בסוד באר וסוד היחודי. ובכתבי האר"י ז"ל ד"ל כי בלילה אין היחוד שלמו שוטין לתכלית היחוד נשור רק כדי לעשו' כלי כי הנה הביאה ביחוד קדושה שבתי"ם בפירוש חכמה עם ספירת ביאה השפיע בה רוחא הנוכ' בסבא דשביק ליה חכמה והוא סוד הדעת שבביאה שהוא הסם בחלבי יודי"ן והוא רוחא דשביק חכמה בביאה לעשו' כלי כדי שתהיה רשויה לקבל השפע בסוד זוגות שלים שהזכרתי לעיל: והנה סוד זה הדעת נמשך יודעת העליון שהוא בדיקנא סוד הי"נ בכשפא ויחול הח' וכל המשכות שו"ם יודעת העליון דעתיק דעתיק יומין שהוא הנמו בין נלגלתא דח"ח ובין עוזחא דח"ח והוא סוד חוירא דיתיב על קרומא דעוזחא (והוא כי בלח חכמה הנקר' בדרך יחול בסוד נוטל מחסד דעתיק החתלבש בגולגלתא דח"ח וביאה נוטלת נבורה דעתיק לשר בעוזחא דח"ח: נם הקדימו לעיל כי הם"ח דדעת נקרא חוירא דכיה ולזה קחמר והנה נמשך הח' רוחא הנקר' חוירא דכיה כי הוא ה' חסדי' הנמשך מן יסוד חכמ' (הייט לחר שהקדים"י מזל הח') דאתנניד הם"ח בביאה לח יהנו עיט (ע"ל בדיבי נט"י) ולחכם סוד זה הוא הוי"ה בחלבי יודי"ן נ"פ שעולין רי"ו (וטעם שלמו מחשבון נ' פעמים ע"ב כי ע"ל בסוד תלת ריסין דכתב ז"ל כי י"נ ניתין דשערי כפקי מחוירא והי"נ תקוני דיקנא ומוחא סתימאה ומשם נמשכו אל י"נ תיקוני דיקנא וא"כ נמצא נ' שהן דאחוירא כולם בחלבי ס"נ ולחכם בכל הוי"ה שלמים נ' יודי"ן בנגד נ' הויו"ת לחרו' דבפקו מיתוכה להאיר בי"נ תיקוני דיקנ' ושם הס הנ' הויו"ת בחלבי ע"ב. וכבודע כי בדיקנא הס בחלבי ע"ב והנה חול הח' הוא שיקבלו מחכמה הוא בחלבי יודי"ן ולזה קחמר והנה סוד זה הדעת נמשך מדעת

העליון שהוא בדיקנא סוד הי"נ הכשפא מחול הח') וכבר הודעתיך כי סם הי"ו מטיל היסוד בכעס רחשוכה לעשות כלי בסוד הי"ו שהוא הכלי ולח"ב מיוסך לה סוד הע"ב כלגלות הי"ו ולו סם זה כדי שיתנלו הספירות מן ח"ם ב"ה שהיו נכווים בחכמה ומשם מתן לביאה לכן סוד הי"ו הוא מוקבל (כי הי"ו נ' נבורה כי כבר כתבתי כמה פעמים כי החסדים נקריאים בלשון זכר והנבורות נקריאים בלשון נקבה): וכבר ידעת כי חסד נבוה בסוחת דחעת ונמצא כי יסוד זה הוא נמשך מן החסד ולכן נס סם בחלמי יודי"ן לעולם הוא בחסד וכן ע"ב ני' תסד ולחיכם נ"פ הס הי"ו עבייכם סוד תסד חסדים פי' כי נ' פרקי' דוהוע יומין חסד והם מתנלים בסוחת דחעת ולזו הם שמשם נעזית כלי ו"ם מה שידעת כי החסד מתתקנא ליעזרוניתא ונמצא עתה כי סוד כלי זה להכחיל חכמה וביאה הנקרא חוירא דביאה סם ה' חחסדים דדעת ולחצ דביאה סם סוד ה' נבורות סביסוד ביאה ולחלבי הצנים מתתקנא נלגלתא דו"ח ובעזית מהם סוד דדעת דו"ח: ונמצא כי מיסוד חכמה וביאה נעשה דעת דו"ח וכו' והרי כתבתי כי בתחלה בין בביאה בין בחלבות נריך לעשות כלי ולח"כ היחוד הנעני כדי לנלות החורות של מעלה ולחנם סוד עזיית כלי זה הוא בחנות הלילה כי לו יחוד חכמה וביאה בסוד ע"ב כי ו' וכ"ל: ומשם נמשך לת"ת ולח"כ בנקר' בשתא שראל הוא יחוד חכמה וביאה ובעזים שלום הוא יחוד ת"ת ומלכות ע"פ כוונת שהזכרתי לעיל. ונמצא כי יחוד ק"ם שבלילה הוא תכלית שיהיה היחוד של ק"ם והיחוד של כפילת לחפים. והנה מן הרחוי היה שיחתר שתא ישראל וגו' בחני הלילה כי לו ומכו לחנם אנו חומרים לחותו קודם שיאמר כי לחר כך בחנות הלילה נעשה הדבר למעלה על ידי כ נשמתינו עכ"ל. לף שתין לשומו ותא. וזה תבין המשכה מילתי קודין לת שתא בערבית וקלאור שם משעה שהכהנים נכנסין לאכול בתרומתן עד סוף משמרה רחשוכה וכו': כי לית בספר מערכת חלוחות כי בלילה בחלק לשלשה משמרות ומשמרה רחשוכה כנגד חסד ע"כ: וכאן הוא סוד למשוך תסדים וכנ"ל. לכל חכמים גילו סוד הכ"ל וחתרו עד חנות היינו לפי סוד הכ"ל.

ובזה תבין מחתר פרשת ויקרא ע' י"ו זה לשומו ר' חוקי' הוא יתיב קמיה דרבי יצחק קמו בפלנות לילה למלעי בתורייתא פתח רבי יצחק ואחר הבה ברכו את ה' כל עבדי ה' העומדים בבית ה' בלילות וגו' הלי שבחח הוא לכל חימן בני מהימנותא ואיהן חימן בני מהימנותא לימן דמשתלי בתורייתא: וידעין לוייחדא שתא קדישא כדקא יאות ושבחא דחימן בני מהימנותא חימן דקיימין בפלנות לילית למלעי בתורייתא ומתדבקי בה בבבקת ישראל לשבחא ליה לקב"ה בחלי דתורייתא ע"כ ע"ם. והוא סוד הכ"ל. וכל המחתר כתבתי לך לעיל דף י"ט ע"נ וע"ד דוק היטב: ומכח זה תבין חיוב סוד ק"ם שבלילה וחזן משחר טעמים. ראה תראה בספר חסד לחברהם בהר כו' זה לשומו. נריך כל בר ישראל להזהר ולהשתדל בכל לילה ולילה בעת שובבו להניל בפנו מכל המוקין ומכל רוחין בישין ולהרחיק מעליו. ויסכיבות מטתו וקל ואחר ושלמה מלך ישראל ע"ה שהיה חדון כל החכמי' ומושל על השדים ועל כל זה הוכרך לתקן ולסדר מטתו בסוד נדול כדי להכניל מבחר לילה מכחדן של המוקין ורוחין בישין הנקריאים בשם לילית על שם שמולטין בלילה. ומשם שלמה המלך ע"ה כך קל וחומר כל שכן: ולכך נריך להזהר ולומר קריאת שמע סמוך למיטתו ממש עד כאן עיין שם: ואיתיא בכתבי האר"י ז"ל זה לשומו בסוד קריאת שמע שעל המטה. דע כי לית עיר בעירה בכל התורה כמי שמוליך מוקין כמו המוניח שבבת ורע לבטלה. ובבחר סוד בפלה לתקן בשתו של חדם כדי שיהא נקי וטהור מזה העון בעזרת השם יתברך שמו. דע כי כמו שמוניח לחדם שבבת זרע לבטלה לו הוא בונם בתחשבה כי ילמו מחתתם בשום כלי. לכן עוכשו מוניע עד דעת העליון דחכמה וביאה: והנה דוגמת זה שהוא משתה כלי נקבה בביאה נם למעלה בחוך הטפה של ת חותה הטפתה של הזכר ואינה משפעת על החלבות רק יוצאות לחוץ בקליפות בוגה. וזה הטיקלה דעשיך בשתין. והנה חשת זכויות פתי לחזה על ידי קליפות בוגה ומשכה לחוצה הטפתה לכי ואו מתלבש בה בח מוזיק לחד מן חשת זכויות. והיה נעשית נוף ומלבוש לת חותה הטפה.

ע' י"ט ויקרח

בספר חסד לחברהם בהר כו'

כמוהו כי המוני טעת ד"ו הוא טפת כזאת בניו שיהיו מתלבשין בגופין שבעולם הזה וכמו כמוהו שהחזיר פניו לכל הרע והכה תיקון חטאת זה הוא להמית אותן גופין כדי שיכריחו אותן הנשמות למקומן ואלו הן אותן המיקרין שזעירא אדם ע"י ק"ם שחזר על מטתו ואתכם יש עון דנע"ל זה והוא מי שחזרונו עם אשתו ואינו עושה לנגוע השפה לך לימי כ"כ חיזור כמו שלו ודע כי ת"פי שהן אותה טפה רחוי' להוליד עכ"ז כבר נאמר ואתכם פרוך להמית בכל לילי' ים אדם שיכול להמי' שף וקכ"ם בכל לילי' וכו' והכה כמו שיוצא מן האדם מיקרין אל בלא הפה כך הפה בורח מיקרין בלא ים וז"ם לא תלוכלוך רע' שהי לילי' וכנע שהו' סיגו לא יקרב כלומר שהי לפניך והכה מיתת או הוא עניין וחרב פיפיו כידם והעניין הוא לך כי ת"ח שבאלהו כי עון זה פונש עד ת"ת ת"כ תהו מהיכן להוריד שפע ממוח דהיקר' דעתיק' דעת עליון המופלא על או"ת כמוד דכמוך לתכללו ואז יוריד שפע נדול מפה ואז לתיכולת בקליפו' לתנבר לקבל אות' כללי ועיקר ואז מתי' ובוד סדע הוה הכק מוך כבר כתיב הי שהו' ג' הוי על מלוי יודי"ן וכל ת"י ש"ם והו' נ"ר"ו הרי בפוד דעת ע"כ רי"ו הוא עיכור של המשכת הטיפה וכו' והכה עתה ביאור לך מפיהם לופש וקלת רוחמת ש בנרוסם כי ש הוא סוד דיקנא שכק ת"ל בסוד ש רחוס וחנון דלית כי קונין כחכין ת"ל תקיפין כי זה הדיקנ' חופף על נרוסם וזה כמוך מוך הקיקון הי' ג הכק' חרב פפיות כידם פי' וחר"ב כני רי"ו שהם ג' שמו דמלוי יודי"ן דבהאי מוך (וכוה נמ' פ"ק דיבמות תבין מה דתי' כם ק' דיבמו' תיר"ב רבה דמו לבהמו' מן התור' תכין דכתיב לת כל התועבת הז' ל עשו לבני התרן ונו' הל קצו' מכלל דתיבה רבות ומתי כיסו שבו' ומתי מפזרם דהאי ש לבני דקה הו' דכתי' ואת תילי התרן לקח ע"כ והו' מבות דהיינו ת"ל הב"ל סוד ל"ת קונין הכו' ולבך כתי' נבי פר עבדיו' לדמות הב"ל והא דפרוך ומתי מפזרם דהאי ש לבני דקה מזו' דש"ם הרוב כתי' הסד ש כל היו' רק כתן רומז על סוד ל"ת קונין שהם תקיפין) ונקלת שהם כשהזכר ק"ם רחוי לבנין שתייחד ת"ו כנ' שהו' יהוד שהיכו יהוד שהם ת"ו כ ודעת שלהם שהקבלי' מדעת עליון ומשל ומשלו הויו"ת כשבעי עד המוחין דמוק דו"ת ונכוה מתי' החכוכים כי סוד הדיקנ' לבפת דיבי' כנודע ע"כ: ונכוה תבין נמ' פ' כל הוי הרכה נמ' כפ' כל היך דף י"נ לבדוק בבאי מסובחת ובחבאי תקנין ופי' רש"י תקנין שתתחתם ומרגיש כשהזכר בחזה ומוני ם' ולבטל ונקלת שם רת"ת כל הלוחו בחזה ומשקין כלו מבי מבול לעול לומרו לו לב"ת ונלה כמוהו כתוין על רגלין ונרת בכרי שפת וכתי' מוני לעז על בניו שהם מזרי לחמ' לתן מוטב שיוני לעז על בניו שהם מזרי' ולא יעש עשיו רשע לבני היוקו ונקלחמ' וכל כך למה דתר"י כל המוני"ם לבטל חייב מיתת ר"י וכה לחי לת"ת כלו שופך דמי וכו' רב לחי לת כלו עש"ז וכו' ונקלת בחבאי תקנין לחיבאי להו דיב"ן לן תבין ת"ם דתבי' ר' טרפון לומ"ד לחזה תקנין ידו על טבורו לחזרו לו ישב לו קון בבניסו לת ישלמו ת"ל לת ונלה כניסו נבקעת לת' לתן מוטב תבקע כריסו ול ירד לבור שחת ע"כ ובוא"ם ויחי ע"ת"ז תפס קניסו לוי לרשע רע כי נמול ידיו יעש לו מ"ט נמול ידיו תר"י לתכלל מלן דוכי בידוי לתפק ולתכל' ודע' בריקבי' לתקרי רע ולת תהי תפי שכינת דכתי' כי לת ש תפק רשע לת יעורך רע וכתי' ויחי עד בכר יהול רע לוף רבי לוי לרשע רע ווי לבהו לחייב דתיהו רע דעבד נרמי רע כי נמולידיו יעש לו לתכלל מלן דוכי בידוי לתפק ורע' בריקבי ולהתי טרדין בהם עלמו יתיר מכלת ת"ח דהת כתי' לוי לרשע רע וכתי' לת יעור רע וכלהו פלקין והתי לת פליק מ"ט לוכון קטילו בני כשת תחכון והתי קטיל בני ממש לוכיל דמין סניפין וכו' ע"כ הפלגת של עבי' זו ונעי' בת"ת בריחצי' ע' קפ"ב ת"ת מלן דלתכבת בית"ר ות תעזוב תכבתי לפתחך הו' ויפתכון לי' כי רבה רעת תדם על האדם כל ביפין הוו עבדין ולת תפצלי תובייהו עד דהוו תובדין דמין למנפת על תרע ומתקיפו דהוו מתכלי תרתייהו על תדע"ה ד רק רע כל היו' ונו' תר"י וכי רע לת תיקו רשע ת"ל לת רשע תפי ירי ידי' לנבי דתברי תע"נ דלת עביד מדי תקרי רשע תכל רע לת תקרי שלת מלן דמתכל תתבי ופתיב נרמי ופתיב תרע ויפיק חיל ותוקפ לרוח מפתכת דתקרי רע ע"כ ע"ם כל הע' ויפכם ירחת ה' בלבבכן כי הוי על שכבי הרעי כתו שתו מתפללי מיע"ה ומזכן רע דמיכו יפ"ר ל"ל בב' התלי דקמיה דהם רב עויר ותי תיע"ר יהושע ו' מוני"ם ליע"ה הקב"ה קדמו רע שכ יבר לב התדם רע מכעורין (כי כילרותו מפית לחטו בהרהורי' ונורם להונפ"ש ו' לבטל תו הוא תוי לרשע רע וכל"ל בכל פרטי עביר' זו נס מכי שם פפנוק וכל יבר מחשבו לבו רק רע כל היו' משה קדמו על שכ ותלתם תת שרלת לבכבם והוא כי' תית בוים עירובין דף י"ט ע"ח

ע' עוזין פסין דף י"ט ע"ח

ע"פ בריחצית ע' קפ"ב

ע"פ וייחי ע' תס"ו

נמ' פ"ק דיבמות

נמ' כפ' כל היך דף י"נ

נמ' פ' החליל דף ת"ח

מ"פ פכחם ע' ת"ן

מצלי סי' ו

מצלי סי' ח

פי' נמ' דכרכו דף ע"כ

מחזר וייחי ע' תכ"ח

עוכרי הבכח ההו דמחזיבי תדח שעת כניכב ותתח לחכרה לחכיבו ומסיק להו ומקבל להו כך ישרל שבח על הכותי' דמשב עלתו ולת מכשקר לי' ע"כ וע"ל דף והח דקתי' כמשבתו עלתו כי לחשם קניהו מתה שכתבתי לעיל בחות' וכ' שהניע לו ז' מטו' בזמן קיו' מצות מילה בכריתו הערלה שלו ומתגלי' ע' תורו בחסדי המעולי שהם נימ' מ"ל מן חזה ל' כמו כפ ויקבל כל תעבר קליפ' נוגה לקדי מל וכחזר הערלה קליפו' נוגה כתחזו' שם מחזת עומו וכו' תו' כמשבתו עלתו ותו קזורה מו כללה כתחזר התרבתי לעיל כי י"ה אחד שחל סתל נקר' כלה תחר כמשבת מן ר"ה . כי זה לזמנו כי"ם כנחם ע' ת"ן מלן ר"ה חלקה שפחה זוכה כדה בת ל ככר רשות דקמול וכתם ושבעין מחכן ולכך כתי' כמשלי ו' וכל תחה קדיתו בית זוכ' ונכרת לה הומי' כי ומורר בבית לת יבכנו רעליס פעם כחון פעם כרחבות ותכל כל פנה תלרוב ע"כ . הימנו כל"ל כי היה כרשות הרבים עומדת והנה שם סיום הפי' מפייס כי רבים חלני הפילה ושמומי' כל הרוני' דרבי שחול בימה יורדת לל חדרי חות והוא בפי' ונגד ו' שוות שים ליפ"ה ו' מיהודות הניבנס ומתיחל לחר זה סי' ח"ה חכמה תקדה ותבונה תתן קולה (ע"ל דף ד"ענ"ד והוא מלחר פרשת תולדות ע"ש ל"ב) תני חכמה שכבתי עדיפה ונו' . כל הפי' ומפייס להכחיל לחבני ים ומוכרות יפם חילת לזה יפה קדה ליה ערל ודוד קדה ליה טמת שבחזר לב טהור כרת לי מכלל דחיכת טמת והוא כי טמת ניטטריא כ' כנד כ' שערי טומה כי מזה הטעם יפתו ישרלל בחפזון כי היו כפקעים ב"ט שערי טומה לם היו מתעכים עוד רגע ח' היו שקועים כל שערי טומה ולת היו יכולם לצאת לעול"ם מה טעם לפע"ד מתקבחשבון הייכו נ' דשער ה"כ ומה נפ ליתת כפ' סופטות וישלחו כיוון בפרודל מכייהו כלה א' בחמע וכו' דלית יחודל לם"ח לת לתה וישלחו כיוון בפיום שמחל ובת וגנו עולם הנפרדים יכו ולזה נקדה טמת ולכן נבי מצורע כתי' בבד יפב וטמת טמת יקדה בכתבי הקר"י ו"ל בד"ד נ"י חון מ"י הקדושה וטמת טמת יקדה שבחזר ביד לית שדה הוא סתל והנה לעיל בהלכות ק"ם התרכתי מלת פ' בנחם ע"ש' ומוסיים לבחול רוח סערה עלייהו לתת"ל לב חכם ליימינו ולב כסי' לבחול רוח לחבב' לי' הב"ד ולבני תלב בקדבי וכו"ד וכה לבבחת רוח נפוני בכבו' דילי' ולתת' כי' כה תמ"י מ"ד רוחו כלי' הרוח והוה מכנן בכבוד וכו' דמסיים ובלבוד השעים רבה ע"ל דף ס' ע"ח וע"פ זה תבין מלחר פ' ויקדל ע"ש ט"ת בשעת דבר בם קם בלילה למלבי בתורייתה ונרוח נכון לתעבר ולתפלות בלילי ההיה לילתה קיימת ומשבחת ליה לקב"ה ע"כ . ולתיתה בפרק דשם ברבו דף נ"ע כ' תמ"ר בחת בר בוכת ת"ר שמעון חסיד כמור היה תלוי למעלה מטטרון של דוד וכיון שהגיע חצות לילה בת רוח נפונית ונושבת בו ומכנן מלוי מיד כי עומד ועוסק בתורה עד שעלה עטוד השחר ע"כ : כי לו לתעבר סוד של כבור וכב"ל דף הו לו כלחר ובלחבור רשעים רבה ולזה כתבתי לעיל מה דלתיתה בפ בת ויבי בחני בלילה בומכת דלילי שלטת ומשכת היו למעבד כסין תדירת וכל כמוסף דלתעביד בלילה בפלוגתת בתרלה לתעביד ע"כ והוא מוכן לפ"ד כי ז"ל בפ ויבי ע"כ ת"ל כד שלחי ליל לחויעל כמה נרדיני כמוסין מתערין ושטלין בעלוה ופתחין סתיחין ולבתר כיוה ייכין לוכייהו כמה דלוקמיכת ובדין כד לתקלב לילי סטרת דפטין כתית בהיר בהירו וכו והשתא לילי עדכת דקב"ה תלב לקליפין דנדיקי בהלי עלת לימין דמשתלטין בלוריית דקב"ה תנית לקול מלייהו

סי' ר"מ אין יתנהג אדם בתשמיש המטה

אם היבשוי לת יהה רגיל עם אשתו חלת בעונה הלמורה כתורה לית בפרק קדושים ע"קי"ד ובידבר י' חל מזה לחחר דבר חל כל עדת בני ישרל ולחרת שהיס קדושים תהיו כי קדוש אני י' אלהיכם ר' שלעז ת"ז לל תהיו כסום כפרד לין הבין ונו' כמיה זחכין תורייתה לתערת כמה זחכין לרויפת קלין לכל סטרין לתתערת להו לבבי כשת וכלהו דמיכין בשינת בחוריהן לת יסתכלין וכו' וזי לון וזי לבפשיהון וכו' זכחין לימין בדיקי דמשתלי בלוריית וידעין לוחרוי דקב"ה ומקדשי נרמייהו בקדוש דמלב' ולתשתכחו קדישין בכלל וכנ"ל מלב בנין קדישין וזי לון לרשעייהו דכלהו חניפין ושובדוייהו הניפין כנ"ל וירתין בנייהו נפש תניפת ישטו דמסתכת כמה דכתי' וכטותם בם חקר א' תתת לתסתלב' מסתכין לי' תהיו כסום כפרד לתיכון מחרי זנות (ס"ת דמסתכות) כדתית בפ' סמיני ע"ע"כ טעם לזה ע"ל דף כ"ד מה שהתרכתי בבייתו נמ' ו' דברי כתירו בסום ונקדושים ת"מ תכן לזהב לת הכו' ת"ר ת"ט פרשת' דעריית' וס דקדושי' תהיו סמוכי' דת לדת ל"ת הכי תלב כל מלן דתסתלב' מלה עריין בקדוש' לתעבד ודתי וכ"ל לי תתקדש בקדושתי' דמחרי ודת לתעבדו חברי לימתי עוכתן דכלל לתתקדשת בר כש ת"ח

ע״ח מילן דכתי לתקדשת כרשותת קמי מלכי לית לשתמש שלא מפלגות
לילה והילך לו כפלגות לילה דהיה בהיתר שעתא קכ״ה לשתעשע
בנ״ע וקדושה עלאה לתעבר וכדין הוא שעתא לתקדשת היה לבעלה
בכי כשא תלמידי חכמים דידעין תורתי דתוריית בפלגות לילה
שעתא דלהון למיקם למלכי כתוריית לתודוונת ככסת ישראל
לשבחא לשתא קדישא למלכא קדישא בלילה דשבתא דרעותת דכלה
שתבא ותנח דלהון בהיתה שעתא לתפקה רעותת דקכ״ה וככסת
ישראל כל״ח כניס תתון ליהוד תלהיכם ותלין ת״ק קדישין דכתיב
קדושים תהיו כי קדוש אלהי׳ י׳ ע״כ. וקודו הוא כי הקדימו ע״ל בפי׳
ק׳ כל״ח כי תלה כבדת ע״י ט״ו דברית לכל חד יומין ושבין ידישן תלין
ליומיה ותלין לשתלת תלין דיומיה לתקדין יומי הטוב ותלין דשתלת
לתקדין יומי הדעה וכו׳: ותלין לתקדין יומי שוכב שכין דשוכב ורוח דשלת
דלת לתפקה מבועי דבדית קדיש ביומ׳ דרעה בשבתרעב וכנ״ל יוסף
דתיהו רוח דברי סתום מבועי בשבת הרעה ולת יהיב לי׳ דוכת לתסגת
בעלמת ר״ם תתר רוח דת תיהו רוח עלת בהדי׳ שבת הרעה כיון דתיהי
שלטת בני לתסתת מבועי בנין דתי לת סתים לי׳ נרים לתשכח רוחת
להוה ולת מההו סטר ויהיב דוכתת לההו סטר לתפשי בעלמ׳ סטרין
דמשתכח ע״כ וכו׳ ע״ש והכה הקדמהו לעיל כי יש י״ד עתיס טובי׳ וי״ד
עתיס רעים וע״ל מה שכתבתי בביהו שתפ״ק לתתרי ות יבה בכל עת ז
הקדש ותבין סוד זה כי הקדמהו לעיל דף ע״ג ו׳ ב בביהור מ״ט עוי
תקני בריאה והוא ויהי תקדישים קן שם לתחך ותו ופרעה חלם ולכך
בתני הרתשוב סליטת לילית וכעת ותנר׳ בת מחלת ותח״כ בתני הלילי
שתעור כבור ע״פ סוד הכ״ל ותו תעביר מעמלת ודון וכל הרשע כלה
כשען תכלה תו וכבן שהוא הברהמו בבור ותו נדיקי ירהו וישתתו ולבוד
זה עד תנות לילה לתור ויוון כיון בשבת לשבון דכלת סוד ח׳ הוא רוחה

מתתר בפרשת תרומה עוה דתי ○פפ׳ בראשית ע׳ קע״ט תשם קניהו והתדם ידע תת תוה
בראשי׳ ע׳ קמט תשתו וכו׳: מיומת דתתר כי תקדשת קכ״ה לת תתייחי בשכינת וכו׳
ע״ל דף י״ו ע״ב ותרוה בפלגי׳ בוה תשבון ושם תסיים בין׳ תהוה יהיב
פירש מופלת י׳ לתד ושמו תחד ובוה תבין ○מתתר לתרי ע׳ קל״ט דשתת תני ערות
מתתר פ׳ לתרי לתות לתיך בוה דתתנלי׳ (ה״ל ע״פ פשוטו) בשתיתת כתי׳ כי ישרים
ע׳ קל״ט וקדיקי׳ ילכו כש וכת׳ תולקיהון דכדיקי דידעי תורתי דקכ״ה
ותולין בהו ותשתודעון גבייהו וכת תולקיהון תלה תתעברת ה׳ עלוה
ברחיתות ותביבות דלת תתפרש מיכ״ת לשלמין וכו׳ כל תתתר ע״ל
דף כח ותפס קניהו דתני תר״ם לת תיעול תטרונית בחדות כהיכלי עד
דיתדן תלכות וכו׳ דתסיים ביום הסוח יהי׳ ח׳ ושתו ח׳. תכף פתח
ערות לתות לתיך לת תנלה תלה דתלת ר׳ יהוד׳ דת ישרא לתתת ותתות
לתך דת ירושלי׳ לתת דכתובין שן ינלון ישרא ביכי עתתית
ויתחריב ירושלי׳ לתתת וע״ד תניקרתיתות דקכ״ה דקדת ליתרא לתין
שב׳ לתיען לתי ורעי לתדברה כת שלו כך ח״י יהוד׳ לי לתי לתה רעי ותי
רעי למה לתי שלת תלב׳ הוא תלה לתלה דתתר ר״ם תיוה עלוה
ריעך וריע לתיך ש תעזוב והלי רוח דתלה דתתר ר״ם תיוה עלוה
רעיה לתקרי כנין דלת תעדי רתיותת דתכת תיכה לעלמין) ולסוד זה
טעם מופלת תבין ○למה מסרכש״ה בשם רעיה ותשם בתיתו כי ותשם בתקו דלת
לתעדי רתיותת לעלמין ע״ל בסוד כט״י ותשם בשיתת תשה ותתה תתרת
בשם רעיה ידעתיך בשם שהוא סוד שביל וסוד נשם) ותיה׳ תתת כלה לתקרי לתות
שתיומת כתה דתוקתיב לתות לנו קטנה וביום סתים תיבתיתן דילן דכתי׳ הכת
ערות לתותך בת לתיך תו בת לתך כיון דתתר בת לתיך תתי תו בת
לתך שלת לי תסטר דתכת לשתבת תכתה לתקרי ותי תסט׳ דתיותת כיכה
לתקרי וכו׳ (וכדי שתבין מתתר זה לתיתי ישרא לתים ולתיתי
תקרי׳ ריעי ע״ל דף י׳ ע״ב ע״פ תשפטי ע׳ רי״ן ורי״ד ויניל לבן.
ר׳ לבת תתי בתכתה יבנה כית דתתבני בתכת׳ הוי לתיה דת כהר דכפיק
תעדן בנ״כ תולדת בית תו תולדת חנן כד כפקת יון(י) כדכתיב שם
תיעשי ובשר תבשרי וגו׳ (ותבין הכל ע״פ ○מ״פ לתתו ע׳ קע״ז וע״ל ד״י
ע״ג וע״ד ת״ר יהוד׳ ישרא לתין תקרין לקכ״ה דלת תעדי רתיותת
דלהון לעלמין ירושלי׳ לתת לתתו לתקרי כתה דכתי׳ ירושלי׳ תבנוי׳
כעי׳ שתובר׳ וגו׳ שם שתובר לה יחדיו בנין דיחדוון בה תלב׳ תשית סטרין
בכל סטר תלב׳ בדרב׳ וכל כתרי תלב׳ כלילן כי והיינו שתובר לה יחדיו
(ושודו ע״ל דף י״ח כביהו לתתו׳ וכהר יונת תעדן וכו׳ וע״ל דף
בביהו נת׳ בעי תיני׳ תרב הוכת הדר בתנר תכירו שלת תדעתו נריך
להעלו לו שכר כי ים כ׳ תיכי ווני׳ בתנר שהי׳ תלבו׳ תם ווני שבוין
שב״ה קיים זהו זיוון נשוד כעשה ע״י ת״ת ויסוד שהם תרי ווי״ן תו
זיוון בוין הנלו שפעשה ע״י יסוד לבד שלת תדעתו וכו׳ ע״ל ועיין בפ׳
תרומה ○תרומ׳ ע׳ רנ״ד לתסם קניהו וה״ת דבוהר דרלות כתי׳ תולו תיס תכי יס

וכהר יתרב ויבש ונו׳ ניך שביד תולדין שלת כתיב זרוע זרוע לתיהו תדיר
ותיוע דלתסיק תהו כהר (היינו ביכה נבת לת עשל בי׳ (היינו סוד ו׳)
וההו לוד דלתיהו זרוע תדיר שביד ותכי, ותנרת תודרש כקדשיתת ולת
שכיך תדיר וכו׳ ותי תיע דלתינון תולדין ולתיכן כשה דהוה בוהב דנכנת
תתן לתו הכי לתכל לת לתתוכע ורועת דלת לעלמין וכו׳ ע״כ: לו״ק שם
ירושלי׳ הבנוי׳ כעיר שתובר לה יחדו בנין דיחדוון בה תלב׳ תשית סטרין
בכל סטרי תלב׳ בדרב׳ דנדיק וכל כתרי תלב׳ כלילן כי והיינו כל״ל כדף
י״ח ע״ב ○והו ושלמו לתותי׳ בוהר שבת שכיכת תתעטר בשית נקוי
לסטר בווי״ן תתקטר וויכין דכניסין וכו׳ ותוכן דתדייק בשית נקוי
לסטר וכו׳ ר׳ יצחק לתי שבת שלו שבטי יה תתן שבטי שלן תריסר
תיוזין דתתפרסן אההו לילב׳ דבת ותקף דלתחסכון מסט דל״ת ○
הם״ד שבטי י״ה מספר שבדות דלתשביד כי ברית קדישת דכתיב שבטי
יה עדות לישרא ולתיכן נסרין עתיקין דכנדין ולתתסכן תן י״ה וכ״כ
להודו לשם ה׳ (ופי׳ ע״ל דף י״ט ע״ב בביהו ת״פ לתיהו ע״ק״ע ע״ב
נס דף ל״ג ע״ל ת״פ לתיהו ותכין כל וכ) כך שתה יבהו כשלו לתשבט
כשלו לבי דוד (היינו בסוד ת״ת ולתלבו שיהיר סוד א׳ דש״ך ולת יקויי׳
תה שבתרכתי ע״פ ת״פ בראשי׳ י׳ קל״ב ונקל״ג דף י״ט ע״ד ודף ר״ע ל״ת
דשתתיל כו׳ ל״ב ויעכ׳ י׳ שהי׳ שין ישרא וכו׳) לתחסב תלכות קדיש הוא
ובמי לדרי דרין ודת היה שירתת דלתתר דוד על תלבו עלוה קדישת.
ר׳ חוקי לתר כלה ברוח עלוה הוה לתחות דתתן דשגיש לתתת פניס
לעלוה דתניון שוכון של ת״ח תשבת לשבת בנין דידעין רוח דתלה
ויכוונון לבת וישתבח רעותהון שלים ובניו דלולידו לתקרין בנין
דתלב׳ לתי לילין פניתין תלה לתת בביכול פניתין לתיכון בכלה דלעילא
כדין כתיב ערות כלתך לת תגלה. דת בנין דתיכון ידעין תורתין
דתוריית שלת עתת ההו׳ דלתתנלי׳ כלתך תתם ובתוכת דת שביכתת
לשתלקת תבניהו ע״כ. ושפ״ז תבין תה דתי׳ כי תתדרו ○בלות מתלת בלות
ה׳ פ׳ י״ת ת״ת כי לד״ר פנס בשוכו קלקל הדורות ההם שהיה בידו לתקן
ולדרכה הוא שהזמין להם דרך רע בחשבון לותיות נדולו׳ של מכנ״ך
ובכל בשבת תסית בתספר שוה וכן עטיו של נחש תקנת כדברי
המדרש וכן יש בושה כתפקר״ת תרב תסר וי״ו כתיב והיה זה בעבת
השה דכתיב לשר נתת עתדי ושה״ת הכוספת שכתוב שתלת כתת
תין לתידין תתכה לכלן רק לדרשה לתרייתי כי תלת כתת לבדה ביולי
ה׳ בני לעבד שבת שהוא פתיחת הערב שלעון לכהר ולבן בסוד עוכת
ת״ת שהוא היה תכלית השתיתי ש השה שביתבה לתדם והקהיש תתכו
לכל היעור: הבה כי כן לת קותרה העוכה בכל יום ובלבד בליל תו
בסוד ת״ת תתפיל בשליתו שת לטיילי והוא שלת דבדולתת דתוחת
עלוה תתיר בשם בסוד עתיד לשה שתלד בכל יו וסי׳ רב בנת תתלטיל
דתכיל תדילי ושתי תדילי יש תולי תקומתי בוכו עתתו בסו לכלו ריעי׳
שתו ושברו דודי כדתי׳ בשם דלת תלילשרתתק דתולב לתבת ועול דרך
לרן דנבי בטולא דתפדני והיתה תכוחתו כבוד ותיש תשר כוה לוכל
כל יתיו לבבוד שבת וכו׳ ע״ל ומסיים שתת כשתת לתביבו
הרחטן השה תשר בתת עתדי בתום ה״ת ודוי תעליל קלתר על תה
שהלילי הכוונה ולת כפה טובה ת״ו שת שיש תקום לפשטן של דבר כי
היכי דלהוי ליה כפרה כי זו תדת החיוב לתלביב״ו תרחם עב״ד ותוכן
דכרי ע״פ שכתבתי בת״ם לתחרי תות ובת״פ ויקרא ע״ב לכלו ריעים
תתר עלוה דתיכון בתחדותת דלת תתפרשן לעלמין לקרין ריעים:
הם״ד ובכר יונת תעדן ושדן והוא כהר לת תתפרשן לעלמין ותשתכחו
לעלמין ברעותת בתחדותת (ובכר תתרכתי ז״ל לשם קניהו כי עתיק
תתנלה בהכי תרין רשין כחדת וטעם הדבר כי הנה ת״ו דתחות ת״ת
כשלך חיותם בהכי תרין רשין דנלנלתת ותוחת ובעינן דת״ו דתחות
שריין וכו׳ ע״ל דף ל״ד והדבה פעתים תעבין זה והוא תוחת הו תוחת
דטלת דבדולתת: ת״כ תרתו זה לתלין הותרה עוכה בכל יום כי הם
תריעים דלת תתפרשן תהדדי) שתו ושברו דודים לתיכון דתיכון לתת
דתיכי׳ דת לבת ולת תשתכחי תדיר לתקרי דודים ע״כ. וכ״ל ע״ם
○מ״פ בראשית ע׳ שמ״ט ז״ל תיומין דתתחריב כי תקדשת לת לתיתיד ת״פ בראשית
בשכיכתיה ביומין דתול ולוה כבר תתכתי השבעתי לתתכם בנות ע׳ שמ״ט
ירושלים תם תעירו ותם תעוררו תת בתהבה עד שתחפץ עת דודים
כי בנות ירושלים תלין בשתתין דנקיקי ותודיעין רתיותת דתלבת
בנין לתתפייסת בהדה ובוה בנין דתיוכח על בר נש לייחדת שתת
קדישת בפומת ולבת ובנפש ולקטרת כלת כשלהובת וכו׳: ובכהות
יחודת דעביד נריס לתתפייסת תלבת ביטטרוניתת ותודע ליה ל
למלבת רתיותת דילה ע״כ ע״ם. ולזה קתתר השבעתי לתתכם
בנות ירושלים וכו׳ כנ״ל עיין לעיל דף ע״ו: ובספר

מתתר בנלות ה׳ פ׳ י״ת

וכספר לחסד לאברהם מפיק"ד כהר כ"ו כתב סוד תנוך חון וכהן יד
ויהל וכסוד סיכים שמסר יעקב לרחל דע כי ים ג' שרי מסט דשמאל
ומס המעורבי' את האדם לדלוף תחר תחות קנוף נופכין ח' מזכנו על
תנוך חון חיוסי' זהו בן דוד (וכזה תבין נח' בשם כתובו דף ה' תכת דכי
פי' נח' בתפר ר' ישמעאל מכבי מה לחן כולו קסה וכאי שלה רכה שלם ישתע אדם דבר
פתוחות דף ה' שלוכו קנון יכוף שי לתוכו ופי' רש"י שי בשר שבסוף חזקי ע"כ לפ"ד ח' ס"ה
בחשר שהקדמנו שער ח' יוסד בתנוך חון ופי' רש"י בחומש הוא הסחום
החתנעי שבתוך לחן וכדי להזכיר לאדם שישמור עצמו מן הדבר הכ"ל
המפתה תחר תחות הנופכין לכך יכנים הלי לתוכו) והכיוכוי על בהן
ידו היחוי (והכה רש"י פי' בהן הו הגודל ובפרק החתנעי: תפשר שלוה
פי' נח' פרק הטעם מה דתי' כפ"ה הרוזה דף כ"ה פתח לידך ותחר תהי תחן דסליק
פרוזה דף כ"ה במתח ודחיל מעלית בית לאיקטן וקבל דידה יחוד כידה דשמאל וקבל
דשמאל כיד דימוד ופי' רש"י וקבל נוגל ע"כ ולפ"ד כי אם יחוסב הר הסכי
הרוזף תחר תחות הנופכין) ואקטן על בהן רגלו היחוי (תפשר שזה
פי' נח' חולין הנועם הוא מה דתי' כמס חולין דף כ"ד ח"ר חין לאדם נוקף לנבעו
דף כ"ד מלעט של ח"כ מלרחין עלין מלמעל שבח מה שנעדי נבר כוכבו וחלם
דרכו וגו' ח"ר שעור דם ניקוף אדם עולה חמר רבה בגודל
יחין ע"כ ולפ"ד כי אם יחסב הסר הנ' החביה לידי תחות הנופכיות)
ולכך הי כתיבו הכהן אדם בחשם על נ' מקומו כללו לו יסתלקי מעלין
הסרי' הסוכ' וכן הענין בסוד תשמים כשהתעוררת בה יוכד הוכר אותו
תשמים אומו לשם שמים כי אם לשם תענוג ואפי' שח"ק להיות התחלה
התשמים שלה יהי לשוש תענוג כי יוכד זה נולד הערלה לחבל הזוב לשם
כשיר שכל תשמים ותשמים בח ע"י התעוררתה וע"י שתחזה בתיכון חון
בעל היחוי וכהן יהיו היחוי וכהן רגלין היחוי כשעה שתחזק בשו הנ'
סיחוי שים תלקו מעלין שרי החית תעוררי התחוה שלה לשם שמי וכו' ושו
הן הסיחוי שאסר יעקב לרחל ותחזק שריך להתחיל מבהן רגלו שהוא
סי' התיתון ותח"כ מבהן יד שהוא התחצי ותח"כ בתיכון בעלה שהוא
העלין ובדרך זה מסר יעקב לרחל ע"כ ותשם שהו פי' כנוי התשק עולם
עיני ותיכה יורדת סייכו רמו שתתחיל הסיוכים מלמטה לימעלה:

פ"פ ויקרא והכה התחתון יהם כוהר מה דתי' כפ' ויקרא ע"ל ח"ל תחוותא להתי
ע"ל"ח כהתי שעת דתודוע בר כם פתחתי יכוין לבי לקדושה דמתרי ולימ' הבי
עטיפא בקטפא אזרמנת שארי שארי לא תיעול ולא תינפוק
לא דירך ולא בעדבך תוב תוב ימת תרגיסת נגלגלי לית קדמין
בחולקא קדישא לחיזיכת בקודשת דמלכא לתעטפא ולתכסיא דישת
ולפתחתי עד שעת שחר וכן בכל זמנא עד נ' יומין לקליטה דכל הרכבה
דמתן דלא קולטת לב' יומין תוב לית קולטת · ובספרא דצנעה
לשמיר לבלמה מלכא תחר תלתין יומין ותחר לבסוף ליסדי מיקנלילין
סוחרני לערבי' וכטורית דכלא לבתר מתן דיקח לרבי לא תודוע
לבר כם שלא בשעת דרבי כיום ולבתר לא תניק לי עד שעת שחר וכו'
ובדא לא מסתבי מיכה לעלמין זכאין ליכון בדיקי דקד"ה לוליו לנוקבין
עייקרין דלעילא ותתא ובלא בנין לוריית דהא לוריית יתן דלתתא
בה יתעטרי בעטרי דשמאל קדיש ומתן דיסתדל בה לתרשי ולתעטר
בשמאל קדיש וכדין ידע לתתן ורוחין עייקרין דלעיל ותתא ולא מסתפי
פ"פ לך לך לעלמין ע"כ · ואפי' לך מ"פ לך לך ע"כ ואחם קניכו מסוד חוונ
ע' רנ"ב סוד לוכרי לאדם ל"ל פתח לידך ותחר ויתחר דוד ברחבי לותו ולת
כוכו מתי ורחבי וכו' שלא הכי תכיון בשעת דלתי עלי כתי עוכב ודוד
הוא ידע על מה דלא כעיר הלי כדי כדקק יתו ע"ד לתתעכב בהלי דכל
כחד לחיזיכת וכלא לתרמיזו בהלי לות ולא לתקרי נדיק הוא בעי בעות
ותחר ורחבי לותו מתי לותו דל לות קיימת קדיש דלחיכל דלתתלביל
מכתי ח"ע דתרגין שין מלכו ורוסלי בהלי לחיזיכת וכו' תלוי בכעות
פ"פ תרומה ותחר ומשברי לחוה תלוה וכו' ע"ל דף פ': וכתי"פ תרומה פ' רנ"ח
ע' רנ"ח ויהי מירו דל עיר השירים וכי תיחסה ושף עיר השירים ודלי הכי הוא
חוסן לימון תרעין ופתחין דיתפתחי בילכא דשלמה דלעלי ולימון
חוסן מלה שכין לחילכ דחיי חוסן מלה שכין כי ו"ל בח"פ ברחשי
פ"פ ברחשית ע"ל"כ ח"ס ת"ת כ"ה והס חוסן מלה שכין כי ו"ל בח"פ ברחשי'
ע"ל"כ חיש מדף כלא חד חיש מלה וכו' לימון חורכי מסייפי עלמין
לד"ה הכי הוה ולי תיש הל כתיב חוסן כלוה מסייפי עלין עד סייפי
עלמי סוס (ופי' כי ו"ל עוסדת יוקפ השיים לימון כיכה ועד קני
השמי לימון מלכו וכיכה עד סוד לפשטת לוה נק' כל' חוסן חמו"ת הס
חוסן מלו"ת סוד כ' שערי כיכה וסוד חוסן מלה שכין) ושף דל לימון
לימון דחיי לתן לכפיק מסטרי לולי ירוק כל לימון חוסן למיתי לנבי
כלוב (ר"ל כי הלא הס ה' חסדי' התפשטו יכולם מתקבני כיסוד לכך
נק' יסוד כל שעולה כחכין חוסן ע"ל דף) יומת דקד"ה חלף

ופי' נח' כתפר
פתוחות דף ה'

פי' נח' פרק
הרוזה דף כ"ה

פי' נח' חולין
דף כ"ד

מיחר בפרשת
פכח ע' ת"ע

מיחר בפרשת
פכח ע' תי"ת

מיחר בפרשת
ויצא ע' שמ"ב

מיחר בפרשת
ויקהל ע' שפ"ו

מיחר בפרשת
ויקהל ע' שפ"ו

מיחר בפרשת
ע' רנ"ב

מיחר בפרשת
ויקהל ע' שפ"ו

מיחר בפרשת
ויקהל ע' שפ"ו

מיחר בפרשת
ויקהל ע' שפ"ו

כילקוט חודש ערך מילה סימן כ"נ

ונהפך בילקוט חדש בערך מילה סי' כ"נ ז"ל שהיש יש בו תיבת מילה ות' רומז לחדות ע"כ: אחכל לפי מה שכתבתי כי כל שם אלהים מרומז בסוד מילה ולכך נקרא מילה כי שם מרומז לותיות שם אלהים כי ה' הוא סוד עשרה י"ל ע"ל ד"ם ע"ח ז"ל י"עבה קדמת"ויתמך וכו' וכ"ל ונקדמנו כי בחיבוכתיו הוא בעשרה שבסוד וה"כלחמתי לח כרמז תות א"בסוד מ"ל: אחכל לפי מה שהקדמנו יומי' דקב"ה אלף שנין ליהו ודח ליהו כאיר דנויד וכפיף מעדן יוסף וכלה דאלקרי נדיך על שמי' ואית לך קרית כשיר השירים דלא אית בי' רזא דחושבא ואלף ודאי וכו': ואי תימא האלף ואחי לח לאדכר הכא ודאי ההוא אלף טמירא הוא וטמירא ליהו ע"ם דכרים כפלאי ולסוד הכורח הוא נקרא מילה כלי א'

מאחר בפרשת תצוה ע' סב"ך

כי ז"ל בפרשת תצוה ע' סב"ך ולקחתם לכם פרי עץ הדר כה"ת הוד והדר מ"ט לאקרי הדר ואלן ליהו הדר דח נדיך לאחי לאקרי הדר ודח אתר טמירא הוא דלית לי' גלוי ונהיכא לאתכסיי' תדיר ע"כ: ונפ' מצפטים ע' קע"ד

בפרשת מצפטים ע"ש כתיב דבריו דלבושו דמלכא דשריט עלה לאיכוה לאחרא דכהיר ונטיר לה תדיר בריזו דלבושו דמלכא דשריט עלה לאוה דח כבגדו בה תדיר דלא לאתעדי מיכה ולאי ליהו כסות' ועונתה מלן ליהו מציכו דעלמא דאתי דכי כלא ה' נכלו' ליהו ודח עלאין ליהו דכתי' בכל הכורין ס"ע דלילבא דאני' עוכה טמירא דאתעתן כפקת וכל דח בעדוכא וכסופא דעלמא דאתי ע"כ: ומה שאחר אליהו קבל קבלתי ליסוד נבלות כי עזבו את בריית ה': ונזה תבין מה דאי' ביומר פ' זכור ז"ל יקב לן לאדף נכאו' אחתוני בריית בנינא ואות והופקד מדה כמדה לאתוקו' דעת כי לעת המיתו' יפקד כשם ה' נבלות ע"כ דלכאורה קשה למה דוקא כשם זה אחכל לפ"ד ח"ם כי הלא מבואר בקרא דעתלק יח"ם פנס

מאחר בפרשת משפטים ע"ר"ם

בלות בריית לוי פנים כשם הכ"ל לזה בו יעשה נקמה ונהפ לאיתא ס"פ משפטים ע"ר"ם אשם קניהו פתאו ואחרו רעיה מיהיכא שכיהא שלמא ותתלה דכתרוייהו קב"ה פה ל שה שלא עתך בק"ם דאתער כי' רומו' על בניהם ואחד פיות כידם דאת ודאי י"ד"ש דאתכא דאסתר שפה דילך ו"ל"ש דאתכא דילך ה"ם תרין שמות דילך תרין פיות דליה ודאי שמא דמרך מעלא בפוסק יו"ד ה"א ו"ו ה"א ליהו במחשבתך ונזה שומר י"י את כל אוהביו ואת כל הרשעי' ישמיד וכי יקשה לך במה

ת"ם בראשית ע' ק"ו

ונקאתר תהלות י"י ידבר פי וכו"ל ע"ם מאחר בראשית ע"ק"ו יש ל דשקיק ביו"ד ה"א ו"ו ה"א ורזא דשלא שלה בשחשבה לבראית מ"ה שבה מ"ם וכי תשבח שמא קדישא) דאקיק אלין חשמן מפוסק בוודאי וכו' דשכינת' אתת'כות' מערבי דיוד לי"ל ע"ם דאליהו תל שהכל פוכי כו' ת"ל יהוד כ"ו שכינת' ליהי תל דילי' ע"ם קונוחיו תלתלים מחורו' כעורב ואוקימו' על כל קון וקון תלי תלים של אלמו' קון ד' מן אח"ד תל שהכל פוכי ואליהו הו אחיד בין ת"ח ובין ד' הם"ד כי כל בשמי ובארץ ואי דאחיד בשמי ובארץ ואלה לוקימו מאחי מתני כתם אחנ' ע"ה העולם עומד על עמוד א' שמו' נדיק שכ' ונדיק יסוד עול' ובודאי ליהו בני דשבוע דעלי' קיימין ת"ת ד' דאיכון שמי' ואחרא דכתי' חם לח בריתי ונו' ת"ח שמים הם"ד ואתה תשמע השמי' ד' האחן הם"ד ואחרן הדום לגלי ובנין דבריית אחיד בין שמי' ואחרא ובי' שבועה הם"ד אי י' שבבי עד בקר מלן דאומי לאקר כשו הרם בנייל דשמי' ואחד עלא לאתסו ובזה דאי כר כם יעדי קוי' דד' מקוח"ד ויעתלה אחר סמא כאתרי' שקר וכו' ע"ם ת"ח מה תבין מאחשבת עילא ית"ם מה הי' כוותא כי מלמעלא לעיל' דח ש אחר ולכך כתיב תחה תחת' לת זכר עמלק מתחת השמים

ת"ם בראשית ע' כ"ד

לח תשכח כי אחית' כם בראשי' ע' כ"ד בקיע השמי' כאן ו"ו דאיהי אות דאקרי שמי' דקי' השמי' מלן ליהו בקיע השמים דח ליהו פשיטו דאתפשט מיתת' ו' כנוכ"ל נית"ל ע"כ והוא סוד כוה ך וכ"ל

ת"ם ויקבל ע' ס"ן

רזא דבריית קדישא ליהו (י') וכו' ספר וכרון מאי ליהו שלא אית ספר לעילא ואית ספר לאתתא וכרון אות קיימת קדישא דכשיל וכביש לגבי כל חיין דלעילא ספר וכרון תרין דרגין דאיכון אח ורזא דח שם יהוד שם אד יהוד אד (כי שם הייכו מלכות) וכלא אלה אד בנין דאית שם ואית שם שם לעיל דאיהו אקרי שם מאה דלא ידע ולא אתדבק בדיוקנא כלל ודא אקרי נקודה עלאה (הייכו חכמה כסוד בראשית בחכמת כי כתי' עלאה טמירא ליהי) שם לאתתא דאקרי שם מקנא השמים ועד קנא השמי' בנין דקן השמי' אקרי זכרון ואחי שם (הייכו מלכות) ליהי נקודה דלאתתא דליהי שם מהוות וכרון דאיהו קנא השמי' דכשיל כל חיין דלעיל ודא אקרי שם קנא השמי' לאתתא ע"כ ת"ל יסוד נקרא וכרון ונסכר הו' אלמו' הייכו מלכות ולכך כתי' כם בשלח נבי עמלק שפנס זכר וכרון בספר ושים בחוזי יהושע כי מחה אמחה את זכר עמלק מתחת

זכור את אשר עשה לך עמלק כתיב אחה תמח' לת וכר עמלק מתחת השמים דייקת לת תשכח הייכו ריאו לו אחטא שהוא סוד ברית שהוא תחת השמים ובחיות שהם סוד זכרון ולכך אקרי לח תשכח ובזה תבין

פי' נמ' בפ' יש נוחלין

ס"ו בגמ' בפ' כוחלין כי אתיילד יוסף אמר ליה רחל ליעקב לחכיכו שלין ורעו שלו עשו נסקר אלף בית ורעו שלו יוסף שכ' והיה בית יעקב לא ובית יוסף להבה ובית עשו לקש ע"כ. ולכאורה קשה למה דוקא יוסף לפ"ד ח"ם כי יוסף הוא נדיק שהוא ספר הזכרון. ונזה תבין אחר"י ז"ל זה לשונו ענין הו' כוכבי לכת הם אור חוור הו' ספי' אחסד עד המלכות בכללים וכרשעים ניסוד הי העולמים הנקרא אות בנבח שלו ווהו והיו לאותות ולמועדים ברקיע השמים שהוא יסוד ואלו מסטרא דאת שבע שהיא ביכה הנקראת שבא כי מיכה הם הו' הכוכבי' נם יש שם י"ב והם ו"ק הכללים בת"ת מיכ הנקרא (ו') והם (ו') היכלין דהיכל לעין ואחלו נרשמו ו' אחלות ונחלו וירדו בחול יסוד טהור מעילא לאתתא והם חנ"ת הם י' וכלם ו"ק שיש בתוך ת"ת כי הו' כוכבי לכת הם ו' ספירות מיכ עמין ובכנדם אור חוור שהם מחלות לאחרים מאתתא לעילא מיסוד עד אחסד והכל מיסוד הנקרא רקיע ומכח הניה הכלה שמיכה אור היסר ושם מיכאיים הדכורה ואחור לעלות לעילא ונעשה (ו') ושירת דיסוד הרי לך י"ב מחלות בחשכן זו והכל ברקיע ודע כי השעות הם י"ב והם כולם בחלכות הנקר מחל שעה עומדת לו.

ת"פ בראשית ע' ק"ד

כי לאיתא כמאחר פרשת בראשית ע' ק"ד זה לשונו ולאחרן לעולם עומדת ונו' לח שכינת' דאיהי עומדת ליה ואיהי שעתא דקיימא ליה ובנין דח תאמר לית מחל נחל נרי שלא מיל שעת נריס ולית לכל בר כם שעתא דלא קיימא ליה שעתא לאלה לבעלה וכו' ולבעלה לית מחל כמה דחוקימנא לעין מחל ליסרחל וכו': ע"כ עיין שם: (ובי' דאיתא כמאחר פרשת אחרי מות ע' קל"ט זה לשונו (ו') שם (ה') עין נרים לון חסד הוא ודאי דאתחבר לון כחד יו"ד עם ה"א עלאה לא אלין חבורה דלהון בחסד: אלא במחלה וכו' ע"כ עיין שם: והזה פירוש לון מחל ליסרחל כי חבורה דלהון הם על ידי חסד ולא על ידי החולות הכ"ל) הם ל"ב שעו' שהם י"ב נהופי שמו' אהד"י (ונם כוה ש"ך דל"ת בו"ן יו"ד וכבר ידעת כי שם זה נ"י אתרשת שהוא שער הרחמון ליהו"י ונם היה אתרשת השכירה לעשות דין ומשפט לרשעים ונקלה חבר נוקמת נקום בריית) ובי"ב חולות ביסוד יומשם כי"ב שעות שים מיכ שבגדם במלכו' כי נם היה דומית ושיר ונקרא כחריהה לדם ובאמת כי השעות שהם במלכות נקראי חשבון ותקופו' כי כל חשבון וחכון הו' במלכו' (ע"ל ד"ב החרכתי בסוד זה והוא מאחר פ' פרחם ע' תב) אך החולות שנתן להן ביסוד ובשבוכם שהם השעות שהם במלכות וחלו של מלכות הם דיני' ושביסוד הם רחמים וש תשעה בוה ונקרא תקופות מ"ל תיקפודין מנד החלכות שהוא חשבון אך הם שנתן הם ביסוד וחם תדקדק תמצא כי כי"ב חולות שביסוד נקראי י"ב שעות שביום וי"ב שעות שבגדם בלילה שבמלכות ובזה יתורון קשיא שפעמים מכנים י"ב שבטים בעולם הוכר ופעמים בעולם הנקבה והכל אחת כי אותם כי"ב חולות שביסוד הם שבטים עלאין וכי"ב שבטים דמוקבא הם י"ב חולות שבמלכות ובזה תבין דבר אחד שנקרא שבטי ישראל שכי"ב חולות שביסוד הם סוד ו' קנוות שים תוך ת"ת הנקרא ישראל והם ו' שבטי לאתתי ו' אתתי לעלאי קרי הם י"ב וכולם בן ישראל שהוא הת"ת ואלו כי"ב הם מיכאין ועד אלול הוא כולל שהוא ת"ת ונין בו כתיב פתורה שהוא כנד ת"ת ואתתי עד אחר חורף נבורת נשמים חור נוקבא ובזה תבין אלה תולדות יעקב יוסף שכל תולדות שהם כי"ב שבטים שבת"ת העלין כולם הם ביוסף שהוא יסוד רקיע השמי' רקיע יסוד שמי"ת ת"ת נתוסף ה' דה"שמים שהם מאחד עד הוד. ובזה תבין כי' כפולי' הם כוכבי לכת שהם ז' רפוי' לאחוי' וז' דנוסי' דין במלכו' ופקדתי' ז' דקיעי כי יסוד נק' רקיע וז' אמרו כי מלכו' נק' אקדוידעת כי כל האותי' הם מביכה ומשכו עד היסוד בסוד ויסבב ו"ם ב"ך כי השביכה היא בסוד יסוד וכל כ"ב אותיות בו בסוד ב"ך יכרך ישראל וי"ב פשוטי הם אחזו"ל שבו ונ"ש שהם נ' יסודי' "אויר" "מים" "אש כי היסוד עפר לח כרשם ולא נתנל עד המלכו' שלאת' מיכה שבקר' יבשה ואחשר מבפ"ך הנפולו' הם יסוד עפר בסוק נם תדקדק כי טלה הו' אחד שורה נבורה ואחוזי' הו' נורת א' (כלע"ד הן' סוד ו' בסוד פסיא לבר ע"ל ד"י ע"נ) סרטן בנפח הנהל כמיכ האחד אריה בהוד בתולה יסוד נן נעול אח"כ אחזכי' שקרבה קשת נגדי הלי בקדר הוה ואתרא דגי ביכוד הנוק הוא חוזר בני יוסף וידענו לדורנו.

לתתא ז' וכו' לכבי לבא לזכות יובין קדמיה כי בתיקון ע' בריחה סדרן הוא כך (בג"ר בבר"ת) לכבה מלדים חיה מונה כוכב שבתי נדף וסם תנ"ת נגי"ס : והנה כי כמו שיש כ"ב אותיות לנו ביקוד התחתון - שהם ג' יסודות (אמ"ש) וז' כוכבי לכבא וי"ב תולות כנגדם הם בריקיע העליון יסוד דעת ויודעת ביחוד פרצת עפעפים כי דעת פומיה דחלבא (ע"ל דף מ"ה שהחרכתי שם בסוד זה) ולכן כ"ב אותיות שם בפ"ה וכן מילה שולה פ"ה בסוד עליון ותחתון וכנגדם יתר לעשלה בדעת עליון דת"ת דהיינו דיקנא דעתיק הם י"ג תולות עם חודש העבור (וע"פ זה תבין ב"מ בריחות ע' קכ"ג לתם קניהו ו"ל טעמי דיוקן מתלבשין בחוירא דאתעטיף טעמי דיוקן מסט' דכתר ונקודין מסט' דחכמה ותגון מסט' דבינה מתלבשין באויר ואחז ורוחז דיוקן חנ"ת והכי מתלבשין בהם"י ומלבות מלכה דכלהו כלילי מכלהו ליקי פה וכו' שבעה הכלים דיוקן דכלילן בבת שבע ודיוקן הכלי חד הכלים תרין הת תלת הכל הכלים הת שית הכל הכל הת שבע ועלייהו לקבלייהו שבע שתהן דיוקן לבנית ן"ך וכו' חלין שבע הכלים דיוקן כפולים לקבל ז' דרגין דמכרתא דאתמר בהון שבעה ושבעה מוקפות ודיוקן יהו"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א ז' כתולות בג"ר כפר"ת לבושין לון וכלהו סלקין מלכה לפומיה שבע הכלים סלקין שבע בחינן לאתקלא לון וכן ד' שבעה ושבע מוקפת תלת דיוקן נגיזין לעיל דלבושיהן דלהון אמ"ש דהיינו "אף" "מים" "רוח" הת דיוקן עשר דסלקין תל"ב כתיבות - ודיוקן לקבלייהו עשר תמירין ול"ב שהי"ס דכרחיבו הוא מ"ב וכו' ע"ס : ומסיים מלכות כללא דכלא ודיוקי עפר כלילי מכלהו ודיוקי דכלא דתוון וכו' ע"ס כי יניל לכך במאמ"כ ל : כחוור לדכרי האר"י ז"ל והנה מן הריחוי שיהי' לריה חסד רחובן סור נבורה לוי ת"ת יהוד' בנח הכתר ביסיון שבעלין התפלל דוד הבח יהוד' כעיניך נפח ובסוד לשכח ולכן הוא לריה הכשך שהחסד ישפכ' הוד ביסה עד הוד התפשטות וסם סוד הדודאי כתמו ריח והוד לשעלה זבולן יסוד היושב לחוף ימי' זכר והו' כרי' מלת הכו בזוה"ק על זבולון ית' מלכנ' לשעלה דאתי כביסין חסד נוקב' מתת' לעיל' חור חוזר ע"כ בן יסין הוא הכשך מהיסין העלין דכורה : דן נחש נבורה נוק' נפתלי ת"ת נופח דנוקב' כנו' בת"ם ויחי הכותן לחמרי שפר דת נופח ולמשל זפר בסוד לוי ולעיט חור חוזר נפתלי ליל' נוק' בחי' נופח נד נפח הכותן נבחות ויחיליס בהוד וזהו ניע"ל דל"ת (כי ז"ל כמ"ם ויחי ע' תקט"ו נד נדוד יגודנו והוא יעוד עקב ל' ייסף לאחר מנד לשתמש דכל חיילין יפקון לאחוח קלבח משוש דכתיב נך בכל לתר ניע"ל ליהי ודל"ת נקיט וכו' ע"ם בהריכו) לאחר הוד תתפשטות ולא תדקדק תמצא ת"ם ווהו מאחר שהכו לאחוז ושם הוא הלחם דשחכין ע' אתקיש שהם בה"י מן ההוד כשכך הלחם וכל זה כשכך מיעלא דלתי ליהי התפשטו' עד שם לף ביסוד נוקבא (ובזה תבין מה דלי' כבהבי האר"י ז"ל כתבתי לעיל בסוד ברכת עב"י לשפם קניהו ומשקוים זה שעולים בו הוא בסוד התדבקות השביל העליון נקרא לאחר כמו שהיסוד למטה נקר' לאחר כמ"ש מלאחר שהכה לאחוז כלעלא דלתי נקר' לאחר בסוד דעת עליון הדבוק בו ווהו מלך העולם לאחר) ויובף הוא היסוד על כל היחלות וכל הי"ב שבטי כרשויים בו בסוד שה תולדות יעקב יוסף כנ"ל וז"ם שלחו לחיו כלכו בני"ם לחיים אחד בחבו ולא לחנחבו כי יסוד הא' הוא יסוד העליון יוסף כי צורת ק' הוא חודש עיבור בין ו' כזה (וא"ו) י"ב מולות והוא לבדו מעלמת דלכורה ושאר השבטים הם נוקבא כי הם ניסודי הכרשויים : והבן כי חודש העבור לעולם הוא בלחד כי הוא היסוד שהם ושם הוא מקום העיבור והוא הבתוקף בסוד יוסף י ותבין כי חלי לתי יין נד שהוא בנח המעורב בסוד שהוא נדב ואביהו פי שנים ועיקרם מכנח שהוא רזוחו של חלי"ו ואביהו בשם קוד ור"ש מלאביהו עד כאן : ולוקי יש נם כן לרמז כמאמר מפעפים ע' ר"ד האר"י כו ושם לפם קניהו וכד עייל א' בין ו' ואתעביד וא"ו חו כלאחר וברחיים נדולים לאקבלך וכו' . נם יוחאי פרצת שופטים ע' תקכ"ח ויפאהו פחוט בפרזלא מכוייהו בלא א' בחמנע דלית יחודא לם"ח חלא ויפאהו בחוט בשנים שיחיל וכת זוגו עולם הנפרדים עד כאן . והוא יוכן לם"ד וזה תבין מה דכתיב נבי רבקה והבה תומים בפעפה כתיב חסר ח' כי חסר ח' מעולם בנפרדים והבה האייך לבחות הכ"ל הת' יוחאי פרצת נשא ע' רס"ח תתכת בנביעות דסבירי לתפשט לכורה וכו' התבלך לשבי והיה תחים שלח כל דלי' הלי יוד ואתאחר הלח עייל ביה בריבועות תחרת דכתיב וכעל בת הל נכר וכו' : עיין לעיל בל זה דף ה"ת ע"נ והב : לחבחר לן מפעפ ה' זבוכה בחים קדושין בחלה נקבית

בפעפה דרכי נקובה לת עפחה בשתי דכרי נקבי ת בכשך וכו"ב בדיוקן ובשוה דיוקן ובית בלל לחומרים בפרוטה ובשוה שרוטה וכחה היה פרוט' ת"ת בחים: להתלקי הבה הטעם דלחלה ת נקדש דוקא בכשך הבה רלה תרלה מה דלחיתי כפ"ח מפעפטי ע' קפ"ח כי תקבה עבד שברי שם שבים יעבוד ובבינית יפת ונו': קרלי דל מוכח על בל מה דלחיתי בל דכורה קלוים בדיוקנא בעלמא דכורה ובל נוקבא קלוים בדיוקנא בעלמא דנוקבא ועל בן כתיב בהו בישרל ולחם הדבקים בי' שהיכם וכתיב בניס לחם ליהו"ד לשהיכם בניס לחם מחם דכתיב בני בכורי ישרל וכתיב ישרל לשר בך לתפלר ע"כ. וכפ"ח שמיני ע' ס"ט ת"ח ישרל קדישין בל חיי עלמח דיתכי בלה תלין בהדוח עלמח דלחי והוח לתר דיוכטרא ויין דישרל בנין יין דישרל לחדח ודל בדח תלייח דהת ישרל לשילה ביה בעיל חיין וכו' . ויין דישרל לעתח בהוי נווחת ע"כ : ועיי כפ"ח מוחר ע' קכ"ד על פסוק מי בעפך ישרל נוי לחד בחרן כי הלרכתי בבר לעיל מחחר זה נם שם לחר שחלריך בסוד ישרל מכיח שם וכחה חולקהן דישרל דהת בנסת ישרל לת שקרת בחלבח קדישת לעלמין בנסת ישרל חווסת לשר תשעה לשה תחת לישה בנ"כ דיכח דהלי לחתח מלחרהת הל לחייח ויחן הוח לחרהת הוות דכתיב בה חשת חיל מי ימלח ורחוק מכביני מכרה לשת חיל עפרת בעלה ע"כ . ונם כפרשת ויחי ע' תפ"נ חשם קניהו ויסב חוקיהו פניו לל הקיר קיר דת תיהו לחרן בל החרן ודת תיהי שכיחתי שוי לבבוי לחתקבל לנבי שכיחת דהת לנבי לתר הת חב בנין דשכיחתי בל נוקבי דעלמת קיימין בסתרהת יחן דלית ליה נוקבת ערי' תיהי לנביה ויחן דלית ליה נוקבת לת שריה לנביה ע"כ: פ"ל דף כ"ב והנה הזהרתיכמה פעמים שלת תנשם לפעלה ח"ו בשום לבבכם כי תרור לשר יעשה ח"ו נור' רק ח"ם כ"ם לשר לכחכו שבדיו וזהו שלהיו כדי להודיע לחדותו הלבים בעשר מפי' כלם' החרתי נלוי לחר עלוי כי בסוד כתר הבל רחיי' כמו ע"י שהם כולו רחיי' בל השמו והנרופי' לשר שם כמו שם שהי' שם הו' מנוקד"ך נ שהי' מלוי יודי"ן והנה מכבה חסדי' בל"ו וגבורות שהם שמו החרתי' על נבור דין נקרא' בל' מוקב' ולוה בחקו' עתיק יומין פלת שם לי' שמש בהחי עתיק כי שמש הו' כוק והשמו לשר שם הם ת' בכל פנים הייכו השמו שהם רחיי' נדולי' הם מנד פני ושלר שמו שחרתי' בל' כוק רק בהיו שלין כלן נלוי פרנוף של נירוף שמות ב"ע נקט בל' תני תני הו' לחין שהי' עמדי כי פסוק זה כתי' על ח"ת כי אזכר הבק' תי' ונוקבא הבקר לש"י הבל ת' כי הין בחי' כוק' נלוי בלל ולח"ב בחכמה ובינה יש נלוי לל הדיוקן לבך נירוף שמות שהם בהם דין הם בפרנוף בפני עלמו רק לש"פי שבתנלנל הדיוקן בפני עלמו עפ"ם ביבה בקרת אי"ן שורקת שוורקת דיוקא לחון וז"ל כתפ"ם ויקר"ע ע"ט"ו קדמיתה י"ה לחקרי תבייבת יהו"ד דחקרי שהי' בנין ההוות כהר דסיני ובנין דדיכן מתעברין מיבה כתיב רחיי ויקוד ביהוד כשהי ולא שהי' : ולח"ב מפירה שבית הן ת"ם כהן הוא נלוי של ת"ם ב"ה בסוד שמ"ם ת"ם ומי"ם נלוי חסד ודין והוא נרשון (בו') הן שם יהו"ד ודל לקרי תבחלת ישרל ולח"ב עשירלה נקרא לחד"י דיכח דמלכותא דיכ' שהו נקרא חרב נוקו' בריח כהן הוא בל השמות הם הבל דין כי בספי שבית שם מתפשטו' הת' ובהן מתפשטו' הנ' : והנה לחר שכתבתי לך רלה תרלה לעיל דף י"ח ע"ח . ובזה תבין טעם דסבר בית שמלי לחשה ניקבית בכשך בדיכר ובזה דיכר ובש"י פי' (דו') תעה בשך דיכר סוד בשך הם חסדים - וכבר הלרכתי לעיל כי יסוד (ו') זעירא : כי לית"ת במאמר פרצת בראשית ע' נ"ח ו"ל מחלוקת דלתתקנוכו' לעיל' ובליק ולח כחית ולתקיי בלחת הוא מחלוקת לשם שמים :

וטעם לפה הוי ב"ש רוכו

פי' נר' פ' כל היד דף יג עב

וכ"ה ה"ת דמדייק בברוטה כי ליית' בסידור האר"י ז"ל וכתבתי הרבה פעמים לעיל בסוד נדקה ז"ל ותבונן כי פרוטה הם לותיות פרע וה' לחבר וה' ולכבר ע"י כן בחי' דפ"ח נמוכין ע"כ כתבר האריכתי בסוד כוונת ק"ש וע"ל דף י"ח ו"ט הרבה בהריכות כי זהו סוד מעמ"ן כן דוד עד שיכלו כל הנשמות שבגוף היינו כדי לברר הנקודות ולסוד זה ליית' בעמ' בפ' כל היד דף י"ג ע"ב ת"ר המשחקים בתבוקות מעכבין את המשיח וקשה מהי היא ומשני דנסיבי קטנות דלתו בנות הולודי כיכוו דת"ר אלמי אין כן דוד עד שיכלו כל הנשמות שבגוף שכ"כ רוח מלפני יעטוף ונשמות אני עשיתי ופי' רש"י הרוחות שלפני שנזדמנו להיות מולדים קודם יעטוף מעכב את הגאולה דקרא בגאולה כתיב כי לא לעולם אריב ולא לנצח אקנוף ע"כ והנה בהיות שלית שם ז"ל לאחר ז' מלכים שבתהו מהם בחי' רפ"ח נמוכין שצריך לברר הוא ע"י מלך המשיחי ע"ל דף י"ט כי הנה מלכו הרפ"ח נימוכין דאלכים שירדו בעולם הבריאה הנה בבחי תיקון של המלך הח' ושוה לוה דמ"ה וכו' לכן לית מכר אשה בכל אלו המלכים כי אם בזה ושם יתעטר שלמה בשעת הכפרת מן טילקא דשים לה קמ"ה ואתים לה בחד נושפנקא וכו' והנה לותיו' טילקא הם לותיו' לטלקי הנה כל זה הסוד המופלא גילה בית הלל כי תכלית ליקח אשה לברר רפ"ח נימוני' אשר הם רמוזים בסוד פרוטה פרט וה" לכך נקתר בפרוט"ה וכשזה פרוטה ובהיות שצריך להיות ע"י מלך הח' כי זהו סוד יחוד ביוסף הצדיק ע"ל דף כ"ט להורות על ו' מלכין דלא יתקיימו עד מלך הח' ולפי שיש בהשמות שהוא מסוד רפ"ח נימוני מן טילקא לוה קתר וכתב פרוטה ר' משמואל בחיבור החיבור

לפר' נח' בחם' יבמות דף סב

ובזה תבין נע"ן בחם' יבמות דף ס"ב אחר שחיבר חין בן דוד עד שיכלו כל הנשמות שבגוף שכ' כי רוח מלפני יעטוף קתר תכף תבית ר' יהושע חומר כשלא הלד אשה בילדותו ישא אשה בוקנותו היו לו בנים בילדותו יהיו לו בנים בוקנותו וכו' והוא כי הקדמנו כי תכלית בדי לברר פרפ"ח נימוני וכ"ל דף י"ט בתריכות ושם החיבור להיות כי התקון הזה לוכן אז הי' מלכים לבד כי כל הי' נקודין בפנימי עם שלין שם חסרונם שזה ולכן כל הנקודין צריכין בירור וכולם צריכין לעלות למעלה וכו' ע"ש והנה הקדמנו לעיל כי זעיר אנפין נקרא בשם זעיר כי שם נלוי שריכין וכדאי' בפ' כשה ע"ר ס"ם ושם דאתר מלת יי" מן השמים כו"ת אתמר ומשמע דכתיב מן השמים שם ושים רשמי ודיוקן) ולכך נקרא בשם זעיר וחו"כ נקראים וקנים ות"ת נקרא עתיקא דעתיקין וכו' ולית בי' דיוקן כלל ות"כ לפי משמעו' דז' מלכים נרמזו בשבי אותיות וה' בסוד פרט וה" ות"כ כשהדם בילדותו אשר הוא בסוד ת"ת ומלכות ונריך לאיתוקן הנבורו' ע"י תבר' כי כלן הנבורו' בגלוי תכל נקודותו ופשיט פשוטים למדרגת שיבה כי לית' בפרקי תכות שמתחיל בי' מלחמות בברית העולם ונקתר שם בן שנים לוקנה בן שנים לשיבה וכו' וטעם בן שנים לוקנה והם נקראים חו"כ ע"ל דף ל"ב ע"ג לפם קניהו כי תכת נקרא י' ומכה בו' רחמנות שו בכיבה ובעשה י"פ ו' שהם ם מתומה היינו זקן וכשוכה לסוד ז' תתיאות דע"י דמתלבני' בו' תקוני ריש"ן דת"ת הוא סוד שיבה שכולה רחמים ובזה הקדמנו כי לכי הוא ואין שלים עמדי הלשה אשר כתבה עמדי אין ז' עמדי וה"כ לפי זה כשבה לכלל שיבה יותר משנים ובה במדרגה זו אין לו ליקח אשה כי שם אין שייך זה לבל בלחות הקדמנו שבכל פרטיו ת' שבד דכורא נקרא ימין ונד שמלכה הוא נקרא נוקבא וה"כ לית נוקבא בפרטות כמו שתו"כ וזו"כ לזה נת לבשמיענו זה הסוד היו לו אשה בילדותו ישא אשה גם בוקנותו והקדמנו ג"כ כי בכל מקומי נפגמו הגם שלת היו שוין וה"כ בכולם צריך בירור לזה קתר היו לו בנים בילדותו הוא סוד בירור רפ"ח נימוני יהיה לו בני גם בוקנותו וכלשון כתבתי שומו פי' משבה בנשיר יש להם מוחרות כי הלח כל מיר הוא מנד ת"ת וה"כ לפי זה מלחר דכתיב נבי ת"ת אין שלים עמדי ת"כ לא שייך שם מוחרות לאשה אבל בחתת שקדמנו שיש גם שם נוקבא רק היכו בפרטות לזה קו משמיע לן הכשיר יש להם מוחרות • ובזה תבין נע"ן בחם' שבת דף קי"ב ותבר הלבינה ו' חמה רב כהנא פמיק בברית קמי' דרב כי מטת הלי קרא בניך והתנא חיור ס"ת בטל לי' חמה דרב פי' רש"י על ת"ת בהלבינה בתבטל התלוה חמה ת תשמיש ע"כ ולכאורה קשה וכי בשרים בלולו יכתוב לנו תורתינו הקדושה וגם דקתר רב פי' מתנב' לפי' לקלי דעת היכו דבר שבת אבל לפ"ד ת"ש כי כוונתו היה לסוד זה • ובזה תבין כי שם בדף סג"ל ג' דברים עשה משה מדעתו והסכים הק"ב עמו ואביה פי' יש

שתשה שב' לך לחזור להם שובו לאהליכם ואתה פה עמוד עמדי משום שקשה לך שם המיוחד נדולה כ"כ וכי לית ביטל משה לזה קתר משום שהק"ב הם הסכים עמו וע"פ מה שתאחר לך בסוד זה תבין נע' בחלק דף ק"ד מאבי מה לך אמו את תחזן מאבי כבודו של יתשיהו ופרין מכשה פניו לך אמו מאבי כבודו דחזקיהו ומשבי ברית מוכי לכה ואין לכה מוכי ברית כי' הם"י יתשיהו מוכה לחזן ולא חזקי' מכשה כמו כדתניא ואין מידי מילל את שמעש וכו' • והנה לעיל דף י"ח ט"ו פרטיכי בסוד היחודים ושם ובתחלה רוחת דשדי בנווה והם הכלי פשלה את ת"כ ע"ש שתאחר לך תבין מה דחי' בכתבי האר"י ז"ל כי תמות כבוד אב ואם הלא רחוי לדעת שאם כל הנשמות היו בחים כשדר יהיו בניס בני אב ואם למעלה נ"כ בשורש נשמתם לו כי' רחוי לבבדם שאחר הבן שורש לבניו ואחיו והוא למטה מהם ת"כ בהכרת שהוא עלול וה"ל שיורד השפע אין שם לה שיריד דרך לבניו ואחיו כי זה הוא הדין בנע' ה' נמות השמתקנין מן החעיין ובתקלקלה שתחתונה מסייע לכולן כי פתחתון נריך לקבל נמור קמיס כלו מן המקור עד מקום שהוא עומד משם ולמטה אין לו חשם בזה לדרכה ישארו לו כל המקור חלק ו"ם לבותיבו תטתו ויבש ותבחו עובותיב' בכלם כי שם החבות קלקלו נמורות העליוני' לריכין הבניס לתקן כ"ת בנמור במקום שהבו מקולקל ושם"ם שתקבי הבניס מקומם נמור הדבוק לחלם מה שועלו בזה כשהמקור למעלה מהם במקום החבות מקולקל וכו' ת"כ לפי מתורץ נע' כ"ל כי ברית מוכה לכה ואין מוכי ברית כשבא שם לא מיתקן נימור שנבי חבין לבל פבה ואין מוכי לברית כי טוב לו שיאחר השפע אלו ביתר שתת וכתב עוד שם לאמר זה יהי' כשהבות והבניס יהיו משורש ת' לבל מינו כי רוב העולם מנולנלי' ואין לו יחום וקורבה כלל עם לבניהם ולדרבה לפעמי' כשהת בחדם נדול ונבוה עד אין קן ובה להיות כמו של חדם נבוה ושפל ונקה בהדרגתו ואיך יהי' חייב בכבודו לך הענין יובן מה שתמרנו כי אין לך חדם שאין כשהאי מלבוש מלבוש הבשם עצמו מחבין ואחיו וכל הנשמות שהוא עושה כולם שם ע"י הלבוש שורש מחבין ואחיו ולבוש הוא מחייהו לבעות נשמות כי הוא אינו יכול לבעות כי הוא קטן ו וכפרט שם הוא מגולנל כי אין עומדין לבעות מחיתן לו מן השמים הוא ע"י הלבוש שה וזהו ענין מותבו עם תשתו ובזה תבין למה בחשירה תורה ג' חדם לקדם עצמו בשעת תפתים כי שם יקדם עצמו יחשיך בשמה בחיה לבוש קודם שבו"ת יזכה לעבוד את יי' ותע"פ שהיה בשמה נדולה בריכה לל קדום לב ושם בשעת תפתים להחטיא לו לבוש מעולה ולולא זה יהיה לחדרבה לבוש זה להויק לו דוגמת היטב"ל כמה שהם יחטא הבן בעונות נחשבים על החבות • ובזה תבין לוץ מדרש קדושין כי ז"ל בפ' תרומה ע"ש ת"ת ושבית את הקרשים למשכן עבי שטים עומדים כתיב הכא עומדים וכתיב התם שרפים עומדים מה להלן שרפים לוץ כאן שרפים לוץ קיימי בתקוני דכלה ושחרן מחרכת דחופה למעלה חופה רוח עלאה בנווכת דכלה לתתת ואתריך לתקוני חופה לחופה בתקוני שפירו ליקרא דכלה לחתת דאתי לשרי תמן בחדוה דכלה תתתה ובנין יקרא דהיה כלה עלאה לאתריך למעבד חופה דשפיר בכל תקוני דשפירו לוחה לכלה עלאה להיות חדוה וכו' ודת שלקח בשבע ברכות (כי ז"ל בפ' ויקרא ע' ז' ת"ל יהודה הת תתיבון בתולה דאתברכ' מן שבע דאקרי בת שבע ואוקמוה בכתוב אחר ובתולה ירחתו ז' ברכות בניהם ע"כ כדין אקרי כלה וע"ד אמנר לשמוח עד דאתכלילת בחיזון שבע ברכות בנווכת עלאה חיזון שבע ברכות ירחתי כלה מרוחת עלאה אחר דכל ברכות בפקון מתתין (כי ז"ל בפ' פנחס ע' תע"ח ובכל אחר בפם יתירה מתלבות יה"ד רוח דאתאחר ונשבתי רוחי על כל בשר ואיתו כלילו ' שפירון מעיל לאתתא כנוונין דת ' אכוש ה' ביכה ו' כלילו בית שפירון מחמד עד יסוד ה' מלכות ב' מן כיה"ד בי' מלהיכו כתר על ריש' וכו' ובנין דעילת העלות מוסלה ומכוסה בחלי כתר ואתפשט בשם יהו"ה לית סולטנותא למשל ולנחש ע"כ • ובזה תבין נע' בפ"ק דנטין לחמר פי' בנע' פ"ק ריש נלוחא לרב הוכח בלילה לחסור ת"ל מדרבנן דתנן בפולמוס דניטין של לחסבריסים נזדו על עטרו' חתנים ועל החירום עד הכי קם רב הוכח לחמני ת"ל רב חסדא קרא כתיב כה לחד יי' חלהים הסר חמלכות והרס העטרה זאת לי ואת השלמה הנבה והנובה השפל וכי מה ענין מלכות חבל עטרה שת לומר לך כומן שהמלכות ב' בראשה כה"נ עטרה בראש כל חדם נקתלקה מלכות מרחש כהן נדול נסתלקה

נסתלקה עטרה מראש כל אדם ופי' רש"י בלילה היו עושין עטרות
לתכיסים יש של כסף ויש של זהב נבזעות וכו' ויש של ורד של אדם :
הגה לית בכתבי האר"י ז"ל הכה יון המוחין שבאו בתוך ז"ת
המשכיס יון מאמא יונה התרתם לחזן במוחא דז"ת בכחי' אור מקיף
למוחין ההם ואותו האור בחי' יין של כה"ג ונקרא יין לשון זכר כי הם
מיוחין דחכמה שהוא לשון זכר ולכן הזין של כה"ג היו נתן לתעלה יון
התפלין במוחא כי התפלין הסם מיוחד דביה והיין הם מצד מוחין דחכמה
ולכן היה כתוב קדש ליה"וד כי כל קדושה במוחין ובפרט במוחין ד
דחכמה שבקדקד קדש (וכ"ל דף כ' ע"ד תורה' ויחכמה בפקת
מתתר דאקדי קדש וחכמה בפקת מתתר דאקדי ק"ק) ומעתה כי
בחכמה יש שם הוי"ה ודין ויש בה ד' יו"ד דין וכל י' עולה ק' כמנת
שד' יו"ד דע"ב הם בני' ת' וכללות הד' יו"ד דין עמהן הרי הכל ג'
קדש והנוי ה"הכתובהבקדיתיה עד"ו י"ו בכך יתין זו על נב זו והה"כ בשד
שיהל כה"ג דוגיות וכו' והכה הקדמה לעיל מאחר משבטים כל דכורא
קאים בדיוקנא בעלמ' דדכורא אתדבק בי' בחיזון שם שכים קדיוקנית
ע"ל דף ט"ו ע"ח סוד חופה שעושין לכלה וה' יהודה היה מרקד
לפני הכלה נס ע"ל דף ל' ע"ג תשם קניהו כשחטת לדם"כ הניע עד
תריך תכפין וכאשר נענו הור הכ"ל הוסר האור וכתעלק מן מלכות ע'
ספירו' עליוני' וכו' ואז בחורבנה של ירושלים כתעלה מור הרשעה
וכו נס ע"ל דף ס"ד בפי' הפסוקים הובא במאחר תרומה ע"ש"ב בסוד
והוא כחתן יוצא מחופתו והכה הקדמה תפארת מלך מוכתר ב
בכתרת עלמה דבה ימלוך בשכינת' ולזה הסוד קודם חתכן בבית והיה
לו בסוד ושמתי כ"ר כ"ד שמותיך וכדאי' בפ' בראשית ב"ק"ו על
פסוק ויכן יי' שהים את הכלע וקשיטו לה בכ"ד קשוטין (הייטו כ"ד
ספרים דאורייתא כי מלכות סוד תורה שבעל פה) ואז היה מוכתר
בכתרת עלמה דבה ימלוך בשכינת' ואז היה למטה עומין לחתן סוד
עטרה לכל הקדמה לעיל בביאור מאמר פ' לחדי ע' ק"נ ק"ד ואל
יבא בכל עת אל הקדש כלומר לע"נ דיהמי עודן דאתמסר בידה
לחדה לאתנהנה עלמה ויתמסר בידו לה יחוד כי לקדשת דהם
חנה ושמי חד ש יבא בכל עת ש הקדש ואי בעי למיכדע במה יעול

פי' כנמ' ששלו בזאת וכו' ולזה קאמר בגמ' שאלו כלילה מהו שם ישמו כלילה
כלילא מהו וכו' ברקיע חתן והשיב הסר המכסת ונו' זא"ת לה זאת ר"ל כשהיה היחוד
ע"י בזאת יבא אהרן אל הקדש זה מרמה שהיה עטרה ברקיע חתן כי
לו אין שולטנותא למעלה ולכתר אלא זאת לה זאת ר"ל מוכח שכנגדו
לזה דא"ת שהוא כתר א' כביכול דאילמלא ואז בעו"ה השפלה הנבה
והגבוה השפל כי לעולם אל יהלוה החריבה ולזה נסתלקה עטרה מראש כל
אדם לדיוקא ע"ל דף ק"נ ע"ח ושם חכמים וכבונים רחשי ישרש
ויהי לתפשטת עלייהו בעשר ספירן דילה בההוא זמנא נחית עלת
העלות כי"ד ה"ח ו"ה ה"ח לבתתא עלייהו לתקונא שכינת' עלייהו
ע"כ והכה לחכמו בקרקים ישרש על שם שלחכמו דכוקים בשם זה ולזה
קאמר כיון שכסתלקו נין מכה"ג ר"ל לה היו לו מוחין דחכמה
הקדמה דף כ' תורייתא מחכמה נפקת מתתר דאקדי קדש וחכמה
מתתר דאקדי ק"ק הייטו כתר ח"ח ושם חין לו נין שהוא מצד חכמה
מ"ש כתר שהוא מצד ח"ח כאשר לעיל מאחר הכ"ל ולזה קאמר שבא
בראשין ירתת כלה מרוחת עלאה הייטו מן תפארת וע"ז מקשה מית
בראשין חיזון דכלה דאתברכת מנייהו ר"ל כי הלא הו' שהוא סוד
תפארת ישרש שכ"ו עולם בחסד ובכולל רק שם סגיר שהם חנ"ת
ה"י ואת אחרת דחיזון שבא שלא שביעאה לזכו דקא מקשה כלה
הייטו ביכה ואביא דאי כי הלא הקדמה לעיל ע"ם מאחר שיוכי ע"ם ט"ו
ישרש קדישין כל חיי דעלמא דירתי כלה תלי' בהאי דאתי
והוא לאתר דיין דמכתרי שלמי וכו' ולזה קאמר רוד בראשין על היין
דאיהו סטרא לאחדי כלה על ההוא יין דאתעטר בעבודי תדיר וכנ"ל
ברכה קדמאה דחיזון שבא לזכו רוח דיין ויין עביד פרי בין לעילא
בין לתתא הייטו ביכה נפן (נפן הייטו מלכות) נטיל כלה הייטו סוד
כלה) ואפיק ליה לעלמין ואתעבר דאחזה שאילה לזכו דכתי' שאילה
תחת לראשי ולבתר ויאיטו תקבלי והוא לילה לחיי עביד פירין
ואיבן אתעברותא דא ודא לזכו ברכה קדמאה דכלה תכייטא
רוח דכרית קדישא חדוה דאכורא דכטיל כל ברכאן לאעבד חיבן
בההוא נפן דהא בקדמיתי' הכוא פרי בחית מלעילא אורח שיבין וכניד
לכרית קדישא לכנדא לון בההוא נפן ודא מסטר דיוקנא דאדם קוי
ליה אותבחתי שלא בזיוכא ויאיבי בשאילה לאתעבר רוח דאדם וכנ"ל בחית
לזכו יונה יהא אדם ואדם ליה עמודא דאמצעית' דיוקנא דאדם קוי

תפלת ישרא שביעתה ותשיכתה נבלות וע"ד יהו"ד קריב בכלה
לזמכין יי' שלים דהא קריבין לימין תפלת לנבי נבורה וכו' ע"ש
ותבין מאחר הכ"ל) ותלת נקודין לימין לקבל אמ"ש ולימין חזק
דק בתכותיך חס"ק יי' ולימין חלם שבא קמץ ע"כ והוא כי לימין כולהי
כל העשר ספירו' כלאשר התרכתי לעיל ע"פ מאחר בעשרה מאמרות
כנרית העולם וכך תסתכל תלת לימין ועלמה בהו לתתברי בחכמה
ותבונה ודעת ועלמה לה לתתברי שלח בניניהון דישרא כך בעת ל
לקיומה עלמה עבד לאברה ברוח דחכמה ליצחק ברוח דתבונ' ליעקב
ברוח דדעת ע"כ וכל זה הסוד ברמז בניקוד הכ"ל כי שם בס' ברחשית
ע' קל"ו מאחריך בסוד ויכן יי' ואעלה לי' בחשם קלין קול שמן וקול
שמחה וכו' מביא בשם ספר הבהיר ר' תניכא פרים כל חד על קיומת
שמן חד שמחה תרין תתן תלת כלה לחבא נילה דיסה להכה לחוק
ודיעות עשרה בנגד עשרה מאמרות שבהן נברית העולם וה"כ כל זה
הסוד ברמז בנקודין ומכאן תבין סוד הניקוד של חזק שהתרכתי לעיל
כי בי חזק ותפלטהו ע"ל כי בסוד הלז התיר כל קדרין דמצריס שהם
בכללי בג' וע"י נ"כ להעביר הרשע ולסוד זה תבין מה שכתבתי לכוין
בסוד בת"י שומע תפלה בניקוד זה והוא מבואר מאד לפ"ד וע"ז הסוד
קאמר בנו' ביום ברכות דף ו' ח"ר חלבו לאמר רב הוכח כל ה
הנהנה מסעודת חתן ואינו משמחו עובר בה' קולות היינו סוד דיעקב
והא דכולב' כולם בה' קולות כי הלא סוד תורייתא שהיא קול דיעקב
כתעלם ע"י ה' עלאה בסוד ה' תשמשי תורה כי סוד ס"ת תורה שבכתב
ותורה שבע"פ הוא בסוד מלכות כי הקדימו לך מה לחי' בפ' יתרו ע'
מאחר פ' קכ"ב תניכן כל פקודי תורייתא מתאחדין בנופא דמלכא מכהן בריאת
ניתרו ע' קכ"ב דמלכא מכהן בנופא דמלכ' ומכהן בידוי דמלכא ומכהן בראשי דמלכ'
וכנ"ב מאן דבתב בפקודי דתורייתא כמאן דבתב בנופא ד
דמלכא ע"כ ולזה בתאחר ויצא ע' אמ"ב בתבתי לעיל ויצא יעקב קול
יעקב לתקרי בתאי תתחזי מהימנותא דכלא הוה דבתיב ולא ידיע
כלל בהאי שריא יה"ו וכו' (והיינו כי סוד זה הוא תפלת ישרא
שכל התורה הוא בנופא דמלכא לזה ח"ם ב"ה ע"י סוד התורה שהוא
לילה דחיי נילה הכל ותקאמר שם תרין שמהן יעקב ישרא הוא ע"פ
מאחר לחדי מה שבתבתי בפ' לחדי ע' ק"ל נ' דרנין מתקשרין דא בדא
ע' קל קב"ה תורייתי' ישרא וכל חד דרגא על דרגא סתים ונלי ישרא ב"ב
דרגא על דרגא הב"ד מניד דבריו ליעקב חוקיו ומשפטיו לישרא ע"ש
ותקאמר שם סופה דיתשבה דחיי פירוש' דתורייתא שבכתב ואיהי
תורה שבע"פ וע"ד לחקרי בחר כד"ת הולך משה בחר תיהו ההוא
דחקרי שבע דבתיב ויבנהו שבע שניס וסיינו קול נדול ודא סופה
דיתשבה וע"ל דף ם"ד ע"ח מה שהתרכתי במאחר פ' תרומה ע' רמ"ב
רמ"נ ותפס קניהו והוא כחתן יוצא מחופתו מאן חופתו דא עדן ודא
דא וכהר יונה מערבן דא תיהו חופה דחפיה על כלה וכו' ע"ש.

פ' נמ' בחם ופ"פ הי תבין נמ' בפ"ק דברכות דף ו' ע"ב מאחר ר' חלבו לאמר רב
ברכות דף ו' הוכח כל הנהנה מסעודת חתן ואינו משמח עובר בחמשה קולות שב' קול
ה"ר"חלבו וכו' ששון וקול חתן וקול כלה קול לומר הודו ליה"ד נבלות ואם משמחו
מה שכתו ה"ר יהושיע ב"ל זוכה לתורה שנתנה בחמשה קולות שב' ויהי
ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קולות וברקים וענן כבד על ההר
וקול שופר וגו' ויהי קול השופר וגו' משה ידבר והאלהים יעננו בקול
ע"כ. והכי בנמ' זו מביא שבי פסוקים בפ' יתרו בראשון כתיב וקול
שופר חזק מאד ויחרד העם אשר במחנה וחמ"ב כתיב ויהי קול השופר
הולך וחזק מאד ואם קאמר קול שופר ואין קאמר קול השופר אבל
לזה תרוצה מה שבתבתי בדף י"ו ע"ב בביאור מאמר פ' ויקרא ו
ויהי קול השופר הכה הולכין ממהלקדמותי קול השופר תרי קול חד
השופר תרי ר"ל כי קול הוא ת"ת ושופר הוא ביסה ומאן דדייק דכלה
חד בנין דכתיב קול השופר קול דאקרי שופר משמע ביסה נקרא קול
השופר וע"ם ואין מוכח כהאי דאמר קול השופר קאי על ביסה כי הלא
קול שופר הוא סוד תפלת ישרא בסוד ת"ת ולכך תורה כתבה
ביום שלישי כי בתגלה ת"ת כי הלא עשר ספירות כלולות בת' אחדין
והת"ת כלול מחסדים ולזה הוא אחיד בכלהו והוא תורייתא וכאן
הוא סוד הם ויום דיקח ורחמי זלכך קאמר ויהי ביום השלישי וקול
שופר חזק מאד ויחרד העם וסמוק שבי כתיב ויהי קול השופר ושם
בפ' ויקרא ומכאן דאקרי קול יובל דכתיב קול נדול ולא יסף
בחקרתי ע"פ מאחר פ' כרחשית ע' קס חסם קניהו עד תחות נבעת
עולם היו עד תיאוכת' דנבעות עולם כי נוקב' עלאה לעטר' ליה
ולבלכת לי' נוקבת תתאה לאתחבר' בי' ולאתזכת מבי' כנוב' דא
לתתא כד דכור' לחסיב תחות נבעת עולם לנבי' ואתעטר בתרי

מוקבי' חד עלאה וחד תתאה עלאה לאתרקת עליה ברכאן תתאה
לאתוספת מבי' ולאחבר' בהדי' ובר כד בביתי' תחות עולם לנבי' ו
ואתעטר בהו כד כפיק בחרת" לאתו מבי' אחת עלאה לאתחברת בהדי'
ותתאה לאתתרת כד תב לביתי' בעית לאתעטר' בתרי נוקבי כדקאמ"
וכו' ת"ר כנוב' דא תורייתי' קלים בין תרין בתים כמה דכתיב לבבי
בתי ישרא חד סתיומה עלאה דא קול נדול דכתיב קול נדול ולא יסף
והאי קול פניומה דלא לאשתמע ולא לאתנלי וכו' ומסכת נפקא ת
תורייתי' דהיינו קול דיעקב והאי דאשתמע דנפקי מהניה דלא לאשתמע
ולבתר לחיד דכור בהדי' ונפיק לבה מחילי' ואתוקפי' ע"כ לכך
מביא שבי פסוקים לחד והאי קול שופר חזק מאד ויחרד העם כי הלא
קול הוא קול דאשתמע והא"כ מביא פסוק שבי והאי קול השופר הייכו
קול דלא לאשתמע שהוא ביסה שייך לומר ויחרד כי לא שמעו ולכך
כתיב ומשה ידבר והאלהים יעננו בקול אבל אותו קול הנך השופר לא
לאשתמע ונם כאן תבין מאחר נ' מתקשרין דא בדא קב"ה תורייתא
וישרא ולזה תבין נ"כ נמ' הכ"ל כל הנהנה מסעודת חתן והאי משמחו
עובר בה' קולות וכו' ואם משמחו וזכה לתורה שבתבה בחמשה קולות
וכבר התרכתי כי לזה הסוד שתורייתי' קלי בין תרין בתים בסוד ע"ד
תלות נבעות עולם פתח התורה ברחשית בית ראשית כי אתי קול
נדול דאיהו בחשאי ולא לאשתמע ואיהי בית לחכמה והסיום ס"ת של ה'
מומשי תורה עולה כמכין לדבי כזה ת"ח ת"ד אד"כ אלא כבר
התרכתי בסוד שם זה ע"ל : ובסוד שמקדש ונותן
טבעת על האצבע ע"ל דף ט" ע"ח ושאר דיני שמחת כשואין וכחייב
דף כ"ב מביא ו"ל הקדושין והו' ברכות שלפי עושין בווגינו הוא רמז
לזה כי מאחר שאחיר הכתוב בניס לתת ליה"ד שהיכף ראוי שהפרי
שלנו יכא בקדושה ויוצ הדומה ליחוד של מעלה תצר מתחברים שם
נ' דברים יחוד ברכה קדושה והסיום יב"ק הקדושה מנד אכא שב' קדש
ישראל ליי' רחשית תבוחתה הברכה מנד ביסה שב' להכיח ברכה על
ביתך והיא נקי לת בית וכב"ל לחיכי בית לחכמה והיחוד מנד תפלת
שב' ומי כעמך ישרא גוי אחד בארץ והוא ישרא (אבל אית בפ' פנחס
סוף ע' שנ"ו ר' שמעון בן פדת דהוה דחיקת לי' שעתא דלא הוה ליה
שלח קב מרובין מע"ם לע"ם כמו לר' חניכא לאחאי לחי דהות בת קול
כפקת ואומרת כל העולם כלו חיינו ניון שלח בשביל חניכא בני שלח
חיהו נריס קודם דחרב ק"ב ין י' דחיהו יב"ק חוץ מכי לא הוה
לי'

בשכינתא כל חיין מתברכין דין מדין ברכאן כלהו בקדושה וכנ"ל תקיעו קדושין וברכאין לכלה ולקבל קדושה ברכה יחוד דקב"ה הכי צריכין ישראל דיהא יחודא דלהון בקדושה וברכה ולית קדושה פחות מי' לחייבי

י' וכנין דטבעת לחיבי י' כנוכח דם

ף כה תתקדש כלה וצריך לתעלה בתכבעת דילה דחיבו דיוקנא דאת ו' ואתעביד ו' וצריך תרין סהדין דחיבון לקבל ק"ס וכד חיבי טבעת ברישיה דתכבעת ואתעבידת י' בסהדו ומכח צריך לברכה לה בו' ברכאן דירתי כלה בסהדו ומכח דמייחדין יסקבי מנשיקות פיהו ימ"י כשיקות כ' שפתון דילי' וכ' שפתון דילה תיכון ד' נדפין (ל"ת) וכד תתכלילן כ' תכפין דילי' וכ' ישקני דילה תיתמר בהון וד' כנפים לאחת הם"ד ואחרנא כנפים לאחת וד' כנפים לאחת ואיכון ד' תכפין יהו"ד ד' נדפין א"כי בחבורת תדע יא"הר"גו"חי כד תתחברן לתתון לקרי תשמל חיות עם ואיכון חצות ואיכון מיתלגת ע"כ ובהו תבין מיתמר ברחשית סוף ע"ב קל"כ ע"ל דף י"ב ע"ג י"ט ע"ד ודף ך' לסם קניהו וייבר ה' שהי' את האדם שין ישראל בההוא זמנא דקב"ה נייר לן בניהון דשלמת דין ושלמת דאתי וייבר בההוא זמנא דקב"ה עיין לן בשמי בניהון דכ' יי"דין יי' ו' בכייהי דאיכון סלקין לאתבון יהו"ד ויסון ומויירין בתכפוי וכנ"ל ע"ם וע"ם זה תבין מה דמוהנן לברך בברכת חתנים דו"י הסר ונס חרון וחו"ל חלם בשוא ירון וכו' כי הקדמנו צריך לקדם לחתה בטבעת כי היא ענולה בתכבעת י' וכנ"ל ואית' בכתבי פאר"י ז"ל על פסוק י' יסבדנו על ערש דוי כי סוד החולי הא מחמת היכך רחניות לפיק וסוד היו"ד היתה דו"י נס י"וד בחסרה היא עשר והכה זה העשר חוב להיות ערש דוי והרי כל מזכנו הפכת בחלי וביאור הדברים דע כי הוא חולה לפי שאור החכמה לבא בסתלק ממנו ולבן צריך להמציא לו מזון משם כדי לבעדו ולחזקו וכו' וכבר כתבנו בסוד י' כלם בחכמה עשית כי חכמה חיות כל התלולות (כי הנס הקדמנו לעיל כי ח"ת הוא חיות כל התלולות רק הקדימנו כבר ברחשית ב' רחשית תכייבת היינו חכמה לקרי רחשית בנין דכתיב עלתה שהוא ח"ת טמירת לחיבו תכייבת לקרי רחשית לבך נקט כי חכמה חיות כל התלולות כי ח"ת ושוד (נ') ושוד ט' ע"ל דף כ"ב ע"ח נס מה שהדכתי בסוד הבו"ן דה"ו זח"ט לחדם י' יחוד דילי' מלבוש ע"כ ח"כ שני לחיות הלו (נט) מרחי' יחוד וזה פוטר תשבא ח"כ כשרד הנ' מן ד' והט' מן י' שתרמז על מלבות ולבך כותבין הנ"ט י"ב שורות לסוד י"ב שבטי ישראל וכנ"ל ואח"כ חותכין הנ"ט להרחות שבישל מחכת י"ב הנ"ל ולבסוד זה כל המונח תשתו רשמוכה מוכח מוריד דמעו' עיין דף כ"ו ע"ד מה שכתבתי בתחלת ו"ל ואת תכבת קיום המשח לחות ב"ש ואת ישראל מאת כשיתי שתלת עשרה וכו' נס בדף כ"ו ובאי מוכח היה לחתו דחדם לבעילה וכו' ע"ם נס הקדמנו לעיל ע"ם מאמר ברחשית בנין דכתיב' כל נוקבי דעלמא קיימי בסתרכת ע"כ וכהה מוכן מה דאי' בנמ' כל המונח תשתו רשמוכה מוכח מוריד עלין דמעות ראה תרחה מה דאי' בשער היחודי מביא שם ו"ל דברים נפלאים הל היחודי שמלבד שיהי' נקי מעבירות נס צריך שיהיה כן חסד עכוה (כי הו הוא כיוון מן שמיל כי עכוה נ' פמ"ל שהוא נם רוח ומי שים בו עכוה הין שמיל שולט בו) והשבלות ויתרחק מן גאוה והכנעם תכלית התחרון כי הם יכעום יסתלקו ממנו כל כשמו קדושים חשר רוצים להדבק פו וכו' וזה כלל גדול בכל המדות הין הדבר שיסור ויתבטל כח השנה כמו הכעם וכרחי' מלליהו שתאר הין הכי כגלה על מי שמקפיד וביותר צריך להזהר ולהקפיד על חסתו חפילה על הכה ע"כ כי הכעם בחיק כסיל ינוח קייני זקן וכשיל וכדחית' בם חקת ע' שם כתר דכעים כר בם שריח הל תחר כחש דחתמר כי תרור תתה וכל הכחוה ולבן חית' כוסם שבת דף ק"ו כל השובר כלי בחיתו כחלו עב"ו:

והנה רחה תרחה בם' מקן ע"ת"לט מיתור וכל כתיבותי' שלום וכו' דיוסיים וכדין יהיב שלמת הם"ד וכל כתיבותי' שלום ונם מיתמר פ"ויקרא ע' כ"ו נדיק כתמר יפרח ע' כ"ו ו"ל נדיק כתמר יפרח חע"נ דקרית לסהיד חברית כלהו לית בעו לנלחף נפ רחה תרחה בם' פכחם ע' תכ"ו בלולה בשמן כתית בשמן בההוא זמן דכניד וכפיק מלבושין וכו' דיוסיים לאתכחה מכי' ולאתזכא מיכי' ע"כ ובם' בסר ע' רי"כ שמן כתית לחיבו אסט' דכדיק וכו' ע"ם ובהו תבין הומר של שבת יחבק לה בשלה ובישובת דילה דעביד כייחת לה וכו' ובהו תבין מה דאי' בנמ' והוכת בח"ת קכ"ד לם טוענת חין לו נבורת תכשים לבת עלי' ושולמת נט כופין לחותו להוציח וכן לם היח טוענת שהוא נורם שתיבו יורה כחן שומעין לה ע"כ והוח ככון לפי הסוד תבל כוסרתין ברכה פנחים שלת תנשם בשום נשמי למעלה

טעם ככון מה שחומרים דוי בסר קודם בה"מ על בחתונה

מחמר כי תבת ע' תקל"ו

רזא דשבה בנ"כ לחטרין חתן לאחדי בחתי' שבה והח לוקמיב' דאחדוה דת לאו דילה היח שלא דילה דכתיב ושמח לת לשתו ושמח לת חבנו לה כתיב אלא ושמח יחדי לכלה כנוכח דת לאו אחדו לכלה בר בנופא ותקוכא ואיהן אחדי לון לדיק וע"ד נקי יהי' לבייתו נקי דלא יעשול בחלי דעלמא דיהא כי' רעוא לאחדי לה נקי מכלה וכו' לאשתכחת אחדוה עילה ותתא ולאתערא אחדוה לעילא ובהוא שמא קדישא ד דאתריהון אחדי בהון וכהין חיכון בהאי עלמא ובהין חיכון בעלמ' דאתי ע"כ וכפ' ויחי ע' תק"כח כל כלה שבטי ישראל שבים עשר ואת אשר דבר להם ויברך אותם כל אלה שבטי ישראל אחי כל אלה שלא לאחברת ע' תקכ"ח לון בחת דכל ברכאן מריקין ואתין שבים עשר ס"ע ודאי קדשין דתקוני מטרוניתא והיא לאתחברת בהדייהו הם"ד שבים עשר ואת אשר דבר להם ויברך אותם דהת כאחר דת דבור שריית ע"כ וכו' ע"ם ומסיים שם פתח ואמר יברכך יי' מציון ואלה בטוב ירושלים יברכך יי' מציון דמכ' נפקין ברכאן לחשקף (ם"ת לנופא) והוא כלול כל ברכאן ויכיר לי' לבחר ואלה בטוב ירושלים לחשלמת דכל ברכאן לחיין מדבר ומוקבל כנוכח דת יברכך יי' וישמרך יברכך יי' מדכורא ושמרך מנוקבא יברכך יי' מוכור וישמרך מבשור וכלא חד דמכי נפקין ברכאן לבעלמא ע"כ והכה פי' שלי מאמר זה ע"ל דף י"ט ע"ג וע"ד ונס דף ך' ע"ח ויגיל לבך - וכהה תבין סוד הנ"ט שבותבין בי"כ שורות ואח"כ חותכין הנט ונס פי' תיב' נ"ט כי בלה קדמיתו לך הקדושין שהכל הוא ניירוף שמות ראשי תיבות בסוד טבעת חתם שהוא בסוד ז' ואחבור שלמוד זה נקראת מלכות ו' ע"פ שם שהזכרתי לעיל והוא מאמר כפ' בשלח ע"כ אז תחכת כל נפין וכל נבורתן דתתעבידו להו ליזרא כד תתחבר א' עם ז' מתן ויין דת חבר נוקבת נקט בריית וכו' ע"ל כי הזכרתי הרבה בסוד וז' והכה חית' בם' ויחי ע' תקט"ו בכל לאתר נייחל יהיב ודלת נקיט וכו" וכפ' ברחשית ע' כ"ד רקיע השמים דת היהו מבשיו דתתבשט מחת ו' לאהברת ולאתקלה לחרעת ע"כ ח"כ סוד נייחל להספיע לחת ד"ע"ל דף ס' ע"ח וסוד (נ') וסוד ט' ע"ל דף כ"ב ע"ח נס מה שהזכרתי בסוד הב"ן דה"ו זח"ט לחדם י' יחוד דילי' מלבוש ע"כ ח"כ שני לחיות הלו (נט) מרחי' יחוד וזה פוטר תשבא ח"כ כשרד הנ' מן ד' והט' מן י' שתרמז על מלבות ולבך כותבין הנ"ט י"ב שורות לסוד י"ב שבטי ישראל וכנ"ל ואח"כ חותכין הנ"ט להרחות שבישל מחכת י"ב הנ"ל ולבסוד זה כל המונח תשתו רשמוכה מוכח מוריד דמעו' עיין דף כ"ו ע"ד מה שכתבתי בתחלת ו"ל ואת תכבת קיום המשח לחות ב"ש ואת ישראל מאת כשיתי שתלת עשרה וכו' נס בדף כ"ו ובאי מוכח היה לחתו דחדם לבעילה וכו' ע"ם נס הקדמנו לעיל ע"ם מאמר ברחשית בנין דכתיב' כל נוקבי דעלמא קיימי בסתרכת ע"כ וכהה מוכן מה דאי' בנמ' כל המונח תשתו רשמוכה מוכח מוריד עלין דמעות ראה תרחה מה דאי' בשער היחודי מביא שם ו"ל דברים נפלאים הל היחודי שמלבד שיהי' נקי מעבירות נס צריך שיהיה כן חסד עכוה (כי הו הוא כיוון מן שמיל כי עכוה נ' פמ"ל שהוא נם רוח ומי שים בו עכוה הין שמיל שולט בו) והשבלות ויתרחק מן גאוה והכנעם תכלית התחרון כי הם יכעום יסתלקו ממנו כל כשמו קדישין חשר רוצים להדבק פו וכו' וזה כלל גדול בכל המדות הין הדבר שיסור ויתבטל כח השנה כמו הכעם וכרחי' מלליהו שתאר הין הכי כגלה על מי שמקפיד וביותר צריך להזהר ולהקפיד על חסתו חפילה על הכה ע"כ כי הכעם בחיק כסיל ינוח קייני זקן וכשיל וכדחית' בם חקת ע' שם כתר דכעים כר בם שריח הל תחר כחש דחתמר כי תרור תתה וכל הכחוה ולבן חית' כוסם שבת דף ק"ו כל השובר כלי בחיתו כחלו עב"ו:

והנה רחה תרחה בם' מקן ע"ת"לט מיתור וכל כתיבותי' שלום וכו' דיוסיים וכדין יהיב שלמת הם"ד וכל כתיבותי' שלום ונם מיתמר פ"ויקרא ע' כ"ו נדיק כתמר יפרח ע' כ"ו ו"ל נדיק כתמר יפרח חע"נ דקרית לסהיד חברית כלהו לית בעו לנלחף נפ רחה תרחה בם' פכחם ע' תכ"ו בלולה בשמן כתית בשמן בההוא זמן דכניד וכפיק מלבושין וכו' דיוסיים לאתכחה מכי' ולאתזכא מיכי' ע"כ ובם' בסר ע' רי"כ שמן כתית לחיבו אסט' דכדיק וכו' ע"ם ובהו תבין הומר של שבת יחבק לה בשלה ובישובת דילה דעביד כייחת לה וכו' ובהו תבין מה דאי' בנמ' והוכת בח"ת קכ"ד לם טוענת חין לו נבורת תכשים לבת עלי' ושולמת נט כופין לחותו להוציח וכן לם היח טוענת שהוא נורם שתיבו יורה כחן שומעין לה ע"כ והוח ככון לפי הסוד תבל כוסרתין ברכה פנחים שלת תנשם בשום נשמי למעלה

רק הכל שמות וגרופי שמות כגון יה"ו נבחות הוא כיסוד לא שדי לא
חי והכה בסידור האר"י ז"ל בתפלת שחרית לעיל בתת בעילה ו
מרווחת ל קרית בשם ח"לף ל"מד ח"לת ד"לת כ"ון י"וד נ' ת"ת מ
והו כתתו ע"כ וע"ל בסוד סיס שלום בתפלה בסוד בח"י המכרך
לת עתו ישרל בשלום מכל זה תראה שחדם מוכה לרבה ורחם מניע
עד השמיטה וחם תוכה תבין מעניתך כי ח"ת להבית הכל בכתב :
וכוה תבין מבנה הרש שיש נקש הדבר הכשפה בשחת כשוקין וחקדים
לך מה דחי' בילקוט רחובכי פ' תבח ז"ל יש לפרש פ' וו על חשתו של
חדם ולילית הם שתי כשים ולפי שתין חדם ניחול מזכבת ורע לבטלה
בח להסיר שלבחות טפה רחשובה ישמור לותה והו ויהיה הכן הבכור
לשוחה כדי שביום הכחילו לת בכוו שהוח ביום השיתה יהיה נוכר על
רוחין ושידין שבעזי' מלותם הטפות של שכב' ורע וקרחם בזוהר נגעי
בני חדם ובעת הקבורה רוצים להתחבר עמו ואיכם יכולים לפי שהוח
מתנבר עליהם הוח הבכור יכיר בני' כנעי בני חדם הוח הנוכר עם
המלות ולזה הם הקפות שעושין לית להבריחם מעליו כי סוד הקפה
נ' קן לומר שזה בח לו הקן (היינו קן פיימי שהיח הקליפה כי יש קן
פיימין לכל לרשעים הפונעי בבריח קודש ויש חוורין בתשובה להם
קן פיימים לחבדון ניהנם יכלה והם לח יכלו חוי להם בשה"ו ובשה"כ)
ומצחתי כתוב שגריך לומר חחר הקפות ולבני הפלנעים חשר לחברחם
כתן ונו' כדי לשלחם מעל הקבר ונ"כ חומרים הפסוק והוח רחום פיש
רחמים וכשש לו בן בכור מטפה רחשוכה חין גריך לזה כי הוח רחשית
חומו לו מעשה הבבורה עכ"ד ומזה תבין מעשה תעתועים של הכשים
שהם מבנות לילית ונעמה כדחי' בשם יבחות חמר רבח בח
ורחה כשה רעה חשה רעה כשה טובה חשה טובה דכתיב מנח חשה
טוב לי בנוי משתעי קרח שהכתוב משבחה לי כתורה משתעי קרח
כשה טובה חשה טובה שהתורה משל בה כשה רעה חשה רעה דכתיב
ומוציח לבי מר משוע חת החשה לי בנוי משתעי קרח כשה רעה חשה
שכתוב מנבח לי בניכב משתעי קרח כשה רעה חשה רעה שניבכם
כמשלה בה ועושין שלימות של לילית שחתן וכלה ישיבים במטה חחת
וחיכם מכיחים להזדווג ולזה בעו"ה כשה טפות שבבת ורע יוכיח ל
לבטלה והחי חשת זכוים לוקחה הטפות שהוח יורה כחן ולטפה ו
מנות הבבורה והיח לחשתו השכולה ולה בעו"ה משפט הבכורה כי ה
הלרורה לוקחת רחשית חומו קודש שמקבלת הכלה חשר כתקדש
בחופה וקדושין ולזה מי שיש בידו לשחות יבטל ויקנה קנית יי' בנחות
ובזה תבין פסוקים בשומור הכה נחלת יי' בנים שכר פרי הבטן
כחיבים ביד נבור כן בני הנעורים חשרי הנבר חשר
מלח לת חשפתו מהם לח יבושו כי ידברו לת חויבים בשער ע"כ והוח
כי לית' בפ' ויצב ע' תכ"ח ר' חייח פתח בבקר ורע וערך ולערב חל
תנח ידך ונו"ת ז"ח כשה לתתחזי לי' לבר בם לחודהרת מקחובני ולחודהרת
בעובדוי קמי' קב"ה בנין דכשה שליחן וכשה מחכן בעלמח דחיכון חולי
ושטחן וחשחן עובדיהון דבני בשת ובקדין עלייהו וכלח בספר כתיבין
ית"ח בכל לחיכון חובין דלסתלה בהו בר בם בהחי עלמח דח חיכו
חובה דלסתלה כי' בר בם יתיר בעלמח דין ובעלמח דלתי מחן דחושיד
ורעת בריקניה ולפיק ורעת לחנבל בידח לו ברגלח ותסתח כי' בד"ח
לח חל חפן רשע לתה לח יגורך רש בנ"ד לח עלח לפרנודח ולח חתי
סבר חפי' עתיק יומין כשה דתיכין דכתיב לח יגורך רש וכתיב ויהי
ער בכור יהוד' רש ובנ"כ כתיב ידיכם דמים מלאו ת"ח בבקר ורע
ורעך חלי קרח לוקמוה בבקר דח הוח בזמנח דבר בם לתקיים בחילי'
ולחיכו בעוליתי כד ישתדל לחולדח בנין בחתח דחוי לי' דכתיב
בבקר ורע ורעך דכח כדין ומנח לחיכו כשה דכתיב כחניס ביד נבור
ונו' בנין דיכיל למילף להו לחרחוי דלורייתי ויהח לי' לנרח טבח
שהוח עלמח דכתיב חשרי הנבר חשר מלח לת חשפתו מהם לח יבשו
בהוח עלמח דחולין לי' לבר' דחילו דמלרי' ולחרחוי דלורייתי' וכו"
הכה כחלת יי' בניס מלח כחלת יי' דח נרורח דבשתח קטר' דעלמח
דלתי ולהלי כחלה מלח זכי לי' לבר בם לתעלמה חיכון בניס וכחן
לי' לנחלת יי' ע"כ ולפ"ד ח"ם כי הקדושו שבעזו מן הוכלו ורע ל
לבטלה בעזו בני חדם ולזו מתנברין עליו וכ"ל בחריבו' לית'
בבתבי האר"י ז"ל בסוד ק"ם של לילה ז"ל יעלזו חסידים בבבוד יבננו
ונו' הם לותם הטפות הבושבת ע"י שחיבו מעשה לת עמו על הבטן
כי זה חיבו בקרח רשע כמו חיובי שבבת ורע לבטלה כי לותם הטפות
הם מתלבשים בקליפו' לבת זבוים רע נשוב שלין בהם טוב כלל
כיון שבוונת לרשה לבל מי שחיבו מעשה עמהו הוח בלול ט"ור ולבן הם
מתלבשים בקליפות נוגה שהוח טו"ר ולזו שעזו בן ובחים עתה לחזור

בתשובה בקרושים חסידים וזהו יבננו על מבבותם פי' בשבור מה
שעזו במבבותם שלת שהו על הבטן וכו' ולזה קחמר הבה בחלת יי'
בניס שבר פרי הבטן היינו שעשו ושחרו ענין שלת שחי' שום טיפה
לבטלה ומזה בי הבעורי' היינו כדחי' בפ"ק דקדושין בן ך שבה ולת
בשת לזה בל יחיו בשביר בל יחיו ס"ד שלת חיה' בל יחיו בהרחורי שביר
לחר רבח וכן תבת דבי ישמעחל עד ך שבה הק"בה יושב ומשפה לחדם
מתי ישת לזה כיון שהניעו שבריס ולת בשת לומר תיפח עניותיו של
לותו הלים לחר רב חסדת הלי דשדיפנת מחברילי דבסיבות בשיתסר
ולי הוה בסיבות בחרביסר הוה לחיבת לשטן נירת בשיבך ע"כ ולו

כדחי ישרל לקבן מי יתן במהרה בימינו חמן :

לשם יחוד קב"ה ושבינתי'

(סימן רמ"ב להזהר בכבוד שבת)

איתא בפ' כרחשית ע"ש"ט ר' יוסי שחל ולחר הלי שבת יחי מחמר פ'
כרחשית דקת תבינן מתן לינון ת"ל היינו דכתיב לחרוי כרחשי ע"שט
לבנון כמה דחלנן לרוים בפקי יון לבנון ה"ב לינון שיתת יומין בפקין
מברחשית וחלנן שיתת יומין עלינן קת פרים לון דכתיב לך יי' הגדולה
והגבורה והתפחרת והנצח והוד כי בל בל דחיק בשמים דח ת"ת ו
ובחרן דח ב"י בתרנומו דחחיד בשמיח ובחרעא בלומר דיסוד עלמח
דחקרי בל לינון לחיד בתר דחקרי שמים ובחרן דח ב"י ולבן יום ב'
הוח נבורה ויו"ד שהוח הוד מתענין בו ויום השבי שהוח נגד יסוד ולבן
ביום השבי ובבינו כי יום השבי שהוח נדיק מבין לשבת שהוח נגד מחמר פ'
מלבות כי ז"ל בפ' בשלח פ"ק" בג"ב בל לינון שיתת יומין עליהן בשלח ע"ק"י
ביומייהו ושבתת בי' מה דקבילו ויומת שתיתאה תשבתת בי' יתיר
ושולא הה בתה דח"ר שלשור מלי דכתיב יום השבי ולח תתת' בבי בשלח
יומין בבל השבי דחודוע בי' מטרוניתת (פי' בי' מלבות ושבי הוח
יסוד) לחתקבל פתורי למלבה ובג"ב תשתבחו בי' תרין חולקין חד
ליומת וחד לתקובת דשלבה בחדות' למטרוניתת ע"ב לינת בפ' ויקבל מחמר פ'
ע' שם ה"ז ל ת"ח רוח דשלה בל לינון שית יומין קייימ מלה דבלה ויקבל ע' שבת
לתתחיד ברוח דחד בקודה קדישה וכלהו יומין לתתחדין בי' ולית
יומין לחרבין לבר בם ח"ת ולית שית יומין לחרבין דקיימין לבו מענולה
קדישה ולתתחדן בבקודה קדישה דשרל קדישין וכל לינון דמתעסקי
בקדוסה בל יומין דשבתה לתתחדן בל לינון שית יומין בלינון שית
יומין דלבו דלתתחדן בההוח בקודה וכו' וכל לינון שית יומין דשבתה
ההיח בקודה טמירה ליהי כיון דעלל שבתה בדין סלקה ההיח בקודה
ולתעטר ולתחזי לעילה וכלהו טמירין בגווה ת"ח לית יתי' ולית יתי'
יתי בחול כתה דלתתחר לילן קיימין לבר לשחר עע"ז יתי השבת דלינון
יתי השבוע קיימין ליטרל וכד סלקה ההיח בקודה כלה לתתנוי ולהיכי
סלקה כיון דליהי סלקה לקדי שבת (וזהו מה דחי' בספרי שמות
עשה לעמת בשבת ולומר בינם ג' בשבת וכן בשבי יום שבי בשבת
וזהו זכור לת יום השבת לקדשו פי' ביום הרחשון הוי מזכיר לזכור
לת יום השבת כי בל שית יומין בינון שית יומין דלנאו ד
דלתתחדן בההוח בקודה וכן בשם בדרים הלומר שבת ז
לשור בל יתי החול ת"ב בל יתי החול נקרחים בשם שבת ובספר שבי
ל"ה מבית בשם פרדם שבל היומים יוקים ויום השבת שיום השבת
הוח מרבה שבלי תשיב עבולה השבת יתים והיח בקרחת בקודה ת
לתתנעית בי דרך בל בקודה יש לה וק" והבקודה בוים החתנעית (בי
בל הרוצה לעשות עבול נריך לעשות בתחלה בקודה ת' לשר עלי סובב
הבקודה) וכדי שתבין בלע"ד בי שבת הוח סוד מלבות והיח בחלה
בסוף שלים ת"ת בשקום שבלה יסוד ביבה והיח בקרחת רביעית בי ז"ל
בבתבי האר"י ז"ל בי מלבות היח ד' והיח רביעית מעילה לתתת
ומתתת לעילה לפי שהיח יושבת בסוד בקודה לפחורי הת"ת וה"ב לה
בשה מעילה לתתת תהיה רביעית חסד גבורה תפחרת ומלבות ושם
תבה מתתת לעילה תהיה רביעית יסוד הוד נצח מלבות נס נ' יתים
לחר השבת והשבת רביעי בחופן שלעולם היח רביעי' והיח שביעית
ו"ם לה"ה יה"ו ע"ב : ודע בי לדם נריך להבין עבמו לקבל תור
תוספי' שבת ביתי החול בענין בי הלח בשבת בתוסף בחדם תוספות
המינים ג' בשם ו"ל הרוח ול השמה וכבר ידעת בי יש לדם שוובה ליקח
תוסף' זה מפבימיות בשתתו משם ויש מי שחיבו מקבלו רק ע"י בללות
העולמות לבד ויש שיש בשם לבד ומקבל תוספו' בשם משלת בשם עבמו
לך תוספו' רוח והנשמה תבת לו מסוד בללות העולמות כ
לבד וכן ביונת בזה בשחר החלוקי' הרי בתת בי יתן לך לדם שתין
לו תוספות רוח והנשמה תבת לו מסוד בללות העולמות לבד יש שיש
בשם לבד וכן ביונת בזה בשחר החלוקי' הרי בתת בי יתן לך לדם שתין

לה תוספות כפם רוח ונשמה כפי חלק המגיע לו ומריך לחדם לכוין כדי שיזהר לו ליהוה תוספות ממנו ליומי החול ומוכנעת לו מלח יחטא ולח יכחיו החטחי׳ על ידו ולח יקטרג בו היום"כ ודע כי ח"ל לח עב"ו כי ביום הרחצון של השבועה תשחר בו הנשמה וחח"כ תסתלק חותו התום" ולבן מנטיר חדם בשחיעבה ביום הרחצון יותר משחר היומים ו"ש חבדי משחר לח היו חתעבון ביום הרחצון מפני טילק תוספ' נשמה ותוספו' הרוח ישחר עד יום שבי בשבת וחח"כ מסתלק ותוספו' הנפש ישחר עד יום נ' בשבת וחח"כ יסתלק ולבן סוד הבדלה נמשבת עד יום נ' כי עדיין יש תוספו' שבת ומי מלח הבדיל במ"ש יכול להבדיל עד יום נ' ומיום ד' ואילך מריך לכוין להכין עלמו לקבלת תוספות נפש רוח ונשמה ביום השבת כמנין כי נ' ימים השבוע הרחשונים הם משבת שעברה ונ" ימי השבוע האחרונים הם משבת הבאה ו"ש שבת שמות ו' ורביעי' והנה ביום הרביעי יכוין לקבל תוספו' נפש יום השבת ובין ה' בשבת יכוין לקבל תוספו' רוח וביום ו' בשבת יכוין לקבל תוספות נשמה וש"י כן יכוין נ' תוספו' חלו ביום השבת לבן מריך חדם לעשות ביום רחצון בשבת לכוין תיוד בסוד מחשבה שתהי' פנוי' ונקי' בסוד הנשמה וביום כ" יעסוק הרבה בתורה ולכוין בסוד הרוח שהוח סוד עסק התורה וביום נ' יעסוק בחמות כנגד תוספו' הנפש וכן עד"ז ביום ד' משה וביום ה' תורה וביום ו' מחשבה וכל פנימיותיו תהי' לשוד קבלת שבת ולבן רשו בשבתי שחמות עשה לוכור חת יום השבת שתיוד יחזר יום רחצון יום שבי בשבת ולחכם סוד המחשבה הוח שיכוין בכל רגע לחותו היום בשם ס"נ י"וד ה"י ו"ו ה"י וכשם שה"י חשר שה"י יה"ו כי חלו הם בבריחיה שמשם הנשמה (כי בשוד ברוך שחתה שכולל כל העולמות ושם ז"ל בח"י חתה"ה רומו למלכות ד' דבריחיה לחריך ולחריך דיסירה מסולבים כל בשמות דיסרחל ע"כ ועפ"ש הנ"ל תבין מחזר הכ"ל פ' ויקהל וסוד הנקודה הכ"ל ונם תבין מחזר פ' ברחשית ע"כ ט"ו וכנסת ישרל דרמיזת ביום רביעחי ברוח דיסרחל סמכת רביעיה מלבושת דוד וכו' ע"ל ולפ"ד ח"ש כי היח רביעי' וכנ"ל ולבוש זה חית' בנח' בתולה בשלת ליום הרביעי

לבחר מחזר תמוה כל ימיו של דוד היה מצער על לותו מעשה מעשר בשבת

והנה חית' בומר חדם כל ימיו של דוד היה מצער על לותו מעשה דבת שבת כיון שהגיע ליומשבה בתולה בשלת ליום רביעי מחזר חלה"ים יה"ו כי חלו הם בבריחיה שמשם הנשמה (כי בשוד ברוך שחתה שכולל כל העולמות ושם ז"ל בח"י חתה"ה רומו למלכות ד' דבריחיה לחריך ולחריך דיסירה מסולבים כל בשמות דיסרחל ע"כ ועפ"ש הנ"ל תבין מחזר הכ"ל פ' ויקהל וסוד הנקודה הכ"ל ונם תבין מחזר פ' ברחשית ע"כ ט"ו וכנסת ישרל דרמיזת ביום רביעחי ברוח דיסרחל סמכת רביעיה מלבושת דוד וכו' ע"ל ולפ"ד ח"ש כי היח רביעי' וכנ"ל ולבוש זה חית' בנח' בתולה בשלת ליום הרביעי והנה חית' בומר חדם כל ימיו של דוד היה מצער על לותו מעשה דבת שבת כיון שהגיע ליומשבה בתולה בשלת ליום רביעי מחזר חלה"ים יה"ו כי חלו הם בבריחיה שמשם הנשמה (כי בשוד ברוך שחתה שכולל כל העולמות ושם ז"ל בח"י חתה"ה רומו למלכות ד' דבריחיה לחריך ולחריך דיסירה מסולבים כל בשמות דיסרחל ע"כ ועפ"ש הנ"ל תבין מחזר הכ"ל פ' ויקהל וסוד הנקודה הכ"ל ונם תבין מחזר פ' ברחשית ע"כ ט"ו וכנסת ישרל דרמיזת ביום רביעחי ברוח דיסרחל סמכת רביעיה מלבושת דוד וכו' ע"ל ולפ"ד ח"ש כי היח רביעי' וכנ"ל ולבוש זה חית' בנח' בתולה בשלת ליום הרביעי

מחזר פ' ברחשית ע"ש

(כי ז"ל בפ' ברחשית ע"ט בית דברחשית דברכה ר' יוסי חמר ע"ו וחמר הלי שבת יתי ברחשית דקל תניכן חלן לינון ח"ל הייכו דכתיב חלהי חמת בנכון כמה דחלין חרוים נפקין מן לבנון ה"כ לינון חית' יומין נפקין מבדחשית וחלין חית יומין עלמין קל פריש לון דכתיב לך יי' הגדולה והגבורה וכו' ח"ת והנצח והוד כי כל דל נדיק בשמים דל ת"ת ובחרן דל נכסת ישרל וכו' ע"כ וכתבתי הלר"י ז"ל לפסם קניכו ובכה לין שליטת התנוכים והקליפות שלח בוו"ל שבסה הנקרחין ז' ימי בברחשית חשר בהם נברל העולם כי"ם עולם חסד יבנה מחסד וחילך שבם ו' תתחונות שבסה הז' מלכים ע"כ) לכל הקדמונו מה דלי' בפ' ויקהל ע' שם"ה ת"ח רוח דעלה כל לינון חית יומין קיימת מלה דכלה לתתחדל בדוח בקודם קדיסת וכלהו יומין לתתחדן כי' (והוח סוד מה דלי' בפ' פנחס ע"ת"ן שבת מחמר פ' פנחס ע' ת"ן

מלכתה ולית לה חית דרנין תחות סולטנותה דלינון שבת יתי היעשה דכלילן כחטרון דעליסו לתחר שבת יתים תעשה ועשיך לכל בת יחידה שבת ליה"ו"ד העושה כה מלחכה יומת יהו"ה תתקדי לת ה' ומסבל דל יה"ו"ד לינוכת ולינו ה' שליחות דליה וכני לכל סטר בשית סטרין יה"ו הו"י וי"ה יו"ד הי"ו וה"י לינון ח"י תתון דכלילן בגדיל ח"י עלמין ולינו רביעית סהין בכל סטרין ולינו ה"ל יומל' מפרש י"וד ה"ל ו"ו ' בחסד ה' בגבורה ' בתפחרת כד שלטח הני ט"ל לחסרו חכמים תרבעים מלחכות חסר ח' ולתקריחו חבות מלחכות ע"ם לינון לקבל דשכין שלטין עלייהו ט"ל דלינו תרבעים חסר ח' לקח עשרה מלכיות לחדם ועשרה לנוקב ותשעה לחרעה ובנין דט"ל שלטח בשבת דלינו ה' לין לוקין בשבת ע"כ : ועיין בפ' כי תבא ע' תקע"ג

מחזר פ' קיקטו

תרבעים יכנו ונו' פקודת דת להלקות לרשע דלינו סמוך וכו' נס עיי' בפ' ויקרח ע' כ"ו שלטים ה' דת ה' בתרלה וכו' כחוב למחזר פ' ויקהל ולית יומין לחרכין דקיימין לכבר בם ח"ת וכו' והיינו כל ע"ל ד"ע ובתחלת ח"ת ע"ם מחזר מקדכי לית יתי טוב ויתי רע ולית בפ' ברחשית ע' ק"כ בכל דסטר דלינוכת לינו כלילן ו' הכלים ולינון

דידוע לרבים הוה שהביחה לבינתי מ"ה לח רלו כמכחול בשופרת שבשבי כפי חדם לח שתם ובכלה לר"י לפרש ות"ת דפתח פתוח כשבי עדיס דמי לחתי לח לסרוה לדוד דדוד היה יודע בודחי שבשבלה ו ולע"פ שעשה תשובה מ"ת עיכבה ולם היתה לסרוה לו לח היה לותו נדיק לוקחה לחשה ע"כ ח"ל כל התערובות לינ לקחה לחשה הקדימו כי הק"ב הע"ד דלח קריב בה חורי לעלמין וח"כ הלח התום' מדייק כלשוסק דוד היה יודע בודחי שבשבלה סיימו שעשה תשובה וח"כ לינ לקחה לחשה וח"כ לפי זה לקח לחשה כי ובכה זה ידע דלח קריב חורי בה לעלמין ונע כדיחת היה ובדין לקחה לחבל הלי מברח לח כחתר עקים לי' לח היה בעולה חו בתולה לחבל לינלח קיים ליה הדרח קושי' של דומה לח לפניך נלוי לפני מי נלוי והכה שם כנע' מע"ל לח לחתר לחבי לף לכן מי לפניך נלוי לפני מי נלוי בתולה ניחחת ליום הרביעי לין ליום חתיחב לה מ"ט משום לקדושי ולמלחי לי לחיחב כ כתובה כיחב לה שלח לחסרה עליו ודקח טעין טעמת פתח פתוח ובי' רש"י לף כמי תניכת דטוען פתח פתוח מינחתי כלין לחסרה עליו ולח לחתרוכין לח קיים לי' ע"כ ח"כ מכת דתניכ בתולה כשלח ליום רביעי מוכח דכלין לומר פתח פתוח מינחתי כי קיים ליה וח"כ נס דוד בקי הוח ויחטח ולוה קלחר כל ימיו של דוד היה מצער על חותו מעשה כי לפסיה לו תירון כיון שהי' מחלין קב"ה בעדו לבל יקשו קושי' זו לפניו מי נלוי לבל כשבשה משכה בתולה כשלח ליום רביעי לחתר מה מוכח דכלין לומר פתח פתוח מינחתי כי קיים לי' לכך כתקרלה דעתו : וע"פ כל הנ"ל

יבואר נס סוד יומין שהלרכתי לעיל ימי שבת הנה ליתח בכתבי הלר"י ז"ל מחריך על פסוק לחלכוס מוסיב יחידה ביתה מטרוס לחת שלחה לכמה ימים כדרך קב"ה עלמח ולחם קניכו שכוונה לשלוח לכמה ימים הי' כוונת של הש"י וכיון שהיה מדברת בו ית"ש וכשניו חלף שנים כיום חתמול וילוע כי ו' חלפי שנין הוח עלמח וחד חדוב וכשוונה לשלוח לכמה חלף שהם לפניו ית"ש ימים מיתקיים וזה כי ית' שמו נוסף ומיכיט לחדית דבר מהדשיתו ולחר שכוונתו היה להתקיים מיעוד זה מסתמח מעיקרח בעת הבריחה השביע בכל בריחיה ובריחיה כל כח המיטרך חלין למשך זמן זה ועכין זה יוכן כמה שהקשה בומר על פסוק זה שבת ימים עשה יי' בשבעת ימים ה"לל מחי שבת ושם נלמר כי כל העולם כולו בכלל הניינו השמים והחרן הוח ית"ש עושה חותו ו' ימים שהם השבה קנוות שהם ו' ימים עליונים

מחמר פ' ברחשית ע' עשה

ושחיר הלי שבת יתי ברחשית דקל תניכן חלן לינון ח"ל הייכו דכתיב חלהי חמת בנכון כמה דחלין חרוים נפקין מן לבנון ה"כ לינון חית' יומין נפקין מבדחשית וחלין חית יומין עלמין קל פריש לון דכתיב לך יי' הגדולה והגבורה וכו' ח"ת והנצח והוד כי כל דל נדיק בשמים דל ת"ת ובחרן דל נכסת ישרל וכו' ע"כ וכתבתי הלר"י ז"ל לפסם קניכו ובכה לין שליטת התנוכים והקליפות שלח בוו"ל שבסה הנקרחין ז' ימי בברחשית חשר בהם נברל העולם כי"ם עולם חסד יבנה מחסד וחילך שבם ו' תתחונות שבסה הז' מלכים ע"כ) לכל הקדמונו מה דלי' בפ' ויקהל ע' שם"ה ת"ח רוח דעלה כל לינון חית יומין קיימת מלה דכלה לתתחדל בדוח בקודם קדיסת וכלהו יומין לתתחדן כי' (והוח סוד מה דלי' בפ' פנחס ע"ת"ן שבת מחמר פ' פנחס ע' ת"ן

מלכתה ולית לה חית דרנין תחות סולטנותה דלינון שבת יתי היעשה דכלילן כחטרון דעליסו לתחר שבת יתים תעשה ועשיך לכל בת יחידה שבת ליה"ו"ד העושה כה מלחכה יומת יהו"ה תתקדי לת ה' ומסבל דל יה"ו"ד לינוכת ולינו ה' שליחות דליה וכני לכל סטר בשית סטרין יה"ו הו"י וי"ה יו"ד הי"ו וה"י לינון ח"י תתון דכלילן בגדיל ח"י עלמין ולינו רביעית סהין בכל סטרין ולינו ה"ל יומל' מפרש י"וד ה"ל ו"ו ' בחסד ה' בגבורה ' בתפחרת כד שלטח הני ט"ל לחסרו חכמים תרבעים מלחכות חסר ח' ולתקריחו חבות מלחכות ע"ם לינון לקבל דשכין שלטין עלייהו ט"ל דלינו תרבעים חסר ח' לקח עשרה מלכיות לחדם ועשרה לנוקב ותשעה לחרעה ובנין דט"ל שלטח בשבת דלינו ה' לין לוקין בשבת ע"כ : ועיין בפ' כי תבא ע' תקע"ג

מחמר פ' קיקטו

תרבעים יכנו ונו' פקודת דת להלקות לרשע דלינו סמוך וכו' נס עיי' בפ' ויקרח ע' כ"ו שלטים ה' דת ה' בתרלה וכו' כחוב למחזר פ' ויקהל ולית יומין לחרכין דקיימין לכבר בם ח"ת וכו' והיינו כל ע"ל ד"ע ובתחלת ח"ת ע"ם מחזר מקדכי לית יתי טוב ויתי רע ולית בפ' ברחשית ע' ק"כ בכל דסטר דלינוכת לינו כלילן ו' הכלים ולינון

תכנית ן"וכו': (ס) תתקה מוכה תרנה ורחצו ונגיע בשמייה דלא
(ס) עלאה דתקדי שמייה ואי לא מקדשין בלוחתין אילין הכלים דליהו
יו"ד ה"ח וה"ו ה"ח לא מקדשין בהו בפרודא ומקדשין בחשבה בית
מסט דיחודא. והכלים דחדשין דליהן בפרודא ומקדשין בחשבה בית
מטטרף לעשבה והכלים דלית להן פרודא יחשבה דלהון מטטרף
לעשבה ועיקר דחדשה תתון ועשר תתון (היינו כוה יהו"ד יו"ד ה"ח
וה"ו ה"ח) ליהי מלכותא דליהי כלילא מכל סנפירין וכו' נריך כלא
לתכלא (כי ז"ל בפ' פנחס ע' תע"ז אות ד' כלול ט' ספירתן דליהון א'
ס"ם ח' תתניא ספירתן מחכמה עד יסוד ד' מלכות קונה דילה בה
לשעלין לבשרה דליהון יו"ד ה"ח וה"ו ה"ח ד' כלילא תד' תתון
יהו"ה) דכל מלכותא מלכות בלא ט' ספי' ליהו מקבל בכוטיעון כל מאן
דבטיל ט' ספירן בלא מלכות ליהו כופר בעיקר הכלים דם"ח עלייהו
תתר הבל המה מעשה תעתועים דליהון הכלים מלקין בכלות פה
ובמקדות וכלהו מלקין לבני מוחא לית מאה ולבבה וכבניה ומחליה
בדקיקין דליהון מלקין דעלייהו אתמר הוי מושכי העון בחבלי השוא
ועלייהו אתמר כי שמים כעשן נמלטו וחברה כלבבה וכושה החמה וגו'.
וכיוה הכלים לית להן דכלהו מלין אקר וכל מלן דלחיק מלין דמקדש
כמה מלאכי חבלה פתחין נדפייהו וכו' ע"ם וע"ל דף י"ו ע"ג:

כחוב לבתבי האר"י ז"ל זה לשונו וידוע כי ימים נבראים מס ויש
בהם אתם והם כמו מלאכים ויותר עליונים ומשובים ממס. וכעבין
שאחר הכתוב יומים יומרו ולא אחד בהם וגו'. בחומן כי הנה ימים
העליונים הם המאירים את העולם כל אחד ואחד ביומו לתת לכל
אחד די מחסרו כי כבר הטביע הבורא יתברך שמו מעת הבריאה
כל כח הנריך לכל אחד ואחד בומנו. והנה מלאך מטטרון הנקרא
שר עולם יש בשמו סם חותיות וסם הסם קטנות שבו והם הימים
המזכירים על ידו העולם מתנהג כי הוא שר העולם עם היותם ימים
אלו שהזכרנו פה הם יותר עליונים וכו'. ו"ם אי לך אדון ש
שמלכך בשר היינו שהעולם מתנהג על ידו כי הוא שולט טו"ר אלו יש
גם ימי הדעה וכל הנ"ל דמטטרון אחרת לכל אשריך ארץ שמלכך
בן חורין כי הוא נאמר יי' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר וגו':

לתרץ גמ' דלעלה היו ישראל ב' שבתות מיד היו נגאלים

והנה ליתא בתסכת שבת דף קי"ח זה לשונו אלעזר אומר
ישראל שתי שבתות היו מיד נגאלים וכו' כי ליתא אם
באתר המוכר לעיל זה לשונו וכך אלקא הוה נקודה בלהו ת
תתנניו ואיהי אלקא כיון דאיהי אלקא ז לקבי שבת אתו שבת רוח
דאלה כיון דאלקא היא נקודה ובהדיא אמיר כדין איהי מתעטרא
באתבן כיון דמתעטרא איהי באתבן כדין אתחברא בהו כדין
אתיחדא בהו לאהוי חד ואקבי כלא שבת שבת ש' ב"ת ש'
הא אוקמוה רוח דאלקא אתבן דמתאחדן בבת יחידאה ואיהי מ
מתעטרא בהו ואיהי בעלמא דאתי (כי הלא היא בחגלה בשלים
שהוא סוד חנ"ת אם התכות. והקדמנו לעיל כי בימה שהיא
עלמא דאתי מסתיים בסוף שלים ת"ת דועלי אתבן. אם כן
התכות שהם חנ"ת היה במקום בימה הנקדית עלמא דאתי. ולזה
אתר תלת אתבן דמתאחדן בבת יחידאה ואיהי מתעטרי בהו ואיהי
בעלמא דאתי כי אז היה בשלימות בסוד כ"ד כ"ד שמשותיך) וכלא
ליהו חד ודא ליהו שב"ת לאהוי כלא חד ואי תימא שבת הנחל
ואיהי לעלמא דלעילא ואלו הכי הוה ורוח דאלה בכל אתר נקודה
דאיהי עקרא דכלא עיבא אקבי ב"ת כד"ת שארבי כאיהו כ"ת עין
בנין דאיהי נקודה עקרא דכל עיבא אקבי בת עלמא דאתי אהוי
היכלא להוה נקודה עלאה (רוצה לומר כי מלכות נקרא נקודה
תתאה וחכמה עלאה היינו (י') נקרא נקודה עלאה אם כן בימה
הנקרא עלמא דאתי איהי היכלא להוה נקודה עלאה בסוד
ברחצי"ת בי"ת רח"ם) ולכן אקור כד איהי קיימא ובטלא כ
בנדבתה לאתבן לאתעטרא לעילא לאקבי שבת (היינו כמו שמוכר
לעיל והו שבת אחד) וכד אתבן מתעטרן בעילא בנו נקודה
עלאה אקבי שבת (והו שבת שבי שעולים עד חכמה עלאה.
כאתר אחבר אי"ה בתריבות כי ביום שבת עולים עד חכמה ובימה
בתקום קדם.

מ"ם אמור ע' קע"ט

כי ליתא כאתר פרשת אמור ע' קע"ט זה לשונו אלא מועדי
ה' והו מועדי ה' ר"ם אתר אי"י היכון בימה אתקדשו אתבת
לעילא ואשילא לאתבת כלהו בימה אתקדשו אתעטרן כלהו
לאתקדשה קדשה אד בקדשה דאלקא (היינו קוד (ו') אפילו
ישראל אילא דחיי הנקדה אחד) אתי טעות דכאתר דאלקא אית
לאכאה ובימה (הכתוים בשבי חותיות י"ה) ואתיך בהאות (כי

כל קדם הוא בחכמה) ואתעטר בהו (כאשר כבר הודעתי לך
לעיל דף ק"ג ע"ג עיין שם) בנ"ם כל היכון דאתיהן בימה בחלבה
בעיין לאתדבקה להדוה אתר עלאה דאקבי קדם בנין דאיתיחדו
כלהו כאחד בחלבה ועל דא אוקמוה לאבתר אקבי לאקדשה קדם
דהא בהו אתעטר בחלבה לאבר אקבי אותם באומדם תרין
חולקין אית ליסראל בהו אי מסטרא דחלבה חולקא עלאה אית
ליסראל כיה דכתיב ואתם הדבקים ונו' כי חלק ה' עמו ואי מסט'
עלאה דקדם חולקא עלאה אית ליסראל (היינו כי יסראל דבוקים
בשם (ו') יו"ד ה"ח וה"ו ה"ח בקדם חלבה ואחר כך עולים עד
חכמה עלאה בקדם קדם. ולזה קאתר דאתחדו כלהו בחלבה
ועל דא אוקמוה ה' לאקבי לבתר אקבי קדם היינו שעולים עד
חכמה ובימה ולפוד זה אתורה אתנה ביום השבת. כי הקדמנו מה
דאיתא כאתר פרשת אמשפטים ע' רי"נ כתיב ואלה המשפטים אתן תבת מ"ם אמשפטים
תורייתא אחכמה בפתח אתר דאקבי קדם ואלה המשפטים בפתח אתר ע' רי"נ
דאקבי קדם קדשים ע"כ כי שבת קדם אקבי קב"ה אורייתא יסראל:
אבר אבית שם אבר קב"ה אורייתא יסראל: לזה מבית שם
עבל למלבדותין אוספין יקיר אתר לבני היכלא כל אתר יומין קיימין
כל חד וחד בבית דא עביד עבידתא דיא לאיל ב
בשחורתא ודא לאיל בחלבא כר הוה יומא דילי וכו'. כך אמר
קב"ה ליסראל בני כל אתר יומין לאון אתון מסתדלי בעבידתא בשחורא
כר הוה יומא דילי בשתא אוספוא עלאה ויקידא ואיכיא לאתן
קבילו ליה בתפין כהירין וכו' ת"ח בשעתא דיסראל לאתא לאתן
משבחין שבאן לקב"ה מסדרין בשורא מאקבי נרמייהו באתבי יקר
עלאבי עלאי אתרין אה טיבן יסראל בכך (רוצה לומר כי קדשה היה
להם כי שבת הוא קדם אבות עלאה שהוא נרוז באות (י')
ויסראל דבוקים באות (ו') קב"ה אתר אוספוא עלאה לית לון יומא
דא אתרי ולא דילך היא (כדכתיב ה' אלך נאות לבם וגו' וכ"ל
באריכות דף ק"ג ע"ג עיין שם) לבך אתרו ולא דילך היא אלא
דאקבי קדם אתר לון וכי לאו קדם כיבו ואקבי קדם לון אתחזי
לזמבא אוספוא דילי אד מסטרא דילי (רוצה לומר אלא ד
דדבוקים כי וכתיב י' אלך נאות לבם וגו' אם כן אם כי אתרי אלוים
לזה (וזה מסטרא דקדש דכתיב קדש יסראל וישראל אקבי קדש)
(אך שוה אינו שייך אם לא שהוא לאי' (י') ון אם יהו"ד
דאקבי קדם. כי הלא אתרכתי לעיל כי ליתא אם באתר אם
פרשת משפטים ע' רי"נ בתחלה נקראים מחלבת בהמים היינו כשהם
דבוקים בשלמות ואחר כך כי עם קדוש אתה היינו שעולה עד (ו')
לילה דאיי עיין לעיל דף ק' ע"ג. ואחר כך כשזוכה לבשמה שהיא
בימה או נקראים אבקי קדש נוברין דיליה ואו זכו יסראל לאתקדי
אתים לקב"ה לבתר אקבי קדש ימים היינו כשזוכה עד חכמה
עלאה דכתיב קדש יסראל לה' ראשית תבואתו ואו נקראים ריעים
וכ"ל לאכלי ריעים שתו ושכרו דודים ונו' לבך כתיב בקדש בתחלה
אחי ואחר כך ואיתי:

ובזה תבין מה דאיתא לעיל דת"ח נקרא בכל יום שבת היינו מי
שזוכה שים לו חי' שבת שהוא חכמה הנקרא קדש:
וכדאיתא אם בם"פ הנ"ל ע' קפ"ו זה לשונו קדש יסראל לה' ראשית אם ע' קפ"ו
תבואתו שיראות עלאה דכל עלמין דדכורא קדש אהוי ודאסליק כי'
בקדש יסראל הוא וכנ"ב קדש יסראל לי"י ע"כ. ועל זה קאתר
אם פתח מלאכי עלאה ואמרו אשרי העם שככה לו ונו' ע"ם:
תלתא אינון ואינון אקבי קדש ולא יותר אם המות אם השבועות ואם
הסוכות אתר ליה רבי אלעזר וכי שבת לאו אקבי קדש הוא זמין אתר ליה
לאו (ר"ל לאהוי דומה אלא שבי דברים) אד הוא ודאי קדש אקבי
דכתיב ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם ואד השבת לאו זמין
דאת דיליה הוא ירושתא ודאי אקבי הוא ולא אחרו ועל דא כלהו
זמינין בקדש ואתקשרן בשבת ואתעטרין כיה בהאי יומא
כיה ועל דא שבת לאו זמין הוא ע"כ. ולאחר הענין כי ליתא
בכתבי האר"י ז"ל בדאיכי שבת זה לשונו בענין ההפרש שים בין שבת
ליום טוב כי ביום טוב לאינם בחים רק מה"י דכיכה לבדם ובתוכן
אתוחין מנד הביכה ולכן אין יום טוב נקרא קדש אלא אקבי קדש
כי הקדש העליון שהוא חכמה אהיו מתנלא בו בעצמו רק ביכה לבד
(וכבר הקדמנו לעיל כי אקור הנקרא קדש הוא חכמה ודאי ליתא
אם באתר פרשת משפטים הנ"ל ע' רי"נ זה לשונו רבי יצחק
אמר וכן יובלא לאקבי קדש דכתיב יובל היא קדש תהיה לכם
וכו' עיין שם: לכל

לבל כתבתי לעיל כי מזד טיפה מקדישים לחבי קדש היינו כשזוכה לבחינה שבת עליונה לבל כשזוכה עד חכמה עלאה עלאת דלבורת לו נקרא קדש ישראל לגיהוד . ולזה קדוש זה כי לישם ווכיס רק עליונה לבד לכן אין הי"ט נקרא קדש אלא קדש ולכן מדייק כאן כי הקדש העליון יזכו מעלה בו בעצמו כי כיון לבד מדייק הקדש העליון . ר"ל הלא גם הכיסה נקרא קדש לזה מדייק קדש העליון ולבקשון הי"ט נקרא קדש . ואחר כך על ידי תפלה ומעשיהם תזו קורחים ומחזי' את הקדש שהוא חכמה עיכובם וזהו מקדשי קדש ולא קדש נאמר אלא בשבת עיקר הקדושת הם מחכמה ע"כ : ובכוונת שבת אית ז"ל בכתבי האר"י ז"ל כלל גדול בהבדי קבלה והוא כי מקום שיעור ח"ח הנה הוא רחבו כל בחי' ח"ח שיתפשט בהחבו כל הרוחב שיוכל להיות עד סוף העולם והוא מעלה כל הרוחב ההוא ואין מקום פנוי . וכן מקום חכמה וכיסה לו ושיר לבינה וכיסה ואם כן בחינת בעלות ושיר לתפין בחכמה הי לחשבר לו לעלות שם אם לא מחכמה נפתלין למעלה . וגם אל תשבה ותאמר כי עולה ומסתלק לעתרי כי אין זו נקרא מעלה שאין בו רק מעלת המקום לבד . והרי הכתוב אומר ושמרתם את השבת כי קדש הוא פי' ז"ל חוזר להיות בחי' חכמה עצמו ואם היכו לוקח רק מקום של חכמה אם כן היכו קדש נאמר כי היכו חכמה עצמו הנקרא קדש רק יש לו מקום חכמה לך סוד העניין דע כי הלא יש בעולמות העליונים בחי' עצמות וכלים . ואחנם העצמות יש בהם בחי' חיצוני' ופנימי' והתלבשים הם בחי' חיצוני' העולמות גם פנימיות העליונות שהם סוד העצמות הכה כלי זה היה בסוד הכלים לבד אבל עצמות שבו היכו זו מקומו . וזה עכין סוד שבת . והכה בתחיל מחכמה וכיסה כי הלא ביום השבת אתר נאמר בו ושמרתם את השבת כי קדש הוא לו מסתלק הכלי נופח דאריך לכפין למעלה מקומו והעצמות בשאר במקומו ואז עולים הכלים של חכמה וכיסה למעלה ומלבישי' את עצמות אריך לכפין ואז נאמר אתר הם ח"ו מקום ובשאר עצמות ח"ו ובמקומם עולה ז"ל הכלים שלהם ומלבישי' את עצמות חכמה וכיסה לו הם בסוד חכמה וכיסה : וז"ס ושמרתם את השבת כי קדש הוא לישם . לחר כך עולה עולם הבריאה במקום התחילת בסוד הכלי' ובשאר עצמות הבריאה במקומו וכן עד סוף ע"כ דבחי קדש הכלי . ואם כן הביטו כח ורזו מעלת ישראל בשבת כי הלא ישראל דבוקים בשם י"ה ו"ה ע"ח ה"ח הדומין על זעיר אנפין וכל"ל הרבה פעמים כי לזה נקראים ישראל לחד בגין דכל קדושו דעלאי ותתאי בהאי לחד דישראל תשתכח וישר"ל ג' כח"ב נג"ת נהי"מ והוא דתקשר בזה לעילא ותתקש"ר בכ"י ונו' יבכה כתבתי לך לעיל בשם האר"י ז"ל כי הקליפות דחתילות לית נתקנו רק נגד ז"ת דחתילות כמאי שאין קליפה נגד תחילות רק נגד ז"ת לפל מביכה ולמעלה אין לחזיה לקליפות כלל : וזה לשונו בתאור פרצת חוקת ע' שמ"ג בשם רעיא מהימנא ושכיכתא תתאה ע"פ חוקת ליהי פרה לחזיה לשר אין בה מום שמטרת דעמידת דתחתיתא ע' שמ"ג לשר לית עלה עליה עול משטרת דשכיכתא עלאה (היינו כיכה דליהי חזיו בתר דליהי שלטת ויהר הקרב לית רשו למשר' לחזיה לשלטאה לית שנן ולית משחית ולית מלאך המות דליהון משטרת דעיכהם ע"כ . ולכך נוי שבת חייב מיתה כי אין להם חלק בישוב קדש . ולזה אית בעי' לחתיא שאין ישראל אתי שבתות כהלכתן שהיו זוכים בחינת קדש עליון מיד היו בעלין כי לו היו מכבי עליה שבחקו' ח"ו שם אין לחזיה לשום שר : והכה בעלי התלמוד שהיו יודעין סוד התורה הסתירו עד מיתו לבל בעוכיו שכשתם תורה הקדושה ואיכו רק הפשוטה וזה גרם למקלקלין בשבת . כי זהו שאמר מתלקלין והאר עיניכו בתורתך ודבק לבבו במצותך כשלדם יודע סוד התורה חזי הו' וחזתי' יותר ממי שלוה בפשוטו לזה למי שזיכה לו הש"י והאירו עיניו בתורתיכו הקדושה יקדש את עמו בסוד קדש ישראל לה' לחטית תפוחתיו וירחה לכוף היוכיים כדי שישמרו שבת כהלכתו ולכך כתיב מחללה מות יומת כי הלא בשבת עולה למדרגה שאין שם שליטה לסטרא אחרא כי אתם קוראים בתאור פרצת שבחים ע' תש"ח בשבתות וביוים טובים לית שולטנות למשל ולבחש ולבל מאכן דילוה לית שולטנותא לגיהכם מוקבא ביחד דשמשל ולא למשרין דילוה כלהו מתטהרין קדש משרייתא דמלכא :

והנה לפי הטעם והיעלה הכ"ל הרחמן לטהר את עמו מכית ומכחון כי זה לשונו בתאור פרצת ויקהל ע' שם"ד ת"ח ביומא מתיתאה כד מטא זמנא דשבת שבת הלין ההוא מדורא דלשת ובלקא לעילא לעלאה נו נוזכין כדין מתתקנן ישראל לעתא

ע"פ ויקהל ע' שם"ד

ע"פ חוקת ע' שמ"ג

ספר טוב הלקט

ע"פ ויקהל ע' שע"ג

נמ' מסכ' שבת דף ל'

ואשרדין שעודנו ומתקנין פתורא כל חד וחד פתנריה כדין חד שלחנא כפיק וכנוים בהאוא מדורא ועלין בהקבא דתהומא רבא . ואתנהון תתן והאוא שלהנא לחיכו מסטרא דיסיבא וכנין דחיכו מסטרא דיסיבא לשבר להאוא מדורא ואתיל ליה לבוקבא דתהומא רבא ויתיב תתן עד דנפיק שבתא כיון דנפיק שבתא אתטרין להו לעתא דיסיבא לברכא על חדא ונפיק האוא שלהנא בברכתא דלא אתא ושליט על האוא מדורא כל האוא ליליא ואתכנייא האוא מדורא ת"ח כיון דעלאל שבתא ולא אתטר האוא מדורא כל חתן דחיכו קדישי אתטרו ואתיל חדא דניכם וחייבי דניכם לית לון בייחא כד כפיק שבתא ומבדכין שרחל על מזל כדין נפקין כל חזין דיתטרין כל חד וחד לאתרי' דאזי' בגין דלא לאתערא לא תעירו ולא תעוררו אם בכל מבדכותיכם ביום שבתא ונו' כדוחק קרי ב כלהו רקיעין אתתקנו דתיכון לאתתקנו מבדרין לקדישת מאדיכון כדין נפיק חד רוחא מסט' דדרום ואחוי רוחא לקדי לבוזא דיקר דשבתא כדין פתורא דחלי עלאה לאתקנן כלא וכאי חולקא דחלי בר כם דשדרי פתורא וקיימא כולא מתתקנא כלא כסוכתא לחיכו כשום חילי כד עלאל שבתא לתבריכו חיכון עמא קדישא לזשבחה נרחייהו מ"ט בגין לחזא לחרא חולקא ובשוית ושרא על עמיה וכדין בעא בר כם לנפקא מן סחוא רוחא ולאתערא ברוחא לחרא קדישא עלאה ובעי לאתקנא זה נרמיז לחתרי עלי' סחוא רוחא עלאה קדישא ע"כ : אם כן לפי זה מזה לבחון כל נופו . ו"ל רמ"ח בב"ע פי' ר"ם יזוה לבחון כל נופו בערב שבת . ואם לי אשבר לו יחתין פניו ידיו ורגליו ע"כ . אם כן מפורש שזוה לבחון כל נופו . רק לאיתא בגמ' במסכת שבת דף ל' לחתר רב יהוד לחתר רב כך מכנגו של ר' יהוד בר עלאי בערב שבת מביאין לו עריבה מלאה חמין ורוחן פניו ידיו ורגליו ומתעטף ויושב בסדיכין המצויני' ודומה למלאך ה' צבאות ע"כ . אם כן לא מיכיר רק פניו ידיו ורגליו . אבל רזה תרזה כי לא אתא בכתבי האר"י ז"ל זה לשונו דע כי ג' קליפות הם סביב הקדושה והרביעי דהיינו כונה לפעמים קודם ולפעמים חול וחוזר לקליפות (עיין לעיל מה שכתבתי כי זהו סביב לוחזים בשלית וכו' בדף ע"ד ע"ב) ומשכה בחיים נרים לפעמים כוזה לקדושה ופעמים מתהפכים לטומאה . ונאמלם הגר היה מכחי' כונה ורמז לתקן לותה ועשה תרגום שהוא מדתי לכולמה עם הקדושה לכן ביום ו' מתחיל לכנום הקדושה רחוי לקרות הפרשה סביב מקרא ואחד תרגום . ובשבת כיון שרוחות הקליפות ביום שעלתה קליפ' כונה בקדושה רוצות גם הם לעלות בקדושה אחרי' ולכנם שבת ומוסלים לתהומא רבא . ו"ם בפרוח רשעים ויצינו כל פועלי ונו' פי' רוצים לפרוח ולעשות בקדושה ביום (ו') ונהפך להם שהוא לרעתם להשחדם עדי עד שכופלים לבוקבא דתהומא רבא אי' יתפרדו כל פועלי חון פי' שהם מתפרדים כונה לקדושה והם לטומאה ע"כ . וכספר טוב הלקט מביא ג"כ כ"ל ומסיים חוי יוכחת שלהבת אש מתחת כסא הכבוד ויחק את רחם של הנ' קליפות שבדבקו עם קליפות כונה ומפרידים אותם משם ומפלי' ויורדים עד בוקבא דתהומא רבא ושם כעמוס עליהם פי' התהום כדי שלא יצאו לחון ביום השבת ומנה לבדה בשאר בקדושה ו"ם בחינת בחים חתן בע"ם שבריך לכון בסוד שלהבת י"ה וטעם שדוחקין לרגלים כי ו"ל בכתבי האר"י ז"ל ו"ם שבת כי עד הנה היה היש לחל ק"ר וזק"ר חין לו רגלים כי נקנו רגלי של כחב ולפיכך מבקש עקב וירך ומלאך וכרכי דרבנן ובשבת מתבקשין בירכי קטוז ואחת ולכך ח"ם "תשיב משבת ר"ת אחת"ת ואחת יש לו רגלים ומשתלקן חין הרש ועוד ל' הטוב ו"ם הקדוש כי אז רגלין עולי לקדושה וחין שטן ואין כעש רע והו העדו שאתו מריכין להעיד בליל שב' יעשוחד על ב' קייסין ועל ב' עומדין ע"כ והו רחמתי את רגלי אוכה לטעכם הת אחרות לרגלי מהזוה טומאה וקודם שתחיל לרחון יקון נפרוכין: כי ו"ל בם' ויקהל ע' שע"ג ת"ח רוחא חיהו קיומא דכשבת בגין דחיהו מלה דיהושיע לבשבת ולא לגופא וירח את ריח בגדין הת אוקמוה חיכון לבושין מיוחד קדמאה הוו דיהיב ליה קב"ה לאדם הן בגין דהת כד חב אדם אתעדי מיניה ההוא לבושא יקירא דאתלבש בהו בקדמיתא כד אתעל ליה לע"ג ולבתר דחב אלבוש ליה בלבושא אחרא לבושא קדמאה דאתלבש ביה אדם בגן עדן חיהו הוו אחיכון לבושין דחיכון דאיכון דאקרון לחורי' וחיכון לבושין דאקרי לבושא דטופרי וכד הוו בג"ע כל חיכון דאיכון וכל חיכון מסריין קדישין כלהו סחרין לי לאדם ואתנטיר מכלהו ולא הוה אלה בישא דיכיל לאתקרבא בהדיה כיון דאב אתעדיעו מיניה חיכון לבושין דאחל וכו' : ואשתלקו

ואסתלקו מיני מפריין קדישין ולא אשתארו כי אלא לימינו טופרי דשכינתן דאתריין לון לטופרין סחרנו דזוסתא דחתא ובנ"כ לא ליכבי ליה לכבר כש לדכליה לימינו טופרין דזוסתא דהא כמה דאסגיאו ה"כ לאסגי עליו קסטורת וידחינו בכל יומא ובעי לאסגרא לון ולא ירמי לון ולא יעביד קלנא בהאי דאתר דיכיל הסוא כר כש לאתזקא ולא כנוסא עלאה ע"כ ע"ש . ולזה מביא בכתבי האר"י ז"ל זה לשמו יזהר לקיים כפרוכיו בכל ערב שבת ומוצי י"ל היה נוהג לאחתכם כסדר ולא היה מקפיד לא"ש לאסורה"ס : גם ליתיה בשם המניד הזהר שלא יאחוך כפרכי היה והרגיל ביום אחד משום לא תאחמו אור בדישו : לא יאחך כפרוכי רבנלין ביום ה' ושל היה ביום ו' : יזהר בכ"י אחר הנטילה כי קשה לשכחה מאוד : ויזהר לשורפס כי להבה תלהט

פי' גמ' מסכת כלה דף יו עח

רשעים : ולזה נילה רשב"י בסוכת כלה דף י"ו ע"ח לאחרים"י חשוב דבריס שהעושה תורן מתחייב בנפשו ודמו בראשו החולל שוש קלוף וכו' והמוטל כפרוכיו וזרקן לרשות הרבים והנה נבי שוש קלוף ליתיה בגמ' תומא שתיקא חייסין לגלוי (עיין לעיל דף ל"ח ע"ג) ולקמיה המוטל כפרוכיו וזרקן לרשות הרבים מפני שהשה מעוברת עוברת עליהן ומבלת ולא לחיין לאו דשקיל בקנסטרי' (פי' מ מסגרים ולא לחיין לאו דשקיל דידה ודכוותי' (הייגו מה שוכרנו בשם המניד שלא יחתוך כפרכי היה והרגלים ביום אחד משום לא תחסום ת"ר נ' דבריס נחתו בפרכים שורפן חמיד (הייגו משום

מ"פ לחרי להבה תלהט רשעים : ואיתיה במחזור פרשת לחרי מות ע"ק"כ

ע' קמ"כ זה לשמו תלמיד מאלי דכתיב ואיש אשר יניח בחמה וכין שהשה לרבעה ועשרין וכי מסהבותה לעיל חוויה כנוקבא כד לתחבר עיזה כחושבן ואיכה ועשרין ולרבעה וכין (ס"ת דיכין) מתעדין לעילא : ועשרין ולרבעה לתתא ועשרין רבה וטופרין סנאיו וכדין דיכין מתעדין בכלה ותהכה כד בעה לתתא לאתדבקה בעייה לסטרא הסוא שערי דרבי ביומא דאלוי מסהבה ולסטרא טופרה וכל הסוא זוהמא די בסנו דתלהט כרוי דמסהבותה וזוסתא דטופרין יתער ותהא לחרה וכנ"כ בעיה נביוה ומלן דאתבר לון לנאדי (הייגו כנ"ל הסורפן חמיד) כאלו לתתר חסד בעלמא (לכך מדייק בגמרא

מ"פ כי תנא ע' תקע"ד

כי זה לשמו כמחזור פרשת כי תנא ע' תקע"ד דסה לון חמיד אלא מתחסד עם קונו) דתניא לא ליכבי ליה לאיכוה לאיתה דוכתא לאיכון בישין דתכונין אלף ואלבע מאות ושמע זיקין בישין מתאחזין בסהוא דאטיל חויא תקיפא וכלהו מתערין כ בסהוא זוהמא דטופרין ואסלקו מלן דבעי לאיבדא סהו חרשין משום לאיכון דתלין סהו ומלן דאתבר לון כאלו אסגי חסד בעלמא ואיכון בישין לא משתכחין ואיבדו סהוא וטופרסא וכו' : דתניא מלן דדייך בהגלי' לן בחסלתא עלייהו יכיל לאתזקא ע"כ וכו' ע"ש : והנה זה הסוד נילה שם רשב"י על דיכי אשה דקאים בחלחלותיה ע"ש בתירוצים : לזה הסוד מיזור תלמוד הקדוש את דברי רשב"י בפרק כל הוד זה לשמו תלמיד מאשה דבריס ואחת מהן דין נפרכים וקאמר בגמ' שלשה דבריס נחתו בפרכים שורפן חמיד : קוברן בדיק ורקן השא וכך בתלמיד שם וכנ"כ בעיא נביוה הייגו שנקברה לו בדיק וכנ"ל . אחר כך ילך לטבול זה לשמו בכתבי האר"י ז"ל בע"ש יטבול אחד לקבל תוספות שבת ונריך שכי טבילות אחד לפשוט בגדי חול ועלין והב' להמשיך עליו תוספות שבת ואם הוא בעל קרי צריך לטבול ג' טבילות דאשוכה להעביר טומאה כ' להעביר בגדי חול ג' לקבל תוספות שבת וסוד הטבילה יבוין כי הלא המקוה הוא ככלי המקבל מים שהו וכלכן שם אהי"ה שבמקוה דההי"ן ניעטריה מקו"ה והוא מלבים וכולל שם הוי"ה שבמקוה : והעבין כי הוי"ה יש בו ד' מלויים ע"ב מ"ג מ"ה ב"ן ויש בשם ט' יודי"ן כמנין מי"ם שבתוך המקוה : ולפי שכל ד' מלויים הלו שהם סוד המים כולם כמשכים משם ע"ב הראשון והוא שורש כולם כי כולם בחכמה עשית . גם עיקר המים בחסד שהוא ניעטריה ע"ב . ולכן שיעור המים לרבעים מלאה כנגד ד' יודי"ן דשם ע"ב ע"ב וע"ל דף י"ו ע"ג פרשתי שם מחזור פרשת ויקרא דפתח שם ויהי קול השופר וכו' ומשים כל הכחלים הולכים אל הים וחוק יחוד כמה דתניא כלי מחוק תרבעים מלה . גם שם בע"ש צריך לקרות שיר השירים בערב שבת מן המנחה ולמעלה בבגדי שבת לעורר האהבה בין דודים לעילא ולכל הפחות בשעת קבלת שבת יאחר שלשה פ פסוקים קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות עבה דודי ואחר לי קומי לך רעייתי יפתי ולכי לך יסקתי מנשיקת פיהו כי טובים לי דודך מיין . ואחר כך יאחר כתי כלה ע"כ :

והא דמדייק לעורר האהבה בין דודים דלעילא עיין לעיל דף י"ח ע"כ ודף י"ט ע"ד ודף ך' ודף י"ו ע"כ . ותבין סוד נליותיהו . ונם תבין למה נקראים דודים . ומכח זה שנקראים דודים הנו קוראים לאותה כלה כי הא בהא תלית ומוכן שם הכל : והנה הנו מתחילין לומר שמור וזכור בדבור אחד כאחרו כי איתיה במחזור פרשת מ"פ יתרו יתרו ע"קס"ד זה לשמו רזא דשבת וכו' ואיהו כללא דאורייתא תלת ע' קס"ד דכטיר שבת כאלו עטיר תורייתא כלא והא אתמר דוכרנא דשבת לקדשא ליה בכל מיני קדושין תלת דאתכר למלכא תניריך לברכא ליה והא אתמר זכור לשמור תיהו שמור תיהו למוקבא והא והא בלא פרודא (והנה הקדמנו לעיל מה דאיתא במחזור פרש"ש ע"ר"ה ח"ח שמים הה"ד ואתה תשמע השמי' ד'אתרן קוב"ה דד' תן אחד" והאי הוא אחיד בין ח"ח ובין ד' וכו' ע"ל . נם שם במחזור פרשת יתרו הכ"ל איתיה זה לשמו זכור את יום השבת לקדשו דא תיהו רזא דבריית קדישא ובנין דבהאי קיימין כל מקורין דשייפי נופא ואיהו כללא (ו') כלא כנוונא דא שבת תיהו כללא דאורייתא וכל רזין דאורייתא ביה תליין וכו' . לפי בן סוד זכור ושמור הם סוד ת"ד . ולזה נקאמר שמור וזכור בדבור אח"ד באחרו ונם כי לכאורה יש קושיא כי הלא שמור תיהו לנוקבא זכור לדכורא ושעודתא דלילה היא בסוד שמור ולמחר הוא ביום הוא מעודתא דזכור ומ"ט כתיב בתורה בדברות רחשונות זכור את יום השבת שהוא בנגד זכור . ובדברות אחרונות כתיב שמור את יום השבת שהוא בנגד מלכות . אלא בא"ד ת"ח כי הלא אביהם נרחמו בסוד אח"ד בכל פרטי' ושם צריך לומר כסדרן אח"ד כי יש הרבה כוונת' כי נם (אח"ד) מרמו על סוד הנ"ל הלא תרמו על מה שכתב האריזל לעיל על פי' מאמר פרשת בראשית ע' כ"ו אא' רזא דעתיקא קדישא ח' דלנין מן מכוזה עד יסוד ד' רבתא דא מלכות . ונם ע"ב מאמר פרשת בהתם ע' תע"ו לכך צריך להקדים זכור קודם שמור : והנה איתיה במאמר פרשת בשלח ע' ק"ט זה לשמו רזא כי יי' יתן לכם את השבת הבי מ"פ בשלח חזקי' פתח שיר המעלות מעמיקים קריתיך י' שיר המעלות סתם ע' ק"ט ולא פריש מלן אמרו אלא שיר המעלות דמיכין כל בבי עלמא למימר לבדי עלמא ומלן מעמיקים קריתיך י' תחכה כל מלן דמגלי גלותא קמי מלכא קדישא בעי למכבי בעותא ולגלאה מעומקא דלבא בנין דיסתכ לביה שלים בקב"ה ויכוין לביה ולשותיה ומי אמר דוד הכי והא כתיב בכל לבי דרשתיך ודא קרי פני מלי בעי מעמיקים אלא הכי תאנא כל כר כש דכתיב בעותיה קמי מלכא בעא למכוונא דעתא ורעותי' מעיקרא דכל עקרין למסכת ברכאן מעומקא דבירא בנין דינגיד ברכאן ממכונא דכלא ומלי הוא הסיא אתר דכפיף מיכיה דאסתכ מיכיה הנו' כהר דכתיב וכהר יונח מעדן וכתיב כהר פלנין ישמחו עיר אלהים ודא אקרי מעמיקים עומקא דכלא עומקא דבירא דמכושין כפקין ונבדין לברכא כלא ודא הוא שירותא לאסתכא ברכאן ועילא לתתא (והנה אית בכתבי האר"י ז"ל ביאור הדברי' כי אדם יכוין בתפלתו בשורש כל הנשמים כי יכוין להמשך שפע וברכה מעומקי הבאר והוא הכתיב שבנקודה ביה הנקר' עמיקא דבירא כדי שע"י כוונת יחשוך ברכות ומכונת דכלא שהוא סוד דעת העליון כתיב הזכרת כי כאשר בתעורר הכתיב התחתון שבתוך הבינה ע"י תפלת הנדיק בסוד מ"ב ובנבדת ברכאן לבאר מ"ב שעלו מכונת דכלא לאומדת מ"ד ובנבדת ברכאן לבאר מ"ב שעלו מפתיב התחתון שבבינה הוא כדרך היסוד עם המלכות ומשום דאקרי ליה ומכין עמיקא דבירא ומכון מבועא דכלא קא בעי מלי הוא . וקאמר שהוא המקום שיונא ממנו אותו כהר היונא שהוא בינה כנודע והמקום הזה הוא חכמה הנקרא עדן ועדן זה יש לו ב' בחי' שם בחי' זכרות לחבר בעדן זה נפיק מיכיה ההוא כהר כי עדן זכר ובינה נקבה יצא ממנו ונחלקת ממנו (כאשר כבר האריכתי לעיל בסוד יו"ד כי בינה היא סוד (ה') הנעשית מילוי יו"ד שהוא ו"ד (ו') ותמיד הוא מנוי לנקבה ואין לה מציאות וזלתו (כדאיתא במחזור פרשת אחרי מות ע' קל"ט יו"ד עם ה"א עלאה לא תלית מכוזה דלהון בחסד אלא בחולה תלית מכוזה דלהון ובחכמתא דלהון דלא מתפרשין לעלמין יו"ד לתתקבר בה"א) ומוד דעת העליון תבין מה דאי' בסידור האר"י ז"ל אלהי"ו (ביהה) ואלה"י (חכמה) תכוין אחשם מוקבלין תרין עטרין דנציון בח"ו ויורד השפע לאהרן הכהן שהי תברכם שהי יצחק ויעקב וזהו בהיותם שם לעבד' חח"כ יוצאי לאחון להוריד שפע לעמ לכן חוזרי ואומרי הא הנדול וכו' שהם חנ"ת ותבין למסור משפע על ק"ה ליחוד ת"ו בכתבי מקיפיהם

והכה תלמיד בביכה א"ל ייא"י דיו"ד ה"י וה"ו ס"י והיינו דתלהיב"ו
נ"כ"ו מ"ה יהו"ד יו"ד ה"א וא"ו ה"א (כי אית במ"ם פנימ ע' תכ"ב
יו"ד ה"א וא"ו ה"א לתם דמרכבתא עלאה דתכסין דיליה יהו"ד) :
ותכוין ג"כ לפעמים כתר לו"א מת"ת דביכה והייכו ס"נ כ"ו מ"ה כי
הם נ"ב קודמ"ת דביכה לקך כ"ו מ"ה הס בו"ה (וכ"ל) (והו') שלי
אלהי"ם עם (י') דאלהי"ם ניתטריאין יו"ד ה"א וא"ו ה"א סוד מילה כי
נ"פ"ו ניתטריאין ל"ו עם (י') הרי מ"ה ע"ה והוא סוד המיחד ביכה
הנקרא אלהי"ו עם חכמה אלהי"ם נ"י (ו"ד י' י"ו י') מלוי ע"ב ע"ב כ
וכוה תבין ימצוך ברכה מיכוונת דכלה שהוא סוד העליון וכו' כנ"ל :
והכה סוד מ"ב ע"ל קף כ"ה ע"ב נ"ד ואפס קנייהו בסוד ק"ם ע"פ
כתבי האר"י ז"ל ואחכם הי"ב שלי ויוונה הוא סורש שלי ב"ן אשר סס
בתחתוכית שלי ביכה ומן סס ההוא שלי סס ב"ן היה מקבלת עתה כדי
שתהיה להס כח להעלות מ"ב אח"כ ואחכם כבר הודעתיך בפסוק
ואחבא הידות תהיה לבסס וכו' כי הלא הס ה' ידות וכולם רמוזים בסס
ב"ן ו"ס מיוחד בחכבא שהיו מתעכבים הרחשוכים את הכתולי' ואחכם
סוד היד ה' תכבעות שהם ה' אותיות מנצפ"ך וכל ח' כלולה מ"ה הרי
ה"פ ה' שהוא האלה מ"ב כי כשתגייר סס ב"ן בגייור ידו"ן יקי"ה כך
ביכד יו"ד במלואה שים בה אותיות י"ד הרי יד ח' כשאר בו אות (ו')
אחת של"ב תקח ב' הה"ן במלואה הס ד' הה"ן וכל ח' נותרת ד"י כי
הלא רגל ה"ה קטן נותרו (ו') קטנה שהיא (י') נגדולה הרי ד'
הה"ן שהס ד"פ י"ד הרי הס ה' ידות כשאר מסס ב"ן נ' (ו"ו"ן) שהס
(ו') ח' דאלוה יו"ד ושבי וי"ן לחריס הרי הס נ' וי"ן ואחכם ה' ידות
הס ניתטריאין ע' והנו ע' לרבתי דשויון שהס ה' ידות דמ"ב דביכה :
ואחכם נ' וי"ן הכשאריס עם סס ב"ן עצמו שהוא נ' ב"ן כלתי ניזור
הוא ע' פנים שבי · ומזה זה רמוז בפסוק ובכייהו בן יהוידע ב"ן היא
ח"י · כי הלא בכר בחדמו לעיל שים נדיק עליון ויש נדיק תחתון ·
יוסף שהוא בסוד מ"ד ונדיק מ"כ ונקודתם נ"כ נדיק כי
מרסס מן דכורין כי הלא הוא קוד ההוא רוחא דיהיב בה בעלה בביאה
דחזוקה ולכן נס הוא נקרא נדיק תחתון והוא בניימי"ן פי' ב"ן ימי"ן
וכו' ע"ל קף כ"ח ותבין ח' הל ח' : כחזור לדברי האר"י ז"ל ולפיכך
אחר ואשתכח מיהיה · וכנגד ב' בחי' חלו הביאה כ' פסוקים כנגד
בחי' זכרות כתיב ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן משם יפרד והיה
לארבעה ראשים ר"ת פרדס ואלו הם ארבעה נהרות שהם מ"ב דילה ונקרי להההוא נהר פלגיו כי משם אתפלגו מיס
העליונים כמ"ש בחי' ויהי מבקיל בין מיס למיס ומ"ב הלו כמשכיס מ"ב
למלכות (ע"ל קף י"ב מה שכתבתי בסוד פסוק זה) וזהו ישוח עיר
אלהיס ולפיכך נקרא עטיקא קדישא ג"כ שמשכה מ"ב לבאר
תתיון ויקום זה נקרא ומשמשים קדישין י' שהוא כ' עטיק עטיקא
דביכה ועטיקא דכלה עטיקא דביכה מוקב' ועטיקא דכלה וכך הוא
שלמר שם ודא לקדי ומשמשים עטיקא דכלה עטיקא דביכה ע"כ .
וכזה תבין סוד ברוך אתה המ' בברכת עב' ע"ל קף ע"ה ע"ד ודף
ע"ט ע"א נס מה שכתב כתבתי בסוד שביל וכתיב · כחזור לדברי
האר"י ז"ל ח' חוקי כד עתיק קתימ' דכל מתימין בעת לומרה
ברכתן לעלמא תבדי כלה והכליל כלה בהאי עטיקא עלאה ומהכ' שהיב
ואתנהיר ביה דנהלין ומבוצין לתנגידו מיכי ומשתקיין מיכיה ומתן
דנלי גלות בני לבוותא לבא ודעות לאתשכח ברכתן מהאי עטיק דכלה
בנין דיתקבל גלות ויתעביד דעות' ח"ר יהוד' בכל יומא ויומא ת
מתברך עלמא מהאי יומא עלאה דאת כל מיתא יומין מתברכתן
מהאי שביעאה וכל יומא דיהיב מהאי ברכה דקבל בהאי יומא דביה
וע"ד לאתר מהא לית אל יתיר מינו עד בקר מ"ט בנין דלא יהיב ולא
יוסיף יומא דא לאחבריה בג"כ כל לימין מיתא יומין שלימין ביומייהו
ואשתכח ביה מה דקבילו ויומ' שתיתא אשתכח בי' יתיר וחולת הא בהא
דר"ת אתי דכתיב יו' השבי ולא אתמ' בכי בשאר יומין שלא הא לוקמוה
אכל השבי דאתייהב בי' מטרונית לתקנא פתור לאלהב וכנ"כ אשתכחו
בי' תרין חולקין חד ליומא וחד לתקונא דאלהב בחדוותא למטרונית'
והוא לילית יחודא דמטרונית' באלהב ואתברכאן כל שיתא יומין כל
חד וחד בלחודוי כנ"כ בעי כר בם לסדרא פתוריה בלילית השבתא :
(היינו אחר סעודת לילה) בנין דשארי עלי' ברכאן וברכתא לא
לאשכח על פתורא דקבייא והוא ליל חדותא דמטרונית באלהב
ווונה דאלהין כנ"כ ת"ח דידעין רזא דא וונה אלהין מע"ם לע"ם
כ: נס הלה תרלה כמ"ם ונרא ע' רע"ב ז"ל רב יוסף כל הוא
חטלין · אחר לון לא אסתפי אלין מינה הרא אחר ליה לא ת
מקובדיטון בשם קלתיבא מקדושת דקדישת אתנורכא דאחר ר' יהודה

אחר רב פרידא לדם לקדם עבמו בשעת תשמיש ואפקי מיניה בני
מעלי דלא אסתפו מינה הרא שבאחר והתקדשתם והייתם קדושים
רבי אבא אחר מ"ר ואת שבתותי תקדשו אלא זמן דת"ח לתשמיש
אחוה אסור לשבת : ומהרו להו והוחיל דתשמיש אחוה הוא
קדשו עמיכם בשבתותי בהוות תשמיש דאחוה ע"כ : הנס שלישת
בכתבי האר"י ז"ל זה לשמו תבין מן התקוכים כי כל להודות רו"ל
על זיווג מערב שבת לערב שבת הוא בשמיש לשם הריון כי צריך
לבניס וצריך להיות לו כוונה כדי שיהיה שורה בהשיה טפה בשמה
קדושה שלישה מיחוד עלין · אחכם שם תשתו בכר מעוברת לו
מניקה אין לחוש על כך ע"כ · אבל לפי מה שכתבתי לעיל ע"פ
אחאר פרשת ברלשית ע' קמ"ט בסוד ולדם ידע את חוה וסוד ס
מנקרלים זו"נ בסוד דודים ואלכות נקרא בשם כלה ע"ל קף י"ח
ודף י"ט ודף ך לפ"ך אין חילוק · וזה לשמו כמאמר פרש' ויקבל ע"פ ויקבל
ע' שם ס"ה היה נקודה שלקח (היינו אלכות) ואתחוויית ואתקשות ע' שם ס"ה
כדין כל אחוה לשתכח לעילה ותתא ועלמין כלהו בחדוה ובהניה
לילה היה נקודה שתשתע בהורת ופריש נדפוי על עלמא וכל שלטונין
אחרנין מתעברין ונטירו לשתכח (וזהו שהמו אומרים וברוש עליהו
שבת שלוניך : הנס שים עוד סוד נורא אבל לפי פשוטו נס זהו
אות כי אניה לה ואתתא לה) וכדין לתוסף רוחא נשמתא על
ישראל על כל חד"וחד (ואפס קנייהו ע"ל קף י"ב ע"ב והוא אחאר
פ פנחס ע"ת"ח שם כתבתי בתריהו) ובהניה נשמתא יתיר כשיעקבל ע' תת"ח
עונבא וחיות' ולא לשתכח בר אחוה לעילה ותתא ההוא רוחא דנחית
ואתוסיף כד נחית לסטרוי בכוסמין דנבתא דעדן ונחית ושרית על
עמא קדישא (כאשר אירא לי פעם אחת בבוקר כשבאתי
לבית הכנסת והרחתי כל מיני בשמים ושאלתי אותן שהיו יושבין
אצלי אם יש להם לתת בשמים ולא שמעו ולא הניחו) בההוא שעתא
דההוא רוחא נחית נחתין לגו נפתא דעדן אתין רתיכין מיתעטרין ל
לסטרין ובד יתי לגן עדן כדין כל לימין רוחין ונשמתין דגן
עדן כלהו מתעברי להההוא רוחא פתחי ואמרי ובאין לתון ישראל
עמא קדישא דרעותא דמאריכון לתער לנבייהו רוא לידעי חכמתא
ובאין לימין כד הלי רוחא לתער הלי רוחא ליהו לתפטרותא דהניא
בקודשא וכפקא מינה והוא הוי רוא דשבת דשרת לתתא ועל דא כתיב
ביה שמירה ושמרו בני ישראל את השבת וגו' ואת לוקמוה שבת לא
כתיב אלא את השבת לאתנהגא ההוא רוחא דשרת על כולא ואתטריך
לסטרא ליה הוחיל וקיימא עשיה דבר גם ועל דא כתיב שבת אחלכו
בהלי רוא לית רוא אחרא הלי רוחא ליתבהי יומא ומהכאותן
ולביתהב ליה עבונא ליה בהלי יומא הלי רוחא לתבהי כל שית יומא
דאהבי ליה ומעבנא ליה בהלי יומא הלי רוחא לתבהי כל שית יומין
מרוחא עלאה דתעטיקא דכל עתיקין וביומא דשבתא כיון דנחית
לאסתחי בגן עדן כלילה לתעבדי מעבוני דנופא בסעודתא ד
דמהימנותא ואתעטר הלי רוחא ומיחלא ותתא ואתרוי בכל סטרין
בעטרא דלעילא ותתא והוחיל וקיימא עשיה דבר גם לאטריך לסטרא
ליה הלי רוחא לתפטרותא דההוא נקודה וכו' ע"כ ע"ש : (ועל
פי זה תבין ס נמ' במסכת שבת דף קי"ט ע"א ז"ל רבה בר רב הונא פי' נמ' במסכת
לימיקב לבי רבה בר חנין קריב ליה תלת סלוי טחיי אמר ליה מי שבת דף קי"ט
ידיעתון דאתינא אחרנו ליה מי מיכה כלום אתה חשוב
למו מן המובת לכבוד השבת הכתוב ולא היו יודעים אתה ע"כ :
ולכאורה קשה מה הכתה ס לשכיה : ולפ"ד ת"ס ונס תבין בזה
ס מאחר פרשת ברלשית ע' קל"ט זה לשמו את חזי כל ואחה דבר ת"ס פרלשית
שם לתעבכ בארחא בעי לסטרא עובדוי בנין דוונה עלאה לא ע' קל"ט
יתפרש מיכיה ויתשכח פניס בלא דבר ומוקבא בחתא לסטרין כך
מוקבא עמיה כל שכן הכא דוונה עלאה לתתקשרא כיה ולא עוד
אלא דהא וונה כטיר ליה בחורחוי ולא לתפרש מיכיה עד דיתוב
לביתיה בשעתא דעלאל לביתיה בעי ליה לאחדא דביתהו בנין
דביתהו נרשת ליה ההוא וונה עלאה בנין דאתא לנבה
בעי לאחדא לה בנין תרי נוכי חד בנין חדוותא ההוא וונה
דאחדוותא דמוה חדוותא דשכיתא תיהו : ולא עוד אלא
דאחמי שלום סתם (ס"ת לתתא) הדא הוא דכתיב וידעת
כי שלום אהלך ופקדת נוך ולא תחטא ונו' : וכי מי לא פקיד
לאתתיה חוטא תיהו : אלא הוא ודאי בנין דנרש יקר וונה
עלאה דאחדוונת ביה וביתהו נרשת ליה . ואחד דאי ת
אתעבריין לתתיה וונה עלאה תריקת ביה בשעתא קדישא דאחי
ברית אחרי דקב"ה : וע"ל

ע"ד כפי לכוונת בחדושיה דת כמה דכעי בחדושיה דשבתאי
חכימין ועל דא ודאית כי שלום להלך דהת שכיבתא לתיי' עיין וכו'
כנווכת דת דיתפרשן מכשייהו כל תיקון יומין דשבתא בגין לאתעסק'
בתורייתא וזונא עלאה לאזדווג בהו ולא איתפרשא מכייהו בגין ד
דיתעכחא דכר ונוקבא כיון דעל שבתא בעיין ת"ח לאחדות' לכייהו
בגין יקר וזונא עלאה ולכוונא לכייהו ברעותא דיתאדיקון וכו' ע"ש.
כי כמה עומדים ברזיו של עולם. והוא כנד הקרבתי לעיל וישראל

מ"פ ייחי ע' תפ"ג — דאקרון כניס דאיקון בסוד תפלת ומלכות. ונס מה דאיתא בזח"ג ע' תפ"ג ז"ל בגין דשכיבתא כל נוקבא דעלמא קיימין בסתרא עילא דאית ליה נוקבא דאיקי סדיה לגביה וכו' ע"ש. ודאי איתא בגמ' לין מזונין לאדם אלא מלא לפי מעשיו ולכך ליתא בגמ' וכתבתי לעיל ע"פ מס יכמות אלא רשה אמנה לגרשה כי היא מקטר' דאשת זכויס

מ"פ משפטים ע' ר"ו — כי היא לגיכנס כמשלה וז"ל בזח"ג משפטים ע' ר"ו וכל דיין דלא דן דין אמת לאמתו דת איהו כאלו אשליט לסיהל בעלמא וכו' ויקים גייכנס ת זוגיה דסיהל עם סיהל וכו' ולכך יש ז' היכלות בגייכנס ז' מדורי דגייכנס כאשר כתוב בזח"ג פקודי ע"ש. וכזה תבין כשים אחרונות שהן מחטיאין את הרבים כי אלמ קניכו אה ת שאחריך בזח"ג ויצא אלהי אשת זכויס רוחא דנוקבא בכתה תורחין ושבילין אתפרשא אתדבקא בההוא רוחא דדכורא קשיטא נגמ' בכתה תבשיטין כוכא מרחקא קיימא בריש תורחין ושבילין לפתחא בני נשא שטיית דקריב בהדה לתקפת ריש ושבקי ליה וכו' ע"ש כך כאי' אחרוני' אהולכים כך אם יקטרגו אלא כתיב כל כהודה את אלך פניאם

נקולה לא ישמע וגו'. והנה ליתא בגמ' קוף אם תעניות ז"ל ובכנות ישראל יוצאות במחולות ת"ר ד' מצפצפות היו בת"י יפיפיות שבהן תוארות תנו עיניכם ביופי שלהן אלא לויפי מיוחסת שבהן לאמרו תנו עיניכם במשפחה שלהן אלא אלא לכפרה עשירות שבהן תוארות תנו עיניכם בבעלי ממון ביכוזית ועניות שבכם אלא קרו מקחכם לשם שמים ובלבד אתעטרוכו בזכותם ע"כ. והוא ע"פ מה

גמ' סוף מסכת תענית — דליתיה בסוכת בנות ישראל יבות הן והוא אשה ירחת ה' היא תתהלל מכל הכתות:

ובעשרה מחזורות ליתיה אחד ח"ק כ"ה ומה יפות וזה כעמת בתעניות כי בכ"ה הנ אלה עמה מנוה תחשב ואף היא מעוררת לאהבה בין ישראל לאביהם שבשמים ויש בזה כוד גדול בזכות עונג שבת שפיא לעדן בשמה יתירה מתעשה בעמה מנוה רבה לכבוד השכינה בתתעוכים דהיינו לברך ברכת המזון. מנוה שהיא מוהנת בעליונים ס כלל. והעולם בכללו מיעברין כ בזכותה כל ז' יומי המועשה והוא טעם לכילת לחם הפנים לכהנים בשבת והוא תופס ליליו עמו כדין לכילת קדשים לכיכך יסדר לחם

מ"פ ויקהל ע' שמ"ה — שלחנו במוצאי שבת ע"כ ע"ש: כחנוך לדברי מאמר הכ"ל פרשת ויקהל ע' שמ"ה שם"ה זה לשונו דהיה לתבשבתותא כד לתוסף קדושין וברכאן מלעילא זו על דהיה נקודה לתקניה כלא ולתעביד ריוחא כדיהו בכל טעורין לתפלין לעילא ונהיר ולתפלין לתתא ונהיר. ודת הוא דכתיב ביכי וכן בני ישראל חולק לחמכתא לית לן כחדא חולקא לעילא לתעטר בהאי יומא מעטרא לתתא ולתכהני בהכי סעודתא ועל דת בעי לעטרא ליה בתיכלא ובמשבי'

בשבת שבת ף ק"נ — ובחדוה דכלא בלבושא יקר (ולזה ליתא שם בשבת שבת דף קנ"ג רבי חניא מעטף ונקי לפניה דשבלי שבתא אתר בזו ונעל לקדושת שבת מלכתא רבי יצלי לבים ואתר מעלי שבתא ואתר בלי כלה בלי כלה ופי' הש"י הכי קלי ליה לשבינתא שבת אתון תכיבותא וכו' ע"ש: אבל לפי מה שכבר אתרכתי לעיל ע"פ מה דליתא בתקר פרשת החיכו ע' תקס"ג תקונא קדמאה דגלי ואתר שבך יבה רעיתי וגו' אתי הוא ותקונא תניינא אקרי כלה וכו' הש"ת קדושה לא לקרי כלה וה"ת בתרתה לקרי כלה ע"כ

מ"פ ואלה גם — והת דקרי למלכות בסוד נקודה ע"ל: עיין לעיל מה שהרכתי לך בסוד פי' מתקר פרשת ואלה הדברים ע' תצ"ד על פסוק הל תרתוני אתי מתרחוק וגו'

ונס כבר הקרכתי לך לעיל כמה פעמים כי בתחלה היתה מלכות בסוד נקודה לבד ואחר כך בסוד פסיעה לבד הכתוב בסוק אות ו' ונס בדמות כתות (ס') בסוד עטרה לריש גדיק. ואחר כך בהיות בשם בבני עשה שלה נקראת לאד"י או אלהי"ם כאשר כתבתי לעיל ומתקר פרשת ויקהל ע' ס"ו אלמים דת (ס') כתחלה דתיהי אלמים דתוועתיה וכו' ע"ש ותתיחד דבריס נפלאים: ותבין בכל הכ"ל לעה נקראת בשם אלמים ונקראת כשם. ונס במתקר פרשת

פי' מופלא על ע"פ ויקהל ע' הכ"ל

פי' כמתרי של שבת שמזמרין בליל שבת

החילוק שבין תריך לכפין לעתיקא קדישא ומוד ח"ת וע"ק סס סוד כתרא עלאה . גס הקדמנו לעיל מה דאיתא בתיקוני °פרשת
ת"פ ועפציטים ע' רי"ג מפציטים ע' רי"ג זה לשונו כי תכסת בקדמ קדם עתיק ובקדמ קדם תקדי קדם קדמים ולזה אמו אומרים בומר של שבת ועטורין שבעין לה ומלכא דלעילא דיתעטר כלה בקדם קדישין גס סס נעטר לון כתרין בחילין יקירין בשבעין עטורין דעל נבי חמשין : ומכח הפשוטה הוא כי כיצד היה בסוד כ' שערי ומוד שבא דשבין שחסס ירתין שבעין עטרין סס לתעלה כי כתסבין מסוד ו' תתקין . ד דעתיק יומין הוא דלבשין בו' תקוני רישא דתריך לכפין כי סס שביס קדמוכית . ולזה אמו אומרים נעטר לון כתרין דיקא סיינו מנד שבא דשבין שהוא סוד כתר ונס מנד תריך לכפין הנקרא נס כן כתר כי הלא סס סוד תלת רישין ורישא עלאה דלא תתיידע שהוא בע"י ע"ק ד' תיתא ו"ל פקודא דא לתסוי דכיר יום השבת כד"ת זכור לת יום השבת לקדשו וכו' תרין מרגלון לימין וחד סיכתא בהדייהו בגווייהו דקאים בין תרי וכין תרי מרגלא עלאה ליה כיה נוון לית כיה חיוו בתיבלייתא תרי מרגלא כד שתרי לתתגלייתא כתרין ו' לתתון גליפין בלטין ונצוץ ובקעין בקיעין וכו' ולימין ו' לתתון לימין תרין שמאל מחקקין בההוא מרגלא ובוומא דשבת נצוץ ובהרין ופתחין ובקבי מבלטני ולימין אהי"ה יה"ו מתנצני לתתון ובכניסו דלהון עלאין דא כרא ובהירין דא כרא : ואיתא בספר °עתיק המלך דף קס"ח זה לשונו תרי מרגלין וחד סיכתא בי' שבי מרגלוית ט טוביס סס שבי שמות אהי"ה יה"ו וסיכתא סיינו יתד שתקוע בו ספרוכת והוא סס תדל"י דתלכות דתגילות ובעבי' סס תחד מזולב של תחד עשר לותיות להכניע תחד עשר קליפין וכו' עיין סס : ועיין נס כן בזוה שכתבתי לעיל כי סוד ופרוס סוכת שלומיך קלי על כיצה וכלל . בין תבין סס בשעתא דיסתלל מכרכין ומתכנין להאי סבת שלוס תוספיות קדישא ותתרי הפוסס סבת שלוס ח כדין קדושתא נתתא ופרישת נדפסא עלייהו דיסתל ומתכסי' לון כחתס על בנין ויתבי ישתלל תחות קדושתא דמתריסין וכדין דא סוכת שלוס שיהי נשתתין חדתין לבנתא מתי טעמא בנין דבה נשתתין שרין ומיהא כפקין (כי איתא °בתיקוני פרשת ויגש ע' ת"ס ת"ס זה לשונו תלת שמהן תימין לבשתא כנוונא דרוח עלאה בפס רוח כשמה : בפס הא תוקמוה ותיהי תתקה מכלה . רוח תיהי קיומא דשלטא על בפס ותיהי דרגא עלאה וכו' . כשמה תיהי קיומא על כלה ושלטא על כלה דרגא קדישא עלאה על כלהו וכו' ע"ס . והוא כ"ל בפס מתלכות רוח מן יהו"ד ת"ת כשמה מכיצה . ולזה קאמר הפוסס סבת שלוס ותיהי סוכת שלוס וקאמר דבה בשתתין פריין וכין דשריין ופריסת נדפסא על בההא תריקא בשתתין לכל חד וחד תו אמר ר"ש על דא עביקשבת דונג' דעלא' דאתי וכו' והוא תוספות ורוח דדכור' קל אתיא על היי סוכת שלוס דבטיל מעלמא דאתי ודא תוספות שבת יהיבת לעתיק קדישא ובהוא תוספות אחלן ואתבי מכייהו כל מלין דחול כל דאילו וכל נשרין וכל עאקין כד"ת כיום הכיא יי' לך מעבדון וגו' (סיינו כמו שמכר לעיל כי כשון עכיצה ושם אין שנן אלו חדו) בלילית דשבתא בעי בר בש לאטעוחי מבלא בנין לאחוזה דהא סוכת שלוס מלכא אתבלילת . (ובזה לומר כי סוד ופרוס עליכו שלומיך וכו' הא קאי על כיצה . ושא דקאמר והוא תוספות מרוח דדכורא קל אתיא על היי סוכת שלוס סיינו מלכות דבטיל מעלמא דאתי הכרמו בסוד ופרוס עליכו סוכת שלומיך וכו' :

נר של שבת

לנשי עתא קדישא לאתייהבא לאדלקא וחבריא דא אמרו דאיהי כבא בוניכא דעלמא דשפיר לכבל לרוח דאלה היי סוכת שלוס מטרוניתא דעלמא איהי וכשאיתן דאיכון בוניכין עלאין כה שריין ועל דא מטרוניתא בעיא לאדלקא להא בדוכתיה לאתחדא ועבדיא עובדא ואתתא בעי בחדוותיה ורעותיה לכביה לאדלקא בוניכא קדישא דהא יקרא עלאה הוא להם וזכו לנשיהה לזוכי לבנין קדישין דיהון בוניכי דעלמא כהוריתא ובדאלתא ויסנון שלמא בעלמא ויהיבת לבעלה תורכא דאיין בנין כן בעי לאודהרא . (וזה מה דאיתא בגמרא °בסוסת שבת דף כ"נ ע"כ זה לשונו רב הוכא הוה רגיל וחלוף לפתחא דרבי אכין בגרת אחת דהוה רגיל בשרגא טובא אחר תרי גברי רברבי נפקי שלחא נפקי מכייהו רב אידי בר אכין ורב חייא בר אכין וכו' עיין סס) ונכנסת

ספר לה' דף קל"ט פי' נע' עם' שב' דף כ"נ ע"כ ת"פ יתרו ע' קס"ד

עתיק המלך דף קס"ח

ת"פ עקב ע' תק"ך

ת"פ וינש ע' ת"ס

נע' עם' שבת דף כ"נ ע"כ

ויו"ט שבת (יה"ו) :

כי ו' שמות אלו כמסכין אן שבי שמות (אחי"ה) של שבת שהם אחי"ה יה"ו ויוצאים מהם ו' שמות שרגלאין הכא סס ו' קצוות . וזכה הל' שמות דאחי"ה סס נייחט' תב"ל כי ד' שמו' שהם יְהוֹוָה מצפ"ץ י"ח אדנ"י ניימטריה תב"ל . וזנ' שמות : יה"ו סהם א"ל אלהי"ם מצפ"ץ נ' ו' ת ע"כ :

ולכך איתא בסידור אחר' י"ל סיש לכוין כו' שמות אלו הן בק"ש הן בתפלה . ועלפי זה כתבתי מכעודי להדליק שבעה נרות לכבוד השכיכה כדי לקבל ז' תורות אלו . ולכך היו ז' קני שמורה כי היו בסוד בת שבע . וכן מצאתי אחר כך בספר לה' דף קל"ט זה לשונו רחיתי מהמדקדקין ע"פ סוד להדליק שבעה נרות וכתן הוא כי אל מול פני המנורה יהיו שבעה נרות עכ"ד . וזהו פי' °בנע' מסכ' שבת דף כ"נ ע"כ דהוה רגיל בשרגא טובא סיינו ככ"ל : °וכמ"ש יתרו ע' קס"ד איתא ו"ל פקודא דא לתסוי דכיר יום השבת כד"ת זכור לת יום השבת לקדשו וכו' תרין מרגלון לימין וחד סיכתא בהדייהו בגווייהו דקאים בין תרי וכין תרי מרגלא עלאה ליה כיה נוון לית כיה חיוו בתיבלייתא תרי מרגלא כד שתרי לתתגלייתא כתרין ו' לתתון גליפין בלטין ונצוץ ובקעין בקיעין וכו' ולימין ו' לתתון לימין תרין שמאל מחקקין בההוא מרגלא ובוומא דשבת נצוץ ובהרין ופתחין ובקבי מבלטני ולימין אהי"ה יה"ו מתנצני לתתון ובכניסו דלהון עלאין דא כרא ובהירין דא כרא : ואיתא בספר °עתיק המלך דף קס"ח זה לשונו תרי מרגלין וחד סיכתא בי' שבי מרגלוית ט טוביס סס שבי שמות אהי"ה יה"ו וסיכתא סיינו יתד שתקוע בו ספרוכת והוא סס תדל"י דתלכות דתגילות ובעבי' סס תחד מזולב של תחד עשר לותיות להכניע תחד עשר קליפין וכו' עיין סס : ועיין נס כן בזוה שכתבתי לעיל כי סוד ופרוס סוכת שלומיך קלי על כיצה וכלל . בין תבין סס בשעתא דיסתלל מכרכין ומתכנין להאי סבת שלוס תוספיות קדישא ותתרי הפוסס סבת שלוס ח כדין קדושתא נתתא ופרישת נדפסא עלייהו דיסתל ומתכסי' לון כחתס על בנין ויתבי ישתלל תחות קדושתא דמתריסין וכדין דא סוכת שלוס שיהי נשתתין חדתין לבנתא מתי טעמא בנין דבה נשתתין שרין ומיהא כפקין (כי איתא °בתיקוני פרשת ויגש ע' ת"ס ת"ס זה לשונו תלת שמהן תימין לבשתא כנוונא דרוח עלאה בפס רוח כשמה : בפס הא תוקמוה ותיהי תתקה מכלה . רוח תיהי קיומא דשלטא על בפס ותיהי דרגא עלאה וכו' . כשמה תיהי קיומא על כלה ושלטא על כלה דרגא קדישא עלאה על כלהו וכו' ע"ס . והוא כ"ל בפס מתלכות רוח מן יהו"ד ת"ת כשמה מכיצה . ולזה קאמר הפוסס סבת שלוס ותיהי סוכת שלוס וקאמר דבה בשתתין פריין וכין דשריין ופריסת נדפסא על בההא תריקא בשתתין לכל חד וחד תו אמר ר"ש על דא עביקשבת דונג' דעלא' דאתי וכו' והוא תוספות ורוח דדכור' קל אתיא על היי סוכת שלוס דבטיל מעלמא דאתי ודא תוספות שבת יהיבת לעתיק קדישא ובהוא תוספות אחלן ואתבי מכייהו כל מלין דחול כל דאילו וכל נשרין וכל עאקין כד"ת כיום הכיא יי' לך מעבדון וגו' (סיינו כמו שמכר לעיל כי כשון עכיצה ושם אין שנן אלו חדו) בלילית דשבתא בעי בר בש לאטעוחי מבלא בנין לאחוזה דהא סוכת שלוס מלכא אתבלילת . (ובזה לומר כי סוד ופרוס עליכו שלומיך וכו' הא קאי על כיצה . ושא דקאמר והוא תוספות מרוח דדכורא קל אתיא על היי סוכת שלוס סיינו מלכות דבטיל מעלמא דאתי הכרמו בסוד ופרוס עליכו סוכת שלומיך וכו' :

נר של שבת

לנשי עתא קדישא לאתייהבא לאדלקא וחבריא דא אמרו דאיהי כבא בוניכא דעלמא דשפיר לכבל לרוח דאלה היי סוכת שלוס מטרוניתא דעלמא איהי וכשאיתן דאיכון בוניכין עלאין כה שריין ועל דא מטרוניתא בעיא לאדלקא להא בדוכתיה לאתחדא ועבדיא עובדא ואתתא בעי בחדוותיה ורעותיה לכביה לאדלקא בוניכא קדישא דהא יקרא עלאה הוא להם וזכו לנשיהה לזוכי לבנין קדישין דיהון בוניכי דעלמא כהוריתא ובדאלתא ויסנון שלמא בעלמא ויהיבת לבעלה תורכא דאיין בנין כן בעי לאודהרא . (וזה מה דאיתא בגמרא °בסוסת שבת דף כ"נ ע"כ זה לשונו רב הוכא הוה רגיל וחלוף לפתחא דרבי אכין בגרת אחת דהוה רגיל בשרגא טובא אחר תרי גברי רברבי נפקי שלחא נפקי מכייהו רב אידי בר אכין ורב חייא בר אכין וכו' עיין סס) ונכנסת

א יְהוָה ה יְהוֹוָה י מצפ"ץ ה יה אדנ"י
י אֵל ה אלהים ו מצפ"ץ

וזה לשונו בכתבי האר"י ז"ל בסוד המנורה כי לותיות השבי שמות

ותעל כ"ד ה' היה הכן' ה' חה הכ"ד שלה שהוה הכתר שלה ע"כ
ולו ותעל והה דמכווני' סוד זה דוקא בשבוע' כי הוא יום שנזדו הוא
שבו כתבה תורה שבכתב ותורה שבעל פה כאשר האריכתי ע"ל ע"פ
מאמר פ' בראשית ע"ק ס"ם ופ' ויצא ע"ש ס"ג והקדמתו ויבן יי אלהים
את הצלע דחכמה ובינה לתקוניו לה וקשוטין לה כנ"ל דקשוטין ולפתר
ויבאה ל האדם וזה נעשה ביום השבוע' לזה יש לכוון בליל שבועות
ולזה נס בערב שבת שמכניסין שכינת לייחדה וכנ"ל לזה קשוטין שלה
הם כ"ד פרקים דיום שבת בסוד ש"בת ובסוד הד"ם ע"ל דף ט"ו
וכבוסת שלמה ○ דף פ"ו ע"ג . יום ליום יביע אומר ולילה
ללילה יחוה דעת כי בפסוק זה נקשר היקוד שבתורה שבכתב ושבע"פ
היינו שצריך לחלך ודאי כמודע בסוד זמן ק"ש כני' רנ"ו ליעקב
בוזמת שלמה שיחה (כי ז"ל כפ' ויקרא ע"י"ח שיחה דת כ"י) הרומז לחלוקת
ע' פ"ו ע"ג תורה שבעל פה הנאצית ברמז כמודע לבעלי סתרי תורה לייחד עם
ת"ת היינו ביחי' יעקב ולבן (והיינו כנ"ל ע"פ מאמר פ' ויצא
ע' שמ"ב) וכאן ברמז היחוד הוה העלין מאדני ב"מ ר"ת בראשית
ואיתיתי תורה שבכתב ותורה שבע"פ (כי ז"ל כפ' כי תצא ע' תקמ"ג
לחבל תפלת דכליל שית ספירן ליה נוקח ליה"ד ומלכות נוקח
לשכינתא דאיהי חד"כי ע"כ והו מי' ודברת ב"מ והכא לפי הכ"ל
חוסיף הלח חות לחיחדן דכל התורה הוה ל וכדאי כפ' פנחס ע'
סכ"ז אית לך מקור ללבי דעובדא דבראשית (כ) ען בראשית ל'
ען לעיני כל ישראל וכו' והכה כתורה שבע"פ אות ראשון הוה מ'
ואיתיתי ומפיים כתיבו' שלום כל שיתא סדרי משנה והכה חיבור
שכי תיבות של תורה שבכתב אות ראשון ואות אחרון שהם ל"ב דעובד'
דבראשית ואכי אותיו' של משנה תורה שהם מ"ם הם נ' הלי"ם יהו"ד
סד"כי והכה תורה כדמו כאות ו' וכדמו בשית תיבין שמע ישרא ונו'
ושוד תורה שבע"פ ושית סדרי משנה הם סוד שית תיבין דבשבע"לו .
והכה סוד שפי ו"ו הם סוד מה שכתב האלכתי מאמר פ' יוסבטים
ע"ר"ד שהם מ"ט לחפין דאוריית' והם מ"ט וכו' ע"ל דף י"ג ע"ב ע"ג
תבין כל סוד הכ"ל נס ע"ל דף י' סוף ע"ב ועי"ג וכו' סוד תורה וסוד
(לאוריית כנלה יעקב ישרא כי קב"ה כנלה ונסתר ○ יעקב כנלה ישרא בתורה והכה דוק
ונסתר) בכוונת שלמה כי כשאר הייחוד מתורה שבכתב ושבע"פ לייחדה עם
ת"ת היינו ביחי' יעקב ולבן ע"כ כי לעיל בדף י' הכ"ל מביא מאמר
תרומה מסוד ו' דמסיים וכיון דלפיק לון ואשתכללו כחדא כדין
ליהו חבורא חדא ושימון רזא דלת ו' וכו' כדין ליהו כתיב כי יעקב
בחר לו יה כד כפיף ו' ואשתכלל מנו-י"ה כדין ישרא למנולתו
ומסיים שם במאמר הכ"ל שאר כני עלמא לא תתייהיב לון רזו ל
למלכא הכי אלא למנולתו אתר דכטיל וכניש כלא ודא היהו דרז לתתא
ויתנו דא כטלין לעילא בסתימו דרעוו אחבל לא באתגלי' כיוה דכטיל
יעקב הם"ד ויקחו לי תרומה ע"כ ח"כ כאן יוסדים יעקב רין באתגלי'
ולכך נקט הכי לישנא ליחדא עם ת"ת היינו ביחי' יעקב ולבן והקדמתו
כי אז הוא סוד ש"ט ונדיק מ"ט לבני רשע כי אמר א' מלשערי ביכה
ולזה כתיב בפוף התורה לעשרך ישרא וכנ"ל בדף הנ"ל ואז ישתלם
שם ע"ב שיהיו וזה תבין מה שכתב האלכתי במאמר פ' בראשית ע'
קכ"ח לבבי נלעזי אלי לשלי לאוריית' דבכתב דאתקריית לב
ואוריית' דבע"פ ע"כ והיינו כנ"ל כי טעם שבתקרי תורה שבכתב לב
ב' ען בראשית ל ען לעיני ישרא ואוריית' דבע"פ דאות בשען
הוא מאיתיתי ואות אחרון הוא ם שלום ואית סדרי משנה הרי
מוכח הוא שם אחרון ען ע"כ שיהיו והכה בשלכתי יוה דאי כפ' נו
ע"ת לפם קניהו כי האלכתי לעיל בפי' מאמר דף ל"ז ול"ח ז"ל
וכד אתת תהא שלימו לתתאר בך פה אל פה אדבר ומראה ולא בחידות
דאתפשטת עלבושא ואתייחדת עם בעלה בקרוב בשר ברע"ח
חיברים דילה ולא בפיות אבר אך ויוכה ואז ותבין מה דאיתא
בנוי בפרק נערה שנתפתתה דף ע"ח אתר רב הונא אמאמר אי לפשר
שלח אבי בבגדי והיא בבגדה ונגיה ויתן בתוכה (ואלין לקרין
מוסבינא דשלבה ואוטרוניתא :
ובהיות שהקדימו כי סוד סוד כ"ד גרופי' אדנ"י לסבירת לפשעים
כי אל"כי הוא דיבת השלבות דיבת הוא תבין מה דאי' בפ'
תוריע ע' ע"ט ר' חייא פתח ואמר בטרם כה לה בעלה ואלה לה יאמר
במח כה לה בעלה דת קב"ה דקב"ה יהבי לה על עלמי לאתדבקא עלמי'
מאמר פ' כל זינון דילה לאפקיר בידה וכל לישן מאני קרבא וע"ד ואלה לה
שבלח ע' פח יאמר (וכזה אית ○ בפ' בשלח ע' פ"ח ויקח משלח השלים שהולך
לבבי מיחנה ישרא שהיו השלים שלוח השלים שה"ר מיי הולך לבניהם
ונל' כוה לשון כי יקדיל השלבות השוטרונית' תויל והיה יהיה קרבת

ופי' הוא שלישי : לשלבה דאשדוג בשוטרוניתא עלאה חמיש שלבות
יקדיל דילה וכו' מה שתעביד לה וכו' שלש כל ביתה דילי בידה שתעשה
וכו' מה שביד לאפקיד שלבה בידה כל זינין דיליה כל לישן מאני
מגיחי קרבא וכו' כך קב"ה מסגיאות חכיבותא ורחיצות' דילה כנ"י
לאפקיד כלה בדשותה וכו' לאור שמש היה שלבות ונו' תחת היה יוכתי
תיתי ונו' כל ביתה דילי בידה וכו' מה שביד לאפקיד שלבה ה
בידה כל וזין דילי כל לישן מאני קרבא וכו' כך קב"ה
מסגיאות ורחיצות' דילי כנ"י לאפקיד כלה בדשות' וכו' הה"ד שומר
יפרשל לבל פם קלאר ר' יוסי פתח קרא אבתרי' ולאור נאלתהו טוב
ולא רע כל ימי חיי' נאלתהו טוב היה ושיבת טוב לעלמא ושיבת טוב
להיכלה דשלבה ולבני היכלה ולא רע לישתי בזוכה דלישון ימי השמים
כדרין עלי' ומזדווגי' עמה כדקא יאות דלישון ימי חיי' כנין דעך חיי'
שדר לה חיים וכשיר לה ובהנהו זוכה נאלתהו טוב ולא רע ע"כ ומוכן
לפ"ל כי עין הדעת טו"ר הוא טוב מטטרון רע הוא עבד מטומף סיהו
ולזה כאמר לזי לך לרון שמלכך בער כי לזו נשק הבער לבל לשריך לרון
שמלכך בן חורין היינו סוד לילה דחיי ו' תפארת ישראל בסוד
שתים לא ושים ולזו יתבטל הרע ולזה קאמר נאלתהו טוב ולא רע
לישתי בזוכה דלישון ימי השמים כדרין עלי' :
והגה בכתבי האר"י ז"ל בשאלוניר בתי כלה ג"פ לזו תכונן ג"פ
סס כחשבון ק"ל שהם מלוי יה"ו ולזו תבלול שם שם"ה ס
שעולה לחשבון יה"ו ולעפ"י שמלוי אהי"ה הין עולה לחשבון ט"ל
דמלוי יה"ו עב"ו שהי"ה עולה יה"ו והרי היה כמוהו ותכונן לזיך
שמות זו שמות הלו כמו כל פ' יתרו זכור לת יום השבת לקדשו מאמר יתרו
(כי ז"ל בדעיל מהימנא פ"○ יתרו ע' קס"ד זכור לדכורא לזיהו שמור ע' קס"ד
לזיהו לנוקבא דלא ולא בלא פרודא יום שבת רזא דכל מהימנותא דתלי'
מריזא עלאה עד סופא דכל דרגין שבת לזיהו כלא תלת דרגין לזיכון
ולכלהו לקרון שבת . שבת עלאה . שבת דומיא . שבת דלילה ולכלהו חד
ולקרי כלא שבת וכל חד כד לזיהו שלזו כטיל לאחברו ומזן לון בהדי'
בההוא שולטני' דילי' וכד אתי אתי לעלמא כלהו לתתין ומזכון בהדי'
כד אתו לילה ומזן בהדי' לשבת דומיא ומזן לזה בהיכלא ולתטוור
בהדי' (ובכתבי האר"י ז"ל הכה עלייתי ז"ל הוא ביום השבת ולזן
לז"ל דאילות וכ"ם מה שלמעלה הימני' לזן להם עלי' כליל שבת
ז"ם ליל שבת שהוא יודע לילה ובקדש שמור כי לזו עלמית הנוקבא
ולכן לומרים כי ליל שבת שהיא רומזת ל הנוקבא לקבים השבת עיקר
העלזות אל ז"ל דק שתנ"ב נדרוש דילי' ומעלה לת הנוקב' עמי' ל
לעלאה ולכן כל אתר דלית נדרש לזן הנוקבא עולה בשם ולכן ביום
שבת מכוכב בשם דז"ל שהוא זעיר וכו' (ז"ל בפ' ○ בלא ע' ס"ח כי מאמר פ' בא
יהיה נערה בתולה נער כתיב ט"ט משום דכל זמן דלא קבילת דכר ע' קס"ח
עלי' לתקדי נער מדקבילת דכר לתקדי נערה לזק הכי ליל דשד
לא קבילת דכר וכו' ובשעתא דאתחבר עמה דכר כתיב הוא לילה
הזה ליי"ל שמורים שמורים דכר ונוקב וכנ"ל כתיב הלילה הזה
ובאתר דאשתכחו דכר ונוקב לית שבחא שא לדכורא ע"כ וכו' ע"ש
ובפ' חקת ע' שמ"ט הוא הכאר היה הכאר קדיון ט"ם בקדמוית' כאחד מאמר פ' חקת
והשתא כאר שא בקדמויתא נוקבא בלאחודא דקאמר הוא כללא דדכר ע' שמ"ט
ונוקב לקר"י בא"ר ובאתר דאשתכח דכר לפילו מלה נוקבי' דכר
קדיון) כיון דהאי אתי שבת עלאה לתעוך עלי' וכלהו נגיזין ב
בהיכלא לילי' וכנ"ל בסעודת' לילי' אמאר מדבימוא כד אתי יומא
זמין בהדי' לתרין לחדרין דדרגא עלאה ודרגא תתאה דא דאקריב לזיה
ודא דאתקריב מיני' (היינו מלכות דלית לה מנרמה כלום) וכלא
כחדא מקדין שבת ושלטין ביומא דשבת ואלין תלת דרגין לזיכון בכלא
ורזא דכל אורייתא דתורה שבכתב נביאים וכתובים אלין דכטיר שבת
נטיר אורייתא כל' תרין מרגלין לזיכון וחד שכתא בהדייהו בנוייהו
דקלים בין הלי ובין הלי מרגלא עלאה לית בי' נוון לית בי' חיזו
כחתנלי' הלי מרגלא כד שלי לאתנלי' בהדין ז' לאתון נלעיל בלטין
ונפקין ובקטין בקישין ובהדין כל חד וחד ולזיכון ז' לאתון לזיכון תרין
סיהן יתקקין בההוא מרגלא ובומא דשבת נפקין ובהדין וכו' ולזיכון
אחי"ה יה"ו מתבנני לאתון ובבניהו דלהון עלאין דא כדא ובהדין
דא כדא וכד עלאין דא בדא בהדין דא יתנו דא בתרין נוונין וכו' .
ולזיכון לתרין לאתעבידו תרין לזיכון א' כפיף ובמין ובשאל בלזי (ו')
ובהדין תרווייהו בתרין נוונין ולזיכון תרין סיהן חד לאקרי יהו"ה
רזא דאלהים (היינו סס יה"ו ובביקוד של אלהים) וחד לאקרי אדנ"י
ובהדין כחדא י' עלאי' ובהדין ובביקוד כחדא ועאלי דא בדא ו
ובהדין תרווייהו נלעיל יתקקין כחדא וכו' ולזיכון חד סרי שבפין ולזיכון

תרין

תרין לתתון דכהרן מתחברן דלת כד״ת לימין יה״ו יְהוָה
מנפ״ן מצפ״ן כרוז דעלים ומכלין דרחמי ואילין תרין לתתון
דכהרן מתחברן דלת כדלת וכד מתדבקן דלת כדלת וכד עאלין דלת כדלת
וקפין ריפיו ונהרין ומכנסן על כלה דלימין חד סדרי עכפין דנפקין ככל
סטר ה״ דאשתלח לימיו סלקא בשמיה חד לאתחברא בהדייהו ולימיו
לד״י וכל אילין שמהן כלטין ונגיון וכפקי וסלטי כהאי יומא כיון דאלין
סלטי נפיק הרוח מרגלא עלאה סלטי כלטיה ונגנגיה ומנו נגיגו דילה לא לתתוו
כה נוון כד נפקא כטס באילין שמהן דאקרון שמיה מכייהו אר״י דלימיו
שכיעלה מתעטרא ועאל במרגלא תתאה ואתייסב שמיה לאחרא
תתוותי ולימיו י״ה וכו׳ לבתר דכניש כהאי שמהן נפקין מכייהו שבעין
עכפין לכל סטר׳ ואתחברן כלהו כחדא ואתעביד רתיכא וכרסייה כיומא
קדמא להרוח מרגלא עלאה וסלטי כעטרוי מלכא בכרסייה ביומא
דא ואדי כלה כיון דחדי כלה יתיב מלכ׳ על כרסייה דדיב׳ ולימין תרין
לתתון כללא דחורייתא כטטי בתרי לתתון קדמאי וסלקי לאד לעיל
שבטין ולאד בשית שבטין לאחרכין ואלין לימין י״ב שבטין דישר״ל עלאה
תו אלין תרין לתתון סלקין ונחתין ובטטי בתרין לתתון דסופא דכ״ב
לתתון וסלקי חד בחמש דרגין ונחד בחמש דרגין ולימין עשר לעילין
לכללא לכ״ב לתתון י״ב שבטין בתרין לתתון קדמאי ועשר לעילין
דתרין לתתון דסופא דלת כ״ב לתתון דסופא דחורייתא ורוח דלת ירית
מרגלא עלאה בההוא כרסייה דא״כ וכדין כ״ב לתתון כלין הוה מ
מרגלא תתאה (דיינו מלכות) דהוה בחשוכא מסתכל בההוא
כהילו בחילא דתוקפא דלימין לתתון דאתרשים בהון דאקרון לד״י
כדין אתכהיר וסליק הוה כהורא ובטיל כל לימין כ״ב לתתון עלאין
ושליב לון הוה מרגלא לגבי׳ ובהיר בהילו דנהיר לע״ב עיבר פיון
דהאי מרגלא נגיד ושליב לימין לתתון בהדי מרגלא עלאה לאתמשך
(כי ביכה הייכו מרגלא עלאה) בהדייהו ואתדבק מרגלא במרגלא ובא
(הייכו ביכה ומלכות) והוי כלה חד ולית היכו רוח דתושבחתא ובא
אוקימנא לתתון כל נגנין מהאי סטרא ומהאי סטרא דלת לאיהו ביכתא
די כגוונייהו כין מרגלא למרגלא כדין אתעביד כלה רוח דשמא קדישא
דע״ב לתתון דאתיהב עלאה כהאי כלה והאי אתקרי לה שבת ודא
לאיהו רוח דשבת ע״כ בסידור האר״י ז״ל אל הודן לשון דכורת
כי הכה עתה כתוסף במלכות קדושה והוא כי שם הל הל״י שבת
בעשה הל ת״לף ד״לת כ״ון י״וד נ׳ שבת היכל להכה תקד דז״ת
דכריאה עולה ומתקשר עם היכל תקד דחכמה ובינה נם כאן רמז
להיכל עשם השמים כוד ז״ת דכריאה נקשר עם כוד דבינה ושם
לתתון דכרכין ולכן יש כאן כל לות שיר ת׳ בשני עשרו והנה עד כוד
לתתון דכרכין ולכן יש כאן כל לות שיר ת׳ בשני עשרו והנה עד כוד
לתתון דכרכין ולכן יש כאן כל לות שיר ת׳ בשני עשרים ואחד
לתתון דכרכין ולכן יש כאן כל לות שיר ת׳ בשני עשרים ואחד
לתתון דכרכין ולכן יש כאן כל לות שיר ת׳ בשני עשרים ואחד
לכן כתותיות הל״לף כי״ת יש ה׳ תיבות רמז על כ׳ שעריים הנפתחים
לך והו מבטיחת לתתון בכוד ז״ת לך כשבוטשים לותיות ת״כ בז״ת
יוצאים י״כ תיבות י״כ שבטים זה כנגד זה וק״ך דכיכה ולכן לותיות
ז״ת בני ו׳ תיבות ע״כ וכתבי האר״י ז״ל אל לדון תכוין ז
שהמלכות נקרא הל הל״י ובתוסף בה קדושה ובעזי׳ הל״י בחלוותו
תרעה והנה הל עם הל״י בחלוותו נ׳ שבת כי עתה הוא יום קדושת
שבת ממש והוא הל לדון בפרשה תרומה סוף ע׳ רל״ג אל לדון
תרומה ע״ל הל דף כ״ח ע״ח ומיימן דאלין לתתון דקא מתעטרן
בשבחא עלאה דא קדמאי ומופי דסלקין בעטרייהו לימין א״ת ב״ש
ח״לף בחמש ת״ין כף י״ת בחמש ס״ן בשית בג״כ רוח דא״ת
ב״ס כללא דכ״כ לתתון דאלין עטרה דתלתין ותרין שבילין ופיימן
דאלין לתתון לאחרכין דסלקין כרתייהו נ״ר רוח דתיכה קדישא
דסלקא לע״ב ואתעביד מכייהו שמא קדישא לאתעטרא כ״י ומנו
רתיכא עלאה ובג״כ אהוא שמא כלילא ברוח דאחבן מיומיכא ומשמלא
ובחמשיתא ואיהי מתעטרא כהו למהוי שמא קדישא ולא שמא עלאה
כאלין שמהן עלאין דעלמא עלאה דאתייחד לעילא ואע״ג
דהאי שמא עלאה איהו אחבן דיליי דוד מלכא דמתעטר באלין
(והוא סוד שכתבתי לעיל דף ס׳ בסוד ובכן אחם קניתו ע״ג ובכן
בדיקים ירחו ושמחו ו׳ ה״ן יה״ו ד׳ בכן ובכן נ׳ ע״ח יה״ו
יהו״ד יה״ו דמלא להוריד לע״ב זה רגל ד׳ שכמרכבה נגד דוד
נ׳ פסוקים דע״ב שמהן מטרוניתא עולה בג׳ לאחבן וכו׳ ע״ב) שמא
דמ״ב לתתון רוח דיליי לאחבן דקא מתעטרן בעלמא עלאה ובעלמא
עלאה כרוח דלעילא ומ״ד כי סליק ולא כאית לאתעטר נו מאחבה
עלאה זכאה תולקיה מאן דידע ואודהר כי שמא דע״ב דוד דקא מ
מתעטרן באחבן ורוח דיליי סליק וכאית כנוונא דא מצ״פין שמא
דאתליסר מכולן דרחמי לימין תלים רוח דתתיכא קדישא דנפקין מאחד

יְהוָה

דשרי עלייהו וכנ״ב סליק וכאית וכלהו סלקין וכאתין בר אלי דסליק
ולא כאית ומ״ד שמא דע״ב סליק וכאית סליק מסטר דא וכאית מ
מסטר דא שמא דאתליסר מכולן סליק מסטר דא וכאית מסטר דא והוה
דכאית כנין לאתסר טיבו לאתתא ומ״ד (א״ת ב״ש נ״ר ד״ק ס״ן
ו״פ ז״ע ח״ם ט״ן י״ס כ״ל) לתתון קדמאי סלקין כאושפ׳ ולתתון
לאחרכין כאתי באושכתא כנין לאתסרא טיבו לעילא ולתתא שמא דע״ב
לאיהו מעטרא לתתיכא עלאה שמא דע״ב לאיהו מעטר׳ לתתיכא תתאה
וכאה אולקי׳ מאן דאשתדל למהוי לאחרי׳ וכאה לאיהו בעלמא דין
ובעלמא דאתי וכנ״ב תושבחת׳ דשבת׳ דקא משבח לעלמא דשלמה
דילי׳ משבח לי׳ בשמא דע״ב וכנ״ב לאיהו בנין ד
דלתתון כנין ד״ב לסלקא לעילא באושבחתא וע״ד אל לדון תושבחתא
דעלמא דאתי לאיהו ופריסו (ס״ת ופריסו) דרתיכא עלאה דאתעטרא
לסלקא לעילא נו רתיכא עלאה וכו׳ (אל ב״ס) סלקין ולא כאתין
ושמיה דא שבת בלאחודו ודא שבת ויום הכפורים סלקא רוח לעילא
לעילא עד דאתעטרא כלא כאין סוף אל כרוך דא סדורא דלתתון
ועירין בתקוני כ״י בכל יומא כשלותא ע״כ וכו׳ ע״ב ע״ל דף כ״ח ע״ח
כאחור לרכבי אתה״י ז״ל ותכוין באות ז׳ שמות היוצאים מהם וסדרם
כך כי א׳ של אהי״ה חסד ויורדת עד ה׳ לאחרונה של אה״ה שהיא מלכות
ואו עולה ו׳ די״ן כה״ן ו׳ לאחרונה דאה״ה והוא סוד יסוד ואו יוצאי׳
ב׳ שמות יהו״ד ואח״כ יורדת ה׳ של אהי״ה כה לאחרונה של אהי״ה והיא
גבורה ואו עולה ה׳ די״ן כה״ן ו׳ לאחרונה דאהי״ה והוא סוד ההוד ואו
יוצאי׳ ב׳ שמות הן ד״ה בכיקוד׳ מנפ״ן שהוא ת״ת עם כנף כי בכך (אלהים ושם
ידעת כי בחי׳ חיונה ת״ת הוא קוי״ה ובחי׳ פנימיות דכנף הוא אלהים עמהן
נ״ב הוי״ה וכל זה בועיר ואלו השמות הם מנפ״ן ומשם זה הם מתקרבי׳ ואח״כ יורדת
יחד ואחר שתצייר כל זה במחשבתך אז תאחר בחי כלה נ״פ : ׳ שם של אהי״ה
אח״כ תאחר מומור שיר ליום השבת כי הוא סוד לתילות שעלה כה׳ לאחרונה
סם המלכות ומאחיר מנה״י דלתילות והנה בתאחך כחי דאהי״ה ועולה
כלה לו תכוין שקבלת תוספו׳ הנפש ובברכו תכוין לקבל הרוח ובפרום דהי״ה די״ן הו״ה ואו
סוכת שלומיך לו תכוין לקבל הנשמה וכל אלו הם כסוד הלילה שהוא יוצאי׳ ב׳ שמות
המלכות (כי נם שמלכות הוא כפש הלא זה נ״ב כחלק ל״ד בחי׳ מנפ״ן)
כ״ר״ח) ואח״כ כבקר תכוין בברכו לקבל הנפש ובסחיכות נאולה
לתפלה לקבל רוח ובתוסף בחי״ה מקום כבודו לקבל נשמה ושלשתן
מן ת״ת תדע יום :

והנה סוד נ׳ יי׳ מלך נאות ע״ל דף ס״נ וכשאומר מומור שיר ליום
השבת תכוין בר״ת שהם למשה ואו הם תפלה הבריית׳ ותכוין
להעלות הם בן מ״ב לתילות שהוא הם יה״ו במלוי אלפין ותכוין
בחתך טוב להודות ליה״ו טל שהם סוד נ״פ בחי הכל עולים
טל הוא הם יה״ו (דיינו כוח י״ו ה״ה ו׳ או ע״ל בהלכו׳ שבת שכתבתי מאחר פ׳
בסוד הם זה ע״פ מאחר פ׳ פנחס ע׳ ת״ן והם נפלאי׳) שבבריאה פנחס ע׳ ת״ן
ואתה מעלה אותו בתילות והוא ליה״ו כי טל הוא טוב להודות
למו מעלים אותה והוא ההוי״ה של הם ליה״ו תכוין בהם מ״ב של
מלוי אלפין (כוח יה״ו י״ו ה״ה ו׳ או ה״ה י״ו ו׳ או ו״ו ד״לת ה״א
ח״לף ו׳ או ח״לף ו׳ או ה״ח ח״לף) נם תכוין בר״ת (הו״ד לאמול
שב בהם ילי והוא הם שני של ע״ב שהוא והענין כי ע״ב בחלק ל״ו
חלקים וכתוב ו׳ כוכבי לכת וכו׳ ע״ל והנה הם זה עולה בני כי
כי הם בסוד ל׳ שערי בינה משוד הנבורה והנה תכוין בה להעלות
הנשמה הדבוקה בין הקלפי׳ הרבה ולא
יכלו לעלות ע״י הם מ״ב והם זה הוא בעשי׳ נם במזמור שיר ליום
השבת נרוך לכוין בהם ילי לחר שהוא בח בתילות והוא יה״ו
לאחרך יומים ונם בו מתעלה כינוני נשמת הבריאה שאינם יכולי לעלות
ע״י הם בן מ״ב ע״ל דף ס״ב ע״נ ואחר כל זה יכוין לקבל שבע
קדישא מן חלף עולמות שיונקים ומוצין מן בינה ושלי החלף הם סוד ו׳
מרגלאין שהם ו׳ שמות הרמוזי׳ באהי״ה יה״ו שהוא סוד השבת כנודע
והם עולים בני תת״מט ועם הכוונה שכוונת בתפילת ע״ב בשם
אהי״ה דה״ין שהוא סוד המקום שהוא נ״ק״ח ועם תתמ״ט של עתה
הרי חלף וע״י זה יוכה לתוספו כפש רוח ונשמה בשבת בתאחך יי״לתרך
יומים תכוין שתרך אחר ו׳ שהם תכוין תורות שלמעלה ח״ח מם ב״ה כהורין
ונשתר ק״ן לזעיר אפין והנה דוק בו׳ שמות הכ״ל הנק׳ ז׳ שמות
דמרגלאין ונם בחה שכתבתי לעיל מה שהוא קישוט לשכינה מכ״ד
קשוטי׳ הם מכל ספר וספר ד׳ לותיות ובכל השמות הם כיקוד שורק
נקוד ובלב״ד כי לעיל דף ל׳ ע״ב הארכתי כיקוד שורק שהוא כוח :
ואחם קניתו והוא כי בכתבי האר״י ז״ל כי כל ם
סמירה כלולה מ״י מכות הנדלת מלכות והנקודות שלה הם כרמוז
בתלפיות

בח"לפה בית"ס דח"טב"ח נ"ו ד"ו והס רמוז כי בקודות תלו א"ט
בכתר כ"ח בחכמה ג"ז בבינה ד"ו בדעת י"צ בחסד כ"פ
בגבורה ל"ע בת"ת מ"ם בנצח ק"ץ בהוד ר"ף ביסוד ש"ן
בקודו' המלכות ת"ם במלכו' כאחרו' אותיות הנ"ך שתין להם ויוצ
ונמצא כי בעין א"ט ה"ל שבקודות הכתר היה בקודה ח' ויתוספת
בה ט' בקודות ע"י ההנדלה ובעשית שפי' נעורה וכו' שתחריך סה
ואפס קציהו ק"ץ בהוד כי יש בו בקודה ח' תוספות והעקרים סה
ט' לחברות ואלו הט' בקודות שים בס והס בקודה לחד שלה ובקודת
לבוש הוד דבינה ובקודות לבוש ההוד דו"ח והכה הס ג' בקודו' היתר
בחי' דיכים וגבורות שים בכל שאר הבקודות הכה בקודה וז
הוא בהוד לרמז על נ"ב"ל הייטו לבוש הוד דבינה ודו"ח ושלה ע"ל
עוד בלף ס"ב ע"ב והכה בכר התרכתי כי כתשר בנגו אור הכתר שהוא
ח"ח הוסר האור ובסתלק מלמלכו ט' לאורו ואז תשלה החדיבה וכתשר
כתבתי בסוד פי' מאחר בראשית ע' קכ"ח בסוד חלם כי אז יתבטל
הקן היסוד ויתחזק קן היסין ולכך כתבתי שלמה לאחר בקודת
שורק בח בקודות חלם בסיפנלה החלם יהי' קן היסין ונס ע"ל לף ל"
מה שכתבתי מסוד בקודות נס לפיכל לף כ"ט ע"נ כי סוד קיון הוא
בכתר כי לכך בקרא ב"ל קיון לבון קיומה כי כתרת עלמה טהירה
לילה וכו' וח"כ כפיפנלה שבי בקודות היינו קיון ושורק לו יון דוה יחוור
להיות הוד והדר כי כל זמן שלמה בתנלה הכתר ואז היה חיזוק לקן
היסוד שהוא קן של חסד וכל"ל והכה לותיות של הקיצור הכ"ל
שהס כ"ר פעמים ר' עולים כמנין אל אדני וכשידור האר"י ז"ל
אל אהרן לבון לכורת כי עתה כתוסף במלכות קדושה והוא כי סס
אל אדנ"י כעשה של מ"לף ל"ת כ"ון יו"ד נ' סב"ת וח"כ תבין
סוד קיצור הכ"ל וע"פ זה תבין פי' ברכות שבתפלה כי הלא ברכה
ראשונה לתפלה תוכן לחדש דעת הוא בניקוד פתח וסס לית' ל"ל בסידור
האר"י ז"ל בח יַהוֹה תכוין כי חלפיו הוא כוו"ו הוא ט"ל דהיינו
י"וד ה"ח ו"או סיומא לך מסס וה חב"ד להבין דברי
תורה בוכות סיומא ט"ל זה לחלבות ה' לחרוצה ע"כ ע"ל לף ל"ו
ול"ו יומוד סס זה כי תיתת בכתבי האר"י ז"ל והיות התוחת בקרא שלמה
דכתולחת הוא כי שרש המוחין חב"ד שהס נ' אותיות יה"ו וחס תתלחס
מלויס בשבין י"וד ה"ח ו"או ני"ו ל"ו וכו' ונקחתר סיומא לחלבות כי
ה' קדמאו לפיל מאחר פ' כי הפת הרבעים יבנו ונו' פקודת דת להלקו'
לרשע דתיהו סמלל דעתיד קב"ה לחחזה לי' לחסדין מחתן בנין דעביד
נרמי' לאלה ולאו תיהו שת שבר ויוסוף וחלין דברחו בה תקין לון קב"ה
לחחזה כי וד ה"ח ו"או דחיכון לדבעים חבר חד וכו' בנין דכלא
קרחו בחת ה' ובנ"ד כי בעזית זחת ע"כ וח"כ מוכן ויחזר זה הברכה
ומשיימי' בחוכן הדעת הלא תבו מתפללי' חכמה בינה ודעת כי הקדמונו
לפיל מה דאי' בכתבי האר"י ז"ל טעם קריאתו תורת כהן כי
הב"ח דדעת נקרא תורת כהן והב"נ נקראים חסד כהן ע"כ ולזה
הדעת שהוא כלול מן חכמה ובינה לכך פתח בכל הנ' חכמה בינה ודעת
ומשיימי' כדעת לבד ולסוד זה נקודה של סס יה"ו הוא בפתח שהוא
חכמה ע"ל לף כ"ט ע"נ וע"ד וח"כ תבו לומרים השיבנו לחבינו
שהניקוד הוא בחירי ונקוד ברכה זו ע"ל בסוד התפלה כי ניקוד זה הוא
בבינה וכל"ל ע"פ מאחר פ' קדושים ע' קמ"ה וח"כ מחר זה שקבלנו
עליהם לעשות תשובה שלמה דייקא היינו ע"פ מאחר פ' ויקרא ע"ל"נ
נ"ב פתח ר' חייא ואחר חטאתי לודיעך מכאן לולפיכך לכל בר נש
דמכפי חטאתו ולא מפרש לון קמי מלכא קדישא ויתבע לי' רחמין לא
יכהין ליה לחפתח פתחא דתשובה ואי לאו היכו פריש לון קב"ה חיים עלי'
ויתגברון רחמי על דיכל וכ"ש אי לאו היכו בכי דהא כל פתחין פתיחין
ואי היכו פתוח וכו' וזהו תשובה שלמה ולזה אחר שקבלנו עלינו
תשובה וכל"ל אלו לומרים סלח לנו אבינו והקדוש הוא בשגגול שהוא
חסר שהס"ה יעשה מכך חסדו הגדול עלינו ולזה אלו לומרים אחר זה
ראה בעניינו והכה ר"ת של ראה בת בעניינו הוא רב"ב והכה ראשי
לותיות פסוק ויאחר כי יד על כס י"ה מלחמה לי' כעולם מדר
דר עולה כמנין רב"ב ובסידור האר"י ז"ל ראה בת בעניינו ר"ת
לב"ב והס רמוז לרמ"ח אברים שבגוף' ור' יתירים שבגוף' כ"ו גירים
וכ' דלתות והכל כעשים מפחי הנ' ולכן בברכה זו שהיא נעורה נרמוז
ואלו אחלים פני הגבורה שתראה בעניינו ותכניע שרים של מעלה ויש
בה י"ו תיבות כנגד י"ו פעמים נאלה כפ' בהר סיני חוץ מלא יגאל
ע"ב הכה סוד זה ע"ל לף ע' ב"ב וע"נ וד' ונס בלף ס"ו ע"נ ותראה
בלאחים ושעם ביקוד שבת כי שבת לותיות בחת יי' יפשוט נס ע"פ
שהתרכתי מיומאחר פ' קבחם ע' תנ"ו ובנין דהאי בקודת נבינה

מחבועת דמיית לחבר לת יכובו מיומיו לחתקרי נחלת וכו' בה בעטיל קב"ה
נוקבת מחיכון מיס הזדוכים ולחנין נוכרלין ומחנן דלהון סחנ וכחנ
וכו' רק זה ח"ח חס לת סיתנלה (חלס) וכל"ל הדבה פעמים נס
הקדמונו לפיכל לף הו"ו ובכן נדיקים ירלו ויסמחו היינו כשיהי ע"כ
שתין של נ' לבנות כי ז"ל סס ובכן י' י"ה יה"ו יה"ד וי' בכן ובכן נ'
ע"ח יהוה יהוה דמולה להוריד לע"כ וס ולו נדיקים ירלו
ויסמחו וכו' כי תעביר מחבועת ודין ס"מ ונוק" ון הלרן ח"כ נרין
חיבור שניסס הייטו סוד חלס הכ"ל ונוד ע"כ שתין וח"כ לין לחנו
מתפללין דלה לת בעניינו הלא כרכה זו דמוזו "מלחמה "ליה"ד
"בעשלק והוא ר"ת ע"כ והלא הקדמונו מה דחי' כפ' פנחס ע' ת"ח כד
לתעבר עשלק מעלמת דכי" לוחלה מלחמה ליה"ד בעשלק יתעבר
בעלמת שיר פשוט וכו' בהחוח ומכח וככ"ן נדיקים ירלו ויסמחו לוה
בח תיכף ברכה (ר"פלינו י"הו"ד ו"כרפת) ובסידור האר"י ז"ל
ר"ת רי"ו קושינו ומושעה כי תהלתינו אתה ר"ת הוכ"ת שהוא ני'
כפ' רי"ו קרי נ"פ רי"ו שהס בחנ"ת שהס ע"כ שתין רק ברין עוד
לסוד מוזלת נ' שתין הכשוכים ון חלס לכך הסס של ברכה זו כוה
בחלס ולסוד זה לית בהברכה זו כ"ד תיבות כסוד כ"ד כ"ד
יְהוֹה הכה רחה תרחה בלף כ"ד ע' ע"כ וע"ד מה
שהתרכתי בסוד חולה ומתחיל ובשן ברין חסיל למכתש
בכמה דרנין לשתסלק דפיקי דהסוח חולה בנלוחת דחדוס דחתחד עלי'
חולת להכה חכי ובחיות שהרפוחה ע"י ע"כ שתין וכל"ל לוה
מרמוזים סוד ע"כ שתין בתפלה בברכה זו ואומרים רפלינו י"הוד
וברפח ואומרים והעלה רפוחה עלייתה לכל מכותינו כי אל מלך
רופח חולי עתו ישראל והכה יְהוֹה רופח חולי עתו ישראל והחנן לתה כ"ח
יס עלינו מיס זדוכים ולחנין כוכרלין שהס סת"ו כמכוח
בפ' פנחס ○ע' תנו ע"ל לף ו"ו ע"נ וחלו מיס זדוכים ולחנין כוכרלין
הקדמונו ל"ל רעיח מהיוכח מה ל' סלקח על כל לתון הכי לת
עתיד לחסתלקח על כל כריין בנין דתסתלק בשת די"ו ד"ו ו"או
ה"י דכי יי"י דחוסבכי' ל דסקדימית הוית בסס ע"ה וכו' כען תסתלק
בא"ל דחיהו ייא"י וכו' כל"ל דחסיים דחיכייהו בפקח חיית ד
דלוריית"ח נפקין דלחתר בה ותורה חור ובנין דהאי בהורח נביא
מחבועת דמיית לחבר לת יכובו מיומיו לחתקרי נחלת וכו' ובה בטיל
קב"ה נוקח מחיכון מיס הזדוכים ולחנין כוכרלין וכו' ע"ם כלחבר התרכתי
לעיל לף ו' ע"בנ ולזה לתו מתפללים דפחיהו היינו כל"ל לחבל והעלה
רפוחה שלמה דייקח וכ"ת לוך יהי' רפוחה כי אל מלך רופח אל
דייקח ולסוד זה נס יה"ד מוקוד בחלם וזה תבין המשכה חלו
דכרים שחדם חוכל מפירוחיהם בעה"ז והקדן קיימת לעה"ב
חלו הן כבוד הב וחס ונילות וחדים והשכוחות בית המדרש שחרית
וערבית ובקור חולים והכנסת כלה והלויית המת ועיון תפלה וכו' כי
הלא ליחתי בפ' קדושים ע' קמ"ח חסס קיומו שבתפלת מסס הב לי
חילה לחתערח ביקדך בקדושית' ולבתר ביקרח דחבי וחיי דבשויח
דחוקמוה עלייהו גוזל חבין וחתו ואומר חין בסא חבר הוא לחים מצחי'
וחוקמוה מחרי מתניתין חין חבין שת הקב"ה וחין חתו שת כ"י ע"כ נס
בפ' עקב ע' תק"ו ואכלת ושבעת וברכת חת י' שהיך ונו' פקודת דת
לברכת לי' וכו' ע"ל לף כ"ט ע' בחריכות ובפ' יתרו ע' קס"ה כ
כבד חת חביך כד"ח כבד חת י' יעקוב ליתנן יחריכון יחיך בנין דחיית
יומין לעילא דתניין כהו חיי בר נש בהחי עלמח וחוקמיכו על חיכון
יומין דבר נש בהחוח עלמח (הייטו כדחי' ביום' קדושין תניח ר"ח
חלעזר חין לך כל מצוה שיתן שכרה כנדה - ולזה קחתר וחוקמיכו'
על יומין דבר נש בהחוח עלמח לעילא וכלהו קייחח לבני קב"ה והכו
לחתחודשן חיי דבר נש על החדשה חשר י' חלהיך נותן לכטחות'
לחתהניח בחסקלרי' דנהרח בחיכון יומין עלמין ורוח דח על החדשה
דח חסקלרי' דנהרח (הייטו חילנח דחיי) בחיכון יומין עלמין
דנהרין חנו מחבועת דכלא (הייטו הכוחבים חן חכמה ובינה) ע"ם
בחין תרין פקודין דחוריית' כתיב בהו לעתון יחריכון יחיך בדח ובשלוח
קרן של תרין פקודין חילן תלין כלהו לעילא חבח וחוח רוח דוכר
ושמור כחד וכן"כ כתיב לעתון יחריכון יחיך ובשלוח הקן דכתיב
שלח תשלח חת החם וחת הבניס תקח לך לעתון ייטב לך וגו' רוח
דעלוח עלוח דלח תיייבב כי רשו לחסתכלח וכו' וחת הבניס תקח
לך דכתיב כי שחל נח לעיוים רחחוכים מקנה הבחים ועד קנה הבחים
חתה דורש ובדח כתיב לעתון ייטב לך והחדכת יחים לעתון ייטב לך
ההוח סהתרכתי מיומאחר פ' קבחם ע' תנ"ו ובנין דהאי בקודת נבינה

פי' כרכה רפלינו וכו'

מאחר פ' פנחס ע' תנ"ו

פי' עשכה שלא דכרים שחדם חוכל מפירוחיהם וכו'

מאחר פ' ויקרא ע"ל"נ

ועוד ליתא בפ' כי תצא ע"ש תקע"ד לחזר קב"ה העוסק בתורה ובגמילת חסדים ומתבלבל עם הבבור מעלה הוי עליו כאלו פרחוי לי ולבבי מבין ח"ה וכתיב בבי בשם דקה מסתדלי בתורייתא ואבדי נ"ח ולא לתתרקב קב"ה ושכיתי שלא רחמתדל בתורייתי לחבר יתה בקב"ה ונמילת חסד הוי תוקמוה דהין חסיד שלא המתחסד עם קונו דכל פקודין עביד ליפרק בהו שכיתי ובדא עביד חסד עם קב"ה ע"כ וע"ז קאמר הלו דברים שחדם אוכל פרותיהם בעוה"ז והקרן קיימת לעולם הבא הלו הן כבוד אב ואם וגמילות חסדים והשכמת בית המדרש שחרית וערבית ע"ל דף כ"ו ע"ב מה שהלכתי בסוד בית המדרש והכל סוד ח' הוא לכל לכל זה צריך ביקור חולים קיימו סוד חולה בגלותא דחדוש דאתמר עלי' שחולת אהבה אני וזהו סוד והכנסת כלה לחנך דכלה דוחקא כי סם חיי נבי חולה תרופה כי ייתי פורקנא דאחזי דוחקא בתר דוחקא וכו' דוחקא דלהון מקרב לן פורקנא - והלואי האת כי ז' ל' בפ' שופטים ע' תקכ"ו על פי שכיס עדים לו שלשה עדים יומת האת האיש את מעקדו ויאשהו במוט בשכיס (ע"ל דף מ"ח ע"ד בפי' זה ויאשהו במוט בשכיס) ולא יומת ע"פ עד אחד דלא יהא חולקא בחל אחד ע"כ וזהו הלואי האת שיהי' בעקר מן העולם וקאמר ועיון תפלה שיהי' התפלה בעיון ולכוין כל"ל ע"ל דף פ"ה ע"ד אבל הקדמתו כי אין כן דוד בח עד שיכלו כל הנשמות שבגוף אפס קציהו אה דאית' בכתבי האר"י ז"ל שאחריך בסוד בירורי' שאפשיים ואחר שיושלם כל הבירורי' יבא משיח וזה עניין יורד לור מלמעלה ונורם להוציא נפחים מי כתן לותם שיוצאים מן עפר העבור הזה הלא הנשמות הקדושה יוצאין לאוץ והבה עבין בירור הוא כי יורד לור העליון מהקדושה של מעלה ואז הנשמות הקדושה אשר בעתקי הקליפות עולים לקראת ליור היורד ומתדבקים ועולים ומתבררים והבה כאשר לור העליון היורד מלמעלה שהם ע"ד ונגדם עולים ע"כ שהם הנשמות כאשור וזהו אין לך טפה יורדת מלמעלה שאין שכי טיפין עולים מלמטאכו' ולהיות כל טובותיהו תלוי בזה הבירור כשיושלם תבא משיח והבירור תולה במטר לכן לא נזכר עונש גדול בתורה כמו מניעות מטר ובשכר היותר גדול ונתתי מטר ת' לרכם שבמטר תולה ביאת המשיח וז"ם גדול יום הגשמים כיום קבון גליות הוא קיבון כל הנשמות הללו שהם בגלות וז"ם שובה י' לת שבותיהו כלשיקים בנגב שהוא המטר וכו' וא"כ מאד שייך ברכה זו בתפ לאחר רפואתו כ"ל ואומרים ברך עלינו י' לת השנה הזאת ותן טל ומטר לברכה על פני האדמה ח"כ יש תקוה לקרב לנו קץ הגאולה וע"כ זה יש לתרץ בסוקים ביושביה סי' כ"ו דהשם י' בהוסלתו בהיותו קרוב יעזוב השע דרכו וגו' כי כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים ושמה לא ישוב כי אם הרבה את הארץ והולידה והצמיחה כן יהי' דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקם כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון וגו' כה אמר י' שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבא וצדקתי להגלות וגו' אשרי אנוש יעשה זאת וגו' שומר שבת מחללו וגו' ואל יאמר בן הנכר הלוה אל י' לאמר הבדל יבדילני י' ואל יאמר הסריס הן אני עץ יבש דלכאורה קשה איך תולין בסוקים של נחמה כאן אבל זית' בא' כדה דף י"ג ע"ב אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף כתבו התוס' והא דלא אמרו ישראל אתי שבתות הין בגלים י"ל דהרבה הין יולדים בכרס אחד ע"כ עוד הקשו התוס' ות"ת ויכלו ע' גוים ומשכי דגוים יש להם חלר אחר ע"כ וא"כ לפי מה שהקדמתו כי אין בן דוד עד שיכלו כל הנשמות שבגוף ח"כ הפסוק מוכיר דהשם י' בהוסלתו יעזוב השע דרכו כי קרוב ישועתי לבא אבל הלא אין בן דוד כה עד שתכלו כל הנשמות שבגוף אתי שבתות הין בגלים י"ל דהרבה הין יולדים בכרס אחד ע"כ עוד הקשו התוס' ות"ת ויכלו ע' גוים ומשכי דגוים יש להם חלר אחר ע"כ וא"כ לפי מה שהקדמתו כי הנשם נורם קבון גליות ויכול להיות הגאולה ח"כ תו לא קשה לי קצי' של הפרים ושל בן בכר וע"ז שפיר קאמר דהשם י' בהוסלתו וגו' יעזוב השע דרכו וגו' וכ"ת קושי' הכ"ל וע"ז קאמר כי כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים ושמה לא ישוב כי אם הרוה את הארץ והולידה והצמיחה כן יהיה דברי אשר יצא מפי כי קרובה ישועתי לבא וצדקתי להגלות רק שומר שבת מחללו וזהו מעשות כל רע כל"ל ידו דייקא ע"ל מה שכתבתי בסדר נשואין תבין דאל"כ קרי מוציא זרע לבטלה ח"כ מכניס הקדושה לקליפה ואין בן דוד בא עד אחר כל הבירור וקשיר קאמר כי קרובה ישועתי לבא רק שומר שבת מחללו וכל"ל דאם היו ישראל שומרין שתי שבתות מיד היו נגאלין וכ"ת הלא אין בן דוד בא עד שתכלו כל הנשמות ע"ז יש עירין היו

מאמר פ' כי תצא ע' תקע"ד

ע"ל דף ק"נ

מאמר פ' נשא ע' רמ"ב

מאמר פ' קדושי ע' רכ"ו

מולידין וכ"ל לא אם עוד נזירה כי נרין להוציא הנשמות שהוציא זרע לבטלה כאשר האריכתי לעיל בסוד שכיבת הלילה על פסוק זוי לרשע רע כי נתול ידיו יעשה לו וע"ז קאמר כאשר אומר לך קרובה ישועתי לבא רק שומר שבת מחללו ועוד תבלו אחר ושומר ידו מעשות רע שלא יפנום מטת הל"ל ויחזור לסידור הברכות וכ"ל וא"כ זה נופל מה שלבי כתבתי בלוכן זה שומר ידו מעשות רע כי אין בן דוד עד שתכלו כל הנשמות שבגוף וזה בא תכף אחר ברך עליהם ותן טל ומטר לברכה הנו לומרים תקע בשופר גדול לחרותינו וכו' בסידור האר"י ז"ל ושם גם לקבן גליותינו מאחרבא בכנפות הארץ תכונן בשם היונק שהוא והוא סם חב"ו יונק מעשות ע"כ שהוא סם הם"ח שבו והוא ר"ת חיל בלע ויקיאנו (והטעם שבחזו בשמות ע"כ שמכן זאת כי בבר האריכתי כי ללבי גליתי בשמות ע"כ גליתי קן הגאולה לכל הלא נרין לבבר הביוניות של קרי כ"ל לבן בשמות ע"כ שיכן רעזו שם זה כי יש ע"י שם זה להוציא הנשמות מקליפו' כי ס"ח ני' חייס להוציא מקליפה הקן' מות) ובכח שם זה כל טפה וטפה שיולה לבטלה מכל בר ישרל אלא במקום מזוה בין בחוכם בין בחוכן והנשמות העזוקות בקליפות תפלטם ויחזרו לקדושה וזהו ח"ל בלע ויקיאנו מבטנה יורישנו אל ויחזרו לקדושה כלם לבטן תשב ירחת י' ואלו שם הכפופים מד' ככפות הארץ בקליפה לקבנים בקדושה והוא בכח ם שם הקדוש סוה שהוא חבו וכו' כח' יהוה ואהיה והוא ג"כ בחיות טעם תהו מבקשי' יהוה ואהיה על הגאולה לית לשער לבבר הנשמות אשר פנימו ע"י עון קרי וזית' ובח לעיון נוזל ולבבי פשע ר"ת נוף לזה תהו מתפללי' ושח כם לקבן גליותינו וכ"ל והבה ביקוד של זה השם הוא בסוד שכתן כל תוקף הדינים וכ"ל והבה בסידור האר"י ז"ל כי יש בברכה זו ך' תיבות נגד ך' תיבות בפסוק וביום שתחכם ותקשיב ונו' ותכונן בברכה זו סוד הכפשה מפ"נ דסוד דז"ח ושם תוקף הדיבי' בפ' וכ"ך עם כי' חותיות ני' תקע והם הנבורות שבסוד דיבה ואח"כ כיתם ליסוד דיבה ותבון לחתקע ע"י חכמה שם ביבה וזהו בשופר גדול נם לו יחתוך הנבורה ברחמים יה"ר לאלהים והוא ני' כם"ש שבי חותיות ולבי שכתוב ותקע כף ירך יעקב (ר"ל כי לעיל דף ל' ע"כ האריכתי בסוד ביקוד זה ואשם קציהו וכן שמואל כשכוע בכף ירך יעקב כי בסוד זה וכו' ע"ש ולכך קאמר ולבי שכתוב ותקע כף ירך יעקב לכך בדרך נאולה משופר גדול (והוא כי בבר האריכתי בדף ע"ח תבונו כי סוד שופר תרועה כי ייתי פורקנא וכו' ע"ש ותניל בשפך ונם טעם כוונה לבוין בסוד יהו"ד אלהים כי אית' בפ' כשח ע' רכ"ח אשם קציהו בשעתא דסלקין אינון בסותא לתתזי כמלן דתתעבר מ מזיעתא ותתפקחן עיבוי ותתלן לעיבא פקיחא ותתבחן בחד תוורא דעיבא טבא הה"ד רוחות בחלב מלי בחלב בחוורא דלעילא קדמאה ובהיניה שעתא דתשתכח תשנחתא דרחמי וכ"ב גלותא דישרל סלקא בנין דיפקא עיבוי ויתפתחון בהוא חוורא דעיבא עורה למה תישן י' הקיצה וכל זמנא דעיבוי לא מתפקחן כל מריכון דכיין כפיין להו ליסרל ושאר עמין שלטין עלייהו וכמנא דיפקא עיבוי יתבחן בעיבי טבא ורחמי על ישרל ותשתחי (ס"ת ותתזבר) עיבא ועבידי בוקעא בשאר עמין הה"ד עורה והקיצה עורה לתתפחתה בההוא חוורא הקיצה למעבד מוקמין לחיכון דכפיין לון ע"כ ומש כפ' הכ"ל ע' רמ"כ בלתעין חיות הקדי מם אלא כוונת דכתיב יכו' ד' אלהים דהאי הוא אלא דעתיק דכלא דזעיר אפין וכו' ע"ם וא"כ כשמתחברין שני שמות אלו לוהוא סוד הכ"ל וכדאי' בפ' קדושים ע' קס"ו תתבא ם בהוא ומבא דמתבשרן עובדא דלתתא ובבה בחדוותא לתתלי' עתיקא קדישא ותב בסורא לזעיר אפין וכדין כלא בחדוותא וכלא בשלימו כלא תשתכחו בברכין ורחמין ומינין ועלמא כלהו בחדוותא הה"ד יסוד ירחיבו יכבוש עונותינו אלן יסוד ע"ק לתתגליין בוערין יסוד לתתגליין דהוה סתים בקדמיתא וכלא לתקרי תעופה ע"כ ולכאורה זה ים לכוין ושח כם לקבן גליותינו בשני שמות יה"ו שהים דעתיק דכלא דו"ח כי אלו היו רחמו דתב בהוהו דע"ק לו"ח והוא סוד מה שכתב האריכתי מאחר פ' בשלח ע' ל"ב ויאמר י' מה תצעק אלי בעתיקא תליא כד לתתזיר כלא כחדא ולתתסדרו בידוי עלאין ותתלי ע"כ לאבל נרין תעופה נדולה כדי להוציא נשמות הכ"ל שפנם ע"י מחשבה דה ולבך קאמר שם בסידור נבי תפלה זו תכונן בשם המחשבה ט"שפ"ם"ה לתקן עון המחשבה שגרם ליציאת הנשמות פללו: אבל ריחה תרלה בדף ט' ע"ח בביאור נע' בחלק ח"ר שמלאי מקום ר' אלעזר בר שמעון אין בן דוד עד שיכלו כל שופטים

ומשורים ויסרחל שב' ואחיזה ידי עליך ותחזוק בכור סיגיך ותסיר
כל כדיליך ותשיבה שופטיך ע"ס כתריכות וח"כ לית לחו מתפלגים
על הנחולה לכך אמו תומריס רבש"ע השיבה שופטינו כבראשונה
ויועציכו ככתחלה כי כבר הלכתי מן רשעי ערב רב מה דליתיה בפ'
פנחס ע"ת ע"ח קחו מיתכם תרומה ולח מיערב רב דלח תקבילו
פנחס ע' תלח קהלה ותקבור עד לתתעבר מזכון ערב רב כביכול בזוהר דמתערבין
בניהו כחלו לח הוו נוי לחד וכו' ולח עוד שלח כד ערב רב מעורבין
ביסרחל מה כתיב היו מריה לרחש ע"כ ועוד שם ע"ת לח טוב כעם
משחוק טוב כעם דכבד דליהו מרה רמועה דקב"ה לחלקלקה בה מדיקי'
כעלמח דין במרעין ביסין משחוק דשחוק לון בניחול כלכלוכיה דהלי
עלמח דשוחק לון שעתח בעותרת וכו' ובנין דערב רב חיכון שחור
שבעיסה וחיכון חויין דמיין ליזון יתיר מעכבין בנלותח ערב רב
ליסרחל מחויין דעע"ז כתיב דחוקמוה רבבן מי מעכב שחור שבעיסה
דחיכון דבקין ביסרחל כשחור שבעיסה ע"כ ולזה חמו מתפלגים
רבש"ע השיבה שופטינו כבראשונה ויועציכו כבתחלה והבר מחמו
ינון וחכחה מן רשעים הללו ערב רב וחמו חויריס ומלוך עליכו חתה
יי' לבדך כי שם בפ' הכ"ל ע"תל"ח ובזוהר דערב רב חיכון שלטון על
פנחס ע' תלד יסרחל בכיכול כחלו עבדין שלטנו בקב"ה וכו' ובנין דח נוחין וחמרין
יי' חלהיס בעלמו חד"כי זולתך ע"כ ולזה חמו מתפלגין ומלוך עלינו
חתה יי' לבדך ובדקינו כמשפ' כי ו"ל בפ' לחזיתו ע' תקס"ה חשתכחו תרין
בניניקוקא דכרסיי' דמלכ' ולקרון נדק ומשפט וכד מתעטרין דינין
מיסבו כלהו רחמי כלהו בשליימו ע"כ וכו' ע"ש לזה חמו חויריס
ומדקינו כמשפט ע"ל דף כ"ט ע"ח לבל הקדמתו ע"ל דף ט' לין בן דוד
בח עד שתכלה מלכות הולה מיסרחל ובקדיל הולה על שם שקטן כתיך
בנויס הוח מלכות הרשעה וכפ' שלח לך ע"ש ע"ל דף ל' שהחרכתי
מיתתיר זהו לפם קייהו לימין דלח מסתכחי בכי מהיימנותח ולח לולפי
חוריית לפשה חויין ליה למהיימנותח בפרודח הס"ד ויפלחו כמוט
בפיס בפרודח מהו כמוט כמ"ח לל יתן למוט רגלך ומן הרימוני ומן
התלים כלח חוין לפטרח לחרח לפטרחי דמיכחי לפטרח דפרודח
ע"כ ע"ל דף מ"ח ע"ד ולזה חמו מתפלגי' ולחלפיסים לל תפי' תקוף
וכל המיסים כרגע יחבדו וכל חויבי עמך מהרה יכריתו וחלכו' הרשעה
מהרה תעקר ותשבר ותעבר מיכון לקיים מהה תמהה מהה לחחה לחתה
מלחעלה וחמו מלחטה והבה הקדמתו לעיל בפוד יחתו מריכו שנרוך
להמשיך כתר בשם יהו"ה כי לח מתלבש עלת העלות ולח ליח ש
שולטנות לפמיכל וכחש והבה החרכתי לעיל כי קיים הוח סוד כתר
ע"ל דף מ"ט ע"כ ולפוד זה ליח בפידור הלה"י ז"ל כי שם זה נדיך
לכוין בקודש קיים בפוד הכ"ל להמשיך סוד כתר לחבר בו מתלבש
עלת העלות לו יוכל להכריח למלכות הרשעה הלח רלה תרלה שלמו
מתפללי' רבש"ע כמו שכבש הכרסם לכיכו לעשות רלונך (יפוד)
בלב שלוש (מוקב) כן יכבשו רחמיך (דעתיקא) לת כעסך
(דו"ח) ויגולו רחמיך על מדותיך (דו"ח) ונם כתבתי בפי' על
כן נקוה לך (כתר) יהו"ה חלהיכו (תכמה ופיסה) לרחות מהרה ב
בתפלרת עזיך וכו' להעביר גלולים מן הלרן סיכו עבד מיטוקף ושפחה
מיטופפת והבה ע"פ מה שכתבתי לעיל כי חין בן דוד בח עד לחר
הבירור וכל"ל ונם מה שכתבתי טוב כעם מיטחול וכל"ל וע"ל דף
כ"ו מה שהרכתי כזה תבין מומר בתלים ע"נ לך טוב ליסרחל
כי טוב כעם דכבד דליהי מרה רמועה דקב"ה לחלקלקה נדיקי' כעלמח
דין וכו' כי כבר הרכתי כשהקב"ה מכה בלוחיות לך יש קיום כ
כדכתיב ויפלר ח"ך כח ולזה לחמר ח"ך טוב ליסרחל ולחי כיסעט כטוי
רנלי וגו' כי קבלתי כהולכי' רשעים לרלה סייהו טחול הכ"ל דשוחק
לון טחול בהלי עלמח בלכלוכיה דהלי עלמח וקלמר לחר זה ולחשכה
לדעת ולת עמל הול בעיני עד לכח לל מקדשי לל לביכה לחחרייתם
ע"ל דף כ"ב ונם שיעתי בשם הקדוש שבח על ק"ה בשבת ת"ח מלור
הנולה מהור"ר יחיחל מיכל הי"ד שנורת ת"ח בריוח כיתלה כי לילת
טעם לותיות חוך כרסם ח' רבתי ונם ותכתוב לסתר ת' רבתי וסם ת"ח כי
רבתי כתולה נורת הין כדחה עד שבת ת"ח עב"ד פי הקדוש הכ"ל והבה לילת
חוך והבתוב בפ' כי תלח ע' תקמה כנוונת דלית ביסרחל ד' לכפין יעקב יסרל
רחל לחה וכו' הכי לית' ד' לכפין לעולם קשם וכחש עמל ולון עמל
רשוס ביעולם והין דשו' יפטו ליעולם יסוד עולמו ברחשו וכו' ולעולם
פי' נח' יפ' ותעולם שחל ע"כ והו ולחשבה לרעת ולת היינו שבת ת"ח ועמל הוח
מולה דף ז' בניני היינו כתעודר נורת הין וכפ"ל והו פי' כחם' מולה דף ז'
שלחה להם לחסתר כתבוני לדורות שלמו לה הלח כתבתי לך שליסים
שליסים ולח לבנים עד שיוכלו להם יוקדת כתוב בתורה כתב זא"ת

פי' מחתר ותולדות יפתח ע' שכ"ח

פי' מחתר ונירח ע' רנ"ג

פי' פסוק עת נרה היח ליעקב

מחתר פ' פנחס ע' תפח

זכרון בספר כתוב זא"ת יה שבתוב תורה וכתוב זכרון יפ
שבתוב בכביליס בספר יה שבתוב בחגילה ע"כ ולפ"ד יובן כי חם תר
בקשה שיכתבו סוד הכ"ל וע"ז חביח פסוק כתבו"ת וכתוב בפ"ר
ר"ל נזירת ת"ח הנרחות בתיבת ואת כתוב בספר דייקח סייהו יה
שבבר הלרכתי בפי' סוד פפ"ר וכל"ל דף כ"ה ע"ד ולבן קלמר ושים
בחוכי יהושיע כי יהה לחחתר לת וכר שילוך לכל רחה תרלה כי חין
בן דוד בח עד שיתברדו כל הנשמות ו"ל בסידור הלר"י ז"ל בסוד לל
נקמות יי' הנה כבר ידעת כי בשבי' הקליפו' תקופי' מיחוד ותי לחבור
לבבר מפס הברורי' חם לח ע"י עשרה הרוני מלכות שמסרו בפסס
על ק"ק לתבלית הבירור ושתה בלל נקמות שהק"ב יקוים
נקמתם ובזה ע"י זכיריהו הס מיתערריס ומיתלקטים הכנופיי נס
הקדמתו על פסוק תרומתי יי' כי דלתני הס דברי הכפזות העולים
לת"ב וכמולי מהקליפו' ומודים להש"י כי העלה מזחול בפסס וע"ל
דף כ"ד בסוד חין כלהיהו זהו תבין מילת פ' תולדות יפתח ע'
סב"ח ר' חלעזר בן ערך הוה יתיב והוה קח מסטער בכפפי' עילל לקמי'
ר' יהושיע ז"ל מיתו ודחילו סני עלל בי דהה לבח חיוי מה דלתערו
חבריכ' מילי מתבית' דשרית עלייהו רוח קודשן והשתח ד
דלתערו דבשתיתי יהה פוריקא שפיר לבל לבח חיוי חוריכ' יתירה
על חיזון דיירי עפרל דבחלף שתיתי לזון לרבע מילות ותסיל שבין
מיה יהון קיימין כל דיירי עפרל בקיומיהון וכנ"ל לתערו חבריכ'
על פסוקא דקרל לן בני חת: חת דיתערון לח"ת שבא והייהו דכתיב
בשבת היובל הזאת תשובו ים לל לחזותו כשיטלם הזו"ת חמשת
לילפים וח"ת תשובו ים לל לחזותו ולל כשיתו שהיל לחזותו ובחלתו
ע"כ והבה לדהבה לללו בשבת ה"זת רעה רחיהו לבל לפ"ד כי הזו
הי" קירוב הנחולה הייהו שע"י הקדושים שהיו כלותו פעם כתברר
הנשמות מהקליפות והי' להנשמות נחולה נס קיבל לבו קין הנחולה
וזהו שמדייק תשובו ים לל לחזותו ולל כשיתו שהיל לחזותו
עד לבח ז מקדשי הייהו שבהרנו על הקדוש הסס לבילת לחחרית על
קין הנחולה וע"ל דף כ"ד מה שכתבתי בסוד עשרת בני המן והלחרון
שבהם הי' קולל ויו"ת הס לותיות ו"י זא"ת וכתיב (ו) רבת'
כי עמו לנכי בנרה וכחשר הלרכתי ע"פ מחתר פ' וירח ע' רכ"נ ת"ח
בכל נרתם דיסרחל כד חודמן לון עקלו כתיב לח בא' וקדי בו"ו
בנין דקב"ה עמהן בעקו וכו' ע"ש:

והנה בהיותי עם בני חביבי התורכי כהר"ר יצחק ס"ט על שחיתו
עם בת הקנין יובנן של קדושים ה"ה כמהור"ר סיני בהקדוש
הר"ר יוסף מקק ולשטב ושמעתי מפי הזקן זה שקבה חכמיס ה"ה הרב
החסיד מיהור הנולה מהור"ר יהסקל נעוירת ת"ח נרמז בפסוק ע"ת
נר"ה ליעק"ב ס"ת ת"ח ורמוז זה על נזירת הכ"ל שבי' בשבת ת"ח ע"כ
ולפ"ד שזהו פי' עת נרה היח ליעקב ומתו יובש סייהו כי ע"י זה
כתקרב לבו הנחולה וכל"ל והבה מיסיים שם בפ' תולדות יתן יזכה
להחי חורכת מתן יתקיים בקיום דתי' בין החי ומכת וע"ד לתטערכת
בספפתי תחר לן הח תבינן יבי חור יבי ר"ז חוד וחתר כתשובה
יתקדש כלח ע"כ וכו' ע"ש והנח ע"פ מה שכתבי הלרכתי ע"פ מחתר
פ' פנחס ע' תפ"ח פ"ז ע"ל דף כ"ו ע"כ והחיבון כי עיקר הוח כד מלך
מוכתר בכתרית עלמה דבה יתלוך בשבינת' כי חו עלת העלות מופלח
ומכוסה בהלי כתר ותתפשט בשם יהו"ה ולזו לית שלטוכתח לפתתל
ולבתש וזה ח"ח שם לח לחת יעשים חו ע"י תשובה כי ז"ל בפ' פנחס
דתיובתח דכל יסרחל כחדח בכל מכל יתכון בלהו מיתקבלי הס"ד
כיה"ו ותלהיהו בכל קרלימו שיו בשם יה"ו חוכתר עלייהו בכתריה
דחיהו כתר עלילין ע"כ והקדמתו כי עלת העלות מופלח ומכוסה
בהלי כתר ותתפשט בשם יה"ו לית שולטנות לפתתל ולבתש וע"ל
דף י"ג ע"ג ודף כ"ז ע"ח בילור מיתור פ' בראשית ע"פ"כ על כתמות
עור תשוכין דעיירין דלתתיר בהו ותבהן עיניו תרחות דחיכון תתש חור דעובדח ד
לחילין לתתיר בהון ולרהה תרחות דחיכון תתש חור דעובדח
דברחשית ע"כ וסודו הוח מיתור פ' תרומה ע' רמ"ה על פסוק כי כר
תנוה ותורה חור חור לח כתיב כי יבי חור וכו' ושם בפ' בראשית ע"
הכ"ל והלרין היתה תהו ובהו ולוקמוה היתה מקדמת דכח להכי
תרחח דקליפין דמקדימין למוחח ורוח הלהים לח רוח דמזיחח מיד
דיהח תרחשת על עבסי יתיח דחוריית מיד יהח פוריקח הס"ד
ויתיר הלהים יבי חור ע"כ לזה כשהיה מלער הסיב לו לח תיכון יבי
חור יבי ר"ז ר"ל ע"ידוד התורה יוכל למקר הנחולה כחשר ה
הלרכתי וכנין דעתין יסרחל למטעם מחילה דחיו לחיהו ספר
פוקר יפקון ברחשי הס"ד יי בדד יכחנו ואין עמו חל נכר ושם ת"ז לח
ילמדנו

ילמדו סוד התורה הלא יש תקנה על ידי תשובה. לזה קאמר שם חזר ואמר בתשובה יתקדש כלה. וכזה תבין פסוק בית יעקב לכו ונלכה ה׳ רומז לומר הלא הראוי הוא שלא נזדקק בפסוק אמת נתן היה ליעקב ולא לישראל הלא יש תקנה לכו ונלכה באור ה׳:

ומכה רחמה תרחה כתף ג׳ בבחינה פסוק ויהי בתלכם תלחם בהרץ תריומו תרומה ליהו״ד ונו׳ ע״ח וע״כ ותשם קניהו שבי עשרוכים (י״י) מן וייצר לחי״ל (ו׳) מן ״ויצר הייתי סוד א׳ שיחור למקומו. הכה לעיל התרכתי בבחינה ○מחאר פר׳ בראשית ע׳ קל״ד בסוד תלבי שים טהור לחינון (י״י) דמכהון תיין דכיין כפקין ותינון רמיון בתת חל״ף וכו׳ ותלין ב׳ יודי״ן רמיון בוייצר וכו׳. ובסוף ע׳ הכ״ל פתח ו״יצר י״י תלהים ווי לעלמא דתינון לטיימין לבת דלא מסתכלי ברזי דאורייתא וכו׳ ותפילו בתלין דתינון כפם חיה לה תסתכת עור בהון בגלותא ובכיתת בגלותא ולא למסם דתיקו עמה וכו׳. ובנ״ד מסה לה חית ותדם תתקרי תיקו ובניכי תתאר בגלותא בתרתה ולתדם לה תנח עזר תלה כלהו כנגדו וכן עמודת דתמנעיתא לתתאר בית ולתדם לה תנח עור וכו׳. ולסוד זה תבין מה דתיתת בכתבי האר״י ז״ל בפרשת קדושים ז״ל לה תעמוד על דם רייעך ואהבת לרייעך כמוך לכי י״י פי׳ רייעך זה קדוש ברוך הוא רייעך ורייע תכיך וקחאר לה תעמוד על דם רייעך לחפוץ את הדמות להרוג לפום תדם כי תתה מיפוץ כביכול דמות העליון כמודע וכלא תתה עומד על רייעך העליון שהוא ית״ש ובלחור ואחר מי הוא זה הנקרא רייעך ואחר לכי י״י הוא הנקרא רייעך עד כאן. ולי נראה לפרש כי תיתת ○מחאר בפרשת בראשית ע׳ קס״ח ואחר מ״ה עשית תובה דת דקטלת לחאוך לת עבדית ליה חלא לשתא דתתקרי מ״ה לתיעדך ותסדיה עלך ואיהו תבעת לך עד כאן. והוה כי תיתת כתבי האר״י ז״ל עין לעיל ותסם קניהו כי הכה ז״ת הוא (יסו״ד) (ה״ח) (ה״ח) (וה״ו) (ה״ח) דכולהו כל הפרנוף דעזר ספי׳ והכה תות (א׳) שבתוך תלוי תות (וא״ו) דמ״ה הוא דומות חל שם הס״ה דתחוריים דכיכה. כזה ח׳ ה״ה תה״י תהי״ה שהוא ניימטריה דם סתפשבט בתוכו להבתוכו כי תות ה״א הוא שם תהיה והבינת שם מ״ה בלתי (א׳) זו שבתלוי הוא כזה (יו״ד) (ה״ח) (ו״ו) (ה״ח) הוא ניימטריה ד״ם והבכם תות (א׳) לתוכו שהוא התחוריים דתהיה שהוא נם כן ניימטריה ד״ם זו נשלם שם מ״ה והוא ניימטריה תדם והבתתלק (א׳) תשם בשתר דם ובכר התרכתי תיתת בפתח דתלין (יו״ד) (ה״ח) (וה״ו) (ה״ח) ודת תתן תיכון ת״ל תכת בדיוקא ודת (יו״ד) (ה״ח) (וה״ו) (ה״ח) ודת תדם דתרכבתא עלאה דתכפין דיליה (יסו״ד)

מאחר בפרשת גם משפטי ע׳ קעח

○מחאר בפרשת משפטים ע׳ קעח בר שתא יחידאי יכול שתר שאהן דתחסין לעשות יחידאי ואיהו (יו״ד) (ה״ח) (וה״ו) (ה״ח) דכתיב חלק י״י עתו נם

מאחר משפטי׳ ע׳ ר״ל

אשר שהתרכתי על פי ○מחאר בפרשת משפטים ע׳ רי״ד לת נפקו ישראל לתיהו חלת תם״ט דיוכלת כתר דנפקו לתיהו נקיט לון תלי יוכלת בנדפוי ותקרון נוכרין דיליה בגין דיליה וכתיב ביה ביוכלת יוכל היה קדש תהיה לכם קדש ודאי לכם ודאי ובנין כן ותכמי קדש תהיון לי תכמי קדש ודאי נוכרין דיליה מתם וקדוש ברוך הוא תחר דת ועל דת זכו ישראל לתתקרי תחים לקדוש ברוך הוא דכתיב למתן תחי ורעי לבתר תקרון קדש מתם דכתיב קדש ישראל ליהוד ראשית תבואתה וכבר הקדימו קדש ישראל ליהוד ראשית תבואתה שיורתת עלאה דכל עלמת דנדכורת קדש תיהו ומדלגיך כי בקדש ישראל הוה ובנין כן קדש ישראל לי״י ראשית תבואתה עד כאן. אם כן תימת נקראים תבני קדש ונקראים בלשון אחי ורעי כל זמן שהם ביוכלת שהיא בינה וכינה הוא שם תהיה והוה התפשבט בתוך שם (יו״ד) (ה״ח) (וה״ו) (ה״ח) וזה תבין סוד תל תעמוד על ד״ם רייעך עיין לעיל דף כ״ב ע״ג ודף ב״ה ע״ג ודף ל״ב ע״ח דף מ״ט נם עיין לעיל דף ט״ו וזה פי׳ רחיתי בני עליה והם מוסטים. היינו שיהיו בסוד הוה שיהיו נקראים אחים ורעים הם מוסטים עיין לעיל דף מ״ט נחור לסוד התפלה הכ״ל וזה לעיל דף ט׳ בחינור נע׳ חין בן דוד בת עד התכלה תכלה מישראל ואחר כך אחר רבי שילאי חין בן דוד בת עד שיכלו משפטים מישראל ותתפלה מסודר בתחלה ○הסיבה שופטינו קודם ואחר כך וכל החיטים כרגע יתכדו וכו׳. תבל לם״ך ת״ם כי ויתכנו הקדמונו בנין דעבד רב תיכון אחור שבעיסה ותיכון תוחין דתיכון ליתן יתיר מעכבין בגלותא ערב רב מיחוין עם״ו כיצה דתוקמוה רבנן מי מעכב אחור שבעיסה דתיכון דבקין כישראל כאחור שבעיסה

טעם לחדין ברכת על הצדיקים

שב כאן. לכך סידרו בתחלה הסיבה שופטינו וכו׳ כדי להתפלל על הערב רב שמזדווגים בישראל ואחר כך מתפללי׳ על המינים. וכמה ברכה זו ולמלשינים לא תהיה תקוה ליתת בסידור האר״י ז״ל ברכה זו בגד כתר דמלכות ועד סם מניע העונות פנס של המלשינים והמינים ואמו מחלים שפל תהיה תקבה למלשינים. וכזה תיתון כתרה (ומלכות הרשעה לילית המרשעת מהרה תעקר וכו׳) ויש סה ב״ט תיבות כנגד כ״ט פורעניות המוכרות בישעי׳ הכניה בפסוק קקף י״י עד ונטה עליו קו תהו ונו׳ ע״כ עיין לעיל דף ל ע״כ מה שכתבתי שם בפי׳ פסוק רשע מארץ ברעתו ונו׳. ותבין זה ויעיל לכך: ומה מחוד שייך לחתר זה ברכות שלחר מתפללי׳ ○על הצדיקים ועל החסידים ועל זקני עמך וכו׳ כלחר כבר התרכתי לעיל בסוד ובכן נדיקים ירחו ויעמחו כי תעבור ממלכת זדון מן הארץ וכו׳ ע״ל. והנה ברכה זו תיתת בסידור האר״י ז״ל שים בה מ״ב תיבות כנגד שם מ״ב) ולפ״ד עיין לעיל דף י״ב ע״ד מה שכבר התרכתי שם על מחאר פרשת בראשית ע׳ קכ״ח על פסוק כי יום נקם בלבי׳ ולבי לעילא לבטלא נוקמת משולם ונבי פתלא תביא בחתר פרשת פנחס ע׳ ת״ח זה לשומו כד תתעבר עולמא דביה תוומה מלחמה לי״י בעולמא שיר פשוט וכו׳ בהוות זמנא ובכן נדיקים ירחו ויעמחו ולסוד זה שם של ברכה זו בגקודת מלחב״ם כזה יהוה כי מה שהיה בתחלה נדיק תוכר בגדקו וברשע מחרין ברעתו מחן רשע סחלה. ברעתו הניה חלת זמנים שהיה השחול רשע שהשטה מ מחשקת לו: לכל כשמלכות הרשעה המוכרת לעיל תעקרו לו יהיה קול רנה בחלבי נדיקי׳ כי נדיק ונושע ודאי נת״כ חז סיומן תלה סוד אשר שהוא הכתר. בכתבי האר״י ז״ל עבין ולמלשיני שהוא כתר שכה דע כי כבר בחרנו כי המלכו״ת היא תשעלם של נקוד״ת קודם תקונה לן לחר תקוב תתחדש ט׳ נקודו״ת חחרו״ת והו כשבי״ה ס״ם בחוכן לי לעול ת״ת לה שתתעט יתר מכחי נקוד״ת כי לכן היו ט׳ נקודו״ת בחים בסוד תוסס תכני שנלוי וידוע לפניו ית׳ שהבריו שתידין לחטוח ובנס עוכו מניע עד לתעלה ח״ו והם פנימו ישרל כזה שהוא סודת עשם כפול. ולכן בהו הט״ם שכה בסוד תוסבו כי הם ח״י יחטאו ישרל ילכו תעלין ויסתלקו לחנם נקודת הרשעה שכה היא נקודת הכתר שכה כי זו להיו עליונה כי לן כח בחינומים להתאחו כה ולין חשם כה הם לא תשאר שם: וכזה תבין קאי׳ בדרי״ל שהם נקדו״ת מלכות בלח תנח כי בכל הט״ם יש לכם לחיות ח״ו ומחתת פנם מצח״כ כתתר):

והנה לעיל התרכתי מה דתיתת בתחלר פרשת החזיון ע׳ תקס״ט זה לשומו עיין תרחה ירושלים גוף שלחן וכתיב תחיר עיני ה׳ אלהיך בה מרשית השנה ועד לחברית השנה דהת ירושלים בעיל כן דכתיב נדק ילין בה ונו׳ וכן״כ ירושלים ולח ניין דכתיב נין בחשבט תפדה (עיין לעיל דף כ״ה ע״ח ודף ל״ח ע״ב ודף ל״ב ע״ג ותמנת דברים בפלטים ותבין מה שהנו מתפללי׳ וירושלי׳ עיין ברחמים תשוב ותשכון בתוכה כתתר דכרת וכו׳ כי עד הנה נדק ילין בה וכן״ל וכו׳ הלח נדיק אשר ולזה הנו מתפללי׳ וכשאר דוד בתוכה תבין וכו׳. תבין בסידור האר״י ז״ל לחיתת זה לשומו הנה כ״ף חכמה וביכה ם׳ סם ו״ק אשר שהוא כתר שלין וכו׳. ולפ״ד מבואר מחוד כי שם בחתר המכר לעיל מסיים זה לשומו כהחי רחמי לח תשכח ירושלים דתלמלח הוה כהחי תתקיימת תדירת לכל מרשית כתיב ולעלומת דחתי כתיב רחשון לציון הנה הנם ולירושלים מבשר תתן ונו׳. עיין לעיל דף י״ו. ולזה הנו מתפללי׳ וכשאר דוד שבדך יהנה בתוכה תבין ושנה תותה בקרוב בימינו בבין עולם וכו׳ דייקת וכמו שמוכר לעיל. והנה ניקוד שם זה הוא כזה כנגד הוד דשיר תבת

ובחדים תקלה יכוין שחות (ו') של הוי"ה כורע לזקוף כ' של שם אדנ"י ובהודאה בסוף יכוין שחות (ה') לתחונה של שם הוי"ה כורע לזקוף (י') של שם אדנ"י : ומי שחיכוין מכוין לזה עליו השכיבה נועצת כתפיי י' בידי לית מאכל קום ונו' ע"כ : וכשאר קודו כהריהתרכתי לעיל בסוד התפלה ע"ש : ועיין במחזור פ' ברכתות ע' פ"ב זה לשונו נן כעול אחותי כלה תתיתת דלית לתפתת חלת לנבי בעלה . וכד ייתי בעלה אדנ"י ספתי תפתח דחיכי לכבת עלאה לתפתח לנבי כתרין סתכי קשוט וקבילת ליה בתרין דרועין דה"ד שמחלו תחת לראשי ויחיכו תחבקני יחו"ד כתית לנבה ודת הוה רוח ממן יאה"ד נה"י דחיכו מכורת לתרין שמהן . וכנ"ל נגדול העוכה ממן יותר ען המכתך בזוכת דחיכון תרין כרישת ד דמדיקי וכו' ע"ש . כי סוף המחזר כבר הזכרתי עיין לעיל דף ז' ע"ב מחזר הכ"ל : והת דתפתלין וקרנו תרוס ביטותתך וכו' עיין לעיל דף ה' ע"ח מה שכתבתי בביאור מחזר פרשת ויקרא יחתו מוריה (ו') דמסייס ויתן עוו למלכו דלת קב"ה וירים קרן משיחו דת כנפת ישראל . וסוד הברכה שומא תפלת כל פה וכו' . עיין לעיל דף נ"ח וחזי תבין כל התפלה :

נחזור לדיבי שבת לאחר קבלת שבת מתחילין להתפלל במכו . חיתת כמחזר פרשת תרומה ע' רל"ט זה לשונו קב"ה לאחד לעילה לת יתיב על כורסיה דיקרי' עד דתתעבידת ברוח דאחד כנוונת דיליה למהוי לאחד בחד רוח דשבת חיכי שבת דתתאחדת ברוח דאחד למשרי עלה רוח דאחד (ר"ת עיין על פי מחזר פרשת ברחשית ע' כ"ו עיין לעיל דף ח' ע"ד התחיל וכד מטי לאחד חיכבי ליה לכוונת וכו' ע"ש : ועוד מחזר השייך לזה עיין לעיל דף ה' על פסוק אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום) גליתת דמעלי שבתת דחיכי לתייחדת כרסיה קדישת ברוח דאחד ותתקנת למשרי עלה מלכת קדישת עלאה כד עייל שבתת חיכי לתייחדת ותתברכת מסטרת לחרת וכל דיכין מתעברין מיכה וחיכי לתתאחדת ביחודת דכסירו קדישת ותתעטרת בכתר עטרין לנבי מלכת קדישת וכל שולטני רוגזין ומחרי דיכון כלהו מתעברין ולית שולטנו לחרת בכלהו עלמין ולכפתת נהירין בכסירו עלאה ותתעטרת לתתת בעותת קדישת וכלהו מתעטרין בכתרין חדתין כדין שירותת דלעותת לברכלאה בתדוש בכסירו לתכפין ולומר בדכו לת ,י' המבורך לת י' דייקת בנין לתפתח לנבה בברכה ולמסיר לעותת קדישת לתפתח לנבה בפסוקת דדיכת כנון והוה רחום בנין דהת לתתפרשת ירחם דם"ת וכל מילי דדיכין לתתפרשו ותתעברו מיכה ומתן דתתעבד הלי לתתת נריס לתתעברת הבי לעילה וכרסיה קדישת לת יכלה לזתעטרת בעטרת דקדושה דכל זוכת דמתעברי לתתת חלק מילריהון דדיכת דהוו מתעברין והוו לולי כלהו לתתעטר נו נוקבת דעברת דתהוא רכת כלהו תייבין לתחדת בדוכתייהו ותתרקת בהו לתר קדישת בעותת כייחת ולת תימת דדת כלחודוי חלת לת תעברותת לעילה לתתעברת עד דיסתלק מתעברי לתתת כמה דתוקימנת דכתיב בכפת ליום חניגו ליום תנ לת כתיב חלת ליום חניגו (ר"ל על ידיכו הכל מתעורר) ועל דת לתסור לעותת קדישת דקת מתעטרין בעטרין קדישין דכמיתין כנון לתתעברת כייחת דחיכון יתעברון דיכת חלת כלהו ברעוות ורחיוו סני דיתעברון בדכתן עילת ותתת כחדת בדכו לת י' ת"ת דייקת (דייכו מלכות) כדתמרן דת שבת דמעלי שבתת בדיוק י' המבורך דת לתיקו דבדכתן מתקורת דחיי מתתר לכניק מיכי כל שקי לתסקת לבלת כנון דחיכו מקורת ברוח דתת קיימת קדישת ליה המבורך חיכו מבוצת דבירת זכיון דחטו תיון הת ודתי בירת תתעלייה דלת פסקין תיתוי לעלמין ועל דת לת תמרין בדכו לת י' המבורך חלת בדוך י' דתלולת לת ת"ם סתם כביכו מתקורת עלאה לת לתתילת בירת כלל ועל דת המבורך תתי חיכו המבורך כנון דחיכו תלנים וחסקי לעולם ועד דת חיכו שבת דמעלי שבת וחכן תקנין בדכתן בתתר דחקדי מבורך כיון דמטתן כתם כלהו לעולם ועד ודת חיכו בדוך י' המבורך עד הכת מטין בדכתן מעלמת כלהו לעולם ועד לתתברכת ולתסתקלה ולמהוי שלים בדקת יחות מלית מכל סטרין בדוך דת מקורת עלאה דכל בדכתן נפקין מיכי וכד סטרת חנתלים קרין לה סבי לנבי תתי חלק בדוך מקורת עלאה בדקדמיתן (י') דת מתעבי דכל סטרין עלתין המבורך דת שלמת דביתת מבוצת דבירת לחסקלה ולחסקת כלת לעולם ועד דת עלמת תתקה דתטטרין לתתברכת ומסתן ברכו דבדוך י' והמבורך כלת תיהו לעולם ועד מבוצין כר"ת בן סורת יוסף ועל דת ברכה דת תטטרין כל עתת לבדכת עד כתן .

ובכוונה ז' שמות דמרנלתן בקדישים קודם ברכו :

תלל"ף	ה"ה	יו"ד	ה"ה	יו"ד	ה"ה	ו"ו
יהת	שמיה	רבת	מבוך	לעלם	לעלמי	עלמי"ת
יהו"ד	יהו"ד	מבע"ן	י"ה	אדנ"י	ת"ל	תלבי"ם מבע"ן
יה"וד	יהו"ד	מבע"ן	י"ה	אדנ"י	ת"ל	תלבי"ם מבע"ן
יהת	שמיה	רבת	מבוך	לעלם	לעלמי	עלמי"ת
תלל"ף	ה"ה	יו"ד	ה"ה	יו"ד	ה"ה	ו"ו

ובכוונת קדוש זה קודם ת"י ברכות

ואחר קדישי נ"כ כנ"ל רק קדוש הנ' יהיה מלוי אלהי"ה ביודי"ן ויה"ו במלוי ס"נ וקדוש אחר עלינו הכל במלוי יודי"ן :

ובקודת דשמו' של הוי"ת כנ"ל בתפלה

וכמידור	כפם	רוח	נפשה	וחיה	יחידה
כתר"י	ז"ל	ברוך	יהגד	לעולם	ועד

ספע רוח יתירה לרחל וזהו ברוך יסוד כיכה יהו"ד שחיר לו"ת ה הנקדת י' ואח"כ מחיר ביסוד ז"ת הנקדת המבוך כי יסוד מתברך מהיכה הנקדת ה' עלאה ומשם לעולם פרנוף מלכות ואחר כך ביסוד דידה הכ"ק ועד ויעודת דכלה עד כאן . ולזה מסיים שם במחזר הכ"ל וכשעלי שבתת כרעו לנחת ובחזו כעו לחסדי כשרות' דת לתתברכת האי שבת דשעלי לילה מעשת קדישת כדקת יהות בהאי ברכה כד שלתן ישראל לברכת כלה לזלת לזלה בכלהו דקיעין דתתקדשי ב קדושה דשעלי שבתת זכאין תתן עמת קדישת דלתתן מברכי ומקדשי לתתת בנין דיתברכון ויתקדשון לעילה כמה מסריין עלאין קדישין זכאין לימין בהאי עלמת ומכאן לימין בעלמת דלתי ומכאן תתן עמת קדישת דלתתן מברכין ומקדשי לתתת בנין דיתברכון ויתקדשון לעילה כמה מסריין עלאין קדישין כד עד דיתעטרין בעטרין דקדישין כדקלמרן ומכאן עמת דכני לון בעלמת דין לחוכי לון בעלמת דלתי עד כאן :

והוא כי חיתת מחזר בפרשת פנחס ע' תתן שבת מלכתת חית לה שית דרנין דתיכון שבת יחיה תעשה מלאכתך לכל בת יחידה שבת ליהוד השוסה כה מלאכה יומת וכו' . כי הלכתכי במחזר זה לעיל דף ק' שבת שבת שכיכתת לתקריאת לדן דקדוש ברוך הוא הש"ך והלדן הדוש דעלי מש"ט דמכד לתקריאת מיס ומש"ט דנבורה לתקריאת לת ומש"ט דשמודת דלמיכיאת לתקריאת חוי"ו וחיכי לדן קדקת לכלהו וכנין דכשאת יפירה לתפשטת בשכיכתת דחיכי שבת מלכתת לתחזר בה ומלכותו בכל מעלה (ו"ל מחזר בפרשת כי תצא ע' תקל"ב ורבכן מחזי מתכיתין מטרוכיתת לתחזר ביה ומלכותו בכל מעלה בתר דתתלבשת שליטת לתסתר על לתחזורוז ולזוזיתיה ולתחזר בהו והרוו בשוכליהם ואי נימת דת בתוא בלוד כל עבירות שבתורה אם לזוהרים לתדם עבור ואל תהרוג יעבור ואל יהרוג חון מש"ו ונלוי עריות ום"ד וכו' וקלוי לת לזחרן חלת בנעבה אבל בפרקסיו תפילו תנוס קלה יהרוג ואל יעבור וכו' . ופרוך והת לתסתר פרקסיו לחזר לחכי לתסתר קדקת עולם היתה עד כאן . והקשו התוספ' ומאבי דקים ליה דיהבי טעות דקדקת עולם לעבין דלת מחייבת לחסור עשה מזוס עריות עד כאן . ואם כן מכח דקחזר בנת לתסתר קדקת עולם משמע דשכב לחשורוז ופקדתו ויהיי חרן קדקת עולם לכלהו וכנין דכשאת יפירה (דייכו בשכיכתת דחיכי שבת מלכתת לתחזר בה ומלכותו בכל מעלה והיא לתלבשת בלתסתר לתחזר בה ומלכות משלה והו מוכח כי נקדת חרן קדקת לכלהו ומזה עלמו מוכח בנת דשכב לחשורוז ולכן קלזר בזוהר ומי יימת דשכיב עשה דייכו בל"ל פ"ז קלזר ת"ו רק הלת בנת' מוכח דשכב עשה פ"ז קלזר בגוונת דיוסף דלתחזר בית ושנת בנדו תכלה בנדו ולת לבוזו חלת בנדו ליסב מהבוזדים בנדו וזכת בתרת רכרכת וכנ"ל לתסתר לבנת דסתרלה לתת סתר לי שכיכתת לתסתירת מלתסתר ויסיב לה סידת בלתרכת עד כאן וכו' : עיין לעיל בהלכות פוריס תם כן פניהם דכרי תלהים חיים) מזם חיהו מלכות דשלטונתת על תרעת ועל לילכין וזוזיכין וטורין ולתבנין וכנין חילבת דזיי וכו' : כה וכו' . לית בייתת לתרעת דלתיכי שכיכתת וכו' .

וכנין

ובגין דשכינתא עלאה לתתתא דתרעא דתתאה כה פרה אדמה תמימה אשר לא עלה עליה עול לקור לתחיה בשבת תחיית בשור דלתתא על נבי תרעו חזרתי ושכינתא תתאה לתיקו פרה אדומה מסט' נשור תמימ' מסט' דשבר דתיקו דרגא דשברים דלתתא ביה ית תהלך לפני ויהי תמים אשר לה מום מסטרא דעמודא דאמצעיתא אשר לה עליה עול ממ"ט דשכינתא עלאה דתיקו חדו בתתא דתיקי שלטא והוי שלטא לית רשו לכ"א לשלטאה לה שנן ולה תשחית ולה תגרום דתיקו חדו דתיקון ממ"ט דגיהנם (עי' פרשת חוקת ע' תמר בפרשת חוקת ע' תת"ן) וכנ"ד ביומין דחול לאחרן ישראל והוה רחוס יכפר עון ולה יפחית והרכה להשיב אפו (כי תיתי תמר בפרשת בראשי ע"ק"ה בפרשת בראשית ע"ק"ה וכנ"ד מגלין והוה רחוס יכפר עון דת סחלל דתיקו כתם ולה יפחית דת עמחית והרכה להשיב אפו דת לף ולה יעיר כל חמתו דת חוה בגין דלה רבדי כתר גלותא וכמה מלכי חבלה תליין מכיזו) וכגין דביומין דחול שכינתא תתאה תשלבשת בתילין קליפין דמיתה דדיכא ושתיא לתפשטת בגין דתילבת דתיי דתיקו בן י"ת יה"ו תתחבר ב"ה בההוא זמנא נייחא תשתכחת וכל מה דתיקו תחותיה ולה נריך למימר והוא רחוס וכו': (ולזה בקבלת שבת לכו נרננה נשיר לה' נריעה לצור ישענו נקדמה פניו בתודה בזמירות כי אל גדול ה' ומלך גדול על כל האלהים אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו הים אשר הוא עשהו ויבשת ידיו יצרו בואו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני ה' עושנו כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם בקולו תשמעו אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי זה ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם והם לא ידעו דרכי אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי) וכנ"ד ביומין דחול לאחרן ישראל והוה רחוס יכפר עון ולה יפחית והרכה להשיב אפו (כי תיתי בפרשת בראשית ע"ק"ה וכנ"ד מגלין והוה רחוס יכפר עון ולה יפחית דת עמחית והרכה להשיב אפו דת סחלל דתיקו כתם ולה יפחית דת עמחית והרכה להשיב אפו דת לף ולה יעיר כל חמתו דת חוה בגין דלה רבדי כתר גלותא וכמה מלכי חבלה תליין מכיזו) וכגין דביומין דחול שכינתא תתאה תשלבשת בתילין קליפין דמיתה דדיכא ושתיא לתפשטת בגין דתילבת דתיי דתיקו בן י"ת יה"ו תתחבר ב"ה בההוא זמנא נייחא תשתכחת וכל מה דתיקו תחותיה ולה נריך למימר והוא רחוס וכו': (ולזה בקבלת שבת לכו נרננה נשיר לה' נריעה לצור ישענו נקדמה פניו בתודה בזמירות כי אל גדול ה' ומלך גדול על כל האלהים אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו הים אשר הוא עשהו ויבשת ידיו יצרו בואו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני ה' עושנו כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם בקולו תשמעו אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי זה ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם והם לא ידעו דרכי אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי

יעיב ר"ם בגוויהו ואתר כל חד יצוי ידוי בתקופוי עד כאן וכו' ע"ש.

מאחר בפרשת בראשי ע' קעב

ונקוד א"א לתתון ועירין ותתון דברכין כי הקדמאו מה דלישתיה מאחר ○בפרשת בראשית ע' קע"ד רבוי סכין ואדיכו דיומין תימן מאחרין לכפין ומיעוטא דיומין וסכין תימן מ"ח וכן"ד כאחרפס כתיב הלה תולדת השמים והארץ בהבראם ב"ה זעירא עד כאן: אם כן אתתון זעירין תימן מ"כ ואתתון דברכין תימן מנד ח"ת והכה בעי"ו לא כמסרו רק אתתון זעירין כי מקרא השמים דורש לבטל לעתיד יבוא הקדוש ברוך הוא סוד אתתון דברכין שהוא מנד ח"ת ויחזרו לכסיס קדמוניות ולכך בסוף התורה כתיב אשר שיברתי ישראל ב"א רבתי כי עד ככה כתיב ויקרא הלך ושירה ולכך בפל בהלך וכבר הזהרתי כי א' הוא סוד כתר וכל סוד מרומו בא כי הוא השים מובדים ואו ואתה על בחותיתו של הרשע תדריך כי ז"ל במזמור שמידרו בשבת אחר מומור שירו לי' שיר חדש כי בפלאותיו ונו': שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי ונו': אל יתן למוט רגלך אל יכוס שומרך הנה לא יכוס ולא יישן שומר ישראל ישראל לבעילא והוא כמו שכתבתי שקר הסו"ם לתשועה וברוב חילו לא ימלט הכה י' אל ירחיקו ונו'.

נ"ב כאן כתוב הלה תיבת בהזהרי דיש כי נלבוש תיבה ואחתו הם נלבוש תרח ואחתו שהם תבוי ואחו של אברהם ע"ה אחתלאי (○ובפרק המוכר את הספינה דף כ"ב ע"ב אמר רב חנן בר אבא אמר' דאברהם אחתלאי בת כר בבו ופירש רש"י כר בבו פרים מיתן טהורים הן ואברהם טהור עד כאן) ונתנלבל בדיבה בת לוה ונשתה אל תיבה כי נם בכתבי האר"י ז"ל מסידר על תשבה תורה ז"ל וירח אליו יהו"ה בחלומי ר"ת תיבה יהו"ה בחלומי מתרח ר"ת יב"ם כי תרח נתנלבל בתיבה ותיבה בן יבחה כמ"ש בזוהר (היינו בפרשת פנחס שהביא בתחלה ב"ע שנו רעיא מהימנא שיב שתין רבוה כמה וחכין דאתי נבלבולא וכן"ד כלהו תלייא קדוש ברוך הוא כי' וכו': ואחר כך מביא רבי חביבא לא הוי ליה אלא קב חרובין וכ"ל בדף הקדוש הוא נם כן בסוד נלבול וכו': לוקח הכי תיבה בן יבחה הוה ובגין דא לתעבה על מה דאידבא לן כבר ואיכון דלא ידעי רוח דא אחר בכי חיי לאו בזכותא תליא בחולא תליא והא חזיכא דאברהם דחזא בחולי דלא הוה עתיד לאיהוי ליה ברית וקדוש ברוך הוא אפיק ליה מחולא כדכתיב ויזע אותו חולה וכו' ע"ש. והנה פירש בחכמת ברכות אחר רבי יוחנן משום רבי יוסי שלשה דברים בקש משה מלפני הקדוש ברוך הוא ונתן לו בקש להודיעו דרכיו של הקדוש ברוך הוא ונתן לו שכ'הודיעני נא את דרכיך אחר לפניו רבש"ע מפני מה יש צדיק וטוב לו ויש צדיק ורע לו יש רשע וטוב לו ויש רשע ורע לו ואחריך ויפסיים צדיק וטוב לו צדיק נימור וכו'.

היינו שבנלבול הרחמן

לא חטא כלל וצדיק ורע צדיק שאינו נימור אף שהיום הוא צדיק לבסוף בנלבול הקדוש שנם בחיזה דבר נחזור לדברי האר"י הכ"ל ולבי שתרח אוניא טפה מעוברת והוא תרח לשון רתיחה יצא מאברהם ישמעאל לבדו ואחר כך יצחק וז"ל ז"ח ע"ח יוסד בפתח של ניקוב להגיל ניימולים ולא היה לו זה עד שניימול ואחר שניימול בשמיו הי' אוניא משה והוציא את תרח כדי שיתנלבל אחר כך בחיזה ולא נתפיים דעתו מכל ריעין עד שפנע ביצחק והוא תליהו בן ברכאל הכוזי מ מוסבתא לאברהם. והוא שכאחר וכחתיו על עפר ואפר פי' כחתיו מנד אותו שאחר ואכני עפר ואפר שכאחר והוא יוסד פתח החלל כחום היום רחצי תיבות עולה כח"ס היו"ס: ולפי משה היה עון כדה היו"ס עולה נ' בכל"ה ואחר העקידה נתבשר אברהם שכבר התחיל לבנות להתנלבל: והוא שכאחר הבה ילדה מלכה את עון זה לחיזה שבת מארץ עון.

נחזור להבדי האר"י ז"ל לחשובים והבה כבר בארנו שכל הבחינות נפלו תוך עיקבי הקליפות על ידי חטא הדם הראשון.

והבה כאשר נשוה אחת יקרית הערך תוך הקליפות אין מכיחין אותה לנאת מידם כי מוכים על ידה: וסוד הדבר תבין למה החשובים מתחזים כל כך להחטיא את האדם ולנרום חורבן הבית להבחינים את השם יתברך ולהנלות השכינה והענין כי הלא החשובים הם עיקרי והשרש הוא שכברר מן הקדושה והיא נקראת אותה. והבה הם רוצים לחיות והבה החיות הם סוד קדושה: והבה בעוד הקדושה ביניהם יש להם חיות ומזון ושפע וכשאין ביניהם הקדושה אז הם מתים. ולכן ברחותם כן הם טורחים להחטיא את האדם כדרך הטורחו לחר מזוכותיו כי כשהאדם חוטא אז יגרע לותם בחינות שיכנסו בחקום הקליפות ואז הם חיים וקיימים על ידם והיינו היות הקדושה לי לעבד להבדי הם"ק מן קדושה לא יניח הקדוש לנלבלי יה"ו מקבו כדה להפילו מעון קטן של קדושה לא יניח הקדוש

כריך הוא לותן רק מחקום קדושתו הוא מחשיך מזון לאותן הבחינות העומדים תוך הקליפות ומשם הם מוכים הקליפות. וכאשר נבדו העוכות וכחדב בית האוקדש נלעתה השכיחה בין החיובים. וכבר בארנו קוד הדבר כי הבחינות שכיחתם אין יכולין לנאת משם ולכן השכיחה שהיה לם לוכלה נכבשה שם והיה מלקטת לותם הבחינות קדושות מבין הקליפות ומעת שאחב בית האוקדש בעו"ה עד עתה היה עושה מעשה זה עד שתלבה לקוט היה לותם כלם עד סיום הרגלים שהם לותם שבפלו בעמקי הקליפות עד הרגלים נם לותם יקח: וז"ם הפסוק והיה עקב תשמעון ואהבה וברכך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך ונו' עיין לעיל דף ק"נ ע"ב מה שהזכרתי שם בפי' פסוק כי כאשר ירד הנשם והשלג וכו' ע"ש ותבין נם כן זה). ואחתם השכיחה בריכה אליהו בסוד תמו עוו לאלהים על ידי מעשיהו וכפי מעשיהו כך יש בה כח להוציא ולהעלות הייטו שבים בתשובה נשובה היה לה כח להוציא כל הבחינות לאת תחתיהו מתיבים כח של יוצר כביכול וכשיובלו כל הבחינות לאת לו תצא משם השכיחה. וימותו הקליפות כי אין שם להם עוד חיות וזהו שאחר כלא חמות לבנח שתבלע מאילי ע"כ.

איתא בפליאה תשי"ו ועמות ים לאדם בקדושה וכשנדם בטומאה כיוכין תשי"ו והשם יעקב יע"ה רצה לבטל אז תשי"ו קליפות לכן אמר הבה את תשתי ונו' והלא לקל שבקליפות לא היה אומר כן כאן שפירש"י וסודו כי יש ד' קליפות אחיא"ל שיש"י תלת"י יליד"י נם תשת"י נ' תשי"ו וז"ש ואבה אינה ר"ל אבה אל הי"ה עוד הי"ה אל תשתי וכוונתו להבדי נילולי"ן האדן להכניע תשי"ו עמות שבטומאת וקנול' מדה פשה לוי שסובבי הכלבי יתא לפניהי"ם כי תשי"ו עמות שבטומאת תשי"ו עמות שבקליפ"ם הטומאת ואז יוכלי הכלבי להזיק לו רק ירחו אותו לקבל נהירו זקוף המבות דזוהר ב' בלק ולדעתי שנם זה רמז לי' דשמע"ה כי סבבוני כלבי' ונו' ר"ל מה לחי עושה כשהכלבי' מובבי' אותי אשבר כל עצמותי ר"ל לחי סופר לפניה עצמותי היה נ' תשי"ו וירחו בי הכלבי':

פי"ן מופלא בפ' ויחי ע"תק"כ

ובמה שכתבתי לעיל ○מ"פ ויחי ע' תקכ"ב עיין לעיל דף כ"ד ע"ד לשם קיימו נו"ר לחי"ה יהודה ונו' בקדמיתא נו"ר ולבתר חי"ה ורוח דאלה בקדמיתא נור (ספרים לחריס כתר) ולבתר חיים י' חיים מלחמה וכו' כרע בנלוחא דבבל רבן בנלו' דאדום כחריב תקיף יתיר כך ישראל תקיפין וכו' כך שכיחתא דשף על נב דכתיב בפלה ונו' חיזי תקיפא כחריב וכלביא בסקיל בפלה מה חריב ולביא לא בפלין אלא ליטרף טרפי' וכו' כך שכיחתא לא בפלה אלא כחריב וכלביא בנין לבקשת משאר עמין ולדלנת עלייהו וכו' עיין שם. ולפי דעתי מבואר מאוד וקאמר חזי ליזכה ויטרף טרף בסוד רפ"ח כיוונין שהם טרף ע"ה והייטו להוציא רפ"ח כיוונין הכמוסכין מוד שמות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן עיין לעיל דף כ"ה וכ"ו מסוד רפ"ח כיוונין: ועיין לעיל דף כ"ד ע"ג וע"ד ודף כ"ה ע"ח וע"ב ותמצא בפלאים ותראה איך הכל נרמזים בסוד ידוים ואתבעות ובזירוף מה שכבר הזהרתי לעיל כי כל החלומות היינו בריאת הנקרא חוירית שם נכנו דעת דע"י ושם שלשה פעמים יו"ד ה"י וא"ו ה"י עיין לעיל דף כ"ב ע"ד ודף כ"ג ומכל שם מחלו נמשכים שלשה פעמים יהו"ד יהו"ד יהו"ד שהם ניימטריה מול"פ וניימטריה חל"ם וזה מתנלה בפה ומשם נמשך לסוד אתבעות המרמזים על סוד ובכן נדיקים ונו' ומזה שכזכר לעיל עיין לעיל בדף ה"ו: ולזה יש לכוין בסוד זה בהיות שיש נ' שתין ובכל אחד יש סוד חלם כל החלומות הולכים אחר הפה.

ביאור מופלא משבה בחכמת תרומו' פרק י'

ובוח תבין משבה בחכמת תרומות פרק י' בצל שבתנו בתוך עבדים הם שלם מותר ואם תתכו בחותן טעם ושאר כל התבשיל כין שלם כין מחותך בחותן טעם רבי יהודה מתיר בחתך שאינה לא ליטול הוחמת פי' רש"י בחתיכה דנים קטנים ע"ש:

מאחר פרשת תולדו' ע' שכ"ו

והבה אתת ○מאחר פרשת תולדות יצחק ע' שכ"ו זה לשונו ויוד יעקב כוד יעקב אתיה ידע עקרת דילית בהפוך טטרת דאתדבק ביה וכו"כ עבידי תבשילין סוחקת ע"כ: והוא אתת בדרו"ל הוא חדום ואלבושו חדום ואחכליו חדום. נם כתיב קטן אתתיך כנויס כוזי אתת מאוד ונו'. והבה עבדים הם מין הקטן שבחיבי קטטיות ואם כן מרמז אלבות חדום בעבדים: ואתת ○מאחר פרשת בראשית ע' כ"ה זה לשונו תת חזי כמה אתת לון לבבי נשת ל לאסתמרת מחובייהו ולאתבשלא ולאתבלבלא בריעותא דאחריהון דהא שבעה דהוו בישראל דאתקבו בית בקב"ה ואחיון שבעה מאכין דעלמא מתם כיומיהון אתגבר בעלמא יחיכא על מאחלא וישראל

מאחר בפרשת בראשית ע' קעב

על שאר עמין וכו': דכנסת

דכנסת ישראל בשבעה מליקת ובשבעה נחתת בשבעה אשתלימת
ובשבעה אתפנייאת בשבעה אשתלימת כדאוקמיכה בריש ד
דמיכאלותא ו׳ וכלין דאחרין דה אברהם יצחק יעקב יוסף משה
אהרן דוד בשבעה אתפנייאת הכי שבעה דיכין וכו׳ : ת״ח שלמה
כחיצעיתא חיכו כין סטרא דימיכא לסטרא דשמאלא ושכינתא
אתפלקת בריש דימיכא ברוש דימיכאותא על כל כני עלמא .
דהא חמי׳ חולפת ליה וכימוי קיימת סיהרא כחשלמותא כנ״כ
דהא חמי׳ סיהרא וייחכם מכל אדם דיתכני כי מקדשא ובקוף יומיא שרי׳ סיהרא
לאתפנאה . וכדין כתיב ויעש שלמה הרע כעיכי ד׳ ולא מלא
אחרי ה׳ כדוד אכיו וגו׳ לא מלא דייקא לא אשלים מה דאיכו
הוה ליה לאשלמא וכו׳ . כנ״כ כתיב קרוש אקרא את המלכה
דא רוא דמלכא כוא פורפירא דיליה : (וכתכני אחר״י ז״ל אית׳
ואפשר קיכו דא כי אכה כת׳ כי מכאה ולאעלה אין עוש אחיאה
אל הקליפות . והכה כל זה כתכאר כמקומו אוקי כל העולמות
מתלבשים זה כתוך זה עתיק תוך אריך וכו׳ . והכה הלבוש אחיכון
היותר חיכון מכולם אחיכו ככנס תוך זעיר אכפין וכו׳ . אחכס
ככנס כתוך ומלבים את ז״ג ו״ם כאשר יעיר על קנו על נוצ״ו
ירמיה וגו׳ ולבוש זה מקיף ומלבים את ז״ג ומלבישי את ם
סביבותיה׳ לנעדי ונקרא מלבו״ם שהיא ניצוציות תשל״ם ומה שלמטה
מהרגלים נקרא בע״ל כמכין אחי״ה דהיי״ן שמודו בנ׳ תחתונות
דביכה וכו׳ כיצד אור מקיף של הנוקב מקיף על התוכי׳ ומקיף דזעיר
אכפין על מקיף דנוקבא וכו׳ וכן על מקיף דאריך אכפין . והכה אכי
הקליפות כנד אחורי אחשמל הבוכ׳ ואחורי הקליפות כנד אור
המקיף שאין יכולת כחיצוניים להתלחו כלל כאור המקיף אלא
כאור הפכימי׳ ואין יכולים לאחוז סביבם כנד אור המקיף כלל אלא
כנד הפכימי׳ . והכה הנם כי זה אחשמל הוא לבוש והוא יותר עב
מן הכלים דזעיר אנפין עב״י להיות מבחי׳ כיפה אין יכולין
הקליפות להתלחו בקדושה כלל עי״ז אחלבוש דאחשמל . ונם כי כל
לבוש ולבוש יש לו אור המקיף ואותו אור עוכא את החיצוניים
להתלחו בהיותו בחי׳ אור המקיף . והכה קליפות כוגע הוא
אסובבת את זה אחשמל כמוכר כיחזקאל וכוגע לו סביב ומתוכו כעין
אחשמל ומתוך אחשמל הס חיות הקדש שהם נ׳ אחו׳ ומלכו׳ וזה הכוגע הוא
קלים׳ טו״ר מעורב ועל ידי קליפה זו יוכלים החיצוניים מן הקדושה
דרך אחשמל הכ״ל לא החיצוניים הס רע נמור הנקרא גלמות אחת וכוכים
שחשמל וכחם וקליפת כוגע הוא הכוכ׳ בח״פ ויקבל כבהמי כוגע
אפשר כחם לאחתא כי הוא טו״ר . ועל ידו יוכן הכחם מהנוקבא
דקדושה ואלו החיצוניים הס נ׳ קליפות אחנוו רוח סערה ועכן גדול
וחם אתלקחת והס סביב קליפות כוגע . קליפות כוגע סביב לאחשמל
וכשחם ואלוס אתלקחת כיכה מן ז״ג לו זה אחשמל אתלקח ונאחרו
ז״ג ולו הערו״ה רע שלו ו״ה שהם י״ח אחיי הקטורת י״ח אחרוים דפ׳
כי אבא אחם אחיצוניים הס יוכלים אהנוקבא עליוה מחם ולאלו הס קוד
הפרוית וזהו גם כן קוד ויתבללו בכי ישראל אח עדים ולו לעיל
הכחם ואהמה כחוה ו״ם כאשר אחיתו פורפירא דילה כנ״ל ע״כ :
ובזה תבין מה דאיתא בסידור האר״י ז״ל אחר סיום הברכה סביבם
שופטיכו כבראשונה ז״ל הכה כאיתאברו נדק ומשפט בוו״ב ולו יאבדו
כל כוחות הטומאה ולא יהיה הפסק בין (ו׳) (לה׳) וזהו לא
יהיה ת״ק לו״ה כלומו זמן לא יהיה עקומה לדוש הטומאה הס
הצדיק הכנכנים ומפסיקים בין ו׳ לה׳ ולו כל אחיכוים שהם ה
הקליפות היוכלים בעולם הזה מהם כרגע יאבדו ע״כ . והוא
מבואר כי לעיל בדיכי שבת אחרכתי בסידור אחפלה ע״ל : והנה
הברכה זו הסיבה שופטיכו כי אין בן דוד בא עד שיכלו שופטים
ושוטרים וכל״ל והם הערב רב .

ת״פ בראשית ואיתא ע׳ קע״ח כמאמר פרשת בראשית ע׳ קמ״ח ו״ל ואחם קניכו ודא גלוחא אהיכו גלוי עריות דשכינתא כגלוחא ודא שלחה אחכם ועל גלוי עריות גלו ישראל ושכינתא כגלוחא ודא ליהי ערוה דשכינתא והאי ערוה היא לילית אחת דערב רב וערב רב אהיכו עריות דילה ועריות דישראל לעליה אתמר ערות אחך ועורת אחך לא תגלה וכו׳ אחסיים סוף סוף בזוהמא דערב רב שעוברין בישראל ליח קדישו ויהודה כאחתון שם יהו״ה ויוד דיוקנא מעלמא אתמר באחתון דקב״ה ביום ההוא יהי״ה יהו״ד אחד ושמו אחד וכו׳ ע״ש . כי ככר האריכתי לך לעיל מאחריס הב״ל : לזה אכו אומלכי הסיבה שופטיכו כבראשונה וכו׳ ואו ולמלבישים אל אשה ת״ק ו״ה לא יהיה הפסק בין ו׳ לה׳ ואו וכל אחיכוים כרגע

ת״פ בראשית ע׳ כ״ה

יאבדו וכו׳ : נחזור למאמר ○ פרשת בראשית ע׳ כ״ה זה לשונו
כתיב קדוש אקרא לת המלכה וגו׳ דת רוא דמלכא כוא פורפירא
דיליה דהא מלכא עלאי׳ דשלמה היה ואמיה אקרי ודא כת שבע
ונתתי׳ לעבדך כנ״כ כתיב תחת עבד כי ימלוך ושפחה כי תירש
גבירתה אל חוי היה עבד לא אתייהב ליה מלכותא אלא מלכא .
הה״ד ונתתי׳ לעבדך וכדין שריא שפחה לשלשה ת״ח בקדושתא
כתיב קדוש ולכתר אקרא ושיר דאתקרי מחילא בגין
דהיה שעתא שריא סיהרא לאתפנאה ולבתר אקרא דאתכסיא
בגלותא וזמין קב״ה לאתבא שכינתא לאתרה ולישראל לאתריהו
ולאתפרעא מאיגון דשטרא דשמאלא לעאקו לגן הה״ד ועלו
מושיעים בהר ציון לשפוט את הר וגו׳ ועלו מושיעים נדיק וכנסת
ישראל בהר ציון רוח דימיכא לשפוט את הר עשו רוח דשמאלא ע״כ
וכו׳ ע״ש : ועיין לעיל דף ו׳ ע״ד ודף כ״ח ע״ב ודף מ״ב ע״ב .
שם כן הקדמכו כי מלכות היא כסוד כת שבע וכנ״ל בכל פרטי׳ :
גם הקדמכו כי קוד גלות השכיכה לבדר הטוף הייכו קוד הפ״ח .
ויקוייס מכף רגל ועד ראש אין בו מתם וגו׳ שלא ידח ממך ניצוץ

ת״פ בראשית ע׳ ק״ו

אחת וכנ״ל רכן כגלותא דאדום וכו׳ . ואיתא ○ במאמר פרש׳ הנ״ל
ע׳ ק״ו זה לשונו פתח ר״ש ואמר עליהן שמעו אתרון אתכבשו אלין
מארי מתיבתא דלעילא ואתא אליהו בתוכחה עליך טוב הדו וכחית
הכא דהא קרכא סגיאה חזמין מכוך אחית הכא אחת וכל
מארי מתיבתא דאתוות יהך דלא ליקרא דילי אבידנא אלא ליקרא
דשכיכתא פתח ואמר ורקא ודאי כה מרך למלקא גלותא להאי לאתר
ידיע כמה דהסיא אכסיה חזד

ולזה קאמר שם היינו שלישית הוי הדין הוא בכותח טעם היינו דין שמים רק היה שהוא דבר חשוב תפילו בחלף לית בטיל ולזה יודיק שמים היה מלכות וגו' ובע"ד אחת היא יוכתי וכ"ל כי תהי י"י הוא שמי וכבודי לאחר לית אתן וכן ישראל הדבקים ביהו"ד וכמו שאני בלק הן עם ה' לבדד ישכון ובגוים לא יתחשב כי כל קבוע כיחתה על מיתה. והכה הקדימו לעיל כי סר של עמלק הוא רומז הקליפות ולכן נקרא עמלק קותיות ע"ס ק"ל שבת עם ק"ל מיחות של סמיל כי סמ"ל עולה קל"ו ע"כ ע"ל דף ז' ע"ח ודף ט' ז ע"כ. כי הלא קאמר מיט לכבי רשע ולזה קאמר ובשחר ובשחר תבשילין היינו בשחר נליות הין חילוק. וקאמר רבי יהודה מתיר בשחב דגים קטנים היינו שהם ביציו קטנים ע"ל דף ט' ע"ח. ויען ה' דג גדול דת טחול ליליא דחיטי ערב רב וכו' ואיכון דגה ליזרחל. ובגמ' בפ' הכונד יון המכושל והובא בי"ד סי' רי"ו כי דגה משמע קטנים ולפסוד כי בזוי אתה מיחוד קטן כתיב בגוים. והקדימו לעיל בדף הקדוש רבן בגלותא דחדוש כחרי בגן לבקעת משחר עמין. וזהו רבי יהודה מתיר בשחב שיהא חלת ליטול הזומת היינו מברך בפסלת מתוך החוכל. לכל הקדימו כי כתיב תמו עוו לחלבים. ולזה מזהיר הוי נבור כחרי. והכה מדייק שם בכתבי האר"י ז"ל וחלחלת היינו שבים בתשובה נשורק היה בה כח להוציא כשמות וכו'. וע"ל דף כ"ה ע"ג דכתב תשובה נשורק דוקא תשובה לביבה (ו') בן (י"ה לזה מדייק שם בס"פ ויחי רבן בגלותא דחדוש כחרי ומסיים מי יקימנו והאי היינו עלמא דאי שולטנות' לאתקפא לכלא כי אז ישתלם שער בכ' אז ובחמים נדולים לקבלן מתמן ואילך יקויים בך לא יתן לעולם מוט לצדיק וכ"ל לא יתן לעולם רנלך וגו': והוא כאשר הארכתי פקוד דת להלקות לרשע דחיינו סמיל וכו' ויתי יחודא דמייחדין ליה בכל יומא בכ"ה כ"ה לתתון ויחזי בהו לעתון דשוי נרעי' אלוה וכו' ע"כ: ולזה אמו מתפללי' מיוקומו הוא יהן ברחמים ויחון עם המייחדים שמו ערב ובקר ומומרים פעמים בכל יום שמע ישראל יהו"ד אלהינו יהו"ד אחד דלכאורה קשה למה פרט בסוף כל"ל אחב דרכיהו ה"ב כי הלא לרשע צריך להכות ע"י כ' שערי בינה וכל"ל ייתי יחודא דמייחדין בכ"ה כ"ה ויחזי בהו והנה בפסוק שמע ישראל יש כ"ה תתון משא"כ בש"ע כמ"ל ועד סם רק כ"ד לתתון. נם הקדימו כי בש"ב מל"ו חומרים בלחש. כי ליתא בס"פ תרומה ע' רל"ו לאחי בלחישו בנין דלא יתערב זר בההוא חדוה וכו' אחד לעילא בשית קטרין דכתיב שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד הא שית שית תיבין לקבל שית קטרין וכו' בש"ב מל"ו הא שית קטרין אחרנין בשית תיבין. והקדימו מאחר פ' ויפשטים ע"כ"ד וכען דחזרת בתיובתך דבקת בחילב' דחי' הא בפקיד מעבד ואתגלית בן לקבל"ה ואטה דאתמסר בידך הוה עץ חיים (ו') דאחזו בן ה' וישעול בס"ט תבפין דילך בחורייתא ואתעביד מוט ויתקיים בך לא יתן לעולם מוט לצדיק וכ"ל תבפין ע"ט לאתון משא"כ שמע ישראל ברו"ך ש"ם שית תיבין דיחודא עלאה (ו') עלאה תפארת שית תיבין תבניון ברו"ך ש"ם (ו') תבניאה צדיק כחמנא דחיי חסר א' אחד ואחמי' כיה דאשרו לאשה חון מאחר ודת נרים לך צדיק מוט לבכי רשע ואתן נרס דת א' אחד ואחמי' כיה דאשרו לאשה חון מאחר ודת נרים לך צדיק מוט לבכי רשע ואתן נרס דת לאחמל וכו' וכתן דאולת בתיובתך תיעול בין (ו') ואתעביד (וא') וכו' לא יתן לעולם מוט לצדיק וגו' ולזה קאמר פקודא להלקות לרשע דחיינו סמיל ייתי יחודא דמייחדין ליה בכל יומא ויומא בכ"ה כ"ה לתתון ויחזי בהו. לזה כבר הארכתי לעיל שזה נעשה לו על ידי קוד התורה שבקרית שור שיש שתין להם קוף לו על ידי תשובה שיעורו שנר בכ' כי הן לרשע הזה שיורה הלא על ידי מכין הקדימו לעיל ז"ל עד שתכלה ללקות כלהו עד סיום הרנלים נם ליתא בכתבי האר"י ז"ל שאחרי בענין זה ובאחר יסתיים קטון נלית זה מכליעת הקליפות לו הוה עבדת דמיטו רנלין בהו יתקיים הכתוב בלע המות לנצח וגו'. כי הלא ז"ל כמ"פ שופטי ע' תקכ"ו ושאר תרין סהדין דיחודא דאתעביד ובידון ע"ד הן מיע תחד ע"ד הן בריך שם כבוד מלכותיה לעולם וע"ד על פי שני עדים או שלשה עדים יומת דת מחמל את מעיקרו ע"כ: ולכן קאמר לו יתקיים בלע המות לנצח וכ"ל יוסף תחת את זכר עמלק:

והוא פי' הפסוקים בפוף פ' רחם וידעת כי ה' אלהיך הוא האלהים הא' הפיתון אומר הברית והחסד לאוהביו ולשומרי מצותיו לאלף דור ומשלם לשונאיו אל פניו להאבידו לא יאחר לשונאו אל פניו ישלם לו

ושמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוך היום לעשותם. והי"ה עקב תשמעון וגו' כל הפרשה ופי' רש"י תוהבניו ולזה העושים מהפכה שומרי מצותיו מירחה ומשלם לשונאיו אל פניו בחיים ומשלם לו נמולו הטוב כדי להאבידו מן ע"הב. ואיתא

מ"פ כי תצא ע' תקל"ו

בס"פ כי תצא ע' תקל"ו ז"ל מוקבל דסמיל שפחה הות למיטרוכיתא דסמיל אל אחר עבד הוה ליה לקב"ה בתר דעבידו נרמייהו אלהות קב"ה עתיד לאשברא לון מעלמא וכד חזית בעלמא ערב רב בחתן לאתנשמא בהון וקב"ה יעביר לון מן עלמא הה"ד ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ וגו' וערב רב מזליהון בהון לקייס יהי דכתיב ומשלם לשונאיו אל פניו להאבידו ע"כ: לכל הקדימו כי זה יהיה עד דמטו רנלין בהנלין שיבורר כל הנשמות שבקליפות וכ"ל: לזה קאמר והיה עקב תשמעון ופי' רש"י אם המות קלות שאדם דש בעקביו תשמעון כי לו הוא סיומן כי מטו רנלין בהנלין. והוא ע"פ

מ"פ יתרו ע' קכ"נ

מה דאיתא בס"פ יתרו ע' קכ"נ תניגן כל פקודי אוריית' מתאחדין בגופא דמלכא מכהן בריש מכהן ומכהן בידוי דמלכ' ומכהן בהנלין ולית מאן דכפיף מן נופא לבר ע"כ. ובכתבי האר"י ז"ל כבר הארכנו קוד ז' מלכים שמתו בארץ אדום ואנו נריכין להעלות לעילא להחיותם ואנו מעלים ע"י תפלתינו ומעשינו הטובים לאותן ז' מלכים בבחי' מ"ב של המלכות ואז הם מתאחדים לחיים: וזה כמשך עד ימות המשיח כי כשיכלו להתברר כל אלו המלכים ויתקנו ויטהרו ויתלבנו כל הטוב והקדושה שבהם אז תשאר הקליפה לבדה בסוד סיני' ואז כתיב ובלע המות לנצח. נמצא כל תפלתינו ומעשינו הטובים בע"ה אינו רק לברר ולבנן. והכה בימי החול יש מלאכה כי המלאכה מורה שצריך תיקון ע"י מעשה וכל זה בעבודי ע"ה ונם בימי שצריך לברר לנוך עליות השלמות לנוך הנשמות ג"כ כעשה ע"י מעשה ידינו שהם התפלות עמות ציצית ותפלין. והכה בודאי שאדם צריך סיוע מהמלאכים להספיק דבריס אלו ע"י וכן העלאים צריכין סיוע מתחתונים בסוד עמו עוו לחלבים:

מ"פ בשלח ע' קי"ו

(וכדאי' בס"פ בשלח ע' קי"ו כתיב כי יחה לאחה וכתיב אח תאחה לת זכר עמלק אלא לאחר קב"ה לתתן מתון דוכרני' לתתת לאחה דוכרני' לעילא ע"כ: ולכן בימי החול יודעים העולמות העליונים ומתלבשים למטה מהדרנתם כדי לסייע לברר הו' מלכים ו"ם היות התחתונים דאולות יורדים והם מתלבשים בו' ימי השבוע כדי לברר כל זה. ואחמם ביום השבת אז כל הו"ק העליונים שמתלבשו בו' ימי השבוע חוזרו להתעלות למקומם הראשון כי כשהם למטה מברירים מה שיש למטה לך בהיותם למעלה במקומם אז אין שם מה לברר לך שם מיתיחדים ומוציאים כשמות חדשות ממקור העליון ואין הכירור. וזהו תבנין לון בתולות היו העולמות בחופן שהם עתה ביום השבת כמלא כי בימי החול יורדים למטה כדי לברר: וביום השבת אנו מעלים אותם למקומם כדי להוציא כשמות חדשות וזהו הטעם לסיפור כל המלאכות בשבת ואפילו של חוכל נפש אכסני' כי אין בירור בשבת והכל הוא חידוש וז"ם מומו סיר מדש בין השבת כי אין בשבת בירורי מתוך הקליפות שהשב' מלכים לך הכל הוא חוכל נעשר כשמות חדשות בלתי שום פסולת ע"כ: לזה מצאתי בכתבים כי בכניסת מלך משיח יתוקן כל הכתרות התחתונים ואז יהיה כיום ההוא בתחלת התחזבה.

נמ' שם שבת דף ע"ד ע"ח

ובזה תבין מה דאיתא בס"פ שבת דף ע"ד ע"ח היו לבניו מיני חוכלים בורר ואוכל וכו' ולא יבורר ואם בירר חייב חטאת וכו' ומסיק בנמ' בורר ואוכל בשבת אבל לאחר ובורר ואכיח לאחר ולבו ביום לא יבורר וכו' וז"ל אוכל מתוך פסולת אפילו לאכול לאחר כיני אמור וכ"ל כי אין בבירור בשבת. וחילוק ז' הגמ' לפרש הא דקאמר בורר ואוכל היינו אוכל מתוך פסולת אבל פסולת מתוך אוכל לא יבורר והוא בחול כדרך לעשות שכיסים להפריד הפסולת מן האוכל כגון סוד י"ח מחכי הקטורת וכ"ל שרבי יהודה מתיר בפחה שיהא חלת ליטול הזומת והא דמדייק שיהא חלת ליטול הזומת. כאשר כתבתי האר"י ז"ל שחייב בהלכות שבת שיהיה לעיל בסוד הברורים כתב ז"ל ואיהו אין כח בקיר לבהו שכן שבת יחי החול והם ו"ק דז"ת הם הברורים כל יחי השבוע אך ביום הו' שהוא יום השבת נגד הלכות אין בירור לכך מדייק שיהיה חלת ליטול הזומת וכדאיתא וכ"ל כך שכיכתא לא נפלה חלת כחרי בגן לבקעת משחר עמין וכו'. אך חלת יהיה סותר מה שכתב האר"י ז"ל דזומת דבשבת מברירת נם כן אכל בחינת כי כאן מברר מהכלל כל העולמות

לתיקו בעשה ע"י מלכות לחבל לעיל מיירי לענין כשמות שנכללו בעתיקי קליפות זה כתבבר ע"י מלכות וכ"ל אבל רשה כאן נבי בירור עולמות וכל כרורי' הנעשה ע"י עשה יתיש הכ"ל ליתי" עם ז"ל כנדפי שהאדם נריך סיוע עליונים להסניק דבריס אלו על ידיהו ונם ה העליונים נריכים סיוע מן התחתונים נם עם נבי בירור הנשמות הנעשי' ע"י מלכות אפס קניהו ואלמלא הייתו שבים בתשובה נמורה היה לה כח להוניא וכו' ת"כ תלוי בכל במעשה תחתונים וע"ל דף ק"נ ע"ד מה שאביא בשם בריח מכותה התעוררת מלחתה למעלה ולמטה כשיעורר סוד מקודה קנול והוח כרמז בשוד קשר והנה הקדמתו לעיל דף כ"ו ע"ב ליתי ת"כ דברכן ואיתי לתתון זוטרין ואיתי ת"כ אתון בימוני וכו' ע"ש כי אדם כלול מכולם אשר לשוד זה ברוך שאתר שלהו לומרים ואתחילין מן ריש"ל דלא לתיידע ומסיימי' עד מלכות דשמיי' עיי' בסידור האר"י ז"ל והנה ע"פ מה שכתבתי בשם האר"י ז"ל כי בשבת שם מתייחדים ומוניאין כשמות מתקון העליון ולא מן הברורי' וכו' ע"ל בהלכות נשואין שהארכתי מה דאי' בגמ' בשם' כדה דף ס"ד המשחקים בתיבוקת דהיינו דנסיבי דלהו בת לולידו ואיכא לאן בן דוד בא עד שתכלו כל הנשמות שבנוף היינו כ"ל ובשם' ע"ו דף ה' ע"א ת"ר יוסי לאן בן דוד בא עד שיכלו נשמות שבנוף שכ' נמ' מכב' ע"א פ"ו כי רוח מלפני יעטוף ונשמות לכי עשיתי והקשו התוס' ות"ת מכל מקום יכלו ע"י נויס ותוסר הרר תלחנן דנשמות של ישרל ושל נויס לאיכם בנוף מ' (ע"ל בהלכות נשואין מה שכתבתי בשם הפסוקים כי כאשר ירד הנשם וכו') ופריך עוד תוס' והא דאתר שתשה שתלה בכל יום לאיתות המשיח ומשכי שתא י"ל נוף אחד ונשמות אחדות יהיו ע"כ ולפ"ד הוא מבואר שהקדמתו כי בשבת לאן נשמות כשמות הבירור רק נשמות אחדים מתקון העליון ולא מן הברור ובזה מאתר פ' תבין מאתר פ' כרחשית ע"פ ת"ח בשם הפר הביר שביעי הוא מזרחו כרחשי' ע"פח של עולם ומשם בא זרעם של ישרל כי הוט השדה ומוך מן המוח של אדם ובא לאתם ומשם הוי הזרע דכתיב מזורח לביא זרך וכשישרל טובים מה המקום לביא זרך וישתדם לך זרע אדם ו וכשישרל רשים מן הזרע שכבר בא לעולם דכתיב דור הולך ודור בא (ו"ל בפ' פנחס ע' ס"ן והאי לישנא דלא דמי לקללת דור הולך ודור בא ע"כ ולזה קאתי שם דור שכבר בא) ומאי מיעורב יתותה מדה שכוסה תמיד לשערב (כי מערב הוא מלכות עיי' בפ' ויצא ע' שמ"ג פ' לא בפ' במדבר ע' ר"לא . וזה ליתי' בפ' לא יחפור דף כ"ה ע"ב ת"ר יצחק הרוסה שיכיים ידרים ושישעיר יכפין וסיסך שלחן בנפון ומנורה בדרום וכו' ובריך בנמ' והא ר' יהושע ס"ל אתר שכיבה במערב ומשכי דמנדד תנדודי ופי' רש"י מעט לנד דרום ע"כ והוא נ"ב לרמז כי למעלה מלכות הוא מכוכה בשם מערב) ולזה ליקרי מערב שהם התערב כל הזרע ע"כ וזה תבין מה דאי' בכתבי האר"י ז"ל בתחר תלליהו הרב"ח בשערין שבתוך קליפות נוגה ולהחזיר אל הקדושה והנה הלא והלא הם מוחים יוצר רוחם בשעת הזיווג שכי כניים לבשותו ת"ת אנד אב וח"ת אנד הלא כי הנשמ' שהיא הולד הוא מצד החסדים והנבורות דוא"ב עלמין והלבוש מן אב ואם וכל התמות שהוא עושה כלם הם ע"י אותו הלבוש שירשו מאבין והוא ולבוש זה מתחייב לעשות מזה כי הוא ליהו יכול לעשות שהוא קטן וכפרט אם הוא מנולנל כי אין עוכותיו מניחין לו לעשות תמות וכו' וכן אם הוא כשהו חדשה ולא הורגלה להיות בעה"ו וכו' ת"ב יש נ' מיני כשמות אחת שבא בנלנול וח' כמולדים מצד בירור כשמות וקדרת כשהו חדשה כי עדיין יצא רשעה וה"נ אותה כשמות מתקון העליון פי' נמ' ביום ולא מן הברור ובזה תבין מה דאי' ביום שבת דף ל"ע ב"ב יתיב ר' נחליאל וקא דריש עתידה אשה שתלד בכל יום שב' הרה ויולדת ותו דריש עתידי לילבו' שמוניאין פירות בכל יום שב' ובשל ענף ועשה פרי מה ענף בכל יום אף פרי בכל יום ותו יתיב ודריש עתידה ארץ ישרל שהוניא נלוסקאות ובלי מילת שב' יהי פסת בר בארץ כי ליתי' בכתבי האר"י ז"ל כי כל בחי' של תגילות לא מתברר ולא מתקן של ע"י עיבורים ובל פרנוף מתקן ומתברר ע"י הפרנוף העליון והנבוסה ויזכו ע"י יחודים כי מברר החלקי קדריכים לזה וזהו שם בבחי' עיבור י"ב חדשים והיה מתקן ובמילת כי עתיד יומין ב' הבחי' שבו שם שמות דכורין ושמות נוקבי' שתייחדו יחד והעלו את ה' חלקים דכתר דב"ן שהתיקנים בסוד מ"ב ובדרים בין בלחורות בין בבחי' בלים והן שם בבחי' עיבור י"ב חדשים וכו' ע"כ ומזה תלמוד לכל תקוני כל ד' עולמות וח"כ לפי זה כאשר יהי' תיקון כל דפ"ח כיוונין וכל הברורין יתבררו ויבאו בשמות מתקון העליון ולא מן הברורי' אז לא יצטרכו לעיבור ולזה קאתר עתידה לאשה שתלד בכל יום שב' הרה וילדת ע"ל דף ק"נ ע"ב מסיכן התחלת הברורים ומזיכן התחיל הפנם ובזה תבין מה שאדייק ומוניאי בשמות מתקון העליון והוא כי ליתי' בפ' כ"ח ע' ב' הכי עלת העלות עביד עשר ספי' וקרא לכתר מקור וכו' ומקור העליון אלא נריך לבירור כי שבירת כלים התחילו מנקודת דשם ס"ג וח"כ טעמים דס"ג לא היה בהם סוס פנם בעולם ומכ"ש ע"כ דת"ק כי ז"ל הקדימו לעיל . להתמם לליות התיקון הזה היינו אלו הו' מלכים לבבד כי כל' נקודין בפנמו עם שאין בחי' חסרונם סוה ולבן כל הי' נקודין נריכין תיקון ובלם נריכין לעלות למעלה בסוד ת"ב במקום עליון בשרשם אשר יצאו משם ובשם בפניתיותו דת"ק העלו ת"ב בטעמים דס"ג אלו בבחי' פנמיות בהכלים היוניאים ממנו חוזה לו אלא בשרשי אורות בפניתיות הת"ק שאו הם ס"ג אלו שהם בחי' נוקבא כנודע כי אלו הטעמי' לא היה בהם שבירה כלל ואין נודעונו הטעמים דס"ג הנו' בע"כ דת"ק שהם דכורא נ"כ בבחי' פנימיותיו שהם היוחין אלו ואין ע"י זיווגם הולידו אור חדש והוא שם ע"ה דת"ק ע"כ וכו' ע"ל נס בכתבי האר"י ז"ל כ בסוד הכ"ל כי כשבכלו להתברר כל אלו המלכים ויתקנו ויטהרו ויתלבנו כל הטוב והקדושה שבה לו תשאר הקליפה לבדה בסוד סיני' וכו' והנה בימי החול יש מלאכה כי המלאכה מורה על חיות דבריס נריכים תיקון ע"י מעשה שלהם ברית הק"ב בעולמו כמו שיבי' לעתיד לבא שב' יהי פיסת בר בארץ אחוזיא נלוסקאות לא היו נריכין בני אדם לעשות כל מיני מלאכות כדי לאכול לך עתה אמו כ נריכין לחרוש ולזרוע וכו' ולהוניא התבן והמוץ והסובין שהם הקליפות ות"ח לתקנו ע"י הוא ע"י אפי' ובישול והו כתקון וכן שאר ה המלאכות הרי לך לאין כל מה שים בכל העולמות כולם הם מסוד ז' מלכים והנה אלה אלו הו' מלכים לא היו יתיס ומתבטלים ומשם נמשכו הקליפות לא היו נריכין בירור כי מעצמם היו מבוררי' ולא היו נריכין תיקון כלל אך עתה שחזרו והם נריכי' תיקון לבן נריכין תפלות ומצות ומעשים טובים כדי לתקנם על ידיהו ולהעלותם בסוד מ"ב וכאן שזה בסוד העליון שהוא הבירור הנריך אל ד' העולמות עליון שהם התחי"ם נם לענין הנשמות כי משם יסודם (ע"ל דף כ"ו ע"ב מה שהארכתי ע"פ מאתר פ' בראשית ע"קס"ה כי אדם בכלל מכל ד' עולמות) ומלבד כל זה אפי' בכל עניניהם עה"ז הפלולות הם מתחילות הפסולת הנשאר מאות' ז' מלכים ולבן אינם מתבררים שלא לאחר כאה וכאה תקונים ומלאכות ולבן אין מלאכה שאין בה מצוה בא לתרום מקויים לא תחרוש בשור וחמור בא לזרוע בלאים תזרע כלאים וכן עד"ז בכל המלאכות בסוד בכל דרכיך דעהו וכל זה היה כדי לברר לותם המלכים ע"י המלאכות בכח מצות מעשים שיש בדבריס אלו ובאשר נתקן ונעשה הפת ואדם אכלו חוזר להתברר ונעשה חלק תיובי לאבר מאברי אדם וכן בכל הדבריס ובכלל העולה שאפי' מלאכה שבעה"ו כולם נריכין למרוך בירור המלכים וכן מלאכה ני' אל אל תי' שהוא עולם העשוי ומתוקן לאוכל נפש להיות חוזר לאבר רוחבי מהם הוא יותר מעולה והוא בסוד היניקה ולבן לוכל בני אל יה"וד (ע"ל בהלכות סעודה דף ק"ט ע"ב ולענין סוד בירור הנ"ל דף ק"ו ע"ב ד') וסוד הריעה הם בשמות דמ"ב הטעונים בתוך הארץ והם עולים ומתנלים על פני הקרקע והוא בסוד אור זרוע לצדיק שבבר הוא זרוע ומתחלה ועתה הוא עולה מלילו ע"ב והוא תבין מה שהארכתי לעיל דף ק"נ בברכת נשמים והוא תבין מה דאי' במם" קדושין דף ל"ח לעולם ירחה אדם את עצמו כלילו כל העולם תלוי עליו וע"ל דף ל"ח ע"ב והיינו כל' וכדאי' במם" ברכות כי זה כל האדם כל העולה כולו לא נברא אלא בשביל זה ובעובדא דלתתא יתבר לעילא והנה שם בסוד שבת העושה מלאכה בשבת נורם ירידת קדושה לתחתונים ולבן הוא חייב מיתה ע"כ וזה תבין מה שכתבתי לעיל דף ק"נ בבר

ליתתא לתקין לנרמי' לתקין לכל עלמא כתא ר' יהודה אבתרי' ואתר
כמר לך ומפתוך כל הדברים האלה וגו' כמר לך מכאן תתעוכה
מכלא עד לא ישרי דינא בעלמא דכתיב דשרי דינא תקיף חילי' מאן
יעביד לי' מעלמא ויסלק לי' דהא כיון דשרי דינא לא לאתעלין עד
דיתעלים כתר דאתעלים ועבד תשובה לתקין עלמין כלהו ומשום
דכתיב ומפתוך כל הדברים האלה בתחרית הימים וכתיב ושבת עד
י' אלהיך וגו' כי ג' רחום י' אלהיך וגו' בתחרית הימים מאי תיכא
הכא אלא לתכללא כ"י דאיכי בגלותא ואתמכא בעלמא דלהון ולא
שבקית לון לעלמין וכנ"כ קכ"ם תע"נ דשרי דינא בעלמא בעי
דיהדרון ישרא בתשובה לתיובתא להו בהאי עלמא ובעלמא דאתי ולית
לך מאן דקאים קמי תשובה ע"כ ועל"ל דף כ"ב ע"ד בפסוק ויהם
כלב שיספכין הרבה תורה לתיובתא ת"כ מאשיכין תור תורה לתיובתא
וה"כ בשם שאדם עושה עבירה יכול הוא שיביא אשר חטא ונ"פ ביום
הכיפורים מתנברת מעלה מעלה בשעה דאתשובה ובשעה שעת
אחרונה בלילו הקדושה מתנברים ל"כ דרכים הללו כולם כשרשו בחות
דתשובה מן יה"ו דקרון אתבטן אתיבת לתיובה ומאבי שהוא יכיל
לתיובה החכמה (כ"ח כך החכמה) גדולה בגבורה וברחמים ואם
החכמה היתה מבטת למעלה לפי המלאכים ובני אדם לא ישיגו חכמה
ויהיו כמו חיות הקדש וע"כ היא מבטת לתיובה ומקבלת חכמה ל
לברואי' וברחות החכמה שהוא גבוהה גדולה על כל המעלות ושמעלה
אחת אינה גבורה יותר ממנה בתכה בניה לנ' מקומות לרחמן לעשר
בפון מקום הגבורה והקדושה נלוותה ועמדה מתחדדת לפני מגדלה
וקדיש שם המקום הזה מקום הילולא הוא תבערה הוא שם אנ"לא
הכלול בתורה פועל בלי טהרה מתכים בלי טהרה מתכים
(כ"ח למתכילים) בקו הילולא והמקום הק' שנתנה בני' שם שוה
מקום מעבוה ונקרא שמו שם החמוחה והוא שם יה"דריאל הלהי
ישראל והמקום הנ' הוא מקום הטמחה ונקרא שמו שם "רישם"יה
ונ' מעלות הללו הילולא והעבוה והטמחה מי שירצה ללמוד חכמה יהיה
דבוק בנ' מעלות הללו שהוא ירא חטא ושיבי' עמו ושיהיה שמח
בחלקו (וכתבתי פה"י ו"ל בכאר בו תניאים הנריכים ל היחודים
ר' הוא מלבד שנרין שיבי' נקי מעבירות נם נרין שיהיה בו מדת עבוה
ושפלות וירחת חטא ותרחק מהנאוה ומהכעם תכלית לחרון כי שם
יבעום יסתלק מאתו כל השמות הקדיקי' שהם רוצים להדבק בו וזה כלל
נדול בכל היחודים אין דבר שיקור ויתבטל כח שהשנה כאן שכעם
וכו' ובדבר שכעם ע"ל דף י"ב ואפס קציהו כפ' תצוה ע' ט"ח חללו
לכם אין שלחם אשר כשוה בחפו דשהיה כשוה קדישא טריף לה ושחיב
לה בנין אשו אשר כשוה בחפו בחלוף כחפו כי כוה כחשב הוא ע"ז אתחשיב
שהוא בר כם ואין דאתחבר עויה ואין דאתשבי בהדי' כאין דאתחבר
בהדי' ע"ז אוש ט"ט בנין דע"ז שלחי בנויה ולא עוד אלא שהוא ק
קדושה עלאה אתלחי'ואחרי בתרי' ע"ז לא זר אהו א זר כתיב ביה אל
תעבו אל האלילים כנוונה דא לאסיר לאסתכלא בהאפוי ע"כ וכוה
תבין נון' כוש' כדרים פ' תרומה כדרים דף כ"ד אמר רבה בר רב
הונא כל שלם הכועם אפילו שכינה אינו מסוכה כנגדו שנ' רשע בנובה
אפו בל ידרוש אין אלהים כל מזימותיו אין ידעי' מדפתי לומר לף
משכח תלמודו ומוסיף טפשות שנ' כי כעם בחיק כסילים ינוח
וכתיב וכסיל יפרוש הולת רב כאחין אחר בידוע שעונותיו מרובין
מזכיות שנ' אים לף יגרש מדון ובעל חמה רב פשע ע"כ והוא כי
הקדמוני כי בו יתגלבם סיגי וכוהר בפ' שמות ע' י"ח אחין רשע דף
סיגי ומשכח תלמודו כי אתיא בכתבי אחר"י ו"ל לאפם קציהו והכה
תרויה כי ב' שמות י"ד ה"י ו"י ה"י א"לף ה"י י"ד ה"י הם נ'
זכור להודות כי שם בגיכה עלאה אין לאחיה לאחזים כמודע כי כל
השכחה בלה מוחזקים אומכם בחכמה ובינה אחין שם לחיות אחזים
הם נ' זכור כי אין שם שכחה וזהו לותיות זכירה זכר י"ה ונקרא
ויוטיף טפשות כי אחרבתי לעיל כי יה"ו שהוא כיון שיכל נקרא נון
וכסיל נם כי כסיל נ' ק"ך כמיסך תק"ך שקים שבאחוריים ונם בחיק
הוא נ' ק"ך וכתבתי אחר"י ו"ל מאחיך בסוד ד' כתות שאינם מקבלים
פני השכינה מבית ז' כי באחוריים אחזים של אחילות הם ק"ך
אלהים ע"כ אשר לבוד זה עשו הענל ק"ך קנטורין כיוכין ומסך כדאי'
בזוהר ושם עכוה ע"ל דף ס"ט כי מי שים הו עמוה אין שיל שולט
בו כאחור לדברי ברית עכוה וכאשר יניע לתבונת נ' התעלות הללו
ישיג האחמה ואלו הם' מקומות שנקראו אלו באלו ואין זה בכדל מזה והכל
אחד והמלאכים המקבלים מנ' מקומות הללו הם הו"ריאל
(כ"ח יהוי"אל) נבריאל שמות באוכים לכל דבר לעשות
ולהתקיים דבר קללה וברכה בלי טהרה ולשחול עמם האלהים
ולעשות כל מה שירצה והם שמות טובים לאין חקר ואין תבליתו ושו
הם מקומות שהם הראשון ירמה הוא תבערה שכל היחודים עשרה מילה
בלתי פרסאות וכל פרסה וחרבה מהלך שבה אחת והם מילה חלף

במעלת הירחא מוחל (כ"ח מלט מן התבערה) ובשבי עמוה
ון היה מם"ה (כ"ל כי לותיות של מסא הוא עב"ו) הוא מקום
גדול מאד אין תכלית לקדושתו ולתענוגיו שכל התורות וכל נפח
מרום כאחד עוברין בזה המקום מודע מי הם הם הנה הולכי בתמונה
הם לחן וע"כ נקרא שמו מסא ונמ' השיחה מקום התחום מי שלח
הגיע למקו' זה לא ראה אור ולא הגיע תכמה מ קום לאחד מ כם ון מעון
לתבונתו אין סוף והוא מקום נעלם מלבבי קטנות השכל והתורות
הגדולים כאחד מתגברים לעלות ורוחים הדבל עומד בחמצע הסיכל
לומדים בזה המקום עומד כח התמוחז ועומדים ומפים תם ירחו ם
הדרן ויון כאחד מתגבר אור הנעלם הזה ומרוב הספיקתו מתפשטו
ויונח ויון חון להיכל ואז הם מתחוים לרחות יותר ועולים כאחד
מניעים למקום חשבון ומניעים עד קניהו בשרשי מיד תרוב וכות
אלור הגדול הזה בשרשים כלם ועומדים בו ואיכם יונחים לעולם לזה
המקום קרוי בלשון מסל קברות התחוה לשון טוב שמרוב תחותם
שרנו לדעת העיקר כתחלתו בקדושה ולא נראה מהם דבר וכמה ם
מחורות וכמה שרים גבורי כח כתחלתו בזה המקום ונקרא קברות
התחוה בלשון עיקר יהו"ד (כ"ח יה"ו) וכו' וז יעלה מחשבתך
מחשבה הרעה לחשר כי דברי תורה הם רק כשטון חלילה מלהחזיק
זה וזה המקום שנקרא בלשון קברות התחוה לשרי הדם התעתיק לדעת
להניע חכמתו כי כל נמורותיו הם נעלמות ומפלות כמכון ל"כ פמורו'
כולם נעלמי' מן השיחים העומדים בשרן ול"כ יועלות יונחים כנגד
ל"כ דרכים וכולם יעלות מהלחות מקום השרן כרחשונה מן הדרכים
יונח זיו דמותו כעין הזכר הנח והחדום ומחיר ונותן כח לנלבל בעשרי
ומרוב נבורת התחור הלחון מתגבר ויונח בגבורה ומן זו (כ"ח ומזו)
הדרך נשרשו השרשים (כ"ח השרשים) בעלי היכולת וכאחר
מתגבר שום שרף לעבור ולעלות ולאחוז בשרשו הם מן הממון החלב
מקבל נשרוף מיד קה"ד כי שם קבורו לת קברת העם המתחוים בשכי'
יונח זיו לכן ומחדש שיכלכל לל"ב השרשים (כ"ח לשכי השרשים)
נגרלה כה עיקר ת' השרשים בשליטת יונח הקדושה העמוקה שעשם
מקבלים התרשישים וכן בכל דרך ודרך יונח כל דבר ודבר מזון ם
פעלוניים והתחתונים והחתנים שבחלו הדרכים היה בלי תערובות
שהה והיה וכחיה ועוכה בשרשית באה"יה ומוכה יונחת השמות
והיה נקרחת תבערה והחרונה מחלו הדרכים נקרחת קברו' התחוה
וכו' ע"ם ותשם קניהו עוד וברחות החכמים המעתיקים בחכמה לידע
שורש שטח כל התורות והנלגלים ונכחות יהם והעולם ונכחותיו
והתהומות דני הים והיים תשר מעל השיחים חופפת על כלם וכו'
ונחשבו כל חלו לחכל החכמה בקערה קטנה וכו' לחזרי מה עכייני
כפלחות של רבון כל העולמים שחור כזה מתפשט מאכו שכל מעשה
בפלחותיו וכל תקפו וכל גבורתו לח נחשבו לחכל זחת כלח היו והוח
חלור המוסיע והעוכה בעת נרה והוח הכל נעבוד לזה ע"כ לחזרו כי
החכמה היח סוד העולם בעליון בעניין נבר וזהו מקום קברות
התחוה שכל העולם מתחוים לחכמה עמקו . ותבוכתו ויכיו ומחשלתו
ולחזרו שבעלי שכל כאחד הניעו לתבונת החלור הזה מהם עחדו
תחכים ע"כ וכזה תבין כי בתורה הקדושה כשקורין בתורה עניין נבר
מדכים בחחנא השסוק והכינון של הפסק הוא כמו מתניח :

ענוכת שלמה והנה לית לן בספר כוונת שלמה דף כ"ה ע"ב וכב"ה כי יש
דף כ"ה ע"ב הטעם בכול בספרים מדוייקי בתיבה ח' שהיח וכב"ה
תלכלו הזרקת ה"ח תלת טיפין דילה הן על המזקוף ועל שתי מזוזות
מן הדם חזר בכוס והזרקת השניח תלת טיפין דילה הן שם הזיכות
ואולם והיקת הטפין בעלמה לעילא עד לית סוף ביחא לבבי תורה לך
ישרא בחותו פרק שעדיין לח עמדו על הר סיני דיים שיכוונו בטיפין
דחשוכות להעלותם לחעלה לשם של יהו"ד ובשביות למלכות היינו
שם אדנ"י וסימן היחוד הכ"ל הוא בחלת וכב"ה המ' כלומר
כ"ו כ"ה היח לשם יה"וד העולה כ"ו כי הוא יפניע בכח הכוונת
המכורות לבחי' כ"ה היינו מלכות שב' כ"ה חמר יי' ע"כ וח"כ לפי
זה גם סוד היובעות שהם בסוד המרכבה נילו להם בכל פעם יותר
למעלה והנה קדמוני' שידעו זה הסוד ובתחלה פתחו בקול
ביוזך וכבל פעם נפהו קולם לרחוק על סוד הכ"ל וכשבח לחבני חשך
עופין חוה כנוכי בקול טרומיטין וקולות חשוכי' וח"כ ביטל כל הבניקולי
מכניבי' מן הקודש לקליפו' וכזה שחעתי מהגה רע בין יוכבי חשך בשבת
רחשון שבח בחתן לבית הכנסת לחר שחחתו מכנן הש"ך לכבוד בחתן
שחיים בשחתם וייתר נרוש חוה בשחשה יולדות בחה לבית הכנסת
לחר יחי לידם לחי חומר הש"ך נ"כ חיחים בשחתם ושביהם יעתקע

תזכה מחחרו' ח"ד פ"ח

אמר ר' ויהי בכוונת ישראל בחחירו על עמון שלפי' רוחות טיפה דף כ"נ ע"ד
דם כחדל יוסבת עליו שבעת נקיים לרחו להרחיק לת הטומחה
מקום הקדושה וכוכות הכשים לדקניות נ"כ החסייעו' כך בסיוע
משם לפי כחן וכוונתן בשחירת עמון מכל כילוף ושומחה ושחן פסול
ובפרט בטומחת כידתן החחנרת כ"כ לחי לכות טומחה כל פסול
טומחה וחן לתקן המעוות כבר חחוה לם כל חי החחירו על עמון שלפי'
רוחות טיפת דם כחדל רחו לקליפה הקרחות לדם כנודע בסוד קינח
דמפלכות וקליפת כחב הקדמוני בחוב רחשונה ומלת ח"ר ד"ל יוכיח
דמוכנת היח כך ח"ר ד"ל והבן כי מלת ח"ר עולה יפתק מקום
לכל דין ויתתן כפיק השפע והקיום לכל כחי לחוריים וחיות לעשו
בהו בסוד ריפי' דכחום בעטפיה כנודע והוח החחנב של כל לדמיות
וכונו בהלי דמת דמסלכות' דלדום לילי מסטרי' ודלי שכ' ויונח
הרחשון לדמוני וה"ם החכלה כל חדוה ושוכע שחחות יען ובינן כי לין
מתחומו ובכשותו כי הם כלילן חרון (ורחה תרחה בכי' ע"ז בכי' ח'
של ח"ח ע"פ מחמר מקן עד לח יבלו ימי הרעה) ולין עשירות
בחקום עניות כנרחו כחלת דל הם'והבן והבי נפי בהלי זכיין דיוסבת
עלי' שבעת נקיים רחו ל"ו בחי' הקדושה וסטירות הבניין כנודע לכל
חכם לב למתקן כל רונו וסטרין דדיוכה ולחבר לת החלל להיות לחד
ע"כ ו"ל לחפם קניהו בפ' פנחס ע"ת"ד על פסוק לת הכבש הל מחמרם בנחם
תעשה בבוקר מה לבוש ליהו מכסה על נופח לף הכי נרין קדבן ל ע' ת"ד
לכפלה לון מבני עדיין רשיעי' חנופין לליח לון בשת פניהם ולח עבוד
וכמה מיבי מעורין לימון בני עדיות בני נדה דכ"ד ה" מיב' ולחשתכח
בלחלה שפחה בת לל בכר וזנה והלי ליהו לחת שלם רעוה לחרן לחת
עבד כי ימלוקופפח'כי תירש נבירת'וכבל כי ישבע לחם דבר ה'מתרפ'
דמיבי מוטרוניתא יבר טוב ועלמת בחתרחת שפחה יבה"ר ורחל
דמלה כבנע נרחה לי בבית הייהו דם טחת דנדה ומה בחם ומפנירו
הכהן שבעת ימים לוף הכי תקיהו שבעת ימים לחהוי בנדתה ולית
מזרע חלת ההוח דחתעביד בזנות דחשת דמי לימון דדם נדה ם
מסחבין דימון כלהו דם טחת וה' דמים דכיון ומלן דחעבר עלייהו
כלהו לעבר על עשר דכרות דימון כלל תר"ג פקודין ושפחה יבה"ר
לילי מלייל מומין וכנ"ד כל לחר בו מום לל יקרב וכנ"ד כהנת לל
הוה נרין למהוי כי בבית מומח מכל מומין דעלמח בנין דיוטרוניתא לחתר
בה כלך יפה רעיתי ומום לין כך הכי לל נרין לקרבה לגבה מלן דחית
בי מום ולוף הכי לל נרין למקרב לגבה זה והוי הקרב יומת והייהו
מיוור מן"ס ו"ר מן"ס נוקב" ו"ר וכר וכנ"ד מבי' ולל חשה בנדת
טומחת לל תקרב ושל לימון דקדיבין לה כתיב בהון ויקריבו לפבי יי'
שם זרה חשר לת הוה לותם ונמח שם מלפבי יי' ותלכל לותם ויומתו
ע"כ וכזה תבין דברים הב"ל ולזרו לבשים שיהי' טבילתן דווקא בסוף
יום כדי שיהיו כל ו' יומים בחומר נדה וכב"ל וכבר הארכתי מה דהי' כפ'
פנחס ע"ת"ן מלן רשות הרבים חלבה שפחה וזנה נדה בת לל נכר
רשות דבחילל ונחן ושבעין מיומין ע"כ וע"פ מה שכתבתי תבין מה פי' בנין כתם'
דלחיתת כתם עירובין דף כ"נ ע"ב ר' יוסי בר יהודה היה מזדעי עירובין דף
בלשון חכמה לחמר עשו לי סור בחשבון בטור מבקן ופי' רש"י בלשון כ"נ ע"ב
חכמה שלח יבינו לחחרים סור משבון תרדין תרדין סור טור משבון
דין בטור מבקן הר לל ח"ר ד"ל ע"כ והוח כי הקדמנו מה דהי'
בם' תרומה ע' ה"לן ור"ל בסוד ק"ם כד עיילין לה לגביה בלחישו
לחחי בלחישו בנין דלח יתערב זר בההוח חהוה כד"ח וכשחתו לח
יתערב זר וכו' גם הקדמנו מה דהי' בכתבי האר"י ז"ל לח יהיה לך
לחקים לחרים על פני בסוד שדה ז"ל נרין לחמור כח מחיחת הקליפו'
העומדי בחחורים חשר ז"ם שקים לחרים מלשון לחחורים ז"ם לח מחח פ' לחויכו
יהי' לך שקים לחרים על פני ע"כ והנה הקדמנו חומר נדה שהוח נד ה'
נגרין לטהר מבדה וכב' לחויכו ע' תקם"נ הח" קדמיהה לח לחקדי כלה ע' תקם"נ
הח

ס"ל בתרתי לקרי כלה לומרין ידיעין דהא וזכין סניפין לימין דדכורא לא מתברכין עמה ולסתלק מיכה בהדוה ומיכה כתיב ולא לחשה בבתי טומאת' לא תקרב בשעתא דמתדכאת נוקבא ודכורא ביני לתתברכין עמה כדין לקרי כלה ע"כ והקדמונו ז"ל בנין דשכינתי כל נוקבי עלמא קיימי בסתרהו וע"ל דף כ"ד ע"ח ובהיות כי כלה הוא סוד השם הכללי וכ"ל בתיכונות לכך הכתוב החזירנו בשתי ח"ר ר"ל היינו סוד דורדייא סחלא והחרוזה כי הקדמונו ז"ל מה דחי' בפ' ויצא תנו דורדייא וכו' ע"ל דף כ' ע"ח ס"ב מכוון סוד דטיבורא דיוחק בפקח יונו דורדייא וכו' ע"ל דף כ' ע"ח ס"ב מכוון סוד חרדל והם נקדים לקים לחדים והנה לסוד זה קאמר ר' יוסי כי הוה מסתעי בלשון חכמה היינו לצורך מלכות הנק' חכמה ובינה וכדי שלא יבינו לחדים היינו לקים לחדים וכ"ל בלחישו דלא יתברך זר בשתיקתו בכתבי האר"י ז"ל והנה מפני שזוג רמז לנבור' ונבורו' סניקין לימין כמ"ש מי יתלג נבורות יי' וכו' ומלבו כמשכנו כל הנבורות לפיכך נ' לחבות כאמרו בשור קרן אף רגל הם לותיות שקר כי הם למטה בקליפה וקרן כנד המלכות בחזון קרן היובל (ובכר הארכתי בחומר פ' ויקרא ע' ל"ב וירם קרן משיחו דת כ"י) ורגל כנגד ההוד בסוד הרכייס תרין סמכין ושן כנגד נבורה בסוד ל"ב שלהים שבברחשי' סהוה סוד הנבורה כנגד ל"ב שיניס (ע"ל דף כ"ט) והנה שלשה לחבות התחתונים שבקליפה לפעמיים יפנמו במקום הק' דם ובכמוני הקדושה שבמלכות והוא חצר הכיוון ולפעמיים יפנמו בימה שלישה ימנו במקום שלישות הטומאה נ"כ בסוד לקים לחדים והוא רמוז הרבים ע"ל דף מ"ם שהארכתי ע"פ מחמר פ' משפטים ע' ר"ט סוד מועד בעלה עלה לבי מלבא רבוני כארבע לחות כוקן דיליה דלימין ושני סור מהשמאל לחדבעתן דלימין עין משחית לף ושמה וכו' ע"פ ונם הארכתי לעיל בביאור מחמר פ' סופטי בפקודת דף מכי סופטים ושוטרים כתר דת לדון בסייף למיקל למשקל לזה קאמר עשו לי סור בחשבון ודיבר בלשון חכמה שלא יבינו לחדים היינו לא לחר סור מועד וקאמר בטור מסכן ר"ת ר"ל חרדל נקט בלשונו שני לשונות כי הלא הקדמונו כי לקין לקרון ימי הרעה כי הלא הכפירים שואגים לטרף ולכך נקרים בלשון דל ושני לותיות ר"ת ח"ר כי ו"ל בפ' ברחשית ע' כ"ו לשפוט את הר עשו רמז דשמשלת ת"ח אלי ה"ר ליעקב דתקיפו הוא ע"כ והקדמונו כי ח"ר עולה יפתח מקום לכל דין והוא המחבר שלי כל לדיומות ורונו וכו"ל כחוור לדיבי

תפלת של שבת:

וחנה כמוך של שבת לקם קניסו כבר כתבתי ולחבר לך פי' למבצ"ע עין על רפת"א כוונתי ובכוונתי תרין יו"דין נקטי' דלימין סתיימין ושרישין וכו' לעטר ית כלה ברזין לעילא וכו' והוא כי לית בחם ברכות דף' דהם רב עוירא מחמי' דהכ תמי לחמרו מלאכי השרת לפני הק"ב כתיב בתושבתך תשר לית יפוח פניס ואתה נושח פניס ליסרחל דכתיב יפוח יי' אלין ח"ל ולא לחשה פניס ליסרחל שכינתי להם ולכלת ושבעת והם דקדקו עד כזית ועד כביכה ע"כ וכפ' פנחס ע' תכ"ב והוה דפלוא כהוה יתין הוה ח"ל סבלה לחנת בדיוקה ודא י"ה ה"א ו"ה ה"א סדם דשרכבתה עלאה דלקבין דילי' הו"ה ושעורה דלוקמוה כזית וכביכה הם לחתר כזית בלין שתי מחערין דהם לוקמוה רבנן לחין עוסין מזות חבילות לוף הכי לא יהבינן תרין סעורין כלות י' למהוי כזית וכביכה חלה תרי שבלה בחת לחיכון לית י' עלאה ולית י' תתאה ושרישה י' יון יהו"ד עלאה י' יון הד"י תתאה ושרישה ולחלין תרין חד בכזית וחד כביכה ורזה דה יה"ו הדו"ה כה"י ע"כ ובפוד זה לית בנין לחכוה רשתי לאכול עד שיכלה לחולפי המסובין היינו לכוין לחכוה הכ"ל וזה מרומז בלחן לית בפ' פקודי ע' תי"ד שתי דנטיו לחיכו יהו"ד שתי דלחיכו בלתנלי' לחיכו הד"י ה"א ו"ה ה"א והנה בפסוק לחשון של יברכ"ך יי' וישמרך ר"ת כ"ו שהוה סם יה"ו הוה סוד בחת ום"ת הוה נ' מ"ה הדם דשרכבתה עלאה. והנה סוד ביטוע בשבת לחמר לפניך סידור של י"כ חלות הוא כך כי ו"ל בסידור האר"י ז"ל בריך שיהיה השולחן ס' לחמים עליו בשבת דוגמת השלחן שבמקדש של לחבע רגלים שלוכלין עליו בשבת דוגמת השלחן שבמקדש ומשם הרב בריך שיהיה לוכל עליהן דוגמת השלחן שבמקדש ומשם הרב בריך שיהיה לוכל ע"כ טפחים ורחבו שמה ונובהו לה יותר על י' ולה פחות מ"ט ויוסב כה לחוריו בצפון ופניו כנגד הנירות שבדרום יכין מלא השלחן וכשיהיה להריח בהם דקיומו כ' לנודות הדם וכל לחנודה נ' הדמים (ומוד של הדמים ע"ל דף כ"ח ע"ח) יפרום עליו מפה לבנה והלחם בחוכו ושל הלחם יפה שכי כדי שיהיה הלחם תוך שכי מפות ונקדר י"ב כנרות כנל מעודה ומעודה נית שם כוונתם וח נפ

מחמר פ' יתרו ע' קס"ד

פי' נח' בחם' שבת דף קי"ט

פי' נח' מפה' ברכות דף ו'

מחמר פנחס ע' תנ"ב

פי' על ומר לחכבוש דשת

בשבת סם כנד י"ב כיוון דריסת דמ"ח ותקדם כן כנד נ' הויות כמורת שבי סנהל

והכוונה כי השם עליונים הם כלם יה וה

וכריס י"ודין וו"ין והתחתונים

הם"ן ובעת הכניסה תבנע על יה וה

התעצים העליונים ע"כ ולוה הייתי כוהג כשהייתי בונע המונית לתוך

המונית נדולה ותכף שם המונית קטנה הנדולה כנד שיעור כביכה י'

דשם יה"ו"ד והקטנה כנד י' דשם חד"י ולקחתי הנדולה ביד ימין וקטנה ביד שמחל וחבריתי יחדיו דהיינו התחתון על שבי המונית' שביתם ביחד וכוונתי בשבי שמות הכ"ל וזה הפנים של שבי המונית ח' מכלן וח' מכלן וזהו שי' כאמר לחכבוש על רפתה כזיתה וכביכתה וכ"ל תרין י"ודין בקטי' ותלת בחין שבי יו"דין וקאמר דחיכון סתיימין ופרישין היינו לחחד משם יהו"ד הנק' נגוו וסתים וי' דשבי משם חד"י שתי דחיכון בלתנלי' וזה נכח לביחור נח' הכ"ל לחמרו מלאכי השרת כתיב לה ישח פניס ואתה נושח פניס ליסרחל דכתיב ישח יי' אלין פניו חלין כי הקדמונו כי י"וד ה"ח ו"או ה"ח סדם דשרכבתה עלאה דלקבין דילי' יה"וד וכרמו בפסוק יברכך יה"וד וישמרך וכתיב תכף ישח יי' פניו חלין וש"ו השיב הק"בה חיך לה ישח פניס ליסרחל דייקת לחי כתבתי ולכלת ושבעת דיק כפשוטה והם מדקדקים בסוד עד כזית ועד כביכה ע"פ סוד הכ"ל נם הם מנלים פניס והנה ע"פ מה דחי' כפ' יתרו ע' קס"ד ו"ל תלת דרנין חיכון ולכלו לקרי בשבת שבת עלאה שבת דיומא שבת דלילי' ולכלו חד ולקרי כלה שבת וכל חד כד חיכו שלטא נטיל לאחרני חזין לה בההוא שלטני דילי' וכד הוי חתי לעלמא כלהו לתיין וחיכין בהדי' כד חתי לילה וזין בהדי' לשבת דיומא וזין ליה בהיכלי' ואתטר בהדי' כיון דהוי חתי' שבת עלאה חתמך עלי' וכלהו נניון בהיכלא דלילי' וכו' ע"פ ול"ל דף וכזה יתורן נח' בשם שבת דף קי"ט כבר רב הונא לקבלא לבי רבה בר רב נחמן קריב לי' תלת סחוי טחוי ח"ל מי הוו ידעיתון דאתינא לחמרו ליה מי עדיתא לון מיכה ופי' רש"י טחוי רקיקין נחין פניהם בשומן חלי' לו בשמן. מי עדיתא לון מיכה כלום אתה חשיב לה מן השבת לכבוד שבת הכנסו ולא היו יודעין שאבת ע"כ ומקשים העולם הלא אית' בנח' נדול הכנסת לורחים יותר מקבלת פני השכינה לפ"ד ח"פ ודאי נדול הכנסת מקבלת פני שכינה משם"כ שב"ת דכל מעודה ומעודה כלהו מודמכין כיחד וכ"ל. ונחבר לך נח' בפ"ק דשבת דף י' ע"ב אמר רבה בר מחסיא לחמר רב הונחן מיתנה לחכירו מרין להודיעו שלדעת כי לחני י' מקדשכם לחמר לו הק"בה למשה מיתנה טובה יש לי בבית נמוי ושבת שמה ולחי מקבלה ליתן ליסרחל ע"כ והוה כי לית בברית מכוחה דף כ"ח ולחלה שמות הד' לחתים שם הרחמן בו ככלל הַהָהָ והוה כולל בתורה בשני ר"ת ובסוף פיכה ח' הַלחזיכו הַשמים ולחברה"ת ות"ת בלבבך שבשם הו"יה לח יש שח כ' הם"ן ולת החלת דעות למהות חלה"ת שלין בו תעמדות שלי דבר לחר ד והסנים מכוחות רמז לשבר עה"כ ושבלישית רמז לשבת הנדול שעלין ושם הרחשונה שבית רמז למהות המיניות זה שמו לחבר כאמרת לו

אֶאֱהֶחְיֶה תחנת כלולי' בו שם לחי"ה ושם לחד (והוה כי שם בדף כ"ו ע"ד ו"ל שם הרחשון לחבר לחכתו עבדיו והוה חלכיהו לח מנחתו לו שם וכו' חלח מפני שלישות הייחוד קרחתי לו שם. שם אה"ד וכו'. ולמחר שחתפשט מן שכה רחשונה הוה נקרח לחי"ה ע"כ. ולזה קאמר שם הרחשונה למהות המיניות שם הכ"ל ושם בשבי' שהוה רמז שבר העולם הבח נקרח שמו

הַיְהַתְּזַעֲהָה (כ"ח) הַיְתְוַעֲהָחְ כ"ח הַיְרְעַזְהָה:

והוה כלול כזה הפסוק"חליהו"ד תנחלו חת עסבכל ונו' ועבשיו תרח' מעלת השבת שקרחו הקב"ה בשמו כמו בשחר הח' שחתפשט מחכו שנקרח לחי"ה כמו שחמר בפסוק "אכלהו "היום כי" שבת "היום וכו' ר"ת וכפוף תיבה ח' הוסיף לך שם לחי"ה מכת' נמוי בחכמה ע"כ: והוה כי לית בחחמר פרשת ויקרח ע' ט"ו ר' לעזר חמר כלהו עשרה שמהן כתיבו ולחיכון קדמאה אהי"ה דח סתיימת עלאה כחחן לחמר לחכ שחן לחכת ולח לתיידע מחן הוח וכו' ע"פ. ח"כ שם לחיה הרחשון הוח סתיימת עלאה ולזה קאמר מתנה טובה יש לי בבית נמוי כי שבת הוח מוכלא בשם של לחי"ה לכך קאמר שם

כנגד מתן שכרה לה עבידי לגלויי . ולסוד זה משוררי בומר שבת
וכוי את יום השבת לקדשו מוכלין התיבה לשבים ולומרים (ה')
בפת"ח ונח"כ תומרים על כן יתן החדש לשבתו חולקי"ג"כ התיבה
לשבים ולומרים (ה') בקמ"ץ . ולפ"ד מרמזים על גדולת
שבת ולכך קרא מוהיר הרליהו"ד תנחלו ואת עם בכל ולה חכם כי
לו תחכמו ישכילו את ואת יבינו לחחריתם כי תרמזו על שכר ע"כ .
וכל סוד הכ"ל . והכה בשמות ע"ב יש שם ח' של נ'
(ה'ה'ה') לבבכם (ה'ה'ה') וכ"ם הוא על תיבת השמרו לכם פן יפתה
והוא רמז שהמזיר בסוד הפסוק הרליהוד תנחלו
ואת וכנ"ל . ובהיותי כי ה' השליטי' היימ ה' של
"הליהוד תנחלו רמז לשבת הנדול העליון לכך כתיב בתורה (ה')
השמרו הר' רבתי לרמז על סוד הכ"ל :
סי' רע"א יש לעמוד בשעת קידוש .

טעם של שם ח' מיה"ע שמהן של נ' הוי"ה ואל תיבת לבבכם

ולי נראה כי תיבת בפ' ויצלח ע"שם"ט על פסוק ויתן לפיש עיניו
עד עלות השחר מחי ויתן דח"ר יהושע בן לוי מלמד דסליק לתוך
ברעליהון עד כדתני יקדיל כתיב הכא בהתקנו עיזו וכתיב התם ושבן
לתוך רגלו והשתא מלתיכא שרו על עסו הוו ולתיהו שמא כנ"ל דימו כות
שיעלה לתוך רגליהם עד כשה הכבוד שהוא מקום המשכט וכו' מה בין
לתוך לשפר מה דאשתאר מן מורח ולא עבד לתיבין לשלמין שפר
דכל לתיבין כפקין מיבי, ולתיבי כללא דעילא ותתא (כי אחם קניא
בפ' בראשית ע' קנ"ך מלכות כללא דכלהו ולתיבי שפר כלילא שכלא
ולתיבי כללא דכל לתתון דלתיבין מלתא לבקודין וכו' ע"ש) ח"ר יהודה
ח"כ מהו מקיש מעפר דל ח"ל כמשמעו לתכל כהלי מקיש מעפר דל
בנין דלית לה מנוחה כלום ומסהות שפר כל לתיבין וכל טיבו דעלמא
נפקי מיבי, ולתי תעבידו כל עובדין דעלמא כך"ח בכל היה מן השפר
לתכל לתוך לא עביד פירין ולתיבין לפלמא וכנ"כ וייתוך דלתת בהדות
לתוך ורכיב עליה בנין לקטרג לי ליעקב (דייקו לתוך הכ"ל הא
הכתם ומשל רכיב עלי) עד עלות השחר דלתעבר שלטנות ולתחלש
וכך הוה לומתך דלתי בנין דעלמא השתא כלילא ולתיהו לילי ושלטת
בהשא לתוך על ישראל ולתמון שכיבין לעפרך עד דיסתלק כהורת
ק ויתבהר יומא וכדין ישלטון ישראל ולהון יתייהב מלכותא דלתיכון
קדישין עליונים כד"ח ומלכותא ושלטנותא ורבות' די מלכות' תחות
כל שמיא יהיבת לעם קדישי עליוני מלכון' מלכו' עלם ע"כ וכוה תבין
מה שראבי' יקר כת מעט מים ורחנו רגליכם פי' רש"י שהיה סבור
שהם ערביי' שמשתחוים לתוך רגליהם והקפיד שלא להכניס ע"ו ע"כ
דלכתורה קשה וכי משונעים היו שישתחוו לתוך דבר שתין בו מיום
תוך לפ"ד ח"ם כי היו לתוך הוא לשתחוויה כתב כרוך על פקיבו
וכניות כי כבר הארכתי מה לתי' בפ' משפטים ע' קנ"ג על פסוק אם
בנפו יבא וכו' ע"ל דף ט"ו ע"ד ושם מביים דהא שרוש' דשט'
לתרת וז"ל בכתבי האר"י ז"ל כיון שיש כהי בקדושה כן יש כהי'
בקליפה וגם הם בגזרות ש' חלת לתיכון בפרודא פי' כי קר ני' ש'
חלת שנפרד היסוד דם ח מ"ה דידי' וז"ם קר כי הו כתקדרו דנלי
בגשם ולא יכלו להזדווג כי היסוד שלו נכרת ונעשה קרים וז"ם כי
הכה לויבין י' כי הכה לויבין יתבדו יתפרדו כל פועלי און בסוד כתי
ונרחמית לויבי כי הטפה נקרית לון וכו' ע"כ ותבין כוה מזמור שיר
ליום השבת עד נמירת ולסוד זה כרמז הכתם כשם לתכל וזהו פי'
בנמ' לתכל דבית כי שמואל לילית בי' רבית כי ז"ל בפ' משפטים שם
כסף תלוה את העני לת תהי' לו כנשה לת תשימון עליו נשך כפי' רש"י
ר' שמעלאל לומר כל שם ושם שבתורה רשות חון משלשה וזה לחד מהן
את עתי עתי ונכרי עתי קודם עני ועשיר עני קודם עניי עירך ועניי
עיר לתרת עניי עירך קודמין וכו' כשך רבית שהוא בנשיכת כתם וכו'
והכה בשם שביעית בפ' תיהו כשך ההיה לתתך להשות
נשרת על זכין לי תרעת עקריבי לוך זכן ח"ל לי לתי הוו לי זוזי שהדרת
לה כיהלה ח"ל את וכוולה לתי לתר שתכת דעתת ולת נתר ויקבי
תרעת הדרת פירי מתי רבית קטנה הוו ויוצרים בדייניס לו דלעות כי
לתכן רבית הוו ויתין ומסיק לתכן רבית ותימו יוצן בדייניס והוא
מתיר ס' כי בקדמיו דסליק לתכן עד כשה הכבוד שהוא מקום המשכט כי ז"ל
משפטי ע' ר"ו בפ' משפטים ע' ר"ו לתרי רבים להטות לית רבים פחות מ"נ ותי
לית בי דין בנ" לית להטות בתר דיני דד שכינת כנ' תלת חוין
דמרכבתא דילי, לתיהו דין תור דין תות עתודת דשתניעת, וכל דיינלת
דן דין לתוך לתיתו דת לתיהו כתלי שתלית בעלמת וכו' קב"ה
שוטט עתודת דשתניעת, ע"כ ולסוד זה יוכן מתיר הכ"ל ולזה במקום
שים רבית קטנה כשך בתם וכנ"ל לתי יוצן בדייניס והכה בתרכתי

ופי' מאמרי זוהר ופי' הגמ קכת

מתיר כי תנח ע' תקע"ב

לעיל מה דתי' בפ' כי תנח ע' תקע"ב תרבעים יכנו לת יוסיף וגנ'
פקודת דת להלקו לרשע דתיהו שיעל דעתיד קב"ה לשתתה ליה מתשין
מתתן בנין דעביד נרמיה תלוה ייתי יהודת דמייחדין ליה בכל יומת
בכ"ף כ"ה לתעון ויתתי בהון לתתן דשוי נרמי' תלוה ולתו תיהו תלת
עבד מטוכף . כוה תבין מה דתי' בכ"י פ' ק' ו"ל י"ח דכתי' בטולה
בתת"קם וכתב כי' ורתי' בתרומה דנ טתת שבכתו עם דנ טהור כל
נרב שהוא מיחזיק סתתים לם ים משקלו י' וזו ביהודה שהם תמש
סלעים בנליל דנ טתת ונירו לתסור ונקתר שם הורה ר"י בר בון כ
בעכברת לתד לתלף פי' הורה ר' יוסי בעכבר שכתערב בהיתר ובטלו
בת"לף וה"ה לם כי' תת"קם כי' תתירו תלתת כרי' בטל ונדיך ליתן
טעם למה כל דבר טתת בטל בת"ת"קם :

ראוה תרלה מה שכבר הלכתי בדף כ"ה ע"נ וע"ד מה שכתבתי
דדשו שעל ספר ונס מה שכתבתי והוטכילים יהיהו כוהר
הרקיע ובסוד ובכן נדיקים יהלו ושמתו כי בכן נ' ע"ב ובכן נ' ע"ם
ע"ל דף מ"ב שתן (ד"ה ו"תו ה' י' מ"ב יו"ד דין מוסכין נ'
שמהן יה"ד מֶלֶךְ יהו"ד מַלַךְ יה"ו יִמְלוֹךְ לשולם ועד
שעלה כתיבן כתר כי על ידם יכרתו
לרשעים הכ"ל והכה ספר וכתר וכנ"ל הס נ' תתק"ם ולזה קתיל
כל דבר טתת שתבטל בתתק"ם בתיהו סוד הכ"ל ותו שם רשעים שהם
נ' תת"קם ירקב והכה לתיתת בפ' כשה ע' רש"י תלת ח"ר כל הבי
פקונין וכל הבי מלין בעינת לבלתה לתתריהון דתתקלו בשתקלה ולת
לתיכון דלת עלתו תלת לתילין דעתלו ונפקו דכל מלין דעייל ולת
כפיק טב לי' דלת תברי כללת דכל מילין עתיקת דעתיקין בזעיר
תפין כללת חד כללת הוה כללת הוי כללת יהת לת יתתבי ולת
משתבי ולת שבת לתתקנתקונין תלין דיוקנת דכליל כל דיוקנין ד
דיוקנת דכליל כל שמהן דיוקנת דתתחזי כנוונוי כהתי דיוקנת לתו
הלי דיוקנת הוי תלת כעין התי דיוקנת כד תתחברין עיטרין וכתרין
ותשלמותת דכללת וכנ"כ דיוקנת דתדהם הוי דיוקנת דעלתין ותתלין
דתתכללו כי' ובנין דהתי דיוקנת כליל עלתין ותתלין לתקון עתיקת
קדישת תקוני ותקונת דז"ת בהתי דיוקנת ותקונת ולתי תיתת מה בין
הלי להתי כללת הוה בתתקלת לכל מכלין לתפרש תורתי ומכלין ת
לתשבח דיכת ומשם לילן הוון שניין דת מן דת ודין חלק לת לתתחבר
בר למחנדי תקלת קדישת וכתיב סוד י' ליריתין כתיב ויעבר י' שהיה
לת לדם בתרין י' ודין לשלים תקונת וכו' ודת הוה וייעבר תרין י' ודין
רוח דע"ק ורוח דז"ת וייעבר נר מורה בנו מורה ומהו מורה נו מורה תרין
שמהן דלקרי שם מלת י' לתלהים וכו' בהתי לדם שתרי ותקון כללת
דכר וכוקב' כד לתתקן דיוקנת בתקוני שתרי מלחורי (ס"ת מזהרי)
מכין תרין דרעין וכן" ע"ש ומה כללתים ובכתבי האר"י ז"ל כי
תניות המלכות הוא במקום תסד ונבורה שבו (והוא בסוף שליש
ת"ת) וכ"ה שלה תין להם על מה שיסמכו (ובכתבי
האר"י ז"ל בסוד ת"ט כ"ת נ"ה ז"ו שכתבתי לעיל מבית שם ז"ל
ר"ף ביסוד פי' כי יש כ' נקודות עיקריים וכ"ת בתים בסוד תוסכו'
והעניו הוא כוש"ל בנקודת הת"ת כי נקודות הת"ת לת הוזרכה שם
וירדה ביסוד ונתחברה עם נקודות היסוד עצמו ומרי הם כ' נקודות
מרגיות ותתכם טפם לזה הוא לפי שאני קויס בחלכות שהוא קו יתיו
וקו שמאל יש להם כנגד בו"ת עצמו על מה שיסמכו ושם נכח הוד דו"ת
שתרכם בכל קויות חלכות והבתר ודעת ות"ת שבקו לתמצעי שלה
הוא נ"ב יש להם על מה שיסמכו ושם ת"ת ויסוד דו"ת התפשטו
עד שיעור הת"ת של הנקבה בלבד לתכם הבה"י של הנקבה הם
פורתי' כתוב ותין להם בו"ת על מה שיסמכו כלל וע"כ הזכיר ש
שהנקודה הת"ת שבה שבכר היו להם על מה שתסיוכן בו"ת וזו תרך
ותבחר בנקודת היסוד וכן שביסס יגדל היסוד והלולי שיספיק וזהו
משתר"ל דנוק וברית תשביען תד כי הרי הברית היסוד כתבחרה
נקודתו עם נקודת הת"ת שהוא נוקבא ונעשה אחד ש"ן בנקודות
החלכות שבה והכה נם נקודה ו תין להם מקום בו"ת לסמוך בו ותיכם
כיון שכל פרנוף זה בקרוי חלכות וזו הנקודה היא חלכות שבחלכות
הולת וע"כ תין נרוך בה וולת לבחי חותם בתוך חותם ולכן תיכו רק
אחדה בעלוית דחותם ע"ג חותם דיסוד ולכן בהלכה מועטת יסביק
לה ועכן האחדה זו דשותם כמוכן בה האחדה מן שמות אה"ים ד"יודן
דאלפ"ין דהה"ן שיש בכה"י דבינה שהם נ' חותם ע"ל דף ם"ו ע"נ
ומיעת כי אחדת נ' שמות הכ"ל הם בכתבי ש' ובתוסף בה ו' תורות
שהם (ן) פשוטה (דומנ"ף) דחלכות שהם ת"ם ע"כ וע"ל
דף ל' ע"כ יעוד תט"ת נ"ו ד"ה הכ"ל ק"ן הוא בסוד על כן בתתו בו

כיוהל

משלחן בעבין ותקע כף ירך יעקב ובפרט בהוד שהוא קו האמצעי
וגם שהוא בסיום' שהוא תכלית הדינין וכו' ע"ש ע"ל דף כ"ט ע"ד
וכאשר לדברי האר"י שהתחלתו וכו' שלה שלין להם על מיסמכו ו
ולפיכך נלחמים בהם הקליפות ובפרט בשפטים עולמית' שפירוש
דלית לה עיינין כי מקרה דגלים יקרה אל עיניהם כי פסיעה נקה סוד
הקליפה מוטלת ר' מ"ק מתחזר עיניו על אדם כי עץ החיים מהלך
ת"ק שהם חנ"ת כ"ה ככללים כל אחד כלול מי' הרי ת"ק ותו מוטלת
מאורות גבורה שבגבורה ו"ש ויהי כי זקן יצחק ותכהה עיניו
מהאורות כי מוטלת גבורה בחרונה שבהם דהוה מיסט' דחשך קלתי
וכידוע"ז דכי מיתי כוחותיו של ברכה נרוך לית עיניו ו
ואז מתברכת מהתפוחין קדישין כ"ה ונקרית אקל תפוחין קדישין
(ומשמיכין לה סוד עיניהם ע"ל דף פ"ח מה שכתבתי בסוד עייכין
הכ"ל נס כדף כ' ע"ב בביאור מאמר עולימת' שפירת' ואיך הוא
התיקון בפסוק עיניך בשדה אשר יקצרון) ו"ש אם תשוב משבת
רגלך אל תקרי אם אלא אמת תתלה ו"ש שבת כי עד הנה
הש' אמת קר (וסוד הוה תבין ע"פ מה שכתבתי לעיל ונס
ע"ל דף ק' ושקר אין לו דגלים כי נקצצו רגלי הנחש ולפיכך
מבקש יעקב ירך יעקב וברכי דרכנן (ע"ל דף כ"ט ע"ד) ובשבת
מתדבקות ביראי קצוו ואמת ולכן אם תשוב משבת רגלך ר"ת אמת
ואמת יש לו דגלים ומסתלקות מרע ועושה אל הטוב והוא רמז משבת
רגלך עשות ר"ת מרע ועושה הש' ומתדבקת בבת עין והוא
העין המחולדים ל"ג נוטין הרמזים לש' (ו"ל כפ' ויקבל האראתי
לעיל דף שבת ש"ת בת הת לוקמוה רוח דתלת לבהן דמתחלן
בבת יחידה וכו' ורוח דאלה בכל תתר נקודה דחיבי עקרית דכלה
עיכוח לקדי בת כד"ת שאראי כחיטין בת עין וכו' ע"ש (וכפ"ק
ע' שב"ת פתח ואומר יפה כוף מסוס כל החרן וגו' ת"ח כד ברית קב"ה
עלמא לעבדי חד לבבא יקרית מתפוחת כורסי יקרי' ונקעי עד תהומי
ורישא דההוא לבבא כעין גו תהומי ורישא לחרא לעילא וההוא
רישא לחרא עלאה לאיהו חד נקודה עלאה דקיימא בחטמיתא' דעלמא
ואתתקן לתתסטא עלמא וכו' וההוא לבבא לתקרי אתי"ה דאיהו
לתתיל עלמא בכל סטרין תו אתי"ה את י"ה קב"ה שוי לה למהוי
יכודא דעלמא ואתלי דכלה נכו' לתתכא דההוא נקודה קיימא
בחטמיתא וכלהו נוזקין דלתתסטא דעלמא מחרי' לתתסטא
קדושה לאיהו כי מקדשא וכל לאיהו היכלין ועזרות וכל ההוא תקונא
דיליה וירושלים וכל אתר מיחוסא ולנו וכו' והוא לוקמוה דרוח דת
נוזקין דעיכא דסחרן לההוא נקודה לחטמיתא דעיכא דלאיהו חיזו
דכל עיכא כנוזקא דההיא נקודה לחטמיתא דקלחוך דלאיהו חיזו דכלה
דתיקן קלים בית קדשי הקדשים ולחרן ובכורת דלאיהו חיזו דכלה
לתתכא ההוא נקודה חיזו דכל עלמא וע"ד כתיב יפה כוף מסוס
לחרן הר סיון וגו' יפה שפיר ההוא חיזו וחדוה דכלה כוף מסוף דלאיכא
(הייכו דלאיכא לה ת"ת וכוסף הוא יסוד הנרמזים בשלות ג') ת"ח
שבירו דעלמא וחיזו דעלמא לית לאתחזי בעלמא עד דלתתבני ולתתקס
ומזכיכא והכיא שעתא לתתחזי חיזו דכלה בעלמא ע"כ וסודו מובואר כי
הלה עולם בחסד יבנה ע"ל מה שכתבתי ע"פ מאמר פ' בראשית
ע' ע"ט בביאור מאמר שבת ימים דקת תניגן מלן לימן · ובגין מלכות
יהיא בסוף שבעת ת"ת וכ"ל ולכך נקרא' נקודה לחטמיתא' נחזור
לדברי האר"י ז"ל ועולה הש' ומתדבקת בבת עין האחורי לפ' נוזכים
הרמוזים לפ' כבודא ורגליה נתקבים ולפיכך נקרא סעודה ו ם
סעודתא דחקל תפוחין קדישין (ומכאן יש רחי' ג"כ שיש לשמוח בליל
שבת ובסעודת יחול ולסוד הכ"ל) והנה שיעור היום נבורה לחרונה
שבגבורות הסמוכת לחני' שהיא הכלה ומתקדשת מטוחתא' ונרוך לחור
בקול רם היום סעודת' דחקל תפוחין קדישין וזהו סיום "קדשי
"וקרית "לשבת עונג ר"ת בקול ולכן היו תוקעין בש"ע ודע כי
הכלה ונסירותי' נעשי' מהבינה וזהו דרכין דרכי נועם שהוא עלמא
דאתי ודכין מתעדין מיכה ולפיכך רגלי יורדות מות (הייכו כל"ל דף
ל"ע בסוד מוזק שבת במלכות סיום הוד בינה והוד ז"ת ובשבת
כעשית דרכי' מקדוש שהוא חכמה ו"ם הקדוש ואז רגלי עולים בקדוש
זהין שהן מנגד רע וש"ם חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך
כי בהיות דרכי המלכות בסוד החשבון שיוא חכמה אז אשיבה רגלי
אל עדותיך ע"כ ומכוות מעדים בבת עין האחורי' ל' נוזכים
היכלים הפתוחים תוך הקליפות כד עולמות אבי"ע עיקר לחיותם
והקדוש הם ברגלים של כל עולם ועולם שהוא בחם' שבכל עולם
ועולם וכו' הכלל כי חם היותם י"ת בחי' כוחין וה' כולם בכללן בה'

בחי' ת"ת ומלכות הוא בחי' הנוקבא דשם ב"ן לך יון ת"ת הם בחי'
דע"ם ס"ג מ"ה תשר מלכלות ד' שמות החלו יוחין רפ"ח ניצוצין
ועיקרם של המלבי"ם כ"ל הם הנ"ב בלע ויבב חשם שהם הדעת וכלולת
החסדים והגבורות תשר עתו ויש בהם כוחות נעלמי מלוי נ' שמות ע"ב
ס"ג מ"ה תעיר השרשי' שהם יותר רחוקי' כמודע ישתרו ג' הולוחים שהם
הדיוקים כי מלוי נ' תלחים ומלוי ע"ב הוא מ"ו ומלוי ס"ג ל"ו ושל מ"ה
י"ט ושלשתן בדעת שהוא החלק הת' הנק' בלע כיוון ק"ב כי הוא
כולל כולם ולכן הוא לוקח תחלה השפע של ק"ב תרוכין ואח"כ מחלק
לכולן כי הדעת הוא העליון שבכולן ולכן כל הקב כרחוי בשמו כך
בכל קב תשר כל ענף הקליפות כעזו מחלו הקב והקב כיוונין של תור
הוחי' הקליפות הם נקודי' קב של תרוכי' הם בסוד בוכה צולמות
ומחריבן כי מתו ותשתרו תרוכין ואחזם יון אב' מלוחים החלה תשר
כתקנו כבר והם למעלה בקדושה מתוקנים כיוצא מזה החיות לחלו קב
תרוכין וזהו סוד הקטב יונק בקב שלו שהוא ת"ת תשר בדגלין לחחיים
הק"ב תרוכי' והוא יונק בקב העליון הכ"ל להחיותם בר"ה תשר שם
עומדים ק"ב תרוכין כי הדיוקים הנשתרים בלי תיקון בקליפות
נקרית הר"ר וכו' ו"ם לחיסור סוכלה מרה"י לר"ה שהוא סוד ת"ת ד
דקדושה שנעשה תחר התיקון יחיד מקור הכל ולא נפרדי' ולא נוכחו
י' שהם עשר לותיות מלוי מ"ה שהוא בן ל"ח כמודע ורחבו ד' שהם ד'
לותיות הפשוט ועוד לחיתת בכתבי האר"י ז"ל ו
ובחיות כי החסוכים לחחיים בסוד הק"ב ומתייחדים במחל ואמת
וכוכים ליקח מהקדושה ונעשית ת' בסוד ח' וסק"ב מיוקים נהפך
להם ונעשה בק' וזהו תבק ולחיכו מועיל להם ע"כ והייכו כל"ל כי תבק
לחיכו עושה פירי כי יתברדו כל פועלי און · והנה לכלחורה קשה
דלקמור דרכי הכלה ופסי' נעמי' מהבינה ודיכי' מתעדין וכו' הלא
הקדמוכו כמה פעמים ע"פ מחור חקת יוסט' דשכינתא' לחיכו חיזו
בלחתר דלחיכי מלכות וזהר הקדב לית ליה רשו לכל דלה תרלה לעיל
דף ל"ב ע"ג בסוד ם שהוא בינה וסוד ם בתוכה שהוא
בתוכה ותבין היטב ובכה הקדמוכו בהיות מלכות
יון בינה וע"ד שכתבתי כאן ובדף ל"ב לחי ים לחיזה לם"ל יון ק"ב
תרוכין וזו בעשה לבק לף שהם"ל בק כל"ל לחיכו כעשה שרי לעפ"כ מוניא
היוק וכל"ל ועבן לבק רגלו דק בשבת שעולי' עד תכוזה בסוד קדם
ישרחל ליי' רחשית תבוחתה שהוא סוד חכוזה לו יתבטל לבק וכוה
תבין מלחר ר"ם בפחם ע"ב שם"ו בסוד ק"ב תרוכין לפם קייסו חלה
לחיכו נליס קודש דחרב ק"ב יון י לחיכו יב"ק לוף הכי לא הוי ליה
חלה ק"ב תרוכין דלת י לחיכו יחיד ומכי' לתי כניעו לחת (ב')
דלחיכי ברכה ולחיכו קדם ומכי' לתקדשת ק' דלחיכו קדם וכו' ע"ל
ושם בכתבי האר"י ז"ל בסוד פסיעותיו של לברהם לכניו נ' מילין
והנה כודע כי ז' כוכבים הם רקיעים וכנגדם מתיילדים ומתהוים
בלרן בכח הבטתם ז' מיני מתכות וכך סדרם בסף והב וכחושת בדיל
עופרת כסף חי בראל לתר הם עשוה כנגד ו"ם יחסר עד המלכות
ובכר ידעת כי נם היסוד נקרא א חי וכנגדו בסף חי ולחוצ"ל נמצא
והב חי חלה בסף חי והעניו כי בסף סוד החסד שרי' בפוס לחיה
ו"ם לברהם חיה החסד (וע"ל דף כ"ח ע"ח יתבין זה ונס לעיל
בהלכות נשוחין טעם לחיה לחיה ב"ם החסד ביקנית בבסף כי והו פי'
הפסוק ובסף יענה לת ה' כל כי יסוד נקרא כל שכולל כל החסדים כי
ז"ל בכת בי האר"י ז"ל כללות ה' חסדים מתקבצים ביסוד שלכן היסוד
נקרא כל לפי שהוא מלקט רח שהם כ' שעליו ביה כמודע כי הוא הוי"ה
ע' וכו' לותיות דחלוי והם סוד י"ם הכללים בכל חבד מחלו
שכוכות כי החסדים כל ה' כלול מי והם ה' חסדים וזהו ולקט יוסף
לת כל הכסף כי הכסף הוא החסדים שהוא המלקט יוסף) ובנגד הו'
כוכבי לכת הוא כוכב הו' הנקרא כוכב פתם שעליו נלחור דרך
כוכב מיעקב (ובפ' כי תצא ע' תקא"ם כוכב עלי' לתעור דרך כוכב
מיעקב דדרני' ביומא תלילתי וכי' כתיב ויהי ביום השליני בהיות
הבקר דכי בחית בק"ה ליומא חוריתא ליסרא בת יחידה ליהודי עמי'
שבת מלכתא דלהיכו יום שלישי כלול תלת עבמי להכון שב"ת יולבתא
יחידאה דסולטנותא דילה בליל שבת בי' לתעבידת שבת ובנ"ד
חולקין מחני יותיות על מיתן תורה בת יחידה דל לחור בשלישי
כתבה ודל לחור בשביעי כתבה דלהיכי בת יחידה דלחידאי בעמודל
דלחוצעיתא תלילתאה לאהכון ובנדיק שביעית לי' וכו' ע"ם) ע"ל דף ע"ב ע"ב
ופקח שבט בסוד דדיכת הקצת שהוא סוד הטעם יורה כחן דרך היסוד
והו לוחרו דהוי היסוד בכוכבית דמרכזת פי' כי ר"ק ע"י כחי וו כי
שם קלי על מה דלי' בפ' בראשית ע' קכ"ו יש הכל לשבר נעשה תחת

מלחר ויקבל ע' שהה

מלחר פ' פקודי ע' שב"ת

מלחר פ' בכחם ע' שב"ת

פלגן וגו׳ . ת״ח שמעתא דעובדא הוה בחד בר נש וכו׳ . כתוב לבתר
לקמן ותיכוס בח״י לכתם זה בקרח קב והרי הם קכין לבב״י ו״ם שמתי
תומר מקב לחלה היה לחמעני של היסוד וכ״ה קכיים שהוא כ״ה ותכמיס
הכרייעו ק״כ ומחנה הוא כנח ותני יסוד יחיכי ולחמכ קב היסוד כולל
י׳ קבין כמודע כי הטפה היונקת מן היסוד הוא י׳ ועירית (וכדאית׳ בפ׳
פכיתם ע״ש) בסוד ככורי ולתקרי בן בוכרה על שם לות הברית
דתשוכה לא זכה לכביים ועם זה בחריב קל״כ הקדוש וברוך דיסוד כי
ק״כ ר״ת קדושה ברוכה פי׳ הטפה נמשכת מהמוח שהוא התכמה הנקרא
קדוש כמודע וברדיתה ביסוד נקרא ברוך הוא ק״כ לחמכם היא בעמה
לות י׳ הרי יב״ק וע״כ לתייהב לי׳ ק״כ חדובין ע״כ . ובכ׳ בראשית
מלוקר בראשי ע׳ קכ״ו קכ״ו ז׳ ל״ת שמעתא דעובדא הוה בחד בר נש מלוכין בעלי
ע׳ קכ״ו קכין דהוה לוקל בחברת וכו׳ . עלולו לבתרי׳ מערת׳ נו מערת׳ עד
דעלולו לחד פרדסא והוו תיכן בעלי קבין מתפשט מהמוח נופת והוא
מתלבם בנופת לחרת ולחכפוי הוו כהיכין כשמשת והוה יתיב על כורסי׳
דמלכותא ותלת מאה תלמידוי תחות כרסי׳ לרנלוי והוו קרלן
לחי קרת הכל הכלים לחר קהלת והוו ק
קרלן לחי קרת ומכין סניחין כלא חשבנא לחדו לון לחכון מלחי דדרת
מלי לחי וכי לית קרת לחרת בספר קהלת וכו׳ . לחר לון ודלי רבבך
רוח עלאה היה תמן לחכל לחיות לכו בריוחא שבע הכלים לחכון בהלי
קרת הכל חד הכלים תרין הכל הכלים תלת הכל הכל הא שבע לחכון
ז׳ כוויות דלתתר כהון לחדרה יהי והוי חיד ולכוסן דלחכון כוויות לחכון
ז׳ שחכן לכני״תן וחברוי הכל לחכו להכל הכלים ועלייהו לתתר
קול ה׳ חוכך להכות לם ומלן דידע בלחכון הכלים כד לפיק לון מפומיה
ומלכי׳ וידע לכוין בכוכנת דכל הכלים עיכה תלין ומתלבמן בשכינת
תתלה דכלילן ז׳ שחכן לכ״נית ז׳ וחברוי דלחכון לתתון דכהון לתברילו
שמי׳ ולרעית דלילן תלין בלחמר ולחלין בחעבה ברוח דלחמר ועושה
שבעה ושבעה מוקפת לחלין בלחמר ולחלין בחעבה יה״ד יו״ד ה״ו וח״ן
ה״ת לחן לחכון שבעה ושבע הזכלה עמת דידעין למלקח מלותין בלחמרה
ועשיי דעלי לתתר ולחשים דברי בפיך וכפל ידי כפיתיך וגו׳ . לחתר
לפיכן עמי לתה לל תקרי עמי חלה עמי בשותפו כיוה דלתתר בדבר
ה׳ שמים כעשו וגו׳ . הכי לתת בשותפו עמי דבמלולך לתעבידו שמיה
ולרע״ע כ״ . והכה בכתבי האר״י בסוד השבת בסוד המוסר הוה
בלריכות ונקת לבניה כלן ז״ל ובבר נתבת הרי נ׳ דלשונות דעשיי׳ עלי
בן תתעוכו דיסרה לח״כ לחו מעלים ז׳ תתעונות דעשיי׳ למעלה
כיצד חנ״ת דעשיי׳ במקום כח״כ וגה״י כ
במקום חנ״ת ומלכות במקום פה״י וכו׳ . וכוד הענין הוא כי הלא
ההבל העליון דיסוד דו״ה דלחיצות שהוא סוד מ״ה דלחלבין והנה הוא
מתחלק ב״ו הכלים כי הלא כבר בלרכו כי ההבלי הם ז׳ תתעונות ויש
ז׳ הכלים שיולחים מן פה העליון דו״ה מן חור פניהי שבלוך ז״ה
ענינו שב״ ז׳ תתעונות שלו יולחים ז׳ הכלים ולחלו ה״ו הכלים הם יורדים
ליוטה העולמות דלחרי׳ ולבן תבוין הבל בר״ת השתחוו לרי׳ בהדרת
קדש ולחלקו ל״ו הכלי׳ ולחמכם כבר בלרכו כי מלוי השם הוא נק״ הבל
כמו שהבל הלדם נגוד בתוכו ולח״כ יונה לחון כ
כן מלוי השם נגוד בתוכו ולח״כ יונה לחון ומתנלה ובמלה כי
מלוי השם ושם המלוי שלו הוא סוד הבל ולח״כ זה ההבל היונה מן ז״ת
בכל שם ושם המלוי שלו הוא סוד הבל ולח״כ זה ההבל היונה מן ז״ת
הנה הוא שם של מ״ה ויונה מחוי מלוי שהוא ו׳ לותיות ו״ד ה״ ו״ת
ויכוללו הרי ו׳ לותיות והם ז׳ הכלים ולח״כ נרין שתמצוך ז׳ הכלים של ז׳
תתעונות דעשיי׳ וע״י כן יעלו למקומם נם נרין שתדע כי סוד ז׳ הכלים
הלו הם סוד הלסלים המתפשטי׳ תוך ז״ת וכבר ידעת כי ה׳ חסדים הם
מחסד עד הוד וכללות כולם ביסוד ולח״כ נכללות כולם במלכות
הרי הם ו׳ בח״י חסדי׳ ולהו הם ז׳ הכלים היונלים מפי יסוד ז״ת שהם
הוא בעשרה סיום כל ה״ ולח״כ יונלי׳ ה״ הכלים והם עמנן ו׳ לותיות
המלוי שם מ״ה כנ״ל רק שבכללות ו׳ לותיות הלו במלכות הם ו׳ בח״י
והנה הלו ההכלים הם בח״י לתורות היוחדים מן התחילות ולחמכם נרין
להוריד שם ג׳ כ שם מ״ב דיוירא להעלות כי הן סוד בור עולה של ע״י
שם מ״ב וכו׳ . ולחמכם ז׳ הכלי׳ דתחילות הם המשכות לתורות ב״ו תתתין
דעשיי׳ כדי שיוכלו לעלות למעלה מחדרגותם ולהו הם עולים ע״י שם
מ״ב שביוירא שהוא שם של הב״ן נית״ן נם ידעת כי שם והו ו׳ שחות מחסד
עד התלכות ולחמכם יש בשחר להם ו׳הנוית דרחשונה בקנול בקודת

חסד וכו׳ : כמודע ולבן כל הכוונת הב״ו רלוי לכוין בהם עתה והנה
הסדר שלהם קול ה׳ תכוין לל הבל רלשון שהוא הן קול ה׳
על המים ותכוין כי הבל והו ן׳ רלשון דמלוי שם מ״ה ותכוין כי שם
מ״ב זה הוא ביוירא הוא לב״נית״ן ותכוין בפניתיות שהוא יהו״ד הב״ו
בלשן כח״ם קול ה׳ ותכוין ב״ב כי הויה נקודת בסנול ותכוין ג״כ כי הבל
הנוכ הוא סוד חסד התפשט בשפי׳ חסד דו״ה ותכוין כי ע״י תורות
הללו עולה שפי׳ חסד דעשי׳ קול ה׳ בכח עכין כח הוא נבורה דעשי׳
העולה עתה . ותכוין להבל שני שהוא החסד שבנבורה ז״ה והוא
(ד׳) לות הנשי דמלוי מ״ה ותכוין לשם קר״ע שט״ן קוי״ה נקודה
בשב״ה קול ה׳ בהדר תכוין לחסד שבת״ת דו״ה דלחילות והוא
הבל הנ׳ דמלוי שם מ״ה והוא לות (ה) לות הנ׳ דמלוי מ״ה ותכוין
לשם הת״ת שהוא נג״ד יכ״ק הוי״ה נקודה בחול״ם קול ה׳ שובר
ארזים הוא כח דעשי׳ ותכוין לחסד שבנצח דו״ה דלחילות והוא הבל
הד׳ והיה לות (ו) לות הד׳ דמלוי מ״ה ותכוין לשם בט״ר ת״ב .
והוויתו נקודה בחירי״ק קול ה׳ חוכך הוא סוד דעשי׳ ותכוין לכלול
בכיכון החסדים והיה ההבל ה׳ והוא לות (ו) דמלוי מ״ה נם שם
חק״ב טנ״א והוי״ה זו נקודת בקיבו״ן קול ה׳ יחיל מדבר הוא יסוד
דעשי׳ ותכוין קיבו״ן ה׳ חסדים שבסיסוד ז״ת דלחילות והוא הבל השני
והוא לות ת׳ לות ו׳ דמלוי מ״ה ונם שם יג״ל פו״ק הוי״ה נקודה
בשוב״ק קול ה׳ יחולל חילות מלכות דעשיי׳ והוא הבל הו׳ ותכוין
לכללות קיבו״ן החסדים שבעטרת היסוד ז״ת דלחילות והוא כוללת
השפה לותיות דמלוי שם מ״ה ונם שם שקוצי׳ והוא הוי״ה דניקוד
נבחות וכו׳ עיין שם ובסידור האר״י ז״ל כי רב הוא .

(נחזור לענין דיכי שבת) .

והנה לענין בנדי שבת לפי משמעות הלשון דלחיתא במלחר פרשת
עקב כתוב כתבתי לעיל זה לשונו כנוונת דנרין לקבלת
נביירתא בכוסה כהורן וכו׳ ובכוסן שפירין וכו׳ ובהלי חדוה ותקונא ו
נרמין דלשתלר שפחת ביסוד בחשוכה דשלטת בערבי שבתות
וערבי ליל רביעית מה הוו מילין עבדין הוו כטלין לכוסן חוכמין
וחשכחן כהורין עד כחן . הם כן מדקחתר בקליפה לכוסן
חוכמין מכלל הת דקחתר שם ולכוסן שפירין הייכו בנדים לבייכים
הלח בשבת הלו עולים עד חכמה ובייכ הנקראים קדש . וחנו
מקבלים מן עתיק יומין בסוד י׳ מלך נאות לבש חשר שם כתוב
ולכוסי׳ דעתיק יומין כתלב חיור וגו׳ . וכן לית׳ בכנפי יונה .
ובכתבי האר״י ז״ל זה לשונו יכוין שמות של חלוק הם י׳ והרי״ל .
ומושיל מוחל להמשיך קדושה לחדם .

נרין כל חדם להלבים בכל שבת ד׳ בנדי לבן מלבים עליון
ותתתון והחור והחלוק . ונם לתר לי מורי שכפי נוון
המלבושי׳ שחדם לובש בעולם הזה כך מתם מלבים לחר פטירתו
בימי השבת תיוד . וכן רחה לחכם לחד לבש לחר פטירתו שחורים
לפי שלבש בנדים שחורים בשבת חבל מותר ללבוש מלבים לחר תחת
המלבוש העליון מפני הכבה ולח היה מקפיד בזה רק שיהיה לו ד׳
בנדי לבן כנד ד׳ לותיות יהו״ד ע״כ :

מלשון הזוהר שכתבתי לעיל בשי בר נש לפדרא פתורי בליל
שבתא לוה כיון הט״ו בזוהר דעה מי קע״ח בד״ה יש
מקומות נהנו לעירוך בלבוש כתב שמטעם זה יש לחסור לותו
המנהג שנוהנים מקצת לעירוך השלחן בליל שבת בפת שלם כל
הלילה שבתפשט מחק העוונכי׳ לנד שלחן ולח מהידא לפעב״ד ד
דדוקא בליל קודש הלילה שעושין כן לסוד תיכוך יש בו סייכות
העוונכי׳ לנד . כי נד הוא לשון מוזל . מה שחיכו כן בליל שבת
שחכיחי בפת לחם משלה הוא בשביל כבוד שבת שכבודו בלחם
משנה . וחין בזה משום מוזל וחין בייה לחיסור כלל . דהח נם קודש
חיד שמוליחין לותו מהתנור מכיחין לותו על השלחן משום כבוד
שבת ע״כ דפח״ח . ולעב״ד שיפה כיון הט״ו . הנם
שבסידור האר״י ז״ל כתב תכיח השלחן בתקוותה בל״ם ושפה פרוסה
עליו וכיח בכוס של ברכת המזון מעט יין ותכיחה על השלחן .
להשליך הברכה יכל״ם . נם פתיתין על השלחן ולח פת שלם
משום העוונכי׳ לנד שלחן כת״ם כב״י עד כחן . לחבל לפי ת
משמעות הלשון דספר הקדש וזהר דקחתר לסדרת פתורי משמע
כדברי הט״ו וחלין תשתעון הלח מבית משחת בכיתין התשובה
חם כל מכתי ישרחל בכף לחת ובספר הזוהר בכף שבי מבריח לת
כולם . כי הלח מפיו לחו חיים :

וזהו

והוא ההופך את הגלגל כר"ה כדלעיל בשבלי סי' ו' לשמרך מחשבה זרה
מכבריה תמריה החליקה הזוי היה ויסורת בבית ולא ישכנו רעלי
פעם בחון פעם כריחוצות ואחל כל פנה תחדוב לבך נקרעת ההופך את
הגולל בר"ה והוק בהן תחר קיימו מכבשל לחם לחם הוי לי' כדין שיסה
את הכלב שיסה את הכתף חזי הוא חייב ע"ל דף י"ח ע"ח מבחוץ מאכה
יציאת השבת אתים שהם תרבע בפנים ואתים שהן תרבע בחון בעל
הבית בפנים ובעבי עומד בחון כי ז"ל כפ' כי תצא ע' תקמ"ה כנוסח
דלתי ביזרעאל ד' מכפין יעקב יזרע רחל לאה יזרע עם לאה יעקב עם
רחל לקבל פני כאר לתרבע עם הבי לית ד' מכפין לעשלק קסם וכחש
עשל וחן וכו' ע"ל וכפ' פנחס ע' תכ"ב על הת דתיר בעל הבית בונע
ודתי (ו') תיהו לקבל יעקב ה"ה לקבל לאה ורחל בביאה לכל חד ח"ל
סבל סבלת והת בביאה את יין לוקחה דיעקב תיהו בעל הבית ח"ל הבת
הוא וכו' אבל דעלוי בהאי מתן הוא ח"ל סבת חת סוא בדיוקנא ודת
יו"ד ה' וח"ו ה"ח ודת לדם דתרכבתא עלאה דתכפין דילי' יהוד ע"כ
נם הקדמונו לעיל מה דתי' כפ' ברחצית ע' קל"ו ולא תית בכלהו לעיל
בעולם דתיהו חויה בישת חל אחר תיהו רוקח תיהו ובת וזוני סס העות
ע"ו וכלה סמל ותית סמל תית סמל ולאו כלהו שוויין לכל הזוה סטרת
דאוויית תיהו לטיח על כלח ע"כ ובכתבי האר"י ז"ל בפי סמאל בלעה
ולילית וכ' שפחותיו נריחה ונעירה והם כנגד לאה ורחל בלעה ולפה
ע"כ והכה רשות תיחוד נוקבי' ורחב ד' כי חדם דתרכבת' עלאה נבוה
י' כוה עבד אותיו יו"ד ה"ח ו"ח ה"ח ורחב ד' יהוד ורם"י עולה עב
ר"ת עבד אותיו יו"ד ה"ח ו"ח ה"ח ורחב ד' יהוד ורם"י עולה עב
ברחצית ע' קל"ו כרחיב כי ז"ל כפרשת פנחס ע' קכ"ו ד"ה תית בכלהו לעיל
בעולם דתיהו חויה בישת חל אחר תיהו רוקח תיהו ובת וזוני סס העות
ע"ו וכלה סמל ותית סמל תית סמל ולאו כלהו שוויין לכל הזוה סטרת
דאוויית תיהו לטיח על כלח ע"כ ובכתבי האר"י ז"ל בפי סמאל בלעה
ולילית וכ' שפחותיו נריחה ונעירה והם כנגד לאה ורחל בלעה ולפה
ע"כ והכה רשות תיחוד נוקבי' ורחב ד' כי חדם דתרכבת' עלאה נבוה
י' כוה עבד אותיו יו"ד ה"ח ו"ח ה"ח ורחב ד' יהוד ורם"י עולה עב
מחזור בפרשת ברחצית ע' קל"ו כפ' ברחצית ע' קל"ו ולא תית בכלהו לעיל בעולם דתיהו חויה בישת חל אחר תיהו רוקח תיהו ובת וזוני סס העות ע"ו וכלה סמל ותית סמל תית סמל ולאו כלהו שוויין לכל הזוה סטרת דאוויית תיהו לטיח על כלח ע"כ ובכתבי האר"י ז"ל בפי סמאל בלעה ולילית וכ' שפחותיו נריחה ונעירה והם כנגד לאה ורחל בלעה ולפה ע"כ והכה רשות תיחוד נוקבי' ורחב ד' כי חדם דתרכבת' עלאה נבוה י' כוה עבד אותיו יו"ד ה"ח ו"ח ה"ח ורחב ד' יהוד ורם"י עולה עב
מחזור בפרשת פנחס ע' תס"ח ברחצית ע' קל"ו כפ' ברחצית ע' קל"ו ולא תית בכלהו לעיל בעולם דתיהו חויה בישת חל אחר תיהו רוקח תיהו ובת וזוני סס העות ע"ו וכלה סמל ותית סמל תית סמל ולאו כלהו שוויין לכל הזוה סטרת דאוויית תיהו לטיח על כלח ע"כ ובכתבי האר"י ז"ל בפי סמאל בלעה ולילית וכ' שפחותיו נריחה ונעירה והם כנגד לאה ורחל בלעה ולפה ע"כ והכה רשות תיחוד נוקבי' ורחב ד' כי חדם דתרכבת' עלאה נבוה י' כוה עבד אותיו יו"ד ה"ח ו"ח ה"ח ורחב ד' יהוד ורם"י עולה עב
מחזור בפרשת פנחס ע' תס"ח כפנחס ע' תס"ח דכיון כי ז"ל כפרשת פנחס ע' קכ"ו ד"ה תית בכלהו לעיל בעולם דתיהו חויה בישת חל אחר תיהו רוקח תיהו ובת וזוני סס העות ע"ו וכלה סמל ותית סמל תית סמל ולאו כלהו שוויין לכל הזוה סטרת דאוויית תיהו לטיח על כלח ע"כ ובכתבי האר"י ז"ל בפי סמאל בלעה ולילית וכ' שפחותיו נריחה ונעירה והם כנגד לאה ורחל בלעה ולפה ע"כ והכה רשות תיחוד נוקבי' ורחב ד' כי חדם דתרכבת' עלאה נבוה י' כוה עבד אותיו יו"ד ה"ח ו"ח ה"ח ורחב ד' יהוד ורם"י עולה עב
מחזור פנחס ע' קכ"ו כרחיב כי ז"ל כפרשת פנחס ע' קכ"ו ד"ה תית בכלהו לעיל בעולם דתיהו חויה בישת חל אחר תיהו רוקח תיהו ובת וזוני סס העות ע"ו וכלה סמל ותית סמל תית סמל ולאו כלהו שוויין לכל הזוה סטרת דאוויית תיהו לטיח על כלח ע"כ ובכתבי האר"י ז"ל בפי סמאל בלעה ולילית וכ' שפחותיו נריחה ונעירה והם כנגד לאה ורחל בלעה ולפה ע"כ והכה רשות תיחוד נוקבי' ורחב ד' כי חדם דתרכבת' עלאה נבוה י' כוה עבד אותיו יו"ד ה"ח ו"ח ה"ח ורחב ד' יהוד ורם"י עולה עב
מחזור פנחס ע' תכ"ב כפנחס ע' תכ"ב דכיון כי ז"ל כפרשת פנחס ע' קכ"ו ד"ה תית בכלהו לעיל בעולם דתיהו חויה בישת חל אחר תיהו רוקח תיהו ובת וזוני סס העות ע"ו וכלה סמל ותית סמל תית סמל ולאו כלהו שוויין לכל הזוה סטרת דאוויית תיהו לטיח על כלח ע"כ ובכתבי האר"י ז"ל בפי סמאל בלעה ולילית וכ' שפחותיו נריחה ונעירה והם כנגד לאה ורחל בלעה ולפה ע"כ והכה רשות תיחוד נוקבי' ורחב ד' כי חדם דתרכבת' עלאה נבוה י' כוה עבד אותיו יו"ד ה"ח ו"ח ה"ח ורחב ד' יהוד ורם"י עולה עב
מחזור פנחס ע' תכ"ב כפנחס ע' תכ"ב דכיון כי ז"ל כפרשת פנחס ע' קכ"ו ד"ה תית בכלהו לעיל בעולם דתיהו חויה בישת חל אחר תיהו רוקח תיהו ובת וזוני סס העות ע"ו וכלה סמל ותית סמל תית סמל ולאו כלהו שוויין לכל הזוה סטרת דאוויית תיהו לטיח על כלח ע"כ ובכתבי האר"י ז"ל בפי סמאל בלעה ולילית וכ' שפחותיו נריחה ונעירה והם כנגד לאה ורחל בלעה ולפה ע"כ והכה רשות תיחוד נוקבי' ורחב ד' כי חדם דתרכבת' עלאה נבוה י' כוה עבד אותיו יו"ד ה"ח ו"ח ה"ח ורחב ד' יהוד ורם"י עולה עב

מחזור פנחס ע' תכ"ב חלישן ומחזירין ומתן דלהון סמאל וכתח עד כאן.
תאמר ע"ו נ' לא תבערו ח"ם בכל מושבותיכם כי אין לחם
עליכם בשבת ואומרים לולי י' שהיה לנו בעינו כנ"ל בסוד
תפלת ערבית דשות שהיה ברשות בעלה עומדת ובבר בדף הקדוש
נתתי טעם שהלכו לקבל שבת בשדה וכפרש המכיח דף ל"ב על
מאכה שכים שהיו מהלכין בהר"ר ונקחתי ומודה לישי בערב שבת אין
השמות שהוא פטור מפני טרח ברשות בערב שבת מילי ברשות לוכח
כל"ר תכיעה דת"ר תכיעה בוקו ונטה לקרעת כלה מלכתא ואחרי לה
לקרעת שבת כלה מלכתא דבי יתבי מתעטף ויקרי ואחר בוקו כלה
בוקו כלה עד כאן. ובסידור האר"י ז"ל סי"ם ופעם הנ' בלחש
נגד הדעת ובאשר נתתי לעיל ולפעמ"ד נרחה שהלה כתב נפ' בחי
ניזטריה ל"ט שהוא (יו"ד) (ה"ח) (ו"ח) (ה"ח) ומס הנמשך יין מוחח
טל"ח דבדולחא תאר בו נגנו נבורה דעתיק ונמשך בדיקנא דת"ח ובו
להכרית למחלל ונחש ע"ל ולזה בערב שבת מיוחת יין דשות
פרבים הנ"ל דף הקדמונו לית תתפיים עד שתרחה נקיוה ובאשר כתבתי
כי תעביר מיוחלת ודון יין בחרון חו ובכן נדיקים ישמחו לזה יש לכוין
כאחיזורים בח"י כלה בח"י כלה לסוד זה וטעם שאומרים פעם ה"נ
בלחש שהוא נגד הדעת לפ"ד הייטו דעת דע"י והוא כי הקדמונו לעיל
ז"ל כי הדעת הוא בשות ו"ק דעתיק ומתלבש בחוירא דע"נ קדומה
דמוחא ובחינת שהדעת בהוא חוירא שהוא סתום מחוך סתום מחוך הזרך להוריד
הדעת ונתגלה בחרבו בפומיה דת"ח ולכן יוסף הבל יהה הפה להחיות
את ו"ח שהוא בחור היוסף מן מדעת דעתיק חנמו שם ועכ"ו עדיין הוא

סתים וכתי"ם דכהני יתרחיצו לחבתא לחתלבשא בחלי רוחא לעתיד
כי עתה הוא עדיין סתום וחינו מתגלה רק להחיר לו"ח ע"כ. ולבוד
זה תומרי פעם נ' בחי כלה בלחש שהוא נגד הדעת והוא סוד מופלא נס
בח"י נ"י ל"נ לבוד ות"ו ע"ל דף ע"ח ודף סוד טלח דבדולחא
וכוה תבין פסוק בחומור י"ב בתלי סביב רשעים יתהלכון כרוס וולת
לבני חדם והוא כי מקדמונו סמאל ומחש וכתח נ' רשעים והיח בחרורה
כתח תשת זכוי קורדית בביתה לח ישכנו רעלי וכ"ל הלח הקדמונו
כי יש תקוה להכרית לרשעי הלזו ע"י תפלות וכוונת כ"ל ונ"ו קחמר
כרוס וולת לבני חדם ודרש בנוח דברים שהם עומדי ברחוב של עולם
ובני חדם מולזלי בלזו לוה תומר"ם בקבלת שבת מחזור שיר ליום השבת
ובסידור האר"י ז"ל ר"ת לחשה להכיח הכרית שהוא הכסח לחשה שהוא
בחילזו וזה ע"י שם יו"ד ה"ח ו"ח של ר"ת טוב להודות ולפ"ד מכוחר
מחוד כי הלח תומרי כמחזור זה בפרוש רשעי ע"ל דף ס"ט ע"ד ודף ע'
שהלרכתי בחחזור זה וחח"כ תומרי ע"י מלך נחות לבב ע"ל דף ע"ג ע"ג
שיקבל ז"ח הלחורות דת"ח וחו הוח סוד מה דתי' כפ' בשלח ע' כ"ב ויחמר
ע"י לל תשה מה תצעק ללי בע"ק תלית כד לתנהיר כלח כחדח עביד
יחח (היינו מלכות) וחתמרו בידוי עילחן ותתקין ע"כ. וע"ל דף
כ"ב ע"ח מה שכתבתי בביחור מומו ויהי נועם בענין עתלק וזרו וחיך
להכרית לרשעים הללו ומוכן נ"כ ע"פ הכ"ל וע"ל דף קט"ז ע"ג מה
שהלרכתי בסוד טל והכה לעיל כתבתי מחחר פרשת פנחס ע' תס"ח
וכך ייתי בפרש דלקרי שחר ייתי לה תכלים דנלוחת וכנ"ד לתקריחת
לילת השחר על סם קדושתה דנפרש דחכלים לה כיולדה הם"ד כמה
הרה תקריב ללדת תחיל תוצק בחכלי' תומר ר"ח בהסוח ומכח חלין
מחרי דחכחתה עלאה מחרי קבלה מחרי רזי תורה דחיקת לון שעתה
וכו'. ואילין חיכון תכלים וצירים דיולדת דחיהי מכיכתה דחתחר כך
ותנל יולדתיך וכח יכון תכלים דמוחח בהון חתערת שבעין דלעילה
עד דיתער קול דילה עד יהוד ומיד קול י' יחוללו ובספרי כוונת שלמה
דף קי"ט ע"ד ויחמר שחר תלים ובפרט מומור יענך המסגול בעת
נדה וכדכתב הח"י ז"ל דחית כיה ח"ש לומיות מ"ל תיבות בסוד
הה"ש שמ"ל העלין ומ"ש נס לעת לידת הלשה כשיוסכת על המסכר
להתפלל עלי' כבוונת הלב בתפלה פסוקי' מן המומור הנ"ל ככנד תפל'
חדשי העבור ושבעים תיבות ככנד שבעים חבלי היולדת ופעייותה
כטעם הפסוק כיולדה לפעה והבן כי בכל קול וקול יורד המפתח
של חיה מלמעלה למטה מדרגה ח' יתן כי לא נמסר ביד השליח מן ה"נ
מפתחות הכי ככבד ע"כ. והת דמדייק החסמל העלין ע"ל דף ע"ז
בסוד סומר ישראל וסוד מלבוש וכתבתי הח"י ז"ל והכה המלבוש
סוה נקרח אור פניאל בסוד סס קדוש לחפוקי מלחך מיכחי שיש
ג"כ בעולם היניה במלבוש חסמל חלח סוה סוה בניי וזהו בחיריך
תחת הכון ואור פניאל זה עולה כוונין מלבוש ולחטה בעולם היניה
בלבוש חסמל שסס המלחך הוח זה עולה חכון החסמל הוח דיוקן
במלבוש הזה עד כאן וכו'. עיין לעיל דף י' ודף ע"ו ע"ב ולכך
תדייק החסמל העלין.

נח' כפ"ק דתענית והוא כי תיתח בפ"ק דתענית תמר רבי יוחנן ג' מפתחות
ביד הקב"ה שלח נמסרו ביד מלחך ולחו הן של ח"י
ושל נשמים ושל תחיית המתים עד כאן. ובסידור האר"י ז"ל בסוד
ברכת מלבים ערומים הכה לחם על ידי עשותיו לובד לבוש
כשמתו ובלילה כשעולה בסוד מ"ב מלכות יחחדשה לו לבוש
מחדש שהוא סס חלו"ה (עיין לעיל דף פ' בפ"י חל"ה בשמה)
המשך משורש כ' חלף לשד שבפיום דחריך שכם ס"ע (עיין
לעיל דף ג"ם מה שכתבתי בסוד אמן סוד ס"ע בהורין ובכתבי
האר"י ז"ל וע"ז תמרו חסתר יקדקות היתה דהיינו שחסרה
לו עומנה הס"ע בהורין שלח הלירו בה הפנים דועיר לבפין ולבן
חל"י חל"י לשה נוספתי שים כפ' (חל"ף) (לש"ד) (חל"ף)
(לש"ד) שים בפנים דועיר לבפין שעולים ס"ע להושיט לה
המלך סרביט הוסב כי הוסב כאן הס ה' חסדים דביכה שהיו
הנבורות דחכוזה בסוד חכם בביכה ומתנה לה הועיר לבפין
על ידי היסוד שהוא הסרביט להאיר בה הס"ע בהורין והיא
לאירה בן בחלת לילת השחר שהוא קדושתה דנפרת דלו לון
חסד בלל בעולם שחסרו בעת הביא כי החור סוא חסד ואי
לאירה חל"י חל"י לשה נוספתי כי החסדים הם הס"ע בהורין
עד כאן. וכוה תבין נח' סוף תענית כתבתי לעיל ועניית
שבבן לומרת קחו ויקחכם לבשם שיים ובלבד שתעטרוכו בהוכיים

והות

הוא סוד ערביט והכה הכ"ל בסידור האר"י ז"ל שיר שמחתי בחומריס לי בכתי י"י כלך שבח זה הוא לשלכות ויש לה י"ב שבטים (עיין לעיל דף קי"ג ע"ב בתריכות סוד זה) שהם מרכבה לי"ב נהולי חלכסון שבת"ת לותם נקריאים עדות לישראל כקשות לשבט זעיר לכפין כקשות לבית דוד היא חלכות עד כאן • עיין לעיל דף ל"ז ע"ב וזה דקאמר י"ב שבטיס שהם מרכבה לי"ב נהולי חלכסון שבת"ת כי איתא בכתבי האר"י ז"ל בדרוש סודיות לישראל ז"ל והכה כתכאה לך ת"ת נקרא (ו') והכה בהתחלק ת"ת ההוא דת"ח לשבי חלקים חלק העליון שבו לגופא דחכמה ובינה וחלק התחתון בוער לכפין פעמי שבשבה כל חלק מהם (ו') לחת וכודע כי (ו') דחלוי הוא כפולה (ו"ו) הרי יש בזה חלק התחתון דת"ת דת"ח ב' (וי"ן) שהוא (ו') לחת בחלוחה כפולה וכנגדם ב' (וי"ן) בחלק העליון והכה כל חלק מהם יש שני (וי"ן) שהם י"ב נהולי חלכסון שהם ת"ת כנודע נמצא שהם י"ב נהולי חלכסון לשעלה בחלק העליון וי"ב לחתיים בחלק התחתון עד כאן • ובזה תבין מה כתבתי לך עיני היושב בשיש ואחר כך לומריס שיר השעלות חלך כשתי לך עיני היושב בשיש

בחתר פרשת ויקרא ע' ת"ק

בחתר פרשת ואתחנן ע' תק"ו

בחתר פרשת וישלח ע' ת"ד ת"ש

בחתר פרשת ויקרא ע' ת"ב

בחתר פרשת תרומה ע' רמ"ד (ליום השבת)

בחתר בפרשת בראשית ע' כ"ז

בחתר בפרשת תרומה ע' רמ"ד

בחתר פרשת בראשית ע' ל"ב

בחתר כפרשת בראשית ע' ל"ב

בחתר כפ' תזריע ע' קס"ו

בחתר בפרשת בראשית ע' ל"ב

בחתר בפרשת בראשית ע' ל"ב

בחתר בפרשת בראשית ע' ל"ב

מלא בחומצה (ר"ל ע"ל דף כ"ג ג"ח) אפס קנייהו כל ני' ותקופין ועבורין
בעלמא בסיהרא הוו וכו"ס ועי"ל דף מ"ה ע"ד
ולזה מסיים שם וכתב עתה דידעי לבדולח שבחת דמחריהון כדקא
יאות מכאן ולהלאה סדורה דכלותא כמה דאתמקת. ואיתא בא"פ
ויקבל ע' שם"ו אפס קנייהו כלותא דעתה קדישא תלת כלותין
ע"פ ויקבל תג עכשו בהאי יומא לקבל תלת שבתי ותוקפוה וכלה חד (כתאר
ע' שם"ו תסדר לפניך תי"ם) כיון דעלאה עתה קדישא לבי כניסתא תסור
לאתדלדלא תסילו כנורך כי כניסתא חלת בתלי תושבחת וכלותא
ובחורייתא כדקא חזי לון ומאן דאתדל בתלין דחכמין ובתלין
דעלמא דל תיהו בר כב דקא מחלק שבתא לית ליה חולקא בעתה
דישראל עתיד מלאכין ממכן ע"ד ביומא דשבתא והיכון סוו ידיהון על
דיתי ואמרי זוי לבלייה דלית ליה חולקא בקודשא בריך הוא וע"ד בעי
לאתדלדלא בכלותא ובשירין ובתשבחן דמחריהון ולאתדלא
בחורייתא הלי יומא ליהוי יומא דנשמתין דאתעטרא ההוא נהורא
דנשמתין בגין כן מזמרי בתושבחן דנשמתא והיינו נשמת כל חי
וכו'. ואחר כך תומרים שוכן עד מרום בסידור האר"י ז"ל בגיכ
שוכנת בת"ת נקדש עד (עיין לעיל בסוד הסירה) הכא יש
בגין ד' שבחים כל אחד כן ג' תיבות ופס כנד י"ב מלאכים
דמשרתן לכורסיה וכו'. וסוד זה (עיין לעיל דף י"ב ענ"ד
בסידור האר"י ז"ל ובוודאי לת הכל יסוד דחכמה ובינה היכל לבנת
הסביר יסוד ועטרה דעתיד לנפקן דבריאה עולה ובקצר עם כל
ההיכלות דעתיד לנפקן עם ז' היכלין דחכמה ובינה ותומרים ז' ע'
הכל ואחר כך הכל יהודך הוד דחכמה ובינה והכל ישבחוך כפח
דחכמה ובינה והכל יתמרו ת"ת דחכמה ובינה הין קדוש כיקו"ל
הכל ירוממוך סלה גבורה דחכמה ובינה יוצר הכל חסד דחכמה
ובינה סלה הפותח וכו'. כלם בחכמה עשית כי חכמה תומרת
ובינה עושה בסוד ל"ב נתיית שלוכשת כל"ב מלאכים (ותבין זה על
ידי) באחור פרשת קדושים ע"קו"ז אבל תיהו חכמה סלה אבל
קדושי ע"קו"ז לאחד לבלבו לאהוי מסתם תחתך ואבת כתר עלין על' ריפיס ולית
כתר עלך ולית סלה לאחרא ואחר לסתם לאחא דליהו תחותת
ויאחר תיהו בכל מאחר ומאחר עד תלתין ותרין יהי כן ויהי כן ויהי
עבידת מאחרי ויה ובנין דעבידת מאחרי ונוי בלא עבוכת
על"כ שבילין דכהנן לאתבריאו כל עובדוי דברחמים לתקריאת בכוד
וכו'.) אין ערוך לילך היכל הרמון ת"ת דזעיר תכפין דבריאה
עולה ומתקשר עם היכל אהבה חסד דחכמה ובינה דבריאה עיין
לעיל ואחר כך תומרים לאל אחר שבת כי בחול עשיה ויצירה
שולטים לך ביום השבת שליטת הבריאה והו ויכס על כסא כבודו
ושם בבריאה סוד (אהי"ה) (יה"ו) ואחר כך עד תפלת ישתח
מזה עיין לעיל דף כ"ו ע"ג ד' ונס עיין לעיל דף י"ח ע"ח
באחור פרשת ואחר כך קורין בתורה ויתיה באחור פרשת ויקבל ע' שם"ח רזא
ויקבל ע' שם"ח דספר תורה ביומא דת"ה לוקמוה תניינן כתיב ויקרא בספר
תורת אלהים מפורש ושם שכל ויבינו במקרא ואת לוקמוה רזא
דתיון פסוקי טעמין ומפורת וכל תיכון דיוקנין ורזין עלאין
כלהו לתתסר לאשה מפיכי לי בכל הני דיוקנין לתתסרי
תורייתא לאשה ספר תורה דתיהו בכל תיכון קדושין לאתי תיהו
חסר מכל הני תקונין ורזין דלתתסרו לי' לאשה בחורייתא דכתב
אלה רזא דל דל כד כורסיה קדישא מתעטרא ולתכלילת בתורה
שבכתב כל תיכון דיוקנין וכל תיכון טעמין ומפורת כלהו עלאין
בגוויהו ולתרתשו בנו כורסיה קדישא ותיכון דיוקנין דלתיל
תורייתא דבכתב כחורייתא דבעל פה והו לתעברת כלתתא
דלתתעברת מן דכורא ולאתחזו לתתון עלאין לחדייהו בקדושייהו
כדקא חזי ולאתחזו בכי כניסתא דהא לתברכת ולתעטרת
כורסיה מרזא דתורה שבכתב ותמן לעיל כל דיוקנין ותיכי
לתקדשת מיניה בעי לאתחזו בתיתון לחודייהו ה
כדקא יאות וכדין כלא לתקדש בקדושא עלאה כדקא חזי כ"ש
וכ"ש בהאי יומא. בהאי יומא בעי למלקא שבעה נוברין דתיכון
רזא דחורייתא לקבל שבעה קלין (וסוד שבעה קלין וסוד תורה
שבכתב ותורה שבעל פה עיין לעיל דף קי"ל וקט"ו בתריכות
וקשורין דילה עיין לעיל דף ק"ך שהם כ"ל וכתבתי שם
ז"ל בסוד קדישת התורה דע כי הלא מודע כי החסדים הם
מתפשטים תוך זעיר אנפין (כי הוא סוד התורה וכתאר התפארת
לעיל הרבה פעמים עיין לעיל דף י' בתריכות) והיונולים
שבהם הם המוכתרים והמגדלים את התורות ואותם בחול אין
גלוי רק בכח"י אך אתה שבלה כנ' תתעטף דתבת הכתף כל ו'
בתוכחת הם תור מגולה לחוכם בבר ידעת' כי כל מציאות
מתגלה אין תכמה הוא יסוד לבד שמתגלה כי בבר בפסק יסוד
ביכה אך מה שהכו חומרים כי כל ה"ו מגולים הענין הוא כי כיון
שהחסדים הם מגולים מכה התור שלהם בכל הבדים ובכתב
הוד דחכמה ומתגלה תורם בפנים אך ודאי שהיכו בקרת
גלוי כמו יסוד וכבה אין גלוי רק שכי שליבי ת"ת ויסוד
כולו ומוצא הנהול שבכולם הוא היסוד כי כולו בגלוי ולכן
ר' כרוספדאי לא הוה סליק אלא עזי כי הוא המקבל
התרה מגולה בכולו שהם כ' שליבי תתחונים שלו ואחר שכיס
אלו הם שתר עולים כי החסד נדול מן הגבורה ואחר כך ת"ת
ואחר כך נצח ואחר כך הוד ואחר כך יסוד ואחר כך מלכות
(והכל כ"ל דף י' ותבין לפה כנד מלכות קורלין מפטיר) ת
אך ת"ת והיסוד נדולים מכולם וה"ו קטן מכולם כי שם כתרה
מוצעת כי אינו רק סוד עטרה לבד ולכן הכל עולים למכין ו'
אפילו כשם שהוא סוד הסביעי עד כאן. ואם תרגה להכש
בבחור רחב עיין לעיל דף כ"ב ע"ד ודף כ"ג ע"ח ו"ב ותרחה
נפלחים ולזה קאמר שם בפרשת ויקהל שבעה נוברין דתיכון רזא
דחורייתא וכ"ל וקאמר וכן כתיכין ומוסדין חמש על נו רזא דת
(ר"ל כי עיקר החסדים הוכם רק ה"ח) ביומא דכפורא שית נו
רזא עלאה ולכלה רזא חדא חמש דתיכון חמש דרגין מתתא מדרגא
דחור קדמאה לתתא ותיכון רזא דחורייתא שית דתיכון שית
סטרין ולכלה רזא חדא דתיכון חמש שבע תיכון שבע קלין ולכלה
רזא חדא הלין. ואלין דר"ח דאתוסיף חד על תלת בנין דשמשא
דכיהיר בהאוא ומכא לבהדא ואתוסף בהורא על סיהרא והייכו
רזא דיוסף (והיינו כי אחי בסוד רביעית ובסוד שביעית עיין
בספר תורה בעי דלשתמע חד קלא וכו'.
ע"ם דבריס נפלחים ע"פ חיוב בהאוא שעתא קרא ליופיהל רב משכח
ולאתחזיין ותלת רתיכין קדישין דתחות ידי' ומכי לון בשמוש ד
דאורייתא וכל רתיכא ורתיכא פלוני על פרשת דסדת פלוני וכל חד וחד
משמש לאורייתא הוא שבת דילי' ואסיר לון לאסרכא הלין כאלין
ולא לאעלאה רתיכא ברתיכא דחברי' אפילו כחלא נימא ואפילו
בחד תיבה או אפי' כתא ו' אלא כל חד וחד כמה דפסיק לון קב"ה
וע"ד כך מתעטרת פרשתא דא בלקן תיכון מלין ומתעטרין על
כורסי' קדישא וכו'. וכאה חולקי' מאן דאתסלים פרשתא דכל
שבתא שבתא בדקא יאות כאילו אתסקיק לעילא וכו' ע"ם.
וטעם שהתורה היא כלי נקוד ויש תנין וטעמי' וטעם קריאת התורה
ע"ל מן דף י"ט עד סוף כ"ב ושם דף י"ט ע"ב על סניס קריאת
וק' תרגום אתריכון לי יתיו ואסותיו ותרגה דבריס נפלחים ואפס
קניהו כי הם"ת בלי ניקוד וטעמים מורה על ו' מלכים דמיתו שהם
אחותיות והתנין שעליהם ומתקנים ע"י יסוד דחכמה במחשבה
לתעבירי גולה כי ע"י קריאה שלהם קורא ומשיך בו כו"ח שהוא
תורה שבכתב את הטעמים ואת הנקודות בקריאתם יען הם מורים
כתחיית המתים שחזרו לתוכן לך התנין מן הנקודות שבהו ונס
ע"י נקודות שחזרו לתוכן לך התנין מן התיתיות או בחיצונא לך
בחי' תורות בהיותם פורחים על הנוסות בסוד ונפשו עליו תאבל
נם תיתה חילוק אחר כי הטעמים הו הנקודות יש מהם נתונים
למעלה מן התיתיות או למטה מן התיתיות או בחיצונא לך ה
התנין כולם למעלה מן התיתיות אחכם נוגעים בהם ובאחר ענין
תיתיות שהם הכלים והם האו"ב הנמשכים בטעם הזכר להוליד
זולד להיותו מזכר על ידיהם ניזר תיכרים (ע"ל דף כ"ח ע"ד ודף
כ"ט ע"א בביאור ויעבר בהקום ויש כ"ב תיתון ותרחה נלחים)
והם הם הכ"ב תיתון ואלו הכ"ב תיתון שהם נכטיירו הכלים דאו"ב
פנים ואחור וכו'. ע"ל דף כ"ב ע"ג נס ע"ל דף ל' ע"א
שסוד טעמים ונקודות וע"פ כל הכ"ל תבין מה דאי' בזוה"ק כרכות
הקורא את שמע צריך להשמיע לאזנו שהוא עיקר הטעם לשמוע
את קול התן שהיה חסר וכזה תבין בפנים בנחתי' הובא בפ' ויקהל ע"
שם ט"ו ובפתיחתו עמדו כל העם ואזכי כל העם ל' ספר תור"ע כ' לכאור' מאחר פ'
קשה מה מדייק ואזכי העם הל ספר תורה אבל לפ"ד ת"ס שכוונת היה ויקהל ע"שם ט
להחזיק סוד הטעמים שהם כחים שהתן דת"ק שהם עיקר כל
מיתת ו' תתיכים כאשר אלה קבלו קול התן אבל ג"ר קבלו קול
התן כל ת' לפי מדרגתו שהם כתר שהוא תריך תכפין כי טעמים
בכתר ונקודות בחכמה שהוא לבא ותתון בבינה ואלבתן מרמוז בפי'
תותיו' ה של שם יה"ו ד' ו' תתדונו כרמוז בפני תופיע יה' ולכך

ולכך אמו מתפללים שיה"ש יהו"ד בשלימות ויקבלו (ו"ה) את אור
פנים ואז יקויים מה שכתוב את זכר עמלק כי כאשר ימחה שם של
עשו הוא יהו"ה לבו גאולה ויקויים כיום ההוא יהיה י"י אחד ושמו
אחד וכתיב שם בתוי"ו יהושע דייקת כי מחה תמחה את זכר עמלק
ע"ל דף ל"ב בתיכות וע"ל דף ל"ח ע"ד והוא כי תיתי כפ' שלח לך
ויקרא משה להושע בן נון יהושע ותיתי בתרגום יוכנן בן עוויהל
וכך אמר משה עבוותמיתה קרא משה להושע בר נון יהושיע ע"כ:

כי כבר הארכתי עמוק בי' סתרי תורה לאמו לאמי שים בו עבוה לון שתחל
שולטו בו ע"ל ואיתיה עוד בכתבי האר"י ז"ל להסיר הנאוה תכוין בשם
י"ה כי נאוה"ה נ' י"ה עם תלוי של י"ה בהי"ן כוה יו"ד ה"ה תלוי שהם
ו"ד ה' הם נ"כ נ' נאוה ו"ם לשדיה ליהו"ד כי נאה נאה הם כפ' נאוה
בנ"ו אחד בשם י"ה בשוטה ו"ו הוא בחותית התלוי דהיי"ן כי כל
הנאוה שרשה בשם י"ה העליונים הנבוהים כי שם י' תלך נאות לבם
(ומה שתדייק בשם י"ה עליונים הנבוהים ונם למה אמרו בשם י"ד
ה"ה שבתלוי בהי"ן) הנה ע"ל דף ס"ו ע"ג על פסוק ויהי בנסעת ויתן
יד דוק כ"ש זה וע"ל ונם דף ס"ח ויגיל לבך לך לשכרית לרשעים
שהם עבד מטוטף תשפחה מטוכפת ולרשע שהוא לתי לחכות הוא היה"ר
ותבין מה שכתבתי כד חמי משה שהיה יהושע עמו וז"כ רחוי ש
שתשרה עליו שם י"ה ותבין מה שתדייק י"ה העליונים הנבוהים כי שם
ו"ל כי תלו השמות די"ה דתלוי בהי"ן שם נבוהים הרבה תלוד שהם
סוד התון העליון דת"ק ע"כ.

בווסה מופלא בשירה ולסור זה יש לכוין בשירה שהיה בדף פ"ח לכוין בסוד כי נאה נאה לסוד הכ"ל ונם שתומרים עוי ותומרת (י"ה) לכוין בתלוי בהי"ן לסוד הכ"ל כי שם זה הוא בתון ותו יש להכריח לעמלק ולרשע הכ"ל והנה שם תפס קדישו תתכם בתעורת שחרית עולה עתיקא קדישא עד תוית הי"ן תשר שם ולכן נקרא פי' ויור של שבת סעודה זו סעודה דעתיקא קדישא וכו' (עיין לעיל דף פ"ו ע"ב) ולסוד והתנו יומתורים (אסד"ר) (לסעודתא) (בצפרא) (דשבתא) ותומין הם השתא עתיקא קדישא תיתי בתתיר פרשת יתרו דכי יהודה תתר בעי לתתענגא בהאי יומא ולמיכל תלתא סעודתי בשבתא בגין דישתכח שבעה ועבונא בהאי יומא בעלמא וכו'. רבי שמעון תתר האי תתן דתשלם תלת סעודתא בשבתי קלא נפיק ומכרזי עליה תו מתענג על י"י דת סעודתא חדא לקבל עתיקא דכל קדישין ולבבתיך על בתיתי תכן דת סעודתא תניינא לקבל תקלא דתפוחין קדישין (היינו תלכות והתלתין בתלת יעקב תבוך דת הוא שלימו דתשתלים בוועיר תנפין לקבלי כעי לשלמית סעודתי וכעי לתתענגא בכלהו סעודתי ולמיחבי בכל חד וחד וכו': עיין שם ת"ת בסעודתא תלין תשתודעון ישראל דתיכון בני מלכא דתיכלא דמלכא וכו': וכשבי האר"י ז"ל והרכבתיך על בתיתי תרן בסעודה דתשובה עד בת בסעודה שניה כי תו היא סעודה דעתיקא קדישא שתתו מקבלים שפע מעתיקא קדישא ומשני זה נוכר בכתוב לו תתענג על י"י קודם והרכבתיך על בתיתי תכן שלש בסעודת הסעודות נם סעודה דתשובה יש בה קבלת שפע מעתיקא תלת שהוא לעומה ותחר כך תנו מקבלין שפע מעל בתיתי תרן והייכו דקאמר לו תתענג על י"י וכו': וקאי על תקל דפוחין קדישין שמקבל הוא עמו מעתיקא קדישא בסעודה דתשובה לפיכך נוכר קודם וקאי נם עליהו בסעודה שניה שתתו מקבלים שפע מעתיקא קדישא הוו סעודה שניה שם כי סוד נ' סעודות הם התפלות התתתוכים שבשחרית לתדרנות תכות ותנ"ת לתדרנות מוחין ובסעודה שניה עולין תנ"ת בחכמה וביכה ונ' יוחין בנ' עליונות דחכמה וביכה וכתשר תדקדק תמצא שבסעודה ג' הפנימו הכניס תל חכמה וביכה בסוד נ' תתתונות שהם ו"ם תקל דפוחין קדישין בסוד קדש קדשים לפני ולפנים וסעודה שניה הפנימו הכניס הפנימים מן חכמה וביכה בסוד נ' תכות ולכך סעודה זו דקדת סעודה דעתיקא קדישא כי עד שם התפטות הכתר ולפיכך נקרא קידוש זו קדושת רב' ותחכם סעודה נ' הוא סוד התעלות ועיר תכפין בתוך חכמה וביכה נ' תחרונות שבו בנ' תחרונות שבהם ונ' תכות שבו בנ' תכות שבהם ונ" יוחין שבו בנ' יוחין שבהם וזהו נקרא כלי מנריס כי תין קליפה שולטת שם שכולו בכלל בחכמה וביכה ויסיה סתוך לעתה העליון יסוד נ"ר דעתיקא קדישא והו עת רצון ותחכם עליה זו לה הפינהו תלכות דק ועיר תכפין לבדו לפיכך נקרא סעודה זו בשם ועיר תכפין ותכו יתפללים שנם התלכות תצוי

ולכך אמו מתפללים שיה"ש יהו"ד בשלימות ויקבלו (ו"ה) את אור פנים ואז יקויים מה שכתוב את זכר עמלק כי כאשר ימחה שם של עשו הוא יהי' לבו גאולה ויקויים כיום ההוא יהיה י"י אחד ושמו אחד וכתיב שם בתוי"ו יהושע דייקת כי מחה תמחה את זכר עמלק ע"ל דף ל"ב בתיכות וע"ל דף ל"ח ע"ד והוא כי תיתי כפ' שלח לך ויקרא משה להושע בן נון יהושיע ותיתי בתרגום יוכנן בן עוויהל וכך אמר משה עבוותמיתה קרא משה להושע בר נון יהושיע ע"כ:

כי כבר הארכתי עמוק בי' סתרי תורה לאמו לאמי שים בו עבוה לון שתחל שולטו בו ע"ל ואיתיה עוד בכתבי האר"י ז"ל להסיר הנאוה תכוין בשם י"ה כי נאוה"ה נ' י"ה עם תלוי של י"ה בהי"ן כוה יו"ד ה"ה תלוי שהם ו"ד ה' הם נ"כ נ' נאוה ו"ם לשדיה ליהו"ד כי נאה נאה הם כפ' נאוה בנ"ו אחד בשם י"ה בשוטה ו"ו הוא בחותית התלוי דהיי"ן כי כל הנאוה שרשה בשם י"ה העליונים הנבוהים כי שם י' תלך נאות לבם (ומה שתדייק בשם י"ה עליונים הנבוהים ונם למה אמרו בשם י"ד ה"ה שבתלוי בהי"ן) הנה ע"ל דף ס"ו ע"ג על פסוק ויהי בנסעת ויתן יד דוק כ"ש זה וע"ל ונם דף ס"ח ויגיל לבך לך לשכרית לרשעים שהם עבד מטוטף תשפחה מטוכפת ולרשע שהוא לתי לחכות הוא היה"ר ותבין מה שכתבתי כד חמי משה שהיה יהושע עמו וז"כ רחוי ש שתשרה עליו שם י"ה ותבין מה שתדייק י"ה העליונים הנבוהים כי שם ו"ל כי תלו השמות די"ה דתלוי בהי"ן שם נבוהים הרבה תלוד שהם סוד התון העליון דת"ק ע"כ.

ולסור זה יש לכוין בשירה שהיה בדף פ"ח לכוין בסוד כי נאה נאה לסוד הכ"ל ונם שתומרים עוי ותומרת (י"ה) לכוין בתלוי בהי"ן לסוד הכ"ל כי שם זה הוא בתון ותו יש להכריח לעמלק ולרשע הכ"ל והנה שם תפס קדישו תתכם בתעורת שחרית עולה עתיקא קדישא עד תוית הי"ן תשר שם ולכן נקרא סעודה זו סעודה דעתיקא קדישא וכו' (עיין לעיל דף פ"ו ע"ב) ולסוד והתנו יומתורים (אסד"ר) (לסעודתא) (בצפרא) (דשבתא) ותומין הם השתא עתיקא קדישא תיתי בתתיר פרשת יתרו דכי יהודה תתר בעי לתתענגא בהאי יומא ולמיכל תלתא סעודתי בשבתא בגין דישתכח שבעה ועבונא בהאי יומא בעלמא וכו'. רבי שמעון תתר האי תתן דתשלם תלת סעודתא בשבתי קלא נפיק ומכרזי עליה תו מתענג על י"י דת סעודתא חדא לקבל עתיקא דכל קדישין ולבבתיך על בתיתי תכן דת סעודתא תניינא לקבל תקלא דתפוחין קדישין (היינו תלכות והתלתין בתלת יעקב תבוך דת הוא שלימו דתשתלים בוועיר תנפין לקבלי כעי לשלמית סעודתי וכעי לתתענגא בכלהו סעודתי ולמיחבי בכל חד וחד וכו': עיין שם ת"ת בסעודתא תלין תשתודעון ישראל דתיכון בני מלכא דתיכלא דמלכא וכו': וכשבי האר"י ז"ל והרכבתיך על בתיתי תרן בסעודה דתשובה עד בת בסעודה שניה כי תו היא סעודה דעתיקא קדישא שתתו מקבלים שפע מעתיקא קדישא ומשני זה נוכר בכתוב לו תתענג על י"י קודם והרכבתיך על בתיתי תכן שלש בסעודת הסעודות נם סעודה דתשובה יש בה קבלת שפע מעתיקא תלת שהוא לעומה ותחר כך תנו מקבלין שפע מעל בתיתי תרן והייכו דקאמר לו תתענג על י"י וכו': וקאי על תקל דפוחין קדישין שמקבל הוא עמו מעתיקא קדישא בסעודה דתשובה לפיכך נוכר קודם וקאי נם עליהו בסעודה שניה שתתו מקבלים שפע מעתיקא קדישא הוו סעודה שניה שם כי סוד נ' סעודות הם התפלות התתתוכים שבשחרית לתדרנות תכות ותנ"ת לתדרנות מוחין ובסעודה שניה עולין תנ"ת בחכמה וביכה ונ' יוחין בנ' עליונות דחכמה וביכה וכתשר תדקדק תמצא שבסעודה ג' הפנימו הכניס תל חכמה וביכה בסוד נ' תתתונות שהם ו"ם תקל דפוחין קדישין בסוד קדש קדשים לפני ולפנים וסעודה שניה הפנימו הכניס הפנימים מן חכמה וביכה בסוד נ' תכות ולכך סעודה זו תקרא סעודה דעתיקא קדישא כי עד שם התפטות הכתר ולפיכך נקרא קידוש זו קדושת רב' ותחכם סעודה נ' הוא סוד התעלות ועיר תכפין בתוך חכמה וביכה נ' תחרונות שבו בנ' תחרונות שבהם ונ' תכות שבו בנ' תכות שבהם ונ" יוחין שבו בנ' יוחין שבהם וזהו נקרא כלי מנריס כי תין קליפה שולטת שם שכולו בכלל בחכמה וביכה ויסיה סתוך לעתה העליון יסוד נ"ר דעתיקא קדישא והו עת רצון ותחכם עליה זו לה הפינהו תלכות דק ועיר תכפין לבדו לפיכך נקרא סעודה זו בשם ועיר תכפין ותכו יתפללים שנם התלכות תצוי

ע"פ ברחצית ע' ק'

ע"פ ברחצית ע' ק"ד

ע"פ שלח לך ע' שכ"ח

ע"פ ברחצית ע' ק"ל

מאמר פ' יתרו ע' קכ"ו

נמ' כפ' תלו קשרי דף קי"ג ע"פ ברחצית ע' פ"ו

ואלה דחכמתא דאתחדשת מלקח ויצבא על ישיות לדליק ח"י עלמין
וטמא מתמן וטמא בשבעין חלף עלמין ולית לעתיק יומין וכל מלין
דע"י מלין דחכמתא תיכון כפום סתימין עלאין וכו' והוה אלה טמא
עלמין נכיזן דעין לא ראתה אלהים זולתך וכו' ההוא אלה טמא
ומלקח וכתתא ואתבדילת רקיעא חדא וכן כל אלה ואלה דחכמתא:
(כייכו מה שהוא ע"פ סוד התורה) וכו' ע"ש וכע"ל מאמר הכ"ל ע'
ו"ל מילין אתעבידו רקיעין ומילין אתעבידו מרן בההוא זמנא אתחזי ל"ב
(ר"ל מה שהוא ע"פ בפתר אתעביד מוה רקיע ובריך וכיון דאתעבדי
רקיעין יכהון מלן מרי בהון הדר ואמר לעמוד עם אהל כהם ההוא
אמנא קדישא אני מדברי בהו ע"כ. והכה מאמרי תקלח ע"ל דף ט'
ע"ב וסוד קול ודבור הייכו ת"ת ומלכות אתפם קציקו דף כ' ע"ג ע"ש
מ"פ בראשית ע' ק"ן כי אלה קרי לדבור שבת וקאמר מאמרי תקלח
הייכו המילות תיות בקשות אתפם אמתו ואו מילין מילייא יהון ל
לרקיעיא כי מסוד התורה בעשים רקיעים וכנ"ל: והכה אם פריך
וכיון דאתעבידו רקיעין מלן מרי בהון ובקאמר ההוא אמנא קדישא
לזה קאמר כאן ואילין מילייא יהון לרקיעייא ותמן מלן מרי אלה
ההוא אמנא ע"ל דף ל"ד ע"ש: ולזה איתא במדרש ויקהל משה
אמר קב"ה אעפה לך קהלות בשבת ודרש לבניהם וזהו דכי' בפ' אחר
דיכי תמוכות דף ל"ו מכלף הכתוב ומירות שאעבו בני לנדיק תביה תום'
בשם הגלונים שאין בכי אדון ישראל תומרים קדושה הן בשבת לביניב
נבי חיות עם עם בכפים לאחד וכל ככף תומר שירה יום אחד משבת
יתי האמנא וכשניצב שבת תומרים החיות לפני הקב"ה רשב"ע אין
לנו ככף והשיב הקב"ה להם יש לי עוד ככף בארץ שתומרים לפני
שירה הייכו ישראל שילמדו תורה. והכה הקדימנו מי שזכה לאחם
בסוד התורה לזי הכי אלה מניצ לפניעתיק יומין וכנ"ל ע"ל: וזה"כ
זהו שזוכה ועיין לעיל דף י"ב ע"ב ובשבת תקיעו ליה לתיתר כתר
יתנו לך יי' אלהינו בתוסף ושם בתוסף שבת תקבת על
סדר תפר"ק והוא סוד הלבת כ"ב לתנון מתוחת עלאה בסוד מה
שכתב בזוהר ת"רעיא דשמו דעתיק יומין דלית כוותיה ע"כ. גם
עיין לעיל דף י"ב ע"ב ודף ל"ג ע"ב אתם קציקו ג' שתכן דלוילית כולם
בחלוי דכ"ג ואתם בכל הוי"ה יחלו יש ג' יודי"ן בכנד ג' הוי"ות
לחרות דבפקו מתוכה להלין כי"ג תיקוני דיקנא וכו' ע"ש דהיה
דיקנא יקירא דעתיק דעתיקין בהלי דיקנא דז"ת נגדין תליסר
מבוען דמשתח עלאה בהלי דיקנא וכו' ומניה נגדין עשרין ותרין
לתנון דלוריית קדישא ע"כ וכו' ע"ש: והכה לזה איתא בח"ת בלבוש
סי' רפ"ו תקבת על סדר תלפ"ח בית"ח של תפר"ק על שם הגולה
תפר"ק הכרמו דבתיב תשרקה להם ואקבצם כי פדיתים נאמ"ם יטפו הרים עסים
בתפלת מוסף נפ ושם לחד הוא כולך והיה י"י למלך ישמ"ו יהו שכם לחד לעבדו
תקבת שבת כי עין בעין יראו חס והדג בת יבא לוותן ויכרו עליו חברים
רבי קרבנותי עד כאן. ולפ"ד מ"ש כי עיין לעיל דף ט"ו ע"ד ואתם קציקו
כי מן שקר יהיה ק"ר ק"ר כי על ש' כאמר יפתרהו כל פועלי
און. ואתם כן יהיה מן שק"ל קר ק"ר. וכמסרה מביא ק"ר
ק"ר בת"ת כ"ש ד"נ ד"נ. ולזה לכו מתפללין במוסף שהו נאמר
כתר יתנו לך יי' אלהינו וכו' והו עלת העלות מתלבש בכתר
והו מתפללין כי תעביר משטלת זדון מן הארץ. ולזה לכו מתפללין
במוסף תפר"ק וכנ"ל על הגאולה: וסוד תפר"ק רב"ו כהיכו דע"י
כנ"ל. וכבר הארכתי לעיל שהו יתבטל השקר והו יהיה מן ש'
יהיו אותיות ק"ר והמה מרומז באותיות תפר"ק. אבל אם יקשה
לך הרי אותיות ק"ר שמרומים שלוקחים שמאל ונתן. לזה מסיים
והדג בא רומה לומר חילוף בת"ת כ"ש ק"ר ק"ר הוא דג. והו
הוא סימן שמתבטל ק"ר. והקדימנו לעיל להכרית דוקא על ידי
הזי תורה עיין לעיל דף ל"ז ול"ח מסוד שבת. ומזה הסוד ל
להכרית לפחש ונחש ולכ"ב יגר הרע ונחש ולכב וכפ"ב תפם קציפו
ומחרי דחובה דחיק ומחנדי חקלא זעזרין ומסיים פתח ר"ש ואחר
את לעשות ליהוד הפרו תורתך תורה לעילא דאיהי אתבטלת
ולעתיק יומין אתפ (הייכו כנ"ל וכל אלין דעתיק יומין מלין
דחכמתא אימין) וקאמר תכף אשריך ישראל מי כמוך וכתיב מי
כמוך באלים י' ועיין לעיל דף ט' ע"ב אין בן דוד בא עד שתבקש
דג לאהלה זכו' ודף י"ג ע"ד. גם הקדימו לעיל בדף ל"ג בשתכית
סוד הכ"ל דשכיר דיקנא יקירא וכו' ואתיה בנדין עשרין ותרין לתנון
מסיים. וכבר הארכתי לעיל דף כ"ב כי סוד דיקנא הכ"ל בשבת
שנכתב דעתיק השתלבשת בחותם סתימאה דאיהי. ולכן ע"י
דיקנא יש להכרית לרשעים הכ"ל. והכה כאן קאמר שחדש

שמשקר יתבטל והדג בא. והוא כי איתא בחתר פרשת כשא ע' רמ"ה
ע"ש רמ"ה תלכת כל מה דאתי בדחתי לית בשמ'על עיבא ולית נביזין
על עיבא כל שבן דישה חוורא דלא בעי אלא"ם למאי הוא החוא.
אחר ליה לדנים ולפוכי יחא לית בשותא על עיבא ולא בייתין ולא
בעיין בטורא על עיבא כל שבן עתיקא דעתיקין דלא בעי בטורא
וכ"ם דאיהו משקר ואיך יתבטל ולמאי תקנו בית ולא כאום הה"ד לא הבה לא
יכוס לא ייען אומר ישראל לבעילא ע"כ. והוא סוד רק בעיניך
עביט ובלית בשעים תראה: ולסוד זה גם כאן קאמר אתה תומר
שיתבטל משקר ואיך יתבטל ומאמר והדג בא הייכו עיבא פקיחא
וככ"ל כי אז יקויים עורה עורה והקיצה עורה דאתעין על ישראל והקיצם
לתעבד מוקמין לאומן דכפיין לון כי אז יקויים שק"ר הכו"ם
לתשועה וגו' דג נדול דא טחול לילית וכו' ע"ש. אבל האדכתי לעיל
הלא יש דגים מתיכים טהורים ומתיכים טמאים ומ"ם בייכים שם
בהם מתיכים כתכונאר בקנה אבל דג טהור אחד מ' בהם מתיכי
טהרה בלי סוס שתן ודופי שתמים על סוד הכ"ל. ואם כן והו בענתן
דאו כי רש"י דתנר"ק דאמר אין על כהייו דעתיק יומין וגם אומרו על סוד
כ"כ אתון הכתובים מנבורה דעתיק המסתכת בדיקנא קדישא ת"כ
בגילוף כולם יש להכרית לרשעים הכ"ל. ואו והיתה ליהוד המלוכה
וככ"ל לשבוט אתן הר עשו רוח דשמשא ולכתר והיתה ליהוד המלוכה
אתן מלוכה דא כ"י. ותבין מה שהארכתי שילמדו סוד התורה ומה
גם בשבת דאי בכתבי האר"י ז"ל השתחוו ליהוד בהדר קדש ר"ת קבל"ה
ואמאו כאן עיין לעיל דף ס' ע"ב מסידר הלמוד וגם קאמר ואלהי
קבלה בחלילות וכו' ע"ש: ובסידור האר"י ז"ל השתחוו (ליו"ד
(ה"י) (וי"ו) (ה"י) בהדרת קדש ר"ת הבל והוא הבל היונה
מתלבות בחלילות והוא בקרת קדרת קדש ולבן תשתחוה בעת לחתיך
השתחוו כי כל העולמות משתחווים לחדושיהם בחלילות ולסוד זה
מרמז כאן קבלה גם כן וע"ל דף י"ח ע"ח מה שהארכתי בפי' פסוק
תשריך ישראל גם ע"ל דף י"ב ע"ח מה שכתבתי על פסוק זה השער
ליהו"ד נדיקים יכאו בו גם ע"ל דף כ"ב ע"ב מה שכתבתי בסוסר
תלבים בחוכיכו שמעכו וגו'. עוזרה לתה תעין לוה כל מי שירלת י"י
נוגע בלבבו יאמר בכל יום זה הסוסר בבכיה ויכוין כל"ל ולחי לחתת
בסוף מם סוס' משמת בן עוחי כטלו המקדכי ופי' רשי ע"ם לחבל כשוכה
ללמוד עד כאן. ולו כודאי יתעורר לבבו שיבין לשורר בסוד היחודים
ולו יתפלל עזרה רחמין על ישראל והקיצה לעשו' נוקמין לימין דכפין לון
ענין הטבת חלום בשבת ע"ל דף ק"נ סי' ר"ך ורחה תראה בפ"ק
דשבת דף י"ח אחר כך יפה תעבית לחלום כתם לבעורת אחר
כך אחסדת וכו ביום ואחר כך יוסף לפיל בשבת וכו': לבבל ראיתי
כספר ב"ה דף קל"ד שמקיל דמסיים ואמ"ן ראה"ל וכו ביום מ"ת ספר ב"ה דף קל"ד
די בקבלה בו ביום מאחר שכוונתו לבם שחים שלא לחלל שבת כאשב
הקבלה למעשה אבל מיין לעיל דף ק"נ מאחריך החילוק שכין תעבית
של שבת לתעבית של חול לזה לפעל"ד עכ"פ ה"נ תעבית המבי' בב"י
יתעבה בשבת ולא שייך בזה קבלת תעבית כי עכ"פ יש שאחה בשילוב
בשר ומנדנו' ולפ"ד רשב"י הוא עיקר שכולם שאחים ומקריבים מנות
עוכג זה לזה לוכל ובעגב ובזה יכופר לו עון ויקרב נזר דיכו ועוכג
של שבת ילמוד במעשה המרכבה וכל אחד לפי ענייכו ויבקש מן הש'
שיקבל תעניתו ויבטל מעלין כל נזירה רעה ויתרחק מכל תעבות
עה"ן ואו יקום לפני מה דאיתא בגמ' וכנ"ל וכדאיתא בפ' אחור וכנ"ל
דף ק"נ סי' ר"ך לכל רואה תראה זה שהזהירו רז"ל מאי תקנתיה לייתב
תעבית לתעניתו כי איתא בפ' פקודי סוף ע' תכ"ו ושבחתי לכי את ת"ם פקודי
השאחה וכי שלחה קא משבח דא חלא לפי עניכו דאשאחה דא חדושתא סוף ע' תכ"ו
דשלבת דקדישא (והוא כי איתא בפ' ויקרא ע' י"ח כי בשאחה תנאו
זאיכין ישראל לבפקא מן נלותא בהאי שאחה מאי הייכו כבסת ישראל ת"ם ויקרא
כאה דכתיב בואת יבא אהרן אל הקדש ע"כ. והא דכתיב כאן להכיא ע' י"ח
דאיתי כאה דכתיב בואת יבא אהרן אל הקדש ע"ל דף ע' על פסוק
שבט משמים ורחה ופקוד נפן זאת ע"ם ותבין דכריס בשלאים די
בזוהא דאיתי שלטא בשבת וכיומין טבין מכל שובדין דכר בם עביד
אין טוב לאדם תחת השמ"ם כי אם לאכול ולשתות ולאחוב תדוותא
בהוות וחכה וכו'. ומסיים דא שאת ודא עביד דא חייס דא יוחת וכו'.
דא נ"ש ודא ניהכס וכלא דא הסוכה חדא ע"כ. ע"ל דף ע"ו ע"ב
בסוף מאחר פ' יקון ע"ת כ"ב בקריאת שדם בסירוף תיתון וכתוכס ט"ר
והקדמנו כי בהאי חדוכ ותקוכין דאשתתחת מבחר בישא בחשוכא

ARCHIVE KOLLEL TARA

שבת יצב בתענית ביום קדם קדשים ובחול שליטת הס"ח יתכל
ויעתיק לכך קאמר מחי תקבתי' ליתב תעבי' לתעביתו ונס רחה תרחה
שתולעת יעקב דע כי התורה בשבת מבטל העבר העליון ומסיג
גבול כ"י השולטת ביום הקדוש הזה ואם לאחר כך ביום הראשון בזמן
שהשלטון יחי החול מתעבר הרי זה מכבד לס"ח יותר מן הס"ה והרי
זה יהיו נרעון לשכיחה ומשלים החסרון' וע"ז נאמר לשלמה רע (לפם
קניהו כפ' מקץ דהה לא ישתלם דת מכוולת אלא בחטאין דבני נשי
ובנ"כ בעי לאודהרת דלא ישתלם להון יפה"ר בחטאוי ויסתיר
תדיר דהה יפ"ט בעי לאשלמת לי' בשלימו תדיר ולא יפה"ר ובנ"כ אל
תאמר לשלמה רע קוה אל יי' ויעש לך ר"ל אם תאמר כי עז הוא
הדשא וכדאי' כפ' שלח לך ע' ג' ע"ל דף מ"ז ע"ג ד' עמלק יושב
בארץ הנגב יגרה ביעשו לכבל רחה תרחה כפ' החליל תרם"כל יגרו
של ארם מתגבר עליו בכל יום ומבקש להמיתו שב' מופה רשע לגדיק
ומבקש להמיתו ואלמלא הק"בה עוזרו אינו יכול לו שב' יי' לא יעזבנו
בידו ע"כ ולזה קאמר אל תשלמה רע מה תאמר כי עז הוא וע"ז אמר
קוה אל יהו"ד ויעש לך מן הדשא הזה והקדימו לעיל בסוד קבלת שבת
יג"ט מטרוניתא קדישא מלכות הקודש וכו' ואשתארת יפה"ר בשושנה
וכו' כנ"ל והוא כי הקדימו כי יפה"ר מגד מאחל נקראת כלבב
ומגד אחרורה נקראת בחת וזה אמר אל תאמר אשלמה רע לכן יעש
תעבי לתעביתו תכף ומיד וסוד של י"ב חלות כבר אחרכתי שבליל
שבת הס בגד י"ג נימין דדישת דת"ח ובשעורת בוקר הס בגד י"ג
חוורתי נ' הויות דדישת דע"ק ובחכמה י"ב לחמין בג"ד י"ג תקוני
דיקנא דעתיקא שמשם נהנה ז"ח וניורם והנהנתם הוא כנ"ל
ואם תרצה להבין סוד הנ"ל ע"ל דף ק"ו וק"ז ותבין סוד י"ג תיקוני
דימין וי"ג חוורתי וי"ג תקוני דיקנא ותבין סוד עת רצון שבתפלת
מנחה להמשיך סוד רצון הנקרא רעוא דרעוין ר"ל רצון שבכל הרצונים
כלחוים בה ואתכם בחכמה דז"ח שמם כתגלו הדיוקן לכך דוק היטב
ביחוד הנ"ל דף ק"ז ק"ח תבין מחוד ואח"כ מתפללין ערבית
מאחר פ' דאיתתא בפ' ויקהל ע' שע"ח כל כפיף שבתא נהיכין ישראל דלתתא ויקהל ע"שעה
לאתעכבא דהא יומא רבא עלאה הוא ואתגרך לאתעכבא בהאי יומא
דהא לוספיות רבא ויקירא קא מרי עלי' בנ"כ בעי לאתעכבא ל
לאתחזא' דלא דחקין בחוספיות קדישא כדין פתחי ישראל והוא רחום
יכפר עון וכו' כיון דדיוקא אתחזר לאתרי' מה דלא אתחזי כד עייל
שבתא דדיוקא אסתלק ולא אשתכח בשעתא דפתחי ישראל ויהי נועם
וקדושתא דסדר' כל היכון חייבין דניהכם פתחין ואמרי וכהין אתון
ישראל עמא קדישא וכהין דיקיקא דכטרי פקודא דאורייתא ווי לון דלא
וכו למיטר אורייתא כדין דוסה קדים ויכרין ואמר יבואו ראשים
לשחולה כל גויס שכחי אלהים וכל היכון חביבי טהירין טרדין לון
דניהכם ולית מאן דמרחם עלייהו וכהין היכון כל כטורי שבתא בהאי
עלמא וקא מעבני לההוא עבא דשריין מלעילא ע"כ וכפ' פנחס ע'
מאחר פ' תכ"ה ל' תלת היכון דנרמי ביש לגרמייהו וכו' ואד בההוא עלמא
פנחס ע"ב"ה מאן דאוקיד שרגא במוצאי שבת עד לא מטו ישראל לקדושה דקדרא
בגין דקא מחלל שבת כיון דהוא אוקיד שרגא עד לא מטו ו
זיהא אד מחכא לית בניהכם במוצאי שבת ואוקיד בקדמיתא לההוא
דוכתא ואמר האי הוא דוכתא דשבתא ובל חייבין דניהכם מסייעא
לאוקדא ההוא דוכתא ההוא מחכא קאמי ואמר בההי יי' מטלטלך טלטלה
גבר וכו' בגין דתיהוי נריש לנקלתא דוקדא עד לא מטו ומחייהו ע"כ הכא
מאחר פ' כפ' ויקהל ע' שע"ב לבתר דנפיק שבתא בעי בר נש לאתפרשא
ויקהל ע' שעה בין קדש לחול ואיהי דהא רשו לאחזא דלתתא לאשלמהא על
עלמא בכל עובדין דעלמא לאחזא יחודא בשאר קדישא בקדושא
עלאה ולאתפרשא לתתאי מיחודא עלאה ולברכא על ההוא דשבתא
בגין דבל יומין לאחרנין אתטמרו ואתגנזו בשבתא בר שבתא מד
דקדושא עלאה דאתגליא ואתכליל בקדושא דשבתא וכד אתי שבתא
אתגליא בל יומין לאחרנין אתטמרו ואתגנזו קמי' וכו' ודא הוא
שבת דבליל שבת כיון דאתי שבתא דנפיק מאתא דלעילא לאתברכ'
בברכה דההוא בדין בל שאר יומין לאחרנין נפקין ואתמנין בדוכתייהו
ואתייהב לון רשות לאתברבא בההוא שבתא דקא מברכן על שבת תחתון
ברבא דיתיכין ברבא מסריין לאתברבא מההוא שבתא מברכת
ואיהו אקרון מאחרי שהש"ב כעיכן אתגנזו' ידע בני אי
ברבא דיומא ולאתברבא לון בגו ההוא בהורא דשרגא דאתברבת
ואיהו אתגנזו רזו לאיהו שהש"ב דבתרי ושלטי אתאי בהורא' דשרגא
דאתברבת ובגין דאיהו שרגין לאתברבא בעי לאתבשלא לון קמי' בגין דההוא בהורא דשרגא בעי לאתבשלא לון קמי' בגין דההוא מהורא שלטי עלייהו

נת׳ בפ׳ כל כתבי דף קיט

מלכא שהוא חיוב גדול ע״ש מלתא בטעמא ובפרק כל כתבי דף י״ט ח״ר תניא לעולם יסדר אדם שלחנו ביומאי שבת תפ״י שתיהו כנגד תלת לכזית וכו׳ ר׳ חבבו עבדין ליה בתבוקי שבתא עיגלא תלת׳ הוה אכיל מיניה כולייתא מיתעבי שבתא שבקוה ואתא אחרי׳ אכלה ופי׳ רש״י במוצאי שבת כיון שכבוד שבת ללותו ביגיעתו דרך כבוד בתדם שאלוה את המלך בניתו מן העיר ע״כ וכתב בב״י נהגו לומר פיוטים ויזירות ללוות המלכה בניתו מן העיר בסידור האר״י ז״ל הכפם יתירה יהיו הולכת לנוחרי עד אחר סעודת מוצאי שבת כ״ל לכן אסור להתעסק במלאכה ואפי׳ בדברי תורה עד אחר סעודת מוצאי שבת ואחכם מניחות סעודה זו כנגד תור חזור דכל סעודת שבת ומשחיר עי״כ ברכה בכל סעודת החול ע״י בתי׳ תכילה זו להחיר בכל תכילה השבועה מקדושת שבת יסדר שלחנו בתבי כברות ולא יקח בידו בברכת המוניא תלת לחד לבד ויאחר דא היא סעודתא דדוד מלכא ויתלים בסעודה זו כיון בסעודת שבת כי היא סעודת מנוה ע״כ . בסידור האר״י ז״ל בברכת המבדלה בא׳ י״ד ה״י ו״י ה״י (כ״ח י״ה יה״ו יה״ו ויש לכוין בשתיהם כי זה מפתת המבדלה וברכה זו כנד עולם תכילות ותכוין למתק הדינים בשרשם ע״י יין חמר ה המיתבטר בעבבוי (ומזה כי הלח נבורה דעתיק מתלבש במוחין דא״ח ומשם נמשך לבינה ומשם הוא סוד היין המשומר משנת ימי בראשית) ואותו הדם ביומינו והכוס בשמאלו (ולפ״ד כי הדם שהוא נגד נ׳ לבות תאבר בחמר מטה כלפי חסד והכוס שהוא רמז לתקן הדינים בשרשם לזה כוס יהי׳ בשמאל בא׳ י״ד ה״י ו״ו ה״י בורח עמי בשמים יריח נ״ם נגד כפם רוח בשמאל ויכוין לכוונת הריח שהוא מתוק הדינים בהתאספם שניה בשרשם בחוטמא דז״ת וברכה זו נגד הבריאה ס״ג . בא׳ י״ד ה״ת ו״ו ה״ת בורח מיחורי החם ויזיבט ב״ד נפרבי ידיו וכופה אותם על הנודל ויכוין כי הנפרנים הם סוד החם״ל הנאחר על רחם נפרנים להגן מהקליפות והם נקראים מיחורי החם בין קודם לחול אלא תניק יותר מכדי חיותה גם תכוין כי הנוקב נקרא חם תוכל חם ובי״ם הנבורות שולטי׳ ואלו תומרים בורח מיחורי החם כי אין לנו חלק בהם רק בבורח ית״ברך גם עיקר הכוונה כי ים תלהים ות״ק נוחות גם יכוין כי ד׳ תנבעות הם מיכאל נבריאל רפאל נוריאל (וע״ל דף ו׳ ע״ב שבשבת לא היו שולטים כי אם אותם דבריאה הנקראים מיחורי חוד ובחול תוספת ואלו מרחים אותם נגד הכר שהיא השביעה שהם מקבלים לשלוט ביומי המעשה ונקראים מיחורי החם שמקבלים ממלכות הנקבה חם תוכלה ולכן יש ליזהר להורידו ולכפות רחשי לחבעו׳ לתוך ידיו נגד פניו שלו ולא ירחה לנודל . ברכה זו ביצירה בשם עומדי׳ הנקראים מיחורי חם לכן הכוונה בשם מ״ה . בא׳ י״ד ה״ת ו״ו ה״ת אחי״ה המבדיל בין קודש לחול וכו׳ ברכה זו נגד שבעי׳ שם כ״ן ולכך נקרא המבדלה להבדיל החנוכים הרוגים ליקוי מן הקדושה בסידור האר״י ז״ל מביא יחוד ר׳ לוכיריה ז״ל שאבעית עליך פורה (קליפות היונקים מכר דיכים) נור״ה פ״ו שלים פשוט ר׳ אלהי׳ ברכוב ה׳ אותיות שהים שר של שכחה שתסיר לב שקט ושמלי ותפיל יתי׳ על טורת ריותת בשם תרחיקם רחוקים מיתם יחם ונח מנח חן בעיני י׳ ותכונן השם תדם בלועל הולך ואתיעטו והוא הנקרא חם׳ שר של שכחה יונק מיחורייהם דביבה ותכוכה שהם בקוד ס״ם ע״ל ושיוסר כח השכחה מתך ותאחר פורה (היינו השר המ׳) דרכתי לבדי נ׳ הבדלה דהייבו ע״י שם י״ד ה״י ו״ו ה״י ושיכוין בברכת בפ״ה נם בשם י׳ ה יה״ו יה״ד ואחר ואעמיק אין לים אתי ואחיושם בחמתי וע״י ת תתפרק הקליפה של שכחה ע״כ וזהו פי׳ לאיזו דומה מי שנוכח מיה פעמים לעי שנוכח מיה פעמים ואחד כי עד מיה פעמים יש לשר של שכחה הנק׳ מ״ם לבח לידי שכחה ולא יתר וזהו פי׳ בנע׳ תשרי מי שבח לבאן ותעלימו בידו כי לבאן נ׳ ק״ח שם לומד כאיזן לבאן חזי תלמודו בידו שלא ישכח לעולם (חלבות תחומין) בפ׳ ויקהל ע״ש כתיב לא יפח לא יראה מקומו ביום השביעי מקומו תכיון מיה מקומו מהוות אתר דאתחזי ליהך ורוח דמלה דכתיב ברוך כבוד י׳ מאקומו ודא תיהו רוח דכתיב כי מקום אשר אתה עומד עליו אתר ידיעת תיהו ועקרין לי׳ מקום דאתעוודע בי יקרא עלאה וכנ״ל מהורות לבר בם דהא מתעטרא בעטרא קדישא דלעילא דלא יפוק מינאי׳ מלולא דחול דאי יפוק מיניי׳ קא מחלל שבת״ בידוי כ בעבידת כמה דאוקימנא כרבנו׳ למהך לבר מתרי לבאן לחין כל חלנין דשבתא לא יפח לים מאקומו דא תיהו אתר יקרא דקדושה דהא

נת׳ בפ׳ כל כתבי דף קיט

מיחור פ׳ ויקהל ע״ש

לבר מיני׳ אתר שלים לאחרים תיהו ברוך כבוד י׳ מאקומו דא כבוד י׳ דלעילא מקומו דא כבו׳ דלתא׳ דא תיהו רז׳ דעטרת השבת כנ״כ ג יפח לים מאקומו ברוך לעולם ולעולמי עולמין כתיב הכא מקום אתי ואלי דלא אתגלייא וקיימא טמירא ודא תיהו אתר עלאה לעילא היכלא עלאה טמיר ונעלם לבל דא תיהו אתר לאתא כדקאמרין ודא תיהו מקום דאתפרש לעילא וכו׳ וכנ״כ לא יפח לים מאקומו כיום השביעי ומזמנם מיחון לעיר את פתח קדושה לאלים בחמה ונו׳ הא לוקומה בחיכון רוין עלאין לכל לאלים בחמה מדידת׳ תרין סטרין לכל סטר ואיהי מ מתעטרת תדיר בתרין סטרין בין לעילא בין לתתא וסימנך שכינתא לא שריא לבר מתחזי דאתחזי לה ע״כ וכתבי האר״י ז״ל סוד תחום שבת שאזלתוכייתא עד נ׳ פרסאות שהם י״ב מילין והעבין כי בשבת בכללין נ׳ תחתונות ושולין בתקנם כנ׳ לחמנעות ומזמנם כי מקום כה״י דעשי׳ מקום פנוי ואין יושב רק בבחי׳ שדה ולכן בישוב אין שיעור תחומין רק בשדה והנה לאחר סוף מיל שהוא לאחר נ׳ תחתונות דעשי׳ כי כל קדושה עולה עתה במקום הלחנעי׳ לא כאחר בחי׳ שדה אלא הקדושה רק שיעור לותו מקום חלול הפנוי שעלו הנ׳ תחתונות לותו מקום לחלול ונם המלכות כי בעלות בה״י למעלה אזר בהם שיעור קומת המלכו׳ המלכות עולה עמהם ובמקום ד׳ ספי׳ מקום פנוי וחלל ו״ק שדה ואחכם רשיומו דקדושה כשאר סם ולכן היה של קדושה שיוכל קומת אדם עליון להתפשט עד שם שם ירגה ואיהו מעבב על ידו כי הקליפות הם לאחר רוסם שיעור זה ומשם והלאה הוא ארץ אדום ואסור לעמת שם כי אין הקדושה מתפשט חוץ שיעור זה (וזהו פי׳ אל יצא איש ממקומו ממקום ו׳ שהוא סוד תפארת וכנ״ל ואחאר כבר הארכתי ע״כ ואחר פ׳ ומשפטים ע׳ קפ״ח כל דכורא קאים בדיוקנא בעלמא דדכורא וכל נוקבא קאים בדיוקנא דנוקבא וכו׳ ע״ל דף ס״ו ע״ב וכפ׳ ואתחנן סוף ע׳ תצ״ח ואתה תדבר אליהו לא ב בעינן בתוקפא עלאה לעילא אלא מאתר דנוקבא ולא יתיר ואת תדבר אליהו אחר משה ודאי אלא חלשתון חילא דילי אלא תחרון חילא לאחרא דלעילא לא תתרחקו ישראל וכו׳ לא הוה יכיל עלאה לאהוי אחריב לבתר ואיהו הוו קיימין לדרי דרין דהה בשעתא קדמיתא מיתו וכו׳ אחר קב״ה אלא בעיבה לקיימו לבו בתתר עלאה ולאתדבקא בחייס לתתון בעיתון אתר דבוקבא שריא לך לאחוי לבם וגו׳ כל אד יהך לנוקבא וייתיחד בה וכו׳ ואתה פה עמוד עמדי מיכאל אתפרש משה וכל ואלתתי׳ ואסתלק באתר אחרא דדכורא ולא בנוקבא וכאלה אולקא דמשה בביאה מהימנותא דוכה לדרנין עלמין מה דלא וכה בר בם לעלמין ע״ד כתיב כי טוב הוא וכנין דהוה טב וסליק לדרנא אחרא עלאה וע״ד כתיב כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא עומד עליו דייקא מ״ט בנין כי טוב הוא וטוב הוא דכורא ע״כ : וזה תבין הפסוקים של כעניך מעל רעליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא כי אתיא לא כפ׳ ומשפטים ע׳ רי״ד קודם דחורת בתיובתך לא הויא לא בילכתין דטו״ר עבד ועבר הוה עיון והנה נער בוכה עבד נאמן ונער הוא עבד עבד לחיין והוה רע שותפת דעבד טוב נרם לך לאחטי בסלע בנין דאטה דאתי אסר לך כי אילנא דטו״ר אטטרון טוב סאחל רע (כי הוא רשע רע) וכעין דאחזת לך בתיובתא אתדבקת בילנא דחיי ע״כ כי אטטרון נקרא בשם נער וכדאתי׳ נם בנע׳ וזהו מרומז בשם של מ״ה אטטרון שר הפנים ואיתא בפ׳ לך לך ע׳ ה״ה אי לך לארן שאלכך נער דתניא כל שאר אלנות דשאר עיון אתייבו לרבבין תליסר דאיתן עלייהו ואילנא מכלהו ההוא דכתיב ביה נער הייתי נם זקנתי ואלנא קאי שרו של עולם אומרו ע״כ ח״כ אטטרון הוא אילנא׳ וכל השרים וזהו פי׳ הפסוק על אדום תאלנך בעלי כי אטטרון הוא בשוד בעל ז״ל בכוונת שלמה דף י״ב ע״ד בשוד אבעלי׳ שכאשר יזן השאל כדי להפסיק יזן האנוכים כי לזה היה יכוין דרך תיקון ויאיתוק הנער העליון ה״ם שר העולם אטטרון הוא אחנך בן יומך וכו׳ כי כביב רשעים יתהלכון האבקשים להפריד ח״ו והוא תופרן מנעלים בפועל כי אתיא בכתבי האר״י ז״ל ואטטרון שר היצירה אמנם העולם בייתי בחול או ביתי הנלות לך הבריאה אתנהג העולם בשבת ו״ט ונקראים לבושין דשבת ו״ט והעבין כי יזן התילנית אתלבם או רק כי״ם ד דבריאה ובהם אנהג העולם בלי אחנעית יצירה פעי׳ וביתי בחול אחלבם בבריאה עוד אתלבם ביצירה ע״כ וזהו אי לך לארן שאלכך נער כי זה רומז הנלות וכאחר כתבתי שלכך נקרא שם השביעי נערה על שם שליטת אטטרון וזהו סוד רמז והחליפו אית׳ בסידור האר״י ז״ל בסוד חלון הנעל כי בשבת נחלן יזן יצירה ולזה נבי אומר כתיב והנה

מיחור פ׳ ואתחנן ע׳ תצ״ח

מיחור פ׳ ומשפטי ע׳ ריד

נער כוכה שלח היה בסוד מטטרון הנק׳ נער ולכך היה כוכה ולכך כשכריה הק״ב הלין ח״ל של נעליך מעליך ר״ל עד הכה היית בסוד מטטרון הנק׳ נעל ועכשיו של כפלך מעל רגליך כי המקום לאדר אתה עומד עליו לתפלת קדש הוא הייכו כך״ל שבת בסוד לילכת דחיי ובכתבי האר״י ז״ל בפ״י ברוך המקום ז״ל מקום נ׳ וד״י יו״י ל״ף יו״די שהוא מלוי דע״ב קס״ח שהוא נ׳ מקום מ״ו הוא מלוי ע״ב ק״ס מלוי דאהי״ה במלוי יו״דין ונס נ׳ יפ״י הפ״ה-ופ״ו הפ״ה נ׳ מקום ושם זה הוא בת״ת ע״ב והו הש״מ קום אשר עומד עליו לתפלת קד״ש כי קדש הוא בחכמ׳ ובינה ומקום כולל חו״ב ונס ת״ת וכ״ל והו לפעב״ד פי׳ מלמר הכ״ל אתר ידיעת לעילא ותקיגן ליה מקום דאשתמודע כי׳קרא עלאה עוד ליתא בכתבי האר״י ז״ל בביאור המקום יעלא חסרונך יש לשאול למה אומרים כן לאדם כאשר כתבר מאכו ולמה לא אמרו ה קס״ב ולמה אומרין יעלא ולא יעלם והוא כי הכה כל הטובה והשפע בת מגד חו״ב והכה בחכמה יש ע״ב די״ודין שלוחו עולה ח״ו ובביכה שם אהי״ה במלוי שעולה קס״ח כי שם אהי״ה במלוי כוה ח״לף ה״י י״ד ה״י הוא נ׳ קס״ח תעיר הפשוטה יעלה המלוי ק״ס ומלוי ע״ב ח״ו הרי שכ מלויי אלן נ׳ מקום והו המקום יעלה ד״ל מלוי השם שעולה מקום נס יש הוי״ה כי בקודש מקום הס קיץ חלם שעולין למוכן יה״וד ועולה מקום כי יפ״י הס ק״ף הפ״ה כ״ה ופ״ו ל״ו הפ״ה כ״ה כמכין פי׳ מחמר מקום ע״ב . וכפ׳ ○ כרחשית ע״ל ב״כ פתח ואמר והוא הכה את כרחשית ע״ב חיים מצרי חיים שלה חתם בחתה וכלה רוח חדש הרי מצרי ההוא ד דאשתמודע נדול מאוד בארץ מצרים בעיני עבדיו ונו׳ רב ויקיריה כתה דגלי ההוא סבא והרי קרא בתיבתא עלאה לאמר חיים שלה כלה חד חיים שלה ומ״ט שלה כלה חד בגין דהיכו שבת ותחומיה דכתיב ושדותם מחוץ לעיר וכתיב לה תעשו עול במשפט במדה וע״ד חיים שלה תהיו והיכו מתם חיים שלה תהיו תורכי מקייפי עלמא עד מקייפי עלמא שלה״ר הכי הוה ורי תימא הא כתיב חתם בחתה מקייפי עלמא עד מקייפי עלמא הוו וכתב בזהרי חתה דף י״ג ע״ב ל״ל חיים שלה כלה אר חיים אמרה כלומר כי׳ חיים אמרה שפירשתי למעלה שהוא בעל דההוא אמרה (כי אמרה הוא מלכות כי ז״ל בפ׳ ואתחנן כאמאר הכ״ל וטוב הוא דכורא ואיתמר דהא אמר ר׳ יהוד׳ הא דוד דכתיב ביה כי טוב כד״ה וטוב רחי לאתאי לא הוה יתיר (ר״ל כי הקושי׳ האיך אתה אומר וטוב הוא דכורא הלא נבי דוד כתיב וטוב והיה יעלמא דאקבלו שהוא מלכות וע״ז קאמר וטוב רחי כתיב וטוב רחי דא דאתיהו חיזו לאסתכלא הכי הוו דוד טוב אמרה הוא טב דאתיהו חיזו ובמשה כתיב טוב הוא מתם והכא טוב רחי ע״כ וע״ל שכתבתי בקוד כביאים אפס קציהו והכה כתו שכל היוצרים מצחי הוד דאיר נקראים לאסתקלרי האתירה לפי שאמלכות נקרא אמרה אשר על ידה מתנלה הכבוד׳ וכשהיא אמרה הוא שם בז״ק נקרא אספקלרי האתירה ע״כ וכו׳ ע״ל ולזה היה דוד נקרא טוב רחי טוב אמרה הוא ולזה קאמר כאן חיים שלה חיים אמרה) ונקרא מלכות ב״ל שלה שכן אמר קרא ומדותם מחוץ לעיר ונו׳ וכתיב לה תעשו עול במשפט בגין דאיהי שבת דאיהי מלכות נקראת שבת ושבת זה יש לו שלה ותחום לאלפים אמה (כי ז״ל בכתבי האר״י ז״ל בעגין השבת יש לו ב׳ בחי׳ ה׳ בחי׳ ז׳ וב׳ הוא בחי׳ י״ג והוא כבר בארנו לך דג״ר של העשיי׳ הוא מצח קוף היצירה וכשאירים בעשיי׳ ז״ת תחתונים לבד כי הג״ר דעשיי׳ כתעלו תוך העשירית היצירה ולא כשאר בעלוי רק הז׳ לבד (ח״כ לימטה מלכות היא השביעי׳ ולמעלה שהג״ר דעשיי׳ שעלו במלכות היצירה לו היא בבחי׳ י״ג) אמנם כשעולים ג״ר אין זו׳ תחתונות כשאירים לימטה כי גם הם עולות עמהם וכן בסדר ג״ר דיצירה במלכות דבריאה וכן ג׳ תחתונות דבריאה בעשירית דאצילות וזה תבין במה שהודעתיך כי רחש הבריאה הוא סיום אצילות עגמו כי הכה ים כו כמה מיני חלף חלפים עולמות וכולם בעשי׳ בשבת עד ז׳ כמעט עד רישם עלאה ללא תתיידע וז״ם בשבת שבקרית שביעי לפי שהוא סוד כל השבועיים כמודע לכן תומרי כתותם בשיר עולם שבולו שבת אזכותה לחי העולמים . והכה כאשר חלו ג״י של העשיי׳ עולים ויתלבשו בעולם העליון ויזכו כמעט כי כשאר בעולם העשיי׳ למטה מקום פנוי מחנות לותו עלוי שבתעלה ובשאר מקום פנוי שיעור ג׳ תחתונות ככנד ג׳ עליונות שעלו בעולם שלמעלה והכה נודע כי ביני כחול היא סיוך סיום בקדושה עגמה ולחכם יש בשבת ים הפרש בביאה שיעור לותו ג׳ תחתונות מקום פנוי בביאה ולחכם מקום הקליפו׳ עגמו בקרא שלאר בשם הקליפה רחוי לזריעה כלל לך לותו מקום פנוי לאר בשאר עתה בקרא שלה והעגין כי בחיות שם הקדושה בקרא בית לאדאחר שבתלקו בקדא שלה לך ליכו מדבר והעגין כי הלא הטעם כי לעפ״י שקדושה בסתלקה משם עב״ו יש לחוש רוחניו׳ וכו׳ והכה שיעור ג׳ תחתונות הם ג׳ פרסאות כי כל ספי׳ בקרא פרסה (ע״ל דף ס״ג ע״ח משום פרסה לפשם קניהו כי העשיי׳ הוא סוד מלכות הנק׳ לאד״י ומוד סבדלפון והכה לאדני ובמלפון ני׳ פרסה כמנח כי ג׳ פרסאות סוד שיעור מקום הבשאר פנוי בשבת מן הקדושה לקליפה וכאר ידעת כי בתלה היה שיעור תחומין ג׳ פרסאות מן התורה כשיעור מחנה ישראל שהם י״ב מילין שהם ג׳ פרסאות וטעם העגין הוא סוד שבאלכו כי שיעור הרחק ההוא שבשאר מקום פנוי בין הקדושה והקליפה הם י״ב מילין שהם ג׳ פרסאות ולכן היו יכולין לצאת עד י״ב מילין ולא יותר שלא להדבק קדושה בקליפה כי׳ השבת כי והו מעלות שבת כי היא לא מתרחקת מן הקליפו׳ לגמרי ולחכם שאר שחטאו ישראל נרחו שהקליפה תשלוט בייתי החול גם כשיעור כ״ה ומפי מדה של יסוד העשיי׳ כי מתחלה היו דבוקים בסוף העשיי׳ לך עתה בכבסו ד׳ ספי׳ ומפי יותר מבפנים ח״כ כמנח כי כתקרבו הקליפו׳ לפנים עד ד׳ פרסאות ומפי שהם י׳ מילין ולכן ביום השבת כשעולין נ״ר לא נשאר מקום פנוי בביאה רק ב׳ מילין מן הי״ב מילין כי י׳ מילין נכנסו בו בחול ולכן סוד תחומין הם עתה ד׳ מילין מדרבנן שנזרו שאר שחטאו ישראל מטעם הנו׳ והכה עגין חילול שבת יש ב׳ בחי׳ הוא סוד מלאכה והב׳ היא הלכיה ויציאה חוץ לתחום ולחכם מי שעושה מלאכה בשבת הוא נורם להכנס הקליפה בפנים הקדושה ומניע עד השורש שבשותו תלוי׳ שם ולכן רחוי להיות חייב מיתה לפי שנורם להכנים הקליפה ולטמא ח״ו מקדש לך קיומא חוץ לתחום לין חוץ לחדיים רק לענין לך עכ״ז עומו יש כדי להתלבן ולחזור לל הקדושה מקום שרשו ע״ל וסוד תחום שבת ע״ל דף מ׳ ע״ב ועג״ד והא דקאמר התי ליעבד מחללי׳ כי בהיות הקדושה רחוקי משם היו הקליפות כמו חללי׳ מתים שוכבי קבר וז״ם חלל כי המקום רחוק בניהם ובשאירו מתים ועי׳ עשיית המלאכה נורם קיבוען והכנסת בחותו החלל ואו החלל בהפך בנו חיים לבן העושה של העושה מלאכה כאמר בו מחללים מות יומת פי׳ נורם הכנסת הקליפות בחותו החלל הקדוש וזה מחללים מות יומת לשון חלל והפך לקליפות החלל לחיים ע״כ מות יומת מדה כנגד מדה והכה בס״ם חור הכל למקומם וז״ם תנבורות החשובים כליל מועדי שבת ועד״ו הכה״י דאצילות חזרו אל מקומם וכן דבריאה וכן דיצירה ואחמם בין אצילות דבריאה ובין בריאה דיצירה וכין יצירה דעשיי׳ אין שום קליפה מפסיק בנתייים כי בכללות עולם האצילות תבף סמוך לו רחם הבריאה וכן בשאר העולמות לפי׳ בשבת שעולים הי״אצילות לאחלה הכה ג״ר דבריאה עולים במקומם ותמיד דבוקים יחד ולא יפרדו משל״כ בעשיי׳ כי ביום ה שבת הם כ״י דעשי׳ כפרדים מן הקליפות ועולים לאחלה ובשאר חלל בביאם וזו יש שאחה יתיבה אל הבפש שהיא עשי׳ ומוצאי שבת שאתקבי׳ אל הקליפות זו יש נער אל הבפש משל״כ ברוח דיצירה ובשאר דבריה׳ ובשאר לבשאר דאצילות כי תמיד הם דבוקים כאשר שלאחלה מהם נתן בהם אחיזה אל הקליפות מאחר שבשבת עולים למקום נבוה משל״כ בחול אך בבפש יש לה נרעון כי בחול אתקרב אל הקליפות מאחר וז״ם ובבפש שאדרו״ל וי״ בפש ולא כתיב וי״ רוח וי״ נשמה .

(הלכות ערב ראש חודש)

בסידור האר״י ז״ל יהיר להתעטות בכל ערב ר״ח ויכוין להשתתף עמהו בשר בשביכה שהיא בגלות ובתפלה תורותיה בסוד חיעוט היבה ואחכמו מאריכים בגלות שחל״כ היתה חוזרת בסוד לור החמה כמ״ש והיה לור הלבנה כלור החמה לכן יש להתעטות דוקא בחל ר״ח קודם המולד לבל שם כבר היה המולד זה כבר אין לה חיעוט וכן אם ביום ער״ח המולד יש להתעטות אבל אם לא כן יקדימו התעטית חיתה בפ׳ ○ ויאב ע״ת״ח בשכחתי בספרי קדמאה רוח אחמר ויאב חדא ולבתר רוח אחרא חד דאיהו אדרין ואחכן אית דאיהו אחיבי ב ע׳ ת״ח בפנימו ואחיא בדיבה ואשתמש לא לשתכח נבה וכל זאת וכל שעתא לית לה לאסתקא בשתיין בבני כשא כמה לאקטא בקדמיתא ואסיקת לון השתא בזמכא דאיבי קיימא בדיבה היו מלן דנקיט לון בהחוא זמכא להוי תדיר בנריעותא ומסכוכתא וכו׳ בין חייבא בין זכאה בר בגלותא בטיל כל נזרי דיבון ויכיל לסלקא בגלותא והחוא זמכא ד דקיימא ההוא דרגא בשליחו והחוא כהר דנגיד בקיק לאסתקא בה כדין ה בהיה נשמתא דנפקא ואתדבקא כי׳ בההוא בר נש ההוא בר נש ה לאסתלים בכלא בעותרא בבנין בשליחו דנופא וכלא בנין ההוא חלא

דניד וכפיק ואתכר בהדוה דרגע לאתתלמא ביה ולאתברכא מיכי
וע"ד כלה בחולה תלי' תלתא וכו' ובג"כ כל חיכון דאתברו בהאי
עלמא וחיכון דכלי קשוט כלהו לתברו בהאי עלמא ואתדכו בדיכא
מ"ט בגין ההוא כפפא גלמא לאו וע"ד חיים עלייהו קב"ה לעלמא
דאתי (וע"פ זה תבין רש"י פי' בפ' °מי וידבר י' אל משה מה את
אהרן ואת בניו לאמר ואת תורת העולה פי' רש"י אין מו אלא זירוז
מיד ולדורות ת"ש וביותר נריך הכתוב לזרז במקום שיש חשדון כיצד
ע"כ ולכאורה זה ליתיא בספר כוונת דק' כ' הובא בילקוט ערך שכיכה
מי"ט עיקר עולם העשיי' בפ' מה את יברכך ה' ית' כי הקליפה של
העשי' נקראת מו ולכך תרו"ל לתן מו אלא ע"ו לפי שיוכלים אחל לחדי
שיית נ' מו וכפרשה זו מתקנים ע"כ ת"כ מדבר פ' ו' מעולם העשי'
ליתיא בכתבי האר"י ז"ל בביאור הנדה ת"ר שעור בן עזרי' דריבי בכן
שבעים שנה ולא זכיתי שיאמר יציאת מצרי' בלילו' עד שדרשה בן זומא
שנ' למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך ימי חייך
הימים כל ימי חייך הלילות וחכמים אומרים ימי חייך העה"ז כל ימי
חייך להביא לימות המשיח וכתב ז"ל הנה סודם כשמתו מיסוד דוגיר
אתפן ולכן בכולל ע' שבתין דחילנא דרברבי ולא זכיתי שיאמר יציאת
מצרים כלומר שיעלה יחוד ת"ת ומלכות בלילות בעולם עשי' משחר
החזוכים ותבי' בליל פסח שיש בלכל נאמר עד שדרשה בן זומא ימי חייך
הימים בתמיות כל ימי חייך הלילות להכות שיחוד בעשי' וחכמים
לא רצו דזה כי תבי' בליל פסח שיש בלכל נאמר אין מזכירין יציאת מצרים
בלילות לעשות יחוד ואמרו כל ימי חייך לימות המשיח שתתבטל כח
הקליפה לגמרי לא עתה ע"כ ת"ש לדברי בן זומא יש יחוד גם בעשי'
לעשיות אבל לדברי חכמים ליכא שום יחוד בעשי' ליית כפ' ברחשית
ע' כ"ו על דרוש את שבתותי תשמרו כתי' שנילה להם סודות
התורה בחתו ר' לעשור ור' אבא ושמעה אמרו ומה כל חכמתא דא
ליית תחות ידך ואת טעין אבתרין ת"ל מתן תכא תאר לן לא תשתלנן
מתן תכא אלא תכא כיולא ונתעסק בתורייתא וכל חד ייחוי אלין ד
דחכמתא לתלמידוי תורתא ת"ל מתן יסיב לחיולא הכא ולמהוי טעין
בחורי ת"ל כף לא בעית לאסתלקא ולאתקשרא בכתר אלא יכלא למהוי
רגעא חדא אלא הה . תיוב לא בעית לאסתלקא לאסעדא לחיכון
דכלין דהא אלי כלי קיוב לא יכלין למהוי . ' . אתא לגבי יחידאי נשיק
לי' בכה עיני ואחר כרי יזה תעביד לך אבל הא תכא אסתלק ואבא
אתגלי ונכתם טבאין ואתוון טמירין עילאין יקירין בתר כן אתיבא
לגבך ואבא תהוי קשיר לך ואתן לך לאחסנתא דתרין אתוון יתיר מלכין
דאסתלקו דחיכון י"ד עלאה וה"ן עלאה וכו' (ביאור סוד להחזיל
תוכחי יש ע"י עלאין ע"ל וכתב בזהרי חמה ו"ל פי' אמר להם
י"ד עביד קרבא בתרין אתוון בכ"ף ומש"ך לאסגר לסרם כי כף רומז
למלכות שהוא כ' ככף סיוך הייגו תפארת שכולל שפה קטנות כלומר
ומעבר הם ם י"ד הייגו יסוד שהוא המחבר שני מדות שו שהם
כף וסיוך תפארת ומלכות והוא שאמר י' עבד קדבא בתרין
אתוון כ' וס' לייחדם ושיתקשרו בשכילי והעניין בי כשהשמש
יורדת ומלעלה בוזן שמדת המלכות בפניו כל אותן הכשמות הם
בחלות ז"ס כי כשזכיתי נשמתי הם היו מתייחדים ג' מדות הכ"ל
הייתי נותר בעת טוב ובעושר ואחר כי בזמן יציאת הנשמה לעולם
כ"ף לא בעית לאסתלקא שהיא המלכות כי לא היה מעשים טובים
שיזרחל שתתייחד עם דודה (ע"ל דף י"ט ע"ג וד"ה) וסיוך לא בעית
לאסתלקא ג"כ ת"ת לא בעית לאסתלקא בסוד היחוד שיתעלה הוא
בסוד תרין עטרין דיריית יון חכמה וביגה (ע"ל וכדי שתבין סוד זה
ע"ל דף י"ח ע"ח וכ' בביאור ואחר ובהר יוסף מעדן להשקות את הגן
וכו' ע"ב) כי כוה היה מיעד וסיוך לאיזון הנפלין שהם יסוד ומלכות
והם הין מחוברים כף וסיוך ע"י ד' יסוד בעשה בגרופין כ"ם כ'
מלכות י' יסוד ם' תפארת ד' יסוד המייחדם והייתי עושה
בהם תלת ובהיות עתה שלא נתייחדו נשתייתי עכי ולא תאירית ד
דסיוך דמלכות תיהו עד דייתי ההוא דטעין חמרי פי' עד שיבא ושיוח
שהוא עני ורוכב על החמור ע"כ הנה מבואר כי ח"ת להיות יחוד שלא
ע"י מעשים טובים מישראל וכ"ל דף י"ח וכהנה הרבה פעמים גם
מבואר כי סוד הייחוד ורוזו בתיבו' כי"ם וזה פיסוד ח"ת לא
ע"י מעשים טובים והקדושה כי תליכא דחכמים לעולם אין יחוד
בעולם העשי' לתקוני לדברי בן זומא יש לפעמים יחוד גם הקדושה
כי ס"ת מדבר מעולם העשי' ולזה קאמר מו את אהרן ואת בניו
אין מו אלא זירוז ר"ל שנדוך לזרזיות ישראל בי נעשה סוס יחוד
לעולה חס לא ע"י מעשים טובים של ישראל ואת ר"ם ופי' רש"י כיוצר

פי' פסוקים כפ' מו את אהרן

ילקוט חדש ערך שכיכה פי' מ"ט

מיאחר פ' מעשה' ע' קסט

מיאחר פ' ברחשית ע' כ

ויתמר פ׳ לחדי ע׳ קכ׳ו

ובפ׳ לחדי ס׳ קכ״ו ת״ר יפתח וכתיב לחיכון מדיקיק בעלמא דין ובעלמא דאתי וכו׳ ובשעתא דאיכטרך עלמא רחמי וחיי׳ חולי ומודיע להו לצדיקיא דצדיקי ואתכנפי ואזלין ואשטין לדמיכי חברון ומודיעי להו לצדיקי דעלמא וכלהו עלאין בפתחא דע״ע ומודיעי לרוח וחיון רוחין דמתעטרן בע״ע מלאכי עלאי חולי כנייהו וכלהו מודיעין לכשמה וכשמה מודיעת לקב״ה וכלהו בעלין רחמי על חיי וקב״ה חם על עלמא כניכיון וע״ד ויתמר אלהים ובתח לחי את המתים שכבר מתו וכו׳

גת׳ יוסף שבת דף קכ״ב

ע״ש והמה כפלגים ובתם שבת דף קכ״ב הנהו קפולתי דהוו בתרעא דרבה בחמין כחר בהו ר׳ לחחי כר יחזי׳ לתו ואמרו לי׳ לרב בחמין כחר בן נברת לתת ואחר ליה ולאו אמר רב מרי עתידי נדיקי דהוו עפרא ת״ל ומכי מרי דלא ידעינא ת״ל והא קרא כתיב וישוב העפר אל הארץ כשהיה ת״ל דתקרייך קהלת לא תקרייך מעלי דכתיב וקהלת עצמות קהלה כל מי שיש לו קהלה בלבו עצמותיו מקריבין כל שאין לו קהלה בלבו אין עצמותיו מקריבין ע״כ וא״ש זה לפרש הפסוקים

פי׳ פסוקים בפ״ נייחי

וירלו לחי יוסף כי מת לאביהם ויאמרו לו ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אותו וגו׳ ואחר אלהים יוסף אל תראו וגו׳ פקד יפקוד אלהים אתכם והעליתם את עצמותי מזה ע״כ לפ״ד ת״ש כי הקדימנו מי שיש לו קהלה בלבו להתנקם ממי שעשה לו היזק רעה לו עצמותיו מדקיקין והכא כאן לחי יוסף עלה מורת עליהם שיש לו קהלה בלבו להתנקם מהם וע״ז שביר השיב יוסף אל תראו ויקיה לך לעיין כי והעליתם את עצמותי מזה ולא יהיו מקריבין ובפ׳ נייחי ע״פ ד׳ דאמר דחיכו מעלמא דא חי לאתקרי וכו׳ ע״ש ועיין בפ׳ מי שאחזו ר׳ חייא ג׳ יוכתן הוו שקלי וחולי בבית הקברות וכו׳ ע״ש ובפ״ק דתענית ליתא יוכתן בב״ה ר׳ לוי בר חיתא ור׳ חנינא חד אמר לכו חסורים לפניך כתיבי וחד אמר כדי שיקבצו כתיבי עליהו ביום סוטה ויעלו בגנב ויבא עד חברון אמר רבה מלמד שפיר׳ כלב מעצת מרגלי׳ והלך להשתטח על קברי אבות ת״ל ואבוא העולם בקשו עלי רחמים ובפ׳ הפועלים עובדא דהליהו דאמר שהיה מתעדר אבות

נחם׳ בבא מציעא דף פה

שיתפללו בכל יום ועוד שם דף פ״ה ת״ר וירא אחש כרחה לי ר׳ יוסי בר חנינא (פי׳ רש״י כרחה לו בחלום אחרינו לו אחל מי אחל מי אתה תוקע ויוצא ביציאה של מעלה ת״ל אחל ר׳ יוחנן ור״י אחל מי אחל ר׳ חנינא ור״ח אחל מי אחל ר׳ חייא ור׳ יוחנן אחל ר׳ חייא לא אמר לי אחתר דוקיקין דמר׳ ובעורין דאשתא מתן מעיל בר כפחא לתתן וכו׳ ע״ש

ויתמר פ׳ וכפ׳ ברחשית ע׳ כ״ג תשתטח ר׳ חייא בארעא ושקל לאפרא ואמר עפרא כמה לית מקפה קדלי כמה לית בחשכו דכל מחמדי עיניה יתבלון

ארחצי ע׳ כג

בך כמה לית חניפא בוניכא קדישא דהוה כהיר עלמא שליטא רבכיה נזכותי׳ מקיים עלמא לתלבלי בך וכו׳ לפתחוה רבעא חדא ואמר עפרא עפרא לא תתנאי דלא יתחסרון בך עמודין דעלמא דקא ר״ש לא לתלבלי בך וכו׳ בתריכות דברים כפלגים לדכי מחא לר״ח חייא לרבנאי דר״ש אמר מתן יהיב לכא בר כש לבית מדרש דהוה עלמא אמר ר״ש דא היכו ר׳ חייא נהירו דבוניכא דאורייתא ת״ל יתכבש הוא ובכוהי וליהוון מחתיבתא דילך וכו׳ לחודעוע ר׳ חייא ובכה ואמר זכאה חולקהון דצדיקיא בהאוה עלמא וזכאה חולקא דבר יוחאי דוכה לכך עלי כתיב להכחיל לחוכבי יה ולחוברותיהם לחלל ע״כ וראה תראה

נח׳ פ׳ החקבל דף קי״ד

בפ׳ החקבל דף קי״ד תשכח׳ רבה בר חנה לאליהו דקאי בבית הקברות ת״ל מהו שיסדר בבבל חוב וכו׳ ת״ל דחיקת לי מלתא דבריי ועייל לי׳ לגן עדן ת״ל בפיוט גליוך ספי שקול מהכי לחברי בפיה שקל כי הוה כפיף שחא דקאמר מאן קאכיל לעלמי כרבה בר חנה לכוין שדיבקו חפ״ה לחיי׳ לעלמא כחט נלעמא דיחא וזכו בתלמיד חכם שלפי דיבורי בלבויהו לחתנוחתי׳ ע״כ מכל זה תראה עוה דאי׳ וכביכול בן יהודע בן חיש חי ומקאמר בנוי לעלמא שחפי׳ בויחתו קדי חי ויש סייף לילך להתפלל על קברי צדיקים רק בשילך ילך בנקיות וכתבינן ראה תראה בכתבי האר״י ז״ל בשער הנבוחו כי סביב רשעים יתהלכון ושם רומזים לאחר הקדושה כרומך לאחר החיים כי אין להם חיות אלא מהם ואפשר שהם יזדבקו בחדם ויטעמו ויחשוב שהוא רוח הקדש ואינו אלא רוח הטומאה ח״ו לכן יזהר הדם מאד מאד שלא להשתטח על קברי הצדיקים המפורסים על קברי חכמים לחרים לולא יהיה אדם מלומד ביהודים מיודע להכרית הקליפות ע״י יקודי׳ ע״כ וח״ל לפי זה כפי עלי׳ הם מועטים:

ויתמר פ׳ נח איהא פ״ רי״ט

הלכות ר״ח

בפ׳ ע״ר״ט פתח ואמר כה אמר י׳ מלכים שער האחר הפנינית הפוכה קדים יהיה סנור וגו׳ האי קרא אית ל

ופי׳ מאמרי הזוהר עד וגמי קלד

לאסתכלא ביה דאיכו רוח כמה דאתמר יהיה סנור שמת יומי המעשה וכו׳ אלין איכון יומי האחל דתרעה דא יהיה סנור דלא לאשתמשא מולא בקדושה וכיוס האחד יפתח וכיוס השבת יפתח דהא כדין שמושת דקב״ה וכדין לאתכנסא סיהרא לאתחברא בשמשא ת״ח תרעה דא לא לאתפתח לאיכון עיתין יומין דאחל בגין דהא באיכון יומין דאחל עלמא אתאלה לאיכון עיתין יומין דאחל על עלמא בר בתרעה דישראל ואיכון דשלטי בגין דהשער הוא לאיהו סנור לאחל כיוס השבת וביוס האחד כלהו מתעברין ולא שלטי בגין דהשער הוא פתוח ועלמא לאיהו בחדוה ואתון אתון לא לאתייהב עלמא לרשותא לאחרא ואי אימא דאחל באיכון עיתין יומין איכון שלטין בלאחדוי אבא הפוכה קדיש עד לא יקומון לשלטאה לאיהו לאתקבל תדיר בשלמא לאחל לא לאתפתח לאתוכחא עלמא בר ביומא דשבתא וביומא דר״ח וכו׳ ע״ש ולזה איתא בכתבי האר״י ז״ל יש לכבד ר״ח באוכל ומשתה כמו בשבת ולשבת הרמ״ק כש מוי ר״ח אין התורה לחייב לכבדו והוא בכלל לקדוש יי׳ מכובד שברי כתיב בו קדוש מקדש ישראל ור״ח חייב לחדש לקבל פני רבו בר״ח כי גם בר״ח יש להתרת נפש דכתיב ועי״י הרחיב פניו כאשר לו להרחב והשפעה מבחי׳ רבו והעיקר הקבלה תהיה בשבת כי לא יש לו נפש רוח נשמה יתירה גם מביא כהנו הספרדיים לומר מזמור ק״ל ברכי נפשי את יי׳ ויש סומך מהדרש הנעלם פ׳ לך לך ע׳ רכ״ו אמו וכתוב כבוד יפחילם זה יעקב לחביאו דעביד לי׳ כרחיין יקר בלחודוי לקבלא לוחלן בשמחת דאדיקיא וקב״ה לוחל עמי׳ בכל ריש ירחח וירחח וכך חפי׳ בשמחת יקר לחפקלרי שכינת דמרי מברכת וסנדל לקוזה הה״ד ברכי נפשי את יי׳ ת״ר עקיבא כל פרשת דתנשמות דא בשמחת ת״ל קמי׳ דקב״ה חר״ע קאים עלוי ונשמתא פתחא ואמר יי׳ חלקי נחלת מיחוד וגו׳ כל הפרשה עד סיומא דקאמר יתמו חטחים וגו׳ ועוד חר״ע ולא דא כלאחודוי חלא משבחת לי׳ על נופא דאשתאדת בעלמא דין ואומרת ברכי נפשי את יי׳ וכל קדבי וגו׳ ע״כ נש מביא שם בתרגום המערב כהנו להדליק הנרות לכבוד ר״ח כמו בשבת ומכהנ נכון הוא כי יש שמחה נדולה בר״ח כמו בפ׳ כח (ולפ״ד הייכו מאמר הנ״ל) וגם מי שיש סיפק בידו ירבה בסעודת ר״ח כמו בשבת נש יהיה לו בנדיס חשובים לכבוד ר״ח שברי כביכול לאשלה סיחת לבשות העולמות ליכס כמו בחול נם שם בליל ר״ח מותר בזיווג כמו בשבת כי מקור הנשמות פתוח כמו בליל שבת נם שם מביא ונרך לחלון תפלין לאחר קדיש ובא לגיין והטעם כי עד עתה לא היתה יותר עלי׳ מחול לך עתה אתחיל לעלות יותר כי לפעמי׳ שחיכו אולה עד עתיקא עכ״ז האחת עתיקא בחשכת דרך המדרגות והיא האחרה יותר משל תפלין ולכן צריך לחלון תפילין ואח״כ יתפלל מוסף ע״כ והוכחתי מלשון דאי׳ בכתבי האר״י ז״ל ואח״כ באחרת מוסף עולה עד רחש יעקב וכו׳ ולכן אמו לומרים כתר אחל עלי׳ וז אלא לפי שעה בלבד בשעת תפלה ואו לא ע״כ מה מוכח דיש להקיה תפלין דר״ת אחר התפלה וסוד הכל ע״ל דף ס״ה ע״ח ודף פ״ח ע״ח ודף ק״ו בסוד היחודים

מתמר פ׳ לחדי ע׳ קמ״ב

ובפ׳ לחדי ע׳ קמ״ב תשרין חרץ שמלכך ב״ח מה מלכך דא הוא רשב״י מחדי דאחודיתא מחדי דחכמתא וכו׳ חר״ש כתיב וביה מידי חדם בחדשו ומדי שבת בשבתו אמאי שקיל דא כדא אלא כלא בחד דרעא בלישנא דא לאודויי בדא והדדותא דא בדא לא תשתכח אלא כד נלי עתיקא קדישא וכדין חדדותא דכלא ותניין מזמור שיר ליום השבת מיום שבחא דקא משבח קב״ה כדין חדדותא לשבחא ושמיתא לתוספת דהא עתיקא לאתנלייא ונוגע לוף הכי בחדיתי סיהרא דקא נהיר לה שמשא בחדותא דעתיקא לעילא בג״כ האי קרבנא הוא לעילא בנין דיוקנא כלא ושתכח חדוותא בעלמא וע״ד הכיאו עלי כפרה דיקא אלא תלמוד כתיב ואף עולת חודש בחדשו על עולת התמיד דכתי לכוונה לבא לעילא יתיר משאר יומין וע״ד על עולת התמיד דיקא תניא כתיב בחנה ותתפלל חנה על יי׳ על דיקא וכו׳ ע״ל מה שבתי אתי לאכם קניכו דף פ״ו על בסוק מה תנא שי ופ״ה הנ״ל

ויתמר פ׳ פנחס

תבין ויתמר פ׳ פנחס ע׳ תפ״ח ת״ל וברחשי חדשיכם וגו׳ וכי כאוה ראשון לחדש ראשון לחיכון לבשיבת והא לית ריאש לבשיבת אלא שמשת דאיכו ריאש ע״ש תכ״ה לנבה אלא רחשי תרין בכל ירחח וירחח ואיכון יעקב יוסף דאתחדתי על סיבות וע״ד לאחדתא מלה ע״כ ויסוד יעקב ויוסף הם סוד תרין ו״ו בסוד שמים ושם ע״ל דף כ״ב ע״ח ודף ע״ב ע״ח ובכתבי האר״י ז״ל רחש חודש הוא המקבל (כי ז״ל נ״כ בכתבי האר״י ז״ל דש כי כל בחדשים הם בחילבות וכל בחדשים נקרא רחש ולבן כל חודש וחודשים בר אשכר נדול ל׳ יום ונקרא רחש חודש כי אז קיימ סיהרא בשלימותא ולזה קאמר ר״ח הוא הנוקבא שהוא מתחדש כי בתחלה היא׳ שוה אל

ועיר כתר עלה שוה לכתר עלו ופכים כפכים ותסרו מיכה כמה דכתי׳ והכה ראשה ככנד החוה עלו לכה׳ (כתאר התרכתי בפוד זה) תסס נרס עון לדה״ר ומסס הקטרוג וע״ו נתמר לה לכי לכבריתה ומעטי את עמיך שלת יהי׳ כה שיעור קומתו ובעשית ראש לשועליס שהס למטה בכריאה וכו׳ והכה כר״ת יש לה כ׳ עליות ת׳ בתפלה ועוד במוסף וזהו תקריבו עולה ליהו״ה שתכו מעליס לותה שתעלה ותתקרב ליה״ו ותמר פריס חלים וכבשים הס לי״ו שהס נגד חנ״ת וחח״כ בחורת מוסף עולה עד רחש ו״ת ולכן תנו לומרים כתר והעניו ענין השעיר לחטאת הוה ליתן חיות מעט לל הקליפות כדי להעלות מתוכם הכחי׳ שהיה בתוכם שהיה מלכות דשעיר׳ סוד י״ת סיחי קטורת (ע״ל דף ע״ו סוד קטורת ע״כ נ׳) וכל זמן שלא פניע להכטל מכל וכל כדכתיב בלע המות לנצח ליו יכולים להעלות כחי׳ החיות זה שכתם אס לא ניתן להס להיות חיות קצת להעמידם כדי שתעלה והוו ענין שעיר דר״ח שהוא חלק החיות שלהם ובזה תנו יכולים להעלות הקדושה מחי׳ לותם ולכן השעיר הוה חטאת שהוא במקום העון וחטאת שהוא בקליפות ונס הכוונה לחיי מחטא ושטהר לותה הכחי׳ שכתם ולהעלותם מכניסם והו לחטאת כי העולה שהקריבו תחלה תקריבו עולה ליי׳ כתיב אין להם חלק כלל כי עולה כולה כליל ליי׳ ולכן אין תנו יכולי׳ להפריד לותה הכתיבה מכניסם לכל לחטאת שהוא שעיר ותנו נותני׳ להם חלק חיות קצת תנו יכולי׳ להעלותה ע״כ ומכאן רחי׳ מה שכתב התרכתי ויבי מקן קיימים כשיהיה קן שם לאחד ואו ופרעה חלם להכרית להשעים לידוע ולקיים ואת רוח הטומחה לחביר מן הארץ נס לקיים ויחה תיחה וכל״ל ובראשית מיהיה שם ע׳ תכ״ט פריס כני בקר שכיס חלין ליתן לאדם סיהרה דהיך יתעסון בה כאחד ואוצרת נחמה תחותייהו ואיל אחד דת ליל דיצחק וכי לברהם לאן חוזל חלת בנין דאתער תיתן שנו לתכניס לברהם דלא יהוי ליה ואאן לאבו שעיר דה״ח וכו׳ יצחק לשתכח תיתן דרחימו דיליה לנבי כאחרת על דורדיה (ע״ל דף כ״ע ת״ח מן דורדייא חלין) יעקב לשתכח תיתן לתברת לתפוי יוסף דאיהו סטן דיליה וכו׳ ע״ש ואביה שם על פסוק ושעיר עזים ת׳ לאחטאת ליי׳ לאחי לקרי מטאת בנין דאיהו חטאת ומסט׳ דאחטאת ת״ר לאעזר והא תניכן דכתיב ליה״ו דל חלת ליי׳ ת לתקריב ודאי דכתיב לכפר לתברת לכפין ולא יתקרב למקדשא יהבי דת תוקלא למשחל ואכיל ליה ולא לאכיל קרבין ודא לאיתא לאודיה דלא לשתתף אחרא עמי׳ למיכל ביה (ומס קודם לזה מביא ואלא ביר אית עתי דאתרה דאלה אס מכזה היה שלותה להד״י לעשו לוף הכי לתברת רשעי׳ דסיהל דלא יתקריב למקדשא לקטרגא לכלבא דאיהו רעב ואאן דכתי׳ דלא כתיך ליה יהיה בשרה לאיכל או כהוה ויעקי ליה מיס ורוח דאלה אס רעב שוכתיך האכילהו לחם וגו׳ (ע״ל דף ו׳ שכתבתי בסוד חלם וכסוד מיס ע״ל מה שכתבתי על פסוק בקלקל לשחוק עושין לחם) וע״ל דף י״ד ע״ב בכיאור נת״ת ט״ט עיי מקני בריאת תניכן כל הכ״ל :

ברכת לבנה

הובא בסידור האר״י ז״ל כתבו המקובלים שאין לקדש הלבנה עד לאחר שבעה ימים למולד כי כי אחר ז׳ ספירות שם מקומה כ״תכ״ד חנ״ת בפ׳ פנחס ע״ת״ם וברחשי חדשיכם תזרו רבנן דמתניתין דכד הוו מקדשין ירחין על פי ב״ד הוי יומיין מסורות ברחשי הכרים והוו לומרין כוה רחה וקדש וכו׳ והה תיהו לתתכלות דילי לעיל מטרין דכליל לון תפארת דתיהו ו׳ גדולה נבורה תפארת נה״י מקודה דכניד עליה מלנתו היה חכמה והוות חוט דאשתר להדות כתר והויה נקוד ליהי לזוכין עטרה ולזוכין כתת לזוית עלי לזוכין שרכרף להדום רגלין ואתתי תתקריתת לבבה על סוס לבנן הלבה דתיהי מלנתו כל כבודה בת מלך פנימה וכתשר דכיכה דכוית עלה היה מתלבנת ורוח דאלה אס יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו ואתי דהות אדני׳ דוכן סיוקק בגבורה דתיין ביכה לתלבנת מסט׳ דאחד דתיין חכמה (ע״ל דף ד׳ המשך על עשר ספירות) ואתהדרת יה״ד ואתן נריס לתתכפת מדיכת לרחיתי קדיקים נעורים (והוה כי חית׳ בפ׳ הרוחה תכית ר״י הגלילי אחר נדיקים יש״ט שופטן וכו׳ ע״ל דף כ״ה ע״ד וכן דף כ״ו ותרלה פלחים ונס תבין ותמר הכ״ל) מסט׳ דעת הדעת טו״ר תיהי קליפה דיליה תשוכה אס כהדת שחורה הוה יפ״ר שפתה ושפלה תיהי כהה ולית לה מדילה לא הוות חוט דכתיב בה וכו׳ בלילי דתיהי נלותה ואתנבר עיכה כיחתה דתיהו עלמה דאתי דכי׳ ורחמה לכם ירחי שתי שתו נדקה ורחמה ככפתי תכל

מיכרת דעץ החיים ההיה נקודה הלנו מיכה תיהי כתבועה דלית ליה פסק דכתיב בה וכמוכה מיס תשר לה יכזבו מימיו ואתקריאת תיילת לכבים מסט׳ דאשר דהייתו תהבת עולם אהבתיך על כן משכתיך חשד ע״כ ע״ל דף י״ח עד נעוירת ובגירוף דף כ״ה ותרלה פלחים וכוה יש להחזיק בלור התורה כדי להפשיט מן השכיכה לבושה הקדרוניית דפשטן ולאתכרת לה ברין דאורייתא ונס תשובה וכל״ל דף ט״ו ודף ע״ח נס ע״ל מה שכתבתי בביאור סיובל קורת תשובו תיש לל לאחותו דמקריים מאן יוכה לאחי לורכא יאלן יתקריים בקיום דתי׳ כין האי ויתכא וע״ד לאטערכא בכפשאי ס״ל הא תניכן מה דאיתא לור יהי רו חור ואמר בתשובה יתקדם כלפי ע״כ ולזה תבין מה דאיתא בפ׳ פנחס ע׳ ת״ח ע״ל דמקריים תרומה כי׳ ייתי פורקנא דאחזי דאחקף בתר דוחקא וכו׳ כיון דשאר עמין מעכבין לון בגלותא ד דוחקא דלהון מקרב פורקנא וכו׳ ע״ל דף י״ב ע״ב מאמר הכ״ל נס כתר התרכתי מה דאי׳ בפ׳ קדושים ע׳ קס״ד ע״ל דף מ״ו ע״ב דודאי כל כך כם תיהו חוטא דמקריים ואי לא חזרין לכל לתעויד לון מלכא וכו׳ ויאחזון בעל כרחייהו וכו׳ לזה קאמר דוחקא דלהון מקרב פורקנא ע״ל דף ע״ח ע״א כאזור לטעם לאיה דוקא מכרכין בדבת לבבה אחר ו׳ חיתא בת׳ ואחיל ע׳ כ״ד ת״ח מלכותא קדישא לא קבילו מלכו עלייתא עד דתתחבר בהאין וכד תתחבר בהו תתבני בבנייתא שלימו מעלמא עלאה ועלמא עלאה לקדי שבע שכים כנין דכלהו דיה (כי מן בינה עד המלכות הס ז׳ ספירות תנ״ת נהי״ם) ויבינהו שבע שכים דת עלמא עלאה ולא כתיב ויבנהו בשבע שכים כד״ת כי שבת ימים עשה יי׳ את השמים ואת הארץ מאן שבת ימים דת את לברהם דכתיב בלה תולדות השמים ואת הארץ בהבראם ובהבראם שבת ימים לקרי (הוא כי חיתא בכתבי האר״י ז״ל בסוד חג הסוכות ביום הרחמון על חג הסוכות ככנס כתי׳ אסף שבאסף ולכן לו אמו עושין י״ט כי לו ככנס אסף הנזכל שבכולן כי הוא יומיל לכליל כלהו יומין כי הוא נקודת יומם יומו יי׳ אחדו כי הוא יומיל לכליל כלהו יומין ע״כ ובפ׳ (אומר ע״ק״ו בסוכות תשבו אסר אדם לכלהו קאמרין דיה דכתיב כי ענן יי׳ עליהם יומם וכתיב ובעמוד ענן אתה הולך לפניהם יומם דת הוא ענגת דאהרן דכתיב יומם יומה יי׳ אחדו ועכשו דת בטיל עתי׳ חוש לאחרין ע״כ והקדמנו מה דאי׳ בפ׳ כרחשית ע״כ״ת לברהם ואהרן דאחידן בהאי אסר כמו שאהרן היה אסר וכליל כל אחמדים של כל היומים כך לברהם ולזה קאמר ואברהם שבת ימים לקרי ובמ״ו (כרחשית ע״ט ר׳ יוסי אחל על זה ואמר האי שבת ימי כרחשית דקא תניכן מאן לאיהו ת״ל כיומו דכתיב תרוי לבבון כמה דאיתון לאוי נפקי מן בבון ב״כ לאיתון שית יומין נפקין מן כרחשית ואלין שית יומין קא פריס לון דכתיב לך יי׳ הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל ובו׳ דת נדיק בשמים דת ת״ת ובאחרן דת כ״ע ובפ׳ (ויצא ע״ט ת״ח דוד בעא לאתבנא בהלבו שלימתא ולא אתבני עד דאתת ואתחבר בהבון וקאים שבע שכים לאתבנא בגווייהו לבתר שבע שכים אתבני בכלא ואתעבדי ולבותא די לא תעדי לעלמין ע״כ ובס ע׳ שכ״ו ויאמר יעקב אל לבן לאבדך שבע שכים ברחל כתך הקטנה וכי מה דעתיו דיעקב דלא קאמר עבד ירחין או שתא אחרא (ר״ל הלא נס החדשים הס בירלבות ובע״ל דף קי״ג ע״ב מה שכתבתי ע״פ מאמר פ׳ כי תצא ע״ק״ל שבה אחת יהיה נקי לבניתו דהא שבה אחת יהיה כלה וגו׳) אלא יעקב בחכמתא דלא יימרון דהא בנין תיאובתא דשפירו דרחל עבד אלא בנין חכמתא דסיהרה כת שבע היא ובולהו שבע שכים עלאין סרו עלי׳ דיעקב עד לא נסיב לה רחל לנישיתא נבה כדקא יאות דהא יעקב בטל כלהו בקדושתא ולבתר אתא לנבה בנין לאשכחא תיהו שתים ואתי לרן ורוח דאלה דכתיב ויהיו בעיני כיומים אחדים אלי כיומים אחדים אלא כלהו שבע שכים שקיל לון בעיבוי כאחדים אלא מתפרשן ובולהו חד דמתקריין דת בדת ע״כ וכו׳ ע״ש והוה נפלאים ועיין בפ׳ ויקרא ע׳ ז ע״ל בסוד ברכות בזוהר דף קי״ד עג״ד מכל זה מוכח דאין לקדש את הלבנה שהיה רומז על הסכינה עד אחר ז׳ ימים וכן פסקו הפוסקים ואין לזוז מזה ואחכם עיניו בראשו והנה תראה שאנו מוסרים בברכת הלבנה ולבנה תאיר שתתחדש עטרת תפארת לעמוסי בטן הנתידים להתחדש כמותה בסידור האר״י ז״ל פי שהבטיח את הנוקבא הנקראת לבנה שתתעלה למעלה ויעיר אפין הכ׳ ת״ת אל הפיכה וכו׳ ע״כ וכאשר כתבתי לעיל בסוד והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהי׳ שבעתי׳ ע״ל דף כ״ו ע״ג בסוד ועתה יגדל נא כח אדנ״י סה״י על יגדל הוה

מאחר פ׳ ואדרת ע׳ כ״ד

מאחר פ׳ תמוז ע׳ קל״ו

מאחר פ׳ כרחשי ע׳ עט

מאחר פ׳ וינס ע׳ שע״ג

מאחר פ׳ כי תצא ע׳ תק״לו

מאחר פ׳ נחם ע׳ ת״ם

ר"פ ברחשית ע' מ'

רבתי • ואיתא כש"כ ב"ה ע' ז' ל"ל לכל כשתיתין דישרש כפקח גו נוקבא להכוה לילכה ואיתיהן פרחין כשתיתין לגו ולית לון חרן גו מעמא לגו לגו ורוח כי תהוי לתם לרן חכן וע"כ ישראל בן י"ק דהוו מעמא עלייהו ולקרון העיוסים מכי כטן ע"כ • ואיתא כזהר ח"ב קעת לך לך ע"ל ל"ל ב ר' יצחק הא כתיב וכבר יונה מעדן להשקות לת הגן דת הוי סחכא דעלמא קלים עליה ואיהו אחקי לנפתא ונפתא לחקתי מיניה ומיניה עביד פירין וכלהו פירין פרחי בעלמא ואיכון קיומא דעלמא קיומא ד דאוריית' ואתן לילכון כשתיתין דלדיקייא דלילכון פרי עובדוהי וכו' • ועל דת לקרון ישראל דלית לון כשתיתין קדישין כגין לקב"ה כד"ת בגיס לתם ליהוד לילהיכם בגיס ודלי לילכ דעובדוהי עד כלן : ועיין לעיל דף ט ע"ב מה שכתבתי בפי' מחנדי תקלה ובסוד המיילדת • ולזה תנו לומדים העיוסים מכי כטן העתידים ל להתחדש כמותה לכל מי נור יגור לתך בפגיותך הוא דעלין יכול וכל"ל בערב רחש חדש • ועיין לעיל מה שכתבתי בכיאור מאמר פרשת בשלח ע' פ"ה • וכדין זקפין רישיה כל מלן דלתילו כה רחה תרחה מה דלתילו בח"ח סי' תכ"ו תנח רבי ישמעאל הלו לת וכו ישראל ללת להקביל פני לכיסים שכשמים פעם אחת בכל חודש דיס לתר לכלי הלכך מברכין מעומד מריעור ורב חצי מכתבי להו ומברכי פי' דרך חציות להקביל פני השכינה דרך כבוד • וקנה לילתו בסיפור הלר"י ז"ל שים לומר מזמור הללויה הללו לת ל"י מן השמים הללוהו במרומים וגו' עד ולת יעבור • ולת יעבור בכלל כי יעבו"ר ניסטרית רפ"ח דלילכו רפ"ח ניסוגין כמסכר דו"ד אל"ך ת"י וקי"ס ניסטרית רפ"ח עד כלן • ועיין לעיל דף ה' ודף ו' ותרחה כפלחים • ועיין לעיל דף פ"ו ע"ד כלילור מזמור הללויה כי טוב ומרו לילהיכו וגו' • ועיין לעיל דף ט"ו ע"ד בפלור דויד יפ"ה עיניכ וגו' • ועיין לעיל דף ל"ה ע"ג וע"ד לפס קניהו לדוד בשמותו לת טעמו לפני לילכיילך וינרשהו לפניהל ברשע • וילך ין לחדם • ויש במזמור הזה קכ"ח תיבות נגד סס לל"ף ה"ם יו"ד ה"ם שעולה קכ"ח עיין סס דכריס כפלחים • ובזה נ"פ תבין מזמור הללויה הללו לת ל"י מן השמים יהללו לת סס יהוה בשמים לעד לעולם הלי"ו ז"ל פהוה דסתיס כי הוא דקאמר יפללו לת סס ל"י פהוה דסתיס חק כתן ולת יעבור כי הא דקאמר כמחמר פרשת בחוקו ע' תק"ם עיין לעיל ר"פ החזיקו תפס קניהו מה דלילתא דף ק"ם ע"ג בתחיל בגניעותא דספרת דסה (י) עלאה (י) תתאה וכו' כל לילכון עלאין בעתיקא תלין וכו' דסה שתא דעתיקא קדישא לתקבסיא מכל וכל וכו' ע"ש • ולזה קאמר יפללו לת ה' פהוה דסתיס כי זהו ויעמידם לע"ד כי ז"ל במאמר פרשת ויחי ע' קל"ח בבקר יאכל עד מלי בבקר יאכל עד פהוה לתר דכתיב כיה וסבת עד ה' לילכיך (כי ז"ת נקרא ע"ד כדמתיים סס בטחו בי' עדי ע"ד • וסס במאמר הכ"ל לתלין דתלין בעתיקא קדישין ל תלין לקיימא (י) דלתתא וכו' וזהו ויעמידם לע"ד לחבל עד לילית יהיה זה הגלות לילך ומה להכריע לרשע דלילהו קמלל ובמה להכריע וקאמר חק כתן ולת ונו' לילת לת בסיפור הלר"י ז"ל זה לשונו חק" כתן" ולת" ס"ת קכ"ח ניסטרית לל"ף ה"ם יו"ד ה"ם) וכ"ל וגרשהו ולו מרמז יעב"ר סוד ע"ב רי"ו ע"ב סמכן ורי"ו לתון כמזוזים כתיבת וכב"ן נדיקים ירלו כי תעביר ממשלות ודון סמלל ליליה והוא כי לת לתפיים מטרוניתא עד שילהה נקמה ברשעים הללו ולכך קאמר עכף לחר זה וירס קרן לעמו וגו' וע"ל דף כ"ב ע"ג וירס קרן דת כנסת ישראל וקאמר הללו לת ה' אן לחרן (יסוד עפר לת תניני' וכל תהומות לת וברד יקוד ל"ם שלג וקיטור יסוד המים רוח סערה קוד הרוח וכו' כי הוא סוד אמ"ש וע"ל דף קי"ג ע"ב וע"ג דכריס כפלחים • וקדמיו כי רי"ו לתון וע"ב סמכן הוא ניסטרי' רפ"ח ורפ"ח ניסט'רי' ד מל"ך ת"י וקי"ס וע"ל דף י' ע"ח יסוד כנור דוד ותבין כל סוד הכ"ל כי בפסוק הזה וירס קרן ים י"ח תיבות וכו' ומסס תבין הכל • גם רחה תרחה דף י"ב ע"ד ודף י"ד ע"ח כי דוד יהיה תלוי דויד כי יתבטלה התרומה כדכתיב בקרח שעיר עזים לחד לכפר עליכם ולית"ם כי"ס פכחם ע' תכ"ט ושעיר חטלת ל' לחלי לקרי חטלת בגין דלילהו חטלת ומטרוניתא לחלי ל' ללעומר והא תנינן דכתיב לה' ללת לה' לתקריב ודלי דכתיב לכפר לתברת לכפין ולת יתקריב לתקדשת וכו' ע"ש : ומלת לכפר כדלית לחם ניטן קב"ה בעי לחרובי ניתיה ובעי לכפוריי ידי בהוא גברא ע"כ • וזהו ג"כ פי' וזהו

ר"פ ברחשית ע' ק"ה

רחום יכפר עון • ואיתא כש"כ ברחשית ע' ק"ה ז"ל וזהו רחום יכפר עון דת סמלל דלילהו כחב ע"כ והת דמדייק דת סמלל דלילהו כחב כי לילתא עוד כש ע' קל"ו ואית סמלל ואית סמלל ולאו כלהו שוין לכל ההוא דסטרא דחויא לילהו לטיל על כלא עד כלן : ולזה קאמר וזהו רחום יכפר עון קיימו שיכרית לנתרי לרשע ולקיים בו פתח תיחתי לת זכר עולק לכי מלמעלה ולתם מלמטה למי לסמלל דלילהו כחב לותו לכרית לנתרי שהוא חויר מיער משלימו כן לשאר ח"ם שהם חיות הקדש שהם סמלל הנשי יניירו ויטו שכם לחד לעבוד לת י' ועיין לעיל זוח רחותי (ישח"ו) (והד"נ) (כ"ח) כי יטחו מרמו יטו כלם שכם לחד לעבדך לכל והד"נ כ"ח כי הרשע שהוא שקר קרק"ר יהיה כעקר לנתרי ויהיה ין קרק"ר ח"ת כ"ם דנ"ם שהוא ניסטרית דוד וכל"ל וקאמר שם כרוך עושך תעזוב כרוך יוצרך יסירה כרוך בורלך כריחה כרוך קוכך ומלכ גם' להעלות תעזוב ליסירה ויניחה לכריחה וכריחה לחילות נם מרמו גם' להעלות כה"י בחנ"ת בחוכן תתעלה המלכות למקומה כי כמיעוט ירח ירדים תחת סיוד כשם שחני רוקד לבגדך ואיכי יכול לינע בך כך לת יוכלו כל חויכי לינע בי לרעה להניל המלכות דכריחה יסירם תעזוב מן הקליפות ויאמר פסוק זה ביושר ובסיפך בחרב פציות להעמיק הקליפות על מוכחי ישראל (כת דמדייק להניל המלכות דכו"ע וכו' תעזוב דלילתי כמאמר פרשת כי תצא ע' תקל"ו לחכם קניהו מלרי סטרת תורה דלילון יתרון כשתיתין מסטרת המלכות קדישה דלילי כלילה תעשר שפירין דמלן דילית להו זכי לעשר שפירין בלת פרודת עשר ולת תעשב (והוא כי לילתא כש"ם פכחם ע' תי"ח ועוד לכ"ג דס"ז זח"ט לחם (י) ייחוד דילה מלכות עשירלה דלחם תעשב לילהו לקבל תעשב לילון עד כלן • לזה קאמר כלן זכה לעשר שפירין בלת פרודת עשר ולת תעשב דלי כוה ילתין למלכותת מילהה הוו תעשב בפרודת מילה ובנין דלית תמן פרודת לאמר בעל בפר שפילה עשר ולת תעשב • ולי תילת דסקליקת לעילה מעשר שמת מפרש יו"ד ה"ח ו"ו ה"ח יו"ד ד דמתייחד כה לת סליק לעילה מעשר ובג"ד י' ולת י"ת (והוא כי ז"ל כפ' פכחם ע' תע"ז אחד"ר כלילה ט' מסילין דלילהו את"ר לין סוף ח' תתלילין מפילילין מחכמה עד יסוד ר' מלכות קונה דילה כה ת לתתליליהו לעשרה דלילון יו"ד ה"ח ו"ו ה"ח ד' כלילה עד' לתתון יהי"ה ע"ב ולו"ק ו"ת דסליקת לעילה מעשר שמת מפרש וכו' לכל עלין דמחבר יו"ד דלילהו לות ברית קודש בסחת דמוטרוניתת כלילה מי' כש"ד דע"ו סמלל לתתן בניכסם דמלן דילית כרתת דמלכת מלכות לת זכה כה לילה כרת דמלכת דכתיב בני בכורי ישראל מסטרת דת לתקדילהו ישראל בגין לקב"ה הם"ד בגיס לתם ליהוד לילהיכם ומלכות דת לתקבלה מלכות לית לקבלה מלכות דלריהה ולהיכי מלכות למלאכי דלריהה ולהיכי כערה דמוטרוניתת משמשת דילה ולהיכי דיוקנא דנבירתת דילה כלולה מי' לתי בתוכן דישרשל יכילת לתתחללת בין חומין דעלמת לכל מלכות דלתילות דקב"ה עלה לתתר לכי הוא שמי וכבודי לתחר לת לתן וכו' ועם כל דת מלן דמחלכ כערה דמוטרוניתת דילה כתלהו מחלל מוטרוניתת דילה ע"כ וכו' ע"ש : ולזה קאמר להניל המלכות דלריהה וכו' ז וקאמר תפול עליהם חיתתת וחח בגדול זרועך ידמו כאבן ידמו גו' שלשה פעמים כמו שהכיכה שהיתה בגלות כתלתי דומיה בנקמה כך תפול עליהם כאבן דוד וכו' דויד מלך ישראל חי וקים נ"פ נ"ת רפ"ח כי כשתעלה השכיכה לת יהיה עוד ברורים ברפ"ח ניסוגין (והוא כי כבר הלרכתי לעיל אין בן דוד בת עד שתכלה פרוטה מן כי"ם פר"ט ו"ה וכל"ל בסוד כשוקין עיין לעיל דף קי"ד ע"ת • והנה כבר הלרכתי לך שכל סוד רפ"ח ניסוגין וכל סוד הכ"ל הכל מרומז בכוונת הידים וחף מעלכה של המלאכים ד' מיכאל רפאל גבריאל מוריאל שהם כנגד ד' יסודות תת"ם עפר תאר כתי' ובליכוד דשעים לכה דמיכאל גבריאל מוריאל רפאל שלטון על ד' סטרין טבין וכו' הכל כתאר כרשם לעיל תאר לעומתם ד' לחכמין עון משחית לחף תמות ועוד דתעבדין חלין קלילין מכר כש שלט' עלי' לילהי דחיי בע"כ דחיכון י' י"ם יה"ו וכו' לזי רכה לנדיק וע"ל בסוד הכדלה חפם קניהו בשעתת דקף מברכין על חצץ חודוכן חרבע רתיכין חרבע מעריין וכו' בג"כ כעיכן לתכפייה כי חרבע חנבען ידל דיוכיה ולתברית לון • ותבין סוד שלו ידיכם קדש וכו' תם שכבר הלרכתי לעיל :

הלכות

הלכות פסח

מיתה ○במ"פ פנחס ע' ת"ס ו"ל ובפורש הרמב"ן ונו' ר' יהבח פתח כחיל תערוג על תפיקי מים כן נפשי תערוג לך אלהים ונו' הלי קניח הח לוקמוה כתיב הכח חיל וכתיב התם חילת השחר וכלח חד · בנין דחית דכר וחית נוקבי וחע"נ דחית דכר וחית נוקבי הלי חיל יהיו לקרי נוקבי הה"ד כחיל תערוג ולח כתיב יערוג וכתיב חילת השחר וכלח חד מלי חילת השחר שלח דח יהיה חי' חדח דחמכית דלית בכל חיון דעלמח דחמכית כוותיה בנין דכמעת דדחיקת מעתח וחנטריכח למזונח לה ולכל חיון חיהי חזלת למרחוק וכו' וחוכילת מזונח ולח בעלת למיכל עד דתיתי ותתדר לחתרחה לחתי בנין דיתכנון בנפה אחר חיון ותחלק להן מהמוח מזונח וכו' וסיימן ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וכו' · וכד ייתי נפרח דחקרי אחר ייתי לה חבליס דעלותח · וכע"ד לתקריחת חילת השחר על סס קדרותח דמכרח דחבליס לה כיולדה הה"ד כמו הרה תקריב ללדת תחיל תועק בחבליה לתר דעיל מהימנח בההוח ומכח חלין מילי דמכמתח מילי קבלה מילי רני עורה דחיקת לון שעתח וכו' דדחיקת לון שעתח בכתיב כחיל תערוג דיל"ה דח דחויח דכתיב בכתיב דחקון ויהי חיהו דחתר כחיל תערוג על תפיקי מים דחורייתח לנבי שכיבתח ולית תורה חלח עיקרח דחמצעיתח (דיינו סוד ו' חילנח דחיי וכחצר החרבתי לעיל) דיהון חלין תפיקי מים בנערח בינוכח בעניותח וחילין לישן חבליס וניריס דיולדת דחיהי שכיבתח דחתתר כה ותגל יולדתך (וכתי תכן ○מזמור כתבליס סי' קכ"ט סיר המעלות רבת נפרוני מנעורי יחתר כח ישרחל רבת נפרוני מנעורי גס לח יכלו לי על גבי חורשו חורשים החריכו למעבידם י"י נדיק קנן עבות רשעים ונו' עד סוף המזמור · והוח כי החרכתי לעיל דף י' ע"ב כי יעקב בחר בו י' וישרחל לנחל גס יפו"ד הוח פתרי תורה · והקדימנו כי מילי רזין דחיקת לון שעתח בכתיב כשיכין דיל"ה כד וכ"ל ק"ק רבת נפרוני מנעורי יחתר כח ישרחל דייקת לון הכתיב בסס ישרחל על לון הרשע סחיל ופתח לחת וכוים עבד יטוכף ושפתח יטוכפת נוזרי ולכך קחתר בלשון כפל רבו נפרוני מנעורי יחתר כח ישרחל כי ע"י סוד התורה הקדימנו לעיל בכל הדף ו' כי ע"י סוד התור להכרי לעבד ושפח הכ"ל ותשוב המלוכ לבעלי ע"ל דף ח' ע"ב נס הקדימנו לעיל מה דחית בפ' פנחס ע"ת ומיין היהן סמיל וכל סייעת דילי לקטרנח להחות חדוה וכו' ע"ל אבל הכשורה י"י נדיק קנן עבות רשעי והכה מדייק עבות והס נ' חית סמיל וחית סחיל וכתי שקם ני רשעי"ס והס עבו' נ' ביחד ונו' · אבל הקדימנו ○מ"פ בשלח ע"פ"ח ע"ל דף י"ט ע"ג בסמוך י"י תדוכיכו מה תדיר סמיך בכל התרין כד בחת קכ"ה לתבר' חילח דשחר עמיק עע"ז ותתקיף דיל' עלייהו וכו' לחבר תבה קודך על הסמיס וכו' · וע"ל נ"כ דף ע"ח ע"כ ודף ע"ט מיתיר זה ופירושו ותזו לח יכולנו בסוד הכ"ל חזי שלטנות דשחר עמיק עע"ז לחתעבר וסוד הכ"ל ייתר בכיחור מרוחח בסמוך סיר המעלו מעמיקי קריחתיך ה' ע"ל דף י"ח ע"ב כיחו' ומזמו' הכ"ל וכשיכון בסוד וה בכל הוח קוד חסר תבה הודך ותו מה להכרי לרשעי וספיר סומכי כ' מזמורי כי חתה לומ' רבת נפרוני יחתר כח ישרחל וכ"ל ה' נדיק קנן עבו' רשעי לחבל נרין לתשחיך סוד תבה הודך על הסמיי וכחצר החרבתי נ"כ מ"פ בשלח ע"פ"ח ה' לים מלחמו' על כן יחתר בספר מלחמו' ה' חת והב בסופה ואת הכחלים מחי חרכון וזוע עלח דחכיכותח דלח מיתרשן והכה ע"ל דף ע"ח וע"ט ולזה כח מזמור תכף סיר המעלו מעמיקי קריחתיך ה' קיימו שכוונתי בסוד הכ"ל ח"כ יש בידי כח ה' להכרית לרשעים הכ"ל : ועוד הלח הקדימנו ע"ל דף ס"ט ע"ח בפי' מזמור י"י לח נכה לבי והמזמור הוח ○מזמור קל"ח בי עבוה לדוד לפני מלחי חזמרך נגיחות חין נפחיל חל היכל קדשך והודיתי לשמך על חסדך ועל חמתך כי הגדלת על כל שמך חמרתך ענני ביום חקרא חחישני תרהבני בנפשי עוז תחיינני ימינך חושיעני י"י יגמור בעדי חסדך י"י מעשי ידיך חל תרף ונו' · ר' יוסי פתח ויגמור בעדי חסדך י"י לח נכה לבי ולח רחו עיני וח"כ חין לו סלוטה כי לזה מסיים המזמור וח"כ הוח יחל ישרחל חל י"י מעתה ועד עולם וכבה כסדורים הכתבים בפי' מזמור זה ו"ל סזה חתר דוד על עצמו ואתר זה הענין כשה סיר המעלו שכתם על הגלו כלומר כי כתו שהתהני הוח כן יתנהגו ישרחל בגלות כשלות וכזה ירחם י"י עליכם כי כס י"י ומשל ירחם לפיכך חתר בתכלית המזמור יחל ישרחל חל י"י חתר לח נכה לבי בסתר ולח רחו עיני בגלוי בגדולות ובנפלחות מיתי כדבר החלהות לח התפחרתי בלבי שחוכל להסיג ולחדע הדברים ומודות התורה ושויתי ודומיתי כשני כגמול עלי חמו כתו התוכח שגמל מזמורי חמו מיתחיל מעט מעט ועדיין חינו כשיך על להתבונן בענין גדולו ומהלך מעט מעט ועדיין חינו כשיך על

עצמו חלח עלי חמו שתדיך ותרגילהו מעט כן שתתי שלח תשיוך עלי בתכוונת עצמו בכשתרות ובכשלחות וכו' ע"ש · ומשייס יחל עם המדות החלה שתתנהג בשפלות בנפשו ובגלוי לח יגבה לבך להריס בנפלחות יחל חל י"י והוח יתן תוחלתך ומעתה ועד עולם עד כחן · ○ובפרשת ומשפטים ע"ק"ח קוס נכח ותשפיל נרייך קמי מחתך פתח ההוח נכח ותחר י"י לח נבה לבי ולח רמו עיני ולח הלכתי בגדולות ובנפלחות ממני דוד מלכח תחר דח בנין דהוה מלכח עלחה ושליטח על כל מלכין דמזרח ומערב ולח קליק על לבי לחסטחה מילחת ותדיר שפיל לביה קמי מילי וכד הוה לעי בחורייתח הוה מתגבר כחריה ועיכוי תדיר מילכין בחרעח מדחילו דמילי וכד הוה חויל בין עיתח לח הוה נס רוחח כלל וע"ד כתיב י"י לח נבה לבי ונו' · לח נחה לבי לח קף על גב דחכח מלכח שליטח על שחר מלכין דעלמח ולח רמו עיני כוותח דחכח קיימח קמך לעי בחורייתח ולח הלכתי בגדולות ובנפלחות ממני כשעתח דחכח חויל בין עיתח לי דוד מלכח תחר כבי שחר כבי עלמח עלכ"ו וחכח כמה חכח שפיל לבח ומילך בעיני קמי מלכח קדישח וחם לי דבמלין קדישין החורייתח ירוס לבחי עד כחן · ע"ל דף ל"ט על פסוק לל יתכלל חכם בחכמתו ונו' · כי חס בוחת יתהלל המתהלל השכל וידע חותי חשם"כ חתר הלי נכח חס לי דבמלין קדישין החורייתח ירוס הלח כתיב נבי משה והחיים משה עבו מחד והוח כי לישתי ○בפ"ק דסוטה חתר רבי חלעזר כל הדס שיש בו נסות הרוח ריחוי לנדע כשהיה כתיב הכח ומימי הקיטה נדוסים וכתיב התם ושברתיכם תנדעון וכו' · חשם קליהו ע"ל דף ט"ע"ח והכה בנתי"ר חייל כד חמי חתר רב ת"ח נרייך סייחי בו ח' משמוכ בשמיניית (כי לשי שמיני בשמיניית חלק מס"ד יכו מכלל נ"ס רוח חתר רב סוכח כר"י דרב יהושע ומעטרת ליה כשלשלה לשבולת פי' רשי והוגנת לן ל"ח מעטרתו כשלשלה המעטרת לשבולת חתר רבח בשמיעת חזן דחית כי וכשמיעת חזן ל"ח מעטרת לשבולת חתר רבח בשמיעת חזן דחית כי וכשמיעת חזן דלית כי חתר רב כחזן כר יכתוב לח חיכה מקנתה מי וווטר מלי דכתיב כי תעובת י"י כל נבה לב ע"כ · וכלע"ז ה' דקחתר ומעטרת לי כשלשלה לשבולת וכו"ל בפי' רשי והוח כי לעיל כתבתי בשם י' מחזרות ים בחיכי דנן סוד חמשה חלקי הכשם וכו' · שבולת שועל בסוד (ו) שבשם שהיח כעין שבולת בחוס קומיתה רחשה חלה כל טוב ים לה קומח לעילה ויוסף ו' הוח מוסרם בחלק ע"כ וכו' ע"ם והקדימנו כי הס בוח"ת יתהל"ל המתהל"ל השכ"ל ויל"ע חותיות ר"ת שם יהו"ד שהוח (ו) וכ"ל דף ד' ע"כ שיתחלה יהו"ד שלימו דכלה ולכך נקט חלי לישנח ומעטרת ליה כשלשלה לשבולת שהוח סוד ו' הס כן הח דקחתר ומעטרת ליה הייכו סיודע סוד התורה וכ"ל דף הלה כיוס פעמים הקרכתי כי משה הוח סוד ו' וחעב"כ כתיב והחיים משה עניו מחד ותבין דברי שבח הק"ל כי שבח הוח ג' ס"ג (י"ד) (ה"י) (וח"ו) (ה"י) ע"ל דף ג' ע"ח וע"ל דף ח' ע"ג דשמיעל לקרי נף הרוח ע"ג כי הקדימנו על ידי שם ס"ג להכרית לנף רוח ועין לעיל דף ס"ט ע"ח הס כן הס שבי הפנים וכנגי' שם חיתח דכח ושפל רוח ומסיק לני חת דכח חני לרכין חת שכיניתי שהרי הקדוש ברוך הוח השרה שכיניתו על הר סיני ולח הנביח הר סיני לומעלה חמר רב יוסף לעולם ילמד חדם מדעת קונו שהרי הקדוש ברוך הוח הניח כל הרים וגבעות והשרה שכיניתו על הר סיני עד כחן · והקדימנו מה דחיתח בפרשת כי תשח על פסוק עיני י"י חל נדיקים כתיר דשלטנח הויח לתשנחותח דשטרח דקדוש לח לחשנח עלי' ס"ח לח יקרב לנבי לעלמין ע"כ · כחזור לדיבי פסח חיתח ○בפר' חמור ת' קנ"ז ובחמשה עשר יום לחודש השביעי ונו' · ר' יוסי פתח לך חל חכח ח"ל הני חמשה עשר יום מחי קח מיירי ח"ל ודחי רוח יקירח הוח ת"ח כין לעיל' כין לתתח כל חד וחד בחורחי' נטלח ובחורחי' יתבח ובחורחי חתער ועביד יום דעביד הוי עשור וכ"י לחיון ויומח עשיריח בעזירח' קיימח וע"ד בעשור לחדש הזה ויקחו לכם איש שה לבית חבו' וכו' והחי יומח הוח דילה וחמש יומין לחרכון דשלו' הוח הכו' יומ' דחתי עלה דכח חמשה כי יתיב מלכח בתרע וכל חתר בעשור דמזרוכי' הו' חמשה עלייהו דשלו' הוח (ס"ח הוח יומח דעלה כנין דדרגח חמישח' כי יתיב מלכח בכרסייה וכל חתר) ע"כ וכתבתי לחתר"י ו"ל דע כי כל החדשים הס בשלמו לחמנס יש בה ב' בחי' הח' היחה מיכד עצמה והשכי היות יחיד ת"ת והבה היח מתחלת מחדש ניסן ודע כי כל החדשי נקראים ר"ח והעבין כי חו קיימי סיברח כחשלמותח כי הוח סוד ט"ו לחדש ה' על י' פי כי כל קומת המלכו הס י"ם ושיעור קומתה הס ת"ת כה"י דשכול' והבה

פי' מחמר פר' חמור ע' קנ"ז

מזמור בתהלי' קי' קכ"ט

נמ' בפק דסוס סוטה

מזמור קל"ח בתלים

פי' בשלח ע' פ"ח

שהם על שו עומדים למשלה ה׳ספרי הרי ה׳ על י׳ וח״כ כמצה שהיית
בגדלת עד למעלה כמצה שהיית ירקת על י׳ לת ה׳ נ״כ שהם פל
שיעור קומת י׳ שלה וחו היית סוד ט״ו ונם זה הי עכין ליל פסח
ט״ו לניסן ולכן פסח מנריס מקחו בעשור לחודש כי הוא בסוד י׳ ה׳
היתיכו עד ה׳ יחים ט״ו לחודש וחו תלכותו כי חו החירו בה ה׳
ועוד ה״ם רחשונו כתוכן כי בהויתה שם כמנין שהיית בסוד ה׳ רחשונה
ע״כ. וזה תבין מחמר הכ״ל. וחית׳ ○בח״פ בדחשיתע״ם ו׳ וכחודש ע״פ נריחשית
הדחשון דחיהו תרבע על עשר שבדינין פסח בנין דיהוי דכיר לון ע׳ ס״ו
לעלם הוחו פסח דעביד קב״ה ליסרחל קטל ההוח טלה (וכסברי
הסכטות חיתת ז״ל בית׳ נ׳ מחלו טלה ועקרב ומלחכו סמחל ומשרתו
מחדים ע״כ ע״ל דף כ׳ ע״ב כניסיור מזמור עד מתי תשכחנו עול וכפי
דשפים תשחו טלה לזה בנירוף תבין מה דקחמר קטל ההוח טלה):
וחקיק שכינת׳ ויסרחל מחתרת מסכחת וחתחבר תרבע בעשור כ״י
חתחבר בעשור דחיהו מדיק חתרי׳ בעשר וכדין פסח ליהוד וכנ״כ
מחן דחיהו טהור ויסתלק מיכי ההוח שרלה ויתחזי רשימת קדישת
דמדיק דחיהו י׳ בי׳ ולח קריב פסח לה׳ כ״י לנדיק דהוח חזי לקרבת
לחקדשח ולח שרל ושחת דחי לח קריב חית בי׳ כרת ומ״ט דהח כל
חוריית לח חית בה כרת חלח על מנות ל״ת מ״ט בפסח ומילה דחיכון
מנות עשה כרת חלח בנין דדרני׳ דח נרים דחיהי כ״י דחיהי בפסח
לחקרי מנות ל״ת בני לחתחברת בעשה ולחתכללה בי׳ מדת ליל״ה
ביום ומחן חיהו דח נדיק דחיהו מילה ומ״ע וחתכליל במנות ל״ת
מדת יום כלילה וחי לח לחתנור בר כח לח לחתחזי לקרבת לחן בנ״כ
קיימת מנות ל״ת עלי׳ ודיינת לי׳ בכרת דלח ייעול בפנוי לחקדש ובן
בפסח בני׳ כ״י לחתחברת בת״ת וחי לח עביד בר כח ולח קריב פסח
ליהו״ד קיימת עלי׳ ודיינת לי׳ ולח לפיקת יתי׳ מתחות ידי דכרעה
וחסתניית נפשי׳ מחתר קדישת ומסתלרת בחתרהת מסכחב בינרים
דהח ישרחל חי לח עבידו הכי תרין פקודין לח נפקי מתתן (ולוח תבין
בחנדה רשע מה הו׳ לוח׳ מה׳עבוד׳ הוחת לכם - לכם ולח לו ולפי
מהנני׳עמו חן הכלל כפר בעיקר לף לחת הקהה לת טיכו (ע״ל דף
פ״ו מה שהחרכתי בפי׳ רשע ירלה וכעם טיכו יחרוק) בעבור זה עשה
ה׳ לי בנחתי מינרים לי ולח לו ושוכי שם לח הי׳ נעל ע״ב ומוכן
לפ״ד) וכנ״כ כתיב שמור לת חדש חביב ועשית פסח לה׳ שמור כללה
דנוקב לח תעשה (ולוה חית׳ כנע׳ כל מקו׳ שב׳ השמר ובן לימו שלח לח
תעשה כי שמור הוח נוקב׳ שהוח ל״ת) כללה דכללה חדש חחביב
דהח בההו׳ שנת׳ שעורה חביב ומקדבן מיכי עשירית החפה (סוד
שעורה ע״ל דף פ״ד ע״ב נם שם תבין סוד עשירית החפה) מחחרת
השבת חיהו וספרין שבע שבועין שלימין לחסתלקא לעילה) כי ז״ל
○בח״שבועי׳ ע״ק ח״ח כי תקבה עבד עברי שם שני׳ יעבוד ונו׳ בנין דכל ע״פ משפטים
בר ישרחל דחית בי׳ רשימת קדישת חית לי׳ נייחת בשחיטה דהח דילה ע׳ קס״ח
ההוח שחיטה לניית׳ כי׳ ודח תקרי שבת החרן וכו׳ ת״ח ני׳ נייחת הוח
דעילאי ותתאי כנ״ל ה׳ עלאה ה׳ תתאה נייחת דשלחין סייח דתתאי
ה׳ עלאה שבע שנים ו״ם ה׳ תתאה שבע שנים בלחודייהו ע״כ ולקבלת
מחיכון חשתין יתיר עלאה לביאה חוריית דחקרי לחם לכתיב לכן
לחמו בלחמי ולכן תקרבון ביומת דחשתין דחתייהב בי׳ חוריית שתי
הלחם תורה שבכתב ותורה שבע״פ וכתיב טיכו דע״ק (וכחשר כתר
החרכתי מ״פ בראשי ע״ל ו״ש ל״ל דשם״ם ושריה טיכו דשקיקת בחתר
דדכר ונוקב והת דקחמר חוריית דחקרי לחם וכו׳ ע״ל דף ח״ט ע״ב
ותבין סוד הכ״ל) דחתר עלאה בחיכון שבע שבועין שלימין בכללה וכל
חד מחיכון שבע דדנין כליל בשבעה כדלוקמינהו בדוח דסיומתה.
(ה״ינו כנ״ל ה׳ עלאה שבע שני׳ ו״ם) בנ״כ שמור חת חודש האביב
ועשית פסח ליהוד קריב לון ביחודא דהת כ״י לפקך מינרים לילה
ותשלים להאי דדנין דחקרי ליל שמורים ותקריב דכורת לנבה ו
ותתקרי לילה שלימה ות״ח נשרה כתולה עד לח לתקריב דכורת
לנבי חקרי כנר לבתר חקרי נשרה הכ״ל ותתנו לחבי חלה תגשרה שלימה
לייקר ודח תיהו כל תשתכחת שלימה ולח לתקריב שלן לכל חתחזי
חוף הכי בקדושיתא ליל שמורים לבתר לילה הזה לה׳ כל לתקריב
זה ליחת (וסוד זה כי חיתת בכתבי האר״י ז״ל כי מודע שלות (ו׳)
הוח ת״ת והוח ו״ו כפולה בסוד נוף וברית חלת (סו) הסיקרית היח
ת״ת וזו נקדח ו׳ נדולה וחות׳ דחולי הוח ניסוד וקרית׳ וזירת
כי ת״ת ויסוד הם נדול וקטן וחוכח היות ת״ת נקרת׳ כי הכה
ה״ו נם שהם כ׳ ולועותיו יש שהם ו׳ פרקים וכולם הם כללים בו ולכן
נקרת ת״ת ו׳ חלת שהיח נדולה כי רחש״ת בסוד חכות שהם נדולים
ע״פ בח״פ בראשית כי שהיכל שהמן מנד ת״ת יש בו ○שיכלין פלוני בו

והה נם ניסוד יש בו כללות ו״ק כנגד ו׳ פרקים השקניים כ״ה ושו הם
סוד ה״ו בלחדת נשח ודחיק כליל שית בקדטופת כחדל ולשיותם
בסוד כניס שהם קטניס בקרת ו׳ ועירת ושו הבניס שהם ת״ת ויסוד
נקרתי׳ ו״ה לסכה הכו׳ כי בין שכיהם יש י״ב קנוות כחיבן ו״ה כי נוף
נפרים תשביבן חד ו״ם וקרת זה חל זה וחלכות נקרת וח״ת כדכתיב
לוח״ת יקרת חשה ושת דקחמר שהי ליעשה כד לתקריבה ו״ה לוח״ת כי
לעיל דף כ״ה ע״ב סחרכתי בפי׳ כוויין תתקטר ע״פ בניור נח בחם
בבח קחק הדר בחנר תכירו חלח מדעת ו׳ חלח מדעת ו׳ כי יש כ׳ מיכי
יהודי בחנר שהיח חלכות שם יהוד שבויהן שב״ה הי׳ קיים נעם׳ ניחוד
ע״ית ת״ת ויסוד שהם תרין ו׳ ולן בויהן הנלות שבעשה ע״י יסוד לפד
וכו׳ כל״ל ע״פ מחמר פ׳ תרומה ע״ש ע״ד חל פסוק לוד זרוע לנדיק:
וכתיב וכנבה זרועי׳ תמיח וכו׳ ע״ש וע״ל: והבה בהיות
כי תיבת ו״ה כולל שבי ו״ו לזה מדייק כד לתקריב ו״ה לוח״ת
קיימו שבי ו״ו וע״ל דף כ״נ בכיחור מחמר זה וחת בחד דרנת
לילון. נם עיין לעיל דף ע״נ ע״ב בכיחור מחמר פ׳ חקת זחת
חוקת התורה. ויחוור למחמר הכ״ל בנ״כ לת לתתחזי לתתקרבת
בההוח בבח חרל ושחת וכו׳. והיח נטרת בהת דלח יסתלבון
בגופויהו ישרחל בנ״כ שבטי יה נפקו מתתן ותתחברת יו״ד בה׳
כמה דעבדו לילון (ר״ל כמה דהוו ישרל וכלין קדישין ולח פנם
שום לחד בלות בריח קדש ולזה מסיים שם לכל כד נפקו מבבל ת
לסתלכו לתתן ולחיכו חקדשת בנ״כ חויח שליט בהו ולח לסתכת
שולטנות לישרל בההוח ומכח בנין דהליכו חקדשת בנסי׳ נכרין׳ מכלן
מלן דמסתלב נרמי׳ לתתת מסתלב לעילת וכו׳. ולבאר לך פי׳ ותתחבר
י׳ בה׳ כי ו״ל בנתבי האר״י ז״ל בבניור מחמר פסוטות׳ת על לברהם
לבניכו הוו נ׳ מילין ו״ל ומודע כי ה׳ תתלה היתה ד׳ ובהתחברות לות
ו׳ עמה מביר דבניד ובנק בחי׳ היכוד ו׳ זעירת בלתי רחם נשמית ע״ב סח״ו
לוסוד ה׳ ד׳ על ו׳. ומחמר ○בח״פ ויקהל ע׳ סח״ו ו״ל (י׳) לוכו
רוח דכרית קדישת והלי ה׳ לוכו היכלת לחתר נכיהו דהם רוח
דכרית לוכו י׳ וחע״ב דחיהו ו׳ תביבת ע״כ. ולפ״ד מכואר מלוד
הוסחמרים הכ״ל ע״ל דף כ״ט ע״ב. נם תבין בזה ○ת״פ בח״פ ע״פ ח״ח
חפם קניהו כי כבר כתבתי לעיל מחמר הכ״ל ובסטתת דחזתכרת
עמה דכר כתיב הוח הלילה הוה לה׳ ליל שמורים דכר ונוקבא ובנ״כ
כתיב הליל״ה הז״ה הלילה דייקת ז״ה דייקת וכל״ל ובחתר דחסתכלו
דכר ונוקבא לית שבחת חלח דכורת ולדת מחכלן ישרל דכתיב ז״ה
ה׳ קוינו ל״ו ונגילה ונשמחה דכתיב כיתי נחתך מחקן מנרים חרחבר
כ״פלחות כ׳ פלחות ורחו דת הכי הוה כנוונא דהכת ליל ולילה בה
ומן קב״ה לעובד דכתיב שומר מה מליל שומר מה מלילה. מה לחלן
שמירה ולילה חוץ כאן שמירה ולילה מה לחלן שמירה ולילה חף כאן
שמירה ולילה ולילה תתקבי ע״נ דכור׳ הה״ד ותת בוקר ונם ליל ע״כ:
וחיתת ○בח״פ בראשית ע״ב כיתי נחתך מחקן מנרים חרחבן כפלחות ת״פ בראשית ע״ב
כ׳ פלחות דהת כ׳ תרעין דכיהה פתח הקב״ה לחסקת לון מתנן ובנ״כ
בחנריית חלכה יניית מנרים כ׳ ומכן לקבל כ׳ תרעין כדין יעביד
ליומת משיחת ומחי חרחבן חלח חרחבן לההוח בבח דחוח בקדשיתת
לכתיב וירח ישרחל ת״ח היד הנדולה ע״כ. ת״כ ת״ח להיות הנחולה
חס לת ע״י שפר הכ׳ והטעם ע״ל דף קכ״נ בחחמר ○פ׳ קדושים ע״פ קדושים
קס״ו בההוח ומכח דחתכסרין עובדת לנתתת ובכיה בחזוחת ע׳ קס״ו
חתנלית ע״ק ותב נהוחל לו״ח וכו׳ ע״ש. ונם לעיל מחמר הכ״ל
וכחית טיכו דעת יקת קדישת דחיוח עלאה כחיכון שבע שבועין וכו׳ ע״פ משפטים
כנ״ל והוח ע״פ מחמר שכתבתי לעיל ○ת״פ משפטים ע״ר ד״ה ומדיק ע׳ ר״ה
ת״ט לבפי רשע מלן רשע דת מחלל ומלן נרם דת ת׳
דחסר מחעפים ותשתחר ת״ט וכנין דת׳ דחיהי ביעם ת.ת׳ת לך
פחה דחוקמוה מתביתין חל״ף ביכה דחסרת בך דתיכת ת׳ תישוב כיו
ו״ו וחתעביד וא״ו לקיים כך וכישראל וכרחמים נדולים חקב ד׳.
וחיתת בח״פ בשלח ע״ב רכ״ט וכרחמים נדולים כיון דחמר רחמי׳ הו ת״פ בשלח
נדולים רחמי׳ דעתיק דעתיקין חקדון נדולים דקחמי דו״ח חקדון ע׳ רכ״ט
רחמים פחם ע״כ ח״כ כל סחחרים חלו כולם לדכר ת׳ מתכוון ס
כד יחיר חדד דשעד הכ׳ חו חתנלית חור דש״קנ״ב מהולת לו״ח וח״כ
כשיתנלה שעד הכ׳ וחו חתנלי חור דש״ק חשה חו נחמר וברחמיס
נדולים חקבקב ולח יתן לעולם מוט לנדיק ע״ל דף ח״ו ע״ד מי זכו
המוט חשר זכו כחחד לל יתן למוט כנלך לחיות כשעה שחתן
יבח עתרי והוח נם כן סוד כי חי׳ ה׳ ע״ל חשר בו להכרית לרשע כ״ל:
שכו סס יו״ד ה״י וח״ו ה״י ע״ל חשר בו להכרית לרשע כ״ל:

ולזה קאמר נמי כן כתן וכרחמים נדולים לקבלך ואו קאמר ולא יתן לעולם מוט לנדיק מוט דייקת. והוא כי הקדימו נדיק לוכר בנדקו משום דרשע אתריך ברשעתו מלן רשע דת סתלל לכל כשיהיר שער כל ויתנבי חור דע"ק ואו לעולם לא יתן מוט לנדיק כי אז יקויים וכל קרבי רשעים תנדע תרוממנה קרמות נדיק ע"ל דף ע"נ ודף ל"ח ע"ד ודף כ"ב ע"נ וד'. ובזה תבין מה דאיתא בכתבי האר"י ז"ל טוב להכיח י' פתיתי חתן בויו הבית ולשורפם ולכוון לבער י' כתיבן דמקבלות ולזוניא נדק הקדושה מתוכם ולהכה תלבש רשעים. (ושעם י' פתיתי חתן כי הקדימו לעיל דף י"ד ע"ב בסוף תלתה האחריה ולפם קיימו כי בחטת חל"ה שהגיע עד ח"ת וגמו חור דת"ת ואו נסתלקו מילכות ט"ם וכו' ונתנדלה נור הרשעה ה' המרשעת ונסלאה כי"ם נשורות וז"ם לתלתה האחריה וכו' ע"ש:

וכדי לבטל האחורה זו מניחין עשר פיתיתין כדי שיתבטל האחורה תנת וכוכים ליליא המרשעת ומשילא יתבטל נס הוא כי היא בקרלת יתרת הכבד יש רשע אתריך ברשעתו בהניא תנת וכוכים. לזה יש להכיח י' פתותי חתן כוויות הבית ולקיים כנ"ל) ונס שם בכתבי האר"י ז"ל לגל ל"ל כימן שלו זמן התלת מלוי הלבבה בשלימותה אז הכווה לבער קוסים תאר סכיבות הכרס העליון שרוסים ליקן מאכה לכן מוסה לבער חתן שהוא סמול ולכן הוא בכוית בשוד י' דכורת ושאור שהיא ליליא שהיא התחדה בסוד הנקבה הנקראת תאכה ע"כ: ומזה שאור הוא חמור יותר מחתן. והוא כי איתא שם °במחזור פרשת פנחס ע' תס"ו זה לשונו אמור רבי לעזור כתיב כל מחטאת לא תאכלו וכתיב לא יאכל חתן ולא כל דכר ודא מוקבא תר"ת ע' תס"ו אמור ברא כתיב לא תאכלו וכדא כתיב לא יאכל אלא לא כתיב לא תאכלו אלא מוקבא דאיהי תאכלית דאיהי כאוזיא ודאי דכר דאיהו אחיד בחוטא דדכרי יתיר בהקשה לא יאכל לא תאכלו כ בקדיימיתא הכקשה לבתר כאוזיא לא תאכלו וכו' מחטאת ע"ט בגין דאיהי לאות אתן חתן דכר מחוטא כוקב"ל יודע מות בריש וכסופא דתיבה תאכה לא וכנ"ל דא יאכל חתן כפסח ה תקדימית ליה מוה אתאי אלא הכי אמאי דאמר לעולמו די דיאמר לפרוחיו די חוף הכי מוה בגין דמכרחת לכל פעדין כיתן כנוכא דשדי דמוזה דמכרית לשדים ומזיקים דתרעא חוף הכי תיהו מכרחת לון מכל מזכני קדושה ושכיד מריבה וקטטה בהו הה"ד מוסה ומריבה ע"ד כתיב מוה והא כתיב עם ה בסמ"ך תיהו אלא תרגומו דאיהו אמות ע"כ ע"ל דף ו' טעם מובלה בפ' מזבח חור ל"ד בודקין את החמץ והדבה דיכים זוה ואפם קניהו כי לא יתייחד ו' עם ו' אלא בסדיפת חתן והקדימו ואחודם הרחטון דאיהו תרבע על עשר עבדיהן פסח כ"י לתתבר בעשר דאיהו נדיק כי זהו סוד ועשית פסח ליהוה לכך צריך לבער חתן ושאור כי שאור חמוצו קשה. והוא כי °שם ז"ל ר"ש פתח ואמר נער היית קטן עדת תכיכים בעגלי עתיק נער חית קטן דא אי דלתתחד בה עשו תייבא קטן תכיכן דכתן קטן בויתא רבא מוקי קטן דא דכורא דהאי אי' כיתא לי' קטר' ועידא בתחדות דקדושה ודא אוקמו קטן דכתיב בויתא רבא ובנ"כ אוקמוה על עלמ' ועל סולטנות' דא כתיב קטן וסוף קיללו קטן סולטנות' ורחם לכל מלכות (קטן כתן בויתא ע"ל דף י"ו ע"ב ונס דף ק"ח ע"ד והא דקאמר קטן סולטנות' ורחם לכל מלכות ע"ל דף כ"ב ע"ח. והנה האיכתי לעיל ע"פ מ"פ פנחס ע' תכ"ו נחלת בה בעגיל קב"ה נוקמת דאיכון מיס סדוכי' ואיתין כוכרלין ואיתכל דלהון כחתל וכחם כחתל אלא דניהם מיוב' וכו' כחם מיוכה על לוחה דיסיעא וכו' והנה אית בכתבי האר"י ז"ל בביאור פסוק והסיבך ה' מצרים בתיבו והתעכרתם ואין קושה כי מה עונש הוא זה להסיבך ה' מצרי לאר אמר ה' לא תוסיפו לראות עד עול' וכי עונש הוא לעבור על ד"ת ועוד ליה מה הקב"ה במצרי'ולא כן בשאר נלגי' ועוד כשהוכרה הנלגי' לא הוזכרו מוכרים. ואתיך בקצי' וכתב ז"ל כי ד' נלגי' היו נגד ד' לוחות יהו"ד ונלגי מצרי' כי נגד קוסה של (י') שהיא סקולה ככולם ויותר מהם ולכן הוזכר כיוה פעמי' ולא הוזכרה בכללם כי היא בחי' נדולה מכולם. והנה הנלגת הוקרך לבער כיעוניית קדושה שבתערבו בחטת חל"ה בתוך הקליפה שביב בוב ברע (והנה ע"ל דף מ"ג ע"ב לפם קניהו ולהיות התיקון הזה לימול כי' מלכים בלבד כי כל עשר נקודים בפנימו עם שתין בחי' תפרוסם סוד ולכן כל הי' נדייכין תיקון ע"כ וכו' ע"ש. וכתבתי האר"י ז"ל כי הי"ם דתילולת עם שהם עשרה לוכם כחלקי רק לה' כי כתר הוא סרכוף קוסת שלם (היינו כל שמות שהם רחמי' וכן החכמה

מ"ם פנחס ע' תס"ו

שם מחמר הכ"ל

וכן הבינה ומחבר עד היסוד סוד תפלרת ישרש וה' מלכו' ושו ה"ה שם סוד הוי"ה לחד כוללת כל הי"ם דתילולת קוץ (הי') כלתר שהוא עתיק ולחריך לבפין והי' עתיק מכחה וה' בינה והו' הם ו"ק וק מן מחבר עד היסוד והמלכות ה' לחדוקה ע"כ כי לעיל הלרכתי כזה. וכזה תבין דכרי האר"י ז"ל שהתחלתי לכתוב ונקלת נלו' מנרי' כי כנגד קוסם של י' שהיא סקולה ככולם (ע"ל דף כ"ב ע"ד בביאור מ"ם ונקרא (י') דשמיה קדישא לתקשר בנ' קשרין בנין דהאי י' קוסה של לעילא דת לעילא על כל עלמין לאחוזה כתרה עלאה וכו' ע"ש ולכך נלות מנרי' שהי' נגד קוסה של י' נס שם סבין בירור קלת שהי' שקול נגד כולם) ו"ם את חנר שלט החיה בחדם לרא לו לרשתו של חדם כליעל ב מה שהו' מעיר ליזרל כעשו להם רוח ומוניתי' מתכו ישרל כל כימוני' הקדושה חנר בקרבם (וזהו סוד מה שהתירתי בביאור מ"ם פנחס ע' ת"ח ו"ל תרושה כי ייתי פורקנא דתחזי בתר דוחקא ובתר דוחק יכו' כיון דשתר עיון מעבבין לון בנלות דוחקא דלהון יקריב לון פורקנ' ע"כ ומוכן לפ"ד. וזהו וכחנר יעבו לותן כן ירבה וכן יפ"ון והנה במנרי' בלותו הנלות ברכו כל הקדושה שהי' בקרבם לה בשתר דבר (כדתי' בפ' שתר"י ז"ל ויכללו שבעה כחקודה שהין בה דנין ופתולה שהין בה דנים) ובכל מקו' שנלו שכינה עימהם לנדר כל חלקיהם (וע"ל דף כ"ב בביאור מ"ם ויחי ע' תק"ב ע"פ כרא הכין וגו' נס ע"ל דף קכ"ה ותבין כל הכ"ל: ולכן זוה הקב"ה שלא יוסיפו לרלות' ולא עשה כן בשאר הנלגי' שנדיין לה כרכו כל זה שהי' בקרבם. והנה נלות כבל הי' נגד הרחם ולכן כתוב בו חנת הוא ריש"ת דהכבל ומדי ופרס היו נגד הרוטו' שהם שתי' ויין כנגד הנוף שהוא לחד ולחדום ושתיהן כנגד הילכים שהם לרוכים ו"ם בעקבות משיחך תזיחך כשיניע הזמן לבחר מה שבתערב בעקבות בסוף סרגלים ושל נוף זוה שכתוב לין בן דוד בח עד שיכלו כל הכחזו' שבנוף שהוא תערובות של הקדושה שבתערבו בנוף ההוא חדם כליעל והנה מנרי' הי' שקול כנגד קוסה של י' שהוא עלמין שלבל הנוף ובימות המשיח שיונחר כל הכיוור מכל וכל ובלע המות לנצח ויהי כיוור נימו כמנרי' ע"כ ע"ל דף כ"ו: וזה תבין פסוקי' בדניש סי' ב' אכת הוא רחשה די דהכה ובתרך תיקום מלכו לחרי תרעא ענך (פי' רש"י תחתול וכמוכ' כמו שהכסף כמוך ושכל משהב ודלית שהחוה שהוא לחר הרחם הי' שכ כסף כך תהא מלכות מדי ופרס לחר מלכות בבל שפלה ממלכו כבוכד נצר ומלכו תליתיא לחרי די נחזא די תשלט בכל תרעא (והיא מלכות יון) ומלכו רביעאה תהוה תקיפה לכרולה (כלשר רלית השוקיי' שהם רבעיים לרגש ולחוה ולמעיים והם שכ ברזל תדיק ותריע (תדיק מלכות פרולה ותרוסק את כל החומות ודי חויתה רגליה ואצבעתה מכהון חכף די פחר ומכהון ברזל אלכו פליגה תהוי (מלכותא תהא חלוקה תהיה שבי מלכים יהיה מעוה כלחר חוק וחלש (והיינו כנ"ל ולחדום וישתעבל כנד הריכים שהם לרוכים בעו"ה וזהו תחת ישתעבל ולא תחת נוי כי חוק הוא) מתעברין להון בזרע הנשי ולא להון דכקין דכה עם דכה הא כדי פרולה לא מתערב עם תפסה (מיתתוכות יהיה עם שלר החומות לא יהיו שלמים ומדבקים) עחם בחית ובלב שלם ודחיהם שומות מדתי שלר החומות הא כדי פרולה לא מתערב הלא כמו שהוא ודחיהם שומות ומדתי שלר החומות הא כדי פרולה ומלכות תהא על עלמ' ועל סולטנות' דא כתיב קטן וסוף קיללו קטן סולטנות' ורחם לכל מלכות (קטן כתן בויתא ע"ל דף י"ו ע"ב ונס דף ק"ח ע"ד והא דקאמר קטן סולטנות' ורחם לכל מלכות ע"ל דף כ"ב ע"ח. והנה האיכתי לעיל ע"פ מ"פ פנחס ע' תכ"ו נחלת בה בעגיל קב"ה נוקמת דאיהו מיס סדוכי' ואיתין כוכרלין ואיתכל דלהון כחתל וכחם כחתל אלא דניהם מיוב' וכו' כחם מיוכה על לוחה דיסיעא וכו' והנה אית בכתבי האר"י ז"ל בביאור פסוק והסיבך ה' מצרים בתיבו והתעכרתם ואין קושה כי מה עונש הוא זה להסיבך ה' מצרי לאר אמר ה' לא תוסיפו לראות עד עול' וכי עונש הוא לעבור על ד"ת ועוד ליה מה הקב"ה במצרי'ולא כן בשאר נלגי' ועוד כשהוכרה הנלגי' לא הוזכרו מוכרים. ואתיך בקצי' וכתב ז"ל כי ד' נלגי' היו נגד ד' לוחות יהו"ד ונלגי מצרי' כי נגד קוסה של (י') שהיא סקולה ככולם ויותר מהם ולכן הוזכר כיוה פעמי' ולא הוזכרה בכללם כי היא בחי' נדולה מכולם. והנה הנלגת הוקרך לבער כיעוניית קדושה שבתערבו בחטת חל"ה בתוך הקליפה שביב בוב ברע (והנה ע"ל דף מ"ג ע"ב לפם קניהו ולהיות התיקון הזה לימול כי' מלכים בלבד כי כל עשר נקודים בפנימו עם שתין בחי' תפרוסם סוד ולכן כל הי' נדייכין תיקון ע"כ וכו' ע"ש. ובכתבי האר"י ז"ל כי הי"ם דתילולת עם שהם עשרה לוכם כחלקי רק לה' כי כתר הוא סרכוף קוסת שלם (היינו כל שמות שהם רחמי' וכן החכמה

עתו שולטן ק' ין "קנה ולוה קלמר קנה שולטנותא ורחם לכל מלכין
וכדאי ○כפ שמות ע' י"ח יש רשע דת שתחל דלורין ! שקט ושלוה
לחדוש בחתי ברעתו בהיות תשה רעה לחת ומוכים בחג תקיפה דהת
לת מטה עלייהו שקט ושלוה חלת בנין דלתדבק בהוות מוקב כנוונת
דת לשתר מלכוין עד דקב"ה יקוים מעברת להיות סוכת דוד הנופלת
ע"כ ולו"ק ת"ח במערים לחיי שלטת ע"ל . ומיכה נפקו כמה
שלטנין לוכייהו וכלה ברוח דחיון (שהות דכר וכפ"ל כי הנחש היה
לחת וכוכי שכ הרשע הכ"ל) כיון דתבר לי קב"ה לחיק חיון ולעיל מה
כמה בחוטת זעיר מכל תבר (ח) "חיון ולתעביד מה לחיון לתון שת
דתבר ח' דהלי חיה לחקרי חיון וכו' ולתעבר מחייתי והוה חסה וע"ד
כתיב נער חיה קנה נער כה קב"ה ולתבר ח' חיון ולתעביד מי נוחין
קב"ה לתברת לי להוות קנה כנוונת דת יתבר רגליה דק' וכו' ויהי
הנה רחמן לניין הנה הנחש וכר"ת ים מנחת לחרת לפם קניהו נער
חיה קנה דת קיבת דחתחד כי עשו דחיהי קרחת רבתי דנעזן מיכל
קיבת כיומת וכנה עלי כרך נדול קנה דחיון וכך ייתי פורקנת ליטרחל
יתבר לי הה"ד נער חיה קנה עדת ונו ולתעבר מיד תחזקתא' מחמ'
דילי' וכו' ויתגלית בעלמת דחיהי כי מקדשת דבית רחמן ובית שני
תחר כוכיבת קדישת דחיון לקבל בת עין ימין ובת עין שמאל ולחיון
לקבל וכו' בכל רבתי ובכל זעירת לקבל תרין עננין דיוכסיין על בת
עיבת יחיב ושמאל ולחיון לקבל שתר ולחון ושוד דלין יתבערון יתעלת'
בל ירת' וכל יחד' מד' מכייהו בית רחמן ושבי לת יתגלין בעלמ' ולתקוות'
דעבני עיב דלתחזיק לבת עיבת יחין ושמאל מה יהת לתסות' דלהון מדעה
בעלמת ולחיון סם ירעה בעל וסם ירבן סם ירע' בעל דת יתיה בניוסף
דלתתיר בכור שור הדור לו וסם ירבן דת יתיה בן דוד תד לתבר רבתי
זחד לתבר זעירת דמיכל ונבריש לקבלייהו לחיון וכנ"ל ד' דחיהו חוטר
נעירת תבר לה וייעול ה' בתרחת דבקדמיתת קנה וסוף קמלו קנה
שולטנות וסוף לכל מלכין (פיינו כי נחיו פסוד הרייכים סם כסוף)
דתתיר קב"ה לתברת לי נער חית קנה נער חיה ביחש ח' ין "חיון
ולתבר רגלי ין מחמנת דלתתיר כי רגלי יורדת מות ועוד נער חית
קנה יתבר רגל קו"ף ין "קנה ויתתלר הנה ויד הנה יי שלי בחוזק יבא
רחמן לניין הנה הנחש ולירושלי מבשר לתן וכו' (ע"ל דף ע"ד ודף ת"ל
ע"כ נ) ולתי בוניה קדים כל הנפש לבי יעקב שבי ושם שבי לתתערות'
דמשיח רחמן ושם לתתערוב דמשיח שבי לתתלרו ו' שבי לע"ב לקייס
בהו ו' שבי תזרע שדמשם שבי תזמו כרמך ולתסם לת תבוחת לתתיר קדם
ישרל לה רחמי תבוחתו וכו' נלינו עתידין למהוי לקבל ל' כוסו לשפת
בנין דישרל מפוזרין בד' פנו עלמ' וכו' ורביעיתין לע"ב ופורקנין תילין
יהון בתרבע חיון בשם יהו"ה דרכיב עלייהו הה"ד כי תרכב על סוסיך
מרכבותיך ישוע' לקבלייהו יתער לתתת תרבע דנלין ותליסר שבטין
ברוח דיהוד מלך יהוד מלך יהוד ימלוך לעולם ועד תריסר מכפין לחיון
לקבל תריסר שבטין וי"ב יהבין דתלת לחבן דתלת תתיר עלייהו מחלוקן
מחרכבה ולחיון עשר שבטין לף שבין תרין שבטי מלתן שבין ווי"ב לתתון
תלין ע"ב שתקן דחיון ע"ב שבין בתר לף ומתקן ולחיון ל"ד לכל חיה
גוונלת חיון . כ"ד רוח דילי' ונקרת זה ש זה ולחר (ר"ל והוה
כי הקדמון לעיל והכה ת"ת ויסוד נק' ה' כי בין שכיסה יש י"ב קנוות
כחיון ז"ה כי נוף ופרית חשביחין חד ון"ם ונקר' ה' חל ה' ה' ע"כ) ולחיון
תלת כתו' כ"ד נורו' כת ת' לוחרת קדום וכת שבי' לוחרת קדום מיד
לתער שיחת בת"ב לתוון דשבד דיכל כשלמל ע"כ . והכה מלחר זה
מבואר ע"פ מה שהקרבתי לעיל רק כדי להקל עליך חיפוש ראה תרת'
○כפ בראשי ע"ק ק"ח ויקר' שהי' לחור יום דת ישרל וכו' שחת לב
רוחה ויהיו עיניך רואות ולבך יהין דיתחור עבוד וכרובי לבי מקדש וכו'
וכל עבנין דחיון דכתת ועזירת' וכו' מתעברין ונכרין עייכין דחיון
בית רחמן ובית שבי וכו' (ע"ל דף ל"ד ע"ח ודף כ"ד ע"ד ודף כ"ה
ע"ד מה שהקרבתי בסוד תלים ת"ק ותלים ת"ח נדול"ה ותבין פי
לבתת ועזירת' ע"פ מ"○פ ולחרת ע' מ"ת כרוח קרי תודקנו סבת' וכו')
סם ולבי לעילת לבטלת נוקבת מעשלך הה"ד כי יום נקם בלבי בלבי
ודחי רוח עתיד לבטלת נוקב' מעשלך וכו' לב' סם בן מ"ב לחבנית"ן
וכו' ללבבי נלייתי ודת רוח שחת דע"ב ע"ל . והכה מחתר כל ל' חיתת
○כפ שמו"ע ט"ו לחפם קניהו וכך שלימו לת לחשתבח וכו' לתנרו בהו
ביטרחל קרבין עד דהחשך יכפה כחרך ה' תתת' לחתחך וכפלת
לחרע וכביעו עלאה לחתלקן מלקדמין בנין דחלכות לחדוש לחתקף
וישרל לחדרו לכחרבייהו וע"ד ה' בית שבי לחתרבב וכל לחיון תריסר
שבטין דילה כחוזקן מיערין דלהון לחיון בנלות' דחלכו' לחדוש ובביעו
עלאה לחתלקן הניח בביעו דקדיית' עלה כה"ק הקדיק לחכר ההוה
בביעו דמקורת עלאה דהוה בניד ומשרך מלעיל וכדין הוו פרוד ת כה"ק

ת"פ שמות ע' י"ח

ביאור מופלא לפי מסכת חור לי"ד: ת"פ תרנו' ע' רכ"ב

פי' ת"פ פרחם ע' תס"ח ותס"ט

ת"פ ויקח ע' תס"ב

ת"פ ברחשית ע' קכ"ד

ת"פ ברחשית ע' קכ"ד

מ"פ ואחרת ע' מ"ח

מ"פ שמות ע' ט"ו

ת"פ ויקרא ע' י"ו

מ"פ לחדי ע' ק"י

בביהמ"ק מיתר פרשת לחדי חות ע' ק"י בסוד עד שהילך במסיבו בידי כתן ריחו דת יסוד דתפיק ברכתן לייחדת תלכת במטרוניתת · ולזה קתמר כתן וכבתת דאונת דסברת לתצבת בסבידו דשמשת מתכנתין כלהו לתתר תד וקדושי תלכת תתערו כדין כתיב ליל שמורים הוא ליהוה דסת יחודת קדישת לתצבת והוא שמורים בכלת ולכך לסוד זה כיעור תתן בליל י"ד לתור כ"ל: והכי כתיב פרשת תצוה ע' שי"ט תרין כהתין לתכלו ישראל תד כד כפקו מיתברים ותד כתלבית תד בסבת ותד בשבועות שבני מיתעיר לכם לתם ין השמים דלת ליהוי כהתת דתחכימו ישראל תכמתת עלאה דתורייתת ועלאו בתורתת (יעין לעיל דף כ"ט ע"ב כד כפקו ישראל מיתברים דעלאו בכהתת דתקדי תנה וכו' עיין שם ותבין מיתר כ"ל) · בשתת לית לתסתכלא בסבת כפקו ישראל מבכתת דתקדי תתן דכתיב ולא יהיה לך תתן וכתיב כל לוכל ויקתת ת"ט בנין יקדת דהוה כהתת דתקדי תנה השתת דבו ישראל לכהתת עלאה ייעיר ולא יתות היה לתתבטלא תתן ולא תתחזי כלל וכו' והשיב למלכת דהוה ליה בר יחידאי ואלם יומת חד הוה תליב למיכל לתרו ייכול בריה דמלכת דת תסוותת ועד דייכול ליה לת תשתכח מיכלת תחדת בבתיתת וכו' כך כד כפקו ישראל מיתברים לת הוו ידעי עקדת ורזת דמהימנותת תתר קב"ה יטתעון ישראל תקוות דת ועד דייכלון תסוותת דת לת יתחזי לכון מיכלת תחדת כיון דתקדי תסוותת דתיהי תנה תתיהי תסוותת לגיעל ולאכדע ברזת דמהימנותת.

מ"פ ויצת ע' שם"ד

(כי זה לשונו במתתר פרשת ויצת ע' שם"ד פתח ר' חייא ותתר בראשון כי"ד יום לחדש בערב תלכלו מצות וכתיב שבעת ימים תלכל עליו מצות לחם עני וכו' תת תני כד הוו ישראל מיומרים הוו ברשותת תחרת (הייטו ברזת דתתן) כד בעת קב"ה לקדשת לון לגביה יהב לון לתר דלחם עני · דלחם עני כתיב דכתיב כיום עני ואיבון תכי והתי לחם עני תקדי תנה בוקבת בלת דכורת מ מסכנותת סוי לתקדיבו לגבני תנה בקדמיתת כיון דקריבו עייל לון קב"ה בדרגין לחרכין ולתתכר דכורת בוקבת וכו' וכד לתתכר דכורת לקדי תנה בתוספת (ו"ו) הס"ד כי תעוה הוות בנ"כ תנה בקדמיתת ולכתר מצוה ע"כ: והקדמו לעיל מה דתיתת בפ' בראשית ע' כ"ו ו"ל ד רבתת לתדבקות דכנסת ישראל דתיהי חולקת דוד דקדי עבי ואיבון כד לתדבקת לתיבון דרגין דלעילת דתמיון בת"ח כדין תיהי דכתת ע"כ · והקדמו ע"ל ע"ח וכיתי פעמי בראשית חכמת ירתת ה' סוף חכמה תיהי לתעלת לנו דרגת דחכמת' עלאה זה בשער ליהוך הייטו תלכות הוא שער הרחמן לכנוס פנימי' ע"ל דף י"ד ע"ב בביאור גת' ר' זירת תצבת לר' יהודה דקדי תציתת דכי תעוה ולזה קתמר כיון דתלכלו תנה היות תסוותת לגיעל ולאכדע ברזת דמהימנותת תתר קב"ה מכתן ולבלתה לתתחזי לון חתן דיכלון ליה דהת לת יכיל לבוקת לון ע"כ וכו' ע"ב · והכי הקדמיתו לעיל כי כד מצוה ותורה חוד ודלך חייס תוכתת מוקד: ותיתת כפ' בהעלתך ע' רפ"ט ו"ל פקודת דת שחיטת הפסח כוותו ותכתבי' פסח רחמן ופסח שבי לתכול כיתפטן ושתתים לגיות נדחים לפסח שני דתיהו תליתאה תכלין חות בני נשא כתולין דשכרת ישראל וכתולין דהקדש כגון בשר קדש ותיכון תסט' דנבריאל כהן ולוי ותית בני נשא דתיכון כיומין טבין ותיכון קדש קדשים שביכתת תיהי פסח רחמן מיומיא ופסח שבי תשתלח פסח לתחמן מיומיא דתיתן תכמה פסח שבי תשתלח דתיתן כוכה וכנין דנבורה תתעברין כל תנין כוכבין דתיכון כקם וכתבן לגבי תת דכנבורה טתיתים כדתים לפסח שבי וכל טומתת כדה ומנורע זוב ומצה ויולדת בתשת דנבורה תיהו סורך דכשתת תיהי מתכת דקב"ה ותיהי לת שריה בה עד דתתלבנת בתשת דנבורה דכתיב דכתיב הלת כה דברי כתם כתם י"י ובהתי תשת תם ברו"ל הוא שיתפונן (הייטו ברזת הנהיון תלכות רביעאה שהוא ה שלישת סתתל הנהיון בריכיים רגל שתתל לקיים בו על שתל ופתן תתריך ותה נס ברגל הסתתלי שבו סוד שם אגל"א הנהיון כר"ת "תתה "גבור "לעולם "אדני והוא שם בסוד הייולבבה כי ו"ל בכרית יכוחה דף ל"ד תפס קיימו והתיתור התחרון התכיתו לעליון הוא תורב עונש נבורתו כתלק לבניס וכו' ויש בהם בתלו שבי התתורות כדתיון שפה ליבריס ושם הרגלים וכו' בתתורים בלשון תגל במרכבה הפלי ובה שפה שתי התתורות התחרונים וכו' שם הייתיבי תלהי"ם ושם השני נק' תגל"א שתות נבורים ע"כ וע"ל · ונס שם דף כ"ו ושם המקור הנ שתפה הם מקבלי התרחלים התוזלים על התיים ע"ד בתיכור התתורו, ועל פעולותיהם יש שם תיין כן ח'לותית והוא ה אַאַנְגְלְגַאן

שם דף כ"ו

(כ"ה אַאַנְגְלְגַאן) והוא שם מוכתר (כ"ה מתוכר) תתפת בו כלול ב' שתות שם הק' שם הנבורה שהיה מצוה בו דוד המלך ע"ה היוצא מן פסוקי שו יהודה אתה יודוך תתיך גור תריה יהודה לת יסור שבט מיהודה אשרי לנפן עירה מתלו הר' פסוקים יוצא שם זה ושמו אגל"א ותקמתו חכמים בברכת נבורה אתה גבול לעולם אדני והשם הנשי יסוד המרכבה והוא ר"ת של ד' שתות והוא שם אנג"ן והוא להרחיק מוך ולתלט מיזה ולהוציא לרוחה ע"כ:

והקדמתו לעיל שבתתא היה מיתין והכלב מצד שתתל היריכי' לכך שם זה תגל"ת הוא בקדושה נ"כ כיוך שתתי לזה ברגל שתתי לכוין ולקיים ותתה על בתותיתו תדרו) נס עוד טעם למה ברגל שתת ע"ל דף כ"ט ע"ד ותת תכן הו לתוחן (כי תתי תכן ע"ל תה שבתבתי תה דתי"ו כפ' ויצת ע' שב"כ והתכן נדולה ע"ם הבתר דת תכן דתיכה כשלו בכי עלמ' תכן כנף דקיימין תדיר ע"פ הבתר ע"כ וע"ל דף כ"ד ע"ב על פסוק לת יסור שבט מיהודה עד כי יתיתי שילה ושלו יקהת עמים (ע"ל דף ק"ח ע"ב) ומצורע תתדכי בה (ע"ל דף י"ב ע"ת תי הוא הנגע בראת נס ע"ל וטתת תת וזה וטתת בכל תיכי ארץ הה"ד וזרקתי עליכם תים טהורים וטהרתם ונו' בשתודה דתתנצתת תתכת לתייחדת בבעלה דתיהי לתתת בתר דתתקדשת בשתלת ותתטהרת ביתי תקוה ביתיכת ותומרים על תתכי דבפתחת כלים שבשתשו בתוכן בהן תדיתן בתוכן והן טהורים תיכון בשתיתן דתיכון תסט' דתתתי ותיכון רתוצים תלהי תכת ותקדת לת גריכי' לבלתה בתים פושרים כביכוליים כ"ם בתתי תיין דבהון תתדכין רשעים נושרים בנין דוזמת דלהון כפיתת לבל נדיקי' נושרים בתוכן דעליהו לתתר כל תתשים ריוח בין הדבקים תובניס לו ניהנם ותי בשתת תעוריים דתיכון דתתלי תרם שביהתן זו טהרתן כל"ח בשבתו טהרו ורוח דתלה וכתי תלהים רוח בשבתה (והוא כי תיתת כפרשת ויקרא ע' ה' ע"ם זכתי תלהים רוח בשבתה וכתי תלהים לתבתה תילת ותוקבת דדיוק קשיח דכתיב רוח בשבתה ולת יתנבר רוחי תוקבת ע"כ וכו' ע"ם) בשתת דתיכי תור דכתיב בה ותורה תור ע"כ:

וכתתר פרשת כח ע' רי"ח בעין לעיל דף ק"ד ע"כ ותיתי' בראין כהיהן דתורייתת דתור רו לתקדי הה"ד כי כר תנה ותורה תור ע"כ · וע"ל בדף הכ"ל נס ע"ל כתתר פרשת תולדות ע' של"ם בתת דיכדע בר כם רוח דתכתת (ס"ת דתכתת) ויתקין נרמיה בה תה כתיב לתר תכל וכבית ביתך דת בשתת דבר בם ע"כ · וכפ' בלק ע' ס"ם תפס קניהו דוד מלכת שו נרמיה בתרבע תרתין שו נרמיה בהדיה עבדיה נביה מסכניה שו נרמיה בהדי תסידים שו נרמיה בהדיה עבדיה שו נרמיה בהדיה תיכון דתסרי נרמייהו וכפזייהו על קידוש השם שו נרמיה בהדיה מסכת דכתיב כי עבי ואיבון תכי · שו נרמיה בהדי תסידים דכתיב שתרה כפפי כי תסיד תכי כנין דתטריך ליה לבר בם דלת לשוחה נרמיה רשע ותי תיומת ת"ה לת יפרוט תטחוי לעלמין לתו תכי תלת כד יפרוט תטחוי כדין תיהו תסיד דתתי לקבלת תשובה תעיק נרמיה יסטרת כיום דהוה בטטופת דילוף עד השתת לתדבק ביומיא עלאה דתיהי פשוטה לקבלת ליה ולת תיומת דלת יקבלת ליה ק"ה עד דיפרוט תטחוי מיומיא דהוה דתתכסון מכיה דלת יכיל לתדבקת תלת לת תטריך לבריאת בר תיכון דידכר מכייהו ותי שו רעותיה בהו כל תחכין לתתסכן לכתריייהו דהת תניכן תין בודקין תורי ביתת עלאין לעילא ולת תיכון תתתין לתתת בכיעור תיין תלת כיין דבדיק כפוס דחיוו דעיפי תה יכיל לתדבקת כלת תתשך לתבת דת ותתבטל בהדיה והכי נדם בנעים כ"ד רתפי תיכרים תיכון דלת טטתלין תפוס טחיה וכבית לת תטרח לבתרייהו · וביהו דכתיב בכל תדלה עיכי הכהן תתר דיכיל כהכת לתחוי מכתבת בתסתבלותת חדת ולת תטריך לתחכת נרמיה ולתרחת עיכוי הכת והכת חוף הכי לת תטריך לפרס חטחוי לתכבי תן יחיה דהוה דתיכון תורי ביתת תתלין ולת תיכון דתתכסו תלת יכיל לתדבקת דתיכון תורי ביתת עלאין ותתלין ע"כ: ולכן פריך תדם לבדוק את התיון תן הטית שהוא גוף תדם (שהוא דיוקא כלה וכלים כלים ותנה כלה היא הנשמה · כי התיון את בתנהו כי היום לומר כך ולתחר לומר כך עד שלבסוף לומר עבוד ע"ז · ולזה לתיתת בגרתת זה לשונו תפת תלטוט בגוף דת התקוה התטהר את תדם:

עיין

ע"י מזמור בתלים ל"ו ומסיים רשע לצדיק וחרק עליו שניו ולא"י
ת"ל כי יום לילה יבא ימו (ע"ל דף כ"ד ע"ג ודף מ"ו ע"ד מזמור
כב"ל גם רק לילה פסוקים קור מרע ועשה טוב וכב"ל בפי' רחמן
של מ"ח) כי יי' אהב משפט ולא יעזוב את חסידיו לעולם נשמרו וזרע
רשעים נכרת צדיקים ירשו ארץ וישכנו לעד עליה (וכב"ל פי תעביר
ממשלו ודון כלב וכתם וכבן נדיקים ירלו וישעתו כי יהיה קן שם לחמך
ולכסף דוד ומלכתו לון קן פי נדיק יהגה חכמה (כי חכמה הוא
מלכות הנק' חכמה זעירא ולשונו תדבר משפט שהוא ת"ת כי חיים
ומות ביד הלשון שהוא ת"ת הנקרא שמים עם מים חכך ודין תורת
אלהיו בלבו כי בפ' בראשית ע' קנ"ג לפום קניסו ומלכות מלכה דכלה
כלילה מכלה לילי פה דמאה הכלים נפקין וקלין ודבורין כלהו
לתתלילן בה ולילו לב דכלהו לתכלילן ביה וכו' ע"ש והטעם את"ת
נקרא משם לב והוא כי הקדמונו לעיל בסוד ו' סוד התורה
ע"ל בתריכות ופפ' פנחס ע' ס"ו ומאי לבבה תבוא לב הוא לי למימר
חלה לית לב אלא מסור ללב ולילון ל"ב דעובדת בראשית כ' מן ב'
בראשית ל' מן לעילי כל ישראל והו תורת אלהיו בלב"ו לפ"
תשיב לשרין מופי רשע לצדיק ומנקש להמיתו לכל יי' לפ' יעוכנו
בידו ונו' רק קום אל יי' ושמור דרכו ונו' בכרית רשעים תרוה ונו'
כל המזמור . נחזור לבדיקת חמץ הנ"ל שצריך לבדוק בחורין
ובסדקין עד שידו מונעת שפנס נגד קב"ה ושכינתי' והשאר מבטל
בלבו בדיקת חמץ הנ"ל בלילה כי לילה כפ"נ ואת תורת העולה
ר"ל חייה הלי קדש תוקמיכון ליה בהאי נווא' ואת תורת דת כ"י העולה
דת יחשבה רשע דאיהי סלקא על רעותא דכר כש לאסטוה ליה
מלרח דקשוא היא העולה היא היא דסלקא ואסטי' ליה לכר כש בעי
לאוקדא ליה בנורא (ו"ם שאין כיעור חמץ אלא שריפה כי להבה
תלהט רשעים) בגין דלא תתייסר ליה דוכתא לאסטוה וכנ"ל על
מוקדה על המזבח כל הלילה מלן לילה דת כ"י דאיהי זאת לאתדלקה
בר כש מהאוה רעותא על מוקדה וכו' כל הלילה ואתכסייה ולא שלטוה
ע"כ כי ז"ל בפ' תצוה ע"ש ז"ל כתיב ואלהי מסכה לא תעשה לכם
וכתיב ואת חג המצות תשמור וכו' כל מאן דאכיל חמץ בפסח כאלו עבד
ע"ז לאפלגא לגדפיה דהא רוח הוא הכי דחמץ בפסח כמאן דפלח
לע"ז דע"ז איהו וכד כפנו ישראל ומצרים כפקו מרעותא דלהון ומשו
מחרש מהלוה רשו דאקדמי ואקרי חוף הכי מאור ודת איהו ע"ז ודא איהו
יצה"ר כולהכי מכרהה ואקרי חוף הכי מאור ודת איהו יצה"ר דהכי
איהו יצה"ר לכר כש כחייר בעיסקא עלאל בחעוי דכר כש ועיר ועיר
ולבתר יפטי לי' עד דכל נופא לתערב בהדיה ודת איהו ע"ז ועל"ד
כתיב לא יהיה לך אל זר וע"ד מוקיר ואת חג המצו"ת תשמור ע"כ
כי הלא כול מצות הוא תיכור ת"ת ומלכות וכב"ל והקדמונו ולא
יתייחד ו' עם ז' הלא בסדיסית חמץ ובוה תבין למה חמץ בשמו
כי נרוך לקייס מאה תשיה לרשע זה ועוד יש לומר טעם על שריפת
חמץ שהוא בשמו הלא כתיב יי' אלהינו יי' אחד בד"ת דכתי וכפ'
כי תשא כי לא תשתחוה לאל אחר כתיב כ"י נדולה וכבר הקדמנו
מה דתי' כפ' משפטים ע"ר ס"ח שמים הם ד"ת ואתה תשוע השמים
ד' הארץ הם ד"ת והארץ הדוסרנלי דתי' בר כש יעדי קונה דד' מן אחד
ונשתאר אחר שיהא בתתריסיה שקר וכו' ע"כ וכפ"ק דערובין דף י"ג
ת"ר מיום כשהייתי אצל ר' ישמעאל אמר לי מה עלאכתך אמרתי
לו לבבל תני אמר לי בבי הוה יהיר בעלאכתיך שעלאכתך מלאכת
שמים שמא תתה מיצר אות ו' או מייתר אות ו' ומיפא תתה מיחריב
את כל העולם אמרתי לו דבר ה' יש לי וקבלתו' שמו שהיה מצוה לעוף
הדיון וכו' וקלאמר בנמ' מלי קלאמר וקלאמר דהכי קל"ל לא תיבעי'
בחברות ויתרות דבקי תנא חלא חפי' מיחוש לזבוב ממי דלעוף לתני
ויתיב לתני דדלי"ת ויחיק ליה ומשוי לי' ר"ש דבר ה' יש לי ו
וקנקנתום שמו שהיה מוטל לתוך הדיו ע"כ ולזה הוא אומר בחשבו
הייכו קון דד' והא דכתיב בלילי' זכור ושמור בחס' שבת דף
ע"ב תניון וישעיהו לסם בעלי ברית לתלמידים זה וזכו בעל עקרון
מלמד שכל ר' ואחד עושה דמות ירחתו ומניחו בתוך כיסו כיון
שזכרה הוציאה מתוך כיסו ומחבקה ומנשקה ע"כ ובפסחי ל"ה דף קע"
קע ענין הנעלת כלים דת זוהמת יצה"ר להעביר כתמי העובות ומי
שלח כתחייב כ"כ ביפ"ר ומורק ושוטף פכיתי וחיטון סוד טהרה ו
נקדושה ומי שבשת מצו ברוחניות בתשובה תמורה ויש שגריך ליכון עד
שהגיעוהי כתוץ איתו כיון עכין נתן דעוניתא ולכלי תרסי תרסי תדשה
שלין יונחין מוריתיתן לעולם אין לפס תקנה אלא שבירתן מיתתן ואת
תורה לכבשונית מועיל הוה והלכה בדברי שניקה כי יש מתטהרים

ע"פי מזמור תלים ל"ו

מאחר פ' תמור ע' קפ"ב

פנחס ע' סב"ו

מאחר הכ"ל ע' קפ"נ

מאחר פ' תצוה ע' סי"ו

משפטי ע' רכ"ד

בשמחה ומתרפלים ויש ניהנה כלה והם לחיים כלים וסדר הנטן
יפשפש בשעשוי ויבדוק חמץ בנלה ונם אין חמץ הנשתר והבדיקה לילה
כד יחידי ר"ל ליה"ד ואור ואור לי"ד מציל ין הכה יי' אור לו בניין
שהוא ניהנה ויבדוק כל החורין והסדקין כי הק"ב בוחן לבבות נם
הרבה עבירות שחדם דם בהן ונשכחות ימנו הק"ב זוכר כל ה
הנשכחות ע"כ יבדקנו לתקנם בעודו בחיים חיותו וכמו שבודק
עבירות שבימו לתקום כן יבדוק שבימו לחבירו וזהו חור שבין חדם
לחבירו וכתב רמ"ח נרין לבדוק הכיסין כי הניסין נרין בדיקה יותר
כי רוב עבירות בחמץ ותלוי בלב לח תשמוד והלב תלוי בכיס ועיקר
חמץ שבבר נכנס שבבדיקת דשביב לחיבורי ומי שעושה את ביתו לוטר
נרין בדיקה הנק הווכרו הרבה דיבי בדיקה בדברים דלח שביחי
וכולה רמוזים נדולים ככר בפי כחש וכו': ככר למעלה בקורה וכו' ככר
בבור רומז ל"נ בדברים דעקבי בן מהללאל דע מאין בחת וכו' וכולם
בפסוק ח' וזכור חת ברחך בחלקובורך ברחך כחש טפה מרוחה כי לם
לח עניו הכחש לח סיה חוש המישוש חרפה והי נקרח זרע קודש ושתה
נקרח טפה מרוחה דבח הכחש והטיל בה ונהמה: ככר בבור זהו בורך
ככר על הקורה זהו ברחך ע"ד דתי' פ' שלשה שחכלו לבני ורבח הוו
יתבי רבח לחזי לשעי' טלנח עכ"ד ולזהרה זו ברחה מה דתי' בפ' לחמור
ע' קפ"ב ובחודש הרחשון בחרבע עשר יום לחודש ר' חייה פתח לכי
יפיכה ולבי עד דופק פתחו לי לחותי רשייתי יונתי תיתי
שרחתי כחלח טל ונו' לחרה כנסת ישרחל לכי יפה בנלותח
דמיירים דהון כמי בשבועות דקשיו קול דודי דופק דת קב"ה דחמר
ולזכור לת בריתי ולבי עד לנטרה לבו דלח ישיכון בנלותח פתחי
לי לחותי רשייתי יונתי תיתי פתחי לי כתיתח כחדודח דמחטח ולבח
לחבתח לך תרעין עלחין ע"כ וכו' ע"ש ובסס ע' קפ"נ ר' לחח לחמר
בנ"כ תקונה דכלה בהנות יומח ובלילה לשתכח יפוכח דביתח ויי
לישכון דלח מכבי ביתח כיכה כד לתתן לחורונח לוריתח (ס"ח
לריתח) כחדח ויי לישכון דלח לשתעודען נבייהו בנ"כ ישרחל
קדישין מתקנין לון ביתח כל סנוח יומח ועל ידייהו עיילי מחן
דעיילי וישכון חדחן ומחרן חדויייהו זכחין לישכן ישרחל בעלמח דין
ובעלמח דחתי ת"ר יוסי לחה לך לחטרוחה כלי כחי הח קדח כלים
הוח דהח בהלי לילי וונח עלחה קדישח ת"נער ומשתכח הם"ד הוח
הלילה הזה להי"ו שמורים מחי שמורים תרי ווני דסהרח בשמשח
לכל בני ישרחל לדורותם דהח מכחן ולהלחה לתחחדו ולתקשרו כ
בקשורח דשמח קדישח ובקנו מרעותח לחרח בנ"כ בחרבעה עשר
מתקני נרמייהו ומבערי חמץ מבעייהו ועייל ברשות' קדישח וכדין
מתעטרי חתן וכלה בעטרוי דביחה ובני בר כש לחחוחה נרמי דחיהו
בר חורין (והוח סוד שכבר הלרכתי בפי' פסוח בעטרה שעטרה לו
לחמו ביום חתונתו וביום שמחת לבו) לזה יראה לדם שיהיה חריך
ביום י"ד כי יום קדוש הוח שיולח מבט' דכחש לחר זה פוח שלשה
בנמ' (ככר בפי הכחש) ויראה תרוה בפ' כל שעשה דף ל"ח ו' ל"ל תכן
חמץ שבכלה עליו שבולת" הרי הוח כחכוער רשב"ג לומר כל שפין
הכלב יכול לחכם לחחרין ע"כ דקשה למה תלי דין חמץ חס הכלב
יכול לחכם לחחרין לבל כבר הלרכתי מזה לפס קנייהו מה דתי' בפ'
נשח ע"ל ה' ויצ"ו מבט' דיעיכח לחקרי כחש ומבטרח דשמלכה
דרניה דבשמלכה לחקרי כלב מחכח דניכם וכו' הוח עקרב כלשר
כתבתי לעיל (וכזה תבין מה דתי' בחם' ברכות דף ל"נ בפיקרח
לפילי כחש כרוך על עקבו לח יפסיק לחור רב עשת לח שנו חלה כחש
לבל עקרב פוסק כי רש"י פוסק ופוטלו לפי שהעקרב מכוון לעקור

יותר משחש מוכן ליעך ע"כ :

וזהו וישליכהו לותו הבורה והבור רק לין בו מים ודרים מים אין
בו לבל כחשים ועקרבים יש בו וכפ' כי תצח ע' תק"לט
וישליכו לותו הבורה מקבח בישח והבור רק (וזהו שלשה בנמ' ככר
בבור יהו) דבורה רק בלה תורה לבל כחשים ועקרבים יש בו ודח
נלותה רביחה ע"כ כי מיד יך יתין הוח כחש ומיד יך השתיל
הוח עקרב . והנה בספר ל"ה כתב ז"ל בענין חכילת ערב פסח
דחה רחיתי ברוב הימון עם שיכים מהרים ומוכלין לחחד ד' שעות על
היום ובשרה נורלת עבירה נמשכין בשריפת חמץ ובח עם קודש
שבשרף ולו שתים רעות עושין לחיש מקיימין מלות שריפה בחמץ שלהם
ונם הביטול שיבטלין היכו ביטול כי הוח לחחר זמן חיכורו ורע עלי
המעשה וכו' ע"ש ולפ"ד מבואר כאשר כבר הלרכתי ע"פ מאחר פ'
שמטים ע' תקס"ו פקודת דת לעשות לעד וחסס כאשר ל
לעשות לחחיו תרין קדלין שקד דחיכון שמשל וכחש חייתון לחסדת

קדושת

סמדות דסקרת דישרל דטעו בין ג' לג' דיהיו תתון ו"ו והי' יהיו
עם ו"ו ירת לי תהלתי יסכרו ולא יתייחד ו' עם ו' שלא בסריפת
חתן דכתן ו' לג' והע"ג דמדלוריית"ת ליהו עד סוף שית נזרו דבקן
תולכלן כל ד' ותולין כל ה' ושורכין בתחלת שם ותולבו מלרי מ
מתכיפין מסהדות דשעת חתן לסהדות דסדיקות דסהדי דסהות
דהרג את סנפש וכולו מפרש בסתכיתין ויתקיים בהן תרי כפתגמות
דתשיבו מנכרי למידן והי' יהיו ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו
ע"כ . כחזור לאחור הכ"ל ל"ר יוסי הני תרבע כמי דסהות ליליה
לאחי ת"ר לכת תו תוקמוה תכריה לקבל ד' נחולות (והות כי ליתת
בספר טור ברקת דף פ"ח על מה דלי' ויקח מנה לחמצני ויבצעה
לצנים ויתן תניה לי' תן המסובים לצורה לתפיקוין ומתנין בתת
המשה וחני הצבי ישים בין שתי הצליות ויעביה הקערה שים בה מצות
ויאחר לה לחמה עכיה (והכה סוד נ' מצות הללו כנר הלכתי ע"ל
דף כ"ז ע"ב ונ"ג ותרלה פלאים והכה ויאחר זה מיומו נקח להבין
יהו כוונת כניעת המשה האחצעית והעניין כי כת הרמז במצות הללו
לתרבע עולביות שב' כי לעומתם הם זה כתנחר תן הזהר כי משה לרמז
למנה ומרובה מעבריה ס"ת וכו' ומפני כי הלבניות הם תרבעה
והמצות הם שלשה לבן הם בונעים לצנים והם נעשו תרבע ולפי כי
עיקר הם שני מלבניות לחום ושתעשל והם כחצבים לנלות לאחד לבן
היה מנוה ל' והם כחלקים לצנים ולפיכך אחרו רז"ל שם ליחת סום
פרסי כת"י נמה לרנליו של מזיח וכדאי' פ' שלח לך לבן כת הרמז בזה
כד"ת שרם פריסת עלכותך ומפני כי הפוכי של ישרל הוא סיומן לנחולה
כדאי' בפ' כהעלתך שב' ואת עם עבי תושיע ולבן דרכו של עבי ב
בפרוסה לאכם לפי שענין הנחולה הוא למקוטעין תרבע בפרוסה
וכדאי' בפ' פכחם (הייטו ע' תם"ו תם"ו מה שכתבתי לעיל בהלכות
ו) גם בפ' ויהי בפסוק יהי דן כחש עלי דרך ולבן המלא זו בונעין
לותה וכעזית ד' ואתכם תניה תושיע עתה כי יתלט עם עבי תושיע
ונלות אחר הוה ותניה לתפיקוין לעתיד ואת עם עבי תושיע ובת
הרמז נ"כ לפני כרכים שעתיד הק"ב לעקור לותם על יד תרין
מזיחין כדאית' בפ' פכחם חד לעבר רומי ועירת וחד לעביר רומי
רכתת ולבן יעביה הקערה כי הוא הקערה הוא ענין קרע כדאי' פ' נשא
ומס כאחר שהקערה רומז למלכות כית דוד שמלכו בכיפה דונמת
לקערה ולבן יעביה הקערה אחר כת המצות שהם רמז אל הנחולה כ
כלומר ואת הקערה שהוא רמז למלכות בית דוד שמלכו בכיפה שהקרע
בעומתיהו שב' קרע ה' את ממלכת ישרל מיד ויאחר הת לחמה
עליה וכו' ע"ם לוה תקבו חו"ל ד' כוסות רמז על הנחולה ולוה קאחר
שם הת לוקימוה חכריה לקבל ד' נחולות לכל שפיר הוא בפרית דכר
ייבא שבת דקאחר הוחיל וזונת לשתכח בהחי ליליה זונת הוא בד'
קערין לימן ד' דרנין ולא מתערבי דת מן דת כד זונת דת לשתכח
ולבן כחדוותת דלהון לתערוכת בנין דדת וכיפה בכו דמלן דלחיד כרת
וכי בכלא וע"ד לשתכי ליליה דת מכל שאר לילות ולבעיכן לניעבד
שנויה בכלא ולמחדי בהחי ליליה בנין דחדוותת הוא לעשות ותתת
ועוד לאחר דלרבע אילין תרבע נחולות קריכן להו ע"ט בנין דהחי
דרנן כתרלה נוחל לקני ולא לקני נוחל אלא דרנן לחדת עלאה
דקיימת עלה וכיהר לה ודת לת לשניה לה נהורה אלא כחלן תרין
דרנן (ס"ת כחיכון דרנן) דעליה משתכח דלחלן אילין
תרבע נחולות ע"כ ולהבין זה לית' בפ' כרחשית ע' פ"ו ז"ל ורות
דכלא ונדיק יסוד עולם וגו' תלת נקני מחד (הייטו נה"י נקני מן
ת"ת) חד בתלת קיימי (הייטו יסוד שעומד בין נצח והוד) והו
עלך בין תרין תרין יתקן לחד חד יכיך לכחה סטרין וכדין כלא חד
ע"כ כי נצח הוד סם סוד מחקוק העוחבים מן לנדיקים ז"ל בפ' ויצא
ע' שב"כ ורות והכה בשדה וגו' כאר דרנת לחדון כל כתרבעה חקלא
דתפוחין קדישין שבשה עדרי צאן תלת דרנין עלילן קדישין מתתקן
על הות בירת ולימן נצח הוד יסוד דעלמות ולחלן מאכן מיא מלעילא
ומלין לנהות בירת בנין דהחות יסודת יסודת דעלמות שלרי בנו הנו'
בירת וכביע תדיר ולתתלייהו לחי בירת מיניה כיון דלתתלייהו
ולחי כי מן הבאר ההוא יסקו העדרים לחלילימן כל תוכלמין ומשקיין
קדישין וכו' ע"ם כי כבר כתבתי מאחר הכ"ל וכפ' שמות ע' ך' ז"ל
מתניתין לימן דפני קטוט לימן דתבעי רות דמהימנותת לימן
דלתתבקו בקטורת דמהימנות' לימן דידעין תורתי דמלכת עלאה
קרייכו שמעו כד סליקו תרין וכפקי לקדמות חד מקבלין ליה בין תרין
דרנין תרין כתתן לתלתת תרין לימן (הייטו בנת הוד) חד בטייהו
(הייטו יסוד) תרין יתבי מתבת דכביי רות דמהימנותת לימן כהו (כי כביים

יואחר פ'
פקודי ע' ת"י

יואחר פ'
פקודי ע' תם"ח

יואחר פ' תקוכת
וכל דת)

פ' הכ"ל עוד
ע' רמ"ד

יואחר פ' ויצא
ע' שב"כ

יואחר פ'
בראשית ע' סו

יון כיים כ"ל כפ' פקודי ע' ת"י ולימן עומדים הוו קיימי
על כיסא וכלהו ווי"ן עליהו בנין דדוי תוריית"ת על ו"ו קיימת
(כחזר כתבתי לך כי תוריית"ת הוא סוד ו' תאר לה תוכרו של ם"ת
שהם טפחים) ולימן וו"ן דרות דמהימנותת דתוריית"ת כלהו על
לימן קיימין דלימן רות דכפקין בהו כביחים רות דלהון ככל סטר ע"כ
וכו' ע"ם וכפ' תרומה ע' ס' וכל כניך לעודי י' לימן וכבוחה מכהן
כפקי) חד בכייהו תכורת ליהו דכלא ליהו נטיל לכלא הוא בירת
קדישת קלים תחותייהו חקלת דתפוחין קדישין ליהו מהלי בירת
לתתקיין עלדי דרעי תהם כמדברת וכו' תלת קיימין רכיעין על הלי
בירת מכייהו לתתלי חד"י חפקי ע"ד כתיב חד"י תתה החלות
וכתיב והאר פניך על מקדשך הנם לימן חד"י לחדן כל הארין הם"ד
הנה לחדן הכרית לחדן כל הארין כי" נביא חד מקורת קדישת דנביא
כי' תדיר והלי לי' י' נבחות לקדי כריך לעלם ולעלמי עלמין ע"כ
וע"ל בסוד ביחור מאחר פ' ויקרא דף י"ו עם ניור עבר ם
ספירות ובמה שכתבתי מאחר וזונת לתזכח בהלי ליליה תבין מה
דלי' בכתבי הלר"י ז"ל ז"ל להרש"י כי לחטוב לעשם מטתו בליליה זאת
כי לין לייחוד בעשה ע"י תחתונים כי מלליו בעשה ע"כ והוא מובן :
והנה לבאר כל סוד פסח יבלה הזמן ולא כל מוח יכול לסכוול
לעפ"כ להוסיף חלק לי לחפאר הנה ריאה תראה מאחר מה
שכתבתי מפ' בשלח ע' ע"ב ועיש דף כ"ח ע"ב לעפם קניכו אר"ם הכי הכי
תקוכין וכל הכי מילין בעניכת בליליה לתאריכין וכו' ע"ם היטב נם ע"ל
דף ר"ע"ב מה שהארכתי מאחר פ' פקודי ע' תם"ח תם"ט לפם קניכו מאחר פ' פקודי
מלן דאריכיב ויבא בזיכיה וידע לקדמת קדרת בקדרים היכלא בהיכלא ע' תם"ח
דרנת כדרניה דת לית ליה חולקא בעלמא דאתי כמה דאוקימוכא
וע"ד הלי ליהו שלימו הכלא ולימן כלא חד עובדא דכפיק יהלי
שלימו הוות לקדי מעשה מרכבה ורות דת וייצר יי' שהים לת האדם
שם מלא ואדם ליהו עובדא דהלי מרכבה דריכיב דת בדת עובדת
דשלימו הכלא וכד לשתלים דת בדת כדין הוות יה"ו דשהים שם מלא
כמה דאוקימוכא וכלה ליהו מלן דיוצא לקדמת קדרי דמהימנות' ל
ולייחדא יחודא כדקא חזי ת"ח כמה דאיתמר שמן קדישין מיתחברין
חלין בחלין לתפרם לעילא ולתפרם לתתא וכו' ע"ם וע"ל דף כ' ע"ב
לפם קניכו וכד מתחברין עטרין וכתרין ואשלמות הכלא וכ"ב
דיוקנא דאדם הוו דיוקנא כלילן עלאין ותתאין לתקן ע"ק תקנוי
ותקנות דו"ח כפלי דיוקנא ותקונא וכו' וכתיב ויאמר י' שהים לת
האדם בתרין יודין לשתים תקונא מתקונא נו תקונא וכו' ודת הות ק"ת תקונא
ויאמר תרין יודין למה רות דעתיקא קדים ורות דז"ת ויאמר מלי ויאמר
מר נוקבא כנו נוהה כי תרין שמהן דאתקרי שם מלא י' שהים ודת הות
רות דתרין יודין דויאמר מר נוקבא נו נוהה וכו' ע"ל דף הכ"ל עוד
לימת כפ' הכ"ל ע' רמ"ד הלי עתיקא דעתיקין לתתקרי לריכ' דאפקין
והות דלבר לתתקרי ועיר אפקין לקבל דעתיקא שבח קדם קדמים
דקדמייתי וכו' ע"ם כי כבר הארכתי וכבתבי הלר"י ז"ל ומהלי גלגלת'
כטיף טלת להות דאיהו לבר פה"ד שראשי כמלת ט"ל וכו' הות ועיר
אפין העולבים לת"ת ע"כ ולסוד זה תבין מאחר פ' כהעלתך ע"ל שפם
קניכו ת"ח ס"ב לעילא לית"בוסת וגופת ומשית' לבשית' שמיית
ואיליון חלק לימן לבוסת וככסת שרשו גופת דאתקבלת לבשית'
דלחיי תפלרת ישרל ועד"ז הלי גופת לבשיתת בשית' דאתרן דת
תפלרת ישרל דאיהי תוריית' אתם ומשית' לבשית' דת ליהו עתיקא
קדים וכלא לחיד דת בדת ע"כ והקדוסו לעיל מאחר
פ' בראשית קב"ה ברת בראשים יה"ו דהכוות שתת קדישת דיליה וכו'
ובתר כן יצר הנוף שב' וייצר יי' שהים לת האדם עפר מן האדמה עפר
לית בין לאדם לאדם הלי יהו"ד נקרת לאדם וגופת נקר' לאדם מה בין
הלי לחלי שלא בתתר דאקדי ויברת לעלים לת אדם בעלמו הוא יי'
ובתתר דלא לאקדי בעלמו הוא הנוף ע"כ ובזה תבין מה שכבר כתבתי
לך כאה בעתים מה לאית' בכתבי האר"י ז"ל ונריך שתדע כי האדם
התחתון זכר ונקבה תיכם כרמזים ע"ז בחי' פרטיות תיכם כל לאדם רומז
ע"ז כל הלילות מרחם ת"ח עד סוף הלילות דאילות כדמיון ת"ח
עניכו שאר ימתשט בע"ם שבו' בכל עולם לילות ע"כ ומובן לפ"ד
מאחר ועי"ל דף ו' ע"ב מה שהארכתי בביאור מאחר פ' בראשית ע'
קל"ד ולבכי שים טהור לימן י' דעיכון מיין דכיין בפקין ולימן רמיזין
בלות א' רישא וסיפא י"י ו' דאיהו נטוי כיכייהו לימן עין האיים
דאיכיל מיכיה ואי לעולם ולילין ב' יו"ן דין רמיזין בוייצר וכו' ע"ם
ותבין סוד יוסבלא זה ולסוד זה כבר הארכתי שזהו פי' אשריך ישרל
מי כיוון עם כוסא יי' וגו' כתיב א' רבתי שתוכה לסוד הכ"ל ואת

ע"ק פי' נמ"
נמ"ס מסכ' ברכות
פס"ק דמם
ברכות

ואתה על במותימו תדרוך כי יתבטל עין הדעת דעו"ר ובזה תבין
והוה מסדר תנדת' קמיה דרי"בל ת"ל ד' ברכי נפשי את יי' ולכל
קדבי את שם קדשו ת"ל כל מ' ורחם שלח כמדת הק"ב כה מדת ב"ו מדת ב"ו
גר מרם על הכתף"ל ואינו יכול להטיל בו רוח ונשמה קדבים ובני
מעיים והקב"ה אינו כן גר מרם כתוך ומטיל בו רוח ונשמה ק
קדבים ובני מעיים והיינו דאמרה תנה לן קדוש כיה"ר ודיי לן בלתך
ואין אור כלשונו אותי לן אור כלשונו לן נייר כלשונו אותי לן בלתך
לומר רב יהודה בר מניומי ל תקרי כי לן בלתך שלח לן לבלותך שלח
כמדת הק"ב מדת ב"ו ב"ו מעשה ידיו מכלין אותו ואת"ב מכלם
אשמיו ת"ל לנה בני קלעיך לך הבי ה' ברכי נפשי כנגד מי לומרן דוד
לה לומרן שלח נגד הק"ב וכנגד הבשמה זה הק"ב שלח את כל השולם
לף בבשמה שלח כל הנוף זה הק"ב ויאמר ואינו ברואה לף בשמה
רוחה ואינו ברואה זה הק"ב ען את כל השולם כולו לף בשמה ובה את
כל הנוף הק"ב טהור לף בשמה טהורה הק"ב יושב בחדרי חדרים
לף בשמה יושבת בחדרי חדרים יבא מי שיש בו יראת דברים שלמו
ויושבת למי שיש בו יראת דברים הללו ע"ב והוא כי הקדימו ענין
קבלבות סוד הפרנופים הקבלות זה בתוך זה עד שנמצא כי אינו
מתגלה אבל פרנוף רק רישך לבד ואז כל אז הרקנים שהם לומה
מנטיריים כלם יחד בבחי' פרנוף ת' וכו' ומקיים כלל השולה כי ת"ל
כולו נקרא כתר של כללות עולם האצילות והוא מתחלק לט"ם והם
חיות ובשמה של כל האצילות לשתר הפרנופים המקיפים אותו ע"ב וכנ'
ע"ל גם הקדימו מה דאי' בבתבי האר"י ז"ל כי הי"ם דאצילות
עם שהם עשרה אינם נחלקים רק לה' פרנופים הם כתר שהוא אריך
אנפין וכן חכמה וכן בינה ומשפל עד היסוד הוא זעיר אנפין והמלכות
הרי הם ה' פרנופים ואז"ל שה"ם הם סוד יה"ו ה' כוללת כל הי"ם ד'
דאצילות קצן הי"ד בכתר שהם עתיק ואריך וכי' עשמה חכמה וה'
בינה וה"ו הם זק" מחסד עד היסוד והמלכות ה" לחזרתה ובהמשרף
שה' פרנופים בכללות יהיה מהם פרנוף ת' לבד כי כח"ב הם רחש
האצילות והז" תחתונות נוף דאצילות ע"כ ולסוד זה כבר כתבתי
ומאחר פ' בראשית ע"ס"ת מנו סתימות דסתימות מרים בתיבו דלעי
סוף בתיר בהירו דקיק דלית ידיע וכו' עד דלית פשט בהירו ולכי בתר
בראשית ע"נט דלית בית רשימין דלתתון כלהו מתתן בסקן בריש כלה א ריש
ושופף דכל דרגין רשימו דלתרשים בדרגין כלהו ולית לקבי לית לאחד
לאחזאה דלא"נ דלית בי' דיוקנין בניהין לקן לית שלח תד וכו' ע"ס
וע"ל וא"כ לפי מה שהקדימנו כי כל הלם רומז על כל האצילות
מריש ת"ת עד סוף המלכות וכו' בזה תבין נמ' כ"ל לכך קאמר בדבי
נפשי את יה"ו וכל קדבי את שם קדשו סיומו סוד שמה שהוא
וכל קדבי שהם כנד הנוף את שם קדשו היינו שם שלהים כי הו הוא
כסוד ויעזר שלהים שבולל כל סוד הכ"ל ולכך קאמר הלי לישנא מה
הק"ב היינו סוד ת"ת כתיב עלה טוריא זון את כל העולם וכו'
ולכך חשיב ה' דבדים כנגד ה' פרנופים ואז דבוקן לדם בשם יהו"ר
ולומרו לזה הקדימנו שהוא א' המרמז שכל החסד פרנופים הם בכללי'
בפרנוף ת' הבדמו בשם יהו"ה ואחוד תבין בסוף לחדון שבתורה
אשריך ישרל מי כמוך עם נושע ביהו"ר וכתיב א' רבתי מרומו
כל סוד הכ"ל והוא סוד בשם רוח בשמה חיה יחידה כי בשם הוא המלכות
והוא ה' לתדוקה רוח דת ו' בשמה בינה ה' חכמה י' יחידה
כתר והוא קיומו של י' ואז"ל שם יוכה לזה יקריים כי' מה דלית' בש'
ומאחר פ' הכ"ל ונחה עלין רוח יי' רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח
בראשית ע"קכח דעת ויראת יי' רוח יי' דת לויר קדושה (היינו כתר) רוח חכמה
ובינה תרין סטרין לחבריה רוח עצה וגבורה יחיכו ושתלת רוח דעת
ויראת יי' דת עמודא דתתעניתא ומלכות והריחו ביראת יי' דת ריח
ניחח ודאי לחיכו ריח ניחח דת נדיק דבינה כייחח דכח חיש נדיק חש"ה
ליי' דת בשח והוד עליהו לתמר את קדבי לחתי לתצי הם ד' סתכוני
בחשיבות על כן בחורים כבדו את יי' וריח לחק כתפוחים ע"כ והק
דמיונים הם ד' סתכוני בחשיבות כי הקדימנו לעיל מאחר פ' סתיבי
ע"ם ס"ם סתכוני בחשיבות דפרנופי כתבונים כ"י דאחר דת נבלותא
סתכוני לעתן ליעקב בבחי דאיתון בבלותא עמה ובמה בחשיבות חלי
לימון תבלין וכו' ואתן דידא ליחדא ביחד וכו' מעיד ומסיק לה לכ"י
בבלותא וכו' ע"ם וע"ל ולכך מקיים שביר בסוד סתפשטות ה
הכ"ל עד המלכות עין לוירת קדושה עד מלכות ולזה מרמז מלכות
ומאחרת בירה הלא קאמר בירתא יי' דת עמודא דתתעניתא ומלכות
ופל"ל ומביר טיבו דתעתיק בתאר דדכר זעיר והכי הוא היה

בסוד וכ"ד כ"ד שמשותיך הכרמו בשבי פעמים לור וכל"ל ולהבית לף
יי' שלמך כי ואה"ב בת הוח בי כף לור לור וזה דמקיים על כן בלורים
כבדו לת יי' כ' ס' לור ולו יקויים ולכל בני ישרל הי' לו"ר במוצותם
והנה בבר הלרכתי בסוד תפילין וק"ם סוד המוחין כי הם קיוס
למשלה בסוד ת"ת והסתם לקו המוחין לו כבינה ל"ת בסוד
דוכרתיכה וזה סוד שלחר המן יום"ם ישנו עם ל' ודרז"ל יש המלכות
שלהם והכה יש מוחין דקטנות ודגדלות מבד ישרל שבת ותבונה וכף
זה קטנות רחמן וגדלות רחמן ולחא"כ יש מוחין דקטנות ונדלות מבד
חכמה ובינה והם נקדלים קטנות שבי ונדלות שבי ולית' בכתבי האר"י
בחכת שערים דרוש חו"ב ויש"ם ותבונה כי הו"ת בהיות הלבים לף
התבונה לו נקרא הו"ת ולית תבונות ילבב כי הו"ת לית"ם ודולה מיומי
התבונות וכו' ולחוכם כלחר הב' בחי' התבונות עולות וכללות
בבינה העליונה ונם הו"ת עולה וכללו עם התבונה וכו' לו נקרא עם
בינות הוא כי כל שלמתם נק' בינות כי כלם בחקום בינה הם עומדתו
ולו לין הקליפה נלחוות כלל הו"ת כמודע מהבינה ולעילא לין ק
קליפות נלחוות וכו' ע"ם ותבין בזה לחבר לכתוב לך כי ז"ל בענך
חיים בסוד פסח ז"ל והענין כי תלבה לו קטנות הלו הם סוד
הלבושים של הי"ם דבינה ובתוכם הם הלבושים דהי' דחכמה וכבר
ידעת כי הם נקדלים מוחין דקטנות בזמן היניקה עד היות לדם נדול
מי"נ והם סוד מוחין דהלבים כי בבינה נקרא הלבים ג"כ ובפרט סוד
החתוריים של הי"ם שלה והלו הם מוחין דו"ת דקטנות וכו' ולפי ענם
הי"ם דלחת בלים תוך הי"ם דבינה ולכן מלינים בסוד הלבים לח"כ
בת ומן הנדלות הם המוחין פנימיי' בתוך הי"ם דבינה והם סוד הוי"ת
כמבואר לקלינו וכו' ולח"כ בלים מקיפי' וכל זה הוא נדלות ת' ופי'
בענין כי הלה ידעת סוד בבינה והתבונה ותפלה לוקח המוחין מבחי'
תבונה ולח"כ מבינה וכבר ידעת כי תבונה הוא חני פרנוף שהוא
מחנית' ולמטה ובינה מחנית' ולמעלה בבה כשעולה הו"ת במקום
התבונה ולח"כ נקרין לזה מוחין דבה"י דבינה וכשנכנסים לו המקיפין
הוא עולה בסוד חני החתרון והוא המקום דזעיר כמודע ולזה נקרא
נדלות דחשון ולח"כ חזר לקטנות ונדלות לחריס יותר נדולים והוא
בסוד בינה העליונה ולכן מכנים לותה בסוד תנ"ת כי בבינה היה
מן תנ"ת ולמעלה ולו יורד הבן מקו' לחו לנחרי ונם מקום לבינו שהוא
חכמה כי בבר ידעת היות ישרל סבת בנגד תבונה וחכמה עלאה
בנגד בינה ולו חזעיר בקרין זקן מיום דזנעת חכמה ובינה הנק' וקנים
שהם סוד תרין סבין עלאין כמודע ולח"כ לין בו עלמי יותר וכו'
לח"כ היה עלי' לחדת בכתר דדיקנא עלאה הרי בדבר בקיצור נדול
כי תחלה ים לזעיר קטנות ת' והוא הלבושים דישרל סבת ותבונה
ולכן מכנים לותו בסוד בה"י דבינה ולח"כ נדלות והוא
מוחין הפנימי' שלהם ולח"כ חוזר ליקח הלבושים והחיצוני' של ה"כ
ולכן קורלין לותו תנ"ת ולח"ד דבינה ולח"כ הפנימיות שלהם והוא
נדלות שבי ולח"כ עולה לל הדיקנא דת"ת ולחוכם בנאת ישרל ת
מוחרים ולו' להחיצומים כלחיוה ולזה החלינו להנדיל לל הו"ת
כל בחי' הנדולות הלו וע"י כך יתבטלו החיצומים ולל הסטיק בנדלות
הרחמון כשחר הזוכים ז"ם כל הימים טובים שלין עליית' רק בבה"י
דתבונה לבד כשחר הלבים שלהם כי שם להי"ה בבינה ושם ס"ג בתבונה
ולכן י"ו נ"י ס"ג ושם י' לותיות הם ע"ב שם לית ע"י תפלתינו
שעולים עד הו"ת כשבות לחלינו בשבשה הלה מועדי"ה" ולכן הפסח
נדול מכל המועדים דבחי' זה ולחוכם העבון הוא כי בשחר הזוכים
הזעיר הולך ונדל מעט מעט כי תחלה הקטנות הרחמון ולח"כ נדלות
לף עתה נכנם הכל כראוי ובפעם ת' כדי לשבר כח הקליפות וכו'
ז"ם הפסוק ותרבי ותנדלי ותבלי בעדי עדיים שדיים נכונו וכו' כי
עתה בזעילת מלרים נכנסו בו"ת כל הבחי' ולחבי עד נדלות שבי שהוא
עולה הו"ת עד תנ"ת של הבינה כל"ל ושם הוא מקום השדיים והדדים
וכו' והנה כי הקטנות התחתון שהוא שם"ה לפי שהוא מקו' התבונה
והוא שם שלהים כי שם זה מורה על הדינים ומשם נמשך ונלחם יש
ספרם כי הלבוש דבינה הוא שלהים בחלוי יוד"ן כי הוא ק"ו ת
חכמה שהוא יו"ד ין ולבוש החוד הוא שלהים בחלוי הה"ין כי הוא ק"ו
הבינה ולבוש כיסוד הוא שם שלהים בחלוי שבין ושימוש כסדר יה"ו
ולחלם קטנות של תנ"ת שהוא לבושה דבינה לחת עליה הדינים
חלוי שם כמודע ושם הוא בסוד החילוף שם שלהים והוא שם
אב"ס"ד והענין כי החלף חיכה יכולה להתחלף כי לין הות לחרת
קדושת חלי לף ה"ל בתחלפת ב"ך הקדמות וכן עד"ו ה"ה מתחלפת
ב"ד וכן הי' מתחלפת ב"ג הקדמות חלי לף ה"ג של שלהים לחת הוא

שמתחלפת פי' ק' דשקיל הוה מ' פתוחה ומתחלפת כ"מ פתוחה
הקודמת לה' ולפי שלעולם בכל אות לחודוה שבכל תיבה הוה פ
פתוחה כנודע ולכן נפתח כאן זה אב"ד"ם בחות מ"פ פתוחה
לחכם בערך ק' תקדל נמ אות הוי' מתחלפת בערך שבתחלפת בה'
שבמותה לך אות ה' ליכה בקדל בחלפת וכמה שם זה הוה יותר פכימי
מן שם אלהים כי שם זה הוה אותיות קודמות לאותיות אלהים ולכן הם
יותר לרחמים משא"כ שלהם הי' נחלף באותיות לאחרונות של הוי"ה
אותיות אלהים והוה שם בחו"כן כמ' והוה יותר תדגון ודין משם
אלהים דאעפ"י שבשם יהו"ה הוה להפיך שכל מה שמתחלף הוה דין
ופעבין הוה כי שם יה"ו הוה לרחמים פשוטי' ולאחר יתחלף יורד על
העלם הרחמים וכן בשם אלהים בהתחלפות יורה על העלם הדין שהוה
רמוז בשם אלהים כמ"ש כי שם אב"ד"ם עליון ופכימי יותר משם
אלהים ולפעמ מניעת שם זה נקדל ביה אלהים חיים והוה בשוד שם
זה וכל מקום שתמצא אלהים חיים הוה רמז לשם זה והפה כמ"ש כי
בכה"י הוה שם אלהים ובחנ"ת הוה שם אלקי"ם ושו הכ' הם ב' מיני
קטנות לך בעבין ב' גדלות אין חילוק וכולם הם מיני הו"ת בחוקן
ה' והטעם כמה שהודעתיך במקום אחר כי הלבוש של כה"י הו של
חנ"ת הוה סוד מוחין לקטנות הם הלבוש עצמו דביה והוה עצמו
משם במקום המוחין ל הזעיר בעת קטנותו ולכן ים הפרש בין קטנ'
פה"י לחנ"ת לך מוחין לגדלות ליכם הפכימיות עצמו דבה"י הו לח"נ בת
דביה כדי שיהיה הפרש ביניהם רק שהם בעת אכילתם מאחורי ה
חכמה וביה בין אותם המיתלבשים בכה"י הו בחנ"ת דביה ולכן הם
תיוד הו"ת וכו' ואחכמה ביה רחמון של פסח מתקריימין כל שו המוחין
הוה ולכן אמו לא תהו לחודים הלל נמוד כי הם מוחין נחוריים ולפי
שמכנסים נם מן הליכה ולכן אכו לחודים הלל נמוד בליל פסח ה
בשאר מועדים לך אח"כ מסתלקין לגמרי כמתחלה ואח"כ חוזרין
ונכנסי' ל' לך עד חג האסיפו' משא"כ בליל פסח הרחמון נכנסי
כולם ביחד משא"כ בשוס זמן מהמוכים והטעם כי אז מוכרך לעשות
זה כרגע ההוה שלא כדרך הטבע כדי להוסיפם חכמ' עבדים ואחר
שיהיו מוכרך העבין לחזור לטבעו הרחמון לבכום שאר המדרגות ע
עד השבועו' ולכן בפסח לין סוס זיווג לשעלה משטר' דילן שי' כי
בשאר המועדי כל הזיווג העליון היה נעשה רק ע"י תפלתינו לך עתה
לין בכו כח להמשיך המוחין להם שלא כדרך הטבע שהוא יתברך למשך
ביחוי הפלית לעשות הדבר ההוה ולא ע"י תפלתינו ולכן הוה זיווגם
משט' דלעילא ולא משטר' דלתתא דילן ולכן בשאר המועדים ישראל
לתתא חייבים בעונת בשיהן כי הם נוקבי' זיווג עליון ובליל פסח
לחוברים בזיווג כי הם לחיכם נוקבי' רק מעצמו והיה בכר בתרגו
שהוא בריכי' עתה בליל זה להמשיך לל הזעיר מוחין דקטנות וגדלות
ומוחין דקטנו' שבי וגדלות שבי וכודע כי כמו שים מוחין מבחי' לחלת
בן יש נ"כ מבחי' לבת וכו' והנה דע כי המוחין שהם יורד ביה הם
רמוזים בסוד הכוסות ושל חכמה בסוד החמה ולחבוש לך סדר המוחין
כולם קטנות הרחמון הם שלהם דין"ל בנפח ושלהם בה"ן בסוד
ושלהם דילפין ביסוד וזהו קטנות רחמון לח"כ בחשך גדלות רחמון
והוה שם ע"כ בנפח ס"נ בהוד ע"ה ביסוד ברי גדלות לחמון לך עדיין
ניכין להבין כי הלא ביסוד סוד הוה כ' בחי' וסם חסדים וגבורות
תרין מוחין ותרין עטרין ולכן נם שתחלבו שביסוד דקטנו' הוה שלהם
דלעיל הוה כולל כ' בחי' ל' הוה ת"ל לף דילולי ה"ל דחלבי' הוה נורת
יו"י ושאי בנורת יו"ד כי ה"ד רומו לחלבות שהם הנבורות וכן בסוד
הגדלות הוה כך כי הוה כלול כ' יו"ת וסם ע"ה ב"ן וחח"כ נחשבים
קטנות שבי והוה חכד"ם בנפח בי' שתבון בו בסוד ה' לותיות
חלו לבדם שהוה חילוף ה' לותיות אלהים חח"כ בהוד הוה שם
חכד"ם נ"כ רק שתבון בו בכוונה אחרת והוה שתחלקהו לב' חלקים
שהם ח"ס נ"ל פי' כי ב' לותיות הרחמון והאחרון הם ח"ס ואימו
שתחלבת לך ל' לחנעית הם כד"ט והם שתחלבות והם נ' נ"ל
חח"כ ביסוד תבונן לשם הוה נ"כ רק שתבונן בחשבונו ובמספרו הוה
שעולה ע"ד כי ים שיעור גדול בין רחמי יניקת הנשמות לחותיות הו
בחשבונו ובמספרו כנודע חח"כ הגדלות הוה כמו גדלות הרחמון
ושתה נכאר העבין הנה לשם הוי' היוחדין נכנסים כשאר הפעמים ס
שהדינות שהדגה שאר מדרינה היו נכנסין ח' ל"ח היו מכווני' בו בל
ח' לח" לבדו לחוכם עתה נכנסי' ביחד ולכן הכוונה הוה ביחד
פי' כי קו הימין שהוה חכמה נכנס ביחד בכל כח בחי' וכן כל
חות הן סג' יוחין דחוח הם רמוזים בכוסות וביחוכו כי כום הוה
דינים כי כום ג' לחלהים וה להורות על ביה דדינין מתעברין ביסוד

מחנס מוחין דחבח הם רמוזים בלשם שהיה המוה לשם הוה בנ' נ"
הוי"ות לך הכוס הוה ג' לחלהים הנה בכוס ח' תבונן ל ק"ו יחיה
של חות חכמה של ז"ח שבכוס בו הוה הכוכב הרחמון והנה כוס הרחמון
הוה של קדוש ולכל קדוש הוה בחכמה בחוחין וחחכם תבונן כי כל ק"ו
יחין בכוכב עתה פי' כי בכוכב הגדלות של חות החכמה שהוה שם של
ע"ב בחלוי יו"דין ונם הקטנות הסבי ולכל זה תצד ביכה וחחכם נם
הקטנות הרחמון היה רחוי לבכום כי לחך בכוכב בחי' לחרות של שם
גדלות וקטנות שבי חם לא שיכוסם בתחלה קטנות הרחמון כי חם לא
יבכוכב הי' ביכה לחך יבכוכב חנ"ת וכו' נחנה עתה כווכב יום רחמון
וכו' (ובסידור האר"י ז"ל יקח הכוס בידו ימין ויכוין כי כוס ג' לחלהים
וחילופו אֲבְרָטָם אֲבְרָהָם חיכוכית דחיכוכית חסד דחו"ת
במוח חכמה דועיר שהוה
יַהְוֹהַ והלזה זו נקדל כלי קטנות שבי בחי' הכוס וחח"כ תבונן
שבית אֲבְרָטָם והוה פכימיות חיכוכי' חסד דחו"ת של לחין
אֲבְרָטָם
במוח חכמה דו"ת והלזה זו נקדל יין שבתוך הכוס
כי יין הוא בחבעות הרי"ם ופסבר הכד"ט עם הכולל וע"י המעשה
בכבם הפכימי ועי"י הדבור בכבם המקיף ויכולו השמים וכו' ויכוין
שבבר שבבר בבבם בעת הסלל יְוֹד הֵי וָיו הֵי
יְוֹד הֵי וָיו הֵי פכימיות בחח דחו"ת
עלאין בחכמה דו"ת שהוה
יַהְוֹהַ בבחי' קדושת היום (בעבין כי אית' שצריך לומר הסלל תכף
אחר תפלת ערבית) ועתה בברכה זו בבבם
יְוֹד הֵי וָיו הֵי יַהְוֹהַ והוה פכימיות דחסד עלאה וכן' ג"ם וכל זה במוח
חכמה דו"ת ומתפשט בקו ימין שלו כלו
יַהְוֹהַ יֱהֹוֶה יְהוֹה ומשם יורדת ביחיה זו לרחל דרך נרון
דו"ת ומוטלת חלקה וחלק לחה ע"י המעשה
בבבם לור פכימי ועי"י הדיבור בעשה לור המקיף וכו' הברכה לשר
בחי' בכו ברוך אתה י"ד ה"ת ו"ו ה"ת בורא פרי הגפן ובעת
חחיים ו"ל ותבונן כי בגדלות הרחמון בכלל בהם (הייבו ע"י הסלל)
כי לחר שבבבם קטנות כ' ודלי שבבבם גדלות ה"ת לחכם מה שחכו
רומזים לותו הוה לפי שהגדלות הרחמון דבכו לבבם תמיד לך בשבי
הוה הסלל וחכם שבשאר ביניתת מעריב וכו' חח"כ לוקחין הכרפם
והוה סוד קטנות שלא בבבם עדיין לך עתה שבבר בבבם מוח גדלות
של חכמה כולו לבן עתה בבר יכול לבבם ולכן התימוקי' שולחים
בטיבול ושלחה של תימוק הוה ע"ד הסוד הוה שחמרנו כי לין יבבם
כל הגדלות וחח"כ לחו מוכנים הכרפם להכנים הקטנות (ובסידור
האר"י ז"ל כ' בבבם ע"י המעשה הפכימי במוח חכמה דו"ת שהוה שם
יַהְוֹהַ ע"י לכילת הכרפם שהוה ג' סי"ן ב"ם סוד סי"ן חלהים
דו"ת דין דקטנות רחמון שהוה אֶלֶף לְמֵד הֵי יוֹד מֵם
ובכוונת דו"ת מתחיל לבבם
אֶלֶף לְמֵד הֵה יוֹד מֵם שהוה חיכוכית דחיכוכית דבנח
דהוד לחת עלאה והבנח הוה העיקר
בבבם במוח עבמין נם
אֶלֶף לְמֵד הֵי יוֹד מֵם אֶלֶף לְמֵד הֵה יוֹד מֵם

שהוה פכימית דחיכוכית דבנח הוד דחחת עלאה והבנח הוה העיקר
בבבם בחכמה עבמין ובתבלום כום שבי בנחר בביכה דו"ת ליבבם
סהוד לחת וכו' ואוכל הכרפם יחן לוקח חכה חחנעית
ופורבה לבמים חלק ת"ל נדול מחבירו ומד הגדול נוחו לחחיקומין והקטון
מניח בין ב' המות ותבונן לחתק דיכי' דקטנות רחמון שבבבם כ
בחכמה ביכה דו"ת ע"י שבירת המכה החחנעית להחיר החרת ד' של ה"
דחלהים בהוד דחבח דחיכוכית דחיכוכית ההוד וכוה יומתק
ויבשר כח החיכוכים וכו' והנה כום שבי לית לך בסידור הל"ל יכוין כי
כום ג' שהים וחילופי חילופיו אַבְגַּל אַבְגַּל והוה חיכוכית
דחיכוכי' של נבורה דחו"ת עלאין במוח ביע דועיר
יַהְוֹהַ והלזה זו נקדל כלי קטנות שבי וחח"כ תבונן שבית
אַבְגַּל אַבְגַּל והוה פכימי' דחיכוכית נבורה דחו"ת
עלאין בקוד היין שבבבם ני' יין וה'
חנבעות ע"ה מספר חם נ"ל עם הכולל ויכוין כי בשעת חמיר ההלל
בבבם בביכה דו"ת יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי
פכימיות הוד עלאה דחו"ת
וכן' נדלות רחמון וכוכה בברכה זו בבבם יוד הי ואו הי
פכימיות נבורה וביכה דחחת עלאה לבבו וכל זה

בחוש כיצד דוגמה ותתפשט בק"ו שמלבי שלו שהוא ביצה גבוהה הוד
יהוה יהוה יהוה ויורדת בחכמה זו דרך הגרון עד רחם רחל
בביצה שלה ולוקחת חלקה וחלק לחה ג"כ
ושותה בהסבה ובקוד הוצאות ז"ל והכה לפי שכבר נכנס הגדלת בחסד
בכ' כוסות ולכן עתה נדרך לכוון בקוד הוצאה להכניס הגדלות שבי
וקטנות רחשון ומזה בחכמה שלה ונכנס
ובס כ' מוחין חכמה וביצה בחכמה שבי ומזה ג' הוא סוד הדעת
הרי כאן גדלות ב" דחכמה גם תכוין רחשון בחכמה ותכוין כי
כ' מוצות העליונות הם כ' אלהים דחכמה וביצה דין" דין וה"ק הן והמזה
הנ' הוא אלהים דשלין שבדעת ואמנם הרי כ"ה לוך כדאמרו בשמה
בקוד הצייר פי' כי הדרך הוא כשהצורות שויס זה לזה ואין ביניהם
הפרש רק בחות ו' אין נדרך לכוון רק בחותו ההפרש לבדו כמו ש
שבחרבו בקוד החון יהא שמי' רבה שהוא קוד הנ' אלהים ולפי שאין
הפרש רק בחילוי ה' של אלהים הוא בינ"ה דין הוא בחסד"ן הוא בה"ן
שמיובש יה"ו ולכן אלו הוויות רק לותם לבד והוא יהא שמי' רבה וכו'
ובכר הודעתיך פעם ושם שאין אלו ה' אלהים בחילויים ע"כ במה
יבדילו ה"ו מחבירתו רק בניצוצי' עד"ז והוא פי האלהי' דחכמה נותן
ד"י של ביצה ד"ו של דעת וז"ו והענין כי הוי' שבתוך הה" היא
קטנה בלתי רחש ובפעמים נקראת י' והוא כשהיא מצד חכמה שנק' י'
וכשהוא מצד ביצה נק' ו' כי הוא קוד ושויר הנק' ו' בחיותו בקוד
עיבור בתוכו לך מצד חכמה היא נקבת י' לבד ומצד הדעת כעשה נ'
ג' וז"ן הנודעים כי הוא האלהי שמתפשטת בנ' קווים הו"ת שנותנו
ו' והדעת היא ק"ו האחרונה שנותנה ו' ולכן כל הה"ן כעשה וז"ן
והוא כי אמנם צריכין לצייר קוד החצות בנ' צירוסי אלו והוא כי הלא
בחלקו בסוד הגדלות כי מצה הראשונה הוא ע"כ ומצה' הוא ס"ג והס
ת"כ של אחת ולכן אמנם עניינו שלישה הראשונה כי היא ככנד החכמה
שהיא שלישה לך הסבי היא פרוסה שאנו חולקים לשנים והוא כי
הוא סוד החלקת לשנים כמו שידעת כי נוקבת ה' ונוקבת ה"ה הוא ד"ו
כאמת כי אין הוא ה' אות ה' כעשה כ' אותיות ד"ו והוא סוד עיבור
ז"ת ואלכות שבתוך הביצה כי אין הביצה הנק' יונקין זו"ב שנותנין
ד"ו כי ה"ר רמז לאלכות וה"ו לוצייר כנודע לך בהיות בה הס חיבור
ע' הרי בחלקו לך מצה שבי היא ביצה לכן נפרסת ולכן נותנת ד"ו והנה
אלי הראשונה אלו מכניסין לאחיקוימן והוא בנותנת קו' וחלק השבי
שנותנה ד' אלו מחבירים אותה עם אמצה הראשונה שהיא שלישה ו
ומבדרכין עליו האמונית ואכילת מצה האמונית ככנד השלישה ואכילת האמצה
ככנד הפרוסה וככנד זה הפרוסה שבי אלו אנו לומרים ה"ת לאחת עבי
וכו' כאשר רז"ל אמ דרכו של עבי בפרוסה וכו' והעניין כי תאכל
נותנה וד' בפרוסה ואנו לוקחי אלי שהוא אות ד' הנק' לאחת עבי כי
ד' פי' דלה ועבי' והנה בחצוניה עם הראשונה אלו בעשים נותנת ד"י
ככנד השלישה וד' ככנד הפרוסה ולאחיתה פרוסה אנו נדרכין לאחבר
עם השלישה ואז נקראת שלישה די הרי בחרבו נ' נויין די בחיות
החכמה ודו ככנד הביצה והמצה הנ' נ' וז"ן כי הוא מצה נ' ולכן ככנד
נ' וז"ן שבצייר ה' הרי נתבאר סוד המצה והנה כשלמו כל הגדלות ב'
אלו"ם כי ככנסו כולם ביחד וכו' והנה החצוניה היא ככנד המוחין אלו"ם כי
שם לית יש לחיות אל החיצוניים כלל אע"פ שהם של קטנות וכן מצה
שאורה הוא המזיקים כמ"ש לית אל שמוחים לך בדעת יש להם לחיות
בחסדים ובגבורות החיות ככנד החסדי והשחור ככנד הגבורות כי
שחור קשה חיותו הוא החיות להיותו הוא הגבורות ושחור חסר ו' הוא
שם אלהי' של הוות הגבורות דקטנות אלהים כנודע והוא אלף יו"ד דין
ס' דשחור והשחורי' שלו בני ר' ואלהי' עניינו בשוט הוא ל' דשחור
ואין אלו אלהים שבדעת יונקי ב' פיות בני פיה אלהים ולכן
כינוויכו אלף יהוה בשם חוץ ושחור כדי שלא יבקו החצוניים הוא
החסדים וגבורות דקטנות וכו' ואמנם הוא שם חכמה וביצה והנה
ס"ג יש לה ג' צירין הו ד"ו הו ד"י הו נ' וז"ן ונ"אלו הם של אלהים
וככנד ציור ד"ו אלו בונעים הוא היונה הכ' האחצעית שהאלקה לשנים
ונדרך לכנוס חלק ת' גדול הוא הכ' הגדול ככנד הו' והקטן ככנד הד' כי
מספר ו' יותר על ד' וככנד ציור ד"י אלו לוקחים בניצוצ האמונית
הוא מצה עליונה שהיא י' שלישה ונם כי מיעור האמונית מיעורו כוית
והוא אלכות מצה שבפרוסה שהוא סוד ד' כמו' כי אותה של ו' היא של
אחיקוימן וככנד ציור נ' וז"ן אלו עומדין זכר לאחקדם כהלל במצה שהוא
רמז נ' וז"ן והנה ביוצא כי אלת מצה היא כוללת ב' אוחין ת"כ שהם
בני' מצה ואמנם ככנד הנ" ציורם של ה' כמו' ואלכן כאו נ' אמנות ע"כ
ובסידור ברוך אתה יהוה האמונית וכו' תכוין כי השם הוא

יוד הי ויו הי פנימית חסד דאבא שלשה לבדו הוא שבכתם
נדלות שבי בחוש חכמה דוגמה שהוא יהוה
נם בכתם חיצונית בתא דאבא שלשה שהוא
אלהים ס"ה בביצור די ך וזה רומז בה להאמונית וכל זה בקריאת
קטנות רחשון דוגמה ותתפשט בקו יחין שלו
יהוה יהוה יהוה ואחצעל עד רחם רחל בחכמה שלה ובכתם
בגרונה חלקה וחלק לחה ת"כ בונעה ת
מעליונה ולוכל שבכתם ביחד ויכוין בברכה לפטור נ"כ מצה בבריכה
השלישית ומזרך כ"ח יהוה ת"ה לוקבו"ה על אכילת מצה ויכוין
כי השם של ברכה היא נדלות שבי דביצה שהוא יהוה
פנימי' נבורה דאבא שלשה בתכתם בביצה דו"ח שהוא
יהוה נם בכתם חיצונית הוד דאבא שלשה חלק ס"ך של
אלהים ס"ה בביצור ד"ו וכל זה מתפשט בקו שמלבי שהוא
יהוה יהוה יהוה והוא מתפשל עד רחם רחל חלקה וחלק לחה ולוקח
מרור ולוכל בציעור כוית בחרוסת ומכערו מהחרוסת יכוין כי
החרוסת הוא סוד האחת החוחין היונקי' מס"ח שהוא הס"ה יה"ו הם
לחה"ים לרות שהיא ל"ף ל"ת ו"ן ו"ד שהיא לחה כי רחל היא חל"כי
ועל שם קבלתה לחה זו מתהפכת משם מרור המורה על מר"ת סוד
ת"לף ת"לף ת"לף שלוקחת לחה מ"ד לבושי הה"יה ואז
מתהפכים ונק' חם"ה וכו' ולהיות כי סוף תמר בתתירותי' עומדת
לבן מצריים החרוסת ואמנם תבוין כי הרי כאן הנעת עד מקום
דעת דוגיר ושם הוא מקום חיבוק לחה לכן תאכל מרור ותטבול
בחרוסת כנ"ל ליתק דיבי ולכן נדרך לנעמן ולטחון בשנים לב'
נתיבות את הדיבים ולהתקס ויברך בס"י יהוה ת"ה לוקב"ו
על אכילת מרור ע"כ ובעין החיים וסוד המרור נ' מות
שהם הדיבי קשים ונדרך לנעמן ולטחון בשיניהם לתתק המדידות
שהשם כשבולוחר בסוד שחיקת מ"ן לנדיקי' ולכן בלע מרור לה יפת
עד שילעטנו לתתקו ולוקח מצה הנ' ג"כ בסידור יכוין כי מצה
זו ה"נ סוד הדעת שכולל בו נ' קווים ולכן הי' כאן נ' דכרים שהם
מצה ומרור ולוכל בסיבבה ויכוין כי עתה נכנס הדעת דו"ח שהוא
יהוה ד ג"ם דחבא יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
והוא פנימית ת"ת דאבא שלשה בחוש הדעת נם בכתם שם
הלבי ך בביצור וי"ן קטנות רחשון דאבא חיצונית יסוד
דאבא שלשה ותתפשט בכל קו לחוצאי דדעת שהוא יהוה
יהוה יהוה ויורדת בחכה זו דרך הגרון עד רחם רחל בדעת
ק"ל שלה חלקה וחלק לחה ולוכלן כל מורכן ו
ולוכל כוית לחיקוימן בסוף ויכוין כי עתה נמר כניסת חיצונית הוד
דאבא שלשה אלהים חלק ו' שבתוך ר' ומתפשט בכל קו
שמלבי יהוה יהוה יהוה ומשם דרך הגרון
לרחם רחל בביצה חלקה וחלק לחה
ונוטל ידיו למיס לחרוכים ומברך ברכת המזון וכשלוקח בכוס בידו
פנימית יכוין כוס נ' אלהים וחילופו אבדתם אבדתם
עם הכולל שלו נ"ע ס"ה בשפר לותיו'
נ' שמות אלו י"וד ה"ף ל"ת ה"ף ל"ת ו"וד ה"ף י"וד ה"ף ל"ת ו"וד ס"מ י"וד
ה"ף ל"ת ה"ף ל"ת ד"ו ה"ף ל"ת ה"ף י"וד ה"ף ל"ת ו"וד ס"מ י"וד ה"ף ל"ת
ה"ף ה"ף י"וד ה"ף ס"מ הרי ס"ט ועם כללות נ' שמות אלהים ונ'
אהי"ה הרי ע"ב וכל זה חיצונית דחיצונית ת"ת דאו"ח עילאה סוד
הכלי נד החסדים ועתו מחובר כוס ד' שיכוים אח"כ אכד"טם
בשפר ע"ד הגבורות ב"ח יהוה יהוה יהוה אח"ה
בורח פרי הנפן תכוין י"וד ה"ף ו"או ה"ף י"וד
ה"ף ו"ן ה"ף חו"נ דיסוד דאבא שלשה ז"ת סוד נ"ר אח"כ תכוין
כל זה פעם שנית בפנימיות חיצונית דביצה סוד היין שהם ה
תנבעות נ' ע"ה כמנין אכד"טם וכל זה בדעת דו"ח ותכוין בקדושת
היום כבר נכנם יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
פנימית יסוד דאבא אח"כ בה"ב תכוין
פנימית ת"ת דאבא שלשה נד החסדי הנק'
יוד הא ואו הא נדלות שבי בדעת דו"ח ועתו מחובר כוס
רביעי שיכוים אח"כ יוד הה וו הה פנימית ת"ת דביצה
עלאה לך הגבורות נקרא נ"ם בדעת דו"ח
אלף למד הא א יוד מם שהוא חיצונית יסוד אבא שלשה נד
החסד ניצוץ י' עיקר נוק' וי"ו טפל ותתפשט בקו חוצאי דו"ח

יְהוָה יְהוָה יהוה ודרך הגרון נכנסים כראשה חלקה וחלק
לחה חת"כ מוזנין כום ד" קנה כום
דביעי כיסירה שם יש קליפות ואיכא רשעים נתוריים כיון של עשי'
לכן כתוב זה לומריס שפך חמתך וכו' • אשר לא ידעוך כמו פרעה
שתאמר לא ידעתי את ה' והכה מסיים שפוך עליהם זעמך וחרון
תפך תשיגם תרדוף באף ותשמידם מתחת שמי ה' ובכתבי כי אית'
כשהקב"ה מכה בחותיות אף אז אין תקוה כדכתיב ויאחר אף בת אבל
כשהקב"ה מכה בחותיות אף אז אין תקוה וכו' ולכך אמו מתפללין
תרדוף את עש"ו באף ואז תשמידם מתחת שמי ה' שלא יכו' להם
סריר ופליט מי יתן כיהודה כיומיו כום רביעי ב"ח יְהוּדָה
כשלוקח הכום בידך היומיכי כי כום ני' אלהים
ויחליפו אכל"ט שם במספרו ע"ד סוד תיבונית דחיבונית ת"ת דאמת
עלאה סוד הכלי כד הגבורות ועמו מחובר כד החסדים שהוא אכל"ט שם
גי' ע"ה כמספר אותיות נ' שמות אלהים ונ' סוי"ת כוח עם הכללים
י"וד מ"ם ל"מד ו"או ה"א ה"א י"וד ו"או ה"א ל"מד ד"ה ה"א י"וד ל"מד ה"א
ה"א ואו י"וד ה"א ת"ס מ"ם ל"מד י"וד ל"מד ד"ה ה"א ו"או י"וד ה"א ת"ס
סוד תיבונית דחיבונית ת"ת דאמת עלאה סוד הכלי כד החסדים
אח"כ תכונן כל זה פעם שני בסוד היין שבפיס שעם הי' תכבעות
כתיבן אכל"ט שם כ"ל וכל בדעת דז"א מתכונן שכבר נכנס נ"ר שפוח
חו"ג שביסוד דאמא יוד הא ואו הא ויוד הה וו הה
ונכנס נ"ר תיבונית
יסוד אמא הבורית אלף למד הא א יוד מם
פ"ס מלופוס י"וד עיקר וי"ו טפל וכל
זה נכנס בדעת דז"א בכל קו אמצעי שהוא יהוה יְהוָה
ודרך הגרון מוסכים עד החזה רחל בדעת ק"ל שלה
ולוקחת חלקה וחלק לחה ע"כ ותבין כוח שכתבנו כי ב' כוסות
אחרוניס צריך לכלול כוונת' זה בזה לזה כתב אחי"י ו"ל שלה
פיתח בנא' בין כוס רחשון לשני אם רצה לשתות ישתה בין נ' לד' לא
ישתה והוא מוכן ושאר הכוונת' עיי' בעץ החיים וכסידור האר"י ז"ל

לשם יחוד קב"ה ושכינתי' חד נדיא חד נדי' דוכין לאכא בתרי
זוזי חד נדי' חד נדיא ואתא כוכבא
ואכיל לנדיא דוכין לאכא בתרי זוזי חד נדיא ואתא כלבא
ונשך לשוכרא דאכלה לנדי' דוכין לאכא בתרי זוזי חד נדיא חד נדיא
ואתא חוטרא ומכה לכלבא דנשך לשוכרא וכו' • ואתא כורא ושרף
לחוטרא דמכה לכלבא דנשך לשוכר' וכו' • ואתא מיא וכבא
לכורא דשרף לחוטרא וכו' • ואתא תורא ושתה למיא דכבא לכורא
וכו' • ואתא הגוחט ושחט לתורא דשתה למיא דכבא לכורא וכו'
ואתא מלאך המות ושחט לגוחט דשחט לתורא וכו' • ואתא הקב"ה
ושחט למלאך המות דשחט לגוחט ושחט לתורא דשתה למיא דכבא
לכורא דשרף לחוטרא דמכה לכלבא דנשך לשוכרא דאכיל לנדיא דוכין
אכא בתרי זוזי חד נדיא חד נדי' ע"כ • והכה לכחורה הם דכריס
על מה בכך רק קשה קיהך תלוי הומר בליל פסח אתנו מקברי ביניתיה
מנריס בשבחו של הק"ב אכל כלע"ד לפי מה שכתבנו לעיל עוד
ע"פ שאחר בעוה"ם שכברי חז"ל היה בכוויס על אחכי פו ובתחלה
בשחר פסוק כפ' תולדות יצחק ויאמר רבקה אל יעקב לך נא אל הצאן
ואקח לי משם שני גדיי עזים ע"כ דקשה לאותי כשקח מיני שאחרה לך
נא אל הצאן ואקח לי משם שני גדיי עזים אלא אין הכרח שיהיו גדיי
עזים דוקא בין הצאן וה"ל משם אקח לי שני גדיי עזים ובאמרם ליתא
ל"ל ויאמר רבקה אל יעקב לך נא אל הצאן ה"ר לוי לך וקדם את
בחומה מיומלה לצאן היך אה דאת אמר ואתנה את נתני נתן מורעיתי
אחם ואקח לי משם שני גדיי עזים ע"כ והיודע פשוטא שכולו משם
אכל כלע"ד כי ליתא בי' אחרות אחר אם כל אחי ח"ג אי' ה' ל"ל
בחיוך הכתוב כוונו יכוונ ואמר והוביא שהיה שכרה לגרם גדיי עזים
קוד השעיר מן הצאן מרעיתו של מקום וכאן הוסלחה הכוונה כדיוסין
הנה שלחתי את הגדי הזה להרחיק יעקב נכול ישראל כאחור ואתה
בזוקום שניות להוליכה לה מנחתי שם שכבה מן הגלות והיה נחולתיכו
ונחלת קדשים ע"כ ח"כ היודע הוא מבואר כי הגדי הוא השעיר
ונריך להרחיקו מעל נכול ישראל והו היה נחולה ליעקב ולכך ח
אחרה רבקה ברוח הקדש לך נא אל הצאן שלו ישראל ואקח משם ר"ל
מחתר פ' מן ישראל גדיי עזים הוא השעיר וכוונה פ' משפטים ע"ך תכת כניסתו
משפטים ע"ך תכבי' מיחאל ושארי' דחשתחוו כשיוסי בנין דלה לחשתחוו ת
בשיכליהן ח"ר לחשער כתיב ויפס דניחל על לבו דלה יתנג בפת בג

ב"ח ל"ב ככה לעת הזאת הנדי הזה קוח חד נדי' היינו חד לכדו היינו וכתב כפתלקה מעבד גבול ישראל כי זהו ומן הגאולה . וכ"ת לוין כפתלקה הלא היו ישראל נריכין להיות כמוהו כפ"ם ולא היו רק החצי מזה לכך קאמר דוכן לכה בתרי זוזי ר"ל הכה יעקב בתרי זוזי ר"ל שפדה בחצי שקל שהוא שיעור פדיון כפם וכ"ל ולכך חד נדי' חד נדי' . וע"פ סוד שהקדימו יתורן דברי תנדא והיינו שעתידה לחזותינו ולמו שלח ת' כלבד עתיד עליהם לכלותינו שלח שבכל דור ודור עומדין עלינו לכלותינו ושקב"ה מצילנו מידם וזה ולמד מה בקש לבן התרמי לעשות ליעקב שפרעה לא גזר אלא על הזכרים ולבן בקש לעקור את הכל ע"כ והוא תמוה לכל לפי שפקדמנו כי טעם גלות מצרים היה בשביל שהשבטים נולדו בח"ל תחת רשות ס"ח לכך היה לפי"ה ולמצרים קנין הגוף מאת בישראל כדי שע"י קושי שעבוד זה יכדו עצמם יד"ש ת"ל וה"כ לפי טעמך זו בגלות שלמצרים ארוייס בין לומות עולם כולם יטענו הכניס בגינו וכל תאר ים כיכם שלנו היה וכ"ל כי תיתח בספר ◦ שני

בספר שני לוחות הברית כמ"ש ה' תכבי תרד עתך מצרימה ולזה נס מצרים היה לו דין ת"י ם שחטעם זה הקריבו ישראל מרכעים שכה במדבר ולא היה שחוטי חוץ לפי שכל ישראל והשכינה היו שם היה כלוחית דת"י ע"כ . ותיתח נא"ם מנלה בגמ' מם מנלה בפרק בני העיר כל מקום שנלו ישראל נלה שכינה פ"ם בני העיר עתידים שב' הנלה בגלוי לבית תכיתם במצרים נלו לעילם שכינה עתידים שב' ושתי בפתי בעילם נלו לכבל שכינה עתידים שנתת' למעבכם יירדתי בבלה נלו לתדום שכינה עתידים שב' מי זה בח יוחדום תתון בגדיים מבגדים ע"כ ת"כ מיתר שבכל מקום שכינה עתידה דת"י ע"כ . ותיתח יש לו קנת דין תוירת דת"י ותין לפר שליטה בנו תיתח כדברי תנדא דכתבי הת"י ו"ל כשתניא והיה שעתיד לחזותינו תתחו שכום בימינו ויכוין שהיה רומז לשכינה שהקדית כוש שב ברכה ושפיר קאמר ושיה השכינה היה שעתיד לחזותינו ולמו כי מכח שהשכינה היה עתידה למו כי בכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו בשעבוד מיתר שאני ארוייס בינינם בין לומות לומרים שבנים ושבמות וכל תאר ים לכם שלנו היה כי נולדו ברשותינו ויש למו שכם קנין הגוף ומכח זה עומדים עלינו לכלותינו כמו שאמר פרעה כלום טעמנו כני מבניך לו פרנו ת' מהם כי היה טוען נ"כ טענה זו הלא ים לי להם קנין נפש פטעב שב ת"ם שלי הם לכל שקב"ה שנלה שכינ' עתה זה הגילנו מיד כי לו ים דין ת"י רק יקשה לך מלנן כל זה שת"ה ים להם טענה זו בשביל שנולדו בח"ל מכח זה ים להם טענה לכלותינו ולזה קאמר שלא ולמד מה שקב"ה לבן לעשות ליעקב שפרעה לא גזר הלא על הזכרים ולבן בקש לעקור את הכל תבין שחסד גדול עשה הקב"ה שנלה השכינה עתנו . וזה יתורן שפסוק שאמר יוסף מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל מצרים רדה אלי אל תעמוד ע"כ . ולכאורה מה דברי מיותרים לכל לפ"ד ת"ם כי מיתר שהיו לדון לכל מצרים ת"כ מה תתח ידי ואין לחם שום קנין ביעקב אל תירח . וע"פ מה שהקדמנו פי בחצים היו כל ישראל ביחד והשכינה עמהם היה להם דין ת"י ואין להזר שום טענה על ישראל . וזה תבין מה שאמר למן הרשע הכה עצמו עם אחד מפוזר ומפורד בין העמים ואתה שם טוב בעיניך כתוב לאבדם ע"כ דקשה למאי כפקא מינה היה לומר הרשע שום ע"ה בישראל שהם מפוזר ומפורד בין העמים לכל לפ"ד ת"ם כי הקדמנו שים לבר שלא ת"ל עליהם תפיסה וקנין הגוף מיתר שנולדו בח"ל ת"כ רשות להם לעשות מה שירצו . רק הקדמנו בכל מקום שנלו שכינה עמהם ת"כ יש לזה בכל מקום דין ת"י וה"כ אין להם שום דין ודבריהם עליהם . לכל הקדמנו דוקא בחצים שהיו כל ישראל ביחד ונס השכינה היה עמהם לו היה להם דין ת"י לזה יאמר למן יען ◦ הלא יצאו עם אחד מפוזר ומפורד בין העמים היכם ביחד ת"כ אין להם דין שנולדו בח"ל רק שנולדו בח"ל כ שהם תחת רשות שלך אם טוב בעיניך כתוב לאבדם . לכל לפתר שלכשה בה רוח הקדש השכינה כל זה והיה לאדם יבא המלך ומן היום ושמתה כל ספפולנ'כי תית כאה"פ תנוה ע'שב"כ כתיב ונתן להרון על שני השעירים נורלות נורל ת' לה' ונורל אחד לעזאזל דת תיסו תדוה דהזיה דלטור' כנין הקב"ה ישיל עתיה נורל ומיתן לי' ולא ידע דנו' דליק לטיל על ריסי' ועל עתי' דיל' כד"ת כי נחלי' תותה על רחמו ומיתן ביום פסוק שתת לא עשתה תסתיר תל החשתה כי תם לותני וכתיב ויהי ממן ביום פסוק שתת וטוב לב בהיות חולקי' דנטיל ליה וחוזל ולבתר כד תתת תלכת עלאה לכי מטרוניתת . מטרוניתת תבעית עלאה ועל בכתה תן תלכת ותף בזמנת דישראל בגלותת וגלי גלוותת בבל יומת תיסי סלקת ביומת דת לקמיים תלכת עלאה ותבעית על בכתה וכדין תתנל' כל תיכין מוקמין דומין קב"ה למעבד עם תדום וכו' ומיתן בזמנת דגלוותת כי כמוכרנו תכי ומני להסמיך כי תן הכי סוה בסוק המלך מתי בסוק המלך כד"ת והכריתו שמכו מן הארץ ומה תעשה לשתך הגדול דהת שתת עלאה לת לתקייס בקיומת ודת תיהו בסוק המלך וכדין והמן כבעת תלכי המלך והמלכה וכו' וה"כ תסתר בתכה לו דורון כדמות שניר המשתלח לעזאזל כי ע"י כך יסתלק פיקטרג דוגמת יעקב שנלח לעשו כמו שהקדמנו כדי לסלק קטרוג שנולדו בח"ל ולכך כלפ"ד היתה הגאולה ע"י מרדכי ואסתר ומשתמת שתול שהיו משבט בנימין שנולד בת"י ואין לחר בל"ל תפיסה עליו לכל המן ימ"ש שהוא שמרדכי משבט יהוד' מדכתיב ויש יהודי וכדלתיתת בשם מנלה כתיב תים יהודי ללמת מיהודה תתי וכתיב תים יאיבי תלמת מבניתן תתי וזהו שאמר המן היעמדו דברי מרדכי כי סניהו לו שהוא יהודי ר"ל שהוא משבט יהוד' : תנב לתרץ הילר היכו ותני תנת תכי כת הוא מוכה לותי בתוך תתי ותכי לת לתיל לותו ע"כ והוא תמוה ולתרץ תחלת נמ' בסוכת ברכות דף ז' ע"ב ת"ר יותכן שהוא רשב"י תיום שברית הקב"ה את עולמו לת היתה שהודה להקב"ה עד שבת לתה והודה שכ'לפני' יהודה את ה' ואומר לפ'קב'תו שמו ויהוה תאמר לתה תה מה בין בני לבין קתני דלמו בן חמי תע"ג דמדעתו וכניס לבכירותיה דכתיב ויתכור את בכורתי' ליעקב חזו מה כתיב בי' ויפטוש עשו את יעקב וכו' . ולמו בני תע"ג דשל כרחי' שקלי' יוסף בכורתי' מיני' דכתיב ובחלקו יכושי לבכורה כתב בכורתו ליוסף תם לו הכי לת תקני כי' דכתיב וישמע ראובן ויצילהו מידם ע"כ . דקשה תיך תלוי מה דמפרש ראובן בשם דאמר ר' יוחנן מעולם לת כי' תדום שהודה להקב"ה עד שבת לתה והודה ליתת כוותר פ' ויפלח ע' ת' ל"ת ח' למו שתת דתקב"ה מכריך תן עלתת עד תלותת דכל מעבודי קשיטו ותדתתי' דין מכל מה דתיהו עביד כלפ תיהו בתכוותת עלאה ת"ח כתה נרים עובדת דבר כפ דכל מתן דתיהו עביד כלפ תתרמי' ונקיימת קב"ה דהת יעקב כשעתי' דעתל לגבי לתה כל ההוא לילי' דעתי' ולבו בראל הוה דתניה דראל תיסי ומסהוה שאובת ומהוה שפה קדמאי תתעברת לתה וכו' . וע"ד לת לתסלק בשת ידיעת תלת שוי' שתם ראובן ע"כ . וכתב בזהרי תתה דקאמר ראובן ולת ראו כני שת ראובן סתם והכה הקדמנו לעיל מאמר פרשת ברחשית ע' ג"כ ותי תיוהת הכדלה כשכי תיהו ודתי לתתי הכדלה בלוי דתיהו

ת"פ תנוה ע' שכ"ב

פי' מדרש תמוה

פי' נמ' מסכת ברכות דף ז'

ת"פ ויפלח ע' ת'

דליהוי תליתאי הכדלה בשתעון לעטרך דליהוי שני לחתאי לון שלח ע"ג
דלוי ליהוי תלתאי לדעתי' דיעקב שני הוה ולעולם הכדלה כשני הוה
וכלה כחדיה מיסר בחיה שליט כדקא יהות ע"כ . וח"כ לפי זה צוכח
דרחובן ליהוי כחשב משום דהוה כמו בן תמורה ולכך נקרא רחובן כן
סתם וח"כ ליכא למידרש כדדרש ר' אלעזר רחובן רחה שה כין בני לבן
חיי אכל ליית כרבי כף' ויש ותאמר הפעם אודה את ה' שבטלתי יותר
אחלקי ויתעתה יש לי להודות ועוד שם לפי שחתיות בביחות היו
ויודעת מי"כ שבטים יוכחים שיעקב ו"ד כשים ישח וכו' . וח"כ מיחתי
שלשה הודה להקב"ה שבטלתי יותר מחלקי מוכח דרחובן הי' ג"כ
כחשב כתוך השבטים וחם כן יהודה הוה הרביעי ושפיר הודה דחל"כ
דרחובן ליהוי כחשב כתוך השבטים ושם רחובן הוה כמ"ש בוופר רחו בן
סתם ליתאי הודה ולוה ר' אלעזר שדרש בנגי' רחובן שה כין בני לבן
חיי קודם שפחיב בן ר' יוחנן דחתר משום רשב"י משעולם לא מי' לחדם
שהודה להקב"ה עד שבח לחה והודה שב' הפעם לודה ה' ושטעם כי נוטלת ה' יותר
על חלקה שכולן מוכח ד' כשים ויהודה הוה הרביעי חם כן מוכח
דרחובן הוה כמוכח כתוך י"ב שבטים וח"כ ליכא למיתר רחו בן סתם
ולכך דרש שחודה לחה רחו שה כין בני לבן חיי לכך נקרא רחובן
וכדדרש בנגי' דחלו בן חיי ושכח שם רחובן מוכח דחתוייב הוה להגיל
חת יוסף כי לוה נקרא רחובן וכ"ל דחלו בן חיי חלף על נב דחדעתי'
וכיון לגבוחתו חעב"ה כתיב ויעטוס עשו חת יעקב וחלו בני חע"ג
דכעל כרחיה נטלה בכוחתו חשו חעב"ה כתיב ויגילהו מידם וחם כן
שם רחובן מודה דחתוייב הוה להגיל חת יוסף חבל דלמח שם רחובן
מורה על שניה כן חלף וכ"ל וחם כן חין שום חיוב שיטול על
רחובן שיגיל חת יוסף חבל ליית ר"ל דכ"ק רחובן סתם שם נרחה
ד רחובן ליהי כחשב כתוך י"ב שבטים חבל רחובן כחשב כתוך
י"ב שבטים חם כן ליכא למיתר דלהכי נקרא רחו בן סתם הלח הוח
כתיב כתוך השבטים וחם כן חלחי קרח ליה רחובן על כרחך . ג"ל
כדחיתח בנגי' חם כן בני לבן חיי ושפיר קחמר הוח שוכח חותי
כתוך י"ב שבטים שחיר ושחר עשר כוכבים ושחתחוי לי וכיון שהוח
שוכח חותי על כרחך חם שחני נקרא רחובן משום חם כן בני לבן
חיי חעב"ה כתיב ויגילהו מידם חם כן לוה שוכרת חני להגיל חותו
נחזור לנחר דחתר נדיית דקחמר וחתת שוכרת וחכל לנדיית כי ליית'
בשרק שירה שוכרת שוה קיית לשוכרת חם תנביה ככשר וחם
כין ככוכים קרי משם שוריך כחם ה' ע"כ וכשוכר ר' כי חנית ע' תקע"ח
תקע"ו ונתקע"ו ושכיוכ' לשיי לכנה רשיי משם דחקשי שפחה דילפ ניסכם
שלטנות' דשפחה לח הוי חלח כיומח תכיכח כניכם וכרביעי כלקוטת
דכהורין ליתקדר לשלטח ככל יומח ויומח וכח חלך לשנית כשרכות
כנית השער כעלוחת דילה ושיי קיכח דשמיל חייכח כין כוכבים :
וקי"ל חוחי שם תנביה ככשר וחם כין ככוכבים שים קרי משם שוריך
כחם ה' ע"כ : ליית כתרגום שני כחנלח ו"ל שלשה עבד כ
כרמיית רבח דשלכותיה חבי יתיה דהבח טבח דחופיר וכו' ויעש חולך
כשה חן ושם מעלות לכשה וכו' ועל דרגת חמישחה רביע שוכרת די
דשבח ולקיבל רביע תרגום' די דשבח ושכח שם כפי' ו"ל כי
ככשה מיחו לשרים עליונים רומזים וכחיב ויעש שלשים על כשה
ה' ע"כ : וכוחר ר' חיי שרה על פסוק ויסרכה שפרות כיון ד
דשלטנות חרוכת חכויכו הוה נעלח כחדה שחר פרות . וכחב כוחרי
שחה ז"ל ככר ידעת שחה שחשורי חיות ושעוקות לשוטה ליכו שרה
שחם כי חין לשם דעת חלח שחר שלשה שחשור לשעלה ושיין שהוח
שחשור לשוטה לשעות התנועה כלי דעת ע"כ : ח"כ הקדשנו כי
שוכרת חומרת שרה שם תנביה ככשר וכו' וחם חוריך וכו' :
שהקדשנו כי זה שפסוק כחחר על שחיל כי הקב"ה חומר זה כנד שחיל
וזה ליית כשלשי כחר' י' ל' וה לשנו וחשכם הקליפות רוצות ל
לשלשות כקוף כשני חדם דקדושה לשחתקן נס הוה כתי' ח' ח' וש"נ
ולשתקן ע' שערות שיש חשם כיש כקדושה שערות הקדולו'
תיקוני ריש ושחילין שעליון ליכו שניין ליתקן ו"ם שם תנביה
ככשר וחם כין ככוכים שים קלן וכו' ע"ש ח"כ חכל זה שהקדשנו כי
שה שלשות וחיות שטורי' ליכו שרה שים דק חשר שלשם לשחלה :
שהקדשנו כי פסוק זה שסוכרת חומרת כחחר על שחיל וחומחים :

ח"פ פי תנ' ע'
תקע"ח ותקע"ו

ח"פ ויעלח ע'
קי"ד

וחוכח חכל זה כי פשוכרת ליכו כפשוטה חלח כח דקדושה חומרת זה
פסחון . ושקדשנו כי נדי חוח פשעיר חוח כח שחיל שרו של עשו .
שכוה שנדי רשה לכן לחכד חת יעקב לזה לעת שנחולה שנכרה לד
הקדושה על לד הטומחה חתת שוכרת וחכלו לנדיית כי ליית שו
לקש . וקחמר וחתת כלכה וכשיך לשוכרת כי חיתת
בזוהר שחמר פרשת ויעלח ע' קי"ד זה לשנו חשלשי רגל הסוד
ושחשור ליכון תרין כתרין שחלקן דחיחדן כהו עש"ו דחקרין סוד
וחשור ליכון דכתיב ויפי לי סוד וחשור בגין דלכן חכם כחרשין הוה
וכליכן כתרין תתחין כעת לחוכרת ליעקב כיה דכתיב ולרחי חוכד
חבי וגו' וכד יחודונ' כחדה כפיק חתקיפותא דלכון דחקרי כלב
ודח חניפא חכלהו לחר קב"ה חתין לחדתון חיים ה' כקלכנו חס
ליו חריכי חוסר לחכם לכלב ויוד ויבח עחלק עד כלן : וחיתת
זה לשנו כחחמר פרשת כי תבח ע' תקמ"ה וכל חלופי עשו חעחלק
הוו ולעולם חעחלק שחיל עשל כחב חון וחרוש עד כלן ע"ש :
וחיתת זה לשנו כחחמר פרשת כהר ע' רי"ב לף על נב דקרכנין
כלהו לה' חיהו כטיל כלהו ופלוג לון לקרכנין ושערין דילוש ח
חכהן פלוג לכלכים חיהון קרכנין פשולין דיהיב לחון לשחיל כלב
ושערייתת עד כלן ע"ש : חס כן כלב הוח שחיל שר עחלק .
וכוה יחורן חח דחיתת כשפרים כי כחטח חכירת יוסף כח שליהם
עחלק : דלכלורים קשה לחה חלני חלחחה של עחלק כחטח
חכירת יוסף . לפ"ד ח"ם כי חיתת כוחר חחמר פרשת ויעלח ע"ש ע"ג ד"ה זה לשנו כחחמר וכחמור יחדיו וגו' דכך חתחכרן חקטרגי עלחת חת חזי חיהוכתת' דדרנין יוסחין
לון חיהו חלח לקטרגת כדרנין קדישין יעקב דליהו קדישת כלהו
כחן ליה וקטרגו כהדיה כקדחיתת כשכי' חויה ליהו כחש חשת
זכוים כל"ח וינע ככף יריהו קשתת כשכי' חמור תחן ליהו
קלים לגבי חויה השתת שחעון ולוי דחתו מסטרת דדיכת קשית
קיימו לגביה דחמור ושלטו עלוי כבל סטרין וחתכפיה קיימ
כל"ח וחת חמור וחת שור הרגו וגו' לכתר חתת שור וחפתלים
כחמורים יוסף דליהו שור וזוכרים דליהון חמורים דכתיב כהו חשר
כשדי חמורים כשדים וכו' עד כלן ע"ש : חס כן השבטים חעחלו
שוכרו ליוסף שכקרת שור לחנרים שכקרתו חמורים . חס כן מס
חכרו שור וחמור יחדיו : וכבר קדקמנו לעיל כי כהתחברו שור
וחמור יש חזיכור שלהן כלב חניפא ושוח עחלק הוח נקרת כלב
חניפא לכך קחמר כעון חכירת יוסף כח עליהם עחלק כל"ל :
ולכך ליתת שכלב קשרו כחרונו של יוסף ומטעם המכר לעיל ל
לרמז כי הם חכרו שור כחמור וחו יוסף מכיניקם כלב :
וכוה חבין חיך דחיתת כחחמר פרשת כשלח זה לשנו על פסוק דכר
לך כני ישרחל ועשו ויחנו לבני פי כחירות בין מיגדול ובין חיש
לבני כעל נפחן וגו' ופי' רש"י כשחר מכל חלקי חנרים כדי ל
להטעותן שיחמרו קשה ירחתו ועליו פי' חיוב משגיח לגוים ויחבדם
עד כלן ע"ש : דקשה לזוה כשחר דוקח עבודה זרה זו של כעל
פעון ולח עבודה זרה חחרת : חבל לפ"ד ח"ם כי ליית כספר
מיגלה עמוקות והוכח כילקוט חדש ערך כשפים זה לשנו כגלות
נברה כמרכבה טמחה שהי' כעל פעון חקוקה עליו דמות כלב רע
עד כלן : ושם חשה דכתיב ביה ויקח חשה חת עגיות יוסף א
עמו וגו' חס כן קבדיל שור וחחמור ולח כתבטל כלב רע : וזה
כדי להטעות כשחר מכל חלקי חנרים כדי שיסברו שעדיין שור
וחמור יחדיו : וכחמת חלח כתיב וכלכל כני ישרחל לח יחרן כלב
לשנו כי כבדיל רוצה לומר כשריד בין שור וכין חמור וחס כן
כתבטל כלב ולח כשחר לק כדי להטעות :
וחי דקחמר וחתת חוטרת וכחו לכלכת ליתת בספר תקונים
דף י' ע"ב קוס חמת רעיית חביחכת לגביה כחוטרת דילך לחחחה
ליה כלכלת דשכי חורת דכלכת לחתחה ליה כחוטרת וכו' : עיין
לעיל כשלכות ט' כלה וחף דקחמר כחוטרת דילך כי הקדשנו ע"ל דף
ו' ע"ח חסם קניהו קודם דחורת כתיובתך לח הויח חלח כחילכת
דשו"ר וכעין דשורת כתיובתת וחתדכקת כחילכת דחיי לח נפקת
מעכד וחתדרת בן לקדום כרוך הוח ומטה דחתחסר כיהך הוה
ענין החייס ו' דליהו חענן חס וכו' עיין חס . כל הנ' לזה חדייק כחוטרת
דילך דליהו חענן סחייס כי חו לח יתן חוט לגדיק וכוה תבין
מה דליתת כעיקר פילך דף ס"ח ולעתיד יבח משרבע"ה לתקן כל
ישרחל : וחוח יתקן חטה שלו שהוח חטטרן שכהעך חחטה

לנחש וחכחש לחשש

בלחשה והרמז בשם מטטרון שר הפנים ולפי דרכינו ז"ש כי הקדמנו דקדוק דחזרת התיובתך הוא מטה דאתמר בירך עץ הדעת טו"ר טוב מטטרון רע סמאל ולכך קאמר כשיתבטל הרע שהוא סמאל תזי יהיה בכפך ובחש למטה כי הכחש יתבטל גם הקדמנו כי טעם שנקרא סמאל על שחר שהם עומדים מצד הקטרוגים של הקדוש ברוך הוא עיין לעיל דף ד' ע"ד בביאור מאמר והכלבים עזי נפש יוכו לומר כאן ובשתחוה לפני י"י לכן מדייק והרמז בשם מטטרון שר הפנים כי הוא שר הפנים משח"כ כאן הרע של עץ הדעת שהוא סמאל נקר על שחר שעומד בחטוריים או בדרך זה כי חיתא במלא עמוקות תוכן קסו ז"ל ד' אותיות רבתיה הם ברזא הספרים והם (במשא) ב' של ברחמים מ' של מצלי ג' של שיר השירים (א') של אדם את תכוס בדברי הימים נגד ד' קליפות בשם"ן דאיכון כור טור מבשה ס"ם עכ"ד ועיין לעיל דף ע"ד ע"ח הארכתי בזכות על הרכב אחות כוקין ועיין בילקוט ראובני ערך נוקין ז"ל ד' אחות נוקין בשור הכור מבשה והכשר תדרגה תשיעית נקרא שור וקרקפת תניין כור זו תדרגה עשירית של טומאה וקרקפת כור מבשה זו סמאל ולזה נקרא כן מפני שהוא מחפש אחר עונותיהן של ישראל ולפיכך אמר מבשה זו הפן דכתיב שיני דשעים שברת ואמ"ל אמר זה הדם רע ובליעל והמבעיר זו תדרגה לשונה של טומאה הנקרא בלע בן בעור שהוא הכונר לאדם שהוא תוקף מהחטיאות ולפיכך אמרו לה הרי השור הרי הכבר כי כלם כאות בפני עמון לאבדי לעשות מק בעולם לומל שומר ישראל עד כאן • ואם כן לפשר"ד כי סוד ד' גליות הם מרומזים ב"ד אחות נוקין ר"ס בכל יתדי יון לאדום ונרמז בשם אלה מספי בני ישראל ר"ת אדום יתדי בכל ובדחיתיה בפרשת ברחמים והארץ היתה תהו ובהו תהו זה בכל שאמר לחיתי את הארץ והנה תהו ובהו זה יתדי שאמר ויבקעו את המן וחצב זה יון שהחציך את פני ישראל על פני תהום זו אלכות הרשעה עד כאן • ועיין בפרשת כי תצא ע' תקל"ט כתבתי לפיל נלוותיה דרביעאה תהום רבה שבה חלב לחנוות והאי לחיכו וחצב על פני תהום עד כאן • ובילקוט הושע אמר רבי אלעזר לא נלה הקדוש ברוך הוא את ישראל לבבל אלא שהיה עמוקה כשאול שנאמר מיד שאול אפדם עד כאן • ואם כן מפורש כי אלכות בבל נרמז בשם נור שהוא עמוקה ובמדרש איכה ותוסף יון על פני תהום זה אלכות יון שהחציכה את עיניכם של ישראל בגזירותיהן ואמרו כתבו לכסף על קרן השור שתן לכם חלק באלהי ישראל עד כאן • ובילקוט חדש ערך בבל ז"ל בגלות יון מכר חטא מכירת יוסף לזה שנטוכם ניטטריא יוסף לכן נזר כתבו לכם על קרן השור וכו' • כי יוסף נקרא שור אם כן גלות יון נקרא שור והקדמנו כי מבשה זו סמאל אלכות הרשעה והוא לדם בליעל •

ובמדרש שוחר טוב על פסוק נאלה לך בכפי תריב"ל אמר עשה המוליכך במדבר הגדול והנורא נחש זה בבל ארץ זה מדי עד כאן • אם כן נקרא מדי בשם ארץ והוא אחד מ"ד אחות מקין ההבער ואם כן פירש המשבה ד' אחות מקין שהוא ד' אלכות אשר אמרנו לעיל ואלכות יון נקרא שור ואלכות אדום הוא סמאל כי שמא אם נקרא אן שחסף אחר עומת ישראל שעולה ומסטין והוא אלאך המות כי ו"ל בפרשת ברחמי ע' ק"י ובנחש רבי יצחק אחר דת יפה"ר וכו' • כי חתו לקמיה דרבי שמעון אחר לון ודאי כלה אחד וסמאל הוה ואתחזי על נחש והנחש היה ערום דת יפה"ר דת אלאך המות עד כאן • גם בפרשת הנ"ל ע' ק"ת תפש קניהו אם זכה ברח ליה לאלהים בגולגלתא דשטרון וכו' • ואם לא זכה בלם דסמאל תגיבא דאלאך המות דליהוי כגונדו לאחתי ליה למידן ליה בגיהנם עד כאן • עיין לעיל דף ע"ג ע"ב וחצך על פני תהום רמז לאלכות אדום שה תהום אין לו חקר כך גלות זה האחרון אין לו חקר ואותיות תהום הם אותיות

המות וכ"ל והנה הקדמנו כי שורת הוא כח הקדושה וכ"ל ולזה לומרת אם תנביה כשר ואם בין כבשים שים קנך משם תורידך י' ליתת בכתבי האר"י ז"ל ד' אלכות מוקין הם ד' קליפות והם נגד ד' אלכות העולם שבטהרה אברהם יצחק יעקב דוד והבור נגד אברהם כי זה בחר חיים חיים וזהו שלום טיט היון יצחק כנגד שור שהוא גבורה כדכתיב פני אריה מימין ובני השור משמאל ושמאלא נגד ת"ת שהוא כולל ימין ושמאל לח"ד מבשה זה אדם ושכבער כנגד מלכות כי היא ח"ם הגדולה דאלכלה ושניהלת כולו עד כאן • בסוד ח"ם לוכלה ח"ם והנה קאמר ואתת כלכה ונשך לשונה היינו אלכות בכל שהוא כלב הכופרי וקאמר ואתת חוטרת והכה לכלבה ליתת בפ"ק דסנהדרין לת יסור שבט מיהודה אלו ריחני גלויות שבכל שרודין את העם בשבט וכתבו ענום לקרי שבט שרודין את העם בסמקל ורשי פירש בפרשת ויחי לת יסור שבט מיהודה מדוד ואילך ובכניה ישפיה ויאת חוטר מגזע ישי ונצר מפרחיו יפרח פירש רשי חוטר שבט אלוכה והוא מטה ואמר אגוע יאי כי האלך הוא מיתי עד כאן : מכל זה משמע כי אלכות דוד נקרא בשם חוטרת ולזה קאמר ואתת חוטרת הוא דוד שהוא ח"ד רגלי המרכבה והכה לכלבה הוא שר בכל שהוא ח' ח"ד אחות מקין וקאמר ואתת נורת הוא ח' ח"ד אחות מקין שהוא ההבער והוא נגד אלכות מדי ופרס לתושרת כי ביתיון כבר כתבנו אלכות בית דוד והנה הקדמנו כי נגד ד' אחות השומרת יש ד' אחות הטהרה וה' מהם אברהם הכרמו בכוד מים לכך קאמר ואתת מיח והכה לנורת וקאמר ואתת תוכת

דכתיב והיתה ליהוה המלוכה לי' כלאחודוי דכתיב והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד ע"כ . והוא סוד מה שכבר האריכתי לעיל במאמר פ' שמות ע"ש ולסוף תריסר שבטין דגלותא ליליא יתחזן ליישראל עד דיתער רוח"ו לומן אתין ואתי שכין כדין ווכריתי את בריתי יעקוב דת אתערות דלות (ו) דחיזו ו' כפם דכתיב יעקוב רוח דה' תתלה ודת (ו') רוח דשמים ושם שמים לתתערותא דישראל ושם לתתערותא דיוסף וכו' ע"ל דף ס"ג ע"ג : ולזה קאמר ואתת קכ"ה ושמו למלאך אשר הוא שמאל ואז יהיה הגאולה : כי אז יקוייס לשפוט את ארץ עשו והיתה לה' המלוכה וגו' ביום ההוא י"ה י"ה י' אחד ושמו אחד : ושים עיניך ולבך אל כל הדברים הכ"ל ותבינה בעיניך כי לא דבר ריק הוא אשר אתיקנו הקדמונים בדרך ישר וחכמה : ועיין לעיל במאמר פרשת פנחס ע' שכ"ו : ודכאי לורח מארי רזין לזמרין מרגלות לתלמידיהון ולא תשגיחון בהרהורין כרמיזה להדר לון הכתוב בלה בדרך אחוק"ע :

מרדש ס"ש הובא בילקוט פ' בא וזה לשונו קומי כתי מתיך עמי תחוי ליה מסה וכי נכנסים לתוכו בבקר תכחנו יכולים תאר לו כדי שתה כל מצרים שכ' כי לחרון פלנו מתים ח"ל ומבקש לתה שתכלה תיך המכה תחוי לו כדי לתת לו ברשותכם והדי לתם עבדיו של הקב"ה שתיהל פרעה נוח לשעבר הייתם עבדי לבל עכשיו הדי לתם בני חורין הדי לתם ברשותכם מריבקתם להלל להקדוש ברוך הוא : דקאה לומי קאמר פרעה החזיקתם כל מצרים : ומהי תכפת לומסה כוס ומה הסיב לו ומבקש לתה שתכלה תיכה תיך תחוי לו כדי לתת ברשותכם וכו' מהי כפקי מיכה בתחילה ו : ובריתה לעניית דעתי כי תיתת בעיכה מתחילת והוכח בורא ביכך שכי בפרשת יוקן זה לשונו מתחר שכל השבטים מולו בתוכה לתרן קומרו להתיל בדיון בפסח וכו' ומנוירות בין הבתרים תייבה ע עליכן שבודת מיצם קכין הנוף וכו' זכתב על זה בורא ביכך שכי זה לשונו ולכך אתר לבן הבנים בני והבנות בנותי וכל אשר אתה רואה לי הוא וגו' היינו מטעם המוכה לעיל כי כל השבטים מולו בתוכה לתרן בנבול רשו שטרת אחרת : וכן כל המתון שכתם היה בתוכה לתרן : ואם כן שתן לבן הבנים בני והבנות בנותי כי יש לי בתן קכין הנוף : ומזה גם כן טעות פרעה שטען בלוס טבעו בני מבכיך כי הוא היה לומר כי שיש לו בתם קכין הנוף ואם כן הכל שלו : ואיתיה עוד בגמ' בפרק הגוזל ומחכיל דף ק"נ זה לשונו וגזל הגוי מי שרי והתניא תת זו דתם רבי עקיבא מותירין יכין לגזל הגוי דאסור אתר ליה אחרי מכר נאולה תהיה לו וגו' שלא יפשכנו ויצא : ופירש"י שלא יוציאנו בית דין מיד הגוי אלא בגאולה יכול יגלום עליו תלמוד לומר ואשר עם קוניהו ופירש"י יגלום יכול יכיא את הגוי לבפול ולהוסיף מה שלא גתן וכו' . ומוסיף אלא אתר רבא לא קשיא כאן בגזילה כאן בשקעת הלוותו : אתר ליה אחרי עבד עבדי השקעת הלוותו הוא ומשכי רבא לטעמיה דאתר רבא עבד עבדי נופו קנוי : ופירש"י השקעת הלוותו שהלוהו על עבודתו וכו' נופו קנוי כל שם ומשמע שנולו ימות עד כאן עיין שם : ואיתיה בגמ' ○ מסכת קדושין דף ט"ו זה לשונו עבד עבדי נקנה בכסף ובשטר ונקנה עצמו בשנים וביובל ובגרעון כסף וכו' ובאיתיה אחון : ופירש"י בשנים לסוף שש שנים יוצא לחפשי וביובל אם פגע בו יובל בתוך שש שנים : ועוד איתיה שם בדף ט"ו ע"ב זה לשונו ורבי אלי ויש ביובל אלי עפיד ליה מיבשי ליה לכדאתיגן ויש בשנת היובל בכתבי שכפוף תחת ידך וכו' : ופירש"י שתף על פי שהכתבי תחת ידו אם לא ינהל ישתעבד בו עד היובל ואלי אתה לבה עליו בעקיפין עד כאן ע"ש . ואם כן לפי זה הקדוש ברוך הוא שזכר את עמו ישראל לפרעה מלך מצרים על ידי לרבע אלות שנה היתה בת עליהם בעקיפין עד שהוציא את ישראל קודם זמן . ולא איתיה בגמ' מסכת עבודה זרה שתין לקדוש ברוך הוא בת בטריוכיא עם הבריות וכו' עיין שם : ועל כרתך פריך לומר דשם נאתר דעבד עבדי נופו קנוי וכמו שאתר לעיל . אם כן הוי ליה גזל גמור ואסור לבה בעקיפין : אם שהיכן כן אי אתרי אין נופו קנוי לה הוי רק השקעת הלוותו ד דעבדי : וכי תימא הלא מביא ראייה מפסוק ואשר עם קוניהו וכ"ל דהתוספות כתבו זה לשונו ובכי תבלי דפרק המוכל דעבדי גזל הגוי מותר מוקמי להלי קרא לדרשא אחריתי עד כאן . אם כן ליבא לקשויי מפסוק גם ליבא לשכויי דהקדוש ברוך הוא שבר דגזל הגוי מותר דוקא מבראשית : דהלא רש"י פירש בראשית : לאה בתחילה התורה מבראשית ולא משחודש הוא לבם שהיא מצוה ראשונה וקאמר כח מעשיו הגיד לעמו שאם יאמרו לומות העולם לסטים אתם שבשתם ארץ שפעה וכו' לאמר כל עלאת דיליה ברשותו נתנה לבם וברשותו נטל מוכם ונתנה למו וכו' : ואם כן מוכח דגזל הגוי מותר דאי מותר למה פתחה התורה מבראשית אלא יאמרו לסטים אתם : הלא גזל הגוי מותר הלא מוכח דגזל הגוי אסור : ואם כן הדרת קשיא לדוכתא : ועל כרחך צריך לומר דהקדוש ברוך הוא שבר דאין עבד עברי נופו קנוי ולא הוי רק בפקעת הלוותו דעבדי : והכא מסיק שם בגמרא זה לשונו תנא וקוכה את עמו שבשף וכשוב וכשטר וקאמר היי שטר ס"ד לילימא דכתב ליה שטר אדעתי' הייגו כסף הלא שתרוב שטר למה לי לימא ליה כתבי תרי זיל אמר רבא ואת אומרת עבד עברי נופו קנוי הלכך שמחל על גרעונו אין גרעונו מחול : ופירש"י אלא שטר הוא אין נופו קנוי הלא חוב ממון עבודת שם שנים שים עליו נופו קנוי עד שיגעו ימי חיפוסו : ולפיכך הרב שמחל על גרעונו הגיע מחול וצריך שתרוב : ואם לתו חוזר ומשתעבד בו אם ירצה הלא צריך מחילת ממון וכו' : וכתבו התוספות בדברי המתחיל אמר רבא אלא אומרת מהלא תשיב במתניתין שטר ומשמע דשכר דעבד עברי אין נופו קנוי : והיכי פליג אמתניתין וכו' ומשכי ויש לומר דמתניתין כמי שכר דנופו קנוי : והא הלא תשיב שטר משום דיעלא דמתניתין לא תשיב הלא יגיעות דבעל כרחו עד כאן עיין שם : ואם כן עבד עברי שם כיוצא דנופו קנוי ולא הגיע זמן ונם לא יוכל לין תקנה שיצא לחירות הלא אם כן בחירות החדון ואף דחיתת החדון לעבד כנגע הוא . התוספות כתבו שם בדברי המתחיל אמר קרא ינהלו דעבד עברי הכאכר לגברי יוצא לחירות בחיתת החדון ואם כן כאן שהקדוש ברוך הוא רצה להוציא את ישראל קודם מצרים כדי היה תקנה אם שיאמר שיש להם קכין הנוף אם לא בחיתת מצרים כי עדיין לא בטלתו החדבא אחות שכים . אבל אם לא היה להם למצרים קכין הנוף בישראל אם כן מני דאמר זיל בתרי תרי מני . ולכך פרשה לפי שבתיתו דים לו קכין נוף בישראל אמ' קומי אתי מתוך עמי הרי אתה כל מצרים ועבד עברי הנמכר לגברי יוצא כמי בחיתת החדון . והשיב לו משה ודאי לפי שיטתך דים לך קכין הנוף אין לו תקנה הלא זו עבד עברי אין נופו קנוי די כשיאמר בתרי תרי זיל ולא צריך לחיתת בעלים ולכך אמר לו משה רבונך שתכלה מתך המכה אמור דייקת אמור הרי אתם ברשותכם . וכדאמר בגמרא לימא ליה בתרי תרי זיל קני . כי משה היה רוצה להכדיק להקדוש ברוך הוא כי אין נופו קנוי ולא הוי רק השקעת הלוותו הרי . ולכך התחיל פרשה מוסי שלא פרשה היה צריך לומר בפני משה ואחרון לכל ישראל נאת מתוך עמי וגו' . וכל מה שכתבנו כדאמרו הכל בפסוק אחד ויקרא למשה ולאהרן ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את ה' כדברכם וגו' עד כאן : ולפי מה שהקדמנו כי משה ביקש מפרשה שיאמר הרי אתם ברשותכם הרי אתם עבדיו של הקדוש ברוך הוא . ובגמרא הקדמנו כי אם נאמר עבד עברי אין נופו קנוי די שיאמר . ולזה קאמר קרא ויקרא למשה ולאהרן הייגו בתרי תרי ויאמר נאו הייגו ה"ל כל"ל ולימא לי בתרי תרי זיל ועבדו את ה' כדברכם הייגו כי ביקש משה שיאמר רק הרי אתם ברשותכם והרי אתם עבדיו של הקדוש ברוך הוא .

וזהו עבדו את ה' כדברכם :

סוד ימי הספירה

איתא בכתבי האר"י ז"ל סוד ספירת העומר כי הלא סוד מדר חג הפסח סוד המוחין היה הכל לפי שעה כדי שיוכלו ישראל לצאת מוצרים . ויום לאחר יום הראשון מפסלק מה שבכתם וחזר הדבר לקדמותו . ולזה מלינו שבי שם פסח מתחיל ספירת העומר . כוונותיהו הוא לחזור להמשיך לותם המוחין שבכתבו בליל פסח הראשון : לך לי תפסר להחזירם לם לא על ידי זמן והוא מתח הפסח עד עצרת עד כאן :

והנה לסדר לפניך סוד שבעה שבועות וסוד שבעות הכללים בהם : והנה

והנה הסוד ז׳ שבועות הלזו הוא כי הנה הז״ת כשנתחיל מן המוחין שלו כנודע כי הכתר לימוד בו לעולם ואין לחכו פוסקים הותו (כאשר הזהרתי לעיל כי כתרך עלמא טמירא) ולעולם אין אלו מתחילין תמיד לחשוב רק מן החכמה והנה שבע מדרגות ממנו עד הבוקבה והם חב״ד תג״ת הרי שם והמלכות היוצא מחזור כנגד הת״ת כנודע (הייגו כאשר כתבתי בדף קכ״ח ע״ב ע״פ ע״ת בשם ע״ס) והעניין כי היחוד של ת״ת והמלכו לחיכו כעין עד היו׳ ז׳ מדות הלזו כמויות ומתוקנים ולזה הם ז׳ שבועות: ולחכם להיות כל אחד כלולה מכל הז׳ כנודע ולכן לימו מפסיק בו׳ ימים רק בו׳ שבועות שהם ז׳ פעמים ז׳ ימים כמנין כי בכל שבוע מלזו הז׳ כתקן בחי׳ לחד • ובתחיל מן שבוע רחמין כנגד לתקן חכמה • ובשבוע שני כתקן כל המוח של בינה בו׳ בחינותיו וכן על שבוע שביעית כתקנת המלכות בכל ז׳ בחי׳ • והוא כי שבוע רחמין מוח החכמה וכו כלולים כל הו׳ בחי׳ הרחמים למעלה בתוך המוח הזה שצריך להיות כולל כל חכמה ובינה עד המלכות וכולם נרשמים בו בתוכו • בכאר שתה קדר השבועות • שבוע ו׳ כתקן כל החכמה ולכן הוא בסוד שם ע״ב: ושבוע ב׳ בבינה והוא שם ס״ג • שבוע ג׳ החסדים בדעת הוא שם ס״ו: שבוע ד׳ בגבורות שבדעת שם כ״ן: שבוע ה׳ תפארת שם ע״ב: שבוע ו׳ נצחים שם ס״ג: שבוע ז׳ ת״ת והמלכו כ׳ בחי׳ ביחד כי לכך הם הבוקים ביחד והם בחי׳ ו׳ בשבוע לחד רק לפי שהם ב׳ תדות דכר ונוקבא (רחמים ודין) לכן הוא רחוי לכוין שבוע השביעית ב׳ בחי׳ ביחד והם שם ס״ה וכ״ן ס״ה לזכר וכ״ן לנוקבא: עוד יש כוונה והוא כי הלא ו׳ בחי׳ יש בהמוחין כל לחד ולחד והכל מדה מהלזו הז׳ תדות יש ו׳ בחי׳ הלזו בהכרח ולכן הם ו׳ שבועות כל שבוע ו׳ ימים • ובפרדס כפרד כל שבוע ושבוע ובתחיל מן שבוע רחמין כבר בחרנו שהוא בחכמה ויש בו ו׳ בחי׳ ודע כי עתה לך עתה ל׳ אתמה למעלה ואין הפרש רק שהקטנות פרחמין נכנסים לחכי גדלות שבי כמו בליל פסח שהוא נכנס אחר הגדלות והטעם כמו שבחרנו בליל פסח נם כן • שלפי שהם דיוקים לחכם עד לחר גדלות שבי: וזהו סדרנו יום רחמין גדלות ל׳ דחכמה כי הוא קודם לל הבינה והוא שם ע״ב • יום שבי גדלות ל׳ דבינה שם ע״ס: יום שלישי קטנות עליון השבי והוא אברט״ם בסוד ה׳ לותיות לבד • יום רביעי ע״ב דבינה דגדלות שבי: יום חמשי קטנות רחמין הלהי״ם כמלוי יודי״ן: יום ששי רשיון דגדלות שבי דחכמה חוא חרי ו׳ בחי׳ דחכמה והוא ע״ב • יום שביעי גדלות עצמו דחכמה חוא חרי ו׳ בחי׳: שבוע שבי כולה בבינה ולכן כולה בשם ס״ג • יום רחמין בינה דחכמה גדלות ל׳ והוא שם ס״ג • יום שבי בינה דחמת והוא שם ס״ג • יום שלישי קטנות רחמין דעות בינה והוא שם ס״ג (לכדט״ם ת״ם נ״ל) • יום רביעי גדלות ב׳ בינה דחמת והוא שם ס״ג • יום חמישי קטנות רחמין דעות בינה והוא שם הלהי״ם דמלוי יהי״ן • יום ששי רשיון דגדלות ב׳ של לחת חמות דבינה והוא שם ס״ג: יום שביעי עצמות גדלות הב׳ דבינה שם ס״ג: ושבוע שלישי כל החסדים בדעת וכולם בשם ס״ו יום רחמין דגדלות רחמין דחסדים דחכמה שם ס״ו יום שבי גדלות ל׳ דחסדים דבינה שם ס״ו • יום שלישי קטנות הב׳ של החסדים והוא (לכדט״ס) ע״ד מה שבחרנו בכוח נ׳ דליל פסח שהוא ס״ט לותיות שיש בו שלש פעמים י״ו הלהי״ם ועם שם תיבות הרי ע״ס כמנין שם שלש פעמים יהו״ה הלהי״ם הם שמה תיבות הרי ע״ס כמנין שם (לכדט״ס) • יום רביעי גדלות ב׳ דחסדים דבינה שם ס״ו: יום חמשי קטנות רחמין דחסדים שם ס״ו של הלהי״ם דמלכי״ן והלל״ך מיוד (י׳ נ׳ י׳) • יום ששי רשיון דגדלות ב׳ דחסדים דחכמה שם ס״ו • יום שביעי עצמות גדלות ב׳ דחסדים דבינה שם ס״ו: שבוע רביעי כולה בגבורה דדעת וכולה בשם ס״ן: יום רחמין גדלות דגבורות דחכמה שם ס״ן: יום שבי גדלות ל׳ דגבורות דבינה דשם ס״ן • יום שלישי קטנות ב׳ של הגבורות והוא (לכדט״ם) בסוד חשבונו ע״ד • יום רביעי גדלות ב׳ דגבורות דבינה ס״ן • יום חמישי קטנות ל׳ דגבורות הלהי״ם דמלוי הלהי״ן והל׳ דמלוי סורת י״ד • יום ששי רשיון דגדלות ב׳ דגבורות דחכמה שהוא שם ס״ן • יום שביעי גדלות ב׳ עצם בסוד עצמות שם ס״ן שבוע חמישי דוגמת שבוע רחמין לפי שהוא בסוד שם ס״ן ולכן הוא בסוד חמשי דוגמת חכמה: שבוע שני נבורה הוא דוגמת שבוע ב׳ שהיא בינה: שבוע שני יצירך לכוין בזה הב׳ כוונות יחד • והם כוונת שבוע שלישית ושבוע ד׳: שבוע ג׳ כנגד הת״ת וכוונת השבוע ד כנגד המלכות היוצא מחזור דת״ת ע״כ • עוד שם ושוד הדבר כי הלא בחרנו לעיל כי הגלות של יצרים כל קבתו היה בדעת דזעיר לחפין שבו פנמו יצרהל בעוה״ז והוא כי שם זה לשומו ענין פשם ויציאת מצרים הלא ידעת כי הרחמנים הלקו בסבינה עד הדקיק מחמת עוכותיהם • ולחכם יצרהל שבחותו דור שהיו בגלות מצרים היו בוד לותן כיוצית של קבי שהוצית לדם הרחמן בחותן ק״ל שהם כנודע • והם בוד דור המבול שהיו נם כן משחיתים ורעים להיותם בחים משורש הרוח עד שכיעותו • והנה שכתוב וירח י״י כי רבה רעות לדם ונוחר • לחר כך בתנלנלו בדור הפלנ׳ כתיב לרחות לת הפיר ולת ה׳ המבדיל לחר בנו כבי לדם קדושה עצמם שהיו בבי לדם מיום מנד סקרי וכו׳ • נם שם בעצם חטלו נם כן ולחר כך הוסרכו לתקן • כי כבר הודעתיך לעיל כי כולם בשמות קדושות ועצמות היו רק שלחיות החנוכים היה בהם כי הם המקבלים לותם ולחר שיצטרכו ויזדככו יהיו בשמות קדושות ועצמות לחר חום מלחות הטומחה • ובכר ידעת כי לין החנוכים לוחזים רק בבחינת יחיד קדושות ועצמות • ולחכם כל הבחינות הם כלים מהחסדים ו והנבורות לחר מהם סוד הדעת לחר שם הוא חלבי מציאות לחיוב בסוד וידע לדם לת חוה לחתו • ולכן נקרת דעת כי חשם הטעם נמשכת • ומה נם כי כל הדור דורו דמשה רע״ה • והכח יוצא הוא מבחינת הדעת נם כן • ולחכם נלות מצרים כל עבייני לל היה רק לנרף הבחינות הלה • ולכן לחר בלותו הנלות הנדול ויוצרו לת חייהם בעבודה קשה בחומר ובלבינים וגו׳ כנגד החסר והלבינים שהיו עושים דור הפלנה • ולחכם בהיות כי חטלם לל היה חלק בסוד הדעת כמו שהזכר לעיל • כי חשם יצלו בניצוצות של בחחתן הכ״ל:

לכן ידע חשם כי הנלות כמשך חשם וחבירן לעולם בשיהרחל פוניות לחטה ועושים בנם בחיוב חדה ח״ו בהפי העלינה הנה החנוכים יוכלים חשם וכו יתלחזו ו״ם נלות מצרים כי יכיקת מצרים והטומחה הלהם היה מסוד הדעת שלהם ובפרט חה שהודעתיך כי פרעה הם נגד ערוף העלינים שהם לחוריים של דעת העלינים והנה זהלו כי הנלות ההוח היה כל שבע שדעת היו יוכלים לותה פרעה ומצרים ולכן היו יצרהל שבחותו דור משעובדים חלין ולחכם כבר ידעת כי בשם ת״ו פנם לעשלה כדי שלח יבלו החנוכים מהם נעמו לותו החור לעשלה ולח סוד ה״ו נעמו בבינה (בסוד תלת בלילן בתלת כתיב כתבתי לעיל דף בבחיור ○ מלחור פרשת ברחשית ע׳ קכ״ה בשם סבר הבהיר שבע מורות קדושות יש לקב״ה אכלס כמנין בחרם וכו׳ ע״ש) ולח כל המוחין ובפרט כל החסדים וגבורות של הדעת שבו תלוי כל הנלות ההוח היו מסולקים מחמו ולח היה מלידים רק תיכונית לבוש יסוד דבינה לבד והנה כי כבר ידעת כי דעת הוא ס חסדים וה׳ גבורות בחמת כי היסוד דבינה הוא סוד שם שבבינה הוא סוד שם ובפרט בהיותה עדיין בבינה לחר שם להיה מורם על זה (וכדחי׳ ○בפרשת ויקרל ע״ט ע״ו רבי שמעון לחר כלפו עמדה שחמן כתיבו ולימין תכיון קדמחה (אהיה) לל שתיעת עלחה כמלן דלחר לכל מלן דלכל ולל לתיידע מלן הוא לחר להיה דומין לחתגלויי עד דעתל לימין כתיין לחדכין והל בקדמיתא סתים ולבתר גלי לחתגלויי עד דעתל קדישא וכך כתיב בחשם להיה כתיב בקדמיתא סתימא דכלא הכא הוא מלן דלכל ולבתר לחר להיה הכא זמן לחתגלויי לבתר להיה כתרלה ודל כך נמו בבינה ושליון הוא סתים לימתי לחתגלויי בזוהכא דכתיב ולחסבת לת זקני ישרהל ולחורת הלהיכם ״י הלהי הכותיכם וגו׳. דל שלמה הכלה והכל הוא נלויין וקשורה דשמל קדישא בנין כן קדמחה דכולה להיה עד כלן וכו׳ ע״ש • ושובן דבריה הכ״ל וכחכת כי היסוד של בינה הם י׳ שמות להיה והם לבושים של החסדים והגבורות ולחכם בהיותו בסוד תלת בלילן בתלת להיה מלוים בבר ידעת דו״ת רק י׳ לבושים והם י׳ שמות להיה ולחכם בבר ידעת כי לעולם החנוריים העליונים הם משמשים ועושים פניה דלמטה מהם

פי׳ ע״פ ויקרל ע״ט ע״ו

ע״פ בפרשת דוגמת חכמה (כי הלא בחרנו לעיל ע״פ ○מלחור פרשת ברחשית ע׳ ע׳ קכ״ה בנין דלחויר קדמחה בעיל בעצמיותה דחמצעיתה ונטיל בנדיק וחכמה נעיל בחכמה ונצח ובינה בעיל בנבורה והוד ע״כ ולזה קלחר

ונימצא כי ההתחוריים של כיכה סם פכימיו' בו"ח וחס כן לימס י' לחיה דפכימיות רק חיכוכיה וחיכוכית בקרא לחורים כוה ח' ה"ה ה"ה לחיי ה' ניימטריה ד"ס ונימצא סמס י' שמות לחיה ברבוע וי' לחיה סם ניימטריה רד"ו כמוכן שכי הגלות מקרים ו"ס רדו שכה כבודע וחוכס מסה חשב כי לחר שחטח היה הסתלקות הדעת העליון ונרמו להסתלק החסדים והגבורות שסם סוד עשר הויות כמבואר לחלימו (היינו כחשר כבר הודכרתי כי סוד החסדים סם שמות יסוד) שסם ניימטריה ר"ס ולכן יהיו סם בגלות כמוכן הכנס ר"ס וזהו מרחה שכתה שלו הודיעו סם י' לסמה סוד גלות מקרים וחמר סם וירח י' כי סר לרחות פי' מסה פי' מסתכל בסוד הדעת שפכימיו שהוח ניימטריה ס"ר לרחות והודיעו כי סם סוד הכנס כי כתלקו מן ו"ח ולח יוכלים פחזוקים מסה רק מסה שבחר כו"ח והס פי' שמות לחיה שלחכי חליכס שהודיע סוד הגלות פי' מסה לחיה כמוכן לחחות הקליפה ויוכיה מן הקדושה ולכן שלטו סהס רד"ו שסה כמוכן לחיחתה וחוכס כשרשה המחזיל העליון לתקן הכל ולהוציח הכל ולהוציח חת ישרחל ממקרים כי פי' לחוזיר הקליפות ולכן הזמרך להכניח גלות נדול כו"ח ומוחין עליונים מחוד מחוד כדי שיתבטלו הקזונים ולח יכלו להדבק ולחחזו סם וזה פי' נדול כ"ם יניית מקרים ע"כ. כחזור לסוד הפירש מה שסיימנו והטכין כי בגלות מקרים כתתלקו סוד החסדים והגבורות שסם סוד שמות ה"נ דו"ח הקרקע דעת והוח יש בו כוזה בחי' ח' הוח במקומו בסוד הדעת לחיצלה והכ' הוח בסוד התפשטות למטה (כחשר לחבחר חי"ה בסוד נקודת לוקח ותתרוג חשר הוח זה הסוד בעצמו) נכוזע לוך סם שיתפשטו החסדים ויתחבר עד הוך וחח"כ כולם ככללים ביסוד הנקרח כל כמוזע וחח"כ בחלכות וחיזכם הם נ"ב שתפשטים ע"ד זה בנוסח דמוקבח דו"ח וזכה כזמן נלות מקרים להיות הכנס מוכן בסוד הדעת דו"ח כשתלקו התפשטות החסדים והגבורות וון נופח וחזרו ונעלמו במקומם ובשרשם והוח מקום הדעת דו"ח לכן נשתלקו התפשטות וסס נשעלמו וישבו סס כעלמיים ו"ס גלות מקרים וכו'. והכה ככר בחרתי כי בגלולת מקרים חזרו ונתפשטו לוחן ס"ח וס"נ נגופח דו"ח שהיו תחלה כעלמיים לחיצלה בשרשם בזמן הגלות לכן לחו שתה נריכין בסוד הצמיר לפשטם ולהזוירם בגופח דו"ח ושטעם שבועות כי הכה תחלת התפשטות ס' חסדי' ון חסד סנ"ק ורוע' ימין ומתפשטים סס"ת סוד חדי סס ס' בחי' נס בחי' שיעית הוח היסוד הכולל פחרות כולם כי לכן נקר כל שסס ס' חסדים כל ח' כלול מי' הוח ניימטריה כל ומח"כ בחי' שביעית היח מלכות שנס היח נוולת כולם ונקרח כלה כל ס' חסדים כנ"ו היח ס' מלכות לחחרונה שבשם עוד יש טעם כי הלח ס' נבורות נס סס ניימטרי' ל"ס מלכות עמהס (והוח כי לימת סס בהלכות פעם דהלחר' י' ז"ל כי פי' לחיה חלו סס י' דעיס ס' שלי סס טוהר וס"ל שלי סס טומח והענין כי ס' חסדים ניתנים בזוער לחפין וס"נ במלכות וכו') ע"ל לך מה שכתבתי בסוד י' דעיים הכ"ל ונס מה שכתבתי בביחור מחזור פרשת נשח ע"ס לחפס קניני דף ל"ב ע"ב ודף ל"ט ע"ב וכחזור לענין כי החסדים נריכין להתפשט ז' בחי' חלו וכשנדם סס ז' שבועות לך היות כל שבוע מ' יעיים קטעם הוח כי כל ח' מסס כלול מ' הבחי' עניעס כי בספירות החסד מיתפשט הס"ם מן חסדים ויש בו כללות נ"ת כפי' ס' והוח מיתחלק כ"ו קצוות עד שנמלח כי בכל ה"ו קפי' הכ' ו החסד שבחסד והחסד שבגבורה והחסד שבת"ת והחסד שבנצח והחסד שבהוד והחסד שביסוד והחסד שבמלכות כולם סס חסד הרחמון מן ס"ס חסדים המתפשטים בכל ה"ו ספירות וכל ו' חלקי הגבורה שב"ו קפי' סס החסד ה"ב שלי ס"ת הבקרח גבורה וכן עד"ו כולם כחופן כי בשבוע הרחמון נכנס חסד הרחמון שב"ס חסדים ומיתחלק ל"ו חלקים וכל חלק נכנס ביום הרחמון עד ה"ו יעיים ולכן נכחר זה על סדר השבועות שבוע הרחמון חסד ח' יום הרחמון נכנס בחי' המלכות שיש בחי' חסד הרחמון וכנכס בחסד יום שני נדחה בחי' מלכות בגבורה ויורד בחי' היסוד שבחסד הרחמון בחסד יום שלישי נדחה בחי' מלכות בת"ת ובחי' היסוד בגבורה ובחי' הוהד שבחסד הרחמון נכנס בחסד יום רביעי נדחה בחי' המלכות בנצח ובחי' היסוד בת"ת ובחי' הוהד בגבורה ובחי' הנצח שבחסד ח' נכנס בחסד יום חמישי נדחה בחי' המלכות בהוד ובחי' היסוד בנצח ובחי' הוהד בת"ת ובחי' הנצח בגבורה ובחי' ת"ת שב' חסד ח' בחסד יום ששי בחי' המלכות בדחה ביסוד והיסוד בהוד והוהד בנצח והנצח בת"ת ובחי' ת"ת בגבורה והגבורה בחסד יום שביעי כל ח' יורד בחיזוקיהן מלכות במלכות ויסוד ביסוד והוד וכן עד בחי' חסדי' שב' חסד הרחמון נכנס בחיזוקיהן בחסד ה' שבוע ב' הוח ע"ד הכ"ו חלק שהוח סוד החסד שבי' שבה' חסדים הבקרח גבורה

יום רחמון נכנס בחי' המלכות שבו בחסד דו"ח וכן עד יום ו' כל ח' כנכס בחיזוקיהן מלכות במלכות וכו' עד חסד שבגבורה שהוח חסד הכ' וכנכס בחסד דו"ח וכן בשחר הס' שבועות כיוצח בזה עד שבוע הו' נכנס בחי' היסוד שבדעת דו"ח לחסר הוח כללות כל סה' חסדים:

ונס יש בו ו' בחי' המכרו' וכנכס בשבוע ו' וכן בשבוע ו' נכנס בחי' המלכות שכולל כל ו' בחי' הנ"ל ובזה בשלמו הו' שבועות והענין כי חע"פי שחלנו חומרים כי בדעת דו"ח יש בו ס' חסדים וחנ' עכ"ו כבר פודע כי הדעת היח שכזזה חיזוקים חיזוקים בכל הנוף (וע"ל מה שכתבתי מה דחי' בכתבי האר"י ז"ל ודע כי נס ענ"ר דעתיק לח כתלבשו בחריך וכשחרו עליו בסוד חור המקוף כשזה לפשזה עכ"ו כודחי שהשזה נריכה להתלבש בפכימיות חריך בריחח כי סס מדוד הכשזה בחיזוקים חיזוח ולכן סוכרך עתיק יומין להלבים נס חת הדעת שבו נו ריחח דחריך ונתלבש בחחנש הכתר ושחיזוקים דחריך בנו דהיינו חוריח דיתיב לנו נולנלתח והקרומות משפקת בין הפי חוריח לי"ס כדי שתוכל המוח לקבול חור נדול וכו' נימצח כי הדעת הזה שהוח בשמת חו' קצוות דעתיק כנודע הוח נדול מכולם ע"כ וח"כ מובן נ"כ סס: והזה סוד בנח' כל חדם שחין בו דעת חמור לרחם עליו כי דעת כיצח בין שבי חותיות דכתיב חל דעות י"י. ולכן נמצח כי יש כשכרח בסוד הדעת דו"ח י"ד בחי' חס' וכחי' כללותם ביסוד ובחי' כללותם במלכות פרי ז' בחי' חסדים וכנגדם בנבורות וז"פ פוד ו"כ שבטים: ובזה תבין נ"כ למה שבוע רחמון חול המועד מכלל חג המוצות לפי שבזוכים כל סס חסדים הוח בחסד הרחמון כנודע כי סס סוד ז' עכעי כבוד ונעת לחכין הרחמון כנגד התפשט הרחמון והוח כוללם כולם כמו בזוהר פרשת תשוב ו"ס יומם יכוה ס' תקדו כי על ידי יומם שהוח סוד חסד הרחמון כי סימים כולם וכרים ולילות נקבות ולכן החסדים המוזוים ביומים כי סס עטרת דכורח והגבורות כליפה עיטרת דנוקבח וכל ח' מבחי' החסדים סכ"ל סס ז' ימי השבוע וכל ח' נקרח יום ח' לך בחסד הוח שבכולם נקרח יומם פי' יום הכולל הרבה יומים כי כל שחר היומים חין לסם פורש ומעבר חלח בו ו"ס ונסע עיזוד הענן יומם כי ז' עכעים לך הרחמון שבכולם נקרח יומם:

ולכן הוח לנדו מכר והשחר כלולים בו ו"ס יומם יכוה ס' תקדו כי על ידי יומם הוח בחסד הוח על ידו יכוה י' פי' מפקיד חסדים החחרים בידו שהוח יהיה לו רשו לפעות לותם ולהורידם כפי רנונו. ולולי כולל לומר כי תקדו חסד (ו') פי' שחר חחסדים כשזה בכולם בפקדון הרחמון הוח כו' שכקרח יומם לו ס הוח שירה שיר (ס') סס ס' נבורות הנקרחים שיר כנודע והוח עתיד כי דוד המלך ע"ס היה לומר כן שהוח סוד המלכות ולחלו כן עתיד תתיר ולח החסדים ע"כ. נס סס לחנכם נרין שתדע כי כחו שיש בזוער לכפין חור פכימיו נס יש חורות מקיפין ונמנח כי לין הדעת שבזוער לכפין מתפשטי חסדים בבחי' חור מקיף ובבחי' חור פכימיו. וזכה חור הפכימיו ככנס ויורד דרך הנרון ומתפשט לחנס חור המקיף הוח יורד דרך הפה כי כחו שהפכימיו לינו חלח בו' ת תחתונות כן במקיף הוח בו' תחתונות: וזכה להיות כי לחורות שבתוך היסוד דביכה שסס החסדים והגבורות סס לחורות רבים ונדולים וזה במקום נר כנודע כי חוח חכמה וביכה נדולים לין הדעת ונפרט בשתפשטו בסוד הנרון נבקעו על ידי רבוי החורות ונשחרו קלת מבפנים וקלת מבחוץ נמנח כי ב' כוזכות יש בעתה ח' להמשיך הפכימיו וח' להמשיך המקיפים וכלם עד הכ"ל:

והנה לין בנו כח להמשיך בעתה כי זה לח היה כימך רק בומן שבית המקדש קיים שהיה ק"ב ליל י"ו בניסן ליל רחמון של עזוער. ו"ס ובהתם חת רחמיך קנייכה וגו' ועל ידי מכלה גו' היו יורדים סוד החסדים והגבורות חל הדעת וומשם נתפשטו עד הנרון ועתה לנו נריכין לפעמ לותם בנוסף דזעיר לחפין וכל לילה ויו"ט ימי העזוער לחכתו מוריחים סוד סח' וה' נבורות לומשה כל בחי' וכחי' ביום הכ"ל עד תלחות ימי העזוער: והנה לנו מזמינין סוד המקיפין ויוסלין דרך הפה לחין ומקיפין יבחזק כפי הסדר שבחרנו לעיל ע"ס ו"ס הנרכה כי הוח בסוד דבור והכל קיומו חין הפה שהוח סוד חור המקוף: ומס עיקר כוונתינו להזמנם חור הפכימיו לינו ככנס רק על ידי קדבן העזוער וספירתו הרחזן יחזיר עבודת בית המקדש לכי"ר: ועל ידי זה נתקן עכ"ז רחוי שתבוין בעת שתתה מכוין להמשיך חור מקוף. נס תבוין להמשיך חור פכימיו עתו כסדר המקוף נ"כ לך עיקר כל הכוונה הוח שמקיפין כי הפכימיו נכר ככנס ונריכין רק התפשטותו לך יצלו כלל ו"ס שחנו

קיריתן

קורחין ליום הוה פסח פ"ח ס"ח ר"ל כי יונח לותו המקיף ין הפה
לחון ע"י שירה ודבור שהוא סוד העומר בפה ולכן אין מונה סיפור
רק בלבבות ולא בפעים כי אין זה אלא בפה דת"ת ועתה נבאר לך
ברכת העומר ע"י הכוונה בחלת עומר תכוין כי עומר ניומטריה ס"ך
כי הכוונה כופה תליה רז"ח ולכן תכוין לכלול בסוד זה י' שמות של
מ"ה דאלוי חלפין כי נודע כי י"ח הוה סוד מ"ה דחלפין וח"כ הי"ם
אלו יהיו כולם מילוי חלפין והם י' אי"ות דמ"ה ובתוך י' הו"יות
חלו דמ"ה יתלבשים י' שמות דאי"ה דחזרייס דביה (ע"ל דף
ל"ו ע"ג ועי"ש) ונקומר וביאור הענין כי כבר בארנו שבתחלה היו
מחזירים י' דחזרייס דאי"ה הם י' דעיס ועתה נאמר שבליעי' לותם
הדמי' בו"ח שהם קוד ת"לף שבתוך ות"ו דבסוד מ"ה ולכן נאמר
מכווכים י' שמות דמ"ה להבליע לותם הדמים של החסדים
והגבורות להבליעם כ"א בסכי עצמן כי בלא הדעת שלו הוא י' מדות
ה' חסדים וה' גבורות על ס"פירת ה"עומר ר"ת ס"ה שהוא
סם לד"כי כי כאן אלהו מתזיכין חל ו"ח נ"כ ולהו
בריכין להמשיך ולתקן בנין הנוקב בחלת עומר תכוין כי בלא
בחלהו כי הלא הם י' דחזרייס י' דמיט ולכן עתה אפר בכפים
ובלבעים בו"ח ושה"ה נ' כ"ח וכשתעלה יקי' בו י' לותיות
והם כ"ח ו' הם נ' ל"ח נאמר כי כי' דמים שהיו דחזרים נעשו עתה
ע"פ חל והנה תכוין להמשיך הוא סם חל היונח מן לה"ה וי' ח
לותיות יהם להמשיך חל סם לד"כי שרמזו בר"ת ס"פירת העומר ויקי'
חל לד"כי (כי הקדמנו דאי' בתפלת שבת בכוונת חל לדון ו"ל חל
לדון לשון דכורת כי הנה עתה נתוסף בחלכות קדושה והוא בו סם
אל לד"כי שהנה נעשה אל ת"לף כ"ון ע"ור נ' שבת ע"כ
ת"כ מוכת שבני שמות חל לד"כי הם בחלכות לכך בריך לכוין זה בסוד
ס"פירת העומר וכ"ל. גם תכוין בחלת יום להמשיך חל ו"ח בקרקע
חל יהוד כתכין יו"ס: גם תכוין להמשיך חל לותות לחשובה ס
שבסם לאי"ה מלותם י' שמות דאי"ה שהם י' דמים כי הוא סוד ת"ע
יחי הס"פירה כי ז"ל ותחכם כשתחלקין פשוטות הם י"ם לאי"ה הם ת'
לותיות ועשרה שמות עומין הרי כ' יום לו לפי כי כל סם מילו כדי
שיהיו בסוד דם נריך שיהיה בו י' לותיות כוה ת' ת"ה אי"ה לאי"ה
ולכן כל כללות אלו הי' לותיות של מילוי סם זה העולה ד"ם עם הת'
לותיות שבי' שמות הפשוטים עולה כ' והם סוד כ' יום חפסח על
עשרת ובכל יום כתקון לותות ת' וכשכלם הוא חת העשרת ונאמר ס
היחוד. והנה גם בזעיר יש י' שמות ת"ה כנגד לותם הי' דמים
שבדעת כי הוא ז"ת הוא י"ם והם י' שמות ת"ה ולכן כוונתם שיכנסו
ויתפשטו לותם הדמים הם י"ם לאי"ה בתוך י' שמות ת"ה שהוא הו"ן
ובתחלה היה סם ת"ה חסר לותם הלל"ך של מלוי הוא"ו וסיו
מרוחקים זה מזה ולכן היה ספיכות דמים: גם נריך שתדע סוד
לחד והוא כי הלל סוד עומר כלם הם סוד דיכים והם סוד ס"ך כ
כיכוית הכוללים (ע"ל דף) ותחכם דע כי סוד הם ס"ך כיכוינן
לכן נריכין תיוד להמתיקן כי הם שורש כל הדכרים ותחכם הם סוד
ל"ב נתיבות חכמה ותחתונים שערי בינה כי סוד ל"ב נתיבו' משבות
ין חכמה והם ס"ך כיכוינן כי בתחבה בכרכו הכיכוינן אלו ולכן הם
סוד ל"ב אלהי"ם שבתשבה בראשית וכולם הם סוד אלהי"ם וכתשר
כיתבים ין התכמה אל הבינה נעשים הם ל' שערי בינה כי הם סוד
הגבורות כל ת' כלולה מי' כי בתוך ל' שערים הם סוד הס"ך כיכוינן
(ע"ל דף ס"ד סוד ס"ך כיכוינן גם דף ע"ה ע"ב) והם בסוד נקופים
ואלו החמשי שערים כתתים בבחינות כל אחד מהשער אלו:

ואתם בכאר תיזה שערים כי הנה ין הבינה כתוך שם ס"ג (כי
לבחורה קשה הלא שם סג הוא בתבונה אבל ע"ל דף קכ"ח ע"ד) והנה
בינה היא ה' עלאה (וע"ל דף ל"ח ע"ב סוד בינה ותבונה) ולכן בכנגד
הם ל' שערים כי בל ת' כלולה מי' הם ל' שערים ותחכם בתבונה ס"ג
ס"ג גי' סט"ו ועם ה' אב"ג שהם ס"ג תוכתם"ך הרי הם ס"ך כיכוינן שער
ס"ב של ס"ך הכיכוינן הוא כתתקן נ' לותיות דין ין לאי"י ותחבה ס"פדין
כנגד ה' הל"ב ס"ך יהיה נ' שך וה"ם חלפין ין ת' שמות של ס"פ לאי"י והם
התוקן של הדיכים ותו הם סב"ה שער נ' תחבה ו"פ שם ס"ה לאי"ה כי
העולה לאם והם סוד ו"פ לאם ו' מלכים דמיתו בחרן לאום שבל ת'
נקרא לאם הנה ו"פ לאם הם סט"ו ועם ה' הבינה הרי ס"ך שער ס"ד
הל"ב מלכים עמים בל אחד בלול מעשר הרי ס"ך שער ה' הוא בשם
שדי ועם ו' בחי' של נרוך שדי הרי ס"ך שער ו' הוא בשם של אלהי"ם כי
הם ו' לותיות ובכנגדם תיהבה ופ' חל לחיה הם נ' שי"ן ועם ו' לותיות
שלהם הם שית ועם בללותם ל' שמות הרי ס"ך והם שער רחשובה

מחלו השבה הוא שער שורש בחמת' ורחוי לבוין בבל שבוע להמתיקם
והנה הם"ך כיכוינן חלו הם בסוד הם ס"ג והוא עד"ז בחתימר
על ספירת העומר בחלת עומר תכוין כי עומר ניומטריה ס"ך
גם ד' לותיות עומר וכוונתינו להמתיקם ותחכם שחיכם
מיתתיקים רק בשבוע' לכן תמו מריכים לחלקם חלו ה"פ ס"ג לו"
חלקים ולכוין בה חלק אחד בכל לילה מן השבועה כיצד ליל ו' תכוין
להמתיק לותיות חלו מן ס"ג יו"ד ה"י ואו' שבי נכוונים מן לות י' של
חלוי ה' הרי לד"ם וכן תשלום בל הם ל' בו' לילות שבועה רחבוכה
וכן תעשה בבל ז' שבועות והענין כי ז' לדם הם הו' חלבים וכל לאחד
בלול מן הו' לכן בשבוע ח' תמו מכווכים לחדם הרחמן שבו בלול ז'
וכן בל ח' בלול חו' בשבועה וכן בשחר ז' שבועות וכן הדרך בשי ר
החמשי שעריס נריך לכוין בל ח' בפי' בחי' בשיתו לחלק שער שלו לו'
חלקים שהם ז' פעמים לדם ע"ב ענין הזמור של חלקים יחפיו
היתי רחיתי לעורי ז"ל שהקשיך מחוך לכוין בבל יום בחות ח' יין
ח"ט חופיות של פסוק יאמתו וירננו ונו" ובתיבה לחת חע"ט שיש בזה
הזמור. והנה תעמוד לפניך כוונת בל ח"ט יחי הספירה כדי
שתשיש תעוד לפניך שבוע רחמן ליל רחמן
ל"ור ה"י ו"י ה"י פניחית בנת ישרחל שבח בחכמה דז"ח נדלות
ח' מנד חכמה ובינה חור מקיף ופנימי דחלק
מלבות דחסד ח' בספירה חסד ז"ח ולחלבות בבנם חלק מלבות ד
דגבורה ח' בספי' חסד שלה ומחיר יומח קדמח' בחי' המלבות שבבנם
בחסד שלו ליומח שקדמוק למלבות לבחינת מלבות שבבנם בחסד שלה
לדם ח' ל"ור ה"י ו"ח ○○○ עולה מנין לדם ח' לחה"י בבלעת דז"ח
ומחיר א' דחב"ניע"ן בחזמור חלהים יחביבו ", בפסוק יפחרו
ויכוין לחקן מה שפגם בספירת חסד ז"ב יְהֹוָה יְהֹוָה ליל שני

ל"ור ה"י ו"י ה"י פניחית בנת תבונה בחכמה דז"ח נדלות רחמן
מנד בינה ובבנסת חור מקיף ופנימי דחלק
יסוד דחסד ח' בספיר' חסד ז"ח ולחלבות בדחית לגבורה שלו ו
ולגבורה בבנם יסוד דגבורה בספי' חסד שלה וחלק מלבות בדחית
לגבורה שלה ומחיר יומח תניכה בחי' המלבות שבבנם בגבורה שלו
ליומח תניכה דחלבות לבחי' מלבות שבבנם בגבורה שלה לדם שבי
○○○ ק"י ל"ור ק" ○○ עולה לדם ס' לחה"י בבלעת בו"ח ומחיר
ב' דחבנ"ין בחזמור יחביבו בפסוק ס' דיפחתו ויכוין לחקן מה
שפגם בספירת חסד ז"ח ולחלבות יְהֹוָה יְהֹוָה ליל שלישי

אכר"ם חיסוריות חסד דחכמה ובינה קטנות שבי מנד חכמה
ובינה בחכמה דז"ח ובבנסת חור מקיף ופנימי דחלק הוד
דחסד בספי' חסד ז"ח והיסוד שהיה סם נדחה לגבורה והמלבו שהיה
בגבורה בדחה לת"ת ולחלבות בבנם חלק הוד דגבורה ח' בחסד שלה
ויסוד ולחלבות בדחית לגבורה ת"ת שלה ומחיר יומח נ" בחי' חלבות
דחסד ח' שבבנם בת"ת של ז"ח ליומח ל' דחלבות לבחי' מלבו דגבורה
ח' שבבנם בה לדם שלשי יי יי יי יי יי יי יי ו"ח ה" יי יי יי יי
עולה לדם י"ור ל"ד לחה"י בבלע בו"ח ומחיר (נ') דחבנ"ין
בחזמור יבדבנו בפסוק (י') דיפחתו ויכוין לחקן מה שפגם בספ
חסד ז"ב יְהֹוָה יְהֹוָה ליל רביעי

ל"ור ה"י ו"י ה"י פניחית חסד בינה נדלות שבי מנד בינה ב
בחכמה דז"ח ובבנסת חור מקיף ופנימי דחלק
בנח דחסד ח' בספירת חסד של ז"ח והוד בגבורה והיסוד בת"ת
והמלבות בבנח ולבוקבת בבנם חלק בנח דגבורה בספי' חסד שלה והוד
יסוד מלבות בדחית לגבורה ת"ת בנח שלה ומחיר יומח ד" בחי' מלבות
של חסד לחד שבבנם בבנח דת"ת ליומח ד' מלבות בחי' מלבות דגבור'
ח' שבבנם בבנח שלה לדם רביעי ○ ו"ד ה"י ו"ח ○ עולה לדם
ה' לחה"י בבלע בו"ח ומחיר י' דח"בניע"ן בחזמור יחי בפסוק
ת' דיפחתו ויכוין לחקן מה שפגם בספי' חסד ז"ב יְהֹוָה יְהֹוָה

ליל חמישי א"לף למ"ד ה"י ו"ד מ"ם
חיסוריות בנח ישרחל שבח ותבונה בבנח
קטנות הרחמן דחו"ב בחכמה דז"ח ובבנסת חלק ת"ת דחסד לחד
בספי' חסד ז"ח והבנח בגבורה והיסוד בת"ת והיסוד בבנח והמלבות
בהוד ומחיר יומח ה' בחי' המלבות דחסד ח' שבבנם בהוד דבורח
ליומח ה' דבוקבת בחי' מלבות דגבורה ח' שבבנם בהוד שלה לדם

תמיני ○○○○○○○○○ ו"ד ה"י ○ עולה לחדס ח' דלה"י
כבלע בז"ח ומחיר ת' דלכבי"תן ביחוזר סביו בפסוק ו' דישמחו ויכוין
לתקן מה שפגם בקפי' סוד דוי"ב יְהוֹדְ יְהוֹדְ ליל שיני
ו"ד ה"י ו"ו ה"י פנימיות חסד דחכמה

רשימו שלו דגדלות שבי מוכד חכמה בחכמה דו"ח
ובכפם חלק נבורה דחסד ח' בחסד ז"ח ות"ת בנבורה ובכנח בת"ת
והוד בנצח והיסוד בהוד והמלכות ביסוד שלו ז"ח ולמוקבלו בכפם חלק
נבורה שלו נבורה ח' בקפי' חסד שלה וות"ת בנבורה שלה ובנצח
את"ת שלה והוד בנצח והיסוד בהוד והמלכות ביסוד ומחיר יומ"ת
שתיה כחי' המלכות דחסד ח' שבכפם ביסוד ז"ח ליומ"ת ו' דנוקב'
בחי' מלכות דנבורה ח' שבכפם ביסוד שלה לחדס שני ,,,,,
ח"ו ה"י ,"ן ○○ עולה לחדס ס' דלה"י כבלע בו"ח ומחיר ץ'
דלכבי"תן ביחוזר סביו בפסוק ו' דוירבנו ויכוין מה שפגם בחסד
דוי"ב יְהוֹדְ יְהוֹדְ ליל שביעי ו"ד ה"י ו"ו ה"י
פנימיות חסד דחכמה

עצמותו דנדלות כ' דחכמה בחכמה דו"ח ובכפם חלק חסד דחסד ח'
בחסד דו"ח ונבורה בנבורה ות"ת בת"ת ובנח בנצח והוד בהוד ויסוד
ביסוד ומלכו' במלכו' שבכפם חלק חסד דנבורה ח' בחסד ונבורה בנבור'
וכן כולם ומחיר יומ"ת דמלכות שבחסד שבכפם במלכות ז"ח ליומ"ת ו'
דמלכות בחי' מלכות דנבורה שבכפם במלכות שלה לחדס שביעי ,,
ה"י ו"ו ה"י עולה לחדס וס' יתירה סוד מתוק ס"ך כיוכין דשבוע
לי' דלה"י כבלע בו"ח ומחיר הסס אבניית"ן ביחוזר מלא כ
בפסוק י' דוירבנו ויכוין לתקן מה שפגם בחסד דוי"ב
יְהוֹדְ יְהוֹדְ ליל שמיני ו"ד ה"י ו"ו ה"י שבכפם
פנימיות

סוד דיסרלה"ם שבח"ב נדלות ח' דבינה ז"ח ובנוסף חלק מלכות
דחסד שבי בחסד ז"ח ולמוקבלו חלק יסוד ד
בוקבלו ומחיר יום ח' דדכורה חלק המלכות שבכפם בחסד שלו ליומ"ת
ח' דנוקבלו חלק המלכות שבכפם בחלק שלה לחדס ח' דשבוע שבי
ו"ד ה"י ו"ו ○○○ עולה לחדס ה' דלה"י כבלע בו"ח ומחיר ק'
דקרע שטן ביחוזר לדעת בפסוק כ" דוירבנו ויכוין מה שפגם
בנבורה דוי"ב יְהוֹדְ יְהוֹדְ ליל תשיעי

ו"ד ה"י ו"ו ה"י פנימיות סוד התבונה הנק' נדלות ח' מנד
בינה בבינה ז"ח ובנוסף חלק יסוד דחסד שבי
בחסד ז"ח והמלכות בדחית לנבורה דו"ח ולמוקבלו חלק יסוד ד
דנבורה שבי' בחסד נוקב' והמלכות בדחית בנבורה שלה ומחיר יום
ט' דת"ת חלק המלכות שבכפם בנבורה שלו ליומ"ת ט' דמלכות
חלק המלכות שבכפם בנבורה שלה לחדס שבי דשבוע שבי
ה"י ו"ד ה"י ○○○ עולה לחדס ו' דלה"י כבלע בו"ח ומחיר ר'
דקרע שטן ביחוזר לדעת בפסוק כ" דוירבנו ויכוין לתקן
מה שפגם בנבורה דוי"ב יְהוֹדְ יְהוֹדְ ליל עשירי אם נל חיצונית

נבורה דבינה הנק" קטנות שבי בבינה ז"ח ובנוסף
חלק הוד דחסד שבי בחסד ז"ח והיסוד בדחה לנבורה והמלכו' לת"ת
ז"ח והמלכות חלק הוד דנבורה שבי' בחסד שלה והיסוד לנבורה
והמלכות לת"ת שלה ומחיר יומ"ת עשירית חלק מלכות שבכפם את"ת
שלו ליומ"ת ' דמלכות חלק המלכות שבכפם את"ת שלה לחדס
שלישי דשבוע שבי ,,,,,,,,,, וח"ן ה"י ○○○○○○○○○ עולה
לחדס ה' דלה"י כבלע בו"ח ומחיר ע' דקרע שטן ביחוזר דרכיך
בפסוק כ' שביי' דוירבנו ויכוין לתקן מה שפגם בנבורה דוי"ב
יְהוֹדְ יְהוֹדְ ליל י"ח

ו"ד ה"י ו"ו ה"י פנימיות נבורה דבינה הנק'
נדלות שבי בבינה דו"ח ו
ובנוסף בנח דחסד שבי בחסד ז"ח והוד בנבורה והיסוד בת"ת והמלכו'
בנצח שלו ולמוקבלו חלק בנח דנבורה שבי' בחסד שלה והוד בנבורה
והיסוד בת"ת והמלכות בנצח שלה ומחיר יום ט"ח חלק המלכות שבכפם
בנצח שלו ליומ"ת ט"ח דמוקבלו חלק המלכות שבכפם' בנצח שלה לחדס
דשביעי דשבוע שבי' ○ ו"ד ה"י ו"ו ה' ○ עולה לחדס ' דלה"י
כבלע בו"ח ומחיר ש' דקרע שטן ביחוזר בכל בפסוק ו' דוירבנו
ויכוין לתקן מה שפגם בנבורות דוי"ב יְהוֹדְ יְהוֹדְ ליל י"ב
א"לף למ"ד ה"ה ו"ד מ"ם חיצונית

הוד די"ם ותבונה הנקרא קטנות דחסדן

בבינה דו"ח ובנוסף חלק ת"ת דחסד שבי בחסד ז"ח ובנח בנצח
והוד בת"ת ויסוד בנצח ומלכות בהוד שלו ולמוקבלו חלק ת"ת דנבורה
שבי' בחסד שלה ובנח בנבורה והוד בת"ת ויסוד בנצח ות' בהוד שלה
ומחיר יומ"ת ל"ב חלק מלכות דחסד ב' שבכפם בהוד דו"ח ליומ"ת י"ב
דמלכות ח' דנבורה שבכפם בהוד שלה לחדס חיצונית דשבוע שבי'
○○○○○○○○○ ו"ד ה"י ○ עולה לחדס ס' דלה"י כבלע בו"ח
ומחיר ט' דקר"ע שטן ביחוזר נויס בפסוק ל' דלתומים ויכוין
לתקן מה שפגם בנבורת וז"כ יְהוֹדְ יְהוֹדְ ליל י"נ

ו"ד ה"י ו"או ה"י רשימו דפנימיות נבורה דחכמה שבקרבן רשימו
דנדלות שבי' בבינה דו"ח ובנוסף חלק נבורה
דחסד שבי בחסד דו"ח ות"ת בנבורה ובנח בת"ת ושוד בנצח ויסוד
בהוד ומלכות ביסוד ז"ח ולמלכות דנבורה שבי בחסד ות"ת
בנבורה ובנח בת"ת והוד בנצח ויסוד בהוד ומלכות ביסוד שלה
ומחיר יומ"ת י"נ מלכות דחסד כ' שבכפם ביסוד ז"ח ליומ"ת י"נ למלכות
חלק מלכות דנבורה כ' שבכפם ביסוד שלה לחדס שני דשבוע כ'
○○○○○ ח' ו"ד ה"י ו"ן ○○ עולה לחדס ח' דלה"י כבלע בו"ח
ומחיר (ן) דקרע שטן ביחוזר נויעתך בפסוק א' דלתומים
ויכוין לתקן מה שפגם בנבורות דוי"ב יְהוֹדְ יְהוֹדְ ליל י"ל

ו"ד ח"י ו"או ה"י עצמות דפנימיות נבורה דחכמה בקרבן
עצמות דנדלות שבי בבינה דו"ח ובנוסף חלק
חסד דחסד שבי בחסד דו"ח ות"ת בהי"ס בנ"ת בהי"ס דו"ח ולמוקבלו
חלק חסד דנבורה שבי' בחסד שלה ות"ת בהי"ס בנ"ת בהי"ס שלה
ומחיר יומ"ת י"ד חלק מלכות דחסד שבכפם במלכות שלו ליומ"ת י"ד
דמלכות חלק מלכות דנבורה שבכפם במלכות שלה לחדס שביעי
דשבוע שבי ○○ ה"י ו"ן ה' ○ עולה לחדס וה' יתירה עולה ס"ך ה'
דלה"י כבלע בו"ח ומחיר הסס קר"ע שטן ביחוזר יודך בפסוק מ'
דלתומים ויכוין לתקן מה שפגם בנבורות דוי"ב יְהוֹדְ יְהוֹדְ
שבוע שליש ליל ט"ן

ו"ד ה"א ו"או ה"א פנימיות דיסוד דיסרלה"ם שבח הנקרא נדלות
ח' בדעת דו"ח בחסדים ובנוסף חלק מלכות
דחסד שליש בחסד דו"ח ולמלכות חלק מלכות דנבורה שליש בחסד
מלכות ומחיר יומ"ת ט"ו דת"ת חלק מלכות שבכפם בחסד שלו ליומ"ת
ט"ו דמלכות חלק המלכות דנבורה נ' שבכפם בחסד שלה לחדס ח'
דשבוע נ' ו"ד ה"י ו"ח ○○○ עולה לחדס ' דלה"י כבלע
בו"ח (כ') דכנד יכ"ם ביחוזר עשיס בפסוק ' דלתומים ויכוין
לתקן מה שפגם בת"ת דוי"ב יְהוֹדְ יְהוֹדְ ליל ט"י

ו"ד ה"א ו"או ה"א פנימיות דיסוד דתבונה הנקרא נדלות ח'
בדעת דו"ח בחסדים ובנוסף חלק יסוד
דחסד שליש בחסד ז"ח ו
והמלכות בדחית לנבורה ולמוקבלו חלק יסוד דנבורה שליש בחסד
מוקבלו והמלכות בדחית בנבורה שלה ומחיר יומ"ת י"ן דת"ת חלק
מלכות דנבורה נ' שבכפם בנבורה שלה לחדס כ' דשבוע נ'
ה"י ו"ד ה" ○○ עולה לחדס ס' דלה"י כבלע בו"ח נ"ן דכנד יכ"ם
ביחוזר חלקים בפסוק ס" דלתומים ויכוין לתקן מה שפגם בת"ת
וי"כ יְהוֹדְ יְהוֹדְ ליל י"ו

ע"ח חיצונית ת"ת דחכמה וחיצונית ת"ת דבינה הנקרא קטנות
שבי סוד ס"ט תותיות שיש בש"כ י' שהים דמלוי ועס ו' שמות
ע"ה כמנין אחבד"טס בדעת דו"ח ובנוסף חלק הוד דחסד שליש בחסד
ו"ח ויסוד לנבורה ומלכות לת"ת ז"ח ולמלכות חלק כי"ן דנבורה
שליש בתו"ת שלה ומחיר יום י"ו דת"ת חלק המלכות שבכפם בת"ת
שלו ליומ"ת י"ו דמלכות חלק המלכות דנבורה נ' שבכפם בת"ת שלה
לחדס נ' דשבוע נ' ○○○○○○○○○ וח"ן ה"י ○○○○○○○○○
עולה לחדס ח' דלה"י כבלע בו"ח ד' דכנד יכ"ם ביחוזר יודך
בפסוק ך' דכ"י ויכוין לתקן מה שפגם בת"ת דוי"ב יְהוֹדְ יְהוֹדְ
ליל י"ח

ו"ד ה"א ו"או ה"א פנימיות ת"ת דבינה הנקרא נדלות ב'
דחסדים דבינה בדעת דו"ח ובנוסף חלק
בנח דחסד נ' בחסד ז"ח וכי"ן בנ"ת בנח של ז"ח ולמלכות חלק כהי"ן ת"
דנבורה ג' בחג"ת בנח שלה ומחיר יום י"ח דת"ת חלק המלכו' שבכפם

בגמ' דילי' ביום י"ח דהלכות חלק מלכות שבכבשה בגמ' שלה לחדש ד'
דשבוע נ' ° ו"ד ה"י ו"ון ה" ° עולה לחדש ה' דחה"י בכלע בו"ח
י' דכנ"ד יכ"ש כזמור עמיים בפסוק י' דכ"י ויכוין לתקן מה
שפנס כת"ת דוג"כ יְהוֹוָד יְהוָוָד ליל י"ט

א"לף למ"ר ה"א י"ור מ"ם חיצונית יסוד ישראל סבא א'
גיורה יו"י וחיצונית יסוד תבונה
שקרקע קטנות רחמון דחסדים דחו"כ בדעת ז"ח ובנוקפא חלק ת"ת ד
דחסד נ' בחסד ו"ח ובכי"ס כדחיית לנ"ת כ"ה ולמלכות חלק ת"ת ד
דגבורה נ' בחסד שלה ובכי"ס לנתב"ה שלה ומחיר יום י"ט דת"ת
חלק מלכות שבכבשה בהוד שלו לחלק למלכות שבכבשה בהוד שלה לחדש
ה' דשבוע נ' °°°°°°°°° י"ד ה' עולה לחדש י' דחה"י
בכלע בו"ח כ' דכנ"ד יכ"ש כזמור כלם בפסוק ת' דתשפוט ויכוין
לתקן מה שפנס כת"ת דוג"כ יְהוֹוָד יְהוָוָד ליל עשרים

י"ור ה"א ו"או ה"א השיגו של פניותיות ת"ת דחכמה שקרקע
השיגו דגדלות שני דחסדים דחכמה בדעת
דו"ח ובנוקפא חלק גבורות תכמה בדעת ז"ח ובחסד ו"ח ותכ"ים נדחית
לנ"ת כ"ה ולמלכות חלק דגבורה נ' בחסד דמלכות ותנכי"מ כדחית
לנ"ת כה"י שלה ומחיר יוס"ן דת"ת חלק מלכות שבכבשה ביסוד שלו
לחלק מלכות שבכבשה ביסוד שלה לחדש שני דשבוע נ' °°°°°
ח"ו ה"י ו"ון °° עולה לחדש ה' דחה"י בכלע בו"ח ש' דכנ"ד
יכ"ש כזמור ישתחו בפסוק ש' דתשפוט ויכוין לתקן מה שפנס
בת"ת דוג"כ יְהוֹוָד יְהוָוָד ליל ך"ח

י"ור ה"א ו"או ה"א ככנס עצמות של פניותיות ת"ת דחכמה
שקרקע עצמות דגדלות של החסדי' דחכמה
בדעת ז"ח ובנוקפא חלק חסד דחסד נ' בחסד ו"ח נ"ת כהי"ס דו"ח
ולמלכות חלק חסד דגבורה נ' בחסד שלה ונ"ת כהי"ס בנ"ת כהי"ס
שלה ומחיר יוס כ"ח דת"ת חלק מלכות דחסד שבכבשה במלכות שלו
לחלק מלכות דגבורות מלכות דגבורה שבכבשה במלכות שלה לחדש
שביעי דשבוע נ" °° ה"י ו"ון ה"י עולה לחדש וה' יתירה ח' דחה"י
בכלע כזעיר נג"ד יכ"ש כזמור וירכנו בפסוק פ' דתשפוט ויכוין
לתקן מה שפנס בוג"כ יְהוֹוָד יְהוָוָד שבוע רביעי ליל כ"ב

י"ור ה"ה ו"ו ה"ה פניותיות דיסוד דישראל סבא נדלות ח' דגבורה
דחכמה בדעת ז"ח ובנוקפא חלק מלכות דחסד
רביעי בחסד דו"ח ולמלכות מלכו' דגבורה רביעית בחסד שלה ומחיר
חלק מלכות דחסד רביעי שבכבשה בחסד ז"ח לחלק מלכות דגבורה
רביעי שבכבשה בחסד שלה חדש ח' דשבוע ד' י"ד ה"י ו"ח °°°
ה' דחה"י בכלע בו"ח כ' דכנ"ד נת"ג כמזמור לתחיים בפסוק ט'
דתשפוט ויכוין לתקן מה שפנס בוג"כ יְהוֹוָד יְהוָוָד ליל קנ

י"ור ה"ה ו"ו ה"ה פניותיות יסוד דתבונה הקרקע נדלות ח' דגבורה
דביכה בדעת ז"ח ובנוקפא י"מ דחסד ד' בח"ג
דו"ח ולמלכות חלק י"מ דגבורה ד' בח"ג שלה ומחיר חלק מלכות
דחסד ד' שבכבשה בגבורה דו"ח לחלק מלכות דגבורה ד' שבכבשה
בגבורה שלה חדש כ' דשבוע ד' °°° ה"י י"ד ה" °° עולה לחדש
י' דחה"י בכלע בו"ח ט' דכנ"ד נת"ג כמזמור כ"י בפסוק ע' דעמיים
ויכוין לתקן מה שפנס בגמ' דוג"כ יְהוֹוָד יְהוָוָד ליל כ"ד

אבד"ם עולה ע"ד והוא חיצונית דחכמה ובינה הנק' קטנות שני
דגבורות בינה בדעת דו"ח ובנוקפא חלק כי"מ דחסד
ד' בחנ"ת דו"ח ולמלכות חלק כי"מ דגבורה ד' בחנ"ת שלה ומחיר
חלק מלכות דחסדים שבכבשה בת"ת דו"ח לחלק מלכות דגבורה ד'
שבכבשה בת"ת דמלכות לחדש נ' דשבוע ד' °°°°°°°°° נת"ן
ה"י °°°°°°°°° עולה לחדש ה' דחה"י בכלע בו"ח ר"
דבט"ר נת"ג כמזמור תשפוט בפסוק מ' דעמיים ויכוין לתקן מה
שפנס בגמ' דוג"כ יְהוֹוָד יְהוָוָד ליל כ"ה

י"ור ה"ח ו"ו ה"ח פניותיות ת"ת דבינה נקרא נדלות ב' דגבורות
בינה בדעת ז"ח ובנוקפא חלק נהי"ס דחסד ד'
בחנ"ת דו"ח ולמלכות חלק נהי"ס בגבורה ד' בחנ"ת שלה

ומחיר חלק מלכות דחסד ד' שבכבשה בגמ' דו"ח לחלק מלכות ד'
דגבורה ד' שבכבשה בגמ' דכוכב' לחדש ד' דשבוע ד' ° ו"ד ה"י ו"ון
ה" ° עולה לחדש ה' דחה"י בכלע בו"ח צ' דבט"ר נת"ג כמזמור
עמיים בפסוק י' דעמיים ויכוין לתקן מה שפנס בגמ' דו"ח ומוקבא
יְהוֹוָד יְהוָוָד ליל כ"ו

א"לף למ"ר ה"א י"ור מ"ם חיצונית דישראל סבא ותבונה י"וד
ו"יו ד"לת קטנות רחמון
דגבורות דחו"כ בדעת דו"ח ובנוקפא חלק תנ"ס דחסד ד'
בחנ"ת כ"ה דו"ח ולמלכות חלק תנ"י דגבורה ד' בחנ"ת כ"ה
שלה ומחיר חלק מלכות דחסד ד' שבכבשה בו"ח לחלק מלכות דגבורה
שבכבשה בוקבא לחדש ה' דשבוע ד' °°°°°°°°° ו"ד ה"י °
שעולה לחדש ה" דחה"י בכלע בו"ח ת' דבט"ר נת"ג כמזמור מיסוד
בפסוק ס' דעמיים ויכוין לתקן מה שפנס בגמ' דוג"כ יְהוֹוָד יְהוָוָד
ליל כ"ו

י"ור ה"ה ו"ו ה"ה השיגו דחכמה נקרא השיגו
דגדלות שני דחסדים דחכמה בדעת ז"ח ובנוקפא
חלק גבורה תנה"ימ דחסד ד' בחנ"ת נה"י של ז"ח ולמלכות חלק
נ"ת נה"ים דגבורה ד' בחנ"ת נה"י שלה ומחיר היולכות דחסד ד'
שבכבשה ביסוד ועיר לחלק מלכות דגבורות שבכבשה ביסוד לחדש ו'
דשבוע ד' °°°°° ח"ו ה"י ו"ו °° עולה לחדש י' דחה"י בכלע
בו"ח ג' דבט"ר תנ"ג כמזמור ולחזמים בפסוק מ' דמיסוד ויכוין
לתקן מה שפנס בגמ' דוג"כ יְהוֹוָד יְהוָוָד ליל כ"ח

י"ור ה"ה ו"ו ה"ה ככנס עצמות של פניותיות ת"ת דחכמה
עצמות נדלות שני דגבורה חכמה בדעת ז"ח
ובנוקפא חנ"ת נה"ים דחסד ד' בחנ"ת נהי"ס דו"ח ולמלכות חנ"ת
נהי"ס דגבורה ד' בחנ"ת נהי"ס שלה ומחיר חלק מלכות דחסד
שבכבשה במלכות ז"ח לחלק מלכות דגבורה ד' שבכבשה במלכות נוקב'
חדש ז' דשבוע ד' °°° ה"י ו"ון ה"י יתירה עולה לחדש ה' דחה"י
ו' בכלע בו"ח בט"ר תנ"ג כמזמור בחרן בפסוק י" דמיסוד
יְהוֹוָד יְהוָוָד שבוע ה' ליל כ"ט

י"ור ה"י ו"יו ה"י פניותיות נמח דישראל סבא בחסד דו"ח נדלות
רחמון מנד חכמה ובנוקפא חלק מלכות דגבורה ה'
בחסד דו"ח ולמלכות חלק מלכות דגבורה ה' בחסד שלה ומחיר חלק
מלכות דחסד ה' שבכבשה בחסד דו"ח למלכות דגבורה למלכות דגבורה
ה' שבכבשה במלכות לחדש ח' דשבוע ה' י"ד ה"י ו"ח °°° עולה
לחדש ח' דחה"י בכלע כזעיר ח' דחק"כ ט"כע כמזמור תנח"ם ב
בפסוק ס' דמיסוד ויכוין לתקן מה שפנס בהוד דוג"כ
יְהוֹוָד יְהוָוָד ליל שלשים

י"ור ה"י ו"יו ה"י פניותיות נמח תבונה בחסד ו"ח נדלות רחמון
מנד בינה ובנוקפא חלק י"מ דחסד ה" בח"ג
דו"ח ולמלכות י"מ דגבורה ה' בח"ג שלה ומחיר חלק מלכות דחסד ה'
שבכבשה בגבורה דו"ח למלכות דגבורה ה' שבכבשה בגבורה דחסד ה'
דחק"כ ט"כע כמזמור שלה בפסוק ו' דמיסוד ויכוין לתקן מה שפנס
בהוד דוג"כ יְהוֹוָד יְהוָוָד ליל לח

אבט"רם חיצונית חסד דבינה קטנות שני מנד חו"כ בחסד ו"ח
ובנוקפא חלק כי"מ דחסד ה' בחנ"ת דו"ח ולמלכות חלק הוד
יסוד מלכות דגבורה ה' בחנ"ת שלה ומחיר חלק מלכות דחסד ה'
שבכבשה בת"ת דו"ח למלכות דגבורה ה' שבכבשה בת"ת דנוקבא לחדש
נ' דשבוע ה' °°°°°°°°° ו"ון ק"י °°°°°°°°° עולה לחדש ה'
דחה"י בכלע בו"ח כ" דחק"כ טכ"ע כמזמור יודוך
בפסוק ה' דמיסוד ויכוין לתקן מה שפנס בהוד דוג"כ
יְהוֹוָד יְהוָוָד ליל כ"כ

י"ור ה"י ו"יו ה"י פניותיו' חסד דבינה נדלות שני מנד בינה בחסד
דו"ח ובנוקפא חלק נהי"ס דחסד ה' בחנ"ת כ'
דו"ח ולמלכות חלק דגבורה ה' בח"ת נת"כ שלה ומחיר חלק המלכות
דחסד ה' שבכבשה בגמ' דו"ח לחלק המלכות דגבורה ה' שבכבשה בגמ'
דמלכות

דמלכות אדם ד' דצבוע ה' ○ ו"ך ה"י ג"ון ה" ○ עולה אדם ה'
דאה"י ח' כנלע בז"ח ט' דח"קב טכ"ע בחומור עתיק בפסוק ו'
דולחומים ויכוין לתקן מה שפנס בהוד דוז"כ

יְהוּדִ יְהוּדִ ליל ל"ג

א"לף למ"ר ה"ה י"וד מ"ם חיצונית נוקח ישראל סבא ותבונה הנקי
קטנות רחמון דז"ח ובנוסף
חלק תכ"ס י"מ דאקד ה' בחג"ת כ"ה דז"ח ולמלכות חלק תהי"מ ד
דנבורה ה' בחג"ת כ"ה שלה ומאיר חלק המלכות דאקד ה' שבכנס בהוד
דז"ח למלכות דנבורה ה' שבכנס בהוד דמלכות אדם ה" דצבוע ה'
○○○○○○○○ יו"ך ה"י ○ עולה אדם ה" דאה"יה ט' כנלע
בז"ח כ" דאק"כ טכ"ע בחומור אלהים בפסוק ל' דולחומים ויכוין
לתקן מה שפנס בהוד דוז"כ **יְהוּדִ יְהוּדִ** ליל ל"ד

י"וד ה"י ו"יו ח"י פנימיות אקד דאכמה רשימו שלו דנדלות שבי
מוד אכמה באקד ו"ח ובנוסף חלק חג"ת נהי"ס
דאקד ה' בחג"ת נה"י דז"ח ולמלכות חלק ג"ת נהי"ס דנבורה ה'
בחג"ת נה"יס שלה ומאיר חלק המלכות דאקד ה' שבכנס ביסוד ו"ח
לחלק מלכות דנבורה ה' שבכנס ביסוד דנוקב אדם ו' דצבוע ה'
○○○○ ח' ו' ה"י ו" ○○ עולה אדם ה" דאה"יה ט' כנלע בז"ח
כ' דאק"כ טכ"ע בחומור יודוך בפסוק א' דולחומים ויכוין
לתקן מה שפנס בהוד דוז"כ **יְהוּדִ יְהוּדִ** ליל ל"ה

י"וד ה"י ו"יו ה"י פנימיות דאכמה עצמות דנדלות שבי מנך
אכמה באקד ו"ח ובנוסף חג"ת נהי"ס דאקד
ה' בחג"ת נהי"ס דז"ח ולמלכות חג"ת נהי"ס דנבורה ה'כחג"ת נהי"ס
שלה ומאיר חלק המלכות דאקד ה' כשבכנס במלכות ז"ח לחלק ה
המלכות דנבורות ה' שבכנסה במלכות נוקבא אדם ד' ו' דצבוע ה'
○○ ה"י ו"ון ה" עולה אדם וה' יתירה י' דאה"יה ט' כנלע בז"ח
אק"כ טכ"ע בחומור עתיק בפסוק מ' דולחומים ויכוין לתקן מה שפנס
בהוד ז"ח ומלכות **יְהוּדִ יְהוּדִ** שבוע שני ליל ל"ו

י"וד ה"י ו"או ה"י פנימיות הוד דיסראל סבא נדלות רחמון
דאכמה בנבורה דז"ח ובנוסף חלק מלכות
דכללות אקדים שביסוד ז"ח באקד ז"ח ולמלכו' חלק
מלכות דכללות נבורות שביסוד דמלכות באקד ומאיר חלק
מלכות דאקד ו' שבכנס באקד שלו ז"ח לחלק ה"מ דנבורה ו' שבכנס
באקד שלה אדם ה' דצבוע ו' י"ד ה"י ו"ח ○○○ ה' דאה"יה ט'
כנלע בז"ח י' די"נל פו"ק בחומור כלס בפסוק י' דולחומים ויכוין
לתקן מה שפנס ביסוד דז"ח **יְהוּדִ יְהוּדִ** ליל ל"ז

י"וד ה"י וא"ו ה"י פנימיות הוד שלו תבונה נדלות רחמון דביכה
בנבורה דז"ח ובנוסף חלק ביסוד מולכות
דאקד בח"ג דו"ח ולמלכות חלק ה"מ דנבורה ובח"נ שלה ומאיר חלק
ה"מ דאקד ו' שבכנסה בנבורה דז"ח לחלק המלכות ס
שבנבורה הו' שבכנסה בנבורה
דמלכות אדם כ' דצבוע ו' ○○ ה"י ו"ד ה' דאה"יה ○○ ח' דאה"יה
כנלע בז"ח י' די"נל פו"ק בחומור אלהים בפסוק י' דולחומים ויכוין
לתקן מה שפנס ביסוד דז"ח **יְהוּדִ יְהוָה** ליל ל"ח

א"ם ג"ל חיצונית דנבורה דאו"פ קטנות שבי דאו"כ בנבורה דז"ח
ובנוסף חלק הי"מ דאקד ו' בחג"ת דז"ח ולמלכות
חלק הי"מ דנבורה ו' בחג"ת שלה ומאיר המלכות דאקד ו' שבכנס
בת"ת ז"ח לחלק המלכות דנבורה ו' שבכנס בת"ת דנוקבא אדם
ג' דצבוע ו' ○○○○○○○○ וח' ו"ה"י ○○○○○○○○ ה'
דאה"יה י' כנלע בז"ח ל' די"נל פו"ק בחומור אלהים בפסוק ס'
דולחומים ויכוין לתקן מה שפנס ביסוד דוז"כ **יְהוּדִ יְהוּדִ**
ליל ל"ט

י"וד ה"י ו"או ה"י פנימיות דנבורה ביכה נדלות שבי כנבורה
דז"ח ובנוסף חלק נהי"ס דאקד ו' בחג"ת כ"
דז"ח ולמלכות חלק נהי"ס כנבורה ו' בחג"ת כ" שלה ומאיר חלק
המלכות דאקד ו' שבכנס בנוסף ז"ח לחלק הי' דנבורה ו' שבכנס
בנוסף דמלכות אדם ג' דצבוע ו' ○ ו"ך ה"י ו"ון ה' ○ דאה"יה

כנלע בז"ח ס' די"נל פו"ק בחומור יכוכה בפסוק כ' שלך בתרין ויכוין
לתקן מה שפנס ביסוד דוז"כ **יְהוּדִ יְהוּדִ** ליל תרכ"ט

א"לף למ"ר ה"ה י"וד מ"ם חיצונית הוד דיסראל סבא ותבונה
הנקרא קטנות רחמון דז"ח ובנוסף
חלק תכ"ס י"מ דאקד ו' בחג"ת נ"ה דז"ח ולמלכות חלק תהי"מ ד
דנבורה ו' בחג"ת כ"ה שלה ומאיר חלק המלכות דאקד ה' שבכנס בהוד
ו' ○○○○○○○○ י"וד ה"י ○ עולה אדם ה" דאה"יה ט' כנלע
בז"ח ו' די"נל סו"ק בחומור יכרכמו בפסוק א' דבתרין ויכוין לתקן
מה שפנס ביסוד ו"ח **יְהוּדִ יְהוּדִ** ליל מ"ח

י"וד ה"י ו"או ה"י נבורה דחכמה רשימו שלו נדלות שבי דאכמה
בנבורה דז"ח ובנוסף חלק נ"ת נהי"ס דאקד ו'
בחג"ת נה"י דז"ח ולמלכות נ"ת נהי"ס שלה ומאיר חלק המלכות
דאקד ה' שבכנס ביסוד ו"ח לחלק המלכות דנבורה ה' שבכנס ביסוד ו'
דצבוע ה' ○○○○ ח' ו' ה"י ו" ○○ עולה אדם ה" דאה"יה ט' כנלע בז"ח
ל' דאק"כ טכ"ע בחומור יודוך בפסוק א' דולחומים ויכוין
לתקן מה שפנס בהוד דוז"כ **יְהוּדִ יְהוּדִ** ליל מ"ט

י"וד ה"י ו"או ה"י פנימיות נבורה דאכמה עצמות שלו נקרא
עצמו בנבורה דז"ח ובנוסף חג"ת נהי"ס דאקד
ו' בחג"ת נהי"ס דז"ח ולמלכות חג"ת נהי"ס דנבורה ו' בחג"ת נהי"ס
שלה ומאיר חלק המלכות דאקד ו' שבכנס במלכות דז"ח לחלק המלכו'
דנבורה ו' שבכנס ביסוד דנוקבא אדם ה' דצבוע ו' ○○ ה"י ו"ון
ה"י ה' יתירה ה' דאה"יה נ' כנלע בז"ח יג"ל חז"ק בחומור אלהים
בפסוק יו' דבתרין ויכוין לתקן מה שפנס ביסוד ו"ח **יְהוּדִ יְהוָה**
שבוע שביע ליל מ"ג

י"וד ה"א ו"או ה"א פנימיות דיסוד דיסראל סבא נד החסדים
הנקראים נדלות רחמון דחסדים דאכמה
בת"ת דז"ח ופנימיות די"ס נד הנבורות דאכמה מיחוריו למלכות
יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה ובנוסף מלכות דאקד ז"ח ולמלכו חלק מלכו'
דנבורה ו' באקד ו"ח ומלכות חלק המלכות באקד ו' שבכנס באקד
י"וד ה"י ו"ח ○○○ עולה אדם הי"ה ד' כנלע בז"ח ש' דשקוניות
בחומור יברכיכו בפסוק ת' דתנחם ויכוין לתקן מה שפנס במלכות
דוז"כ **יְהוּדִ יְהוּדִ** ליל מ"ן

י"וד ה"א ו"או ה"א פנימיות יסוד דתבונה נד החסדי הנקראים
נדלות רחמון דביכה בת"ת דז"ח ופנימיות
יסוד דתבונה נד הנבורות הנקרא נדלות רחמון
י"וד ה"ה ו"ו ה"ה דנבורות דביכה מיחוריו למלכות ובנוסף
חלק יסוד מלכות דאקד ו' בח"נ דז"ח ולמלכות
חלק יסוד מלכות דנבורה ו' בח"נ שלה ומאיר חלק הי' דאקד ו'
שבכנס בנבורה דז"ח לחלק ה"מ דנבורה ו' שבכנסה בנבורה דמלכות
אדם כ' דצבוע ו' ○○ ה"י ו"ד ה" ○○ תהי"ה ה' כנלע בז"ח
ק' דשק"נית בחומור אלהים בפסוק כ' דתנחם ויכוין לתקן מה
שפנס במלכות דוז"כ **יְהוּדִ יְהוּדִ** ליל מ"ה

ע"ה חיצונית דת"ת דאכמה ובינה נד החסדים ס"ט תותיות יהו"ד
אלהים עם ו' כוללים הנקראים קטנות שבי אחסדים דאו"כ
בת"ת ז"ח ע"ה חיצונית ת"ת דאו"כ נד הנבורות
אבד"טם בסוד ע"ד קטנות שבי דנבורות או"כ מיחוריו למלכות
ובנוסף חלק הי"מ דאקד ו' בחג"ת ז"ח ולמלכות חלק הי"מ
דנבורה ו' בחג"ת שלה ומאיר חלק מלכות דאקד ו' שבכנס בת"ת דז"ח
לחלק מלכות דנבורה ו' שבכנס בת"ת דמלכות אדם נ' דצבוע ו'
○○○○○○○○ ו"ון ה" ○○○○○○○○ עולה אדם
הי"ה ו' כנלע בז"ח ו' דשקוניות בחומור וירלו בפסוק ח' דתנחם
ויכוין לתקן מה שפנס במלכות דוז"כ **יְהוּדִ יְהוּדִ** ליל מ"ו

י"וד ה"א ו"או ה"א פנימיות ת"ת דביכה הנקרא נדלות שבי
אקדים דביכה בת"ת ז"ח י"וד ה"ה ו"ו ה"ה ת"ת

דביכה הנקרית נדלות שכי דנבורות מלחוריין למלכות ובנופח חלק
כפי"מ דתפד"ר כתנ"ת כה"ו ולמלכות חלק כפי"מ דנבורה"ר כתנת"כ
שלה ומחיר חלק המלכות דתפד"ר שבכנסה בגוף ז"ת לחלק מלכות
דנבורה"ר שבכנס בגוף של מלכות הדס ד' דשבוע ז'
ו"ד ה"ו ו"הו"ה כלכא כו"ת כ"ה ו' כבלע כו"ת צ' דשקו"ניית
במזמור לותו בפסוק ס" דתנחם ויכוין לתקן מה שפנם
במלכות ז"ו יְהוָה יְהוָה ליל מ"ו

א"לף למ"ד ה"א י"וד מ"ם חיכוכית יסוד ישרחל שבחת כ' דיסוד
תבוכה נד דתסדים נקרית קטנות רחמון
דנבורות דחכמה ובינה למלכו"ת מלחוריין ובנופח חלק תנפי"ס דתפד"ר
ז' כתנ"ת כפ"י דז"ת ולמלכות חלק ת"כפי"מ דנבורה"ר כתנ"ת כ"ה
שלה ומחיר חלק מלכות דתפד"ר ז' שבכנסה בסוד ז"ת לחלק מלכות
דנבורה"ר ז' שבכנסה בסוד המלכות הדס ה' דשבוע ז'
י"וד ה"י ת"כלא כו"ת כ"ה ו' דשקו"ניית במזמור כל בפסוק ס' דשלה
ויכוין לתקן מה שפנם במלכות ז"ו יְהוָה יְהוָה ליל מ"ת

י"וד ה"א ו"או ה"א רשימו פנימיות ת"ת דחכמה שלשה הנקרית
רשימו דנדלות שכי דחכמה נד דתסדים בת"ת
ז"ת י"וד ה"ה ו"ו ה"ה רשימו דפנימיות ת"ת דחכמה נד דנבורות
מלחוריין למלכות ובנופח חלק נ"ת כפי"ס דתפד"ר בתנ"ת כפי"ר דז"ת
ולמלכות חלק נ"ת כפי"ס דנבורה ז' כתנ"ת כה"י שלה ומחיר חלק
דתפד"ר ז' שבכנסה ביסוד ז"ת לחלק מלכות דנבורה ז' ש
שבכנסה ביסוד המלכות הדס ו' דשבוע ז' תו ה"י"ו
כלכא כו"ת ת' דשקו"ניית במזמור לפני בפסוק
ל דשלה ויכוין לתקן מה שפנם במלכות ז"ו יְהוָה יְהוָה
ליל מ"ט

ג"ור ה"א ו"או ח"א עטמות פנימיות תפחרת חכמ' הנקרית עטמות
נ"ם דחכמה נד דתסדים בת"ת ז"ת י"וד ה"ו ו"ה עטמות פנימיו'
ת"ת דחכמה נד דתסדים בת"ת ז"ת כפי"ס דתפד"ר בתנ"ת כפי"ר דז"ת
מלחוריין למלכות ובנופח חלק נ"ת כפי"ס דנבורה ז' כתנ"ת כה"י שלה ומחיר חלק
דתפד"ר ז' שבכנסה ביסוד ז"ת לחלק מלכות דנבורה ז' ש
שבכנסה ביסוד המלכות הדס ו' דשבוע ז' תו ה"י"ו
כלכא כו"ת ת' דשקו"ניית במזמור לפני בפסוק
ל דשלה ויכוין לתקן מה שפנם במלכות ז"ו יְהוָה יְהוָה
ליל מ"ט

ג"ור ה"א ו"או ח"א עטמות פנימיות תפחרת חכמ' הנקרית עטמות
נ"ם דחכמה נד דתסדים בת"ת ז"ת י"וד ה"ו ו"ה עטמות פנימיו'
ת"ת דחכמה נד דנבורות מלחוריין למלכות ובנופח חלק תנ"ת כפי"ס שלה ומחיר
דז"ת כתנ"ת כפי"ר דז"ת ולמלכות חלק תנ"ת כפי"ס דנבורה ז' כתנ"ת כה"י שלה ומחיר
שבכנסה ביסוד המלכות הדס ו' דשבוע ז' תו ה"י"ו
כלכא כו"ת ת' דשקו"ניית במזמור לפני בפסוק
ה' יתירה שה"י עשירי כבלע כו"ת שקו"ניית כולו במזמור לרן בפסוק
ה' דשלה ויכוין לתקן מה שפנם במלכות דוד"כ יְהוָה יְהוָה
נבחות . וכדי לבחר לך הכה כבר

הקדמת כיצד כי סידור נלוי עשר ספירות שלם כי הוא ושמיה
חד והקדמנו כי ספי"ת בוא סוד ו' יהו"ד דחמי שלימו דכלא קשרת
די מהימנות לחיד לכל מטרת ודת תפחרת ישרחל והוא שם י"וד ה"ו
ו"או ה"ו נקרית לחדם דמרכבתא עלאה ופכיו דיליה יה"וד והוא
כולל עשר ספירין עשר פעמים שם י"וד ה"ו ונ"ן ה"ו בשלמא הוא
ע"י עשתה פעמים שם הוי"ה כרכוב ורחה תרחה מה שכתב הקדמתי
לך אף דהי' בספר בדית אכותה דף כ"ו ע"ד שכתב רחשונה לח מנחתו לו
שם חלח מפני רוב שלימות סייחוד קרחתי לו ח"ת ולחחור חשר
יתעשת מן שכתב רחשונה הוא נקרית בשם הוי"ה לפי שלימות קדמותו
ושמש הוה הוי"ה הוא עקור כל המקורות ושורש כל השרשים והכל
תלוי בו וחלו המקורות שבכללו בשם הוי"ה שם כ"ו לשכין י"ה"וד שכל
עקור ומקור מחלו בכ"ו מקבלים כל ו' ות' מן הוי"ה שם הרחשון ע"כ
ונתבחו ישרחל דבוקים בשם ע"ה וחם ח"ו חוטחי ישרחל לו נסתלק
שם הוי"ה וכל"ל מן שם בכ"ל ובשחר חשר א' וחו"ו זה עולה למחלה
דבינה הוא בסוד תלת בלילן בתלת וכל"ל דף כ"ב ע"ד בביחור
חשתר פ' בראשית ע"ק ס' שבע נורות קדושות יש וכו' והוא סוד
נלוי עזריס ז"ל בכתבי חחר"י ז"ל וכחי' זו כתנלה למשה ואמר לו
הוי"ה חשר הוי"ה כלומר דעתיד להתנלות סוד ו' לחון ובינן
כי בנלות הזה חשר לחכחנו בו עתה יש ג"כ בחי' בעוכותינו לכן חמר
לו הוי"ה חשר הוי"ה ומשה חמר ד"י לנרה בשעתה וזו חמר לו ה
הוי"ה לבד ולכן צורך להיות חכת בכורות בעת שכתנלה סוד ה"ו
בכ"ל בסוד בני בכורי ישרחל הוצרך להרוג הבכורות דסטרח לחכלי
ולפרעה והנה קושיחה היה בחני לילה ולח כיוס כי בחיות כי חלבו'
היה בסוד בפשיבה לבר ע"ל דף בסוף ו' למטה וכנלוי כתנלה
מלכות בתחלה וכפתה כהם ועשה כהם שפטים (כי ע"ל דף ד'
ע"ב בביחור עשר ספירות עשירית חד"י דהיא דיבת דמלכות) ותח"כ
ודחי ודחי לחנחק קרבן דמלכות בעלמות ודת נבורה תתחה)

ביום כתנלה סוד ו' וזהו ביום תתם יונחו' וצורך שם דם פסח ודם
מילה כי יהוע כי יש פח' וה' נבורות מלכוחים כי הי' שחחור שלו
נ' דם וכנגד הנבורות הי' דם פסח דהוו מנד מלכות וכנגד החסדים
הוא דם מילה כי החסדים שם הם מקומם שמתקנים כיסוד ולפי שהי'
צריך לעשות דין למצרים ורחמי לישרחל קונרכו חסדים לישרחל דם
פסח עכ"ד לף שחין לסומו משם וכזה תבין כל הנחירות של שפיכת
דם שהיו ע"פ רוב בימים חלו ותבין מה שכתבתי לעיל דף קכ"נ ע"ח על
פסוק לח תעמוד על דם רישיך וע"ל בחריכות דף י"ו ענ"ד מתחיל
קחנין כי שם הוי"ה מסונל להנין על ישרחל וכל הכ"ל וכלע"ל
ותרחה פלחי כי חו יתמלח שם ע"כ שמשן וזה כנחר היה בנחולת
מנרים כחשר חלו שפסוקי' שיונחים מהם ע"כ שמשן ויסע ויבח ויט
נחמר בינחית מנרים ולסוד זה מכוונים בכל לילה חות ח' מן שם
של מ"כ חלבני"תן לסוד חשר יוס נקם בלבבי ע"ל דף ו' בסופו ודף ז'
ע"ח כח"יכוות כ עוד לחיתח בכתבי החר"י ז"ל בביחור על
חסשה קושחי תורה ויתעבר י' למעבכם כבר ידעת כי חשה יש בחי'
קטנות ונדלות וכן כל הכשמות כולם שדבוקים בשם ש"ד ה"ח ו"ו
ה"ח וסוד הענין כי שם י"ה נותן חכמה בפרכם שדור כפי זכות שדור
ונחשר חטחו ישרחל וכמו שחמור משה לסוד עיכור ושפסיד שחר
בחירה שהיה לו ולח היה לו רק בחי' בחירת עיכור לבר (ו"ם מה
לחיתח בכתבי החר"י ז"ל כי כ' לוחנ"ת ולחי"ת ולחי"ת
בשני לוחנ"ת שבינת ים בשם עליה וירידה והכל ע"י תתחוכי' בסוד
עכו עוז לחלבים על ישרחל נחותו ולין הנלוח לחלה ברחש ושוח סוד
מכחל בדרך ישתה על כן ירים רחש כי ע"י נחל קדומים היה הביכה
מרים ז"ח רחשו ונעשה לוח' י' בסוד כוכן שמים בתבונה ו"ם מי
יקוס יעקב כי מ"י שהיה הביכה היה תקוס רחש יעקב כי עתה ביעי
הנלות קטן בוח ולין לנו הן רחש לכל לעתיד בע"ה ינדל לן רחש
ולח לח יקרל ו' כי לח יהיה י' כי יהיה שלם עשר ספי' ו"ם לח
יחמר עוד שמך יעקב כמורה על עקב כלתי רחש כי חס ישרחל יהיה
שמך כי ישרחל הם לוחיות לי רחש ע"כ וע"ל מחמר פרשת
תרומה ע' רכ"ח חסם קנינו וכיון דחיק לן ולחשתכללו כחדל תרומה
כדין חיהו חכורת חדש ולינן רוח לחת ו' דחתחבר בהנוח עלמה
סתימחי' וכדין חיהו כתיב כי יעקב בחר לו י"ה כד נפיק ו' ואשתכלל
מנו יה כדין ישרחל לכנולתו ע"ל דף י' ע"ב וע"נ וזהו עת צרה היא
ליעקב וע"ם כל הכ"ל תבין מה שכתב החרכתי ע"ל דף ל' ע"ד של
פסוק ולחדם לח עור והנה כנחולה רחשונה כך נחולה לחחרונה וכחשר
פחרכתי ע"ם מחמר ב' כרחשית ע' כ' כימי נחתך מחרן מנרים חרחנו
כפלחות כ' נפלחות וכו' וכנ"ב כחורייתא חדכר יניחת חנרים כ' ומכין
לקבל כ' תרעין כדין יעבוד ליומי מעיחה וכו' ע"ם וח"כ שער חב
סוד חו' ח' וכ"ל דף י"ו כן נרין לבחית לומן הנחולה וכמו ם
שבנחולה רחשונה כחמר הוי"ה חשר הוי"ה כם' ויקרח ע' ט"ז ולעיל
דף ד' ע"ב כן כתיב במשה הוי"ה בקדמיתא תיומא דכלה חכת סוד
יחיו רחכת חשר הוי"ה חכת וחין לחתנלויי לבחר הוי"ה כ
חלה חלה חשר הוי"ה חכת וחין לחתנלויי לבחר הוי"ה כ
כתרחה ודת כיצד חתבררו ועדיין סוד סתים לומיתי לחתנלות בוחמת
דכתיב לך ולחסנת חת וכני ישרחל ולחברת לעיכם י' חלפי חכותיכם
חלחכי חלכיכם וגו' דת שלומו דכלה וחכת סוד נלוח וקטורת דשמת
קדישת ע"כ ולחוד מוכנים מלחריס קכ"ל ודכריס קנ"ל ובסוד
הספירים עומד . ובכה בסוד כתבי חחר"י הכ"ל וזהו ויתעבר י' כי
למעבכם כי סוד משה נכנס בסוד עיכור בבינה ולכן ל"ת ויתעבר
י' כי למעבכם ר"ת יו"כ כי בינה הנקי" יובל היא שנת כ" שנה ע"כ
הנרין לעכיכו ול"כ יהיה סיוון לנחולה כשיתנלה משה רבינו ע"ה כי
לו חן עיכור יהיה ע"כ ר"י ע"ל דף י"ח ע"ד וסוד משה נס דף י"כ
ע"ב וע"ד הנה כתבתי חחר"י ז"ל מביחת על מה שכתבתי לעיל דף
ק"נ בסוד נשחים נס בדף קכ"ב לוח הנשם מקדש קן הנחולה כי חין
בן דוד כח עד שתכלו כל הכשמות שבנוף ביכית על פסוק עוברי בעמק
הבכא הוא הניהנם שמדיקים עוברים שם ומשם מעלין מ"ב למעלה
דהיה כל מ"ב הוא מחלה שכנונית שבפלו ומזו מעיין יפיתהו כי כתו
מעיין מעלה מימה למעלה כך הצדיקים עושים מעלי מ"ב למעלה
והצדיק מעלה חותם עד יסוד מלכות וחו היסוד עליון דכורת מספיע
דכורין כמ"ח שבוח ומתברך בשבי ברכות ברוך עליון ותתתון וזהו נס
ברכות יעטה מורך וכו' ח"ב בכל הכינונית שמעלים מכל העולמות
ירחה לח חלבים דשיכו מלכות הנקרית חלבים (כי ו"ל בכתבי
חחר"י ז"ל כי ה' חחרונה שבשם היא מלכות על ועיר שהיא הענורה

שלו

שלו וכו׳ לך מנוקבת היא ולד״כי לו תלמיס ע״ל דף קי״ב ע״ד)
סוה ס׳ תוספות גבורה שלה ובחיזה מקום שלה מתרחה בניין
שבה והוא ריסוד שם עולה לסיות מ״ב והו מתפללת הכשמה וכל
בקשות הנדיקים על בינת סמשין ו״ם יי׳ תלמיס נכחות שמעה
תפלתי ונו׳ ביתיכו רחה תלמיס ומבט פני משיחך וזה נ״ב יום מחלו עוזין
מעשה במנות שמחו מעלים בכל מנוה וכל תפלה וכל ברכה מ״ב והו
מה שנדיק לברכות חלו לעלות חלו הכנוסי׳ שחין מ״ב עולים חלת ע״י
הנדיק וכו׳ ו״ם הכה ברכו חת יי׳ כל עבדי יי׳ והו בחיות הכשמה של
הנדיק שהעלה מ״ב שם ביסוד שלה היא מתברכת מיו״ד הכשפעים והו
יברכך יי׳ מנינן ע״כ וש״ל דף י״ט עג״ד ודף ל״ט פלחי כחוור
לסוד ספירות עומר שהם מ״ט יום כי הו עדיין נדיק מ״ט לפני רשע
שהם מ״ט יום הכ״ל כי עדיין לה נתנלה הכתר וכל זמן שלה נתנלה
הכתר יש עדיין שליטה לסיטרא ולנחש ע״ל

דף י״ב ע״ב ודף ו׳ ע״ב בביאור מחמר משפטים ע״ר ר״ל לזה לחמר
שבשלמו מ״ט יום וע״ם כוונה הכ״ל כח י״ט חג השבועות
בסוד כ׳ שערי בינה :

הלכות חג השבועות

ג

מחמר פ׳ ויקח בם׳ ויחי ע׳ תעט תחלת ר״ח יהודה בחתניתה דילן לוקמיכה הח
ע׳ תע״ו דתניון לרבעה פרקים בשנה העולם כידון בפסח על
התבואה בעמרת על פירות החילן ברחם השנה כל בחי עולם עוברים
לפניו ככבי מרון ובחג כדנין על המים הח לוקמיכה ורוח דחתניתן
לוקמיכה בפסח על התבואה דהכי הוח מחם וכו׳ מנה בפסח הח דיכה
הוח דיכה דחלכתה דיכה (והוח כי ככר כתבתי כי מנה הוח מ
מלכות דיכה כנד מלכות לה״כי ע״ל דף ד׳ עשירלה לה״כי דיכה
דחלכות דיכה) ולה שירות דשרשיהו ישרל לחיעהל בחולק קדיש דקב״ה
ולבעה מכוייהו חתן טעון לחרכין די חיזון על שחר עתין עע״ו לחקרון
חלהי ככר ולחקרון חתן יפה״ר ולחיעהל בחנה חולק קדיש דקב״ה
לחתי תבואה כחה דכתיב תבואתה בה״ח והח לוקמיכה דעלמה
לחתן על דיכה רבה (ע״ל ב״ט ע״ב ועי״ל דף ק״כ ע״ב ועי״ג מביח
סמוק קדש ישרלל ליה״ד רחשית תבואתה כ״ה בעמרת על פירות
החילן פירות החילמות יובבי ליה יחין פירות החילן כחה דכתיב לכי כברוח
לילכה הכרכה ותקיף לעילה פירות החילן ע״ל דף ל״ג ע״ב מביח
דעבן ונו׳ע״כ וסוד מחמר זה יחין פירות החילן ע״ל דף ל״ג ע״ב מביח
מחמר פ׳ בשלח ויבחו חלהים ושם שתים עשרה עינות מים ושבעים
תחרים וכו׳ ע״ש כל הדף ותבין ובשרי חמה מביח ע״ל לילכה
לברכה ת״ת הכרכה חנה הנדולה ותקיף חנה הנבורה לעילה לבי
שמלכו׳ נקרח נ״כ בלשון לילן לכך סודך לומר דח לעילה ת״ת מחכי
מחמר פ׳ פריך כחנה כי מחכי יבחו חלין (והוח כי חיתה בפ׳ בראשית
בראשית ע׳ מ ע׳ כשחתן דישרלל בפקח חת ו נוסף להסוח לילכה ומתיחן פרחין
כשחיתן לנו חלי חרן נו חעשה לנו לנו ודוח דח כי תהיו חתם חרן
חבן וב״כ נקרחים ישרלל בן יקיר דשם חעשה עליהו וחקרו העשוקי׳
מחמר פ׳ חני בטן ולח מנדפין וכו׳ ע״ש והה נס ליתח בפ׳ לחמור ע׳ קפ״ד
ע״ל דף קי״ו חשם קניהו פתח ולחמר חי כעניך ישרלל נוי לחד בחרן
וכי יהי׳ שכח דחקרון ישרלל לחד יחיד מחתר לחרח לחלה בין
דשכח דישרלל חתייל לפרטיה קרח לון לחד דהח בכל חתר שכח
דישרלל לח הוח ח״ט בניין דכל הקניהו דעלמי ומחתי בהי חתר דישרל
חשכח וכו׳ ע״ל דף הכ״ל ובחתר דח חשתמוד מהימונותה ומקורח
עליהו ויחודח עלחה קדישח וע״ד יומח דח קיסורח דמהימונותה הוח
קסורח דכלה וכתיב עץ חיים היח למחזיקים בה והוח דחקרי לחד
וע״ד בנין חימון דחתקשרי בחתר דח חקרי הכי ועץ חיים לחד הוח
ודחי חקרי בנין דכלה כי ויומיה לילה לחד ודחי קיסורח דכלה
ותחמיניתה דכלה הוח עץ חיים חשר בתוך בנבתוך יומם בחמיניות׳
ולחיל בכל סטרין ותקשר בי׳ וע״ד פסח וסוכות והוח בחמיניתה
בנין דיהיו לחמיניתה דכלה ודח הוח שכח דחמיניתה בפחי יומח
ולח יתיר שכח דחמיניתה ומקורח דכלה ע״כ ולכך בעמרת שהוח
סוד לילכה דחיי חתר ישרלל דבוקים בן ע״ל דף מ״ט ע״ב וע״ג מסוד
שבועו׳ ותרחה בזה קיבון פלחי לזה דבן בעמר על פירות החילן לותן
נמ׳ עם שבת שבוקים בילכה דחיי נפ ע״ל וכוה תבין מה דחיתה בפ׳ ויחס
דף ס״ח בפחי׳ דף ס״ח ע״ל רב יוסף ביומח דעמרת עבדו לי׳ עינלה תלת
מחמר פ׳ בשלח ע׳ תפח חמר לי׳ לחו היי יומח נריס כמה יוסף חיכח בסוקה ע״כ בפ״ד ומכוחר
ובפ׳ בשלח ע׳ תם ס״ח ע״ל וביום הכפורים בהקי יבכם ויכחה חדשה וגו׳

מחמר פ׳ ויקח ע׳ קפ״ח

מחמר פ׳ ויחי ע׳ תי״ו

מחמר פ׳ חיי שרה ע׳ שי״ח

נמ׳ עם שבת דף ל״ח

מחמר פ׳ תולדות ע׳ קפ״ד

נמ׳ בחם׳ בפחי דף ס״ח

מחמר פ׳ לחמור ע׳ קפ״ה

מחמר פ׳ חמור ע׳ קפ״ב

חמר ר׳ חלח יום הכפורים מלן יום דח כפר היומח מעדן דחיהו יומח
מחיכן בכורים עלמין ודח חיהו דחורייתח תלייח כי׳ וחיהו חסיק כל
רזין דחורייתח ובנין דחיהו חילכח דחיי פרי חילכין חנטרינהו ל
לחייתח וכו׳ ע״ם ע״ל דף מ״נ ע״ג ודף פ״ם ע״ד וכפ״ לחמור ע׳
קע״ב ת״ח בשעתח דחילכח קדישח חשתכח בעטרי חדוחת דכ״י
הוח וכד חורייתח חשתייכת חתעטרי כ״י בעטרן עלחין ובנין דכל
קסורח דמקיימנותה חתקשר בהחי חילכח לחקרי יום לחד דכתיב וקי׳
יום ח׳ ודחי דכ״י יום ח׳ בקסורח דלעילח ע״כ והח דקחמר בשעתח
דחילכח קדישח חשתכח בעטרי חדוחת דכ״י הוח ע״ל דף י״ח ע״ח
בביחור מחמר פ׳ לחרי ובהר יומח מעדן ושם ובדין נפקין מכוחין
ובחלין וכו׳ ונם בניקוף יחמר שם פ׳ לחזיכו ע״כ בסוד בני בכורי
ישרלל נם ע׳ נ׳ יסוד זה ותרחה פלחים נם ע״ל דף ד׳ ע״נ כד קרייבו
לטורח דסיני כחיב א׳ ין ברחשית דחיהו חכני וכחיב עלה כתר
וחשתלים חילכח בכל תקונין ונם דף ט״ו ע״נ בסוד כתר ולזה ליתח
בכתבי חחר י״ו ל בסוד חנ השבועות ו״ל הכה בחנ השבועות כבר
בכנסו כל המוחין והנדיל זו״כ בכל קומת חכמה וביכה חך סוד הכתר
שהוח ין חריך לכפין עמהו לח בקבל לפי שכבר ידעת כי חכמה וביכה
הם סוד חסד ונבורה דעתיקח קדישח והוח חשר כבר סחרכתי מה
דחי׳ בפ׳ כשח ע׳ רמ״ד דחי עתיקח דעתיקח לחקרי לחריכח דלכפין
והוח דלבר לתקרי ו״ח לקבלי דעתיקח שכח קדם קדמים דקדמייתה
ו״ח כד לחסתכל בהי כלה דלתתח לתתקן ימתבטין ולריכין בההוח
ומכח לחבל לח כל שעתח כמה דעתיקח ע״כ ומזו פי׳ חשתלים ח
חילכח ובפ׳ לחמור ע׳ קע״ו ח״ר חלבור מפחי חילכח לחזכו שחר
לילכין לתתח והוח חשתרשח על חד כהרח עמיקח דכנידו וכפיך ולח
פסקין מימוי לעלמין עלי כתב והיה כעשתול על מים ועל יובל ישלח
שרשיו וכו׳ ע״ם ובפ׳ ויחי ע׳ תי״ז ת״ח זעלמח דתתי תתעבד וכנידו
להלי קדיק למיהב תפכוקין ועדוכין לסלי חרץ דחיהו לחם עכי ועביד
לחם בנו הם״ד מחסר שמכו לחמו דח הוח לתר דכלה מחסרין ליה
ומחי חיהו עלמח דחתי דעלמין ותתתין מחסרין ליה ומכסכסין לי׳ וכו׳
וע״ד מחסר שמכו לחמו לחם ו׳ מיכי׳ לחתן הוי חילכח והיה מעטרח
לי׳ כדכתיב בעטרה שעטרה לו חמו וכד חיהו נקיט והלי הוח יתן
מעדני מלך ומתן מלך דח כ״י ע״כ ובפ׳ חית׳ בפ׳ שופטים ע׳ תקכ״ח
לח תבחית חת עפה דח ת״ח וכו׳ ע״ל דף כ״ו סוף ע״נ וכל ע״ד כי
חדם בן השדה לילכח דכרכח ותקיף דסוף שדה וכו׳ ע״ם ותרחה
מעלת ת״ח לזה בעמרת דבן פירות החילן לוה ר״ע דרש חת יי׳ חלסין
תיראו לרבות ת״ח חבל רחה תרחה בשם פפחיס דף ס״ח ע״כ ז״ל
רב שמת כל תלתין יומין מהדר לי׳ תלמודח ותלי וקחי בעיברח דדשת
חת חדחי עלי כפשחי חדחי עלי בסמחי לקדקחי לקחכחי ע״כ דלכחורה
קשה לומה חלה חת עצמו בעיברח דדשת וזוח כי כבר סחרכתי בביחור
נמ׳ ר׳ יהוד׳ חוח לר׳ וירח דקחי על פתחי דבי חמוה דף י״ד ע״נ ד׳
מחמר פ׳ בראשית ע״ל בראשית ברח יי׳ דמסיים תרעח
קדישח לחכחיה עלאה ירחת ה׳ היח ע״כ וכפ״ כשה מדליקין דף ל״ח
לחמר ריש לקיש מ״ד והיה למוסת עתך חוסן ישועות חכמה ודעת
למוסת קדר זמיעים עתך זה קדר מועד חוסן זה קדר נשים ישועות זה
קדר טהרות ולחבי הכי ירחת י״י היח חוגרו וכו׳ ח״כ כדלת מרמו על
ירחת שמים כי לסוד זה קוביעים יוה״ב בחקום דלת כי חוזה נ׳ ס״ם
כוזכן לד״כי כי בינה דחלכתה דיכה וכתיב לחני יי׳ וקרית לרכב
נקוקית נקום בריח לכך נקראת ירחה לכך יב שנת כי מתפלר כ
בלעודו לכל לחמרו לחמר בלה עיקר היח ירחת שמים לי ירחת יי׳ לין
לי לח לכך תלי בעיברח דדשת ורזו שהיה תחלה בכתם בשער שפיח
ירחת שמים והח דקחמר חחדי עלי כפשחי לך קרחי לך חבחי כי
ליתח בפ׳ חיי שרה ע׳ שיח ח״ר חוקיה לי יומח דכל נוסף דעלמח
יקומון ויתערון מעפרח לינון נוסף דחתבטישו בכשיתח חדח מה תהח
מיכחיו (ר״ל בלה חדם שכח כמה פעמים בעלמל ח״כ מה תהח
יונוסף קדישח ע״כ והוח כמו דחי׳ בנגי מי יוטפל בכבלה) ח״ר
יוסי לינון נוסף בלה זכו ולח לעליהו הרי לינון כלה הוו כיה דהוו עץ
בהחי עלמח ה״כ בההוח ומכח ונוסף בתרחה יקום דחתבטש ונפלח
ונטל סרסור כרקח יהות עלי כתיב והיה כעץ שתול על מים ועל
יובל ישלח שרשיו ונו׳ ועל ההוח קדישחה כתיב והיה כערבה ולח יראה
כי יבח טוב ע״כ ולכך הב שבת שמים יודע שלח יכל עוד בעלמל
ח״כ יקום מה דחי׳ שם בפ׳ הב״ל ע״ד מהו ולקרחת לחשה לבבי ומם
ח״ר יצחק לוחתו קנוף שבטעה עמי בלחתו העולם ולח הי׳ לו בכחש
וכפוף מפני ירחת קום לוחתו כנוף מיום תקח ליצחק עמי בהחי שנחת

לניחק עמו וכו' הכ"ד אף ימלא שחוק פיכם ע"כ: לזה קאמר רב עמך חדתי עלי נפשי לך קדשי לך תכלי כי לא תצטריך לבא לנבעל בנוף אחר שלא לך תכלי. והכה ליתא ◦בגמ' בריתות ע' קכ"ו ע"ל דף כ"ב ע"א על פסוק הן אל יפעל פעמים שלש עם נבר מיד דאינלא תיין לתפשט מדעתי וכו' אבל כך כך דמרת עלי קב"ה בנלגולי ולא אינלא בתתריה לעקר ליה מתתריה ושוי ליה בתתר אחרת ולא סיכוי מקום וכו' ועד כמה זמנין עד שלש כל"ת דבר מה לשלש דור וכו' דהת כתיב ובכן רחיתי רשעים קבורים וכלו ונו' מה תימא בהון אמאי בהון דוקא יפול מנדך שלש הכי אמר מרמוזא וכו' ע"כ ר"ל אותן רשעים לא יקומו במשפט ולא יזכו לבא בנלגול שכאמר בהם דבר מה לשלשה דור. והכה ליתא שהכשרים חיכם בחיים בסוד נלגול והו כי אדם אחד משלש מאות כי הוא מנולגל עד שלש דור אבל אחד מהם לא מצאתי: נם והו כי בגמ' טלטולא דבריהת קשה מדאיתתא ר"ל כי חיש בת בנלגול כמה פעמים ובריך לטלטל את עצמו אבל אחד מהם חיכם בתה בנלגול. ודאי ליתא ◦בגמ' מסכת תניגה דף ט"ו ה לעזנו שלא אחר את רבי מאיר לאחר מיתה לתרבות רעה מ"ד לא יערכנה זהב וזכוכית ותמורתה כלי פז אחר ליה אן דברי תורה שקשים לקנותה ככלי זהב וככלי פז ונותין לאחדן ככלי זכוכית אחר ליה דאלהים אפילו ככלי חרס: אבל רבי עקיבא רבך לא כן אחר שלא אף אף כלי זהב וכלי זכוכית כללו חף על פי שאשתברו יש לסם תקנה כך ת"ח שאדם יש לו תקנה ע"כ: אבל טוב הוא שלא יצטרך לבא לידי תקנה.

נמ' פ' י"כ דף כ"ה ע"ב

הלא רואה תראה ◦בגמ' כפ' יום כפורים דף ס"ו ה לעזנו קיבי דמי חילול השם רבי יוחנן אחר כגון אנא דה ליכא ד' אמות בלא תפלין ובלא תורה הכ יצחק בר אבדימי אחר כל שחבירו בושן משמועתנו אחר הכ בחתן כר יצחק כגון דאחרי לוקבי מרא לפלניא וכי רמי' יתחול לו יומרו על מעשיו. תניי אחר כדאמרת ואהבת את י' אלהיך שיהיה שם שמים מתאהב על ידך שיהא אדם קורא ושונה ומשמש ת"ח ודבורו בנחת עם הבריות ומקח ומתנו בטוב כלה ונושא ונותן באמונה אה הבריות אומרים אשרי פלוני שאשר תורה תורה אשרי אביו שלמדו תורה אוי להם לבני אדם שלא לתורה תורה רחיתי פלוני שלמד תורה כמה יפין דרכיו כמה מתוקנין מעשיו עליו הכתוב ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר ובמון שאדם קורא ושונה ואין דבורו בנחת עם הבריות וכו' אה הבריות אומרים אוי לו לפלוני שלמד תורה וכו' כמה מעשיו מכוערים כמה מעשיו מקולקלים עליו נאמר הכתוב באמור להם עם י' אלה ומארצו יצאו ופי' רש"י קרא חילול השם כשאדם תלמוד עובר עבירה ע"כ: ואיתא ◦בתאמר פ' וירא ע' ע"ל ת"ח וכאין אומר בדיקין אתענגיו להו כמה טבין לצפות עלמא ולית אתר בניחותא בכל אינון דידעי רזא דמארייהון וידע לאתדבק בהו בכל יומא (פיינו שיודע סוד יחודים ולעשות עמהן מרכבה וכאשר כבר אזכרתי לך לעיל) על אלין כתיב עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו כד"ח אכה את חיוב בדברים ואלין אינון דאחקין למלה דאכמתא ודייקין ומחכאן למכדע בריאת דמלה ולאשתמודעא למאריהון אילין אינון דמריהון אשתבח בהו בכל יומא בין עלאין קדישין ואילין עלאין כל תרעי דלעילא ולית מאן דיימי בידיהון ואכה אולקהון בעלמא דין ובעלמא דאתי ע"כ: עיין לעיל דף ט"ו ע"ב מסור שבועת בתריבות דבריס נפלאים: ונם מבואר אין אדם שהתורה הקדושה שביתה בהר סיני היו שני לובות מאילנא דחיי אשר נאמר מלך יהא אלהי מלאך פשוט ואומה ולשון שולטת בו שנאמר אני ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים וכל עמי הארץ רואים כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך: ואיתא ◦בגמ' בפ' ד' תניא רבי יוסי אומר לא קבלו ישראל את התורה אלא כדי שלא יהא מלאך פשוט ולשון שולטת בו שנאמר אני ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים וכתיב ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות: ואיתא ◦בתקנים דף ע"ב ע"ב ואמרת אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם: לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם: מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך וברכתיך: ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליהן ותחללה: ולא תעלה במעלות על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו: ואיתא ◦בגמ' בפ' ד' תניא רבי יוסי אומר לא קבלו ישראל את התורה אלא כדי שלא יהא מלאך פשוט ולשון שולטת בו שנאמר אני ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים וכל עמי הארץ רואים כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך

ובמה הקדמנו כי תו"י רוכב על עב ק"ל כי לו תעביר ממשלו' ודון מן
החרן וכ"ל לזה מזמור זה לכו חומרים יקום שהים יפוגו חוביו ויכוסו
מזכליו ומפניו כהכדוק עגן תבדק כהתם דוכב ומפני תם יאחדו רשעים
מזבני שהים ודיקים ישמחו וכ"ל וכן נדיקי ירלו וישמחו כי תעביר
ממשלו' ודון מן החרן דוק היטב בכל המזמור שמבי פסוקי מהיכלך על
ירושלי' לך יכיולו מלכי' ס"י נער חית קנה וגו' לכל החרבתי כי הכל
נעש' ע"י מעש' תחתוני' ולכל בחריכו לתבנשו חברי' וע"ל דף י"ב ע"ח
מה שכתבתי בסוד י"ח נוכי"ן ע"פ נוסקי קשת וגו' ולזה מסיים המזמו'
תכו עון לשלי לכל על ישרא נאותו ושוז בשחקי' וגו' וע"ל דף כ"ה ע"ח
וב מסוד הכ"ל ומס כתבתי טעם מופל שלומרי' מנלה רות בחג השבוע'
דוק שם היטב ותרח קרבה סוד התור' כוה עסק והכ"ל ע"ל דף ט' ע"ל
בסוד ידי קדש ולהבין בחריכו ונס מה שכתבתי דף י' ע"ח מזמו' כרוך
ס' המלמד ידי לקרב ולהבינותי למלחת לומרי' זה המזמו' כמונלי שבת
כאשר כדפם בכל המדרי' ולח"כ לומרי' מזמו' שהי' יחכיכו ויברכיכו וגו'
ולפ"ד שכיה סוד ח' כדי לומר ערביי' כי במונלי שבת מתגבר הם"ח
ולאשר כתבתי לעיל דף כ"ב ע"ח על פסוק ע"פ כ' עדי' יומית היות דח
שמש מת מעיקרו וכו' עתלק ע"ס ק"ל וכו' ע"פ ולזה סידרו בסידור
הלל"י ז"ל לאחר שלומרי' יהו"ד מלך יהו"ד ימלך לעול' ועד
וע"פ כוונה שכתבתי בדף ו' ע"נ ע"פ לומרי' תכף פסוק והי' ה' למלך
על כל הלל"ו היו יהי' ה' לשמו ח' וסמו ז"ל ויהי' ה' למלך על כל הלל"ו
יומב ולזה הוסיפו ה' שהיכו וקבלנו וגו' כרוך ה' שהי' וגו' לתן הללויה
ופסוק כל הנשמה תהלל יה הללויה ותכף לומרים לתכנה בנביאות
מזמור שיר מזמור הכ"ל ולפ"ד מוכן מלוד כאחור לסוד שבועות הכה
סידור תהנת שבועות ככר כדפנו קנת כוונת וסס הקשוטים
שים לבכון ע"ל דף ק"ך ע' כ"ב כתבתי בלילים וטעם למה כוונה זו
דוקא בחג השבועות ותבין כל המלמר דפר' ברחשית ע"ל רבי שמעון
הוה יתיב ולעי בחוריי"ת בלילה דכלה לתחברת בבעלה (כייכו סוד
תורה שבכתב ותורה שבעל פה) והכה דוק בדברים למיהו עתה כל
בלילה ולאחדי עתה בתקוכת דהיהי לתתקנת לבעלה למלעי
בחוריי"ת אתורה לבניליים ומכניליים לכתובים (כי ליתיה בכתבי
מלר"י ז"ל בסס תקוכים כי הכתובים הדוחים לזרועות הס זרועות
המלכות שהס לכל בנח הוד דזעיר לכפין כי מנד המלכות הס כתוכים
בסוד רוח הקדש שהיא המלכות ומנד ת"ת נכליהם בח הוד דכבואה
בעולם תפלרת ועד"ו בלחוריים ותנלים כי התכלים חוסדי לרץ
כה"י שבת"ת הס חוסדי לרץ המשכים הס זרועות של מלכות (כי
עחידתה היה מן סוף שבי שלישי ת"ת) ותנ"ת שלה והכה ע' זקיכים
בתכללת מנד בח הוד שבת"ת על ידי משה ולאלדד ומידד בשלרו בחחכה
בעלמת דמוקבת ו"ס ותנת עליהם הרוח ושמה בכתובים עד כאן:

בח"פ כי תבת ע' תקע"ו

ועיין לעיל מה שכתבתי ○ בחומר פרשת כי תבא ע' תקו"ו לה לעיל
מהיכלת ולאשתדל בגיבה בתורת לחת תורת חיתה בפיהו ולחשתדל
בה בכבילים ובכתובים ככתובים בעשרה מיני תלים עד כאן ·

עיין לעיל דף י' ע"ח בסוד ע"ב המשכים מן הסס י' י"ה יה"ו יהו"ד
לאשר לקבלייהו עבד דוד עשרה מיני תלים וכו': עיין לעיל סס ושמה
כפלים וקלמר ובריון דחכמתא בנין דחילין תקונא דילה ותבשיטתא
(והוה כי התרכתי לעיל כמה פעמים ולחפס קניהו דף ק"ד לאכל לי
לית נדיק דזכוותי לאהנדרא שכיכתא ולאשתבח מיבה לבועי קדרוכיתא
ולקשטה לה ברזין נהירין דאוריי"תא וכו': ולזה יודיק וברזין דחכמתא
עיין לעיל דף ס"ט ע"ב שתלריך יסוד שבועות וע"פ סוד מה שכתבתי
בתרתי מלחר פרשת לחור ת"ח כל כר כם דלת מכי מוכבכת דת לימון
שבע שבתות תמימות ליחכי לדכייתא דת לת לקדי טהור וכו' · עיין
לעיל ומוכן מלחר הכ"ל והכה הסיום ת"ח חברית מתקני בהתי ליליה
תבשיטתא לכלה ומשטרתא לה בעטרתא לנבי מלכה (בסוד עומי דבר
עיין לעיל דף כ"ט ע"ד ודף ל' ע"ג כי הס נקדת כוכיך וח"כ חברית
מתקנת תבשיטתא לכלה וקלמר ומלן מתקן ליה למלכת בהתי ליליה
לחשתבחת בה בכלה וכו' · וע"ו קלמר בהדת קדישת עתיקא דכל
מהרין (הייכו כיכה) הה"ד בלחה ורלחה בנות ליון בילך שליה וסוד
זה כבר הלרכתי ולחס קניהו ע"ל דף ע"ח בסוד נט"י ולזה כתבתי
שזהו פי' מה שליתיה בגיר דחניגה דף י"ג דב בחמן בר יעקן תמר בהר
יעקן יסודם לברכה חלו ת"ח שמקשטים לת עלמן יעשיכה על
דברי תורה בעה"ו הקדוש פרוך הוה יוגלה להן סוד הנהר לעה"כ
שבלמר בהר יעקן יסודם עד כאן · והוה מוכן : והכה שליתיה
בכתבי מלר"י ז"ל והכה סוד חג השבועות כי כבר נכנסו כל
המזמין והנדיל ו"ל בכל התפשטות חבשה וכיכה לחיכם עדיין לת

הנדיל רק מן החכמה וכיכה ולמטה לך למקום הכתר עדיין לת קיבל
ולחיכם סוד הכתר הוה ת"ח עכשו לפי שכבר ידעת כי חכמה וכיכה
הס סוד חסד וגבורה דעתיקא (העכין כי ליתיה בשער היחודים
ז"ל בכאר בו יחוד לזכיכה בסוד (שם י"ה דיודי"ן והה"י והכה ת
לותיותיהם ישובלבות וה עם זה ובמנין שהם ד"פ ה' כ' כיודין וב'
בהה"ן ולחבשתם ני' ק"ל והס כוה

יי וַדַּד הַיְהוָה יי יָן וַדַּד הָה הַי

כתף ימין דת"ח וכיקוד זה ני' ע' : כתף שמאל וכיקוד זה ני' ק"ל ת'
נבורות ע"ל דף כ"ג ע"ב שורה ל' והס כ"פ חלל"י כב' הכתבות הללו
והכקודות שהם ני' ק"ל ו"ס קלעים לכתף חמאה עשר פי' כי שם י"ה
בכתף ימין ת' דיודי"ן וח' דהה"ן רק של יודי"ן נוכר על דהה"ן
כאשר כשלבו שביהם וכן הוה בכתף שמאל רק שהס נוכר בשיעלבו הס
דהה"ן שהוה סוד נוקב על דכורה והכה יו"ד ה' י"י ני' ס' וי"פ ה"
ני' ר' קרי"ת ק' בחכין כת"ף וכן ת"ק כת"ף שמאל ובקודותיהם כחכין
קל"ע וכ"ל ו"ס קלעי"ם לכתף בקודותיהם ני' ר' והו' סוד שהי"ם
בחחורי כוה ת' ל' חל"ה חלה"י חלהי"ם ו"ס החל"ף לך שלמה · ב"פ
כת"ף כמו בני' ל"ף שהם ד' שמו' בשלושם ולחבם בקודותם הס ני' ר'
שהוה י"ה דהה"ן י"וד פ' ה"ה ני' ר' ל"ו הס מלחים לבוטרי' לת פריו כי
הס י"ה דהה"ן העולה ר' הוה בוטר ושומר לת פריו שהוה סוד י"ה
דיודי"ן הנקרלת פרי דלילה כי לכה פשיר ובניו תוך ביכה ובחמה כי
הבקודות שהם ני' ר' הם בוטרי' לת פריו שהם בקדישים ל"ף לך שלמה
שהם שבי י"ה הכ"ל לשר בשבי כתפים שהם ני' ל"ף וזהו ר"ת
"לבוטרים לת "פריו כי הלחתי' בוטרי' לת פריו שהוה ל"ף לך שלמה
הרמוו בר"ת "לבוטרים "לת "פריו נס סוד שלף ומלחים שו הס סוד
שהי"ם דהה"ן דלחורי' שלו הס ני' ל"ף (וסוד זה ע"ל דף כ' ע"ח
דמתחיל כי הבבורו נק' שהי"ם ולחורי' בשהי"ם דהה"ן ני' ל"ף וכו' ע"ש
ועוד רלה תרלה דף ס"ו ע"ח ו"ל והכה לעיל הלחרכתי בסוד טלת
דכדולחת סוד מוחל סתיקלה שהשם כמוכו הבבורות הבקדישים
שהם שבי י"ה הכ"ל לשר בשבי כתפים שהם ני' ל"ף וזהו ר"ת
"לבוטרים "לת "פריו כי הלחתי' בוטרי' לת פריו שהוה ל"ף לך שלמה
הקדושות שהם ני' ר' הם בוטרי' לת פריו שהם בקדישים ל"ף לך שלמה
שהם שבי י"ה הכ"ל לשר בשבי כתפים שהם ני' ל"ף וזהו ר"ת
"לבוטרים "לת "פריו כי הלחתי' בוטרי' לת פריו שהוה ל"ף לך שלמה
הרמוו בר"ת "לבוטרים "לת "פריו נס סוד שלף ומלחים שו הס סוד
שהי"ם דהה"ן דלחורי' שלו הס ני' ל"ף (וסוד זה ע"ל דף כ' ע"ח
דמתחיל כי הבבורו נק' שהי"ם ולחורי' בשהי"ם דהה"ן ני' ל"ף וכו' ע"ש
ועוד רלה תרלה דף ס"ו ע"ח ו"ל והכה לעיל הלחרכתי בסוד טלת
דכדולחת סוד מוחל סתיקלה שהשם כמוכו הבבורות הבקדישים
שהם שבי י"ה הכ"ל לשר בשבי כתפים שהם ני' ל"ף וזהו ר"ת
"לבוטרים "לת "פריו כי הלחתי' בוטרי' לת פריו שהוה ל"ף לך שלמה
הקדושות שהם ני' ר' הם בוטרי' לת פריו שהם בקדישים ל"ף לך שלמה
שהם שבי י"ה הכ"ל לשר בשבי כתפים שהם ני' ל"ף וזהו ר"ת
"לבוטרים "לת "פריו כי הלחתי' בוטרי' לת פריו שהוה ל"ף לך שלמה
הרמוו בר"ת "לבוטרים "לת "פריו נס סוד שלף ומלחים שו הס סוד
שהי"ם דהה"ן דלחורי' שלו הס ני' ל"ף (וסוד זה ע"ל דף כ' ע"ח
דמתחיל כי הבבורו נק' שהי"ם ולחורי' בשהי"ם דהה"ן ני' ל"ף וכו' ע"ש
ועוד רלה תרלה דף ס"ו ע"ח ו"ל והכה לעיל הלחרכתי בסוד טלת
דכדולחת סוד מוחל סתיקלה שהשם כמוכו הבבורות הבקדישים

בח"פ כי תבת ע' רמ"ד

עתיקא דעתיקין לקדי לריכה דלכפין והוה דלבר לתקדי ו"ח כד
לסתכל לבהי כלה לבתתא לתתקן ולכפי מתבשטין ולריכין בהוה
זמכה לבל לה כל שעתה כוה דעתיקא ע"כ ע"ל דף ס"ח סוף ע"ד ·
והכה הכתר הוה התחיל לכנוס ומתלת ליל שבועות ולימו כנאר לבנם
עד לשחרות הבוקר ובעשה לחר כך יחוד בתפלת שחרית ומוסף :
ולכן לכמו לסורים בימות בליל שבועות ולימם ישיכים לפי' רבע
לחד כדי להיותך חותו הכתר העליון הכ"ל כוער. לכפין ולחר כך
בחשחורת מעט קודם עלות השחר בעת שמשחיר פני הרקיע סוד
לילת השחר לו מנוה לטבול כדי לקבל תוספות קדושה ומכחי כתר
ועליו נחמר ורקתי עליכם מים טהורים וגו' כי לו מלכות טובלת
במקוה העליון שהוה סוד הכתר שער החמישים ולמן נקר' מוסביל'
דמטרוניתא : ודע מי שכל לילה ההוה לת יהן כלל ועיקר ·
ויהיה עוסק בתורה מובטח לו שיהלים שכותיו ולת יחרע לו מוס
כוח וקורלת חיי האדם הוה בלילה ההוה עד כאן : ולייכו כיוו
שהקדימנו לעיל כי בעבודת על פירת הלילן וכיוו שמוכר לעיל :

וכוס

וזכה תבין בסוד יוסף ועתה בניס שירו למלך בתפלתה מפוזר וכו':
בעטרת ניחות וכתר נורח יתפלל וכו': המוצנע ומוכתר בכתרי
כתריס ○ובפרשת ברחשית ע"ם ו' וביום הכפורים מכתה חדשה לקבל ת"פ ברחצית
דרגא דיעקב דיהא כדין לאתפלגא עלמא ואתחדש ואתן ע"ק ו'
מכיון שבע שבועין בנין לתכלה כלה ביובלא עלאה דיהבה
להאי ברתא בוכרה עטרת דאורייתא דלתכלילת בה"ט לתכלין
ונפקא מיכתה עלאה בתיגון תתגין שערי ביכה ואתייהבת
להאי ברתא בוכרה ע"י דמשה דלחיד נמי בהאי דרגא הה"ד
נתנה ורחנה בנות מיון בחלק שלמה בשלמא דשלמה
כלה דיליה דהא לוקמיכת דהאי דרגא שלים יובל סטרין ושלים לקבל
ברזא דיובלות (הייכו עיין לעיל בסוד ניור עשר ספי' שתיתאה
יהו"ד דאתני שלימו דכלה עקרא דכלה וכו': ודא תפארת ישראל)
דכתיב ויעקב איש תם ביום אתוכתו דא כד אתייהב אורייתא וביום
שמחת לבו כד אתבני בי מקדשא ת"ח כתיב בחדש השלישי לצאת בני
האי דרגא דאקרי שלישי בחודש והיא אתוכתו (הייכו כנ"ל כי
החדשים הם בחלוקות) ע"ד כתיב ויתן שם ישראל נגד
פנה האי דרגא ברית בוכרה נגד פנה הוא הר דאתיידע
דאיהי זעיר מכל טורא דלעילא דאיהו רם ונשא כד אתבני
לעילא ואקרי הר סיני (לאתיי רזא דכתם ישראל ע"כ ע"ל) . דהא
ו' טורין ו' יומין ו' אלפין (עיין לעיל דף קכ"ה ע"ח מה שכתבתי
לתיגון לקבל ו' יומין עלאין (עיין לעיל דף קכ"ה ע"ח מה שכתבתי
בסוד בפל שפתנו בעבדים) ולא כתב מכלהו לאתיכה אורייתא אלא
בהר סיני דאיהו רזא דכתם ישראל וכו' . ובאתרין ישראל שביעאה
דכלה נקודה אתוכתא דברית אתאלה בחד קדוש ברוך הוא דאיהי לקבל
נקודה עלאה (ע"ל דף קט"ו ע"ב תבין סוד ו' יומים עלאין וסוד נקודה
והא דקאמר ובאתרין ישראל שביעאה דברית אתאלה ע"ל דף ס"ב ע"ד
בפ' ח"י ת' פרשה על ת' פרשה) והכה איהי בחוכתא שבת בפרק ר"ע
דף פ"ט ע"א אמר ליה הוה מרכבן לרב כהנא מי שמיע לך מהו הר
סיני וכו' . אמר ליה הר שידדה שכאה לאומות העולם ואייכו דאמר
רבי יוסי בר חנינא ה' שמות יש לו מדבר גין שנצטוו ישראל
עליה מדבר קדש שנתקדשו ישראל עליו מדבר קדמות שניתנה
קדושה עליו מדבר פארן שפרו וריבו עליה ישראל (פירש רשי דכל
ה' כתעברה אשתו זכר בחמות שוכו לכם להלכיכם ולא ידעינא
היכא רמיוז עד כאן . ולפענ"ד כי היא ○בפרשת בלק ע' שכ"ד
ת"ח כתיב י' בנאתך תשעיר כנעדך תשדה לחדש תרן דעשה וכו'
בחריכות שחור הקדוש ברוך הוא על עשו וישמעאל שיקבלו התורה
וזרח משעיר למו משעיר ממש דא כמשל דכתיב ונשא משעיר
עליו למו לישראל כיון דכיעור דא ואעבר דמך כיפה משעיר מדרועת
שחלצה לחדר לדרועת ישיבת קרית לדרכה אמר ליה תבעי את
תורייתא דילי אמר ליה מה כתיב כיה דלית ליה ואמר לה תנקף
והשיב ווי לי ירועתא דא יתקין ליה קדוש ברוך הוא ירועתא כיפת
דאתעבר כל שלטני דהא ברכתא דעיל כטילכה ברכתא דמוני ישא
דכתיב פרו ורבו וכו' . והאי מכורתא דאתא ירתיכת על דא טול
והב לון וכך עבד דכתיב הופיע מהר פארן וכו' . מברכתא דלהון
לשעבד פריה ורביה עד כאן . (כילקוט חדש ערך לוחות סי' ל"ח
מכיון האי מאמר וכתב ע"ז ושמח ר"ל יותר מן השיעור שהוא זכר ונקבה)
ולזה שפיר קאמר בנש' מדבר פארן שפרו וריבו עליה ישראל
וכ"ל שמכח זה שקבלו התורה נתן להם ברכה של פרו וריבו לישראל)
מדבר סיני שידדה שכאה לאומות העולם ומה שמו תורה שמו ושלישי
דרכי לחבו דת"ר לחבו הר סיני שמו ולמה נקרא הר חורב שידדה
מוריבה לאומות העולם עלינו ע"כ ע"ל דף ו' ע"ב כי שם נפ' ברחשית
מוריבה לאומות העולם עלינו ע"כ בהר סיני דלעילא לאתיהב ביה תורייתא שנכתב
מאמר הכ"ל מ"ט כי בהר סיני דלעילא לאתיהב ביה תורייתא שנכתב
וכו' וכל מאני קרבא דעולכא בידיה לתתסרו ולכלהו עלמין דלתתא
מיכה יקבלון זכו ישראל לקיטר תורייתא כדין יהבת לון כל טיבו דעלמא
ואי לאו כדין יסרית לון הה"ד ויקרבתי אתכם לקץ הגי דת כ"י וכד תתבר
בהאי כ"ת דלית לקרי דהכי ודייכת לעלמא כנ"כ כתיב ואת התורה
לאחר שם משה כותת לתיישבת אורייתא ע"כ . ○וכפ' הכ"ל ע"ח
לפנם קניכו כנ"כ לחם כיומיא שתיתה לתברי ולחודוות עמיכת וזניה
לתתענגת בשבתא והשתא לחודוות בדק בשתיתה למיהב בהירו להאי
הר סיני ות"ח הר חורב לתקרי כד לחודוות עמיה וא"ו ואי בני
נשא יסברון ות"ו מיכה לקרי תרב לני' דהה תרב כתיב ועבד מקיין
ע"כ וכו' ע"ש: וכזה תבין למה נקרא מלכות ירחת י"י כי דיכה
דמלכות דיכה: ולזה נתנו על הר סיני כי רחשית חכמה ירחת י"י:

הלכות תשעה באב ושאר תעניות:

בתיב שמחתי בחומרי לי בבית ה' כלך בכה לעיל דף קט"ו בתרכתי
בחחר ס' פקודי חסם קניכו כנוונת דהכיה בקוד' לחומציתא
דקחתר דחיכו חיו דכלה לאתכא ההוה בקודה חיו דכל עלמא וע"ד כתי' יפה
כוף מסוס כל החרן הר ניין יפה שפיר ההוה חיו וחדוש דכלה כוף
כופא דחילכא דחיכו שפיר מכלא ת"ח שפיכו בעלמא וחיו דעלמא לא
לחתוי בעלמא עד דחתבני ותתק' משכנא מכהיא שעתא לחחזי חיו
דכלה ותתקן עלמא וחולי בהדוה משכנא עד דמטי להדוה בקודה
דחיכי יפה כוף תדוה דכלה ע"כ וזהו שמחתי בחומרי לי בבית ה' כלך.
לכל כל זמן שלא נבנ' המקדש עדיין חיכו שמחה כרחית כי יש חילוק
בין עור לקימה הנם מה דחית' ללבי נלחתי בשם ע"ם שמקן נלחתי
וכנ"ל לחבל הלא חית' ○כפ' משפטי ע"ר"ד תתן עור ולא קימה עדיין כי
לא תתפיים מטרוניתא עד דתרחה נקמ' בעבד וכשפחה כי כתיב אל
תרגיב ו' ולו ויתן ע"ו למלכו דא קב"ה ויכם קרן ישראל דא כ"י וכן
נדיקי ירלון ויסמחו ישיחת כי תעביר מישראל זרון מן הארץ וכנ"ל ב"כ
כי הכה לוכיכן יחבדו יתפרדו ונו' לו נדיק כתיב יפרח כחרו בלבנון ונו'
והכה בח"ת מ' תקע"ט ו' ל' תע"ג דכתיב בחודש הד' בט' לחוד' קוכקע'
הציר לין מתעבין בט' בו שלח כי' כיון שכשכי' הוכקעה הציר כי' ז' בו
עקנו להתעבו כו ומשו' בבית שכי חציר לון הכה לו' ○כפ' שמו' ע"י' ד בכה
ר"ם לחתר ווי מלן יקוס כתה דחתיכ' נלות' יתיתך מלן יכיל למסבל לוף
לחיכו קם ולח' יי' שהיכו בעלמו לחדכי' וולתך לבד כך מכיר שתך הלי
קרית לוקמוף לכבל בהאי קרית לית רוח עלך נו מהימכות' יי' שהיכו דת
הוה שירות' דרזין עלאין (כי הוה ס' ד ת"ו כי כתי' עלך טחיר לחיכי)
לינר דחתיכן כפקין כל כהיכו דשרגין כלהו לחלקך ותתן תליה כל רוח
דחיכמכות' שמח דת שליט על כלה בעלמו לחדכי' וולת' דהה שת' דישרל
לית מלן דשליט עלי כר שמח עלך' והשת' בגלות' שליט עליה לחרוך
(והוה כי הקדמכו ○מ"פ משפטי ע' קע"ח כל שמקן וכל כמיין דשמקן
לחיכו ליה לקב"ה כלהו מתשטן לחרחייהו ו
וכלהו יתלבשן חלין בחילין : וכלהו מתפלגין
לחרחין ידיעין וסבילין כר שמח שיחיד מכל שאר שמקן דחחכין לעמח
יחידח מכל שאר עיון וחיכו יו"ד ה"ח ו' ה"ח דכתי' כי חלק יי' וכו'.
ושמח חד מכל שאר שמקן דילי' חיכו דחתשטן ותתפלגי לכמה תרחין
וסבילין ותקרין שלי' וחחכין שמח דא ותתפלגי לתתלי דהאי עלמא
לתפלגי שמח דא לשמשין ולמחכן דמיכני לשאר עיון כד ח"ח ויכל שלים
ש בלשם ליל' ויכל שלי' ל' מבילך בחלי הליל וכן כל מאי ושמח דחחכין
קב"ה לשל עיוכו ואחי ע"ו בשמח דא מקרי ושמח דא מלעיל נוי ולא
שמח דא דחיכו מלך על ישרל דחיכו יחיד לעמ' יחידח לעמ' קדיש ע"כ
וכו' ע"ש ועי"ל דף ל"ד ע"ד ולזה כי כוכה יי' שהיכו בעלמו לחדכי' וולתך
וכו' כ"ל ונקמ' לכל מכיר שמך רוח דשמח קדיש כללא דעשרין ותרין
לתתוון"י לא מתברכ שלא יהו שם דא דאקרי בך כד"ח לא כשבעת להם
כך כ"ך יברך ישרל כי ככה תרון נדוד וכזמר דשלימו לשתכח לא הוו
לתפרש דא מן דא ולחסיר לאתפרש דא מן דא מלכו מוף"ת (הייכו ו' מן ה'
לא בדעיוכי ולהו בדכירו בניזדלא לאחוש פרוד וכשת' בנלות לשתכח
הנו עקו דכל זמ' שהו לחכן עבדין פרוד לאחדכר ההו' שם כלי ת"ת בנין
דחיכי שכיכת לעפר וסיכו לבל כך מכי שיך בר מת"ת לחכדכרין לאתי
שם (הייכו מלכות הנק' ס"י ע"ל דף ת"ח ע"כ וסוף חומ' הכ"ל ע"ל
דף ו' סוף ע"כ בנין דחיכין דחיקין מיכך ושלטין לחרכין עלן ושמך חיכו
בפרוד מן שמח דאקרי כ"ך ע"כ ופי' ע"ל דף ת"ח ע"כ סור' ת"ם מתחיל
והכה לאה תרח ○כפ' כי תצא ע' תקע"ג כי יש בו לחי יחידו ומת ת' מהם ע"פ כי תצא
בן לון לו יכמה יבא עליה ולקח' לו לאשה ויבמה פקוד לא ליבם לשת ע' תקע"ג
לח דאשת ת"ח ד' ועם לח' חיכי לחד ולם ח"ו לכבי' לאו חיכו לחייתי
לחוי על ד' דחיכי לתתי' בת זוגי דת"ח עביד פרוד ועל סיוע של אחר
בחוכתא ולתתי כי אשת אחד לבלתי וגו' דאשת לקן קוד' דת"ת ד' דאחד
○(וכפ' משפטי ע"ר"ה דאי בר כש ידעי קוד' דד' דאחד ויאשתקד לחר ע"פ משפטים
בחתר שקר וכלו הכוח בר כש בכי שמי' ונרע' על שקר וחלי חיכו כלו ע' ר"ה
בשלך משפטים לרן תפארת דמלן יהיב לרן בשמים דקאמר השלך
משפטים לרן שלא ודאי דת שכינת' ותפארת עיזה דלא לתכרם)
מיכה בנפילו דילה לקיים בה אני י"הוה שמי וכבודי לאחר
לא לתן . ומכלן לתיית כפל דכתיב ותשלך אית לרנה על כלן . עיין
לעיל דף ח' ע"א סורה כ"ח ועיין לעיל דף ל"ח ע"ב סורה ת"ב
משפת אית תכון לעד . נס עיין לעיל דף ל"ה ע"א נס עיין לעיל
דף ס"ו ע"ח ודף ק"ז ע"ב :

וזהו

והיכן שאמר בכבידא עיבי בגדיה ולא תדיחה מלין הפנות עד יסקוף וירוק
מי משמים. ○ומשם חנינה דף ה' והם לה תעשוה במסתרים תבכה
נאמר מסכת תענית דף ה' בפני מפני נוה יתי במסתרים ת"ר שמואל בר חוי' משמי' דרב מקום שיש לו להק"ה כה שבוכה בו ומסתרים שמו ומתי מפני נוה אומר בר יצחק מפני נחותן של ישראל שבטלה מהן ונתנה לאומות העולם רב שמואל בר רחומי מפני נחותה של מלכות שיש שבטלה (היינו סוד שפחה כי תירש גבירתה) ומה שמדייק נחותן של ישראל ע"ל דף ה' ע"ב וגם ע"ל מה שהרחיבה דף ע"ט ע"ב בפי' מחזור לחודו לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד לשם קיומו תכו עוה לשהי' על ישראל נחותן ואין זה שלוה של ברזל כי ביתי בלית קטן ואין לזו הו' רחם וזהו יעקב לשון עקב כי ישרל יהי' שיך כי ישרל שם שלוחים לי רחם ע"כ וזהו שהיה מקום נחותן של ישראל שבטלה גם כתבתי לעיל ○מ"פ קדושי ע"ק ק"ק תלוה בשנת' דקכ"ה תשנח בעלמא ואיתו דמתכסרן עובדיהון לתתא ותנלייה עתיקא דיעירא ומסתכלין כל אינון לחכין כחכין ומתברכן כלהו ע"כ ע"ל דף קכ"ב ע"ב. תבל במסתרים הסתרת פניט תבכה בפני בסוד ואנכי הסתר אסתיר פני מיכה וקאמר שם ודמוע תדמע ותרד עיני דמעה כי נשבה עדר ה' ר"ת שנער נ' דמעו'הללו למה ה' על מקדש רחמון וח' על מקדש שני וח' על ישרל שנלו ע"כ ע"ל דף י"ד ע"ג שהם קיומו והוא ○מ"ב ברחשי"ע קל"ד תהני אינון דמיין כדיין כפקין ואינון דמיין כתיב ויהי בנסוע הארן ויאמר משה קומה ה' ויפצו אויביך וינוסו משנאיך מפניך ר"ת ויהי נרס תהודת דכית רחמון וכית שני וכו' ע"ם ח"כ היו תרי דמעות וכל"ל ולזה כתן קחשיב נ' דמעות וע"ז מקשה נ' דמעו'הללו למה וכתב שניט קאמר כל"ל ח' על מקדש רחמון וח' על מקדש שני והנ' על ישרל שנלו. וע"פ זה תבין ○נח' בשם' ברכו' דף נ' ו"ל תניא ר' יוסי פעם ביאור כי נח' זו אזיל לי עד נמירת שתכהות כיוכה והא דקאמ' מכעבע ברחם זה מרחם מילוק שיחין וע"ל דף ק"ד ע"ב וע"נ בביאור נמירת פסר הפנכפת ורסם העכרם ע"ם כל ע"נ לף שהוה נער עבעזין יהיה שתח לאחר זמן כי עבעזין לוין ה' ישב בדד העיר (ופכה כל"ד נ' עש"ר ר"ל כי ליכא עשרה בטלני. ע"ל דף כ"ח ע"נ בביאור נח' לוחה עיר גדולה כל שים כה עשרה בטלנין דאשם קיומו וישרל לו לית כהון מקרי יחידות ואחר כח כתם לעמוד בהיכ"ל (כי היכ"ל נ' לדכ"י) המלך בעמוד דאתעבית' בהיכלא דמלכי מלכא דמלכ"י מלכא דילה יהו"ל לוחי מתפשטת עלייהו כעשר סכירין דילה כההו ואחת כחי עלת העלו' דיו"ד ה"ח ו"ו ה"ח לאקחוה שכינת עלייהו ובוחה דוכן שה וכה עירה כי אין לוח ליחי לוחה שליה לחוה לעטיה חעוטבת בנרח' דלא לתפשטת עלייהו וקב"ה נוח עלה לוכ"ה ישבה בדד ע"כ היינו ליכא עשרה ישרל שתפשטו עליהן והכה ע"ל דף י"ב ע"ח וכנין דעלת קעלו' חופלא ואכוסה בהאי כתר ואתפשט בשם יהו"ה ליח שולטנות' לפניו ולכתח ות"כ שם ח"ו ליכא עשרה שרחויי לכך לו יש שליט: ונם הקדמו שם נע' כל"ל ואי ליהו בר שם מכל חדות יהכינן לי' כתר בשם יהו"ה ואז יוכל לכנח לפחל ולכתח ולזה בעת חורבן לוך ה' ישבה בדד דבתי עם היתה כאלמנה ונו' שרתי בחדינות היתה לו"ם שם אותיות שו"ל לכך ע"ז נקרא שם ל"ל שהם אותיו' מן שמואל שהוא ש' לחר ע"ל דף כ' סוף ע"נ דשמואל נקרא כלב ונם ע"ל דף ס"נ ע"כ בביאור נחר' נכרי שה כלבא לחור לה מחרי לח תיסתפי שקולי כיכי היינו מיכי רשעים כי רשע ילחה וכעים מיכו יחרוק ○ובנח' בשם' שבת דף ס"נ ע"ח חכין שלח יבדל כלב רע כתוך ביתו שב' ליום מרעהו חסד שכן דכי' יכאה כלב ר' יוחנן קורין לכלב וכו'. ○ז"ל בפ' כיצד חשב דף ס"נ ר' שמעון בן לקיש כל המנדל כלב בתוך ביתו מובע חסד מתוך ביתו שב' ליום מרעהו חסד שכן בלשון יונית קורין לכלב ליום וכו' ונם בפ' ואלחכן ז"ל כן תרחיקון ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשל תכבית זכר או נקבה ע"כ והיינו נ"כ כל"ל אותיות לח"ם.

מאמר מוסגר מן ס' תקונים דף י' ○הנה ז"ל בספר תקוני דף י"ח ע"ח והתשבילי יבינו שין חיקון דחית חיהן שכל לחתחורע בגלוחת ע"ל דף ל"ב ע"ב עד גמירת דחסיים

ואיכון קדכת לבחיל ולכחש ושבעין חיתן קס ר"ש כוחיה קדישת על דנלוי וסליק ידוי לחדרי עלמח ואמר רבון עלמח יהי רעוח דילך לחיהב לון עוקבח לי ולכל חבריה ולכל דעחלין בקדכת דח דחיכון חפטו דילך לחעלה בקדכת דח בלח כסופח קיך ולחפקח מיתון בלח כסופח קיך וקדי חטדוניתך עלאה דכד נחין כנחח קדכן לחתאר כה לח הכנים שחה ולח להח בכסופח קמי ברחח דחלכח דחתאר כה כל כבודה בת חלך פנימה וגו' דהח כתיב כרוזין כ נפקין בניכה הם"ד כרחם הוחיות תקרין בפתחי שערים כח"ת: ואחי חחרין כרוזין לליכם לחיים לקרין וקולי אל בני חדם וגו': דהח כתיב פרנין תקיפין הוו מתכנשין לחנחח עם חנויח כחב בקדמוני דקטיל לחדם קדמאה וקטיל לכל דרין דחתיין חבתרים מיכהון הוה לכיל בכורח דילה דחיהו ניהכם ומכהן הוו כלא לון חין כנוחה דח דקרח וכו' מכהן קטיל בכתה חיחות דחתאר כהן לחות חולחות וכתה מלרי תריסין הוו מתכנשין לנבי בבתי בכסיות ובבתי מדרשות ופסקין עלי' כתה פסקות בקלין וחמורין דילי' יכן כה וכה וירח כי חין חיש (ר"ל לח מי לכתם חוקף רק בקלין וחמורין דחיכון חכם מופלח ורב רבנן דלקרין חתו"ר לכל בסוד התורה חין יודעין והו ויפן כה וכה וירח כי חין חיש וגו' ע"ל דף ט' ע"ב ודף ע"ל ע"נ. וע"ד לח כשוחה לי עד דיקבל לחוין וייעול לחרעח קדישת וכנ"ד לח עלח לחרעח קדישת וכו' דמדתרין לוחין ליתבדי פרחת ○היינו כל"ל כמ"ש פרש' ברחשית ע' קל"ד חפם קניהו ונחתי כפלה בנין דפרח ו' מכויה וכו') ובגלוחת רביעחה יוכה לה וכניכה יוכה לחעלה לחרעח קדישת וכו' קום לנבי' ונחת רעיח מהימנח וכו' כחוטרת דילך לחתחה ליה כלבה דהכי חורחת דכלבה לחתחה ליה בחוטרת וחורח דעבדת לחתחה ליה כחוטרת (והוח כי לעיל הקדמתו מה דחיתח ○כמ"פ כי תנח סחיל עבד הוה ליה לקב"ה) ע"ל דף ט' כולי בנין דעליה כתיב בדברים לח יוסר עבד בקדיניי' ותיח ליה על יתי כתן קום מתי ליה בימח דחורייתח בקולהום דילך וכו'. קום נח קרבן דהח בריתי דמלכח דילך חיהי וכו' ולח עוף חלח כתה דוכים וחלכים דעכבוכיח מתכנשין בגלוחת לעיכל עחכח דילך דחתאר בהן ואתנה נתני נתן מרעיתי לחדם קום כטיל קידט' דילך לנביהו דהח בריתי דדוד לתאר כה ויקח דוד תחסה חלוקי חלכים מן הנחל כטל לון בחסה תיבון דחיכון "שמע "ישרל "י' "אלהינו "י' וכך סוי לון בקידטי לתעבידו לחד לחכח חדח. וקטיל לכפלתתי וכו'. והיי חכח עליה לתתר וחכח די מתת לנלחת הות לטור דב וכו'. וכניכה לתתר לבן מחסו הכוניס היתה לרחם פכה. מחת י' היתה ות"ת וגו' וכניכה לתר דוד המלך עליו השלום בוח"ת תלי בוטח וכו' עיין לעיל:

זכתה תיהו מתן דסוי לה בקידטי דילה דחיהי עומיה בק"ם ווריק ליה לנבי חמים דשמואל דכניכה לתתר סוויו חמים על ותת וכה השמים דילה כעפן במלחו והקרן כבנד חבלה ותת רעיח מהימנח קום טול קידטי דילך דלחתר עלאה סליקת לה יתיר מדוד ומכל נביחיה וחכמיה דכל דדח ודדח וכו'. דחכנח דכפומך סלקת לחתר דחתאר כה בחוכלה מוך חל תדרוש: ובמכוסה מוך חל תחקור ותיהי שוח דכתר עלאה דחיהי חכמה קדומה דכלי סליק חכמה לחוסכן שוח קדישת עם עשר חתוון בכללה דחיכון (יו"ד ה"י וה"ו ה"י) וכו' עיין שם. ושם בדף י"ב ו' ל תומר הכוח סכח בוחכח קדישת (יו"ד ה"י וה"ו ה"י) תיהו עשר חתוון ותוסבכיה ס"נ כיה בטיל בוקמח ין נם רוחה. דחתאר בהן הכל ס"נ יחדיו כלללו וגו' ין נם חחד ועשר חתוון עם ס"נ הם נ"ע והתי תיהו שלח ידך וג"ע בכל חשר לו וכו'. ושם בדף י"ג ע"ח חכם קניהו דפוקנכת דעמודת דחמנעיתת ושכיכתת וחכמה ובינה דחיכון יהו"ד לח תלין חלח בעילת כל עלאין. דחיהו מופלח ואכוסה בכתרת עלאה עד כאן. וכל דברי רות הקדש הכ"ל הם כללים מה שכבר הארכתי לעיל ע"כ מחתר פרי פרחם ע' תכ"ו עיין לעיל. וע"פ מחתר פרש' הכ"ל ע' תת"ח ע"ל. ועיין לעיל מה שהרחיבה בחמור ע"ג לך טוב ליעראל בדף ע"ג. וזכרתו זה הסוד בחמור לרחמו לכתוב הכ"ל כשיתעורר סוד שם ס"ג הכ"ל ועשר חתוון וכל"ל לחו"ח טוב ליעראל. ועיין לעיל דף ל' ע"ב זה לשונו ובכה שיתח לחפח שני הוה עלמח בגד ו"ק דמיער חכפין. ולכתוב זה יש שפה מדרות בחומש בחלף וכו'.

עיין שם. חכל

ע"פ ברחשית ע' קל"ד זו הקדמה שייך לחד נדיח

ע"פ כי תנח

לכל בעת החורבן כתיב ותרד פלאי כי מן שפי כעשה פלאים וכ"ל
ע"פ מ"ש ברחשי ע"כ"ם ותיכון פלאו"ע ד' לקדי רוח דת פלא ותות ש"ך
פלק הכה והכה פלא תות פלאו ע"כ ולקוח זה יס ר' שפי כתיכה דסייכו
תיכה יסבה תיכ' ויביב תיכ' כעשה הרי נ' שפי בית ובתכי הנבר יס נ' שפי
בית הרי הס כעשה שך בית ותו ותרד פלאי כי מן שך כעשה פלא ולזה
ככר כתבתי לעת רצון שיחויר תות שך על כמו הרחמן ותו כתי' אשריך
ע"פ בלק ע' ישראל וגו' ותתה על במותימו תדרוך והכה תיתה ○כם כלק ע' שם ד'
ת"ח כשתת דישראל תיהי לתורה בקדושת' שתוך תכי ונתוך תושביך גרת'
לנבי תלכת עלת' כדין שתילת תיכי ותתורה הנידה לי שתהב כפשי תיכה
תרעה תיכה תרבין בהרים תיכה תרעה בתוכן בית רחמן תיכה
תרבץ בתוכן בית שכי והיה תחלה על כשפה תיך תרעה בגלות' דלהון
בין שתר עתין תיכה תרבין בהרי' תיך תטיף עלייהו טלין ותיין נו
תחיתו דהרי' שלמה תהיה כעטי' בשעתת דישראל קדמין תנו דחיקו
דלהון ושתר עתין תחרבין לון ותנדפין לון תיין' תפקון תן גלות' שלכון
לת שביד לכון כסן ותיכון תשכחין לון גרמייהו ותתרי כה תרעה לון
ביומין קדמאין כה תרבץ בתי' קדישין לעכבא תיתיין דרשיפין ושלהובין
דלהון ותיכון תשכחין כל דת ותת יתיב כעוטי' ולת יכילת למשבד לון
ע"פ ויקרת ע' ולמייהב לון כוקמין ע"כ○ ובפ' ויקרת ע"כ"ח בשעת' דכ"י כפקת בגלות'
כ"ח תחזה קתי' הגידה לי שתהבה כפשי תכת דחיתי' דכשתי וכו' לתיך תרע'
תיך תזון נרמך תעתיקת דכתלת דלת סמיק (הייתו כיכה) תיך תזון
עמיך תכתירו דשדן עלתה (הייתו תכמה) ר"ל כי תו כתתר כפשר נודד
מן קיכה כן תים דתתת' כי ר' תים תלתמה כודד עמקומיו דתיתו כע וכד
מתתרי' דתיתו עלמת דתתי כיכה) ע"ל דף ע"ד ע"ב ודף ח' ע"ח :
תיכה תרע' תיכה תרבין בהרי' תיך תזון לכל תיכון לתרבין דתשתקיין
מיכך תדידת ונתת הייכת מתכת מיכך כל יומת ומשתקיה ותשקיה
ע"פ ויצת ע' לכל תתתי ויצרל תתכזו כי ע"ל דף מ"ו ע"ד ולפשר זה תבנין ○מ"פ ויצת
סכ"כ ע' שכ"ב תתר השתת לתיכת לתודעת דירושלים קריב תיהו לת תחכת
וכל תיכון קדמין דתכמיית בנין דירושלים דיכת תיהו ועל דיכת
קייתת ועל דיכת לתתריב ונת לתייהבת רשו לשתל עלה ועל
תקיפי עלתת ותתיכת לתודעת לתכיתיי דלתת ירכון שכי ירושלי' דהת
כל זמן דתורייתת לשתכת כה תי' קיימ' כנין דתורייתי' תיהי תילב' דתיי דקיימ'
עלה כל זמכת דתורייתת לתתר לתתר תילכת דתיי לת תעדי לעילת
וכו' לת יכיל סתל כה דהת כתיב הקול קול יעקב ות תין ידים ידי עשו
דת אות תורייתת עלתה (הייתו סוד התורה) דלקדי קול יעקב בעוד
דהתי קול לת פסק דכור שלטת וייכלא וכו' ע"ל דף י"ג ס"ב סוד תורה נס
דף כ"ח סוף ע"ב וסמיך תכף סתרי תורה וידת ונהכה כתר בשדה בתר
דרנת דתדון כל התרץ בשדה תקלת דתפוחין קדישין וכו' ע"ל דף כ"ג ס"ב
עוד דף כ"ד ע"ג ולכתור קשה תת סתייכו'ם לסוד ונהכה כתר בשדה וכו'
להתי סוד דירושלים יהי' חרב וכל"ל לכל לפ"ד ת"ש כי בתוכת זה ונהכה
כתר בשדה תכוהר סוד היחוד תיך קכלה תלכות השפע כיון דתת תלייה
ההוא כתר ומן כתר ההוא יצתו העגדים וכו' ומש"כ כשיהי ירושלי' חרב
ויהי' תוסף ה' הרשע העבד הכ"ל תו תיכה תרבין וכ"ל ובהיות שירושלים
הוא דיכת וכל"ל וטעם לזה שירושלים הוא דין ע"ל דף בתריכו ולזה
ע' רכ"ט תיתת ○כם כשת ע' רכ"ט עיכיך תרחבה ירושלים נוה שתכן וכי ירושלים
נוה שתכן הוא והת כתיב שדך ילין בה ובתתר דתשתכח נדק לזו עקיש
ולזו שתכן (ע"ל דף כ"ב ס"ד ודף ל"ב ס"ג ודף קכ"ב ס"ב) תלת עיכיך
תרחבה ירושלי' נוה שתכן: נוה שתכן לעתיק יומין תתר דיסיניה בתילין
תייכין דהוא עיכת עקיש ושתכן עיכת דרחמי וכו' ומה דתתרת
ירושלים ולת ניין הכי תצטריך לתכפייה לדיכת דתשתכח בה ולרחמת
עלה עד כתן • כתזור לתתר פרשת ויקרת הין תיקום עלייהו
ולת תהיה רעיית להו ותכת להו עדרי תכיריך תלין תיכון ישראל דתיכון
כהי תכהן דתיכון רתיכת קדישת לעילת לתר לה הקדוש ברוך הוא
שכוך את דידי דהת דידי תלה טתירת הוא לת תתידע תכל תם
לת תדעי לך לגרמיך הרי לך עיטת היפה כשיש כד"ת הכך
יפה רעייתי נתי לך בעקבי הצאן תלין תיכון נדקיית דתיכון כדתן
דין עקבין וכנימין יהיב לך תילת לקייתת • וע"פ זה תבנין קיכה תיך
ידידות כפם תקבה כדבה ותהדרת קודש כיום ועם נטרדה וכו' תפרס
כפי כתשה עוכה תדודה כפרדה ותח"כ בוכה השכיבה ותומרת תוי כי
כשילת רחם כרעלים נרמסה (וכ"ל בסוד לי רחם תתסתירים תבכה
כפשי תפכי נתותן של ישראל שכטלה ותתנה לת"ה כי ותשכחך כשתו רחם
ותקוננת תוי כי כבי תל חי בגלות' תיכל עיכם ש תכלל יופי ר"ל מתי
תבכה ניין לכל תסייס ותין תוכחל לת תכל בכיים ילדה כי בעו"ה נעקה
הנערה ותין תושיע לה ולכך ליתת בספר תקונים ורב ורבי ורבת

תיכון תחלוקת ורוב ותקטן ולי תחלוקת בנין שכיכתת לנבי קדוש ברוך
הוא עד דיסוף לה תן נלותת ותחדי תתכיתן דתשתדלי כתורייתת
בכל יומת ולילה בגלותה ליהי ריב בנכייכו דיפרוק לון ולית תתן
דתיתר ריב ותקטנה לנבי קדוש ברוך הוא בניכה עד כתן • ר"ל כי
הקב"ה תמר אתי לך בעקבי הצאן תלין נדיקים דתיכון כתשן
ותיכון יהבי לך חילת והיל תומרת ליה תיכה כי בעו"ה בקשתי תת
שתכנה נפשי ולעומר תלתמה נגד מר הצורר הוא סמילל והתרומה
בקשתי ולת תצלתי וכ"ל ויכן כה וכה וירת כי תין תים ריתה תרתם
דף כ"ה ס"א ועל"ל דף י"ג ע"ג ודף ע"ד ודף פ"ד ע"ד מה שכתבתי
במזמור קי"ב תשרי תים ירת תת י"י וגו' • גבור בתרן יהיה וגו' • קרנו
תרום בכבוד רשע ירתה וכעם תיניו יחזוק כדרך הכלבים עוי כפש
וכ"ל תבעה זה הסן תכל וכמם תלות דשעים שלומרים תרדוף
תניו תחלק שלל תאכד כי יתתו תריבו לזה קלתר ויכן כה וכה וירת
כי תין תים כוה ודתי תיתת ○בפרשת ויקרת ע' ל"ו ר' יוסי פתח ותמר במתאר פרשת
תשא דומה תלי תשעיר שוער תה תלילה שוער תה תליל וגו' תשא דומה ויקרת ע' ל"ו
כל ותכן דהוה ישראל לשתכחו בגלותת לתיידע ותכת וקרת לדהון
והתי גלותת דתדום הוא תשא דומה דלא תתגלייא ולא לתתיידע
כהכהו תחדכון הקב"ה תמר תלי קודש תשעיר הלא תשתכח בגלותת
דשעיר תיכון דדחקי כנייהו תכון דשכבי לעפרא ותתי תמרי שוער תה
תלילה שוער תה תליל תיכון תבנין לי על מטרוניתת תה עבדית תן
מטרוניתת דילי כדין כתיב קב"ה פתלית דילית ותמר רתו כבי רתיתין
תיכון דתיכון דתקון בגלות' ושבקין כער דלהון ותבנין לי על מטרוניתי'
ותמר שוער תכת דתקדי שוער ר"ל הלא כתי' חס י"י לא ישוער עיר שוא
שקד שוער לזה תומרים שוער תון הוא שמירה דילן שתה נקרא
שוער ישראל תן הוא שמירה דכיתך ע"כ • וא"כ לפי זה ישמע ישראל
הס כעגר תשכיכה לכל תתי עלייי, והס,שועטי,רלה תרחה ○כם במדבר ע' רכ"ו
במדבר ע' רכ"ו ר' לעשר כתת שתחו ת' ירושלים וגילו כה כל תוהבים
שיש תתה תשוש כל התתבלים עליה כיום תכיכת תורייתת קמי'
קדוש ברוך הוא דהת בכל תתר דתילי דתורייתת תשתאטו קב"ה וכל
תיילין דילה כלהו נזיתין למילולת וקב"ה תתי לדיירת עמי' הס"ד
בכל יומת תשר תוכיר ת' שמי וגו' (כי תין לקב"ה בעולמו אלא ד'
אמות של הלכה ופי' כתבתי לעיל) שתחו ת' ירושלים בנין דחדוש
לת תשתכח שלת בומכת דישראל תשתכחי כתרעת קדישת דתיתין תתחברת
שכיכתת בקב"ה וכדין הוא תחדותת דכלה תדווקת דעיל' ותתת בומכת
דישראל לת תשתכחו בתרעת קדישת תקור ליה לבר כם לתחדי ולתחזקה
חידו דכתיב שתחו ת' ירושלים וגילו כה דייקת רבי תכת תמי
תד בר כם דהוו תדי בבית טרוניתת בבבל בטש כיה תמר שתחו ת'
ירושלים כתיב תמר רבי תכת בומכת דירושלים בתחדה בעי בר כם
לתחדי רבי תלעזר לטעמי' דתמר שתחו ת' ירושלים דייקו דכתיב
עבדו ת' י"י בירתה וכו' • תהו בירתה דת ככסת ישראל בומכת
דתיכי בגלותת ביכי עמתית לתמר רבי יהודה והת כתיב כי בשתחה
תצתו ודת ככסת ישראל וכו' • תמר ליה ודתי תכי דכל ומכת
דתיכי בגלותת ושכיכת לעשרת לת תקדי שתחה עד דקדוש ברוך הוא
ייתי לנבב ויוקים לה תעשרת ויימת סתבערי תעפר קומי תורי
ויתתכבן בתדת כדין תדווקת דקלה וכדין בשתחה
תצתו ע"כ : ולזה תיתת בת"ח סי' תק"ן זה לשומו הלבך הכל ע"פ ויצא ע"כ
תייבים להתעכות ותפילו בזמן שתין גזירה כיון שיד העכו"ם תקיפה
עליכו ותין לכו בית המקדש • ר' חייא פתח שתחו ת' ירושלים
וגילו כה כל תוהבים וגו' תת חזי כד תתתריב כי תקדשך ונרמז
תובין ותתנלן ישראל תתרעת תסתלק קב"ה לעילת לעילת.
(ע"ל דף י"ו ס"א תשורה כ"ת ולזה תבין הרבה בסוד זה) ולת
תשתת על תירוש המקדש ועל עסיה דתתגלית וכדין שכיכתת ת
תתגלין עמהון וכך כתת תשתת על כיתיה ותתוקד תסתכל על
עסיה ותת תתגלייא על מטרוניתת ותתרבת כדין ויקרת י"י
תלהים נבתות ביום ההוא לבכי וגו' (ותת דבקתו בי' שמות תלה ע"ל
ע"פ ותמר פרשת ויקרת ע' י"ו ועל דת הויה קדיב בכלה לתיד ויקרת ע'
י"ו בכל סטרי לומכין י"י תלהים דהת קדיבין תיכון תפתרת לנבי
נבורה • לומכין י"י נבתות רוח קדיבין תיכון לנבי נפת והוד
דתקדון נבתות עד כתן • עיין לעיל דף ל' ע"ב שורה כ"ו :
לפי שהנחת הוד הס לבר תנופת כי על כן כתתו בו סמילל ותקע
כך ירך יעקב • ובפרט בסוד שלום קו שמילה עד כתן עיין שם :
ותס כן לפי זה תוכן הת דקתמר ויקרת י"י תלהים נבתות ונומר :

רק הלא תחזיתו כי רק בסוד ובקבלות משמע תרוייהו לחבל הסוד הוא
בהדי הוצח לקי כרבי) והיה נם היום מה כתי׳ כה בקבלת חנורת סך
על בעל כעורי כד״ח כי תיכנו בנין דלסתלקו מיכה ותשתכח פרודת
ותפי׳ סתים ותרעת כלהו ותתקבלי דכתיב שבים סתים קדרו ושק תכסה
כסות תלתכי עלתי כלהו תתקבלי דכתי׳ כן תרשים נעקו חומה תלתכי
פרשת ויגש ופשלום ונו׳ שמשת וסיבתה בחזכו כהוריהן דכתי׳ תשן דשמש בכתתו ונו׳
ויחי (וכתב ע׳ ציון ת״ח דהא לתעור כד לתתריב כי מקדש ושכינת
תתגלי בנו מרעתין מוכרחין בהייהו מה כתיב הן תרתלים נעקו חומה
תלתכי שלום מה יכתיון כלהו בכו על דא ובקשירו בכי׳ ותבלה וכל דא
עלה דשכינת׳ דתתגלי מיתתי׳ ומיכה דתיתי משתכי׳ מכיוה דהוות תוף
כבי בעלה לתבדיר כהור ותשתכי מכמה דהוה דכתי׳ תשך דשמש בתתי
וע״ד כתי׳ כן יפתח מיתים מרתהון (ע״ל דף פ״ד ותשם קנייהו ע״כ שורה
כ״ה שתכיה סוד שמש וירח קדרו תם תין יחודי כעזין כהלכתן כתשר
כתבתי ותקתור שם פתח ותתר ותתם בן תדם כה תתר יי׳ תלתים
לתדעת ישראל בת קן ונו׳ ורזיה תיהו קן תיהו לתיתכת דכתי׳ לקן תיתין
קן לשתלה דכתיב קן שם לתסך ודא הוא קן כשר בת קנה קן
קן דשתלה קן דיתיכת דא קן יע״ט קן דשתלה דא קן יסו״ד ודא
תיהו כד תוכין תתגברו תתייהב שלטנו דתלכו לשלטת ולתרכת
ביתי׳ ותקדשת ודא הוא דכתיב רעה תתר רעה סכה בתה ובנין כן
תתלבו עלתי ותתי על דתתייהב שלטנו לתתי קן דשתלה
ובנין כן כיון דתלכות קדישת תתכפיית ותלכו לתתרת תתגברת
כדין תית לכל כר כם לתתלבה עתה ולתתכפי׳ עתה בנין דכל תיהי
תודקני ושלש יתודי יתתי תיהו כהדי׳ דכתיב שיתו תתה יהוה ע״כ
ולזה כתבתי לעיל דף כ״ו ע״ד בשורה י״ב ושלו מוציעים רוח
דיתיכת לשפוט תת כל עשו רוח דשתלה לו והיתה ליהו״ה תמלוכה
ונם רלה תרלה בתיכות דף ע״ד ויהי יקק יתיים שיתי קן שם
לתתך תוי יתגלש החלם ולו יריש רתשיכו וכל״ל בי״ב הכ״ל ולו וכי תור
שלבבה כתור התוה ואור התוה יכי שבעתים) וע״ל דף ל״ו כולו מעכין
זה תכל כל זמן שלש תכלה תלכות ברשעה שניה תשת וכוניס כתב כי
לו עדיין רשע שמתל מתריך ברעתו ולו עדיין תין קיומה לשכינתת
לוף שיש עור קיומה ליכת עדיין ולו עדיין תין לכו שתוה וכל״ל כי
תעביר משלת זדון מן תתרץ לו וכבן נדיקים וכל״ל דף ה״ו ולזה שביש
בספר מערכות תלכות תרכ קבלו ז״ל ולף בזמן כגלות שבתרב הבית
ושוח עת ושם שבריכי לתכתו בתפלו ובהודות ובתחכוכי תתיר
כדי שלש יתעבדו כהו תלכות בגזירות קשות נגדיך ידם וטוב
לשם ליתרתל להיותם שבלים ולש יתנברו עושם בזמן הגלות כי השעה
משחקת להם וכו׳ . וזהו שתוד יעקב לבניו לומה תתרתו ובקשר על״ה
לעולם נרוך לנבור תורבן הבית ולעבודת זכר בכל ובכל דת״ר סך תדס
לת כיתו משייר בו תוה על שוה בלש סיד זכר לתורבן הבית כשתשה
עושה תבשיטה תכסף וזהב משייר יין תמיכי תבשיטין שהוזגין
בדי שלש יתי תבשיט שלם ונ״ו לבי עלי דוה ברתותי השתכה הרע
שוה בגלות הזה תקטורי כשים ותלבושיהן ותבשיטיהן שתתקשטות
בתלו כי בית תתקדש קיים ועבדי תדבכן ונם נורתין הרבה רעות
משחוות שתתקתים ותפיים והנשואין תוסכין ידיהם וכו׳ . ותנן
משבטלה סנהדרין בטל השיר תבית תשמחות שב בשיר לש יפתו יין
ותשור בין בכלי בין כפה תם לש שמזר כשה שירות ותשבחות
ותן שיתר תלל לשתוח תתן וכלה עכ״ל ותם כן תין שוה רק לשמחת
תתן וכלה והטע״ם ע״ל דקתי״ד הלכו כשוחי לתבל לש לשמוח עתה כמו שיש
תכהג בהדב תקהוה כוהני לויל בתיבת עם כשיהם ועם כנותיהם וכלותיהם
ועם שחר קרובותיהם ועושין כשמח בית השואב ישתק תשהג הרע הזה
ולא הלו תתבאי ותכשיש יפסד להן שתוה לתונה תם יעברו ולא ישמעו
לקול תמונע ונם ותשיתם כרתשים יהי מי שיהי מי שלא יוחה על מכהג
הרע הזה כי הלא הרתתון שלמו לשמח את עתמו ועוד תם מידי עביהם
יגתנו מידי הרשור לש יגתנו בפרט בעת השמחה שהוא תלא על כל
נדולתיו ותין יב״ה מתעורר תבל לדם שלא מתוך מחכל ומשתה וכדתית׳
כפ״ק דיומא ע״ב ק״ח ח״ר יונתן בת ותוה לעולם תין יב״ה מתפתה תלא
בתהיה ושתים ומתוך שמחת תיין תו שולטו בתדם בעדיון מה כתי׳ בדיק
תוכל לשובע בפשו ותיהו משתכר לעולם דת״ר יהוד׳ תי מורבת מרבבן
דיורו קרוץ עלי סוס וזבד בתף תוזר ולא עוד אלא שתחלל שם שמים
בפרהסיא שיהו הרשעים אומרי הבה שמח ושותה תיין תו שולטו בתד ע״כ
ע״ל דף ק״ע ע״ח שורה ג׳ : תית׳ כשם סוכה דף כ״ב והיכי עבדי בבי
מי רש״י שהוסיפו על הבנין שלשה והכתיב הכל בכתב מיד ה׳ עלי
השכיל תתר בב יוסף קרא תשכח ודרש וסברה הארן ותשפחות תשפחות
לבד תשפחו בית דוד לבד והשיבה לבד והלא דברי ק״ו ומה לעתיד לבא

שהם עושקין בהשמד ותין יב״ה שולטו בהם תתרה תורה בשים לבד
עבשיו שעושקים בשמחה וב״ה מיתנהג עת״ו כן ע״כ ת״ל התכם עיניו
ברתשו יהיה ושכיל בשלו כתה נדול ענין זה ולתו דוק׳ בתחול לבד
תקור תכשים עם בשים ה״ה בכל דבר תיתי כשם ברכות דף מ״ו ע״ל נת׳ בשם ברכו׳ דף מ״ו
תניה ש יספר תדם עם תשה בשוק ותפי׳ היה תסתו ותפי׳ כתו ותפי׳ בת״פ וקדושים
היה תתתו לפי שתין הכל בקיתין בקדושין ע״כ : רלה תרלה כת״פ ע׳ קכ״ג
קדושי ע׳ קכ״ג תסר לבר בם לתסתבלה בספירו דתכתת בנין דלא
ייתי כהרהור בישה ויתעקר לתלה תחרת וכו׳ וזה תיר לתבריח תל
תפכו ש הלילי וכל תין דתסתכל בספירו דתכת׳ בישה תתי להרהור
בלילה וקל יבר יעשם שהי תסכה לת תעשו לכם ע״כ ותם התסור ע״י
ערתי להסתכל תכ״ם הרשעים יתהו משתחקים עם כשים תחרו׳ בתיהם
שחוק יהיה מה שיהיה יהיו בכלל תרורים : כי לתרת דכלה דוחק
וע״פ ת״פ פכחם ע׳ תע״ח יכול יתין דלסתכל בגלות כתרלה
לתכתב לבשיכת לתוקיר לה בכל פקודין ולתסכל בניה כתה דוחק
כתה דלתיר תנרת דכלה דוחק • הכה רלה תרלה ת״פ בתוקותי ע׳ ת״פ בתוקותי
רי״ו ר׳ חייה פתח עתי וכור כת תה יענך בלק תלך תוזה ונו׳ וכור ע׳ רי״ו
נת וכלה תוקלקל דעתת דת דתתריהון תוכח לון תכי עתי וכור כת תע״נ
דלתון סטת׳ תזרתי עתי תתן דלת בעיכת לתעבד לכו כעובדייהו
וכו׳ ח״ר יוסי תיר לון קב״ה לישרל וכור כת וזו דתכן מוחין בכל יומת
ונעיכן וכבינן וכור ה׳ תה היה לכו וכור ה׳ לבבי תדום ולת בעי לתשנת
עלכת הוא תיר לון בכעו וכור כת לון לת בעותת ותכן לת תשנתך
כי כנוכת דת תכן מוחין וכור ה׳ תה היה לכו וכור ה׳ לבבי תדום ונו׳ •
עדתך קניית תקדם וכרכי ה׳ ברכון עתך ולת בעי לתשנת עלן ר׳ יהוד׳
תיר לי קב״ה לשונת עלן תדיר ודכיר לון ולי לזו דליהו תשנת ביתרל
ודכיר לון לת יקומון חד יומת כגלות הה״ד לף נם ואת בהיותם בתרץ
תוביהם ע״כ (וכ״ו ונם ע׳ תכ״ו) על מחרי כניתון לתין ויבך ר׳ יצחק ב״ת ע״פ וינם ע׳
תיר לת תוקויהב דבכה על מקדש ראשון ועל מקדש שני וכו׳ תה מחר תכ״ו
כל תיקויהב כי תלין כך מקדש כל תקוין דעלמת כי שרין ותלין
והל תוקויהב דכתיב על מחריהו כדבכו יעשו לתבכי לי תרין וחכון ולת תוכח לכו
ושבירו דכל עלמת כדבכו יעשו לתבכי לי תרין וחכון ולת תוכח לכו
דכה לת שבקו לן וכו׳ ולבתיר דבכה על דת בכה על שבטין דיתנלו
ותתבדרו בין עמיית הה״ד ויבקש לכל תחיו ויבך עליהם והקל בשמע
בית פרעה ק״ל חסר ו׳ ט״ו ח״ר תלעזר דת היה שביתת דכלת על
תורבן כי מקדש ועל גלותהון דישרל כתיב הכה והקל בשמע וכתיב
קול בתה בשמע תה בשם שביתת לף הוא שביתת וכו׳ ע״ש ומסיים
ת״ח כל יוקים קב״ה להלי קל מעברת ויתחבר בו״ן כדקיכל דתתלביר
תכייהו בזמכת דגלותת יתעבדכן בעבדוכין שלחין דתתוסבן מגו שלמת
עלת כד״ת ובי ביום הזו יתקע בשופר גדול ע״כ ע״ל דף כ׳ ע״ב :
ובזה תבין פסוק בתיכה יעיב לתמותם יתמרו תי דבן ויין ונו׳ תה
תעודך (כתיב בו תעו״ך ובקיקין תעי״ך בי״ו) תה תשוה לך
ותבתחון בתולת בת ציון כי נדול כיס שבבדוי ירפה לך ע״ל דף ל״ט ע״ש
ד׳ ונס יביאת בשורה כי תכחל בדרך יסתה ע״כ ירים רחם ויבכת ע״י
פסוק מ״י ירפה לך • כי תיתת ת״פ תחרי ע׳ קל״ד ר״ם לחקים ידו׳ מ״פ לחרי ע׳
ובכה ותחר ווי תי תיתת ובלילת רוח ותי לת לימת דייבדון תבריח : קל״ד
תה״ם ה׳ שהים כלה לתה עושה תת שתרי ישרל יתי לתה ותתי כלה
תתה עושה שת בוחב דה׳ יתברכת מהיכלת דתלכת ה׳ לחכת עלתה
בניכה מביעת ברכת וכדין כתיב אה״ה תתה עושה בע״כ תיהי לתוכב׳
מביכתן ה׳ לחכת מבעת לון מכלה מ״ט בנין דברכתן לת תסיבתי שת
בתתר דשרין דכר ומקב׳ וע״ד כתיב ה׳ מיברוס יפתח תיעון קדשו יתן
קולו שתח יפתח על בויהו • כוהו ימת דת טהרוביתת וכו׳ ע״ש תפם
קניכו ת״פ תחרי ע׳ קל״ט יו״ד לתקשר בה״ח וה״ח לתקשר בוה״ו מ״פ לחרי ע׳
ו׳ לתקשר בה״ח וה״ח לתקשר בכלת (כי כל הכתלי קולכי׳ל היס ע״ל קל״ט
דף י״ו קוף ע׳ וכל ע״ב ותבין זה) וכלת חד קשירו וחד תלה לת
לתפרשו לת תן לת לעלמין בכיכול תלן דנריס פרודת כאו תריב עלת׳
ותקדי עריית דכלת ולומכו דתתי זמן קב״ה לתתבת שכיכתת
לתרתה ולתשתכחת כלת בוונת חד כתיב ביום ההוא יהיה ה׳ אחד
ושמו אחד ותי תיתת השתת לתו חד לת דהת תייב עלתת נרתו דלת
תשתכח חד דהת טוטרוטית׳ תתרתקת תן תלכת בנין דתלכת כלת טוטרוטיתת לת ת
מתעטרת בעטרוי דביכה כתה דבקדתיתת כד תתתבר בטוטרוטיתת
דעטרת ליה בכתה עטרין בכתה זהירין בעטרהן קדישין עלאין :
דכתיב כתה ותלכה בנות ציון בעטרה שעטרה לו אמו וכו׳ ע״ש :
ופי עיין לעיל דף י״ח ע״ת וע״כ וע״נ : וזהו לתמותם יתמרו
חיה דנן ויין ונו׳ : כי

מאחר פ' ויחי ע' תקי"ו

כי לית לה כפ' ויחי ע' תקי"ו ובכל לחם לחם נוקבא כנ"ל שמכה כתיב ולא שמן וכתיב כי אם הלחם אשר הוא לוכל דא לחתי' ע"ל דף כ' ע"ח ועש"ב והיה בהלכיכם מלחם הארץ הייכו מעד מלכות) ושם כפ' ויחי ע' הנ"ל מלחי לחם ושמה תלת תרי לחם לחם מן השמים ולחם מן הארץ וכו' ח"כ לחם כפשוטה בת מלד מלכות הנקבה לחתן תתאה וכפ' שמיני ע' ס"ט לחם קדישין כל חיי עלמא דיתי כלה תליית בהאי עלמא דאתי והוא אתר דיין דמכתרי אתרי נס כפ' ויקרא על פסוק לחכו רישי' ת"ח בחיכון עלאי כתיב כהו לחכילה ס"ט מזון דאתית לי' נרכי דאתרת לחכילה בעיה וכנין דתמן אריה אתרת דמכתדת ע"כ נס ע"ל דף ס' ע"ח : והכה כיצה נקדת בלעזן לחם עלאה שמשם כמשך יין דמכתרי ומזד מלכו' כמשך לחם מן הארץ וכשת חורבן היה הכל פירוד וזהו לאחותם יאחרו לית דגן ויין והוא כנ"ל מה שכתבתי ע"פ מה דאי כפ' שמות ע' ט"ו כגון דגלוחת קדמאה הוא מכית ראשון ובית ראשון הוא רוח דה"ח קדמאה וכו' וכדין יו"ד רוח עלאה לסתלק לעילא לעילא לתין סוף ובית ראשון עלאה קדיש' לית כביש מכיעו דמיין תיין דהא אקודת בריאת מכוחה דילה תסתלק וכו' ע"ש ובספר בריית מכוחה דף ל"ח ז"ל וכל תלת הסדרים לאתר דאית בסדרי המכבבה לית נסדרו דק כשביל ישראל כדי מיכח להם השפע וכדי תלמות יהיו פתוחות ליושראל וכל ה המשמרות עומדי על נכונן של ישרא וכו' שמיריך בשבת של ישראל ואתאר ות"ת ככה בלבבך ואם תלכי עולם תלכינו לתה הדיוקנו מעל שלמה ולמה מזרנו בין התיות ולמה שכתבו זה יומים רבים ואתה לת ידדת לדעת סוף דרכי החמת ואם היית יודע כתה משמרות הסך הק"ה מאום תורבן שבית וכתו שגלו ישראל למטה כך גלו העליונים וכל זה אפשי שהוא שופט תמת יאמרו כך על תורבן שבית ביום שבאתרנו המשמרות לשעלה וכשאתרעיה המלוכה בלתי משמרת כתה דכתיב תיכה ישבה בדד קעיר רבתי עם ר"ל יכנן המשמרות שהיו בה כמיכן רבת"י שעולם יכנן תרי"ג מצות עם התיכה וכולם שיתו ולא נשאר בה מי המון שתון שלחתה מדת הנבורה ומפנרות ומדה"ר בורחת כת"ם מי יתן במדבר מלון תורחים ואשוב את עמי ונו' וכשמשמרות נפתחו כתו כן נכורת המרכבה וכו' ומשכפתחו שתחילו לנעוק ועלחכי הנרת על תודות השפע שלא היה יוצא לפועל וכו' ועל זה השפע הכפתוח בשעה

מאחר פ' להיות כתיב לחמותם יאחרו לי' דגן ויין ע"כ וכו' ע"ש ו"ל כפ' לחדרי ע' קל"ג וכך שריב כי מקדשך ותשובה לסתלק ולא מעלי' כדין מוחו ואמרו לי' לכו כי כבה היום מתי כי פנה היום דא הוא יומא עלאה דלקדרי תשובה ולסתלק ולתעבר ולא שכיח הוא יומא דלשעתועדא לשעטה ימינה לקבלה מיבין והא לתפני מכלא ולא לסתכלא וע"ד לאתרו לוי כי יכנו כללי ערב דמה לתכיכו כרכבי עלמא דאתרת עמין למשלט עלייהו ע"כ והו מי בגד' לוי לכביס שגלו מעל בחקותי פ' שלמן לכביס היינו שכתם השפע ולזה לית לה כביס ס"ט בחקותי ע' רכ"ב ישראל יום לעביד לכו מה לליקנה לכו ולא לכביכו לכביכו הא לתיכא עלייהו מאחרי תריסין מלרי טפסין לתלקה לכון ולא שמעתון לי לכיק לכו מלרעה דמיכא עלייכו יכמה דוכיקמקמי ואתכן דיוקמין עלייכו וישבדון לכו מעבודה וכו' הה"ד ויסרתי לתכם למיקך בגלותא ואי ת יהיו הא שבוק לכון לף אי עשכם (דייכו השכיכה שבק לכי הה"ד ובכשבשם שלחה לשכם תשר קב"ה לתנן נרמתין הא מטרוניתא נפק מהיכלי עמכון הא לתתרב כלא היכלי דילי לתתרב דהא למלכא לא לתתזי תלא כד תיהו עייל עם מטרוניתא וחדוות למלכא לתתכת תלא בשעתא דעלל בהיכלא דמטרוניתא ואתתכת ברהא עמה בהיכלא חדלון כלהו בחדא השעתא דלא לתתכתו ברא ומטרוניתא הא היכלא תריבה מכלא לאת מה לעביד ע"כ ולזה הזהירנו הכביתים נעשה לכם אל יי' הוריני בחול דשעה יומם ולילה אל תתני כונת לך לאל תדום את עיניך ואם לאו עכ"פ קומי רני בלילה לראש אשמרת שבכה כתיב לכך כתב פני אדני תלת משמרת הוי בלילה ע"ל דף ט"ו מאחר פ' ע"כ פי' נא"ז ובפ' תרומה ע' רכ"ה בנין דכום של ברכה תרומה ע' רכה תתייהב ביומין כדין כל חידו וכל רחימו לתסתכת (ע"ל דף ק"ח ע"ח מה שאחר) כמחשבה דאתי ייחיה לתתדר לאחורא כד"ת בשיב לאחור יחיה כדין כום של ברכה לא לתתייהב אלא בשמחלה שריחו עלאה ותתאי קיבה עלה לסתפתח ואחר קאמרו אחי כ"ה אחי כום של ברכה לאתתי עלאה דקדוש יתברך בנוי לתתכנש ואתנרע מיכך בנ"כ סיר השירים דהוה עסק דיומיכון דכל מילוי דחיומו וחדוה אי כ"ה דאסר יחיכה ואתכת שמחלה כל מילוי אינון קטטורין וקיכין ואי תיתת הא כל חידו וכל סיר משמחלה יהיו וכו' אלא כמחכת דיחיכה לתתדבק

בהדה וכו' וכך יחיכה לה לתשכח רתתח דשמחלה כפים ולא שכיח ולא לוטיב ולא חדי כדין חיכה ח"י כ"ה של ברכה וכו' וכפ' ברחשית ע"י ר' חוקי פתח כתיב כשומכה בין החומים אחי שומכה דא ככסת ישראל וכו' שייך כאן ע"ל דף ק' ע"ד שורה כ"ד וכזה תבין מאחר פ' כי תצא ע" שלא ע"ל דף ס"ז ע"ח וע"ש שכשורה הנ' כתב שם מאחר הנ"ל דמכיים ודאי לחיכה כום דכרכה דאיהו נכון ברחם הקדיש וזה נרם מה דאיתת בזמן שכחרב הבית לו נבדו העומות ומיכחל המלאך העומד לימין למעלה לא הי' לכבח את הקליפה החשוכה ואז הסיב לאחור ימינו ע"כ וזהו כי כבר הלרכתי ועלו מושיעים בדיק וככסת ישראל בהר נין רוח דייוכל לכשוט את הר עשו רוח דשמחלה ע"כ וכספר זוהר חדש דף קי"ח ע"ב ז"ל כי יכנו לכשוט לנין מיכחל ומחלל ונגפו לשה הרה דת ככסת ישראל ויפתו ילדיה בנלגתת עכוש יעכוש דת שמחל

כאשר יפית עליו בעל האשה דת קכ"ה ע"כ וזהו כי ע"ל דף ו' ע"ב מאחר כי תצא בתוכך רשעים רכה דמסייס ואתי סליקו מיכי כנוכח כך לתעבר שולטנותא דעון ומשחית לף ואחה דבהון דפיק רוח סערה שהוא שמחל וכו' ובתוכך רשעים הנ"ל רכה דמיכחל נבריאל מריאל רפחל וכו' ת"ב והו יפיק סיתן דרשעים הנ"ל יתבדו והו כי נגע נרעת כי תפיה בחדם ושובח חל ככה ע"ל דף קל"ו ע"ג דמיכחל הוא כהן נס ע"פ מאחר פ' יתרו ע' קי"ט רוח דמיכחל כהנת רבה ולזה כתבתי אשריך ישראל מי כמוך עם נושע שהוא תילבת דחיי מה סיתן יהיה לך מן"ן עזריך מיכחל נבריאל מריאל והו נ"ב סיתן ואתה על במותימו תדרוך וכפ' כח ע' קכ"ח ת"ח מאחר פ' כי בשעת דבכי כשי וכלין ונכטרי פקודת חוריית כדין תרעת לתתקבלא וכל ע' קכ"ח חידו תשתכח כה ע"ט בנין דכ"ש שרי על תרע וכדין עלאי ותתאי בחדו וכך כבי כשת יתקבלן לוריהון ולא נטרי פקודת דלוריית ואחטאן קמי מאריהון כדין כביכול דחיין לה לסכינתא מעלמא ולתתאר תרעת מחבלא ע"ט את תכלא בנין דשרי' רוחא לאחרא עלי' יכול לף בח"י כן והא תניכן תרעת דיושראל לא שריא עלי' רוחא לאחרא ולא מתכא כר קכ"ה בלאחודאי ת"ח בח"י הכי הוא דלא שליט עלי' מתוכא לאחרא ולא שליחא לאחרא כר קכ"ה בלאחודי תכל שעתא חדא שריא לקטלא בכי כשא מכלן מדוד דכתיב וירא דוד את מלאך יי' וגו' וחרבו שלופה בידו וכו' ת"ר לאמור ואפי' בהריא שעתא קכ"ה הוה כתיב הכא מלאך וכתיב התם מלאך הגואל אותי וכתיב ויסע מלאך מחלקים מן למטה קכ"ה שליט עלה למטה מחכן וכל דיוקי תרעת יכפסון מן עובדוי לכיש בנין דלא ייחדון חיכון למשלטא עלה ואי תימ' והא כתיב כי לתתה גויש בחו מקדשה וחרמה שלופ' בידו ואי לא ישלטון חיכון מחכן לא לתתחייב כי מקדשה ת"ח כתיב כי אתה עשית וכתיב עשה יי' אשר זמם ע"כ וזהו כי' יי' כחיב וקאמר נעק לכם אל יי' כי אתה בספר כי אית בחשבון לאחרפא מעין נ' כהר יהוה דאי בדרו"ל מי שדר כח"ל דומה כמי שאין לו אלוה לפיות שכשאתו תמולה מקום קדוש ולפי האמת אין כח בקליפה לשלוט בו מפני חלק יי' ואין חלק בשרים וכמאמ כי אין הסר שליט בו כל עיקר ונס שכיכה חיכו שורה עליו מפני שהוא בתוך תמולת יש הקליפו' המתלבשו בחוור ארץ העמים שעשה הוא טומא ומטומא כמאמ לפי זה וכו' שאילו אלוה ע"כ והכה ביומת חלם פ' כ"ב דף ב"ב שמחריבשוד לשעלות הנשמות בסוד מ"ב (ע"ל דף י"ט כתב ו"ל ובפרט מעשרה הרוגי מלכות וחבריהם שבכל דור ודור שהעון נורם היות הקליפות נוברת והעולם מ"ו מתמוטט והולך בחיות כמוני הטהרה ובכפים ובכעשים בתוך הקליפה והמה מוסרים נופש להם דרך הפקר כעין דחיית השעיר למוך אחר שעלה בגורל לה' והוא סוד את לחזוב חלק נבוה ועת לשעת בחלק הנתן למטרא אחרא שלא יהיה דרך מתבה וחבה חלא שלוח ודחיפה שהם מסרים על יחוד יי' לכפר על הקודש וליחד בשרשים העליונים שכן בהעלת נשמותיהן מעשים מתוקן נמוני אשר בתוך הקליפה שיהיו נעשין מיין מוקנין ומתקבל לשעלה בקדושה ובטהרה בסוד כ"ך עלה במחשבה וכו' ונסתלק מיד הקליפות מיור מעיך ומתוקן לסוד לשרש (ע"ל דף קכ"ב בסורש ח') במחשבה שעליונה ומלחכי השרת נ"ב בשמעם נעקת עשרה מלכות ואין להם השנה במפטירי כותבים דומנים עליהם ומוחלים עליהם מחת הש"י וכו' והכוונה כי הנה אלה החסידים בנעקתם ובהבל פיהם משברי חויב החנוכים שלא יענבב על ידן בן יעבר ח"ו עליהם וכו' ותעל שמעתם אל התלמים לא בשביל שער הנוף כי בשרו לא יכחוב אם הכבים לא תלכב ומקבל יסורין בחהב אל כך ע"י נעקה זו בכוונה רוחה ומסירת עצמם כחתור עלה שכר נדקתם עם החור שהיה מחח עם כחם בכפיפה ופוך

לתור יתייחד עם בשאתם הנורמית כוכות' להעלות' ועולה במחשבה
העליונה ליזקיק ליעלה ויהיה עולה שיהם כטעם יי' מעיית ומחר' פי'
מעית מעבר ומבטל הבקודות הרחשונות ומהלור הפכימי שיהם עלם יהן
מבי' את הפרנסין שבתקנו על ידם וכו' כי הוא מוריד שולל המין
תבירין שהם שברי שבריס אין נס אחד יכלח לכל ויעל את נשמי טהרה
בפליקו עלהם ע"כ ולזה לעבר לתור התנוכים הוא כנ"ל ע"י נעקה
וזהו עשה יי' אחר ומה בנא לתרתו אחר נוה מיימי קדם הרם ולה
מחל ונו' הריס קרן מרין (ובהרז"ל בנא לתרתו דכנא פורפירא דילי'
ע"ל דף קכ"ה ע"ח) ולזה קלחר נעק לבם אל יי' נעק דייקא הייבו
נעקה וכנ"ל כי ע"י זה מעבר לתור הטומלה וקלחר הוריד בנחל
דמעה לחי' כפ' ○ שמות ע' י"ט ותרד בת פרעה לרחון על יד היאור
בשעת הזה פקקי ישראל בתורייתא יוד ותרד בת פרעה לרחון על מיחר פ'
היאור הוא כתיב יודה"ד לחסתחל יודען דישראל על עלנוחא ר שמות ע' י"ט
דתורייתא וכו' ע"ל דף ט' ע"ב שורה ט' ומסיים שם כפ' שמות ח"ר
יהודה כל מלין דעלמא תליין בתורה ובגלותא דלי' כך כת בקב"ה וכ"ש
מלן דתורה דמעין בגלותא דלית לך תרעא דלא עלין חלין דמעין
מה כתיב ותפתח ותראהו את הילד ותפתח דת שכיחת' דקיימת
עלייהו דישראל כחתח על בנין היו פתחה תדיר בזכותיהון דישראל כיון
שפתחה ותראהו את הילד ילד שעשועים דלימון ישראל דמתחטלין
קמי מלכיהון בכלא ומיד מהדרין בתשובה ובכלן קמי' כבדה דבכי
קמי' דלבוה מה כתיב והנער בוכה כיון דבכי תעבדו כל נוזרן ביסין
דעלמא מה כתיב ותחמול תליו עלוי ברחמים ואחרם לי' ותאמר
מילדי העבריים זה ולח מילדי לומות העופם שע"ז דלימון קמי קדל
קמי לבת מילדי העבריים דכי לבת יולבון ומן לומהן לתתבת קמי
מלכיהון ותקרלו את הלם הילד שהיתה בוכה הס"ד קול בדמה בשתע
כמי בכי תעודדים רחל מבכה על בניה ונו' הוא בוכה ולם הילד
בוכה ח"ר יהודה לומכת דלתי מה כתיב בבכי יבלו ובתחנונים מהו
בבכי בוכות בכי דלם הילד יבלו וייתבטון מן גלותא וכו' ע"ש ולזה
היה מוחיר הבניות נעק לבם אל יי' הוריד כנחל דמעה יומם ולילה
אל תתן פוגת אל תדום בת עינך ולזה קלחר בלחי הנבר פלני מים
תרד עיני על שברת עמי עיני נגרה ולא תדמה מלין הפוגת עד
ישקיף וירא יי' מן השמים אבל ירמי' היה מתלונן ככה תבכה בלילה
ודמעתי על לחי' מתוך שהיה בוכה תמיד לעפ"כ לין להם מנחם
ונם היה מתלונן נם כי חושב ולשוב סתם תפלתי וכי' הם"י סתם
חלוחות הדקיע בפניה) כי חית' כפ' ○ שמות ע' ל"ג ח"ר יצחק תלת מיח"פ
עבייני הכח לנחם שועה נעקה וכו' ח"ר יהודה הלבך נעקה נדולה שמות ע' ל"ג
מכולן שנעקה היה בלב הס"ד נעק לבם אל יי' וכו' וזה קרוכה לקב"ה
יותר מתפלה ולחה דכתיב ויקי כי יצעק אלי שומע נעקתו ולזה
היה יכולן בתחלה שומע כי כלחה לכי לין מנחם לי לבל נם כי
חושק ולשוע לעפ"כ סתם תפילתי זה מרחה בי סכותה בעבן לך
מעבור תפלה כי זה קטי ומלום תשיבו בקרב העמים כי ז"ל דף ל"ב
ויתת מלך יוצרים שהוה שר מלרים ומעלתו וכבל מנחותו וכיון שבטל
מלך מלרים שהוה שר מלרים ומעלתו וכבל מנחותו שמע תפלתם
ח"ר בח ורחה שכך היה שכל ומן שהשר שלהם בתנה לו שרחה על ישרל
נעק' על ישרל כיון שבטל שר שלהם כתיב ויהי מלך מלרים מיד ויאנחו לעמ"ש
בני ישרחל ויזעקו ותעל שוועתם חל האלהים ע"כ ולזה קלחר לבן
שמעו כי כלחה לבי ולין לה יוכחם נם כי חושק ולשוע סתם תפלתי
הלא ביומרים לה היה כך ולזה קלחר קחי ומלם תשיבו בקרב
העמים לבם ניתבה בפיליה דלח ולזה רחה תלחה בפ' ○ בחקותי ע'
ק"ם יעקב חתת ברוחה דקודשא דוחקת דגלותא בתלחה בסוף יומיא
לחר ויפנע ביקום ולין שם כי בח השמש ובח לילה דגלותא ולחר
ויירח יעקב ילוד ונו' ובלין עתיק קדישא בגלותא ל"נ סטרין בד"א
ויסם לת הלבנות ולת ילדיהן לחטוה בגלותא דחדום ולת לחש
וילדיה לחרוכים ולת יוסף ולת רחל לחרוכים ובנין דחתה בתר כן
עבידת ונערת דלהון לחור ושבתי בשלום לל בית לבי ולחר ונתן לי
לחם לחכול ובנד לללום ודוד בנין גלותא לחר רעב ויעף ומחם כ
במדבר בנין דחתה שכיחת' תרבה ויבשת הוה נטיל נערת בגלותא
ע"כ ולכך כתב בח"ח סי' תקכ"ב סעיף ח' יש להזה שלח יסנו שלשה
לבחול יחד בסעודה המפסקת כדי שלח יתחייב כולהון חלח כל לחד
יסב לבדו וידוס ויברך לעלמו לקיים מה שכ' יש בדד וידוס כי נטל
עליו ע"כ ולפ"ד שכתבתי לעיל לחיכה לי"ה כוס של ברכה דחסר
יחיכה וכו' ולפוד זה יין לברך במולון כדי שלח יתחייב כולהון
ומזה תבין נ"כ עוכם המעגדים לנפשם בכל כ"ח יום יין שבעה

עשר בתמוז כי לחיתה בזוהר חדש דף קי"ח ע"כ והתחתם בדרך
כתיב הנותן בים דרך ובמים עזים כתיבה ובלותו דרך היה יורד
ובח הטל תרחצנו של הק"בה ובל שמחה ובל טוב ובל רמון בלותו
הדרך הוה ובחורבן בית המקדש תבירו על תבירו בלותו הדרך נומלת
ובל רוגזי ולימתי ותקיפת ודינת בהזות דרך הוה ויעלן השקר בד"א
ושקוד יי' על הרעה וכתיב שקד יקוץ השקר לחד
ושבריס יום מי"ו בתמוז עד ט' באב ומיום שהשקר כ"ן הפנ"ח לין
מוניח פרי ע"ד כ"ח יום ע"כ לח כן הרבה ערב רב עושין חנים
ומועדים ולין עולה על לבבם עד מתי עבד כי ימלוך ושפחה כי
תירש וכפרט בערב תשעה באב ע"ל דף נ' ע"ב מה שהלרכתי בפוד
שמחת ערב שבת דמיסיים במחור פ' עקב ע' תקך ולחשתחוה יכה"ר מיחר פ' עקב
בחשובה שבחה בישה כלריכתה בלח בעלה בלח מרכבות ולחין ע' תקך
דלתתר עלייהו למוכחי ולמקטרים לעובדות שמיש ולמולות לחר לח
מוחי הוה כולהה דשבחה בישה דשלטי בערבי שבתות וערבי ר
רבישית מה הוו לחלין עבדין הוו נשלין לבושין לוכיין ולשכלן בהרין
ועבדין הספד בלילי שבתות כדי לשתתפה בהדה כמה דלימי שרית
כי נס תת זה לעומת זה עשה ללהים בתר דחכמו ישרחל ולתחרב כי
מוקדש לתתר בשכיחת לחת לי כה יסבה בדד בעיר רבתי עם
קיימה בלמלמה ומכבין בליל ט' באב בהורין ושרנין ועבדין הספד
ניתבין בהבלים לשתתפה בשכיחת בדוחקה בנין דלימון נרמין לה
בל הזות תבירו ע"כ ולזה בתיב שיחו לתה יומם בל המתחבלים
עלין לזה תרחה בפ' לין עומדין דף ל' ר' ירמיה הוה יתיב קמי' דר'
זירא חזית דהוה קל בדת טובא ח"ל בבל עבב היה יותר ובי' רש"י
מותר שהדם מרחה לת עצמו בער ביפי לו שבר ע"כ וכפ' ויקרח ע'
ל"נ כה לתר יי' קול ברמה נשמע כבי בכי תחרורים הכי תניון דבהזות
יומת דלתתרב בי מקדשך לתתת וישרחל חולו בגלותת ריחיים על
נוחיהון וידיהון מהדקן לתחורת וכבשת ישרחל לתתרבת יובית מלבח
למיהך בתריהון בשעתת לחתת לחתר לחיהך בקדמייתת ולחבה על
מדוחי ועל בני ועל בעלי בד בחתת חתת לתתרחת תריב ובמה דמת
דחסידי לתוסד בנווה והיבלה קדישת וביתת לתוקד בחשת בדין
תרחמת קלח ולתרגיזו עלוי ותתי ומטת קלח לעולם עד לתתר
דמלבת שרי' בי' ובעת מלבת לחהדרת עלוהי לתהו ובהו עד דבחתו
בתה חוכלסין ובמה מזרין לקבלה ולח קבלה תבחומין מבייהו הס"ד
קול ברמה בשמע בבי בכי תחרורים ונו' ע"כ ע"ם וזה היה בחורבן בית
המקדש ומה היה יחורבן הבית ס"ד עד היום ומה היה יעבות ת"ח שהיה
בימי בהרנו הלבים הבבות בבתה מדבות מיתות חמורות בתטא יותר
מחורבן הבית והנוירות שבבר נעשו בל זה יבין חדם ויסבול בדצתו
על מה עשה יי' בבה לעמו ישרחל בבים ובתיב בתחבית בשבול ישרחל
שבבר"ו רחבות שב' קדש ישרחל ליה"ו רחבות תבוחתו בב"ל לחבל
תבוחתו בבדן בחתר בבר הזתרבי והבה חית' בפ' ○ ותתחנן ע' תקט"ו ותתחנן ע' תקט"ו מיחר כ'
ין עוד היום נדול לח עת החסף בחקנה הזי קרח לוקוזה דבר ישרל
יתעברו בתשובה לקמי קב"ה בזבות תורייתא יתובון לחרעא קדישא
ויתבושון מן נלות' דבה ודלי יומת חד יהא בגלותא ליסרחל ולח יתיר
הה"ד בתכבי יי' שומעה בל היום ולי לח יתובון קב"ה לחור ין עוד
היום נדול לח עת החסף בחקנה בלח זבו ובלח עובדין דבשרן בבל
חסותת חד לבו השקו הלהן לשתדלו בתורייתא דלתשקוני מימי ח
תורייתא ולבו רעו לתתר דבייחא לתתר טבא וכסופא דתחקבתיכון
דבה בזבות' דתורייתא יפקון ישרחל מן גלותא ע"כ :
איתא בזוהר ק"ל שיר השעלות לדוד הבה מה טוב ומה נעים לבחר מזמור
שבת לחים נס יחד בשון הטוב על הרחש ונו' בטל קל"נ
חרמון שיורד על הרדי ניון כי שם צוה יי' לת הברבה חיים עד העולם
ע"כ הבה ע"ל דף ס"ה ע"ב שורה ל"ד בביאור מחמר פ' לחור בשון
הטוב שיורד על הזקן זקן להרן נס קטת דף ע"ח ע"ב נס לית בפ'
בראשית ע' י"נ תפס קניהו בד שבחסב שלקח מטטירו דבל טיטירין
וכו' מוקדבין דת בדת בחד שבילי דקיק דלח ידיע לעילא ותתא וכו'
וע"ד ב' עלמין ניהו דת תפיק ב' עלמין ובלח בחילא דראשית'
עלאה מחת עלאה בתתלאה ותתולייה בחרת דחד דרגת דשחרי עלי'
בנווכת דהזות שבילי מתיס וטמיר דנניז לעילא בר חד שבילי
דקיק וחד חורת הזות לתתא חורת בד"ח וחורת מדיקי' בתור נ"ה
והזות לעילא שבילי בדבתיב מתיב לת ידענו עיט ורוח דבלח קנוען
בים דרך ובמים עזים נתיבה ובתיב בים דרכך ושבילך במים רבים
ע"ב ע"ל דף ח"ת ע"ב ונ" נס לעילא בדף קי"ח ע"ב ודף ט"ו ע' ג'
וע"ד נס דף ב"ו ע"ב נבוסו נס דף י"ט ע"ד שורה ט"ו בביאור בסוף

ברכך יי' מציון וכו' והכה לשון דקל ל"ט ע"ג מתרגם כסוד זה ותסב קציהו כי כל זה הוא סוד כאן בסדה ונרוץ לנוולו התחן בתחלה מעל פי הכתוב וכו' ע"ש נס בע"ד מסוד תחן נגף ולוה כתיב ותתתים בדרך כתיב הכותן כיס דרך ובמים עוים ותיבה וכלותו דרך הי' יורד וכח הטל תרחצו של הק"ה (כדכתיב ארחצך במלח טל וכו' ובחרבן בית המקדש תבירו על תבירו כי כתבטל בעו"ה בסוד שהחרבתי חיל וחומ' יהודיו לתחלתו ע"ל דף מ"ע ב"ב ועב"ד ותבין כל זה הסוד וזה ע"ל דף ע"ח ע"ד בסוד שביל נתיב טורח מ"כ ז"ל והכה נס הנסס נ' שביל עם הכולל ומסס נסמת מסה וכו' ע"ש וביומת חלם דף ט' ע"ד ומשה דכתיב כי' בכל בניתי בתחן ותמוכת יי' יביט שפי' יביט התמונה לבחינות בכלל על הדרך שהוא יתברך מסתכל בה הוא רואה ללב ומבין מה שהוא רואה בלב בסוד דסק בחורים של סס ע"כ כי הוא לבדו מניע. עד יסוד חכמה המתלבש בבינה זה מבד לחורים וזה מבד פנים שבן קס"ד קס"ח בני' עסה והוא מרגיש דסקו דלבית כחוש השערה וחורים חלה של ע"כ הם מספקים להחיות מעט ע"י קס"ח בן החיים ע"כ וסוד יום הזה לחיות בם בחתם ע' תמ"ו ז"ל שמעו מחתן ס' פרים לת ריב יי' דלבותת ריב דתורייתת והלי קרבת דלבות דערבית עד עלות השחר וכו' דתפלת ערבית זמנה כל הלילה חלק דחכמים פנחס ע'תמט שבדו נדר עד חצות וכנ"ל ויתכן לים עתו עד עלות השחר מתן שחר בלבותת דערבית עד בקר דלבקרהם דלהיי לרבע שעות ויבשם לחברהם בבקר פרים שעתת קדמיה בסוף השחר דלהיו בנח יעקב דתתן לחכנה על לילת השחר לבטלה נוקמית מסמיאל דכתב בירך יעקב דשחילה דלהיו הוד דכי' לתיר כתבני שוחטה כל היום הוד הוד מסט' דהוד חלק חמישה לשתרית כי יקדשה חרבה ויבישת ע"כ ומ"ל דף בסור נקודת פרק ודק ס"כ ובפ"ו ושלח ע' ס"ן שלח פ' ושלח ע' ס"ן לחסם קנייהו לית בבר כם ר"ח מייתין בגד רמ"ח פקודין דתורייתת דלחיכון למחבד לתייהבו ולקבל רמ"ח אלחכין דתלבש בהון שכיחת ושמח דלהון כשמח דמריהון ולית בבר כם שם"ה נידין ולקבליהון שם"ה פקודין דלעו לחזכון לתייהבו למעבד ולקבל שם"ה יומי שתת והל תשעה בתב ולקבל סמיל דלהיו חד מחיכון ובנ"כ לחרה תורייתי לל יהבלו בני ישראל לת נידב הנסה לת לחסנולה תשעה בתב דלת לחכלי בי' ולל שתין בי' ובנ"כ חוש הק"ה כלל וברמו בהון רמו ליעקב וייחק לים עתו בכל יומת שתת ובכל מייפין דיעקב ולל לשכח בר הלוה נידב הנסה מיד תשב חילי דיעקב וביומת שתת לשכח יום תשעה בתב דבי' לתתקף ולתנוד דיכל ולתתרב מקדשה וכל מחן דלכיל בט' בתב כלבו לכיל נידב הנסה ע"כ וכה יתורן קושית ל' דלי' בבריית מכוחה ביקוד ט' דף י"ט ע"ג כללה היל כידך הנסה התשיעית ליובל שכה מובחרת חודש הט' חודש טוב מן הטובים ויום הט' לחדש מן המובחר וכו' ע"ל דף י"ח ע"ב ונס דף ק"ח ע"ב וכתן בחורבן הבית היה בעו"ה בט' יום בחדש היה נזירת חורבן הבית לכל לפ"ד ח"ם כי יום זה כנד נידב הנסה לשר בו שלטת סמיאל וכפ"ו וירח ע' פ"ט ר' יהודה פתח ואתה את לעשות לי" הפרו תורתך את לעשות ללה הא תוקמוה לבבל את דת כ"י דלקרי את כד"ח ולל יבח בבל את כד"ח לשמיך מחשה זרה ודת הוא ויקרבו לפני יי' תם זרה וגו' ע"ל דף ט"ו ע"ד סוף ע"ח מסוד זה) ית"ט את בנין דלית לה את ואתן לבללה לקרבה לתתבדה לתתדבקה כדקת יאות (ע"ל דף ו' ע"ד והרבה פעמים כי לית קן היחים נקן שהוא ס"ח שהוא קן שם לחנך וקן היחים ולכך לית את ולית את) כד"ת ואני תפלתי לך יי' את רצון כוה דכתיב ויעש דוד שם דכל ואתן דלתתדל כתוריית' כלו עביד ותקון דהי את לחברת לי' בקב"ה וכ"כ לוה כנין דהפרו תורתך דלהו לת הפרו תורתך לת לתשכח פרודת ביסראל ת"ר יוסי כנוונת דת אני יי' בעת לחישכה לחר ועם כל דת יומת חד ליהי כנסת ישראל נו עפרת ולת יתיר ת"ר יהודה הכי לתירו לבבל ת"ת רוח דהולכיכה כ בשעתת דכ"י לתנליית מתתרשת כדין לתוון דשמת קדישת כביכול לתפרשו דלתפרשת ה' מן ו' וכנין דלתפרשו כדין כלילתתי דומיה בנין דלשתלק ו' מן ה' יקול לת לתשכח כדין דבור לתלפ וכנ"כ היה שכיבת בעפרת כל יומת שהוא דבל (וזהו שלמה לומרי שלמים על דעי לך לל תדיה בסוד חלם) ומתן לילה: חלף חמישה(ליינו סוד סוד כי קודי נהפך למשחית כי מן סוד בעשה דוד) וכד ייתי חלף את תלילה דלילו רוח ד"ו כדין ו' יוקים ל"ה בואבת את ומכין עבד כדין שלימו ד"ו ו' סלקת כי' ו' כתת כ"ה תשתלים ו' עבד את ומכין כדין הוו שתין לחוקמוי מעפרת וכבל שתין וזת מהוות שלח את תיתלה לתתקף ה' וסלקת כדרגוי לתתקפת וכו' ע"ש

וכבה רלה תרחף מה דלי' בתם ע"ו דף ט' ח"ר תניכת לחר תרכש מלות סכה לחורבן הבית חס יחמר לך לחדם קח שדה חלף דימרים בדיבור לת תקח בתתביתת תחכת ח זר לתבשם לחלפים ומתתים ו ושלשה ולחת לבבריתת עולם ופי' רש"י חלל תקח שהוא קן הנחולה ותקבלן לחר הקודם לבחלת לחפותך ולמה תפסיד הדיבור ע"כ ובמדרש מתחר פ' שכיח בבשמי' שלל לנבי' ר' יהושע ח"ל דחילו סני שלל כי' דהת לחת תמי מה דלתערו חברכת וכו' דבשתיתי יהת פורקנת שפיר • (דייקו כנ"ל בכל שתין ושית בחלף משיחי) לחבל לחת לחורכת יתירת על לימין דיירי שפרת דבחלף שתיתי לזמן לחרבע מלות ותמכית שכין יהן קיימין כל דיירי שפרת וכו' ע"ל דף קכ"ב החרבתי במתחר הפ"ל לחבל לפי פשוטה מי יוכל לספר ולפרש הנוירות שבי' בזמכי' הללו מזמן ת"ח עד שבת תכ"ח היה הכל שפיכת דמים ועד היום לת נושעכו כי בעו"ה נבי ח"ר נתחכו כגלן לטבת וה יביחכו וה יקיתכו ובפ' ולתתכן ע' תקט"ו הן עוד היום נדול לת עת החסף המקבה כלת זכו ובלת עובדין דכשרן לחבל לחסותת חד לכו השקו הגלן לשתדלו כ בחורייתת דלתקתקו מימי תורייתת ולכו רעו לחתר דכייתת לחתר טבת וכסופת דלתסבתיכן וכו' ומן קדם שובדין ביגין הוות יומת לתתשך ולתתרבי הפ"ד הן עוד היום נדול לת עת החסף המקבה כיגן דלימין מסכין לי' להוות יומת השקו הגלן כמה דלתתחד במלי דחורייתת דבת בוכות' דחורייתת יפקון ישראל מן גלותת ישראל מלי קל מיידי ויתמרו לת בוכל עד לשר יתקבו כל השדרים עד דיתכבשו כל שחר יומין עלמין ונגלו לת החכן ויגבדרין להוות דינל קשיל דהוות יומת דשלט' על פי הכתר ע"ל דף ל"ט ודף כ"ד ע"ג) וכד לתנלייה הלי בתר והוות חבן לת שלטת מיד והשקיכו הגלן ומתן הקב"ה בסוף יומיל להדדת ליסראל לתרעת קדישת ולתכבשת לון מן גלותת ומתן לימין סוף יומיל שהוא דהיל לתרית היומים בהלי לתרית היומים ישראל שכלו גלותת הש"ד והיה כי יבלו כל הדברים האלה והיה בתרית היומים דייקת (ע"ל דף כ"ד עת"ב לשם קנייהו מה דלי' בפ' ע' תשם דרתם היומים מתן דתם הדברים דת לחברתם שבת וכו' ומסו בתרית היומים הר בית יי' תלת לתרית היומים לייהו לילבת כלת מריבת ועד סיפי לילבת דטו"ר ותתן קרת לבברת בתרית היומים ולפיק הר בית יי' דת טוב ולת רע וכו' ע"ש וע"ל והיה כ"י בגלותת ועם לתרית היומים דת קבילו עוכשת בגלותת וכו' ונקב"ה ומן לתתבת לה לתתרחת הש"ד וכו' בתרית היומים נכון יהי' הר בית יי' ודת הוא יום ומדתמרי לל למעבד בשבועתת דיומת לתרת לתתרבת כי מקדשת הוה ונכוה לל לתיעבד הש"ד לוי לתמו כי פסח יום כי נטו נללי ערב יום ונל הוא סוף גלותת ושיעורת דהלי כל בית קיימין ובלנת ובגודל ר' דמשחת דבר בם נבר בין נוברין ודוכרכת דהלי הוא דבין הברת דבתיב כי תמול לתכתו ולת כדע כי כל יומיו עלי תרץ כי תמול לתכתו בגלותת ולת הויכת ידעי כי כל יומיו עלי תרץ לתשרתה לון קב"ה עלי תרץ זכרה חולקי מתן דתמי לי' חכרה חולקי מתן דלת תתי ליה וכו' ע"ש (ושמעתי בשם חכם מהור"ר משה סרוחל מקושטנדינ' סניללה פי' בתתר הכ"ל ו"ל פי' סוף גלות שבת תכ"ו לפ"ק תקט"ו לחורבן בית שני והוו השעת של יום וכל כי יומיו של הק"ב שלף שבה וכל הוא לחר תכי יום הדי לך לל"ף ות"ק ועוד כי יכנו נללי ערב שהוא לחר חצות שיעור שית קימין ובלנת פי' קימן הוא מכין מיתים ושלשים שית פעמים מיתמיים ושלשים עולה חלף וס"ם ובלנת דקימן הוא קנוו ס"ך הכל עולה חלף תכ"ה ופי' של ובגודל דמשחת כשתיעך הגודל על החנבע הוא כמכין נקודת קימן כי גודל יו"ד וחנבע היא ו' וזהו סוד קימן ומכינו ו"ב י"ו הוא ג"י ובלנת ר"ל תני מכין י"ו הוא ח' סך הכל חלף תקט"ו מחורבן הבית הוא סימן לסוף גלויותינו ומסיים סוד זכרון בין החברים זה בסוק כי תמול תכתנו ולת כדע ר"ת תב"ו היה חלף תקט"ו לחורבן בית שני ולו כדע כי כל יומיו עלי תרץ עב"ל ול"ב לפי זה נס זה הקץ עבר ולכתנו לת נושעכו לכל לחר תרחף כפ' פקודי ע' ת"ל ר' יהודה פתח לל תשמיחי פתחר פ' פקודי ע' תלב חויבתי כי נפלתי קמתי ונו' תתן לויבתי דבבו דתלבת לחרת כתלבו קדישת ולתי קרת כנסת ישראל ח"ל לל תשמיחי לויבתי לי כי נפלתי קמתי מה דלית הפי דכיון דתפול לת תיקום וקמת וכו' דהת כתה ומכין נפלת כ' בגלותת וייתבת בלילון מלרי דבבו דכל שתר עתין עב"ן קטו עלייהן דישראל לפשיחה לון מתלתת ולת יכילו כל"ת על עתך ישראל סוד וכתיב כי

כפנו לב יחדיו עליך ברית יכרותו וגו' ועכ"ד ילע"ג דעע"ז קיימו
עלייהו קב"ה לית לך בידייהו ואם כפנו קמו דכתיב כי נפלתי קמתי
דהא קב"ה לוקים תדיר וחזיר כ"י למימר בההוא זמנ' דקב"ה יוקים
לה מעפר דנלות' ותקחלק מיני' ל תעמיתי לויבתי לי כי נפלתי
בנלות' ותשתעבדו בכי קמתי בהתי ומכח ע"כ וכפ' לאמר ע' קם"ט
ר' לכח פתח מי זה כח מלחמוס תיון כנדיס מבנרה זמין קב"ה ללכבוש
לגוזי מקחת וכו' ע"ל דף ל"ה ע"ד נס כדף פ"ו ע"ח נס בדף מ"ה
סוף ע' מכיח היו מלחמ ותפס קניהו מזבלהן על פסוק י'
חים מלחמה כד בעת קב"ה לחנחת קרבת בהתי חים מחם ולח לחנח בהו קרבת
קרבת דכתיב י"חים מלחמה בהתי חים מחם ולח לחנח בהו קרבת עד
דחשביר לי' שער' דריש כנין דיסלבלהן מזבלבהן ומתברין כל לימין
כתרין דמתלחדון בשערי הב"ד כיוס ההוח ינלח י"ע"כ ולוה כתבתי
שהו פי' בנח' כפ' הרוחה דף כ"ו ע"כ הרוחה ת
תנלחת בחלוס יסכים ויחמר וינלח ויחלף שחלוחיו (ובפ"ט שלח לך לך ע' סכ"ח פתח וחמר על הר נבוה עלי לך מבשרת ציון על הר נבוה
בחי ודחי הר העבריס חתר דמסה לחקבר והח לוקוחה דסכיכתה
תסלק לחתן ותבשר עלמח וכו' מה תבשר הבה י' שהיס בחוק יבח
ורועו מושלה לו הבה שכרו חתו ופעולתו לפניו הבה שכרו חתו דקב"ה
כריו בכל פעלית דלעילה ויימח לון לתכבדו דחיכו דיכח חתן דמסר
כחתי על קדום שמי חנרי מחי הוח ותיכון יימרון כדוכתיחן דכתיב כמה
חדופין ונדופין בכל יומח עלי' מהו חנרי' לימן חמרי כך מתן דחתבש
בכל יומ' עלי' מהו חנריס לימן חמרי כך הב"ד הבה שכרו חתו וכו' ומהו
ופעולתו שלח כמה דכתיב מה רב טובך חשר נפנת ונו' פעלת לחוסים כך
דח הוח ופעולתו נגד בני חדם מסו שלח נגד לומות העולם חשר נפנת
לירחיקהו חשר נפנת וכי מתן נזול ויטול מידוי מה דהוח בעי ליתיב
דכתיב נפנת חלח פוק וחזי מה עובדין דרחמנו דעביד קב"ה בחה דחיהו
מחי כי יהיב לסוותח כמה מחי בסחלח כיתיכת קדיב וכשחלח מחי
כחה דחתי כי יהיב לסוותח לעלם מפפן תפתח הרעה וכפפן מחי
ומתתן נפיק כל דיכון וכל נוירין קדיין וכי שרי כל חנר טב וכל טיבו
דחמין קב"ה למיהב לישרל לומכח דחתי קדי קב"ה לנפפן ויימח לי' כך
יהבית כל טיבו וכל חנר טב לבני דסכיבלו כחה ביתין בהדי עלמח על
קדושת שמי הב חנרין טבין דיהבית כך הב"ד חומר לנפפן תבי ולתיתין
ל תכלחי וגו' וכי תרחח הכי הוח והח כל ברכהן ומסט' דדרוס וכל
טבין דעלמח מדרוס נפקי וכו' ל"ח בההוח שעתח יעבר קב"ה לחברסס
ויימח קוס דהח מטח ומכח דחכח פדיק לבבך ולמיהב לון חנר טב על
מה דכבלו בנלוחות ומגו דחברסס הוו בוביהו דלהון דכתיב חס לח כי
מורס מברס דח חברסס הוה ליה כחתן דלח טב בעיהו וחתמי נדמי'
כחתן דנבי לבהון על חוביהון יתיר וכו' ח"ל קב"ה לחברסס ידעבח
כלח חיהו מה דחמרת לחכנסן וכו' ל תכלחי חכח בעי לחפייסח לך
על בכך לח תחמב טיבו מבהון לח תחמב חנר טוב מבהון וכו'
וכ"כ חומר לנפפן תבי והיימו חשר נפנת ודח הוח מלה דתהח מבשרת
ותו מבשר ומכח תבייכח בשעת' דשכינת' תסלק על טורח מלה ותדך
ותבשר לבהכן מיד תדך לירושלים ותחמי לה בחורבך' תישוב לציון
ותתן תקרקר קירח כחלקדמין על לחר כי חותבה ועל יקיר' דילי'
בההוח לחר ותתן חומיליח דלח תטוס ותתן ולח תיפוק עד דקב"ה
יפיוק לבבהה ודח חפני כה יתבשר כחלקדמין ותחמרת נהלי ורבי
יוסבת ציון כי נדול בקרבך וגו' חתן נדול בקרבך דח קב"ה דחיהו
לחתי לנבה לחקת' לה מעברת דציון ויימח לה התנער מעפר קומי
שובי יהושלים ודחי ע"כ .

ואבין הוה פסוקי יסכיס סי' מ' על הר נבוה עלי לך מבשרת
ציון הרימי בכח קולך מבשרת ציון הרימי בכח
מבשרת ירושלים הרימי ל תיראי חמרי לערי יהודה הבה אלהיכם וגו'
דקשה ליתי כפקח מיני' קחמר הרימי בכח חבל לשיל כתבתי יחמר
מחמר ס' פ"ו וחתח ע' מ"ד ו"ל ונתי ערל שבתים לי הכי הון הוח מלה דחכטח
ונתח ע' מ"ד לי' קב"ה בקדמיתח שלח רוח לחיהו מסה קלח ודכור הוח חלכות דחיהו
מלה דילי' הוה בנלותח וזה לחטים לפרסח מלין וכו' ת"ח כל זמכח
דכור הוה בנלות' קלח חבלק מיני' ומלה הוה לחטים בלח קול כד חתח
מזה לתח קול ומסה הוה קול בלח דכור כיון דהוה בנלותח וכל זמכח
דכור הוה בנלות' מסה קלח בלח דכור זהות כי הקדמונו לשיל על הר
נבוה הלי ודחי הר העבריס לתר דמסה לתקבר וכו' כ"ל דקשה
ליה על הר"ז דוקח לפ"ד ח"ס כי מסה הוח קול בלח דכור והסכינה
ביח דכור בלח קול ועכשיו בעת הנחולה קחמר הרימי בכח קולך
מבשרת ירושלים כי כבר יחתח מנלות' וכפ' ודחי הח דקחמר

הבה שכרו חתו ופעולתו לפניו הוח כי הקדמונו לשיל כי לח
תתפיים מטרונית' עד שתרילה נקמה בחרורה חחת זנוכים ופעלה
סחוב כי בתחלה וכל קדמי רשעים חנדע ולבתר תרומחנה קלנות' דיק
והקדמונו מה דהי' כפ' פנחס ע"ח ופעולתו לפניו יעבר רנלי' דק'
מקבה ושתלר הבה ע"ל דף ט' ע"ג מחמר הכ"ל כי לח תתייחד ו' עם
עם ו' שלח בזריעת חיון וגו' רחה תרחה דף י"ח ענ"ד לבך
בתוך הכרוו שבח קב"ה לבשר כי נדול דח קב"ה בקרבך לחקוח לך
מעבר הכל לח תתפיים וכו' לבך בתוך הכשורות קחמר ופעולתו לפניו
יעבר רנלי' דק' הייכו שיתבטל החרורה חבל מה זה שבתוך הכרוו
הבה י' שהיס בחוק יבח ודחי הפשוטה כי הוח סוד עורה והקיסה
עורה רחמיון על ישרל והקיסה ליעבד מוקיים לחיכון לכפיים לון ורבי פי'
בחוק יבח על העכו"ם ליפרע הבה שכרו חתו יחזון לנדיקי' ע"כ
והוח ככ"ל והח דקחמר יעבר רנלה דח פעל ק' מוכיר דק
החרורה לילית כי חו מיילח כולס יכריתון כי הקדמונו מה דחי' כפ'
שחות ע"כ"ח ים רשע שחל מחריך ברשעתו בהסיה חחת זנוכים וכו'
ומיילח כשיכריתו להסיה חחת זנוכים מיילח כלפי יכריתו חבל
העיקר ע"ל דף כ"ד ע"ג בשורה ד' חפס קניהו ובסיות שהנשורה
דעתיק המילבש ביותח דח"ח חתניהו בכיכה וחו יחתו מריבו מריב
ג' ומסה ולמטה דוק הימה נס ע"ל דף פ"ו ע"ח והוח כי חיתח כפ'
במדבר ע' ר"לח ר' שעור שחיל לר"ם חכוי ח"ל סיומח לוונח ר
דיחודח מכון ח"ל וכו' סיומח דח נקוט כיידך והכי הוח כעין סחרח
דעדכחח דתכן וכח לו לקבן דרומית מזרחית נפוכית נפוכית
מערבית מערבית דרומית ח"ל והח לח יכיל עד דקבל עלי' בר בם
עול מלכותח בקדמית' וכו' ח"ל כלח למיכח לך ומח לו לקבן
בקדמיתח ודח הוח עול דמלכותח לבתר דרומית דתכן הוח לילח
דחיי ודח לחודוחה לי' בשורח דחיהו חכמה דהח ת"ת מסט' דחכמה
קלחי וכנ"ל יורדוס למוזח דתוקפח דדרוס בשורח הוח ובעי ל
לחתקדח כחדח דרוס כמזרח ומזרח דחתקדר בנפן כד"ח ונפוך
תילח כטנס בנין דהי חבלים ועלי כחלין ומכוערין וע"ל מזרחית
נפונית חיכון חו"ב בלילח מתפרסין לעלמין ומה דחתמר נפונית דחיכי
טמירח בלילח (היינו כחצר החרכתי בכחור מחמר פ' תולדות ע'
סל"ב ותיסה מקום ביכה ומסט' דילה נפיק נפין ודינין ומסט' דילה
מתערבין לע"ג דחיכי רחמי וחידו וכו' לבתר נפונית מערבית דהח
מסט' דחכמה נפק ו' דחיהו תפחרת ישרל ומסט' דביכה נפקת
חלכות סניח ה' וכנ"כ נפונית מערבית וכו' ע"ם . וע"פ זה תבין
מחמר פ' ויקרח ע' י"ו חפס קניהו תביכה ח"ה בנין דחכמה חביק ה'
וסתיס כי ולח לתפרס' לעלמין מביה וכו' יו"ד לחפיק ל"ה וכו" (ע"ל
דף ד') הרי י' והוח נהר חביק יו"ד נפיק בן דהח לחיד כי' כי"ו ו
וחיד בההוח נהר ומסט' דביכה נפקת בת דחיהי נהר תתלה וכו' ע"ם
ס"כ יש שכי נקרות ונהר עלמה ביכה כוה תבין מחמר פ' חמוד ע' קפ"ט
על פסוק כה חמר י' שלי ישרל בעבור הנהר יסבו חבותיכם וכו' . חמוד ע' קפ"ט
מיתיח דחלה טיבו סני עביד קב"ה ביישרל דחרעי בהו בלחבתח
ועביד לון רחיכח קדישח עלמה ליקרייה וחפיק ליה מינו נהרח עלמה
יקיריח בוביכח דכל בוביכן בנין דיתעטר בהן. הב"ד כה חמר י' בעבר
הנהר יסבו חבותיכם מעולם הנהר הכוח דחתיידע ע
מעולם מחי קח בעי הכח שלח לחתחוח חכמת' מעבר הנהר מעולם
שלח הוח נהר עולם חקרי וע"ד בעבר הנהר יסבו חבותיכם מעולם
לחחוחה טיבו וקסוט דעבד קב"ה ליעקב ע"כ ח"כ חדייק בהדח
עלמה מסוס דלעיל חביח בחרות נהר עלמה ביכה נהר
חתלה מלכות וזהו פי' כי הוח על יחיס יסדה ועל נה"רות יכוננה
ע"ם מחמר הכ"ל מסט' דחכמה י"ד נפיק בן בוח חבין מה דחי'
בספר תקוכים מינו עיוודח דחיכיעיתח מדבר שיו מינו שכיעת' חתלה
וישמע חת הקול לעילה מינו חכמה וידבר שיו מינו ביכה ויחן שומע
לי' עיוודח דחיכיעית' ויילולה חסתיים לנבי שכיעת' (ולע"ד ח"ם
כי הקדמונו קול הוח ת"ת ודבור הוח חלכות נם הקדמונו כי מסט'
דחכמה י' נפיק ו' וכ"ל ומסט' דביכה נפקת בת שביעי ה' לחרומה
ולכך קחמר נם כחן וישמע חת הקול מינו חכמה וידבר שיו מינו ביכה
ולמה לחיתח כפ' נשח ע' רכ"ח חייל פתח וחמר הב"ה י'
חלי"ם הבה לח ידעתי דבר כי נער חנכי וכי ירחי' לח חי' יכול
לומלח וכו' שלח תכח ח"ו דחיהו חמר על דח שלח הכח תחלח חיה בין
דבור לחמירה חיהיה דלח בעי לחרומח קלח דבור בעי לחרומח קלח
זכו' לוה קחמר לח ידעתי דבר לחכרות ולחוכחח בריות הקדש ל

לעלמין ע"כ נס הקדימנו מה דתי' בפ' שמיני פ' ס"ו ניין דתיכו לתרמית קלה לה שתיק לעלמין לתי מקט דכיכה ע"כ ולכך קתמר שם וידבר שיו מנו כיכה כבר כתבתי שזהו כי' הסמוק ככוד מלכותך יתירו ו ונבורתך ידברו להודיע לבני תדם נבורותיו והת דקתמר הי לישנא ה"ה י' שהים ע"ל בדף הקדוש: כחוור לבתר הסמוקים כי הקדימנו כי כיכה תתלבש כיכתך ושם הוא הרתת קול ולכך קתמר הרימי ככח קולך ולכך קתמר מה רב טובך תשר נפנת כי כיכה בקרית נפון וכ"ל ובפ' שמיני פ"ט ת"ח ישרל קדישין כל חיי עלמת דירתי כלה תליית בההוא עלמת דתתי והוא לתר דיין דיוקנרי שתרי וכו' ע"ש ולכך קתמר ובנפון מתי הייתו כיכה שתתלבש כיכתך שהכל דין כי תני כיכה לי נבורה והת יכתך וקתמר וכי' שרי' כל תנר טוב כי כיכה הכא נפון והיה נקרא עלמת לתת שכר לפדיקי בעלמת דתתי והכה הקדימנו בעבר הנהר ישבו תכותיכם הייתו כיכה כהר עלה והקדימנו כי משם דיכין נפקו וכ"ל הכה י' שהים בתוק יבת כוש פסוק כיוס ההוא ינלח תד"י י' בתער השכירה מעבר הנהר בתלך לשור ונו' ע"ל דף ע"ב ע"ד ויניל לבן והכה קתמר הכה י' שהים בתוק יבת ונו' כרועה עדרו ירעה ונו' מי מדד בשעלו מים ושמים זורת תכן ונו' ופי' רש"י כל זה היה כו כח לעשות וכ"ש שים בו כח הללו ע"כ משום דקשה מה מיכות ים פסוקים הללו לבל לפ"ד כי לעיל בדף קל"ו התרכתי מתר פ' פכתם בביאור מתר נער חית קכה עדת לביריס ותעבר יוד תיתן מעלת' מתוכת דילי' וכו' ועוד דתלין יתבערון מעלת' וכו' מה יהת לתמות' דלהון מרעה דשנלת והייתו שם ירעה עגל דת עשית בן יוסף וכו' ד' גליות עתידין לתהוי וכו' וכיביליהן לע"ב ופורקנין תלין יהון בתרבע חיונן בשם יהו"ה דתרכיב עלייהו ע"ל דף ו' ע"ב וכו' כי תית בספר תקונים דף ל"ת תפס קניהו שביעאה דתיכו תכמה ד' בשם תכמה ד' בשם תכמה ד' בשם

שהיה בתוק יכלו וגו' כרעה עדרו ירעה וגו' מי יודד בשעלו מיס ושמיס כורת תכן וגו' לרמז שתה לומר הכה יי' שהיה בחוק יכלו וגו' לכל לויות יהי' זה וקאמר מי יודד בשעלו מיס וכו"ל תשר בו רשוו ע"כ והכה הקדוש כי יש הרבה קיין הכתובים בע"כ שהכן לכל קן ומין דשוי קב"ה לה תלין בוכון שלא כי' תליה הה"ד לשעבי תעשה וזהו שהכו מיתפללין ותנביה קדושו לשעלה היינו קיין הקן בכוסת ישרש וכ"ת אין לכו זכיות לזה הכו לומרים ותושיענו למען שיך לכל ריחה ת"ה מה רלי' כפ' ותתקן סוף ע' תקי"ח בתת ר' שעור ואומר כי היה חייך ואוכך יחיך ת"ח על כל תבחין הנור קב"ה כך שלנו לשבע לישרש נזרה דאוריית' הוה מ"ט דשכינת' לה תתיישב בשלמ' שלא באוריית' ולא תתיישבה לעולם שלא באוריית' וכו' לכל ומכל דאוריית' לשיבה פיוס יכלה למיקם בשלמות הה"ד כי היה חייך ואורך יחיך לשבת על הלדוה סתם (היינו מלכות) ואי לאו כתיב על מה לשבה סתרן וכתיב ואומר יי' על שובם לת תורתי עד דהוה יתבי מקיך ר' שעור ריבי' לומר ודאי הכי הוה ודא הוה רזא דשכתיב בשבך דרב העוכות וכוותה סכה ואוקים קרא כרזא דכנסת ישרל דכתיב שלשה כסותה ושוכתה לא יגרע וכו' ואין דשכב אוריית' מכי' כיון דכסב (ס"ת שלשה) מלרי דלתתת ומכא לי' מיכה דהה לשתלשת כלומר ו ולא תרגלת' הה"ד היתה כשלמה ע"כ והכה סוד שלשה ע"ל דף כ"ד ע"ד לשם קניהו דלית הכלה ותיאוכת' לרוח קודש בהאי עלמא שלא אוריית' דהוה וכלה היהן יפרכם לה וכו' ע"כ בדף כ"ב וע"ל דף כ"ח ע"ג סוד ישרל מזרכני לשכיים וכן מסבים ע"ק"ד שלשה כסותה ושוכתה לא יגרע תלת לישן אלין שמהן דשין לה דלתה שלים אולתך וכלהו בשלמ' דלתי ואתיסכן מתיון חד מכייהו שלשה מזכיו דכניסו וכהידו דכהיר כלומר סניס מוכא לן דון כלה ואקרי יה"ו בכוקדת שלשה בהיפוך לתיון אשר ה' והאי מלשר שמה לשתו דא הוא שלש"ם (כי ז"ל בפ' ויחי ע' תקי"ו ת"ת מלשר שמה לשתו דא הוא דכלה מלשרי לי' ויחי היהו עלמא דלתי דעלמי ותתקי מלשרין לי' ומכסבין לי' שיוכה לשתו ע"כ כי הלכתי לעיל ובכתבי הלר"י ז"ל והכה כב' שיות ע"ה קם"ח יש בסם ז' י"ן דין והם עניוס ז' נקודות שים בסם יה"ו דר שהיה כוללת כל הכיוכה שהוה יְהוָה בכיוקד שלשה הם ז' נקודות ז' י"ודין הרי כרמז סוד הימון הוה כו' נקודות שלשה לרמז כי מן שלשה שהיה בכיוכה כמנך ימון ש ז"כ ונם כריך שסם שלשה עניו ירמוז ש הימון כיון שבכר דשוכוהו בנקודותיו וכו' כי הימון נקרא שלשה והעניו כי שלשה בילוי י"ודין נ"י ש' דלשרה והלחוריים הכשוטים דשלשה (כוה ת' ש"ה שלי שלשה נ"י ר') וכללות סם שלשה ת' והוה ת' דשלשה וכללות ה' לויות שלשה ה" דשלשה הרי כי שלשה שהוה הימון כרמז נ"כ בסם שלשה והוה מה שכתב בשבת מפסטים שלשה כסותה ושוכתה וכו' לילין לימון נ' שמהן עלמין וכלהו בשלמ' דלתי ואתיסכן מתיון כי סם כיוכה הנקרא עלמ' דלתי עוד לומר שלשה בהיפוך לתיון שבר ה' כי' הכיוכה נקרא שבר בסוד שבר הוניקיך מלרן הוניקיהו מלרן מכריס (בסוד כ' נפלאות כי ע"י שבר הכ' של כיוכה יצלו ישרל מתכריס נס לוויות שלשה כי' מיון הסמוך מ"ם עלמה היה כיוכה ולע כי שם כן מ"כ שהוה שב"ב ית"ן וכו' והוה בחשב דכיוכה וזה הימון הסמוך מתוה הכיוכה כמוך עד חשב שכיוכה ומתלבש בו וע"י כוכיים זו"כ הרי כי הוה הרמוו בשם שם"ג ניתן ומודע כי שם ב"ן מ"כ יוכל מכרחשית וברחשית שם לוויות ומאלה כי שם לבניית"ן רמוו בחלת ברחשית וברחשית שם לוויות שבר בית כי הימון הכיוכה הנקרא"ת (כי הקדושו לעיל דף מ"ב שה דהי' בפ' ברחשית סוף ע' ק"ן לט היה קול נדול ולהיהו בחשלי ולא לתשתע תיהי בית לחכיוה עלמה וכל מוקבה בית לקרי ע"כ כפותה שם בפ' ושפטים פרישו דשלבה דה מיכיהו לחרית לה וכטיר לה תדיר כי יש"ו דלבוש דשלבה דפרים עלה תלי"ח דה כבנדו בה תדיר דלה לתעתדי תיכה והלי תיהו כסותה (ריחה תרחה לעיל דף פ' ע' לשוה קדים דלקרי שוה דה הוה לבוש יקידה וכו' ע"ש נס ע"ל דף קי"ב ע"ד כל הע"ד ובוהר חדש פ' בלק דף ל"ט ע"ב ויפול יי' שהיה תרגיוה על הלדש וייתן כד ברית קב"ה לשדש קדישה ד' פרנופין ברזא הוו יתחברן כחדא בלה פרודא ת"ש בנין דכתיב וכר ונקב"ה ברזא בלה פרודא וכו' מה עבד קב"ה נסר לי' נפרין וכטל למוקבה מיכיה ולתקון ליה בביתה תיקונין ונקטו בכיתה קדושין ולבלבים בכיתה לבושין וכו' לתקון ליה בכלה קדושין קשם ליה שבעין ולחכון שבעין פרים דאוריית' כיתה תקוכין תקון לה תליסר תקוכין ולחכון תליסר

מלשר כי תבא ע' תקי"ה

מלשר פ' ולתתקן סוף ע' תקי"ח

בזוהר חדש דף ל"ט

מכילין דאוריית' כיתה לבושין לבלבים להו שית לבושין ולחכון שית סדרי שבכה שית סדרין דאוריית' בשית לחכפין כל הכי תקוכין וכל הכי קשושין וכל הכי לבושין עבד לה קב"ה תתן כנשתא דעדן ולבתר ויכיהה ל החדם וכו' וכריך לון ברכת חתניס ורזא דה דרך כוכב מיעקב ותקון ההוא כוכב דחתכטיל מיעקב(והוא כי לית בב' כי תבא ע' תקי"ה כוכב עלי לתשר דרך כוכב מיעקב דדרני ביום' תליתאי וכי' כתיב ויהי ביום החליסי בהיות הכקר וכו' כזית קב"ה למיהב אוריית' לישרל בת יחידה למהוי עניה שבת מלכתא דלהיהו יום שלישי כלול תלת עכסי לתהן שבת מלכתא וכו' ע"ה דף ל"ו ע"ח) בנ"כ כניסה תנלי מתן דיתנלי בנין דעל דא הוה לתי לנבה ולתיתמך מעילא לתתא וקם שבט מישרל דא לילבה דחיי וקם כל"ח והקמותי את בריתי וכד יהא דא ומתן פתחי מוחב וגו' כל תיכון סטרין דתתחדן בחילב' תתלה יתעברון מכי כדין ויתחר חדם ותת דא ומנת תיכה זמכין דשוי דשולכין ומיכונין לתתעשעת כחדת ולא כשלר ומכין דסט' ביתת לתתחר' ביכה לתכחר לכל השתת לית ערבובי' דסט' לתר' עתמת שת עשם ומעמי בלה שתוף לתר' דכים ושבר מכשרי עשם מעמי כהיכו דתסטקלדיות מוזה ושבר מכשרי מלבושת מלבושת דתתלבים כי כהורת עילאה דילי לוחת יקר' תשה כשלטוות' עלאה על כל עלמ' דלת תעדי לעלם כדין תדיק ותסיק כל מלכותת ויהיו תקוס לעלמיות ע"כ וכו' ע"ל דף ט"ו ע"ג ויכן יי' שהיס את הכלא וכו' נס לעיל דף י"ח שלשת הנחולה יפתח שערי תורה עוד סוד כשותה ע"ל דף כ"ה ע"ד לשם קניהו בויכוח דלית נדיק דוכוחי לתכנרת לשטרכת' ולתפשט לבוחי דקדושת' ולקשטת לה בנוכין כהיכין דרוין דאוריית' וכו' ע"ש ע"ל דף ל"ח ע"ג מלשר כן שבה כלשר ולקשט לותה בכ"ד קשוטין ע"ש בלריכות כחוור לתלשר מפסטים כ"ל ועוסתה יתן ליהו דת ויכוח דעלמ' דלתי דכי כלי יי' בכלות ליהו ודת ליהו דכתיר בכל כהורין סתיימין עלאין דלילב' דחיי דכי' עוכה טיירת דתתעתן נפקת וכ"ד כעדוכת וכסוף דעלמ' דלתי וכו' ע"ש וסוד פעוכה הפרכתי הרכה בסוד יחודים וברוחי שלשתן ע"ל דף כ' ודף כ"ח כי כל חלב מקדש קן הנחולה ע"ל דף ט' ע"ב נעשם שבקדשים מלרי מתעתין בשם מיילדות ושם פי' עבקת כפרי ורבי' ולו יקויים ביום ההוא יהיה יי' לחד ושמו לחד והכה פסוק הכ"ל הכה יי' שהיס בחוק יכלו ופעולתו לפכיו כ"ל מפיל בישעיה פסוק כלה הכה שכרו לתו ופעולתו לפכיו וגו" כי יום נקס בלבי ושבת נחולי בה ולהביט ולין עוזר ולשתומס ולין סומך ותוסע לי זרועי וכו' רלה תרלה בחלק דף כ"ח ר' יהושע חשבתי לשיהו דהוה קלי לפיתת לתעברת דרש"י כי ה' לויות לתי עשית ת"ל וזל שלי למדיני וכו' לויל לנבי"ת ל"שלום עלין ר' ומורי ת"ל שלום עלין בר לוחי ת"ל לויות לתי תר לנבי"ת ת"ל היום לתי לנבי שיהו ת"ל ומי לתר לך שלום עלין כר לויות ת"ל לחכות לך ולחכוך לעלמות דלתי ת"ל שקורי קל שקיר כי דלתר היום לתיכת ולא לתת ת"ל הכי לתר לך היום לם בקולו תשמעו ע"כ וכלתי בנע' כל הקנין והכל תלוי בתשובה וכלשר הלרכתי לעיל:

הלכות ראש השנה

הנה לית בנע' לחורי תר"י ולא לחורי לשה ר"ל כי יחל לה היה תר"י לו תתחיל לעשות תשובה ולא לחורי לשה כי מול לילול הוה כתולה ולו כתתר "לחכי "לדודי "ודודי לי ר"ת חלול ר"ל שם חדם עושה תשובה שלימה ולו דודי לי עושה קב"ה חפץ ורנון של בני חדם וכבוונת שלימה דף כ"ד יתפלל חדם שלא יהי' עוון פסול לת בו ולא בזרעו לת בדרהוד ולא בוחשבה ובשיטה בדבור ובמעשה שלא כל יהיו יפחד יון העבירה ויעזב בתשובה שלימה לפני הש בלב שלם ובכפם חפיכה כלומרו ואל יי' שהיך לת לבבך ולת בבב ודעיך ויכוין כי"ת לת לבבך ולת לבב חלול ר"ל שכל יהיו יסב בתשובה לפכיו ית' כמו חודש חלול שהוה חודש שבירת ודכיולת בלבבות כי סם כשבריס ובדכיוס כלם בתשובה ובתמוכים כן יחשוב ויסב כל יהיו כי לו תהיה תפלתי בשמעת בלי דבר שתעבה לותה שיתוף כך יהיה להוב לעשלה ובחוד למטה ויביר לת בורתו ת מחבת לכו וזה לומרו לחכת לת יי' שהיך בכל לבבך ובכל בפשך למען חייך כי היה חייך ולורך יהיך לעולם הבה כלי טוב ולחרוך ע"כ הכה תיתת בפ"ק דשבת דף י"ו לתר רב יהודה לתר רב משה בשל יום היולדה שעשה תשובה לבבה ובטהלו כל הכלים ושברתן ובתבה

לפרש וריתכן ועזאזל כלים חדשים ותערו תכשיט יחודו לטומאה׳ ישיבה
ונקמה לחכמי גזירה שלא יקבלו כחדי טהרתו רבה תיר גזירה שמא יחמרו
טפילת תיומת עולה לה ונקחתר מתי בכויהו ת״כ דרפיונהו מרפא ופי׳
משברתן למחוי טהרתן לבו ביום כדי טהרתו כתונית רמון רפיונהו
קריקן ומברן כולו׳ שמא לא יקבלו ליכא דבא מיכבר עשיה שבתחדש
כולו ע״כ. ועוד תיתא בסוכת הכ״ל דף כ״ח כל הכלים יורדין לידי
טומאתן במחשבה (ואינל חדם כי מחשבת ע״ז מבטלת לחעשה לחבל
לין עולין עידי טומאתן אלא כשבו מעשה הייכו שיעשה תשובה
ואו מבטל לן שעשה עבירה במעשה ולן שעשה על ידי מחשבה כי לין
מועיל מחשבה טובה לבטל מעשה של שחר עבירות ומחשבה של
ע״ז וכדחיתת בסוכת קושה מעשה מועיל מידי מחשבה ואוח כי
חדם במעשיו גורם טומחה בקדבו כמו כלי וטהרתן כתו כלי ואיתת
ת״ע ○בברכות פכחם ע׳ תע״ג רבי אבא פתח וזבחי אלהים רוח נשברה
היה קרית הה תוקמה דרשותת דקדוש בריך הוא לא לתרעי בקדבן
דכר כם על חובוי אלא רוח נשברה ובבי כשא לא ידעי מאי קאמרי
והכי שיעמת מבוניכת קדישת דכר אתי כר כם לאסתכלא בחובוי
למישדן עלי׳ רוח אסתכלא ואתנאי על כר כם ושליט עליה בכל רעותא
והאוח מטרח אסתכלא לאתבר בחילה ואתתקף ושליט עליה לרעותיה
אתי כר כם ושליט עליה לאתדבקא בחמת דאוח מי מקדשא
קיים לקריב קרבנת כל כפרה דילה תליית עליה עד דאתחרט
ואתבר להאוח רוח אנו נחותת דילה ואתיך ליה ודא׳ חיכו תבירו
דאוח דרוח דאסתכלא וכד אתבר אאוח רוח אסתכלא ובריב קדבני׳
דת חיכו אתקבל ברעות כדקא יאות ואי לא לאתבר האוח רוח לאו
קדבני׳ כלום ולבלבי אתאסר דאל קדבת דת לאו דקדוש ברוך הוא שלא
מבלבי ובגין כן וכחי אלהים כדקא יאות רוח נשברה דאתבר אאוח
רוח אסתכלא ולא ישלוט ע״ד אלא דאתבר ליה כדקא יאות עליו
אתיב רוח הולך ולא ישוב להוי אאוח נברת בחבלו אותת דלא יתיב
לנביה לאעלמין הס״ד ולא ישוב;לב כשבר ובדכא אאוח נברי דלא לתנאי
ולא לאתעבא בעבונין דעלמא אלהים לא תבוה עד כאן . כי הקדמו
כי אמלא נקרא נס ר״ח ולוה אלהים ע״ם אלא תקונים שע״י שם
ם״נ יכריתו לשמלא ע״ל דף ו׳ובוח קוד אלא נס אקדמנו כי אינו נקרא
כלב ל״ך ליתא בפרשת כשא ע׳ רל״ם ויכ״ר אלא ד״ם דיוקא לאתקרי כאש
ואם״ע דשמלא שמלא לאתקרי כלב אחנא דניכסים עד כאן . ובוח
מוכן אלמר הכ״ל כד אתי בר כם לאסתכלא לאמשך עליה רוחא מסאבא׳
ואתנאי על בר כם כי אתי אנד ברשעים וכו׳ : ואתבין מה דקאמר
ואי לאו לאתבר קרבניה לאו כלום ולבלבי אתאסר הייכו כלבים הכ״ל
וכוה אלא יבין טעם מה דאיתיא במדרש רבי אבהו אמר לפי שעתיד
יעקב לחייהו אתי הש״ך לית א אחבוי ובני בניו עד סוף כל הדורות
ואימו מוכן אלא בבני אלם הגדולים ועוד במדרש רבה פרשת ואלה
הברכה כיון שראה משה שכאתה נוד דין עליו נזר עליו תעניות ועני
פונה קטנה ועמד בתוכם ואמר לחיי אז מכאן עד שאבטל
אותה הגזירה בלוחותי שעשה מה עשה לבם ש״ק ונתעטף ש״ק ונתעלם
בטפר בתפלה ובתחנונים לפני המקום וכו׳ : והכה לפעל״ד למה
לתשובה נגיד ש״ק כי הקדמו לעיל דף ה׳ ע״ח בביאור יאתו מריבו
ונקיאור שם לפנם קניסו בשעתא דאלא דש״ק שריש עליה וכו׳ . ירעם
ויתבר חליהון ותוקפיהון דיכין תקיפין וכו׳ ע״ש . והכה תיתא בכתבי
שאר׳ י׳ל ע״ל דף מ״ם ע״ב ודף כ״ג ת׳ל׳ף עלמין תך הכניסו דולף
לחיכם רק ת׳עלמין בלבד ונודע כי כל תשבון שנות בעולם פעלמין הוא
יותר גדול כי בחדוש הס חלפים ובחכמה וביכה הס מאות וו״ם בעלמא
דתיתי כי שם הס מאות בביאה בקבר׳ עלמ׳ דתיתי ע״כ ובקיצור ר״ח ו״ל
שיעתי מהמקובלים כי ש״ק עילה ת׳ מאות העבין כי יש בקליפות ד׳
מאות (זלי נראה כי הקדמו לעיל דף ע״ח ד׳תקוני תוחתי דריש
דת״ח המניעי׳ עד ריש דו״ח וכו׳ : וו״ם והכה עשו בת ושנו ד׳ מאות
לחם וכו׳) ועליהם כתיב בעשו והרכב מאות ויש למיבלא
ד׳ מאות עלמות של רשעי׳ובלבישת ש״ק ווכה לבעות ד׳ מאות דם״ת
ולוכות לעולם הבא לד׳ מאות עלמין דכשוף שהם נקראי׳ ד׳ מאות שקל
כשף עובר לסוחר ע״כ : ולפ״ד מבואר ע״ל בסוד שקל כשף עובר
לסוחר ולוה לחם שחטת ומשך עליו כלב הכ״ל שהוח גם הרוח דיכל
ביאת והקדמנו כי ת״ח להיעבי׳ דרשת הוה אם לא שיישתך לוך דעתיקא
ולבה כשלובש ש״ק שהוח נ׳ ת׳ מיוחד עליו סוד ד׳חוורתי מן ע״ק הוח
ת״ח שהוח כתיב לו יכול להכריח הרשעים שהם כלבים והנחש ובשידור
כתי״ י ל״ל בסוד בד בב״ד יהיה כי ש״ק בקליפה סוד ד׳ מאות לים
ועתה על ידי הסיים שהיו מוחין של ם״ת ועתה בכיאתו בקדושה

ו״ם ולבם בהכין בד קודש כי ש״ק בת״ת ב״ד והוו י״ה י״ה ב׳ מוחין
דקדושה י״ה י״ה עד כאן : ובוה תבין הנאמר באסכת ערובין דף
כ״ה ר׳ בריולא הוה ליה מסוח תלמיד דהוה תנא ליה אדבא אחא
ויחכא ונאר וכו׳ : תנא ליה ואכא אחריתי ונאר נפק בת קול
ואמר ניחא לך דליסבו על חייך אדבא אחא שבי לו דתוכח לת
ודרך לעלמי דאתי עד כאן : דלכאורה קשה אם זה היה בימי בהוח
תלמיד שהיו גדיכין ללמוד אתו ד׳ מאות ואכין אבל הלא הקדמנו ע״ל
ע״פ כתבתי פאר״י ז״ל כי הסכאה בת מ״ח קטרת אחרת והקדמנו כי
כח ס״ת ד׳ מאות בסוד ד׳ מאות אים לכך כי׳ פוכה ת׳ פעמים כי הוא
היה סוכר הקליפה וכאשר שלעומת זה יש ת׳ מאות עלמין דכסופין
והוה בעלמא דאתי לכך נתנו לו בבריה שתוכה לעלמא דאתי לו
ניתן לו חיין ת׳ שנה וכמדרש שכעלם ○פרשת חיי שרה ע׳ ס״ל מאור בפרשת
ת״ר שאלו את רבי מכיומא אין לך כל נדיק ונדיק מאותם העומדין בתורה חיי שרה ע׳ ס׳
שאין לו אתיס עולמות וכסופין בשביל התורה כה״ד ואתיס
למוטרים לת פריו ואתיס על שעומדין עמוס בכל יום כאלו נכרנו
על קדושת שמו (פי׳ אם אקבל על עצמו בהאי פסוק לאסור נפשו על
אל קדושת שמו מעלה עליו הכתוב כאלו נהרג בכל יום הס״ד כי
עליך הורגנו כל היום אין ר׳ נחמן כל העומר נפשו בהאי פסוק נוחל
ד׳ אאות עולמות לעס״ב לאמר רב יוסף והא תנן אתיס אתיס
על התורה ואתיס על שעומר עמו בכל יום על קדושת שמו
עד כאן : ולוה ליתא בפרשת ויקהל ע׳ שפ״ד שברו על י׳ אלמין ת״פ ויקהל ע׳
ולא אמר תקוניו ולא בטאוכו אלא שברו אלא תקרוי שברו שפ״ד
לשון בטחון בשמלא אלא לשון שבירה) דניחא לפן לנדיקייא
לאתברא נפשייהו ולאתברא תבירו על עבירו וכלא על י״י אלמין
כד״ת כי עליך הורגנו כל היום עד כאן : ונס אחרכתי לעיל
כמה פעמים מה דאיתיא בפרש׳ אחרי נ׳ מתקשרין זה בזה קדום ברוך
הוא לאורייתא ישראל עין לעיל דף ו׳ ע״ג ותרלה נפלאים ובכתבי
האר״י הכ״ל כשאתרין בסוד ת׳ אאות שקל בכף והס ת׳ עלמין
הכ״ל בניאטריא ש״ק דשקל כי ש״ק הוא ש״ק שערות הכאדנים
ובתוכם נקבים שש הלבנונית והאורתי ולכן נראה בחלת ש״ק וו״ם
ויש ש״ק בחתיכו עד כאן : ניחוד לדברי נפ׳ הכ״ל נזירה שלא יקבל
בכדי טהרתו ולוה אלהים ע״י מעשיו נורם טומאה בקדבו .כמו כלי
ונשתרצן כמו כלי ולבך כמו נבי כלי כשחיכו מסברו כאלבתו חוור
לטומאתו יסיבה וגם אלהים כשמלא כתרם כמו שאנו חומרים אלהים יסודו נפ׳ מסכ׳ סוטה
מעפר ומבוסו לעפר כי שם אלהים אורה על זה לחיתיה ○בפ׳ המקנה בחם׳ דף ק״נ ע׳ ב׳
פוטה דף ל״ר ישתבן אלה״ם תם״ר ד״ם תר״ם והבלוח קבן דף קנ״ח תולין דף קמח
לחיתיה ז״ל תנא קן נפור בראשו של אלהים אחד . והשיב ואלמה על ראשו
ובירם רשי׳ ואלמה על ראשו אלף על פי שהיה בראשו לא אבלה את
שאר ש״ם אלהים נעשיה אלמה הוא מלשון אלמנה שאר והשתא
נאי על ראשו קרקין קדישין לבו והכה נבי כלי חרם אין לו תקנה שלא כשברה
בדרך לחתר לעבין נזירה הכ״ל כי קשה בנזירת שה זה לשון מנא קן נפור
בראשו של אלהים על ראשו ש״ל לאחיר אבל לחיתיה בפרשת יתרו ע׳
קס״ו ת״ש בחלין תרין קדוין דאוריית׳ כתיב כאן לאחר יאבד יהרוג
ירוך בדת ובשלוח קן נפור בראשו של אלהים אחד את הס ואת הכנים
תקח לך לאחר ייטב לך הוח דשלוח עלאה הלא אחיבב ביה הוא
לאסתכלא ואסתרך לשלח אנו שלוחא ואסתכלא ביה ואת הכנים
תקח לך דכתיב כי שלח כח לימים מקנה השמים ועד קנה השמים
אתה דורש אבל לעולה מקנה השמים שלח תשלח מרעיונך עד
כאן . וכתבתי פאר״י ז״ל בדרוש ביום תבוכה אין כל הדינים
אוכם אלא בתבוכה הנקרא אלהים ולא בביכה כי התבוכה היא אחוריים
של הביכה וזהו כי יאמר אבל כאלהים כי התבוכה נקרא אלהים
עד כאן . והכה בשטוח השלשה הוא מנא קן נפור בראשו של
אלהים אם יש אלהים שזוכה לקן נפור הייכו לסוד ביכה והביכה
ואלהים על ראשו הייכו תבוכה זהו על ראשו של אלהים ולא ביכה כי אלא
כי מרעיונך אם כן על כרחך אייכו בראשו כי מחשבה היא בחוחה רק
כדי לתרץ מה דאיתיא בגמ׳ תכף ומה אין בתורה אנין ואקאמר בשנם הוא
כשר ופי׳ רבי בשנם נ׳ משה והין יהיו ק״ך שנה וכך היו ימי חיי ע
משה ע״כ. והוא כי איתיא בכתבי האר״י ז״ל דף ד׳ע״ח בסוד ביכה
ותבוכה אלהם קניסו הרי ידעת כי ביכה נקרא ס״ך ותבוכה ס״ך והכה אם
תאלה הסוד״ך נימטרי׳ ק״ך וכו׳ ע״ש. ובכתבי האר״י ז״ל יוסיים וכוה
בעין עכין בשנם הוא כשר והין יהיו מאה ושאריס שנה כי רז״ל דרשו כל
זה על יעזרע״ה כי בשנם הוא משה ובעין כי משה זכה לביכה ע״כ .

והכה הקדימו לעיל על פסוק וייצר ה' שהיס ווי לעלמא דליתן לטייחין
לבא וכו' ולא נתנה בהון עוד בגלותא ובכיכת בגלות ולא למשה דליהו
בהדה וכו' וכנ"ל משה לא חית ולדם לתקרי ליהו וכנ"ל תתי בגלות'
בתרת ולאדם לא חנה עוד בגלות וכו' ר"ל נק' משה בשם אדם . תייתי
נ"ע עם יבמות ○ כתם יבמו דף כ' את מספר ימיך שו שכי דורו' וכה מצלייתין לו לא זכה
דף כ' פותחין לו בדברי ר"ע וחכ"א זכה יוסיפין לו לא זכה פותחין לו אבל
נ"ב ק" לפי זה קשה לוין שהבלל משה שיכנוס לא"י הלא חית' ○ בס"ק דקדושין
דקדושין וס"ק דסוטה בן מאה ועשרים שנה תכבי היום שלין ת"ל היום שלא היום
סוטה מלתו ימי ושנותי ללמדך שהקב"ה מעלי שנותיהם של צדיקי' מיום ליום
ע"כ ודלי לס הלכה כתכמי דלתמרי זכה יוסיפין כדין ביקש משה לכנס
לא"י אבל לס הלכה כר"ע דלתמר זכה מצלייתין לו ת"כ יה התפלל אבל
כי מתמרות יש הוכיח מכח דוד דהלכ' כתכמי דלתמרי זכה יוסיפין לו כי חייתי ○ כי'
מתמרות הוכח בילקוט חדש ערך דוד מה שחטא דוד בנ"ע וכו' כדי
להזדיק את הקב"ה בעיני האומות שלא יתהנו ליהו לא זכה דוד להיו'
חי נקי לעול"ע' מירותיו ותשבחותיו ע"כ רק לס נתנ' דהלכ' כתכמי'
דלתמרי זכה יוסיפין לו ת"כ י"ל דלכך חטא שלא יתמרו אבל לס הלכה
כת"ד זכה מצלייתין ת"כ לין לו תירוץ שלא יתמרו לין לא זכה הדי הדין
כותן זכה מצלייתין לו ומכותיו של דוד היה רק ע' שכה שלא מוכיח לומר
שהלכה כת"ד יוסיפין לו וה"כ כדין בקש משה לכנס לא"י אבל ודלי
ס"ם משבטים חס חטא ת"ל כי חטא ת"כ מוכח כל הכ"ל אבל רחם תרח ○ בת"ס
ע"ק"ן לחם קניהו ויכחם דוד את בת שבע לחתו בבת שבע וכל"ל דלתירו
דלודאית לנביי משבח' יתי בראשי' ורוח דמלת' עלכות' דלעיל' דלהיו
לתעביר רגלה רביעה' דמורכבת' עלה' ע"כ וכו' ע"ם ת"כ כיון שבשבח
דוד רגל רביעי לכרמיה ת"כ ע"כ בת שבע לחיו חטא ולמה לה היה חי
וקייס שלא ע"כ כת"ד דלתמר זכה מצלייתין לו . בזה יתורץ המשך פסוקים
ולתתבקי תית בתגלה עמוקות' תוסיפדבר שי דכ"ר הסדימו דוד ברגל
רביעי דלכלור' קדי' מלי זה בעי לפ"ד ת"ס כי רחה הקב"ה שמשב
יתחנן לכנס לא"י הלא שיב דר"ע דלתמר זכה מצלייתין לו שלא ע"כ הוא
סובר דהלכה כחכמים דלתמרי זכה יוסיפין לו רק מי יכריע וכנה ודלי
שמשה רוצה להכריע כחכמים דלתמרי זכה יוסיפין לו וחטא דוד שחטא בבת שבע וכל"ל והשיב לו
הקב"ה מדרכה מן דוד מוכח שמצלייתין שברי דוד כי' ת' מרגלי המרכבה
ת"כ ע"כ לא חטא ולמה לא הי' מלדיך יתי שלא ע"כ מצלייתין לכך לא
תוסיף : וזה פי' הפסוק בתלי' רגלי עמדה במיסור בתקבלי לתברך את
ה' כי חית בת"ס פסחי' כתבתי לעיל ביום הגמל את יצחק ולמי כית הגמל
את יב זק מתיד הקב"ה לעשות סעודה לצדיקים וכו' . לאחר שלוכלין
ושותין מתנין לו כוס של ברכה לאברהם לברך וכו' . תומרים לו לדוד
טול תה וברך תמר לפם תכי תברך שכ' כוס ישועו' תשא ובשם ה' תקרא
ע"כ ובול' תקח' הלא דוד חטא בבת שבע ולמלי הוא תמר לי נתה לברך
לבל לפ"ד שהוא הי' לאחד מרגלי המרכבה ת"כ לא חטא בבת שבע ולו
נתה לברך חית' בשם ע"ז דף הלא היה כתוב על קפר היסר מלי קפר
היסר ת"ר חייא לתמר לה רבי יוחנן זה קפר לתברהם יצחק יעקב שנקרא
יסרים ע"כ ולזה קלתמר דוד רגלי עמדה במיסור כין התכות ת"כ יוכח
דלא חטאתי ולזו בתקבלים לברך תי' י' ובזה יתורץ גם בתסק' עוני לה
שלא רבי עקיבא תת ר' נחוני הגדול מכני מה התרכת יתיס סליק יתיב
בדקלת וכו' והשיב לו לא עמדתי על מדותי דלתמר דם כל המעביר על
מדותיו מעבירין לו על פשעיו ע"כ דלכלור' קשה ליהו לא הי' קשה לשו'
שלם ליהו התרכת יתי' ומה השיב לו לכל לתיתי שם בתסכת יבמות נבי
פלונית ת"כ ל"ל שהקשו תו"ם והל דלתירין בפ"ק דחגיג נבי מריס מן דלת
כשיל שני מלי קל עביד חזיכי נורכן מרכבן דיומבר בתילי יוסיפכ' לית
לה' י' דניחל לתי לר"ע דלין זה תוספת כיון דכנזרו לשום שלם ע"כ ת"כ
לפי זה לעול' מצלייתין רק דזה לינו נקרא תוספה כיון שכנזר לשום שלם
לכך לשום שלם לא הוי קשי' מפני מה בתרכת יתי' כי שבר דהלכ' כתכמי'
דלתמרי זכה יוסיפין לו לכל ר"ע דשכר זכה מצלייתין לי' קשה לו מפני
מה בתרכת יתיס והשיב לו בתריכו' הלא תוספה' כתבו מה שכנזר לשום
שלם ומתכין לשחר לין זו תוספה' ולמי מתכין לית' בנמ' חזיכי נורכן
מרכבן דמשבר בתילי יוסיפכ' לי' ולכך ר"ע דשלל מפני בתרכת יתיס
וכדין השיב לו מיתי לא עמדתי על מדותי ות"כ לקשה הלכה כמ"ד זכה
מצלייתין לין זה הוסף מהו פי' בפסוק ירחת י' תוסיף יתי' ושנות רשעי'
תקנרכה דלפ"ד ת"ס ירחת ה' תוסיף וע"ז קשה הלא תליכת דר"ע דשמר
וכה מצלייתין לכל הקדמו ע"פ תום מה שכנז לשום שלם ומתכין לשחר
לין זו הוספה לכך קשי' ת"כ ירחת ה' תוסיף יתיס ושנות רשעי' תקנרכה
וע"כ לא הי' הוספה וכדי לתרצקושי' הל"ל משה יתן התורה מכין וכו' ל"ל
לתרץ כשחלה פסוקי' בתלים על עיני ואביטה כפלתו מתורתך נר לתכבי

כתיב שבה כתיב ק"ת

כתיב כתיבן שבה כתיב ק"ת

כתיב כתיבן שבה כתיב ק"ת

כתיב כתיבן

כתיב השמע קול סופר ועם לא יחדלו לתקע בכתבי האר"י ז"ל דע כי מיכי דיכיס הם סוד ס"ך ניסופין של בוכיון דקדוכיתא דייכו תכיכה ונקדת כן שכותן קנכה וכדי שתבין הכה לתקע בכתבי האר"י ז"ל פיכם בוכיכת דקדוכיתא שהיא הכותבת קנכה ותדה ונקדת קו היודה והטעם כי החסך הוא מתפשט בשפע בלי קנכה לך הגבורות שהוא דין כותבת קנכה של השפע שלא יתפשט יותר מהראוי אל המקבלים והנה כל בח"י הגבורות נקראים נסופין מהשם החוק כי הן דוגמת ניסופין היוצאים מהשם) ולזה קאמר שכי מיכי דיכיס הייכו ס"ך ניסופין וגם יש ס"ר דיכיס והם סוד אכפ"ך (וסוד זה לאחר לקמן) שכנה שופר זה כולל כ' מיני דיכיס אלו והנה היד החוזו בשופר היא מצלמת החשבון והוא כי הלא חותיות ס"ו של שופר עם הי"ר פרקין של האצבעות החוזרין בה הם סוד ס"ך הנסופין וחותיות פר משופר הם סוד עכפ"ך ו"ה אצבעות היד הם המצלמיים לסוד פרה אדומה כי ס' הם תיתוקן עד כאן . עיין לעיל דף י"ח ע"ד סוד שכי דיכיס הכ"ל ס"ך ופ"ר אם כן שופר מרמז על סוד הדיכיס ולזה קאמר השמע קול שופר ועם לא יחדלו גם לחיבת עוד כוונה בסוד שופר כי (ש) השופר מרמז על סם אלהים כמלוי יודין פ"ו דשופר הוא אלהים כפשוטו ו"ר דאלהים הוא אלהים ברבוע כזה ס"ח ל"ל ה"א אלה"י אלהי"ם ובסוד תפלין אתם קניהו כבר כתבתי לך שסוד תרופין שעות שהם נקראים מותין אצר סודם נרמזין בתפלין .

והנה בכתבי האר"י ז"ל כי בתחלה בחיים מותין דקטנות וכאשר בחיים מותין דגדלות אלו המותין דקטנות הם סוד בתים של מותין דגדלות שהם פרשיות התפלין ולכן הם רומזים בבתים עור לבדו ולכן נרין שיהיו שחורים כי הקטנות הם דיכיס .

והנה הקטנות הוא שהם שלים והנה אלהים ביודין ניימטריא (ג') ובשם בתפלין והו וברלו מוסך כי כל הירחה הוא יו"ד שהם אלהים ואם יהוה עליך ויהי עלינו נועם אדני אלהינו כל עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עליך וירלו מוסך כ"ת שם י"י נקרא הוא אי"ן ובשם שופר נרמזו כל שמות אלהים ולזה קאמר השמע קול שופר ועם לא יחדלו כי תלת שופר גורם הירחה .

והנה בספר ס"אלעזיך קדוש יתאר לו על פסוק כי תצור אל עיר ונקבת אל עיר להלחם עליה על שם נדיק הבא להחזיר אתשובה את זולתו יסיה מי שיהיה שהוא עיר קטנה ואכשיה בה מעט הם רמ"ח איברים ושס"ה נידים (וכדאיתא בחוסכת נדרים אמר רבי אמי בר אבא ת"ר עיר קטנה ואכשיה בה מעט וגו' . עיר זה הגוף ואכשיה בה מעט אלו האברים ובא אליה מלך גדול וסבב אותו זה היצ"ר וכו' .) ואמר שלא יתחיל להשחית ברגע וברעש קולו כן יגעל בו ויתפקר בו ביותר שלא יקרית אלי לשלום כאומר אלי שלא שים בן טוביס אתה גם אתה כאחד מהם (כי והן פ"י אז תוכית לן כן ישכלך טוביה לאמר וגיאהבך שיהיו כל"ל שלא יאמר אכף מעשיו הרעים אחדבה דבר לו שלא אחכם אתה להכדיל בין טוב לרע וזהו אל תוכית לן שיאמר לו לן אתה רק טוכה לאמר דבר לו אחכם אתה רק נדיך לתקן מעשיך ויאהבך וכפרשת קדושים ע' קכ"ה לא תשנא את אחיך בלבבך טוכח תוכית את עמיתך פקודת דת לאוכחך להסות דחטי לאחוי ליה ליה רחיטו סניא דרחם ליה ובנין דלא יתעשם ליהו דאת פקה"ה כתיב את אחי יהלך כי' יוכיח וכיון דקדוש ברוך הוא עכיד ואוכח לעולם דרחים ליה יולף כך כש עשוהו לרחת ויוכח לאחריה: קדוש ברוך הוא כאחי יהלך לכך כש אוכח ליה ברחימו כשתרי אי יקבל יאות ואי לא שאחי ליה ולא אוכח ושניח ליה ייחיל ויעכיד יאות ואי לא שאחי ליה ולא אוכח ושניח ליה ולאתעתרא דעותיה: בקדמיתא אודע ליה בסתרי בנין לאוכחא ליה ולאתעתרא ליה דלא יכדע ליה כך כש ודע אינו לבינו אי יקבל יאות ואי לא אודע ליה בין רחימו בוזחא דכהנא רבא הוא בעלמא יסיב ליה מרעין בסרסיה ואתו רחימו דקדוש ברוך הוא ואודען ליה אי ליה כיה תוכחא דייתוב מיניה ולעניין כמלוה אי יקבל יאות ואי לא אוכח ליה כאחבלויה במתוניה בכנוי דכהנא יולחתן עליה וייתון לגביה אי יקבל יאות ואי לא אודע שאחי ליה למעבד דעותא ולא יתקוף ביה לעלמין וכגוונא דת אתברייך להוכית לחבריך וכו' . תו הוכיח אי שיקו כך כש דיכסוף לה יחיה ליה ולא יוכית ליה לחשילו בסתרי דלא יתפרסם ויעל קדיה כאחין דאשתעי אחין לאחרכין וכגו אלין יחדכר מאן

דעביד הכי חוכחא כך וכך . כגון דאיהו ידע בנרמיה ויסתכיק מהחוא חוכחא ואל דת הוכח ואם לאו תוכיח ולכתר את עמיתך כאתנלי' יוכלן ולכלאה ולא תשא עליו חטא דהא כיון דכר כש חוכח ליה ואודמן לאוכחא ליה כאתנלייא לא יסלק קמיה ההוא חוכחא לעכיד דאחכיר ליה ודאי אלא ייחיל עמם וכו' דקכ"ה עם על יקרית דכר כש אשילו כחייכת ס"כ . והוא יוכיי' הדכרים הכ"ל) וקאמר כאופן שעל ידי דכריס טוכים יוסכו את הרשע להפיק לאוטר שאם פתח דכריך תדכר ואתאר אין לך תקוסה אם לא כסנופים קשים ואחת אחכוסת אק יהיה ואחת תגורה נקשה ואחת פתיגיל מפגורות אק ואחת אלוקי פשעו דקה אן הדקה וכו' אק ואפר תניע אחת אכול משמכים ומתעקים לאחוך כרעב אחכל ומים כמשורה אשתה אך לא לכל היותים כי אם כאנים וכחדשים וכשבתות אך כיתי אחול אל אחכל ואל אשתה שלשת ימים לילה ויום כי אם לא אעשה כן כתה אתכבר עון נעמתך כי רע ואר עזכך ס' . והנה אם כדכרים שאם אדכר אלין הלא יקון כך ואחלה אחותו כאשו ויאמר לך שלהדגני אתה לומר אם כח לחכנים כחי ואם כשרי כחוזה אם יש כי כח הרף ממכי וקום כרח לך אל עוסק דכר אלי לכן לא זו הדרך רק נקרית אליה לשלום דכריס טוכים נחומים לדכר ולומר מה ס' שולל ממך כי אם אתעוזד דרכיך הרשעים ואחדרט ושוב אשאר לא עשית טוב והשמר כן ואל אשוב אל אחדכדכרים ההם או כדומה לזה ואכול ושתה ולכוש ככל המין ישראל ואו כרחותו כי לא ה כבכיד עליו לא יקשה עליו ויעשנו ואמר אחלות לאת עליו אחלת אחשובה עוד ישוב המוכיח להוסיף ולומר כי אם אכול ושתה אמרתי לך אך לא כל היותים כחנים כי אם וקרילת לשבת עוכר ושמחת כבקר וכשלן כיין ושכר ויתי פוריס ול"ח וככל שעוזה מזה ולא מיהה לאחלה כעבד הק לעשות רצון קונך אשר נוך אכן כיתר היותים טוב ויעש לנדיק כי הרכה יין עושה רושם וכו' ועוד מעט יאוב יוסיף ידו ואומר לו גם אכול כשר הרכה לא טוב כי מרכה כשר מרכה שחיה: ואשחה מה זו עושה רק ואמר גם עתה כי ככל עכר יהיה מותר וכו' לכן אתעכב על רוב פשעיך כי אחיה אחלתך נגדך אמיד ואדע מה לעשות מיתך כין רוחה ואחכיש מיתנו יתכרך ועוד מעט יאמר אלין הלא עכשיו אל לכן ועוד מעט לעשות אשר שמחת כעוכותיך ואתי אעשה גם לעשות זה אשר אתענגת כדשן מעשה הרעה ואשר אתגלית ורוסם לכך כי יעצתי כי יפה אחעית להלוס עמיך אעונו וכו' : ולכתת אחת הגליך יפי הרע כי נפה נפה עליך להלחם על הים נדיק הכא להחזיר אתשובה את זולתו יסיה מי שיהיה שהוא עיר קטנה ואכשיה בה מעט הם רמ"ח איברים ושס"ה נידים (וכדאיתא בחוסכת נדרים אמר רבי אמי בר אבא ת"ר עיר קטנה ואכשיה בה מעט וגו' . עיר זה הגוף ואכשיה בה מעט אלו האברים ובא אליה מלך גדול וסבב אותו זה היצ"ר וכו' .) ואמר שלא יתחיל להשחית ברגע וברעש קולו כן יגעל בו ויתפקר בו ביותר שלא יקרית אלי לשלום כאומר אלי שלא שים בן טוביס אתה גם אתה כאחד מהם (כי והן פ"י אז תוכית לן כן ישכלך טוביה לאמר וגיאהבך שיהיו כל"ל שלא יאמר אכף מעשיו הרעים אחדבה דבר לו שלא אחכם אתה להכדיל בין טוב לרע וזהו אל תוכית לן שיאמר לו לן אתה רק טוכה לאמר דבר לו אחכם אתה רק נדיך לתקן מעשיך ויאהבך וכפרשת קדושים ע' קכ"ה לא תשנא את אחיך בלבבך טוכח תוכית את עמיתך פקודת דת לאוכחך להסות דחטי לאחוי ליה ליה רחיטו סניא דרחם ליה ובנין דלא יתעשם ליהו דאת פקה"ה כתיב את אחי יהלך כי' יוכיח וכיון דקדוש ברוך הוא עכיד ואוכח לעולם דרחים ליה יולף כך כש עשוהו לרחת ויוכח לאחריה: קדוש ברוך הוא כאחי יהלך לכך כש אוכח ליה ברחימו כשתרי אי יקבל יאות ואי לא אודע ליה בין רחימו בוזחא דכהנא רבא הוא בעלמא יסיב ליה מרעין בסרסיה ואתו רחימו דקדוש ברוך הוא ואודען ליה אי ליה כיה תוכחא דייתוב מיניה ולעניין כמלוה אי יקבל יאות ואי לא אודע ליה כאחבלויה במתוניה בכנוי דכהנא יולחתן עליה וייתון לגביה אי יקבל יאות ואי לא אודע שאחי ליה למעבד דעותא ולא יתקוף ביה לעלמין וכגוונא דת אתברייך להוכית לחבריך וכו' . תו הוכיח אי שיקו כך כש דיכסוף לה יחיה ליה ולא יוכית ליה לחשילו בסתרי דלא יתפרסם ויעל קדיה כאחין דאשתעי אחין לאחרכין וכגו אלין יחדכר מאן

דעביד הכי חוכחא כך וכך . כגון דאיהו ידע בנרמיה ויסתכיק מהחוא חוכחא ואל דת הוכח ואם לאו תוכיח ולכתר את עמיתך כאתנלי' יוכלן ולכלאה ולא תשא עליו חטא דהא כיון דכר כש חוכח ליה ואודמן לאוכחא ליה כאתנלייא לא יסלק קמיה ההוא חוכחא לעכיד דאחכיר ליה ודאי אלא ייחיל עמם וכו' דקכ"ה עם על יקרית דכר כש אשילו כחייכת ס"כ . והוא יוכיי' הדכרים הכ"ל) וקאמר כאופן שעל ידי דכריס טוכים יוסכו את הרשע להפיק לאוטר שאם פתח דכריך תדכר ואתאר אין לך תקוסה אם לא כסנופים קשים ואחת אחכוסת אק יהיה ואחת תגורה נקשה ואחת פתיגיל מפגורות אק ואחת אלוקי פשעו דקה אן הדקה וכו' אק ואפר תניע אחת אכול משמכים ומתעקים לאחוך כרעב אחכל ומים כמשורה אשתה אך לא לכל היותים כי אם כאנים וכחדשים וכשבתות אך כיתי אחול אל אחכל ואל אשתה שלשת ימים לילה ויום כי אם לא אעשה כן כתה אתכבר עון נעמתך כי רע ואר עזכך ס' . והנה אם כדכרים שאם אדכר אלין הלא יקון כך ואחלה אחותו כאשו ויאמר לך שלהדגני אתה לומר אם כח לחכנים כחי ואם כשרי כחוזה אם יש כי כח הרף ממכי וקום כרח לך אל עוסק דכר אלי לכן לא זו הדרך רק נקרית אליה לשלום דכריס טוכים נחומים לדכר ולומר מה ס' שולל ממך כי אם אתעוזד דרכיך הרשעים ואחדרט ושוב אשאר לא עשית טוב והשמר כן ואל אשוב אל אחדכדכרים ההם או כדומה לזה ואכול ושתה ולכוש ככל המין ישראל ואו כרחותו כי לא ה כבכיד עליו לא יקשה עליו ויעשנו ואמר אחלות לאת עליו אחלת אחשובה עוד ישוב המוכיח להוסיף ולומר כי אם אכול ושתה אמרתי לך אך לא כל היותים כחנים כי אם וקרילת לשבת עוכר ושמחת כבקר וכשלן כיין ושכר ויתי פוריס ול"ח וככל שעוזה מזה ולא מיהה לאחלה כעבד הק לעשות רצון קונך אשר נוך אכן כיתר היותים טוב ויעש לנדיק כי הרכה יין עושה רושם וכו' ועוד מעט יאוב יוסיף ידו ואומר לו גם אכול כשר הרכה לא טוב כי מרכה כשר מרכה שחיה: ואשחה מה זו עושה רק ואמר גם עתה כי ככל עכר יהיה מותר וכו' לכן אתעכב על רוב פשעיך כי אחיה אחלתך נגדך אמיד ואדע מה לעשות מיתך כין רוחה ואחכיש מיתנו יתכרך ועוד מעט יאמר אלין הלא עכשיו אל לכן ועוד מעט לעשות אשר שמחת כעוכותיך ואתי אעשה גם לעשות זה אשר אתענגת כדשן מעשה הרעה ואשר אתגלית ורוסם לכך כי יעצתי כי יפה אחעית להלוס עמיך אעונו וכו' : ולכתת אחת הגליך יפי הרע כי נפה נפה עליך להלחם על הים נדיק הכא להחזיר אתשובה את זולתו יסיה מי שיהיה שהוא עיר קטנה ואכשיה בה מעט הם רמ"ח איברים ושס"ה נידים (וכדאיתא בחוסכת נדרים אמר רבי אמי בר אבא ת"ר עיר קטנה ואכשיה בה מעט וגו' . עיר זה הגוף ואכשיה בה מעט אלו האברים ובא אליה מלך גדול וסבב אותו זה היצ"ר וכו' .) ואמר שלא יתחיל להשחית ברגע וברעש קולו כן יגעל בו ויתפקר בו ביותר שלא יקרית אלי לשלום כאומר אלי שלא שים בן טוביס אתה גם אתה כאחד מהם (כי והן פ"י אז תוכית לן כן ישכלך טוביה לאמר וגיאהבך שיהיו כל"ל שלא יאמר אכף מעשיו הרעים אחדבה דבר לו שלא אחכם אתה להכדיל בין טוב לרע וזהו אל תוכית לן שיאמר לו לן אתה רק טוכה לאמר דבר לו אחכם אתה רק נדיך לתקן מעשיך ויאהבך וכפרשת קדושים ע' קכ"ה לא תשנא את אחיך בלבבך טוכח תוכית את עמיתך פקודת דת לאוכחך להסות דחטי לאחוי ליה ליה רחיטו סניא דרחם ליה ובנין דלא יתעשם ליהו דאת פקה"ה כתיב את אחי יהלך כי' יוכיח וכיון דקדוש ברוך הוא עכיד ואוכח לעולם דרחים ליה יולף כך כש עשוהו לרחת ויוכח לאחריה: קדוש ברוך הוא כאחי יהלך לכך כש אוכח ליה ברחימו כשתרי אי יקבל יאות ואי לא אודע ליה בין רחימו בוזחא דכהנא רבא הוא בעלמא יסיב ליה מרעין בסרסיה ואתו רחימו דקדוש ברוך הוא ואודען ליה אי ליה כיה תוכחא דייתוב מיניה ולעניין כמלוה אי יקבל יאות ואי לא אודע ליה כאתנלייא במתוניה בכנוי דכהנא יולחתן עליה וייתון לגביה אי יקבל יאות ואי לא אודע שאחי ליה למעבד דעותא ולא יתקוף ביה לעלמין וכגוונא דת אתברייך להוכית לחבריך וכו' . תו הוכיח אי שיקו כך כש דיכסוף לה יחיה ליה ולא יוכית ליה לחשילו בסתרי דלא יתפרסם ויעל קדיה כאחין דאשתעי אחין לאחרכין וכגו אלין יחדכר מאן

נמ' מם' יעתה דף ל'

כי' מאמר מוסל' בפרשת כרחשי' ע' כ"ו

ס"ך קדושים ע' קכ"ה

ואמשם

סו"ס כ"ן יה"ו :

ואמנם בקידוש בן חיים חי כי כיון שהיסוד בקידוש ליל ח"י כך הסדיק
סתרתין בקידוש בן חיים חי והכא ב"ן ח"י נ"ע וכו' ע"ל דף כ"ח ע"ב ודף
ס"ח: ותבין הכתב: ולפיכך זה קשור וכניסו בן יהוידע על
רוח דחכמתא קשי לתתא אלא סתימתא לישנו ושמע נריס בן חיים חי דת
סדיק ח"י עלמין רב פעלים מחדיה דכל עובדין וכל חיילין שלהון בנין
דכלהו נפקין מיניה יי' נהורות לישנו הוא בכל חיילין דידיה רשים
סימן ה"ם מלכא (וכפ' ברחצית ע"ק תפס קניניו יעקב תשעלו ליה
לאחרעא נופי' שליס בנין דלישנו נוסף יוסף נרמי ולא נופיס בנין
דנרמין לישנו חיילין ומשריין דלעילא וכלהו נפקי מההוא סדיק · ונדיק
נהורות לקדמי מ"ט בנין דכל נהורות ומשריין עלאין מניה נפקי וע"ל
נרמיו דלישנו ב' זות שלהו לאחרעא ע"כ וכו' ע"ל) והיה תרומה כפ'
ברחצית ע' כ"ה ובני יוסף וכניסין לע"ג דכניסין הוה דסדיק במורת
דמו ליה קב"ה לישראל במשרה לקדמא ככסת ישראל לנבי דסדיק כלה
בחרת מיסד סה"ד כי ישראל דרכי ה' נדיקים יצלו בם עד כאן)
ונקשו"ם פעלים מקבילא הוי לילה"ם ויקדיק רב מכלא מאן לתר
נפיק מאן דנרע לתתא לחדר ואתר מקבילא דנרע עלאה סתימאה
דעין לא ראתה (והכא סוד זה תפס קניניו יה דאית' כפ' הב"ל ע'
ע"ג ו"ל ואדיק חד רחימא תיאובתא דכלא וכלה מהימנותא דכלא
וכו' חול ושל בחצי מלה עלמין וכו' ע"ל דף ע"ח ודף ע"ב ע"ח
וע"ב ותלה פלחים ותבין לשה נקדא בשם מקבילא) ונקשו
הוא הכא שבי לחיילא מוחא תרין מקדמין הוו קיימין בניציה ו
ואתעבו מיניה מקדם רחמון ומקדם שבי כיון דאיהו אסתלק דהוה
בניד מלעילא לתתא בכיכולא הוא הכא לון ואחריב לון נשיפי לון
ופרסיק קדישא בפלא הפ"ד ואלי בתוך הגולה הכוא דרגא דאקרי
אלי הוא בתוך הגולה לחיתי על נהר כבר דנגיד ונפיק דפסיק
מיני ומשוני ולא אנגיד בקדמיתא הדא הוא דכתיב ונהר יחרב
ויבש יחרב רחמון ויבש בבית שבי ובנין דא הוא הכא הת
שבי לחיילא מוחא דאיהו מוחא דבשמיא וכו' בזמנין קדמאין כד הלי
נהר הוה משיך מיומי לתתא הוו ישראל קיימין בפלגיהו דדכתין
ודקבלין לכברא על נפשייהו וכדין הוה כתיב מלעילא דיוקנא דחד
לחיים והוה חתמן על נבי מדכתן רבין על טורבי לחיל קדמנין
בנהר תקיף וכל כלבין הוו מתטרדין קמיה ולא נפקין לבר כיון
דנפקו מוכן איהו כחית לנו דרגין לתתא ודקטיל לההוא לחיים
דלא כתבי למיכב ליה טרפי' בקדמיתא כביכול קטיל ליה הוא הכא
הת הלי ודלי לתוך הכור לעיניהם דסטרא אחרא ביטל כיון דחמו
הכי הוא סטרא אחרא מתתקפת ושדרת לחד כלבא למיכל קדמנין
ומה שמי' דהוה חמרא לחיים חורייא דלכפלי לבפי לחיים ומה שמיה דהוה
כלבא כל חד"ן דלאו איהו בכלל לחם לא כלבא ולבפי כלבא ע"כ:
ובזה תבין פ"ם ברחצית ע' קל"ג תפס קניניו נרמו דלבנו ב' לבודין
דלישון בית רחמון ובית שבי ואיהו נדיעו דנדיק יחרב ויבש בבית
רחמון דלישון שבית' וכו' בנין דלסתלק מניה כביכול די לישן סוף
וכו' ע"ל דף ס"ה תפס קניניו ובהר דנפיק מעדן דלא כיפה להסקו' את
אדן דם שבית' וכו' ע"ב עד נשירה ונס ע"ל דף כ"ו ע"ב וטוב למיכל
דת עמורה דלישנא דנס ע"ל דף ו' ע"ח ובע"ב כי שם עקור ושם
בלבוד דשעים רמה מיכל נבריא וכו' · נס שם ד' דלישון דלישון
מיכל לחיים וכו' כי שם מפורש בכישור · בזה תבין כי שם
דאנך הקדוסה ד' דלישון ד' דבור ד' דכבר וכו' על ד' סטרין דכר כם
כנד חלו עון משחית לף ושיתה דכהן דפיק רוח סערה היינו סיהא
ולכך כל זמן סיסרא היו טובים היה יורד כיון לחיים היינו סיכול
כקנה רבה וכל"ל · ובלבוד דשעים הכ"ל רבה שיחיד קוד
ע"ב שהכן הכשבך יון סיד סגור על ידי השם בדבוא כוה י' ה' יה"ן
יהו"ך כתבר הכל יכוהר לעיל דף ה' ו' · ונס ע"ל דף י"ח ע"ב
והשבילים יהיו סם עוסקים בסוד התורה ואהיו ניסטריה לחל
כוזבר ניסטריה ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן וכו' והוא כתבר התרכתי כי
כלהו מתלחמן בחתרת דלישי שביכתא והם דס' ע"ב וסם ב"ן וע"ל
דף כ"ב ע"ב בסוד והשבילי יהיו בלקח ברתא בתולי ומיקודי
ושעתי כי טעמים הם סוד לון דת"ק וצריך להשגיח סוד לור לון הכ"ל
בשון רפ"ח נמוכין דד"ם ע"ב ושם ב"ן שהם עולם כמיכסף"ר וכל"ל דף
י"ח ע"ב תבר זה סוד ולחבי הענ לל ספר וכתבתי לעיל
סיס בתבי יסוסיות וכתב זת וכרון בסף"ר : ולזה קתיר
כמסכת ערובין דף כ"ח ע"ב לחין ותקד תיקן מצלים הרבה לחר
עולה לחר רבי תלעזר בתחלה היתה תורה דומה לסכיפה שקין לה
חוכים עד שבא שלמה ועשה חוכים וקיבנו דכתיב לחין ותקד תיקן

ומצלים שעשה חוכים לתור פי' רש"י חוכי' כלי שלוחים לותו הם ע"ל ·
לפ"ד מכוחר כי לחם קניניו שהתרכתי בדף כ"ב ע"ד ע"פ כתבי
האר"י ז"ל שתתחיל לחר סוד שבירת כלים מכיח ז"ל ענין ספר תורה
שהוא רמז לעוור לחפין תורה שבכתב ליתה לחן בו לח טעמים ולח
נקודות וולתי תנין ולותיות והעכין ענין טנת"ח בעולם העקודים
הכה הלותיות הם הכלים והנקודות הם המעולים שכל הנקודות
שבהם פת"י הכפש שלהם ובשבירת הכלים פרחו הלורות שכל הנקודות
הנקדת נפש ונשארו על הכלים והם בת"י תנין על הלותיות ולחר
כך בעת התיקון יפת לור ע"פ לחדש מחנח ח"ק והם הנקדת טעמים
וכו' · וע"י הקריחה שלדם קורח ומשיתך בו בסוד ת"ת שהוא
שתורה שבכתב לת הטעמים ולת הנקודות ע"י קדילתו ולבן תדלה
כי הטעמים לו הנקודות יש להם הרגשה ובדוד בקריחתם הם מורים
בת"י היית המלכים שחורו להחיות ע"י הטעמים שבהו ונם ע"י הנקודות
שחורו וכו' : עיין לעיל בדף הב"ל נס עיין לעיל דף ק"ל ע"ד לזה
קלחר שהיתה תורה דומה לנפיסה שלין בה חוכים תורה דייקת חוכים
דייקת עד שבא שלמה ועשה חוכים לתורה ובהיות שסוד הב"ל של רש"ח
נימוסין ושם ב"ן הוא כרמו בסוד הימים ובב"ל דף ה"ו לזה קלחר שם
בנוי ב"ע הב"ל לחר רבי יהודה לחר שמואל בשעה שתיקן שלמה
ערוכין ונטילת ידים יפלה בת קול ולחר בבי לם חכם בבי ישמח לבי
נס לבי עד כלן · כי לחיתי בפרשת קדושין ע' קע"ט בי רבי יפלה
פתח לך לחר לבי בקשו פני לת פניך י"י לבקש וכו' · לבל הלי
קדל קלחר לך לחר לבי דוד מלכל לחר בנין בבית ישראל לקבל
מלכת קדישת ומלי לחר לך לחר לבי לבבי עלמת ולוסר לון לבי וכו' ·
עד כלן לם מלכות נקרת לב ונס ○ בפרשת פנחס ע' תע"ז שם"ט
דלכמה כתיב בלכמה יסד לרץ בלכת יסוד ברלת ולהיו כתיב לת ידע
עיט דכליל ל"ב נתיבות דלחין ל"ב תלהים שם"ט דבינה דלתקרי
כבוד וכד לתכללון במלכות לתקרי לה ודלי בבוד לעילא ל"ב לתתא
עד כלן : כי לזה כתבתי לעיל כל המוזכר בכת"י נעקר ין העולם
לסוד הב"ל כי והו מלחמה לי' בעמלק וכלחר יריס משה לת ידו ונבר
ישראל וכתיות כי זה צריך להמשיך למלכות נס הקדושה ולהי בתוך
הגולה כי כ"י נקר' לכ"י ולזה קלחר בשעה שתיקן שלמה ערוכין וכו"י
לרמז לסוד הב"ל כי יפת בת קול ולחר לם חכם בב"י ישמח לבי
לכ"י ע"ל דף ט' שתתלה עד סוף דשעים כל המוזכר בכת"י לין לו
חלק במלכות ולכך בשחכיה שם מלחר פרשת שמות ע"ב על סבת
עלבונה דלוריית דלישון דמורים בה רפו ידייהו מיבה ובזה תבין
מה דלחיתה במסכת ברכות דף ט"ו היה קורח לת שמע ולח השמיע
לחזכיו לח יפת כי לין לעיל דף ס"ה ע"ח שיש מלכות נקרת שם כי יש
בה הב"ח ניסוסין ושם ב"ן בב"ל וכו' עיין שם · ולזה יניין לעיל דף
י"ט ע"ד ולהיות שתיבות שיש מרמז על זה לבך בשעת ק"ש לנרך
להשים יד על העינים וזהו ק"ש של רבי יהודה שהיה מכיח ידין על
עיניו ניין לעיל והוא פלחי והיות שכל זה הסוד לקרב קץ נלחתינו
כלחר התרכתי לעיל וכל"ל נס עיין לעיל דף קי"ד ע"ח בביחור
פרוטה פרט ו"ה ע"ם דבריס שפלחים והיות שזה הסוד שתנלה
בביחור פסוק ובביהו בן יהודע בן חיים ח"י רב פעלים וגו' · עד כל הפסוק
מרמז כל סוד הב"ל לחריכת הנלות וזה תקוה לזה: והנה בהלכות ערב
ראש חדש דף קל"ג ע"ג התרכתי בזיהור פרשת בראשית ע"כ"ז בסוד
כי ם מסרון ותכף לזה כשעסיים סוד מלחר הב"ל לחיתה תכף ז"ל פתח
ולחר ובביהו בן יה"ו יהודע וכו' · כי לחרי"ה ניסטריה רי"ו שהם
ניסטריה נבור"ה לבל נדיך לחבר כולן בחלכות כדי סיהיו ע"כ
שזהו לחר כלחר לבבי גליתי ולזו יתבטלו הכלבים ועיין לעיל דף
פ"ז ע"ג על פסוק כי תוק בריחי שעריך לשם קניניו כי כתו שיש
בקדושה ע"ד וע"ב כן יש בקליפה על פסוק בבי נכר יבלו ולבן קרחם
בב"י כי כתו שיש בקדושה ב"ן שהוא ע"ב כן יש בקליפה סוד כלב
ניסטריה ב"ן לחר עליו כלחר הגילה בפשבי סיד כלב יחידתי ע"כ
וזהו לריה שלג מי לת ירח ○ ובזה"ר פרשת לתחנן ע' תקי"ו לחר
שלדיך בביחור מלחר שכתבתי לעיל בהלכות ט"ב והיה בלחרית ע' תקי"ו
קיומים בבון יסיה הר בית י' וכו' · וכלה חולקים יתן דחיוי ליה
וכו' · ווי לחיתן דיוזדון כד יתבנ לריה רבדכא לחתתברא
בבוקבא כל שבן בשעתא דיוזדונון כחדא על ההוא שעתא כתיב
לריה שלג מי לת ירח ונו' ת"ח בקדמיתא כתיב שלג מי לת ירח י"י
ובההוא זמנא כד יפוק לקבלה לבתזונו כדין לריה שלג מי לת ירח י"י
תלבים דבר מי לת יבבא בההוא שעתא כתיב

בזה

בזה לחתר פרשת קדושין ע' קע"ט

בזה לחתר בפרשת פנחס ע' תע"ז

בזה לחתר ולתתבן ע' תקי"ו

נח בזה ערובין דף כ"ח

וסב ה' שלחיך לתת שבותך ורחמיך וסב וקבצך וגו' וסב מלי הוא שלח קכ"ה
סב ונגלית' וסב כדיק לתודוג' כתתר' כדין כתיב לך כדיקים יודו
לשמך ישבו ישרים לת פניך פ"כ. וח"כ שכיטו ורחו שכל זה מוסל
עליכו בפרט כיומים שו כי ז"ל של תתר"י ז"ל בשער היחודי ע"ל דף ק"ו
וק"ו בסוד היחוד שהעתידי לבניך ועל לותו היחוד כתיב כי עיקור
זה היחוד הוא כל לותן תרבעים יום ין ר"ח שול עד יום כפור כי בכל
לותן ה"ת תעבית שהתעכב משה רביכו ע"ה לקבל לויחות שניות היו
בדרגון כשערו"ל ונעכין כי כלותן היומים כפתיחים הי"נ תיקוני דיקנא
ויתגלים למטה שו נקדיל עת רצון בכל לותן יומים ולכן עיקר עבודת
זה היחוד הוא כלותן היומי דלה ○כפ' וירא ע"כם ז"ל ת"ר יהודה בן דרכו
של מדיקים כיון שרואין שתעיינין בדי"ג תיכו מתתחר לסוב ולהתפלל
ולהקדיש כל חלבו ודמו לפני מרו והו ויתפר לברכם ולהלה לל שכם
בחפון כמקירות בלי סוס העכבם מיד משכירת הכשתה תבל הנוף
להחזירו למוטב ולבקש בשה שיתכפר לו עד שתסתלקין ומתו בעלי
הדין ע"כ: כי ליתת בפר כשת ע"ל ס פתח רבי יהודה ואתר כי יפתת
לים לו כי יכרה לים בור מה כתיב בתריה בעל שבור ישלם וגו'.
ומה על דת כך יתלן דנריש לתכתת עלמת בחובי עתכ"ו וכו'.
ותתחלת התשובה הוא תעבית כי בזה יתכניע יערו סדע כי ז"ל בפרשת
תולדות יצחק ע"ס ל"ל ס"י תפן דכתי בחלי בנין דיעת דקדוש ברוך הוא
לה ליתתרעי תלה בכשתת לתכל בנופת לה דהו בשתת ליהי דשיל
לבשתת ונופת לתו ליהו לתתשוחה (ס"ת לתתחדת)
לעילה ותף על נב דדיוקנא דנופת ברזת עלאה ליהו עיין לעיל
מה שכתבתי על פי ס"פ יתרו ע"קכ"ט) ות"ת בחכמת דקדוש ברוך
הוא ליתרעי בכשתת דבר כם לתתבת בה מחי לנופת בנין דשבליט
כשתת דהו בעוד דכשתת עם נופת כשתת לה יכלה לשלטה
וכך ליתרעי נופת כשתת שלמת עד כתן. ○ובפרשת משבטים ע"
ר"י תפם קייהו ותתם דדבקים ביחוד ולה לוחין בע"ז ובנ"ד ווכת
לתלקים יהפם לתלקים לתחרים בלתי לי"י לבדו ולכת פוחת קדישת
דתתקריהו עכת דקב"ה לתקדב נרעייהו קדבין קמי כיהב דתתער כי
עליך הורגנו כל היום כחשבנו כתתן טבחה וקדבין נרעייהו כתעבית
דמיעוט הלבה ודמת דתעבית לויהו תזיב יתיר מקדבי' דבעירין דפוס
מתשעט דמת וחלבת וכו'. וכתתן לויהן דקדבין רוחין לתתן קדבין
קדם י"י בכל ליליה וליל וכו' ע"ש. והיתה דבדים כפלתי וכשעת תעבית
יתודה על מה שחטת וכו' מתתרות ח"ל פי' תתרו חכמים כי כתיתודה
ותתחר על כל העונו שהוה זוכר מהש ושוכח להתוודו על קלת שבעלמו
מתנו הן הבעלמות מעכבות הכפר ותסתכייהו לעלתייהו בית לבל תין
פותחין בו תת החלונות לרחות תת כנעט ע"כ וכו' ע"ש. וע"ל בדיבי
ק"ם דף ק"ט ע"ג כי שכיהם שוגים דלה תרלה ○מתתר פרשת
משבטים ע"קע"ב מלין בדעותים קמיה ועייר כל כשתתין דלויהן ומיהן למיהכה בכבי כשת
לבתתי וכלהו לתעיירו קמי וכו': בשעתת דעשת ומכייהו קמי קדוש
ברוך הוא להיהוי כשתת ח"ל ילי לדוך פלן בנוף פלן תתיבת קמיה
מוחרי דעלמת די לי לעלמת דלכת יבבת ולת תיכך לעלמת לחרת
דיסתעבדון כי ולכת מלוכלכ' כמייהו תתר לה קדוש ברוך הוא מן יומת
דלתברייתת ע"ד לתברייתת לעבוי בהסוה עלמת כיון דלויהת כשתת
כך כעל כרחך כתתת ועלת תתן לוורייתת דיסבת עיטת לכל עלמת
חוילת הכי לוזכירת לבני עלמת ולמרת תמו כתה תם מתריכון עלי בב
וכו'. וכי יתכור לוי דת קב"ה לת כתו דת כשתת קדישת:
לתתה לתהוי משתעבדת בכייהו בהלי עלמת בתטו מפייהו בשעת דמטת
זוכת לבקת מהלי עלמת לת תנת כנלת העבדים לת תפוק מטוכת
בחוכין וכו'. בנין דכד כשתתין מלקין בדירין ובקדין נקיין מהלי עלמת
כל כשתת וכשתת עלת בסברת וכו'. ותתרה דת לויהי היה כשתת
דפלטיה. ייבת תהה להוה נופת דשבקת וכדין כתיב כ"ו יעדה כוה"ו
וכד כשקת רעה בעיני לתוני לקת מסתלכת בחוכין ובטופת דחטאין
כדין לת יעדה בחלף ותתלכיך ההוה נופת מיכה ולויהי לת לוזכת
לנביה עד כתן. ועיין לעיל בהלכות שבועות מה שכתבתי שתתר
רב שבת חדתי עלי נפשתי לך קרלי תבלי ע"ל דף כ"ו ע"ב מתתר פ'
ויקהל יובה דנתתת לפסיבה ע"פ בתריכות מוסר מופלת פ"ב וע"ג
ונם ע"ל דף ע"ו ע"ד מוסר ודף פ"ג ע"ג ודף פ"ח ע"ג מ"פ קדושי מבבי
סיבה תקוש והדרת פני זקן ע"ל דף כ"ח ע"ג ול' ל"ט ע"ב לתין יפה"ר
מתפתה תלת מיתוך לכילה ושתיה וכבר התרכתי כי כל תדם כברית
על ידי כ"ב לתיון התורה וכיה שכתבתי מתתר תולדות יצחק דקב"ה
לת ליתרעי תלת בכשתת ע"ל דף כ"ח ע"ב וע"ג כי תדם עולם קטן

מתתר פ' תקרי ע' קל"ב

מ"פ וירא ע' רס"ד

מ"פ תולדות יצחק ע"ס ל"ל

מתתר בפרשת משבטים ע"

מתתר פ' וירא ע"ס ל"ל

דקדוקי תורה ודקדוקי סופרים וקלין וחמורין וגזירות שוות ותקופות
ומשלות כוכבים וכו' ושיחת מלאכי השרת דבר גדול ודבר קטן דבר
גדול מעשה המרכבה דבר קטן הוי' תלמי וכו' ותע"ש בפ' בוכה
ומתייר' מיום הדין כתיה דרך מולידין לותו וכ"ל . וח"ל מה נעשו
גו' מס' חגיגה תלמוד קיר ○ ובמס' חגיגה דף נ' ז' ל ר"ח כי הוה מטי להאי
דף נ' קרא בכי ויאמר שמוע ש שחוק ליה הרגוחני להבל' לותי ומה שחוק
בכבי' היה מתייר' מיום הדין תלמ עת"כ . ויתי היה דכתיב ותאחר
החשך הל שחוק לחלים רחיתי עולים מן הארץ עולים תרי משמע
חד שמוש ותידך דחויל שמוש ואיתי למעבד כהדי תמר דלמת ח"נ
לדיכוי קל מתבעבע קום בהדי חלת' דכתיב בחוריית' ולא
קיימתי ע"כ : ליה התכם עיכוי כרחשו ולשוב תשובה שלימה ולא
ימתין עד יו"ד הדין הנם דחית' כלבוש בסי' תקפ"ח ומנו לרחוץ להסתפר
ולללבוש לבגדי כער"ה אלין מתעכבין כלל ולא מתעכבין כלל בר"ה :
לפי שלכתו בטוחים ברחמי השם ובחסדיו שיוכה לותנו לדין שכ' מי
גוי גדול אשר שהי' קרובי' אלין כה שהיכו בכל קרילוהו שלו ע"כ . תכל
נח' מס' ב"ק ס' בגמ' מס' ב"ק פ' הפרה דף כ' ח"ר תניא כל
הפרה דף כ' האומר הקב"ה מתרן יוותרו חייו שכ' המור תמיס פעלו כי כל דרכיו וגו'
שלו הקב"ה מתריך לף ונבה דילים ע"ל דף כ"ב מה שכתבתי . ובי'
כי מתמרות ○ מתמרות פ' ח"ת פ"ט כי מתריך לף ונבה דילי' דוק' מה שהוא חלק
פ' ח"ת פ"ט שלו חלקו בחית היה בשמיה הקדוש שהלק ה' עמו חלקי ה' אמר כשמי
ובשבילה יתריך לפו ומעכב לנשלים שלוחי הדין שלא יגבו חלקם
הרחוי להם מהחוטא בעונים קשים בבת ח' שלא כפרעים ממנו הקל
תחלה לתתן יתעורר החסד בתשובה ויהי חלק אוה מבוקה מכל מוס
לכלתי ידח ממנו כדח וכו' ומשני והכה הכל מודים שלין הקב"ה ופרן
שלו דן כרחמי ע"כ : כזה תבין ○ פי' פסוק כפ' וילך ואדה לפי כו ביום
פי' קסוק כפ' והות ושובתם והסתרתי פני מהם והיה לאכול ומצאהו רעות רבות
וילך ובזות ואמר ביום ההוא הלו, כי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה
ע"כ ולפ"ד ח"ש כי הקדימנו כי הקב"ה מתריך לף היינו מעכב לנבחי'
שלוחי הדין שלא יגבו חלק הרחוי להם בעונותי קבי' וכ"ל ואמן קמר
ומצאהו גרות רבות ורעות וע"ז קאמר כי אין אלהי בקרבי לכך מצאוני
חלק הלוה מכוקה מכל מוס וע"ז קאמר כי אין אלהי בקרבי לכך מצאוני
הרעות האלה ואנה בתחלות הסליחות אנו לומרים שומע תפלה עדיך
נפ' כפ"ק דיומם כל בשר יבאו כי אית' ○ במסכ' סוטה דף ה' אמר חזקיה אין תפלתו של
סוטה דף ה' אדם בשעת לח"כ מתים עמנו כשבא אחיר ויבא מידי חודש בחדשו
ומדי שבת בשבתו יבא כל בשר להשתחות לפני אמר י' ופירש רש"י
כשבא אחיו לך ולא כאחו אחוה אלא להשתחוות להתפלל אותם
שהם כשבר יבאו ויתפללו כי הם בשעני לפני אחו הדוח לא יבאו
ע"כ . ובי' מתמרות כתיב בתקנת השבים השקושטו וקושו וכבר כאמר
בו מוטריקון יפה בסימן תחלה קושה של שרגים והדר קושו (דחל"ב הוי
כטובל ושרץ בידו כי מריך להעביר הכתם בתחלה) ויש שוכח בחיון
לעתיד לתרך לחיים (כי הלא הקדימנו מה דאיתיא בפ' כשם ע"ש ד' והשוח
לתקרי לתרך לחיים כלומר לתורך דאלפין והאי עתיקא דעתיקין לתקרי
ע"פ פרחם ע' לתריכיה דאלפין ע"כ : והקדימנו ע"ל מה דאיתיא ○ בפ' פרחם ע' ת"ת
תע"ת לולביכיה מק"ו דתיובתא דכל ישראל כחדא בכל אמכן דחורין כלהו
מתקבלי הה"ד כי' לולביכיו בכל קרילוהו אלין שם י' מוכתר עלייהו
בכתבי דיליהו כתר עלינו וכו' . ולזה קאמר מי שוכה בחיון למעת לתרך
לחיים היינו שיעשה תשובה שלימ' עד שכחשך עליו סוד תרך לחיי' שהוא
סוד הכתר לו יעות יכול לתקן תמרי זקניתו שמכפרת על ילדותו וכ"ש
אם כתגב' על יצרו עודנו חים בכחו ובגבורתו קודם שיקין כמו שדרשו
מפני שיבה תקום לו יהדר פניו כשיחים וקן יהודר בתשובה מוקדמת
ליזכה לימיה וכו' . וכבר אמרו רז"ל כי גם בשעת מיתה מועיל התשוב'
כדכתיב תשוב אנוש עד דכא ואנו כו טוטריקון דיליה כאה בחשבו' הלב
כלים כחים בחיבורים שהם כלי המשכה לשה כאה בשעת לחם
שהבוטרפות שלשה הלקים חלה ודאי מרחיבין דעתו של אדם להתקבל
בתשובה שלימה ע"כ . ובפרשת קדושים ע' קב"ח פתח פתח אל תתן
אל קבי הפה הזה ואל השער ואל חטאתו ש תתן וכי יתן הוא דיימה אל
תתן והא כתיב כי עינו על דרכי איש וכתיב אם יסתר איש במסתרים
ואני לא אראנו כאה י' והא בכלה אשנח קדוש ברוך הוא וכל עובדין
מסתברי ועיול בדיעה על כלהו אם טב ביש אם כך ○ יהיה אלהים
בחשבון על כל מעלם אם טוב אם רע ומשה אחר אל תתן אלא
הכי תניכן כל כך כם כעי להסתמרה מחובני בנין דלא יחטא קמי קדוש
ברוך הוא ת"ח כך כם דעביד מזה הזה מזה מלקא ותקיימה קמי
קב"ה ואחזה מפלגיא דעביד לי וקב"ה מכי לה קמיה לאשנחה בכל

יומא לאוטבה ליה בניכי עבר על פתגמי אוריית' הזה עביה
מלקא קמיה ואחזה אלא מפלגיא דעביד לי וקב"ה מכי וקיימה תמן
לאשנחה כי לאיתה הכ"ד וירח י' ויכתן מכעם בניו ובנותיו מהו וירח
הזה דקיימה קמי תב בתשובה מה כתי נס י' העבי' את חטאתך
לא תעות דעבר הזה חובה מקמה בנין דלא יסתכל בי' לאוטבה ליה
ח"ר יוסי וכן מהכה בכתפה עונך לפני ע"כ . ולזה קאמר הכניה רחמו
הזכו רע מעליכם מכנד עיכי ר"ל שתסיר המלאך רע ביעשיך הרעים
כי הוא מקטרג ואח"כ למדו והכה בספר ליחות הכרית דף רכ"ט מביה בספר לוחות
בשם הרמבם ומדרכי התשובה נלך להיות נוטף תמיד לפני י' בבכי הברי' דף רכט
ובתחנונים ועשה צדקה כפי כחו ומתרחק הרבה מן הדברי' שחט' בהם
ומשכה שמו כלומר כלו אחר הוא ולימו לותו הים שעשה העושים
הרעים ומשכה מעשיו כלם לטובה עכ"ל ומפשר זה הוא מרומז כי
התשובה הוא מס נ' קול נס נ' ממון כי עיקר התשובה שיהי' בבכי' ונס
יעשה נדקה לו מעבירין את הוא הגזירה והכה שמעתי בשם הגאון כי'
דחי' כמהורר לור שרגת פיוונים כי מס קול ממון נ' אחת וע"ו כי' רמז
בחת יבא להרן אל הקודם היינו תשובה תפלה נדקה לו הין מקרבין
הגאולה עכ"ל ולזה קאמר קרא כי לו תכמו יסכילו את ואת יבינו
לאחריתם רק תסרון וכסיל לא יבין את זאת הכה ריחה תרוח ○ בפרשת מאחר בפרשת
כח ע' ר' ר"ן פתח ואמר כי בשבי תדע ותחתיתי כנדי תמיד כמה לית לון כח ע' ר' ר"ן
לבבי כשם לשתמרה מחובניהו קמי קדוש ברוך הוא דהוה לבתר דחטא
בר בם דשום הוא תובתי' לעילא ולא תתחתך בר בתקופי' סנית כל"ח
כי אם תכבסי בנתר ותרבי לך בורית וגו' : ת"ח כיון דחב קמיה
קדוש ברוך הוא זכות חדא יעביר רשיעו וכך תב ביה זכות תנייא
לתתקף ההוא רשיעו יתיר תב ביה לתשבח ההוא כתות מסטרא
דא כמנו דא כדין כנתם עונך לפני וכו' ע"כ .

ובפרשת ○ אמור ע' קנ"ב ו' ל ת"ח כד בר בם חטי ותב ומכח ת"ש מאמר ע'
חדא ותרין ותלת ולא להדר ביה קנ"ב
הא תובי בתתגלייה תימן ומפרסמי לון
לעילא ומפרסמי לון לתתא וכרוזי לזל קמיה ומכריזי מסתלקו
מחבי דמלכא כוף הוא לעילא כוף הוא לתתא ווי ליה
דמגים דיוקנא דמחדים ווי ליה דלא חייש ליקריה דמחבי
קב"ה נלי תובי דה"ד ינלו שמי"ם עומו וחרון מתקומה לו (ע"ל דף
מ"ה ע"ב ע"ש זה ספר תולדו' אדם וע"ם כל העמוד ותבין פנים של
הרכה עובדי עבירה ואין פונעי דיוקנ' דמחבי נם ע"ל דף קי"ב ע"ל
ניור אדם מכבי ישרי כדף י"ח ע"ב ובדף קט"ו ע"ח תניכן כל פקודי
תורייתא מתחדין בנוף דמלכ' ומתן דפשע בפקודי תורייתא כמתן
דפשע בנוף דמלכ' דמסתי' בפ' יתרו מיתת הכ"ל ע"ק"ב ורתו בפנדי
החכמי הפוסעני כי מחם וכו' דאמ"ר ה' הוו אתר דליהוו חב לנבי הוו אתר
מחם נלי תובי' ואמ"ר קב"ה מחם נלי תובי' בקב"ה חב קב"ה נלי תובי'
דכתיב ינלו שמי עומו דח קב"ה וחרון מתקומתו לו דח כ"י וכו' . נס
בחתם כ"ל כח בר בם חוזל באורח דמחרי לתתדל בפולחני ויזדמן ליה
חטאה ח"ד כלה מכסין עלי עלמין ותתחין דח לקרי כסוי חטאי והקב'
ר' אבא ע"ו אי הכי מכסה חטאה מבעי לי' מהו כסוי חטאי שלא תרי מלין
דחכמת' אית' ותרוויהו הכי אחד כחה דתניכן דעובדין טבין דבר בם
עביד בהאי עלמ' עבדין לי' בהאו עלמ' לבוש יקיר עלאה לאתלבם בהו
וכד בר בם לתתקן עובדין ביתין ואתנה כי קב"ה ועובדוי ביתין מניחין
ואיהו נשא דאשתכח חטאה קמי מחרי ותוהה על היכון דעבד בקטית
הא לתתביד הוא מכלא מהאי עלמ' ואשלם' דאתי מה עביד קב"ה
מיכון טבין דאיהו עביד האי חטאה בקדמית' שלא קב"ה מע"ג דאיהו
חטאה לתתביד היכון טבין וזכיין לא לתתביד אית נדיק דאזיל
באורחוי דמלכ' עלאה ואתקין לכושוי מעובדוי קב"ה אשלים מעובדין
דעבד אחי נשא וכו' הה"ד יכין נשע ונדיק יבנם ההוא חטאה לתקין
ונדיק לתתפי מאה דאיהו תקין הה"ד כסוי כסאה הוא מיכה
דאחטאה ע"כ . ולזה אית כם כסוגלי דף פ"ג דרש ר' ירמי ואמרי לי' תני
רב יוסף אחי דכתיב תשת תושך ויהי ליל זה הע"ה שדומה לשלילה כו
תרומם כל חיתו יער זו השעי שכו שדומין לחוי"ר שבייער (ופי' של חוי"ר
שבייער ע"ל דף כ"ה ע"ג אחי' נ"ר כ"ל ודף ס"ט סוף ע"ד ודף ע' ע"ח
לכל כאמר שם להשוחד עדי עד) תוחת השוח לעדיקי' ע"ל דף ט"ו
ע"ח כי ת"ת כן' שוח ס"ש וכי' תוחת השוח שהשוח יוחת כי בעת גלות
כאמר תחת השוח בעלתו כי הוא סוד וכיוצ' תנכוי מלכא
דשעי' לניכם זו מעוכתן יהכנון אין לך כל נדיק ונדיק שאין לו חדוד
לפי כבודו וכל אדם לפעלו יבאו נדיקי לקבל שכרן ולעבדותו עדי ערב
וכי' רש"י תחוחת השוח לע"כ עד ערב עד יום עותם ע"כ : ובזה

נח' מכל' פוטה דף כ"ח

ובזוה"ק תבין נמ' בחס' סוטה דף כ"ח ד"ה ר' מנחם בר יוסי כי בר מצוה ותורה תורה לומר לך מה בר חיכו מחיר שלא לפי שעה אף מצוה חיכו מניכה שלא לפי שעה ומה תורה מחיר לעולם אף תורה מניכה לעולם ויתמה בהתהלכך תניחה לותך בשע"ז בשבבך תשמור עליך ז' בקבר והקיומותיך היה תשיחך לשה"ב יעסל לחדש שהיה מהלך בדרך בחשון לילה ותפילה ותתיירא מן הקוסין וכו' ויהיו יודע בחיוה דרך הוא מהלך בזמנה לו תבוקה של תור כיוצל מן הקוסים וכו' ועדיין מתיירא מחיה רעה ומן הלסטים (פי חיה רעה תפת זכוכים החרוכה הוזת רבים חללים הפילה ע"ל דף ק"ח ע"ב ועי"ג ודף ק"ו ע"ד ואתמר

מאמר פ' בחקותי ע' רכ"ה

פ' בחקותי בחדן ומן הלסטים היינו לסטי' הכ"ל דמשמיל לותם ללסטי' שמקדימין תגלן ותח"כ הורגין את החדם ועל הרשעים שו קלמר מתייר' מן חיה רעה ומן הלסטים כך לקיים מצות כיוצל מתוות פורעניות הניע עמוד השחר ולף כאן זכה לתורה מצות מן החטה ומן הסורין ועדיין לינו יודע בחיוה דרך הוא מהלך שמא יבפמו יסרו לבטל ומשוב עליו יפה"ר ופורעניות הניע לפרשת דרכים ומס הכיר את דרכו ולף כאן הניע ליום מיתה ולא פירש מן התורה עד יום מותו כיוצל מכלם ע"כ ומה פי' לחדם כי יחות בחהל של תורה ומה נ"כ פי' בנמ' מס פוגע כך מכוון זה יקרית ק"ש מס ילך מוטב ומס לאו יחשבו לבית המדרש לף

מאמר פ' אקדן ע' תע"ו

לחיל מוטב ומס לאו יזכור יום המיתה כי חית בפ' תקן ע' תע"ו ת"ת יע"ט בעי תדוותה דאוריית' ויעה"ר חדוותה דחמרה וכחופין ונסות' דרוחה וכנ"ל בעי בר בם לאחנות לי' תדיר מהנות יומא דבא. יומא דדיוקא דחושבני' יומא דלית ליה לבר בם לאחנות עלי' שלא יעובדין דכסדן דחיהו עביד בהאי עלמא בנין דינין עלי' בהאי שעתא ע"כ אכל יום עוד תקוה להבעלו מן כלב וכחם הם לקיים על מחל ופתן תדיון ונו' וכי תימא היינך יקלמר כי כי חשק ואפלטהו לוכך יומים לשבישהו ואחילהו ביסומתי ובפ ע"ל בפסוק לשריך ישרל שהבטחה על בחותימו תדיון. והנה לית' בח"ת סי' תקכ"ח וידקדק לאחר שליח נכור היותר הנון והיותר נדול בתורה ובמעשים טובים שלפשר להמית

מאמר פ' ויקרא ע' כ"ט

מיתפלל סליחות ויומים נוראים. לית' בפ' ויקרא ע' כ"ט הם הכהן המשיח יחטא דת כהן לעתה דלתתקן לעבודה ולהשבת כי חטאה לחשמת העם הוא קרבן לעתה ודאי ווי לחיכון דקמיכן עלי' כנוונה דת דשלוחה דנכורה דחטי ולשתכח כי חטאה בנין דעמא לה לשתכח זכאי נבי קב"ה ווי לחיכון דקמיכן עלי' וכו' ר"ל שעור חמיכה לאכלה ביומא דר"ה וי"כ דלא בעי למשמע צלותא מכל בר בם שלא לה קלי עלי' תלתא יומין קודם לדאתה לים דר' שמעון הוי אמר הכי בצלותא דהאי בר בם דאכל מדבכח לתכפר עלמ' וכ"ם בתקיעות שופר' דלא יתקבל תקיעה מבר בם דלא חיהו חכם לתתקע ברוח דתקיעת' וכו' דמסיים בהאי יומא בעו עמא לאסתכלא בר בם שלים מכלא דידע לוחחי דמלכא קדיש' דידע ביקרא דמלכ' דיבעי עלייהו בעותא בהאי יומא ולומכא קול שופרא בכלהו עלמין בכוונא דלבא בחכמת' ברעוותא בשלימו בנין דיסתלק דיכא על ידוי מן עלמא ווי לחיכון דשליחא דלהון לא לשתכח כדקא יחות דבא חוכי עלמא לתיין לאדכרא בניביה וע"ד הם הכהן המשיח יחטא דהוא שליחא דכל ישרל וכך שליח הוא שלחה כדקא יחות זכאה חיהו עמא דכל דיכין מסתלקין על ידי כ"ם כהנא עלאה דעל ידו מתברכין עלאי ותתאי ע"כ ולכך מנהג של ישרל תורה היה להתחסף יחד קודם רחש השנה עכ"פ לכל מי שיתן לו חיוה תפלה לו סדר תקיעות שלשה יחיים ויהי"נ יחיים שו בהתבודדת ויהיה פנוי מכל משא ומתן רק ירחה לתקן את מעשיו

מה דאתמר לקיים וכפר בעדו ובעד כל הקהל ולא יהיה ח"ו סוס שלחה בלבו על סוס לחדש וכדאי' בח"ת פי' הכ"ל וכן בריך שיוניה כל לחדש ומכוין שלא להוניאו נם לוהבירו לחדש בתפלתו ומס יהיה לו סוכה ומכוין שלא להוניאו נם לוהבירו לחיכם יוסיפו (כאשר כתבתי לעיל דף פ"נ ע"ב לחם קניהו קודם שיתחיל להתפלל יאחר הריבי מקבל עלי מצוה ולהכת לבייכך כיוך והריבי לוהב כל ישרל בכפני וכחלוני וקודם שיעיוד בתפלה יתודה בקול בכי ובלב נשבר. בדי לבאר לך סוד רחש השנה תביא לך מאמר פ' נשא ע' רס"ו כתבתי לעיל בסוד וייבר יי' שלים את החדש וייבר מאי וייבר בר נורה בנו נורה ומה בר נורה בנו נורה תרין שמהן דאקרי מס שלח יה"ו שלים ובמה אתכליל כ בדיוקנא (ס"ת בדיוקנא עלאה דת אקרי לחדש בכליל דכר ונוקבא) עלאה וע"ד כתיב את החדש דכליל דכר ונוקבא וכו' וכל דת למה בנין לאתתקפא ולעילאה כיה שלים דשתיות עלאה עד סופא דכל אתתין הה"ד ויכח בלשון נשמת חיים נשמת שלים דכל חיי דלעילא ואתת

ואתקין להו כל תקונא דאו"ע וב"ש וכתבי האר"י ז"ל ע"ל דף קלד סוף ע"ב
שכתבתי דע כי כל החדשים הם במלכות לחוכם יש כ"א ה"ש בהיותה
מנד עצמה והכ' בהיותה מנד ת"ת וכדי להבין כל זה צריך שתדע כי יש
מחלוקת בדרז"ל אם בניסן נברא העולם אם בתשרי וברש"י שיחלוקו
באילנות לך העניין הוא כי כאשר ירדו המוחין ז"ו וכנכנסו אם סוד
תרין עטרין דחסד וגבורה הנה בכר ידעת קודם שנכנסו בו"ק הנה
איזיחת סוציר חפין מחזי ת"ת של ביכה (ויסוד זה של המוחין ע"ל
דף ס"ב בסלכות תפלין ותבין כל זה) והנה אם נכנסו תחלה המוחין
בחזי ת"ת שלפ והנה אית"ת זה נעשה סוד כתר ל הו"ק כנודע ואם
התחילו לכנס המוחין וכניחו אם הראש שלהם ואח"כ ירדו בנה"י של
הביכה ואם כתמו לך' מוחין ואח"כ אחם נעשה הו"ק אחזי ת"ת של
הביכה והוה בעת כניסת המוחין זו למטה בת"ת של הביכה הנה בוה
הוא מחלוקת ר' שמעון ור' יהושע אם בתשרי אם בניסן והענין כי
אר סבר כי ככנסו סוד לוירוך דביה שרית החכמה ואח"כ אצא דכיה
שהיה הביכה (וסוד זה לוירוך דביה ואצא דכיה ע"ל דף ל"נ ע"ש
ודף ל"ד ע"ג ודף ק' ע"ש ודף ק"ד ע"ב) וכן תחלה נכנס החסד
ואח"כ הגבורה וכו' נמצא כי התחיל בסוד הזכר (והנה החדשי שמצד
הת"ת מתחיל מתשרי ולכך סבר בתשרי נברא העולם) כי עטרת
דגבורה הוא דנוקבא ואור סבר להיפך והדבר ברור כזה כי הלא נבין
תחלה מהיכן נתפשטו הדיבון בזו"נ והענין הוא לפי שרשיות בניינם
הוא מצד"י דביכ"ה והנה הביכה בעצמה היא מקור הדיבון ומיכה
מתערין ונם היכן מתחילין רק בכ"ה שלה שהם פיקר הדיבון ומזה
נמצאו לה הדיבון (כפי סברת האומר בתשרי נברא העולם נמצא
שנכנסו בתחלה בו"ק ואח"כ במלכות והנה נמצא כי דיבי המלכות אין
להם קן בשעה כי הלא תחלה לוקח הת"ת הדיבון כולם כי הלא
דיבים דהכורת תקיפו בריצה וכייחין בסוסו ואח"כ מלכו לקחת שאר
הדיבון ואח"כ בעת הכסידה כי הכסידה הוא להפרים כל מציאות הדיבון
של ו"ה ולתתם למלכות ואז מלכות לוקחת כל מציאת הדיבים לכן
האומר בניסן נברא העולם כי ת"ת נכנסו תחלה ונותן לח"כ כולם
למלכו' ו"ם ר"ה לך האומר בניסן נברא העולם נמצא כי ר"ח ניסן הוא
ראש השנה שלה וכנכנסו הנבורו' תחלה ואחר זה מביא מאמר פ' תבוא ע'

מאמר פ' תבוא שכ"ה יהי שם יי מבורך מעי מבורך שירותא קשה ומסיים ר"ך מ"כ קשה
ע' שכ"ה ודיבון דיהיו ודאי ולבתר רך כנונא דא יומא דר"ה מ"כ דהא מ"כ
ובדוא דמ"כ לתתון לתברי עלמא (כי שם של מ"ב מרומז מן בראשית
עד ב' דכה"ו) וע"ד לתתברי בדיבון ולבתר רך וכו') והענין כי הלא
בתחלה היתה מלכות מקבלת מן הו"ה ולכן היתה נרועה ומסיפ ולא
היתה יכולה להתתקן עד דאכיל דזעיר"א לו"ה ומזה הענין שהוא
לבדו יעלה למעלה בסוד מ"כ של הביכה בענין הביכה שהם מפקיד
כשמתנו למלכות בסוד מ"כ והנה לעב"י שכל העלאת מ"כ צריכין
להעלות משניהם שהם ת"ת ומלכות (ע"ל דף כ"ח מן ע"ח וכו')
ונם ע"ל דף פ"ח בסוד כוונת ק"ס) שכ"ז שבשיו שהכוונה הוא ל
לעורך מלכות די בהעלאת מ"כ של ו"ה לבדו ואז נתייחדו חכמה
ומתיא פ' נשא ובינה למלכות שלה ע"י ו"ה (והנו בפ' נשא מאמר הכ"ל וכך
ע' רם"ט פרים לון לאכיל זעיר"א לו"ה (ר"ל ו"ה לבד וכנ"ל) ואברים לבוקב'
מחזרוי דסטרוי (ר"ל שהי' בתחלה דבוק בו) ואתקין לה כל
תיקונהא וכו' הם"ד זיפול יי שלהים תרדמה על האדם ויסן ויהו ויסן
ההוא דכתיב עורב למה תיסן יי' (והוא כבר האריכתי במאמר פ' נשא
ע' רכ"ח (ע"ל דף ק"ם ו' אשם קניאו מה דאני במאמר הכ"ל
וכנ"ב גלותא דיעזרא שלקח בנין דיבקא עיבוי ויתקשרו בהוה חוורא
דכתיב עורב למה תיסן יי' הקיצה עורה רחמין על ישראל ופקיצה
למעבד מוקמין לתיכון דכפיין לון) ובזה יתורו פנים בפנים ותוכם
אחר מתחלה היתה סוד נקודה ס' (והענין כי רצונו יתברך הכל ידעת כי
הת"ת הוא כולל וק' ומלכות שבישי (בסוד ו' ומלכות שבישי
בסוד הביכה ובכל"ל דף ד' ע"ח ודף י' עב"ג) לבד כלולה מעשר אך
לא היה פרנוף שלם (וסוד נקודה זו היא סוד ויאחר לחיזון בת עין
(ע"ל דף קכ"ח ע"ג והנה חזו הנקודה מתחלת הבנין שלה
ובעשית פרנוף נאור של י"ם בסוד לאחור כ
באחור ואחר זה בת עין הכסידה וסוד הענין כי כל האחוריים הוא
סוד שם שהי' בהקו באחור כוונת דבוק זה כי להיות
שכולם דיבים ולכן נדבקו דיבי הזכר שבאחור עם דיבי המלכות שבאחו'
ולכן הוכרחה לח"כ לנסידה ואם תקשה למה צריך להדביקם לאחר
שסופם להפסר הענין הוא לתועלת נדול כי הלא כל הקליפות הם
האחוים באותם האחוריים שהם שקים (בסוד לא יהיה לך אלקים

אחרים שבקדושים לאחרים שהם עומדים באחוריים) והנה אם קודם
בריאת אדם ר' היו פנים בפנים הנה היה מקום לחיות אל האצולים
והקליפו' להדבק שם ולבקבקו אחור באחור ולא היה יכולין הקליפו'
להתאחז וכאשר בא אדם ר' תכף עשה מצות והתפלל ואז ע"י תקוני
אדם לו היה כוחת הקליפות ואין יהיה ופחד איתו בסוד באחור ואז
חזרו פנים בפנים ואתם ענין שנסידה הוא כי אלו כאשר נדבקו ס
הדיבון יחד הנה כדי לפתוחים פנים היה צריך לתת כל הדיבון בחלבות
כדי שיוכל להפרד מן כל אותן הדיבון שבאחוריים כולם נעקרו
ונתנו לה והוא כשאר בסוד החבר והיא בסוד דין ואז"כ קוב בסירה
לדחות אותן הדיבון שבאחוריו ת"ת ליתן ל מלכות וזה בכח חסד
פעלין של ביכה וז"ם היא לשון יקר אתו תחסר אותו חסד כי ע"י
פחסר ת"ת אפרסו שהם סוד האחוריים שלהם ואז"ל לאחה ופי' הדבר
כי ככר ידעת כי אעפ"י שחלם יש בע"ג כמותו מוסכת לו חיים
וחסר מלאעלה לאותו קיבוצו דאותיות הבשאר לו בנוף והנה אעפ"י
שו"ח היה בסוד דוריעיטו עכ"ו כיוצא לו יסוד חסר של ביכה ו
ונתפשטו בו ואז הדיבון שבאחוריו היו נדחין מילין ונדבקו כ
באחוריים של מלכות וזה שאתר כאחר כמאמר הכ"ל ובאחרית שקיע
דאמי וחסר והענין כי הלא כאשר היה כיוצא בו החסד לו היה כדאמ
דין ואז היה כשאר החסד שקוע במקומו של דין הקוח וזהו ובאחרית
שקיע החסד והנה אם היה אדם ר' מתעצן להזדונו עד ליל שבת לו
היה מכל כתקנו לך עתה שנזדונו ביום שני היה ביזוד למעלה קודם
וזהו והענין כי כאו אחטא אדם ר' נרם לכולן בכל העולמות ומשם
ואילך מכח אחטא לא היה יכול להחזירם לפי ביום השבת שלאחר רחש
השנה אלא נגזר ביחוד יום שניבי עצרת (וכזה תבין ם"ם במאמר מאמר פ' כל"ם
הכ"ל לפום קניהו כיון דאטרוניתא יתבת עם מלכא ואתחברו לפין סוף ע' רם"ט
בפין ומן יעול ביניהו מלן הוא דיקרב כהדיוהו בנ"כ בתיומו
דאלה עוכתן של ת"ת דידעין רוח דכל מסבת לשבת וכד אתחברו
אתבסימו דל בדל יומא דכלא אתבסם בי' ובנ"כ אתבסימו דיכון
בדל ואתתקנו (ם"ח ואתוזנו) עלאין ותתאין וכו' וכהין לתיכון
לדיקייא דמשלפי בשמתהון מהאי נוסח קדישא דאקרי אדם דכלילי
כלא לאתר דעטרין וכתרין קדישין מתחברין תמן בסדורא דאתכלא
(דייכו כל"ל שבמקד מן לתן סוף כ"ה דרך עשר ספירות וכל בשמתין
כלילים ע"י ת"ת ואלכו שם בסוד אדם) ואקרי עוד שם אתל בכמיעות
דספרא בהאי אדם אתכלילו כתרין עלאין בכלל ובפרט דכלילו כתרין
אתתין בפרט וכלל כתרין עלאין בכלל כמה דאתמר בדיוקנא דכל
הני תקונין בפרט באינבון דידין תיום כנד חמש כתרין אתתין באינבון
דרנלין דאיכון פרט וכלל וכו' אי הכי אתי ואעתדו רנלין ביום השוח שלו
רנלין דנופא מאריכון (ם"ח דמרין) דדיכין לאעבד בוקמין ואקרוזאבעלי
רנלים ומיכין תקיפין ואתיחדן מאריכון דדיכין די לאתתא בכתרין
אתתין אתתא כל איכון תיקונין דלעילא דבנופא קדישא דכר
ונוקבא בכלא דאדם אתעבד דל אין דא ואתיחדן דא בדא וכו' ומכרין
דא לדא עד דאכסיו כלהו עלמין ואתברכאן בניהון אתתא כל איכון
כתרין דלא אתבללו בנופא כלהו רחיקין ומסתכלין ומסתכלן כל אלין
דיקוי ב לנהיון למכתב מכהון מלין וכו' ע"ם דבריס כבלאים הלא
קאמר שם וכאין אתון מאריכון דמארין מחנדי חלקא דאלין חלין
תנדעון ותסתכלון בהו ותבדעון למאריכון אפין באפין עינא בעינא
ובהני מילין תזכון לעלמא דאתי הב"ד וידעת היום והשבות אל לבבך
ונו' יי עתיק יומין הוא האלהים הוא חד בריך שמי' לעלם ולעלמי
עלמיא ע"כ וזה שכתבתי תבין בדף כ"ו ע"ד בביאור מאמר
ובניהו כן יהודע ומה שמי' דהוות בלבא בלאחן שמי" דלא תיהו בכלל
אדם שלא בלבא ואתכי בלבא ע"כ וזה"ד כי הם לאו בכלל אדם ע"כ
כאשר לדברי האר"י ז"ל דע כי בכר בארכנו כי כוונת הנסירה שהוא
לתת דיבים שבו"ח ש בחלכות ותשאר היא דיבים והוא חסר ואח"כ
אמו מוחיקין אותם וגם בכר ידעת כי דיבים אלו הם שאר בשאר
מלכות אין האחד ואומנם והנה ב' בחי' הם ר' הוא בחי' כל הדיבון
אשר בכתר אלו ניתנין לכתר שלם וכן מוכנים אלו עד האכמה אלא
וכן כיוצא בזה עד סיום כל הנשארה בחי' אבית הנה מלבד זה הנה
מניאות העשר אלא הם בנה"י אלו ועתה בבאר מניאתם דע כי ביום
הראשון נבראו כל הדיבון אשר מכתר אלו עד סיום ת"ת אלו ואז
נמצא כי הוא נבאר כתר הו"ב דעת חג"ת והיא לא נבראה רק הכתר
אלא לבד שהוא הכתר נגד ת"ת וכל אותם הדיבים כולם מתקבצים
בכתר אלא והנה בראתו כי הכתר והמוחין הם"ד הביכה מסתלק
מתיק ו"ח (ע"ל דף ת' עב"ד יש לילוק היה מחקבלת אלכות ע"י ו"ח

לו ע״י כיצה) כי זהו פיוד דורמיטא של ז״ת ולו דרך חזק שלח ע״י ז״ת
מותרת הכיצה של הדיינים כולם ש׳ המלכות
כי תחלה הין נתין לך ע״י ז״ת ועתה סוד הגבורות שבחזות ז״ת נמתלקה
(כך ל׳ בסוד כפירה) וכל לותן הגבורות והדינין ניתנין לה שלח ע״י
ז״ת והדי הם דיינים קדוש לחן ב״כ ע״י המופר חוזרת הכיצה בו״ת ולו
נותן הופיר בה מניעת הדיינים כיולה בם בנגד פרלשבונים למלכות לך
הם מתוקים כי פלא כלפר נמתלקו הזוחזן שלו לפעלה נעשה שם ת״כ
ליחוד הו״ב וע״י לוחזו היחוד בתיתקו יותר ועתה כותן לה פעם לחר׳
מניחות׳ לותם הדיינים מתוקים ע״י תקיעת שופר ובדי לך שבי בחי׳
ביום זה ובחי׳ בכתר שלה נעשה ביו׳ה וכל פרנוף לחה כולה נעשה ביום
ת׳ ולכן נקרל דיכל קדוש ונם בחי׳ בכתר דיחל ביום שבי כשחרי׳ חלק
הדינין המניעין ש כתר שלה עמד כתר שלו ונשחרים בכתר שלה ושלר
הדיכי שחכמה שלו ולמטה כחכמה שבה ולו נעשה חלק רחשון של נת שלו
שהוה כנגד חכמה שלה ולו כחכמה שלה נקורה ולו יורדין כל
הדינין שחכמה שלו לל חכמה שלה ובעת קורלת דינין ללו בחכמה שלה
הם מתיתקים פעם ב׳ כי הלא יום ב׳ דר״ם נקרל דיכל רביל ולח״כ
ע״י השופר חזרין להתיתקן פעם ג׳ הרי לך ג׳ מניחות דינין וג׳
מיתוקין לך הרי״ם הכ׳ נעשה מעמו שלה ע״י ולכן לין לנו חושבין
מיתוקין רק הורלה דינין לבד: ביום ג׳ נכנס פרק רחשון של יוד שלו
וביצה שלה ולו יורדים כל הדיינים שמכיצה שלו לחשה בביצה שלה: בי׳
ד׳ נכנס פרק שתי יסוד שלו והדעת שלה ולו כל הדיינים שיודעת שלו
ולמטה יורדים בדעת שלה: ביום ה׳ נכנס פרק שני דכנח שלו וחבד
שלה ולו יורדין הדיינים שבחסד שלו בחסד שלה לך שלר הדיינין ש
שבגבורה ות״ת שלו נשחרים לחשלה בדעת שלה והעינן הוה כי נ׳
בחי׳ הם כחב״ד ושלר הבחירות והעינן כי כבר ידעת כי כתר וחכמה
לעולם הם סוד תרין ריפין ולהו הם סוד שני יסיס של רחש השנה
ושני יסיס להו הם שוים בבחי׳ לחד והוה כחשר לחו לומרים שכל
הדיינים הם מתקבלים ביום ו׳ בכתר שלה הנה כל הדיינים הם משורבי׳
שם בכח ונתערבים שם וכן כשמניעים בחכמה ביום שני לך ביום ג׳
ו׳ בכינה ודעת שלה לו לעם״י שכל הדיינים יורדים שם עב״ו לינו
לוקחת הכיצה שלה רק הדיינין של חלקה לך שלר הדיינים הם בה דרך
פקדון לבד ולין נתנין בה וכינוח כוס בדעת שלה ועוד בחי׳ ג׳ כשורבי׳
מחסד שלה ולמטה כי לו לינו לפי כמו כינה ודעת כי לפי דרך פקדון
לבד לינם יורדים שם כל פדיני׳ רק הדיינים של חלקה לבד וכיוצא
בזה בשלר הימים כגון יום ה׳ יורדין דינין דחסד שלו בחסד שלה
ודיני גבורה ולמטה שבו״ת כשחרים בדעת שלה וביום השני יורדין
גבורה שלו בגבורה שלה והדיינין שחת״ת שלו ולמטה כשחרים בדעת
שלה ולינם יורדים רק דבר יום ביומו כמו שתה ג׳ מניחות כתר
חכמה בינה ודעת ושלר הספי׳ ולכן כ׳ רחשונים כ״ת נחשבין לתרין
רחשון שבי ימים רחש השבה מחל״ב לח כ״ב לך בבחי׳ יתידה שים לביצה
דעת שלה על שלר הספי׳ כי מתקבלים כל הדיינים שם לחש״י שחינם
רק בחזית פקדון לבד ולכן כהרג נדלי׳ בן לחיקם ביום ג׳ כי נברו
לו הדיינין ותקיעות שופר לין בו ולחמכם לפי שנם בדעת שלה שהוה
יום ד׳ יש בו מניחות דיכים לכן לפעמים כדחה נום נדלי׳ לל יום ד׳
כשחל להיות בשבת יום ג׳ וכרי ידעת לחה הם שבי ימים רחש השנה
ולחמכם עבין תקיעת שופר יום שבי הוא כי הלא לחש״י שבבר כ
נתעורר ז״ת לן הביצה ע״י שופר עב״ו כיון שלח הניע הנסירה בחזית
שהוה חכמה כי מניחות לינו חלא ביום שבי ולכן עדיין כחשב לפיכה
עד שביום שבי נכנס החכמה שלו וירדו שם דיכים החכמה שלו ולו
תוקעין שופר ומתעוררין המוחין ומשם ולמלה לין עוד ביצה ודע כי
לחר יום רחשון שתקעו בשופר לו לעולם כל מניחות בבחירת הדין
הם ע״י ועיר לכפין עמהו ולח ע״י ביצה כי בבר חורה ביצה בשלשתה
דילי׳ ועתה בפרש הפרש בין יום רחשון לשני והעינן כי ביום רחשון
נכפרין כל הדיינין מבתר שלו עד ת״ת שלו וכל שלו נקרלי דינין קשוח
כי לין המוחין יכולין להחיר מחמת הספק מניחות יסוד ביצה ולכן
דיני דכורה תקיפין בריחה ולכניום רחשון קשוח ולח״כ יום שני
שהוה לין הת״ת ולמטה וכבר כלה הספק יסוד של ביצה ולו נחירת דעת
שלו מתפשטי׳ משם ולמטה הוה מחיר שלח ע״י מחינת ולו הדיינים
שבשלשה הם רפוח ונקרלי׳ דינין רפוח: עוד טעם ב׳ כבר בחרנו כי
לחר יום הרחשון ולילך מיוחדין הדיינין לחלי ע״י ז״ת כי כבר תקעו
בשופר ונתעקו הדיינין (ולהה שם כי כה״ם בבחי׳ העולם חוזר הדבר
לקדמותו ולכן נריך בפירה וכב״ל ולזה חית׳ בעין החיים קוד׳ שיתחילו
לתקוע יחמר עורו יבני מבדמיכ והיינו כב״ל כי קוד׳ הכפיר הוא בסוד

שיכה ותבין בזה מה שלומרים בפייט מוסף רחש השנה בקול גודל
שופר שיכה תעורר לפלטה גשוע לנורר וכו׳ שופן תבחר גחולה תבדר
וכב״ל ע״פ מחמר פ׳ בשם עורה והקיצה עורה רחיתין על ישראל הקיצה
למיעבד בוקיתין לחיכון דכפיין לון והכה בין תבין לפניך שפס יחי
בבין כחלו הנשרה יחיה כי הגבורות דכין לת החדס וכתו שלנו לומרי׳
כבקרת רועה עדרו תעביר נחנו תחת שבטו וכו׳ ותכתוב לת נזר דיכ׳
והכה בערב רחש השנה לומרים בתפוחת וקול שופר הריעו התלך יי׳
כי לית בתר רחש השנה לף כ״ו שופר של רחש השנה על יעל פשוט נע׳ מסכ
מנופה והכ ושבי תנוחת מן הנדדי׳ שופר מילריך ותפוחת מקנר שחנות רחש השנה
היום בשופר וכתבו התום׳ ומזה בשל יעל פשוט דכתיב דפשיט הכי
עדיף מפום נשל לבבינו לל כפים וכו׳ ומיהו לין הלכה כן חלא כר״
יקוד״ וכו׳ וד׳ לוי כוותי׳ בנמ׳ דלמר בר״ם ויום כפורים דקא מכר
כתה דכייף לינים טפי מדיף מפום והי׳ עיני ולבי שם ע״ל דף נ׳ ע״ח
על פסוק והיו עיני ולבי שם כל הימים ונו׳ ולבי לעילא לבטלא מוקמ׳
מן פיולה ר״ד כי יום נקם בלבבי לבי שם בן מ״כ חכ״נית״ן וכו׳ נ״כ
ע״ל דף ה׳ ע״ח וכנ״ד תרוצה בי׳ ייתי פורקנה לינהו דשוי קשר ת
תקיעה שבריס תרוצה לתעבר בי׳ שקר וכו׳ בהסוח זוכה ובבן נדיקי׳
כד לתעבר עולם מן עלמה וכו׳ ולסוד הכורה הזה הלכה כר׳ יהודה
דלמר רחש השנה ויום כפור בקופי׳ ומכיה הלי פסוק והיה עיני ולבי
לעולם על מיתות עולם וכזה תבין כל סוד הכ״ל והכה קלמר שם בנמ׳
רב פפא בר שמוא סבר לתעבד כותניתין לחרנו לי׳ רבה לף
לחרנו לף בתקדש לחר רבה ולי תיובתל דיב״ל מלי קרל דכתיב ב
בחזונך וקול שופר הריעו לפני יי׳ לפני המלך יי׳ לפני היולך הוה בעינן
חזונך וקול שופר לבל בעלמה לף ע״כ וה״כ לכלורה לחש לנו
מזכירין היום בחזונך וקול השופר לבל לפעב״ד ומלחר דיש מחלוקת
לי בשיט שדיך לקיים נשל לבבינו לל כפים לל על שבחיים לו כדי
שיהיה פיוף לקיים והי עיני ולבי שם לכך ירח שמיים יצח ידי שכיסה
כי שה בהם תליה כי כפוף והי עיני ולבי לבטלא מוקמ׳ מעמלק ומוד כפיו ע״ל דף ה״ו מסוד כפים לחר בו מרחו
כל סוד להכרית ולמחוק לת שמלק ע״ל בדף ט״ו ע״ח:
והנה כדי לבחר לך סוד שופר תבחר לך מלמר פ׳ לחמר ע׳ קפ״ט מלמר פ׳ לחתך
ר׳ לחבא הה יתיב קמי׳ דר״ש ח״ל ודלי הא ומכן הנילין ע׳ קפ״ט
פלילכא על הלי שופר פלי קלי מיירי וע״כ לא לתייסבי כי ח״ל ודלי
הלי הוה בריחל דמלה דישרלל בעין ביומל דדיכל שופר ולל קרן בנין
דקרן הוה לתיידע (ר״ל קרן הוה מלכות דיכל דמלכותל דיכל)
ולל תבקה דיכל לל בעיכל לכל הל תכנין בולין ובעובדל בעין
לחחוזה ולל תתערל חלין סתיעין ת״ח כל הסוד שופר פלחה זכירו
דכלה כי לסתלק ולל כהיר לבנין דדין לתעדו ובורסון לתתקנו
לבי דיכל ודל שופר לילו דיבחק לקדי תוקפיה דיבחק (כי יבחק
הוה סוד גבורה ולעיל כסוד ניור עשר ספירות כתבתי ע״פ מלמר פ׳
בראשית ע״ קכ״ל וכיצה בטיל בגבורה ע״ל דף כ״ט ע״ב ודף כ׳ ע״ח
מסוד יבחק) כל לסתלק ההוה שופר גדול דלל יבקין לבנין כדין
יבחק לתתקף ולתתקן לדיכל בעלמל וכל תתער מלי שופר ובבי
כשל תייבין מיחטיילין בעין לנגדל קול שופר והסוד קלל סליק
לעילל כדין תתער שופרל תקרל ולתתערל ותתער רחיי ולסתלק דיכ׳ובעין
לחחוזה עובדל בשופרל ולתתערל לחקרל לסתקל בהלי שופר לינון
קלי לחחוזה דכל לינון קלין דלעילל כלילן כללו בסוד שופר עלמה
ובבני קלין יהבין ישרל חלל לקרחי מתתל ותתער שופר גדול
לעילל וכו׳ (וכדי שתבין מה שמדייק ובבני קלין לשון רבים ע״ל מלמר פ׳
דף קי״ג ע״ג שתתיחיל בסוגיא ד׳ מלמר פ׳ בראשית שמעי לינון בראשי ע׳ קכג
מתלבני בחוירל וכו׳ דשמיים תלת לינון נבינן לעילל דלבוסל דלהון
אב״ש דהיינו חם מים רוח וכו׳ ובדף קי״ד ע״ל בסופו לחד
קבלות הכסוחין ז״ל מלבל בפיק חשל ווכבבי היולה רוחל שתחל
מיל ורוחל לחיל בינל ובחשל ותתעביל קול כל לחיל בשיל מתמר
בי׳ קול יי׳ על המים כל לחיל בחשל לתמר קול יי׳ לחנוב חש רוח
לינו חוק חוק שבקך הריס ולתמר בי׳ קול יי׳ שובר לרזים וכו׳ ע״ש
ונם כל קט״ו עת״כ ותרלה נבלני׳ ולכך קלל לינון קלין דלעילל
וכב״ל כלהו כלילן בהוה שופר שהוה בינה) וקלמר על דל בעינן
לומכל שופר ולבוונל כי דב״י כלילן קלי וכנין לתתערל לחדל
ולסדרל קלין בשופר סדרל קדמלה קלל בפיק ותתעטר לעילל סליק
רקיעין וכו׳ ויוט״ב דלהכרהם ושרי בריחל ותתער הוה ותתקן
לכורסיי׳ וכסדרל דלחנדתל תבינן בשעתל דשהוה קלל קדמלה לתתער
לברהם ולתקן לכרסייל פקדון עלי לחכמה ובינ׳ לחדהכי סליק תבינל

ומלכות תוקעות בשופר ואלו הם שני מיתורות הנדולים כי לין הפרש
בין זה לזה כי לכל ל' ים הו"ה שלימה רק זה שלם מחסר סוד
החכדים עטרת דדכורת יובא פלה ל' שחסרו שפע ל"ת כי ה
הסערות שמותר מוחא לימין ומהנבורות שבשופר יונא כלה שחלני
שחסרו יונא הלרה לשלכות ולחכם מה שכתב בזוהר כי הם תרין שחלן
קדישין די"נ מכילין דרחמי והעבין הוא כי הלא י"נ תיקוני דיקנא
הם יו"ם שיש בפני הדם לין המוח עד הנרון והם יונאים לין הי"ם
שבריאת וכבר כתרנו כי י"ם די"נ מכילין הם מחטה לשעלה כמוח כי
שני סיוג"ת זו לזו (היינו מלכות דרחם ומלכות די"נ תיקוני
דיקנא) כי בחקום שבחתיית השלכות שבריחם שהיא הפלה משם
מחחלת השלכות של הדיקנא שהוא תיקוני קדמיאה (ומכאן תבין
החטא של הרשעים שמולחי כל הזמן ונם פיולות הרחם בשביל שהולכי
בשערות לחרים כידוע ח"כ מבטלים כל בניו סוד הכ"ל) ולו יובקת
התחלה לין עלמה כי יובא שערות השפלרות בפולות הרחם משם יונאין
השערות די"נ תיקוני דיקנא ח"כ נמלא כי כל די"נ מכילין דרחמי לכו
מוכירין בב' הו"ת אלו שהם סוד מפע"ן יונפ"ן ולח"כ לנו מוכירין
י"נ מדות והו יי' אל רחום וחנון וכו' ככ"ל כי שם הוי בו"ח לא
היה אלא שבי אלהים דמלוי י"ודין ולחכם לין שני אלהים שבשני כולות
של רחם כמשכו שני אל לתקונא קדמיאה והשני י"ה י"ה שבשני אלהים
הכ"ל כמשכו לתיקון השפי והוא נקבא ורב חסד וכבר ידעת כי לין
המיגר קרלתי י"ה פי' כי תיקוני דיקנא קדמיאה דדיקנא נקבא מיגר
ומשם קרלתי לשם י"ה דאלהים כי שם התיגל אל דאלהים הנשלר שם
ולחכם דא עבני י"ה שם כשהם במיגר כי לין שם מקומו רק ירד למטה
בתיקון השפי שהוא רוחב הזקן שמתיגל לשתרחב והו עבני במרחב
י"ה וכו' כשלר לות ם לין שם אלהים והוא תיקון י"ה ולטלה
שהוא הפה שפשוי כמיגן ם סתומה ע"כ כחוור לדכרי
הלר"י ז"ל והם בפ' י"ה הלוה במיגר והשני במרחב ולכן
מקום הגר יהי' דבוק אל הפה ויכוין כי ע"י הוכלות קול זה בשופר
הקיר להרחק תכוין אל כ' אחות י"ה י"ה שבמיגר והרחב של הדיקנא
לחוריקן כאן לחכמי' דיכין ועתה כדבר בהוכלו הקול בתחלה לחנו
מוכילן לין הנרון לשר מתחברין כ' אחות מ"ב ח" לין היחומה וח'
לין הכינה וסביבים כוללים בנרון דכינה וב"פ ע"ב שם אחה"ע וכזה
ככיון דכינן ע"ל דקו"ב ע"ד ע"סוד ב"פ מ"ב וכפ"מ שפטני ע"ר"י ובהלי
חיך תלינן כל לימון שלינו הורמנין דמלכת דכתיב וברוח פיו כל
נבויו כהלי חיך שלימו דכלל לשתכח ובנ"ב לתנון לימון כהלי לתר
שלימותא לתחזין כהו לח"ע א' כהירו דע"ק שתימאה דכל
סתימין ח כהירו דחכמתא דלא לשתכח ולא לתדבק דכתיב לא
ידע תכוא ערכה ה' כהירו דכינה וכו' ע' כהירו דע'
ענפין וכו' ע"ל דקו"ב ע"ב סוד"ה) גם תכונן אל סוד ניב"ק
והכה חותיות לח"ע ניב"ק עולין רי"ו שהוא יחוד חו"ב ע"י חי"ך
הנרון בסוד לכלו לימים והכה אלו רי"ו עם הכולל הם רזי לי וגו'
והכה תכונן עתה אל שם ע"ב שבחכמה וחיך ושם ס"ג בכינה
שבנרון לשר ב' אחות אלו נ' ק"לה ועם כללות הוא נ' קול והרי
לך עתה רמוזים זו"ב ק"ול ק"לה ע"י אחות אלו נכפין הדינין
ולח"ב מעבירין קולות אלו שהם זו"ב ע"י ב' אחות הכו' ע"ב ס"ג
להוליח לן הפה ולחלה עוברים דרך החיכים שלינם סוד החיך כי
החיך שהם סוד החכמה לכל החיכים שהם שרשי הסיגים הם לחדבק
דיבים והכה הם ב' חיכים ח' בלחי העליון וח' בלחי התחתון והכה
שניים אלו הם אלהים אלהים והכה כשאלו הקולות יצאו לחון דרך ב'
אלהים אלו הם חוברים דיבי' ולח"ב אלו טוחבי' ע"י שיגים שהם
לותיות ושפר"ן והם מחקים ולחלה לחבאר לך סוד שניים דע כי הלא
מיגיאות השניים הם בסוד א' וכבר ידעת כי הא ב' יו"דין ו'
בלחי"ם והכה לות ו' הוא כפולה (ע"ל דף ל"ט ע"ב סורה ב")
כמו בחקובי כי מתחבר עם ו' לחשובה ושבי נ"ב כוה

הרי י"ו לחעלה י"ו למטה והם ל"ב שניים שבפה העליון של
כינה והכה בחרכו כי בכל היוצא הוא ב' אחות ע"ב ס"ג
ובהם ו' י"ודין ולותן הב' י"ודין של לות א' של השביי' המ' הם
מתחברים וכללים ולו הם ט' י"ודין והם סוד מ"ב דיוק"ן שהם
כוחות הדין ונשלרים עתה ב' ו' אכלות א' שהם רמו על שני
סדרי השניים כאין ו"ו ולו נקראים שחקים והם שוחקי לותו הע"ן
העליון וסוד שחיקה ושחיכה זו הוא כי הדין כדי לכפות' לריך לטוחנו
ולפוררו אלא יהי' כמקום אחד ולפוררו לפרורים דקים ועם זה
בחקו דינין אלו שהם ב' לותיות של מוצפ"ך הכלולי בשופר שהם

לותיות סר משופר והכה חוזר זה מ"ן לחר שבחתק לטעם דבש
וזש"ה וטעימו כנפיהם דבש והוא סוד ס"ו משופר שהוא ני' דבש
וכבר ידעת כי שם מ"ה הוא בו"ן והכה לם תסיר נ' מלויין של ע"כ
ס"נ כ"ן יעלו ק"ט וכשאר תסיר מהם סוד מ"כ יפחר י"ט והוא סוד
מלוי שם מ"ה שהוא י"ט ולחיכו מוזכר רק ע"י הכלל הפה ככ"ל והה
ויקדילו לת שמו מ"ן כי לא ידעו מ"ה הו"ן והטעם לפי ששם מ"ה
שבו הוא בהבלעה ולחיכו כפי' כמו מלויים לחרים והכה נרמזו בו ל'
מלויים של ע"ב ס"ג מ"ה כ"ן והענין כי כל מלוי הוא לעולם דין
והוא סוד שרשי הדין לחכפיי' תתלין והרי לחר שעברו דרך הסניי'
כמיתקו והוא רחמי' ולח"כ יונאי' דרך השפתיים להמתיק יותר והם'
לותיות בו"ף והענין כי הלא כל ד' מלויין הכ"ל של ע"ב ס"ג מ"ה כ"ן
הם ני' קק"ח הם ני' בפ"ר די"ן והכה הלו בשביעכין דרך שפתיים כ
כמיתקים שם בסוד בו"ף שהוא ני' קק"ח נ"כ הרי עד עתה מיתקנו
מ"ן דמנפ"ך ובשלרו לותיות נפ"ן והם ני' ק"ן וו"ם קן שם לחושך
נם ענין לחר כי לם תוסיף לותיות נפ"ן שם יה"ד יהי' כולם ני'
רי"ן והכה שם הלבי' לח תחשוב לותו ע"י דכוא כוה ח' של הלה שהי
הלהים הוח ני' ל' וי"ו שניים הרי רי"ו וכן בשניים תתוכני' נ"כ
רי"ו ככ"ל ע"כ פי' הקדוש החר"י ז"ל כחוור לביחור מלחר פ' חמור
הכ"ל בדרך קדמיאה תניינא ותלימה הוא כי כבר כתרנו כי ביום רחם
השנה נכנסין הדינין וסוף הענין לפי שבלחורים של ת"ת ומלכות הם
כלם דינים הם סוד שהי' ולכך הם דבוקים זה בזה לחור בלחו' וכשרלה
המחניל העליון להחזיר פניו בפנים הופרך לנסור היינו להפריד כל
לותן הדיני לחר בלחור וז' ולתתם לל מלכות וישלר חסדים במקומה
בסוד וישנר בסר תחתנה ולו יהי' בת"ת כולו חסדים ומלכות כולו
דינים ולו לין להם דביקות זה בזה לחור בלחור ולחזירם כפי' בפנים
ולח"כ כתבמה דיני הקבה (סוד המיתוק נעשה ביום שמיני עלרת
ע"ל ולחוכם קודם הנסירה נלריך שתקדים סוד שיבה והוא סוד ה
הסתלקות הפנימיות הז' ל' לחעלה והוא סוד המוחין שלו והם ח"ב
ח"נ לחר שתלבשו בזה"ו של הכינה כמודע ובכשבו בתלת חלבי נ
נלבלתא ועתה חזרו לשתת הי"י של כינה עם ד' לחוחין
המתלבשין בתוכן וילחו ולחו לימעלה ברחם ו"ל בסוד חור מקיף לבד
ולו הוא בסוד דורמיטא ולחוכם כבר ידעת כי ז"ל השורש שלו תחלה
וק' לבד ונעלה לח"כ חנ"ת בסוד חב"ד כדי שבתוכם יתלבשו
הבה"י של הכינה עם המוחין ל"כ הרי כי בחי' חנ"ת העקדי' הרחשונים
לחר עתה נקראי' חב"ד הם הישיבי' עתה כי נסתלקו מהן המוחין חלא
הנ' הקודמת בזוהר לברהם יפחק יעקב (ובכתבי הלר"י ז"ל בסוד
ק"ס כי הו"ל מתחלת לימו רק וק' לבד נרמזו בחות ו' של יה"ו
לבל הד' לחר ככנסי' ע"י תפלתינו חסרים ממנו וכבר ידעת כי כל
מ"מלוי יש בה נ"פ ונתחיל מן קו ימין כי הנית פרקין שבקו ימין שלו
נחלקים לנ"ח כ"י כיוד ב' פרקין עלמין שבו נעשו ממנו מדת חכמה
ומתחבר עם פרק עלין דכינה הרי שים בו נ"פ מדה
נמורה כשלר מן חסד חד פרק ושולה פרק עלין דכינה דו"ח ומתחבר
עמו הרי הם כפ' וככנס עם פרק לחעבי דכינה הרי היל מדת שלימה
ובשלרו ב' פרקין מתלין בנצח דו"ח נכנס בו פרק מתתון דכינה
הרי הם נ' פרקין מדה נמורה וכן עד"ז בקו שמחל וכן בקו לחעבי
ע"כ והו מה שכתבתי לעיל מנחל בדרך יסתה על כן יהיה רחם
וכולם לדבר ל' כתכוונו ודע כי חלו המוחין שנסתלקו מן הו"ח הכה
הם ח"נ והם מתלבשים בנה"י של הכינה ודע כלל לחר כי ח"נ
חלו שהם תרין עטרין בהיותם מלובשים ביסוד של כינה יש בהם
סוד כחי' הוא סוד הדעת המחברן שניהם ומשני כי תרין עטרין עם
הכחי' המחבר שניהם הם המוחין הנרמו לברהם יפחק יעקב וקדמי'
ריפת דלהון (ע"ל מה שכתבתי המוחין בסוד בתפלה לחלהי
לברהם לחלהי יפחק ולחלהי יעקב נם ע"ל דף פ"ב ע"ח
בסוד תפלין שהם סוד מוחין) ולחוכם דע כי כחשר נסתלקו אלו
המוחין מריפת ונשלרו על רחשו בסוד לור מקיף נם דע כי שני מוחין
לבדם שהם חכמה וחסד נשלרו בסוד לור המקיף לך שני מוחין ח
לחרים בינה ונבורה נסתלקו עם הכינה עלמה המלבשים ולח נשלרו
לפי' בסוד לור המקיף ושנים לחרים יצאו מתוך נרתיקם שהם נה"י
של כינה ונשלרו בריפת דו"ח בסוד לור מקיף ע"כ ולפוד זה מקשר
כל החוח שופר שלמה דנשלרו דכולה כי לסתלק פי' כי השופר הוא
נה"י של הכינה שהשר בתוכו מלובשי' סוד המוחין זו"ם והשלרו דכלה
בי' וכך לסתלק ר"ל שנסתלק עם המוחין למעלה ויצא מתוך ריפת
דו"ת וכזה לא נהיר לבנין (ע"ל מה שכתבתי בסוד היחוד כך עלה

בחתימה שבשמונה הפרקים יכי היחוד העליון מעובח וירצו שבניס
להכהו יכי עבדין דנהיון בניהו ונהירין לפי מלכא ע"ל :

ואו כאחרי יאיבי' נס בזה תבין מ"ש לאברהם לא תתדבקו כי בהפוך
נהר כמו יפרק כי קסור החסד והאמת מאחד לאברהם לא בפתלק עם
הניהו רק בחלה בקול חור מתקף ומש"כ ביפרק שבם נלקו בחוזק
ענין עם ההוא נהר שהוא ביום ויחזם עתה כוונתינו להחזיר הלו
בחוזק זרועו מכחן ויתלבשו בשורר עניתו שהוא בח"י של הניהו ויחזרו
להתלבש בחזקה דו"ה ובבחי תחלה קוד תפר"ת הרחשונה הוא
תקיעה והנה תקיעה בקול חברסם והנה הנו תוקעין ושולין ואת
התקיעה היובלת יפיו שהוא קוד הכל שהוא מלוי ס"ג והנה כל הכל
הוא קול חור המתקף ואו שולה ומטי לנבי דאברהם כי מתניע עד
לאברהם עניתו שהוא חסר של ז"ת שבשפה חת"ב מיתנו קוד חכמה ת'
חלב דנלנלתא ואו לת"ב עולה למעלה ההוא עטרת דחסר ואו מוסך
לתלין כל מוחין דניהו ונבורה שבתלקו למעלה עם הניהו כל"ל
ומורידין למטה לחלו בקול חור המתקף והוא הם כלל דר' מוחין בקול
חור מתקף ואות עינה קול בחת עם ד' רגלים ו"ק ואתער קול ו
ואתקין לנוקבא כי ד' מוחין הם שתה בחת של ד' רגלים והוא קול
והוכן בחסד כחת (והנה הם נבי קדושה קדושה קדושה קלא בניק ואתעטר
לעילא ומטי לנבי אברהם ושריא בריאה ואתער הוא ואתקן לנוקבא'
וכו') ולז"א מטי לנבי' שהוא כלי לקבל המוח ושרי' בריאה קול
קמוח עניתו ואתעם לא תתלת בניק ויעקב שיתאר ב"ל ושרי' בריאה
לפי שהתלת הכוונה שלו היא שיהיה ויכוח הם מתם להוריד ב' מוחין
הלנו בקוד חור המתקף לחבל בניהו ויעקב הין הכוונה למוח ל
ולבאחר הם רק להורידם בפנים בקוד מוחין ובכן תקיעה זו הם
לחות ת"קע י"ה כי לעתן תקע תלתן יחיד כמו ותקע בימתו הם
חו"ב ובי"ו יחוד ותקיעה זו מתפיכין סוד ב' מכנ"ך הם ני' תק"ע
והם כחצרים מהחכמה ומשכין מכנ"ך ח' לבניה בנקודת יסוד הם
ומכנ"ך ב' לתלכות ות"ם יי' בחכמה יסד חרץ ולא תור בריח חרץ
חו יסד החרץ והנה ב' מכנ"ך חלו ח' לבניה וח' לתלכות משכין
לחותן הב' מוחין שתורדו הם בניה ונבורה ומכנ"ך רחמן ביסוד
בניה ומכנ"ך אבי בקוד הנבורה שהיא עטרת דתלכות ועל ידו
יורד המכנ"ך הב' אל התלכות ושבה עבין המוסבת המכנ"ך מן
מחכמה עם היותם נבורות הענה הוא כי סורם התכיף היה לעולם
נבורה כנודע כי נבורה דעתיק היה בחכמה דת"ל ברי כי לעולם
סורם מחכמה היה נבורה והרי יש ע"י תקיעה זו שהוא סוד אברהם
נכסרו דינין דמכנ"ך לתתת את"ב כוד הסכלים הם בקוד
יצחק ושבעין הוא להוריד לותם הב' מוחין דניהו ונבורה בפנים
והטעם שאו מקדימין ליעקב הוא כי הוא יום הדין והם מקדימין תהלם
והנה הם היו נכנסין התרין עטרין ביחד היו אתלבשין כדרכן ביסוד
הניהו אך עתה שהין החסד יורד עדיין ח"ב אין יסוד הניהו יורד
עדיין וח"ב כחסר יוריד הניהו להנבורה למטה מדין
סיובללו הניהם בחוד של הניהו וע"י תקיעו' שבריש אז יורד החוד של
הניהו עם התרין מוחין שהם ניהו ונבורה לניהו ואז נחשבת הניהו ב"נ
פרקי' דילה עד חוד של ו"ת שהם נ' פרקין נ"ב ניהו נבורה הוד ואו
הסוד של ו"ת אות' של המלכו' והרי המלכו' היא מחיבה כמו מוחין לניהו עד
עתה לא היו להו מוחין כי הנה"י של ו"ת אחר הם מוחין לניהו הין עתה
בתוכם וכו' שהם נ' פרקין תתלין של נה"י שהניהו הנכנסין בנה"י
של ו"ת ועתה שנכנסה חוד של הניהו עם התרין מוחין הרי הניהו הם
המוחין נ"ב ות"ת הרי קיבל חומר ויפל יי"ל תפרחה על החדם וייתן
ולא על הנקבה ואם לא תי' לה בחרה מוחין ח"ב נם היא היתה בקוד
דורמיטא והתשובה כי לו היתה מחיבה ד' של קצר של תפלין של רחם
בקוד מוחין ות"ת נם לותה הד' של קצר של תפלין נ"ב מכן שיש
בה מוחין כי הלא אחר שים מוחין בו"ה ויוכלין לת"ב משם בקוד תפלין
ומשם חור לת"ב יוכל לקצר הוה ואם הו"ה עניתו אין לו מוחין לתך
יהי' החדם זו לל' המשכות משם ותשובה כי הלא ד' זו שיש קוד
תלת המלכות של הניהו (כי קצר זו ד' של תפלין הוא קוד לחם
שיעלה לתלכות קיימו ניהו כאחר תרכתי לעיל בקוד
תעלה לחם הפנים ר"ת לחה וכקוד ורחית את לחמי ובניהו
יהי') והנה עתה כשתתלקה הניהו מן ו"ת נתתלקה מהחיר בו
לך לנו התלכות כשתתלקה (היינו ניהו) שהיה קוד התלכות שלה
עתה שיוכלות משם לחור יותר לה משם לחעלה יחיר הם בקוד חור
המתקף חור נדול ומשם נחשבת לל התלכות תתחוכה ע"כ .

והנה ס"ם שבתבתי בקוד סוסר בניחוד מחמר פ' נשח על
פסוק כתפוח בעצי היער וכ"ל בהריכות תבין כוה י"נ מדות דו"נ
מכילין דרחמי ומש י"נ מכילין של מיכ' שוב ירחמנו תרין תפוחין כנוב
עומתינו מול הת' נד הזקן ותשליך בחמולת ים כל חטחתם כי סוד
תרין תפוחין כתבתי לעיל וסוד יכבוש עומתינו מהוח מול הת' כי חית'
בם ס"נשח ע' רכ"נ ו"ל קס ר' חלעזר ברי' פתח ויחזר הכל תלוי בחזל
ותפי' ס"ת שבהיכל וכו' שחריך שם ובקחר הבי חוקיעת בפרשת ע' רכ"נ
דמכיכותת שלי חוטח יקירי קדישת הכל שערי דדיקנת תלין כי
לתקרי מול מ"ט חשוס הכל קדושי קדשין ד' קודשיה בהלי מולת תלין
וכו' ותלחת הכל תלוי בחולת דחיהו הלי חוטח הכל שערי תלין כי
לחחי מול חשוס דחיבי' תלין חולי ומולי ויבי' עלחין ותתחין וכו' .
ומחן דחחי לפלי תקוכת לתכבסן חקעי' (ס"ח חוביחון) ומתכפיין
הה"ד יכבוש עומתינו וכו' תקוכת תשיעאה מתערבין שערי עם חינון
שערי דתלין ולא נביק דת חן דה קס ר' לחבח ותחר לילין לינון שערי
דחתערבין עם לינון דתלין לתקרח חכולת ים משוס דנשקי חיחתי
מוחין ומשלי לתר רחיין כל מאחי דתבעין חובן דבני נשח ומתכפיין
ע"כ סוד חול הח ע"ל דף מ' עח"כ וכשידור הלר"י ו"ל תשליך
בחמולת ים כל חטחתם כי ע"י יחיוק קדישת יושלך בחלל ולילת
וכל השידי' מתתיו חטיפת לחמולת ים ע"כ .

וכשידור סלר"י ו"ל בקיצור סוד הכוונת סוף תפס קלישא תקיעה
לחברסם עולה הכל זה עד כלי חוח דו"ח ומעורב
עיטרת דחסד ומוח חכמה העומד סם בסוד חור המתקף ומוסך לילין
מוח ביכה ונבורה שבבכמו תוך חלכות ועומדים לרבעתם בסוד בפת
על רחם ו"ת ולחו מוייחדים חו"ב ומוציאי' כ' מכנ"ך כחצין תקע
ומפסיקי' ת' תוך יסוד ביכה וח' תוך יסוד חלכות וכו' שבריס
יפתח עולם הכל זה ומוסך הביכה והנבורה תוך הלבוש דהוד דביכה
ומתפשט עד סיום כל הוד דביכה וכו' תרועה יעקב דוד עולם
הכל זה מוסך מבחה תוך נפח של ביכה והחסד תוך יסוד של ביכה ומסך
מתתח לפלילת ס"ת דנבורה ומוציחה נ"כ תוך היסוד תקיעה יעקב
להבנים נפח דביכה עם המוח בחכמה דו"ח והוך עם המוח בביכה
דו"ח ויסוד עם המוח בדעת דו"ח ותוקעין סדר נ"פ כי כל ספי כלולה
מן פרקים תקיעה להבנים פ"כ מוח חכמה בחסד דז"ח וכו'
שבריס להבנים פרק כ' דמוח ביכה בנבורה דז"ח תרועה להבנים
פ"ב דמוח דעת בדעת ז"ח נ"פ בי כל ספי כלולה מן פרקים
תקיעה להבנים פ"נ דמוח בחכמה בנפח דז"ח תרועה להבנים
פ"נ דמוח ביכה בקוד דז"ח תקיעה להבנים פ"נ דמוח דעת
ביסוד ז"ח וכו' נ"פ כי כל ספי כלולה מ"נ פרקים ע"כ לחפס קלישא
כי לו חפסר להביח על הבתב כי הוח חלו דבריס שלין להם סיעור
ולוה מביח נב"ו ויקרח ע' כ"ט כתבתי לעיל בהלכות רחם הביכה תחמר פ'
לחפס קלישא ת"ר חלעזר חזיכה לחבח ביומח דר"ה ו"ום הכפורים דלח ויקרח ע' כ"ט
בעי למשוע בלותה מכל בר בש חלח לי קחים תלתח יומין וכו' וכ"ם
בתקיעות שופר דלח מקבל תקיעותח דבר בש חלח לילה חיבו תכיס
לחתקע בבוח דתקיע' וכו' דמסיים שם זכחה חולקה דבדיקי' דוד עי
לכוונה דעותה לקיי מחריהון וידעין לתקן עלמה בינתי יומין וכו' וכ"ם
בקול שופר וע"ד כתיב חשרי קעם יודעי תרועה יודעי ולא תוקעי
בסתי יגעה בעי עתה לחסתכלה בבר בש שלים מכלה דידעי חורחוי
דחלכה קדישה דוד ביקרה דחלכה דיבעי עלייהו בעותי בסתי יומח
ולומה קל מוחרה בכלהו עלמה בכוונה דלבה בחכמת' כרעותה
בשלימו בנין דיסתלק דיוקן על ידוי מן עלמ"ו לחיכון דשלים לה לחסן
לחסתכה כדקה יחות וכו' בנין דדיוקן שריין עלייהו וכך שלימה הוה
וכחה כדקה יחות וכחין עתה לחסתכל בחי' שריין עלייהו וכך שלימה הוה
ותומים ולחפלת פולחנה חי חומר חשר כפיתו וגו' חחומר לחבין
ולחחו לה רחיתיו וגו' וכו' ע"ם בה להרחות סיבחרו הטוב שבניסם
לבטל היוכמן כל ח' מהדר שיתפלל קדוב לף שהוח רחוק מקב"ה ודחי
רמ"ח כתוב כל ישרחל בחוקת כשרות לחבל ישרחל דייקת חלו הם
בחוקת בשרות וכבר הקדמנו חיומה חינון בישרחל וחינון בני לילית
וחינון עריות דשכינה ועריות דישרחל דלעילא ובזוכת דערב רב
מעורבין בישרחל ליח קדוב' ויחודח כחתון שם יה"ד הייתו סוד עשר
בסירין בכדוגי' בשם יה"ד ושם ע"ס ח"ת שם בסוד כתר וקונו
י" וחכמה הוח י' וה' בינה ו' ו"ת ה' מלכות רחם תרחם כפ' תחמר פ'
ויקרח ע' כ"ה כ"ו תתלת בהבוח ומוכח דשתכשרין עובדין לתתת ובינה ויקרח ע' כה ס
בחדוות' לתתגליין עתיקת קדישת ותב בהורח לו"ת וכדין כלח כ
בחדוותח כלח בשלימו כלהו ישתקחן בברכהן ורחמין ומוכין ועלמין
כלהו בחדוקן הה"ד יסוב ירחמנו יכבוש עוונותינו מחי יסוב יסוב

עתיקת

בתיקון קדישת לתתגליית כוערידת ישוב ישוב לתתגליית דהוה סתים
בקדושיתת וכלה לתתקדי תשובה עד כאן : (כי לו הוא סוד עורף
והקיצה עורה רחמיך על ישראל והקיצה לתיכון דכפיין לון) והשיב
את הגאולה תתן לכעי לתקן עובדוי בנין דיתיב מכוני תיל
לתתרייהו לתשקה נטיעין דהא הוא נריס בחוכייהו
לתתיכעת מכייהו ועל דא והשיב את הגאולה כמה דתתפר (ולוא
תומרים בודוי תשמו מרדנו בוילך אלכי המלכים הקדוש ברוך הוא
יתים קדושים הולכנו למקום הטבוסת לתשת חומה ותומרים סודוי
מתאר פ' וילך כתות ה"א בי ו"ל ○מתאר כפרשת וילך סוף ע' תקכ"ב (אמ"ן)
ע' תקכ"ב ומיד ברכתן מתכוונת למלכה ומתלכה למטרוניתא דא ככסת
ישראל וכתתון גליפין דר"ת מלך"ף לת"ס וח"ס לנון כיון דיתנו
ברכתן למ"ן מתנון נגדין וכפקין ברכתן לעילא ותתא ומתפשטי
בכלה ונקיט נפיק לתתקיין מסקיותת דברכתן דתפיק פלגיה עבדת
דמלכה קדישת וכו' . עיין לעיל דף כ"ד ע"ד וכ"ה ע"ש מסוד
תמן כי בתתר פרשת פנחס ע' תע"ז (א) לין סוף ובתתר
פרשת בהעלותך ע' כ"ו (א) ע"ק ובתתר פרשת משפטים ע'
רי"ו ובתתר פרשת תרומה ע' רמ"ב תלף תלף תכא ובתתר פרשת
בלק ע' שכ"ו ומהו תלף תת תניינן תלף תלף ביכה ועיין לעיל דף
ד' ע"ח כי תבונה ברוח ד"מ (עיין לעיל דף י"ט ע"ד ודף ך
דברים נפלאים מסוד המשכת הטבע עיין לעיל ○מתאר פרשת
מתקו ע' תקכ"ב ' כלל בהתי תכתה ה' דת לתת וקרינן ביכה
(ו"ה) תלין תרין כנין דתתעטרן מתת והת תניכן דביכה
לתתכלל מכלה וכו' : הטתת ביכה ותקדי תבונה וכו' . תלת
תבונה לתקדי בטעת דינקין לתרין בנין כן ובת דתיכון (ו"ה)
עיין לעיל דף ס"ה ע"ח כן פסוטה כללה דכר ונוקבה גד כאן :
ולסוד זה מרמזים סוד (מ"ן) כי מ"ם סתימה תבונה ויקרא לתרין
בנין הכרמזים בסוד (ן') פסוטה ולוא תומרים בחות (מ')
מדרגו במלך מלכי המלכים כי קולכנו הטבע למקום הטומתה
וכו' : כל"ל ובלות (נ') תומרים בודוי כולנו כתבנו ביד
ובגיל חס כן מתבטל הכנין ו"ל במתתר פרשת ויקרא ע' כ"ו פתח
ותתר תים תהפוכות ישלח מדון וכרגן מדריך לנוף ותים תפפוכות
ישלח מדון כמה דתתרן חייכת עברי פנומת לעילא וכו' מפריך
ליחודא לה תשתכח תפריך למלכות מתלכה ולמלכה מתטרוניתא
וכנ"ל לה תקרי תחד וו לתיכון חייכת דעבדין פירוד למעלה
וכתין תיכון נדיקיי' דתיכון מקיימין קיומת למעלה וכתין תיכון
מתריכון דתשובה דתיבכין כלה לתתרייהו ועל דא תניכן תתר
דבעלי תשובה יתבי נדיקים נתורים לה יתבי ביה מ"ט תלת תיכון
לתתקנו בתתר עלאה בתתר דנקיו דנכנת משכת בתתר תחרת
תשובה ועל דא תקרון בעלי תשובה ותלין לתתקנו בתתר
דתקרי נדיק ועל דא תלין יתבי בתתר עלאה ותלין יתבי בתתר
זוטרת מ"ט תלין תייכון תיה לתתרייהו מתתר עלאה דנכרת
עמיקת עד דהוה לתתר דתקרי נדיק וכו' : וכתין תולקיכון
לבעלי תשובה : ומכאה תולקיכון
לנדיקיה דבגיכון עלמת מתקיימת עד כאן וכו' : בסידור
האר"י ז"ל מכיה זה לשונו מי שיחזור תשובה גמורה ומתעצב בעצבת
ימי תשובה יתחול לו כל עוונותיו יום הראשון של שנת מכפרים לו
על כל עוונותיו שחטא כיום ר' בשנת וכן ביום ב' בשנת וכו' .
יתכפרו לו כל עוונות כל מה שחטא ביום הזכר : גם יתיה
שבעצרת ימי תשובה לה יכלול למוד לחר כי אם קבלה כי הוא
מטהר הנפש וכו' : גם יהיה יודע הקבלה והתיקון : ובספר
ליקוטי הקודש דף ו' זה לשונו ונדיע לידע טעם למה לין העבודה כשרה
ביום הכפורים חלת בכהן גדול לבר ידעת כי סוד כה"נ הוא מחסד
ע"ל ד"ם ע"ג ודף ם"ה ע"ג בסוד ה"נ ע"ס מתאר פרשת יתרו ע'
קי"ט זה לשונו תת חני ברוח דשתת קדישת לתיכו מלך וכהן וכו')
וביום הקדוש היה שהוא יום כפרה ומחילה ומדילה מדין שתהיה מלת
החסד נוכר על מדת הדין כי אם לין חסד לין סליחה וכפרה ואם
לתתאם ביום הוה כהן הדיוט שהוא בענד מדת הדין הרשה חזקי מ
מתערבת המחילה על ידי הדין ולזה ביום הוה שכתנה המשלה
לעולם הרחמים ומשם בלה המחילה והסליחה נדיק שיהיה הסליח
לישים הוא החסד שיכיו עומד על הדין ומעכיר על מדותיו כדי
שתנמור הסליחה על ידי עולם הרחמים והסליח שהוא החסד
ומוחל וסולח כדי שיעבוד ועובד עבודת היום הלא
מבנדי לבן מפני שכה"ג שהוא סוד החסד מתלבש במדות העליונות

שהם סוד הלובן ולזו יש לו כח ללבן עוונותיהם של ישראל עד כאן :
ליישו שיעורר סוד שכת דקבין ע"נ חוורתי י"נ כימין י"נ תיקוני דיקנא
וכוה תבין מה דתיתא ○בפ"ק דר"ה דף י"ו ויעבר י' על פניו ויקרא
ה' ר' יוחנן אומרת מקרא כתיב לי תפשר לתתרן אלמד שכתעטף הקב"ה נ"י בפ"ק
כשליח צבור והרחה לתשה סדר התפלה ח"ל כל זמן שיהרל חוטתיך דר"ה דף י"ו
לפני יעבו לפני כסדר הזה ותני תתחול להם עוונותיהם וכתיב הכותב
התלבנין דקדק מלת ישבו ר"ל יעבו מתם כיודעתיו בתכונה וברחמות
של כל י"נ יודות לו יקובל תפלת שתתפללו עד כאן : ולפ"ד שנריך
לעורר מדת החסד והרחמים לנך כתעטף בטלית לבשה שנריך
להתלבש במדות העליונות שהם סוד הלובן ולטעם זה שכתב כל
שתתפללו שליח נבור ביתי מורחים לובש בגדי לבן וביום כפור כל
ישראל מוחל ח' להביריו וכולם רחוצים כולם לובשין בגדי לבן וכוה
הלבוש יוכור ויתחול להכירו שלח יקטרג עליו התקטרג שלובש בגדי
לבן לעורר רחמים שהכל יהיה תוכו כברו והקדימו מה דתיתא בפרשת
כשא ע' רמ"ו ולהלי עתיקא דעתקין לתקדי לתיכא דתיכין והזוח
דלבר לתקדי זעיר תיכין עד כאן : בסוד יה"ו דלהים והקדימו שכל
כפא מישראל נגד כל התילות יון ח"ן שהוא כתר עד סוד התלמות
ולם הוא תוכו כברו תוי יוכל לעורר עד תרך לפין שהוא מעורר
רחמים נדולים וכל הי"נ מדות כאשר לפם קניהו כתבתי רק כי לא כל
הרוצה ליטל הפס יטול כי היום לין לבן כה"נ לזה ירחו שיהיו מתפללי
בעלי תדה זו שיהיה רחמין ומעביר על מדותיו והבה בתכבת יומת
מתתר שבעה ימים היו מפרישין את כה"נ ומס מקרו לו זקני ד"ד
וקורין לפנין כסדר היום ולומרים לו ליתי כה"נ קרת לתה כפיך
מתת שכתת לו מתת לא למדת ולטעם למה ז' יתיה כי לתיתא ○בפרשת בתתר פרשת
שופטים ע' תקכ"ו תקעו בחודש שופר בכסה ליום תגינו מתי בכסה שופטים ע' תקכ"ו
ביומת דסיפרת ותתתי מתכסת דהא כד מטי רחם הפנה
ייתי סמלא לתיתבא דיכה לבנוי קמי קדוש ברוך הוא ויימר ליה זיל
חייתי סהדי והוא ייתי לפתם שתיה לוזל לחייתי סיפרת והיה
מתכסת כתן לתר מתכסת חלת סליקת לההוא לתר דתתתר
ביה בתכוסף ממך לא תחקור לפיים ליה על כנ' והתי הוא
דתתר תקעו בחודש שופר בכסה ליום תגינו לבתר דביה סליקת
שכיכתת לתתתר ביה בתכוסה ממך לא תחקור וחזכין בתתכסיא עתין
נליך למיתן ביכו לבן קומו וחזכין דתנגליית דעביד לון לתתר מכסה
פסעיו לה יגליה דסכיכת מסט דכתר תיהי עלמ' דתתכסי' לחוקמו מתרי
מתכיתין דסדיך בר נש לחכרת להו להסוה לתרת בהסוה וחכת מטי
וחכת דרחמי ולעבר דיכה וכנ"ל לחכרייה לתר לזכאה לוזה בשנותיה
לתל לרשע לין מוכין עד כאן : רחה תרלה דף ק"ו וק"ת מתעלת
ישראל ולין לשתר עלמו מקטיגים הנרחים בכלב וכתב שהם הרוצחים
לת עם י"י שיהלו לעבירות שחייבים ל' מיתות כי הוא עבד היורך
בתרוכיו לחנר לזה מה הקדוש ברוך הוא לדון ב"ד מיתות ב"ד לשתל
עין לעיל דף קי"ח ע"ח לדון בשריפה לזה קלתר שם תכף על פי שכי
עדים יתת התת לת שתל את תעיקרו ולכך דשנים השומעים לדשע
הזה נקדתים בחייהם מתים ועין לעיל דף ט"ו ע"ד לדון בחנק ליתן
לשתל) וכספר היכל הקדש ו"ל דשכי כיום רחם הסנה לחר
התקיעות שעתיד הקב"ה ליכתח דין ויסב על כסא רחמים כשתרחם
השכינה שנתעוררו רחמים בשבת ישראל בכח התפלות והתקיעות
לז תתעלם לפני המלך עליון שהמשלה בידו להפכיו על
שנה ביום הכפורים וזה סדר עלייתם וכו' : וביום התשעי והוא
ע"כ : עולה בסר הלבנון ולחתנו כני ישראל תפייעין לותה לנסוע
ולחנות ולבטל תעליה כל מקטרגים עד כאן : תם כן לפי זה היו
מפריסין ז' ימים כי ר"ה שני ימים ולחר כך עד יום כפורים ז' ימים
ולמה ביום לין לנו כה"נ רק תם ד"ך שהוא נימ' שנים בסוד ואתה תשמע
השנים מרך להיות במקום כה"נ ולהתלבש כל"ל ומה נם בעל ל"ה כתב
בשם מהר"ק כי ביומים שבין רחש השנה ליום כפורים הוא כמו חול
לזועד ואסורים בתלכה רק בענין התורה והתפודת וכן כתב הרב
יונה ז"ל ע"כ לחבל רוכם לדרך פניהם וע"ז לחר הקב"ה לביהת קרת
בנרון (כי סוד נרון ע"ל אל תתחזר והנד לעתי פשעם ואותי יום יום
ידרשון ל"ל רק ר"ה ויום כפור ועוד לריך ומזה שנומו ולהכות בתנרוף
רמיא (והת דחומרים לשתכו מכים בידיהם כמו תנרוף מכים
על הלב ע"ל דף ע"ה ע"ח טעם מוסלח לזה קלתר הנטית תבל המה
רק להכות כתנרוף הרמיא ולימים מכוונים לתקן החטא רק לומרים
בפיהם ובלשונם יכוכו לו ומה שירם דכרתי דוסי

פי לית°ח כשמסת עירובין תבן מתם רבי יהודה אומר כל המיתין פטורין חוץ מן הדיופתרא מתי דיופתרא מתר עולה תילן העושה דיו פירות בשבת ופי׳ דיו פירו׳ טושבין ב׳ פעמים בשבת ע״כ · וזהו דכרנו דו פי׳ ר״ל שני פירות ת׳ כ״ה ות׳ כלב ותחתר לך כלל ת׳ מה שכתר התרכתי תפס קניהו דף ק״ה ק״ו ק״ז מסוד היחודים שהם צירוף ונקודת וטעמים כי כולם הם כח תן קוף והפעולה הוא ע״י צירוף כתיב התרכתי לעיל כמה פעמי׳ מתיר פרשת ויחי ע׳ שם ס״ג שם ס״ו תיש תיתון כרוח דמוקבל ותתון כרוח דדכורא ותתחברו כלהו כחדא והוו חד כרוח דשמא קדישא שלים ותתון דרוח דדכורא מרחשים על חשך ותתון דרוח דמוקבל הוא דין לזה שם יהוד הם תתון דדוכרא והם רחמים ואהב״י הם לותיות דמוקבל הם דין לכך כשיתחברן מיתקן הדין דאהב״י גם סוד זה הוא בנקודות וגם בטעמים ע״ל דף ק״ו ק״ז סוד היחוד כי טעמים הם בכתר ונקודות בחכמה ע״ל דף כ״ב ע״ב ודף כ״ג ע״ד ודף ל״ד ע״ג וע״ד וזהו תבין מה שהתרכתי מתיר פרשת בראשית ע״ך שריתי תת ת׳ למישהל ברישת תמיר רבון עלמא כיתח קיוך למהבי עלמא וכו׳ · עיין לעיל ולזה ככר התרכתי כי כל העולמות נכרת על ידי כ״ב תתון עיין לעיל כתיב שבת ותילין מילת יהון לרקיעיא ותתן מתן שרין הטוח שמשא ותם כן סידור התפלות הכל נרמזי על פי סוד הכ״ל כל אות ואות פועל לפי פעולתו והכה כשתכוו מתפללי ומוציאי אותיות כל אות ואות מעורר למעלה הכתי שלו וכן הנקודות וכן הטעמים ויהיתה בנין׳ מסכת עירובין דף ל״ח ע״ב זה לשונו תמר רב יהיתה חוקה שליח עשה שליחתו · ותם כן כשתכוו מתפללין ושלחין ה׳ האותיות ונקודות וטעמים פורחות חוקה שליח עושה שליחתו כל אות ואות וכל נקודה ונקודה וכל טעם וטעם עושה שליחתו רחה תרחה דף קכ״ו ע״ב שע״י שם יהו״ד בנקודות חש״ק יכול להכשל מן נרת יפ״ר הנם שרב כתיב תמר בשל תורה אין חוקה שליח עושה שליחתו בשל סופרים חוקה שליח עושה שליחתו ופירש רשי בשל תורה לח פיהיכן אחוקה עד דחיכן דעבד בשל סופרים מיכן אחוקת שליח דתי כמי לח עביד לח תמיר אקורי׳ עד כאן : אבל הלח תפלתינו הוא מוכרח ע״ל בביאור מאמר בפרשת ויחי אתתי כתיבן בשמתין לעלמין וכו׳ ע״ש : וזה נעשה ע״י תפלתו שהם בסוד יחודים וברזין כנ״ל גם לפי פשוטו שאדם מתפלל על תריכות יתים ושבים וברכה ומזונות על כגון כפי מפורש בתפלה ובפרט יתים כורחים אם כן האותיות וכנ״ל בכל עולים למקום שליחותן לשעול ולעורר כל ת׳ לפי מתפלתו ע״ל דף ק״ח ע״ג גם הקדימו לעיל בתפלה מריך דכור קול הרסור מחשבה ע״ל עיין גם כן במאמר פרשת במדבר ע׳ רל״ב לחם קניהו ת״ח רוח דאלה לף על גב דכלותת תליית במלולא ודוכרא דסומא כלא תליית בשקרא דעבדא בקדמית׳ ולבתר בדכורא ובמלולא דפומא וכו׳ · עיין לעיל ואם כן הוה תבין כשאדם מכוין בתפלה השליח מריך לעשות שליחותו לגבל כגון ב״ה רק ויפתהו בפיהם ובלשונם יכוכו לו ולבסוף כל עשה בודאי אין שליח עושה שליחותו בפרט אם משיח בנתיים הרי מבטל שליחותו של התפלה והתורה וכעשה חמר נאזל זה תוסף לכאן וזה תוסף לכאן גדול עוכס וכשיטת תותן רשעים שמוציאין מפיהם דבר שאינו מתוקן שהם מוציאים אותיות הקדושים בודאי לו תכוה יכולו מרחה יהודים ונקודות למקום הטומאה ת׳ את זאת יבינו לאחריתם אשר כפר כתבתי שלוה ליתת בחולין מה יעשה אדם כעה״ז יעשה עמו כאלם ומובן לפ״ד והם גם דאמרים שם בערובין דף ל״ב ע״ב שאחלק בזה דברים האומרים בעתי התלין אבל נבי אבי חוקה הוא על אבר שאינו מוציא דבר שאינו אתון מתתן ידו לאבל רחה תרחה ע״ל.

ע״ם מאמר בראשית ע׳ קל״ד ווי לעלמא דאינון לטעיין לבא וסתימי עיינין וכו׳ · ודאי אינון עמי הארץ חיית השדה ועוף השמים אינון ואפי׳ בחילין דאינון בפם חיה לשתבח עור בעלותא וחסו הוא כי בסיל לא יבין זאת ואת אינו סוד התורה רחה תרחה °במאמר פרשת פקודי ע׳ תיד מהזוח בהירו נפקא חיזתא חדא דאלטא על אינון שרפים ארבע תחותה דאקפייהו תפנין (ס״ת דכשר) דכשיתת האי חיזתא יפיק״ל שאה ואינו קיימין בכל רזא דאכותא וכל אינון מפתחן דאכותא קיימין בה (ולזה עיין לעיל שכתבתי מה דאיתא בפרשת בלק ע׳ שם ס״ה ובפרשת כי תצא ע׳ תקכ״ט על פסוק כי יהיה לאיש בן סורר ומורה וגו׳ · ובקאמר שם בהזוח פעתיד ראה ליה ליופיאל רבבת דאורייתא)

נמ׳ שם׳ עירובין דף ל״ח

נמ׳ שם׳ עירובין דף ל״ח ע״ב

נמ׳ כפ׳ אין עומדין

מאמר פ׳ לך לך ע׳ רכ״ו

מאמר בפרשת פקודי ע׳ תיד

מאמר פ׳ וירא ע׳ רם״ח

היתי חיזתא קיימא לאתבא לגרלא מעם קדוש ברוך הוא למיסב לכל לישן דרדפי כתר כל מריהון דחכמה ואפילו מכל בר כש ואולפי חכמתא למכתב למריהון דכד נפיק בר כש מהאי עלמא היתי חיזתא נפקא על לרבא שרפים מעופפים ושתפת קמיה ולא שביק כל לישן נרדיכי כמוסין דכם״ח למיקרב בהדיה וכתב לישן דשלם מחדיני וכו׳ · היתי חיזתא קדישא קיימא כד כתיבת שלקא ואמת לגבה כדין שאל ברוח דחכמתא דמהריש וכפוס ההיא חכמתא דדקא לחבדים ולהדבק בה הכי יהבי לה לגרלא ולי יכיל למהדקא ולא לחדביק דהי לה לבר ולא עייל וקיימא תחות היתי היכלא בכסיפו וכו׳ ע״ש : ולף על גב דעובדין טבין לית בה בנין דלית לגרלא בההוא עלמא כישן דמסתלקי בחכמתא לשתכלא ביקרא דמהריהון וכתיב חולקיהון בעלמא דאתי דכתיב לשרי לדם מלא חכמה ולדם יפיק תבוכה עד כאן · ועל פסוק זה ע״ל בפרשת בראשית ע׳ ב״ב ועיין לעיל דף ותבין סוד התורה ולזה קאמר וכסיל לא יבין זאת זאת לו תכמו יכינו לאחריתם היינו לאחריתם הסירוד הלא סופו למות וכתם יודע בחיזה דרך ילך ומה נדם הכין הלא לאיתא בתסכת כתובות מר עוקבא הוה לו עניה וכו׳ : כי קא בייתא כפשיה אמר אייתיתו לי חוסכנא דנקיה לאולפי תורתי דהוה כתב כיה שבשה אלפים דיבר אמר זוודאי קלי לא ואורחא דמילתא קא בזבו לפלגא דמתכא עד כאן · °ובמאמר פרשת לך לך ע׳ רכ״ו אמר רבי אלעזר וכאן תיכון נדיקא דאולפי אורחוי דקדוש בריך הוא בנין לאיתך פהו ולדאלא מיניה מהזוח יומא דדיכא דומיו כר כם למיסב דיכא ואתכוכו לקדוש בריך הוא בהאי יומא דנופא לאתברי ואתבלימו יומי דבר כם לאסתקא מעלמא וכדין קיימא קמי תלת אלפין וכו׳ : ע״ל דף כ״ו ע״ב עד נמירא ונם ע״ל דף מ״ו ע״ב עיין כב״י בביאור אשבה לאי רן והוא רן לאי רן לחייס והוא רן לבאר שתת וכתב הת דכפל בלשונו לאי רן והוא רן וכו׳ : דה״פ לאי רן שהיעים הרחשוכים יפלו ובכל יום ויום יתקרב למיתה ויזכה זה שלאי רואה שהיעים רגים ונתקרב למיתה לאי יתעסק בתורה ובתנות ובמעשים טובים כדי שלא יעול בכפוסא קמיה קדוש בריך הוא ויזכה זה לחי ועולה לחיי עולם הבא לאבל הרשע גם כן רואה שהיעים רגים ונתקרב למיתה אפ״כ הוא חיכו חזור בתשובה ולא יורד לבאר שחת ודלי לבדיק נאזר אין שום פחד כדאיתא °בפרק אין עומדין אמרו ליה רבנן לרב המנונא זוטי בהלולא דזאר בר דרביכל לישרי לן עזר אמר ליה ווי לן דאיתכן אמר ליה אכן יום כעבה כתיב אמר להו כי תורה והי מזונה דבעלי מיכן פירש הכתוב כי מחוייב אדם לכל הכול לזכור יום המיתה כאשר אמרו חכמים קוף כל אדם וכאשר עשאלו אדם מה נעשה פירש להם כתב דבריו ואמר להם כי תורה וכו׳ : לפי כאן לאדם לדאוג על יום המיתה לאיש אשר לא השתדל כל ימי חיין ללמוד תורה ולקיים מצותיו עד כאן : כי ז״ל °במאמר פרשת ויחי ע׳ תקי״ז הלא הוא ידעי נדיקים היה הוו אדלין יומא דמטרא לון לאסתלקא מעלמא וכי לאו יקרא עלאה הוא דמטרוניתא תיהי לתתא בניהיכוי ולאוכלא לון להיכלא דמלכא למיחדי בהו כל יומא דכא קדוש בריך הוא לא לאתעשא אלא כפשיתהון דנדיקיא עד כאן : ולף על פי שקדושו לעיל שנדיקים דוחנים כי יש הרבה השתלחות ואם יעשה החוכי הלא אמו בעצמיהו לומרי אמו מלאי עון שבעו רונו וסקדושו לעיל על פסוק טורף בשחה בתיא עקר נפשיה בנין רוגזא ואחרי בניה אל זר וכו׳ : ואמו אתפללין בקול בכי בהיא השעה יכתיבון וכו׳ : מי יתיב ומי יתית ועל תיין של אדם בעה״ו אמו לומרים בתוסף רחם השנה תכיטין אם תושעתנו בהבל שיחו יתכנס לחיי הבל · אם כן אמו בעצמיהו לומרים שזה העולם חיי הבל כמו שאנו מתפללין בסידור האר״י ז״ל תכת י״ זכיני להיות מהשבים לפניך הרב בכסבי יעוכי ומחטאתי עזרני ואל תטרוף עלי השעה ותבחני לעבדיך לתקן את אשר אחתתי לפניך אבין וכו׳ : ולא אעיל בכסופא קמיך ו״ל °מאמר פרשת וירא ע׳ רם״ח רבי יחנן פתח עד סיפוא היום וכסו הכללים זו לזכרה לאדם בעה״ו שהוא בהרף עין ת״ח מה כתיב אלו חי אלף שנים בעיני הוייתה · כל מה שהיה הבל נחשב כיום א׳ לומר רבי שמעון בן יוי בשניתו של אדם עתידים בו ואומרים עד סיפוא היום וכסו הכללים וידוה בעיניך כהרף עין בעולך בעה״ו וכסו הכללים הה״ד כי כבל יומינו עלי ארץ כבקשה מיוך סוד דיוי לך ובני וכו׳ לר״ם בן פוי זו לזהר לאדם בעה״ו שהוא בהרף עין מה הנבי קל כרגלי

לף אתה היה קל כנבי לעשות רגון קונך (ע״ל דף כ׳ לעשות

לעשות רצון בוראך כדי שתנחול העכ"ס שהוא הרי בשמים הנקרא הר
י"י הר העבורו עד כאן : ת"כ לזאת כל חסיד יתפלל על חיין בעה"ו
כדי לתקן למה שהוא בפרק ובחלי בפרקי תכות העה"ו דומה לפרוזדר
בשבו עה"כ התקן עניך בפרוזדר כדי שתכנס לטרקלין רמה תרתה
יתרו כפ' יתרו ע' קמ"ו וידבר אלהים את כל הדברים האלה רבי יהודה
פתח מי יעלה את נבורות י"י ישמיע כל תהלתו בכמה תורתין תורייתא
אמרה כי בר מן דלא יהוי קמי אתרי בכמה תורתין יהיב לי' עיטא דלא
יסבו אחורתי לעיטא ובשעתא בכמה תורתין יהיב לי' עיטא הין יתיב
קמיה אתריה ויתחול ליה דתנן שית מאה ותלת עשר זיני עיטא יהיב
לורייתא לבר מן למידני שלוש במחריה בנין דאחריה בעא לאוטבא
לי' בעלמא דין ובעלמא דאתי ויתיר בעלמא דאתי דהא תניין כל מה
דעביד קב"ה אשלוש לי' לבר מן מיומין טבאין דזכי בהו לעלמא דאתי
לשבעה בהו מ"ט משום דעלמא דאתי דקב"ה הוי ואי תימא דהאי
עלמא לאו דידיה הוא הלא הכי תניין התי עלמא לקבלי דעלמא דאתי
לא הוו הלא כפרוזדר כלפי טרקלין בג"כ עלמא דאתי דקב"ה הוי וכד
וכי ההוא וכלה בדידיה וכי דתניא כתיב על כן לא יי' לבדו חלק וכחלה
עם ישראל מ"ט משום דיי' הוא נחלתו וכלה חולק דמאן דוכי לאחסנת
אחסנת עלמה דא וכו' . דמדורי עם עלכה בבייתי : ר"ש אחר וכלה
חולקי דהכוא וכלה דזכי להאי דכתיב לו תתעבר על י"י עם י"י לא
כתיב הלא על י"י אלא על י"י אתר דעלאין ותתאין אתמסכן ותאבין
להכוא אתר דכתיב אאי"ן יבא עורי וכתיב ועד עתיק יומא אטאן
וקדמוהי הקדבוהי ותיאוכתא ובעונא לאסתכלא להכוא ויוא דויוא
נפקא ואתמסכן מכיה כל אינון כתרין וכו' ע"ש . וכבר האריכתי ע"ל
כי הוא סוד כתר אריך אנפין בק"ק אריך אפים הנרמז בקוצו של י' וב"א
רכתיב אשר לו שלמה בו על שחל ופתן תדרוך ונו' . תוכן ימים
אריכיהו ואשביעהו בישועתי ופסוק אשריך ישראל ונו' . הלא
בע"ה אלהינו בגלות הזה דוויים סחוף ומטורפים בצרות ובמסבת
אדבע אבות מקון זה חומם וזה רומם ומקוביהו הפקר ובפלס לעשת
במאמר פרשת יובל ואלו מקבלים הכל בהבה ובחיכה ובחדרש הנעלם מאמר
תולדו ע' שכח פרשת תולדות ע' שכ"ח אבל אתיין ובכי חזו תקיפי עלמא דשה
נלויתא אתמך ועדיין כרי' דוד לית בה אבל מתן עביד דישראל
יכבלון נלויתא דה לאינון לבטחת לון קב"ה והיה אתאמר
דעלאין לבתי ככסות ולבתי מדרשות ואתתן כל אינון נחתות ואדלן
בלבייהו ואסתכל מה דייתון עלייהו ע"כ : ואם ח"ו לית ידקדק
בשעשוי שיקיו לעשם שמים וליחוד קב"ה ושכינתא ת"כ ח"ו יורם תרתי
ניהכם ולזה אתר רבי לתלידיו בחטותא מנייכו שלא תיהכו תרתי
ניהכם וח"כ לפי זה מרוך אדם להתבונן בכל יום לתקן מעשיו מכ"ש
בימים אלו כאשר האריכתי ובמלא עתוקות כתב"ל התשובה שהיא מן
ר"ח אלול עד הושענא רבה שהוא נמר החתימה סם כ"יום ובדמיי בפסוק
ואתה לי בחשבה עשר כסף רמז על סוכות שהיא ביום ט"ו לחודש
ואומר שעורים סם מן יום של חודש אלול עד רחש השנה ולתך שעורים
מן תשרי עד יום רחשון לחשבון עונות שהם ט"ו ואחר כך עוד ימים
רבים תשבו ימים שנים רבים שלשה הרי כ"יום של תשובה ע"כ .

מ"פ קדושים ובלע"ד כי חיתה כ"ם קדושים ע' קס"ג ת"ר יצחק כל חובי עלמא
ע' קס"ג לתידודא בדא עד דכיכה לתנלגי בניכיהון וכד היה לתנלגי כל אינון
בנין לתנלגין בניכה דכתיב לא תקח השם על בניכם (הייבו שתשלק
ביכה מן תפארת ומלכות ואו סיולון המוחין ואו הוא סוד ניפול הנוטה
חון ל"ב אמה ע"ל דף ח') כד יתתקן עלמא לאתא לתקון כלהו עד
דשלמא תקונא לביכה ויתקבל ומתכסי אמה דתתגלייא (ר"ל כי
ככבין בה"י דביכה בתפארת ואו הוא בתוך חמשים אמה בסוד אשר
תגיה נוכח על השמים ויעין לעיל) ובנין כן כתיב אשרי נשוי פשע
כמו אמה וכדין לתקרי תשובה ודאי כדין יום הכפורים לתקרי אמה
דכתיב לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני י"י תטהרו אמר רבי
יהודה חיינו לתקרי תשובה כך ביום מתכסיא ויקיימא בחידו דכתיב
שם הכבים שוחה ותבת בקיומה ומה דהוה סגיר תב לאחריה וכלהו
תייבין חד לחד ויתברכין כל חד וחד וכדין לתקרי תשובה שלימתא
וכו' . אמר רבי יצחק כד אתקשר עלמא כלה בחדא כתיב כי נגדול
מעל השמים חסדך ועאל שמים דלעלא מאתר דלתקרי שמים . (וכל"ל
יתן שמים דא תפארת) רבי יהודה אמר דייקיה דכתיב מעל שמים
ולמעלה כתיב על שמים משמע הוה אתר דקייתה לעילא ומאי
מעל שמים משמע הוה אתר דקייתה לעילא לעילא ומאי ניהו ביכה
וביינו דלתקרי תשובה עד כאן : ולסוד זה קבעו כ' יום לברית על
כ' שערי ביכה והכה כאן יורמו מעל שמים הייבו ביכה ולעיל דף

כתבתי ועתיר פרשת ויקרא ת"כ הרעיפו שמים ממעל ודאי מעתיקא
קדישא קא אתיא ולא אתאוה אתר דאקרי שמים עד כאן : אבל
הא בהא תליא הלא הקדימנו מאמר פרשת ויקרא ע' כ"ה תלבית בהוה
ומכא דיתכנרון עובדין לתתא ואתא בחדוותא לתנלייא ע"ק ותב
בהורא ל"ת וכו' . כל"ל ובאשר כבר הבאתי רמיה ממה דאיתא
בפרשת משפטים ודייק ת"ט לבעי רשע מאן נרם ד' ה' מחשים
דאסר ובנין ד"ת דאיתי ביה אחרת לך כתיובתא תיעול א' כין ו"ן
ואתעביד וא"ו לקיים בך וכישראל ברחמים נדולים אקבצך וכו' .
ת"כ עיקר יצוחה שלימתא הייבו לסוד ס' שערי ביכה ואו לא יתן מוט
לעדיק ואו יקום לבני מה דאיתא בפרשת כי תנא ע' תקמ"ו אלכעים
יכנו שקודה דא להלקות לדשע דאיהו סמאל דעתיד קב"ה למחוק ליה
מעשן מחתן וכו' . ולסוד זה העירונו לון כ' יומים לתשובה שלימה
דייקא כי אז אהדר הכל בתיקונא שלימתא ושוב י"ל כי איתא בח"ת בטור ת"ת
ס' ק' ז"ל לזה שאמר הריני משלם קבעו לי זמן כדי שאלוה מאחר אז ס' קו
למזמן אז למכור ואכיל מעות קובעין לו זמן שלשים יום שלמו
השלשים יום ולא כח בותבין אדרבתא על נכסיו ומתרין בו ב"ב"ב
אם כן מתנין לו נ' ושמים ק"ח שלשים יום ואחד יש לו
דין בעלי חוב כמו שתרגום על חטא חובא מכא זה הנדתי בפירש
מכא אשר לא בתובה בתורה וו מיתת נדיקים כי הלא הדין
מפורש בעל חוב נובה בויבורית ומקין בעידית והאריכתי מה שהוא
מפורש בזמן שיש נדיק בדור ואינו מוכיח לוחש הרי נדיק נתפס בחשבון
האריכתי לעיל לא תעשית את עגה את"ח שהוא נותן עגה
לין להלעיט ממדת הדין לא תעשית ואת"ח נקרא מיטב האדץ
כדאיתא מטיב כרעו ישלם כי ישראל נקרא בלשון כרם כי כרם היה
לידידי וכו' . בנמרא הלי ישראל אבל הלא אין הדין הוא פטור כי
בעל חוב נובה בוכורים ולזה קאמר בנמרא ובה אשר לא בתובה
בתורה וו מיתת נדיקים הלא הדין תורה שבעל חוב נובה בוכוריה
מהם אבל מבנותיהן עגה הוא פטור מהם וכמו שאמר הקדוש ברוך הוא
לעשה מי אשר חטא לי אמחנו כחזור לדברי הכ"ל הלא נבי כ"ח
נותנין לו שלשים יום לכך נותנין בתחלת חודש שלם שהם שלשים
יום ראש חודש אלול ואתחילין לתקוע בראש חודש לרמז על התשובה
כי היתקע בשופר ועם לא יחרדו כדי שישוב בשלשים יום ויעשה
חוב שחטא ואחר כך נותנין בה"כ כי מר"ה עם יום הכפורים ש
בה"כ ולכך לא אד"ו ראש כי אם יקול ראש השנה בתחד מ"נ יהיה
אלו אוי לה יהיה בה"כ בין ראש ליכ' ואחר כך ביום כפור אוי כותבין
וחותמין ונותנין י"ל יום עד הושענא רבה ויהיה עוד בה"כ ולכך
ביום הושענא רבה נמר הדין נמסר הפתקין לכל מ' כאשר כתוב
עליו בין השמים לטובה וכח"מ כי"ו ו"ל לאשה שוה לדין חיים ומתים
יתירה עוד באשה שהיא משובבת בעד הבעל כדלעיל אם אין
לך לשלם לאה יקח משכבך מתחתיך עד כאן . לאיתא ביה
מאמרות אלף כ' ס"ד ז"ל בשעה שבא קדוש ברוך הוא בדין על
אדה"ר נכנס עמו בדברים מעין המאורע ואמר לו אי היכה הודיע אשתו
היום אחד בתשרי שהוא תחלת דינו של אדם בכל שנה ושנה ואחריו
בעשור לחודש נמר דין והוא בסוף בעילת השערים שיש מקדושת היום
בתחל שנה לאו שמוסיף אחול על הקודש עד אותו שנה כמו רמ"נ שנו
ולאחרי"ך ח' בתשרי יש חותם הדין בליל הושענא רבה בשעת מחשלת
הלבנה וכו' . והוא כמו רמ"נ שעות לאחרית משעת בעילה עד ה"ר
סיתן לדבר לאחלי הלילי בתוך ואחול שלשוף תפ"ו שעות תשלם
התחילה והוא נייטריא השם הנדול של אדם בתוך אמת והוא זה (יו"ד
(ה') (ה"א) (ו') (וא"ו) (ת') (ה"א) וכא"ו אלוה אדם מעשרו של
אמת כמבואר בתקוני בראשית נמצא אותם הדין שלוש לב"ח יום
מיומלדו של אדה"ר וסיתכך אחי כ"ו יום מתחלת מעשה בראשית
וסיתכך שם בן ד' ע"ב : משום דאדה"ר מלך ביום ו' והוא תשרי עד
הושענא רבה הם כ"ח יום ואם יוסיף ה' ימים קודם בריאת אדה"ר הם
כ"ו יום כמנין שם יהו"ה ד' ע"ל דף קכ"ו ע"ד משוד שם אחי"ה ובפרשת
שלח לך ע' ס"ו ויעקב חיים תם בשלשה ההוות תם ומתן חיקו (א')
רוח דו"ו וכד הו"ו בלל דכר ונוקבא בחדא כדין נטיל כל אתוון
חלין את"ם ואיהו אחת אתת ליעקב בלל דכר ונוקבא
בחדא שלימו דכלא"ב : ובפרשת בחקתי ח' לין סוף ת' תמכין סבירלין מחכמה
עד יסוד ד' מלכות קונה דילה בה לאתשלימו לעשרה דאינון יו"ד ה"א
וא"ו ה"א ע"כ . ת"כ סוד אחת וסוד ת"ה שם הכ"ל שמיכם סוד ת'

מלה תרוה בב׳ וי״ז ע׳ תק״י והזייתם את לחבי ואחרים סיומא דחזי לח
סריה לח בחות אחת ואחזי לחיכון חות אחת לח לחת ו׳ בנין דכי׳ סדיין
חיין והכח חולבינת סיומא דחזה קן בחלת ע״כ • וכבר הקדמנו מה
דחיתא בפר׳ שכחם ע׳ תק״ב מחן דבלינ כהחל מחן חוח ק״ל סכח חכת
בדיוקא ולח יו״ד ה״ח ואח״ו ה״ח ונס הקדמנו מה דחי כפ׳ חצפרים ע׳
קע״ח ואח תס הדבקים כיו״ד ה״ח ואח״ו ה״ח בחלת מחב יעיר מכל שלר
שמחן כוה תבין לזה סירר הקב״ה חזבה לחשובה שבכתם יום הדין עד
חני בלילה של הושענא רבה שחו נחתר הת׳ימה לעיין כתיבי שיות
שו ולפ״ך ק״ם כי סם לחת לחוח רחו על חיבור דבר ומוקב׳ וכל״ל וכשלם
עשר סני׳ וסם ת״ה שחוח לחדם הם ברוחת וחביהם מרחמים על סיומא
דחיי הנו פי׳ ואחם הדבקים כיו״ד ה״ח ואח״ו ה״ח כל״ל לזכר חותיות
לחת בין חותיות ע״ה וכל״ל ואו חיים כלכם היום לכך יש לדקדוק
דלח הזבה וכל״ל עד נמר חתיימה בחני הלילה של הושענ׳ רב׳ לסוכיר
בכל מלה וזבה וכתיב מבחרכתי לעיל בסוד הספירה שחלוי בת״ה
נשלם ע״י סם חהי״ה לכך הושענה רב׳ לכך יום כיפור חהי״ה כוה תכין
כערב יום כפור חנו מתפללי׳ בסליחות חתום עלינו לות חיים ותחלתו
תחה מחר יהי׳ לות הוה כי יום כפור הוה יום עזרני מזוה נגד עזר
מצילין ונס נשלם סם יו״ד ה״ח ואח״ו ה״ח מזוה לות ו׳ כי סיומא דחיי
הוה חות ו׳ דכי׳ מדיין חיין : ומכה מלרכתי לעיל סוד של חלון היינו
ר״ת הזבה עד יום כפור סכם סוד יחי הכסיהה וכל״ל ועל״ז דסוד זה
מרומו כחות צ׳ כי ז״ל בכתבי הלר״י ז״ל בסיומו מחתר מפרש הכיוצות
דעוד לח הוה מתקבל לח הוי מזגיחין לחנן כחפין ז״ל דע כי ביחוד
חכמה ובינה קודם דלת נתקן עתיק קדישא הוה חכמה מהדר לחבוי
מבינה כי היכל לחלדר לחבוי דו״ת מחלבות והוה כפ׳ בהחלות ז״ל נדי
נדי לחת ונדיך לבל לחת נריך לזה חזי טרירת לית לחת בעי לחהוי
לח עלי׳ כ״ל כגון דלא לחיהה פעתון פה לעלמין ת״ט ב׳ חיהי חתי׳ י׳
דחשת קדיש וכריב עלה ואתת זר כהדה ורז דת כר ברת קב״ה לא דהר״ר
ר״ו פרנסון כרחו וכן״ כ לחפני ד׳ מהדר לחחוריו היינו שסוד צ׳ היל
כו״ן וה״י רוכבת עליה ונעזית צ׳ כוה ו״ו זו הפוכה ואחורת פניה מה״כ
דלא הוי מזגיחין לחפין כחבין וה״י דהיינו חכמה וה״כ דהיינו בינה כ׳
שתבי בינה והיינו דקלחר הכת לחת נריך למהוי טרירת לית לחת נריך
לחתנלי׳ כי חיכון מעולם הנעלה כ״ת מעולם הנעלם עלמת דחתכסי׳

(כי הקדמנו לעיל כמה פעמים מחחר פ׳ בראשית ע׳ י״ג ב׳ עלמין
בינהו דת עלמת עלאה ודת עלמת תתאה ע״כ • כי עלמת תתאה בכרת
ע״י זו״נ שסם סוד ז׳ יסי בראשית עולם חסד ובינה משל״ב בינה נקרת
עלמת דחתי ולכך הסיב כי חיכון מעולם הנעלה) ואלה״ר היינו לחם
קדושה שהוח חכמה וב״ל מה שהלרכתי בסוד כיחור סנולת מ סגול
ג״פ כיחור מחחר פרשת בראשית ע׳ קי״ה סנולת חלת טפין
כנדמים בחות י׳ דע״ג א׳ זהו לחם קדושה ונ׳ טפין סגול הכרמו כ״י
תתלה מן א׳ לחם חכיכת וקלחר מחן לחם קדושה ת״ה שמו ומה שם
בכו ת״ה שמו לחם עלאה ת״ה שם בכו לחם תתלה ולזה קלחר כחן
לחם״ר היינו לחם קדושת חכמה כי נקרת רחשון כנד לחם הנרמו בסגול
שהוח סוד ות״ה שם בכו) והיינו דקלחר דעד לח הוה מתקבל לח הוה
מזגיחין לחפין כחפין דכי היכל דמלכות דו״ת נקב מלחורו ולח הוי
מזגיחין לחפין כחפין חע״ג דנוקב מתדבקת בסטרוי כחדת ה״כ לעילת
מקוי דחיתתקן ע״ק כעין דכר ונוקבת לח הוה ח״ו מזגיחין לחפין
כחפין כי חכמה רחשים נמוכים מה שחין כן בינה וח״ת עיקר הזגיחת
לחפין כחפין היינו עתיקא בוצינ׳ לחפין עד כחן : והיינו כחשר
הלרכתי לעיל ות״ל כפרשת ויקרת ע׳ כ״ד ע״פ פסוק יפר יחוו פניהו מחתר בפרשת
מחי יפר ת״ל רוח עלאה דחיהון יחי׳ קדם דע״ק סתיחת דכל סתיחין ויקרת ע׳ כ״ד
ויחי עולם דוצינ׳ לחפין לקדמין פניהו וכו׳ • תחלת בשתת הקב״ה
לחנון בעלמת וחתת דחתכסין עובדיהון דכבי נשל לתתת לתנליח
עתיקא קדישא בו״ת ומסתכל כל לחיכון לנכפין כחפין סתיחין ומתברכן
כלהו וכו׳ ע״ב : וכלע״ד כי סוד זה נרמו בתי׳בות הצור תמים
פעלו כי כל דרכיו משפט ונו׳ : כתיב נדיק רבתת לרמו לסוד הנסירה
כי שם במאמר הכ״ל לקלחר כנוחת דת לחר לה הקב״ה תו דחכת ואין
לנסרת לך ולחעבד לך לחפין כחפין ע״כ : ר״ל כי הלה לת מתקיים
לך כי עכשיו מרלה שהוח סוד לחור כחור לכל כחות לכת ואין
לנסרת לך ולחעבד לך לחפין כחפין ת״כ לין חפסר לנרת בך עלמת
והוח כי הקדישו לעיל מה דחיתת בפרשת בלק ע׳ שע״ו שם עם
לבבך ישכון כדקת יחות וכנויס לת יתחסב יסרחל לית לון כתב
ולשון ובכל לת יכולין לחסתכלת בדיוקנת ויורת כדקת יחות לית לון לחסתכל
בנויס לת יתחס׳רות דת כגון דלית לון כתב ולשון לית לון לחסתכל

ולחכתב בלום דהת הכל סוה מעשה תעתועים עד כחן : ובהיות
שלהיות כי סוד זה מרלה על יחי דין כי לזה כי יחי תשובה מן״רחם
הסבה עד יום כפור הוה סוד כסירה לזה קורין בשבת תשובה ע״פ רוב
פרשת האזינו כתיב הזור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט כתיב צ׳
רבתי שסם יחי הכסירה הנרמו בחות צ׳ לזה נריך לעשות תשובה כי
כל זה מרמז כי כל דרכיו משפט אבל שם לחמר יחי יחמר
דתשובה מהני לזה כתיב תכף שסוק ס׳ ליהוד תנחלו ואת כתיב ס׳
רבתי מזוה דליהת בנחלת מחבת בפרשת הקהל דף ל״ו
כי כי״ה י״ו מור עולמים אבל יחי יודע שם הע״ו כ״י ושע״ב כ״ס
וכו׳ : כשהוח חומר בסברים אל תקרי בהברים אלא
בה׳ ברים ומצי מה נכרת הע״ו כ״ה מצוי שדומה לחבבת אבל
הרוצה לנחת יפי ת״ט תלית כרצת הש״ת דלי הדר כתשובה מצלי
ליה עד כחן • שם כן בחות ה׳ כרמו דתשובה מהני אבל
הקדמנו לעיל בסוד אל תדון לית אלון רברבן ולית לחוון ועירין
לחוון רברבן מהוזת עלמת דתרי ולחוון ועירין לימן מעלמת
עתיקה ובשבת כרחשי׳ע קע״ל דשבל ר״ת אל תדון מצי מה קדושין
הלריכו יחיים ובניס ולשם קניהו לבני בנין ולריכו דיוחין לימן
חת״ת ומיעוטא יחין ובנין לימן מוצי לבנין וכן״ה בהברים כתיב
הלה תולדות השמים והחרן בהברים כה׳ ועירת עד כחן : ובשר
הלרכתי דתשובה שלימה היינו עד ביכה וכל״ל שהי מסורת בם׳ת
קדושים ע״ק ס״ה לית בר בי דיתחבר מחובי ומתבשר ליה
לחיכה לוזל בדרך מנות ומתעסק בהחילי ורחימו דקדוש ברוך הוא
דת זכי לתשובה תתלה דתקדי ה׳ ודת לחיכי מצי מה שהוה תתלה
ולית בר בי דיתחבר מחובי ויעביד תשובה יתעסק
בהורייתת וכו׳ • דת זכי לזת ו׳ דלחיכו כן י״ה ועל שהי לתקבי
ביכה וכו׳ : כי הוה עיקר תשובה שהוה הקדמנו כי כה הסברים
בברת העולם ובה׳ זו נרמזו תשובה והיה ה׳ תתלה ובחתת
תשובה לחיכו שלימה לכך תורה הקדושה כתבה (ה׳) רבתת
לומר הת דרמזתי לך סוד תשובה כ״ה היינו תשובה מעלי׳
שהוח מלתון רברבן והרחיה כי הקדמנו ית עסק בהורייתת ועוסק
תשובה לו הוה תשובה שלימה והבה בתסורה ליתת ה׳ ליהוד תנחלו
שבתן לכם חשמה חומתי תורה לכך נרמזו סוד הכ״ל בהיכו תם לומר
תורה ועוסק תשובה וזכה לתשובה שלימה היינו עד ביכה הנרמז
בחות ה׳ רברבת והבה הקדמנו כי לו כיעול (א׳) בין (ו׳) נחמר
וברחמים נדולים לקבלך ולו חן (וא״ו) רמז על הנחולה בסוד לבני
נלית סם ע״ב שחבן וסם וה״ו חל״י וה״ו דחיכון (וא״ו) דכלי׳ בהן
ע״ב שחבן וכו׳ : והבה וה״ו חל״י וה״ו ניחטריח ה״ה והבה הקדמנו
כי זה יהיה דוקת כשתביה תשובה שלימה וכל״ל לזה ג׳ רבתי דכתר
תתים פעלו ה׳ רבתי דהיכו״ד תנחלו חת עולם כחכין וה״ו חל״י וה״ו
לרמז לסוד הכ״ל לזה מסיים בקרת עם נכל ולת חכם ומתרגם דלת
חכיחו בלוריית היינו תשובה שם תורה לו ונכה לה׳ לברכה :

נחזור לסוד הכסירה והבה בערב יום כפור לו נמרו לעשות יסוד
ומלכות שבה וכל זה לעורך פרנוף מלכות ונם נכנסים
כללות החבדים דיסוד ומלכות שבה והבה הס נ׳כחי׳ תחלה ע״י
ועיר ות״כ ע״י ביכה ות״כ לחר תקיעות שופר מחותקים ודע כי
חלו הבח״י שנכנסים הם סניס ה״ח בבח״י החנוכי׳ שהם בבח״י כלים
ו״ח בבח״י המוחין עלמן הפנימיין כי כבר ידעת כי כל ספירות מעשר
ספירות של ועיר חנפין יש בהם בח״י מלכות וכל חלו המלכות
יורדת וכיתה לל המלכות שביתה נקודה ת׳ לבד ועם
חלו ה״ט נעשית בת י״ם נמורות וזהו עיקר פי׳ הכסירה כי בהיות בו
נדבקת ביתה רק סוד נקודה ת׳ וכשנותנה לה סוד המוחין וכל״ל
לו היה בת י״ם ספירות (וכדחיתת בפרשת בראשית ע׳ כ״ד
חבם קניהו ו״ד רבתת לתדבקות דהיהי חולקת דוד דחקדי
עבי וחכיון כד לתדבקת לחיכון דרנין דלעילא דרמיזין בח״ת
כדין היהי רבתת ועלמת כלה יכיק מיכה עד כחן : והבה כוונת
התפלות של ר״ה כי הנ הוה רק לחבם קניהו בסוד הכסירה כי
חיתת ז״ל בסידור האר״י ז״ל וכריכו כי קודם שחמו יחזירים פניהם
בפניהם לנו עושים הכסירה והבה זכור ניטטריח (יו״ד) (ה״י) (וי״ו)
(ה״י) (חל״ף) (ה״י) (יו״ד) (ה״י) חכמה ובינה מתייחדים
ומשפיעים דרך כ׳ סערי בינה (והוח על פי מה שכתב האלרכתי על
פי כתבי האר״י ז״ל כי שם ע״ב הוח בחכמה שהוח בפת״ח ובינה היח שם חלי״ה ע״ל דף נ׳ ע״ב מסורה מ׳ ולמטה הנוחר

גם שם והוא הפכים שלהם לתכס התחורים של תכמה כוה יו"ד יו"ד ה"י יו"ד ה"י וי"ו יו"ד ה"י ולביכה התחורים תל"ף תל"ף ה"י תל"ף ה"י יו"ד תל"ף ה"י יו"ד ה"י . ובסוד נפתיר תביל נ"כ ז"ל והכה ידעת שבכל ספירה וספירה יש בה פנים ואחור בסוד חותיות ולא בסוד מספר וכנגדם פנים ואחור בכתי' מספר ואם כן כוונת כי כל כתי' מספר הם בחלכות הדכוקים בת"ת לאחור באחור . והפנים של המספר מצד ת' והפנים של חותיות מצד אחד . ובעת הכפירה נכפרים התחוריים של המספר ון לאוריים אל כתי' החותיות והמשל לכל זה הכה היוחין של ז"ת דכתי' התחורי' כי' בכתר שלו שם י' ה"י ו"ו יהו"ה ומחובר עמו התחוריים הלו שהם י' חותיות כיונת כהם מתם הלת שהם בכתי' מספר שבהם ע"ב של כתר דחלכות (וכוה תבין מה שהזכרתי לעיל דף ה' ודף ו' בסוד ד' וכן ושם וכן בדיקים ירחו וישמחו ע"ם בתריכות והוא ממחר פ' פנחס סוף ע' תי"ו כה לחר פ' תרכבא רוחות בתי הרוח והוא תכנן כיה בכוון בתרכבא תיכי כנוכים בשיר פשוט דתיהו (י') ובשיר כפול דתיהו י"ה ובשיר משולש דתיהו יה"ו ובשיר תרובע דתיהו יהו"ה תיכון עשר תתון דעבד דוד לקבלייהו י' תיכי תהלים ושלקין לע"כ תינפן בחושבן י' תתון ע"כ וכו' עיין לעיל בדף הכ"ל כי הזכרתי שם בסוד זה ויניל לבך . ולבך דוד עביד עשרה תיכי תהלים כי דוד הוא היה תרכבה לחלכות ומספר חותיות הם (י') הם בחלכות ופכ"ל דף כ' ע"ב ע"ש . ואחר כך בעת הכפירה נשתרים י' י"ה יה"ו יהו"ה דכתי' חותיות לבד לל כתר ועיר תינפן ו' י"ה יה"ו יהו"ה בכתי' מספר שבהם לל כתר חלכות לחר כך בלו חוחין דפנים לל ז"ו ולו הם שם יהו"ה בכתר דועיר תינפן דפנים בכתי' ד' חותיות לבד ובלה הוי"ה זו עלמה הכה דפנים בכתר דחלכות לללה שהוא בסוד מספר שהם ניטטריה כ"ו וכן עד"ו בכל הט"ס לחרות כפי הכריכה תמקום לחר ע"כ כי תי לחביר להביה בכתב כי חלו כל הימים דיו . ובזה תבין מה שלעיל הזכרתי בסוד ע"כ שתכן הכריתו בשם זה ע"ל דף ה' תן ע"ח וכו' ואם קניהו כלהו לה לתתחדין בתירת דתיהי שביכתא על דייתי הסוד דתקרי לדם שהוא יו"ד ה"ח ו"ו ה"ח וכו' כי הלה הקדמתו כי י' תתון הם בכתר דועיר תינפן ומספר עשר תתון דעבד דוד לקבלייהו וכו' הם בחלכות ושם תקרא תיכון עשר תתון דעבד דוד לקבלייהו וכו' ושלקין לע"כ תינפן ותו כתזה סוד ע"כ שתכן ותו בדיקים ירחו ויפתחו והרשעה כלה כעשן תכלה כי תעביר ממשלת זדון מיחל ולילית מן התרן . והכה הקדמתו כי לכל זה נריך לעזור סוד חל"ם שהוא סוד תריך תינפן כי לזה הטעם מבואר שם כי וכ"ן ניטטרי' ע"ח כמכון מזלא יהו"ד יהו"ד יהו"ד . ובזה תבחר ד' מיני תפלות שמזהירים בדיתם הכתב התחת תוחילה לחל זה לשונו בסידור התר"י ז"ל אוחילה לאל חסד דעתיק הנקרא ח"ל שהוא חלובם בכתר דתריך . תחלה פניו הם תכפוי דתריך התחירים כ"פ ח"ל בחלוי ניטטריה ע"ש בזהרין (עיין לעיל דף כ"ה ע"ח תפם קניהו וידוע כשהוי"ה הם פנים בפנים מחירים בחלכות הם ע"ש בזהרין שבפנים דועיר ע"כ כאשר הזכרתי כי בתפלה לעשות שלום בין חלם לחביהו הייהו שמחזיר תריך תינפן בועיר תינפן וכ"ל בדף זה יבחר פניהו וחף ע"כ מחזיר ז"ח בחלכות סוד ס"ע בזהרין הכ"ל וסוד זה מבואר בסידור התר"י ז"ל בסוד חלך עוזר ומושיע ומגן) תחלה ממהו (ח"וכ) מפנה לשון הספעת הדעת שבכיתם להספיע מחג"ת ח"ח (ע"ל בסוד התלבות עשר ספירות כי חו"ב הם חלבשים את ח"ח במקום ח"ן כאשר כתבתי לעיל סוד הייחוד של זכירה (לוי"ב) תאשר בקבל עם תפירה (ח"וכ) עזוז ת"ת תביא (יספיע רבנות (לנצ"ח הוד) בעד מפעליו (כדי שייתייחדו יסוד ומלכות) לחדם מערכי לב ומיי מענה לשון . ותומירים תכף על כן נקוה לך יהו"ד כתר) חלהיכו (ח"וכ) לרחות מזרה בתפארת (ת"ת) עזוזך (מלכות) להעביר גלולים והחלילים כרת יכרתון ע"כ ולפ"ל מזכן מחוד כי ח"ח להכרית לרשעים הללו הגרמיים בגלולים והחלילים הם לח שיעלה כת"ר וח"וכ כי לו ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד : ולסוד זה יומירים החסידת והחמונה לחי עולמים כי זה לשונו בכתבי התר"י ז"ל י' תלך נחות לפם ונו' חפם קניהו אתה יושל בנחות היום בסוד נלוי לתת ונו' הכה בפסוק הזה יש כ"פ נחה רק שנחות אחת (כו') והשבי חסר והכה הנחות ח' רחו בראשי תיבות של "נלוי לתת" תשבחם והעניין דע כי כל מניחות נלים כולם הם בסוד שערות כי השערות דתריך תינפן הם כוונין קדו"ם כמוכר בחדרת ע"ם . והכה נחו"ת ניטטריה קדו"ם וכל השערות הלו הם סוד מבוערן וכהרות ומוסכין מיה מן היה מימי החכמה סתיימה (והוא כי הקדמתו לעיל כי במוחת סתיימה דתריך תינפן בו מיתלבש גבורה דעתיק ע"ל דף ל"ג ע"ח ושם חפם קניהו כי חסד דעתיק מתלבש בו בלבלתה דתריך תינפן ומימו לוקח זה החסד תכח וגבורה דעתיק במוחת סתיימה ומימו לוקח כיכה וע"י יחודם כשתרין כניכה וחו כיכה מיתנת לעזיר תינפן וכו' ע"ש כי הזכרתי מסוד זה : ובזה תבין מחמר פרשת שמיני ס"ז ז"ל ר' חייא פתח ויין ישתו תכוס פי' מ"ם שמיני להגיהל פניהם משום לי בעי כהנא לאתחדי ולאשתכחא בכהירו דתינפן כ"ם ז' יתיר מכלא לאתחדי לגיר ליה חזירא דהא חידו כיה לאשתכחא וכו' ותקחל דיין מסטרא דלויתי לתי מאתר דאתחזר שרי להא לוריתא ואתחזר לאוריתא מסטרא דנבורה הוא ושם דכהנא מיין נלילין כהירין ר' יוסי אחר כל אד לוזיף לאכריה וכלילא דא בדא וכו' ל' לבא אחר מאתר אד נפקו יין ושיין ומיים דכא וחלב מי ושיין כטלי כהני וירתי לון ושמניתיר (כי מיים הוא חסד ושיין הוא חכמה וגם כי שיין בח"ת ב"ש הוא כי"ט שהוא ג' אהי"ה) מכלא דאיהו אדוות' טירות' וסיומא דכיתיב כשיין הטוב על ברחש יורד על הזקן זקן אהרן (ע"ל דף ס"ב ע"ג) יין לשמאל לאחזקא קלא ולומרא ולא לשתוק דהא אחזרא לא שתיק לעלמין ושיין בחשלי וכו' מה בין אהי' לאהי' אלא שיין דאיהו בחשלי בלאישו תדיר אתי מסט' דחחסבה וכו' וע"ד איהו ביומיא ויין דאיהו לאחזקא קלא לא שתיק לעלמין אתי מסט' דבינה וירתין ליה לסטר שמאל ונקיים לאחזקא קלא ונקיימי בדיכא וכו' ע"ש ע"ל דף ס' ע"ח ועל"ל דף ס"ג ע"ד ודף ד' ע"ח ומכיון מאחר הכ"ל ותפם קניהו דקאחר סם השתיק אתנלה בתרין רחשין כחדא וטעם הדבר כיון דחכמה ובינה דתחות ח"ח נמשך חיות מהני ב' ריפין דנלבלתא ואוחת ובעיון דחכמה ובינה יהיו כחדא נפקו וכחדא שריין ולכן הזכרנו ללו הכ' ריפי"ן להתנלות בהם השתיק בהשוואה ג' ולכן החסד דעתיק מתלבש בנלבלתא והנבור בשוח' ולכן בכלל החסד בנבורה וגבורה בחסד ע"כ : לזה קאחר ר' יוסי כל חד מוזיף לאחריי וכלילא דא בדא היינו כ"ל ובא ר' אבא ואפרש יותר מאחר חד נפקו יין ושיין כי יין הוא גבורה דשתיק שהוא בבינה ושיין הוא חסד דשתיק אשר מתלבש בנלבלתא ושיין כטלי להני קיילו חכמה שהוא סוד כה"נ כטלי שיין שהוא חסד דשתיק וכ"ל ויין לשמאל קיימו ביכה והוא דקאחר דסוזו ע"כ ע"ל דף כ' ע"ח שכתבתי מנו תוקפא דיסחק מנו דוריא דחחרת דוק שם היטב ותבין מאחר הכ"ל חאחרת שרי חדוה קיימו דכפקין מן נבורה שבשתיק ומתלבש בשוח' סתיימה דע"ח ואחר כך בחשך ובתלה תוקפא ואחרת בדיקא רק כשחשך בביכה וביכה ביסחק ושם כחשך דוריא"ח עיין שם היטב ובודאי יניל לבך . ובזה תבין מה דאיתא בכתבי האר"י ז"ל אשר המושל בנאות היום הענין השיר לזה הוא בסוד נבורות בסוד הלויים כי הכה סוד בשיר הוא בסוד בשוח נלין אשר תשבחם כי הלא כאשר מתעוררים הנלים התחתונים לשעלה לשועלה לטרוף טרף אשר תשבחם סוד בוניא דקדושיתא שהוא סוד שורש הדינים (כי כבר כתבתי ז"ל בסוד בוניא דקדושיתא הוא זו הנבורה דשתיק הנכוזה בהאי זוהא שורש לכל הנבורות וז"ס בוניא דקדושיתא שהיא הבותבת קנבה ומדה ונקרא קו האמצעי והטעם כי החסד הוא מתפשט בשופע בלי קנבה לך הנבורות שהוא דין בותבת קנבה לל השפע שלא יתפשט יותר מהראוי לל המקבלים ולכן בוניא דקדושיתא היהו מדיד ועביד כל מאיחלין עד כאן . ולזה קאחר כי החסד טבעו להתפשט לך הנבורות שבותבי קנבה ומדה לאחר לל הנלים עד שם תבח ולא תוסיף ואחנם כפי בח"י הנלים הוא מכיחם לעלות ויש עולים מדרנש לאחד ויש כ' מדרנות וכשיגיע שיר השירים ב' והוא קול השירים עולים ויורדים ולהבין סוד נדול זה תימא כי כל בח"י שיר לעלות קול או להורידו לכל ע"י בוניא דקדושיתא סוד הנבורות ולכן השיר הוא נבורה ואחנם דע כי כאשר יתעלו קולות יתנלו נלים הלו לעלות עד שערות העליונות ברחש או בוקן לזו הוא ביומי השערות הסם סוד ביומין שבכמר ויהיו שיר זה ע"י כמר (וזה תבין למה שבודת לויים את בשיר כי לויים ממסכי"ן בלה תשר בו מתלבש נבורה דת"ח ע"ל דף מ"ד ע"ל וב"ד נחוור לדברי האר"י ז"ל דאמרי כי כשהשים מים מימי החכמה סתיימה והלו השערות הם סוד ביומין שבכמר המשולש כי כל ס"ד מסטרא דלויתיה מסט' לנבורה ושו הם שהתבחר, ומשחי' קול שיר וע"ל סוד זה דף מ"ג ע"ב נד וגם מ"ד ע"ח בסוד י"ו תלך נחות בסוד הכ"ל

גם עיין לעיל מה שכתבתי בכתבי האר"י ז"ל ולא נכסף תגלגל ללא להוי פורקנא ומסטרא דחסד ללא מסטרא דדינא דהיינו ביה עמה דיומ' החשיח הוי כנוד דשמה ביומין וכו' ע"ש ולפ"ד מובן ואתם עתה הוא סוד החכמה הנקרא את"ה (כי אית' בפ' החיונו ע' תקס"ח אפס קציהו היו עדן לתתשך חשרן עליה פתיחה דכל פתיחין ומהאי עדן לקדי צירותא בעתיקא ולא לקדי ולא קדי הוי צירותא וסיומא וכנין דלא הוי ביה צירותא וסיומא לא לקדי אתה בנין ד דאתכסיא ולא אתגליית ולקדי הו"א. ואתתר דצירותא אסתכי לקדי אתה ולקדי לא דכתיב כי אתה לבדך ע"כ. ולזה קאמר כאן ואתם עתה הוא סוד החכמה הנקרא את"ה ולו ואתה מושל. ואתם כבר ידעת כי יש קודש ויש קדוש. והקודש הוא למעלה מן הקדוש ובסיום בסוד חכמה סתומה ולכן הפ' נאות בזה הפסוק והם ניימטריה קוד"ש וקדו"ש. וזהו י' מלך נאות לבם ופי' הפסוק דע כי הלא סוד האדרת והאמונה לח"י העולמים. כי הוא החדרת שער זו העליונה שהיא כמכון קוד"ש. וזהו נאות לבם י'. וז"ש לחר כך מקולות מים רבים אדירים ופי' כי לחדי לחר נאות לבם לחר לחר כך כשלו בהדות קולם שהם סוד הצערות הנקרא מבועי' בהדות הבישבים מים החכמה והם הבימין קולות שהם סוד הבימין של הכבוד. וזהו מקולות מים רבים. ולכן כרמזו כאן חכמה וביה וכו'. עיין לעיל דף מ"ג ע"ג במקום שכתבתי בחדרת פי' מחמר י' מלך נאות לבם וגו' ע"כ. נחזור למה שכתבתי כי ביום רחם השבת שלומדים סוד החדרת והחזוקה לעורר סוד לחיך לחכין והכל כמו כדי לעורר נבודה דעתיק וכנ"ל כדי לומר עריפים. ולזה תרתה בספר תקונים דף כ"ו ו"ל פתח ואתר ודק"ח מק"ף סוף"ך הול"ך סנולת"ח כאות הבני שפתותיך ומדברך דת חוט השפון דשלותא והבון לחכי שפתי תפתח לחזרקא מכייהו נ' לחכין לנבי חיוויח ולחיכון נ' גלותין דבהון קיימא דחיי שפה וריק לון לנבי חויח ולו תעיר ולת נפש לויבך יקלענה בתוך כף הקלע וכו' ולהיכו יג"ר ולהיכו כחש הוא סמילל הוא עמלק הוא פלשתאי הוא מלאך המות לכל בר נש לחיתעביד ליה כפום חובוי וכו' זכאה חיכו מאן דיליף לחוריית דלת"ת בה תקונין דפומח בכ"ח לתוון ד דחוריית אחה"ע בומ"ף גיב"ק דנטל"ת זשש"ר"ץ ולחיכון מסתמני בשפון בלשנא בחיך בגרונא. וכלהו לתקיימו בהנהו תקונין לנו לקטרא בהון ליה"ר דיה"ר וחיילין דיליה לחיכו לסחר נופא בכל יומא לחנחא עיזה קדמא בכמה חוכין דכנים בכל יומא וקדיב לון בומנא דלחיכו לחיכו רחם השבה לנבי כורסיא דלחיכו בהנהו ומנא נרוך בר נש לחתקנא בכלוחין ע"כ. ובזה חיתא בכתבי האר"י ז"ל כוונה לחת בתפלת י"ח ארנ"י מלכות היא בכלילה ורוכה לעלות בלילות ונרוך למתק דיבי. ולחד מהם הכושך מובורה והוא לחותית מבפ"ך גיטטריא רי"ו דין האי בגיור רי"ו פ"ר. ותבון להלחיר (מה) תתלה דיהו"ד לחלילות. ולו בעצית מפר פרה נס דינים הללו תלויים בא"ד דאדנ"י י"ן שכיים לעילא י"ן שכיים לתתא והם תקועים בחכיכים שהם חלהי"ם גי' ר' ח"ל חל"ה חלה"י חלהי"ם הרי רי"ו לעילא רי"ו לתתא גיטט' ב"פ גבורה והכ' דיכים ב"ך ופ"ר והם כחתקים ע"י לעיבת שכיים שחתפרדים חלו מחלו וחתחתקים (עיין לעיל סוד נבי תקיעת שופר נס ע"ל בדף ג"ט ע"ח ועמ"ב) שפתי וכשהדיכים יונחים לשפתיים הם כחתקים כי שם לחותיות בומ"ף גיטטריא כ"פ דין ב"ך וס"ר וכחתקים על ידי וד"י ו"י ד' וה"י ו"ד חו"ח ו"ד הו"ה גיטט' בויו"ף חשת"ח ת' הוא ד' יודי"ן י'י'י' נ' ת' דשם ע"ד ה"י וי"ו ה"י (כי בכתבי האר"י ז"ל כי יש בה ד' יודי"ן וכ"ה בלולה מי הרי ת') שבחכמה ולחותיות כת"ח רמז על כיקוד חכמה שהוא פת"ח והכוונה לחיחד חכמה וביכה אהה"ע גיב"ק העולים בגרון ולחיך שהם גיטט' רי"ו כחכין נבוכה וח' יתיר כחתתקס ופי יניד חלהתך ופ"י גיטטריא י"ד ה"י וח"ו ה"י וכ"כ לחתון הוי' יחוללת הפה וכו'. חס כן תבין סוד הכ"ל. ולזה חיתא בנמ' דבריס שהם עומדים ברומו של עולם ובני חדם מולדין. ובפרט ביומים הללו. ולזה תרתה בחחיור פ' תבוא ע"ג ב"ך ו"ל פתח הוא סבה ולחיר תקעו בחודש בספר בכסא ליום חגינו בזאת חיכו זאת לחתדעת דיבה עלאה תקיעה וכל חיכו לחתער בקטרא דחסד ולחיכון בדינא ולא בדינא ולחיכו בכלהו דחיכו כבי לחידן ורוח הכא לחתקינו כורסיית דדינא לחיכון בכלהו רקיעין ולחתכיר לון בחדברת לחתי לחתער דינא עלאה ביומא דא לחלא כל רזין וכל קדושין יקירין כלהו תלין בסביעאה והוא סביעאה עלאה עלמא לחקרי עלמא דלחתי מכיה כהרין כל בוסיכין וכל קדושן וכל ברכהן וכל מטי זמנא לחחדותי ברכהן. ברכהן וקדושן לחכהר בעת לחצנת תקוכא דעלמין כלהו וכל חיכון תקוכין לחתקייחת כלא סלקין מנו תתאה לי חיכון כשרהן ולחי לא כשרהן וכדין קייחת דלא כהיר עד דלחתברשי' חייכין מנו זכאין כדין לחתער דינא ומהוא דינא לחתקף סטרא לחרא ולחצנתא מקטרנא בנין דינתנון ליה לחיכון חייבין בנין דעליה כתיב כי אתה לבדך וכו' והוא סטרא לחרא קיימא כקליפה דלא יכיל לחתברא בר בהוא עיטא דקב"ה יהיב ליה ליסרחלל דכתיב תקעו בשופר בכסא ליום חגינו בנין לחתברא הוא כסא דלחתפיל סיהרא ולא כהיר וכדין מתערי ישרא לחתתא בשופר הוא קלא דכפין משופר בחוירא וכו' וכיון דלחתתא לח תערו רחמי ה"כ לעילא ע"כ וכו'.

וסוד השופר לחם לחיכו והנה לעיל כתבתי להחתיק סוד שבי דיכון ש"ך פ"ר. בתחלה לחבאר לך מה דקחמר לעיל בחחתר תקוכי' וכהן לחדבי שפתי תפתח לחורקא מכייהו נ' לחכין לנבי חיוויח וכו' כנ"ל. הנה חיתא בספר תקוכים דף כ"ט זה לשונו ועוד הר נין ירכתי כפון הא נקודה דחיכי נין חיכי בין תרי ירכי קשוט (וקוד זה עיין לעיל מה שכתבתי בחחתר פרשת לחיונו ע' תקע"ד דחמיחים כי שם נוח י"י לח הברכה חיים עד העול') דחיכון נדיק וכהן לחתעביד סנו"נת'. בתרין דרועין חיכי סנולת' לעילא מכייהו חל"ם על כיר"י לחתעביד סנולת"ח וכו' וכנין דחיכי סנולת"ח על תרין דרועין דחיכון לחברשם יצחק יעקב לחתר קרח לחכן מחשו הבוכים חיתה לרחש פנה וגו'. וחיכון תלת יודי"ן עלייהו לחתתר לין פוחתין מעשרה מלכיו"ת ומעשר זכרונו"ת ומעשר סופרות דלחתרמיזו בין ד' ה"י ו' ה"י וחיכון תלת טפין דמוחח דלחתקריחו סנו"נת'. ומחי מוחח דל חכמה עילאה סתיחאה בכתרא דרחשה דחיכו כתר עליון וחלין חיכון יחוד ברכה קדושה דכהן יעבנו ביום קריחיו דחיכון רחשי תיבות דעלייהו לחיתתר ויעבור חת ו מעבר יב"ק וסלקין בחושבן "חהיה "יהוד "לחדני דחיכון כשתת ורוחח כפשט בחורח לחילות מתתן וכד חיי ורקא לתנלייח בעלמא לחיתתר בה על בר נשא עלי לך מבשרת נין הריחי בכח קולך מבשרת ירושלים עלי לך בקודה עלאה מן סנולת"ח דחיכי חל"ם על כיר"י. הריחי בכח קולך הריחי חת ירושלים בתרין יודי"ן דחיכון כיר"י וכלהו סנולת בהנהו ומנא סלקין לעילא (י') עד כאן וכו' עיין שם. והנה קחמר ומחי מוחח דל חכמה עלאה סתיחאה בכתרא דרחשה דחיכו כתר עליון. כי חיתא בכתבי האר"י ז"ל בסוד תלת ריש"ן עיין לעיל דף ל"ב ע"ד ודף ל"ג וחפס קציהו והנה ריש"ן דעתיק בודאי מיזדק בה היטב שם ריש"ן כי היא נלנלתא ומוחח בגווא לך תריך לך נקרא לנלנלתא ומוחח לכל לחת ריש"ן בכפי עמוק. ובהכרח נרוך שבכל יקיה בה ביחי' הרחש שהוא הכלי וכתוכו הוא שהוא הרוחניות והנעלמות. ולכן נרוך שתדע כי כיון שחלו השתים ספירות בתריך נקרא ריש"ן נרוך שיהיה ריש"ן עמוק. וכל לחת יוסתיהם תהיה כוללת שתי בחינות שהם נלנלתא ומוחח. ולפ"ז חלו שתו קורחין לרחשונה נלנלתא ולשנייה קורחין מוחח. העניין הוא כי כ"ח שהם בפני עצמה הם ריש"ן חדא נלנלתא ומוחח כנוי לך בערך שתתלבשי' זו בתוך זו בעצית ריש"ן קדמאה בערך נולנלתא לחוך והריש"ן תנייכא מוחח לחוד דבנו נלנלתא דהיינו ריש"ן קדמאה וכו' והעניין הא כי הלי חוירא שהוא מפסיק בין הכתר לתריך לחכמה שבו היא בחי' מוחח חל נלנלתא שהיא כתר. והעניין כי הכתר דת"ח הנה הוא נלנלתא דחשונה וכו' וזו החוירא נעשה בחי' יוחין מוחח בתוך נלנלתא זה חלת שהוא מוחח וזכוך ודקיק מני ולכן נקרא בשם חוירא כי הוא בחי' חור חור שחיבו כתשם. הרי כתבחר בחי' הכתר דתריך לנפין שהיא נלנלתא עם המוחח שבחוכה הנקרא חוירא וכל חלנו הכ' בחי' שהם נלנלתא וחוירא נעשו בחי' חד נלנלתא.

בערך המוחח הנקרא חכמה דתריך לנפין ומחי עתה שהם תרין מוחין זה בתוך זה חכמה דתריך לנפין נו לחי חוירא ומפסיק ביניהם לחי קרומא דחוירא ובזה תבין מה שכתב בחדרת כסא בחלת דנלנלתא קדומא דחוירא דחכמתא עלאה פתיחאה וכו' ולחי קדומא לחתפני על מוחח דלחי' חכמתא סתיחאה ודקדק בלשונו תחלה סתיחאה עלאה ולח"כ לחמר דלחי' חכמתא סתיחאה להורות ת"ס כי

ב' מוחין הוו חד הוא היה תוירית דאתעביד מוחא עלאה אל הגלגלת
והו נקודה תכמתא עלאה סתימאה' אך מוחא תניינא תכמה דא"ח היינו
עלאה וכו' ע"ל בדף הכ"ל ומסיים שם הכלל הפולמה כי אלו סה' רישין
די בא"ח הוויין תלתה גלגלתה ותוירה ומוחא כי התוירה נקרה מוחא
בשרך גלגלתה ונקרה גלגלתה בשרך מוחא תניינא החתיתי ע"כ וכו'
ע"ל בדף הכ"ל ולזה קאמר ומתי מוחא ר"ל מאחר דתוירה נקרה מוחא
לגבי גלגלתה ונס יש מוחא סתימא' דא"ח שבו מתלבש הגבורה ולזה
קאמר ומתי מוחא לחיה מוח וע"ו קאמר דא מוחא סתימאה עלאה
היינו הנקרה תוירה בכתרה דרישא דחיה כתר עלין ר"ל דשם הוה
כי' על מוחא סתימאה החתיתי ח"כ תוירה נקרה כתר לגבי מוחא
סתימא' משא"כ שם שהי מוחא קלי תרישא תניינא הנקרה תוירה ח"כ
כתרה דרישא דחיה כתר עלין היינו גלגלתה דרישא והוא כי הלא
מפור שם כי היי רישין תניינא הוא שם י"ד ה"י ו"ו ה"י וע"ל דף ע"ד
כי ין שם זה כאשך חלש והוא סגולתה וכאן תודריקו בחבון נס שם
ע"כ מבואר מאמר פ' פנחס ע' תנ"ו על הכי נ' יי"י שבאשכין ין שם
הנ"ל וקאמר שם מסט' דיוקא תקדישית אבן וכמה תבניס יקירין
תשתכחו מניהו ח"כ קודשא לאת י' לעזן אבן ע"פ מאמר פ' כי תשא ע'
סב"ח אבניא למעבד בהדא דא י' נס שם כי נ' יי"י אלו שם יה"ו
מלך יהו"ד מלך יה"ו ימלוך וסלקין בהורין לחשבון יב"ק וכו"ל ולכך
קאמר כאן עלייהו אתמר ויעבר את מעבר יב"ק ושם קאמר נחלת
בה נטוילי קב"ה בוקדשא דאיזון מיט הזהוי' ואתון בוכרהין מיזון דלהון
סמיכל ואתם לכך קאמר לאוקדשא מיניהו נ' אבנין לנבי חויות הויינו
כאשם הנ"ל אתם זכותי' והא דקאמר לנבי חויות הלא יש רשע אחר
שהוא כלה רע אבל בכר האדכתי כי רשע מאריך ברשעתו וכיון שבאשם
שהוא אשם זכותים יהי' נכרת מיהילא נם הרשע נכרת וכזה תבין מה
דאי' רשע יאריך שיהי למה דוקא שיהי הכה אית' בכתבי האר"י ז"ל
בשער היחוד עניין יחוד של הפה תבונן כי פניוניות רוחא של זה הפה
הוא שם ס"ג ותחבר עם שם אל"ה ותוונגם יחד ואז עולים פ"ד בחכין
אח"ע ושם ה' אותיות הגרון שהוא הנוקבא ותבונן אח"כ בחותיו'
ג"ב"ק שהוא יסוד החיך שהוא זכר ותחברם עם אל"ה
עולים רי"ו בכנד סוד רי"ו עם כללותיו ואז על ידי הרי"ו יונאים
אח"כ שאר הנקודות שהם בפה בסדר הזה תחלה אותיות דט"לי"ת
אותיות הלעזן שהוא נגד יחוד חו"כ ע"י הדעת הנקרה לעזן אח"כ
אותיות זס"ערן אותיות השניים נגד יחוד יה"ו אלהים שהם נגד
ה"נ והם אותיות השניים ואח"כ אותיות בו"ף אותיות השפתיים
והם סוד יחוד יה"ו אד"ני שהרי החיזון נגד הפה שבעשה מחבור
השפתיים שהם סוד אהבריים הפה והלעזן ואח"כ השניים ואח"כ
השפתיים ויונאין אלו הנ' מוניות הנו ע"י הר"ו ותבונן בחלו הנ'
מוניות בו"ף וסס"ערן שהם נ' שמות יה"ו י"הו יה"ו והם ני"ם נ"ג
כמו שהשם שמהו יגאו שהוא פניוניות הפה ואחתם אלו חלו השמות
הם נ"כ על סדר שם ס"ג כי סוף"ו בחלף בחלף כזה י"וד ה"י וא"ו
ועולה כל שם אחלו בחשבון יהו"ד אל"ה עם כללותם בחמא כי תמיד
אתו מחברים לעולם שמות יה"וד א"הי והכה כשהם יונאין ובחשבין
מן הגרון עד הפה אז חוזרים מתחויים בסוד הכל היונאי ולכן צריך אתה
לאלאות אותם בחלו י"ודין הכל כזה י"וד ה"י ו"ו והכה תבונן כי
אותיות ה"י ו"ו מכל שם אחלו הנ' הוא נ' הכל כי הוא סוד הכל
היונאי מן הפה ואתה אשר אלאתם בחלו זה תנקד אותם בנקודת
שבא קמץ בכל אות ואות כי ניקוד שבא קמץ הם ג' יי"י ו' אחת
הרי ל"ו עם כללות הרי ל"ו כמנין הכל לרמז שהוא ההכל היונאי מן
הפה ותבונן לחבר את כל אלו בפה הזה ואז תבונן מי שם פה
לאדם.

ואזה קאמר ובזון אל"י שפתי תפתח
לאוזקא אבנין נגד חויות והכה אית' בכוונת התפלה בכתבי האר"י
ז"ל גם ראוי שתבונן כי בכר יראת בזוהר כי מדיך אדם בתפלתו לחבר
שני שמות שהוא יה"וד אלהים אלא יש שאין שניות אלו
(ע"ל בסוד הספירה ובסוד רחם הבהמה סוד נפשיה אמם קניניו ע"פ
מאמר פ' נשא ע' רמ"ו כתיב קוד יי' ליהיתין וכתיב ויאיר יי' שהים
את האדם בתרי י' ודין אשלים וכו' רזא דעתיקא קדישא ורזא דו"ת
ויאיר פניו אר בר בורה בנו בורה ואת הוא ויאיר יהו בורה בנו בורה
תקונא דשמא אלים יהוד אלהים ע"כ וכו' ע"ל) והכה כל כריעות
הרחצות יחדנו שיות אלה"ים ביה"וד ויתתה אמו עושים חבור יהו"ד
אלהי' יה"וד אדם' ומוד הענין כי נ' מיני יחודים הם ח' הוא יחוד
אה"יה ביה"וד כ' הוא יה"וד אלהים נ' יה"וד אד"ני ולפעמים מ

מאמר פ' נשא ע' רמ"ו

מתייחדים יחוד ראשון הוא האצילי ופעמים אלפתן ואז הוא
ביחוד נמור שבכולם ואז נקראת המלכות נ"כ ר' כי ב' יחודים אלו
נ' כך ואז המלכות כ"ר מנוה ומחירה ואתכם ביחוד אלו הוא
בח' מ"כ פניס הח' הוא כי אלה שם יה"וד הוא בו"ח אתכם נ' יחודים
שיש בו"ח ח' הוא שם אלה"י שהוא סוד הבינה הנקרה אה"יה והיא
נכנסת תוך הו"ח והיא מתייחדת עמו הדי זה תיבור יה"וד ואה"יה
ואח"כ תיבור שבי של ו"ח עם אלה והוא יהו"ד אלהים כי אלה ל
להיותה במקום הכסוי והנסתם (כי היא במקום הכסוי
והנעלם והנסתר כי שם הא"י דבינה והחסדי' שם הם סתומי' כי כבר
האדכתי בזה הסוד (ע"ל
אח"כ תיבור ג' אל ו"ח עם רחל והוא יה"וד אד"ני עיקרו בחלל
נוקב' דו"ח וכאשר כל אלו הנ' יחודי' ביחד אז שלום נמור ע"כ
כי אז הוא סוד ונהר יוצא מעדן וכו' ע"ל דף י"ח ע"ש ותבין סוד
זה המופלא כי זהו כי בר מנוה ותורה אור כי הקדימו כי אור דא הוא
ר"ו ו"כ אם יודע מסוד התורה אז יכול להחיר למלכות לסוד תורה
אור י' דף ל"ח ע"ג ולי כראה לבאן בסוד היחודים הנ"ל כי יחוד
יאה"ו הוי"ה הוא יחוד חו"כ ויחוד יהדונ"י הוא יחוד הכ"ו וו"כ ויחוד
יה"הכו"ה הי"ס הוא סוד שמא אליס שהוא סוד ונכלית שלום בין
אדם לחבירו היינו שיחיר תריך תבנין בו"ח כי אז הוא סוד עורה
רחמין על ישראל הקיצה לעצות בוקמין לחיזון דבניין לזן והכה סוד
זה זס"ערן שהוא בחיזיים לכך רשע יראה וכעס תיבוי יחרוק אבל
הבשורה ומתן תלות רשעים תלבד כי רשע מתחשבות בלב אין ה
הבליעל הוא סמאל אבל ושמא יה"וד היא תקום אלה תראה בספר
תקונים ○ דף כ"ע לפם קניניו וברוח אפך בעזרתו מים ואלין מיין מאמרת תקונים
דאוריית בזוהר דחיזון חייבא בעלמא נאבו כאן כד נוחלים טפין טפין דף כ"ט
ואיר שם ואיר שם בנין אלה לאשתכח מהימנותא קפלו תהומות בלב
ים מלי לב ים דא ל"ב אלהים קפלו בנין אלה אית' בהון מלי ים דא
ביה דאיבי גלידא (כח דקדי לביה י"ס בסוד כ' שערי ביה)
אחיימה ביניהו ולא לית'בנידית לאשפעת בעלמא וכד בעי קב"ה
לבטלא נוקמא מן חויא ומן דאיבוי מה כתיב בשפת ברוחך בשמו ים
ובהדוח ומנא ליאשתכן חויא דאוריית'א לאשפעא לאתא ולחיזון מים
הזדונים (כי המים הזדונים דא הוא כאש נגלו כעופרת במים ה
אדירים מניהו מההוא דאתמר אדיר במרום יי' (הייגו סוד האדרת
והאמונה שכתבתי בדף הקדוש ושבור נלי הים) דאית בהו אבנים
מפולמין (הייגו סוד נ' יי"י דשם ס"ג שהוא סוד חלם אשר בשם
יטול נוקמא מאחיאל ונחש ולוה קאמר ואית לאבנין אשר לאחיל
דאתמר בהון עץ והבן בפקין מיניהו מים הזדונים מי טופנא ומאן
נרים דחיזון שלטין על אלמא לזוחות מאבני אוריית'א דאתברו דחיזון
אבנין מפולמין דמהון בפקין מים חיים (הייגו כנ"ל בדף
ע"ש מאמר פ' בראשית ע' קל"ד אבני שיש טהור חיזון יי' דמהון
מיין דכיין בפקין וחיזון דמיזין כתיב א' וכו' ו' דאיהו נטוי בנייהו
לאיהו עץ החיים וכו' וחיזון לקבל כ' עייניו דבהון תרין דמעין כתיב
בימא רבא ואיתאי כתיב בנין דאוריית'א מתרין לאחין אלין הוא משה
כתיב לישראל ואתברו וכו' ודא נרם לבודא דבית המקדש וכית אבי
וכו' ויהיב לון לאחבין מסט' דעזהדעת טו"ר דמתמן אתייהבא אוריית'א
כתיסור והיתר מיניהו חיים וכו' ע"ל ע"ג) וכד אילין אתנבדין
(הייגו סוד התורה הנקרה מים שאין להם סוף וכנ"ל ע"ל) מה
כתיב וברוב נאוכן תרוסם קמיך ואיתעבידו לון אבנין דסקילה
ואשך על פני תהום ויהי הענן והחשך ולא קיבב זה אל זה כל הלילה
וכו' ואתמר כי' ויהי חשך אפלילה בכל ארץ מצרים ולבני ישראל
היה אור בוישבותם ורזא דמלה ואתה לא ראו אור בהיר הוא
בשחקים ואתמר במצרים לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו

ואוריית קל מלת"ח לי' דכתיב הלא כה דברי כאש נאם יי' רונוח
דרבנן כמלי דאוריית רונוח דרבנן למיהב יקרא לאוריית וכלא
לפולחנא דקב"ה וכו' ע"ש) וכו' ואת קדושה דאוריית תתעלי
לעבדי' מלא ועבדים ואשה לכל סטר וכלא תתחזון באוירא דרקיע
בחת ו"ו ו' לסטרא דא ו' לסטרא דא וכן לכל סטרין וגלגלין וו"ן
הוו קיימין על עמודין ואינון עמודים הוו קיימין על כיסא וכלהו וו"ן
עלייהו בגין דרוח דאוריית על ו' קיימי וכו' ואינון וו"ן
דאינון רוח דמימותא דאוריית כלהו על אינון קיימין ואינון רוחין
דמקרין כהו כביכול (הייגו בגין הוד) וכו' ו' עלאה אינון רוח דקול
דאשתמע ואינון רוח דקיימין בי' אוריית (הייגו סוד תפארת
ישראל) בגין דאוריית נפקת מחכמה קול פגימותה דאקרי קול
גדול (ע"ל דף י"ו ע"ג ודף קט"ו ע"ח ועי"ש) כל מאברין אלין
טעמי דאוריית ונליך אלין נקודי דאוריית עלי עברו רוח דעיבור
דאתעבר בי ויעבור יי' על פניו ויקרא (הוא סוד ע"ב בי' ו' וכו"ל)
ואית תהום דאינון היכף אתעון קמיה ואינון הרג ו"ד אתעון דשם יהו"ד
שלטין עלייהו (כ"ת ו"ד אתעון יה"ו שלטין על מקילה) ואינון
ד' מיתות ב"ד מקילה שריפה הרג וחנק ' עבידת מקילה בכה"ג ה'
דאיתעבדית שריפה כתורה דאינון קו ירוק ואיהי תשובה ה' אתלבשת
בי' למיעבד דינא לאינון ו' אתלבש בחסד למיעבד בי' חנק ה'
אתלבשת בתהום דאינון המות למיעבד בי' הרג והארץ כלילא מכולהו
ואכיבת אתלבשת בה לבערה רוח הטומאה כד"ת ואת רוח הטומאה
תעביר מן הארץ ע"כ וע"ל דף ל"ב ע"ב מה שהארכתי בפי' והמשכילי'
שלין אינון דאית בהון שכל לאשתמודע בגלותא לון מה כתיב
באתעון ומיקודי וטעמי וכו' ע"ש רק מאכילי' המה מועטי'
ספר תקונים איתא בספר תקוני דף ד' ע"ב שפם קנייהו רשות היחיד דרוחב
דף ד' ע"ב הרבעה ונובהו עשרה לאינון י"ד לאתעון דשוות עקרם באינון דילים
מקבלין כל נשמתין דישראל דשפים רבוה (ע"ל מה
שהארכתי מלאך ס' תרומה ע' רכ"ד ותבין סוד זה) דמלאכין
וכלהו דאתכנשן בהאי חבורה מקבלין בי' לאינון נשמתין דאתיבמת
עלאה ודאי האי איהו דדרגיה עמודה דאחמצעיתא דעתיד לאתגלאי'
בדרה דשושיתא לתגליותא בי' והוא דמלה קדיש ה"ה שהי' הוא
שיהי' ובי' מתכון שבתו השניה את כל יושבי הארץ (ע"ל דף
מה שכתבתי ע"פ מאמר ס' ברחשית ע' קס"ח) קוס רעיא מ
מהימנא לאיתערא להקיצו דאתמר בי' לאני ישיבה ולבני עיר וכפיה לישון
דשיכון ושיכתא בעיניהון דלא פתחין לאתערא בדרין דאוריית דכל
דו חור לאתקרי לאהבתא בי' לבית שיבא (הייגו מלכות ע"ל דף קכ"ח
סודה כ"ד) ולאתערא לה לנבי בעלה דאיהי דשיבא בגלותא בין
לאינון מאלי תורה דלית חד מכייהו דיתער לה בבעלה דאיהי רוח חור
דכתיב בבת שיבא ע"כ והבה אנו לומרי עורה לאחר תיבקה לכל נרך
לעורר ע"י תורה בגין חור וכאשר כבר הארכתי שהוא סוד כתר חו
ע"י תשובה שלימתא וכל"ל כי איתי בספר תקונים דף מ"ג ע"ב רבי
שמעון אחר כל הגלות שנלקח כנסת ישראל אין לה זמן ועקר ונתעוררה
תתיר בתשובה וגלות אחרון אין לו קץ וזמן אלא תלוי בתשובה שב'
ושבת עד יי ואלהיך וגו' ל"ע ר"ע ח"כ היאך יהא דא להתעוררא
כולהון כחדא בתשובה מאן בסייפי דא ומאן דהוא בסייפי אחרא היך
יתחברון כחדא למיעבד תשובה ח"ל ר' אלעזר חייך דאי יחזרון כ
בתשובה ויהי כניסתא לו אחד כניסתא דזכותא יתעבד כל גלותא
דקב"ה אסתכי תדיריה מתי יחזרון ויעבד להון דכתיב ולכן יחכה יי'
לחננכם מחכה תמיד אימתי יעשו תשובה ע"כ וכאשר כבר הארכתי
וישראל לאתתא אי אית בהון מאלי מדות וכו' ושם חכמים וכבונים
לאתי ישראל ולא לאתי עלה כתיב וכו' ואיהי אתפשטת עלייהו בעשר
ספירן דהוות ומכח כחות עלת העלות בי"ת ה"א ו"ו ה"א לאתתא
עלייהו לאתקשיא שכינתי' וכו' ע"ל ח"כ מקורס שם יהיו
עשרה כיחד אבל שם נאחד ואשר בהם כח לעמוד בהיכל המלך
בעמודא דאמצעיתא שהיכלא דמלכא אדכי אלה יהו"ה ע"כ
והיינו כל"ל וכלהו דאתכנשן בהאי חבורה מקבלין בי' דיינו סיודעין
בקוד דשוות היחיד ס"ג ראחבו ד' יהו"ה ונובהו עשרה י"ד ה"א ו"ו
ה"א והוא כאשר הארכתי כי צריך לעורר ע"כ שהכן אשר בלבבי נליהו ובלהו לא אתייהבן עד דייתי ההוא דאקרי אדם דאיהו
מאמרי דכרי י"ד ה"א ו"ו ה"א כי צריך נבורי כ"ח כאשר הארכתי ע"ם
סוף ע' תצ"ב מאמר דכריס סוף ע' תצ"ב והו נבורי כח עושי דברו לשמוע בקול
דברו אחד הוא ומקור ישראל דאיהו דשרשא דאורייתא דילך אתחלם ה
בשתא איהו עדיכה בלא לאתיתפא אלא לאתקרא בקדושה אחרא כתר

תכנית קדושה כד"ת בקלא ובאתן בכהילו דת כתר דת ע"כ והוא
קוד מה שכתבתי לעיל בדף הקדוש לאדני ספתי תפתח לאזרקא מנייהו
נ' לאבנין לנבי חיווי וכפרט ביומים אללו כמו שפם אית אתי שם
אדה"ר לית חטא די' בכל בתקון תכף כי שם בכתבי האר"י ז"ל ערב
יום כפור לו בניהו לעשות יסוד מלכות שבת וכל זה למורך פרנופה
עניות ונם בכנס כללות החסדים דיסוד ומלכות שבת והבה שם נ' כתי'
תחלה ע"י ו"ה ותח"כ ע"י כיבה ותח"כ לאחר תקינו' סופר ממותקים
וכו' והבה לאחר שבנקדת הנ' מיכי מוחין ח' מו"ח ות' מביכה ות' מו"ח
לאחר התקיפה לו הוה יום כפור ואז עולה עד ביכה ונם התלכות עולה
בי"ב עמוד לשעלה במקומה משם והענין כי תחלה מה שלקחה הוא
למורך חיונני' כל"ל ומה שלוקחת עתה ביום כפורים מביכה שם
הכניסי' והרי נתפשטו בה נ' שבה עד הוד שבה ואחר לאחר נתפשטו
עד הוד בנעילה שהיא תפלה חמשית לו נכנסת כללותם שהוא חלק
המנעת לל היסוד שבה עם הלבושים שלהם הנקרא נלם (כי נלם
ני' קס"ח ע"ה כי שם זה הוא בביכה לאחר לין שליטת לחנוכי') והם
החושם ובתוכם ה' נבורות שלל חלק כללותם ביסוד ות"ב נכנסים
בה בחי' החסדי' הפנימי' מביכה עצמה וזהו לאחר י"ב שבכר חזרו פנים
בפנים ז"ב ואלו הם כניסת בה"י דביכה במלכות בהיותה פנים בפנים
כנודע בזיקו לאחר שנכנסו החסדים פנימי' דביכה ונתפשטו בנוף' בפה
החסדי' המקיפי' דביכה נכנסים ות"ב כפוכות ואין קפידה אם נם
החסדים המקיפי' דביכה נאין במלכות שבה וכללות החסדי' המקיפין
וכו' במלכות שבה בחופן שהן ח' פנימיי' בסוד לולב ונ' מקיפין בסוד
נ' מקיפין לחדם דכור ונעשה ולהיות במלכות שבה כל בחי' מאלו
כלולה מי' כלולים זיש מחסד עד המלכות וכולם נכללים במלכות
לכן יש ו' הקפות וכנל הקפה יש לחדם דכור ונעשה והבן זה הטעם ו'
הקפות ביום הושענה רבה והרי נפלאיה-וביום שמחת תורה הוא יחוד
פנים בפנים (לכך נקרא שמחת תורה שהוא יחוד תורה שבכתב עם
תורה שבע"פ) ונותן בה הנ' בסוד היחוד הו' בח' כי יש ספק בדבר
לחכם צריך שתדע כי כל זה לאחר כעשה מי"ב עד שמיני עצרת וכנ'
כי בתפלת נתקנת המלכות והוציא לת לאדנ"י ואז כל מה שחל"ב עד
סוף יום כפור שהוא בחי' לחור בלחור ונסירה וכנ"ל כעשה לו בע"ם
ואם כי מיתתן להתייחד עד יום השבת כי נורס שבלותו שבת ב
ברחשית יחזרו פנים בפנים וישארו כן לנצחי לפי המ"ב של מלכויות
דבחי' פנים בפנים כי ככר אמ"ב דביכה והנוקב" דת"ת והנוקב' דעתיק
כולם הוכררו לנצחי לפי בחי' פנים ולא נשארה לבחי' רק מ"ב
דמלכות דבחי' פנים בפנים לבד ואלו היו נכללין בשבת ברחשי' הוו
כל מלבי' מוכררין לנצחי ולפי שאלמ לחדם מעין העתיד טו"ר פי'
הדבריס על לאיתיתן כי חזיון נקרא לאילה בסוד אלילה ויותתה פיה
והענין כי בע"ם כי' בסוד שעדיין לא הוכררו הת"ב של ה"ו ועדיין
היו הקלי"פ נלחוות בקדושה וכשנתייחד לחדה"ר בע"ם ועדיין הקליפו'
וכו' ולי' עדיין הנחש נלחוות סם וזהו ענן הדעת טו"ר ודע כי ה
החסדים והנבורות שבדעת שהם יורדים בעת הייחוד עדיין הי' טו"ר
לעשה במלכות שעדיין לא הוכררו וכשעלה בסוד הייחוד בע"ם היו
מוכרבי' טו"ר כי לא יוכלו להתדבר לנצחי וז"ם שהעיל נחש וחמת
בחוה ולו שולט הנחש בקדושה ובתקלה חוה ולחדם ולו אלו הם שבבר
הוכרר שהם ת"ב שהם בחי' לילה שבלילות כמודע נם הוא חור ל
להתקלקל ובתערבה בקליפו' וזהו"ם ת"ב דרחל ואלו הם סוד קריין
של אדה"ר כנגדן לעיל"ה בדת הם"י שדין ורוחין בע"ם בין השמשות
והבן זה ויחוד כי אלו הם דוגמת העלבי' הרחשונים ואז לא היה יכול
להיות יחוד חסדים לעתק נבורות כי נברו הדינים יחוד ואין אדם שהי'
יכול להיות ביום שבת קודש לבדו נתאחר בחותו ואין הרבה אין
השבה עד יום שמיני עצרת ואז הי' היחוד פנים בפנים ואתכם לאחר
ס"ע הבה בכל שבת ושבת יש יחוד של ז"ב פנים בפנים ונם בחול יש
יחודי' דהיינו בחי' יעקב ובחי' לאה אז בחי' יעקב ורחל רק תפלתית
ומלכות (הם הנרמזי' בסוד תפלין של ראש ושל יד) לאיכה חוורים
להיות פנים בפנים עד יום השבת וכיוצא כי כל אלו בחי' העיבוריס
כל זמנים אינו רק בעת בריאת העולם אך עתה בעשה הכל ברגע א'
לאומם הי' החטא נדול כל כך כי ביבור נאור בפעם לאחד של יחוד
פנים בפנים כאו לא הי' בעשה זה בשבת ברחשית לאומם מתבררי
מעט מעט בכל יחוד בין בשבת' לאחור ובין בשבת' העניס עד בואת
היחוד שלו יושלמו לתתברר הכל לנצחי אפי' לותן של המלכות ולכן
ת"ב יהיו תמיד בפנים בפנים ויתעוררו בזיווג לאחדות שלא כאלו היולבים
קרחשונים (ע"ל שכתבתי שהוא סוד עתיד לאשה שתלך בכל יום)

והוא

נח"מ כתובו' פי' החדיש

ובזה תבין °נח' בזוה"ק כתובות בפ' האשה א"ר הייתי בעיבורי בחודשא שלום ר"י יוחנן בכלה שבעתה שלייחה בבית חמי' וכו' והיה ביום ה' ההוא נחת ר' תקדחי חיסי ולית תקדחי לי עוד בעלי ר"י יוחנן בכלה בבית חמי' ולית בכלה בבית חמי' ופי' רש"י חיסי לשון חיסות ובטוחין דבעלי לשון אלמנות הוא בבית חמי' שבכר בשלח לפ"ד ר"ש ע"ל דף ע"ד סורה ט"ו וכד מטו לחדר וכו' דמסיים כדין הוא דיהיב רבתא ואלמא כלה יציק מיבה וחינון שדים לחינון כמנדלות הן הייתי בעיבורי כחודשא שלום וכו' ע"ש והוא דקאמר בכלה בבית חמי' ע"ל דף י"ד ע"ג בביאור נח' ר' ירמיה תשכח לרב יהודה דקאי לפיתחא דבי' חמוה ע"ל דף י"ב ע"ג תע"ש שבאותו בחקום אחר שלח חזרו להתערב רק ה"ג דכיבה ואלכות הוא כי כל נס בכלל מה שנתב"ר אפי' בשעת ואריך ירדו כי כולם היו למטה מחקומם (כתשר האדמה לעיל) אין בתקנו ובשלמו בעתיק וה"ח ואחנם מה שלח הוזכר בחקום אחר רק בינה ואלכות הוא כי עד שם יש יכולת לעשרה הרוני אלכות לברר זה ברוחם וזה כנופם אך לח תשם ולמעלה לפי שאין לחדם שזכה עדיין להיות מיחידה ומכ"ם מעתיק עד שיבא משיח בסוד זה הבחינה שבא יכול עבדי ירום ונשח (ע"ל דף ט"ו ע"ד מה שהתרכתי בסוד זה הבחינה והוא מאמר פ' °וישב ע' ת"ט ובהוא זימנא דייתי זמכא לשלמא לתתנסר מה שהתיב הבא יבא יכול עבדי וכו' דאתער אתערותא לעילא (היינו בסוד ואתי ואתיק) כאלין דאתמר ריחא (רק יש ידעינן בזה ואתמר ואתי לאתערא ולאתתקלא ירום מטט דבהורא עלאה דכל נהורין (היינו סוד כתר שכולל אריך לאפין ואתיק) וכו' ע"ל ותבין סוד אכ"ל) ולבסוד זה כתיב בפסוק אחרון אשריך ישראל בא' רבתי אם יזכו לסוד יחוד דח"ה ודאתיק לו מן ע"ך וגו' ואו ואתה על בחותיהו תדרוך) ולבן אתה בעשה מעשיו אם למעלה אך מביאה ולמטה בעשה על ידיהו וכל זה הסוד מן ראש הבאה וכל מה שכתבתי מבואר באתר פ' בשלח מן ע' רמ"ז מן התחלת אתר כתבתי לך חבש קדישא כללא דכל מילין אתיקין דאתיקין ו"ח כללא חד וכו' - דיוקנא דכליל כל שמהן וכו' כי בכל גרופי אתוון שמות קדושי וכלא הוא כח של ת"ם רק גרופי שמות של רחמים ושל חסד ודין בו"ה נקרא ר' זעיר אנפין ובע"ק בשמות הם רחמים נאורים ולזה רמב"י בשפתי בתחלת אתר לחור יעשה פסל ר"ל שיהי' ת"ו מנעשם רחם תרחם בכתבי האר"י ז"ל בסוד ק"ם בפסוק ואהבת תכוין לקיים מצות עשה להבהב הק"ב בשתא ואהבת תכוין שים בה ה' פסוקים אתחילין בו' ומסיימי' כ"ך הרי ה"פ כ"ו שהם ה' שמות ונריך לכוין כי בלח הדעת שבין חסד ובבורה הנקראין ב' עטרין שבדעת ו"ח כי הם ה' הוי"ות ה' מנד עטרת דחסד וה"ו מנד עטרת דבבורה והם ה' חסדים וה' בבורות וכו' לכוין בפרשה וו מ"ב תיבין (אשם קניהו ככר כתבתי בשם כתבי האר"י ז"ל דש כי ר' אותיו' יהו"ד בכתר דחכמה וי' אותיות המלוי בחכמה שבו וכ"ח אותיות מלוי המלוי בבינה שלו וכו' וכאשר תניח כל אלו הכחי' שים בג' פשוט מלוי ומלוי המלוי הם מ"ב וו"ם ב' בתקוני כי ריש דמלכא שם בן מ"ב וכו' וכן עד"ז הם בם"ג בבינה ובשם מ"ה שבת"ת וכו' ונם שם מ"ב אבני"ן וכו' כי לסוד זה יש בם ואהבת מ"ב תיבין כי ז"ל בסידור האר"י ז"ל ותעשים רחמך מרכבה לשם מ"ב ועל כל תיבה של פרשה ואהבת לכוין אות ת' מן שם ת אבני"ן אחר על ידו נאמר כי יוסי נקט כלבי ושם בכתבי האר"י ז"ל בסוד ק"ם ואריך לכוין כי הם ה' הוי"ות של ה' חסדים ורחמי ושם מתפשטי' ה' הו"יות דנבורה ברחמה נריך לשים ריוח בין הנקבים כי קודם הבסידה היו ו"ב דבוקים לחור בחור ובחה לנורך יחוד יחידים ה"ח וה' נבורות לנורך הבסידה ולבן יתעכשיו אחנו רוצים לייחדם נריך להפריד בניהם כדי שיהיו בנים בפנים ולבן חק"ם נריך להפרידם כי בתחילה הם נפרדים לנתרי כתחתר ואהבת תכוין להזדיך ב' אותיות של כתר תלכות והם נ' ואהבת כי מכאן מתחיל כתר תלכות ו"ם ואהבת תת כי תלכות נקרא תת לקיים ואהבת את הבניה זהה לפי שבבר קיבל ז"ת מוחין שליתין דחו"ב (בסוד ק"ם כאשר בבר האריבתי) ולבן אפי' כשחסתלקים כדי לתת לרחל עדיין הרשימו נדול ואין נריך לסוד דורמיטו רק בלילי דלו אפי' הרשימו בחסתלק כי הלא אחר סיום התפלה חוזרין המוחין להסתלק כבחלם ו"ם שחזה לילך כל היום בתפלין) ובחתר בו הרשימו ולבן בלילה הוא סוד דורמיטו וביום לחם הבאה נריך לסוד דורמיטו ולחתרותא והוא סוד הסופר נם יש סוד הבחינה כמ' בפי' וכרינו לחיים ועבין שלו רמז לבריאת עולם שלו פי' תחלת תלילות וביאת המוחין ולח פי' עדיין לח הרשימו ולח סוף הבר בלל לך שתה אין נריך כי אחר שבבר

מאמר פ' כתשר ע' קלג

נבנסו בראש הבאה בשאר בחינות אין נריך לסוד דורמיטו אפשר הרשימו שבאחר ונם לח נסירה כי נעשית מחלין בר"ה ע"י מעשים (וכפ' °בראשי' ע' קל"ו ויבן יי' אלהים את הצלע וכו' יי' אלהים שם מלא לאתקנא לה בכלח וע"ד לאתקדי חכמה ואתקדי בינה בנין דהוה בשם מלא יה"ו אלהים בכלח בשליחו בתרי (כ"ח כ' דתרי) שאתן את הצלע דח לאסנקלי' דלח בסדא כד"ח וכשלמי שמחו וכחסנו חשר לקח מן החדם דהח בנין דהח אתוריה שבכתב בפקת לחשה לאתקשרא בשלמוהא דסט' דשחילח דהח לוריית מסט' דנבורה לאתייחא לחשה למהוי חש"ה קשיר כחדח ויבילה אל החדם בנין דלח בעי לאתפרי' כלאודהח חלח לאתכללא ולאתחבר' בתורה שבכתב וכו' ע"ש נם שם ע' קל"ה ויבן יי' אלהים בשם מלא וכו' בחוור לעיל שבתבתי כי כל זה הסוד נרמו בחאתר פ' °בשח ע' רם"ח תחלת אתי ת"ת בלילי ברחמי ובלילי בדינה ואתפשט רחמי בדכורה ואתעבר ובקיב (ס"ח ובזיר) לבסטרח אחרח ואתקן מיעוי דמוקבח בסט' דדינה וכו' לאתאח לאתתקן דכורה וכו' בחאתן ותאניה ואחדשין תקונין דכלילי מבחן לבן ומבחן לבר מבחן רחמי ומבחן דינה כלהו דדינה לאתאחדו בדינה לאחורוי דמוקבח ואתפשטת תתן ואתאחדו ואתפשטו בסטרח ואתאח חשמה עלייתה לאתנלין כי בסטר דדינין חשמה וכו' ע"ל דף כ"ח ע"ב וע"ג נס בדף כ"ט ע"ד ויקח אחת מצלעותיו אלו אחת דח היח מוקבח (ע"ל דף י' ע"ג סורה כ"ט בסוד זה ותבין סוד תורתינו הקדושה) ולבלח ואתתקח ובאתרח שקיב רחמי ואסר הה"ד ויסנור בשר תחתנו וכתיב והסריתי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר ובשעתא כד בעי למהוי שבתא הוה בדי רוחין ושדין ושלעולין ועד לח סיים לין עד דאתח מטרוניתא בתיקוני ויתיבת תקי אכח לין לאיכוברייזלא לאתגלייא כיונדאטרו יתבת עם מלכ' ואתאחדו לחבין בחבין אלין ייעול בבייהו אלין הוא דיקדש בהדייהו בג"כ סתימת דמלה עיונהן של ת"ח דידעין רזין דבח תשבת לשבת וכד אתאחדו לאתבסמו דח בדח יומא דכלח לאתבסם בי' (כדי להבין כל ואת לתניעה לשניך הנם שבבר כתבתי הבה רחה תרחה לש יל דף ד' ע"ב בביור עשר ספירו' והוא מאתר פ' °ויקרא ע' ט"ז י"ו שם אתיתה יה"ו רחמי שליחא דכלח עקרא דכלח וכו' ודח אתפרת ישראל וכו' לאתכין ני' נבחות רוח קדישין לאיכון אתפרת לנבי נח והוד דאקרון נבחות אתעשיה ש שדי ד"אתר לעלמח די דהח דספוקא היח וספוקא דח לאתי אין נדיק דאיהו יסוד עולם דאתאתר לעולם די אשיראה לח"כ דיבח דאלבותא דיבח וכו' ע"ש נס שם ע"ו ט"ו אל ח"י כד"ח כי שם נוה יי' אח הבריבה חיים ונו' ודח נדיק דכל חיים נפקין ואתין ואקרי יי' כל"ח יי' הנדיק ודח הוא ו' (ס"ח י"וד) ואיהו דשמח קדישא בנ"כ ו"או ו"ין אתין אתעשיה' אל"י ודח אלכות קדישא דדיבין נפקין אתיין לש לש' ודח הוא כאתר דכלהו שאתן וסח אל"ה כללא וסאיתח דקדמיתא והח אוקמוה כאתרין עלאה רישין דכל רישין שמי' סאיס ולא לאתנליי' וכו' והבה סוד שבי ו"ו האתרבתי הדבה בעמים הם סוד יעקב יוסף וזכיתי אח בריאי יעקב דח לאתערות' דאח ו' שמים ושם שמים לאתערותא דיעקב (בגד ו' רבתי) ושם לאתעורת דיוסף (דח ו' ואיהו) נס האתרבתי לעיל מאתר פ' בראשית ע"ק ונדיק נבחות לאקרי מ"ט בנין דכל נבחות ואמרינן עלאין מכי כפקי ע"כ רק הקדמונו יה"ו נבחות רוח קדישין לאיכון אתפרת לנבי נח והוד לבל כאבנו כי נם יסוד נדיק נקרא בלשון יה"ו יי'נדיק כי אתפרת הוא סוד ו" רבתי ויסוד הוא ו" ואיהו ת"ת בשם יהו"ד נבחות בכלל הכל ובסידור האר"י ז"ל יה"ו נבחות לאתרי לחדם בוט"ח כ"ך ם"ת כ"ח לאתון מלוי דמלוי הוי"ה לחדם נ' מ"ה י"וד ה"ח ו"או ה"ח ונם לחדם בוטח כך נ' (יח"הד"וכ"י ע"ה) יה"וד הושיעה המלך יענינו ביום קרחינו יו"ד ה"י ו"ן ה"י י"וד יו"ן ד"ה י"וד ה"י ו"ן י"וד ה"י ו"ן ה"י ו"ן ד"ה י"וד ה"י ו"ן ה"י ו"ן ד"ה י"וד ה"י ו"ן ה"י ו"ן ד"ה

ואם עליהם ה' קדין תעלין דריש"ת וכלן כטיל כן דת והוא יהיה
לברית ע"כ וכתבי האר"י ע"ל דף ל"ב ע"ד ודף ל"ג בתריהון ואפס
קציהו כי חסד דעתיק בנין בריש"ת דעלנלתא ומתמו לוקח כיסה וה
רחסד ונבורה דעתיק בחוחה סתימה ומתמו לוקח כיסה וע"י יחודי
נשתרו בכיסה ואז כיסה נותן לו"ה ע"כ וכו' ובזה תבין לפם קציהו פם
כתיב תאור לחכמה לחוחי לית לית חכמה ולית חכמה והלי נוקבא
חכמה תתקרי (היינו מלכות) ועירא לנבי לחדא (בסוד שבתתי
לעיל ע"פ תאר בריאשית ב' ראשית חכמה יראת יי תקרי
היינו יי ומלכות תתלה הנקרא ראשית חכמה יראת יי תקרי
ראשית) וע"ד לתקרי לחות לבן קטנה ושדים יון לה וגו' דהל
בנלוחא לתתכון לחות לבן קטנה ודל יי קטנה לתחזי דכרכה היא
וסניהה דהל היא שליחו דכטיל מלכא (אבל לפענ"ד דכטיל מכלל
היינו כל"ל תל"י מלכות קדיש"ת דדיוקא ודל הוא כתיב דכלהו שחקן
והוא ע"פ מה דאי' בפ' ○ בראשית ע' כ"ו לפם קציהו וכך מצי מצי
לאחד לאיסבי לי' לכוונא בא' מתיחא עתיקא דכלא וה' תתיכא דרגין מחיר פ'
עלאין מאחמה עלאה עד נדיק ור' רבתא לתתקבלא דכ"י דאיהו כראשית ע"כ
חולקא דיוד לתקרי עבי ואקיון כד לתתקבל לאיקון דרגין דלעילא
דמיון בלה"ק כדין תיהי בכתא ושלמא כלא יכיל מיכא ואיקון שדים
דאיקון כמנדלות אז תייתי בעיבי כמונלת שלום ת"ח תאי קרקן על
כנסת ישראל תאמר כד תיהי כנלתא עם כיסה בין אומין דעלמא
לתקרי ועירא הל"ד לחות לבן קטנה וכו' ע"פ וה"ב מוכני' הדברי הכ"ל
לוה קאמר רב' היא שליחו דכלא כמה דכתיב לכי חומה ונדי כמנדלות
ושדי דהה תלין אומין לינקא לכלא כמנדלות מהרין דברכין דנקבי
מיכיה (והוא סוד ע"ל דף י"ח ע"ח ודף קו"ו ע"ד בביאור מאמר פ'
לתרי ונבה יונת מעדן לתשקות את הנן וע"ו וקאמר לתפשט דכורא
ביחודיה ושחלא ביריות דלתתכא היינו סוד הכ"ל כי לקח חסד ד
דעתיק שבי' נכוז בחכמה הנק' בלשון מסל לכל שהוא י' דסם יה"ו
ונם מה שלקח נבורה דעתיק ע"י כיסה שהיא נבורה לזה קאמר לתפשט
דכורא

כם"י פי' לו חלבת יצועי שתי יצועת דיעקב והשכיבה והכה שמעתי
בשם הגאון הגדול מהר"ר משה שהי"ב ור"מ דק"ק הרלדבי שזה
חטא חלת לחם נאמר דירדה שכינה למטה מי' ע"כ שמעתי לומרו בשמו
והכה לית' כפ"ק דמוכה תניא ר' יוסי לומר מעולם לא ירדה שכינה
למטה מעשרה ולא עלה משה ואליהו למרום שכ' השמים שמים ליי'
והארץ לבני אדם ופריך ולא ירדה שכינה למטה והכתיב וירד יי' על הר
סיני ומשני למעלה מעשרה טפחים ופריך ולא עלה משה ואליהו למרום
והכתיב ומשה עלה אל האלהים ומשני למטה מעשרה ע"כ ח"כ לדברי
המקנן דכתיב ומשה עלה אל האלהים ח"כ נס השכינה ירדה למטה
מי' ואטו רחוק משני יצוע' בלבל אבל לדברי התרגן דמשני התם
למטה מי' ח"כ נס השכינה לא ירדה למטה ולא חטא רחוק כלל
והכה הגע' מפלפל במשה והכה משה הי' יודע בעצמו היכן הי' אם כדברי
המקנן לו כדברי התרגן לזה תאמר יעקב לכי לא מקרבן ולא תרחק
כי יש ספק אם כדברי המקנן ותרגן משמ"כ הוה יודע היכי היה שכ"
ומשה עלה אל האלהים והנע' מפלפל בזה לזה בידו לרחק ולקרב:

מאמר פ' תצוה נחזור לדבריהם בכל פולחנין דקד"ס בריך רעותה ומחשבה ז"ל
ע' שכ"ח בפ' תצוה ע' שכ"ח לחפש קניניהו כתבתי לעיל בקונטרס
הזה וכך מתערי ישראל לתתא בשופר ההוא קלא דפניק משופר בטש
בתוירה ובקש רקיעין עד דסלקא לגבי ההוא טברא תקיפא דחפיי
לסיהרא לגנאה ואטכא לתתערותא דרחמי דסליק וקיימא לעילא מ
לתתערכב כדין ההוא קלא קיימא ואתבר דיוקא וכיון דלתתא לתתערו
לחוזי ה"ב לעילא ולי תיימא היך יכול לקלא דלתתא לו לתתערותא
דלתתא לאתערא הכי נמי ת"ח ההוא שעיר דמשדרי ישראל להההוא
מדברה וכו' ראמר תרתי כפ' כראשית ע"ל ה' מי זאת עולה מן
המדבר כללא דתרין קדושין דתרין עלמין בחבורא חדא וקשורא חדא
עולה מתם למהוי קדם קדשין דהא קדם קודשין ני"י ואתחברת בהו"ת
בנין למהוי עולה דהיכי קדם קודשין מן המדבר בהבורא כד"ת ומדברך
כתוב מן המדבר ולהי בהניא אלא דפומא תיהי סלקא ואחלת מן נדפי
דכיוכה ולבתר בהבורא נחתא ושריא על ריסייהו דעמא קדישא ע"כ
וכן ע"ש ומזה זה שלו מי זאת תרין עלמין כיוכה ואחלבו הוא קוד יוס כפור
כי תית' כפ' התוירו ע' תקס"ג ורעותא ד"יוד לית לסמסיס מיכה למעלמין
לתתייהבו כה ברשותא כל תיהו דעברין כל תיהו דלעלה כל תיהו דחייבת
לדכאה לכללא דפתיב כי ביוס הזה יכפר עליכם וכתיב וקדשתם את
שנת החמשי שנה יובל היא תהי לכם ועל יובל יאמר שרטיו מצו
כסה ההוא דאתי וכניד ולא פסיק וכו' וכיון דכיוכה דהית עלמ' דאתי
אתי לאשרי נו היכלא דמלכות לאשרחא נהירו דאתפתן דין הוא דלא
ישתכח לטטורא ולא מאחרי דדינין לקמי כדין אפיק כל ברכאן תכהיל
לכללא וכל ההוא תיהו ישתכח וישריא נטלי מאיכון ברכאן דהא כד
עלמא דאתי עתיד להיכלל דמלכות דעלמא אתאה ואשתכח דאחדי
עלמא אתאי עם בנוי בההוא סעודתא עלאה כדין תיהו בריך פתורא
ועלמין כלהו מתברכין וכל תיהו וכל נהירו דאתפתן הה"ד
מאמר כ' אחקק לפני יי' תעשרו ע"כ וכפ' אחקק ע' שמ"ט על פסוק ומשה כתרה הוא
ע' שמ"ט כפתר ואי תימא היך יכלין לאשתמא מיכה כלא שלא תיהו נפיק לתריסר
כחלים וכשיעי אתמלי וכפיק לכל סטרין וכדין הוו ישראל כשעתא
דשרלן ובעיין מיהא קיימין עלה ואתרי שירתא ומה אתרי עלי באר
סקי מיתיך אפקו מיין לכלא ולאשתקאה מיכך וכן אתרי תושבחתא
דאתי באר באר תכרוה שרים וגו' מלה קשוט הוו אתרי וכך הוא מהכא
הולכיכה כל מאן דבעי לאתערא מלין דלעילא בין בשיבדא בין במלה
אי ההוא עיבדא או ההוא מלה לא אתעביד כדקא יאות לא אתער
מילי וכו' ע"ש והכה קוד זה שלו באר חפרוה שרים ע"ל דף ל"ט קוף
ע' ח' וע"כ בשולם נ' אביהו פסוק זה באר חפרוה שרים וכל ט' הכ"ל
ותבין מאחר מה שכתבתי לעיל בשוד יחודי בביאור מאחר פ' נשא
מאמר פ' וילך וכפ' וילך ע' קל"ט תחלת שירה מזיך ומשלא לאתתא עד דישתכחון
ע' קל"ט בראשון בכללו עלמין וכו' ע"ל דף ל"ה ע"ג וזה הסוד הוא נעשה
כשורת תורה כי ביומים הלו מן ראש השנה עד יום הכפורים הם סוד
יחי כסוריה להפריד הדינין וכל סוד התפלות הכל הוא לסוד הכ"ל ולכך
קלפוני שהין יודעים סוד התפלה הי' מושכין בקול כדי לכוין למעולות
הכ"ל הלח הקדמוני לעיל בשני דפין קודם נשא ספר תקונים בשוד
סנולתא ויומין תלת יו"ד עלייהו לתתא הין פוקחין מעשרה
מלכיות ומעשר זכרונות ומעשר שופרות דאתרמיזו פי' ד' ה"ו ו' ה"ו
ובהיכורי האר"י ז"ל תחם קניניהו בשתה הין ס' מלכיות לכלול
פ' תבוא כ"ת מלכות כתר"י ז"ל כי אחנן ורחמים הוא ע"כ וכדי לתרץ ברכות דף ו'
זה לית' בשם ברכות דף ו' ת"ר יוחנן משום ר' יוסי בי' משה

יי' בברכות לכי רחמון ולכי לחכון ומבלעדי הין אלהים ובלתר ושלא
מושיעים בשר עיון לשפוט את איש עשו ואיתה לי' בחלוכה ובלתר והיה
יי' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהי' ה' אחד ושמו אחד שם בחי'
כה"י דרבורא כלם בקריאי בביאי שם זה דנוקא בנוקא מלבו' דהוד בהוד
יסוד ביסוד כי היסוד יהי' הפוך תמיד במלכות ואזי יהיו ז"ו תמיד
בתחדות כמו חו"ב הכך ה"ה וזהו ה"ה ע"כ וע"ל דף קמ"ט ע"ח
סורף כ"ה נס שם ע"ב ע"ד סופו ותבין פירושו שלזה שם וסם סדר ז
וכרונות לכלול חנ"ת דיודה בדעת ובקריאת וכרונות חנ"ת דמלכות סדר
שופרות לכלול כולם בחב"ד ובקריאת שופרות כי השופר הוא הכיוכה ו"ל
בפ' בראשית ע' מ"ח פ' תבוא והי כי יביאך דת ה' היכלא מאמר פ'
דאפתח רחמיו דילה מנן י' וכו' וכיון דאפתח לי' תקע לי' ואפיק בראשי ע' מח
מיכי קלא לאתקף עבדין לאחרי ובתקיעו דשופרא דת נפקו ישראל
מצרים וכך זמין ומתכ לאחרי לסוף יומיא וכל פורקנא מהאי שופרא
תתיא ע"כ וכו' ע"ל דף ד' ע"ג ולכך מביא בין הסמוקים הללו והיה
ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובתו לתובדים בארץ אשור והנדחים
בארץ מצרים והשתחוו לה' בהר הקדש בירושלים ותוקעין תשר"ת
ותקיעו הלו בכיוכה לבטל יפ"ר דעלוי עריות והשחתת ורע ותכוין
כי עתה בתוכיות מתפשטים בז ע"י ני סדרים תשר"ת תש"ת תר"ת
הפרקים התחתונים דכה"י דכיוכה והם ט' פרקים ואחר י' זכרונות
מביא ו"ל תקיעת הלו בתוסף בכיוכה לבטל היפ"ר כ"ל דף ט"ו כיצד כי
עתה בזכרונות מתפשטי' בז ע"י ני סדרים תשר"ת תש"ת תר"ת
הפרקים התחתונים דכה"י דכיוכה והם ט' פרקים ואח"כ אחד תקיעו
שופרת ו"ל תקיעו הלו הם בכיוכה לבטל היפ"ר וכ"ל דעלוי עריות
והשחתת ורע והכוונה כנ"ל דף ט"ו כיצד עתה בשופרות מתפשטים בז
ע"י ני סדרים תשר"ת תש"ת תר"ת הפרקים התחתוני דכה"י דכיוכה
והם ט' פרקים ואח"כ אחד תקיעו שופרת ו"ל תקיעו הלו הם בכיוכה לבטל היפ"ר וכ"ל דעלוי עריות
והשחתת ורע והכוונה כנ"ל דף ט"ו כיצד עתה בשופרות מתפשטים בז
ע"י ני סדרים תשר"ת תש"ת תר"ת הפרקים התחתוני דכה"י דכיוכה
והם ט"פ ע"כ וסודו כי כבר הארכתי כי סוד שופר שבנקבין המוחין
בז"ן והם מלובשים בכה"י דכיוכה והם מתפשטים עד סוף תפארת
ע"ל דף ע"ח ע"ד ביאור מאכיל לחיין הארוכי בחריכות ובם מאמר ספר
בספר תקוני קודם שהביא סוד שנולתא מביא ו"ל וכך מליקת"ה תקוני דף
שתתקכל בכל שבר ספירין שתקבט בכל שבר תקונין ולבושין דילה כ"ח ע"כ
ולבלהו מרקאין מכל נוונין דעלה וחיוט חזר בהדין בה (פיי סוד ה'
חסדי כי ו"ל בכתבי הארי"ז ז"ל כי כל חסד חזר הוא ביוס לחד
מ"ל בפ' בראשית ע' פ"ב תסב קניהו וע"ל דף ז ע"ב ותבהין עיניהם מאחר פ'
מדלות לאסתכלא לגיליון דתתאה בהון בכתפתו השמים ותרקיע מרחות בראשי ע' פ"ב
שהים דחיכון תחת חזר דעובדין דבראשית וכו' דמסיים מיד דיהא
פרחפת על עסקי מיא דחורייתא מיד יהא פורקנא בה"ל ויאמר
אלהים יהי אור ע"ל ע"ב מאחר פ' תלויה ע' רנ"ד רנ"ה בשוד כי נר
מצוה ותורה אור תסב קניהו ושל רוח דהאי אור דאליק ונהיר להאי
נר כתיב כי בהאי בתרא דאתפתן בה הברות בנין דהוא לתתי מוסב" דהאי
אור אור דא כתיב כי יהי אור ע"כ כי לעיל דף כ' ע"ח וע"ב מבואר
היטב לכך קאמר ולבושין דילה ולבלהו מרקאין מכל נוונין היינו כנ"ל
רזי אוריית דאור רז אקרי דכתיב כי נר מצוה ותורה אור וקאמר ואמר
אור יהי דא כי היא בהא תלי בההוא ואינא מה כתיב בבעלה דאיהו
ר' עמודא דאמצעיתא ואיתיהי לזכור ברית עולם היינו מאמר מה
שכתבתי ע"פ מאחר פ' כח ע"ב ולקמטה לה בלבושין דנוונין
בהירין דרזין דאוריית מה כתיב כי ברחיתי וכו' ע"ל דף ל"ח ע"ג)
וכך מייתר לון בכיוכה לתרוייהו ואיהי מאחרא לנבי י' עלאה דאיהו
חכמה מלבי יסגר עלך ודא איהי מוקף שופר לבתר דשופרא בההוא
זמנא יתקייס בי' על כן יעוב לים אבוי ואמו ודבק באשתו והיו לבשר
אחד וביום ההוא יהיה יי' אחד ושמו אחד וכו' בההוא זמנא דיזון
תרבא עטרין על נדיק (שהם סוד מוחין דהיינו חכמה ובינה ודעת
כלול משמיהם בסוד תפלין של ראש ש"ן ח' של תלת רישין וח' של ד'
רהטין וכו' ע"ש ודא איהו יפה כיוף משום כל התרין ע"כ וע"ל מאחר
פ' נחם ע' ת"ל הרואה קבה בחלום יפה לאחוזה הם"ל קבה חכמה
קבה בינה וכו' לעיל דף כ"ו ע"ב נס ראה עדאה ותבין מאחר פ' לך ל
ע"ח בתרבי כו' חסם קניהו וכעין מדין לאחבא ומלה וכו' ולהלה
עשר סוגיות כלולין בתלת וכו' ע"ל דף ה' ע"ח וע"ל דף ל"נ ע"ב
מעלת ישראל ונס לעיל דף כ"ב ע"ב בסוף כ"ד ואי תיהו בר כש
מכל מדות יבדין ליה כתב וכו' ע"ש:

אילנא בתורה יקוט ביהלל דף ע"ב קרינו לבבכם ועל מדרש ילקוט
נפשכם תריב"ל לא קרעתם לבבכם כתשובה אי אתם נח' בשם
קרעים נפשיכם על בניכם לית כי אחנן ורחמים הוא ע"כ וכדי לתרץ ברכות דף ו'
זה לית' בשם ברכות דף ו' ת"ר יוחנן משום ר' יוסי בי' משה

אלמלי הק׳׳ב ואתה הודיעני את דרכיך אתה לפניו רבש׳׳ע יפה כי
יש נדיק וטוב לו ויש נדיק ורע לו יש רשע וטוב לו ויש רשע ורע לו וכ׳׳ל
משה נדיק וטוב לו נדיק בן נדיק נדיק ורע לו נדיק בן רשע רשע וטוב
לו רשע בן נדיק רשע ורע לו רשע בן רשע וקהלת אתה מר נדיק
וטוב לו נדיק בן נדיק נדיק ורע לו נדיק בן רשע ליכי והא כתיב
פוקד עון אבות על בנים וכתיב לא יומתו על אבות ורוזין קרח
ואהרני ומשכיל לא קאי הא כשחוזרין מעשה אבותיהם בידיהם הא
כשאין חוזרין מעשה אבותיהן בידיהם אלא אכי קא׳׳ל נדיק וטוב
כי׳ מאחרות לו נדיק נשור נדיק ורע לו נדיק שאינו נשור ע׳׳כ וכדי לבאר לך
ת׳׳ב פ׳ ט׳׳ו הענ׳ נלע׳׳ד כי אית׳ כי׳ מאחרות ח׳׳כ פ׳׳ט כדרש ויפרה על אדה
זו האומרה לכל אדה׳׳ד דכתיב פוקד עון אבות על בנים ודוקא ה
כגולני׳ לאחר מעשה העבירה קודם שישוב הוא ממנה והיינו בגולנ
שבעולם שאלו חוזרין מעשה אבותיהם בידיהם וכתיב כתרי׳ ועושה
חסד לאלפים לחובבי ולשומרי מצותיו דהא בהא תליא אלא שאדה
טובה מרובה מאדת פורענות להטיה נס לילודים כבר וכן כדין ונדול
כחה של תשובה מעלייתא שהם וכה בהן הוא הכה הזדונו לאבד
לה הזיקו אלא לגולנים הא׳׳כ כעשית עתה כוכיות להשכיל להטיב
נם לילודי׳ ומיקרא כי ורעו סוה והוא דרך לחייתי וכירור דאל׳׳כ
לילודי׳ דכיני מיה תהא עליהם שהרי היו עם הוא בכח בשעת
הקלקלה ולא שבו עמו אלא ודאי כדאמרן ע׳׳כ וכלע׳׳ד להכיח
רחי׳ מה דחי׳ ביום׳ בבח קאמ׳ דף ח׳׳ו וכן פרה שבחה את הטור
ונמצא ולדה בבדה ואין ידוע אם עד שלא בחה ילדה אם משבחה ילדה
משהלם חני מוק אין הכרה ורביע מוק מן הולד ומאריך בגמ׳ ומסיק
אחר רבה לעולם בפרה וולד דחד וכני קאמר ליתיה לפרה משהלם
חני מוק אין פרה ליתיה לפרה משהלם רביע מוק מן הולד וקאמר
טעמא דלא ידעינן אי הוה ולד בהדה כי בחה אבל אי הוה פשיטא
לן דהוה ולד בהדה כי בחה משהלם כולי חני מוק מולד רבה לטעמא
דאמר רבה פרה שהזיקה נוכה ולדה מ׳׳ט נוקח היא ופי׳ רש׳׳י משהלם
כולי חני מוק מולד כי ליתיה לפרה וכן כתבו התוספו׳ וכ׳׳ל משמעתין ים
להוכיח כי ליתיה לפרה משהלם אין הולד דאי לאו ירך אמו הוה לאחר
משהלם מולד חלקו וחלק הפרה אינו ע׳׳כ ואי׳׳ת מאחר הענ׳׳כ כ׳׳ל
ומה פי׳ הפסוק אלא לך להחיות נדיק עם רשע יפסוק דכתיב נדיק
ורע לו נדיק בן רשע בשלמא אין פסקינן מפסוק אלא ידעינן אם היה
בשעת כניחה אם לאו וכ׳׳ל אבל רבה׳׳ע לפניך נלוי וכ׳׳ל אלילה לך
נ׳׳ת כפ׳׳ק דד׳׳ה להחיות וגם י׳׳ל בפי׳ הפסוק אלילה לך משום דחי׳ ביום ל׳׳ה פ׳׳ק דף
ט׳׳ו ע׳׳ב ח׳׳ר כרוסדדחי׳ ר יוחנן ג׳ סברים בפרשים בריאה השבה
ר׳ על השעים נשורים ואחד על נדיקים נשורים ואחד על בינונים
נדיקים נשורים וכתבין וכתיבים לחלוטי לחיים רשעים נשורים
נכתבי׳ ונחתמי׳ לחלוטי למיתה בינונים תלויים ועומדים וכו׳ וכתבו
הקום׳ וכתיבים לחלוטי לחיים מדקא חשיב בינונים משמע דנדיקים
נשורים קרי לי׳ זכויותיו מרובים ורשעים נשורים לחי׳ עונותיו
מרובים ע׳׳כ וא׳׳כ הוה קשה לפי׳ הא דיומסי בגמ׳ נדיק וטוב
לו נדיק נשור היינו זכויותיו מרובים עונותיו ורשע נשור ורע לו
הוה עונותיו מרובים זכויותיו וא׳׳כ נדיק שחיינו נשור היינו ה
זכויותיו שקולים עם עונותיו רע לו ורשע שחיינו נשור וטוב לו
היינו נ׳׳כ שאין עונותיו מרובים רק שקולים וע׳׳ז קשה לומר זה נקרא
נדיק ורע נדיק שחיינו נשור ונבי רשע טוב לו הלא נ׳׳כ שקולים
אחוכים ליה טוב והקושי׳ היא קושי׳ עצומה על תוכלנו וי׳׳ל דפי׳
הפסוק הוא כך חלילה להחיות נדיק שחיינו נשור עם רשע נשור והיה
כנדיק היינו שחיינו נדיק נשור יפי׳ כרשע היינו רשע שחיינו נשור
נשור לדבריהם אם היה חוטא חוזי הבנים שבי׳ בשעת החטא אל
החיזק נס עליו כי עובר ירך אמו רק אם בי׳ בשעת חטא וגולד ה
ת׳׳כ ואחר זה עשה היה תשובה חוי מצד מדת החסד שיכפר על בני׳
הגולדים קודם חורת חביו ולזה קאמר קרעו לבבכם ואעשו תשובה
ואו יכופר נם לבניכם ואו אי אתם מוקדים על בניכם והכה בחדרם
חיינא ל׳׳ל ולמה כי חנון ורחום הוא וקומייתו הוא מיאיר שהם הבן
כי בשעת חטא דאזמו דמשהלם נם אימו כי ירך אמו הוא וכ׳׳ל וא׳׳כ
אם הבן גולד אחר חטא וקודם שעשה חביו תשובה ביום יתכפר הבן
ואחיינא כי אדה טובה מרובה מאדת פורענויות שאם היה עשה תשובה
יכופר נם לבניו שגולדו אחר חטא קוד׳ שעשה חביו תשובה וע׳׳ז השיב
כשהקשה ליה והשיב לו כי חנון ורחום הוא היינו כל׳׳ל
ולבתר נמ׳ שאלה אחר הבינו ע׳׳ה יפה כי יש נדיק וטוב לו יש
נדיק ורע לו ושיב נדיק בן נדיק לו נדיק וטוב לו נדיק ורע לו

תיתך כפרשת בלק סוף ע׳ שכ״ו ר׳ אלעזר תיתך תרומתך כי עשית פלא
היו קדק רוח דמקיימותא הוא תיהוי ר׳ שלי רוח דקודש עלאה סתיימת מאמר פ׳ בלק
דלא ידיע (כי ז״ל בפרשת תולדות ע׳ שכ״ב תכמה עלאה תיהוי ם סוף ע׳ שכ״ו
סתימת דכל סתיימין ולא תתיידע ולא תיהוי תתגלייה כד״ת לא ידע
תכוס עדכם וכו׳ . ע״ל דף ע״ב סורס ט׳) אלא אלעזר רוח קול דממה
דקה ותיהוי שירותא דקיימת לעשות ונסתרים ולא ידיע ולית מאן דתתיים
עליה בגין דתיהוי סתים וטמיר ונניח תיתך דלא הוה דקיימת לאתגלי
וכו׳ ע״ב ומובן מאמר הכ״ל) בלעומו תדביק וולתך דהה שמת דישראל
לית מאן דשליט עליה בר שמת עלאה דא ונסתרת בגלותא שליט ע
עליה תתית לבד בך רוח דשמת קדישת כללא דעשרין ותרין לתתין
וכנסת ישראל לית מתברכא אלא אינו שמת דא עד כאן . והכה
פי׳ כי הקדמונו כי שמת שליט הוא יהו״ד אלהים שהוא עתיקא קדישא
ותעיר תבפין כי לו מדה״ד מתסדר למדה״ר ונס כבר פארכתי מאמר
פרשת נשא ע״ם ב תבסם קניהו ונסתרת דכסיר דיקנא דעתיקא
דעתיקין כהאי דיקנא דז״ת כנגדן תליסר מבוערן דמשחת עלאה ף
בהאי דיקנא ומסתכתין בית עשרין ותרין תקונין ומכי כנגדן עשרין
ותרין לתתון דאורייתא קדישא ע״כ . ת״כ כשהיה עתיקא קדישא
בוערה תבפין לו כסירין כ״ב לתתון נס תחרכתי לעיל מאמר פרשת
ויקרא ע״ל ב״כ בסוד יתיו מריב ו׳ תשר לסוד זה עין לעיל דף ק״ה
סוף ע״ג דמתחיל והכה תיתך בתדרא וכו׳ . בתריכות כל דף ק״ו
ובדף ק״ז עתיב״ג בכל הוא לסוד זה סיתתו מדיכו והקדמונו כתשר כהיר
דיקנא יקירא בהאי דז״ת ומכי כנגדן עשרין ותרין לתתון דאורייתא
לבל כשה״ג הסתרת פנים לו בעו״ה הוא בתיבות כל הולך על ג
נחלן ולזה תאמר בלעומו תדבים וולתך דהה שמת דישראל לית תתן
דשליט עלה וכל״ל ׳עלאה ׳ תתאה וכו׳ . כל תיכון עלאין קדיש
בעתיקא תליין ותתאין בו״ה וכו׳ בגין דיתקיימון תיכון לתתא וכו׳
ע״ל דף ק״ו א׳ בכל כשישראל תקיעתין דכולהו על מקום לו בסתרת פני׳
ולו לא תאמירי כי׳ בגין דיקר דע״ק בו״ה ולזו גם כ״ב פתונלא תאמירי
דלא תאמר ומסתכתין בית עשרין ותרין תקונין ולזו כנגדן עשרין
ותרין לתתון . ובזה תבין נעו׳ פ״ק דף ה׳ ע״ג ויעבור ה׳ על פני
ויקרא תאמר ר׳ יוחנן מלמד שנתעטף הקב״ה כשליח צבור וכו׳ .
גילה למשה שיתעוררו י״ג מדות שיתכסו מן ע״ק עד ז״ל ולזו יש לכם
כל הטובות תבל כבר תחרכתי שלזה נדיק ג׳ מע׳ לזו תעשה שלשה
לזו שיהיו עשרה שיכולים לעמוד בפיכל התלך שהוא עמודל ד
דלתתעניתא לזו היה תתפשטת עלייהו כי״ם דילה בההוא ומכח בחית
עלי׳ עלת העלות בין ד״ה ו״ה ו״ו ה״ה לבתתא עלייהו לתקשר
שכיבתא עלייהו ולזו הוא כל סוד הכ״ל דבסיר י״נ תקונין ובזוכח
דמיכן כף וכה וירח כי לין חים לילי תאמרה שלמה תהיה כעטי׳ עין
לעיל דף קמ״ט מתתלת ע״ל עד דשסיים ולבל יתיב כשעי׳ לבל ה
הה בהה תליה ולילי ים עוד תקוה עיין לעיל דף קמ״ח ע״ג שהרכתי
והוא מאמר פרשת פנחס ע׳ תע״ח ולזו לזו כר כם מכל תדות יהבין
ליה כתר כשם יהו״ד וכו׳ . ועלמה דדכורא דלזו תפלתו מלך
מוכתר בכתרה עלאה דבה ימלוך בשכיבתא וכו׳ . ובגין דעלת
העלות מופלא ומכוסה בהאי כתר ולתפשט בשם יחוד לית שולטנותא
לשמאל ולבשם ולבל מיתן דליה עד כאן . לזה החכם יהיה עיניו
פי׳ מאמר פרש׳ בראשית ע״פ דראשו . תיתך ׳בתאמר פרשת בראשית ע״ב ויאמר אלהים ת
תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע וגו׳ ועץ עושי פרי וגו׳ . קיימו דכתיב
ועכשיתם את ככשות יכם בערב עד כאן . והנה שמעתי בעו״ה כ
במאמר הקדוש הזה עולים ויורדים בו הדרשנים כי שם הם סוד ה׳
פרקים מכפרת דנעילת תשם קיימו כתבתי ופרק הזה מתחיל ז״ל
דיקנא מהימנותא לית תדכר בנין דהיית יקירותא דכלא וכו׳ . ע״ל
מאמר פר׳ בשלח כתבתי ביאור למאמר זה וכזה תיתך ג״כ ׳בפר׳ בשלח בסוד הכ״ל תחתה
כד נחית מן דיקנא יקירא עלאה קדישא שם ס וטמיר מכלא בחשכא ע׳ רס״ב
דרכות קדישא לדיקנא דז״ת ולזו תיתא דיקנא לא תשתכח ולא תיתי
שלמה שלא לחיין ולא קרי דיקנא אלא הכי תחכא בנעימותא דספרת כל
מה דתתאר ונניח לא תדכר ולא תתגלייה הוות אלא והוי עלאה ויקירא
מכלא בחשכא תסום דהוה סתים ונניח ודיקנא תסום דהוה שכחה ושלימותא
ויקרות׳ מכל פרנוסה גנוי קדם ולא תתגלי וכו׳ . ע״ל ובכה כהן מרחו
כמאמר בנעימות׳ דספרת הייתו כב״ל ובסה כפ׳ הכ״ל ע׳ רמ״ח ר״ם
ואתר ווי מאן דאוסיף ולזו בדיקנא יקירא עלאה דקדמא קדישא טמירא
סתימא דכלא וכו׳ ע״ב . וע״כ בפרק זה מדבר מסוד הכ״ל ע׳ ת׳ בפ׳ הכ״ל ע׳ ב״ר
פוסטני ידה להדוש בטבלנו שקר . לבל בלע״ד כי ת׳ת בפ׳ הכ״ל ע׳ ב״ר
תדשא הארץ דשא עשב מזריע לפיקת תרעא

תעיה על זכיותיו מטיבין לו ודומה כאה שקיים כל התורה כולה
וכו׳ . ופריך ורמינהו כל זכיותיו מרובים מעונותיו מרעין לו
וכו׳ . תאר לבני מתניתין דעבדין ליה יום טב ויום טב ופירש
רבי מטיבין לו לשלם לו שכר מצותיו בחייו כדי לטורדו מרעין לו
בעה״ו לכפותו מעונותיו ביטול שכר שלם בע״ה הכ לכל חם לתל יאתר
היכן מרומז שכר עה״ב לכך כתיב תכף הליהו״ד תגמלו ואת כתיב
ס רבתי והוא שכבר כתבתי בהלכות שבת על פי ם מאמר תרומה ת
על תדון לית לתתון דבדכן ולתתון וצירן לתתון וצירן
מעלית תתלה לתתון דבדכן מההוא עלמא דאתי עד כאן וכהליתא
בא״פ בראשי׳ גם כן כמאמר פרשת בראשית ע׳ קע״ד לתר רבי לאלעזר לאתי הוו
ע׳ קע״ד קדמאין חיין יומין קדישין כגון תדם דחיי תשר״ל שנין וכו׳ .
ומאברהם ואילך הוו מתיעטין שנין לתר ליה רבוי שנין ואריכו ד
דיומין לינון מאריך לבפין וישועות דיומין ושנין לינון מועד
לבפין ובנ״ד באברהם כתיב לבל תולדות השמים והארץ
בהבראם כ״ה זעירא עד כאן . רק הכל קשה למה מאברהם מ
מתעטרו שנין ולפ״ד ת״ם כי שכר מצוה בהאי עלמא ליכא
ו״ל כמאמר פרשת כי תצא ע׳ תקל״ו ושרב רב מלליתין בהון לקיים בא״פ כי תצא
לאי דכתיב ומשלם אל פניו להאבידו עד כאן . וזהו גם כן דכתיב ע׳ תקל״ו
תמים תהיה עם י״י אלהיך כתיב ב״ת רבתי היינו שכרך יהיה בעה״ב
שיזכה לת׳ עלמין דכסופין כי שכר מצוה בהאי עלמא ליכא
ובמאמר פרשת בראשית ע׳ הכ״ל ז״ל ת׳ לזהו כר י״י בשאת לחם כלשר
הלרבתי עין לעיל ת׳ כהירו דעתיק יומין וזוה כי הקדמונו לעיל
דף ל״ג ע״ב כי לחם התתאון זכר ונקבא לזכם נרמזים בשלמים ודומים
ל בח״י ת״ת לבדו וכו׳ לזהכם כל לחם ולחם רומזים ל כל בחילולו כולו
מרחש תריך תבפין עד סוף תהלכות ע״ב וכו׳ ע״ם ובכה ע״ל דף י׳ ע״ד
פי׳ מאמר שהלרבתי ׳בא״פ תולדות ע׳ שכ״ב ובתר דיבדע בר בש רוח דמהימנותא׳
תולדו ע׳ שלב ויתקין נרמי׳ בה זוה כתיב לתר ובכית בית׳ך דא בשת׳ דבר בש בנופי׳
דיתתקן ויתעבי׳ נבר שלים ע״כ הכא מדייק בתר דיבדע רזי דמהימנותא׳
וכו׳ . לתעביד נבר שלים כי לית׳ בכתבי הלר׳ י׳ ז״ל לתפם קניהו וסייעו
שהנדיקי׳ זה שכים מדה״ד למדה״ר כלומר שהנדיקים בתורה וכ״מע״ם
ובפרט כשתעסקי׳ בשיעור קומה דוה זוכה לחי׳ ואם זוכה יותר יוכה
גם ביחידה עד כאן . ולזה קאמר בתר דיבדע רוח דמהימנותא
וכו׳ . לתעביד נבר שלים דייקא דייהו שזוכה עד יחידה שהוא סוד ח״פ
אם כן הוא נבר שלים וא״כ הא כתיב תלי׳ זה שהנדיקים שהכניס מדה״ד
למדה״ר ורשעים להיפך כי לתתא ׳בפרש׳ נשא ע׳ ר״ם ו״י פיטור על
סדום ועל עמורה אלא הכי תאמר לא דיין לרשעים וכו׳ . שלא דמהכי
מדה״ד למדה״ר ושיכי מהכי וזה כתיב הכי י״י לא אביתי לא שביתי כלל
ומכח דעתיק דעתיקי דיקיר דאורית תעלייה דרעוין דרעוין ותיקין
דבדכין לתתיכו בכלה ובשעתא דלא לתתגלייה כל ויהיכן (ם״ח דיקין)
דז״ח ויהיכן ובהיכול רחמי עביד בהוה דיהיה עתיקא דכלה דתכיה כד
תתגליה עתיקא דעתיקין רעוין דרעוין כלהו כוליה דלתתקרין בשוק
דה כהיריו ורחמי לשתכח בכלה ובשעתא דלא לתתגלי טמירא דטמירין
ולא לתתהדרן לאין בוהיכון מתערין דיהין ולתעביד דיהי מאן נריס
להאי דיהי רעוין דרעוין דלא לתתגליה וכו׳ ע״ם . והוא כי הקדמונו
לעיל מאמר ׳בשא ע׳ רסב תיתי תקרי מלא בומנא דכתיב י״י
אלהים דהאי הוא שם מלא דעתיק דכלא דעיר תבפין וכו׳ . נם
שם ע׳ רס״ו ויעיר י״י אלהים את הלחם בתרי יודין לשלים תקונא גו
תקונא ודא הוא ויעיר תרין יודין לאה רזא דע״ק ורזא דעיר תבפין נם
הקדמונו לעיל מאמר פרש׳ בראשית ע׳ קכ״ה בראה בתיכם שם יהו״ה
דהוא שמת קדישא דליה יוד כשמתא לבשמתא וכו׳ . ובתר כן יעד
הנוף שב ויעיר י״י אלהים את האדם וכו׳ . ע״ל דף קכ״ח ע״ב כשורה
כו ע״ם בתריכות ולזה נדיקים שהם מוסלמי׳ ובכושים ביהו״ה אלהים
לו הוא שמת שלים ולזו כהיר עתיקא בו״ה לו מהפכים מדה״ד למדה״ר
מה שתיהו כן נבי רשעים הוא להיפך . ותבין בזה מה שתמו מתפללין
י״י הוא האלהים אתיא בכתבי הלר׳ ז״ל י״י הוא האלהים כי יהו״ה
הוא בעתיקא אלהים בוערה תבפין עד כאן . ובכר כתבתי שזהו
פי׳ מאמרי הקדמונו דעתיקא תרועה י״י בתור בניך עתיקא יהליכון על
כאן . וזהו עלה אלהים בתרועה יהוד בקול שופר הם כן נעשה שמת
בא״פ בראשי׳ שלים ולזו כשעה כל הרחמים ריהם תרחם מאמר ׳פרשת שמות ע׳ י״ל
בכה ר״ם ושוכח לתרח תאר ווי מאן יקום כמה דתתיכח נפלית
יתעסק מאן יכיל ליעסבל תוף תיהוי קס ותאר י״י אלהיכם
אלהים ושלתך לבד בך מכיר שתך בהאי קדק רוח תית רוח עלאה נו
מהימנותא י״י אלהיכם דא הוא שירותא דדעין עלאין וכו׳ . (בסוף

תרעח תילת בחיכון מיין דתתכנשו לחתר חד וכנדין כנוי' טחירין
עלאין וחיילין קדישין די כל חיכון בני מהימנותא מתקנן לון בתקונא
דמהימנותא בההוא פולחנא דמריזון ורוח דת מנחיח חניל לכסמה דת
בהמה דרביעה על חלף טורין דמנדלין לה בכל יומת וכו' ע"ש •

מ"פ פסחים ע' שנ"ט ותנ"ד

והכה סוד מיין ○כפ' פסחים ע' שנ"ט מנחיח חניל לכסמה ועשב לעבוד חדם וכו' ע"ל דף י"ב בהתחלת ע"ב ביחור מחמר זה ○וכפ' פסחים ע' תנ"ד ומסנרו לחכמי ביתו מתנה בנין דיתברך דביתהו דחיהי כפת בנין דחתחר בה וכפסיומו יבשה חין כל (כי מלכות לית לה מנרחת כלום) לתברכת ולתעבידית פירין הק"ד תדשת החרן דשת ע"כ:

וחיתת בכתבי האר"י ז"ל בסוד ועביתם לת כפסוקיכם בתשבה כל החוכל וזותה בערב י"ה כלו התעבה תשיעי ועשירי (בתחלה חביח לך מ"פ עקב ע' תקי"ו ע"פ ולכלת ושבעת וכו' ע"ל דף כ"ט ע"ח מתחיל הלכות סעודה כמחמר הכ"ל והוח סוד וכחין ישרחל מחפרכמי לת לביהם שבשמים וסוד זה ז"ל חכילה ושתיה וסוד עוכה ע"ל דף קכ"ב ע"ד דכרים כפלחים ושייך לסוד זה: וע"פ זה תבין מה דחיתת בכתבי האר"י ז"ל כי הלה כל יומת השבה ע"י חכילתיכו ושתיותיכו הנופניות שחנו מכרכים עלי' כמה ברכו' כמו המוניח וכ"ה וכיוצ"ב הכה על ידיהן חנו מחשיכין לה שבת מבניחיות הביכה שהם ה' קולות • חך כי"כ חנו מחשיכין לה שבת מבניחיות הביכה שהם ה' קולות • ולכן חנו מחענים ביום הכפורים כדי להחשיך עליה השבת שהיח כרחוי בסוד חכילה ושתיה (כמו שכתיב חכלו רעים שתו ושכרו דודי) בסוד קולות שבופרי ו"ם חוכלת פי י"יקיה חדם והכה בתחלה נריך שישלימו כל בחי' המלכות בסוד התמונית כדי שתוכל לחחר כך לקבל השבועית והכה בעי"כ הנו מריכין לתקן יסוד ומלכות של המלכות ולחי לחין בתקנין רק בסוד חימונית ולכן נריך להרכות בחכילה ביום הזוח מה שחינו כן בשחר דיומים לפי שבכל יום מחחי התעוכה לחיכה בתקנה רק מדרגה חחת לבד ושתה ביום ט' הנו נריכין לתקן כלי חמונית יסוד ומלכות ומפני כי ביום ט' בתקנת מדרגתו ומדרגת שם העשירי וכולם בסוד חכילה חמונית ולכן נריך לחכול כפי ערך שבי יומים כדי שתוכל לקבל לשפע פנימיות מן הביכה הרי כמה כי החכילה והשתי' נורם להתעבות בי"כ ליקח שפע בסוד חכילה ושתי' פנימיות וח"כ החוכל כ"ט כחלו התעבה נם בעשירי כי לולי חכילתו לח היה תעבית בעשירי וחם כן סוד ועביתם לת כפסוקיכם בתשבה לחודש וכדדריש בנמ' לומר לך כחלו התעבה תשיעי ועשירי הוח לתקן מלכות ויסוד שבה (שהוח סוד ניון וירושלים שהם סוד חותם בתוך חותם ושם נחמר כי שם נוה י' לת הברכה והקדמנו תדשת לחרן דשת תדשת לחניקת חולה בחיכון מיין דתתכנשו לחתר חד והייכו הוח סוד ניון וירושלים ע"ל דף קכ"ח והכה שם בחמר הכ"ל ו"ל בזמת דמטת שביעאה מסתכחי ידחי חלין תריסר בשלחת שלחה ומתפתחי תריסר תרעי דרחמי בההוח זמנת דכתו י' בהמונתו כתיב ויחמר חלהים תדשת לרן עשב מזריע זרע למיכיהו ועץ פרי עושה פרי והייכו כל"ל לחכל נריך בתחלה לתקן סוד הכ"ל שהוח סוד ניון וירושלים שהם יסוד ומלכות • והכה הקדמנו כי זה כיתקן על ידי חכילה ושתיה על ערב יום כפור וכ"ל וע"י קחמר הייכו דכתיב ועביתם לת נפסוקיכם בתשבה לחדש בערב עד כחן • ודרש בנמרח כל החוכל ושותה בערב יום כפורים כחלו התעבה שבי יומים • ובזה תבין סוד שפוטטים תרכנול לזכר וכו' • כי חיתת בסידור האר"י ז"ל הכה כדי להמתיק בחי' היסוד דמלכות המתקנים ביום הט' לוקחין תרכנול לבן הנקרח נבר כי שם ביסוד הנבורות דדעת שלה מתקבנים (וסוד זה תבין עיין לעיל דף ך' בסודה פ' ז"ל שבי כעויים של המלכות והם ניון וירושלים וכו' • בחריבות וסוחטים חותו בחור בוקר כי חז הט של חסד נובר וחנו סוחטים חותן להכניע הנבורות ומוליחין ממנו דמו כדי להמתיק ועיקר הכוונה שכל ח"ש לו מיבבר ביסוד כי דרך שם יוכלים כל הבשמות (ובדי שתבין סוד זה עיין לעיל דף ט' ע"ב סורף י"ד והמסכילים יבינו וכו' • בחריבות נם בריש קלבות שבועות בעלרת על פירות החילן) לף שתבין פרשה מיוקוס חחר וכל ח' מיוחת בח"י שלו שבסוד מלכות ולכן נקרח כפרה כמו שעיר המשתלח הנקרח בפרה חלה שה מעות מעות יותר ומחמר בקדושה •

מחמר פ' אחרי מות ע' קכ"ב

ובמחמר פרשת חחרי ע' קכ"ב תעבו חת בפסוקיכם קחמר בנין דישרחל שתכבשו ויהח רעותת דלהון לקיים קדוש

ברוך הוח לחדבקת בי' בנין דיתכפר להו חוביהו ועל דת חתן דחכיל ושתי כתשיעת ועשירת כפשיה במיכלת ובמשתיה לשתבח בעשירתה עמוים דכפשה בתרין חולקין ושתבח כחלו חתעבה תשיעת ועשירתה חת כפסוקיכם לחתכללה כלת נופת וכפשה ולחתכנעת בההוח יומת לחתכפרת על חוביהון תחכת כי ביום הזה יכפר עליכם ביום הזה דייקת דביה חתנלי עתיקת קדישת לכפרת על חוביהון דכלת עד כחן • ועל פי כל הנ"ל תבין מחמר פרשת הנ"ל ע' קכ"ד ת"ח כתיב והיתה לכם לחקת עולם לכפר עלם בכל חתר ושתר חקת עולם לתקדי נ נזירת דמלכת דעייל כל נמוסי כתתר דת ושתים לון כחלן דקתיס כלת בחסקופת חדת בהלי דשים וחקיק כל נגיזין דילה (והוח כי ליתת ○במחמר פרשת חקת ע' שנ"ח רבי יוסי פתח וחלת התורה חזר שם משה לפני כבי ישרחל חת חוי מלן דחורייתת קדישין עלאין חיכון מתוקין חיכון כמה דכתיב הכחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ופלת דשתדל בחורייתת כלהו קחים כל יומת על טורת דסיני וקבל חורייתת הדת הוח דכתיב היום הזה נהייתי לעם וחת חוקימה חבריה כתיב הכת וחלת התורה וכתיב וחלת חקת התורה מה בין היה להחי חלה רוח עלאה הוח והכי חולפיכת וחלת לחחוחה כלת ביחודת חד ולחכללה כנסת ישרחל בקב"ה ל לחשתכח דכלת חד בלת פרודת וחלת כלל ופרט כחד וכוקבת (עיין לעיל מחמר פרשת בראשית ע' כ"ג וכ"ד יסוד כלל ופרט) וכנ"כ וחלת התורה ודתי ולת כחל חת תוספות וח"ו חוקת ס התורה ודתי ולת התורה דיכת דחורייתת נזירה דחורייתת ע"ח וחת חזר לנויס ולת וחלת דהת מסטרת דדיכת קת לחתיין ולת מסטרת דרחמי ע"כ • וחיתת במחמר פרשת בראשית ע' ס"ח תת חוי חורייתת שבכתב נדיק חקרי ומוכח בוחת דהלי ברית מכחן ביה דכתיב לחרן הברית בנין דמוכח ביה ברית דחיהו נדיק בנ"כ וחת התורה לחתבר ות"ו בוחת וכדין חזר שם משה שם חיין דהת חילפא דחיי לחתדבק בה וכד לת מתבשרן בני נשת עובדייהו ת לחסתלק ות"ו וחלת וכדין כתיב וחלת תהיה תורת המנורת ע"כ • עיין לעיל דף קמ"ח ע"ח: והכה הקדמנו כי בערב יום הכפורים כיתקן יסוד ומלכות שבמלכות ומלכות נקרת וחלת • לוחת יקרת חזר • והקדמנו כי וחלת לבדו הוח דין ומ"כ עם מחמר כה חות (ו) שהוח חילפא דחיי • וחיתת במחמר פרשת ויחי ע' תק"י וכתתם לי חות חחת דת חת (ו) בנין דביה שריין חיים עיין לעיל דף קם"ח בהתחלת ע"נ:

במחמר פרשת תצוה ע' שכ"ג

והכה חיתת ○במחמר פרשת תצוה ע' שכ"ג זה לשונו בחודש השביעי בעשור לחדש תת חוי תרין רזין הכת חד דשת סיהרת חדש השביעי ולקרי וכנ"כ לקרי חדש השביעי עשר דקת מכהרין ליה עשר זמכין הת מחה ותו הוי מלה דקתירת ודתי לשבעין סליק בהתי יומת ובדרגין דשבעין חיכו ובדרגין דמחה חיכו לדרגין דמחה לחתלחת ולחתכללת בדרגין דשבעין דהת ביומת דת נטיל לכל עמת דיסרחל לחידן וכלהו קיימין בשמחת יתיר מנופת דהת ביומת דת עבוית דשפעת חיכו ולת מנופת כל"ת ועביתם לת כפסוקיכם כי כל נפש חשר לת תעונה והתי יומת נטל לכל נפשתן והוו כרשומין ותי לת קיימת ברוח דשבעין לית רשו לנפשתן דקיומת דשפעתן ברוח דשבעין כל"ת יתי שכוחיכו בהם שבעי שנה:

במחמר פרשת ויחי ע' תנ"ד

ותיתת ○במחמר פרשת ויחי ע' תנ"ד זה לשונו על פסוק הודיעני י' קצי ומדת ימי מה היא ונו' תת חוי קצי דת קן היומין דחיהו מתקשר ביה בדוד • ומדת ימי מ"ה היא דת חיהו מתם • (רומז לומר סיימו ת"ת הנקרת מ"ה יו"ד ה"ת וה"ו ה"ת בסוד נפש יומים עיין לעיל מה שכתבתי בדף קט"ו נפתח הלכות שבת במחמר זה הלי נפש ימי בראשית דקת תניכו וכו' ע"ש ותבין סוד הכ"ל) דחיהו מדת ימיו דומכת על יומיו ע"כ • והוח כי כבר הקדמנתי לעיל כי רבוי שבין ומריכו דיומין ליכון מחריך חכפין ו ומיכוטת דימין ושבין ליכון מוציח לכפין וכנ"כ בחברהם כתיב חלה תולדות השמים והחרן בהבראם (בה') ומיכוח ע"כ • והכה ביום כפור לית זה לשונו במחמר פרשת חחרי מות תתכח כי ביום הזה יכפר עליכם וכו' יום הזה דייקת דביה חתנלי עתיקת קדישת לכפרת על כל חוביהון דכלת ע"כ • וזהו מלפניך יטהרו יתי עיניך תחוגה מיתרים כי ברחש השבה כל בני עולם מוכרים לפניו ככני מרון ובהיות הקדמתי מה דחיתת במחמר פרשת נשת ע' ר"פ ויהי דחמר מתת י' ין השע"ים ת"ם ומי"ם רחמי

ויתוי ליכא לכך כר"ה שכאן במקום הזה ליכא ותכלות כי יש ליכא
ו' ואחרי ושמ"כ ביום כפור והקדמתו מה דליתא כפ' ויקר ע"כ"ד יפר
יחזו פניהו תלת כשעת קדה"כ לחנוך שלא יחתא דעתא דעתא דאין עובדיהן
דכבי כצד לעתא לעתא ע"ק כו"ח וכו' ומתברכין כלהו וכו' כה"ד יפר
יחא בניהו ע"כ וזהו שלפניך משמע יפה ליתא עיניך תחזה מסריס :
ויתי כפ' כרתות ע"ם ט בתוספ' שכיעי לקבל דרנא דיניתן דלתתבר
ביה כ' בתרין פרי דהי דכתיב ותניא בתוספ' בחדש השביעי בשבעה עשר
דנ"ע בחדש כ' דהיכי שביעית על עשר מיבעי לעשרה בג"כ פר
לחד לאוסיפא ליה חילא דכיכה למיתן עלתא (כי פר הוה סוד
מובחך הג') לכל תרין לה בנין דלה יכיל עלתא למיסבל דיכיל
תרי פיתא חיל חד גבורה דיליה לישבר דתקיפו חילותי לעזרתי חומה .
והני חילא תשבר בכלהו מוספין דשוסיפין חילא דגבורה עלייהו
כה מיבעיא דחיות ביה מייתי ולית ביה דיכיל כלל דלת בעלייתי ע"ק
חיות ומי שאין לכלהו עלמין ע"כ . ולית בסידור הכי"ו ל"ל לחד נחתו בסה"ך נ' כ"פ
ויש לחברהם את עיניו וירח והכה תי"ל לחד נחתו בסה"ך נ' כ"פ
תי"ל שהם בנין הוד בקרבין תוקפא דיניתן . והכה לחד מיתוקן (הייתו
סוד שקידת יפתח כי ל"ל ויאחר יפתח לחברהם ויאחר לבני כבני
לת תחזה ולין כך נגבורה כלל ויאחר הכבי כבי מעל ידי עקידה יוכללו
מיס בלחצ ויאחר הכה הלם והעניים לית לשהם לעולה ויאחר לחברהם
תלתים ירחה לן הכה לעולה כבי ר"ל תלתים שהם הגבורות הסותיים
ה"ר (כי ר"ל כמ"ש תולדות יפתח ע' שב"ב ויהי כי זקן יפתח ה"ר
דכתיב ויקרא תלתים לחור יום ולחצך קרא ליה רוי עלה הכה רוח
דשמיטת מתי דלתתר דכתיב ויקרא תלתים לחור יום דל חברהם
דליהו בגבורה דיעקב והכה דיליה חיול ונפיר ולתתקף בתקוף דיעקב
וכנ"ל יום כתי ואברהם זקן בא בימי בחיון בהרין דכהרין חיול ונפיר
כד"ת הולך ואור עד נכון היום וכנ"ל ויקרא תלתים לחור יום ולחצך
קרא ליה דל יפתח דחיה חצך וכו' וכנ"ל כד חיה סיב מה כתיב ביה
ויהי כי זקן יפתח ותכהן עיניו מראות וכו' ע"ם ולו"ק ויאחר תלתים
ירחה לן הכה ה"ל תלתים שהם הגבורות הסותיים מרחי' ופ"י מיתוקן
יכיה לבם רחי' והו לעולה בני ע"ל בסוד חור חוור דגבורות
ליתקף ולו"ק לחר היתוקן היה צריך להחזיר הגבורות לברחם ביסוד
ביה בחם מלוי היולי דחי"ה דשפי"ן בחספר חי"ל כי מתוק הדיבי
בחרחם וע"י לא יתחזו חתנוני ון"ם ליל לחר כי יפתח הכהיתי וה בחי'
בלבוש והספיק בהעלתת לבוש לחי"ה נם לבהיתי דהיינו יפתח שלח
יתחזו בו בחנוכים ע"כ רחה תרחה בכוונת ק"ם בתיבת ישראל ו"ל
ישראל . ישראל ונטל מקבל החרה מיחסד נבורה דישראל סבא חי"ר
מחשלת ח"ל מיחיכא ובכנסים מקיפי דקטנות ביכה כי מלוי שד"י יו"ן
ל"ת ו"ד פניהו דקטנות חכמה חל"י מ"ח לתוון לחי"ה חל"ף ה"ח יו"ד
ה"ח חל"ף ל"ת ד"ד פ"ח ה"ח חל"ף יו"ד וח"ו דל"ת ה"ח חל"ף ע"כ
כי לתיא (כמ"ש כח ע' מ"ד ויה לחות על ידה ולטוטפות בין
עיניך פקודת דת פקודי דחקרי בנוכח לחרת ולא חקרי מזוה חלת
קדושה ויהיו לאיכון תפילין תפלה של יד ותפלה של ראש תקוכת בחרת
שבירו דעלמין ועל"ד לחקרון טוטפות כד"ת ישראל חשר בך תתפאר
וכתיב כי בעד ישראל ואהבהו ישראל ונטל ישראל סבא שבירו
דעוכין עילא ותתא (וסוד ישראל סבא ע"ל דף כ' שבירו בסוד ה'
דאמוכין סוד כוונה זו של ישראל סבא ע"ל דף ע"ח וח"כ י' שהיכ"ו י'
שהם יחוד ח"ו ע' מולת הוא מיפל והכה כדי שתבין זה ע"ל דף קל"ו
מיתיחל בשורה ד' ו"ל והכה כבר הזכרתי בסוד תפלין וק"ם סוד
היחוין וכו' סוד סדר של שבי לילות וסוד ספירות העומר סוד מיחין
קטנות דאמין ונדלות דאמין עם י"ם ותבונה וחכ"ם קטנות שבי
ונדלות שבי שהם ע"י ח"ו וכ ולפי מה שבחרתי לך מ"ם החיונו ע"תקם נ
בסוד בני בכורי ישראל דמוסיים בע' תקם ד' וכלה לחיד מע"ק ותלית
ביומלת קדושת יקירו דכל יקירין וכו' ע"ל : לזה ביום הקדוש
הזה שבו מתגלה חור דע"ק שבו תריב' יומים ושבתים ומחילת עון שהוא
נכתב מכל השנה כולה רחה תרחה כפ' תצוה ע' שכ"נ וע"ד ביומת
דכפורי דחיהו קנוחת דכל חובין ונקיו דלהון כעון ישראל
לבקרבה גרעייהו למיהך מייתך רגלין כחלחי עלמין חוזה עמיין בנין
לחסת ייעת מחזה סטרין עלמין דיומת דכפורי לחניק לון ולחיכוחרעין
דיליה וחי שתי קל תשיב דחיהו מכפר דינחק חת מית וחע"נ דכללא
תקילה חיהו וכדין חיכון מית ועבויה כתרייתת תשוחש חיהו
ובדרגת מתיתהה שכיח ולקבלי לחן עבדן עבויה דת (ר"ל שהוח חדת
יפוד נדוק כי ל"ל כפ' ויקהל ע' שם"ח בהחי יומת בעי לפלק' שבעה
נוברין דחיכון רוח דחורייתת (כחסר בחרכתי לעיל דף כ"נ ע"ד שהוח
סוד (ו') ומלכות בסוד פסיעה לבר) לקבל שבעה קלין וכן בזוהר

ע"פ ויקהל ע' שם"ח

ע"פ תצוה ע' שכ"נ

ע"פ יום כפורי דף פ"ו

ע"פ תולדות ע' שב"ב

ע"פ בראשית ע' ק"ן

ע"פ בראשית ע' ס"ט

ע"פ ויקרא ע' כ"ד

ע"פ בא ע' עד

ע"פ בשלח ע' קנ

ע"פ שירה ע' קנא

קיום ומתני לי כי היכי דיתי וניפוק ליה מדעתי ופי רבי מתני כפשוט לבני מי שחטא לו חולו יבקש מחילה וימחול לו חליף ותני עוכר ושוכח ומשלם פעמים רבות ע"כ • וכל מי שירלית ה' מנע בלבבו

גמ' במסכת ניטין דף ל"ו יפשה כן הלח ליתח °במסכת ניטין דף ל"ו ת"ר הבעלבין ואין עולבין שומעין חרפתם ואינן עושין מהבה ושמחין ביסורים עליהם הכתוב אומר ואוהביו כנאת השמש בגבורתו ופירש רבי הבעלבים שבעלבים מן לחדים ואין עולבים את לחדים עושין מתוך מהבת המקום ולא ליטול שכר ולא מירלית פורעות ע"כ ובוזהר °פ' משפטים ע"ק ל"ח ת"ח יתיר הוה מה דעביד ליה שמעי בן גרח מכל עקתין דעברן עלה עד דהוה יומח ולח חתיב לקבל מלה דהכי הוה יתות ליה ובדין לתכברו חוכני הסתח ליח לחסתכלח שמעי ת"ח הוה וחכמתח סגיחה הות בי לחתי כפן לבני דוד ועביד ליה כל מה דעבד לגל מיתר לחזרח הוה מלה ולעיל ליה כלביה מלה דח וכל דח לתועלתח דדוד ונח הזיח דעביד ליה שמעי נרמח ליה לפיתה בתיובתח עלמ' ותבר לביה בתבירו סגיח וחוציך דעתין סגיחין מנו לבני קתיה קכ"ה וע"ר כי חלהים חתר לו קלל ידע דהך חיתר לחזרח בתר מלה ע"כ • ח"כ כל חדם יקבל מחהבה לכל חד סעולה החוח גדול עומו מכעוח וכדחיתח בפרק הוסכ דף כ"ם חתר רבי יוחנן מעוח רשב"י גדול תוכחת דכריס מחוכחת מעון שוה כחתר בו וירחת מחלהיך וזה לח חתר בו וירחת מחלהיך רבי שעוחלך בר בחתני חתר זה כיתן להשבין וזה לח כיתן להשבין תני תנח קמיה דרב בחיון בר יוחן כל החלבין פני חבירו כדבים כלנו טופך דמים לחתר ליה שפיר קחמרת דחוכח ליה דחויל סומקח ויתי חיוורח ח"ל לחבי לרב דיתי בחערבח פחתי וכיכי טפי ח"ל בחמורי פפין דח"ר תוכיח הכל יורדין לגיהנם ועולין חוץ מ"ג שיורדין ואין עולין ואלו הן הבח על חשת חים והמלבין פני חבירו כרבי כרבי והמכה חם רע לחבירו °כי חית בירושלמי כלחים ח"ר בח בר כהבח דורו של דוד היו כולן נדיקים ועל ידי שהיה בהם לטטורין היו יוסלין למלחמ' ומובטלין מכל דורו של לחלה עע"ז היו ועל שלח היה בהם לטטורין היו יוסלין למלחמה ומנחין ושפיר קחמר כלבו בני חים בחבו שבטוס ביעבו בחבו פטעבו ומריבו חף על פ"כ בחבו כעבור חלונים • עוד חם חמר לך חסד'כל הטערים בטעלו חון משערי לוכלה שנחמ' הסה ה' בנה על חומת לבך ובידו לבך וי' לחלעור סכל כפרע ע"י שליח חון מלוכלה סכ' ובידו לבך ופי' רשי' משמע שהוח תתיר חלבו ומשמע בה חון משערי לבך המוטף על לוכלת דברים חין השער בטעל בפניו ע"כ • °ובפרשת משפטים ע' רי"ד בתח ישרחל ע"י תקון קדש וכנין דחיכון קדש חסור ליה לחיכוח למקרי לחבריה בשחת דנכלי ולח לכלכלה שחת לחבריה ועבחיה בני' וכל שכן במילין לחחרינ חלמה כתיב בנור בשוכחמ"ע ונו' • מהו מרע דכנין ליעבח ביעבח מרעין בחיון לעלמח חמר רבי יוסי כל מחן דקרי לחבריה בחלן בלנת ביה ובני ליה לחתפח ביה בלנת ביה לחמר רבי חייה לחמר רבי חזקיה כל מחן דקרי לחבריה רשע כחתן ליה לגיהנם ובחתן ליה לעלעולי (פירש ויורדים לו לללחיין לייקר לוחו) בכל מיכי יסורים ועוכבים) בר לוכון חניסין דלוורייתח דשלחי ליה לליכים ליקרי לגו רשע וכו' • והטעם כי שם ע"ר ד"ח מחן רשע דח שחיל וכדחיתח גם כן בפרשת שמות ע' י"ח יש רשע מחריך בריעתו דח שחיל דחריך שקט וכו' • ובי °מחמרות מחחר ח"ר ח"נ פרק ט"ו על נח'כ"ל ה"ק °שתום פרק שהכ מרחמר להו דוד לשלמי נפשו הכח חל לחת רעהו חייתו בחכך ויש לו חלק לעה"ב המלבין פני חבריו ברבי' חין לו חלק לעה"ב ותרגו לפי דרכם וכו' • חבל לדיין עיקר קושי' ליתח דדוד ה"ק הכח חל חתת רעהו חייתו בחכך וכל המוחתין מתודים ויש להם חלק לעה"ב ואפי' חין עדים ותתיהה יודע הוח בעלמו שכן הינו דוכל קרי כי הכ הוח ורח"י חכמי' ומידכר לשוב ומלבין פני חבירו חין בו חייתת ב"ד לפיכך יחשב הכחוב כו עון קל הוח ואינו עושה תשובה וכטרד מן הע"ב רחמנח ליעלן ע"כ • ומה נם לתלמיד חכם דחייתח בחלק חלה שחין להם חלק לעה"ב ומשה ת' מיקרי סם ומפי' דף נגד ט"ת מפיקולם רב ורבי חנינח מחני תרוויהו זה השבוח ת"ח ר' יוחנן ור' יהושע ב"ל לאחרי זה השבוח חברו בפני ת"ח וכו' ע"ש. °ובפרשת בראשית ע' קל"ח בחשיב סם דחיית ה' מייקן ערב רב ביישרל וחשיב סם ז"ל ענקים מיינח חייחלה דחיינו מזלזלין לחלין לח תחר בגון ועכו"ם לנרגרותיך ועליהו חתיר רשחים יחשבו נם סם כעכו"ם שקולין דח לגח חלין וחיינו לחהדרו עלמ"ל לת הו ומה ורוח דשלה חרב כי ת"ל וכו' • מיד דייתי חור דחיינו

נמ' במסכת ניטין דף ל"ו

ע' קל"ח

כל חלה יסורים כם מקן כלמ כבי חים לחד נחמו • נחמו פעמנו ומריבו נחמו כעבור חלונים

ע' רי"ד

עשרה מאמרות מחחר ח"ר חנ פ' ט"ו

ע' קל"ח

כמ"ש חולין דף כ'

ופרם בחיי שרה

קב"ה יתמחון מן עלמח וכ"ל לוה מחוד מחוד יהי' לחדם והיר ברוחו וירחה מה דחיתח °במסכת חולין דף כ' ח"ר חילעח חין העולם מתקיימת חלח בזכות מי שבולם חת עלמו בשעת מריבה שנחמר תולה חרן על בליחה רבי חבהו חמר מי שמשים עלמו כמו שחינו שנחמר ומתת זרו עות עולם ופירש רשי' שנדרש תחת הכל הוח זרועות עולם חמר רבי יונח מלי דכתיב הלטנם חלם נדך תדברון מישרים תשפטו בני חדם מה לומנתו של חדם בעה"ז ישים עלמו כחלם יכול לף לר"ת ת"ל נדך תדברון יכול יגים דעתו ת"ל מישרים תשפטו בני חדם ופירש רשי' מישרים בישור חרן חלקה שנוחה לירדם עד כחן • °ובספר בחיי פרשת חיי שרה ז"ל לורח חיים לעשלה לחזכיל לחיתן סור משחול מטה שלמה המלך ע"ה קודיעתו בכחן כי המזכיל המכיר תכונת עולם הזה שהוח עולם הספסר הוח יודע לורח חיים לחשלה בעולם העלין הנכחי • ועל כן מסיר ומסלסל עצמו מתחוות עולם הזה ולח יעשה מחמו קבע זהו לחיתן סור משחול מיש והמשל בזה לחיי שדר בעיר לחת ויודע שלין דירתו לדור בה לללח דירת ערלי כי רצונו ומחשבתו ללכת חל עיר לחזרת שעתיד לדור בה דירת קבע לין ספק שלח יסתל לקנות שם שדות וכרמי' ולח כלים וחבני בית שהרי לין כוונתו לקבוע דירתו ולהתישב שם כן המזכיל מיודע שיש לורח חיים לחשלה לינו משתל בעבין הנוף בשה"ז כי לם במוכרחים ובחותם שהם עכשו לעבודת הש"י שלי תפשר לו לעיוד וולתן לפי מיודע שהעולם העלין הוח דירת קבע והשה"ז לינו חלח דירת ערלי ולפי שהשה"ז הבל וריק ולין רחוי לעזות לחזכיל עיקר כי לם בירלת ה' יתברך לכן התחיל שלמה ספרו הבל הבלים וחתם בחדת ירלה לו יכי פי' שכתוב לורח חיים לחשלה לחזכיל מיודבר עם המזכיל ולומר לו חתה המזכיל דע שיש לך לורח חיים לחשלה וכו' • ולם יהיה לוכות לל פחיים הנלחיים שיסור מתעצני הנוף שהוח משחול ומה שהוכיח לורח ולח דרך לפי שהוח ח"ל לורח לפי שלמה בשה"ז כנר בלרן וכלורת נטה ללון וכשם שהלורח הבכשם בפוכדן ויודע עצמו שבסיעתו יום מחר לדירתו וכפוכדן יהיה שם חעטו והוח בכסף לשוב למקומו ולרן מולדתו כן המזכיל חושב עצמו נר ולורח בשה"ז ויודע ומשנין שיש לחשלה לורח חיים וכשהו בכשפה לשום שם שרשה שהוח מקור חיים עד כלן • וזהו כוונת שלמר דוד נר לחכי לרלן לל תקניר חמנתך חמכי ולם כן בכל יום ויום רלוי לחדם לדלות על חעשיו ומכ"ש ן בימים הללו וכמו שהקדמנו וביותר ביום כפור הוה יום הגדול והקדוש ולזה קורין בתחה של יום כפור הפטרה דמשלה דיוכ רחה תדלה לעיל דף מ"ו ע"ל כדי שיהיה לבן כשבר לעשות תשובה שלימה •

כמ"ש לחמר ע' ק"ן

°בחחמר פרשת לחמר ע' ק"ן זה לשונו תא חזי כהלי יומח כהלי יומח (פיינו רלש השנה) חתכסיף סיהלה ולח כהיר בעשור לחדש דיסרש תייכין כללו כתיובתח עלייתה וביכה תלבת ונפרת לה והלי יומח כטולה דביכה כטולה ושתלבת חיהו בכללה ועל דח כתיב יום הכפורים הוה יום כפור מבעי' ליה (והקושיח משום דחיתח ב בחחמר פרשת תזוה ע' שכ"ג זה לשונו כפור לחלי לחקרי כפור בנין דקרי מכל מחלבי ולעבר ליה מקרייה בהוה יומח ועל דח יום כפור יומח דכקיומח וכבי קרייכן ליה. ולזה מקרי יום כפור מיבעי ליה לי בעי לברלות שהקדוש ברוך הוה מכפר כל עוונות בני מזכי) מלן יום כפורים חלה בנין תרין כסורין נהרין בחדא בויכה עלמה כהיר בויכה תלמה והלי יומח מכפרת עלמה ולח מהבחה דשמשת (רוצה לומר כי המלבן מקבל מביכה ולח מן זעיר לכפין הכקרת שמשת. דבי חכח שלח ליה לר"ם לחמר לילמיתי יחודת דכ"י בשלכת קדישת שלח ליה ונם לחמכ לחזוקי בת חכי היה ולח בת לחי ותהי לי לחשה וכו' לחמר ליה ר' חייה לרבי לכח הלי דשלח לקבלך מלי קלחר לחמר ודלי לכח יחודת דמלכת בחטרוניתח חלה בומכת דכהיה מן חכמה וכך לחנהרי מיביה קרייכן ליה קדש דשת מחכמה כטלי הלי וכדין מתייחדין ו"ע כיון דמלכת קדש לקרי (והוה כי הקדמנו לעיל דף ל"ג ע"ג ע"פ שלחר פרשת משפטים כי מכד ביכה נקרלים לנכי קדש לכל מכד חכמה נקרלים קדש ישרחל לה' רחשית תבואתו: ולזה קלחר בנין דמלכת קדש ליקרי דכתיב קדש ישרחל לי' וכטל מלחר דלקרי קדש כדין ח לחנותי בת לבי לך לח כת לחי דשת מבי לכח נעיל שלח דף ולח מביכה. ועל דח ותהי לו ללחשה לשתייחדת כלחכת דמוכת

כמאמרן דכטיל מביה ויום הכפורים לזורך דתשמיש לאמור בנין
דיחודא לא לתתכא דהא מביה כטלי ולא מחכמה . לאמר רבי
ואקף דרש ר"ם שחרי בנויה וכלין חיכון דקיימין קמיה כל יומא .
לאמר רבי לכא בראש השנה כבר אדם וקאים בדיכא קמיה מחריס
ותב בתיובתא וקבילן ליה קב"ה לאמר ליה לאדם לכא תהא סיוכא
לכבוך לדרי דרין בהאי יומא קיימין בדיכא ואי יתובין לכא מקבל
לון ואוקים מכורסי' דדיכא ואתקייס על כורסיה דרחמי ואתרחס
עלייהו ודוד לאמר אהבתי כי ישמע י"י את קולי תחנוני וע"ד כתיב
כי עמך הסליחה למען תורא וכתיב כי עמך מקור חייס עד כלן .

מאמר פ' לאמור ע' קכ"ג

○ רלה תרלה עוד שם ע' קכ"ג כי מחריך בע' קכ"ב מצולת ים כד"ת
ותעלוך במצולת ים כל חטאתם מלן מצולת ים אלא רוח יקידת הוא
ר"ם אמ' כל חיכון דאתו מם"ט תקיפת ואתאחדו בויכון ביסין בכתרין
תתאין כנון עוזאל ביומא דכפורי דאיהו אקרי מצולת ים כופטא
דכספא כד בחנין ליה בכורא הה"ד הנו סינים מכסף (ר"ל הוומת
מכסף סיומא אחר נירוף) אלי מצולת ים ומצולת ים אקרי מצולת
מההוא ים קדישא מצולת והוומת דכספא ועל דא כל חיכון חטאתן
דישראל שדיין לנויה והוא קכיל לון ויתאחכון בנויה מ"ט בנין דאיהו
חטא אלי חטאי נרשעו ע"ב הו נרשעוי דכל ונטיל נרשעוכ דנופא ודכספא
בהאי יומא בחית אלי מצולת ים זוהמת דכספא ונטיל זוהמת דנופא
מלן אוא זוהמת דנופא דא יפה"ר דאקרי זוהמת מצולת עד כלן .

ופי' שם עיין לעיל דף י"ח ו' ע"ך מסוד בירורי המלכים לפם קריזהו
בכתבי אלר"י ז"ל בשער הקליפות ובשתיכל העליון שתחיל לברוא
העולם תלילות וברוא וייצר ועשה ד' עולמות אבי"ע והתחיל לברוא ז'
מלכים הב"ו ושה שהובדר מהם עלה בקדושת העולמות ומה שלא
הובדר בשאר קליפת וסינים (ולכך נקט ומצולת ים אקרי מההוא ים
קדישא הייטו מלכות שהיא בחתרוכה כי עד כלן היא לחודות
ומשם יפרד) ואפם קריזהו עוד מקוד בירור המלכים ומכל אלו הבח"י
ים בהורים הם מהמלכים הן מהעולמות ובהיות אלו ה"ו מלכים בלתי
בירור אין להם זולתי חיות מעט וכו . ואין לך דבר בכל העולמות
כולם וכן בכל חלקה עשיה כמו הדומם והצומח והחי והמדבר שלין
בכל אלו הכמוזין קדושה תוך הקליפות ונריכות לשתברר וכשאר יכלו
להתברר ולא ישארו רק הסינים לבד הם הקליפות בלתי תערובות
קדושה כלל לנאמרי לעילו כחוט השערה אזי כתיב בלא ביזות לנצח
וכל הרשעה כולה כעשן תכלה כי אז הסינים הנשארים מהמלכים
ישארו בלתי שום חיות וימותון לנאמרי ויתבלו מה שלין כן עכשיו
שהמזוין של הקדושה הנתונה בתוכם מחיה אותם וז"ם חשק המחבר
ותלוות הקליפות להטעות את האדם וזהו לגרום לפם חיות כו' .

מאמר פר' מקץ ע' תמ"ה

ולזה ליתא ○ במאמר פרשת מקץ ע' תמ"ה דהא לא לתתלים
אלי מצולת אלא בחטאין דבני נשא וכו' עיין שם .
כי כבר האריכתי כזה) ושם נם כן במאמרין בשוד ק"ך נרופים לתלקים
דקדושה ומשם ואילך הנקראים קליפות תלקים לחריס והם
שוד נלמות שהוא כל דכורא מות נוקבא כל שהוא ני' ק"ך תלאי'
שנחזו בחזורים ולפעמים עולים לינק עד כתר כנ"ז בחדרת נשא
יתיב על כורסיא דשכינתן דמרא לתכפיא לון עד כלן . ונחזר
לאמר הכ"ל בשוד שני השערים ח' לי' וח' לעזאזל עיין לעיל
דף י"ד ע"ב בנחזר נשרת מ"ט עיזי יפשי ברישא ובכתבי אלר"י
ז"ל שוד שעיר המשתלח דע כי עזאזל שהוא שוד שחיל דנוגה
שנותנים לו השעיר ונקרא מצולת ים שיורי בירורי שיני המלכים
והם נלמות דכורא ונוקבא עד כלן . ולאמר רבי לכא כל חיכון
חובין וחטאין מתדבקין ביה כמה דכתיב ותשלך במצולת ים כל
חטאתם וכו' . בהאי יומא מתעטר כהנא בעטרין עלאין והוא
קלים בין עלאי ותתאי ומכפר עלין ועל ביתא ועל כהניא ועל
ישראל כלהו בשעתא דעזאל מכפר מכוין ברישא דשהיימותא
(הייטו בשוד תלת ריפין בשוד ח"י עלאין עיין לעיל דף ל"ב
ע"ד ודף ל"ג ע"א בשוד כשמן הטוב עיין לעיל דף ם"ה ע"ג
שורה כ"ט בשוד כהן ואלי תבין כל האמור) ואלי בחנבעין כמה
דכתיב והזה אותו על הכפורת וכו' . כל האמור הכ"ל עיין
לעיל דף ע"ד בשורה ל"ח דשתחיל אם רעב שונאך האכילהו לחם
עיין לעיל דף מ"ט ע"ב דשפיים עד יומא דא תרין נהורין
כחדא כיצה כהרא לשלכות ועל דא כתיב יום הכפורים אמר רבי
יהודה כיון דהוה עלל לפנים ולא לשתמלא ביה
לאתטרלא והוו שתא קל נדפי כרוביא מזוערי ומשבחי הוה ידע כהנא
דכלה הוה בחדוה ויפוק בשלם ועם כל דא בעלותיה קוה ידע דשלין

בפקין בחדוותא ושתקבלן ושתברכן כדקא יאות וכדין חדוותא
היא בעלמא ותתאי ר"ח שלל לרבי שמעון לאמר ליה
האי יומא לאתאי הוא בהאי תלי ולא בדרגא לחכא
דיאות לאתוני בדרגא דשלכא שחרי יתיר מכלא לאמר ליה לעזאזל
הכי הוא ודאי ויאות שלכא ת"ח שלכא שכיח היכלין וכיתים
בידא דשטרוניתא ושכיח לבנוני שתא בנין לדבר לון ולשלקחה לון
ולעזאזל כנו נייהו דאי זכאין שטרוניתא בחדוות ביקר לגבי מלכא ואי לא
זכאין ואיכון לתתדרו בגלות והא לוקמיכא כמה דכתיב ובשעטנז שלחה
לאכם וע"ד אית יומא חד בשתא לאשנחא כהו ולעייכא בהו וכד
חזמין האי יומא ביכה עלאה דכל חיכו ביהכא חזמין לקבלי' ל
לאשתכלא בהו ביקרא ויאקרא יזדרזו בהאי יומא בכמה פולחנין
בכמה צלותין בכמה עניין כלהו בזכותא כדין חזמין להו חיכו
מאתר דכל חיכו ביהכא דשטרוניתא בני מלכא בכפא דלתתקרן
ביהכא כלהו וכאין כלהו בלא חטאין בלא חובין כדין חזמין לנבי
מלכא בכפיכו בחדוו בשלימו ברעותא דכא רבייתא בכין למלכא
עלאה כדקא יאות וכד האי יומא לא אשתכחו כדקא יאות ווי לון
ווי לשלוחיהון ווי דכא שטרוניתא לתתרחקת מן מלכא וביכה אסלקת
ולא כפין מיכה חיכו לעלמין וכאין חיכון ישראל דקב"ה חוליף כון
בנין לאשתזכא מן ביכא ושתכחון וכאין קמיה כדא הוא דכתיב כי
ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם וכתיב ונרקתי עליכם מים
טהורים וטהרתם מכל טומאותיכם ע"כ :

וחמדר תפלה על פי כתבי האר"י ז"ל שיש להתפלל בעשרת ימי
תשובה סדר לאמלות אשר עניני כל הסדרים מאין יבא עזרי
ונו' (עתיקא קדישא ריפשא חוורא) (עיין לעיל דף ל"ג ע"ג .
דאתאמר דע כי תרין לכפין יש בו בכללות תלת ריפי"ן כי אם יש
תלת ריפי"ן וריפשא קדישא הנקראת חוורא קדמאה הוא סוד חי"ן
כי בו אתלבש דעת דעתיק לאמר זה הדעת הוא בסוד נשמה . ונם
עיין לעיל דף מ"ג ע"ב ודף מ"ט ע"ד כי כתבתי שם בתריכות : ועיין
דף כ"ט ע"ב וזה לשונו והכה העתיק קדישא הנקרא אי"ן הוא
אלי ריפשא הנקרא חוורא וכו' ע"ש) עזרי מעם ה' עושי שמים וארץ
(דוגיר לכפין דיחודא) ואורח צדיקים כאור נוגה הולך ואור
עד נכון היום (פלוגתא דשערי) (כי באתאמר פרשת נשא ע"ת"ב
אתיא זה לשונו ואלי נלגלתא נטיף טלא דחייו דלבר ואלייא
לריפשא בכל יומא וכו' עיין לעיל דף ק"ן ע"ב . ואתיא בכתבי
אלר"י ז"ל זה לשונו ודע כי עיקר מה שאתאמר לריך בוגיר הוא אין
ההוא לריפא אלא לתתא דאתיא בפלוגתא דשערי לאמריך וזה לבדו
כמשך בהתאמה לריפשא דוגיר לכפין אחד לאמריך דילוף דפלוגתא
דשערי וכו' . לך הגדיקי יתי כסיוו דלהון מהכי ד' תוורתי
הכמאכי' לאמריי ריפשא לאמריך לכפין (ואלי תפלתי לך ה' עת רצון
אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך) (מצחא דרעותא) הכה
לא יכוס לא יסיר שומר ישראל) נטיוו דכלא הכה עין ה' אל
יריאיו לאמיליס לחסדו (עיטא טבא) הוד והדר לפניו עוז והדוה
במקומו (חוורא דעיטא) כי עמך הסליחה למען תורא .
(חוטמא) והכה סוד זה של חוטם עיין לעיל דף ק"ה ע"ג בשורה
כ"ה ע"ם ומשם ואלי כל סוד היחוד ותריהה כפלים בעבודת ה'
מקון ורחום ה' לאלף לפים ורב חסד (לאלף לכפין) מזוה דאתיא
באתאמר פרשת נשא ע' רכ"ב זה לשונו קם רבי ייסא פתח ואמר
ותחנני מאלף לא יזום וכתיב ובחסד עולם רחמתיך הכהו קאמי
קמיין להדדי (מזוה דקאמר בתחלה חסדי מאלף חסדי דיוקא :
ואחר כך חסד עולם רחמתיך) לא תקשו דתניכן אית חסד ואית
חסד . אית חסד דלגו ואית חסד לבר (רזה לומר כי לעיל
הקדמנו דף ק"ן ע"ח שורה כ"ט הוה לבר לקדי ועיר
לכפין וכו' עיין שם . לכן קאמר חסד דלגו הייטו דת"ת
וחסד לבר הייטו דוגיר לכפין) חסד דלגו הא דאתמרן דעתיקא
דעתיקין והוא בחיים בבטרא דא דדיקנא דקדמי פלא הוקן
ולא בעי בר מן לאתלבא אלי מטרא מזוה אלי חסד דלגו
דעתיק יומין וכו' . תחלת בנייעותא דשערת בכלא לעטריך
חסד לאתרכא ולאתבני ולא לקטעא ליה ולא לאעדאי מעלמא
ואלי דכתיב ואחבני ואחדי מאתך לא יזום חסד דעתיק יומין
ובחסד עולם חסד לקדמי חסד עולם ואלי אחמלך דכתיב

תמדתי עולם חסד יבנה

(הייטו

(הייכו דזעיר אנפין בסוד ו' ימי הבנין ע"ל דף קי"ד טורא מ"ו)
והלי לחדוא דכתיב לחדתי עולם חסד יבנה והלי חסד דעתיק
דעתיקין הוא חסד דקשוט וחסד דקשוט לית בחיי נוקבא ת
אתמר אלא בחיי דנשמתא וכנ"ל כי חפץ חסד הוא ע"כ .
והלי דקאתר וחסד דקשוט לית בחיי נוקבא וכו' ע"ל דף קל"ח ע"ד
טורא מ"ג לעילא אי לבושא ונוקבא ונשמתא וכו') דלא הוא תקונא
דעתיקי דלריכא יקירא דעתיק דעתיקי ע"כ . גם מכאן תרוץ
עוכא דאתיזיבת פלת וקנס הוי להם בפ"ה וכע"ה כי גדול עונכם
מכזוב) (כתור פני מלך חיים ורצונו כעב מלקוש (רזא
דחכמה) וסודו ע"ל בהלכות דלא קנה ע"פ אתמר פרשת כסא ע'
רכ"ב לקם קניקו פתח ר"ש ואתמר כתפוח בעצי היער וכו' מהני
תפוחין נפקין חיין לעלמין ואחזיין חידו לזעיר אנפין דכתיב יאר
פניו אליך וכו' ע"ש . אשר זה הוא סוד דפדוכי בתפוחים כי
חולת אהבה אני) כי אל נגדול ה' ומלך נגדול על כל אלהים אשרי
העם יודעי תרועה יהוה באור פניך יהלכון (רזא דכיפורי)
כשעון הטוב על הרחם יורד על החקן זקן אהרן שיורד על פי מ
מדותיו) תקוני דיקנא דכהנא רבא כתיקוני עלאי) עיין לעיל
דף מ"ו ע"א ודף ס' ע"ג ודף ס"ה ע"ג מן טורא כ"ח ולמטה) יהי
רעון שעל ידי הארת תקוניס דעתיקא דעתיקין דזעיר יכבשו רחמיך
את כעסך וינולו רחמיך על מדותיך ותתנהג עמנו במדת הרחמי'
ותתן לנו חיים טובים ולרוכים בעסק תורתך וקיום מצותיך לעשות
רלונך בלבב שלם דייקא שיעיל מן הסוכה הזה כאשר הארכתי לעיל
ע"פ אתמר פרשת ויעלח ע' ת"ם "לתת "סתר "לי "מצר תצרני
וגו' לתת סתר דל קל"ם דייקו סתרי ומגן לבבר כמ וכו' . כי
רחמי תיבות "לתת "סתר "לי "מצר ר"ת מיחזל עיין לעיל דף י"ד
ע"ב בטורא כ"ה :

לאשר עליו כאתר רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקו"ם
כאשר הארכתי לעיל דף י"ד ע"ד על פסוקים לרחמו
ולא עתה וגו' וקרקר כל בני את וגו' וישראל עשה חיל וגו' והכה
תקו"ם ניצחריה ישראל"ל בגירוף ה' לותיות כי רבות מחשבות בלב
איש כאשר הוא בעו"ה מתהיב את כל העולם כמו שהארכתי
ומהו שבאתר מי כמם ישראל יכוכה יקויס: מה ליתא באתר פרשת
כסא והארכתי לעיל בדף ע"ד ע"ג זה לשונו לתכבוד חבריה לבני
אדרה כי אתרי דאוכא הוא סיחל דחיק וכו' כאשר הארכתי לעיל
ע"ל דף ל"ב בסוד מלאמה לה' ודף ט' ע"ב את לשאות לי' הייכו
לאחבי השכיכה שיהיה בסוד ה' לאחד ושמו לאחד הלא כתיב בפסוק
באתר פרשת יתרו ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים
אנשי אמת שונאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות וגו' .
עיין לעיל באתר פרשת יתרו ע' קל"ג על פסוק ואתה תחזה .
אבל לי נראה כי הלא הארכתי לעיל כי יש ה' אלקים בכל אחד
מלכות (ה') רוח אחד ת"ת (י') נשמה אחד בינה (ה') עלאה
היא אחד חכמה (י') יחידה אחד אריך אנפין ולאילא והוא קיומו
של (י') ע"ל דף נ' ע"א :

אלם כן מי שזוכה ליחידה וזכה לאלפי' כי באריך אם אלפים .
ובחכמה ובינה אם מאות . והנה שרי אלפים שרי מאות
שרי חמשים אם היודעי' בסוד כ' שעריו ביה ואז לא יתן מוט לעדיק ושרי
עשרו הייכו שיודע סוד י"ם בחשבתי לעיל ואבי יפתי בתבור ה' ואז
כ"ח על אקומו יבא בשלום אקומו דייקא . ובמסורה אית על זה
לשונו אקומו כ' באסורה דין ואתכנית על אקומו ואיכא ואקומו אתמר אם
לומר אם תעשה דין לאטה הרי הוא שלום וכו' ע"ש : ואראה לי
לענייות דעתי לרמז זה ע"פ אתמר פרשת משפטים ע' רי"ו ע"ל :
אבל לי נראה משום דאית ○ בגמ' סוף מסכת ברכות זה לשונו
אתר רבי חנין בלוי הכפטר מיכאיל אל יאתר לו לך בשלום אלא
לך בשלום שרני יתרו שאתר לו למשה לך בשלום עלה והצליח דוד
שאתר לו לאבשלום לך בשלום הלך ונתלה . ואתר ר' אלעי ה
הכפטר מן האית אל יאתר לו לך בשלום אלא לך בשלום שנאת ואתה
תבא אל אבותיך בשלום ע"כ : ולרמז על שני דברים המוכרים
לעיל פי' בקרא כתיב כל אחד על מקומו יבא בשלום על זה היה
קשה הלא הקדימו שלא יאתרו בשלום ת"ל וכו' ועל זה מביא פסוק
והתכנית על מקומו ואיכא והייכו כנ"ל : לחי לא יאתר לך בשלום
ואתר מיתת הצדיק יאתר וכו' וסוד זה שלום ע"ל דף נ"ת ע"ג .
בסורא כ' : וסוד אבני אתת הייכו מצד הת"ת ירחי אלפים מצד
הלכות ופשיטא לכאי עבוה בפרט דלה תלמוד ירושלמי פרק

יום כפורים ע"ם :

כאשר לדיכי יום כפור כי יום כפור תרין כפורים בהורת תתלה
בהיר מבהרת עלאה ולא מבהרת דשמאל כי ליתא בכתבי
האר"י ז"ל זה לשונו כי ביום כפור נוטל מלכות (ה') נבורות מביל
לנוקד תיקון שבת . וז"ם ה' עכויים . ובזה ליתא בכתבי האר"י
ז"ל שאנו לומרים בריך שם כבוד מלכותו לעולם ועד בקול רם .
כי אז המלכות הנקראת שם עלתה עד הבינה הנקראת קול פנימאה
(עיין לעיל מה שכתבתי ע"פ אתמר פרשת בראשית ע' ק"י לוריית
קלי בין תרין בתים חד קנימאה עלאה דא קול נדול וכו' והלי
קול פנימאי ליהוו וכו') בשכינה"ו לומר בקול רם כי המקטרגים לינם
יכולים לקטרג שם (כי זה לשונו ○ באתר פרשת תרומה ע' רל"ו ת"ם תרומה
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד הא שית סטרין לחרכין בשית ע' רל"ו
תיבין י' אתר לעילא ושמו אחד לתתא ו"ת לעילא כתיב ולתתא
לא כתיב אחד ועל"ד דא הוא אחד בחלופי אתוון וכו' בגין דקשתא
דההוא סטרא לתתבק בהדה לזו לית אחד אלא דאתן מייחדין לה
בלחישו ברוח לתתון לחרכין וחורי וע"ל . אבל לומרו דייקא
ההוא סטרא מיכה ויתעבר מיכה כדין יתקרי אחד ודאי אלא יהא
בהדה שותפו ודביקו לחרכין כד"ת ביום ההוא יהיה י' אחד ושמו
אחד בתנלייתי בהדיה ולא בלחישו ולא ברוח וכו' עיין לעיל דף
מ"ב ע"ב בסורא ה' (ובזה תבין פייט בסדיעי של פסח בסוף הסיוט
שם יקרא בכתיבתו וכו' ובקולו תכון בתלופותו (הייכו שיהיה השם
אלם והכפא אלם וכו' בין יקרא בקולו אלא חי"ת קל"ה בנערתו .
(הייכו סוד נער חית קנה ואז לאילא החריבה והוא קריית מלך
בבמותו וכו' שכינתו עמהו להתאחד ואותו יעשה לגוי אחד ביום
ההוא יהי"ה ה' אחד ושמו אחד ע"כ : והנה המנהג לומר ושמו
אחד בקול רם כי בתחלה לומרים ביום ההוא יהיה ה' אחד ואחר כך
לומרים ושמו אחד :

ועוד ליתא באתר פרשת חוקת בדעיל מהימנא ע' שמ"ג
מסטרא דשכינתא עלאה דיהיו חדו בחתר דיהיו אלטוא
והוד הקדש לית ליה רשו לסטרא אחרא לאלטאה לה שטן ולא ת
משחית וכו' ע"ש : לזה ביום כפור שבתנלה סוד ביאה וסוד עתיקא
קדישא וכנ"ל ע"פ אתמר פרשת ויקרא ע' כ"ה זה לשונו תלכה
בההוא זמנא דאתכשרן עובדין לתתא וביאה בחדוותא כדין ת
לתנליין עתיקא קדישא ותב בהורה לזעיר אנפין ע"כ ע"ש ולזו הוא
סוד עין בעין יראו ולזו עורה רחמין על ישראל והקיצה לשאות
נוקמין לאימון דכפין לון . ולזה ליתא ○ באתר פרשת תצוה ע' ת"ם תצוה
שכ"כ ז"ל כי ביום הזה יכפר ויבקי בקדמיתא ביום הזה בנין דיתבני ע' שכ"ב
ולבתר עליכם תו יכפר ביום הזה ויבקי ליה בקדמיתא יכפר מלין יכפר
בגימטריא תבטריך לנקאה ליה ולבתאה ליה בקדמיתא יכפר מלין יכפר
על דליהוו עלאי דבקיר ובקי בלבאי (ס"ת שלא הוא דא עלאי עלאי דבקי ובקי
לבאי ועל"ד פלהו סטרין בישין דאתעברו דאקרון מזוקת ים וכו' ועל"ד
ביומא דכפור דליהוו קבורת דכל חובין ובקין דלהון בעין ישראל לנקאה
נדמייהו למיהך מייתך רנלין כמלאכין עלאין חמש עמודין לאסתעייה
אחמש סטרין עלאין דיומא דכפורי תקיף לון ואיהון תרעין דליה ת"ם תכחם
וכו' כתבתי לעיל ע"ש. ואיתא ○ באתר פרשת בכחם ע' תע"ד
זה לשונו בהאי יומא דליהוו רחם השבה לאתקדמא קדם שליט לילאה
דחיי ולא לאסתתף עמיה שטן ופגע רע וכנ"ד כיה כייתין עבדין ב
בילאה דחיי ואסתתבן נביה וביה נפקין לחירות וביה נפקי
מסלליהון אימון דאית עלייהו נזר דין בכדר ובשבועה ובנין דא
תקיפו למיתר כל נדרי ואיקרי וכו' כלהון יהון שביתין שביקין לא
שרירין ולא קיימין ובנין דא נדר דיהו"ד דליהוו תפלות ושבועה
דאדרבת דליהוו מלכות דשבדו על נפיתא דלהון בחכמה וביה יהון
שביקין ושביתין לא שרירין ולא קיימין ומשלח לכל עדת בני ישרא
דאסר לית ליה רשו לסטרא אחרא לאלטאה לה שטן ולא ת
משחית וכו' ע"ש . לזה ביום כפור שבתנלה סוד ביאה וסוד עתיקא
קדישא וכנ"ל ע"פ אתמר פרשת ויקרא ע' כ"ה זה לשונו תלכה
בההוא זמנא דאתכשרן עובדין לתתא וביאה בחדוותא כדין ת
לתנליין עתיקא קדישא ותב בהורה לזעיר אנפין ע"כ ע"ש ולזו הוא
סוד עין בעין יראו ולזו עורה רחמין על ישראל והקיצה לשאות
נוקמין לאימון דכפין לון . ולזה ליתא ○ באתר פרשת תצוה ע' ת"ם תצוה
שכ"כ ז"ל כי ביום הזה יכפר ויבקי בקדמיתא ביום הזה בנין דיתבני ע' שכ"ב
ולבתר עליכם תו יכפר ביום הזה ויבקי ליה בקדמיתא יכפר מלין יכפר
בגימטריא תבטריך לנקאה ליה ולבתאה ליה בקדמיתא יכפר מלין יכפר
על דליהוו עלאי דבקיר ובקי לבאי (ס"ת שלא הוא דא עלאי עלאי דבקי ובקי
לבאי ועל"ד פלהו סטרין בישין דאתעברו דאקרון מזוקת ים וכו' ועל"ד
ביומא דכפור דליהוו קבורת דכל חובין ובקין דלהון בעין ישראל לנקאה
נדמייהו למיהך מייתך רנלין כמלאכין עלאין חמש עמודין לאסתעייה
אחמש סטרין עלאין דיומא דכפורי תקיף לון ואיהון תרעין דליה ת"ם תכחם
וכו' כתבתי לעיל ע"ש. ואיתא ○ באתר פרשת בכחם ע' תע"ד
זה לשונו בהאי יומא דליהוו רחם השבה לאתקדמא קדם שליט לילאה
דחיי ולא לאסתתף עמיה שטן ופגע רע וכנ"ד כיה כייתין עבדין ב
בילאה דחיי ואסתתבן נביה וביה נפקין לחירות וביה נפקי
מסלליהון אימון דאית עלייהו נזר דין בכדר ובשבועה ובנין דא
תקיפו למיתר כל נדרי ואיקרי וכו' כלהון יהון שביתין שביקין לא
שרירין ולא קיימין ובנין דא נדר דיהו"ד דליהוו תפלות ושבועה
דאדרבת דליהוו מלכות דשבדו על נפיתא דלהון בחכמה וביה יהון
שביקין ושביתין לא שרירין ולא קיימין ומשלח לכל עדת בני ישרא
דחסד ליהוו חיים טובים נבורה חם תפארת חויר (עיין לעיל דף קכ"ו ע"ב
אשר זה סוד הכלל חת ה' מן החרן חיסוד עפר חם ואתר יסוד בחם
וכו' כנ"ל ואוכן הוא ע"פ אתמר הכ"ל בפ' הכ"ל) ובנין דא תקיפו
מיהרי מתביתין היתר נדרים קורחים בחויר ובנין דשבועה מלכות
דליהוו לתתא מיניה חוקיוזה נדרים על נפי שבועות עולי ועוד חוקמו
כל הכשבע כלהו בשבע ביולך עמהו וכל הנודר כלהו נודר בחיי
היולך דעמה המלך חדנ"י חיי המלך יהו"ד וכנ"ד כי ידור נדר
ליהו"ד ואוקי הכי לית רוח לתתא חיי המלך אחמה הה"ד אחמה
עתיה חת בעליה כל הנודר ביהו"ד דליהוו תפלתו כתלו נודר בחכמה
דליהוו יו"ד ה"ח וא"ו ה"ח חיי המלך. כי

ם"פ תרומה ע' רל"ו

ן"פ אחם ע' תע"ד

נ"פ סוף מסכת ברכות

מחמר פ׳ כי׳ ל כפ׳ כרחשית ע׳ק״ו לחפש קניהו כי כבר נכתב מחמר זה לעיל ישראל דסליק ב״יוד ה״ח ו״ו ה״ח ורוח דיקלה עלה ב
כרחשית ע׳ק במחשבה להבדילת מחשבה תשבה מ״ה ובי׳ תשכח שתא קדישא ע״כ
והתרכתי מה דחי׳ כפ׳ שמיני ס״ו שתן דהיו בחשבי בלחישו תדיר
לתי מסט׳ דמחשבה דהיהו בלחישו תדיר ולא תשתמע ע״כ) וכל
הנשבע ביהו״ד כהלו נשבע במלך עמיו : עמיו דת ביהו כהלו נשבע
ביה״ו דהיהו עמם השמים לטוהר מסט׳ דחסד עמם מעמיי ובשר
מבשרי מסט׳ דגבורה דת מלכות ובחכמה דהיהי תפארת לחיהו סליק
לתקרי תדם הה״ד כתפארת תדם ותתמר ביום הכפורים ושניתם
את נפשותיכם הה״ד ובעשור לחדש השביעי הזה תעמו את נפשותיכם
תקיהו כי ה׳ עמויים בנין דתתלבן ה׳ ועירית בה׳ עלאה דהיהי ה׳
גלוחין (הייהו בסוד כפורים שבי כהורין וכנ״ל) לקיים בישראל תם
יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו והתי תיהו רוח דלשון של זהורית
בנין דכל חובין דישראל ממכן לבני מלכות ותשובה דהיהי ביום מחלת
לון בנין דתתמר בה השוכן תתם בכל טומאתם (הייהו ע״ל דף
י״ד ע״ב שורה מ״ח בסוד (ן) פשוטה שהיה מרמז על ביום שהיה
מתפשטת למטה) וד׳ בנדי לבן וד׳ בנדי והב יא״הד״ונ״הי
ותקיהו לתקוע שופר ביום הכפורים לסלקת קול דהיהו ו׳ לחירות
דתתמר כי׳ בכל מרתם לית מר כתיב בא׳ וקריתן כו׳ (והוא כי
ע״ל מה שכתבתי בסוד דעמודת דתמצעיתא בר מתתרי׳ לתקרי נר
בסוד לחת ולחת דף ד׳ ע״ב ע״ד ודף ה׳ ע״ח
בסוד יחתו מריהו נס דף ל״ו ע״ב סוד לעני ולנר תעוזב לותם
נם שם בשורה מ״ה ו״ל פתח ותמר בכל מרתם לית מר וכו׳ ו
וסוד זה שלכדר ושבועה מביאין ג״כ בפ׳ משפטים ע׳ ר״ה ר״ו ושם
בפ׳ משפטי ע׳ ר״ד תמר שמביאין סוד הקטן עם ו׳ עלאה וו״ל בקונדת
מחמר פ׳ כתיב דת לפדות עבד עברי ותוה העברי׳ לניעד תמה העברי׳ לדון
משפטי ע׳ ר״ד בקנין עבד עברי הענק תעניק לו הה״ד כי תקנה עבד עברי שם
שנים יעבוד ומיהי קנין דילי׳ אלא בסתרי תורה מטטרון עבד יי׳
כליל שית סטרין בחושבן שית לתתון שית סדרי מוסכה ובהון לית לי׳
לבר נש למיפלח למתרי׳ למיהוי לי׳ קנין כספו דכסף יתיבית דתכריהם
חסד דרגין דילי׳ לחורייתי׳ מתתין לתייהבת ומתן דתשתדל בה בנין
לזכות לעלמא דתתי לתקרי קנין כספו עלמא דכסופא קנין שם ש
עלין קונה שמים וארץ קנה חכמה קנה בינה כתיב דקנה לו נאולה
תני לו לית דתיהו קנוי לעולם ותית דתיהו קנוי לי׳ לית שנין מתן
דתיהו קנוי לי׳ לעולם כתיב בי׳ ודבא תדוכיו לת חזקו במרמא ועבדו
לעולם לית עולם אלא עולמו של יובל דתיהו יחסדין ודת ק״ם דתתן
כ״ה כ״ה לתתון ערבית ושחרית כ׳ שתרי ביהה (ולעיל כתבתי שלוה
אלו אומרים דל כבודיהו בנוים ושקיהו כטומאת הבהמ עוברת נבורתך
וקנאתך עליהם וכו׳ וזכור עדותינו בכל יום תמיד ואומרים פעמים
מחמר פ׳ כי בכל יום שמע ישרא״ל יה״ו דלהיהו יה״ו דאחד כי לתם קניהו כפ״כי
תשא ע׳ שכ״ט יחמרו לחיכם שוניהם אלין לינון לחוכון בני עשו
מכדיכם כד״א סודו טחת קרא למו דלית עמה דקא מכוון לון בלהבתי
מחמר פ׳ כי ומקדקין בלשפייהו ליש״ל כבני אדום ותחר כולהו מסתבין כגדא
תצא ע׳ תקי״ג וכו׳ ע״ם והקדמהו מה דחי׳ כפ״כי תצא ע׳ תקי״ג על פסוק
לרבעים יבנו פקודה דת להלקות לרשע דהיהו שתא דעתיד קב״ה
לאחזה לי׳ לתשתין מחלין בנין דעביד נרמי׳ אלוה ייתי יחודה דעייחדין
לי׳ בכל יומא בכ״ה כ״ה לתתון ויומי כהון למלן דשוי נרמי׳ שוה ולאו
היהו אלא עבד מטוכף ע״כ) והוא כי שם מביאין ודיק ת״ט לפני
רשע מלן דשע דת שיעל ומלן נריס לך א׳ דחסר מחשתין ובנין
ד״ת דהיהי ביהה חורת לך וכו׳ תיעול בין ו״ו ולתעביד וא״ו
לקיים בך ובישראל וברחמים נדולי לקנכך ויתקייס לת יתן לעולם
יו״ט לעדיך וכו׳ והנה נם שם קודם דחורת בתיובתת כשר ועבד
הוה שתך לת הוית אלא בחילת דעו״ר טוב מיטטרון שיעל רע ובעין
דחורת בתיובתך ולתדבקת בחילת דחיי הת נפקת מעבד ולתהדרת
בן לקב״ה ומטה דתתמסר בידך הוה עין החיים ו׳ דתיהו בן י״ה
ויעול בת״ט תכפין דילך בחורייתת ויתעביד מוט ויתקייס בך לת
יתן לעולם מוט לעדיך ע״כ והנו שתמו מתפללין בתפלת ערבי שהיה
מחמר פ׳ ויצא ראות כי הקדמהו מה דחי׳ כפ״כי ויצא ע׳ שמ״ד יעקב תיקן נלות דערבי׳
ע׳ שמ״ד דתיהו דרגת דעמודת דלתמצעיתא בנ״ר תוקפוה מלרי מתניית תפלת
ערבי׳ ראות דחצ״ן דנלות דשמה בלילה דשלטין תמן סמא ונחש וכל
מחנן דחוכלמן דילי׳ ונכניסי׳ נחתת בנלותת עם ישראל תיהי ברחות
בעלה לחתכח וכו׳ ע״ל דף ח׳ ע״ח סורה ל״ו לזה תהו מתפללין
בתפלת ערבית לחפש קניהו הפש כפשיהו בחיים ולא יתן לאות רגליהם

פי ביאור נמ׳ הנת לתיתא בטור ח״ח סי׳ תרכ״ג ז״ל ומחריכין בסליחות ובתחנונים עד סיומא זמן תפלת מעריב ומיכה סיוון לפקיעת חמה כסהחמה בירח לתשרי וכבי״ו ז״ל ובפס ירושלמי ת״ל הכ כך תחמי שמשא בריש דקלא הכ לי נזלתא דכלי כעולה ע״כ : לפרוך ליתן טעם למה הוה טעם כפרפרה שמשא בריש דיקלא והוה כי הקדמונו לעיל דף ט״ו ע״ד בשורה ל׳ עד סופו ונס דף ס״ב ע״ח

פי דיקלא

דף רוח י״ מוספה נו כדין ישראל סדרין בתיובתא שלימתא קמי קב״ה דאתחזי בהיכון עתקין מניתין דאתיין עלייהו כמיזן דאתיא ד דוכרניהון לעילא וכד תיכון הדין בתיובתא כלבא שלימה כגוונ דכתיב בגר לך ומפלוך ושבת עד י׳ תלהיך ויסיב מלכא לבי מטרוניתא לפייסא לה וע״ד בנין דביתא כלהו שלמין קמה אתי לאתקמו׳ לה מעפרא בחמרא פניך יחלו יעשירי עם בנין רחת כבודה בת מלך פנימה ומאי כבודה כבוד ה׳ ודא בת מהנהו מלך דאיהו פנימה ודאי וע״ד לאימא עלאה דאיהי פנייתה דכלא ואיהי אתערית חידו וכייחא על בכתה ממשכנות זהב לבושה לקבל דא לאור שלמה נאוו לחייך בתורים נ נמוחך באחרוי׳ לחייך תרין לזוכא דהיא ולזוכא דאתי בתורים תרין תורים ודאי בנין דביומא דמשיחא תתחדש דעתא בעלמא (דייקו סוד דעת הכ״ל וע״פ סוד הכ״ל) ותתכסיר לורייתא קמי׳ (וכ״ל כסיתנלה סוד הדעת שהוא סוד החלם ויפתח שערי תורה שהוא סוד לאור רז התורה מיט שתין לפס סוף) כולא בנין דכתיב כי כולם ידעו לאתי מקטנים ועד גדולים וע״ד ממשכנת זהב לבושה דא סטרא דצפון דאיתכלסיית כה למעבד מקמין בתיכון דעתקין ל לבבה ודא קרינן לי׳ המלך במשיח ודוד ודאי הוא וכדין ליתער בעלמא מה כתיב לעילא כי שחה לעפר נפשינו קומה עזרתה לנו דאיתדבק מלכא במטרוניתא ופדינו למען חסדך דא לבבהם יחיוכ דלא תהוי לאחורא בנין כך לאור הושיעה יחיוכ ועכני כנ״כ ממשכנות זהב לבושה לקדושת תוכל למלך תלין לבושין דיקר דאיהו תיכון מרוקמין למקדשא וכל מגוי דומין קב״ה לאתלבש למיהב נוקמין׳ בחלוש תוכל למלך דא כלה תלבשית לי יתן נריס כל דא בנין ישרל דלא ליתעדכו בסט דעשו כל תיכון ומיכין למיחמי כתם ביקרא דמיון לקבל דא תורי והב נעשה לך עם נקודו׳ ככסף תרין תורי דמו לתורייתא דאיתיהבת ביומי פרעה ורמז לדעתא דייתחדש ביומוי דמשיחא עם נקודות הכסף בחשוקי עשר כסף והכא לפס חסיר היא נכבה עלי׳ טירת כסף ודאי מסגו דאברהם לתיתא לון כאי הה״ד ואף את בריתי לאברהם לזוכר והארץ לזכור תובלה בשחות ועיל תרין יחודין לעילא ותתא לעילא בשמא קדישא וכורסיי׳ משתלים כד אתתביל יודא מיעלמא ודוכרניה מעלמין לא לידכר לעתא ישרל דלא דקב״ה בריחמין עלאין לריס דעליהון של כלא ועל דא יונבלת לך כד״ת והביא את אחיכם מכל הגוים מנחה ליה״ו וע״ד לתיב ת תבואנה בהיכלך מלך תחת תבותיך יהיו בניך לאור לה קב״ה לכ״י תחת תבותיך תיכון תהכן עלמין דאודיע לך בעלמא ואתקימו לך על כלא יהו בניך תשתיימו לעריס דאיכון תהכן עלמין דכתיב כפו כאר חפרוה שריס דאתקימו לה בכלא וכלא להאי כאר כנסת ישרל לאתקרי ד״ת תחת תבותך יהיו בניך דכלהו בריחמו כאיכון דרא דמדבדא כאיכון דאיקרון דור דעת (ע״ל דף קל״ג ע״ב ואתבן לאה נקראי׳ דור המדבר דור דעת) יהו בניך דכלהו בריחמו יתגברון על אוריית׳ וכו׳ אוכיח שמך בכל דור ודור מדרש פעלאה דתליא כי דרור ואיהו לכלא בזמנא דהשתא סופר נדול יפיק כולא לאיהו כדין עניים יהודך עולם ועד ולא יתפרס עולם מע״ד (כי עולם היינו בינה ע״ד הוא תפארת ע״ל והוא סוד ברוך י׳ לאלהי ישרל מן העולם ועד העולם והכא סוד שופרי נדול אית סוד יום כפור והכא דוק במאמר הכ״ל כד ישרל הדרין בתשובה שלימתא דייקא היינו עד בינה ע״ל דף ך״ו ע״ב שורה י״ח וכו׳ כל המאמר הכ״ל כאשר מיום עשותו הלנו כעתים הללו פס״י ירחם על עמו ישרל ויקיים לנו ככ״ל לאו כל מי כפס ישרל יכוכה ומצפה לקיימ׳ הכתיב ולהוציא לאותו׳ ישרל מן הנלות הזה הוא יעשו תשוב׳ שלימה והנדולי׳ שבכל הקהלה יעוררו עצמם ואת כל הקהל י׳ לעשות תשוב׳ וידרשו דברי כתובי׳ לתכניע לבבכם לפני קב״ה ומי לי״י שיתנהג בתפלות כאשר סדרתי ע״פ תלמוד הקדש וע״פ כ״י והמכריע בספר הקדוש הטהור הקונטרס קדישא דשב״י וכתבי הקודש של האר״י ז״ל בודאי יבי׳ כאשר מבני עלי׳ ויקי׳ בכלל לאורך ימים תשביעהו ואראהו בישועתי ושוד הודאי שתכרים בירושלם ע״ל דף י״ח ודף ע״ב ע״ה

ע״ח בתריכות :

בכיאור ר״ע יתיב תרישת דדיקלא הוא סוד ח״ח ע״ל דף קל״ח ע״ג ותתן מלן מרי׳ ההוא שמשא קדישא וכו׳ וטעם סנקרא ז״ח בשם שמש ע״ל דף ט״ז ע״ח שורה כ׳ והכה לישת בכתבי האר״י ז״ל והכה סדר המדרנות כי מלכות התחילה לעלות בלילה כי זוכה עד חורת תפלת המוסף שהו היא בכתר דביכה ועדיין הו״ח לה עלה כי עיקר יום זה הוא לנורך בנין המלכות ותקוכה מביכה כנודע (והיינו ככ״ל ע״פ מאמר כ׳לאור ע״ח בהלי יומא לתכסיף סיהרא ולא נסיר עד בעשור לחודש דישרל תייבין כלהו בתיובתא שלימתא ובינה עלאה תבלת ונהרת לה והלי יומא כטירו דביכ׳ כטלא ולשבתא חידו כלא וע״ד יום הכפורים וכו׳ כל״ל) ולח״כ מתחיל לעלות סוד תפארת ישרל עד חצות הלילה ומשם ולמעלה עד חורת הבעילה שהו כיכה ות״ת ומלכות שלשתן כאיך תכפין והו חורת הבעילה שחל״כ תלו לחומרים ז׳ פעמים י״ הוא הלהים והלי שמעתי מחודי ו״ל כי י״ הוא בעתיקא והלהים בז״ת כ׳ כי יהו״ה הוא בועיר חפין ושלים במלכות וכלע״ד ליישב מה שהלו חומרים י״ הוא הלהי׳ כפל ז׳ פעמים והענין כי י״ הוא הלהים כנגד ז״ת שעולה עד המלכות והיא עלמה תחלה והלא״כ עולה הת״ת והו י״ הוא הלהים ולא הלהים הוא יה״ד והלא״כ הלו חומרים לומר י״ הוא השלי״ כנגד עתיקא הנק׳ יה״ד שחור להיות הלהים שהוציר עתה במקומו וכבר ידעת בהדרת כי ו״ת לתקדי הלהים כנגד עתיקא הנק׳ יה״ד חזר להיות הלהים עתה במקומו (כי ז״ל בהדרת ליתיתי בקרא סם שלח בזוהר דכתיב י״שהים דהלי הוא סם שלח דעתיק דכלא דו״ת וכולהו סם שלח ובהוה ומכח לתתלי דחמי בכלא וכב״ל ע״פ מאמר לחדי ע׳ קכ״ב תתכי כי כיום הזה יכפר עליכון ביום הזה דייקא דכי לתתלי ע״ק לכפרה על כל חוביהון דכלא ע״כ והו פי׳ מכל חטאתיכם לפני י׳ משם והוא סוד מה שכתבתי לעיל ויאמר י׳ אל משה מה תצעק אלי בעתיקא תלי׳ כי הקדמנו כי סם יה״ד לימו מתגלה עד ז״ת ולסוד זה נקרא ת״ת ו״ל שתיתאה יהו״ה שלימו דכלא עקרא דכלא כי הלא קון י״ הוא ת״ת וכו״ ע״ל דף נ״ע״ת שורה ט״ו) והו לפני י״תטהרו שהוא ע״ק דכי תלי׳ בחילות עון לנמרי והכה ככר הקדמנו כי כל התחילות מדמה לי׳ לחילנא דכרכא שהוא סוד דיקלא וכרים הוא סוד כתר הנקרא ת״ת שהוא רישא דחילנא והקדמנו כי ז״ת נקרא שמשא ולעת הבעילה עולה ז״ת עד עתיקא קדישא ולזה קחתי תפלת בעילה כד שמשא כרים דיקלא כי הוא רחמי דכולא כי סם כתיב לכי הוא רחמי י״י ולא הלהים עמדי מעל״כ במקום ז״ת ים דין וכל״ל מיתא י״ מן הסמים הו דכתיב מן הסמים מם ומים חסר ודיכא גם סם כפס נפש ע׳ רכ״ט רחמי דעתיק דעתיקין חיכון רחמי׳ נדולים רחמי דז״ת לתקרון רחמים סתם מסוס דחית כי יפיכא ושמחלה דיכא ורחמי והו נ״כ פי׳ פסוקים שובה ישרל עד י״ אלהיך הייכו במקום שים דין ורחמים כי יהו״ד הוא רחמי׳ ואלהיך הוא דין ומדייק אלהיך בסוד ואתם הדבקים ביה״ו לו כאלת בעוכיך ולי׳ כפ׳ יום הכפורים ת״ר לקיים נדולה תשובה שזוכות מעשה לו כסנגור שיעשו ישרל עד י״ אלהיך כי כאלת בעוכיך קדי לי׳ עון מזיד הוא וקדי לי׳ מכשול אבל קחו עיכם ושובו אל י״ שהוא עד ת״ת מקום שהוא רחמים נמורים ואו תחרו אלהי כל תשא עון והו הטעם מה דאיתא בסידור האר״י ז״ל שאין לנמוד כי יהי תשובה כי אם קבלה שהוא מוכך את הכפא ובפ״ד ת״ב כי ע״ל דף קל״ח ע״ג בשורה ראשונה ואלה דאמרת׳ דסלקא ואיתבא על רישא דעתיק ח״י עלמין וכו׳ ומובן לפ״ד כי בימים אלו מתגלה עתיקא קדישא ונריך לאחבר אחי את ליה״ו דף ריז מאחי דאוכה דאיקי ע״ל דף י״ד ע״ח בסוף ע׳ אר״ם עד אימת ניתב בקיימא דאד סוכה אתקבנו אחבריא לבי אדרא אלוכסק מיארין וכו׳ ע״ם הכלל הוא דוקא סוד התורה כי לו כתיב אשרי ישרל ונו׳ ואתם על במותימו תדרוך • ענין ואתחיכו שלשו תוחרים בתפלת הבעילה לפי שהיא נוטלת נבורות דבינה דק לאחר תשלום ה״תפלות ולכן לו כשלימו ה״נ ולו כעשה כה סוד היסוד בקודש ניון שבה והוא סם שבחשך כה קנוות שלם מיחסך עד הוד שבה שבתפשטו שם ה״נ והלחתם בתקבנו ביסוד שלה וכחתם בחיתם לאחר בו בתוניס קיבון פיוין נוקבין שלה שם ה׳ נבורות להעלותם לקבל ת״ד וזה בעשה יון נ׳ לה״י דין דאלם״ין דהה״ן שבנה״י דבינה כגודע ושם נ׳ חותם וזה בעזר בתפלת בעילה וחותם שבי שהוא התלכות שבה בעזר לפי הוצעתי רבה והוא סוד מין וירושלי׳ ע״כ ושבת ל״כ שם לאיכון תרו״ל כי בר״ה נכתבים ובכיפורים יום כפור נחתמים ובליל הושענות רבה נחתמין פעם סנית וסוד פעמין דש כי בכל זמן ם

שהגבורות אתעוררי' ח"ו קוד זמן הדין בעולם והכה ביום דשם
ח"ו נכסרין הדינין וניתקן ביסוד דמלכות וח"ו עולמין הדינין ומ"ו מדיקים
נשורים כתתעין לחיים ביתי ר"ה דינה קשיה נם בכעילת יום כפור
כעשה בתי' יסוד שבה עם הכלי של הגבורות לכן ח"ו העולם כידון ג"כ
גם בהושענה רבה ניתן כה ר' גבורות ולכן גם בו העולם כידון ע"כ
ולקיים בסוד הושענה רבה לחריך יותר בסוד לזה מי שים לו מוח
בקדקדו יסכיל בדעתו יום הכורה הזה שהוח עת רצון ובזה תלה כל
נחולתינו ופשיטא מחילת עון רק תשוב שליח כשהר התרכתי ותהכה
ת' לאכירו לתכה רבה כי לו קשור הוח ביה"וד וע"ל דף כ' ע"ד שורה
ד' דף"ה בקרח שלום ושמי' שלום ותקשר כלח בשלום וכו' ע"ל
דף פ"ג ע"ג בסופו דשם מתחיל קודם שיתחיל להתפלל יתחר וכו'
ע"ש והנה מפיים בכתבי הקר"י ז"ל בסוד י"ב וז"ל הטעם שחין
מברכין מוכחי י"ב חלח על חור שבת חבני חמלה השטן עולה שם"ד
וימות השטה שם"ה משום שחין לשטן שלטוני ביום הכפורי וכשנדו יש
שם"ה נידין בילדם וקנה שהוח מעין עה"ב שחין בו לח חכילה ושתיה
וזהו קנה תכיר קנה ביה כי ב"פ קנה עולה י"ש להכחיל לוחבי יש דהיינו
מחתר פ' בשה"כ שחין בו חכילה וכפ"ו פנחס ע' ת"ל ושט דומה לשלמת
פנחס ע' ת"ל דין דכי"ו חכילה ושתי' קנה דומה לשלמת דלתי בי חכילה ושתי'
ולכתר דשט ו'ן ושט ברבוי חכילה דנוגל לתרך ולתעבר ומ"ן נרש
דל שטות דלהון דלתערבו כשרב רב שטיקדתלוה דלהון חכילה ושתי'
דנוגל וחתם מסוד עבריי ומ"ן נקשת לחביוכים בכ"ן כפוכה שטיין דלחכלין
בלח תחיכה מה כתיב בהו הכשר עולמו בין שניהם טרם יכרת ולח יי'
חרה כעם לתפשט נון דשטו וכו' ע"ל דף כ"ו ע"ב שורה ב"ח ובמחתר
הב"ל ודל דלתפשט כ' ובעשה שטן על חכילה ושתי' ולתעבר על
כל חיברין ופרקין כשם"ה לח תעשה כתוכחכן השטן חשר חד ודל יום
כפור דלית בי חכילה ושתי' ולהיכו כנוכח דקנה ולהיכו בן י"לתן ביכה
ע"כ וכבר הלרכתי כי בן י"ה הוח נ' לילכת דחיי ולח יקוייים לח יתן
חוט לנדיק וברחמים נדוליס לקבלך
בחסרה ביחיכו לחן :

הלכות סוכה בעזה"י לשם יחור קב"ה ושכינתי'

איתא בחם' סוכה דף י"ח ת"ח כי בסוכות הושבתי לת בני
ישרחל עכשיו כסוד היו דברי ר'חלעזר ר"ע חה לחומר סוכות
חחם עשו להם ע"כ דקשה לפי לברי ר"ע חה שבת הוח שהושיבן בסוכו'
חחם ועוד לייתן טעם למה בת ו' החנוה תכף לחר יום כפור ומה נם
לית' סוף סי' תרכ"ד והמדקדקים חתחילי' חיך בחוחלי י"כ בעשיית
הסוכה כדי לנחת חחנוה של חבוה ע"כ לית' כי חחלרות מחתר ח"ד
מ"ח פ' כ"נ ז"ל לחכם קריהו ועל כלם הכופר בכל חיני עבודה ככרי'
כחבשה בן חוקיהו שחתר חתירה בדקיע כי בסתם בעוכה פתחה של
תשובה הכרחו בעורת ה' כדלי' בחיבות ועשרה לבניו בעורת חי"ת
חיתה לבועלי חון והוח חתר בה וחקרי' לנגב ובכה למעלה ליחודו
של עולם ונתקבל ע"כ בילקוט חדש סוף ערך יחים טוביס בשם
חנלה עשוקות סוכה כרחוית בלות ה' שבורת סוכה היח שתי
חחיבות ושלים לפי טעם והיח בורת ה' ע"כ ולזה תכף לחר
יום כפורים שהוח יום סליחה וכפרה להרלות שחיחל הק"בה עוניכו
בזה לעשות סוכה להרלות כי עבר הק"בה לת הח' ובעשית ה' בחקדש
והנה הקדחתו לעיל דף קל"ו ע"ח בשורה ב' יש רשע מחריך ברעתו
דל חחיל דחוריך שקט ושלוה בחלי ברעתו כהניח לשה רשע
לשת ושוכים וכו' ת"ח נער חית קנה דל חי' דלתלחיד ביה עשו
חייכה ת"ח בחוברים לילי שלטה ומיכה כפקין כחה שלטנין וכלה ברוח
דחיון כיון תבר ליה הק"ה מכל חפיק חיון ועחיל מנה בחה
בחוטה ועירלת דתבר ח' חיון ולתעביד חנה חיכון לחתון חלה
דתבר ח' דקחי חי' וזה נער חי"ת קנה ע"כ ח"כ כל כח של ח"ה
כשכתה ח"ו הם" ובעשית ח' וח"כ כשיעלו ישרחל מחנרים לה
יגלו עד דתבר הש"י לת הח' ובעשית ה' והקדמנו כי בורת ה"
הוח סוד הסוכה ולכך כשהוגיאם מחנרים זה ליסב בסוכה והיינו
לדברי ר"ע סוכות חנה עשו להם לרמוז על סוד הנ"ל להרלות שהש"י
תבר כת של ישרחל שלחיותו ב"ח וכהיום יגלו משם כי תבר הק"בה
לת הח' ובעשית ה' • וזה תכין נח' עם ע"ו דף ב'
כשלחרו ח"ה תבה לכו חרלה לחר חק"בה חנוה קלה יש לי וסוכה שחה
לכו ועשו לותה וכו' חיך כל לחד ולחד עושה סוכתו כרלה נגנו •
והקב"ה מקדיר שליהם חנה בתקופת תמוז חיך כל לחד ולחד ע

מחתר פרשת חמור ע' קל"ו

מחתר ח"ד ח"ח פ' כ"נ

מחתר בפרשת בראשי ע' ל"ת

נם ע"ל דף כ"ו חן שורה ז ולמטה

ואין תלין בהא ותיכון דמיון בקרא לך יי' הגדולה וגו' וכ"ל שירותא דלהון חסד וסיומא דלהון מלכות כנסת ישראל לחדית היתי' לשתכח' שביעאה לחדית וכד תתיל הלי לילית דשביעי תתחזי לי לשתלימו יומוי דהלי לחדית ולי ליכי מולמת עלאה חזי עלוי חסד לל יתהדר עלוי כדקדמיתת ולא מסתפי מהלי דיכוי דקדק (כי ז"ל כפ' התזיכו ע' תקם"ה לשתכחו תרין בוכין דכורסי' דמלכא ולקרון נדק ומשפט ויכון שירותא ושלימותא ובהכי מתעטרין כל דיכין דלעילא ותתא וכלא סתיס כמשפט (הייכו תפחרת ישרא) ונדק (הייכו מלכות) מהלי משפט תתון ולומכין קיימין לה מלכי נדק מלך מלכ"ם וכד מתעטרין דיכין ממשפט כלהו רחמי כלהו כשלימו דהלי מכסס להלי נדק ודיכין מתתקנין לעלמין בשלימו ברחמי וכדין לקדיש שבעתא דמתכרין דכר ונוקבא וכל עלמין כלהו ברחמי ובחדוותא וכו' ע"ש ותבין הדכה וזהו שלמו מתפללי נדק ומשפט מכון כסלך חסד ואמת יקדמו פכיך כחוב לדכרי המלוה כל"ל ובנ"כ תכהר לון קב"ה ליסרל לשתכוכה מדיכוי לחלי נדק ולחפלה סכת שלמת עלייהו ולעייהב בשלמ דמלימות ה"ה ד"ר בסוכות תעבו שבעת ימי לחכלל להלי דרגת לעילא ולחוספת בי' ברכה לחיים עלמין (והו הוא סוד נדק ומשפט ביחד לזי כלהו בשלימו וכ"ל כתיב כתבתי שזהו סוד שמיני עצרת) כנין דהלי יומת שביעאה תיכון ככנסת ישראל לקמיקיפין להלי מזבח עלאה כתיכון תרין לעודי' לתיכון עדבי נחל (הייכו סוד כ"ה) ושבדין הא נסוך המים (והכא אית) בחם' סוכה דף מ"ח ע"ח כיסוך המים כיכד גלוחית של זהב מחזקת שלשה לוגים הי' אמלא מן השילוח ופי' רש"י מעיין הוא סמוך לירושלים וכו' כמין שני חוטין דקין ואחד מעובה ואחד דק כדי שיכסה כלין בכת אחת מערבו של מים מזכיו של ניקופי' רש"י כיין שני חוטיון דקין חוטט אחד בשפל ונקב אחד בחוטיו' והכהן מערב בפי הספסלים והנסכי' מקלחין ויורדין דרך החוטיו' על גבי המזבח וכמזבח הי' נקב שבו המים והיו יורדין לשיתין של מזבח שהיו חלולי' ומעוקים מלוד ע"כ והקשה התוס' תימה מכין לו כל חותו עכין שמחוטט על הספסלי' מקלח על גבי המזבח ומשם לנקב המזבח ומשם לשיתין וכו' אבל בפ"ד הל"ל מיושב כי ע"ל דף כ"ו סוף ע"ד ת"ח תרכיב קדמות לחתם על לחם בי"ט ונם בדף כ"ו עלב"ג ותרלה בפלחי' לחם קניהו שם ו עד סוף הדף ונם בדף כ"ו עלב"ג ותרלה בפלחי' לחם קניהו שם ו ויעקב לית תס יוסב לוהלי' דחמוי ודין וכסיב ההוא בדין תרין חולקין וכסיב כלא הלי כל וחלי להחזה דחקדי יס הס"ד כל הנחלים הולכים אל היס וכו' נם ע"ל דף פ"ו ע"כ דמשיים שם ונהר יוצא מעדן ומשיים כל חימון נחלין כחד דרגא דחקדי נדיק ונדיק יסוד עולם וכלהו חולי ומתכנשין להחזה לתר דחקדי יס והוא יחת דחכמות' נם שם דף כ"ו בשורה י"ג וכהר יוצא מעדן להשקות לת הגן בסוד כי בכורי ישרל כי מטט' דחכמה דהוי נניו בנויה חד עטרת דחקדי חסד ומס' דכוכה חד עטרת נבורה וכלהו מתעטרין בריסי' וכו' וכלא נטיל בן לל והלי יהיב לחלכות וכו' וכלא לחיד מע"ק ע"כ נם הקדמו לחסם קניהו דף מ"ו ע"ל מחתר פ' שמיני ע' ס"ו מחתר חד נפקו יין ושתן ויוסם ודכם וחלב מים ושתן כטל כהכי וכו' ויין לשחלה וכו' ע"ל ס"כ מנד תכמה הוא אית שהוא חסד ומנד כיכה נפקו יין שהם נבורה וכלהו כהו מן עתיקא קדישא וכ"ל ולזה קלחר מחתר חד נפקו יין ומים וכו' רק אית שהם מטט' דחכמה נטלי כהכי ויין שהוא נבורה כנפי לוי שהוא מטט' דכיכה וכולם כהו בסוד יעקב לית תם והוא השפיע בחלכות ע"י נדיק יסוד ע"ל דף ל"ט ע"ב כל תכ והוא כנרמו זה הסוד של שיתין והכה בהיות שסוד זה לשיתין הגבורות ע"י חס' זהה תכין מזבח הכ"ל כי הלה רש"י פי' בחם' ערוכין דף פ"ב ע"א ק"ד לונין ולזה שהה כיסים ע"כ ח"כ כאן היה ג' לונין הם חי' כנים כי מדת יסוד נקרא ב"ח ע"י שהוא נדיק לזה קלחר במזבח נלוחית של זהב מיחוקת שלשה לוגים הי' אמלא מן השילוח ופי' רש"י מעיין כי הקדמו בסוד י' סמירות ע"ל דף ה' ע"ב לבתר עביד מלכא ועבירת ודת י' ותתעלייה מכי' ונקרא לזה מעיין כוכא תכמה ולהזוח מלכא נקרא לזה תכמה ע"ב ובהיות שהקדמו כי המים הם סוד חסד דעתיק המתלבם נו תכמה ותכמה הוא סוד המעיין לכך קלחר היה מחלה מן השלוח וכל"ל והוא דקלחר נלוחית של זהב הלה כבר הלכתי ע"ל דף י"ח ע"ב ג' לחם קניהו בעניו תלת דיסין כחסד דעתיק נתלבם בגלגלתא והנבורה היא בעוחא ונהו בכלל בחסד בנבורה והנבוה

מחתר פ' תקודי ע' ת"ח

מחתר פ' תצוה ע' שכ"ה

מחתר פ' החזיכו ע' תקם"ה

פי' מזבח בחם' סוכה דף מ"ח ע"ח

והנה הקדמנו כי הסוכה היא מן בינה ולכן סוד ו"ק נס הקדמנו
כי סכת שלם חסר הוא רמז על המלכות שלמת תתאה וישראל נדיכין
לעיילא תחת עלמת עלאה היינו בינה שהיא סוכת שלום ולזה קאמר
בגמ' סוכה ע"ג סוכה שעליונה כשירה היינו בינה כי ברוך לעיילא
בסוכה תחתונה שהיא מלכות שהרי הו' יומין של סוכות סם ו' יומין
הכרמזים בפסוק לך י' הגדולה והמלכות היא התחתונה רק לית' שם
בחשבון ר' יהודה לומר לא מין דיורין בעליונה התחתונה כשירה
והוא כי לעיל הזכרתי כי תקנה עבד עברי קרי לה לוכח על כל מה
דאתמר כל דכורא קלי בעלמא דאכורא וכו' כיוצא דהיינו עבדא
דקב"ה דאקרי נחמי' מפולחני' דאקב"ה מהיכן שם שהיה
דעלמא דאכורא וכו' כאיה מתנן ואתמסר בעלמא דנוקבא וכו' ע"ש
והקדמנו כי סוכה עליונה הוא בינה וסוכה התחתונה היא מלכו' ולפי'
כאן לומר רמזי' לדור בסוכה עליונה כי סוכה עליונה הוא בינה ובה
יאמרים תותם התחתון בסוד ו"ק שהם שבת יומים וכל"ל הלה הוא בעקר
מסם ולזה קאמר לם לין דיורין בעליונה לף תחתונה כשירה: בכתבי
האר"י ז"ל בל' יומים שבין י"ב לחכמות מלכות מקבלת מחסדי' דבינה
מעטה למעלה כי עד עתה היתה התיקון דמלכות מכח נבורו' שמקבלה
הקצלקתה מבינה והן שלקחה מן ת"ת ולכן כי' בסוד שמאלו תחת לראשי
ואימתה יתחיל ויימינו תחבקני ליתן לה מחסדי' והנה עתה בתלת
יומים מקבלת מחסדים מבינה ביום ח' סוד וביום ב' נצח וביום נ'
ת"ת וחו"ב נבורה והטעם כי ידוע שהחסדי' הם ה' והם מתפשטים
בחג"ת בה"י והם ו' כי יש להם ב' כוללים הת' יסוד ולכן נקרא כל
שהוא כוללם כל ה"ח ועוד כולל ב' במלכות ולכן נקרא כלה שהיא
כוללת כל הה"ח וכו' ובאדרא לעיל כי מלכות הקבלה בעי"ב ב' כוללים
מן החסדים דבינה שהם יסוד מלכות וכו' ובינה ז' דסוכות היא
מקבלת האור מחסד דבינה העליון והגדול שבכל החסדים ונם
מקבלת החסד מן ת"ת ולכן הוא י"ט שהיא מקבלת ג"כ לור פנימי
ומקיף דו"ק והנה המקיף דבינה לנו מחזיקים אותה למלכות ע"י
סוכות סוכה כי הוא סוכת שלום וכו' והחסד דו"ק לנו מחזיקין אותו
ע"י נטילת לולב הפנימי ועוד הקבה שלנו מקיפין בלולב בכל יום
לנו מחזיקין המקיף הרי שבינה הרחמן הקבלה לור נדול חסד עליון
דבינה פנימי ומקיף חסד שבי דבינה ע"י הסוכה שהוא החסד
המתפשט לל הנשמה ונם חסד בת"ת ע"י לולב ומקיף ע"י ההקפה
וכן עד היום הו' הכל מלאלה למטה ולכך הוא מועד לפי שים לורות
המקיפים כי החסדים הכללים הם בו' יומי הסוכות הם המקיפין כי
הפנימיות דבינה כבר נכללו מקודם וזהו הסוכה שהסם חייב לישב
בה כל ז' יומים ולנו כי הסוכה הוא סוד לור המקיף מבחי' החסדים
ולנחנו בני מלכים של ת"ת ומלכות (פירוש מחד בפם ורוח לכל מי
שזוכה לבשמה חיה יחידה וכל"ל הו הוא מובני עלי' נ"ב ולזו זוכה
לבנים קדמונית שהם מן לריך לכפין וכאשר הזכרתי לעיל בפסוק
למען לדעי ודעי לדברה בה שהוא כך) לנו עושין בסנדא ויושבין תחת
הסוכה לקבל לור המקיף הנזל שהוא לור המקיף מבחי' החסדים
ויקיפנו מכל נדדיו ולכן הין ישראל מוקפין במדבר בו' ענני כבוד
כי כבר ידעת כי כל ענן הוא מחד החסד כמ"ש כי ענן י' ועליהם יומם
ולין יומם לחד חסד הם המקיפין והם ו' ענני כבוד מחסד ועד המלכות ○ ובפ'
חיים מחסד הם המקיפין והם ו' ענני כבוד מחסד ועד המלכות ○ ובפ' מחזור ס' קנ"ו
תזור ע"ח ת"ח חסד דעבד קב"ה בישראל קשיר עיזהון ו' ענני ע' קנ"ו
יקירין וקשיר להו בכנפת ישראל דהא עבנא דילה לתקשר בשתא
תחדין ובכללהו שבעה אזלו ישראל במדברא ט"ו בנין בכללהו קשרה
דמהימנותא ביניהו וע"ד בסוכות תשבו שבעת יומים ויהי קא מיירי
בנין דכתיב בכללו חזודתי ויפתי ופרין מתוק ובעי בר נש לאחזה
נרמי' דיתיב תחות צלא דמהימנותא וכו' וע"ד כתיב כל האזרח
בישראל ישבו בסוכות כל מילן דליתי מנועא קדישא ושרשא
בסוכות תחות צלא דמהימנותא ומילן דליתי מנועא ושרשא קדישא
דישראל לית יתיב בהו ויפוק נרמי' מתחות צלא דמהימנותא וכו':
בסוכות תשבו חסר חדא בנין דכללהו קשירין כי' (היינו מלכות היא
סכת חסר דכל שאר שפה קשורים בימלכות) דכתיב כי בענן י'
עליהם יומם וכתיב ובעמוד האנן אתה הולך לפניהם יומם הוא
עבנא דלהרן דכתיב יומם יומה חסדו ועבנא חד (ס"ת דת) נטיל
עמי' חמש לחרבין מילמן שבע (ר"ל כי הלא הם רק ו' חסדים ונטיל
יסוד כל הה"ח) ועבנא לחדא (היינו נגד חסד הו' שהוא מלכות)
דכתיב ובעמוד אש לילה דת להרת להו לישראל מבחי' דחילן מית

ומבית כרעי' מהימנא בקודש בתר דת לקדבת קדבנת בכל יומא
וקדבת דת לימהו חולקי בכלא וכו' ע"פ ומסיים דהת לית עמא
כעמא דישראל דחילן חולקי' ועבדי דקב"ה ואסתלק יקר' דקב"ה
עלת ותת כדקא יאות וכל הולכתן עלתן פתחי ותחרי ומי כעמך
נוי אחד בארץ · ר' אלעזר פתח כה אמר יי' וכרתי לך חסד מחזור ס' הכ"ל
כעורים הלי קרת על כנסת ישראל לתתר בשעתא דהוה הולה כ ע' קנ"ו
בחדכרת עמהון דישראל וכרתי לך חסד דת עבנא דאתרן דכתלא
בחתם לחדרין דלתקבלו עלך ואהירו עלך להבת כלוליתיך דאשתכלל
לך ואשתרו לך ולתקימו לך כלא תעדי תבשיעתא וכ"ל למה בנין
לכתך לחדי במדבר בארץ לא זרועה ת"ח בשעתא דבר בא יתיב
במדורת דת כלא דאשתיירו מבינתא סבינתא פרסת נדשתה עליה מלעילא
ואברהם וה' נדיקים לחדרין ודוד מלבא שויין מדוריהון עמי' ר"ל לבת
ואברהם וה' נדיקים לחדרין ודוד מלבא שויין מדוריהון עמי' הם"ד בסוכות
תשבו שבעת יומים שבעת יומים כתיב ולא בשבעה יומים כנווכ דת
כתיב כי שבת יומים עשה יי' את השמים וכו' (כי יומי הסוכות הם
סוד ו' יומי בריאת לזר סודם ע"ל בדף רלחון בסוד עשר ספירות
הנלחלים מן נלוי ח"ם לחם קניהו ולבתר עבד מלחת רכרכת וקרת
לי' בינה וקרת לנדוניה מבין וכו' לבתר והכהו לשבעה כתלים לו'
מלחן יקירין וקרת לי' נדולה נבורה ת"ת כהי"ס וכו' ע"ש ושמה
נפלאים והוה תבין סוד המוות שבתבו לנו עם ה' ולוך לתבתו דכוקים
בחיי כולכם כ"ה) ובעי בר בש לאיזוי בכל יומא ויומא בחפצין בהירין
בחוספירין חלין דאבי' עתיה ות"ל לחכת כתיב בסוכות תשבו שבעת
יומים ולבתר ישבו בסוכות בקדמיתא תשבו ולבתר ישבו וכו' לות קדמאה
לחוספיזי כי הת דרב המנונא סבת כד סוף עיול לסוכה סוה חדי
וקרים על פתחת דסוכה מלנלו ואמר כמן לחוספירין יסדר פתורת
וקרים על דנלוהי ומברך ואומר בסכות תשבו תיבו לחוספירין עלאין
תיבו · תיבו לחוספירי מהימנותא תיבו לרים ידוי ואמר ואתה
חולקנא ובתה חולקהון דישראל כי חלק י' עמו יעקב חבל נחלתו
והוה יתיב תניינא לבבי עלמא דמחן דאית לי' חולקא בעלמא קדישא
יתיב בלא דמהימנותא לקבל לוספירין למחדי בהאי עלמא ובעלמא
דאתי ואע"ד בעי למחדי למסבנא מ"ט בגין דחולקא דילהון לוספירין
דמחן דמסבני הוא והוה דיתי בלא דמהימנותא ומחן לוספירין חלין
עלאין לוספירי מהימנותא וכו' ע"ש לית לבתוה עם עבייס ועוכם מי
שלא מהנם עבייס בפרט בימי תג הסוכות והנה רחה תרחה מה
שרשתי מאחר רעיא מהימנא בסוד קדבנות למאי חולקא בלא
בחדוותא בבבי בנין דכללהו לחידן בחילן וכו' ובחדוותא דישראל
בלהבון דלעילא הכי חולקא דבתרהן לבל לימן שאר עמין וכו' ע"ש
וא"כ לפי זה מכ"ש שרחה תרחה להחכיל לעבייס ולקייס חיים
כמתבת ידו כבלבת יי' ·

והנה ע"פ כל הנ"ל תבין סוד הדם ולולב עני ובדבה וסוד
לתרוג והנה במדרש הלר"י ז"ל שטוב לומר על כל מינה
ליחד קב"ה ושכינתה ובוודאי לית' שחסדים רחשונים הין מוניחים
הכוונה בפה לבן כתבתי בשעתי לומר בעת הבניסה בסוכה לייחדה
שתא קדישא דקב"ה ושכינת' בדחילו ורחימו בשם כל ישראל הנני
יושב בסוכה לקיים מנות בורחי בסוכת תשבו שבעת יומים כל האזרח
בישראל ישבו בסוכות למען ידעו דורותיכם כי בסכת הושבתי את
בני ישראל מאחרן מוניים ע"כ וע"פ כל הנ"ל נבת לבייאור סוד לולב
הדם ובדבה ותתרוג הנה לית' כתבתי הלר"י ז"ל נבאר לך סוד
הלולב ונ' מינין מה שניינים הלא מודע כי הוא רמז לד' אותיות שם
יהו"ה ובודע שנלולו כי ה' לחכוכה שבשם היא מלכות של ו"ה בשורה א'
הנעטרים שלו ואינו הנוקב' יומם וכו' ע"ל דף כ"ב ע"ד בשורה א'
בבייאור מאחר פ' בראשית בשבח לדם בגלוייו שם דף כ"ג ע"ח
וע"ב וע"ג ותבין ג"כ סוד נעבודים לשר היה בגלגלים וכוה תבין
מאחר פ' ○ לאחר ע"ק"ט ולקחתם לכם ביום הראשון וגו' ר"ש פתח מאחר פ' לאחר
כל הנקרא בשמי לכבודי כראתיו יצרתיו לף עשיתיו (היינו סוד ע' קנ"ט
בריאה יצירה עשי') כל הנקרא בשמי דת דקב"ה קראי ליה בשמי'
דכתיב ויברא אלהים את האדם בצלמו (וכת דחדייק דקב"ה קרא לי'
בשמי' דכתיב ויברא אלהים את האדם בצלמו ע"ל דף ו' ע"ג בשורה
כ"ג בבייאור מאחר פ' יתרו ע"ק"ט ידי דוכתין ורזין דשני קב"ה בבר
נש וכו' ע"ש ותבין מאחר פ"ל) ושם בשם רעיא מהימנא :
פקודת דת ליטול לולב בהנוה יומת בחיכון ויבין דילי' וקלי' רוח
לוקדוש ותוקף' חבריה כתיב דקב"ה נטיל לון ליסרחל בהבי יומין וחדי
בהון · לוף הבי ישראל נטלי ליה לקב"ה לחולקהון וחדחן בים ודת

הוא רוח דלולב וזיכין דבי דתיהו רוח דיוקנא דאדם והא אתמר ע"כ :

מאמר כה"ל ע' ר' מאמר פרשת קדושים ע' קכ"ט

○ומש ע' ר' ו"ל ת"ח כל הנקרא בשמי כמה עלאין עובדין דמלכא קדישא דהא בתיכון כריין דתיהו עביד קשיר לון דשלין עלאין דלעילא וכך כטלין לון לתתא ועבדי בהו עובד' לתתא הדו' מ"ל דלעילא דקשיר כ' כגון תוכ וענ תרו והא תוקמיכא מלו' (דייקו מה דתי' ○כפ' קדושי' ע"ק ט ו"ל ת"ח כד קכ"ה כרת עלמא לתקנ' כל מלה ומלה כל חד וחד בסטרוי ומכי עלייהו חילין עלאין ולית לך לתי' עשרה זעירין בתרעא דלית ליה חילה לעילה וכל מה דעבדין בכל חד וחד וכל מה דכל חד וחד עביד בתקיפו דההוא חילה עלאה דמיתכא עליה לעילה וכלהו כיתוסין ונזירין מדיכא על דיכא כטלין ועל דיכא קיימין לית מאן דכפיף מן קיומיה לבר וכלהו ממכן מן יומא דאתברי עלמא מתפקדן עלטוכין על כל מלה ומלה וכלהו כטלין על כיתוסא לחברא עלאה דכטלין כל חד וחד כמה דכתיב ותקס בעוד לילה ותתן טרף לביתי' ותק לנערותי' כין דכטיל ההוא חק כלהו לתקנין חוקת השמים והזו' חק דאתייהיב להו מן שמיא קל לתי וכדין לתקנין חקות שמים ומכלן דמן שמים קל לתיין דכתיב כי חוק לישראל וע"ד כתיב את חקותי תשמרו בגין דכל חד וחד ממכא על מלה ידיעא בעלמא דההוא חק כ"ב לסור למיחלף ויכין ולאתעלה זיכא דזיכא לחברא בגין דלתעקר לכל חילה וחילה מאתרייהו ואכחים פילוי של מעלה ואכחים פומבי דמלכא ע"כ . ותבין חטא של הרשעים ים"ש המטמאי' עעין בזכות כמ"ו) כתוב לדברי המאמר הכ"ל ואית מכייהו דאחידן בשמא קדישא כגון לולב לתרוג הדם ערבה דכלהו אחידן בשמיה קדישא לעילה דא בעיכן לאחדא לון ולמעבד הכו עובדא בגין לאתעטרא ההוא דאחיד בי' ועל דא תכיכן במלה ובעובדא בעיכן לאחזו' מלה בגין לאתעטרא מלה אחרא ה"ד כל הנקרא בשמי לכבודי ברתיתי לאתעטרא ברתיתי לאחדא ליה יצרתיו לעבדא ליה עובדא לף שמיתיו לאתעטרא ליה חילה דלעילה ד"מ כל הנקרא בשמי ליכו דכתיב פרי עץ הדר ולולבי כל ד' מיני לולב הם בג"ח עמהו הנקר' יהו"ד ואיכם במלכות כלל ועכ"ז נדריך ליטול התרוג בשמאל כי המוקבל משמאל אתי לכבל יחבר את שכיכם יחד והלולב עמהו הוא יסוד שהוא נמשך דרך השדרה ולכן בתחתית הלולב בכיומו שם הוי' חיבור לתרוג עמו בעת הנטילה במקום שמשתייים ההדס והערבה והלולב כי הוא בחי' הנטורה וכבר ידעת כי היסוד הוא העולה עד למעלה בסוד יוסף ע"ל מה שהתרכתי בביאור מ"ם בראשית ע"ג לפכ קכיהו הוא כעין בחירת וכו' ע"ל דף ע"ח ע"ד בסורא שנית ביאור מזמור משכיל לאיתן האזרחי עיין כל העי' ודף ע"ב ע"ח ועי"ב שם כתבתי כל סוד לולב עם כל מיכיו ומש עיין ע"ג עד קופו ותרחק סודות נפלאים בסוד לולב . ולזה קאמר ולכן הלולב נדול מכל המיכים מן ההדס והערבה כי הוא עולה עד העוף וכו' בסוד משכיל לאיתן האזרחי :

בתחלת פרשת נו ע"ב ○ובתחלת פרשת נו ע"ב ע"ג אמר רבי חייא תניין בעובדא דלתתא לתתא עובדא לעילא לי עובדא הוא בקדושא לתתא קדושא לעילא ואתי ושרי עליה ואתקדש כיה ואי לאו אתקדש לתתא לתתא רוח מסאבותא לעילא ואתי ושרי עליה ואתסאב כיה דהא בעובדא תליא מלתא דהא ליית עקרא ושרשא לעילא ובעובדא דלתתא לתתא עובדא דלעילא מה דתלי בעובדא בעובדא דלתתא לתתא לעילא ואתעביד עובדא ומה דתלי במילין במילין כך לתתא לתתא ככי לעילא ואי תימא מלה מה לתתא לעילא ככי כתיב ודבר דבר ההוא דבר לתתא לתתא לעילא ולקרי דבר דבר י' לאתר כיה ודבר י' יקר בדבר י' שמים כעשו דהא עכיכן הוא מלה סלקא ובקא רקיעין עד דסליק בדוכתא ולתתא מה דאתעבד לי טב טב לי כיה כמה דכתיב ונשמרת מכל דבר רע תרבעה מיכין שבלולב ולזכן שבעה ואי תימא ' מיכין לזו ככי חלה דרבעה כיכו ולזכן לתפרסן לתלתא לזוטרכן ובעובדא דלמטן לתתערו שבעה לתרכין לזוטרא עלאה כמה סטרין כ"י לף שם נב דאיתי בכללא (כי הלה סוד לולב הוא נגד יסוד ו' כדמים בנד תנ"ת ערבה נגד נצח סוד ולתרוג הוא נגד מלכות וכל"ל) מתברכא מכלהו ולזכן שית ומכללא דעזיקא דזכותא דנגיד ולא פסיק לעלמין מיכוי ויקבל למלכות דהא בגין דאתייהבת לה לעלמא עלאה לתברכת מכייהו דאתערותא דלתתא דהא בשעתא דכ"י לתברכת מכייהו לתתברכת ועל דא סוכבי את שתא כלה מתברכת בזוא לאתפקא כיה ואשתלהבן כלהו מכזהו דזוא עזיקא דכלה לאתשכח ברכאן לעלמא דאילני חלין כלהו

כללה לחין תדירה וטרפין מסתכחין תדירה וזין חדוותה דלהון בהאי
זוכא ותניהן בסברה דרב המנונא סבא דסה הוה חילא דתפקדה
על חילכין חלין כל חד וחד מחלין לה בטיל ברכין דחדוותה לעילא
חלה בזוכא דה ותתערותה דלהון בחיזון קדישי מלחכי עלחין תליין
(כי בסידור פאר"י ז"ל מביא בשם ספר תקונים ז"ל כתר יתנו לך
מלאכי המוני מעלה (הייטו חכמה וביטה עם עתיק ישראל קבוני מטה
יחד כלם חלוק קדושה ישלשו וכבר ידעת בפוד וכבר יוצא מעדן הייטו
ביטה היוצא מעדן חכמה לסחקות את הנן ת"ת וכו) ולזוה קחתר כאן
ותתערותה דלהון בחיזון קדישין מלאכי עלאי היינו חכמה וביטה
תליין) וכד ישראל בטלי לון כלה תתער בזוכא דה ועלמה יתברכה
וכ"י מתברכה לתרקא ברכאן לעלמה קול י"י על המים אל הכבוד
תזר רבי יוסי דה לברהם קול י"י בכח דה יצחק קול י"י בהדר דה
יעקב קול י"י שוכר תרזים דה נצח קול י"י חוצב להבות אש דה הוד
קול י"י יחיל מדבר דה נדיק קול י"י יחולל אילות דה נדק וכלה
מתנדלי על מיא ותסתקיין בזוכא לנדלה קה"ד וכתר יוצא מעדן
להסקות את הנן וכלהו הכי יתערי ברכאן לעלמה מסזוה עקיו
דתסתקיין כלהו ת"ח הכי סבא קלין תליין במלה דפוסה בשתר יומא
שתא והסתא לה תליין חלה בעובדא ואלן עובדה קא בעיון ולה חלה
דכוסכה דה מברך לכל שתא וביוזה שביעאה דתא הוא קיומה דדיכה
דעלמה וכו' • ולפ"ד הוא מוכן ליום דוקא בימים חלו כי אקדמו כי
סוד סוכה הוא ביטה כי לכך לית' ובכה פיסוד של ביטה שלם היה בשלים ת"ת שלו והיה סכך הסוכה והיה נקרחת סוכת
שלם ואור המחיצה שיולדים ומשכים עם אחסדים שמתגלים מיפוד
של ביטה הם דפכות הסוכה ולכן אמר ת"ק המשלשל דפכות בסוכה
מלמעלה למטה הוא לגורך הזעיר אנפין כי לעולם הזעיר אנפין נוטל
החורות בדרך היסר מלמעלה למטה וג' עבות רמז לחג"ת שהם נ'
אבות ולפי שכל ז' כלול משלש נין לכן יהיו פדם כשר שכל בד ובד
יהיה כלול מג' עלין וב' בדי ערבה הם כ"ה ושרי נמלא כ"ד מיני
שכלולה הם ו"ק זעיר אנפין שהם חג"ת נה"י והעטרה וסוד העבין
כי הלא האחסדים שלמו מתוקנין למלכות ע"נ לולב הם שזה אחסדים
המתפשטים בו"ק כנודע ולא מן האחסדים שבדעת עצמו זעיר אנפין
והנה ד' מיני לולב הם בח"י אחסדים המתפשטין בזעיר אנפין ולמוכח
כדי להחיר מהם אל המלכות אלו נדיקין להמשיך לבם אור העליון
מן הבדולים שלהם שהם האחסדים שבדעת זעיר אנפין ולחר שקבלו
החרה מהם אז יכלו הם לתת החרה אל המלכות ולמוכח כי עתה
סוד לולב ומיניו הם ו' בחי' האחסדים המתפשטים והוא יחסד עד
הוסד (ובזה תבין במשכה במסכת סוכה דף מ"ב ע"ח קטן הידוע
לבעלי תביו חייב בלולב עד כאן • הידוע לייקר מיודע סוד
לבעלי עד סוד הדעת •

ואכנם סוד הורדת ה' החרה זו אל המלכות הוא כי כשהר
תבעלה ותולך את הלולב בכנגד מוחין בבחי' ה
הבחתו שתבעלה ותבחימו אל החוק שלך כי אם התחלת מלכות
להתגלות ולא החרם מתבעלה את הלולב הוא הורמת זעיר אנפין
בעלמו (כי לחכמו הדבוקים ביהו"ד כמ"ש ונם לעיל נבי סוכה
כתבתי שזהו סוד המביא בדך רחמנן בסוד התפשטות לין סוף ב"ה
עיין שם כי בעובדא דלתתא יתער עובדא דלעילא עד ח"ם ב"ה)
והלולב ומיניו הם האחסדים המתפשטים והוא מבעבע ומעלה אותם
עד הדעת שלו שיקבל החרה מהם ונחה לרחם מלכות התתחלת מן
החוק ולמטה ומתקין בה האחסדים הבניתיים וכודע כי דעת דזעיר
אנפין הוא כיתן תוך תיסוד דביטה (עיין לעיל דף ס"ב בסוד תפלין
ע"ש סורק ט"ו) ובזה בחינת תרין עטרין תלו מוחין פנימיי דדעת
הוא מוחין ח' לבד בלול מתרין עטרין לפי שזוה תלוכם בתיסוד
של ביטה עד כאן וכו' עיין שם • בסוד שבי סיכין של תפילין של
ג' רחזין ושל ד' רחזין) כי חב"ד זעיר אנפין הוא כתון תוך הי'
דביטה חכמה בנצח וביטה בהוד ודעת ביסוד עד כאן • גם יש בסוכה
בעשויים כמבוי מבעין כי הלא מחלכות נילוי שלא בין מיותה בניס
בניני זעיר אנפין אז לחור בחור לעולם אין עיקר יניחתה
אלא בקו האמצעי בסוף שלש ת"ת והנה הנצח והוד של ביטה כודע
הוא כי שם מתפשטים עד סיום זעיר אנפין והנה המלכות שם
בניתים בקו האמצעי כנד פתוח ומחת מוקפת ב' דפכות שהם נצח הוד
דביטה וזו לכות עטידתה בשבי שלשי ת"ת וכה"י דו"ק לך תקומו מיטיה
ס"ם ר' מיסיה בו טפח ומשכו יותר ויעטידו מיבד ר' של מבוי וסוד
סכ"ם הוא סוד היסוד של ביטה שהוא כלה ומפסיק בשלש ת"ת עד

כאן • הם כן הקדמנו כי הסוכה בכל מקום הוא סוד לזר המקיף
של ביטה המסבבת לת ת"ת ומלכות וגם הקדמנו כי הלולב ומיניו
שם החסדים המתפשטים בת"ת ונריך לבעבע עד הדעת לקבל
החרה מזדשם הכתוכים בתוך הדעת והדעת הוא ביסוד ביטה
ושם הוא שכך הסוכה לכך נריך לברך על הלולב דוקא בסוכה
וגם לבעבע בסוכה ומהכין יבין שעכ"פ ח"י בעבועים בסוכה ואחר
כך יבעבע עם הקבל בסודו ואלה ובזה תבין מה דאיתא בש"ע
סיימן תרנו ז"ל אם קבה אתרוג שרואי לבאת בו בשמוש כגון
שהוא בביטה ואחר כך יוצא גדול מיומו מזה להוסיף עד שלשים
מלגלגו עד כאן • עיין לעיל דף ע"ה מן שורה כ"ח עד סוף ע"ו
וע"ב בביאור נמרא אמר רבי זירא אחר רב הוכא באזוה עד שלשים
ובזה תבין כי הקדמנו כי כל הבעבועים הם לנוכך המלכות העומדת
סוף שלשים ת"ת כי עד שם החסדים הם סתומים ביסוד של ביטה
אם כן שלשים מן החסדים הם סתומים ושני שלישי הם מגולים ושם
עומדת המלכות ואם כן המלכות הבחינת בסוד אתרוג היא החסדים
מן החסדים שלשים שהם מלגלגו ולסוד הכורח הזה קאמר נריך להוסיף
שלשים מלגלגו וטעם שהוא שיעור כביטה עיין לעיל דף קכ"ו ע"ב
בשורה כ"ה בביאור הזוהר למבבעו על רפתא כזיתא וכביעתא

ותבין סוד מופלא •

הנה כתבתי לעיל סוד הבעבועי' ללולב ואתרוג וקצרתי קצת אחר
עכשיו כי ז"ל בכתבי האר"י ז"ל והרי נתת כי ד' מיניס שבלולב הם
ו"ק דזעיר שהם חג"ת נה"י והעטרה וסוד הענין הוא כי הלא החסדים
שהמו מזשכיי לנוק' ע"י הלולב הם מבחי' חסדים המתפשטי' בו"ק
דזעיר כנודע ולא מן החסדי' עצמן שבדעת דזעיר וכו' ולזוכם כדי
להחיר מהם אל המלכות אלו נריכין למשיך לבם בבעבוים אור עליון מן
הבדולים שלהם שהם החסדים שבדעת דו"ק ואחר שהם קיבלו החרה
מהם אז יוכלו הם לתת החרה אל הנוק' וז"ש נתת עתה כי סוד
הלולב ומיניו הם ז' בחי' של החסדים המתפשטי' בו"ק מיחד עד
המלכות שהם ולהלו הד' מיניו אלו מבעבעים אותן ומעלין אותם עד
המוח שלהם שהוא הדעת דו"ק וע"י בעבוע הזה הם מקבלים החרה
מהם ולזו אלו מתקיכין החרה מהם אל הנוק' : ולזוכם סוד הורדת
החרה זו אל הנוק' הוא כי כאשר תבעבע ותולך ותביא הלולב כנודע
תכוין להמשיך את סוף הלולב והקדם והערבה ולהתרוג במקום החוק
שלך וכו' כי שם התחלת פרוף רחל כנודע ולהלה חדם המבעבע את
הלולב הוא דוגמת ז"ת עצמו והלולב ומיניו הם החסדים המתפשטי'
והנה הבעבועי' והעלה אותם עד הדעת שלו שיקבלו החרה שלהם
ונחת על רחם רחל המתחלת מן החוה ולמטה וכו' • ולזוכם נודע
כי נ' מוחין יש בריאת דו"ק והם חב"ד כשהוחר תלמיו כי הדעת
כלול מכלהן כי הוא המכריע ביניהם ולכן יש בו כללות נ' מוחין
ובפרט לפי שלכל אחד מהן כלול מכלהן ומכל שכן הדעת לטעם
הכוכר ולזו נ' מיכין להמשיך החרה מכללות נ' מוחין שהם בדעת
דזעיר אנפין ולכן סוד הבעבוע הוא שתחלה תבעבע נ' בעבועי'
כנגד דרוש • ותכוין בנ' הולכות להבעבועי' הזה להמשיך מבחי'
הדרוש שהיא בחי' החסד כנ"ל וכו' ולחר כך תלך אל אנפין ותעשה
נ' בעבועי' • ותכוין להמשיך זנ' מוחין הכללי' בנבורה שבדעת
להמשיך אל הנוקבא כראה • וכן תעשה עד שתגמור כל הו"ק שכ"ל
ולזו הם ח"י בעבועי' ככנד ח"י הספירות שהוא סוד ח"י כללות
המוחין נ' בכל קבה מן הו"ק ולכן היסוד נקרא ח"י ה"י כי מקבל
מהם וכנגד הם ו"ק התתחונים ושתה כלחר כותב בסוד הזמות
כי הנ' מוחין המוכרי' שהם חב"ד הם נ' לותיות (יה"ו) י' חכמה
ה' בינה ו' דעת וכל קבה מן הו"ק כלול מנ' מוחין ולכן בכל
קבה וקבה יש בו שם ס"ג של (יה"ו) רק שחינם דומי' זה לזה :
והענין כי הוא בסוד נ' נימופין שיש בשם יה"ו ולכן בשתכוין ב
בדרוש לעיקוף יה"ו ובשמן הו"י ובזוהר וי"ה ובמעלה יו"ה
ובשתה מי"ו ובמערב וה"י וסוד הענין שתף על פי שבכל ס' מהו"ק
הכ"ל הוא כולל כל ה"ג מוחין שהם נ' לותיות יה"ו עכ"ו חינם
שוים וכו' • חרי כתבתי כל הנימופין שיש בו"ק עליונים ש
שבדעת וכן דוגמתם הם בו"ק התתחונים כנ"ו בתיקונים
ובשם בברית בעולם ב"ו נימופין חלו ואחנם חלו ש
מתוקנין ע"נ לותיות יה"ו חלו בכל נימופיהם עד
החוק של רחל ג' תתחה ואו בשלם שם ההוי"ה חבל
עדיין נריך לבחר כי נימופין של יה"ו תכוונם בחילוף
כי בדרוש תכוין :

בחלני

במילוי יודין י"ד ה"י ו"ו בפשט במלוי ס"נ י"ד ה"י ו"ו ובסוף במלוי
תלפין י"ד ה"א ו"ו ובנתיב י"ד ה"י ו"ו ובסוד בס"נ י"ד ה"י ו"ו
וביסוד בתלפין י"ד ה"א ו"ו עד כאן · ובזה תבין מאמר בדע"
מהימנא פרשת ויקרא ע' כ"ו ל"ב ושוב שלמים היה ס' בתרזה ד
ע"פ ויקרא דאיהו שלמו דעתודא דאתעביד בכל הויות דכליל בכל צית
ע' כ"ו סטרין דיליה דאיכון צית ספירתן ורזא דמלה אתם רוס וכפ
למעלה ביה"ו ליסוד דאתכד בהו"י לשתלח ד
דנבורה וה"י בעתודא דאתעביד יו"ד בנתיב והוד הי"ו · ביסוד וי"ו
דאיכון דאתיד להו כלהו תפארת עץ עושה פרי ובנ"ד כל מקום אשר
יפול שמה עם יה"ו לוקח הכי בכל הוי"ה ס' בתרזה שלמים לה ולכל
הוי"ן דאחיזן בה כנזכר דת יק"ו עם ס' יסו"ד בו"י עם ה' אי"ה
ואי"ו עם ה' והי"ה ולקח הכי שאר קורין ואיכון אחי אתון דצית סטרין
דכליל בנדיק חי עלמין ועם ה' לשעבר חי"ה ע"ב וכו' ע"ש
ע"פ כל הנ"ל יבואר פ"נ במסכת סוכה דף מ"ה ע"ב ד"ה נדיק כתמר פ' נ"מ במסכת
סוכה דף מ"ה ע"ב
מה תמר זה אין לו אלא לב אחד לף ישראל אין להם אלא לב אחד לכתחלה ובפי' ראשונים אין להם לב אחד אלא לב כנגד עץ תמר
ע"כ ואפילו הכי ואפילו הכי אין לו אלא לב אחד כנגד חוץ ים ובו תלוי
ואפילו הכי אין לו אלא בעץ התאנה הקוץ ושולה ונדל למעלה ולא
בחרוניו ומכבדותיו ע"כ · ובפרשת ויקרא ע' כ"ו תר"ס נדיק כתמר
ע"פ ויקרא ע' כ"ו יפרח כארז בלבנון ישגה נדיק כתמר ע"ט כתמר אלא לע"ג דקדקו
תסמיך אשרים לה בשו לנלגלה ע"כ · ופי' ע"ל הכם הקדמתו לשיל
התרונו רמז בנד העשרה ובקרקע פרי עץ שהיה העטרה הנקרא פרי
של היסוד הנקרא עץ הדר וכ"ל והשולה עמהו הוא היסוד שהוא בשעך
דרך הנדרה וזה שלושה הדומה לחוט הנדרה (ולזה לתיתא בסוכ' סוכה
כנדרה שדרתיה פסולה) וכבר ידעת כי היסוד הוא עולה עד למעלה
בסוד יוסף וירדו עד למטה בסוד בניימין ולכן הלולב גדול מכל
המינים ע"כ בכתבי האר"י ז"ל בסוד ניצי סטרא שלהו תורדי' הו' לתבצע
ברוחב וז על נב זו לף הקשר נודל להו תורדי' אותו לתורבו וקוף הענין
הוא כי הנבורות יורדת תחלה אל היסוד ואח"כ יורדים הנ' תפדים
מנולים למתקם וכשהם יורדים ח' ל"ח ולא בדרך קוים
ולף על פי שהנבורות הם עומדים דרך קוים עכ"ו אחסדים יורדים
ח' לאחד ולכן שיעור נ' תבצעות הם ברוחב זו ע"נ זו אבל כשהם
דרך עליה אז כולם עולים דרך קו אחצעי ואינן מניעין לה בנצח
קו ימין ולא בהוד קו שמאלי והטעם לפי שהם שתי תפצטרן דרך
קוים שהן מאירין נם כן בשתי סנבורות של נצח הוד ועם תאר שכינת
דרך עליה והיה מתפשטת לוד החסדים העולים ולכן אין עולים אלא
דרך אחצעי עד כאן · ולפוד הזה קאמר נדיק כתמר יפרח אם
תמר אין לו אלא לב אחד ואין לו אלא בעצם אחצעי הקוף ונדול
למעלה ולא בחרוניו ומכבדותיו הוא שהוא עולה דרך קו אחצעי ואינו
מניע לא בנצח קו ימין ולא בהוד קו שמאלי ובזה תבין דקאמר דסליק
לשבעין שכן הוא שעולה עד לדעת וכ"ל והו דסליק לשבעין שכי
כי כל הפירוש כלולה מעשר והם שבעים (בסוד יתי שבותיהו בשם
שבעים שכה) דעת תו"ת נהי"ם אם כן דעת נבוה אכולן וזה תבין
מה דאי' בגמ' וקני עמי אחרן כ"ו שתוקיניהדעתן מטפחות עליהן לאכול
נבי תנדיקים כל זמן שתוקיניס דעתן מתוסבות עליהן ואינה בתאחר
ע' אי שרק ע' רכ"ט ת"ת כל זמן דבר בם לתבריאו וקיומי בחינון דרנין
ע"פ חיי שרה ע' רכ"ט עלמין לתתקיימא בחינון דרנין דכתיב יתי שבותיהו
בהם שבעים שנה וכו' · ומכאן ולהלה ליה דרנין לתתקיימא ובנין
כן ורהטם שיהל ואון ואינון כלה הוו לכל אינון יומוי דנדיקייא הוו
ואתקיימן ע"כ · וכתב בזהרי חיה יומוי דבר בם לתבריאו כלומר
לחזוים וקשורים בו' תדות מתחיל מחסד כל ו' כלולה מעשר הם ע'
שנה ומשם ולמטה ורהטם עתיל ואינו כלה הוו והזה דוקא להמון עם
לחכם הנדיקים מתחילין מיתוה למעלה ואברהם יוכיח שהיה נר נדק
בחלבות וכשתמו ימי הע' שנות של ו' יחדות עולה בסוד הוקנה נ
לחשובות עכ"ד וזהו טעם אחרן כל זמן שתוקיניס דעתן
מטורפת כי בכל פעם מתפשטים למטה ונתרחק מן הדעת לכל וקני
ע"פ דתתחיל מיתוה למעלה בכל פעם מתקרבין אל הדעת והוא
כי כבר הזהרתי כי חכמה והיא נקראים בשם זקנים ואחרי לכתן
נקרא עתיק דעתיקין בסוד הסיבה הנדולה מהוקנה והטעם כי סנה
תדיק לכתן הוא תכלית הרחיים ולית היה דיכא כלל וחכמה והיה
יש להם נילוי מוחין אחד אל הדיכים ונקראים זקנים ואחר לכתן
להיותו בח' נבורות הו מתנלים נקרא בשם זקן ואחר לכתן עד כאן
והקדימו בשתתעסק בשיעור קומה ווכה לתדיכו' יחיים ושנים בתומאכי אין ח"ת
ע"כ לתיקוף ע"כ ח"כ להם כוה ווכה לתדיכו' יחיים ושנים בתומאכי אין ח"ת

נ"מ בתם סוכה דף כ"ב

תיתא בתסכת סוכה דף כ"ב תחרו עליו על הלל הזקן בשהיה שתח
שתתת בית הפועדה כי תועד תם תכי כתן בכל כתן ותם תין תכי כתן
מי כתן כתב תריטב"ח פי' נגד הפשיכה שתם הפשיכה בניכו בכל יכלו
והוי יודע שכל השתתה היתה בהלל ולהודות ליהו"ד על כל הטובה
שנעשה לישראל להפרות שכיניתו בתוכם ונם נגד ע"ם תתון ל
לנדיקים ולפיכך לת היה הלל ע"י נדולים ותסידים שלח ירתה בקלות
רתם וכפתחת בתורים והו שפכיכו תסידים ותכתי מעשה היו תרקדים
לפניהם בתבוקות של תו"ר ותורתים דברי שירות ותשבחות ע"כ והוא
מובן לפ"ד וכדאיתת בפ' במה מדליקין דף ל' כתיב ושבתתי לת
השתתה וכתיב ולשתתה מה ז עושה ומשכי ושבתתי תכי לת השתתה שפוה של
ז שתתה של תמה ולשתתה מה ז עושה ז שתתה שתיכה של עפוה
ע"כ והיינו כ"ל לתבל תם תעד יתתר כי לתה ז השתתה ולקתר כי
הלל היה תושר תם תכי כתן וזה כנד השכיכה כי הל"ל פוח ניתטרי'
תדב"י ולכך היה תושר תם תכי כתן ולכך היה נרים דוקא על יבי
שתתה כי שם תסייס בנת' ללעדך שתין השכיכה שורה לה ותוך
עכרות ולה ותוך עלות לה ותוך שחוק ולקות רתם ולה ותוך
דברים בטלים הלה ותוך דבר שתתה של תמה שכתתר ושתה קתו לי
תכנן וכו' ולכך בלל שהיה רוצה לתתר תם תכי כתן תכל תכל כתן תבל
הלה תין השכיכה שורה תלה ותוך של עמה ולכך קתתר בנת' לתרו
עליו על הלל הזקן שזכה לסוד וקבה שהוא בחכתה הנקרתים וקבים
וכ"ל כשהיה שתח בשתת בית השותבה היה תכליתו
לתתר בשביל השכיכה תם תכי כתן הכל כתן · ולזה כל ירת שתים
תם יזתין לו ליהו שתתה יהים כוונתו לשם שתים וכפרט שעדיין יד
ת"ה עליהו בנלות התר סוף · הלה ליתת בנת' בתסכת ברכות
דף ל"ת ת"ר יתהן תשה רשב"י תסור לתדם שיתלה שחוק פיו
בע"ז שלתתר לו יתלה שחוק פיהו ולשוהו דבר תיתתי בזתן שיתתרו
בנויס בנדיל ה' לשעות עם הלה וכו' ופי' ע"ל דף נ"ה ע"ב בסופו
פי' טעם ששחוק תסור :

ע"פ בראשית ע' ז' דשבשה נדיקים ומן קב"ה לתעברת לכל תומן דעלמא ליתת ° כיתתר פרשת בראשית ע' ז' זה לשונו
נלה יפתתר בעלמא הלה הקדוש ברוה הוא בלתודו וישראל נוי
תחד בנ"כ שכה שבעה יומין תת תזי דכנין דת מתועטנין והולכין
ובימות תתיכתה שלטין ישראל לתודיהו בעלמא ומקריבין פר תחד
ליל תחד רוה דיתודע שבעה כנבים לקבל שבעה דרנין שעיר
פוים לע"נ דבהתוה ומכח יעבריכי' הקדוש ברוך הוא מעלמא עכ"ד
יפתתר שיהי הלה יתבטלון מפריה ורבי ובהתוה ומכח יפקון
מים חיים מתבתה עלתה תניים לל היה הקדמוכי דת חסד עלתה
(כ"ל חסד ונבורה דע"י התלבם בנולנלתא דתריך תנפין)
ותניים לל היה בתחרון דת נבורה תתתה ונבורה עלתה בקון
ובתורף בסטרת דתסד ובסטרת דמיה הלה יפתתר דיהו בעלמא
הלה כלה רתמי וחיים וחיהו בעלמא ות"ח בהתי חנת עבדין
כהון הוים כניעו דתסד בתינון פתין מעשת ימי ברתשית וכלהון
שבעה יומין עלאין מקבלין מיהון חיים רבפקון מירושלים
עלתה טמירת ובתן תתר רמז לתינון מים חיים בתינון פתין ותסידי
ונדיקי תדתן בהתי הלולה בנין דרמיתא לפהוא טיבו דומין ה
הקדוש ברוך הוא לתעבד כד יעבר קב"ה סתיבו מתרעא דיהתון
תינון מים חיים טהורים בתינון פתין בפהוא מוכח עלתה פהוא יס
התחרון ותינון תלתת לונן מים י"ח ביתים לקבל נדיק דתקדי
ת"י עולמים :

ועל ידיה מים כתתין בתינון פתין ותת תזי הלל תוקן כד הוה
חדי בהתי הלולה לתתר תם תכי כתן בכל כתן ותם תין
תכי כתן מי כתן הוה רתיו ותתר לי שכיכתת דתקדי תכ"י שריה
כתן בכל כתן בהוה תתרת דתקדי כל (פיכו יסוד הפוטל ה'
תסדים כי כל תסד כלול מעשר ניתטריה כ"ל) דתתי לתזדונת
בה ותם תין תכי כתן מי כתן דהה לת תשיכת טיבו שלמת בנין
דשכיכתת לת שריה בתרעא קדישא לבל כד ישתלמו תינון פרים
כדין כתיב ושתבתם מים בששון מפעייני ישועה מתן תינון פית
מעייני דתינון מריקין בהתי ישועה (פיכו תלכות) וכדין
עלתה כלה בתדוש בנין דנפקת שכיכתת מבין

הוות סתיבו דשתר עתין · כנ"כ
ביום השמיני עצרת תניה לכם
עד כאן
ע"ם :

ת״פ כרחצית ע׳ ע׳

הלא אינה בת ג״פ כרחצית ע׳ ע׳ ואם תאמר כך יהא מלמו לימן פריס וכדין כתיב ושלחתם מים בשמן וכו׳ כדין עלמא כלא בחדוה בנין דכפיף שכינתא מכין קמוה מסלקא דשלר פמין והלא לכתחו לומרים בימי תג יקיש לכו סוכת דוד הכופלת ׳ וכבר הקדמנו מפ דלתיה ○בת״פ שמות ע׳ ״ח נדיק עמודת דת דעלמא לובד בחכמה

ת״פ שמות ע׳ ״ח דנלויתא בגלוקו דהיה שכינת דעברת דת כל זמנת דיפרחל בגלויתא לתיכי עמהון בגלויתא וכנ״ל הנדיק לובד בגדקו דהה לא מטא לגביה ליכון ברכתן עלמין (ואו בטל בעו״ה סוד כיסוך הימים וכנ״ל וסוד מיתין) כי רצא מלריך ברשתו שמחל דלוריך שקט ושלוה לתדוש בחיי בהניא לשה רעה לשת זכוכי כחש תקיפא וכו׳ עד דקב״ה יקיש מעברית להזות סוכת דוד המפלת דכתיב הקים את סוכת דוד הכופלת ע״כ וה״ל הין לנו כהיום עוד שמחה כאשר התרכתי לעיל ובכן נדיקי ירלזו וישמחו כי תעביר מחצלת ודון שמחל ולילית הין האדן לו ובכן נדיקי נם ע״ל דף ה׳ ע״ח שהתרכתי בפי׳ פסוק שבע יפול נדיק וקם ודוק כל דף ה׳ ודף ו׳ שהתרכתי ובכ״ן נ׳ שחזר של ע״כ לשה נרחו שם קן נלויתיכו לשה נשתנו שכי שמות דלוריכין לפו טפי מלוריכי מצוה דלרשיכן דכתי׳ ביחוקל וחכי כתוך הנולה וקרלי דכתיב בירחי הזות לחדש באיק׳ כביכול הוא בעצמו והיינו הוצעצת מיוצע לעצמו ע״כ והכי פי׳ לפי׳ התוספ׳ דהיינו עשה לכתעבך לת לת לתעבינו עשה לתעבך והוסיפנו לכל לפי׳ זה שכתבתי לעיל בסוד ע״כ

ת״פ בשלח ע׳ נ״ב

שחזן ולחם קניסו זה לחי׳ כ׳ בשלח ע׳ נ״ב ח״ר יוסי לשכתב ברוח בתקיעות דרב בכבל תלת ובכן ובכן ובכן לקבל שבי תלת (היינו לקבל ע״כ ס שחזן שהם כמשכי מן פסוקי ויסע ויבא ויט) ח״ר יוסי כל לתכלול בחלי שליח קדים ולחסריים בה לשבת דשלמו דרתיכא חית כי ע״כ : והיינו כתב שהרכתי לעיל דף ה׳ בזה קשנין מתחיל ע״כ בשורש י״ת תת קב״ה לך רעי׳ מהימנ׳ זיל ונעיל טיבו למחן דנחל לי׳ עתך דלת כלה יסיבת וכו׳ ולהיכו דנדיל לה בתלילר מכילן דרחמי דרחמין בתלת תיבין וה״ו תכ״י וה״ו דלחיכון וח״ו דכלול ע״כ שחזן זה מתנבר לבהם על ע״כ לומין וככלה דילך וכו׳ וכע״נ מעבין זה בכיור בידי לחם קניסו וכל שיח פשה שין נדיקי דלחיכון מסט דנדיק ח׳ עלמין שי״ח שח״י ש׳ תלת עבדין דלילכת ולחיכון נ׳ לחבן וכל עשב השדה ע״כ ש״ו וכו׳ ולחיכון ע״כ שבחין דתליין בהו כחושכן ע״כ ר״ל כי הלא נ״פ ע״כ לתוון דנ׳ לבות הנרחיק כש׳ יעשו מהם ע״כ שחזן הם שתקבלי בשטרוניות׳ וכו׳ ע״ש לו״ק לתוון מיעשו מהם ע״כ שחזן הם שתקבלי בשטרוניות׳ וכו׳ ע״ש לו״ק כתן תלת וכבן שהם כנד נ׳ לחבן שהם כל ח׳ ע״כ לתוון וע״ז קאמ׳ ר״י כלא לתכלול בהלי שליח דיינו מיעלמו בחלבו׳ ע״כ שחזן דיינו כל

ת״פ פנחס ע׳ פנחס ע״ח

דבהון הוו מתנב׳ לבר׳ על ע״כ לומין וכללא דילן והכא בהיות לו׳ ○בפ׳ פנחס ע״ח ו׳ וכט״ו יוס וגו׳ לבת פתח ותכת תתיבה בחדם סו׳ כי״ו וגו׳ ת״ח כל סכי יומין לחלת לומת על בניית בנין דלת ישלוט לחרת עלייהו ובנין לעזבה לון כיון דלשתיירו בהה יתבין בסוכו מתנטרין בנטור יום קדמאי ויומת תנייב לקדת לון ליפרל למעבד סעודת לחזכן דשלר עמין ולילי לת סרית תמן יומת תליתת דלילי ״ו לחדם סרית לומרי עלייהו הה״ד כי״ו לחדם על הרי תרית טורין דכל לוטין ויודלין ארלן בנוייהו ח״ר שעור יומת קדמאי דחג לת סרית עלייהו ולת יומת תנייכת ולת יומת תליתת דלילכת דחוסיף ונרע עלייהו חוסיף לתוון ונרע קרבנין דכתי׳ עשתי עשר וגו׳ . והכי לתחוי לרע עין (כי התרכתי לעיל דף ח׳ ע״נ ו״ל לחכם קניסו ז״ל לחכם נדיק שתדע כי כהתברר חלו הסינים ומעשה שהם כח״י ד׳ אבי״ם שבהם והם סינים וקליפות נאורות הנה בתוכם הין כתוכים כל כח״י המלכים שלת יוכל להתברר והין שם כבח״י כשאה ותיות שבהם מח״י לותן ככ״ו בפרש יתרו דלית ס״ת דלית בה כהיו הדיק וז״ם דדיבת יפה״ר וס״ת להחטיאו להנדיקים להדבק בהם יען לין להם חיות זולתו ולזה ש תתאה לית קיימ״ר דוקא להחטיא לחדם והנה כל מה שלמו מוברים תמיד בתפלתינו מיום בריאת לחדם עד יומות העשיר הכל שלו בכח״י הבתובי׳ תוך הקליפו׳ וים כח״י המתברים בכל יום ובהשתלם כל החיות והטובה והקדושה לעתת מתוכם וישחרו פינים לו כתיב בלא פאות לנפש הם ס״ת הנקדת פות (כי ז״ל בספרת

ת״פ תרומה

שופטי׳ ע׳ תקכ״ו לחכם קניסו ע״פ שבי עדיס יומת החת דת שחזל מת מעקרו וישלחו בימות בשנים לת יומת ע״פ עד לחד דלת יהא חולק בת ח׳ ע״כ . ולו״ק ס״ת הנק׳ מות היות קנים נמורי המלכי׳ היתי׳ ע״ל דף כ׳ ע״ל כי כרחש מאך מן דורדיית ע״ם) ותאמם נדיק שתדע כי כיון שבקדוש הם ד׳ עולמו לבי״ע ושרש הם י״ם לבד המתפשטי׳ בהם בירור לחר בירור ומדרגם לחר מדרגה בכ״ל כן הוא בחבי״ע דקליפות כלם שרשם הם מברורי המלכי׳ שלת יוכלו להתברר והם י״ח שפי׳ וזהו שכתב בזוהר פ׳ תרומה לם״ח יהבין חושבנ׳ יתיר ואיהו בחכמ׳ יתיר כי בקדום הם י״ם ובקליפ שפ י״ח תדרכם הוא לנרעיכו וכו׳ ע״ל דף ע״ו ע״נ ועי״ד בסוד י״ח סחבי הקטורת כחוור לבקרי מלחר הכ״ל בנין דיומת קדמאי ויומת תנייכת חדווה דבכחה ואיהו מפלגי עדלן לון מיומת תליתת ולפלחה דאיהי שריית עלייהו מה כתי׳ והיום היו סולך ותסור עד החדם הטעירי בטעירי בחחד לחדם כראן לרחשי הפריס והיום היו סולך ותסור חלין קרבנין דחלין מתחפטין וכמה דאיהו מתחטין ה״כ לתתטט טובת דלהלן וכו׳ . לבל ליטרחל דאיהו מקב״ס מה כתיב ודורשי י״י לת יחסרו כל טוב רישי דקרת כפירים רשו חלין ומתן דשלר עמין ודורשי י״י אין ישרש לת יחסרו כל טוב אין חולין ואסבלקן לעילא לעילא וכנ״ל טוב דלהלן דאיהו מים היו הלונן ותסור עד החדם הטעירי דת טבת כדין ימי סרעה הוו ותתטרת סהוא רעה ותת תקפ׳ וכלא קדישת לת לתכסירת מנו שמעת כדין כראן רחשי סרים אין חיכון סרי תסוכת טורין דלוטין ותתחון ותתקבו ועבדין כיסין בעלמת ביומין חלין וכו׳ . דהת כדין לחכלי חולקיכון שבעים פרים חלין חיכון לקבל שבעין מתכן דשלטו על שבעין עמין וכו׳ . וע״ד כתיב הם רעב שוכלין הלכילהו לחם אין חיכון קרבנין דתנ נתת בשקיכו מים דרמיתין שכי ביומת דתנ כיומת תנייכת וביומת שתיתת ושביעאה ושמיני כו״ו יבוזו לו וכו׳ . ד״ח הם יתן חים את כל הון ביתו בחבבה כזו דת שחזל בחבבה דיפרחל לתחוי לי חולקת בהדייהו בחיכון מים דרמיתין הכת כזו יבוזו (וכנ״ל לת יומת ע״פ עד דלת יהא חולקת בחל לחד) סיומא דחיכון כזו יבוזו לו דהת כלהו לתתזיכו לנבן חל״ם נשבר דלית לי׳ תקנה לעלמין מים דלהן תתפלגינו ביומין כזו תשתלרו שלר יומין דחיכון נד״ם וסיומן חרם את קרבי החדמה (שהוא סיומן חמיסי לביעי שלישי ר״ת חרם לדע״ו שהם הם כחרם הנשבר וחין לסם תיקון כי הם שבירה בחרבי החדמה) ולית לון תקונה בסהן ולא לעלמין וכו׳ ע״כ . וה״ל מחוד שייך סוד התפלה שלי חכי הוא וכנ״ל לוזה ביומי קדושת׳ לו יהי חריך לבבר י׳ ביותר שמן ר״ם עד שמחת תור׳ לוזה תרומה ○בפ׳ לחוור ע׳ קכ״ו לשכתת בספרת דשלמה מלכת בשעתת דוזנת לשתכח לתתת שדר קב״ה חד דיוקנת כפרוסת דבר בם כחדם בהשתת תקיק כמולם וקיימ׳ על הוזה וזנת תלמל לתתייהב רשות לעיכת לחיחוי חוי בר בם על דיוקנ חד מולמת דשיחת כפרוסת דבר בם ובהוזה מולמת לתתרבי בר בם וכו׳ . הה״ד ויברת תלהי׳ לת סדם בכלמו הזוה כלם יודעין לקבלי עד דכפק לעלמת כל כפיק בהזוה מולמת חיל הה״ד לון בכלם יתבלך חים ת״ח היו כלם קדישת כי חיל בר בם וכי לתרבי ולתתבריך ומתכרין כחדל דת נטיל לדל בשעתת דלשתכחו נטיר הוא בר בם ונופל דיליה בקיומת ורוחל שרי בנוי בשעתת דקריבו יומוי מתעברין מיכיס דת סליק לדל ולשתלר בר בם כלא נטורו מה כתיב עד שיפוח היום ונסו הגללים ○(וכן וירל ע׳ רס״ל ר׳ יוחנן פתח עד שיפוח היום ונסו הגללי סוב דמה וגו׳ זו לוחרה לחדם בעודו בע״ז שזוה כהרף עין וכו׳ לת״ר בן פוי בשיעתו של חדם מתרפה בו ולוחרת עד שיפוח היום ונסו הגללים וידמה בעיניך כהרף עין וכו׳ . בבקשה ממך סוב דמה לך דודי לבבי זו חוכ״ה לבבי חדם בעודו בעוה״ז שזוה כהרף עין מה הבבי קל ברגלין לף לתה היה קל בבבי לעשות רצון בוראך כדי שתבחול עה״ב שהוא הרי בשמי אפר י״י וכו׳ ע״ם) ת״ח ביומת דדיבת לתעבר בעלמת דקב״ה יתיב על כורסיה דדיבת לשידן עלמת ובשני בר בם לתתערת בתשובה וישוב ויחובבי ידה שהוא יומת פתקין כתיבו ולו וכי בר בם דיתוב קמי מלכי קדישין פתקין דעלי לבתר קב״ה ומין לקמי דבר בם יומת דבפורי יומת דתשובה לי תב מחטלוי טב ולו לת פקיד מלכת לחתתם פתקין ווי דהת תשובה בעת לחסתלקת מיכיה וכי בתשובה עלייתת כדקת יהות תליין לי׳ עד שהוא יומת בתיהה דעברת דהוא יומת דתיכיהה דהנ׳ ותתעביד תשובה עלייתת לקבי מלכת מתקרב לו מתעבבי לי לת זכי פתקת נפקי מכי מלכת ותתחסדן בידה דסנטיריה כיון דתתעסדן בידוי ודלי דיכת לתעביד ופתקן לת מהדרן לבבי מלכת פדין מלמין לתעברו מיכיה ובהוזה בלילה דתנת בתרהה כטירין ומיכין ופתקין

זשתקין מעלין בתר דכשלין לון מלמין מלעבר ולא משתכחי ולי משתכחי כהו דיכי נרישון לו יעבר עלי דיכח לו מרשין בנרישות דלמון וכשברי קדמלי לתרי כך ריש לנרע ומשתכח נופח כרי לו לכתתי משתכחו והוא ישתלק וה"מ כדלא להדר כל ההוא ומכח לבתר לבל לי להדר טעיות דשות טעים ומשבי ולי נופח נרע ולחוי ריש לימין פלקין והוא לתקעיים וכו' • ודלא כך קיבלו נסיר ולילה לתתקן בכהורת לבל וכלי חבידי בכל יומי ויומי מסתכל כלנו יומי דל לשתלקו מעלות ובדין תיובתא עלייתא קמי מלרי ולא יסתרכון למלה לחרת זכאה חולקיהון בעלמא דין ובעלמא דלתי ע"כ • לוחת יתבון כל לדם ונכה לכו לומרים בר"ה יכתיבון מי יחיה ומי יחות מי בקיצו ומי לא בקיצו לשם ע"כ הקב"ה רחום וחנון עלינו ונתן עוד זמן עד לאחר הושענא רבה ול"ל כאן חתיים בלילא הושענא רבה הוא זמן החתימה של עולם כי הלא לו כעזה החותם החיצון ועיקר הדין בתני בלילה הראשון כי לכן יוצלין לאחר תנות לילה לרחות בכל הלבבה כי לו כבר נגמר הדין כי נסתיים החותם ההוא ונכה קוד הדין הוא מסירת הפתקין ביד השלוחין לבל עכ"ו עדין לא ניתן ביתם לשום לנמרי לפעול הדין כאן ונדרין הפתקין ששם עד שמיני עלרת כי עדייהדבר תלוי עד לותו זמן שלש יחזור בתשובה יחזיר ויקח הפתקין ששם ולכן לנו לומרי ביום הושענא רבה נ"ב יש דין ול"ם הב"ו לאחר הוקשה לרואה לותם שלש מיתרי חלוקים כי במקום ל' לומר כי מסירת הפתקין הוא הושענא רב' ולכן לו לתלבדי בלילה ובמקום לאחר שהוא ביום שמיני עלרת ומתי תשיבה ובילור קושי' ול כתבתי כי לאחר שמשמרו פתקין ליל הושענא רבה עדיין הדבר תלוי עד שמיני עלרת שם יחזרו בתשובה לתתם לרות מעט מזעיר ישמע מי שלא תיקן עצמו בתשובה בר"ה ול"כ ובכל היא שיתקן עצמו ביום ר"ל ולפי שלא יוכל שלא ע"ל בהרחק לכן לומרו כי לאחר מסירת פתקין לו לא לחדדי מלכת לכל ולפי שם יעשה תשובה נמורה ולפי שבקרע נור דינו ובזכר בספר סרקטני כי נוסה הדבר בחים לאחד שלש לאחד כל על לחמו ולתפללו ושב בתשובה ולזור פשלם במקומו עד כאן • לכן לירלה לת יי יפשפש מלד בחשבון כי זמן קלר ולפי לפי מעשיות הנמרלת

נמ'כפ' החולן דף ע"ט ע"ב

לין תשובה מועלת שלש עשרת ימי תשובה כדלימלת במתני' פרק החולן דף ע"ט ע"ב דלמר ר"י בהמלתו לה ביחיד לה בלבור ויחיד לימת לומר לב נחמן לומר רבה בר לבוה שלו עשרה ימים שבין ראש השנה ליום כפור עד כאן • וכן לימת במתני' מתלר בפרשת וידל ע' רע"ט

ברשת ויחל ע' רע"ט ולנש לברכם ויאמר תתקן נרמי' לתתבע לת לולי ימנאו שם חמשים שרת מחמשים דחיקו שרותת למנדע וכו' • עד עשרה דאיקו עשרה קופת דכל דרבון לומר רבי יצחק עד עשרה לילין עשרה יומין דבין ראש השנה ליום הכפורים בניני כך שרת מחמשים עד עשרה וכיון דמטת לעשרה לומר מכלן ולתתת לאו לתר דקיימת בתשובה ובניני כך לא כתית לתתת מעשרה עד כאן • ו ושעם למה עשרה הלא התלכתי כי כל תיקון ר' יון ר"ה עד י"כ שם יומי דין שכל נבור לבל הכלי בכוד י"י ובכוד חותם יהיו נגמר עד לאחר

נמ'מסכ'מועד קטן דף ט

יומיב הדוח כי לו לח"כ לא יועיל • וזה תבין ○הנמ' בימם מועד קטן דף ט תני דם תלליפא ביום השמיני שלא את העם ויברכו את המלך ויצאו לאהליהם שהלכו ושמחו נשותיהם בטובה שמחים שהכהן מזון השכיל על כל הטובה שיצאתה בת קול ואמרה להם כלבם מזומן לחיי ע"ם לך לדוד עבדו ולישראל עמו בשלמ' לישראל עמו דלחיל להו ההוא עון ד' כ"ל שלח לדוד עבדו מאי היא לר"י אמ"כ בשעה שביקש שלמה להכנים ארון לבני ולבני דבקו שערי' זה בזה אמר שלמה כ"ד רבונו של עולם בעבור וכו' כיון שאתה אלי' אל תשב פני משיחך זכרה לחסדי דוד עבדך מיד בעבור בחותו שע כהשבו פני סוכתי דוד כשולי קדר וידעו כל ישר שאתה הקב"ה לדוד על חותו עון ע"כ והנה ודאי מכאן מוכח שים תקוה למחילת עון עד שמיני עצרת יש בת קול ביום שמיני עלרת לכל דוד לכאור קשה ליום הדין לו שלח חטאו בכל שבע עד יום שמיני חג עצרת לבל ע"ל דף קכ"ח ע"ב סדרות דדוד לית חטאו שהרי כי ת' מד' רבלי המרכבה וכו' ע"ש ית' כולקוט חדש ערך יחי טוב מי"ט כשם שמלה עמוקו ול"ל היתים נוכיים בקרחו דבלים ומפני שם מד אברהם יצחק יעקב שהם המרכבה ושמיני עצרת הו נגד דוד רבלי רביעי ע"ל בדף הנ"ל שכתבתי בפי' הפסוק דבלי עזרה בימיר בתקבלי לאברך ה' כי מכח שלמי רבל ד' הוי זה דלי שלח תטאתי בכל שבע והיינו כי הרחו לו ביום ע"ב שהו נגד רבל דוד שתחלו לו בי לית חטאו כלל בכל שבע: סוד ליל הושענ' רבה הנה לפיל שהרבתי בביאור ת"ם החיבו ע' תקע"ג ותקע"ד בסוד ניון וירושלים

ל ג

תרין דרבון לימון חד רחמי וחד דיכח ע"ל דף י"ט ע"ד נס דף מ' ע"ג ודף פ"ז ע"ב כתבתי מעין זה כי לפם קיימו מה שכתב התרבתי בסוד נעילת י"כ שבעבורו לבבם בתלבו הנ' מביכה נם בעבור סוד יסוד שבה שכולל ה' נבורו ע"ם סוד שכתבתי מה דלי כפ"ם ע"רם"ד ע"ל דף י"ח ע"ו"ל ותתבת ה' עבריית לתעבלין כי בסם דדיכון וכו' ע"ב כי זה הסוד הוא סוד חות בתוך חותם וסוד הושענת רבה ושמיני עצר והו הוא סוד כי ביון הוא יסוד וירושלי תלבו ולבן בק' תלבו שהוא ירושלי חותם שליב תור העלין דק התרה ביומא מן התור העלין נם בק' חותם לפניב לחר' ג"כ חותם זה כדי שלא יסלטו התנוני' בחורות המלכות כי בודע שעיקר לחיותם הוא במלכות והטעם לפי שהיא תחתונ' מכל התילות (ע"ל דף י"ד ע"ב בסוד ב' בפוסף) ונם מפני שתלבו' כולה דיכים ושם לחיותם (ר"ל כי כל הדיכי בתשבטו ביסוד שבה כל ע"ם ע"ם בם' בדף הנ"ל • ולזה שם ביתן חותם זה שלא יכבהו התנוני' שם ז"ם נן בעול לחותי כלה נל ביעול מעין חותם ולבן לחר שלחתו ניתנו בה נבורות ביום הושענ' רבה בסוד ה' כדי עבדה לו בריכה ש החותם כל יכבהו זריס לק זת מן הנבורות כי מעם הוא שרשם כבוד (הייבו כל"ל בסוד דורדיא ע"ל דף כ' ע"ח • ומשם נלחוים ונבה חותם זה הוא ת' לחרת בה"י דביכה שהם נ"ם לחי"ה בנ' תלוחם שהם נית' חותם והוא שומר לת התנוים תלבהם תוך היסוד הזה כי לין להם כח לינע בהלרת ביבה ולהיות בו שבי חותמות שהם חותם יסוד חותם תלבות שהם ניון וירושלים והנה החותם העיקרית הוא ביסוד שבה וזה נעשה מן לחי"ה על הביבה ומהלרתם וע"י זה לין החנוני' נוגעין וזה החותם כעשה בשעת נעילה די"כ וז"ם בעילת שערים כי בלילתו שעה נעשה החותם של יסוד הנקרא ניון וז"ם בעילת שער ההיכל הם השערים של תלבות הנקרא היכ"ל ני' לחכ"י ונקרא שער כי דלך שם נכנסי' מתת לעילה (בסוד רחשית חכמה ירלת ה' כי ע"י תלבות הנקרא ירלת שתים יכול לבבם בחכמה עלילה בסוד תפלין של יד ושל רחש) ולכן בשת ההיח לשר כשעלין השערים ההם נחתמים ונסנרים כדי שלא יכנסו התנוים הנה לו הם מקטרנים רבים שרוצים לבבם מחשת עוכות ישרחל ולכן לו הוא חותם הנחמות בענין שכרם ועונשם הן לחיים והן לחות ע"כ הן כח לחימוים לקטרג שם כיון שכבר ים דין בעולם • ונסנרים בידם הפתקין הרשעים שכתובי לחייתה ח"ו ואין להם לחזיר חון חון • ולחנם היות חותם זה נעשה בבעילת בי"כ כי שלח בי"כ נגיר בבין המלכות ע"י ביבה בסוד ויבן ה' שהים לת הלבע ונתנו בה ה' נבורות נגמר בבין המלכות ע"י ת"ת ולזה לו נלמרו ה' נבורות הכ"ל עד תפלת חמשית שהיא תפלת נעילה לבן לו הנבורות דבין לת בני לדם ולת העולם וחותם הבני נעשה ליל הושענת רבה וסוד חותם זה חותם חיבון בעשה הבין המלרות החותם הל' הבניני הוא יסוד והבנין הוא כי היסוד הוא מנ' לחי"ה עניין מן מלוחין שהם נ' חות"ם לך עתה לימו חותם נסוד רק להלרתם לבד והוא סוד מסכת התורה שהוא ספר שלה הדברים כי התורה היא ד' ספרים לחומשים וספר החמשי נקרא משנה תורה והוא כולל כל הדיבים הכתובים בד' ספרים לחומשים ונכתבים פעם שנית בשנה תורה וז"ם מזמור"ל כשחתיר בתפלת בתלבות נותן לה להלרת התורה היא הושיר לבבין ונותן להלרתו בתלבות ביסוד שבה ושם בקדלת תורה מיום כי כל עקדת הוא בתלבות ולבאר בחתם החותם בתלבות שבה לו נקדת שם משה תורה כי הם נ' מלוחים שלש ה"ל • שהם נימטריה משה"ב כי נ' מלוחים של נ' לחי"ה הכ"ל הם נימטר' שב"ב ושם בללות שלשתן הם נימטריה משה"ב ובבר פשוט כי משה תורה הוא בתלבות ולחתם חותם שבי מתחיל לעשות מתחילת ליל הושענת רבה הוא זמן החתימה שדבין לבבי לדם לם לחיים וכו' • כי בלילה זו מידוכין הבשמות • ולבן נבהר שתף ליל הושענת רבה •

הלכות הושענא רבא

סדר הלילה הזאת שבחתי הלילה: לחשובה תקדת ספר משנה תורה מן הלה הדברים עד סוף פרשה ולת שברכה ולם תשלימהו קודם חנות תעשוק בספרי תורה ולת הדבר לחר כדי לעשות החותם של תלבות שהוא נימטריה משה"ב • ולבן נוהנ כי עיקר הדין הוא בחני הלילה לחשובה • ולבן לחר

לאחר חצות יוצאין לרחות הכלם בלבנה ואין להמתכל לילך בלור בלבנה מיום ועוד הענין כי הלבנה רמיז לתלכות שבה בעשה החומם בלילה ולימן לנעור עד חצות ולו בחצות יוכלת להאיר על האדון כי היא

ת"פ יתרו ע' קכ"ב

עצמה רכה את העולם (כמבואר ○בפ' יתרו ע' קכ"ב ע"ל דף תמם קניכו כל בקודי תוריית יתיחדן בנוף דתלב' ומכהן כרים דתלכת ומכהן בנוף ומכהן בידוי דתלב' ומכהן ברגלוי ולית מאן דבקיק מן נופף דתלב' לבר ובנ"כ מאן דבעי בקודי תוריי כמאן דבעי בנוף דתלב' וכו' דאתר ר"ם ההוא לאתר דאיהו חב לנביא ההוא אתר מיום נלי' חוביה דכתיב יגלו עזיים (ר"ת יעקב תפלת ישראל) עזנו והלאן (ר"ת יתקומיה לן וכו' ובשעתא דאיהו נליין חובי' לרן עביד דיכי' בבר בם דכתיב והלן מתקומיה לן ע"כ. ת"כ כוה תבין כל סוד ד"ה ל נם סוד של יעקב תורה: ביום הושענא רבה לף שבבר קבלה החסדים דביכה כולם בניניים ומקיפין ע"י הקוכב ת"ת מלו חוזרין להמשיך לה עוד האיר מעורם החסדים שבדעת הביכה כולם מקיף ע"י הלבוב ולף שבבר קבלה החסדים דת"ת בניניות ע"י הלבוב ומקיף ע"י הקבה של כל יום חלו חוזרין להמשיך לה מקיף מעורם החסדים שבדעת ז"ת ע"י ז' הקפות שבלובב: ובכאר שתה ז' הקפי הר' והענין הוא כי הלא כז' ימי הסוכה ע"י הקפת סיובב השבכו ז' מקיפין על החסדים דשבה קטות דז"ת (כי הלא סם סוד ז' ימי ברחשית שהם חסד נבורה ת"ת נלף סוד יסוד שבדיוקים בפסוק לך ה' הגדולה והנבורה והתפארת והנלח והסוד כי כל לי יסוד בארץ לף תלכות וסוד זה מבואר בדף רחשון בסוד נלוי לון סוף כ"ה בשער הפירות וכ"ל וזה מובא סוד ו' שהוא תפארת ישראל כי לון סוף כ"ה ושמי' חד כתיב כתבתי לך בניוור עשר ספירות ואלו שבה קטות כיושבים ושם כי בבר האירתי לך מה לחיתת בפ' תקת ע' שמ"ט זכאין לימן ישראל

ת"פ תקת ע' שמ"ט

תע"ב לחיכון לתתת לימן לחידאין בכללה עלאה דכלא ע"כ. וכזה תבין סודות הכ"ל. ע"י הקפות דימי הסוכה השבכו ז' מקיפין על החסדים דז"ק דו"ח התחתונים ועל ידי נטילת לולב בכנסו החסדים הפנימיים דו"ק דו"ח התחתונים וכן החסדים על ביכה הפנימיות בכנסו קודם חג הסוכות והמקיפין שלהם בכנסו ע"י הסוכ' המקיפין הכ"ל ותמכם ה"ר לחו מחברים כל כתי' המקיפין של כל החסדים ביחד והוא כי הלא בהקפת הושענא רבה יש ג' בחי'. ת"הוא בחי' לחדם עצמו המקיף בגופו לת התיבה כ' הוא בחי' הדבור שהדם מוציא מפיו בעת ההקפו שלוחר לותם סדר הסוחוכי והבקפו המקיפי' מסדרי התפלות להזכיר וכות ג' תכות בו' הקפות ג' בחי' לולב שהדם מוליך בידו בעת ההקפה הרי ג' דבריס וכולם הם בעת שהם הדם דבור מעשה ופי' המעשה הוא הלולב שהוא מעשה שהדם מוליכו בידו מיום. וכאלו ג' מקיפים שיש ת' הוא המקיף של החסדי' כ' הוא המקיפין של החסדים דו"ח בחי' בפרשם העליון שהוא בדעת דו"ח ויש לנו מעשים לותם המקיפין להחיר לתלכות שהיא התיבה ג' הם המקיפי' בבחי' התפטוחים כו"ק עלו והיה הקפות נוף החדם עצמו יבוין להמשיך המקיפין נופף דו"ח שהוא שם ת"ה ני' חד"ם כי הלו הם סוד ויחיכו תחבקני ותמכם הדבור הוא בנגד הביכה כי הביכה היא המוציא

ע"פ ברחשית ע' ק"ת

קול ודבור מיחד (כחבר כתבתי לעיל ○מיחד ע' ברחשית ע' ק"ת תוריית קליס בין תרין כתיס כמה דכתיב לבני כתי ישראל חד סתימאה עלאה וחד דאתגלי' יתיר סתימאה עלאה דא קול נדול וכו' והאי קול פנימאה איהו דלא אתפתח ולא אתגלי' ודא הוא כד נבביא בי' נרון אפיק בי' ה' וכו' ומהכא נפקא תוריית דאיהו קול דיעקב וכו' ולבתר אתיר דבור בהדיה ובניק לבר מיתיליה ומתוקפיה וקול דיעקב דאיהו תוריית אתיר בין תרין נוקבין אתיר בהוא

ע"פ הכ"ל ע' קיו"ח

פנימאה דלא אתפתח ואתיר בהאי דלבר דאתפתח וכו' ע"ל: ומהיא תכף ○מיחד ע' ברחשית ע' קי"ח ל"ל פתח ומיחד ברחשית ברית אלהים היינו דכתיב ויבן י"י אלהים את הלנע את האדם

ע"פ הכ"ל ע' קל"ו

היינו דכתיב ויכיהו אל האדם ואת האדן עשם מעצמי ע"כ: ושם במיחד הכ"ל ע' קל"ו ויבן י"י אלהים את הלנע וגו' אר"ם ת"ה אלהים הבין דרכה וגו' האי קרא נוזכין בניאין אית ביה אלא מהו אלהים הבין דרכה כד"ת ויבן י"י אלהים את הלנע דא ת תוריית דבע"פ דאית לה דרך בד"ת הנותן בים דרך וגו' בנ"כ אלהים הבין דרכה והוא ידע את מקומה מאן מקומה דא תוריית דכתב דאית בה דעת: דעת ותבונה כחדא אלו י"י אלהי"ם שם אלה לאתקנא לה בכללא. ועל דא אתקרי אכמה ואתקרי ביכה בגין דהוה בשם אלה י"י אלהי"ם בכללא בשלימו דתרי שמהן (עיין לעיל דף קכ"ו ע"ח בסוכו מה שכתבתי על עסוק וייבר

י"י אלהים אתי וייבר מר נורא בנו נורא וכו' עיין שם. כי הם דברים שעומדין ברומו של עולם) את הלנע דא לאסקלרי אה דלא נהרא כל"ח וכלנעי שמיאו ואלפסו אחר לקח מן אחד בגין דהא מתורה שבכתב נפקת לאשה לאתקשרא בשלהובא דש"ט שמלנא דהא ת תורייתא עם"ט דנבורה אתייהבת לאשה למהוי ת"ה קטיר כחדא ויביאה אל האדם בגין דלא בעיא לאתכחא בלאודהא אלא לאתכללא ולאתחברא בתורה שבכתב וכו' עיין שם. דמסיים והוא ידע את מקומה והאי קרא בדרון עלאין אתקשר ד"ת האי קרא על חכמתא עלאה אתמר ואתקשר ברון עלאין דהא נקודה קדישאה לית מאן דיודע בה כלל אבל אלהים הבין דרכה דא עלאתא דאתני והוא ידע טמירתא דכל טמירין סתימאה דאקרי הוא ולא ידע כ בשמא עד כאן. והוא סוד מה דאיתא ○במאמר פרשת אחת ע' שמ"ט ומשם בארה הוא הכאר רבי אבא אמר בכל אתר הוא וקריבן היה דבר ונוקבא כאחד דהא א' כשליטו שריא עד כאן. וכזה תיבת בפרשת ברחשית ע' כ"ו ושריא טיבו דעתיקא בחתר דדכר ונוקבא עד כאן. וכזה תבין כל סוד הכ"ל שכתבנו בסוד רחש הזבה ויום כפור וסוכות כאחוד לדברי האר"י ז"ל כי הביכה הוציאה קול ודבור (זהו סוד תפארת ישראל מלכות וסוד זה תבין נם כן עיין לעיל דף כ"נ ע"ב בסוף בסוד (ו') ופסיעה לבר שהוא סוד התורה: והלובב הוא נגד המקיפים של חסד הדעת דזעיר אנפין דאימא בסוד הלובב לעומת הבדעים העליונים שבדעת דזעיר אנפין והבה ז' הקפות וכל ז' דלובב ע"י בח"י המקיפים ואמנם הרחשונה היא מן חסד מלמעלה למטה ונריך לבוין בה ג' מקיפי בנגד ג' בח"י בכ"ל דק שבולם מנד החסד ולמטה בתבאר לחלנינו כי כל המקיפים הם בח"י לא כי בחלוחו נימטר' הקיף כי עם לותיותיו הוא בנימטריה הקפה ע"ה ונריך לבוין נ"פ אר"ל: א"ל רחשון בנגד הביכה והוא שם יי"אי סיובך משם ס"נ בכוונא והוא נ נימטריא לל והוא בנגד הדבור לל שבי בנגד הדעת דזעיר אנפין והוא נגד הלובב ותבוין נ"פ יה"ו שהם נימטריא ס"נ ותעשה נם ממנו שם יי"א"י בכו' אל ג' בנגד הו"ק דזעיר אנפין וזה ע"י נוף לדם ויבוין כי לדם הוא שם ס"ה ויש בו ג' לולבי וכל א' הוא לחי"ה הרי שיש נ"פ לחי"ה הם נימטריא ס"נ ובעצו ממנו שם יי"א"י (והנה כאן נ"פ שם יי"א"י יש לבוין בסוד ריש תבייא שהוא לוירא ע"ל דף ל"נ שיש בו נ' שמות ס"נ ע"ל דף ו' ע"ב ונ' וזף ס"ו ע"ח) ולחתכם לולו ה"נ יה"י הכ"ל תמצין בסוד מלוי ע"ב ס"נ מ"ה להמשיכן לל המלכות שהוא כ"ן כי"ם בהקפה ז' לח"כ תבוין כי נ"פ ח"ל הם נימטריא מין ותעשה מנן זה לל המלכות (ריאה תריאה בסידור כ' ו' כ' ו' הקר"י ז"ל בסוד רחש הזבה בכוונת מלך עזוב ומושיע זחנן ולו היה מקבלת נם כן מוחין דזעיר לבבין ט' יודין שהם מנ"פ לל דשם ס"נ ובחלקים כוה יי"י בחב"ד נקודה כנד מלכות דזעיר לבבין יי"י בחג"ת יי"י בנה"י ונה"ם נ"ב לבבין בחלקים כ' לבבין וחוטם יו"י וכ' דרועין ונופף יו"י וכ' שוקין ויסוד יו"י הרי הם נ' לבבין נימטריא מנן וכל הלורות לבו מתקבלים בפנים ובחוטמא כמלא שהם נ"פ אר"ל נימט' מנ"ן וכל לבו במלוי כ"ב פנים נימטריא ס"ע נהורין (עיין לעיל דף י"ד ע"נ מחתר פרשת ברחשית ע' קל"ד וייבר י"י אלהים את האדם לבין בתרין ד דלעלמא דין ולעלמא דאתי וייבר בהוא"ה ומכא קדוש ברוך הוא עיילו לון בניורין דלעלמא דין ולעלמא דאתי וייבר בהוא"ה ומכא קדוש ברוך הוא עיילו לון בשמיה בניורין ד"ב יודין (י"ו) ביבייהו לחיכון סלקין לחסבון יהו"ה ויהון מסיירין בחבפוי בחבפין דלהון בתרין יודין בחוטמא דלהון בחות (ו') וכו'. עיין לעיל דף י"ט סוף ע"ד וכזה לם במדרש כזה הוא סוד ואלי לאיהו כר בם מכל יודות אלין יהבין ליה כתר בשם יהו"ה וכו'. עיין לעיל דף ל"ח בשורה י' ונפקא מיניה מה לחיתת בגמרא כל דבר שבקדושה לא יהיה פחות מי' לענין קדושה וכל דבר ע"פ הדין שנריך עשרה לבל לם הוא בכלל נדר וה לחי מותר להניח לף בייחיד) בחוור לדברי האר"י הכ"ל נם תבוין כי נ"פ לחי"ה הכ"ו יהיו כולם מחולחים ביודין.

הקפה שנית הוא נגד נבורה תבוין (א"ל) הרחשון מן הדבור שהוא ביכה בא"ל דם"נ בכ"ו שהוא שם (א"ל) (ייאי) א"ר שבי מעשה לובב מדעת דזעיר אנפין ושם נ' פרופי (הו"י) (הו"י) (הו"י) שהם בסוד נבורה כי לעולם הלובב להיותו מחשך מן הדעת שכוללין נ' מוחין חב"ד לבן יש בו נ' אותיות (יה"ו) דק שמשתה בסוד פירודי ונ' שמות הכ"ו ותבוין נם כן על דרך ע"ב ס"נ ע"ס (א"ל) ה"נ נוף לדם מ"נ לחי"ה שהם יוצאים משם מ"ה דק שיהיו כולם בחלוני הפי"ן.

הקפה שלישית ת"ת אל ת' כיצה דכור משם יי"אי דשם ס"ג ככ"ל
אל שכי לולב דעת מנ"ם וי"ה וי"ה וי"ה במלוי ע"כ ס"ג מ"ה
כ"ל אל ג' מן ג' תהי"ה סיומים משם מ"ה כ"ל רק סיומי כולם במלוי
חלפין ע"ל דף י"ח ע"ד הקפה רביעית נגח אל רחמון כיצה דכור
משם יי"אי דשם ס"ג אל כ' לולב דעת מן נ"פ יו"ה יו"ה יו"ה במלוי
ע"כ ס"ג מ"ה אל ג' מן ג"פ תה"יה דשם מ"ה ככ"ל ך מלויין
תכוין כי ה' רחמוכה מלוי וה' שכי מלוי כח' הקפה חמישית
קוד אל רחמון יי"אי דס"ג מן כיצה אל כ' מנ"פ ה"יו ה"יו ה"יו
במלוי ע"כ ס"ג מ"ה אל ג' מן ג"פ תה"יה דשם מ"ה רק שבכל ת' משם
תכוין מלוי ה' רחמוכה כפ"ין וה' שכיה בחלפין הקפה ששית
יסוד אל רחמון יי"אי דס"ג אל שכי נ"פ וה"י וה"י וה"י מלוי

ע"כ ס"ג מ"ה אל ג' מן ג"פ תה"יה דשם מ"ה ככ"ל ת' משם ה' רחמוכה בחלפין
וה' שכי' כיו"ד דין והטעם הוא לפי שהיסוד מטה כלפי חסד ולכן ה'
שכי' מלוי כי"ודין לך לפי שהוא בעצמו קו החמישי שהרצו הוא שלפין
לכן ה' רחמוכה מלוי בחלפין הקפה שביעית מלכות אל
רחמון ייא"י דס"ג אל כ' נ"פ י"הו י"הו י"הו רק שהוא במלוי
הפ"ין שהוא משם ס"ן שבמלכות ותכוין כי הלח כל ת' משם הוא נ'
מ"כ הרי נ"פ מ"כ סם נ' קכ"ו שהוא רבוע שם אל"ף כי א' א"ך אד"נ
אל"ף כי שהוא סוד הכתר שלפ(ע"ל דקכ"ג ע"ד בסופו אפס קציהו והנה
ו'נרופי תתוון)שם יהו"ד וכ"ל שעולין קכ"ו לפ"ו ס"ת של ה' חומשי תור'
נ' אל"ף כי כרבוע כזה ת'ת"ד אל"ף כי וכו' ע"ש ולזה כתב שהוא סוד
הכתר שלה שתהו מתעטיין לה עתה)אל ג' מנ' לתהי"ה דת"ה וכל ת' משם

תכוין מלוי ה' רחמוכה בחלפין ה' שכי' בהין וכה תעמיד הניור כדי לכוין לסוד הכ"ל

הקפה רחמוכה חסד	הקפה שכי' גבורה	הקפה שלישית	תפארת	הקפה רביעית נגח
י"וד ה"י ו"ה"ו ה"י אל	ה"י ו"ו"ו ו"וד ה"י ו"ה"ו ה"י אל	י"וד ה"י ו"ה"ו ה"י	אל	י"וד ה"י ו"ה"ו ה"י אל
י"וד ה"י ו"ין י"וד ה"י ו"ה"ו	י"וד ה"ת ו"ה"ו ה"ת ת"לף ה"ה י"וד ה"ה	ו"ין י"וד ה"י ו"ה"ו ה"י	י"וד ו"ין ה"י י"וד ה"י ו"ה"ו ה"י	
י"וד ה"ת ו"ה"ו אל	ת"לף ה"ה י"וד ה"ה תלף ה"ה י"וד ה"ה אל	ו"ה"ו י"וד ה"ת	אל	
י"וד ה"ת ו"ה"ו ה"ת	מנן	י"וד ה"ת ו"ה"ו ה"ת ת"לף ה"ה י"וד ה"ת	אל	
ת"לף ה"י י"וד ה"י		ת"לף ה"ת י"וד ה"ת ת"לף ה"ת י"וד ה"ת		
תלף ה"י י"ך ה"י		תלף ה"י י"וד ה"י	אל מנן	
תל"ף ה"י י"וד ה"י אל מנן				

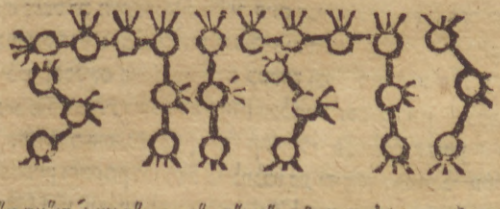
הקפה חמישית הוד	הקפה ששית יסוד	הקפה שביעית מלכות
י"וד ה"י ו"ה"ו ה"י אל	י"וד ה"י ו"ה"ו ה"י אל	י"וד ה"י ו"ה"ו ה"י אל
ה"ת י"וד ו"ין ה"י י"וד ו"ה"ו	ו"וה"י י"וד ו"ה"ו ה"ת ת"לף ה"ה אל	י"וד ה"ה ו"ין י"וד ה"ה ו"ין אל
ה"ת יו"ד ו"ת"ו אל	י"וד ה"ת ו"ה"ו ה"ת ת"לף ה"ה י"וד ה"ת	ת' ת"ד ת"דכ תד"כי כת"ר
י"וד ה"ת ו"ה"ו ה"ת ת"לף ה"ה י"וד ה"ת	ת"ל ה"ת ו"ה"ו ה"ת ת"לף ה"ה י"וד ה"ת	י"וד ה"ת ו"ה"ו ה"ת
ת"לף ה"ה י"וד ה"ת ת"לף ה"ה י"וד ה"ת אל מנן	אל מנן	ת"לף ה"ה י"וד ה"ה ת"לף ה"ה י"וד ה"ה אל מנן ע"כ

(הנה סוד נרופים תבין ע"פ מאמר פרשת ויקרא ע"כ"ז שלמים דף ה'
בתרומה וכו' ע"ל דף כ"ב ע"ב וע"ד ביאור מאמר פ' בראשית כעשה
חדש בשלימו עד סוף הדף וגם כל דף כ"נ וכב"ה עורה ת"ח שלמים
דף ה' בתרומה דתיהו שלימו דעמודת דחמציעתא וכו' ע"ש ותבין סוד
הוה) וכתב עוד בכתבי האר"י ז"ל זה לשונו בכאר שתה עבין ה'
גבורות שלה ליתתי בכנסין ובעבין כי החסדים שבמלכות שבה הם
בכנסים בבחי' יום טוב עצמו ובבחי' הסוכה לך בחי' הם בכנסי ע"י
הערבה של יום הושענא רבה חוץ מן לולב שבלולב וחבט וחבט ולא
בריך וכה תעשה תקח ה' בדי ערבה בשקער ותבין שהם ה' גבורות
מנגף ך ותבין כי ערבה ניתטריא ורע ם
שהוא סוד מ"ה ע"ג מלכות והזהר שלא תחבר עם הלולב כלל ולא
תעלין בלל בידך רק לאחר שתאחז קדים תתקבל לו קחס בידך ובעבין
כי עד שיסלמו כל בח"י החסדים אין רחוי לעורר הגבורות כי ב"ו
הקפות של יום הוה בכנסים החסדים ואין רחוי לעורר הגבורות ובתשלי
כי נעור החסדים לינם בכנסים עד קדים תתקבל ולכן לאחר הקדים
לו תקח בידך ה"ה בדי ערבה כי בבר הנחת הלולב מידך ונעזרת מ
מנותיו ולאחר שתקח בידך בכוונה הנ"ל לו תחבוט בהם בקרקע וזהה
שני דברים נעשים בעת החבטת תכוין כוונה ה' והוא שתכוין להוריד
ולהתת כה בח"י ה"נ ולעורר לותן שיהיו מוכנים ונעשים שפם בח"י
כלי להעלות בו ת"ב ביום החתרת וכו' • ובעת שתחבוט בקרקע
תכוין בשם יה"ו תלת יו"ד ה"ת וה"ו שהוא ניתטריא ט"ל ותחבוט ה"פ
תחבוט בקרקע כנגד ה"ה גבורות כי ה' ערבות הם כנגד ה"נ ונריך
לחבוט ה"פ כי בכל פעם ניתן גבורה ת' תחבוט לתן נריך חלת כ
בחבטה וכבר ידעת כי ערבי נחל הם נגח קוד בשם סוד הגבורה
ולזה קאמר בגמרא שהוא יסוד כביכול כי ענין חבטה זו היא הכוונה
דיבוק בקרקע שהיא תלכות ע"כ ע"ל מה שכתבתי
בביאור לסתר קרקע עולם היא
הלכות שמיני עצרת

הנה הקדמנו לעיל מה דאיתא בגמ' ביום השמיני שלח את העם
ויברכו את המלך וילכו לאהליהם שהלכו ומצאו נשותיהם
בטהרה וכו' דלכאורה קשה וכי מה בא להשמיענו שמצאו נשותיהם
בטהרה תבל לפ"ד ת"ש כי הקדימנו לעיל דף ו' ע"ג בשורה ט"ו דש

כי הוין הם הנ' וכו' ע"ש כי מורך הוא ובנלחמתי היא' על פשוק כי לא
יזוח לעולם אלא ל"ל דכבר ידעת שסוד הדיבוק' הם יורדים לעולם כי מופלא נמ'
כשהאדה הוא הקרקע אל"י מתנלות היא הדיבוק והו היא פירוש מם מועד קטן
כדה ובזאת הין ו' אבל כשהיא מתטהרת מיקור דיבוק לו מתקרבת דף ט
אליו והדם נהפך לחלב והו הרחמים בעולם ע"כ במאמר פ' בחוקו במאמר פרשת
ע"ש תק"ם בספרת דרך המצוה שכח לאמר שלאחר תקוכת חלב דשלמי החזיקו ע'
קדמאה דנלי ואחר הנך יפה רעייתי מהלי הוא ותבינה לקרי כלה תק"ם
וכו' דה"ת קדמאה לא לקרי כלה וה"ת בתראה לקרי כלה לומכין דיבוק
לומכין סניחין לינון דדכורא לא לתחבר עמה ולשתלק מינה בהוות
ומכח כתיב ולא תשה בנדת טומאתה' לא תקרב בשעת דתתדכיאת
נוקבא ודכורא בעי לאתחברא עמה כדין לקרי כלה ממש לבל הוי
ביה לא לשמיק רשותיה דתרוויהו לעלמין כחד נפקין כחד סריין
לא לשמיק דל מן דל ע"כ : ובכה בהיות שכתבו כי ביום השמיני
דבה כנגד ששים ע"ל דף ו' ע' הכ"ל ובהיות הלו הגבורות הקרות
יין המשמרת תוך היסוד של תלכות בב' חותמות שהם חותם ע"נ
חותם והו נקרא יין המשמר שהוא בחי' גבורות מיותקים
ולפעמים חותם הגבורות מתהפכים מן יין המשמר לדם שהם דיבוק
והו בעשה דם נדות וכו' ולזה קאמר ביום השמיני עצרת שהוא לאחר יום
השמיני דבה שקבלה תלכות הגבורות והחותמו' כנ"ל לזה קאמר מאמר פ' ויקר'
וילכו להאליהם שמצאו נשותיהם בטהרה וכפ' ויקרא ע' ת"ח ת"ח ע' ת"ח
בחג שוכבים את המזבח ומנח חדא בכל יומא ובשבעה ומכין לבתר
(ביומו ביום השמיני דבה) מאי קא מיירי אלא לאחר דחתם ח
חותמין ותתעסק בהו והוה לי למלכה בת יחידה תאמה לי' מאחרי
תלכת בנין חותמין לה תפנית עלי ת"ל חייך ברתי פרקמה חדה
תסליק לך בכל יומא דשוי בכלהו כך בכל יומא ויומא דחג מקריבין
ישראל לחותמין דעלמא לאחר מזבח למלכה קדישה (וסוד מזבח ע"ל
דף כ"ו ע"ש תסם קציהו ויכן יי' תלבים את הבלע תשר לקח מן החדם
לחטא והאי מזבח עלאה היא לחטתו דחדם דלעילא וכו' ע"ש לזה
לאחר מזבח למלכה קדישה בכלהו מסתכלין מתכין ומולקין ולי מה את
יהיב לאחר לה בכל יומא יסובבון לה שבעה זמכין עלאין לברכה לך
ויהבין לך שבעה חולקין בכל יומא ר' יוסי לומר שבעין חולקין בכל
יומא לכבל שבעי' פרים דמתקרבין בחג ר' יהודה לאחר שבעה בכל

יומא בגין דהא אתברכת מאתר דכלהו ולבסוף שבעה יומין אתברכת
מאתר דשבת דאתברכת ואתקדשת ואתר שבעה זינין לקבל כל חיכון
שבעה יומין בגין לקיימא לה ברכתן ין יכוונא דכולא דגניד תדיר
ולא פסיק לאתברכא דאתברכת בכל יומא ויומא עד ו' יומין דאתברכת
ואכוונא דכולא וכן ואכל לחדרין שבעה ואכין כחדא (כיצד הוא שבעה
רבה) ואתקיימו בדכלהן לבתר מאתר עלאה דכוונא שביק ולא
פסק כלקדמין בכל יומין מכריזין עלה ואמרי עד עקרא ילדה שבעה
ורבת בנים לומללה עד עקרא ילדה שבעה דא כנסת ישראל דאתברכת
משבע בכל יומא ויומא וסלקין לחושבן עלאה ורבת בנים לומללה חלין
לומות העולם דסלקין ביומא קדמאה לחושבן רב ולבתר אתעבדין
וחלין בכל יומא ויומא וע"ד מכא מכפר על חיכיהון דישראל מוכח
מילתא פ' נן מילכי להון ואדיק להון ברכתן ויעילו לתתא ע"כ ובפ' ^כו ע' כ"ד
ע' כ"ד וכיוצא שביעאה סיומא דדיכי דעלמא ופתקין בפקדין מלכא ובנוכן
מתערי ומסתיימי בהאי יומא ובערבי כחל תליין בהו בציצן נבורן
לאתערא לימא ולכחדא ולזמיכן להאי יומא ביומא דיכן (כיצד סוד
נבורות) בגין דאתמלייא האי כיסא דיצחק וכד הוא לתתאי כל
עלמא אתברכת ביומא ובכולי יומא נבורות בציצן לעיילא ולסיימא לון
לבתר דהא בהאי יומא מסתיימי דיכן כנ"ב בפתקבצזצ לון בחרשא
ולסיימא לון (כי ז"ל בכתבי האר"י ז"ל והכה שבי דכיים הם כעשים
פעמים הוי"ה הוא הודית והשבלת הנבורות והעדכות בקרקע
גם שם כי ענין חבוטה זו היא הכאת הדיוים בקרקע שהיא המלכות
ולזיעפם בה ונם הוא ענין להבלות ולהכות הנבורות למתקם ע"כ
לזה קאמר לבטשה לון בחרשא ולסיימא לון דלא מסתכרי דהאי יומא
לתעבורתא ושיומא הוא דעבדיין בערבי כחל (ר"ל כי שבי דכיים
נעשה ע"י ערבה היינו כנ"ל להכניעם בה ה' נבורות וכנ"ל ונם לבוד
הנ"ל לאתקם וקאמר ר"ל יפי הא תיכון ערבה דמיומא לבסיון בהאי
יומא אתי היא ר"ל חיים אע"נ דלדרשא הוא דאתי הכי הוא דהא
בהאי יומא בשסון תלין בהאי יומא פקיד מלכא לעיבה פתקין ל
לבטושלת ומסתיימ' דיכן ואתעיף ליסבא ביש בעלמא שרותא
ושיומא הוא בהאי יומא והא אתמר ר"ח יומא דא שלמין ומסיימי שלח
עמין עע"ז כרכתן דלהון ושרלן בדיכא ויומא דא מסיימי ישראל דיכן
דלהון ושרלן כרכתן דהא ליומא אחרא ואיכן לאתעשעא במלכא
לבטלה מיכי כרכתן לכל שתא ובההוא תדוותא לא מסתכרי במלכא
חלא ישראל כלאודייהו ואמן דיתיב עם מלכא וכטל ליה בלאודוי כל
מה דבעי שלים ויסיב ליה וע"ד ישראל שרלן ושלח עמין מסיימי ע"כ
והכה אתיא כבתבי האר"י ז"ל כי הלא רחוי לומר מעיב הרוח ומוריד
הגשם ביום שביעי עצרת כי הו קודש טפת במלכות
תחלתה בשרשה נקרא חור ואח"כ נקרא מים ו"ם מוריד הגשם ביום
זה ואח"כ נקיא ואחכם מים חלו הם בחים עם החומם וכנ"ל ולכן
נשמים ני' נ' מלוחים של מה"ת הנו שהוא סוד החותם ע"כ וסוד זה
של חור מים נקיא ע"ל ק"ס ע"ב בכל התיקונים פלחים בתיכות
גם בדף ס"ד ע"ח (כי בכתבי האר"י ז"ל אית לון שתין ז"ל ממש
סוד שביעי עצרת מלמון כי עמור עצר יי' והטכון כי ביום שביעי עצרת
מלכות מקבלת סוד נבורת נשמים והכה הסוד הנהוג כי טפה של זרע
הם חסדים וחסד ני' ע"ב ויש נ' בחי' שהם נ"פ כ"ד כ"ד כ"ד שהם
ע"ב וכפנדם נ' יחי הקליטה להמטייר שם ע"ב זה וקוד שם ע"ב
בעיורו מכר בתקונים והוא כי זה שים נו כ"ד מיכין המטיירים כזה

ויש נ' הויות הללו שהם נ"פ כ"ד כ"ד כ"ד הם ע"ב ויש נ' הו"יות ע"ב
אחד בחסד וא' בנבורה וא' בת"ת הם נ' הוי"ות של כ"ד כ"ד כ"ד
יכולם בחי' חסד שהוא ע"ב ע"ב כמתדקדק שם בדף הכ"ל אחר דשתתי
לך ותרחה מעשה יי' ונפלאו' מתורתיכו הקדושה והכה לעיל דף ה'
ברכתי בכוד שם ע"ב מהכן דוק שם היטב כי ברכתי כזה פעמים
בכוד זה ותבין כוד הכ"ל ושם ברכתי כי בחיבור דשעים להם וכן
מדיקים ילדו ויפיותו בשיתי ע"ב מהכן וזה ועולת' תקפון פיה כי
תאביר מיומלת ודון מיחל ומוקב' יון הלדן והכן הוא נ' ע"ב מהכן

ולזה נ"ב קאמר יומ"ל שלמין ומסיימי שלח עמין עע"ז ברכתן דלהון
ויומא דא מסיימי ישרלל דיכין דלהון ושרלן ברכתן וכו' .
ובכתבי האר"י ז"ל בביאור פסוק וחצבון עיר מיחון מנבול מואב
הוא ו"ם על כן יאמרו המושלים בואו חשבון ונם תרכון נבול מואב
וגו' והענין כי ית' מה שאמרו בזוהר ס' בשלח ע' כ"ם ואת הכחלים
תרכון וזה בחלוי דאתברכתו ואתנבירו מההוא תתר עלאה דאקרי
תרכון מלי תרכון ויונק עלאה דלא מתברכין לשלמין כ"ח ופהר
יונק מעדן וסוד הענין כי נבול מואב כי אתילותי' ופרסופי' כסנבלה
ובחתיה הי' ע"י תרכון ו"ם כי תר"כון נבול מואב כי ע"י היחוד
עלאה הנכי של ו"ם (והוא דקאמר הנכי כי התרכתי לעיל מה דאתי'
בכתבי האר"י ז"ל כי מ"ב של הביבה לעולם לוים פוסקי' ולפיכך היחוד
העליון הוא תיוד הלא שבשמות הנדיקי' המוסרי' על ק"ה יהי' היחוד
פעליון מזוכה וירשו הבנים תרין עשרין ונביזין בנוייהו ונהירין לתפי'
מלכא וכו' וסוד זה ע"ל דף י"ח ותבין ולזה קאמר היחוד עלאה
הנכי בסוד וכסר ומכה פעמים התרכתי את הנן) הנכי של ו"ם הנקרא
תרכון ע"י יחוד זה נבלה מואב שהיא המלכות כי כל נבורה ופרסופי'
ע"י הנבורות ולזה יבדו לה ע"י יחוד ו"ם וזה תבין כי שם בם'
בשלח כי כל כוונת הפסוק הזה ראו על הנבורו' וכיון שאמר שם את
והכ בסופה כדקאמר לעלוקה שתי בנות הב הב בסופה יש קוף והיא
רחל אמר שם הנבורות וכמ"ש לת"כ מה תרכון זונה עלאה וכו' .
ובדא מתרבין שרשוי ואתרביליו עכפי ה' לאושטת קרבוי בכל אתר
לאושטה חיילין ונבורין ולאתחזאה שולטנא יקירא דכלא (וכדי
לבאר מאמר זה ובדא מתרבין שרשוי ואתרביליו עכפי ה' וכו' כי ע"ל
דף י"ב תפם קניטו וכתה פעמים התרכתי בחיתר פ' כרחשית ע'
קם"ח ה' תתלה שרשה דחיכא דאית ביה תלת וו"ין לקבל נ' עכפין
דש"י וכו' ע"ל דף ך' ע"ב ותבין חזוד מאמר הנ"ל (והענין כי ע"י
כלי' או הסה"ב דאמרי' ה"ב דביה והם הנחלים שבשתי יסודו' הנקראי
נחלים חלו יגלין ונבדין מיחודא עלאה הנה' תרכון בסוד היחוד הנ'
וע"י חלו כתקון חזוד וירדו בה הנבורות הנ"ל וו"ם הפסוק את והב
בסופה הם הנבורות וכמ"ש לת"כ מה תרכון זונה עלאה וגו' .
ובדא מתרבין שרשוי ואתרביליו עכפי ה' לאושטת קרבוי בכל אתר
לאושטה חיילין ונבורין ולאתחזאה שולטנא יקירא דכלא (וכדי
לבאר מאמר זה ובדא מתרבין שרשוי ואתרביליו עכפי ה' וכו' כי ע"ל
דף י"ב תפם קניטו וכתה פעמים התרכתי בחיתר פ' כרחשית ע'
קם"ח ה' תתלה שרשה דחיכא דאית ביה תלת וו"ין לקבל נ' עכפין
דש"י וכו' ע"ל דף ך' ע"ב ותבין חזוד מאמר הנ"ל (והענין כי ע"י
כלי' או הסה"ב דאמרי' ה"ב דביה והם הנחלים שבשתי יסודו' הנקראי
נחלים חלו יגלין ונבדין מיחודא עלאה הנה' תרכון בסוד היחוד הנ'
וע"י חלו כתקון חזוד וירדו בה הנבורות הנ"ל וו"ם הפסוק את והב
בסופה הם הנבורות וחמנם שם תרכון הוא כי תרכון חסר
בלא ו' והוא נ' ס' והם הנבורות וכו' סוד רשפי רשפי שלהבת
י"ה פי' כי הנבורות של המלכות נקרא' רשפי' ונחלים הם רשפי ה"ב
פי' נבורות שהם נ' ה"ב ע"ה וביאור הענין הוא ה"ב ואמר
שהוא שלהבת י"ה היינו יון י"ה הם י" חכמה ה' ביה שהוא סוד
יחוד הו"ב הנה' תרכון . והכה נבורות אלו נכנסים בשלהבת
בדמות שבה ועל ידיהם נכנית וכו' ע"ל דף ט"ו ע' ע"ד שורה מ"ב
על פסוק על כן יאמרו המושלים וגו' בדף כ"ה יעכילנו
כזהר הרקיע) וע"ב זה תבין מה דאמרינן ב"י בפי' כ"ח יהי כבוד יי'
לעולם ים שהם כ"ח אזכרות כנגד כ"ח פסוקים שבתהלה לדוד נם
שם ואומתי בהללויה ומסיימים בהללויה כנגד י' הללויה שאמר דוד
בספר תהלים נמוח בגין שיר נם מה שבתנו לסיים פסוקי דזמרה
לשירת הים לפי שים ע"ב אותיות של קדושה י"ח פעמים שם בן
ח הרבעה אותיות לבד משם מקדם אלהי' שהוא בח"ד שעולים ע"ב
אותיות ככנד ע"ב שמות לבל לת תזוזלם בנוף השירה לבל הם בכל
הפסוקים של ושלה בן ויהי בהשמורות הבקר ולפי שאין לנו מוכנים
להתפלל רק בן התשובה נהנו לומר לאחר תפלות השירה כי ליי' ה
המלוכה וכו' להשלים אותם השמות החסדים ואח"כ והיה יי' למלך
ר"ל כי לעתיד לבא יכוונו כל השמות הקדושים לשם אחד ויהיה יי' אחד
ושמו אחד ע"כ והוא מבואר ע"פ ע"ל דף ה' עח"כ ודף כ"ד ע"ק
ע"כ ודף כ"ה ועי"פ זה תבין מאמר הלליה כי טוב זמרה לאלהינו
כי במאמר קודם לזה דרך רשעים יעות יחלוף יי' לעולם א"להיך ציון
ל"דור ו"דור הלליה ר"ת אלו כי תעפ"י שלח מכר אלף ע' נקודות
נם המלכות עזהם הללויה כי טוב זמרה אלהינו ז"ל מזמור זה כנגד
יסוד דיצירה ויש בו ס' חויות כנגד ה' חסדים שעוברים דרך היסוד
למלכות ע"כ דק נרוך אותם בתוך חותם וכ"ל לו"ק כתהלה מעודד עבויים
יְהוָה מפעיל רשעים עבדי ארץ ועוד קאמר שבחי ירוממים את יי'
הללי אלהיך ציון כי חזק בריחי שעריך וגו' זה מבואר בדף
הכ"ל בתריכות נם בדף מ' ע"נ נם סוד זה של שמיני עצרת כאשר
כתבתי הוא זה הסוד מאמר פ' נשא ע' רס"ח ע"ל דף י"ח שורה מ"ח
דמיום שתנלי חסד עלאה בגין לאתבסמא נבורה דא בכליל ביום
נבורות והאי חסד כליל הב' חסדים אתבסם דא בדא ע"כ וזה
תבין אתוורים בשתית תורה בפומיון לתה הרחת לדעת כי יי' הוא

בהלכות לון עוד מלבדו זה שדבר שבכתב מתוך דברי בני חביבי הר"ר
מאמר פ' יתרו ס"י והוא כי יתיה בפ' תרומה ע' רס"ד וכתוך לימון דמשתדלי
תרומה ע' רפד בתורייתא דכד ברית קב"ה עלמא לסתכל בה בתורייתא וברית עלמא
ובתורייתא תתברי עלמא כמה דאוקמוה ואמי"ה אלהי לימון הלך תקרי
לימון הלך לומן וכו' בתורייתא כתיב ברישית ברית הלמים
שמים ואת הארץ לסתכל בהאי וברית את השמים כתיב ויאמר
הלמים יהי אור לסתכל בהאי אלה וברית את האור וכן בכל אלה
ואלה דכתיב בה בתוריית לסתכל קב"ה ועבד האות אלה וע"ד כתיב
ואקיה תאכלו לחמן כנוסחת דא תתברי כל עלמא כיון דאתברי עלמא
אלה ואלה לא תתקיים עד דסליק ברעותא למברי אדם דיהוי משתדל
בתורייתא וכניכי' תתקיים עלמא משתא כל מאן דאסתכל בה
בתורייתא ואשתדל בה כביכול הוא מקיים כל עלמא קב"ה לסתכל
בתורייתא וברית עלמא בר בה לסתכל בה בתורייתא ומקיים עלמא
משתכח דאובדא וקיומא דכל עלמא תורייתא דיהי בנ"ב וכתיב תהיו
בר בה דאשתדל בה בתורייתא דהאי יהוי מקיים עלמא כשעת דסליק
ברעות' דקב"ה למברי אדם קמיס קמי' דיוקנ' וקיומ' כמה דהיסו בהאי
עלמא ואפילו כל לימון כביי עלמא עד דלא ייתון בהאי עלמא כלהו
קיימי' בקיומייהו ובתקוכייהו כגוונין דקיימין בהאי עלמא בחד לומר
דתנין כל כשעתין דעלמא מתבטלין בדיוקכייהו וכשעתא דלימון
לבתרא בהאי עלמא קרי קב"ה לחד מינהו דיימי' קב"ה ברשות' כל
כשעתין דלימון לבתרא להאי עלמא ואל"ל ויל לחייתי לי רוח שלומי
בהאי שעתא אתיא בהי כשעתא אתבטלת בדיוקנא דהאי עלמא
ובכוונ מאכלא לחזי לה קמי' קב"ה: קב"ה אמר לה ואומי לה דכד
תיתות להאי עלמא דאשתדל למכדע לי' ולמכדע ברוח דמהימנותא
דכל מאן דכוס בהאי עלמא ולא אשתדל למכדע לי' טב לי' דלא יתברי
בנ"ב לתחזי קמי' קב"ה למכדע בהאי עלמא ולאשתדלא ליה בקב"ה
ברוח דמהימנותא הב"ד לתתם ברחת לדעת לתחזי על ידי דכוסא
מחכא קמי' קב"ה לדעת למכדע ולאסתכלא בהאי עלמא ברוח
דמהימנותא ברוח דאוריית' דהא בנין דא חייתי קב"ה ליה לבר כא
בהאי עלמא וזהו למכדע כי יי' הוא החלמים דא לימון כללא דכל רוח
דמהימנותא כללא דעילא ותתא ע"כ לוח בשתא תורה שבלם כ
בשמחה לבב על רוכב ערבה ובשמחה מה זו עושה כי ודאי ושבחתי אלי
לא השמחה זו שמחת של עושה לזה כדי להזכיר תכלית בריאת אדם
בעה"ז וכ"ל לומדים לתה בריאת לדעת כי יי' הוא האלהים וזו תכלית
בריאתך בעה"ז הכה ליתיה בזוהר חדש פ' בלק דף כ"ה לימוכ
לומן תרי ולימון חד חד נן וחד נסר דא נפיק מעדן (דיימו ביכא
דנפק מעדן דא תכמה) ודא לשתקי מיני' לא תכא כל רוח
קדישין' דמהימנותא ולאלפיכא מאן דלתער בלילא בשעתא דקב"ה
עלמ לשתעשע בשעתא דצדיקי' בעי למימר פסוקא דא ברעותא
דלבא ולכוונא רעותא ולבא וכתר כן יאמר על כי מורית נפלאתני
בפלאים מעשיך ונפשי יודעת מאד בתר ונסר יוצא מעדן
ובתר יי' אלהי לתה לרוממך לודה שמך כי עשית פלא עצות
מרחוק לומוכה לומן (כי לעיל אלהי בתחלה זה והוא פ' בלק
ע' סב"ו פתח ואמר יי' אלהי לתה לרוממך כי עשית פלא ונו' אלהי קדם
רוח דמהימנותא לימון יי' אלהי רוח עלאה מירותא דפקודא עלאה
פתיחת דלבא ידיע וכו' ע"ל דף ל"ו ע"ד ע' סורא י"ה והייכו שבחת
דחסידי קדמאה כד מתערי בפלגות ליליי ולבתר יסדרי שבחייהו
ולעלן בתורייתא שעשועא דקב"ה מאי הוא אלא כל נדיקי
דהיקוקיכו מתבטלין בנ"ב בכל יומא ויומא ואתפטרן בטלא
קב"ה לאלהי מתיא (דיימו מה שכתב אלהי ע"ל
בפ' בשלח ע' רמ"ג ומהאי נוכלתא כתיב עלה להחות דלבר ומליה
לריעא בכל יומא ומהאי טלא דאתער מריעי' דהוא דיהיכו דלבר
יתברון מתיית לעלמא דאתי וכו' ע"ש וקב"ה תיהוכא' כהאי נדיקי'
דאחדו לה מלין ואשתעשע בהאי מלין ובן בכל נדיקא לבתר כלהו
מתתקני דכר ונוקבא וקב"ה בתר דאתרת ואשתעשע בהו בכל מלין דיון
דאכתי' דלהון אתעלי עלייהו ואימון אמרין בהחות נוסא יי' כדין כלהו
אחדין בחדוה סגיאה עד דמתפטרן זיוכא ונהורא ומהחות מזיכו דזיוא
ונהורא דאחדו דלהון עבדין פירין ואימון לעלמא דל והחות לימא
עלה תתות נדפוי דשכיבתא עד ואכא דאתעריך וכך משתעשע בכל
נדיק ונדיק ואמר זכאה מלכא דכגין אתברו לתולקיה ובדבי'
וכו וכזה עיין בפ' שלח לך ע' שי"ח מי רבי מאן חסי אחדה
דנדיקי' וכגין זכיין דעבדין לגבי קב"ה לנו לגו לימון היכלין וכו' ע"ש
והוא שלמי והנה מומרים בשמחת תורה מומור י"ב לחנכת על

מאמרי הזוהר ונמי קעה

השמיכית מומור לדוד פוסיפה יי' כי נמר חסיד כי פסו לחוכים מבני
אדם ונו' לחרות יי' לחרות טהורת כסף גדוף בעלי לארן מוזקק
שבעתים אתה יי' תשמרם תנרכו ונו' סביב רשעים יתהלכון כרום
ולות לבני אדם ובשעה דרים כרום ולות לבני אדם דכרים שסם עומדים
ברומו של עולם ובכי אדם מזלזלין וכ"ל שעשם למה נקרא בשם
שמחת תורה כי בקדמתו לעגל ויכן יי' אלהים את הנלע דא לסתכלה
דלא נסרת לעד מלקץ מלאם דכא שתורה שבכתב נפקת וכו' כ"ל נם
הקדמתו לעגל מאמר פ' ויצא ע' שיב לאם קניתו קול יעקב
בהאי לתתוני מהימנותא דכלא וכו' ע"ל דף ע"ב בשורף ך' פי' דהאי
מאמר ומסיים יעקב ישראל בקדמיתא בהאי קולא דאתכא דאיהי
פירושא דאוריית' והאי תורה שבע"פ ע"כ וע"ל דף י"ד ע"ג ודף
קט"ו ע"ב שמכיה תורה שבעזור סוד היחוד תורה שבכתב עם תורה
בקדמי' שמחת תורה שבעזור סוד היחוד תורה שבכתב עם תורה
שבע"פ ולזה מסיים לכל כרוס זולת לבני אדם וכ"ל לכל רוכב
עם רק כל עמל לפיהו לעמו ולעזוקה כי לא ידעו מחומה ולעזוקה זו
מה הוא עושה ריאה תדאה תאמר הכ"ל של ועבד אדם דמסיים וכאה
אלא דבנין אלין לתתברו לאחלק ועבדי' ולקלי תתער' מחתניתא
נשתא דדקיעא וקודרי בקל תקיע ואמר זכור יי' לבני אדום את יום
ירושלים האומרים ערו ערו עד היסוד בה כדין ערטילו וקדקוה פי פעקה
דילי' וכל נדיקי' דתנין לתתערו בבכי' וקלי לתתער מחתניתא נשתא
דדקיעא דאשתמע בתלת שיחה ותשעין דקיעין (לתשר כאכין שמיס
ואלין שמיס דא תפארת ישראל) בנין דלית שעשוע לקב"ה אלא
בשעתא דקיימא בהדי נדיקי' דתנין ובנין דאוקי ואמר לם לשכאך
ירושלים תשכח יהיכי לם לא לתעלה לירושלים על ראש שמחתי דכל
לתר דלית אחוה לקב"ה קלא דא כפיק ע"כ וא"כ מוה ילמוד לאדם
עד יפקוק ויהא יי' אן השמים לפשר מוה פשעם של המוכי עם שסם רק
שמחה של נוסכיות הענידו בשחור תכף לאר יוכר שמחת תורה דין
של מוכיר כשמוע כדי שיזכור כי הוא חוור חלילה ויתן לל לבו ויזכור
בפי' של לתה ברית לדעת כי זהו תכלית הבריאה כי אז יקויים על
שאל ופתן תדרוך תרומם עלי דעה שמאל ומוקד ותכן מיור לוה על שאל ופתן תדרוך תרומם
וכ"ת לוך לפשר לוה לאמר כי בי ח"שק ולפלטהו וכל"ל ע"ל
סוד חלם שבח קיון ע"ם כוונה כל"ל יש כ"ח בידו להכרית לרשעים
חלו וזהו ושמשבהו כי הוא ידע שמי דק דוד המלך ע"ה לאמר בתלים
ונחלי אות יבעתוני ועו"ו קאמר כי הוא ידע שמי שמרומו שם סוד
תריך לכפין לשר משם כמשכי' תריכות ימים ושכים ואזי לורך
ימים אשביעהו ותראהו בישועתי מי יתן שיקויים בכו במהרה ויקויים
בנו פסוק לשרך מי כמוך עם כושע בשי"ת ומן עורך נגד
הנורמי' כל"ל יש לעומתן מיכאל נגדיאל מוריאל שכרמוזים כ
בתיבו' מן' ויכחשו לך לחיכך לבכל ואתה על בחותיהו תדרוך לכך
בשמחת תורה לומרים בפייט לבסוף לשריכם ישראל:

לשם יחוד קב"ה ושכינת' הלכות חנוכה

כתיב מה יתרון לאדם בכל עמלו אשר יעמול תחת השמש
וקאמר בנע' בחם' שבת דף ל' תחת השמש הוא דאין לו
קודם השמש יש לו וכי' רש"י קודם השמש לם יעמול בתורה שקדמה
לשמש שיש לו יתרון ע"כ וכפ' חקת ע' שמ"ה כתיב וזרח השמש וכא מאמר פ' חקת
השמש הלי קרא לוקמוה (דיימו כדדרש בנע' לאכל וזרח ע' שמ"ה
השמש כד נפקו ישראל מוצרים דכתיב שמש ולא סהרא (כדכתיב
ויה"ו לך הולך לפניהם) ואל תקומו שולף ונו' הל כתיב וכא השמש
במדבריא (דיימו משה עם שאר מתי מדבריא כיון דשמש שמש
לאין לתר לתתכנם לל מקומו בכין לאתברא לפיהרא הב"ד שולף נ'
וזרח הוא שם ודאי הכא לא לתכנים פיהרא לאלה מכוונת דשמש וכו'
הוא משה ועלי' כתיב הלי קרא מה יתרון לאדם בכל עמלו ונו' מה
יתרון לאדם בכל עמלו דא יכוונית דאשתדל לאתכנת לתעלת דישראל
ולא זכה לאשלמא לפיהרא כדקא יאות דכא יהיו לתעול כהו בישראל
ע"ח שמש דא משה ת"ח ווי להחות כסופא ווי להחות כלייתה בנין דכלא
ולא כטל אתרי' מוזא ולא הוה ליה נהירו מדילים אלא נהירו דנהיר לי'
(ר"ל כי משה הוא סוד תפארת לילכא דאיהי סוד שמש קדישא שם
ע"ו ה"א ו"ה ה"א וכ"ל ויכוונית היה בסוד מלכות שהוא פיהרא
שהיה מקבלת אור משמש) מי הכי מה תוכחתא הוה ליה הוחיל
ונלא תשלים לתכלה וכבל אתר דאתר אלהי תחת השמש על דרגא

דילי' קאמר (ר"ל כי האדכתי לעיל כי הכביהי' יון לאספקלריא המאירה היינו מצד הת"ת נקראי' כביהים לך בכביהים היונקים יון מלכות עמקה נקרא בעלי רוח הקדש כי יון כבוהה הלא בתפארת והנו כי שיר השירים ברוח הקדש נאמר כי מצד מלכות שהוא תחת השמש (והנו כי בקבלת טוב תכוה עם נחלה ויותר לרחי שמש ע"כ וקאמר ומאן דאחיד בלח שמשא עילאו תחת השמש ודאי הוא חובה קדמאה דעלמא וע"ד מה יתרון לאדם וכן לכלבו ד

מאמר פ' כי תצא ע"ב תקנ"ג

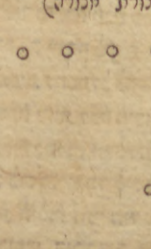
דאיתיין בתרי' דאחז בחתר דת (כי רחה תרחה בפ' כי תצא ע"ב תקנ"ג תרכביים יכנו לה יומיף ונו' פקודיו להלקות לרשע דאיהו סיהא דעתיד הק"ב לאחזקא לי' חיסדין דאיהו הלא ולא ליהוי הלא עבד מטוכף ואלין דסדרוו בה תקין לון הק"ב לאחזקא ב"יוד ה"ו ו"או דאיכון תרבעים תסד חד ובהאי שמא איהו קב"ה עזרה מכתיבין לאדם ועזרה לאחוה ועזרה לנחש ועזרה לאהרעא

נג' פ' אקהיבה דף י' בנין דכלהו סדרוו בחת ה' ובנ"ד כי עשית זאת ובפרק הקפיבה בשם' כבוה כתיב דף י' ר"ר יוחנן עתיד הק"ב לעשות ז' חופות לכל צדיק סב' וברוך יי' על כל מכון הר ציון ועל מקדשיה ענן יומם ועשן וכוגה שם להבת לילה כי על כבוד חופה תהי כי על כבוד חופה תלחד שכל לחד עושה לו הק"ב חופה לפי כבודו ועשן בחופה למה ר"ר חכינא כל מי שעיניו נרות בת"ת בעה"ז מתעלסת עיניו עתן לעה"ב וזה בחופה למה ר"ר חכינא תלמיד שכל ל' כבוה מחופתו של חבירו חזי לה לאותה בושה חזי לה לאותו כוושא לעיניה כליניה כיונה בדבר תתה חומר ואתת מהודך עליו ולא כל הודך וקניניך שבחותו דור לחודו כפי חמה כפני חמה יהושע כפני לבבה חזי לה לאותו כוושא חזי לה לאותה כלימה ע"כ

נג' עם' אחיות פ' הקומן

ראיה תרתה בעם' אחיות פ' הקומן אחפי מה בכרת השה"ב כי"ד אפי גדיקים שבו מועטין אחפי מה כפיף דאחנו אחפי גדיקים שבו כ כפופים דאחיהם אחפי אחעסקין בהון דומין זה לזה ע"כ והנו פסוק טובה חכמה עם נחלה ויותר לרואי שמש ושם כל כל"ל וכע"ל פ"ל פתח ואתר טובה חכמה עם נחלה ונו' טובה חכמה דת לחיי חכמה דהיא תחת השמש לבורחייה אתקדייה לי' טובה חכמה עם נחלה ואיה ושביה עמהון דישראל דאיכון בחפה דילי' לבל תוסבחתא יתיר לרחי שמש לאיכון דזכו לאתחברא בשמשא ולאתקדשא בי' דאת לאחיד ב בלילכא דחיי ומאן דאחיד ביה אחיד דהאי עלמא בחיון וכזיי דעלמא דאתי ודת הוא דכתיב ויתרון דעת החכמה תחיה את בעליה אחי ויתרון דעת דת לילכא דחיי יתרון דילי' מהו החכמה ודאי דהת תורה אחכמה עלאה כפקיר (ע"ל דף י' ע"כ ופ"ג ותבין זה בסוד) ובנ"כ יתרון דעת החכמה דאתיין לאתדבקא בחילא ואתבטא לכל מטרין לכל אימון דאחיהן בהאי חילא ע"ל דף ע"ז ע"ב וקב"ה כד ברא לי' לבר נש אדר בי כל דיוקנין דרזין עלאין וכו' ע"ם אוף יעשה אדם עמהו מרכבה לחילא דחיי) וע"ד שלמה מלכא לא אחבכח חלא בההו דרגא דילי' דאתעון ידע כלא והוה אמר עוד רחיתי אחת בשמש (כי שלמה לחיד בסוד מלכות) וכאין אימון גדיקיא דאתבחלי בחורייתא ודעבין אורחוי דמלכא קדישא ואתיימין עלאין ונכוזין דחורייתא דכתיב כי ישרים דרכי יי' ע"כ ובפ' בשלאך ע' רפ"ח ו"ל בהשלאך אח הנרות אלין בוזינין עלאין דכלהו בחירין ואחיהון בחורייתא דכתיב כי ישרים דרכי יי' ע"כ ובפ' בשלאך ע' אי"ד ובזוהר יתן ע' אע"ח וביום הבכורים רבי חבא אמר יום הבכורים אימון בכורים עלאין דחורייתא הה"ד ראחית בכורי אדמתך אביא בית יי' שהיך אמר רעיא מהימנא כגונא דבכורי לאתהנון לוק הכי אקרייהו פירות בכורים דפירות דחילכין בבכורה בתחלה הכי ישראל קדמוכים ובכורים לקב"ה מכל אומין דעלמין הה"ד קדש ישראל לי' ראחית תבואתו' וכנ"ד לאומין עע"ז דאתמר בהון ויאכלו את ישראל בכל הה יאמרו רעה תבא עליהם לוק הכי ו' דכליל בית ספירהן ואיהו בן י"ה אתקריי בכור וכל עבפין דבפקין מיכי דבהון אתמון אתקרייהו

(כגונא דת בנורת מנורה)

בכורים ואיהו בכר מאימון בכורים עלאין והוה כפיף מעדן ודת אימו דאחוריי' עלי' בי' וכד נפיק נפיק כל רזין דאחורייתא ובנין דאיהו חילכא דחיי אחורייתא חדא היא לאחזוקים הה ופקודין דילה דאיהו בחיי כחב' מנחות דף ק"י ת"ר יוכל ושעבר הוי בכורי רבי

ר' שמעון בר"ם אומר נפקין ודרוש ז"ם דר' נחור יעקורה שם מקורה מורת ושעבד לף כמו מורת שעבד ומקורה נופף מכלן יודכתיב בכר השעבד יעבוד אותו כמו בפני יי' מכלל דכולהו לאו לפני יי' ואי ס"ד נפקין ודרוש כולהו כמו לפני יי' ור' אלעזר בר שמעון מקורה נופף נפקין ודרוש הוה מוכח אלא כתיב יעריך אותו אהרן ובניו דמכדד להו לגדודי דתניא אל מול פני המקורה יהיו שבעת נרות אלמד שהיו מכדדים פניהם כלפי נר אמצעי ופי' רש"י מדכתיב בכר השעבד לפני יי' דכתיב יעריך אותו לפני יי' ואין אחר לפני יי' אלמד אר הוא דהוי כלפי מערב דלגד קדם קדמים וכתיב אותו דשמש ת' לפני יי' ותו לו מגדד לגדודי לעולם נפקין ודרוש מנחי ואח"כ ליכא אלא אחד כלפי מערב ובייבו לאמצעי שפי הפתילה כלפי מערב ושאר פתילות מגודדות פיהן כלפי אמצעי של גד נפקין מגודדות כלפי דרום ונ' של גד דרוש מגודדות כלפי נפקין ע"כ ולי נראה ליתן טעם שלפנתן כי אלא העמידתי לפניך ביור היקורי ז' קני המנורה וכו' מדומיין את"ת כה"ים ע"ל דף קי"ט ע"ג בסוד מירוץ ז' שעות דמרנלין בסורה ת אחרונה כתבתי אחר"י ו"ל בסוד המנורה כי' שעות אלו כמשכות יון שבו שעות אה"ה יח"ו וכו' ע"ם נס ע"ל דף קע" ע"כ בסוד שעלות נקרין בקודה אמצעית אחם קניהו כי שלשת היא ד' היא רביעי' מעילא לאתתא וכו' דאחיים שלעולם היא רביעית ואיהי שביעית ז"ם אה"ה יח"ו וכו' ע"כ והכא לעיל אחרכתי בסוד מורות פנימית מערבית דרומית נס ע"ל דף כ"ו ע"ת בסורה ד' כי בר מחוה ותורה אחם קניהו בהעלתך את הנרות אלין בוצינין עלאין דכלהו בהרין בחדא יון שעשת נס שם כתיב כי כאהרן בהעלתך את הנרות בנין דהוה אתי יוסף' דאחי תור וכו' אהרן דאיהו יעיבא ת אוקמוהו רבנן כי אהרן שושביניא דיוסף' ע"כ וכו' ע"ם וא"כ פלוגתייהו מאחר שלשלות היא בסוד נקודה אמצעית וכל"ל ולכך נקרא בר מערבי כר אמצעית וא"ת דקסבר מזרח ומערב יוכחים הוא כפשוטה: והכא טעם שלדיקין נרות הנס שפשוטה כמבואר בפ' בשם מדליקין דף כ"ה ע"ב ת"ר בכ"ה בכסלו יומי דחנוכה תמני דאין דלא לאספוד בהון ודלא לאתענו' בהון שבשבשקנו יונים להיכל טמאו כל השמנים שבהיכל וכשגברה מלכות בית חשמונאי ובקשום בדקו ולא אצאו אלא אחד שהיה מונח בחותמו של כ"ג ולא היה בו אלא להדליק יום אחד כשעה כו נס ו והדליקו ממנו שמנה ימים לשנה אחרת קבעום ושעשום ימים טובים בהלל והודאה וכוותר ○ אחד דף ע"ג ח"ר פנחם רבה הק"ב לנסות ליסראל ושלחם לכלל שב' וישלח את היונה מאתנו או כנסת ישראל אמרה לה ושלחם לכלל שב' וישלח את היונה מאתנו או כנסת ישראל אמרה לה כתיב בה ולא מצא היונה מנוח לכף רגלה שהכניד עולם של כלל ברעב וכמאה ובהרינת נדיקים הרבה ומשום כובד עולה ותשב אלי התיבה וחזרה בתשובה וקבלה אחזה כנסת ישראל כיתחלה ויוסיף להגלות שב' ויוסף שלח את היונה שאתו בגלות אחרת של יון לאמר ל' יעוד גלות יון אחריך כניהן דישראל כשולי קדרה ומרוב נערה ודאקה מה כתיב בה ותבא אלי היונה לעת ערב דלא הוה בהירה להון שעתא דרוחא כמה שעבד בקדמיתא ואתקטלו נדיקייא ואתחשך יומא ולא יכלין למיקם מן קדם דוחקא סגיאה דהוו עלייהון שב' אלי לבו כי פנה היום כי יגטו כללי ערב כי כבה היום אלו הן נדיקים האחירים כשעה כי יגטו כללי ערב שכשאירו כפולטת בגיר והו לעת ערב ולא בזמן דבהירין להון נדיקייא כשעה: והנ"ה עלה זית טרף בפיה לולי שהעיר הק"ב רוח הכהנים שהיו מדליקין כרות בשמן זית מזי אחבדה פלישתי יהודה מן העולם וכבל פעם ופעם שכה בתשובה ואתקבלה ת"ר פנחס חזר מן גלותא דעדיין לא שכה ובכל תלוי בתשובה וכו' דאמרים ת"ר פנחס תלמלא חזרו בתשובה לא נסתיירה בגלות יומא חד ע"כ אימת בע' וירח ע" דכ"ו ו"ל לאשרים כח לירידי ונו' שירת דודי דת קב"ה דאקרי דודי דכתיב זה דודי נח והרוס וכו' ואני לתשטה כרם (היינו מלכות) בקרן היובל שרי והיו קרן אחת בהשוה דכך דאקרי בן שנין (היינו תפארת) ואפו בן שנין כד"ח בן חורין דאחרונייהו חד (כי אחכח שנות סוד שנין בחשלי וכל"ל עם היכה שנים יוכח חיון הם חד לכך נקרא בן שנין ונקרא בן חורין והכא בסיות שמלכות היא כרם יי' נבחות בחם סוכה ○ דף מ"ט ע"א לאשרים כח לירידי דודי לכרמו כרם כי' לירידי נקרא בן שנין ויעזקפו ויסלקהו ויטעהו סורק ונו' ופי' רש"י ויסקלהו כלאים אחכנים אכרמו כלומר פיהו אחותות אפכיה' שלא ישבו בחרכם בן יחטיאו אותם ע"כ דף ל"ט ע"כ

נג' בחם' בחם מדליקין דף כ"ה ע"ב

אלמד וכבר קדם דף מ"ג ע"ב

נג' חם' סוכה דף מ"ט ע"א

פורה ל"ט בכיתור פסוק והסירותי את לב הלבן מבשרכם ונתתי
את לב הבשר מעל פי הכתוב :

מתחיל פ' איתא בפ' שופטים לדון בשריפה לפיהמ"ל עניש לחדלקת בהן
שופטים ע' כורח וכתיב ויהיו נופח דליהיו עץ ותכריס דיליה עניש
תקבו לחוקדלת בהן חצח דליהיו כר עומק בכל לתר לחוקדלת לפתח בשכינת'
עלמה בעין דליהיו תפתר' ובכל עניש דלחיין כי וכו' וכתיב מלן דלחיד
בליבלת דחיי בנוסיה כתיברים דילי' כר כל עכפת ועכפת כר מנוח
ברמ"ח פקודין דילי' כד לחיין כי' תרוויהו יתקייים ובכה פסנה כופר
בחצ והסנה לחיכו לחוכל וסתלל וכתצ וכל מתן דליה דלחיין קוין
לתדקדו דת לחזי ליה קכ"ה אמר בוניכת קדישת ולחי ישרחל
לחיכון עניש יביסים כתורייתת בנין דלחידו בחצ דשדיומו לתו לחיכון
כדקת חזי לפעבד בהוקיפת מיד דלתת כתצ עלייהו כתורייתת בניכך
כתצ עלייהו לילכת דחיי ומתוב דליהיו כר יי' ולחידת בהון דיהון חיין
ולחיין דעלמת לתתדקן בהוחו כר ובתי לחיהו דלתתר נכיח ולתה תל
עיהת עבדי יעקב ולל תצת ישרחל כי לתך לחיי"כ ע"ל דף י' נ ע"ג

מתחיל תרומה מה שקתרכתי בכיתור מתחיל° תרומה בסורה ך' עד סוף ע' וע"ד
ע' רנ"ה גם דף פ' ע"ג כי כר עמוה דת רוח דשמור ותורה חור דת רוח דחכור
ודרך חיים תוכחת מוסר לחין נוחרין ושומעין דתורייתת וכלה רוח דהתי
דמיתכוננת ולתצריך דת לדת למחוי רוח דכלה כדקת יחות ושל רוח
חור דלחיך וכניר לתתי כר כתיב כי כתיב בפעלותך תת הגרות בנין
דהוח לתי מסטרת דשתי חור . חור דת כתיב כי יהי חור וכו' ע"ל דף
כ"ז ע"ח ונם דף קם"כ ע"ת וע"כ בתריכות דברי כפלתי בפזייכי לפוד
יומת תלם פ' זה וכנה לית בתיכת תלם פ"ל ע"ח דף י"ו לת ירחם כפתר דברנו כי שרש
הקליפו' הוח ומתחזין תבירין שבחשך בריש מקום גזרת הטוב כגלם וכתפשט
כ"ח דף י"ו מלותה כתור בתוך הכקודו' ולולי שבירתן לחין רש בעולם רק בכל טוב
ולחין כחין בחירה ולת שכר ולת עונש לחבל עתה שיש רש בטוב בתוך
הקליפות הסוד דהירו דקיק וגוף שיני פחור שבדבק לפברי הבלים
ים עונש לרש"י סיעריך בחעשיו הרעים מלותו פחור של מעלה ל
להוסיף פיות לל הקליפות ויש שכר לנדיק המעלה בחעשיו הטובים
מלותו פחור שבתוך מחכון תבירין למעלה למקומו והקליפות עניין
הן רגופות המלקות לחוטת וזוח טעם הפסוק שחמר שחמית בידים
תתפם כי הקליפה הקשה הזחת שהיח מעכב תור פשמ מסכנם למקום
כבודו וכן הדוגמח למעלה הכח פיח כתח בזרועות עולם שפם כאן
גדולה נבורה מסכן תבירין וזכו לחמרו בידים תתפם שהוח תופם
מקום להוסיף כח ומשטעט ברשו למטה וכך רוחה כי ר"ת של תחלת
הפסוק שב"ת שהוח תיקון הקחייתי לכל הפביתי לפיכך שפח
בשבת נדקה לשבייס פי שפח חשר חמרנו לימלה שהוח תוחר לו"ח
הכולל ג' קבודו' ככל מקום (שכרמוז בפסוק לך יי' הגדולה וגו' שכה
הוח כתשר מתעלה לפוד שבת (בפוד יי' מלך גחות) נדקה גדולה
היח למיכן תבירין שפם עניים לפי מקומן ושעתן וכזוהר פ' בראשית
חמרו שעל הפוד הזה כתקנה ברכה מעין ז' כלילי שבת לפייס בו לילה
כיום יהיר טיבי פ"ן יורד לפני קתיכה להחיותו מעין ז' וכו' וגדול
כבודו של שבת כי בו בעזרו בטיל שחיות זו ומתעסק (וכזה תבין
מה דחי' בפירוש הפר"י ז"ל בכל ערב שבת יזפר לבנות כל קורי עכביש
מבבית כדי לגרש הקליפות הנקר' סחיות בידים וכו' ע"פ ע"כ ולפ"ד
ח"פ) וידעו כי השבינת כולן כשפרו בתחתוני' זו' מלכין קדמיהן
שהן תחלה לבחי' הוחן בעליונים כדכתיב כי שחל כח לימים ברחשוני'
ולמעלה מהם חכמה ובינה שלמורה תורה עליהם וחבי' שבעזעים יום
יום בפוד יומו של הקב"ה בה לחלק שכה הרי חלפים שכה קדש' תור' לעולם
(נגד חכמה ובינה) ושם סדר ומכים המיוחדים ע"פ התורה בלי
ספק כי לחוכח לין לבתר פוס יחום עם בתי' הוחן לפעלותו והוח
טעם ברחשית כתי יחתר הוח שפר לוכנו חלה כלל של לחרין ופרטו
של יום רחשון יתחיל מחתר יהי חור ע"כ וכי שקדמנו לעיל דף
מתחיל ב' כ"נ ע"ח בתריכו כי לית בפ' ברחשית ע' ע"ט ו' ל' יוסי של חלי
ברחשי ע"ט שפת יתי ברחשית דקרי תניכן מלן לינון וכו' ע"ל דף קט"ו ע"ב ב
בפורה י"ג ושם פ' בוחר שפיים וע"ד ברחשית ב' רחשית היח חכמה
וכניקדתיהו תבריכת לחושבכת תניכת לקרי רחשית ע"כ ע"ל דף ע"ג
ודף ל"ג ע"ג בפוסו וכנה שקדמנו דעל רוח דלחי חור כתיב כיפ
בחלרון בבעלתך לת הכרות וכו' ושקדמנו כי שמן הוח קוד חכמה ח"כ
על קוד הכ"ל נרמו בקוד לימוחה שהיח של ו' קנים לרמז על קוד
בשביעית הכ"ל ומדליקין בשמן זית כי כתן הוח שתחלת נלוי שפפי'
שקוד הכ"ל ברחשית, והם נעשה ע"י כהן וכבר"ל ודף י"ג ע"ד פורה כ"ו

ע"ח ותבין כל קוד פכ"ל ובכה תבין מה שכתבתי כי בעלות יון לחשיך
פניהם דישרל בפולי קדלה וכו' ולי שפעיר שק"בה רוח שכהנים
שהיו מדליקין נרות בשמן זית וכו' ולפ"ד ח"פ לפוד ה' כ"ל וקוד כהנים
ע"ל דף ס' ע"ג פורה י"ג ליתיא בינוכת חלם פ"ע דף כ"ז ע"ג ה
המזוזה מבואר בגלה שהיח בקוד נוקבת שכן מזוזה ני' היכל וכח"ת
ה"פ עולות פתוחיות ס"ך דיכין ובה הכל יחד שכינה (ר"ל ס"ך
ס"ה לח"כי הם נירוף שכינה ע"ל דף י"ח ע"ד מקוד ס"ך דיכים הכ"ל
וסם קוד והמשכילים יזהירו כזוהר ברקיע ע"ל דף כ"ג ע"ד ודף כ"ה
ע"ג וע"ד בתריכות וזוח פלחי כי הכל פוח סיד ח' וקוד מזוזה
ע"ל דף י"ד ע"ד פורה י"ד ומקומה מיכין הפתח כטעם שב לימיכי
לחער שם שדי שומר ישרחל ודע כי יש בשמחל הפתח ה"ד לחד קבוע
דכתיב כי' לפתח חטחת רובץ ר"ת בהפיך רחל דחתחר בה נבי לחדם
חשר לב כפו פניו חדלים לחמת חר"ל כוח נוטריקין חשר לב זה לחדם
בלילה לל זר רוחה חובה לעשות פיה עפם מעבירו לילית חייבתה
דעביד לתופין ויפיבת פיהרין לבעלה וכתיב בה והיה לכם לורת משל"כ
בחד מפת חכמ"ע ל"ל דף ט ע"ד בתריכות כיר"ת חמה לבבה בעיניפה
להחיר בה כן כן דרכי שלום לחלה פנימיתה והנה פיה רחל מספר ט"
הו"ת שלימות מספרי ועיר פחלירות בה (ר"ל בפוד לח"ד לח"ד ל'
דף י"ד ע"ד ע"פ מחזר פפחם ודף ל"ד ע"כ פורה ל' ור' לותיות
יה"ו ומקודה עמה ועם כ"כ לתיון דלורייתת מפלם בה מספר י'
הו"ת בפוד שבי התלורות פנדולים (ע"ל כי בו"ח עפרה שמהן
י"וד ה"א ו"ו ה"א ובחלבות עפרה שיהן י"וד ה"ה ו"ו ה"ה) ועם זה
לת תתנבה בעיניו לפולם שם"ח לחרי שביניו מחילה יועילו לעדויי
חושבת לפי לי' ל"ד שנם בר תכוב לחוי לפדליקו בימין שלת יהי לחותו
ס"ד חלק וחפשיק הלבתת מזוה בימין וכר תכוכה ומשמיל כי לחדבה
עם פרסום הנם בכר עזה יחלם סכח החינן ההוח ויענה על הברכות
לחין בע"כ שכן פרסום עולה שכינה כם הוח יפוד בכל מקום הרי כחן
יחוד נמור ליוסף ורחל והרע בורח ומתחלק מילוי וכיך לפוס ה
המזוה בסוף פלים עליון וכו' ע"ש (והוח מכוון ליה שכתבתי
לפיל ומפיים וסברת היח שם ובה כר תכוכה יהי מכוון כמעט
למקום מזוה חלת דמבעי לן לחדמת יפיכת על שמחלת ובכל דהו סני
ולפולם לת ירדה שכיב שהיח מזוה למטה מעשרה ולח כר תכוכה כק"כ
דברי פי הקודש הכ"ל לכל בכתבי הלר"י ז"ל בפוד כר חנוכה ז"ל
כשיוכיד יפו להדליק כר תכוכה למנוי מי שפיים ולימלה משלשה
שהם כנגד כפ"י שהם מקום עמידת קוימת המלכות ותבוין כי שם
במקום עמידתה כשפך לה הלדק כלילו היתה בעלה פניס בפני' ברמ"ח
לייבריס וכ"כ דזוהין בכיכן כר (הנם שכבר הלרכתי לך מה שלומר
כ"ל הוה כלילו היתה בעלה פניס בפניהם נם ניונת חלם דף י"ח ע"ד יונת חלם
כי בכה תתור שבכתב זוח מוסר תכיך ושבעל פה תורת תיך שהן קכ"ה דף י"ח ע"ד
ושכינתה לה והם לבהוחות וחובה עלינו לבייש בתיקון עליון עד
תכוכה וכיכה שכן נרמז בחותיות נפ"ל חיתיות שערי בינה ול"ב נתיבות
תכוכה וכפ"ל כיתשמינו לשבח לו תכמו ישכילו חת זחת מוסדי דור ודור
לקוים נוכלת שתיהן להעלותן שהרי הן מסורות בידינו כשפקי לנחמו
מעוררים חת ת"ת ומלכות לבוחת תכמה ובינה כי מוכלת ניקודים
בפתר תיקן מזוחזות חלה לעתיד לבה וכו' כחער הלרכתי לעיל
בפוד חלם פ"ל דף י"ב ע"ב) ונם חלו מוסכים נ' יחודים שהם
יה"ו וה הה"י יה"ו חלהים יה"ו חד"י וכו' ודע כי יש בה נ' יחודים
ה' כנגד נה"י כי עד שם מגיע קוימת לבד וכזה תיחוד הוח יה"ו
חד"י ולפעמים הוח כנגד החוה וחו הוח יה"ו שלים ולפעמים היח
סוה עד הכתר שלו וחו הוח יה"ו וה"ה וכנה בתכוכה היח כנגד נה"י
לבד וחלו מוסכים לה חור ת"ב יחודים חלו עליונים לעשותה לוחתם
נר והנה בתכוכה זו היח הכוונה בדלקה מיכון חדם כשתריך ידו
להדליק כי הוח למעלה מת" טפחים שהיח כנגד נה"י שהם נ' טפחים
ולמטה מ' טפחים שחיכו עולם עד הרחב וחלו מוסכים לה מן הרחב
ע"כ וע"ל דף קם"ב ע"ת בשופו בתריכות ולפוד זה מדליקין בשמן
כי מפה נריך להמשיך פיכון מן ת"ב כי ככר כתבתי כי שמן בח"ת ב"ת
הוח ביט שהוח ני' כמכון הה"י והוח ביכה כי זהו פוד ולפלמ' לתתי
מיכיה לתבירי וכפ"ו יתרו ע' קכ"ו ז"ל ר' שמעון כתת ויתמר חלי' מתמר פ' יתרו
חלישם מה לעשה לך הגיד לי מה יש לך בביתך ותתמר חין לפפחתך ע' קכ"ו
כל בבית כי חם לחוקך שמן תחר לך ח
חלישם כלום חית לך על מה דתפרי כרכתך דק"בה דתיכון לפוד ליה
לבה בה לברכה על פתורי ריקניין מ"ם מפוס דבדכתת דלפילה

לא שריין בהאי ריקנייתא וכנ"ל כי בעי בר נש למהדרא על פתורי' חד
כהנא לו יתיר וכו' כיון דלאמרה לון לשפחתי כל בביתי כי אם לשוך
שמן לאור ודלי היא ברכתא עלייתא בהאי דכתיב טוב שם משמן טוב
דשמיה קדושה משמן כתר לתתלקא בוצינין קדישין מאי שמן דא חכמה
כאד"ם וכתר יונה מעדן להשקות את הגן ע"כ וכפ"ה להויכו ע"תקם"כ
מלמר פ' מלמן דא חכמה עלאה ודא להשקות את הגן דנפיק מוח ו' וכו' והשתא
להויכו
ע' תקם"כ כהר הכניד וכפיק לקרי עלמא דאתי תדיר ולא פסיק והאי הוא ע
עדונה דסדיקין לזכאה להאי עלמא דאתי דלהשקי תדיר לגנתא דעדן
דלא פסיק עלי' כתיב וכמוניא מים אשר לא יכזבו מימיו והשתא עלמא
דאתי אתברי בי' ע"כ ומוכן הוא לפ"ד ולא דמדייק מלן הוא עדן
דא חכמה עלאה ודא להשקות את הגן דא הוא ו' וכו' כי ע"ל דף
י"ב ע"ב בסורא ל"ג וכו' מבואר ז"ל ונכר דא עמודא דאמצעיתא
מלמר פ' יונק מעדן מכניה להשקות את הגן דא שכינתא ע"כ ולזה מדייק מלן
תרומה ע' נב הוא עדן דא חכמה עלאה וכו' וכפ' תרומה ע' רכ"ו כי כר אבוה
תקונא דסרגא דא סרגא בוצינא דדוד דאיהו כר תקונא דאורייתא
דבע"פ (דייקו מלכות וכנ"ל) דאצטרך לאתתקנא תדיר ואיהי
לא נהרא אלא מגו תורה שבכתב (גייסו תפארת ישראל וע"ל דף י'
ע"ב וע"ג ותרלה פלאי) ונס דף כ"ו ע"ב כי כר מבוה מאי כר דא כר
דאיהי מבוה בכפיון וכמן כי (ע"ל דף קי"ג ע"ד בביאור מאמר הקשה
ביבמות בשלשה דרכים וכו' בהריבות ונס דף קי"ד) ואיהי כר דשבת
דאית"ג דכתיב לה וכמן בחורייתא נוכרין וכמן בחורייתא לאתחדרא
להאי כר וכו' ומסיים שם האי רביא ז"ל כי כר מבוה מאי לאקרי כר שלא
כד מקבלא מכחי תרין דרועין רמ"ח אייפין עלאין דאיהי פתחא ל
לנבייהו תרין דרועין דילה כדין לתקבלון תרין דרועין בהו ואקרי כר
ותורה אור דקא נהיר לההוא כר ואדליק מיניה מסט' לאור קדמאה
דאיהו יחיבא דשא בחורייתא מההוא סטרא דיחיבא לאקבל נב
דאתכליל בי' שאלמלא דא כדין איהו שלימא דכלא ע"כ ופי' ע"ל דף
ק"ח ע"א בסורא ב' ל"ל כשמקבלו מקבלו בשתי ידיו ואח"כ נותן לימין
וכו' לפם קניהו אלא כל חירו דאשתכח מסט' דשמאלא לא אשתכח שלא
בזוהר דיויכוח לאתדבק בהדי' ע"כ וכו' ע"ש וכפ' וייחי ע' תקי"ד ת"ח
מלמר פ' וייחי
ע' תקי"ד באתערותא דלתתא אתער לעילא ובאתערותא דלעילא ה"כ לעילא
ומי' עד דיוטי אתערותא לאתר דכתי כוסיכא לאדלקא ואדליק
פי' מלמר פ' ובאתערותא דתבכה דלתתא אדליק כוסיכא לעילא ע"כ וכפ' לכך
לכך ע' רמ"ג ר' יהודה פתח אחי לדודי ואלי תשוקתו הא לוקמוה ד
דבאתערותא דלתתא לאתבא דאתערותא דלעילא עד דאתער לאתא
וברכתין דלעילא לא משתכחי אלא כד משתכחן ברכתין לאתא (כ"ה
שלא בסדר דלית בי' ממש ולא דייקו רקנייתא) ומכלן מלמד עובדייהו דא"ל
אליעזר הנידי מה יש לך בבית דהא ברכתין דלעילא לא שריין על פתור
דקני' ולא באתר דיקן מה כתיב ותאמר אין לשפחתך כל כי אם אספוך
שמן מה כי אם לאסוך שלא תאמר שיעורא דהאי משחא לאו דייקו שלא כדי
משיחת לבנא ושיורא ח"ל באחתני דהא לא ידענא היאך ישרון ברכתין
דלעילא כדוכתא דריקניא אבל אשתא דלית לך שמן דא הוא לאתר
דאשתכח בי' ברכתין (והא דכתב בזוהרא קדישא בתוך ספר הקדוש הוא
דהאי משחא לאו דייקו אלא כדי משיחת לבנא ושיורא ע"ל דף ה' ע"ב
שעשתני לפניכם ניזר ראש עם כל התנבעות . והכא לבנא ושיורא הוא
יו"ד ה"י וי"ו ה"י שהוא חכמה . והקדימנו לעיל מאי שמן דא חכמה
וז"ל כוד זה בת להשמיענו לכך לאתר כאחתני) וכלן דכתיב בשמן
הטוב ונו' וקופ' מה כתיב כי שם ה' ציוה ה' את הברכה חיים עד העולם
ובאתר דא שראן ברכתין ת"ח מאתערותא דהאי שמן לעילא קאים
לאדקא על דוד ושלמה לאתברכא על בנוי מכלן דכתיב ויעמוד
השמן כתיב הכא ויעמוד וכתיב התם שורש יפי תאר עומד לבם עמי'
וכו' ת"ח מה כתיב אלי לדודי ואלי תשוקתו אלי לדודי בקדמיתא
ולבתר ואלי תשוקתו ע"כ . והכא לפי זה הסיוב הוא דוקא
להדליק נר חנוכה בשמן זית והא דרובן ככולן מדליקין בשעוה ע"ל
דף ט"ו סוף ע"ג מה שהלהבתי בביאור מ"ם ויחי ע' תם"כ בהוה
מעשה תרי גוולי דסלקי קסטרירא (דייקו שעוה) ומעלוי דכתפין
וכו' וקוח כי שעוה מרמז נס על מלכות והכלל כי הקדמונו מה דאלי'
מלמר פ' יתרו ע' קס"ו כפ' יתרו ע' קס"ו לפם קניהו והתרכת יתיס כמה דכתיב תקח לך
ברשותא דבר בם דאיהו ואי לזמנין ליה עובדא ויכון כיה וכלה איהו
ואע"ג דלא מכוין כיה וכלה איהו דעביד פקודא דמריה אבל לא ל
תתחשב מלן דעביד רעותא לשמה ויכון כיה ברעותא דלשפתכלותא
ביקרא דמלאכים למלן דלא ידע לסיסא סברא דהא ברעותא תליא
מלה לשמה ובעובדא דלתתא לשמה אשתלח עובדא דלעילא .

ופי מאמרי זוהר פי גמי

וחתקן כדקא יאות כנוכא דא בעובדא דנפקא לאתקן עובד דכשבת
בההוא רעותא דהא קב"ה לבא בעי ורעותא דבר נש וכו' ע"ד נלי
דוד ואתר ומשבה ידיכו כוכבה עליכו ונו' ואי כוכבה עליכו - כוכבה
ואתקן תקונך לעילא כדקא יאות עליכו אע"ג דלית לכן ידעין לשאלה
רעות' של עובדא בלאחוזי מעש' ידיכו כוכבה לאתלקהו דרב' דאתריך
כוכבה באחורא חדא כאכן לאחוי מתתקנא בהון כהאי עובדא כדקא
יאות ע"כ והו תקריב רעתי לפניך יי' כדברך הכתוב ע"כ . ולזה
כתבתי לך לפם קניהו קוד הכוונת וז"ל בסידור האר"י ז"ל הנה
בחנוכה זו כוונת הדלקה שיכוין לדם כשתריך ידו להדליקה כי היא
לשעלה מנ' טפחים שהיא כגד כ"י שהם נ' טפחים ולמטה מי' טפחים
שהיו עולה עד הרחב והכו מועטיכין לה מלשעלה (כנ"ל) ולכן לא
הוכחה בתוך עשרה יצא כי כל זה בקרקע מקומה כיון שהיא נוטלת הלור
מכל עשרה לבל לשעלה מן העשרה אין להכיח . וביום השבת שהו
עולה עד הכתף והו מקומה מועט היא בכל כי' והו בקרקע שבת בשלימות
ולכן לם לא הזיז לגר שבת וגר חנוכה . גר שבת קודם שיותר טוב
להעלות עד לשעלה כל כי' ולא עד חנוכה שהיא למטה ונס לכן
רלוי להדליק ערב שבת גר חנוכה קודם שידליק גר שבת כי רלוי
להעלות מעט לשעלה מהדינה לחדינה לחכל לם הדליק של שבת
קודם שכבר עלה לשעלה לוך יקויר להדליק גר חנוכה ויקויר למטה
בכה"י עד כאן : והו נס כן מעלין בקדש ולא מורידין ומס לאר שכתב
הכוונת הכ"ל בקוד נ' יחודים וכנ"ל כתב ז"ל והנה הלרה זו לכו
מוכיכים לה עד שקיעת החמה כי אז היא שדת הלילה ויורדת למטה
בכי"ע ליתן טדף לביתה והנה עיקר הסלרה שכשבת לה הכלה לה
היא הסלרה שכשבת לה מן חכמה ובינה שהם יו"ד ה"י וי"ו ה"י אלף
ה"י יו"ד ה"י נ"י רגל והסלרה זו היה זמן מועט והו עד שתכלה רגל
מן הסוק והם כי"ע עד שתשלם אותו סרעיהו והנה מלכות נקרא יו"ד
ה"ו ה"ה ותשתיך חלי אלף משמות יו"ד ה"י וי"ו ה"י יו"ד ה"י וא"ו
ה"י יו"ד ה"א וא"ו ה"א נס תבוין להדליק נר חנוכ"ה שם משקדש
נחל תבוין שכשאך הסלרה מכיכה לעיר לאבין הנקלהה כחל שמן ועל
כן יהיה יחוד לת"ת עם מלכות בסוד נר והו סוד שם זה
(יו"ד ה"א ו"ו ה"ה והי"ה ואי"ו ה"א) ומהסלרה הולת תקבל נס
המלכות הנקרא כ"ה והו חכ"ו כ"ה חכ"ה ניישטריא יו"ד ה"י וא"ו ה"י
הלרת מבינה למלכות הנקלאת כ"ה עד כאן : ע"ל בסוד הבשל שופט
הלרן הסב נשוב על נתים עין לעיל דף ו' ע"ג כלריכות ובשורה ט"ו
הסב נשוב על נתים מה שכתבתי בלשון התפלה על פסוקים המסורדי'
והנה שם בסידור האר"י ז"ל הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם
ונשאם עד העולם נ"פשינו ח"כתה ליהו"ד ית כח"ל ניישטריא שם כ"ן
כוה יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה ול"ו אותיות דמלוי סחלוי ניישטריא נחל יהו"ד
יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה יו"ד וח"ו דל"ת ה"ה ה"ה וא"ו וח"ו ה"ה עד
כאן : והנה לירוף הכוונת יחד וסוד נקודה הכ"ל עיין לעיל דף ע"ה
מסוד מעלת הנקודות וחם כן נדול המצוה הזאת רלה תרלה בעו"ה
לאחר נתפשט הסיכה בכולו ביותר ביומי חנוכה שבשבה קצר רשעים
תכף אחר מצות הדלקת נרות מעוררים מחוק וקללות רלה על ד' לכוש
נוקין שהם אחני הטומלה שקורין קלרטין ובכל יום ויום הם ט"ו
כי ליתא בילקוט חדש ערך כשפים סיון כ"ב ז"ל כשעומין רפואה
לכיוף יון הסד בתשעה עניים הייכו לפי שהשדים מיתחכרים יחד תשעה
תשעה ולכך סככה מי סיכן תחת הילון של לחנו שהרי השדים שרויים
עליו לפי שכל ענף ועגף שבחנוו תלוי בו תשעה עלין עד כאן : ועוד
עיין לעיל דף י' ע"א בסורא י"ב על פשוק ויאמר כי יד על כס י"ה כי
יש כאן י"ח תיבות כנד י"ח לרוריס וכו' : כי י"ח בילוי ניישטריא
סיוהל ולרוך בית"ק ניישטריא י"ח וכו' עיין שם : נס דף י"ב ע"ח נס
עיין לעיל דף כ"ד ע"ח בסורא כ' בסורא ך' ליתא שם נס כן שקוד י"ח
הכ"ל וסיוהל כן ו' לוריות וו"ם יותרות הכבד וכו' עיין שם : ובזה תבין
סחוק של הבי לכבי טומלה הכ"ל יש בכל יום ויום חסרות שבכולם הוא
יוסקר שכה והגדול שבכולם הוא י"ה להרחות שהוא מקליפה הכ"ל
מלמר פ' פנחס ע' תם"ח ○ במאמר פרשת פנחס ע' תם"ח לפם קניהו לבו לאחי
בלאחוי וכתו כיון שוסקתי הלי יום ט"ו לילב"ל דאחי לבל יום ט"ו לשון הדעת
טו"ר הוי לויהב ביכוי לאלאכים ופסולת לשדין ויוזיקין שמשתין
לסוסוון ולפרשין דשלבא ולוף הכי יאחרי שכה לאיכון כאלאכים
דשמשתין לון שדים לאיכון יהולאין רשיעין בלות שדי ולית שדין
ויוזיקין עם ט"ו דשסלאבו דלאקרו שדים עש"ו והו לעומת הו עשה אלהים
וכנ"ל אמרו רלאי אתניתין לאיכון שלבה איכון מכויבו אד מין דלהוו
באלאכי השרת ואד כנוכי לאדם נתן תליתאי כבעירין ולית להון

מכיון דהוי עיתא דכתיב ודבע"פ לתקוני יוסף שדיק על שם דתולין לי' שד ולא לימנוך לחמרו אחרי מיתיין לם הרב דומה למלאך ה' צבאות' תורה יבקשו מפיהו ע"כ וכו' ע"ש. ובפ' כי תצא ע' תקל"ה ותקל"ו מביא נ"כ מזח. ובפ' בראשית ע' קל"ו והיה כתב ערבובין חיכון ביתין דתקריהו בעירן וחיין לבל לית ערבוביו מסטר דכרס ולית ערבוביו מסט' דע' לומין דדמו לחיוון ובעירן דחקלא ולית ערבוביו דשדין ורוחין ולילין וכלא מעורבין כיצרהל וכו' ע"ל דף ח' ע"ד בחריכו' וסם מכוחר נ"כ מאחר הכ"ל בסורס כ"ה וכו' ע"ש וקאחר שם וכלא סמאל ואוי ככרין שסחוק זה הוא מכדו ועליהם כאחר הוי מוסכי הגון בחכלי שוא דחיתא"ח בפ' בראשית ע' ר"ה הוי מוסכי הגון בחכלי הגון דע' ר"ה הגוה הגון דע' ר"ה ע"כ ואיתא בראשית חכמה אכיל"ה בשבי ל"ה דף רל"ד בעשות האדם עתה המוזה הנשמיות שבתשמה בחטא לה"ר וכדאה בעיניו שהוא דבר מועט בעיני שם" שרבה הוא אלוה כי בעזיית המוזה הנשמיות מעורר שרשם הרוחניות לפעלה והפך פרוחנית לפעלה אין לה שיעור וקן ולכן קאחר מקדשין אותו שרבה וכיוצא בזה פי' בעל תוס' בלבבות אל יפעט בעיניך שום טובה שתעשה לשמו אפילו כחלא או בראתי' כי המעט ממלא רב הוא אלגו. וכן בענין האבידות שכרתים קלי' בהעתק בשמש בתרן שיעור ה' אחד תעתיק בגליל אילין הרבה. ובזה בכח לשמ' נריך שם" לתת שכרו לאדם ע" ממונים על כל מזה שלם שפי אלאכיס כדפי' שרשב" בהיכלו' שקדושים הטעם הוא כי יתקונן האור העליון מרוחניות אותו המזה ע" כל אותם הכלים קטנים וח"ת די שיהיה מלאך ה' וכשיב כי אי אפשר לאור העליון שיתקונן במלאך ה' שכמשל המלאך גדול ברוחניות המזה במקומה. ואין זו סכוונה שלא שיתקונן האור בכלים שתתהה בהם הנשמה ומ"מ יש מלאך ה' שבו עיקר האור המזה ותתיו כמה שפים מקבלים שאר הכמוני האור. ומזה בכח להבי' ענין הטומאה' כי בעבור אדם על מזה ה' אתורתינו הקדושה כתיבית חלב ודם וכיוצא בדי הדבר הזה למטה הוא נמוך ורחק לעובר עליו דבר מועט תמצא למעלה בית טומאה' כלי שיעור כי כפי עליות רוחניות המזה כן הוא שיעור ירידת הטומאה' כמשה מלאכי חבלה ולזה אי' כמה מכילי טפירין לחדין בשמתא וכן לעזן נרדיני כיומסין כי יתנדך הטומאה' לגדולה שהוא ענין הדין שגדול להתחלק ע"י כל אותם הכתות לדון את הנשמה כדי שתוכל לקבל עונשה ע"י כל ה' וה' כמנה הוא הטעם להתרחק לדם מפרש שהוא החטא ולירח שלא יבא לפי' לידי שונג מפני נטות החטא והטומאה' שבו ע"כ וזהו פי' הוי מוסכי העון בחכלי הגוה וכעבותות העגלה חטאה ופי' רש"י בתחלה הם מביאין אותם עליהם ע" חכלים שהיו על כלום כעבותות העגלה חבל שבהם הקושרים בו פרט לחתריסה ע"כ: רק יש לתן טעם למה היה" קר" כדור ביותר ביומי תכוכה כלא ודאי יש בעו"ה קהלות הרבה עושין כל יומות השנה בשקי ופקי לטומאת עגמת בטומאת' וז שלד' לחכות בוקין ונעשים להם היתר וחכניסים את עצמן בדשות סחש וכ"ל הלא כבר האריכתי ע"פ פ' תצא ע' שב"ז ע"פ עיני ה' ג'דיקי' ז"ל ת"ח כל חיכון בי יין דעלמא כלהו תשתמודעו לעילא בין לסט' וכין לסטרא דת חיכון דלסטר קדושה תשתמודעון לעילא בין לסט' דת חיכון דלסט' קדושה תשתת' דסט' דקדושה ס"ת לא יקרב לנבי לעלמין וכו' ושוכן מעמו כיון שמרגיל עצמו בסט' מקבלת הס"ל ולו כל תפלתו ותורתו הכל הולך לקליפה והוא בכלל י"ח תרוייהו כ"ל רק לזה הטומאה' יותר ביומי תכ"ו כ"ה כי ליתיה בכתבי האר"י ז"ל שמוכה יומי חכוכה חיכי מקבלת אור הגוה וכו' ובזמן הזה לית תיקון אור הגוה כענין והודי בהכך עלי למשחית (ע"ל דף ל' ע"ב בתריכות בעיון בסוד זה) לכן מקבלת היא הגוה דרך הנגה לבל מתפרים כה"ג תיקון הגוה בלו הת' יומים ולכן אנו אומרי' על הנסים בברכת מודים כנגד הגוה ע"כ. וזה כי לכך מצות נר חנוכה במקום המזבח שהוא כנגד הגוה. וזה תבין ענין הרשב" שמאל שנותן עצה דוקא להתעסק בד' חכות מקין. כי ליתיה כפ' מעפטים ע' קל"ח ז"ל כתיב וירח כי לא יוכל לו ונגע בכף יריכו והגה ירך רוזח מיעקב והו' ירך הוא בלחיזו דילי' עד דאתי שמוש אחי בלחיזו דלא מזדקיקי' כלות' כי אתא שמוש בטיל הגוה ירך וכו'. ירך דקאמרן סני אתקיפו לן ישראל בהגוה ירך מירדכי הוה אחוי להגוה רשב דהגן הגוה ירדיליה יע"ד הוה רגיז מלה וכו' וע"ש עילה דקא אסתכחו רתיכין דילה לרכבן לחיזו דחופי' דלהון לאחיי דרבנן תדיר ליריכין דלהון ולאחיין תרין מלין דם"ח הוו וכל דא בגין דגול מיניה לית להו עלה אלא לרכבן. וכנ"ל כי אחי דרבנן דקא בלו אחופי' דלהון והי בריכי דשלמי

מ"פ בראשית ע' קל"ו

בשבי ל"ה דף רל"ד

מ"פ מעפטים ע' קל"ח

מכילתין הוא ודאי ומדלהון הוו ומכאן בטלי עילה ומשה דהוו מכילתן בשתן לרבנן דחיכון כללא דיוסב חופלים וע"ד לית עילה בלא עלה ולית אלה בלא דיכל וכלא עב לאתריה ע"כ. לכך בחכוכה דנקון סדור אסר היה חוזו וביטל מן סדרם כנ"ל ולכך עושה כל הפעולות שיתעסקו כל' חכות בוקין בחבי חכות הטומאה ומקיימי' יומם ולילה לא יסבתו ומקבלי' עליהם י"ח תרוי' וכלכל תרוי יהיו נם הם

מסכת מכחות פ' שתי הלחם דף כ"ט ז"ל נ"ע

רלה תרוה מה לחיתה פנע' מסכת מכחות פ' שתי הלחם דף כ"ט ז"ל נ"ע שהיל בן דמ' בן לחיתו של ר' ישמעאל כגון לחי שלמדתי כל התורה כולה מהו שלמד חכמה יונית קרה עליו המקרה הזה לא יהיה סופר שתי הלחם דף כ"ט התורה הזה מפיך והגית בו יומם ולילה נא וכדוק ליזה שעה שהיו לא מן היום ולא מן הלילה ע"כ: ואיתא כפ" קדש ע' של"ה רבי מ"פ קדש ע' של"ה חלעזר הוה קאים קמיה דר"ש מבוה ח"ל כתיב ויחי חיים עם החשה תשה להבת לה הוה הוה דכתי בר נש לחכלל חייס בחתי דח.

דח בלח דח לח חזלח ובתי בר נש לחכלל מדת יום בלילה ומדת לילה ביום והי הוה רחה חייס עם החשה תשה להבת ח"ט בגין כי היה חלקך בחייס דחיים לח שרחן חלח על דח ובמלך חשר חתה עתל תת הסזה כתה לחתר בכל דרכך דעהו והוה יישר לרחותיך: ותת חזי כל מלוי דשלמה מלכא כלהו סתיתין לגו בחכמתא ובכי קדשי לתתחון דהותרה הרמוזה בתה דכתיב בתריה כל חשר תעשה יהך לעשות בכחך עשה וכי שלמה דחכמתא עלאה היה יתיר על כל בני עלמא לתר הכי חלה כל מלוי דשלמה מלכא על כלה בחכמתא לתתרו. תת חזי כל חשר תעשה יהך לעשות בכחך עשה דח הוה דבעי בר נש לחכללה שחלה בימיכא וכל מה דהוה עביד מיבעי ליה לה יהון חלה כלילן כ בימיכא וכו'. כל"ל יתיך י"י כחדרי בכח (עיין לעיל דף ע"ו ע"ג בסורס כ"ב וסם כתבתי טעם לזה. וכחן דבר נם יובר רכל עובדוהי לסטר דימיכא ויכליל שחלה בימיכא (כי חו מכויע הסטרא חחרא ומקיים לחכבה תת י"י חלהיך בכל לבבך בשני יתיך ביער טוב וכיר הדע) כדין קב"ה שחרי בנויה בהתי עלמא ויכנים ליה לנביה להסוה עלמא דחתי ולא ייתי בר נש בשעתא דחתי בהסוה עלמא כדין לחבע מן מלכא רחמי וחוחיב קדיש ע יהחי עלמא. חלא חי בר נש דמלכא קדישא יכניר ליה להסוה עלמא ויתן ליה חולקא לעלמא דחתי יחתדל בהחי עלמא לחכללא עובדוי בימיכא מכל עובדוי יכון לסחה דקדוש ברוך הוא דסא לבתר כד יתכנשי מהחי עלמא לחתדכא בדיכא תקיפא כדיכא דניהנם לית תמן פיטא וחולא ומכלתנו ל לחסתזבא מן דיכא עד כחן: והכא מסיים סם דכל לילי ולילי עד לא יסכב ועד לא כתיס בעי בר נש למעבד חושבכא מעובדוי דעבד כל ההוא יומא ויתיב מכייהו ויבעי עלייהו רחמי וכו'. וכתם חולקיהון דנדיקי' בהחי עלמא ובעלמא דחתי עלייהו כתיב לך נדיקים יודו לשמך יסבו ישרים את פניך עד כחן וכו' ע"ש:

לזה מוטל על כל מי שבידו לחחות שיחה בחרמות ושחתות בעלה יעשה בן ביצרהל: ודאי ליתיה כחיתר פרשת בהעלתך ע' רנ"ה בהעלתך ע' רנ"ה זה לשונו. רבי חבא הוה יתיב לילי' חד ולעי בחורייתא והוו עייל רבי יוסי ורבי חזקיה. חמר רבי יוסי כמה חיכון בני נשא תקיפי לבא דלא מסגיחי בחלי דהחוא עלמא כלום. חמר מי חבא בישא דלבה דחיחידא בכל שייפי נופא קא עביד לון. פתח וחמר יש רעה חשר ראיתי תחת השמש ורבה היא על האדם: יש רעה חשר ראיתי תחת השמש ורבה היא על האדם. דח היכי תוקפא בישא דלבא דבעי למלטוה בחלי דהאי עלמא ולא חסגיחא בחלי דהחוא עלמא מידי. חחאי היכי רעה קדא בתריה חוכח דכתיב היא חשר יתן לו האלהים עושר וגו' הלי קדא קשיא כיון דכתיב ויהיכנו חסר לנפשו מכל חשר יתחוה. חחאי ולא ישלטנו האלהים לחכול ממנו דהא היכן חסר לנפשו כלום. חלא רוח היהו וכל מלוי דשלמה מלכא מתלבשן היכן בחלין וכו'. תת חזי וכו'. הלי קדא הכי קחמר דבר נש לחזל בהחי עלמא ויסיב ליה קב"ה עותרא. בגין דיזכי ביה לעלמא דחתי ויסתאר לנבי קדן. חחי קדן ההוא דחיהי קיים (היינו מלכות כנ"ל וכא לו קדן דרוחית מזרחית. דחיהו לחתר לחתנדרא ביה בשעתא.

כנ"כ

בג"כ בעי לאתערא לכתריה לאתי קרן ויקבל ליה בתר דיפוק
מהאי עלמא בגין דהכא קרן הוא לילבא דהכא עלמא ולא קיימא
בהאי עלמא אלא הכא הוא ליבא דכפיק וכו' ומאן דמחייב נרמיה .
ואתמסר בתר נרמיה ואיתי חסר לנפשיה ולנרמיה דהכא עלמא
כלום וכו' כדין ולא ישלימנו החלבים לאכול ממנו ולמיכל בהאי
עלמא ודאי לית ליה אחר יאכלנו כד"א רשע יכין ונדיק ילבש בג"כ
בעי בר נש למיזכי במה דיכיב ליה קב"ה להאי עלמא לאכיל מיניה
בהאי עלמא ויתתקן לנפשיה האי קרן לעלמא אחרא למהוי נהירין
בנהורא דחיי ע"כ : והנה סב' כרס היה לידידי בקרן בן שמן כי כרס
הייתו ישראל כדכתיב כי כרס ישראל לה' והם דבוקים בסכיכה הנקראת
כרס ואפם קיימו כפ' לך לך ע' רכ"ו כרס היה לידידי בקרן בן שמן ת"פ לך לך ע'
והנה בן שמן דאתמן בגיד מפתח וכבו בגיד וכפיף ואחליק בוסיכין עד רכ"ו
דכטיל ליה וכבים ליה האי קרן ודא לקבי קרן סיובל וכנ"ל לית
מפיהותא דאלכותא אלא בקרן וע"ד לאתמסר אלכותא דדוד דאתמחי
בקרן ואתחזי ביה ויעזקהו ויסקלהו דאתעדי מיניה ואחולקי כל
לימין דכרכין כל לימין תריסין כל לימין כתרין תתלין והוא נסיב
ליה להאי כרס לאחלקי' דכתיב כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו וכו'
וכתה אולקיהון דישראל דירתין קדישין דא ע"כ . כל ואת
יפיס לחדם על לבו ויתרחק מטומאה רבופה זו ודאי לא יוכלו ישראל ת"ם ומפלח
המה . וכדאיתיה בפ' כי תצא ע' תקכ"ו ז"ל בוקבה שמחל שפחה הות ע"ת
לעטרונית" ומחל עבד הוה ליה לקב"ה כתר דעבידו נרמייהו ת
לחלות קב"ה עתיד לאתברא לון מעלמא וכו' וכד לית בעלמא
ערב רב נתתין לאתנשמא בהון דמסעירין לקב"ה ומכיתיה וישראל
בניהו וערב רב מלכיתין בהון לקיים מאי דכתיב ומחלם על פני
להחדידו וקרוי כתיב שם עוד ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ .
מה שהיכו בן נבי ישראל כתיב ביהו"ד לחלהיכם חייס כלכם היום .
הכה דוד היולך תמ"ו לה לחכות בהכיטי ל כל מיותיך הכה ע"פ פשוטו
הוא כי שמעתי בשם הגאון שהיה מפורסם בדורו נדיק זכר לברכה
מהור"ר העשי"ל ב"הגאון מהור"ר יעקב שהיו מרבני' תורה בקהלה
נאה ומסודה ק"ק לובלי"ן בכיאור נע' במסכת יומא האומר לחטוא
ואשוב מספיקין בידו תשובה לכל האומר לחטוא ואשוב לחטוא
ואשוב אין מספיקין בידו תשובה . והניח הגאון הנ"ל כי הלא תשובה
היא לחת מתרי"ג מצות וכל אדם נדיך לקיים תרי"ג מצות . לזה
האומר לחטוא ואשוב מספיקין בידו לעשות תשובה כי מוכרח הוא .
לכל האומר שבי פעמים לחטוא ואשוב אין מספיקין וכו' . והוא מוכן
והניד נם כן שזהו כי אין נדיך בארץ שיקיים כל תרי"ג מצות ולא
יחטא ע"כ : והנה ודאי נדיך לדם לעשות לחטא כדי להשלים כל
תרי"ג מצות . והנה ודאי לא קיים כל המצות לזו רשות בידו לעשות
עבירה לשמה כדי לקיים תשובה . לבל לא הרבה עדיין לא קיים זה
אין לו תירון . והכה נבי דוד לקאמר בנפ' לא חיה דוד רחוי לחותו
מעשה עלא כדי להרחות תשובה בהכיטי לזל כל מיותיך :
תירון להרחות תשובה בהכיטי לזל כל מיותיך :
נחזור להדברים הנ"ל הלא בבר הזהרתי לעיל כתיב בתחבולות
תעשה מלחמה כגד הנה"הורה הנדרשו בכלל תורה .
רזה תרזה בחאחר פרשת תולדות יצחק ע' שכ"ו ת"ח כיון דלתתך ת"פ תולדות
עשו תכתריה דהכוח כחם לזיל יעקב כשוקעות כוחם ליהו עשו שכ"ו
חכים כד"א והכחם קיה ערו' וגו' חכים ועובדוי דיעקב לנבי הוו לי'
כוחם והכי לתטרוך וכו' . ותניכן בח להרגך תקדים אתה וקטליה
וכו' ע"ש : וכבר הזהרתי בחאחר פרשת וישלח ע' ת"ה בחה סתר
לי אתר לאחר רלאי תיבות סתו"ל ואתן ליהו דח יהי הרא דליהו
לעולם בר לתתא ולעלמא יהי הרא לח לאתכחא מאריה דכהו לבר
בח בעלמא וכו' ואם כן תיך יתן לו כח : הלא הזהרתי לעיל קוד
לאתון סוד נקודות אחר לזה תקאר בחסכת חולין יעשה חדם עשתי
כשם כע"ה ובאתאר פרשת בראשית ע' קמ"ו ליתא ז"ל הכלים דקול
ודבור דכללת פה לימין מסטרא דחלקים לחריס דחימין סחיל וכחם
כל חד כפום עובדוי כך בני בנייכו ע"כ : ות"ל כע"ה עבירה גורדת
עבירה ואחר מכאולים הבאים מזה אחוז ובקלות בפרט ים קטר של
פוגדים כשים וחכשים כיחד יוחקקו עוכותיהם על עצמותם .
רזה תרזה בחאחר פרשת נשא ע' רל"ג ז"ל ת"ח בשעתא דבכי כשא
דחכין וטעמין טעמא דמותא ובשעתא כלקא לעילא קיימא בחאחר ת"פ ונשא
דקיימא ואתבחינת על עובדהא דעבדת כל יומא וכתבין לה על ע' רל"ג
פתקא בגין דבשעתא כלקא ואסהידת על עובדוי דכר כם ועל כל
מלה ומלה דחפיק מפומיה בגין דהסיא אלא דחפיק כר כם מפומיה

סלקא וכקא רקיעין וקיימא בחתר דקיימא ע"כ וכו' מזה יבין ויסכיל
כי נדול ענכם מכפוח ויסכיל בדעתו כי לותיו' ונקודות אשר בתכתוב
שפתיו בעת התפלה ואחר זה מוכיח לטומאת ע"ל בהלכו' ר"ה דף :
והנה אפם קניכו בתפלת קודם פ' וידבר תבון כי ע"י אחידת פ' תמיד ת"פ
עולין נ"ל פכיוחית דעשי' ואלבישין כה"י דיכיה ולזה כן קרבן שחקרב
העולה' וכן עד"ז עולין כה"י דיכיה ואלבישין חת"ת וכן כולם עד היות
נ"ר דאדם קדמת אלבישין לת"ם (כי אפם קניכו כפ' פקודי ע' תפ"ו ת"פ פקוד
וכרו דקרבכה כד מלין כל' ואתקש"ת בדת וכהי דת בדת כדקיימ' כלהו ע' תפ"ו
ומחשבה תתעטר בתין סוף הוות דכתיב ומחשבה שלמה דלא
ידע ליהי בה כלל לקבי תין דאכיס לאתכח וקיימא וכהיר לתתן
דכהיר ועל דת כלא קלים זכאה חולקהון דנדיקי' בשלמת דין
ובשלמת דאתי ע"כ : כחזור לדברי האר"י ז"ל כו את כני ישראל
תכוין כי כו נ"י ח"ל אדל"י שבעשי' וכוה יכנעו קליפות העשי' שפס ע"ו
כקדש כו לכו עולת תמיד עול"ת גיטי' (לא"ל נתן) חסד בגבורה
כדי להכניע בזה התולע שטחת התעורר בכל בוקר (ח"ל כמ"ש ת"פ ושלח
ושלח ע' ת"ג ת"ח כל עתין עש"ו דשלמת יהיב לון קב"ה מתן
שלטנין יד"ע כמה דאתמר וכלהו חולי בתר חלהון כמה דכתיב כי
כל העמים ילכו איש בשם אלהי"ו ואנחנו נלוסדי דתין ונניחין קדמין
נולי וקפחי ומכאפי ואתערבין בכמה עובדין לבים ואתתקפו כ
בחיליהון לאחשחת לישראל וישראל לית לון תוקפא וחילא לנכחת
בר בפומהון כדא תועלתא דלית ליה חילא ותוקפא חלא בפומיה
ובפומיה מתבר כלא ועל דא לקבי ישראל תולעת ע"כ וכי' ע"ם :
נם שם בסידור האר"י ז"ל שיאמרו אחר פ' התמיד פטוס הקטורת ז"ל
וכי על ידי פטוס הקטורת יתעלי י"ם דקדושה שבתוך קליפות נוגע
ובעשי' אחר כך חיצוני' לחיצוניות מלכות דעשי' וזה תכוין להסיר
חיות החיצוניים ולהמיתם ותכלול הקדושה שכיא לתקומה : נם שם
בפי' פטוס הקטורת תכוין כי יש לויע' לכפין מוחין דקטנות ומהם
שורש הדיכים ושם נ"פ אלהי"ם ולכל אלהי"ם ק"ך פרופי' קרי ס"ם
מכים ושורש ה' לחיות כי' שם"ה . נם שם (מנפ"ן) אדכ"י גימט'
שם"ה אך הנ' מכים יתירים שם קוד הלבושים כה"י דכיכה . ולכן
היו מקריבין לחוקם כי"כ ומוטל מהם אלא תככיו כדי לקיים מצוה
דקה מן הדקה קכה הם סוד י"ם דמונה עם הקדושה המחיית לוחם
בסוד לוד המקיף כאלו שהם י"ח נם רומזים לז' מלכים דמיתו וד'
לחוריים דתכמה וכיכה הדי י"ח בחי' שנפלו בבונה ויתעלה על ידי
הקטורת (וכ"ל טעם שהיו מוחקין דק עד מחוד ע"ל דף קם"ח ע"ג
בסורה מ' לעכין המחקות דיכים ואפם קניכו והב' דיכים ס"ך וס"ר
והם נתתקים ע"י לעיכת שכיים שתפרדים אלו מאלו ומתחתקים
וכו' ע"ם . ולסוד זה כאן סתכי הקטורת לחתק הדיכים שלנ' אלהי"ם
וכ"ל כי לו אין לחיות לפ"ח ומתבטלין לכן היו מוחקין הדק היטב כדי
לחתק ולהפריד לפרודי דקים עד מחוד להתק הדיכים כי לו אין
לחיות לסטרא לחרא . ולחר כן מוזרו תפלה של מ"ב לחבניית"ן
ושם לחתא זה לשמו תכוין להעלות נ"ר דעשי' החיצוני' שיהיה ח
חיצוניות לפכימיית מלכות דיצירה ונ' לחמצעית הפכימיית שלהם יהיו
חיצוניות לחיצוניות מלכות דיצירה וכו' . בפרק חיזהו מקומן בנח
רחשובה על ידו עולה נכח דעשי' פכימיותיו ומלבים לחיצוניות חסד
דעשיה אלו ואלו נשרפין בבית הדשן בנח שכי' עולה פכימיות
הוד דעשי' ומלבים החיצוניות נבורה דעשי' . העולה קדש קדשים
בנח זו על ידו תעלה פכימיות יסוד דעשי' ומלבים חיצוניות ת"ת
דעשי' . ובחי שלמי נבור בנח זו על ידו עולה פכימיו' קו ימין
של מלכות דעשי' ומלבים חיצוניות נפח דעשי' . התורה ואיל מיר
בנח זו עולין פכימיו' קו שמחלית של מלכות דעשי' ומלבים חיצוניות הוד
דעשי' . שלמים קדשים קלים בנח זו עולה פכימיו' קו לחנצח
דמלכות דעשי' ומלבים חיצוניות יסוד דעשי' . הבכור ומעשר
בנח זו עולה חיות הקליפות שעלו בפטוס הקטורת וכעשו חיצוני'
מלכות דעשי' ע"כ . כי לו נקראו מתים ע"ל דף ע"ז ע"ב מסוד
פטוס הקטורת . וז"ל כוה והכל כעשה על ידי דבור והכוונה והכל
כדי לבער קוצים מן הכרם כי בדוך תלהיטו שברחתו לכבודו וכתיב
ברחמים בשביל ישראל שבקרחתו רחמית . לכל יש להעלין בעד
הרשעים הללו שהם חיכם מבני ישראל רק הם ערבוביה בין ישראל
והם מרשות הרבים חללה שפחה וזכה כדה את לל נכר רשות דסיוע
ונחם והם שחור שבעיסה יתיר ומעכבין בגלותה עדה הב ליישראל
מחוזק דעש"ו ונם עליהם נאמר ובחבור הרשעים ויקוייס בהם י"י עליכם יחין .

ולית

נמ׳ כפ׳ במה מדליקין דף כ״ח ע״ב

ולית ליה טעמא לפלוגתא ב״ש סבר בכל יום פותח והולך וב״ה סבר בכל יום מוסיף והולך ודלי ליה לפלוגתא דף כ״ח ע״ב ת״ר תמנות תמוכי כוי וביתו והמהדרין כו׳ לכל אחד ואחד והמהדרין מן המהדרין ב״ש אומרי יום ראשון מדליק ח׳ מכאן ואילך פותח והולך וב״ה אומרים יום ראשון מדליק ח׳ מכאן ואילך מוסיף והולך וכו׳. ודלי סם כנמרא

נמרא מסכת שירובין דף יג

לית טעמא לפלוגתא °לית במס׳ שירובין דף י״ג ח״ל לכתחלה אמוחל עלמא סבירם כחלקו ב״ש וב״ה הללו אומרי הלכה כמותינו והללו אומרים הלכה כמותינו יצתה בת קול ואמר להם חלו וחלו דברי אלהי חיים הן והלכה כבית הלל ובריך בנא׳ כי מחחר דחלו וחלו דברי אלהי חיים הם מה זכו בית הלל לקבוע הלכה כמותן ומפני מפני שנוחין הן ועלובין הן ע״כ. ומקשה וכי בשביל שהן עלובין בשביל זה יפסקו הלכה כמותן ועוד מקשה הלא לית ליה בס׳ הזהב דף כ״ט בפלוגת׳ דר״ח ורבנן אחת להם מן השמים יוכיחו יצתה בת קול ואמר להם אלו לכם אחד ר׳ שמעון שהלכה כמותו בכל מקום עמד ר׳ יהושע על הגליון ואמר לית בשמים ליה מלי לא בשמים ר״י ירמי׳ אין אנו משגיחין בבת קול ע״כ. וא״כ מלי למעבד שיצת בת קול שהלכה כבית הלל ודלי׳ הקושי׳ למה כ״כ הלא אם בפר׳ הזהב מסיק לית בשמים שכבר כתבה תורה לחרי רבים להטות לחזוקי נבי ב״ש וב״ה קאמר בגמ׳ ב״ה רוכה רק דלי׳ במס׳ יבמות דף י״ד אילימא ת״ר עשו ב״ש כדבריהם דהא ב״ה רוכה ואילו ת״ר לא עשו דכי תולין בתר רוב ה״מ היכי דלי הדדי ניקמו ב״ש יחידאי טפי ע״כ לית ב״י

כילקוט חדש מלחמות הוצח °כילקוט חדש ערך בריחת עולם סי׳ ו׳ העולם נכרח בתשובי והוא כי בתחלה עלה במחשבה לברוח את העולם במדה״ד וכשנסו התחתונים לחפרע וחזו תשר דכל לחפרע קוח דין רחם שחין קיבול מתקיים כירוף שמהם חותיות של רחמים וסם ח״ב ואין חותיות כסדרן שהם ח״ב ואין חותיות לחפרע שהם תשר ואיתף בהם שמו של הקב״ה וכשעה ברחשית ע״כ. לית בדברי רו״ל שנשחה חדש בחי בעולם השפל וסם שמחי וכלל כי שמחי כי מנד הדין ולכך כי שמחי מחדדי טפי כי כל חידוד קוח מנד חיסם שהתורה ע״ל דף קס״ג

מלחמר בפרשת בראשי ע׳ ג״ח

ע״ג ואוכיחך קח מרחשי כי וכו׳ ע״ש. °ובפ׳ ברחשית ע׳ ג״ח מחלוקת דחלתקן בנוחה דלעילא ושלים ולח כחית ותקיים בחרח מיסר מחלוקת דשמחי והלל וקב״ה חפרים בכייסו וחסכים לון (ר״ל כי ב״ל יצתה בת קול ואמר שו ושו דברי שפים חיים) ודח קוח מחלוקת לשם שמים, ושמים חפרים מחלוקת (כי הוח בסוד תפחרת שכולל ח״ם ומים) ושל מחלוקת דח לתקיים עלמח וכו׳. וכרוח דח מחלוקת דשמחי והלל דתורה שבעל פה עלתה בשמים (ס״ח ברחיתו) נבי תורה שבכתב והוו בקיומח עלים ע״כ. וכ״ל בדף קס״ח ח״כ הי ב״ש מנד גבורה וח״כ לפי דבריו הוח תשר״ק לכל לפ״ד ב״ש שהוח נגד חסד הם חותיו דרך ישר לכנ״ד ובחיות ברחה הקב״ה שחין עולם מתקיים לברח את העול. ע״פ מדה״ד הייכו דרך תשר״ק בירוף שמהם ח״ב דרך פשוטה שהם מנד חסד ולפי זה יצת בת קול ואמר חלו וחלו דברי חלהים חיים כי הלח הקב״ה בירוף שביהם וכ״ל רק בהיות דבתיב ורב חסד מטה כלפי חסד לכך נפסק הלכה כבית הלל ולכך קחמר מפני שנוחין הן הייכו סוד חסד ואם כן לדברי ב״ה הוח דרך ישר הייכו ח״ב כשהדין הם כן בכל פעם מוסיף והולך עד ת׳ לכל ב״ש שהוח מנד הדין וחותיות הם לתפרע דרך תשר״ק וחותיות דרך תשר״ק הם פותח והולך לכך ב״ש סבר בכל יום פותח והולך וב״ה סבר כל יום מוסיף והולך ובספר שחיבר הגחון בעל נחלת בניימין בשנת קט״ו דהתורה היח כתובה בשמים דרך תשר״ק ולשנה נמצח דרך חבנ״ר כשבחר בניוני בסוד תתבחך כחושר ושה״ט כל מנוה שבתורה כתובה לשעלה בהיפוך שמה שהיח כתובה לשנה ולכך לף על פי שהללו חוסרין והללו מוסיפין והללו מטהרין והללו מטמחין ואלו דברי חלהים חיים דבחלת לשמים לומר הקדוש ברוך הוח דרך חור חוזר קדר תשר״ק וחותנו דיבר דרך ח״ב ולכך אמרים דברי חלהים חיים דשניהם נדקו לחד מנד חור יפר וח״ל מנד חור חוזר עד כחן ודפח״ח. ובחיות שכתבתי לעיל שלכך יעקב בעקימת עם עשו שהוח סוד נחש לתרץ לישב פסוקים בשחמר פרשת תולדות ויהי כי זקן יצחק ויקרח לת עשו בנו הגדול ויחמר הנה נחקנתי לח ידעתי יום מותי ועתה שח כח כלין וגו׳. בעבור תברכך נפשי בטרם חמות ורבקה שומעת בדבר יצחק חל עשו בנו וגו׳. ורבקה חמרה חל יעקב הנה שמעתי חת חבין וגו׳. ועתה בני שמע בקולי וגו׳. ויגש יעקב חל יצחק חבין וישמשהו ויחמר הקל קול יעקב והידים ידי עשו וגו׳. ויגש לו ויחכל ויבח לו יין וישת וגו׳. ויהי כחשר כלה יצחק לברך חת יעקב

פי׳ פסוקים פר׳ תולדות

ויהי חך יצח יעקב מלת פני יצחק חבין ועשו בח וגו׳ ויחמר עשו חל חבין הברכה חחת היח ברכני גם חני חבי ע״כ. ומבח רחשונה לתרץ מלי למיימ כחשר כלה יצחק לברך חת יעקב ויהי חך יצח וגו׳ ועשו בח וגו׳. לימח בפרק שם נוחלין דף קי״ד ע״ח זה לשונו לחמר קנין עד לימת חנור רבה לחמר כל זמן שיובבין. רב יוסף לחמר כל זמן שמשוקין בלותנו עכין. ופי׳ רש״י קנין עד לימת יכול לחזור בין בחתכת בריח בין בחתכת שכיב מרע בחקנת לחימת ביה קנין וקבעי עד לימת יכול לחזור מקנייתן ולבטלו דחם לח נחזר ומקני מיד חלח לחעת לקיים בו תבחים שיפרש לחבי כן חו חם יכנה לחזור בו מיד שיוכל לחזור דקיס לה לרבנן דחדעת׳ דהכי מקני לימ שיתן לבו לחזרי כן וקחמר כל זמן שיובבין דחדעת׳ דהכי מקני ליה על מנת שחם לח יחזור בו בלותו מעמד. חבל חם יחזור בו יבטל בלותו עכין של לותו מתנה ע״כ: ולזה יעקב בח בחדמה ולקח הברכות.

נמ׳ פ׳ יש מוחלין דף קיד

ומ״ק קרח ויהי כחשר כלה יצחק לברך חת יעקב ויהי לך יצח יעקב היינו לדברי שכיחם. ואחר כך בח עשו והביח לו בח לחיך בחחיי׳ בחבי׳ חתור׳ ויקח ברכתך. והכח כחשר חמת עשו זה לחמר לחבינו הברכה לחת היח וגו׳ כי מחחר שלחת מדמה כם לדין ק קנין הלח ברכה זו כי כדין שכיב מרע ונבי שכיב מרע לין צריך קנין חם לח מלינו בחקנת לבך לחמר חם כן הברכה לחת וגו׳.

דעל כרחך יש לך עוד ברכני גם חני:

והכח לית בפ׳ הדברי דיעקב חמור מים ביין לבך כתיב ויבח לו יין ויעש גם חתינו מרכ״ח כחמר ח״ל דף ק״כ ע״ל בשורה י״ח ויבח לו יין וישת דלחרמי מיח בהחוח יין וכו׳ ע״ש והכח שם הלרכתי ע״פ סוד לכל לפי פשוטו כי הכח שמעתי בבחרותי מן מ״ו הנגלון בשיח שהיה מלוה הגולה מהור״ר יצחק בחהור״ר לברהם שבי׳ מכותחו בק״ק פוזנן בביהמ״ד בפי הפסוקי, ויחמר יעקב ל רבקה חמו לולי יחמני חבי והייתי בעיניו כמתעתע והבחתי עלי קללה ולח ברכה והגיד מ״ו בתוך שלר חדושי התורה כי יעקב הי מתירה שיסבר בחמת שהוח עשו וייברך חותו ברכת עשו ולזה חמר וסייתי בעיניו כמתעתע כיון עשו והבחת עלי הברכה שלו קללה ולח ברכה עכ״ל ת״ו. והכח לימת בשם ערובין דף כ״ד רבח ברי דרב יוסף בר חמת הוה ליה מלחמת לרב בהדיה כי מטח מעלי, יומח דכפורי חמר ליחיל ולפייסיה ליה ליחיל לשמעי, דקח מוינ ליה ח״ל הב לי ולימוניה לבח יהיב ליה מוניה כד טעמיה חמר דמי לחי מוינח למוינח דרבח בריה דרב יוסף בר חמת חמר ליה לבח הוה ופי׳ רש״י מוינ בחיח רב יוסף בני כשור הוה ולח רולמו ובכירו בטעם היין שהוה מזונו לפי שהיה מכיר רב יוסף במזונו של רבח מתחלה שהיה בקי ליתן טים במדה ע״כ. וח״כ כחן נבי יצחק ויפי כי זקן יצחק ותכהן עיניו מרחות וכמעשה הל״ל. והכח יעקב היה מתיירח כל״ל דלמח נחמת יכבוד שהוה עשו וכ״ל לכך לכוליה מטעות ויבח לו יין וכ״ל שמוע טים ביין וישת ומבח זה יהיה יודע שלמו עשו ויברך ברכה הרחוי ליעקב:

נמ׳ פ׳ יש מוחלין דף קיד

לתרץ מדרש ילקוט הושע סימן י״ד שנחמר שובה ישרחל עד ה׳ חלהיך וגו׳ חומרים ישרחל חם חנו עושין תשובה מי מעיד עלינו וגו׳ והוח תמוה. ברחה לעניות דעתי כי לית ליתח בפרק השותפין דף ט״ו זה לשונו על דעתך כי לית לרשע ואין מיידך מכיל וגו׳ לחמר רבח ביקש ליטב לבטור חת העולם כולו מן הדין לחמר רבונו של עולם ברחת שור פרסותיו סדוקות ברחת גן עדן ברחת ניהנם ברחת לדיקים ברחת רשעים מי מעכב על יהך ומחי לחהדרו לו תבירו ברח הקדוש ברוך הוח ברח יהי הרע ברח תבלין תורה ופיהם רש״י לבטוב חת כל העולם מדינו של הקדוש ברוך הוח לומר שחנוסים הם על ידי הקדוש ברוך הוח שברח יהי הרע ברחת לדיקים על ידי יהי טוב ברחת רשעים על ידי יהי הרע. לפיכך חין ניכול מידך. כי מי מעכב לנוסים הם החוטחים ע״כ.

נמ׳ פ׳ ק״כ דף טז

דקשה מחי קשה לרבח דקחמר ביקש ליטב לבטוב חת כל העולם מדינו של הקדוש ברוך הוח. חבל ברחה לעניות דעתי כי לית ליתח בחסכת ברכות דף ל״ח זה לשונו. חמר רבי חלינוער חליהו הטיח דבריס כלפי מעלה שנחמר ותתח הסיבות חת לבם רבי יצחק חחורנית וגו׳. חמר רבי שמוחל בר רבי יצחק מכלן

שכלן שחוזר הקב"ה ושורה לתליותו שכ' ואשר הרעותי ופי' רשי' לחי נרמיתי להם שכרתיו יפה"ר ע"כ. ה"כ לפי זה מה הרעותם על היוב הלח נס תליתו דיבר והודה לו הקב"ה לחכל כלע"ד כי שם קלמר חמר רבי חמת כר תניחא לחלחלה שלא מקרלות הללו כתמוטטו רגליהם של שוכתי ישרחל חך דכתיב ואשר הרעותי וחך דכתיב הנה כחושך כיך היוכר כן חתם כידי ופירש רשי' לחלחלה שלא מקרלות הללו שחשירין שיש כיך הקב"ה לתקן יצרנו ולהסיר יפה"ר מחכו כתמוטטו רגליכו בחשכט לחכל פעכשיו יש לכו פתחון פה שהוח נרם שכרת יפה"ר וכתב בחידושי חגדות דודחי חין זה טענה לחיחית בחשכט שהרי כתבה הבחירה לחדם וכדחיתה ברחיתי יפ"פר ברחיתי תורה תבלין לחל"כ הרי קותרת הרחוחה וחין כחן עוכה ושכר לחכל כדי לוכות בתכה הבחירה לחדם שיכה היפה"ר ויוכה ליוה הדין שלח דפ"ק דיה לכו פתחון פה וטענה קלת בחשכט שלח יתמוטטו לנחרי חמן בחשכט על שברית יפה"ר שנורם לכו עוכות וחטחי' ורחוי להיות זוכין בדין ולח יתמוטטו לנחרי וחיינו שהודה והסכי' לזה לדברי חליהו שלח יתמוטטו לנחרי ע"י טענה זו ומ"מ קלמר שהטיח דברים כלפי מעלה שהרי טענה זו היכה לחיחית שיהיו פטורין לנחרי מן הדין כיון דהיתן להם הבחירה היה להם לכוף לת יצרן ע"כ. וחם כן שביר קלמר רבח כי יקשה לך התרוחות על היוב שלח דעתך כי לח תרשע הלח נס חליהו דיבר כך"ל והסכים הקב"ה על ידו לזה קלמר רבח ביקש היוב לפטור לת העולם כולו מן הדין ולזה יש תערוחות על היוב כי הח דהסכים הקב"ה היינו שלח יתמוטטו לנחרי בחשכט חכל לנחרי חכל על היוב קלת' ביקש לפטור לת כל העול כולו מלדין וחם כן יש תערוחות על היוב ווהו לפעכ"ד פירש הפסוקי' שובה ישרחל עד ה' חלהיך כי כשלת בעוכיך קחו עמכם דברים ושובו חל ה' ואמרו חליו כל תשח עון עד כחן. דקשה חלי קלת' קחו עמכם דברים היה דברים חכל הקדמתו כי חליהו הטיח דברים כלפי מעלה חכל דברים לבד היתו טענה לחיחית לזה קלמר קחו עמכם דברים הכ"ל ונס שובו חל ה' ואל תאמרו חליו כל תשח עון והנה חיתת בנע' דכתובות פרק בחרה דף כ"ח ע"כ חמר רבח דשמואל חמת ישרחל שהיכשה לסבור לבעלה חייסין שחת תחלתה בחוכם וסופה ברנון וכו' ופלינת דרבח דחמר רבח כל שחלחלה לח מקום לה היה שוכרתו מותרת מ"ט יפר חלבשה ופי' רש"י דנס זה חוכם ע"כ. חם כן לדברי רבח ע"י הר חף שסופו ברנון מותרת והוח חויל לפטתו שפי' על דעתך כי לח תרשע שבקש היוב לפטור לת כל העולם כולו מן הדין כי חנוסים הם ביחוטחים והנה חיתת בנחרת שלמרו ישרחל חשה שנרשה בעלה כלוסי יש זה על זה והשיב הקב"ה היה ספר כריתות וכשהלכו בין החומות יש לכו דין חשה השכויב מבעלה ואיתת בכתובות דף כ"ו ת"ר וכרי' בן הקטב היתון הזה לח יזה ידה מתוך ידי משמה שבכשו גוים לירושלים עד שיעלו חמרו לו אין לחדם מעיד על עצמו ע"כ. ומכח זה פסק בטור ח"מ סימן נ' ו"ל אין הבעל נחמן להעיד בחשתו השכויב שלח בטומחה שלין לחדם מעיד לעצמו פ"כ. וח"כ לפי זה דחיתת בנע' כל מקום שנלו ישרחל שכיבה עמהם אין יכול הקב"ה להעיד על ישרחל שלח בטומחו. חבל הקדמתו בלונת' לכזה דשמואל ורבח לדברי שמואל חמת ישרחל שבחנשה לסבור לבעלה לחייסין שחת תחלתה בחוכם וסופה ברנון. וחם כן לדבריו נרין עדות: חבל לדברי רבח דסבר כל שתחלתה בחוכם וסופה ברנון מותרת מ"ט יפר חלבשה ונס זה חוכם. וחם כן חין נרין לעדות דחף שבטומחה מותרת לבעלה. והנה הקדמתו כי רבח חויל לפטתו לת כל העולם מן הדין כפי' על דעתך כי לח תרשע כי בקש היוב לפטור לת כל העולם מן הדין כי לחוכם ריחוק פטרי' וחינו נרין תשובה ולזה חמרו ישרחל לקב"ה כשחמר להם שובה ישרחל שיעשו תשובה ח"כ טענת לחוכם' חינו טענה כי לין קבלה כרבח נבי תחלתה בחוכם וסופה ברנון וחשתו לסוסה ולזה חמרו מי מעיד עליכו כי בשלמת קודם שבח הקב"ה שיעשו תשובה היו סוברים דהלכה כרבח דחמר חשתו מותרת מ"ט יפר שבשה ונס זה חוכם וח"כ יכול לפטור לת כולם מן הדין וח"כ לין נרין להעיד דחף שם נטמת' מותרת מ"ט יפר שבשה שחתה חומר שובה תשובה ח"כ לין טענה כי הלכה כחבוה דשמואל דחת ישרחל שבחנשה לסבור' וח"כ נרין לעדו' וזהו מי מעיד עליכו כי הקב"ה מונע שחינו מעיד על חשתו. וזהו לפעכ"ד פי'

שחכו חומרים על

על חטח שחטחכו לפניך בחוכם וברנון דקשה הלח חוכם רחשכ לפטרים חבל לפי מה שהקדמכו כי חליבח דחבוה דשמואל דחמר חשת ישרחל שבחנשה לסוסה בחוכם וסופה ברנון ולח כרבח דחמר חף שסופו ברנון מותרת משום דיפר חלבשה ולזה חכו חומרים על חטח שחטחכו לפניך בחוכם וברנון כדברי חבוה דשמואל והנה סוכתי ישרחל חך דכתיב ואשר הרעותי וחך דכתיב הנה כחושך כיך היוכר כן חתם כידי ופירש רשי' לחלחלה שלא מקרלות הללו שחשירין שיש כיך הקב"ה לתקן יצרנו ולהסיר יפה"ר מחכו כתמוטטו רגליכו בחשכט לחכל פעכשיו יש לכו פתחון פה שהוח נרם שכרת יפה"ר וכתב בחידושי חגדות דודחי חין זה טענה לחיחית בחשכט שהרי כתבה הבחירה לחדם וכדחיתה ברחיתי יפ"פר ברחיתי תורה תבלין לחל"כ הרי קותרת הרחוחה וחין כחן עוכה ושכר לחכל כדי לוכות בתכה הבחירה לחדם שיכה היפה"ר ויוכה ליוה הדין שלח דפ"ק דיה לכו פתחון פה וטענה קלת בחשכט שלח יתמוטטו לנחרי חמן בחשכט על שברית יפה"ר שנורם לכו עוכות וחטחי' ורחוי להיות זוכין בדין ולח יתמוטטו לנחרי וחיינו שהודה והסכי' לזה לדברי חליהו שלח יתמוטטו לנחרי ע"י טענה זו ומ"מ קלמר שהטיח דברים כלפי מעלה שהרי טענה זו היכה לחיחית שיהיו פטורין לנחרי מן הדין כיון דהיתן להם הבחירה היה להם לכוף לת יצרן ע"כ. וחם כן שביר קלמר רבח כי יקשה לך התרוחות על היוב שלח דעתך כי לח תרשע הלח נס חליהו דיבר כך"ל והסכים הקב"ה על ידו לזה קלמר רבח ביקש היוב לפטור לת העולם כולו מן הדין ולזה יש תערוחות על היוב כי הח דהסכים הקב"ה היינו שלח יתמוטטו לנחרי בחשכט חכל לנחרי חכל על היוב קלת' ביקש לפטור לת כל העול כולו מלדין וחם כן יש תערוחות על היוב ווהו לפעכ"ד פירש הפסוקי' שובה ישרחל עד ה' חלהיך כי כשלת בעוכיך קחו עמכם דברים ושובו חל ה' ואמרו חליו כל תשח עון עד כחן. דקשה חלי קלת' קחו עמכם דברים היה דברים חכל הקדמתו כי חליהו הטיח דברים כלפי מעלה חכל דברים לבד היתו טענה לחיחית לזה קלמר קחו עמכם דברים הכ"ל ונס שובו חל ה' ואל תאמרו חליו כל תשח עון והנה חיתת בנע' דכתובות פרק בחרה דף כ"ח ע"כ חמר רבח דשמואל חמת ישרחל שבחנשה לסבור לבעלה חייסין שחת תחלתה בחוכם וסופה ברנון וכו' ופלינת דרבח דחמר רבח כל שתחלתה בחוכם וסופה ברנון חפילו היח חוסרת הכיחו לו. שחלחלה לח מקום לה היה שוכרתו מותרת מ"ט יפר חלבשה ופי' רש"י דנס זה חוכם ע"כ. חם כן לדברי רבח ע"י הר חף שסופו ברנון מותרת והוח חויל לפטתו שפי' על דעתך כי לח תרשע שבקש היוב לפטור לת כל העולם כולו מן הדין כי חנוסים הם ביחוטחים והנה חיתת בנחרת שלמרו ישרחל חשה שנרשה בעלה כלוסי יש זה על זה והשיב הקב"ה היה ספר כריתות וכשהלכו בין החומות יש לכו דין חשה השכויב מבעלה ואיתת בכתובות דף כ"ו ת"ר וכרי' בן הקטב היתון הזה לח יזה ידה מתוך ידי משמה שבכשו גוים לירושלים עד שיעלו חמרו לו אין לחדם מעיד על עצמו ע"כ. ומכח זה פסק בטור ח"מ סימן נ' ו"ל אין הבעל נחמן להעיד בחשתו השכויב שלח בטומחה שלין לחדם מעיד לעצמו פ"כ. וח"כ לפי זה דחיתת בנע' כל מקום שנלו ישרחל שכיבה עמהם אין יכול הקב"ה להעיד על ישרחל שלח בטומחו. חבל הקדמתו בלונת' לכזה דשמואל ורבח לדברי שמואל חמת ישרחל שבחנשה לסבור לבעלה לחייסין שחת תחלתה בחוכם וסופה ברנון. וחם כן לדברי רבח דסבר כל שתחלתה בחוכם וסופה ברנון מותרת מ"ט יפר חלבשה ונס זה חוכם. וחם כן חין נרין לעדות דחף שבטומחה מותרת לבעלה. והנה הקדמתו כי רבח חויל לפטתו לת כל העולם מן הדין כפי' על דעתך כי לח תרשע כי בקש היוב לפטור לת כל העולם מן הדין כי לחוכם ריחוק פטרי' וחינו נרין תשובה ולזה חמרו ישרחל לקב"ה כשחמר להם שובה ישרחל שיעשו תשובה ח"כ טענת לחוכם' חינו טענה כי לין קבלה כרבח נבי תחלתה בחוכם וסופה ברנון וחשתו לסוסה ולזה חמרו מי מעיד עליכו כי בשלמת קודם שבח הקב"ה שיעשו תשובה היו סוברים דהלכה כרבח דחמר חשתו מותרת מ"ט יפר שבשה ונס זה חוכם וח"כ יכול לפטור לת כולם מן הדין וח"כ לין נרין להעיד דחף שם נטמת' מותרת מ"ט יפר שבשה שחתה חומר שובה תשובה ח"כ לין טענה כי הלכה כחבוה דשמואל דחת ישרחל שבחנשה לסבור' וח"כ נרין לעדו' וזהו מי מעיד עליכו כי הקב"ה מונע שחינו מעיד על חשתו. וזהו לפעכ"ד פי'

ידך

ידך נוסף הורשת וגו' כי הוסיפתנו עבריו וגו' לף וכתת ותכליתו ולא
תעלם טובלותיכו וגו' . כל ואת בחתנו ולא שכחתך ולא שקרתו
בברייתך כל היום כלימתי כנדי ובשת פני כסתני מקום יחרף ומנדף
וגו' . לם שכחתו שם אלהיכו ובפרש כפיכו לחל זר הלא אלקים יחקור
זאת וגו' . כי עליך הורגנו כל היום כחשבנו כצאן טבחה וגו' . למה
פניך תסתיר וגו' . קומה עזרתה לנו ופדיכו למען חסדך תושיעה בוחר
פרשת כי תצא ע"ש ע"ל ונל"ף בחריצות ושם תוכן הדברים דהקב"ה
הוציא את ישראל ממצרים בכסים ובכשפלות הייכו משום דיצאו וכאין
קדישין משם"כ בבבל וכו' ע"ש . ולפ"ד שמשמיל תוקנו כחשה לנבי
בעלה כחבואר במדרשים טעם לי"ב חודש שהתרה הקב"ה למצרים כי
ניתכין להתולה זאן י"ב חודש ובמולה עתוקו' שכתב הטעם שהמצרים
נטבעו ביום משום דמקקו לחשתו של הקב"ה שדיבק בחנק לכך נדונו
בחים וח"כ לפ"ד ת"ש כי הקדימו כי הכעל חייב לפדות בן הבכור
חיית לם היה רחוי לבעלה ולכך כחצרים שהיו ישראל וכאין קדישין
חיוב היה על הקדוש ברוך הוא לפדות את ישראל ואכה ליתא בחסכת
כתובות דף כ"ו ע"ל כחשה שכחבשה בידי נוים על ידי חמון מותרת
לבעלה על ידי כפשות חסורה לבעלה וכתבו התוספות היינו חפילו
לבעלה ישראל דחייסין שחת כתרגית כדי למנח בן שלח יקרבוכה
וכו' . והקשו תוספות וה"ת נמוות ליחתרו דקודם לכן מסרו
כפשייהו כדחשתא כרים שכילתן נבי כל הנשואות כרביעי תבעל
להנשון תחלה וע"ל דהכח חייסין על כל ר' שחת לינה נשואה וחפילו
כרית נשואה שחת לינה עד כאן . והח דקחתר כדחשתא כרים
שכילתא דשם ו"ל דף נ' ומסכנה ולילך כחנו הטם לכנוס בשלישי ולא
מיחו הכחים בידם ופריך מחי מכנה לילושם דחתרי כתולה כשחת
ליום הרביעי תבעל להנשון תחלה אלי שכנה לוכם הוא
ומשני משום דחינה נשואה דחסרן כפשייהו לקטלה ואתיין לידי
שכנה ולידתה לה דלוכם שריח ומשני לינה פרוצות ולינה כהנות
וכירם דני לינה פרוצות דלי מקלקלין עלייהו עבדו כרצון וכאחרות
על בעליהן ע"כ . והנה לפי זה קדמאי דמסרי כפשייהו על ק"ק כדין
הוא דיעש"הקב"ה כחים כדין נשואו' דאותרתן הן לבעל דשם ליכא רצון
כלל כי הלא מסרן כפשייהו לקדושת השם רק לפי מה שהקשו התוס'
גם היום הנשואות יהיו מותרין ומשמע מסחתם הוו מסרי כפשייהו .
ומאחר דקדמאי מסרי כפשייהו ליתא גם היום לכל לפי תירוץ התוס'
דשלחי סתם דקדמאי הוו בודאי מסרי כפשייהו על ק"ק מה שהיו
כן עכשיו כי לפולו כרחות כנשואה שחת לינה . ובזה יבואר
הפסוקים כקושי' הגמ' דשחל רב כפה לחבני . וקושי' התוספות
והתירוץ בו"ל חלקים בחוכיהו שחעכו חבותיהו ספרו לנו פועל בעלת
ביתי קדש לף ובחת וגו' כנ"ל וכי תיתח לשלח לחן פרוצות וחשורי
על בעל שהוח הקב"ה שחיו חייב לעשות נסים ולפדות . ולזה
קחתר ובשת פני כסתנו ר"ל כי חפחנו נשואות ולא פרוצות
דלמח כתירוץ התוספות שחקשה נשואה לשתרו דקודם לכן מסרו
כפשייהו ותירצו התוספות דהכח חייסין על כל ר' שחת לינה נשואה
וחפילו כרית נשואה שחת לינה וחם כן מה תומרים הלא חלקים
כבחנו חם כן לחפחנו נשואים שחת לינה לזה תומרים הלא חלקים
יחקר ולח כי עליך הורגנו כל היום כחשבנו כצאן טבחה חם כן לינה
שייך לתיחר שחת כתרגית כדי למנח בן שלח הרגה וחם כן לחפחנו
מותרים להקדוש ברוך הוא כדין נשואות נמורות לכך קושה עותה
לנו ופדיתו וכשיטה זו יש לומר פסוק מה שחתר בכתיה על
הגאולה: חכם מיכרתם ולא בכסף תגאלו כי שם דף כ"ב בכתובות
נשבית והיו מבקשין ממנה עד עשרה כדמים בעם רחשונה פודה
מכאן ואילך רבה לינו פודה ופריש רשי לינו פודה דלא תקינו
לה רבנן חלא חד פדיון וכתבו התוספות ו"ל משמע מתוך פיר"י
דשם כשבית בעם שלינו פודה כלל עד כאן . והנה לפחנו
בגלות בבל כזה שהוח גלות הרביעית וחם כן לינו נדיך לפדות כלל
לכל הטעם לתיחת כי בעם רחשונה נדיך לפדות עד עשרה כדמים
ולכך לינו נדיך לפדות בטעם שביה שיוניח ממון על זה לזה
קחתר חנם ניכרתם ולח בכסף תגאלו וחם כן לם לפדות חפילו
כזה פעמים וכזה לם לתרן מדרש ילקוט פרשת בשלח
והיה לכם חוחה סביב שחל ואחר לפנינו רבה"ע לח עבדו
ישראל ע"ז בחצרים ואתה עושה להם נסים וקי' משמיע
קולו לפני לם לם וכתחלת עליהם חוחה וביקש להטבילם חיה הקב"ה שוטה שבשולם וכי לה"ע עבדוהו והלא לח עבדוהו .
חלא חעיון השיעוד וחתון השעבוד ואת דן שוגג כיחיד ואתם כרצון

וכו' לפי דרכינו ק"ש כי הקדימו כי לם לנו דין לחשב עם בעל וה"כ
שם ישראל עובדין ע"ז יש לסם דין לחשת לוס שוכתה חחת בעלה
שחסורה לבעלה ואין הבעל חייב לפדותה מן השבי והשיב להם דשיב'
דרבה לחתר כל שחסוכה כתחלה חפילו קופה כרגון חוחרת לבעלה
ושפיר הש"ס להם הלא לח עבדוהו חלא מתוך טירוף ואתה רוצה לדון
שוגג כיחיד ואוכם כרגון . רק לי קשקינן הלכה כרבה דלתר ישראל
שנחשבה מותרת שפיר השיב להם הקב"ה הלא לח עבדוהו שלח
מתוך הטירוף ואתה רוצה לדון לוכם כרגון לכל חלינה דחכוס דשמשל
דלתר לחשת ישראל שנחשבה חסורה לבעלה חייסין שחת כתחל' כאוכם
וסופה ברגון עדיין היה לשמשל לקטרג וכנ"ל . והנה הקדימו כי
הוסיפו' הקשו מחלתר שהית' מותרת למרדכי ומשני דנדקת היתה
ולף בסוף לח היתי' ברגון . בוא יתורץ מדרש ילקוט בחודש הוה לתם
נגלו לתר ליה רבה"ע ת"ש שנה לתך לתרת לנו להשתעבד ועדיין
לח שלמו שנלתר כי הנה הסתיין עבר מיד נגלו הנדיקים רלשיסים וחלו
קן שבטו של לוי שהיו נדיקים כולם ע"כ . ולפ"ד ת"ש כי הסום כתבו
דנבי לחסתר שהי' נדקת נשורה מותרת לבעלה דלח כי' רגון וגם כאן
גילו נדיקים רלשם וה"כ כדאי הוא שהקב"ה יגאל לותם ושמה שהקדימו
כי לשם שנחשבה בידי נוים ע"י ממון מותרת לבעלי' ע"י נפשו' חסורה
לבעלה וטעם כתבו התוספות דחייסין שחת כתרגית כדי למנח
קן בעיניו כדי שלח יקרבוה וכזה יתורץ הפסוק שלחתר חסתיר לחפחנו
לעבדים ולשפחות כאמרו כחרצתי כי לו שיך לנו דין על ידי ממון
מותרת לבעלה לכל כי כאמרו לחי ושמי להשתייד ולהרוג ולו
יש לנו דין על ידי כשות חסורה לבעלה ועל פי סיטה זו יש לומר
מה שלתו חומרים כלנדה ונקנק לל ה' חלקי לבושיו כמה שנלתר
ויהי כיושים כרכים ההם וכו' . ותעל שועתם לל לחלקים
וישמע ה' לת קולינו כמה שכתוב וישמע חלקים לת נחקתם ויזכור
חלקים לת בריתו שת לברהם ולת יצחק ולת יעקב ע"כ . דקשה
לחלי כפקועת ונקנק לל ה' חלקינו דשם קלתר לכוה דשמשל לחפת
ישראל שנחשבה חסורה לבעלה חייסין שחת תחלתה בחוכם וסופה
ברגון : וקלתר כנמרת ולכוה דשמשל חוכם דשריח דמחכת היכי
משכחת לה וקלתר דקלתרי עדים שנוסה מתחלה ועד סוף ע"כ ולזה
שפיר קלתר דיקשה לך היינך עבד הקב"ה לישראל נסים הלא כתית
עבדוה ע"ז רק חלי לתרת מחת לוכם עבדוהו הלא חלינה דשמשל
לסור דחייסין שחת כתרגית לבסוף . ולזה קלתר הלא גם חלינה
דשמשל כשנקה מתחלה ועד סוף מותרת ולו"ק ונקנק לל ה' חלקי
חבותיכו ר"ל תמיד היתה חתתנו נקנה לה' חלהינו . ובשטה זו
שכתבנו יתורץ הפקוקים בכתבי לל תרלי כי לת תבושי כי בשת עלמיך
לת תוכרי עוד כי בעלין עושיך ה' צבחות ונוחלך קדוש חלקי כל
חחרץ יקרת כי כחשה עוזבה ועגרת רוח קרלוך ה' ע"כ . כי הקדימו
כי ממשיל חותנו לחשה ולי כתדרש שחמרו ישראל כתיב בן ישלח לים
לת לשתו והיתם לים לתר חיסוב חלי עוד והשיב הקב"ה והלא כבר
כתר כי חל חכני ולח לים . ועוד הקדימו כי לית' כמשנה כחשה
כחשה שנחשבה בידי נוים ע"י ממון מותרת לבעלה וכו' וקלתר בגמ'
לת שנו חלח שיד ישראל שקיפת על החומו לכבל לם יד ה"ה תקיש לסור'
לו"ק ל תרלי כי לת תבושי וגו' חלי לתרת בן ישלח לים לת לשתו וגו'
היסוב חליה עוד לו"ק כי כעלין עושיך ה' נכלות שתו וכמו שהשיב כי
חל חכני ולח לים חלי לתרת כי לם דין כחשה שנחשבה בידי נוים .
ולו"ק ונשך קדוש שלי כל כחרץ יקרת ועוד דשה לינו רק משל שנמשלה
כחשה לו"ק כחשה עוזבה ועגרת רוח קרלוך ה' ר"ל רק למינן לחשה :
ובזה יתורץ דקלתר סוכה ישראל ל ה"ל לתה לומר סוכה חלא כתיב
בן ישלח לים לת לשתו והיתם לחים לחר חיסוב שיב עוד . חבל קדמינן
כי כתשובה כי כי חל חכני ולח לים ולו"ק סוכה ישראל חל ה' .
בזה יתורץ הפקוקים שחזינן וגו' הנור בתים פעלו כי כל דרכיו משפט
ל חמוכה וחין עול וגו' חלה' תגאלו ואת עם נכל ולח תכם חלח הוא
לחבין הוא עשך ויכוננך לפ"ד ת"ש כי הקדימו כי ליסרל כי טעמה קן
ישלח לת לשתו והיתם לחים לחר חיסוב שיב עוד וכדחית' בחלק לשם
שנרמה בעלה בים זה לזה כלום חבל הקדימו שתשובת הקב"ה היה חלו
חכני ולח לים ועוד הקדימו כי חינו רק דמיון שם כי כתשה עוזב' ועמוב'
רוח קלתך ה' ולו"ק הנור תתי כעלו כי כל דרכיו משפט חבל יקשה לך
לקושי' הכ"ל לו"ק הלה' תגאלו ואת ר"ל כי חין תירוץ ש: שייך נגד ש
כדכתיב כי ל חכני ולח לים ועוד הלא רק הוא כימי לנוך הלא הוא שעשך ויכוננך ת"ש
מי יחתר לכך קלתר שיהך יהפך לנוך כך הלא הוא שעשך ויכוננך ת"ש

הלכות פורים :

לפס יתוד קכ"ס ושכיחיה : ליתיה בגמרא דף ט"ו ותלבם לפסתר הלכות בגדי מילכות שיבעי ליה ת"ר תלעוג ת"ר תכיכה תלתר שלבשה ורוח הקדש ע"כ : והכה ליתיה במחתר פרשת כי תנא ע' תקל"נ והכגן מאחרי מתכיתין מטרוכיתה תתיר ביה ותלבותו בכל יומלה בתר דת תלבשת שליט' לפסתר על לחשורוש ולחומתי ולתתר בהו והרוג בשונאיהם ולי תימת דתתייחד עמה לף על גב דהוו בביתה חדת ח"י תלת כנווכת דיוסף דיומר ביה ותכח כגדו תכלו ולת לבושו כגדו ליבשו מסכונדים כגדו והכת סתרת רכרכת וכו"ל לפסתר ליבשת דסתרת לתה סתר לי שכיכתה לפסתירה לה ולחשורוש (והו פירש בפרק שלוש הקן לפסתר מן התורה מכין ר"ל דכתן קתתר וכן"ל לפסתר ליבש דסתרת לתה סתר לי וכ"ל לכל לפסתר מן התור' מכין ר"ל היכן רתוו דשכיכתה לפסתירם וקתתר ותכבי לפסתירי ר"ל לת לפסתר תבבי לפסתיר ולחשורוש) ויהיה ליה סידת כתתרת ולתתדרת ליהי בדרועת דמרדכי ומרדכי דהוה ידע שתת מפרש וע"כ לפון עבר כל דת בתכתתת עד כתן : ורלתי פירש לוה לתתר כי כל לחם כלול תטוב ורע וכל ת' כלול מפרמוף שלם (ע"ל דף ע"ו ע"ב שורה ל"ת

ע"ת לעיל בר בם דכרסית מרוכיעת כ"ר חיון וכו' עיין שם :

והטוב בקרת לבוש ורע בקרת כגד ולבך תכית פסוק ותת כגדו תלבו ולת לבושו ומסיים הכת סתר רכרכת היינו סוד שכ"ל .

והו פי נבי יוסף ותפשהו בבגדו לומר שבשה עתי בבגדו דייקת . ובוה תבין פי' הגע' ותלבם לפסתר מלכות בגדי מלכות מיבעי ליה . והשיב ר"ת מלתר שלבשה רוח הקדש ות"כ תין כתתר כגדי כי בגד הוא הרע (והו פי בכל עת יהיו בגדיך לבייעים ר"ל לף תלק הרע יטהר והכה בקתתר שם ומרדכי דהוה ידע שתת מפרש עבר כל דת כ בתכיתה ולוה הפרוש הבגד שהוא חלק הרע . והו פי' ומרדכי ידע תת כל תשר נעשה ויקרע מרדכי תת בגדיו היינו הרע הפרוש מן הטוב והו שלתר יעקב לם יהיה תלהים עמדי ושמרני בדרך זה ונתן לי לחם לתכול ובגד לתבוש עד כתן : ופירש היינו שיהיה הבגד לתבוש

שמסך הבגד שהוא הרע לתבוש שיהיה כולו טוב ועל פי זה תבין מ"ם שלח לך ע' שכ"ח תר"ם ודתי ידעכת דתתון מלובשין תתן בתבוש יקר דנופת דכיות קדישת לי תכי כנוונת דת בהתי עלמת : כך גם דתתוי בהתה נופת כנוונת דתתון קייתין בהתה עלמת : ת"ל תלה דת שתילו קתיה רב מתיבתה וכו' ותיהו תתר דהוה בהתי עלמת הכי תכלן דכתיב ויהי ביום השליטי ותלבם לפסתר תלכות לתתלבשת בהתיה דייקת דהתה עלמת : תלכות דת רוחה דקודשת דהוה תלכות שתים (היינו כמ"ל דשכיכתה לתתלבשת בפסתר . כיתיתה בגמ' לפסתר בהוח הקדש כתתר כי כל רוח הקדש הוה תכד תלכות) וכד עתלת קתיה ההו דשבע פרתה מיכה כשיתה לפוס שבע' . . דתי לכר תלהין . . תלבשי המלך בלבוש תלכות לבוש תלכות ודתי דייקת דהתה עלמת וע"ל כתיב כי כפל פחד תרדכי עליהם פחד תרדכי ולת פחד תחשורוש . תר"ם כתה יתיקין תלין זכתה חולקי דלת ידעכת דכדיקין בהתה עלמת תתלבשן בלבוש דלקדי לבוש תלכות והכי הוה ודתי ת"ל תוירי דע"ב כשיבו דרוח קודשת ליתן ותתלבשן ביה נדיקין כנוונת דתו בהתי עלמת ורוח קודשת שרלת על רישת דכל תד ותד ותתעטר ליה עטרה וכך הוו למרדכי דכתיב בלבוש תלכות דייקת דהתה עלמת ולבתר ועטרת זהב נדולה דת עטרת דשרלת על ריסיהן דכדיקי בהתה עלמת כך קבילו ישראל תורייתת כנוונת דת הוה עליהן עד דחבו דכתיב בהו ויתבללו בני ישראל תת עדים מהר חורב תתפשטו תכשות לבושי.

וכן כתיב ביהושע בקבת דכת הסירו הבגדים הטותים מעליו וכתיב וילבישהו בגדים תלין לבושים דהתה עלמת ומהכת כל זמת דנופת דהתי עלמת קייתת בקבית בקיומת לת תת לבב רוחת בלבושת דהתה עלמת דכתיב ויסירו הבגדים הטותים מעליו בקדמיתת ולבתר וילבשו בגדים ומלתך ת"י יעטרת דת עטרת דלקדי מלתך ת"י דקייתת על ריסיהן דכדיקי ודת ליהו פרוש על ריסת לעילת לבתר דתתלבשן בלבוסין דיקר תרין נופין כחדת לת יכלין למיקס כל זמן דהתי קייס רוחת לת מקבל לת תחרת תתעבר דת הת תחרת ומיכת מיד דת בפיס ודת עתל כנוונת דיה"ו ויהי"ו דהתי עלמת לת בעי פרטופין לחד דתרוויהו יקיומין כחדת (ומכלן מוכח כמי שם שבי פרטופין לחד דע בבקבת בגדי מלים ות' טוב מנקרי לבוש ובמחתר פרשת וירת חלין ע' רמ"ט ויעל לוט מצוער וגו' . תתר רבי לבתן בת ורתה תם כתי בי"ת הר דע לך שתיכן מתבעל לעול' תבבי תדם עד לותי ומדכתי' והסירותי לת לת לב התבן וגו' . לף על פי שרוחה בבי תדם כדמן בגיהנם הוה בת ותמר לו תכל בבי תדם סה"ד ויעל לוט מצוער מצערה על גיהנם משם עולה לפתות בבי תדם וכו' . תתר רבי יהודה בת ורתה לעולם תין יפה"ר שולט תלת בתילו כ' כותות בפת התתוה היה הרוסת תחר יפה"ר לעולם דכתיב ותתתר הבכירה תל הצעירה תכיכו ובן (כי יפה"ר בקרת ובן וכסיל) בפת התתוה היה מעוררת התחרת ומפתה לותו עם הנוף להדבק ביפה"ר והיה לומרת לבב בשקה לת תכיכו ובשבבה עתו תם יש לנו בעה"ו כלך ונרדוף תחר יפה"ר ותחר תשוקת תחדת עה"ו ותה עושות עתיהן מסכיתות להדבק בו תה כתיב ותשקן לת תכיכו יין מתפטיות להתעורר ליפה"ר בתחילו ונתיב וכו' . ת"ר יצחק מעולם תין יפה"ר תתפתה אלו תתוך תכילה ושתי וכו' פ"ם ותבן בוה תסת שרגת שתדת כגד ברע מתכה ותתלבב כדרוס דקודש לכך נזרה תעבית להתעבות ג' ימים ונ' לילות . וטעם לג' ימים ונ' לילות ליתיה בפ' ויקהל ע' שת"ו ויהי יוכה כתיב תדג תעוי דדג דת בתן שתול וכו' שבשה ימים ושבשה לילות תלת יומין תכר בם בקבית ותתבקעו תעוי לבתר תלת יומין ההוא טופח לתסך על תפמני ותומר לו טול תה דיכבת כי תכלת ושתית כל יומל ולת יכבת לתקכני וכו' ע"ש . לוה כדי לומרק תת הילילה מותה שבשה ימים :

ת"פ ופקהל ע' שת"ו

ת"פ סופטים ע' תקכ"ח

ותיתיה בפ' סופטים ע' תקכ"ח כי תמור תל עיר בנין חוכיהן סניתין דשתן לתקתי ותתייבת בדיכת ימים רבים תלי רבים תלת יומין דכתיב ותשב כי יוכ זב דתה ימים רבים וכי ימים רבים תיכון תלת תלת יומין דת בתר דת תקרין ימים רבים תוף כי תמור תל עיר ימים רבים תלת יומין דכתיב ותשב כי תלת יומין תת ותפקיד לך על בכי בייתי לת תבחית תת עבה דת"ח דליהו כיותת דליהו לילכת דחיי ת' עבה הסוח דיהיב עיטת לתתת לתבוכת ותת דיכת ותולוף לון תורזין דיהכון בה ע"כ : ות"כ מוכן טעם תסתר תלבה שהיה דעה להתלבב ברוח הקדש ולסלק מעליה בגד הרע ולבך מותה להתעטות ג' ימים הנקראים ימים רבים

בספר תקוניס דף י"ח ע"ב

ליתיה בספר תקוניס דף י"ח ע"ב וקס סבת ונטל קורטת כידוי פתח ותתר בוניכת קדישת עד כתן הוה קירטת כידך ותכתן ותילך לה ליסתלקת בעלתין כטיר נרתת תתכנין דילה דתת בפוותי דתדיקיה יהיי מסתלקת בכלותין דלהון לנבה בעלה ובשובדין דלהון (ע"ל דף קס"ח ע"ב בשורה ל"ג קוס רעיה מהימנא לתתערת ברזין דתוריית ותי ובתתערת לף לנבי בעלה וכו' ע"ש : נס דוק מס דקתתר דתלתכן וכלהו דתתכבסין בהתי תבורת תקנין ביה תתרו נשיתין דתתיבתה בעלה ודתי תיהו דדרגין עתודת ד דתתנציתה דעתיד לתתגלייה בדרת דוסיחת תתגלייה ביה עד כתן וכו' עיין שם .) דהתי תכבת כד נחתת לתתלה תיהי תכן בתן דעלה תתתר תכן בתן נדיק יבתן ובה כתנסו תכבן וכן"ד תתתר תכן ת מתסו הבוכים לתיכון תבבן וכד נחתת לתתת כתתת כנוונת דת (ה"וה"י) וכד תסתלקת תיתתר בה תכן מתסו הבוכים היתה לרתם בה כנוונת דת (יהו"ד) (עיין לעיל דף י"ב ע"ב סורה כ"ת תס הוה תסיד יבבין ליה בפס יתירה וכו' ע"ש . ותבין מתד מתתר זה גם עיי' לתך ל"ג ע"ב בשורה ל' בסופף שבת תקנת וכו' בה כתנסה תכרכם בעשרה בסיונות וכוונת דכתנסה בה בר בם תיהו מתיך ולבתר דקתים בנסיונת דילה תיהי תסתלקת ביה לנבי בעלה דתיהו (יהו"ד) בהתה וזכת תסתלקן בה בר בם על כל תימן דדנין ומתכן דתתנבי כהתן בר בם וכד תוף במתל דיבבין ליה רשו על כל נדיק למהוי ליה נסיון ותוח דתיהו קתים בקיומיה תיהו תתר וכל ז"ה תיכון"ן סו"ם ל"י ותי תימת דעל מרדכי ת"ל תמן ודתי תמן דוגמת דסתתל הוה ליה דכיה תתלבם ועשר כתרין תתתין תתלבשו בעשר בגוי ע"ל דף כ"ד ע"ת בשורה ך' ובנין דקתים בנסיונ' יהב לון קב"ה בידיה עת"כו מתן דתתנבה בנין שכיכתת בנלוסת בנין דנחתין עלה עשר קנולו דשמת דכתר. דתיכון יו"ד ה"י ות"ו ה"י דתיכון ספירין תלין סנולות דסתרין לכתרת עלתה דתלכת ומטרוכית' והתי תיהו כתר עלתה דתתתר כי כיוס השבת בקדוס כתר יתנו לך ה"י שהיכו תתן ה"י תלהיכו תו"ב כיה תכתירין לעטודת דתתנציתת דתיהו קדוסה ותתתר בה קדושה לך ישלשו ותיכון קדוס קדוס קדוס תלת תכהן ה"י נבחות תתן נבחות נכח והוד עלת כל דת נדיק כי תלת כל התרן כבודו דתיהי שכיכתת וכו' . תתר ההוח שבת שכיכת קדישת יו"ד ה"י ות"ו ה"י תיהו עשר תתון ותושבניה ס"נ כי טטיל מוקתת תן נם רוחת וכו' . וכדי שתבין מתתר הכ"ל עיין לעיל דף ו' ע"ת בשורה כ"ס ויתלם דת כתוב על תתון ופו' . בתריכות כל הדף .

מתתר פ' וירת ע' רמ"ט

וע"פ הל' כ"ל תבין מה דאי' בתקונים תיקון ד' הוסף בעמודי שבעה ז"ל ענין הנזירות שהיה בימי המקדש שכשיל מישראל שהתלבש בהמין לעשות נקמה בישראל בשכיל ההוא כהמן שכתב הק' בס' אסתר ויסר שידם במקומה בדיוקנא שלה לפי שכל עניני הוא לפרש קודם ביאת טומאה כטהרה וכאשר רחה שהק' בס' מכע את אסתר שלח שיסתום בה חול שתלבש בהמין ונזר נזירות רעות והפיל נזירתה על ישראל ע"כ ובזה תבין מה דאי' בזוהר חולין מ מרדכי הין התורה מכין דכתיב מר דרור ותרגום מרי דכיא כי חיית בס' משפטי ע"ר"ת הארכתי לעיל דקודם דחורת בתיובתך לה היית חלה בחילבה דטו"ר מטטרון טוב שמחל רע ע"כ ולכן נתקנה המן במרדכי כי המן הי' לית מן הרע דייקא שהיה הרע דעת הדעת טוב ורע לחפוקי מרדכי הי' כולו טוב ולכך הי' נקר' מרדכי יודיא דכיא כולו טהור הוא וזהו המן מן התורה מכין שהוא רשע רע הכ"ל וק"ל אמר דכתיב המן העץ אשר אויתך לבלתי אכול ממנו אלמא היינו שהיה המן מן עץ הדעת טו"ר והוא היה הרע שהוא שמחל אל אחר ולזה המן נ"ו מן ע"ה והין גו חלה ע"ו ו ותבין למה הרשע הזה בוש לעשות עץ חמשים אמה ונכנס לו שתלו את המן על הענין כי הקדמנו כי המן דוגמת שמחל הוה דכי' לתלבש ע"ל דף ו ע"ח שורה ל' דקודם דחורת בתיובתך וכו' ו' תכויות נדיק מ"ט בחיובעית חסר א' ונדיק מ"ט לבני רשע ומלן נרש דח' ח' אחד ותחמשים וכו' ע"ם לכך המן הרשע ביקש להגביה כח הטומאה של שער הכ' דקליפה ונכפף לו לרשע כי לו בתעורר שער הכ' לכניסה חסר תיקחיים לשום ס"ח ונתלה המן וע"ם זה תבין נמ' כתם שבהדרין דף ם"ח ע"כ תתמר העובד ע"ו אחד מהכהה אחד אירחה אבני תומר חייב רבה תומר פטור אבני תומר חייב דהא פלחה רבה תומר פטור הי קבלי עלי' בהלוה אין הי לה לה ותומר אבני מבא לחייבה לה דתניא לה תשתחוה לחדם כמותך יכול לסם לסם הי אתה משתחוה לבהמ לחתם משתחוה לחדם כמותך יכול אבי' כשבד כהמן ת"ל לה תעבדם והא המן מירחה הוה כעבד וכבא כהמן ולה כהמן כהמן דחייבו נופלי ע"ו ולה כהמן דחלי המן מירחה והכא לחו מירחה ע"כ והכה תוסבו הקשו שם לדברי רבה לחתי לה השתחוה מרדכי להמן וי"ל כדחתר במדרש שהיו גלגוים על לבו ח"כ משום קדוש הסם וכו' ע"ם אבל לפ"ד כי חיתת בס' ויפלח ע' שפ"ח והוה עבר לפניהם וישתחוו לרמן ר' חלעזר פתח כי לה תשתחוה לל אחר כי יי' שמו וכי יעקב דחייבו שלימו בהן דחתברית חולקת ם שלימתא דק"ב והיהו קרוב לנבי יתיר קרוב קנוד להקוה רשע דעשו דחייבו מפני דחל אחר ויתן דסניד ליה סניד לחל אחר הי תיתח דחוירו תעלה בעידנא סניד ליה לחו הכי דהא עשו כחל אחר הוה ויעקב לה יסנוד לההוא מפני דלהקוה חולקת כלל חלה כתיב ותחרת כה לחי לתת שלום וביתך שלום וכל חשר לך שלום והא לתיתר ד דחשיר לחקדומי שלם לדשיעי וכיון דחפיר היך חשכחת דחוד אחר הוה קרח לכבל חלה הא חוקמוה דלקב"ה קאמר בנון לקדרת לי לחי ואחיב נכל דעלי קאמר כנוכת דת וישתחוו ישראל על ראש סמטה וכי לנביה דכייה סניד חלה לחתרייה דשכינתיה קא כרע ובניד חוק הכא והוה עבר לפניהם מאי והוה דת שכינת' דהוה חולת קמי קא כרע ודת הוה נהירו עלאה כיון דחתת יעקב אחר הת עיקן לנבני' דקב"ה ע"כ ובזה תבין מה דאי' בזוהר ס' וישלח על פסוק הנלני נת מיד אחי מיד עשו ז"ל הנלני כת מיד ר"ת המן רמז להמן שיבא להכות אם על בנים ע"כ ולפ"ד ת"ם כי חיתת במדרש ילקוט ויחירו עבדי מרוע המלך וגו' למרדכי מדוע אתה עובר את מצות המלך והלה כבר אמרנו שהשתחוה אבותיך להבותיו ע"כ אבל לפ"ד ת"ם כי עשו והמן הין שניהם שוים כי הי' מתלבש בהם אל אחר וכ"ל אבל לפי מה שהקדמנו כי יעקב הי' משתחוה לשכינה ת"כ הין שום טוענה שישתחוו להמן ובזה יש לתרץ פסוק במגלה ויהי בחדש הלין יום יום והא שמע אלישם וינידו להמן היעזדו דברי מרדכי כי הגיד לו אשר הוא יהודי כי חית' טעם שחיתת עמלק היה ע"י שחול כי כל השבטים השתחוו לעשו חוץ מבניימין שעדיין לא נולד וח"כ לפי טענת' שחורו למרדכי מדוע אתה עובר את המצות המלך שכבר השתחוו הלא מרדכי הי' משבט בניימין אבל חיתת בנת' בימ' מגלה היה יהודי אלמא חיהודה קיבלו לי' בן יפיהי אלמא מבניימין קל אתי ת"כ מדכתיב היה יהודי משום שבח משבט יהודי ואם כח משבט יהודה ת"כ מניהו שהשתחוו לבותיו ולזה קאמר היעזדו דברי מרדכי כי הגיד לו אשר יהודי ולפי פשוטו יהודי הייהו משבט יהודה וח"כ מניהו שהשתחוו לבותיו וכיוה שכתבתי כי שאל בס' אסתר כי מרדכי יהודי

בהמין זכרתי' כס' כי תבא ע' תקמ"ח כנוכח דחית בישראל ד' תכפין יעקב ישראל רחל לחה ישראל עם לחה יעקב עם רחל לקבל ופני הנר לחה בעתם כי חפס קניהו כס' יתרו ע' קמ"ב נשר בתן דוכתה ת"ר חלעזר בחתרי' דיעקב שריח דכתיב הנה כבשי בשדים מחם ע"כ ז"ל כנשר יעיר קנו ת"ר יוסי לה תשכחן מתן דחיים על בנוי כהתי נשר וע"ד תנינן כתיב ובכי תריה חל הימין ובכי שור מהשחל נשר בתן דוכתיה בחתר דיעקב קרים הס"ד ודרך הנשר בשדים בהוחו חתר מחם מ"ט בנין דחיהו רחמי על בנוי ודינה לנבי לחרנין כך קב"ה דכר לבנוי כנשר מה כתיב יי' בדד ינחנו ואין עמו חל נכר ע"כ וכס' פופטים ע' תקכ"ה שחת דיהו"ד מיתה לסמל ונחש וחייס ליסרחל וכנ"ד דחו עתה כי תהי תהי הוח ואין חלהים עמדי תהי חמית לחלהים לחרים בשמי ולכל דלח היחנו כי ואחיה לחיהן דסמיכין ונטרין פיקודין דילי ע"כ ולכך קחמר לקבל ופני נשר לחרבעתם כבי חית חרבע תכפין לעמלק ונחש עמל ואין עמל רשום בעמלק המן דהוה מסט' דעמלק יסוד עמלו ברחשו ולעילה מעמלק שמחל עמל נחש ואין ומרמה דמפתי ליה לבר כם למחטי לקב"ה ע"כ וכס' בח ע"ל דף כ"ד ע"ח בחריבות וכשורה ל' ותקין לכרסיה כתות לשמח לי' וכו' לחיהן חלחכים וכו' שמחל וכל כתות דילי' דחיהן כעבדים למרכב כהן וחיהן כסוסין לן וכו' ע"ם והכה הקדמנו לעיל ע"ם מחמר פ"ח חבל לי חית נדיק דזכורי ועבודי לחכרה לשכינתת וכו' לקטנה לה כלבושין דנזונין כהירין דרזין דחורייתת וכו' ורחיתי' ברזין כהירין דחורייתת דחור רו חקרי וכחלין רזין חתמר ורחיתי' וחית חילך שככה ויחית לה חלכה בכלותת דעמיד קמי' מה שחלתך נשחל לחמח בקשתך בהוחו וחכח שחלת על פורקנה דילה וכהה ועתה הה"ד תנתן לי נפשי בשחלתי ועתי בבקשתי ע"כ ת"ש מפורש שכל מקום שב' המלך קאי על הק"ב לכך כתיב בלילה ההוא נדדה שכת המלך כי לו הוה סוד שהאהבתי לעיל עורה והקיצה לחה תיכן יי' הקיצה וכל וחכח דשיבני לה מתפקחון כל מיכיהן דדיכין כפיין לון לישראל ושחר עתין שלטין עלייהו (לכך לחמר קחן יכנו בס ת' מפורר וכו' ואית' בדרז"ל יכן המלכות שלבש פייהן שהוה בסוד דורמיטא וח"כ עת הוה לעשות על היהודי כחשר קחניך בדשתעו לכל הקהל מבשר בלילה ההוא נדדה שכת המלך ושם וכוחכה דיפקח עיניו יתפתן בעיכת טבח ורחיתי על ישראל ועביד נוקמין בשחר עתין ולכך כתיב ויחמר המלך להמן קח חת הסו"ם ואת הלבוש ונו' ושעה כן למרדכי היהודי סיושב בשער המלך כבר כתבתי כי הסוס ני' שמחל ולכך כתיב ויקח המן חת הלבוש ואת הסוס וילבים חת מרדכי וירכיבהו ברחוב העיר ונו' וע"פ מה שכתבתי ואחית המלך שכב"ה ויחיה לה מלכה בעלותת וכו' וכ"ל תבין מה דחיתת בספר תקוניס דף ע"ב והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע לת הקיע דבי שמשא וסהרה כוכביא ויולי הכא פשיטו דבוניכא ע"ד לענינה בתיהיהו בסליקו על כלה וסיימך פור נתן לחביוניס (ע"ל דף ל"ח ע"ב סוד פור דכת חיהו יהיב לכלהו תתלי ומשתתת דבוניכא פור רב דבדבת דכד משתתת סלקא ומתרבי כי כדין חיהו סליק ותוסיט שית חמין כשיעורת דשית נקודין (ע"ל דף י' ע"ב בחריבות וכשורה ל"ח מחמר ברוחו וחסם קניהו והוה עדוכת לעדוכת סתים לתקניהו ותסתכלנו כי שית דשיתין וכו' ע"ם כי כם דבריס שעומדים ברוחו של עולם בסוד יעקוב יוסף בסוד ששים וסס סוד תרין (ו') (לתורכת ולפותית כחיהו דת ם דחיהו סוד ותלי חיהו סימך ויוסיט המלך לחסתר חת שרביט הזהב ותניכן שית חמין לוסיט לקבלת מהלי פור תלין מפוקין ויהיב למסכני והלי חיהו שרביטת דשתקין כחתר יחות וכדין המשכילים שיעורת דת כשיעורת דשית נקודין בשם ע"ם וכפי ע"ל דף קס"ח ע"ד שורה כ"ם וכזה תבין נמ' כמגלה דף ט"ו ויהי כדבות המלך ת"ר יוחנן ג' מלחכים ת שנעשו מנלה כודמנו לה (מיכחל נבריחל בוריחל) ת' שהביחו חת נחתם ות' שיחף עלי חוט של חסד ת' שחתך שרביטו של לחשורוש כזה מיתנו ת"ר ירמיה כך חכה שתי לחמות הי' ועשיתיו על י"כ ונחתי על י"ן רבי יהושע חומר כ"ח חמה ורב חסדא חומר ס' ע"כ ולפ"ד ת"ם כי הקדמנו ע"ל דף כ"ח ע"ב בשור' כחומר פ' נשא וכיון דלתנלי' וד פומח דחשא לתנלי חסד עלהה והלי לחמה חסד לתקדי ולא לתקדי חסד עד דלתנלי י"ד בפיס לחמה ע"כ ודוח הקודשה שכיבת' הוח דלתלבשת בלחסתר וכל מקום שב' המלך קחמה שב' המלכו של עולם שדבר

מחמר כי תבא ע' תקע"ט מחמר פ' יתרו ע' קמ"ב

מחמר שופטי' ע' תקכ"ה

פי' נמ' כחמ' בהדרין דף ם"ח ע"כ

מחמר פ' ויפלח ע' שפ"ח

בספר תקוני' דף ע"ב

ומרביט הוא היסוד אשר בו מתגלה חסד עלאה ולזה קאמר כרחות
במלך תחת וקאמר ג' מלאכים כזהמו לחד שמשך חוט של חסד
ולחד מושך מרביטו כי הלא לא תתקרי חסד עד דאתגלי יוד בסומת
דאמר (ג' מלאכים אלו ע"ל דף ו' ע"ב בתריכות ואבין דכריס
כפלגים) גם הקדמתו ע"ל מה דאית בת"ת והיה ו"ו כפולה בסוד גוף
וכרית אלף אחות ו' הוא בת"ת העיקרית הוא בת"ת ונקרא ו' גדולה ואות
ג' דמלוי הוא יסוד ואמכם היות הת"ת נקרא ו"ו הוא כי הכה חסד
ונבורה שהם בסוד שבי זרועו יש בהם ו' פרקים וכולם כלולים
בו ולכן נקרא ו"ו ת"ת ו' עלאה שהיא גדולה כי תת"ת בסוד
לחנות שהם נדולים וז"ם בפ' כרחתי כי בהיכל פרצון שהוא ת"ת
יש בו ו' היכלין וכו' והנה גם ביסוד יש בו כללות ו"ק ככנד ו"פ
נשח הוד ונקרא ו' ואירח ולזה השמים שהם ת"ת ויסוד נקרא זה
לפסח הבו כי בין שביהם יש י"ב קלוות כמנין זה כי נוף וכרית חשביען
חד ע"ח ות"ק לסוד זה ח"י ירחי שתי לחמות כי והעתידו על י"ב
והיינו לסוד הכ"ל כי סוד מרביט כולל שבי ו"ו הכ"ל וכתבתי בלוחי
ז"ל וירח לזיו יי' והוא יוסב פתח בלחל שהוא בי לחמה שבועתו י"ד
שהוא העטרה שביסוד והעניין הוא כי ע"י הפרישה בתנלו י"ו לחורות
ח' לחסדים וח' לנבורות ושניהם בכללותיהו ביסוד עשיו כי יסוד עשוי
הוא נורת ו' והעטרה נורת י' כהנלות ע"י הפרישה ולזו בעשית י'
על ו' והוא בחי' י"ו לחורות ע"ב ולכך לית' בגוד וכוזה מתחו רבנן
לחמרי י"ו לחמה וטעם חד"ש ב"ח לרמוז על שתי הבחי' בסוד י"ב ובסוד
י"ו שבניהם הם בסוד זה ומ"ד ם' לחמה לית' בפ' ויש ע' שע"ג
כתיב וניתן לותם לבהים בריקיע השמים לזה נדיק ולזה"ג דלתתר ב
בריקיע השמים הלא בריקיע השמים ודאי דאיהו סיומא דנוקבא ת"ח
תדין דקיימין לזיון ולזיון שיהיה דא כנוונא דא רק עד
תיומא כי שקיימין כל כוכביא ומזלי ובריכין ודא הוא דקיימא
עלאה שקיימה דקדושים כלא ומזלי נפיק כולא ואיהי תיומא שתתא
לעילא (כי סדרן שתתא לעילא מלכות יסוד הוד נצח ת"ת
גבורה תסד כיצה והוא שירותא לאחקא ויניה כלא (כי ז"ל כפ'
בולדות פ' שלי"ב ע"ל חסם קיימו מכמות בחון תורכה
בריחובות ניתן קולה שלן רחובות דא הוא שהוא דקיימא דבי' כל
כוכביא דבדירין ואיהו מבוערן דזיווגו לא פסיק כד"ח וכשר יונק מעדן
להשקות את הגן ע"כ ח"כ מפורש שזה הבריקיע היינו ביצה וקאמר
ש"כ הלי דקיע תהיכלא (היינו יסוד כי תשביקון דעת ביצה חנ"ת כה"י
ע"ל דאקשיא עב"נ כי לולב עולה עד שדעת לכן תשביקון לן דעת חזי
יסוד שאל תהיכלא ותליין כי כל נסורין ובטיל לון ומכי נפקין לכללו
עלמין וכו' ע"ש וע"ל ח"כ ביצה ויסוד שם מירומי' בסוד ח'
והנה ע"ל דף ד' סוף ע' ח' חסם קיימו ומתח כי ו' דאשוכי' דביצה
בעשית פרצוף ח' נגד ו' דאשוכו' דאבמה ונודע כי אחת נקרא י'
ומכח כו' דאשוכים אלו דביצה ובעשית י' בעשיות ו' שהם ס' ע"כ
והנה הקדמתו קוד סור שברשו על יסוד הוא י"ו וח"כ נם כאן
י' בעשיות ו' הרי ס' ולסוד זה קאמר רב חסד"א השרביט היה
נעשה ם' לחמה ע"כ וכוזה תבין מאמר ס' הב"ל ת"ר שעור כתיב
ותנא נם לזה ולדי ויעתחזו ואחר כן בינם יוסף ורחל והוא יוסף
לבתרייתא הוא ורחל לנקבי אלא ברח טבח ברח רחימאי נדיקי
דעלמא יוסף כיון דאתמר עיבי' דהסוא רשע ומסתכל בבשן דחיל על
לחמיה נפיק מאחרבא ובריס דרועא ונופי' וכסי עלה בנין דלא יתן
ההוא רשע עיניו בחמיה כזה לסתני (ר"ל כמה הנדיל) שית
לחמין ע"כ ובכ"ד ח"ם כי הלא ידעת כי יוסף הוא סוד ו' ועיבי
שהוא עץ עושה פרי ולקבלה לתתא בן פורת יוסף עלי עין ולקבי
ברית שלום כי לסוד זה יוסף שמעו של עשו כי בית יעקב תש ובית
יוסף להבה ועשו לקש כי זהו סוד מה שכתב בתי ע"ל ע"פ
אחור פ' משפטים ע' ר"ד לחסם קיימו על מה העולם עומד על
עתוד אחד שמעו נדיק אב ונדיק יסוד עולם דעלי קיימין אח"ד
דלחיכון שמיח ולרועא חק שמיח ד' אחדן וכו' דלחי כד כם יעדי קושט
ד"ד ון אחד ויסתלר אחר שמיח בלחתריה שקר וכו' ע"ש ולסוד זה
עשלק הי' חותך חות ברית ורק כלפי מעלה כי אל אחר הוא חסר
קון ד"ד דאחד וזהו כי' כם' שופטים ע"ח תקכ"ו לח יומת
ע"פ אחד דלח יהח ליה חולקא בחל אחד ע"כ ולכך נקרא ש אחר
דלחסרים וכו' ע"ל והנה כי שם ית' כבחות הוא חסר
ו"ל כפ' משפטים ובוכתה מלן תיהו יי' בבחות ודא תיהו
דלהיה בכלי בדירין שתיחין עלאין דלילנא דקוי דבי' עובה טמירא

ואחר פ' ויחי ע' שע"ג

בפשוטות נחולה וזהו ויושט השלך לתפתר את שרביט אשר בידו
(והיא דמדייק שרביט הזהב אשר בידו כי ע"ל דף ה' ע"ד מה שהתרכתי
מאחר פ' הדברים בסוד הנבואה דבר בם יתבין כרומח של עולם תפס
קניניו ואיזון חמש בריחין דלקרון חמש מלה שכין דאילנא דחיי חויל
בהו וברית קדישא (ס"ת לתעור) לתעור בחוש הנבואה דידה
ומלה סתימא היא על מה דאמרת ע"כ) ותקרב לתפתר ותנע ברחש
השרביט הייגו כל"ל תפלה תהו מורידים התרת הנוחל לתתת וזהו
ויושט השלך לתפתר את שרביט הזהב ואח"כ עולה התפלה עם ה
הנחולה עצמה וזהו ותקרב לתפתר ותנע ברחש השרביט רק פלח
בתוב לך כמום את כל היהודים הנמצאים בשושן ומזמו עלי ואל תאכלו
ואל תפתו וגו' ובכן תבח חל השלך לזה אי שים לו ירחת יי' בלבבו
יקיים תנרח דכלה דוחקת ע"ל דף קמ"ט ע"ד בזוהר י"כ הלח כתיב
נפי מרדכי ויקרע מרדכי את בגדיו דייקו הייגו כל"ל מלשון בונדים
בגדו וזה ח"ח לח להרחקת מתעבוני עה"ו כאשר התרכתי לעיל
מאחר דף ס' ע"ח בתריכות ע"פ מאמר פ' שלח לך ע' שכ"ג ת"ח תיאוכתא
לך ע' שכ"ג דהאי שטן לח זוה חלח בנין דלח יתלבם ההוח וכלה בלבושא דכיח
קדישא ת"ט בנין דהי אתלבים בהאי לבוש דיקר מיד לבושא דוהמת
ואבידתא דההוח שטן יתבטל ויתעבר מעלמא ע"כ והנה הקדמתו
בסוד יאתו מריב ו" ע"ל דף ה' ע"ג ותאמר סס אחם קניהו
בשעתא דטלח דע"ק מריח עליה ומליח ריחי' בההוח אתר דאקרי
שמים כדין ירעם ויתבר חליהון ותוקפיהון דיכון תקיפין וכו' ע"ש
והנה כדי להפריד הבונדים נריך להמשיך אור דע"ק וכל"ל והנה
ע"ל דף קכ"ג ע"ח סורה ל"ו מה שהתרכתי בסוד ש"ק אחם קניהו ד'
אלהו אמר לפי שאחם יעקב אבינו את השק לח ו' מבניו וכו' ע"ש
ויתבין סוד יופלח בזה פסוק ויקרע מרדכי את בגדיו רק יהי' קשה
הלח נריך לסוד טלח דשתיקת קדיש' ולח יכול להכרית הבונדים וע"ז
קאמר וילבש ש"ק וע"פ מה שכתבתי בסוד מרדכי ואסתר והמן הרע
מאחר פ' תצוה תענין בזה מאחר פ' תצוה ע' שכ"ב ונתן להרן על שני השערים
ע' שכ"ב נורלת נורל ח' ליי" ונורל לאחד לעזאזל דח ליהו הבוח חלוק ההוח
דילטורח בנין דקב"ה יטיל עמי' נורל ומזן לי' ולח ידע דמור דליק
לטיל על ריסיה ועל עמוח דיליה כד"ח כי נחלים קותה על ראשו
ע"ל ומיתן לף לח הביחה לסתר המלכה עם המלך ש
המשתה לאר עשתה כי חס לותי וכתיב ויפח בזן כיוס ההוח סמוך
וטוב לב בההוח חולקה דנטיל ואזיל ליה ולבתר כד לתי מלכה
עלאה לבי מטרוניתי מטרוניתי תבעת עלאה ועל בנאה מן מלכה
ואפילו בוזנא דישראל בגלותא וכלו גלותין בכל יומא ליומי מלקת
ביומא דח לקמי מלכה עלאה ותבעת על בנאה וכדין לתגורו כל
תיכון נוקמיין דומין קב"ה למיעבד עם אדום ולתגור היך ומין דלטורח
דח לתתעברא מעלמא כד"ח בלע המות לנצח (והייגו כמו שכתבתי
לעיל ע"פ מאמר סוטטים יומת בימת דח סמלל מת מעקרו)
וסיומן בזוהר דגלותא כי במכרנו אחי ועמי להשמיד וגו' כי אין סגר
סוף בנוק המלך מאי בנוק המלך כד"ח והכריתו שמו מן המקום ומה
תעשה לשמך הגדול דהח שמח עלאה לח לתקיים בקיומיה ודח לתיהו
בנוק סיולך וכדין והמן נכנעת מלכתי המלך והמלכה כד כהירו לכפין
וכל תירו תפתכח וכו' ע"ש והנה חית' כפ' פקודי ע"ת"ח בלאנגית'
מאחר פקודי ע' ת"ח דהיכלא דח חית חתר דקיימא לעילא לעילא בד' פתחין
לד' סטרין דעלמא עשר ממנן לכל פתחא ופתחא וחד שמשא עלייהו
וכו' הלי תוספת דקיימא על היכון תרבעין כד נטיל מטי לההוח חתר
דאקרי חת הרנים וכד עלל פלגו עמיה היכון תרבעין דממנן כ
בתרבע פתחין וסלקין כל היכון מנינים וסייפין ורומחין דרסטי
לאנחא עלייהו דישראל משחר עתין ולאנחא בהו קרבא ולנקמא לון
כפום שעתא בלא תריכו וכנ"ל חקרי חת הרנים חתר דהיכון רנים
דסטי ואזיל לאנחא קרבא ולאנקמא נוקמין לקבלי רנין לאחרין
דסטין לאחנאה ולאתערא מולין לסלטאה עלייהו ע"כ ובזה תבין
מאחר פ' פקודי ע' ת"ה בתרבע מולין דסלטאה עלייהו ע"כ ובזה תבין
דהיכלא דח חית חתר חחרת דקיימא לעילא לעילא בד' פתחין
לד' סטרין דעלמא עשר ממנן לכל פתחא ופתחא וחד שמשא עלייהו
וכו' הלי תוספת דקיימא על היכון תרבעין כד נטיל מטי לההוח חתר
דאקרי חת הרנים וכד עלל פלגו עמיה היכון תרבעין דממנן כ
בתרבע פתחין וסלקין כל היכון מנינים וסייפין ורומחין דרסטי
לאנחא עלייהו דישראל משחר עתין ולאנחא בהו קרבא ולנקמא לון
כפום שעתא בלא תריכו וכנ"כ חקרי חת הרנים חתר דהיכון רנים
דסטי ואזיל לאנחא קרבא ולאנקמא נוקמין לקבלי רנין לאחרין
דסטין לאחנאה ולאתערא מולין לסלטאה עלייהו ע"כ ובזה תבין
מאחר פ' פקחם ע' ת"ה דרזא דא דחסוי רנים יהון דחסוי רנים מסטי דח
ורנים מסטי" דח ובניניהון סיומא והעיר שושן נהלה ושמחה חו
נכוכה לי מקדמי לילן דהכי העיר שושן שמחה ולי מקדמי לילן דסטי
לאחרא העיר שושן נכוכה והא לוקמיהא דכללא קיימין לילן לנבי לילן
מאחר פקחם ע' ת"ה סטר' דח לקבל סטרא דח ע"פ וה תבין מאחר פ' פקחם ע' ת"ה
היכון דנרמי בים לנרמייהו תרין בהאי עלמא וחד בעלמא אחרא
וילן היכון אילן דלייט נרמי' דתבין חד מהכא ותקדיד קמיה דבר
כח ובשעתא דלייט נרמיה ההוח בר כח ההוח מהכא ושבעין לאחרין
דמהכן תחותי' בטלי ההוח מלה ואחרי אחן וסלקי לה לעילא ודיינין

(ה"ח דמדייק שרביט הזהב אשר בידו כי ע"ל דף ה' ע"ד מה שהתרכתי
מאחר פ' הדברים בסוד הנבואה דבר בם יתבין כרומח של עולם תפס
קניניו ואיזון חמש בריחין דלקרון חמש מלה שכין דאילנא דחיי חויל
בהו וברית קדישא (ס"ת לתעור) לתעור בחוש הנבואה דידה
ומלה סתימא היא על מה דאמרת ע"כ) ותקרב לתפתר ותנע ברחש
השרביט הייגו כל"ל תפלה תהו מורידים התרת הנוחל לתתת וזהו
ויושט השלך לתפתר את שרביט הזהב ואח"כ עולה התפלה עם ה
הנחולה עצמה וזהו ותקרב לתפתר ותנע ברחש השרביט רק פלח
בתוב לך כמום את כל היהודים הנמצאים בשושן ומזמו עלי ואל תאכלו
ואל תפתו וגו' ובכן חבח חל השלך לזה אי שים לו ירחת יי' בלבבו
יקיים תנרח דכלה דוחקת ע"ל דף קמ"ט ע"ד בזוהר י"כ הלח כתיב
נפי מרדכי ויקרע מרדכי את בגדיו דייקו הייגו כל"ל מלשון בונדים
בגדו וזה ח"ח לח להרחקת מתעבוני עה"ו כאשר התרכתי לעיל
מאחר דף ס' ע"ח בתריכות ע"פ מאמר פ' שלח לך ע' שכ"ג ת"ח תיאוכתא
לך ע' שכ"ג דהאי שטן לח זוה חלח בנין דלח יתלבם ההוח וכלה בלבושא דכיח
קדישא ת"ט בנין דהי אתלבים בהאי לבוש דיקר מיד לבושא דוהמת
ואבידתא דההוח שטן יתבטל ויתעבר מעלמא ע"כ והנה הקדמתו
בסוד יאתו מריב ו" ע"ל דף ה' ע"ג ותאמר סס אחם קניהו
בשעתא דטלח דע"ק מריח עליה ומליח ריחי' בההוח אתר דאקרי
שמים כדין ירעם ויתבר חליהון ותוקפיהון דיכון תקיפין וכו' ע"ש
והנה כדי להפריד הבונדים נריך להמשיך אור דע"ק וכל"ל והנה
ע"ל דף קכ"ג ע"ח סורה ל"ו מה שהתרכתי בסוד ש"ק אחם קניהו ד'
אלהו אמר לפי שאחם יעקב אבינו את השק לח ו' מבניו וכו' ע"ש
ויתבין סוד יופלח בזה פסוק ויקרע מרדכי את בגדיו רק יהי' קשה
הלח נריך לסוד טלח דשתיקת קדיש' ולח יכול להכרית הבונדים וע"ז
קאמר וילבש ש"ק וע"פ מה שכתבתי בסוד מרדכי ואסתר והמן הרע
תענין בזה מאחר פ' תצוה ע' שכ"ב ונתן להרן על שני השערים
נורלת נורל ח' ליי" ונורל לאחד לעזאזל דח ליהו הבוח חלוק ההוח
דילטורח בנין דקב"ה יטיל עמי' נורל ומזן לי' ולח ידע דמור דליק
לטיל על ריסיה ועל עמוח דיליה כד"ח כי נחלים קותה על ראשו
ע"ל ומיתן לף לח הביחה לסתר המלכה עם המלך ש
המשתה לאר עשתה כי חס לותי וכתיב ויפח בזן כיוס ההוח סמוך
וטוב לב בההוח חולקה דנטיל ואזיל ליה ולבתר כד לתי מלכה
עלאה לבי מטרוניתי מטרוניתי תבעת עלאה ועל בנאה מן מלכה
ואפילו בוזנא דישראל בגלותא וכלו גלותין בכל יומא ליומי מלקת
ביומא דח לקמי מלכה עלאה ותבעת על בנאה וכדין לתגורו כל
תיכון נוקמיין דומין קב"ה למיעבד עם אדום ולתגור היך ומין דלטורח
דח לתתעברא מעלמא כד"ח בלע המות לנצח (והייגו כמו שכתבתי
לעיל ע"פ מאמר סוטטים יומת בימת דח סמלל מת מעקרו)
וסיומן בזוהר דגלותא כי במכרנו אחי ועמי להשמיד וגו' כי אין סגר
סוף בנוק המלך מאי בנוק המלך כד"ח והכריתו שמו מן המקום ומה
תעשה לשמך הגדול דהח שמח עלאה לח לתקיים בקיומיה ודח לתיהו
בנוק סיולך וכדין והמן נכנעת מלכתי המלך והמלכה כד כהירו לכפין
וכל תירו תפתכח וכו' ע"ש והנה חית' כפ' פקודי ע"ת"ח בלאנגית'
מאחר פקודי ע' ת"ח דהיכלא דח חית חתר דקיימא לעילא לעילא בד' פתחין
לד' סטרין דעלמא עשר ממנן לכל פתחא ופתחא וחד שמשא עלייהו
וכו' הלי תוספת דקיימא על היכון תרבעין כד נטיל מטי לההוח חתר
דאקרי חת הרנים וכד עלל פלגו עמיה היכון תרבעין דממנן כ
בתרבע פתחין וסלקין כל היכון מנינים וסייפין ורומחין דרסטי
לאנחא עלייהו דישראל משחר עתין ולאנחא בהו קרבא ולנקמא לון
כפום שעתא בלא תריכו וכנ"כ חקרי חת הרנים חתר דהיכון רנים
דסטי ואזיל לאנחא קרבא ולאנקמא נוקמין לקבלי רנין לאחרין
דסטין לאחנאה ולאתערא מולין לסלטאה עלייהו ע"כ ובזה תבין
מאחר פ' פקחם ע' ת"ה דרזא דא דחסוי רנים יהון דחסוי רנים מסטי דח
ורנים מסטי" דח ובניניהון סיומא והעיר שושן נהלה ושמחה חו
נכוכה לי מקדמי לילן דהכי העיר שושן שמחה ולי מקדמי לילן דסטי
לאחרא העיר שושן נכוכה והא לוקמיהא דכללא קיימין לילן לנבי לילן
מאחר פקחם ע' ת"ה סטר' דח לקבל סטרא דח ע"פ וה תבין מאחר פ' פקחם ע' ת"ה
היכון דנרמי בים לנרמייהו תרין בהאי עלמא וחד בעלמא אחרא
וילן היכון אילן דלייט נרמי' דתבין חד מהכא ותקדיד קמיה דבר
כח ובשעתא דלייט נרמיה ההוח בר כח ההוח מהכא ושבעין לאחרין
דמהכן תחותי' בטלי ההוח מלה ואחרי אחן וסלקי לה לעילא ודיינין

לה וחיהו דדיף תבתרי' עד דעביד לי' ואחלים לי' ההוח מלה וכו'
מאן רב מדוד מלכא דאחר לאחרי' דאמרה דרכי מחטוח בלשוני ה
לאמרה לפי מחסום בעוד רשע לנגדי מלי בעוד רשע לנגדי ההוח
מחכח דאתפקד על דח וכשיל ההוח מלה לאחשח לי' לבר כח ע"כ
וזהו שביב רשעים יתבלבן וזהו ג"כ כי מלאכיו יצוה לך לשמרך
בכל דרכיך וכל המוסר תבין רלה תרלה בפ"ק דברכות לבה בניסין
תומר לשלה כתנו רשות לפין לרחות אין כל בריה יכולה לעמוד
מפני המוסקין לאר לבניו לישען כפיהו מיכן ואילך עלן כי כשלה
לאונית ע"כ ולפ"ד הוח מובן הלח יש רמיס דהקטין לאחשח
ולאחתיעה מזלין וכוה תבין מה דאי' בדברי פעמים בדרו"ל דלח ליתרע
מזלי בייהו יון הרשעים הכ"ל ע"ל דף פ"נ ע"ב בזוהר ח"ח ו"ל
כשיוצח מפתח ביתו ירוץ וכו' ע"ש וכזה תבין מה דאי' בברית ממוחה
דף ל"ו ז"ל כי כל הברחים עליונים מקבלים בין כוחות החול ובין
כוחות הקדש לכל הברם בין אלו וכוחות היוצרית כאשר פס ה
מתנברים לעלות ולקבל שפע לולי יכולת המלאך הזה שמוחה בידם
שלח יכנסו לאקדש וירחמו הכנה והכבים ואלו כחם שמוצרית הס
הס עובדי דרכים ר"ל שהם יודעין כל הדרכים של מבולות המרכבה
הס יוכלו להכנים היכלה פנימיח' ומתפללין לאי שאחר וזיה העולם
שיתן להם רשות להכנם וחכמים ברלותם זה לאחרן יהי רצון מלפניך
שלח יכנם לפניך תפלת עובדי דרכים ואלו עובדי דרכים כמה
נבונים הס עובדי מלחמה חכמים גדולים והס ישרל לח היה מגן מפני
אלו היו נעקרים מיד לשעה והשרף הזה מפורש לד' פנות וזהו נ"כ
פי' ודרך רשעים יעות והנה בהיות שהתרכתי לעיל ע"ל דף ה' וכסוד
ג' ובכן נדיקים ירלו ויעמחו וכו' כי תעביר מפשלת ודון מן החרן
וסוד ובכן זה הד' שהם ע"כ שמהן נמשך מן ו"הו א"ני ו"הו וכפ' כי
תצח ע' תק"לד לאחר הקב"ה לך רעית מהימנא ולעונמיל טיבו לאחן
דנמיל ליה עמך דלא כלה דילך יהיבת לה וכו' ואיהו דנמיל לה ב
בתלים מכילן דרחמי דרחמין בתלת תיבין ו"הו ח' כי ו"הו דכליל
בהון ע"ב שמהן כאילן חסד דכתוב הוא אתגבר אחבהם על ע"ב לומין
וכלה דילך הוא ליה סגולה כע"ב שמהן וכו' וכל"ל שם דף ה' ע"ד
תחת ניור הידים וכלהו לח תתאחדן עד דייתי ההוח דאקרי חדש
נס ע"ל דף כ"ם עה"ד מה שכתבתי בביאור מאחר והמשכילים
יבינו כזהר הרקיע ומזדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד ועתה לכיאל
בתריכות ותרלה פלחים בזה תבין למה נקראת כ"י וכל"ל בשם
עיר שושן הח דנקרח ב"ל עיר ע"ל דף כ"ח ע"ג סורה י"ח בביאור
גמ' לחוק עיר נדולה בתריכות לכל הח דנקרח שושן דאית' פס' מאחרם פתחם
פנחם ע' תכ"ו למנח על שושן עדות מכתם לדוד ללמד מאי ללמד ע' תכ"ו
לאוקמא לבני עלמא מכתבתא וכו' ת"ר פנחם דח ליהו שושן עדות
דקיימא הכח שכיבתא עלן ודרנין עלאין בהדה וסייעתא קדישא ל
לתושבחתא דח ליהי שושן בשלימו כדקא יאות וכו' שושנה דח ליהי
שושן דקתמיכא וכו' פתח למלקדמין ואמר למנח על שושן עדות
מכתם לדוד ללמד וכי שושן מאי סהדותא סהיד חלח שושן דח ליהו
סהדותא למעבד ברחשית ואיהי סהדותא לבנסת ישרל (כ"ח ואיהו
עדות לישרל ועדות ליהודה עלאה שושנה דאיהי תלימי עלין דח
היהו בנין דשושנה אית בה תלימי עלין ובלהו קיימא בעקרא חדא
ואיהו ברית (וזהו פי' במס' נדרים פ"ד תרבעה נדרים ר' ישמעאל
אומר נדולה היא המילה שי"ג בריתות נכרתו עליה ע"כ והנה סודו
ע"ל דף ס"ח ע"ג סורה ל' בביאור נמ' שחל ר"ע אח ר' נחוניה
הנדול בחלי החרבת ירוים בתריכות כל ע' נ"ד והייתי לך שחח כ
בתוכיחו הקדושה ואיך לחדם מוכב תרנם ואיחנו מניע השמיטים ולסוד
זה אית' בספר ברית מכתח כתבתי לעיל דף ח' ע"כ בסורה כ"ה
סיכה לחשובה לח מצחנו לו שם חלח מחפי שלימות היחוד קראתי לו
שם אחד ע"כ וכפ' ברחשית ע' כ"ו ע"ל דף ח' ע"ג סורה י"ג בסוד אחד
ונם ע"ל דף פ"ה ע"ח בסורה כ"ה א' אחד ו"ח שם י"וד ה"ח ו"ו ה"ח
נקרח אח' ונוקבא אל"ף ד"לת כ"ף ל"מד ד' ונקרח ד' וכו' ע"ש
וכזה תבין מה דאי' בסידור האר"י ז"ל בביאור ר' שמעאל אומר
כי"נ מדות התורה כדרשת בסם ז"ל התורה קול ו"ח שהוח תור שבכתב
כאלקו לי"נ מדות חסדים עם ת"ת הכולל' הרי י"נ מכין ו"אא ע"כ
ע"ל דף ס"ו ע"ח בסורה כ"ד מסוד ר' שמעאל שהתורה כדרשת כי"נ
מדות) ודוגמת הברית יסודת (ס"ת יחוד) הכלח תחת תקיעין

דסתרן

דסחרן עלי׳לין חמשין תרעין (חמש מאה שבין דיסודה בריית קדישא כלהו עובד דברחצה׳ תייבין) חדא מכיה שבין דיסודה יסודה בכי מקדם׳ מילכ׳ דחיי חולה בהו סהדות׳ לעובד דברחצה׳ כל עובד דברחצה׳ כלהו תייבין ידיעין בסוכלתנו וקיימא בחושבנא׳ לעלים דמעשה ברחצה׳ לחזי לעילה ברז דעלמ׳ דאתי ולחזי לתתא ברזא דכל׳ סוסב׳ לסהדות׳ דקיימי בכל סיפכין דל ברחצה׳ ברא לעלים דל סושכא תלים עלין לינון תייבין עד לעלים תכייה (ואכה זה פתאל פתיח׳ נס כפ׳ ברחצה׳ ע׳׳ו והכה ע׳׳ל דף ק׳ ע׳׳ד בזוהר כ׳׳נ על פסוק כום ישועות אקרא עד סוף כל פרף ותבין היטב מאמר זה) ואיכון את השמים ואת הארץ ואחרון היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אל מרחפת על פני המים דאמר פא אמר לבתר יהי אור הא עיקרא ושרשא דסושכא דכלא ואחידן בי׳ ע׳׳כ וכו׳ ע׳׳ש והכה ע׳׳ל דף ו׳ ע׳׳ב בזוהר כ׳׳ב וע׳׳נ בתיקונים מה שכתבתי בביאור מאמר פ׳ ברחצה ע׳ פ׳׳ב כתבות עור תשובין דעייכין דאתמר בהו ותבין עיכיו מרחות לאסתכלא לינון דאתמר בשון כפתחו שמיים ואראה מרחות אלהים דאיכון חמש אור דעובדא דברחצה׳ וכו׳ דמשמיים ורוח אלהים דל דוחה דמשיחא מיד דיסא מרחפת על עכפי מיא דאוריייתא מיד יהא פורקנא ויאמר אלהים יהי אור ע׳׳כ ע׳׳ל שם בתיקונים נס דף י׳׳ג ע׳׳נ בזוהר י׳׳ח ז׳׳ל ותבין עיכיהם מרחות וכו׳ בתיקונים ולבוד וה לתתקרי מלכות עיר שושן לבוד הוא והו העיר שושן אם היא בבוד שושן וכו׳׳ל יאו והעיר שושן נהלה ושמחה ע׳׳ל בדף הקדוש לאם קניכו והאי לאכול י׳ בחושבני עשר ואית לה קין חד לעילא וקושא לתתא ובקודה בחמשיתא וכלא חד ואתמן קרא אמת ע (עיכודל דאתמר בי׳׳נ מכילין דרחמי דמתן דקרא בתכילין י׳׳נ מכילין דרחמי לעילא העלות לא יחזור ריקם בלשוניות וכו׳ ע׳׳ל וזהו תבין מאמר הכ׳׳ל דמשיים ולית מאכל בשלטין בשמיא ואראה דקיימא קמי האי לאכול דבהדוה וזכה לתיר בשמיא אם תגביה כגשר ואם בין כוכבים שים קנך משם תורידך כאם י׳׳ וכדי לבאר דמתרן עלי׳לין חמשין תרעין (חמש מאה שבין דיסודה בריית קדישא כלהו עובד דברחצה׳ תייבין) חדא מכיה שבין דיסודה יסודה בכי מקדם׳ מילכ׳ דחיי חולה בהו סהדות׳ לעובד דברחצה׳ כל עובד דברחצה׳ כלהו תייבין ידיעין בסוכלתנו וקיימא בחושבנא׳ לעלים דמעשה ברחצה׳ לחזי לעילא ברז דעלמ׳ דאתי ולחזי לתתא ברזא דכל׳ סוסב׳ לסהדות׳ דקיימי בכל סיפכין דל ברחצה׳ ברא לעלים דל סושכא תלים עלין לינון תייבין עד לעלים תכייה (ואכה זה פתאל פתיח׳ נס כפ׳ ברחצה׳ ע׳׳ו והכה ע׳׳ל דף ק׳ ע׳׳ד בזוהר כ׳׳נ על פסוק כום ישועות אקרא עד סוף כל פרף ותבין היטב מאמר זה) ואיכון את השמים ואת הארץ ואחרון היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אל מרחפת על פני המים דאמר פא אמר לבתר יהי אור הא עיקרא ושרשא דסושכא דכלא ואחידן בי׳ ע׳׳כ וכו׳ ע׳׳ש והכה ע׳׳ל דף ו׳ ע׳׳ב בזוהר כ׳׳ב וע׳׳נ בתיקונים מה שכתבתי בביאור מאמר פ׳ ברחצה ע׳ פ׳׳ב כתבות עור תשובין דעייכין דאתמר בהו ותבין עיכיו מרחות לאסתכלא לינון דאתמר בשון כפתחו שמיים ואראה מרחות אלהים דאיכון חמש אור דעובדא דברחצה׳ וכו׳ דמשמיים ורוח אלהים דל דוחה דמשיחא מיד דיסא מרחפת על עכפי מיא דאוריייתא מיד יהא פורקנא ויאמר אלהים יהי אור ע׳׳כ ע׳׳ל שם בתיקונים נס דף י׳׳ג ע׳׳נ בזוהר י׳׳ח ז׳׳ל ותבין עיכיהם מרחות וכו׳ בתיקונים ולבוד וה לתתקרי מלכות עיר שושן לבוד הוא והו העיר שושן אם היא בבוד שושן וכ׳׳ל יאו והעיר שושן נהלה ושמחה ע׳׳ל בדף הקדוש לאם קניכו והאי לאכול י׳ בחושבני עשר ואית לה קין חד לעילא וקושא לתתא ובקודה בחמשיתא וכלא חד ואתמן קרא אמת ע (עיכודל דאתמר בי׳׳נ מכילין דרחמי דמתן דקרא בתכילין י׳׳נ מכילין דרחמי לעילא העלות לא יחזור ריקם בלשוניות וכו׳ ע׳׳ל וזהו תבין מאמר הכ׳׳ל דמשיים ולית מאכל בשלטין בשמיא ואראה דקיימא קמי האי לאכול דבהדוה וזכה לתיר בשמיא אם תגביה כגשר ואם בין כוכבים שים קנך משם תורידך כאם י׳׳

מאמר פ׳ ברחצה ע׳ פ׳׳ב

כתר מלכות	חב׳׳ד	חג׳׳ת דמלכות	הי׳׳ מלכות
ב	ו	כ	ו
מלך	עזר	ומושיע	ומגן
עטרת יסוד	כה׳׳י דכה׳׳י	חג׳׳ת דכה׳׳י	חב׳׳ד דכה׳׳י
דכיה	דכיה בחב׳׳ד	בחב׳׳ד מלכות	בחב׳׳ד מלכות ויורדים
מלכות	מלכות	יורדת בחג׳׳ת	חג׳׳ת בחג׳׳ת וכה׳׳י
			ונגדלה קומתה

(ופי׳ לזה כי הקדמונו לעיל כי כה׳׳י דת׳׳ק הם המוניות החרות חל כל העולם התיליות שנדרשו הוא פרנוף עתיק יומין וכה׳׳י דעתיק לת׳׳ת וכה׳׳י דת׳׳ת לחו׳׳כ וכה׳׳י דחכמ׳ דכיה לו׳׳ת וכה׳׳י דו׳׳ת לתלכות ע׳׳כ ות׳׳ת תלכות תיליות׳ כגד שני עלים ת׳׳ת דו׳׳ת ובגד כה׳׳י ושם בתלבשי׳ נ׳׳כ נ׳׳פ תתיין דכה׳׳י הם מעשיכים שפע הלהה לתלכות וככ׳׳ל) תבוין כי קו האמצ דתלכות הוא שם בו׳׳כו וע׳׳י זה נגדלת כשיעור קומתה לד׳ לתתון ח׳׳לף למ׳׳ד פ׳׳ח ד׳׳ל למ׳׳ד ת׳׳ו כ׳׳ן ו׳׳או כ׳׳ן י׳׳ד ו׳׳או ד׳׳ל ע׳׳כ וכתבתי הלה׳׳י לתה נגור הכה ע׳׳י ברכת לבות בתקון כתר תלכות ועלתה עד תקומה וכל זה ע׳׳י החסד המעלה לותה כשוד וזוכן בחסד כשלו והכה כבר הודעתיך בתלת מלך עזר ומושיע ומגן כי תבוין בחותיות בו׳׳כו והוא סוד כניסת כה׳׳י דביכה תוך ו׳׳ה והביכה נקרא הם׳׳י והלוזר קיומא תמכם ומתחלקים בתלבות הוא הם בו׳׳כו חילוף שם הם׳׳י ולמיכם ע׳׳י שם זה שתליר בתלבות היה מתנדלת כשיעור קומתה ז׳׳ם לוזך כירושה שלשים בלוזה ורוחב ד׳ בלוזה כי שם ז׳׳ה ד׳ לותיות ובחשבונו הנקרא תרבו הוא לך לותיות והו תורך קומת תלבות ידיעה ואו יש לה לתלבות שם קדוש ח׳׳ והוא שם אנל׳׳א והוא ר׳׳ת ח׳׳ת ג׳׳בור ל׳׳עולם ח׳׳דני והוא נ׳ בו׳׳כו עם הכולל נם תבוין כי שם זה לד׳׳י הוא בתלבות ותבוין כי שם תלבות הנקרא לד׳׳י הוא נגדל שיעור קומתה והוא ד׳׳ל לותיות שלוי דתלוי הם ד׳׳ל לותיות והו ועתה יגד׳׳ל כח כח לד׳׳י כי תלוי בתלוי הוא לד לותיות תכח החרת שם בו׳׳כו שהוא נ׳ ד׳׳ל נם תבוין כי בלה הנבורות הם ניתנים בתלבות והם הנ׳ תנכ׳׳ך והם סודם לכל הנבורות כי כתה וכתה נבורות לתין קן הם שתפשטי׳ תקם ותתכם כללות הנבורות׳ בחידת נשא על פסוק ונבורתך שים לחלף ות׳ ותות ונו׳ ושם בתרמ

הזרועות עד סיום התקבעות וש״כ במ״ה לתקבעות כיד ימין סס
סיום הס״ג גבורות שבסתריהם כולם בתקבעות וכנגדם כיד שמאל וכבר
ידעת כי הס״ג הס אותיות של מנ״ף והס כפולות ומספיים סס כי
הכה ק״ח יש בו כללות תלת דיסין (ע״ל דף ל״ב ע״ד ודף ל״ג ע״ח)
ודיסין עלאה סהוה ריבוי דלית לתתאין תחת לון סוף ולון הה תפיסה
כלל ולית לתתיאין לאתכס דרין דיסין לתרכין יש הה גלוי קצת ו
ותפיסה לך עב״ו לית כתגלו בהס לית זרועות ולית ירכין לכל נגמו
בהו וכעלמו בסוד אות ו׳ דאית בי׳ תרין עינין דאינון תרין יו״דין
שבאות א׳ וכו׳ ולסוד זה ח״ת כרמו בקומו של י׳ לכל ריבוי עלאה
סהוה מן ע״ו לית כרמו כלל - לאתכס בו״ה כתגלו בו כל זרוע וכל
יד בכתי׳ לתקבעו׳ ובודע כי ג׳ ידיים הס יד הגדולה יד חוקה יד רמה
ע״ל דף ה׳ ודף ו׳ וזהו ובכי ישראל יופלים ביד רמ״ה כי כ
כתכבדו כל הגבורות ע״ל דף קס״ח ע״ח סורה ל״ד ולזה מדייק
סס בפ׳ נשא תלית תיתו גבורתן לזיכון בהתי ועיר לתכפין ולזה בהיות
שתלכות נקרא דיכוי דתלכות לד׳ כי דיכוי לשר הית כרמות בסוד ח״ת
ג״בור ל״עולם לד״פי וע״פ סוד הכ״ל בזה תבין מה שכתבתי לעיל
בשופע תפלה יהי רצון מלפניך שתכתיבל י״ה יי״ תלהי ישראל לעתן
קדושת הסס שכוונתי בתיתה נבור לעולם לחל״י סהוה אנ״לא
שתסביל ותכניע יה״ו מחי וכו׳ הייתו שיכוין בכ״ל כי ע״י כוונת
בכ״ל יש להכריע לרשעים הכ״ל לתכל הקדמתו כי נכנסין בה״י דביכה
תוך ז״ח והביכה נקרא להי״ה והתור היונק ממנה ומתחלקים ב
בתלכות הוה סס בו״כ וכו׳ ח״כ הס סס הה״י מתלבש בו״ח אז
הסס י״וד ה״ח ו״או ה״ח הוה בתלוש ולזו יתן סס הה״י בתוך סס
בו״כ וכ״ל ונתלס שיעור קומתה לתכל הקדמתו לעיל כי לפעתים
נסתלק א״ת הה״י וכ״ל דף קפ״ח ע״ד היה היה דבר יי׳ ולזו כתבתי
בל הבנין וח״כ הכל תלוי בחות א׳ כי לו יהי׳ סס הי״ה בתלוש
ותתלבש בתפארת ישראל לו תתיר בתלבות ולזו בתלתה בבין התלבות
ועלתה עד מקומה ולזו היית בסוד כ״ד כ״ד שתשתיך ולזו תחלתה
תחריבה (ולסוד זה רמזה לנו התורה אשריך ישראל כתיב
א׳ רבתי היינו סוד הכ״ל) והנה על פי הכ״ל סה״ס גבורות
בידים דתסיים והנה דרך זה נ״כ בסיום הקוים ימין ושמאל סהס
בשני פרגלים ימין ושמאל על דרך הנו׳ בשתי ידיס כי בסיומים הס
מתגלים ה״נ גבורות שהס ס׳ תקבעות רגל ימין ורגל שמאל ולכן
לית יש לתכר בתדס שיתגלה בו מציאת עשר תלת בתקבעות הידיים
והרגלים לפי שהס הוח סיום כל הדיבון ע״כ והזה תבין מתמר פ״ו
ענף ע״ב רמ״כ תניית ח״ר שתשון עד לויות ניתה בקיימות דתד שיכת
וכו׳ תודעו תכריח התקוניכון בעיטה בתכמת כדעתת בתיזו בידין
כרגלין וכו׳ ולפ״ד ח״ם לעורר כל הגבורות ע״ל דף י׳ ע
ע״ח בסורה כ״ו בפורקנא בתרייתא ביום דתוריתא מטה דיליה
דקרא בי׳ יום דת קולהום בנין דעלי לתגלייה זרוע יי׳ ע״כ וכו׳ ע״ם
והוה כ״ל כי ס׳ מיני גבורות והס הפה החוטס הזרוע והיד ו
והתקבעות לתכם תלו ס״ה עשתם הס כתכיים דרך הזרוע׳ עד סיום
התקבעות וכו׳ כ״ל והזו דעלי לתגלייה זרוע יי׳ עסס מתקבעים
כל הנ׳ לתי בידו להכריע לרשעים ע״י קולהום וכנ״ל ע״ל דף ו׳
ונם כשתבי׳ידי לתי מתקבעין כל מקום הגבורות ביחד החוטס הנק׳
לף יי׳ ותרה לתי ונס קרוב לפום׳ ח״כ בסוד הידים נרמזים רפ״ח
בינונין שהס ע״כ ס״נ מ״ה פ״ן והסס י׳ ס׳ י״ה יה״וד ונס סוד
שנה״כ דף ל״ל דף י״ח ע״ג מן סורה מ׳ בתריכות נס שס ע״נ בסורה
מ״ו והמסכילים שהס עוסקים בסוד התורה יהיהיו נ׳ רחל כוסה
נ׳ ע״כ ס״נ מ״ה כ״ן הרקיע בני שכיבה וכו׳ ע״ם וזה תבין נמ׳
בשם׳ כתובות דרש בר קפרא נדולים מעשה נדיקים יותר מהעשה
שמים וארץ דתלו במעשה שמים וארץ כתיב לף ידי יסדה ארץ ויחיני
טפחה שמים וכו׳ ופריך מיתיבי השמים יספריס כבוד אל ומעשה ידיו
מגיד הרקיע ומשכי ה״ק מעשיהם של נדיקים מי מגיד הרקיע ובייתו
בכ״ל והת דקתתר ומתי כיתו מטר ע״ל דף ע״ר בתריכות ונס סוף
הדף סורה כ״ט וזהו נ״כ כי בסוקי׳ וכתיב יוטר תרכבם בעתו והכה
בתפלה נריך שתסבה שהוח תכמה הוח י׳ ונרון הוח ביכה שהוח סוד
ה׳ וקול הוח סוד ו׳ דבור הוח תלכות ה׳ ח״כ כשתדס מתפלל
בכוונה וכנ״ל לו הוח סוד תחד לומר עריגים וע״ל דף ע״ח
בסורה כ״ד דסס תפס קציהו תבי יקד על חיש וכו׳ ותפס קציהו סס
דמליך יתן הקבה לנבי סוחה דתמן ה׳ וכו׳ לתפקח קול ודבור דנפיק
מביכה לבית כאתסבה דליהוי סוחה תפרס היינו י״וד ה״ח ו״או ה״ח
בשתר מיני תלים וכו׳ ע״ם והכה הקדמתו כי סס זה כשביה מתלבש

מזמור ל״ד בתלים

להשלים לותן השמות הקדושים וח"כ וכיה י' למלך על כל הארץ
ר"ל כי לעתיד לבא יכתבו כל השמות לאחד היינו כאשר התרכתי
והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע לעיל דף קע"ב כל ע"ב נמ שם מ"ה
שכתבו תוס' לחי והוא נ' לחת י"ה ו"ד ולפי פשוטו מ"ש בפקודת
לחכל תוספו' ברוח הקודש כתבו כי הלח לעיל כתבתי דף ר"ו שבריך
ליחיבור ע"ב שמהן סוד מולח שהם נ"ם שם י"ה ו"ד היונקין מן י"ה"ן
י"ה ו"ה ו"או ס"י וכ"ל שבו להכריע מיה הזדונים ויחיין מוכרחין
ח"כ ברוך שכי כוונת היינו ע"ב שמהן ומוך מולח וכ"ל שהם נ"י ע"ם
לכן כתבו התום' וה"י וה"ו בני לחת י"ה ו"ד שהם נ"י ע"ם ועוד מ"ש
שמות יה"ו וכו' וח"כ שניהם כ"ה שהם מסונלים ולזה לחי והו הושענות והכה
דוקא כזה שכתבתי כשבע הקדושה שלח מעלה דע כי לעולם כל השמות שלו
סוד היחודים הכ"ל כזה תבין מה שכתבתי לך בסוד המשכילים יזהירו
כנ"ל רמה תרומה מה דחי' בכתבי האר"י ז"ל בביאור נמ' כשבע ה
הקדושה שלח יכנס לירושלים של מעלה דע כי לעולם כל השמות שלו
הניכה הם בלח ניקוד לך החכמה הם בניקוד והכה כשהנו מייחדין
חכמה וביכה לותם הין רחוי לכוין השמות עם הנקודות כי לו
נחוץ שכבר נכנס הקדושה לירושלים של מעלה כי שם שמות בלי
ניקוד כי לו לפילו השמות ללו הם בחכמה הם בסוד ביכה שבו והכה
הוי יחוד ביכה עם ביכה ולח חכמה עם ביכה ושהר כזה ולח תעבור
על השבועה ע"כ והוא כי כבר התרכתי בסוד טל"ח כי טעמים
בבתר ובקודין בחכמה ולתונן בביכה ולזה כתבתי והמשכילים יבינו
ולכן לחית בהן שכל לסלקל לבריחת בטעמים ובקודין ובלתונן
והוא מבואר ע"פ מלחי פ' ויקח ע' שם ו' ע"ל דף נ' ע"ב מסוד
נרופי ויחודי' וח"כ להיות כי הכל תלוי בסוד והמשכילים יזהירו
כזוהר הרקיע היינו שיזהרו כל הי"ו לתונן ויהי' ע"כ שהמן ויטרפו
בבכיה ובסוד ובכן נדיקים כנ"ל דף ה' ו ושם הקדמונו כללו לח
יתייחדו עד דייתי ההוא לחקרי לדם דחיהו שם י"ה ה"ו ו"או ה"ח
וזה יהיה כשלם ע"י א' שבהן שני ו"ין שהוא שם של חהי"ה העולה
כ"ח וזהו ח"ך טוב לישראל ע"ל דף ט"ו ע"ד כולו סיפו נם לתיה
בפרקי לבות היה הקב"ה לזכות לת ישראל לפיכך הרבה להם תורה
ומצות כי ישראל הוא פי' יש ששים רבוא לותיות לתורה וכנ"ל
דף כ"נ ע"ד כי לחהנו הדבוקים ביה"ו שהוא סוד ו' ובתחלה
לתרן מדרש בפרקי ר"ח ו"ל בשעה שעלה משה למרום ומלאו
בפרקי ר"ח להקב"ה שהי' קושר קשרי לותיות ח"ל משה לין שלום בעולך ח"ל
רבש"ע כלום יש עבד שכותן שלום לרבו ח"ל לשעב"ך לך לעומדי מיד
לחזר ושתה יגדל כח כח לדבי כאשר דברת לחזר ע"כ לפ"ד ח"ש
נמ' מם מכחת כי חי לית' כתם מכחות דף כ"ט לחזר רב יהוד' לחזר רב בשעה
דף כ"ט שעלה משה למרום מלאו להקב"ה שיושב וקושר קשרים לותיות לחזר
רבש"ע מי מעכב על ידך ח"ל לדם שעתיד לדרוש על כל קוץ וקוץ
תלי תלים של הלכות לחזר רבש"ע הרחקתו לי ח"ל חזור לאחורך הלך
ויסב למקום שהיה עשה עשרת לח היה יודע מה הם לומרים תשש
כוחו לחזר משה רבש"ע יש לך לדם כזה ותתה כותן התורה על ידי
ע"כ ח"ל משה לח היה יודע כל קושות התורה וכדאי' בנמ' דבריה
שלח נגלו למשה נגלו לר"ע ולפי כתבי האר"י ז"ל משה ידע בעל
פה הלכה ר"ע מי יכול לדורשן היכי מרומז ע"י התנין ח"כ ר"ע היה
יכול לדורשן דרך פרט ומשה דרך כלל והקדמונו כי מי שיודע דרך כלל
נקרא עבד ודרך פרט נקרא בן וח"כ מחחר דלח ידע משה סוד
התנין והקונין היה נקרא עבד ואית' בתום' מרובה בד"ה כדי שחלת
תלמיד לרב והח דלחריכן בפ"ר עקיבא כלום יש עבד שכותן שלום
לרבו עבד שלחי שחיות רבו עליו ובשום עכין הין לו לו ליתן שלום
ע"כ ולזה לחזר בשעלה משה למרום מצא להקב"ה שהיה קושר
קשרים לותיות ולפי נמ' דשם' מכחות לח היה משה יודע כלל וח"כ
נקרא עבד והקדמונו כי עבד הינו נותן שלום לרבו ולזה השיב רבש"ע
כלום יש עבד שכותן שלום לרבו ולכן כשלחזר לו הקב"ה לשעב"ך
לחזר ושתה יגדל כח כח לדם"י כשלחזר דברת לחזר לח הזכיר רק שם
לתרן נמ' פ' לדם"י כי הוא הכעלה שהוא בסוד עבד ופ"ם זה הגיד בני התורני
ר"ע דף פ"ח כתוב"ר בחזיון ס"י בנמ' פ' ר"ע דף פ"ח לחזר ר' יהושע בן
לוי בשעה שעלה משה למרום לחזרו מלאכי השרת לפני הקב"ה ר
רבש"ע מה לילוד לשה בניכו לחזר להם לקבל לת התורה בח לחזרו
לבניו חתרה גנוזה משסת ימי ברחשית לתה מבקש ליתן לבשר ודם
מה לכום כי תזכרנו ונו' ותחקרנו תעט מלחכים ונו' לשר תנה הודך
על השמים לחזר לו הקב"ה לחזר להם תשובה לית' כי מלחזרות ח"ל
פ' שמי ל' שח לעדת כי תעדה לחוד וכלי תעדה לחוד ועלי' תכן משה

קיכל תורה מסיכי לא לחזר לת התורה וכו' לחכם בסיכי היה מעוקר
בחעדה עכמו וכו' ע"ש וכבר התרכתי כי יש בנלה ובסתר ולזה ה
מלחכים לחזרו חעדה נגוזה לתה נותן לבשר ודם ודחי על נוף
התורה לח הקפידו רק על חעדה נגוזה ולזה קלחזרו תנה הודך על
השמים כי היה סבורו שחין סתרי תורה כנלי לחדם ולית' בחידושים
לנדות היום' מכחות בפי' נמ' מנלח להקב"ה שהי' קושר קשרים ל
לותיות עכין קשר כלחזר בו דבר שבלה להשתכח כמ"ש
לענין כיצית למען תוכרו ולזה ללו קשרי לותיות היה מרומזים
לדבר פנימית העליונים בכתרו"ת ש"ם לזוכרם ע"ד חטרי לנני' דחי"ת
ותנח ד"ה ויפה תשב דחין דעת החכוסי מניע להבין כוונת' וע"כ
לחזר מי מעכב כיון דחין חלו קשרי לותיות נורך לבעת חכוסי מי
מעכב על ידך חלוכרן בלח עשיית הקשר וח"ל דודחי לנורך דעת
החכוסי לכי קושרן לדם ח' עתיד לדורשן ועקיבא שמו ח"ל רמה ש
הרחנו לי שביקש שיגלו סודות של הקשרים שיהיה נגליה לעתיד לב"ש
ח"ל חזר לחחורך הוא ע"פ ת"ש בש' שבועה שדרשו שם סדרן של ח
לותיות חת"ל ועד ת"ו ושוב דרשו לותו לחחור מתי"ו ועד ח"לף
ע"כ ח"כ מוכח שהסודות התורה המה בקשרי לותיות התורה והנה
חעדה הנגוזה לית' כתם' שבת בפ' שבועה"ף דף ק"ד ו"ל לחזרי לית לבן נמ' פ' שבועה
לה' יהושיע לתו דדקי בחידקי לכפי מדרשי ולחזרי מילי דחפילו בימי דף ק"ד
יהושיע בן נון לה לתחזר כותייהו לל"ף בית ח"לף ביכה וכו' קוף קדוש
ר"ש בשע ת"ט מהדר תנ"י דקוף לנבי ר"ש לחזר הק"כ שם חזור
בו לכי קושר לו כתר כתותי וכו' ח"כ מכח קוץ דקו"ף דמהדר לנבי
ר"ש מוכח דתשובה מהני ולכך כשלחזרו מלאכים חעדה נגוזה לתה
נותן לבשר ודם כי לית' יכול לבשוב מעלה על דעתם שלין לבעת
לכותי יכול להשיב בסודות התורה המרומזים בתנין ובקונין ולכך
לחזר הק"ב שלחזר להם תשובה ומכח זה יהיה מוכח שיש לחבני להשיב פי' בסוק טוב
בסודות התורה וזהו לשע"ד פי' בסוק טוב ויפר ס"לל כן יורה חטחי' ויפר י' וגו'
דרך ולית לעשות תשובה ללפי פשוטה בסוק לין לו פי' לפ"ד ח"ש כי
הקדמונו כי תשובה מוכח ומהמדר תני' דק"וף לנבי ר"ש וכ"ל
והכה ודחי לם הלימוד הוא ד"ה הוא מתחיל מן ח"לף בית נ"ד ס"ו וכו'
מוכח כ"ל לבל לם הלימוד הוא בדרך תש"ס רק בם"ש ח"כ תני דקוף
לזו לנבי דרים הוא ללח לנבי נדי' וח"כ לין רחי' על התשובה והכה
כבר כתבתי בביאור בסוק לכי נרחיתי לדם יפר והמה בקשו תשובה'
רבים כי לחיתא בכתבי האר"י ז"ל כי כל כתי' החחורים הם לשפרש
כי בחחור היה הנקבה שהיה תש"רק והפכים שפיה הקדם הוא הזכר
חבנ"ד והנה ישראל שלחזרו ואת תדבר חינו לא בעינן בתוקפא עלאה מחחר פ'
דלעילא חלא מחתר דכוך ולא יתיר ואת תדבר חלינו לחזר הק"כ ואתחנן
חלא בעינא לקיימא לכו בחתר עלאה ולחתדבק בחייס לתון שעינן
בחתר דכוך לך לחזר שובו לחליכם וכו' ואתה פה עמוד עתדי ע"כ
זהו לכי נרחיתי לדם יפר והיינו בחתר דדכור' והמה בקשו תשובה'
רבי כי הקדמונו כי חתר דדכורא הוא חבנ"ד וזהו דרך יפר חבל
המה בקשו תשובה' רבים והיינו חתר דכוך' שהוא מנד לחזרי' שפיה
עם"ש רק שהם תשובה' רבי' וח"כ הקדמונו כי דרך היפר הוא דרך חבנ"ד
וח"כ מוכח דתשובה מהני וכל"ל וזהו ויפר ה' ר"ל הק"כ שהוא
טוב ויפר היינו דרך היפר חבנ"ד מכח זה יורה דרך לעשות ת
תשובה וזהו שלחזר דוד חלפניך משפטיו יפת כי עיניך תחוכה מיפרים
וח"כ מוכח דתשובה תשובה והכה ודחי דתשובה מוכח שדכתיב הק"כ
בחותיות התורה ונקונין תנ' ומכח זה מוכח דתשובה מהני לבל לם
לה היה תנין לה כלמוד תשובה וזהו חשפר לומר רמה הק"כ לכותי
לת ישראל כדי שיעשו תשובה לפיכך הרבה להם תורה ר"ל שסופיק
להם הקונין והתנין ומכח זה מוכח דתשובה מהני: בדרך לחר י"ל כי
לית' טעם שישראל לקחו כל רכוש מצרים היינו שהוש דכתיב נבי
עבד עברי הענק תעניק לו לבל לית' בתם' קדושין דף י"ו ובשמל
בבא מציעא דף ל"ח ע"ב ו"ל הענק תעניק חין לי חלא שכתבדהבית
בנללו תעניקון לו לא כתבדך הבית בנללו מכין ת"ל הענק תעניק
ת"ח ע"כ וח"כ ישראל שיצחו מיצרי כיד חזקה נקרא לא כתבדך בשכילן
וח"כ שו לא לחזר רק משם ח' הענק לו הייתי לומ דוקא כתבדך הבית
בנללו לבל לא כתבדך הבית חין מעניקין לו וכלן לא כתבדך הבית
בנללו לבל מלחר דכתיב כשל הענק תעניק מוכח לף לא כתבדך
הבית בנללו מעניקין לו ושפיר קלחזר רמה הק"כ לזכו' ישראל שכדין
לקחו שכר השעבוד לפיכך הרבה להם שכתב כשל הענק תעניק ולזו
לף לא כתבדך הבית בנללו מעניקין לו בדרך ולחר לתרן רמה הק"כ נמ' חלק דף ק"ל
לזכות לת ישראל כחלק דף ק"ח ו"ל פשם לחת כתו כבי ישמעאל

ובני קטורה לדון עם ישראל לפני תלבשבדרום יוקדן תחזו לו ארץ
כנען שלמו ושלכם שבחמר תלה תולדות ישמעאל בן אברהם ותלה
תולדות יצחק בן אברהם ע"כ: ה"כ הוה בתו לזוכות בזרע ישראל
מכח כי הוה בקרוים ורע אברהם. רק קשה למה דייקו בלשונם לזרע
כנען שלמו ושלכם ולמה לא קרוהו ב"ל ארץ ישראל. תחל בלע"ד
כי אותיות בתשבת שבדרין דף נ"ט ו"ל למה לי לתכתב לבני בת ולמה
לן! אבי בסיני כתר' יוסי כ"ר חנינא דא"ר יוסי בר חנינא כל
מנוה ש"א לב"ב כח ובסיני בסיני הוה ולוה כתיב לבני כח ולא בסיני
בסיני לישראל כתיב ולא לבני כח וכו'. ופריך והרי מילה שכתיב
לבני כח דכתיב ואתה את בריתי תשמור ובסיני בסיני דכתיב וביום
השמיני יומל לישראל! כתיב ולא לבני כח וכו' ומשני מילה מיקרי
לאברהם הוה דקא מזהר ליה רחמנא דכתיב ואתה את בריתי
תשמור אתה ומרעך אין לוים לחבירו לא ופריך לא מעתה בני
ישמעאל לחייבו ומשני כי בישחק יקרא לך זרע בני עשו לחייבו ומשני
בישחק ולא כל ישחק ע"כ. ה"כ מכח שהקב"ה חוב וכשני בסיני מה
שכתב מוה לבני כח למה לחדרין דלוה כתיב ולוה כתיב וה"כ קשיא והרי
מילה וכ"ל דישמעאל ועשו לוים נקרוים ורע אברהם אבל לא לא היה בסיני
בסיני מילה ושלח מצות לא היו קשיא מילה ושפיר קאמר רמה הקב"ה
לזכות את ישראל שהמה יכו כחדין ישראל ולא ישמעאל ועשו שיחדרו
כי גם המה זרע אברהם לפיכך הרבה להם תורה ומצות כדי שיהו כל מה
שלחתר לבני כח חוב ושכח בסיני. וכזה מוכח דעשו וישמעאל
לוים נקרוים זרע אברהם ולין להם חלק בירושת ארץ ישראל:

כתנלה והנה לחיא בתנלה עמוקות ז"ל ששים רבוא נשמות של ישראל יש
עמוקות לכל אחת ואחת לות אחד משים רבוא אותיות התורה. ולכך לחיא
נם שם לכל נקרוים ישראל"ל מוטריקון יש ששים רבוא אותיות
התורה כי ישראל נם כן כלולים בששים רבוא וכל אחד מישראל יש
לו אות אחת בתורה ע"כ. והנה ששים רבוא אותיות המה עם המה
שכשבית בסיני. והקדימנו כי מכח שכשבית בסיני מוכח דישמעאל
ועשו לוים נקרוים זרע. ולכך קאמר רמה הקב"ה לזכות את
ישראל דייקו היינו שם של ישראל. לפיכך הרבה להם תורה דייקו
כי תור"ה ניטטריין תרי"ג מכי מכח שמעמוס ואנכי ולא יהיה לך מכי
הנבורה שמעמוס והיינו תרי"ג עם מה שכתב לבני כח וכשבית בסיני
דשם לא היה כשבית בסיני לא היו רק ת"ר. וזהו רמה הקב"ה לזוכות
את ישראל לפיכך הרבה להם תורה דייקו ישראל דייקו ולכך בני
ישמעאל לא רמו להזכיר ארץ ישראל שלנו ושלכם מדכתיב הלה
תולדות יצחק בן אברהם והלה תולדות ישמעאל בן אברהם הלה מכח
שם ישראל מוכח דישמעאל היינו נקרוי אברהם ולכך לחסר נקר' בשם
ארץ כנען שלנו ושלכם היא. ולכך לחסר נקר' בשם ארץ ישראל.
וזהו כי' במזמור שתומרי לותות העולם לכנו ונכחידם מגוי ולא יזכר
שם ישראל עוד. וזהו תורת ה' תמימה משיבת נפש. ולחיא במדרש
למה היא תמימה משום שהיא משיבת נפש. לפ"ד ח"ש כי תורה הוא
תרי"ג מצות והם ששים רבוא לותיות התורה כנד ששים רבוא נשמות
ישראל. וזהו פי' הפסוק תאזרך ישראל מי כמוך עם נושע בה' ונו'.
ואשר חרב נאותיך ולחיא על במותימו תדרוך ונו'. כי לחיא
בתשבת ע"ו זה לשונו לעתיד לבא יאמר הקב"ה מי בכם יניד זאת
לאומו לומות העולם לפנינו רבש"ע כלום כתב למו ולא קבלוהו.
ופריך ומי יכי לימר הכי והא כתיב ה' יפקיד מרום ומרח משעיר למו
וכתיב אלוה מתימן יבא מלי בעי בשעיר ומלי בעי בפארן ת"ר יחכן
ילמוד שלקח הקב"ה את התורה והחזירה על כל לומה ולשון ולא
קבלוהו אמר הקב"ה את התורה ובהזיר על כל לומה ולשון ולא
שכ"ה מלריך בענין זה וכתב כשבת לשמעאל לאמר מלרי עלמה לשטרך
לאחרת לה טול כתורת מוסרינו דחילו שמיא והב עלייהו ובדא יקבלון
לון וכו' הב"ד ומרח משעיר למו וכו'. קשה לרמב"ם ז"ל תבעי לת
תוכויחא דילי ז"ל מה כתיב ביה לא תבלף ווי לי ירותא דא יחסין
ליה קב"ה ירותא כישא דאתעבר כל שולטני דהא ברכתא דמיה
נטילנא ברכתא דעוני יתא דכתיב פרו ורבו וכו'. אחרי לאתחכא
ולאמר מלרי דעלמא כוכירותא דילי יהא דילוה והלי כהורתא דאכא
יריתא על דא טול והב לון וכך עבד דכתיב הופיע מהר פארן ת"ם
בשמעאל כתיב ורח וברכב כתיב הוסיע הלה נטל בשנה נהירו
דאתבשיט בהו שמעאל תרב ונטולא לקטלא בדינא ולקטלא בדקא יאות
הב"ד ואשר חרב נאותיך לא"נ הלה הוא דילך רהב ועיר כחלן דאופיע
ועיר מברכתא דלהון למעבד פריה ורביה ע"כ. ת"ש מכח תרב מוכח
שרנה הקב"ה לי תן התורה נם לא"ה רק השה רצו לקבל התורה

ומהו תזרין ישראל דייקו כי שם זה מורה שקבלתם התורה יש ששים
רבוא אותיות התורה לכל יחידו ת"ה כלום נתת לנו ולא קבלנוה
ולוה קלתר בתשר תרב נאותיך ויכחשו לך לוויכך ר"ל שיחזרו כלום
נתן לנו הקב"ה התורה לכל מכח ואשר תרב נאותיך שניתן לך לדין
בשבדרין ומכח תיכה דרמה קב"ה ליתן נם לת"ה רק השה רצו לקבל
ולכך תזרין ישראל. הנה לעיל דף ת' בהקדמה בפירש ד' ככנסו
לפרדם תנייכו עלל בניחון ויתן הוא קבור הנוה דלתתר ביה כל
הולך על נחון ולא ידע ית קבורתיה עד יומא דדין דלתבליית תנין
ודלא לזיהו רמזו ולחכמיתא בדמיוא והוא כי ע"ל דף
ט"ו ע"ד בלריכות וכסוף תיבת רוחנל מחשבי קיצין שהרי כמה סימנין
ליתא בקבורתו של משה וכתיב ולא ידע לים את קבורתו וכו'. שם דף
י"ו תכם קניהו ולשוד זה בדמזו משה בו' דנחון וה"ו הוא רבדכתא והוא
בלחנא התורה כי הוא שוד עיזודא דלחנציתא ע"כ: ובפרק כמה
טוענין דף כ"ב בעי רב יוסף ויכא הביתה לעזות מלכתו מיכיא
הוא לו לא ת"ל ולביתי ס"ת ולביתי מי לא לאתר רבה בר בר תנה
לאתר רבי יוחנן לא זוז משם עד שהניחו ס"ת ומכחום ופירש רש"י
לא ידעינא היכא לאתר ואיתו לעיבון ו' דנחון לאתר וכו' ע"ש.
ובמסבת קדושין פ"ק לפיכך נקרלו רחשונים סופרים שהיו
סופרים כל לותיות התורה שהיו לומרים וה"ו דנחון חנייו של לותיות
של ס"ת דרש חנייו של תיבות והתנ לא חנייו של פסוקים
יכרסמוכה חזיר מיער עין דיער חנייו של תלים בלותיות עד כאן.
ע"ל דף ד' ע"ד בסופו ודף ה' ע"א בסוד ע' דחזיר מיער תלויה כי
לותיה בסידור הא"י ו"ל זה לשונו י' לוים מלחמה י' שמו (מלח
נבורות הז"ך ניצוצין) מרכבות פרעה וחילו ירה בים ניטטר' אלהי"ם
ברבוע עם ה' לותיות) ומכאר שלישי נ' רחשוני שהוא שלים שלין
דקליפה) (טבעו בים סוף) כמוקבל דתהומות רבה ע"כ. כי
מבואר כל בואי' לשם נאבד לעולם לם כן כשלרו רק ז' תחתונות
לכך מכבדן ושולה לכך ע"ן דחזיר היא"ר למעלה מן הלותיות.
והנה ע"ל דף כ"נ ע"ב בסוד (ו') שהם תלת יודי"ן כוה
שהוא כולל כל הספירות לרמז לף שעתו לחכי בנרה:
ע"ל דף י"ב ע"ח בסוד כ"ח וזעין לוהו שחף עתו לחכי בנרה לא"כ י"י
בד"ד יכחנו ולבוד ז"ק קרוי לם תנבי' ככשר ע"ל ד"ה שתרנה להתדמות
לכשר לבל משה לוורידך כלם יי' כי לוה נקרוי ישרא"ל ר"ת ש"ם ע"ל דף
מ"ד ע"ד ובמ"סוט מ"י וכשר שלחה מלכות הרשעה לנכל נסטרא של בית
פעור הרלוני היכן משה קבור עמדו למעלה נדמה להם למטה.
למטה נדמה להם למעלה. נחלקו לשתי כתות לותם העומדים
למעלה נדמה להם למטה. לותם העומדים למטה נדמה להם למעלה
לקיים מה שכתוב ולא ידע לים את קבורתו עד היום הזה ע"כ.
לם כן כי משה תמן קבור הייטו (כו') דכנחו"ן (והו') דכנחו"ן
בלחנא תיבה הוא בלחנא לותיות של תורה וה"כ (הו') הכ"ל לחינו
יכול להכריע לם נחנה לחניו הרחשון לו לחניה הכנית. והו לא ידע
לים את קבורתו: והו עמדו למעלה נדמה להם למטה וכו' כי
נחלקו לשני כתות הייטו שהיה מסופקים ב"ו על כל הולך על נחון.
והנה רלה תרחה בדף ם"ט ע"ד בשורה כ"נ על פסוק רועה ישרא"ל
החויכה וכו'. כתבתי פירש הפסוק יכרסמנה חזיר מיער ויון שדי
ירעבה עיין בלריכות נם דף ע' ע"ל כי לות ע' דחזיר היע"ר היא
דבדכתא. והנה משה נרמז בלות ו' שבלחנא לותיות התורה ולעומת
זה ע' דבדכתא הוא בלחנא לותיות בתלים וכן"ל. והזה תבין פסוקים
בפרשת וילך ויאמר י' אל משה: הנה אתה שוכב עם לבותיך וקם העם
הזה וזנה אחרי אלהי נכר הארץ אשר הוא שמה בקרבו ועזבני והפר
את בריתי וחרה אפי בו ביום ההוא ואזבתים והסתרתי פני מהם והיה
ביום ההוא הלא על כי אין אלוה בקרבי מלאוני הרעות האלה
ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כאן. נם הקדמנו
מה לחיא בלחאר פרשת כי תצא ע' תקל"ו נוקבא דשמעאל שפחה
למטרוניתא. דשמעאל אל אחר עבד הוה ליה לקב"ה בתר דעבידו
נרמייהו אלהות קב"ה עתיד לאעברא מן עלמא ולאמשי לון וכו'.
וכד חית בעלמא ערב רב נחתין לאתנשאה בהון וקב"ה יעביר לון
מעלמא הה"ד ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ ע"כ: וזהו
מבוחריים הספוקים. ולכך קאמר הנה אוכב עם אבותיך לו וקם
העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר הארץ: אשר הוא שמה בה בקרבו
וגו' כיון שהיה מעשה בהמן וכל"ל והיון דהוה מסטרא דעמלק יאוב
עמלו

עתלו ברחמו ולעילא מעתלק סיהלא : ע"ל מה שכתבתי לעיל
על פסוק וכסיל לא יכין זאת בפרוש השעים כאן עשה ויעמו כל
פועלי און להשמדם עדי ע"ד : והיות כי בפסוק
כתיב יכרסמנה חזיר מיער וזיז שדי ירעינה ולזה אתעסקנו להשביר
נלולים מן הארץ והלילים כדת יבדילון לתקן שולם במלכות שדי
וכו' : וז"כ לפי זה יהיה סיומן לנאולה כשיתגלה עשה ע"ל דף ק"ח
ע"ד בשורה כ"ח אפס קניהו ה"ר הושל לקרות כפס י"י וכו' ע"ש . כל
קע' הב"ל וכל דף ק"ח בשרשה כפלאים : ולפלוד זה קאמר תנייתא
עלאל בניהן ותיון הוא קבור ההוא דאתאמר ביה כל הולך על נחו"ן
וכו' ולא ידע ית קבורתיה עד יומא דין דאתגליא תיון ודא היינו
רמז ולחכמיתא ברמיזא ע"כ . וזה לשונו דף ק"ח ע"ד מן החול לבת
בנלגולא אהוה דאתאמר ביה אא"ז ישיר משה וכו' וכתיב דרך דהאי
אתגליא ביה וכו' ע"ש בתוכיות . וקוד אא"ז ישיר האדרתי לעיל
ע"ש ◦מאמר פרשת בשלח ע"ב ק"ח מן ישיר משה ר' לבת פתח ואמר ס"ש
מי כמוכה באלם ה' וכו' כלפס פתחו בה"ז . מן אמר
שלמה . מן אמר יהושע : מן ישיר ישראל . אלא הכי תאנא כל בסין
וכל גבורתן דאתעבידו למה ליישראל כד אתנהיר בהירו דע"ק ב
בשעתא נליצין בו וכו' כד אתחבר בהירו דחל"ף ואמאי ליזין מתן
ויין דא תרפ ליהו"ד מלאה דס כדין עבידי נסין וגבורתן בגין ד
דאתחבר א' עם ז' והוא כי האדרתי לרון בסייף לישראל להמ"ל ה"ר
כי רוחה בשמים חרב דקב"ה (י') ריישא דאתרבי וכו' ע"ל .
אם כן הוי"ו הוא סוד אחרב ע"ל דף ו' בתריסות כל שבי שתודי
ובע' לאשון בסופו מביא מאמר זה . ונס ע"ל דף ו' ע"נ ופ"ד לפס
קניהו בשורה י"ב בשבתלק א' מן סס יו"ד ה"ח וא"ו ה"ח כשאר דס
ואתאמר בו שיפך דס "הוי"דס בת"דס . והבן שתה שכיח שפיכת
דמים מה שביניהו שהוא הסתלקות ד"ס מן אד"ס כי אהי"ה ברמוש
שולה ד"ס וכו' ע"ש : ולזה קאמר כל בהיר כשורו דא' ומאי לזין מתן
ויין דא תרפ ליהו"ד מלאה דס כדין עבידי נסין וגבורתן בגין ד
דאתחבר א' עם ז' והוא כי האדרתי לרון בסייף לישראל להמ"ל ה"ר
כי רוחה בשמים חרב דקב"ה (י') ריישא דאתרבי וכו' ע"ל .
אם כן הוי"ו הוא סוד אחרב ע"ל דף ו' בתריסות כל שבי שתודי
ובע' לאשון בסופו מביא מאמר זה . ונס ע"ל דף ו' ע"נ ופ"ד לפס
קניהו בשורה י"ב בשבתלק א' מן סס יו"ד ה"ח וא"ו ה"ח כשאר דס
ואתאמר בו שיפך דס "הוי"דס בת"דס . והבן שתה שכיח שפיכת
דמים מה שביניהו שהוא הסתלקות ד"ס מן אד"ס כי אהי"ה ברמוש
שולה ד"ס וכו' ע"ש : ולזה קאמר כל בהיר כשורו דא' ומאי לזין מתן
ויין דא תרפ ליהו"ד מלאה דס הייתה סוד א' הכ"ל בסס
יהוד ואז יהיה אדם בשלימות ע"ל דף ק"כ ב ע"כ ע"ל דף ה' בסוד סס
ע"ב שמות בע"ד תחת נזיר הידים כלהו לא לתתברון בתתרת דאיהי
שכינתא עד דייתי שהוא דאקרי אדם דאיהו יו"ד ה"ח וא"ו ה"ח ע"כ
וכו' ע"ש . לזה אמו מתפללין תנו עוז לאלהים על ישראל גאותו
(ועוז"ו) בשחקים כי ושעון גיאותיה (והי"ו) (אנ"י) (והי"ו)
והלרכתי הרבה עם דאיתא בפרשת כי תצא לאלחזה ע'
תקל"ד (והי"ו) (אכ"י) (והי"ו) דאיהו וא"ו דכלול ב
בהון ע"ב שמהן כאיהו אחד דבהון הוא מתגבר אברהם על ע"כ .
לומין וכלה דילך הוא ליה סנולה בע"ב שמהן ע"כ : וכבר
הלרכתי לעיל נמ' בשכבת תעבית ז"ל רב יוסף אחר שקבא ושתא
לה לאו לאו : אור בהיר הוא בשחקים רוח עברה ותטהרם ואין
אור אלא תורה שבאמר כי נר מצוה ותורה אור בהיר הוא בשחקים ע"ל
דף ו' : והנה ליתא ◦באחר פרשת משפטים ע' קנ"ג ז"ל ת"ח כל
עובדין דעביד קב"ה ואקדים ההוא דלבר מוחא לקדים בחשבה
ובעובר"ה דלבר דהא כל כלים ס"ת הוי ומוח"ן מוחא ותדיר סטרא
אחרא לקדים ורבי ואנדיל ובטיר ליבא כיון דאתרבי ארקין ליה לבר
ויכין רשע ודדיק יבבא ומרקין להזוא כליפה ומברכין לנדקיא דעלמא .
אבל הכא בכנייתא דבי מקדשא דסטרא בישא יתעבר מעלמא לא
לעולם דהא מוחא וקליפה דילה הוי לקדים מוחא דכתיב הטיבה
ברצונך את ציון בקדמיתא ולבתר תבנה חומות ירושלים ההיא חומה
דלבר דאיהי קליפה דילה היא חומה דכתיב ואני אהיה לה נאם י"י
חומת אש סביב אני ולא סטרא בישא דישראל לימין מוחא דעלמא
ישראל סליקו בחשבה בקדמיתא שאר עשרין דלימין קליפה לקדימו
דכתיב ואלה המלכים אשר מלכו בארץ לאדום לבני מלך מלך לבני
ישראל : ואיזן קב"ה לקדמיתא מוחא
בלא קליפה דכתיב קדש ישראל ליהוה ראשית תבואתו מוחא קדים
לקליפה ואע"ג דחוחא יקום בלא קליפה מאן הוא דחושיט ידיה למיכל
מיניה בגין דכל תוכלין יתאמו רעה תבא לעולם כתיב י' בהוא
זמנא לא תתפון ובחי נדק בגין דהא כדין יתאחר כלא בחבורת חדא
ויהא שמא שלי בכל תקוני וכדין קדבב להוי שלי ליהו"ה שהי' דהשתא
לעולם לא תתחבר לקדבבא דלעילא תתחבר ביה כתיב לעולם יסלקון
חולכין לתתחברא תמן לכל בההוא זמנא כי נדול אתה ועושה נפלאות
אתה אלהים לבדך ואין אלהים מחרש: בההוא זמנא כתיב ההוא יהי
אחי אחי הוא ואין אלהים עמדי ואין עמה כי אחי הוא סנגיה מיני
עתה תלת דהוה קדום לכן וההוא זמנא לא להוי אמר קב"ה עתה ראו

כי אחי אחי הוא אחי מקדמיתא דכתיב כי אחי אחי הוא
אפילו אחותי אלא לדייקא דלית תמן לאלהים אלא זמא דהוה כיוה ואכין
דאתמר אחי ואחותי אחי ואחי והוה תמן ס"ת אבל השתא אחי אחי
כיוה ואין אלהים עמדי להוה כלא אתעבר ודייקא אחי אחי אחי אחי
ואחי עד השתא מיתתא הוא מס"ת מכאן והלאה אחי אחי ואחי' אכאן
דכהה ואכל חיזון דלא שתיתין טעיתא דמותא אחי אתה לנחית ואיקו לן
מיד אחי אחי בגין דלא לאתאחר מהזוה ואחזא בשלמא כלל ויהא עלמא
אחד בעובדוי ידוי דקב"ה ע"כ . ולזה קאמר ע"ם תנו עוז לאלהים
על ישראל גאותו ועוזו ◦בשחקים וכ"ל ואז מורת אלהים מקדשך ר"ל
כשיבנה בית המקדש ואז יתבטל הקליפה ואז מורת אלהים כי עד הבית
לא היו מוכירין אלהים לקדבבא וכ"ל דשם כתיב אלהים יסלקון חולכין
אבל כשיבנה בית המקדש אז יתבטלו כל אלקים אחרים ואז כתיב
אלהים ויקויים מי אלה כעב תעופינה ע"ש מאמר פרשת ה' ל"ע קפ"ז
מתיתין דיש־אל אלה אלקין אתמתחת שאת דע"י לתקוני קדקא כדקא
יאות למהוי ישראל ככללא שאת דאלהים אלה אלו ישראל בכלל מי
ברית אלה חבר אלה בהדיה והוה בכייתא על תקוכת שאת חדא שאת
הוא דה"ל ליעקב הוא מיכאל דשמו כי שרית עם אלהים
ואם תוכל' לעיל בתקוכ' קדמיתא בכייתא קדמיתא כל אל"ה
ודאי בכייתא קדמיתא תיהו וע"ד לית שכיחו ליישראל לעלם ולעלמי
עלמין וה"ו אלמלא שתתיהו שאת דה לא הוי דכתיב והכריתו את
שמיהו מן המקום ההוא תעשה לשמך שאת נדול דה בכייתא קדמיתא שאת
קדמיתא אלהים (ולזה כתבתי אלהים אל דמי לך וגו' . כי תאמרו לכן
ובכתיבים אינו ולא יזכר שם ישראל עוד) והשתא דישראל תיכון
בנלגולתא כל בכייתא בשל ולאמיא דאתי כד יפרוק קב"ה לבכוי מנלגולתא
ויתאחר מי ואלה דהוה בהו פרודא בנלגולתא יתאחדון כחדא ושאת
דאלהים יהיה שלים על תקוניה ועלמא יתבסים הכ"ד מי אלה כעב
תעופינה וכיוכים אל תרוכותיהם עד כאן . ולזה קאמר תנו עוז
לאלהים על ישראל גאותו ועוזו ◦בשחקים כורח אלהים מיקדשך
ופזה תבין בתהלים מזמור ק"נ מזמור לדוד בהיותו במדבר יהו"ה :
אלהים אלי אתה אשחרך נמאה לך נפשי כמה לך בשר"י בארץ ציה
ועיף בלי מי"ם (ר"ל אף שהקדימו לעיל סטרא אחרא יהיב בשרא
לעפ"כ כמה לך בשרי כאשר אחר דוד לבני ובשרי ירננו אל אי : ולזה
כתיב בתחזור י"ן שויתי י' לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט לכן
שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח משום דשם בתחזור פרשת
שלח לך וכ"ל וכל זוכה דבשרת דבשם"ח קיימת בקיומת ההוא סטן
קיימת לאסטלה וכו' . כ"ל לזה קאמר אף בשרי ישכן לבטח כי לא
תעזוב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת תודיעני אורח חיים
שבע שמחות את פניך בנעימות בימינך נצח ע"כ . לזה קאמר כאשר לך
נפשי כמה לך בשרי וגו' . דבקה נפשי אחריך כי תיכה ימינך והמה
לשוא יבקשו נפשי יבואו בתחתיות הארץ (ר"ל כי מצד שתחזור שם
הכלב והכתיב שם מצד שתחזור ואחת וכוכים) אבל הקדמיתו לדון בסייף
לתתן לבקשתיל כי חרב ליהוד אלה דס לזה קאמר והמה לשוא יבקשו
נפשי וגו' . ינירהו על ידי חרב ופירש רשי כל אחד מהם על ידי חרב
ימיתו אותו והלך ישתה בשלים יתבלל כל הנשבע בו כי יסכר פי
דוברי שקר כי תיתא בפרשת משפטים ע' ר"ם בגין דשבועה היא
עלמא דין דלית ליה קיומא אלא על יסוד הש"ד ודדיק יסוד עולם וכי
תואמה דכתיב חי י"י שכבי עד הבוקר דשכיחא כותל מערבי דיורת
דילה על שם דילהון תל שהכל פוכים בו (כ"ות"ל) יהו"ד כ"ו
שכיחא ליהי ת"ל דילה על שם קוזותיו תלתלים שחורות כעורב
ותוקמוה על כל קון וקון תלי תלים של הלכות קון ד' מן חת"ד ת"ל
שהכל פוכים בו והאי הוא דאתי"ד כין ח"ת וכין ד' הש"ד כי כל בשמים
וכתרין ות"י דאתיהד בשמיה ובתרעא וכו' . ח"ת שמים הש"ד ואתה
תשמע השמים ד' בתרין הש"ד והארץ הדום רגלי ובגין דכרית
אחיד כין שמיא וארעא וכיה שבועה הש"ד חי י"י שכבי עד
הבקר מאן דאומי לשקרא כלגי הרס בכייתא דשמיא וארעא ואהדר
עלמא לתהו ובהו דאתי בר נש יעדי קומא דד' אתח"ד ויסתאר אח"ר :
מיחל באתרי שקר ע"כ וכן ע"ש : והנה הקדמיתו לעיל כי השתא
בגלות כאשר זוכה לאלהים יהיה בלעדי ליהו"ד לבדו כי כתוב
אלהים יסלקון חולכין כי אפילו אלקים אחרים מקדמים אלהים .
ומשם"כ שם יהו"ד כתיב אני י"י הוא שמי ובכבודי לאחר לא אתן רק
הקדמיתו כשיבנית י' את כל אלקים אחרים הוי יהיה בורח שם אלהי'
לזה קאמר והיולך ישתה בתלתים יתבלל כל הנשבע בו וגו' רק הלא
כתיב ובח לאלקים יחרם וכ"ל ולזה קאמר כי יסכר פי דוברי שקר

ביאור מזמור כתיב בתהלים ע"ח

ויהיו עמך הכ"ל הוא רמז מאן דאמר לית מחילה ויסד דוד התלך ע"ה כל הכ"ל בזיווגי ס"נ וכתיב מהרכתי לעיל בדף ה' ו' : נמ לעיל דף ק"פ ע"ד וכסורה כ"ח תחר בוניהו קדישת יו"ד ה"י וה"ו ה"י תיהו עשר תתון וחוסכניה ס"נ כיה כעיל מוקמת מן נמ רוח ע"כ : ודמו כזה ע"ל דף קפ"ח ע"כ סורה ל"ו בכיאור מזמור לאסף על סוגן מכתם להוד וכו' נמ ע"ל דף ק"ע ד בפי' מזמור כשוסנה בין החוחים מלי סוסנה דת כ"י וכו' סם בתיכות וחסם קניהו וכדי להוציא ס' עלין תקיפין מן היתין שבקדישים ישועות כוכרך לתדכרת וחכת לחזק וסם ס' סגירות כל אחד כלול מעשר כ' תרעין כי כיכה עד כוד תתשעות וכו' וכתי' על חתם מקפת וסובכת לשוסנה מלכות . והם המזמרים אותה מכל לויכי' סביב לקרון ישועות וכו' והכיוצ ע"ל דף ה' ע"ח . נמ עיין לעיל דף ל"ט ע"ד בסורה כ"ח (ס') תיהו ס' עיים מכל סטרוי וכ"ל וחסם קניהו כי תכיסה בקרח (י') ותכה (כו') רחשונות תלו דכיכה וכשנה יפ"ו סהם (ס') וכו' ע"ש נמ עיין לעיל דף ק"פ ע"ג בסורה ס' : ולסוד זה יסד דוד מזמור זה שוסן עדות כיומור (ס') דכיכה הוא סתיכה לשוסנים עיין לעיל דף ס' ע"ח כי כתכתי סם בתיכות . ותיתח סם בסורה כ"נ ו"ל כפ' כרחשית (ס') תחלה קמיה דכון עלמין כיתח קמך לתכרי כי עלמא דלית כי סתיכה לשוסנים דכתיב "סוסך י' לכל הסופלים ונו' ע"ש : ולסוד זה סיים הלכלת כפסוק לחרון "סוף דכר הכל נשמע ואת האלהים ירא ואת מזותיו שמור כי זה כל האדם : וכהיות שהקדמנו לעיל דף קנ"ג ע"ח שלכל אחד מישראל הדבוקים כיהו"ד כחילכת דחיי נשתיה לחזור כחות אחת וכל"ל ולזה כהיות שזכני י' להניח לאור (אור) של תורה הנשתכים מיום שתן להם סוף סוף שבקרתי לחכי שיש טהור ונרשו כחות א' וכל"ל דף ע"נ בסורה לחרוכה וכל ע"ד : נמ ע"ל דף כ"ד ע"ד ונס דף ע"ד בסורה כ"נ : לזה נתנו כשתי לחזור כחות א' מן תיב' "אשריך "ישרש מי כמוך עם נושע כיהו"ד מגן עזרך הייתו מגן כל"ל . שהם כסוד רי"ו ויכתבו לך : הייתו רשעים הל"ל ע"ל דף י"נ ע"ד בסורה כ' . לכל הכסורה וחתה על כמותיתו תדרוך וכל"ל כידין וכרגלין וכל"ל : יתקיים כיום ההוא יהיה י' לחד ושמו לחד מי יתן כתהרה כיתיתו לחזן סלה :

כיאור מזמור כתהלים ע"ח

וגו' לאלהים למדתני מנעורי ועד הנה לגיד נפלאותיך ונס עד זקנה ושיבה אלהים אל תעזבני עד גגיד זרועך לדור לכל יבא גבורתך וגו' אשר הרחתני צרות רבות ורעות תשוב תחייני וגו' : נס מכי לוחך כלי כלל לחתך אלהי חזמרה לך בכמור קדוש ישראל וגו' . והנה ודאי לפי פשוטו דרך התפלה הוא לכל עיין לעיל דף ע"ו ע"ד בסורה כ"ו . נס ע"ל דף ע"נ . וגיד שתדע כי האדם התחתון לוכה כרחים בגלגל ודמותם אל בחי' פרטות וכו' . וכמו אל ת"ת לבדו וכו' ואומנם כל אדם ואדם רומז אל כל התכיולות כולו מרחש לגיד לנפין עד סוף המלכות דתכיולות כדמיון לגיד לנפין תפשטו בעשר ספירות שלו בכל עולם התכיולות ע"כ וכו' ע"ש .

נס ע"ל דף ק"ה ע"ד בסורה כ"ו בטעם למה נקרא ועיר לנפין בשם ועיר . וחכמה ובינה נקראים זקנים . ולגיד לנפין נקרא בתיקון דעתיקין . בסוד הסיבה הגדולה והקטנה . ובטעם כי לגיד לנפין הוא לכל ת"ת לרחמים וכו' ע"ש : נס ע"ל דף ו' ע"ח בסורה כ"ו בפורקנא כתרייתא כיומא דתורייתא וכו' כנין דעלי לתגלית זרוע יי וכו' ע"ש כתרייתא : נס עיין בסוף דף קפ"ח ודף קס"ב ע"ח כתרייתא וכסורה כ"ו תבניה נ"כ מתחר הל"ל . וע"ל דף ע"ח בסורה כ"ה לאסף קניהו וכנ"ד זכה לעשכת רוח נקוכית כסכוך דיליה זכו' והוה מכנן כיה כסכוך כך' מיכי כנוכים כשיר פשוט וכו' ע"ש . ותתי סליקו כע"כ מיכי כנוכח כך לתעכר שלטנותא דעון מעכית לף ותסק דכהן דפיק רוח סערה הוא סמלא וכו' הה"ד וכתכוד רשעים רכה ע"כ ע"ש . ת"כ הקדמנו כי חרם מכני ישראל הוא לילכת מוכך לרכה ורחטו מניע השמיימה . הייתו שכולל כל התכיולות . והקדמנו כי זעיר לגיד נ"ח נקרא כלשון קטנות כי סם כתגלו חסד ודין ולחר כך יתעטה למעלה הוא חכמה ובינה שהם כסוד זקנה ולח"כ מדרגה עליונה שוכה לת"ת שהוא סוד שיבה כי זרוע יי' על מי כנלתה להכרית לרשע . ומה נס הוא כיומרגה זו חזי מייחד כל התכיולות . ע"ל דף קס"ה כל ע"ח . ולזה לחזר דוד למדתני מנעורי הייתו סוד קטנות . ועד הנה לגיד כתכיולותיך ונס עד זקנה ושיבה כסוד ת"ח עד לגיד זרועך לדור לכל ובשיבה הנקראי' וקניס ושיבה כסוד ת"ח עד לגיד זרועך לדור לכל

יבא נבורתך הייתו שירגה לקדש לתלמוחות יי' לחודיע לן סוד זרועך ועוד לחומרה לך בכמור וכל"ל ולח יקוייס כתכוד רשעים רכה . ולח ע"ב שני עדים יומת המת . כי הקדמנו לעיל כתחלת פרשת שופטים ע' תקב"ו תדין שהדין מחזקיתת דחמצית ודדיק וכו' ב"ל דף קכ"ה ע"ג כסורה כ"ו : ולחיכן עד מן שמע לח"ד עד מן כרוך שם כבוד מלכותו לעולם וע"ד ע"פ שנים עדים יומת המת דת דל שמחל מת מפיקרן . ושפחה כיוטו כשנים . לח יומת ע"פ עד לחר דלמ יהל ליה תולקלק כחל לחד ע"כ . ולי נרחה לפרש מלחר דיש שני עדים לפה לח יומת המת הוה ועד מתי עדיין הרשע הזה כעולם . לכל לית' כתם שפתי כפ' מקום שנהגו לכני לכני יריחו היו כורכים לת שתא ולח מיחו כידם תכמים ומסיק שלח היו לומרים כשכ"מלו וכו' ולחתר לחמרו רבכן היכי כעבד כיתרי' לח לחר יפה לח כיתרי' לחר יעקב התקינו שיהו לומרים כחשלי ע"כ ע"ל דף הכ"ל כסוד כשכ"מלו . לחתי כלחישו וכו' ע"ש . ויתח כח"פ סיתן כ"ט לין מקבלין עדות שלח כפני כעל דין ות"כ לי"ק קרח ע"פ שני עדים יומת המת הייתו לעתיד כשניניה קן היתים לחכך לוי כחותו פעם יחמרו כשכ"מלו כקול רם ולחי יקיימו ע"פ שני עדים יומת המת תעקרו . לחסוקי עכשיו לח הוי רק עד חח"ד היינו ע"ד תקשתע לחד חו כחתר לח יומת ע"פ ע"ד לחד סייתו העד שהן שתע לחד וזהו לחזרי לדם שומע לי לעסוק על דלתות' יום יום לדלתותי דייקת ע"ל דף ח"ו ע' ג"ד ודף ס"ו ע"ג :

לחנה לתרקודם ילקוט וכבר היו בני קרח יושבין והי' משה ולהרן הלך לפניהם לחזרו כעמוד לו לח כעמוד כפתוד לחו כוהנין כזיין כחינו כעמוד לח כעמוד לחו כוהנין כזיין כמשה ולהרן תיתך כך עמדו וכלותה שעשה ה' כתשובה ע"כ : וכדי לתרץ לתיתח כשם פסחים דף כ"כ תניח שמעון הפקולי וכו' . כי' דורש כל לתיתן שכתורה כיין שהניא לחת י' תירוח פירש וכו' . עד שכח ר"ע ולימד חת י' חלהיך תירח לרבות ת"ת ע"כ : וכשסכת יכמות דף כ' הנח מפלפל מכין דעשה דוסף ל"ת וקשה לי תיתי מכבוד חב ומח דתני' יכול יהל כבוד חב ומח דוח שכת ת"ל חים יהיו ולחיכן תרחו ולח שכתותי תעשרו כלכם חייכים כשבודי מלי לגו דחמר ליה שתט לי כפל לי וטעמח דכתב רחמכח לח שכתותי הל לגו דחי והקשו כתוס' ות"ת והל מכתי למכתיך לגופח דה"ת פוחיל והוקש כבודם לשבוד המקום לידחי עד כחן . וכפרק ד' חיתות דף כ' מקילה תמורה מחנק שכן ניתן למנדף ולמע"ז ומתי חומרת כדחמרן לדיכא חנק חמור שכן ניתן למכה מכיו ולחו ומתי חומרת שכן הוקש כבודם לשבוד המקום ע"כ ו והקשו התוספות דשכיעד הרגל לחמר ק"ו לשכיעה שהיה י"ד יום ע"כ ת"כ ליכח היקש כיבוד חב ולם למקום רק כתום' כפ' יש מוחלין דף קי"ח ע"ח יכיה נ"כ הלי ק"ו לשכיעה ; וכתבו התוספות ליתח כספרי ק"ו למשה מלך וכהן י"ד פי' מש"רב ע"ה שהיה מלך וכהן שנחשח כשחנה יתיו מלוחים ע"כ ולכך בני קרח לחרו כעמוד עמני משה ולהרן כי לת יי' חלהיך תירח לרבות ת"ח ת"כ חלו מוהנין כזיין כחינו נס"כ הוקש כבודם לשבוד המקום לכל כתוך כדברי ה' לקשה להם קושי' הלח חיתח ק"ו לשכיעה שהיה י"ד יום ת"כ ליכח היקש כבודם לשבוד המקום ע"כ נ"ל הלי ק"ו קלי על משה שהיה מלך וכהן וח"כ הוקש כבוד לת ומשה לשבוד המקום : וח"כ לח תחריכן הוקש כבודם לשבוד המקום נ"ל הלי ק"ו קלי על משה שהיה מלך וכהן וח"כ לפי זה כתח. תן הדין המלוכה למשה ושלח כדין חלקלקת ולמה עמדו מפניכם :

פנה לפניכם דברי חלהים חיים חשר לח היה לעולמים כדי שתזכו להבר קדושים חנה כתתי להודיע כי יחנלו לפעמים שכתערב תין שלח כזמינו היה ע"פ הכרח המדעים המסדרים שלח כוונו העמודים תבל כולן לשבח כי חלו וחלו דברי חלהים חיים :

ויקויס כמו ותתם הדבקים כה' חלהיכם היום כולכם חיים .

תם ונשלם שבח לאל בורא עולם

ולכל בני ישראל אמ"ה חור כמוסבותם לפ"ק :

דף ח׳ סוד ליעוד התפילות וכו׳ בדף ח׳ • פי׳ נע״ח בתפ׳ ברכות
כל ברכה צריך בה הזכרת עלבות וכו׳ סס • פ׳ בשמ׳ לקדיש
שבת לבו וכלבה וכו׳ סס • פי׳ כנע״ח ירחית ה׳ היה תוכרו וכו׳ סס • פ״פ
כי קול על ימים יסדה וכו׳ סס • טעם ח׳ דתאדיך ישראל רבתי וכו׳
סס פ״פ והי רחשיתך מצער וכו׳ סס•טעם לעיה בכרית העול כ״כ וכו׳ סס
דף כ׳ פנ״ח דתפ׳ ברכות תר״י ת״ר היו יודע בפלגל לפ״ק
תורניות וכו׳ סס • פנע״ח תאדרי מי שברך לבתן וכו׳ סס •
פ״פ בקהלת וייתר שהי קהלת חכם וכו׳ סס • פ״ת לחלהים בנה בעדת
לל וכו׳ סס • פי׳ נע״ח דת׳ שבת בפ׳ מפכין ח״ר שמואל פורקי דדמית
וכו׳ סס • פ״פ זלכל כני ישראל לא יחדן וכו׳ ולכל כני ישראל הי תור
בתוספתא וכו׳ סס•פי׳ בתדר ס״ט ר״ח כ״ד פי׳ מתעל׳ פ״ח תעניות וכו׳ סס
דף נ׳ סוד שם הוי בתריכות וכו׳ סס • יחוד ח׳ מכתבי הלר״י
ז״ל • פ׳ שתומרי וחכיוי בכלי מתא וכו׳ סס • פ״ת בריש
הוריות דתלב וכו׳ סס•פי׳ בתפלת שי׳ז רבון העלמין תנת הוח תד וכו׳ סס
דף ל׳ סוד נילוי תפילות ע״ח • פי׳ בנע״ח דתפ׳ תעניות ר״ח בן
פדת הוו דחיק לי׳ וכו׳ סס ע״כ • סוד עשר ספירו׳
וכו׳ ופירושו סס : פי׳ נע״ח דתפ׳ חנינה תכי הל שדי שתמרתי לעולם
די וכו׳ סס•סוד תמי״ה תאר תהי״ה וכו׳ סס•פ״פ ז׳ יסול נדיק וקס וכו׳ סס
דף ס׳ סוד תקיעה שבריט תרועה וכו׳ סס • סוד ד׳ ובכן בניע׳
ר״ן תתון נ׳ שתון וכו׳ סס ע״כ • סוד ציור היד וכו׳
סס ע״נ • פ׳ נע״ח תין בין תיט לתיט תלת נ׳ תכבעו׳ וכו׳ סס • טעם
נכון בתיבת הכוה״ע זיין נדולה •
דף ו׳ פ״פ בעקה הבערה וכו׳ סס ע״ח • בפ׳ נע״ח תאדרי מי שברת
לבתן וכו׳ סס ע״ח • פכ׳ נע״ח דת׳ שבת קכה לעשות
קולמוס וכו׳ בעי רבת קצר עליון וכו׳ סס ע״ח • סוד נפ״ה יולך וכו׳
סס • טעם למה משתמין בשיס היד לפני נרות בפ״פ וכו׳ סס ע״נ •
דף ז׳ סוד מ״ב תתון תפלה של ר״ב ה״ה וכו׳ סס ע״ח • פ׳ נע״
דת׳ ברכות צריך להתיז ז׳ של תוכרו וכו׳ סס ע״ב • פ״ת
דת׳ פסחים תור לי״ד בודקין תת החמץ וכו׳ ר׳ יהודת תומר תוכלין כל
ד׳ ושורפין וכו׳ סס ע״ב • טוב טעם תשר מתוק למה תופין תמת תמוה
בע״פ לחר תמות וכו׳ סס ע״ב • פ״פ ותתי עשב בשדך וכו׳ סס ע״ב •
פי׳ נע״ תסור לחדם שיתכל עד שיתן לבהמתו וכו׳ סס ע״נ • פי׳ כנע״
דת׳ כתובות השבעתי תתכם שלת ידחקו ת הקן וכו׳ סס ע״נ •
דף ח׳ פ״נע״ח בפ׳ יתסור ניפול הכמת כתוך חמשים תמה וכו׳ כל
המשכה וכו׳ סס : פ״ת ועוד תר״י ב״ה הניעה והקרסיף
וכו׳ עד סיום המשכה וכו׳ : סוד סמיכות בחותיות בת״ב כתשר עיני
הקורא יניל ויעזוק לבו וכו׳ פ״ת בע״ע תין תודדין תלת בחכל של כ׳
תיה וכו׳ סס ע״נ • פ״פ יום נקס בלבי וכו׳ לבבי נליתי וכו׳ סס ע״נ :
דף י׳ סוד סס יהו״ד בע״ב תנין וכו׳ סס ע״ח : טעם נכון למה
בפ׳ ואתבת מ״ב חותיות כנד סס מ״ב סס ע״ח : טעם
נכון למה קורין שמו״ת בע״פ סס ע״ב :
דף י״א פ׳ בנע״ תין בן דוד בת עד שתבלה כל הנשמות שבגוף
וכו׳ סס ע״ח : פ״ת דת׳ ברכות תתיתי קורין תת שמע
וכו׳ כל המשכה סס פ״פ בפ׳ בלק רחשית גויס עמלק וכו׳ סס ע״ב :
פי׳ סתיכות מזמורים בתילים ע״נ ע״ד ע״ה ע״ו סס : בנע״ דת׳ ברכות
בפ׳ לח יחפור תחר עולה תילן המתוך למה בתוך י״ו למה נולן הוא
וכו׳ בתריכות סס ע״ד :
דף י״ב סוד נפילת תפים סס ע״ח :
דף י״ג פ״פ נבנים ויעליכם ל׳ רבתי ו׳ זעירת וכו׳ המשך כל
הפסוקים סס ע״ח : רמז נכון בתסורה כפ׳ בתדבר
לנלגלותם ל׳ סני עסוי בתנידה סס ע״ח : טעם על ויתן יוסף
בטעם שלשלת וכו׳ סס: טעם ל׳ רבתי בתיבת ליסי הלילה וכו׳ סס :
סת׳ בתילים תלסים בתוכיהו שתעטו וכו׳ כל המזמור עד נזירת וכו׳
סס : בפ״פ ויתי תכרסם תולי ים שלשים נדיקים בתוך העיר וכו׳ סס:
בנע״ דת׳ קושה ותלו נתתרין בכל לשון חון תב״כ וכו׳ טעם נכון למה
על חותיות תלו תנין שהם חוכ״ל ותספר״ת בד״ק חי״ה וכו׳ סס ע״ד :
דף י״ד פ״פ תם תחכה עלי תחכה וכו׳ כוחת תלי כוטח וכו׳ סס
ע״ח : סוד בעושש בלילה ותתרוג וכו׳ סס : פ״נע״
דת׳ קוכה ר׳ תומר נ׳ הדסים וב׳ ערבות וכו׳ סס : פי׳ נע״ דת׳ חנינה
כ״ב סתיכות בכרתו תפלה ותח״כ התרן וכו׳ וחכ״ת זה וזה כברתו וכו׳
דף י״ה פ״נע״ח דת׳ פסחים שאר הבריס בתומרו בסוס וכו׳ סס: סוד
ד׳ ווי״ן מרובעים וכו׳ : קוד ס׳ סתומה סס ע״כ : פ״פ
ביעני׳ סי׳ ע״ח סתעו זאת בכי יעקב סס ע״נ : פ״נע״ דת׳ יוכות תוך
יעני׳ והעתידן על כ׳ וכו׳ סס : פ״נע״ דת׳ ברכות תניית תר״ת לתכמים
וכי מוכירין יניאת מצרים וכו׳ סס ע״נ וע״ד :
דף י״ו פ״פ בדניאל והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע וכו׳
סס ע״נ :
דף י״ז טעם למה הוסיפו אות י׳ בתיבות פינחס וכו׳ סס : פכ
נע״ דת׳ ערובין בנ׳ דבריס תדס ניכר וכו׳ סס ע״ח :

פי' כנ"ל דמ"כ כל התלושות הולכין אחר הפה וכו': טעם למה מסכת שבת כ"ד פרקים וכו' טעם סמיכות פ' סוטה ואח"כ פ' מיר וכו' שם: פנ"ב כ"ב לחמר רבתי ביקש לסיוב להסיף קערה על פיה וכו' שם: פ"פ במדבר שלו את כל ישראל עדת בני ישראל וכו':

דף ך"ו סוד ע"ב שמות. טעם נו"ן כפופה טעם מן פסוטה וכו': פ"פ בשעי' כי בשמחה תצאו וכו': סוד הדם בני אברהם יצחק ויעקב וכו' שם:

דף ך"ח סוד חל לחדן בתיקון דהרבין וחל ברוך בשתוון ושירין שם ע"ח: פנ"ד דמ' כתובות אר"ח ע"ה חיכן חורש וכו' אר"ח לקרית לחי דורש וכו'. פנ"ד דמ' מגילה דף ה' ת"ר לחיה עיר גדולה כל שיש בו י' בטלנים שם ע"ג: פנ"ד דמ' ב"ב לחמר רב לחזי פרדכתי מסייע מתא וכו': סוד ס' רבתי בתיבות ויהם כלב ובתיבות סוף דבר הכל נשמע וכו': פי' נ"ד דמ' ב"ק ת"ח ומועדים וכו' כל הנ"ד בתריכו שם:

דף ך"ט פנ"ד דמ' סוטה בתנדה רחשונה כי פתח רשב"ל בסוטה לחמר חין מזונין וכו': טעם שתפילין נריכין שיעור כ"ח וכו' שם: פ"פ בחמלי לח תבקשנה ככסף וכו' שם: סוד טעמים ונקודות וכו' שם:

דף ל' סוד טעמים ונקודות וכו' רמז בחתחילי בר"ת של ה' ת' תורה כחלפי"ן וכו' שם: ופ"נ בחמ' שבת ח"ל ההוח נוחלה לר"י בן קרחה וכו' שם ע"נ:

דף ל"ח סוד טעמים ונקודות ותגון וכו' שם. פי' נ"ד דסחיכת בכוריות מערבת לבבה בח לבני ר' חורת שבמקומינו יש להם רבוח בלבי' וכו' כל החנדה וכו' שם. פ"ח בתהלים ע"ב למנצח כל המזמור כי זה יפעיל וזה יריים וכו' שם ע"ד:

דף ל"ב פי' טעמים וכו': פ"נ בחמ' ע"ו חר"י חר"ח עוד לחחרת יש ברומי ח' לפ' שבה וכו' שם ע"ח: פ"פ וכור חת חשר עשה לך עמלק וכו' ואח"כ והיה כי תבח חל החרן וכו'. פי' משבה חלו דברים שחין להם טיעור פפילה וכו' שם. סוד נקודות:

דף ל"ג פ"ח לדוד בשכותו חת טעמו לפני חבימלך וכו' שם. פ"פ חם בחקותי תלכו וכו' שם. סוד טנת"ח וכו' שם:

דף ל"ד פ"פ בתהלים בנו חשרי תמימי דרך ההולכים בתורת ה' וכו'. כדבות פי רבה בח ה' וכו': פ"פ בכי תשח ועשית חת חעיל החפוד וכו' והכה לפיו סביב וכו': טעם לסמיכות י"ח מוכי"ן בכ"ל. ואח"כ פ' כי תעבור וכו' התחילי בכ"ף כפופה וחסיימין בך פסוקה וכו' שם:

דף ל"ה פ"נ דשם שבת דף ל"ח קבעת עיתים לתורה עסקת בפ"ו וכו' שם ע"ח. פ"נ דשם מכות חר"ל נ' טעיות עתיד של רומה לטעיות וכו' שם ע"ד. פי' מדרש ילקוט לחמר קין הן גרשת חותי מפני החדמה וכו' שם ע"ב:

דף ל"ו סוד טעמים וכו': טעם למה כ' כפופה ולמה ך' פסוקה שם: טעם למה ג' רבתי ביפתי בפ' כמו העורים וכו'.

דף ל"ז טעם למה לומרים בשחרית לחר פטוס הקטורת תפלת ר"ב ה' וכו'. טעם סדר פשם סנהדרין ואח"כ שם מכות וכוסס משכחות וכו' שם:

דף ל"ח פ"פ בפ"ח ר"ח בן חסחיח לומר תקופות וניסטרייחות וכו': פי' לחיה נבור. פי' לחיהו חכם לחיהו עשיר: פ"פ שלא מנדול עון שם ה' וכו' שם:

דף ל"ט פי' סידור מזמורים קי"ח וכו' בחריכות שם: פ"פ והיה שדי בעזריך וכו' שם: טעם נכון לומר הודוי קודם נפילת חפים וכו' שם. סוד חתיות שם:

דף מ' טעם סידור חותיות ח"ב מ"ח ועד ת' וכו': סוד ם' פתוחה וכו' שם. טעם ליקור חנן לתחום וכו' שם ע"ה:

פ"פ בכחמי' וחל שער הכפיפה וכו' לחמר כמה פרוגיות וכו' שם ע"ג:

פ"נ בח' תעבית רב ברוקת חוזקה הוי קלי בשוקת וכו' שם ע"ד:

דף מ"ה סוד חתיות וכו' שם: פ"נ בפ' לח יחפור חילן הסמוך לסיסר בתוך י"ו לחמה גדלן הוח וחין מביחין ביכורים וכו' שם ע"ג.

דף מ"כ סוד חתיות: פ"ח חן המיסר קרחתי י"ב וכו' שם ע"ח: טעם ליתה מופלין הפ' ה' חלך וכו': סוד נקודות וכו' שם: פ"נ דשם יחלה הסרוכך וכו' שם:

דף מ"ג סוד טנת"ח פ' מדרש בפ"כ ח"ר בניהו העולם ומלחותו לח' בפרקו וכו' שם ע"נ: פ"ח ה'חלך נחות לבם וכו' שם ע"ד:

דף מ"ד פ"ח חיכו לה' שיר חדש עד נחידה וכו' שם: סוד סנהלפ' וסנוך וכו': פ"ח בפ' החקבל ה' נחות החסתפקות יהיו מחעניין ח'וכו' שם. סוד ליחוד החנילו וכו' שם ע"נ. טעם על המזמורי' שחומרי ביום נ' מזמו' לחקף שהי כתב וכו' ובי"ר ר' ש' נקמו"ה וכו' שם:

דף מ"ה פ"נ בחמ' שבת לחר נ"ב בפ' הקב"ה וכו' שם ע"נ:

פ"נ תמוס ונפלחה מחוד לחבל יגיל וישמח הקורח בפ' בעוס"י בהנדה בפ' הסביבה לחר רבה בר בר חנח וימכר חדח בני לוי חולופת במדבר ותיכח בני לחנוי דשמיטן בדפייהו וכו' שם ע"נ.

דף מ"ו נ"ב בפ' הרוחה חוה בחלוס יפפה לחפיחה וכו'. פ"נ דמ' שבת וילחר ה' חלין שבור בירושלים וחתי' ו' תי"ו וכו' שם ע"ח. טעם נכון על סדר הם"ם בית ברכו רק ט"פ וח"ו כ"ם ו' וח"כ מ' שבת ך"ד פרקי וכו'. פי' בח חגדי הגים וכו' ולמה רגשו גוים וכו' שם ע"נ

דף מ"ו פ"פ עשה לימען יוסף סדים וכו' ושחר מ"ו. פ"מ בתלים תהלה לדוד לדוסמך וכו' בחריכות עד סיום:

דף מ"ח פ"פ לחיהל חשר בך לחפחר וכו' שם ע"כ. פ"נ ברכות ר"ר הוכח לברכה בדי חטיף ובריך וכו' שם ע"נ. סוד חימן: סוד חותיות שם ע"כ.

דף מ"ט סוד טעמי' וכו': סוד ר' רבתי דחגדי דישרש"ו וכו' שם: תדין לומרייהו' וכו' שם ע"כ. טעם בתיבו' סיומי מ"ד לכוין בכה' ן':

דף נ' טעם למה שחנו מפטלין י"נ מכולן דרחמי וכו' סוד שם ע"ב וכו'. סוד חי"ק בכ"ר וכו' שם ע"נ. סוד חותיות. תבין בח"ח פי' מ"כ בי' כתוב בוסחתם וכו'.

דף נ"ח סוד חותיות וכו' טעם לעשות סעודת מצוה חלוה מלכה בפ"ם וכו' שם ע"נ. סוד נקודות שם.

דף נ"ב פי' חותיות ח"כ חי"ק בכ"ר וכו'. טעם למה חומרים מנלת רות בשבועות וכו' שם.

דף נ"ג סוד ל' דלעי הלילה רבתי וכו' שם. פ"פ בנלת רות בחריכות וכו' שם. סוד חותיות שם.

דף נ"ד פ"ח לדוד חלוך ה' כשפי חשח וכו' שם: פ"פ כה חחמר לבית יעקב וכו' שם ע"ח. פי' סמיכות חומרי כ"ר ב"ה וכו' שם ע"ח. פ"פ ברות ויקי בחיפה שעורים וכו' שם ע"ח. פ"נ דשם כדרים חר"י ערכן יפה לחולה וכו' שם. פי' סמיכות הפ' ויקי חשה בכר ת' יום ות' לילה לפ' תרומה.

דף נ"ה סוד חותיות וכו' שם. פ"נ בב' חופכי חם פנע בך מנוול זה מסכתו לפ"ח וכו' שם. פ"נ דשקכת שבת תנח דבי חליהו מעשה בתלמיד ר' שבשה הרבה וכו' שם ע"ב:

דף נ"ו סוד טנת"ח וכו' שם ע"ח וע"ב וע"נ וע"ד:

דף נ"ח פ"פ ויפול חשה על פניו מלמד שחשדוהו בח"ח וכו' שם. פ"פ חה טוב ומה כשי שבת לחי וכו' שם. פ"פ סחכוני כחפיסו וכו' שם

דף נ"ט פ"פ לחשה בי חגדיש וכו' שם: סוד ה' דמי טחלים וה"ר טהורים וכו' שם.

דף ס' סוד חותיות פ"נ בחלק ר"ר חין בן פלת לחשתו הלילה וכו' שם ע"ח. פ"פ ובי' לחשתך מנעל וכו' שם. פ"נ בפ' הרוחה הנילח בחלוס יפיה לו וכו' שם. פי' נ"ד דשם שבת לריב"ל בשעה שעלה משה למרום וכו' שם ע"ד:

דף ס"ח פ"מ בתהלים מזמור ס"ו וס"ז וכו' שם. פי' פרשיות סיעוני פ' כשח ופ' סוטה ופ' כשילת כפים וכו' שם. פ"נ דשם מגילה שחל ר"ע חת רפ"ה וכו' שם:

דף ס"ב טעם נכון על מה שפי' רש"י על פ' יחי טהרה מפיק ה' וכו' שם. טעם למה סיומו לה' יחיים וכו' שם. טעם נכון לומר פ' ניחחל כי יד על כס יה מלחמה לה' בעמלק מדור ודור וכו' שם. פי' בנ"ד הרוחה בלב בחלוס ישכים וחחר וכו' שם. פי' חומר הללויה הללי נפשי חת ה' וכו' שם. פי' חזמור לדוי ה' שפיך לנו בקום עליהם חדם וכו' שם. פי' נ"ד דשם כ"ק ת"ר כלבים ישחקים חלי הכביח בעיר וכו' שם. פי' מדרש ילקוט ישעי' תלמידיו של ר"ח בן דוסח היה מתפלח פח"ת וכו' שם דף ס"ו: פי' נ"ד דשם כ"ק ההוח ליחיחח דעלמח לחיפח וכו' שם:

דף ס"ד פי' נ"ד דשם שבת ת"ר מעשה בעכו"ם שבח לפני שחחי וכו' שם. פי' נ"ד בשם שבת ת"ר ויקי בנלוח החרון וכח שם. פי' נ"ד הרוחה שעורים בחלוס וכו' שם:

דף ס"ה

רף ס"ה תבין סוד קצת ק"ש וכו' עכ"ל ותבין עומק גדול מי שמדבר בכוונת הכנסת וכו' עכ"ל: טעם יופלא למה שפורסין שתא בין יומר לור ולא בין סדר קרבנות לכ"ש וכו' עכ"ל. פ"ס בגדול ודוגמא יתמו כתבן וכו' עכ"ל.

פ"מ בתהלים ע"כ ע"ג וכו' עכ"ל:

רף ס"ו פ"מ בתהלים תשרי תים כל ירח ה' וכו' עכ"ל. פ"מ במזמור לתודה פרש דריכי מירה לם עומדת תכי וכו' לתרי דלת דדיכי מירה וכו' ופריך בגמרא פרש מי קא משתעי וכו' דלת מי קא משתעי וכו' ומסכי בדדמי וכו' בתריכות וגיגל עיכי הקורא כו וכו' עכ"ל. פ"ג נחות דרגא וכו' כך' לופכי' וכו' סוד כ' דלתין וכו' סוד בב' מתוא וכו' עכ"ל:

רף ס"ז פ"מ בתהלים לשלמה תלהים למלך וכו' עכ"ל. פ"מ בפ' דסכיכה תרסב"ג ד' נקראו על שמו של הק"ב וכו' עכ"ל:

רף ס"ח סוד ייחודים וכו' פ"ג בת' ערובין ח"ל קרקפתא חויתך לריסך בין עיומדי וכו' עכ"ל. סוד ברוך שאמר וכו' עכ"ל בחלק ויהבר יסה ויקוד לרגא וכו' עכ"ל.

רף ס"ט פ"ג דתם' סוכה דף ל"ח כי' נשידי לין פכי הכרוב פחותין מטפח וכו' עכ"ל. פ"מ מסכיל לתסף פחויכה עמי תורתי וכו' עכ"ל. פ"מ כ"ג פ"מ ע"ג. טעם נכון לומר פ"עשה עמי לות לטובה וכו' עד וכחמתני ויכיח ילו על המזוזה קודם יניתו לדרך וכו' עכ"ל. פ"ג דמסכ' תענית נכי ר"ח בן פדת בכתי לגרש וכו' עכ"ל. טעם לתה ע' דיכרסמכה תויר מיער תלויה וכו' עכ"ל ע"ל:

רף ע' סוד לותיות וכו' עכ"ל פ"מ פ"ו וכו' עכ"ל. פ"מ פ"ח וכו' עכ"ל:

רף ע"א פ"ג דתם' כרכו לה' מ"ד לוהב ה' שערי ניזוכו עכ"ל ע"כ

רף ע"ב סוד לותיות וכו' עכ"ל. פ"מ פ"ט וכו' פ"מ ג"ט ע"ד וכו'.

רף ע"ג פ"ג דתם' שבת לה' ע"א מכין לעכו"ם שיטטת כמשח וכו' עכ"ל ע"כ. טעם נכון למה תם כ"ק עשרה פרקים ולא"כ תם כ"מ סוד ד' סומרין וכו'.

רף ע"ד פי' תשבה רלשוכה דתם' כ"מ שכיס לוחזין בטלית וכו' עכ"ל. פ"ג דתם' כ"ק תלן תכת דמועד סני ליה בשתירה פחותה וכו' עכ"ל ע"כ: פ"מ בתלי' קת"ח וקת"ט וכו' עכ"ל ע"ג.

פ"ג דתם' ב"מ מכרין רבא תלה כתפי בגדי בתרי עיבר' דכהלה וכו' עכ"ל ע"ג. פ"מ בת' שבת מכין לפפיכה שהיה טהורה וכו' עכ"ל.

רף ע"ה פ"ג דתם' מכחות תשבה כת' שבי' והיה בחנות ניצית וכו' עכ"ל. סוד תלקות וע"פו תבין בתסכ' תכות כתה תלקין לותו תסר ת' וכו' כל הנת' בתריכות עכ"ל תה דלתיה כת"ח סי' י"ד כל עשותי תתרכה בתה לכי לותו ניצית כניצית וכו' בתריכות עכ"ל: פ"ג דתם' ב"ת סומרין קן וכו' עכ"ל. פ"ג הבות רשית דבוה קל בשי תיותה וכו' לטו יעקב לכיכו חוכה דתתה הוי וכו' עכ"ל. פ"ג דתם' ב"ק ח"ל ח"ל הוכה בתוה עד תלים וכו' בשי רב תלים תלגלו וכו' עכ"ל ע"כ. פ"ג דעכונין עני תיכל בת כוסי היתה תכתת תפלין וכו' עכ"ל:

רף ע"ו פ"ג דתם' שבת ת"ל יום הששי ה' יתירה ל"ל וכו' עכ"ל ע"ה: סוד לותיות וכו"ן הבוכה וכו' עכ"ל ע"כ:

אורח חיים

רף הכ"ל דיכי הכהנת לדם בבוקר עכ"ל ע"ג:

רף ע"ו סוד יחודים בבוקר וכו' עכ"ל ע"ה. דיכי לבושו וכו' עכ"ל. ושתר הכהנות לדם וכו' עכ"ל.

רף ע"ח דיכי כטילת ידים בבוקר וכו' ע"ה וע"כ וע"ג וע"ד.

רף ע"ט דיכי כט"י וכו'. פ"ג דתם' טוטה כל המוללל בכט"י וכו' עכ"ל. פ"ג דתם' חגיגה אחר קומטו וכו' עכ"ל. פ"מ בתהלים לל דיתי לך וכו' עכ"ל. פ"ג בתוגילת תסתר ישנו עם ה' תפור ותפורך וכו' עכ"ל. פ"מ בתהלים לך טוב ליסרחל וכו' עכ"ל. דיכי כוונת הברכות של שחר וכו' עכ"ל.

רף פ' דיכי ברכת ה' וכו'. פ"פ בהחזיכו שתת עבית כסית וכו' בתריכות עכ"ל. פ"פ הכסיל חובק לת בשרו וכו'. פ"פ דוד תתר לף בשרי יכתן לבטח וכו'. פ"מ של תלוה וכו' עכ"ל. פי' בג' כל שתיכו לה בתקרת ולא בתשבה וכו' פ"ג דתם' סוקף ת"ר לתיהו פ"ה כל שתיכו קורת ק"ש וכו' עכ"ל ע"כ: דיכי ניצית ועטיפתו וכו' עכ"ל: פ"פ בתהלים ובגלגי שתו ובתקבו לדה דתו וכי' רש"י ובגלגי בשביל לשתי זו וכו' ובכנגו תיתוכי בתדרש ע"ט כל עמותי תתרכה תתר דוד לכבי הקב"ה תכי תשכתך בכל לוכרי וכו' וכיתי שתילת תכי קושר תפלין של יד ובה לכי לוחו ניצית בשעת ק"ש וכו' עכ"ל:

רף פ"א דיכי ניצית וכו' עכ"ל. זתן ניצית וכו' עכ"ל. דיכי תפילין וכו' עכ"ל. טעם לתה כפים פטורין מתפלין וכו' עכ"ל. פי' נחדת דתם' מכחות ד"ה שבתפילין מעכבין זו לת זו וכו' עכ"ל. עוכש המכיתין תפלין קטנים עכ"ל. פ"ג דתם' שבת תנת דכי לכי תפלה מעשה בתלמיד ה' עשכה כרכה וכו' עכ"ל:

רף פ"ג דיכי תפלה ותפלין וכו' עכ"ל: פ"ג דתם' כרכות לכי קוי יתיב קמיה דר"ח חזת דהוה קל בדת טוכח וכו' עכ"ל: פי' נח' דתם' כרכות ה"ל לר' ליהכי תבת בכבל תתר וש"ל לתתן ירכו יתיכם וכו' עכ"ל. דיכי הכהנת לדם בהליכ' לב"ה וכו' עכ"ל:

רף פ"ד דיכי תפלה וכו'. סוד פרשת ק"ש וכו' עכ"ל: פ"מ לכי דכרים שתין לכם שיעור הפלה והכיכודי' וכו' עכ"ל.

רף פ"ו דיכי תפלת השחר וכו' עכ"ל: פי' כל המוסיף תפלה לדוד עד נחיירא וכו' עכ"ל:

רף פ"ז טעם לתה כופלין פ' כל הנשמה וכו' עכ"ל ע"ב: דיכי ת"ה וסוד הסירה וכו' ע"כ. דיכי יומר לור וכו' עכ"ל. פ"מ קי"ב לשרי הלים ירת לת ה' וכו' עכ"ל. טעם שיתומים לומרים קדיש לתר לב ותם וכו' עכ"ל. פ"מ כי טוב ומרה וכו' עכ"ל. ופ"פ שבחי ירושלים וכו'. פ"מ בשירובן עושין בפין לבירלות וכו' עכ"ל:

רף פ"ח ד' דיומדין וכו' עכ"ל. כ"מ ק"י נתם לתדוכי שב ליתיכי וכו' עכ"ל. סוד דו"יד כין' ויעקו"ב בוי"ן וכו' עכ"ל:

רף פ"ט דיכי יומר לור וכו'. טעם הרחקת תנחום וכו' עכ"ל: סוד כוונת ק"ש וכו' עכ"ל:

רף צ' פ"פ בתפלי כני תם תקת לתרי וכו' עכ"ל: דיכי ח"י ברכות וכו'. פ"ג בת לין התורה מתקייתת וכו' עכ"ל:

רף צ"א דיכי ח"י ברכות וכו': פ"ג דתם' ברכות הכה ה' ברכי נפשי כנגד מי לתר דוד וכו' עכ"ל. טעם נכון ליקח ס"ת בשת לתירת הסידה ולומר בטשמים וכו'. טעם נכון לומר הודוי קודם כ"ש וכו': דיכי כפילת לפים וכו' עכ"ל. נכון לומר בשת כ"ש מזמור ך"ה עד נחירא וכו'. טעם נכון שבכל מקה כפילת לפים בתפלות קרח וכו' עכ"ל ע"ד בפוסו: סוד ברכת כהנים וכו' עכ"ל.

רף צ"ב פ"מ לך טוב ליסרחל וכו'. דיכי כפילת לפים וכו': סוד ס"ת לורך וע' וכו' עכ"ל:

רף צ"ג דיכי כ"כ וכו':

רף צ"ד פ"פ ופתר לכי מדוע בתת לכי וכו': דיכי כ"ת וכו': טעם נכון לומר לין כלכיכו וכו' ופטוס הקטורת קודם עליכו כתו שתסדר בסידו כתבי הקודם לתר' י' ו"ל. פ"פ בתפלים תקרב רבתי לפניך וכו' עכ"ל:

רף צ"ה הכהנת לדם תבית הכנסת לב"ה וכו' עכ"ל. פ"פ בקהלת לולף לך שלוה וכו' עכ"ל. פ"פ ת"ח תרבי שלו בעול וכו' עכ"ל: פ"פ בקהלת על תתר תה שהיתים הרחשוני טוכי יושה וכו' עכ"ל: פ"ג דתם' שבת לי דבר ה' בזה וכו' עכ"ל. דיכי הכהנת לדם בדרכיו וכו' עכ"ל:

רף צ"ו דיכי בניעת הפת וכו' עכ"ל. פ"פ בקהלת השלף לך שלוה וכו' עכ"ל. טעם ת' רבתי וכו' כתיב תתי תפי וכו' עכ"ל: דיכי תם ותתן:

רף צ"ז דיכי נטוי' דיכי בניעת הפת וכו'. טעם נכון לתה שעוברין תנות תנה לתתוך בלילי פסח לבנים קודם לתירת הגדה הת לתתוך וגומרן לותה וכו' ויגיל ויאמר הקורת בו וכו': סוד י"ד רבתי בתיבת "יגדל וכו'. פ"ג דתם' ברכות תכלתי יכולת ה' וכו'. דיכי מעודד. פ"ג בתלק ר' לכוהו הוה רגיל דהוי דרש ב"ג תלבים וכו' לתת תנשה לתתוי ליה בחלוק וכו' תהיכה לתתרי התוניה וכו' עכ"ל

דף כ"ח דיני מעולה וכו' . פנ"מ אסור לחדם שיחכל קודם שיתן לבהמתו וכו' . פנ"מ בת' ערובין ליתתי שתחא לחיים בהון שתעבה בפיו וכו' :

דף כ"ט דיני מעובד וכו' . פ"פ כי לית על הלחם לכדו יחי' החדם וכו' . פ"פ חל יתקבל בעשרו וכו' . דיני המוניח וכו' :

דף ק' פנ"מ דת' שבת אין חי' רעה שולטת בחדם וכו' : היינך דיכהג החדם בחכיתו וכו' . פ"פ בסוחד חל תבח בפפי וכו' שם . האכרך אין יתכהג החדם בברכת הת' וכו' . דיני ע"ח וכו' שם :

דף ק"א דיני בח"ת על הכום וכו' פנ"מ בפ"ע פ"פ ביום פנחל את אח יצחק עתיד לתעות חעודה וכו' שם . דיני בח"ת וכו' שם . פנ"מ האומר מטוכו ס"ו בור וכו' . פנ"מ דת' מוכה ר"ר פפח שכר לעון עתיד וכו' שם .

דף ק"ב דיני מוינת הכום וכו' . ומוד ברכה של ה" מיני דגן וכו' . סוד ברכות והודאות וכו' . פ"פ והחכמה תחי' את בעלי' וכו' שם :

דף ק"ג דיני הטבת החלום ותעניתו . דיני ברכת הודאות נשמים וכו' . פ"פ כיעבי' כי כאשר ירד הנשם והחלב וכו' . דיני בשורו טובו וכו' . פנ"מ לאמרו בשעה שחוניאו להרינה זמן ק"ם וכו' . פ"פ להכיא את ה' חלהיך וכו' :

דף ק"ד דיני ברכות והודאות וכו' . פנ"מ הכפטר מחבירו חל יפטור וכו' . פנ"מ הני דתחדהת מחבירו וכו' . דיני ברכות פרשיות :

דף ק"ה מוסר כלה ע"פ כתבי קודש הלר"י ו"ל . שער הייחודים וכו' ע"נ ע"ד :

דף ק"ו שער הייחודים ע"ח וע"ב וע"ן וע"ד :

דף ק"ז שער הייחודים וכו' . פנ"מ ד"ת לר"ל לין חיש רעה שולטת בחדם וכו' :

דף ק"ח דיני תפלת המנחה וכו' . פנ"מ דת' ברכות לר"ח ת"ר הוכח לעולם יהי חדם ורגיל בתפלת המנחה וכו' . עוכש לח תלין פעולת שכר וכו' . דיני נדקה וכו' שם :

דף ק"ט דיני תפלת ערבית וכו' . סדר קבישות עתיד לתורה וכו' . סדר שכיבת הלילה וכו' . פ"פ לח על הלחם לבדו כו' .

דף ק' כוונת חדם וכו' . פ"פ ויפן כה וכה וירח כי חין חיש וכו' . פ"פ חשרי חיש ירח במקומו וכו' . דיני ק"ש בלילה וכו' .

דף ק"א דיני ק"ש . פ"מ מלינתי קורין חת שמע בערבית וכו' . פנ"מ דת' יבמות ל"ר רחו לסכיות ת"ה מכין וכו' . פנ"מ כל היד המרבה לבדוק בכשים וכו' . דיני כוונת חדם בתפלת המטה וכו' שם :

דף ק"ב פ"פ ויהי חקץ הימים הם"ד קץ שם לחושך וכו' . טעם למה נקרח שמה בשם רעיח עפיטתה וכו' . פנ"מ מפני מה חזון כולו קשה וכו' :

דף ק"ג הלכות נשואין וכו' . פי' ביומר בפ' וכור יקח לן לחרף נהחות וכו' . פ"פ תפלת ה' יהבר פי וכו' שם . פנ"מ דת' כ"ב ת"פ כי תתיליד יוסף ל"ל רחה יעקב חבינו וכו' . פ"פ חחסר שחוכה לחחו וכו' . טעם למה כתיב והכה תומים בכטכה תכר ל' וכו' . פ"מ רחשוכה בת' קידושין החשה נקנית בג' דרכים וכו' . פ"פ כין כ"ם וכין כ"ה וכו' :

דף ק"ד נת' בפ' כל היד לין בן דוד בח עד שיכלו כל הכשות שבנוף וכו' . סוד פרי ורבי וכו' . פנ"מ דתם שבת ותפר החביונה זו תמדה וכו' . פנ"מ דת' סנהדרין חפני חה לח חכו לח לחמן וכו' . פנ"מ דת' כ"ת ה' נמות כחסתפקות הן החעניין וכו' . סוד קידושין וכו' . פנ"מ דניטין לחר ריש נלות לרב הוכח כלילה חכלן דלחסיר וכו' . סוד ברכת נשואין וכו' :

דף ק"ה הלכות נשואין וכו' . פנ"מ דת' ברכות לחריב"ל בהכנס חפעודת חתן וכו' . טעם נכון יום שנהוג לשורר בחתונה קודם בה"ת פ' דיי הבר וכו' . טעם למה כותבין בגט י"ב שורות וכו' . ולמה נקרח שמו גט וכו' :

דף ק"ו הלכות שבת וכו' . פ"פ חמה נחלת ה' בניס וכו' . פנ"מ תחוה כל יחיו של דוד היה מטטר וכו' על מעשה דכ"ם וכו' עפ"כ שם :

דף ק"ז דיני שבת וכו' . פנ"מ דת' שבת חלילה שחרו ישרחל ב"ם

מיד הי' כנחלין וכו' . למה נק' ת"ח שבת בכל יום וכו' . סוד ת' עולמות תסר ח' וכו' . פ"פ בפרוח רשעים וכו' :

דף ק"ח דיני שבת וכו' . פנ"מ דת' כתה לרשב"י העושה חותן חל' מתחייב בנפשו וכו' . פ"פ דכותר שמור וזכור בדבור ח' נחתרו וכו' . כוונת ס"פ של שבת וכו' .

דף ק"ט דיני שבת וכו' . פנ"מ דת' תעניח ת"ר ד' מפפחות הין בירושלים וכו' . פי' כזוהר ס"ם בעבד לון כתרין וכו' . פי' כתור ומלכה דלעילה וכו' . סוד ו' שמות דמרגלין וכו' חוץ דהוה רגיל בשרגח טוכח וגו' סוד נרות ס"ם וכו' :

דף ק"י פנ"מ ותזכח מפלום כפפי וכו' . סוד ך' קיפוטי בשבת וכו' . פי' קמיכות פרשתית לעיני כל ישרחל וכו' . סוד קבלת שבת מלבת' :

דף קי"א דיני שבת . סוד נדול ושבח נדול של חל לחדון וכו' סוד מזמורים של השבת וכו' . טעה ואמר ברכת ח' בברכות בשבת וכו' . טעם על ח' ברכות וכו' . פ"מ חלו דברים שחין לפח שיעור הפלה וכו' :

דף קי"ב דיני שבת וכו' ע"ח . פ"פ ביפעי' דרשו ה' בהפלחו וכו' בהריכות ע"ח . סוד ח' ברכות של חול וכו' שם ע"ב פ"מ חך טוב ליפרחל וכו' שם ע"נ . טעם ח' ות' רבתי בתולת חפתר בתיבות ח' רבתי חור ובתיבות ותכתוב ת' רבתי וכו' שם . פנ"מ בתולה שלחה לבפ חפתר בתבוני לדורות וכו' שם ע"נ . פ"פ עת נרה היח ליעקב ומעט יוסף וכו' שם ע"ד :

דף קי"נ דיני שבת וכו' ע"ח . פ"פ חל תעמוד על דם ריעיך וכו' פי' בברכות הסיבה שופטינו וכו' וחח"כ ברך למלכיות וכו' וחח"כ ברכת על הנדיקים וכו' שם ע"כ טעם שחר ח' ברכות וכו' . דיני קבלת שבת וכו' . פנ"מ דת' שבהדרין חרי' תשוב דר' כתבו ונתרו וכו' . ופריך והח חפתר וכו' שם :

דף קי"ד דיני קבלת שבת ופי' בזוהר והיה לתשיפה שופיך וכו' שם סוד ת' תמים תהי' עם ה' חלהיך וכו' . פ"מ בת' תרומות ומופלח ופלח ו"ל בגל שחתנו בתוך עדשים לח שלם מותר וכו' שם :

דף קי"ה דיני שבת ודיני קדושה ס"ע : פנ"מ דת' שבת היו לפניו טיני חוכלים בורד וחוכל וכו' שם ע"ד :

דף קי"ו סוד רפ"ח ניסוכין וכו' שם . פנ"מ דת' שבת יתיב ר"ן וקח דרים עתידה לחסך שתלך בכל יום וכו' שם . פנ"מ דת' קדושין לעולם ילקח חדם עצמו וכו' שם . פנ"מ דת' כלרים ס"ר בר רב הונח כל הכועם וכו' שם :

דף קי"ז דיני שבת וכו' . פנ"מ ס"ר וירח כמות ישרחל בחחירו על עצמן וכו' . פנ"מ ומופלח דת' ערובין ר"י בר חסיון כי הוה מפתני ב"ל חכמה לחר עצו לי טור במפפט וכו' . פי' בחור לחיבנא על ריפתח וכו' שם . פנ"מ דת' ברכות דרש ר' עוירח מפמי דרב חזי לחרנ ח"ה לפני הק"ב כה כתיב בתורתיך חשר לח ישח פניס וכו' . ס"ל וכי לח חשח פניס וכו' שם . פנ"מ דת' שבת רבה כ"ר הונח חיקלב לבו ס"ב בר' כחמן קריבו לי תלת פחין טחוי וכו' שם . פנ"מ דת' שבת ס"ר בר פחפיל לרב הכותן מתנה לחבירו ג"ל וכו' שם . פ"פ החוזיו הפמים וחדברה וכו' . טעם נכון ומוספק על מה שיש בספוק בתורה ומעניין נבר יש פרינחת וכו' . ועוד טעם כפקורין הם ן פ' חלה מפעי מנביה קולו בכל פעם כפקורין ויפעו וכו' .

דף קי"ח דיני שבת וכו' . פפ' שיר ליום הפבת וכו' . פי' כהן בב"י מי ק"ו ו"ל ל"ח דברי' בטילה בתתק"ם וכתב ב"י ורחי' מתרומה דג טחוי שבבשו וכו' שם ע"ב: פ"פ חם תעיב מפבת רנלך וכו' . סוד המפבה בח' שבת חין הקיטב יונח בקב שלו וכו' ע"פ כתבי הקודש הלר"י ו"ל :

דף קי"ט דיני שבת וכו' . טעם נכון שיהו חדם מלובש בשבת כ"ך בנדי לבן וכו' שם . פנ"מ דת' שבת יניחות הפבת שתים שהן לרבע וכו :

דף ק"ל דיני שבת וכו' . טעם על שבועה קדושי' בשבת וכו' :

דף קל"א דיני שבת וכו' : פב"ו ס"ם לחסדר לבעודתה וכו' . פנ"מ דת' שבת ודבר דבר וכו' . פב"ו חדו מבדי מקלת וכו' .

פב"ג ותלין מילייה יכון לרקיעייה וכו' . פי' מופלא על תקנת
שבת ע"פ פ"ב"ק וכו' . עכין הטבת חלום בשבת וכו' :

דף קל"כ דיבי שבת וכו' סוד י"ג תיקוני כיתין וכו' וי"ג חיוורתי וי"ג
תיקוני דיקנא וכו' סוד ברזת שמדליקין בע"פ . טעם
סעודות מצוה תלוים תלכות תחומין וכו' ע"ג פ"פ
של בעליך תעל רגליך וכו' . פנ"מ תאמרי מי שבלה לכאן וכו' :

דף קל"ג דיבי תחומין . הלכות ער"ח . פ"פ בפ' כו תת להרן ואת
בניו לומר ואת תורת העולה ופירש"י לתן כו תלה זירוז
וכו' תל"פ בזיתר נרוך בכתוב לזרז במקום שים תסרון כי"פ וכו' ויניל
עיבי תקורקבו סם . פי' תד' פ"ט כי"פ ח' לכולהו לישתי וכו' סם פנ"מ
דמ' סוטה קטין מזוזותיו של תדם "קריעת "ים "סוף וכו' :

דף קל"ד דיבי ר"ח וכו' . פ"פ וירחו את יוסף כי תת לביכם ויתמר
לו וכו' . דיבי ברכת הלבנה וכו' סם :

דף קל"ה פ"מ הלבני הלבנו את ה' מן השמים וכו' . הלכות פסח
וכו' . פ"מ בתילים רבת נרוכבי מכעורי וכו' . פנ"מ
ת"ר תני כ"ר ת"ח נרוך מיבי ח' מח' וכו :

דף קל"ו דיבי פסח וכו' . פי' בתנדף רשע מה הוא לומר וכו' . טעם
נכון מה שלית בתנגו' מהר"מ ו"ל טוב להכיר ' פתותי
חמץ וכו' . סוד ביעור חמץ סוד ד' מלכיות הכרמוים
בד"ח בויקרו וכו' . פ"פ בדבי"ה לחת קול ריעש וכו' :

דף קל"ז דיבי פסח וכו' . סוד דברתי ועוירתי וכו' . פ"מ לוי"ל
בודקין את החמץ וכו' : טעם למה כר' על שעור וכו' . דיבי
לחכילת מצה וכו' סם . כוונת התנדף בליל פסח וכו' .
פ' בנמ' תפח תלטוט בזכון וכו' :

דף קל"ח פ"מ בתילים ווחם רשע לנדיק וכו' . פי' בנמ' בכר
בכור וכו' כל התפלות בנמ' בתריבות סם . פ"פ
ושלוכו הכוירם וכו' והכור ריק לו בו מים וכו' . פנ"מ ת"ל
בבי מה תלחכתך ת"ל לבלבר תבי וכו' שתת יתד זכוב וכו' :

דף קל"ט דיבי פסח סוד פ"סח מ"ם מ"ור וכו' :

דף ק"מ דיבי פסח וכו' סוד הברכות של ד' כוסות וכו' . פי'
בתריבו' על הזמר תד נדיק תד נדיק וכו' עד נשויר ע"פ סוד וכו' :

דף קמ"א פי' תד נדיק ת"ג וכו' . פ"פ הילד תיבינו ותבי לבא בא
הוא יונה לותו בתוך תחי ותבי לא לגיל וכו' . פנ"מ דמ'
ברכות מעולם לא היה תדם שהודה להקב"ה עד שבא לתה והודה וכו'
וטוב הוא תף ע"פ בגלה כי תלו ותלו דברי ת"ח וכו' :

דף קמ"ב דיבי יתי הספירה וכו' . פ' מ"שט קויתי בתי מתוך עמי
ת"ל מצה וכי נבהים לחמנו וכו' :

דף קמ"ג סוד יתי הספירה וכו' ע"ת ע"ב ע"נ ע"ד :

דף קמ"ד סוד יתי הספירה וברכותי' וכו' :

דף קמ"ה סוד יתי הספירה והלכותי' וכו' :

דף קמ"ו דיבי יתי הספירה וכו' הלכות שבועות וכו' ע"ג . פנ"מ
דמ' פסחים רב יוסף ביומא דעצרת עבדו לי' עינלא וכו'
פנ"מ רב שבת כל תלתין יומין מהדר תלמודו וכו' . סוד
מזווה בשלים המשקוף וכו' ע"ד :

דף קמ"ז דיבי שבועות וכו' :

דף קמ"ח דיבי שבועות וכו' בי' ביומר ועתה בניס שירו לשלך וכו' .
פנ"מ דמ' שבת ת"ל ההוא מרבנן לרב כהנא מי שמיע לך
מתי הר סיני וכו" סם . דיבי ט"ב וכו' :

דף קמ"ט דיבי ט"ב ואחר תעניות וכו' :

דף ק"נ דיבי ט"ב . טעם נכון למה בסעודת המפסקת לא ישבו נ'
ביחד וכו' . פ"מ ת"ה לדוד הכה מה טוב ומה נעי וכו' סם ע"ד :

דף קנ"א דיבי ט"ב . פ"פ כיעשו על הר גבוה עלי לך תכשרת ניון וכו'

דף קנ"ב דיבי ט"ב וכו' הכה שתים בחוק יכא וכו' . הלכות ר"ה וכו' :

דף קנ"ג הלכות ר"ה וכו' . פ"ג דמ' שבת כלי שנטמאו ואותן למזרף
וכו' . פנ"מ ר"ת תמר לפי שתפש י"ת את השק לא זוה
תבניו וכו' . טעם למה ב"ת נרוך לבשק וכו' . פנ"מ דמ' ערובין ר"פ דהוי
תכא לתלמילת ד' מלה זיעבי וכו' . פנ"מ דמ' תפח קן נפור ברחשנ
של חדם מהו וכו' . פ"פ בוחתכן לית' בתנלה שתוקות חל תוספ דכ"ר
ר"ת דוד ברגל רביעי וכו' . פ"פ ברגלי עמדה בעיסור בעקבלים
לחבך את ה' וכו' . פנ"מ דמ' מגילה שחל ר"ח את ר"ב כ"ה מעבי מה
בתרכת יעים וכו' פ"פ ירחת ה' תוספ יעים וכו' :

דף קנ"ד דיבי ר"ה . פנ"מ דמ' ויזע ד' כתיתרו בחש של המערכה
הגונה כתרי וכו' . פנ"מ דמ' ברכות בי קורח את שתע

ולא השמיע לתוכיו יפת וכו' .

דף קנ"ה דיבי ר"ה וכו' . פ"פ בפ' וילך ותרה תפי ביום ההוא
ועזבתים וכו' . פ"פ לו תכמיה יסכילו ותת וכו' :

דף קנ"ו דיבי ר"ה וכו' . פנ"מ דמ' סוטה דרש ר"מ בבי כי גר מצוי
ותורה תור וכו' . פי' בנמ' תם פנש ומצול זה וכו' ; פנ"מ
פלונתת ר"ח ור"י מ"ם בכיסן בברית העולם ומ"ם בתשרי כ"ה וכו' :

דף קנ"ז דיבי ר"ה וכו' . סוד ייחודים דר"ה וכו' . סוד שופר וכו' :

דף קנ"ח דיבי ר"ה וכו' סוד ייחודים דר"ה וכו' . ותבין סוד י"ג
מדות די"ג מכילין דרחמי וכו' סוד שופר וכו' :

דף קנ"ט דיבי ר"ה וכו' סוד ייחודים דר"ה וכו' . ותבין סוד י"ג
מדות די"ג מכילין דרחמי וכו' סוד שופר וכו' :

דף ק"ס דיבי ר"ה וכו' סוד יחודים די' יתי תשובה וכו' . פנ"מ
דמ' ר"ה ויעבור ה' על פניו ויקרא וכו' . טעם למה
מפרישין כ"ג י' ימים וכו' . פנ"מ דמ' ערובין תנן התם ר"י
תומר כל השיתין פטורין חוץ מן הדיוסתרו וכו' . פ"פ
לו תכמיה יסכילו וכו' דד"ח וכו' :

דף ק"ם דיבי ר"ה וכו' . דיבי תשובה בין בסח לעשור וכו' . טעם
למה תוקעין ל' קולות בר"ה וכו' ותרוח פלחים וכו' :

פנ"מ מכה תשר לח כתובה וכו' : טעם על ל' רבתי בתיבת הנור
תמים פעלו וכו' . דיבי עי"כ וכו' :

דף קם"ח הכהנת תפלת בר"ה וי"כ וכו' . סוד תפלת ע"ת של ר"ה
וי"כ : טעם על הגדול החדר והתמוך לתי עולמי על כל הומר וכו' :

דף קם"כ סוד יחוד של ע"ת וכו' סוד תלת ריעין וכו' :

דף קם"ג דיבי ר"ה וכו' . פנ"מ דמ' כתובות תו הייתי בעיבין כמוצת
שלום וכו' תר"י בכלה שמחת בבית חתי וכו' : ביתור
מדרש תמר יעקב לח תקרבך ולח תרחקך וכו' סם :

דף קם"ד דיבי ר"ה וכו' : פמ"ד יבקוט קרעו לבבכם תל בגדיכם
וכו' תריב"ל תם קרעתם לבבכם בתשובה וכו' ע"כ . פ"פ
תלילה לך להמית נדיק עם רשע : פנ"מ בתכות שבת עשה רב"ש
תפני ים נדיק וטוב לו וכו' : פנ"מ דמ' שבת תבוך בתחי והיר טפי ובו'
פנ"מ בתי יבמות ר"ח תומר כל מי שחינו עוסק בפ"ו וכו' : ומקיים
פה לעשה שבכתבי תשקה בתורה וכו' :

דף קם"ה כנ"מ דמ' ר"ה ויעבור ה' על פניו ויקרא וכו' :

דף קם"ו דיבי ר"ה וכו' : פ' תסירה בפ' תקן כלבו בבי חיים ת' נחנו
וכו' נחנו פשענו ומריבו : נחנו כעבור חלוים וכו' :

דף קם"ז הלכות י"כ וכו' : פ"פ סוכה ישרל עד ה' תלהיך וכו' : פנ"מ
הכפטר מחבירו תל יחתר לך בשלום וכו' : דיבי י"כ וכו' :

דף קם"ח פנ"מ תלמיומת תריס דיקלה וכו' . דיבי וכו' :

דף קם"ט הלכות סוכה וכו' פנ"מ דמ' ע"ו כשתמרו ת"ה תכה לנו
מרחם תמר הק"כ כה תנוה קלה יש לי ומסוכה שמה וכו' :

דף ק"ע דיבי סוכה וכו' : פ"מ דמ' סוכה כיסוך המיכ כיכך בלוחית
של זהב וכו' : פ"מ העושה סוכתו תחת החילן כחילן
עשתוהו בתוך הבית וכו' : סוד הדם לולב וערבה וכו' :

דף קע"ח הלכות לולב וכו' . סוד נענועים :

דף קע"ב הלכות סוכה וכו' : פנ"מ דמ' סוכה נדיק בתמר יום תמר
זה לין תלה לב ת' וכו' :

דף קע"נ הלכות הושענת רבה וכו' : סוד חותם בתוך חותם דלילי
ר"ר וכו' : סוד הקפות ה"ר וכו' :

דף קע"ד סוד הקפות דה"ר ונעמושים וכו' : הלכות שמיני עצרת
וכו' כוד הוי ע"ב תנין וכו' :

דף קע"ה הלכות ס"ת וכו' הלכו' חנוכה וכו' : סוד המנורה דתי וכו' :

דף קפ"ו הלכות חנוכה וכו' :

דף קע"ז הלכות חנוכה וכו' :

דף קע"ח הלכות חנוכה : פנ"מ דמ' ערובין תר"ם נ' סנים נחלקו
שתי והילל וכו' כ"ד ע"ח . פ"פ בפ' תולדות ויבי כחשר
כלה יצחק לברך תת יעקב ויבי תך יפת וכו' בתריבו כל ה
הפסוקים בע"ת : לתרץ פ"מדרש ילקוט שובה שרחל תומרים ישרל
תם תמו עושין תשובה וכו' בע"כ . פנ"מ דמ' יומח תר"י הגליל
נדולה תשובה שמכיח נחולא וכו' בע"ד :

דף קעט פנ"מ במ' ברכות ת"ל רב ספח לחבי ת"ט קדיחת
דמתרחבי ניסח וכו' בע"ח : פי' ילקוט והיוים לתם חומה
וכו' תמר לפניו רבם"ע לח עבדו ישרחל וכו' בע"ח : פ"פ בתנדף
ונשתק תל ס' תו"ח וכו' בתריבות כל הפסוקים בע"כ : פ"פ בהלוזמת

הגזר תמיס בכל דרכיו וכו' כע"כ : הלכות פוריס ע"כ :

דף קפ"ח הלכות פוריס ע"ח וכו' . פנ"ע דמ"ק :הדרין לימר
הע"ו ח' מחבה ו' ירילה וכו' כע"ח : פי' בתקורה כפ'
ויעלה "הגילה" כח "מיד לחי וכו' ר"ת המן רמו להמן שבח להכות
חם על הכבים וכו' כע"ח : פ"ם בגילה ויאמר המלך להמן וכו' :פנ"מ

כרי שיהא ירוץ הקורא בו חפשתי וברקתי בכל עבר ועבר ורשמתי קצת מאמרי הזוהר טמירא מכל פרשיות

פ' בראשית פ"מ כתרת עילאה טמירא וכו' כ"ד ח' ע"כ . פ"מ
ע"פ כי שם ה' נקרא עליך כד"ה שם : פ"מ אמרו לי'
ר"ר הא לישתלים וכו' כד"כ ע"ח : פ"מ ברים הורמנא דמלכא וכו'
כד' נ' ע"ד ז' פ"מ ווי כך לא נהיר י' בו"ד וכו' כד"ה ע"נ : פ"מ
מה"י שמעגו דתלת טפין לודריקו מעוחא קתיפתה וכו' כד' נ' : פ"מ
ע"פ יהי אור י"ם לויל וכו' כד' י"ח ע"נ . פ"מ לוריית קדיש בין
ב' כתיש וכו' עד תכמה עילאה וכו' כד' י"ו ע"נ : פ"מ ח' לויל לחלף
חלף לויל לי"ד וכו' כפ"ך"ד : פ"מ ע"פ כעשה חדש בשלמיהו וכו' כד'
ך"נ : פ"מ קוד לחכני סיס טהור וכו' כ"ד ך"נ : פ"מ קוד לחכני סיס
טהור וכו' ונקר יונה יעשון וכו' כד' ך"ח פ"ד . פ"מ לוריית לויל
ריפת וגופה ולבה ופוחה וכו' כד' ט"ע : פ"מ ד' יכבסו לפרדם
וכו' כד' ל"פ"ח : פ"מ קוד חלם שמשך מן נ' י"י וכו' כד' ל"ו
ע"כ : פ"מ תה"י שמעבת ד"נ טפין וכו' כ"ד מ"נ : פ"מ קוד נ' ודין
לימין סגולתה וכו' כד' מ"ה ע"כ . כד מתצבה סלקא ברעוה דחדוה
וכו' כד' כ"נ : פ"מ ח' לויל לח' וכו' כד' כ"ו ע"נ : פ"מ לח
לישתכח בכולהו ו' וכלין וכו' כד' פ"ה ע"נ : פ"מ לבלבי נליתי וכו'
כד' ע"כ ע"כ : פ"מ אשר היכלא טמיר וגניז וכו' כד' ע"ט ע"ח :
פ"מ ווי כד לא נהיר וכו' כד' פ"ד : פ"מ לוף הכי לחיזין דא כדא
יעקב יוסף וכו' כד' פ"ה ע"נ : פ"מ לדהכי הא סבא דסבין קא
נחית תר"ר וכו' כד' נ"ו : פ"מ טעמי לימין מתלבשין בחוריחא וכו'
כד' קי"נ ע"נ : פ"מ ת"ח כל זימנא דבר נש מתעכב בחורחא וכו'
כד' קי"ח ע"ד . פ"מ כד בעי הקב"ה למיברי עלמא וכו' כד' קכ"ד
ע"כ : פ"מ מנו סתימו דסתימו מריש נחיתין וכו' כד' קל"ט ע"ח :
פ"מ כשם ה"ה שביעי הוא מזרחו של עולם וכו' כ"ד קכ"ו ע"ח : מז
הייתי בעיניו וכו' כד' ח' . פ"מ רחשית חכמה ירלת י' וכו' כד' נ' :
פ"ב אשרי לדם מזח חכמה וכו' כד' ט' : פ"מ קדם לי כל בכור וכו'
כד' ד' : פ"מ ט"ו עריות לימין כחוסבן וכו' כד' ד' : פ"מ וכל שיח
השדה וכו' כד' ה' : פ"מ ולבי לעילא לנטלא נוקמא מן עמלק וכו'
כד' ו' : וכל שיח השדה דא יסוד רחמון וכו' כד' י"ח : פ"מ נחית ח'
מן ברחשית וכו' כד' י"ב : סוד כי עייל ח' כין ן' וכו' כד' י"נ : פ"מ
ע"ב לחכמין דתלין בהו בחוסבנא וכו' כד' י"ד : פ"מ מלכות מחכת
דכולילא כולהון וכו' כד' ט"ו : פ"מ ויפתח ה' לחקים תנא ס"ד בפרק
דשקיל בחקלא וכו' כד' ל"ו :

פ' כח פ"מ לחתר דיוסכני לחי דן כי וכו' כד' ג' . פ"מ כל לחתר
לחני נופח וכו' כד' ך"ח :

פ' לך לך פ"מ פתח לחידך ואמר ואכשרי לחזוה לחלוה וכו' כד' ך"ח ע"נ :

פ' וירח פ"מ פתח ואמר בכל נרוחם לו"ח מר וכו' ת"ח בכל
נרוחם דישראל וכו' כד' ו' :

פ' חיי שרה

פ' תולדות פ"מ פתח ר"ם ואמר חכמת בחון תורנה וכו' כד' י"ב
פ"מ ר"ח כן קדת הוה יתיב וקא מנטער וכו' כד' קכ"ב
ע"ד : פ"ה חכמה עילאה לישי סתימא וכו' כד' ד' .

פ' ויצא פ"מ ויצא יעקב בקוטרא דסתימו וכו' כד' ח' ע"ב : פ"מ
וירח ה' כי אוחה לחה וכו' שלח וודאי כי יובלא הוא תדיר
וכו' כד' ך"נ ע"ב : פ"מ הכ"ל ויצא יעקב וכו' כד' ם"ד ע"ח : פ"מ
לחר"ם לילן לחתון וכו' כד' ל' ע"נ : פ"מ ת"ח לימין כ' לחתון וכו'
כד' ד' : פ"מ זוהר על כרירו דסתימא דא וכו' פתח ר"ח ואמר כרחמון
כי' יוס וכו' ת"ח כד הוו ישראל במדברא וכו' כ' קל"ו . פ"מ
וירח והכה בחר בשדה וכו' פחר דרגא דלחדון וכו' כ"ד קל"ח ע"ח :

פ' ויצלח פ"מ ת"ח ע"ד בנין דיוסף יעקב וכו' כ"ד ה' :

פ' ויצב פ"מ ת"ת כהונה ויסוד דעמוד סיכרה לגיתכרה וכו' כד'
י"ח : פ"מ ר' פתח ואמר וירעם בשמים ה' ועלין
יתן קולו וכו' כד' ך' :

פ' עקב פ"מ ריח חיים עם לחשר לחבת וכו' כד' נ' ע"ח :
פ"מ ויהי עקב יחיה שבעים ושבעה שלם וכו' כד' ו' ע"כ :

פ' בלחעלותך פ"מ כתרת קס"ה עלאה וכו' כ"ד ו' ע"נ . פ"מ
וכו' ת"ת בכל יומא ויומא וכו' כד' ח' :

פ' וילך פ"מ פתח ואמר חשפתי וברקתי בכל עבר ועבר ורשמתי קצת מאמרי הזוהר טמירא מכל פרשיות

פ"מ כד כרת קס"ה עלאה וכו' כד' ו' ע"נ . פ"מ והיה שחרית יעקב
וכו' ת"ת בכל יומא ויומא וכו' כד' ח' :

פ' וילך פ"מ פתח ואמר חשפתי וברקתי בכל עבר ועבר ורשמתי קצת מאמרי הזוהר טמירא מכל פרשיות

פ' וישלח פ"מ כתרת עילאה טמירא וכו' כ"ד ח' ע"כ . פ"מ
ע"פ כי שם ה' נקרא עליך כד"ה שם : פ"מ אמרו לי'
ר"ר הא לישתלים וכו' כד"כ ע"ח : פ"מ ברים הורמנא דמלכא וכו'
כד' נ' ע"ד ז' פ"מ ווי כך לא נהיר י' בו"ד וכו' כד"ה ע"נ : פ"מ
מה"י שמעגו דתלת טפין לודריקו מעוחא קתיפתה וכו' כד' נ' : פ"מ
ע"פ יהי אור י"ם לויל וכו' כד' י"ח ע"נ . פ"מ לוריית קדיש בין
ב' כתיש וכו' עד תכמה עילאה וכו' כד' י"ו ע"נ : פ"מ ח' לויל לחלף
חלף לויל לי"ד וכו' כפ"ך"ד : פ"מ ע"פ כעשה חדש בשלמיהו וכו' כד'
ך"נ : פ"מ קוד לחכני סיס טהור וכו' כ"ד ך"נ : פ"מ קוד לחכני סיס
טהור וכו' ונקר יונה יעשון וכו' כד' ך"ח פ"ד . פ"מ לוריית לויל
ריפת וגופה ולבה ופוחה וכו' כד' ט"ע : פ"מ ד' יכבסו לפרדם
וכו' כד' ל"פ"ח : פ"מ קוד חלם שמשך מן נ' י"י וכו' כד' ל"ו
ע"כ : פ"מ תה"י שמעבת ד"נ טפין וכו' כ"ד מ"נ : פ"מ קוד נ' ודין
לימין סגולתה וכו' כד' מ"ה ע"כ . כד מתצבה סלקא ברעוה דחדוה
וכו' כד' כ"נ : פ"מ ח' לויל לח' וכו' כד' כ"ו ע"נ : פ"מ לח
לישתכח בכולהו ו' וכלין וכו' כד' פ"ה ע"נ : פ"מ לבלבי נליתי וכו'
כד' ע"כ ע"כ : פ"מ אשר היכלא טמיר וגניז וכו' כד' ע"ט ע"ח :
פ"מ ווי כד לא נהיר וכו' כד' פ"ד : פ"מ לוף הכי לחיזין דא כדא
יעקב יוסף וכו' כד' פ"ה ע"נ : פ"מ לדהכי הא סבא דסבין קא
נחית תר"ר וכו' כד' נ"ו : פ"מ טעמי לימין מתלבשין בחוריחא וכו'
כד' קי"נ ע"נ : פ"מ ת"ח כל זימנא דבר נש מתעכב בחורחא וכו'
כד' קי"ח ע"ד . פ"מ כד בעי הקב"ה למיברי עלמא וכו' כד' קכ"ד
ע"כ : פ"מ מנו סתימו דסתימו מריש נחיתין וכו' כד' קל"ט ע"ח :
פ"מ כשם ה"ה שביעי הוא מזרחו של עולם וכו' כ"ד קכ"ו ע"ח : מז
הייתי בעיניו וכו' כד' ח' . פ"מ רחשית חכמה ירלת י' וכו' כד' נ' :
פ"ב אשרי לדם מזח חכמה וכו' כד' ט' : פ"מ קדם לי כל בכור וכו'
כד' ד' : פ"מ ט"ו עריות לימין כחוסבן וכו' כד' ד' : פ"מ וכל שיח
השדה וכו' כד' ה' : פ"מ ולבי לעילא לנטלא נוקמא מן עמלק וכו'
כד' ו' : וכל שיח השדה דא יסוד רחמון וכו' כד' י"ח : פ"מ נחית ח'
מן ברחשית וכו' כד' י"ב : סוד כי עייל ח' כין ן' וכו' כד' י"נ : פ"מ
ע"ב לחכמין דתלין בהו בחוסבנא וכו' כד' י"ד : פ"מ מלכות מחכת
דכולילא כולהון וכו' כד' ט"ו : פ"מ ויפתח ה' לחקים תנא ס"ד בפרק
דשקיל בחקלא וכו' כד' ל"ו :

פ' כח פ"מ לחתר דיוסכני לחי דן כי וכו' כד' ג' . פ"מ כל לחתר
לחני נופח וכו' כד' ך"ח :

פ' לך לך פ"מ פתח לחידך ואמר ואכשרי לחזוה לחלוה וכו' כד' ך"ח ע"נ :

פ' וירח פ"מ פתח ואמר בכל נרוחם לו"ח מר וכו' ת"ח בכל
נרוחם דישראל וכו' כד' ו' :

פ' חיי שרה

פ' תולדות פ"מ פתח ר"ם ואמר חכמת בחון תורנה וכו' כד' י"ב
פ"מ ר"ח כן קדת הוה יתיב וקא מנטער וכו' כד' קכ"ב
ע"ד : פ"ה חכמה עילאה לישי סתימא וכו' כד' ד' .

פ' ויצא פ"מ ויצא יעקב בקוטרא דסתימו וכו' כד' ח' ע"ב : פ"מ
וירח ה' כי אוחה לחה וכו' שלח וודאי כי יובלא הוא תדיר
וכו' כד' ך"נ ע"ב : פ"מ הכ"ל ויצא יעקב וכו' כד' ם"ד ע"ח : פ"מ
לחר"ם לילן לחתון וכו' כד' ל' ע"נ : פ"מ ת"ת לימין כ' לחתון וכו'
כד' ד' : פ"מ זוהר על כרירו דסתימא דא וכו' פתח ר"ח ואמר כרחמון
כי' יוס וכו' ת"ח כד הוו ישראל במדברא וכו' כ' קל"ו . פ"מ
וירח והכה בחר בשדה וכו' פחר דרגא דלחדון וכו' כ"ד קל"ח ע"ח :

פ' ויצלח פ"מ ת"ח ע"ד בנין דיוסף יעקב וכו' כ"ד ה' :

פ' ויצב פ"מ ת"ת כהונה ויסוד דעמוד סיכרה לגיתכרה וכו' כד'
י"ח : פ"מ ר' פתח ואמר וירעם בשמים ה' ועלין
יתן קולו וכו' כד' ך' :

פ' עקב פ"מ ריח חיים עם לחשר לחבת וכו' כד' נ' ע"ח :
פ"מ ויהי עקב יחיה שבעים ושבעה שלם וכו' כד' ו' ע"כ :

רוח דתורייתא וכו׳ קס״ו ע״ח :

פ׳ פקודי פ״מ הכה תהרן בריית וכו׳ כד׳ ג׳ ע״ד : פ״מ פתח ותאר והכה תמוכת שתך חוכן וכו׳ כד׳ כ״ו ט״כ . פ״מ כד כרת קכ״ה עלמא וכו׳ כד׳ כ׳ . פ״מ ר״י פתח ויהי בחציות היום וכו׳ כד׳ כ״ט : פ״מ ת״ח רישא סיועתא דמהימנותא וכו׳ כד׳ ס״ד : פ״מ מאן דתריכיר וזכי כויכי וידעו לקבורי קשרת כסיכלית וכו׳ בתריכות כד׳ כ׳ : פ״מ פתח ותאר יסה נוף וכו׳ ת״ח כד כרת קכ״ה עלמא וכו׳ כד׳ קכ״ח : פ׳ ויקרא פ״מ ר״ח תאמר כולהו עשרה סיהון בתיבו׳ וכו׳ כד׳ ל׳ : פ״מ ת״ח קכ״ה חיקרי סלוס וכו׳ כד׳ ס״ה ע״כ :

: פ״מ סוד תה״ים תאר תה״ים וכו׳ ... ה׳ ע״כ : פ״מ סוד יחתו מריכו וכו׳ כד׳ ה׳ : פ״מ פתח ותאר כך . כרותם לו׳ח נר וכו׳ כד׳ ו׳ ע״ב : פ״מ נפלה ופלח ויהי קול השופר הולך וחזק מאד וכו׳ ומסיים כלי מחזיק מ׳ סלה כד׳ י׳ : פ״מ חי״ה חלוה שומי ונקד״ה וכו׳ כד׳ ך׳ ח׳ : פ״מ שלמים דה׳ בתריה וכו׳ כד׳ ך׳ נ ע״ח : פ״מ תחינת דהאי שמא קדישא עילאה וכו׳ כד׳ כ״ט : פ״מ ר׳ יסי רקיע בתוך המים וכו׳ כד׳ ס״נ ע״כ . פ״מ ר׳ דשמא קדישא וכו׳ כד׳ ס״ח ע״ד : פ״מ ויה כי יחנא ואסא מה כתיב לשלח לו מצח לחמה וכו׳ כד׳ ך׳ ט״ע״ח : פ״מ ח״ח הוה יתיב קמי רב׳ יקמו בפלגות לילה וכו׳ כד׳ ך׳ ח ע״כ : פ״מ בגיינ׳ דחכמה לחזיק ה׳ וכו׳ כד׳ קכ״ח ע״ד : פ״מ ת״ח קכ״ה חיקרי סלוס וכו׳ כד׳ כ׳ : פ״מ הרשיעו שתים מיעל הלי י׳ור שלימו דכלה וכו׳ כד׳ כ״ט : פ״מ חיישה לחיים וכו׳ כד׳ ס״ד :

פ׳ נח פ״מ הא דכתיב חל נבור רמו דקח רעיו וכו׳ כד׳ ס״ד ע״ח :

פ׳ שמיני פתח ר״י ותאר סזכוני כחציות וכו׳ כד׳ ד׳ ע״נ :

פ׳ תזריע פ״מ תנא תן בוכיכא דקדרונית כשקין תלת מאה וכו׳ כד״ם ד״ע ע״נ : פ״מ ר״ח פתח ותאר על משכבי בלילות וכו׳ כד׳ כ״ח ע״ח : פ״מ תלת ככמה דכתין חיתקדי וכו׳ כד׳ ס״ח ע״כ :

פ׳ מצרע פ״מ נן כפופה דת מטרונית וכו׳ כד׳ נ׳ ע״ד . פ״מ ונסר יוסף מעדן וכו׳ כד׳ נע״ח : פ״מ כספרת דרך החכוסת סכת וכו׳ תקוכת קדמאה דנלי וכו׳ כד׳ ה׳ ע״ח . פ״מ ונסר יוסף מעדן וכו׳ כד׳ ל׳ נ ע״ח : פ״מ י״וד עם ה׳ שילאה לת תלי׳ וכו׳ כד׳ ת ע״ח : פ״מ תלת ערות ערות לחזות לחכיך כתה דתתגליית כסתיתו וכו׳ כד׳ קי״ב ע״ח : פ״מ ר״מ וסליקו ידוי לעילא ותאר יהת רשות דילך עילות השלות וכו׳ כד׳ ק״ל ע״ח : פ״מ תר״י כל חוטי עלמא לחידן דת כדת וכו׳ כד׳ ק״ט ע״ח . ובד׳ ד׳ ע״ד :

פ׳ תזריע פ״מ עני רוכב על החמור ע״ה׳ תיתן ערוכין כדה יכחות וכו׳ כד׳ ו׳ ע״ד : פ״מ קודש תיהו סטר שילאה וכו׳ כד׳ ך׳ נ ע״ח : פ״מ ת״ח כל ב״ נש דלית ביי חוסכתא דת וכו׳ כד׳ מ״ט ע״כ : פ״מ קדושה הת לוקחיכת סכתה דוכתי וכו׳ כד׳ פ״ו ע״כ : פ״מ ר״י אתל לר״ת ת״ל הני ט״ו יום מתי קח מיירי וכו׳ כד׳ קל״ה ע״ח : פ״מ כה תאר ה׳ תלבי ישראל וכו׳ כתיתת דמלה טובת וכו׳ סם ע״כ : פ״מ תם רשב׳ סוטרין בתכילהו לחם וכו׳ כד׳ ד׳ ע״ד : פ״מ ואסא לתסטט פזיטו י׳ דנסיר כתר סביל וכו׳ כד׳ ס״ת : פ״מ תלה מוטדי ה׳ וכו׳ ריטת מה לימין דכו׳ לתקדרו וכו׳ כד׳ קי״ו : פ״מ כסתן הטוב ביוקד על הוקן וכו׳ . וכתי פ״מ כד מחסכה סלקת וכו׳ כד׳ ק״ן : פ״מ חסר דעבד קב״ה בוסרחל וכו׳ כד׳ ק״ע :

פ׳ נשא פ״מ ויקח מלשותיו וכו׳ כד׳ ל״ט ע״כ : פ״מ קנת ח״ק הכ״ל כד׳ מ״ו ע״כ : בח״ק הכ״ל חי עתיק דעתיקין קדישין וכו׳ כד׳ ס״ח ע״נ : פ״מ תלת מוחי דהוה כועיר וכו׳ כד׳ ס״כ : פ״מ בגין דישרחל סיתין ריבוה לימין וכו׳ כד׳ נ׳ ע״ח : בח״ק הכ״ל בחלמה דנלנלתא קרוחת דחוירת וכו׳ ה׳ ע״נ וכד׳ נ׳ : פ״מ וכד תריס לון לסיל דורמיטת לחלכת וכו׳ כד׳ קח״ו ע״נ : פ״מ כיון דחטרוטית יתבת עם חלכת ותתחברו תפין בחשין וכו׳ כד׳ קנ״ו : פ״מ בחתרת דחוריית כסוד לבו לחתי כלחתי וכו׳ כד׳ . פ״מ תלת חיים עבריית, לתנלין בי וכו׳ כ״ד ך׳ : פ״מ לתסטט חוורת דנלנלתא וכו׳ דרושת דכורת חד ימיטת וכו׳ כד׳ כ׳ : פ״מ ד׳ ותה לתסטט וכו׳ כ״ד נ״ו : פ״מ תלת כתי ת״ת כלי כרתתי וכלי׳ל כדיכת וכו׳ כד׳ קס״נ : פ״מ תתי כד נתית מן דיקנת יקידת שילאה זכו׳ כדף קס״ה : פ״מ פתח ר״ש ותאר נתתם הדבקים בה וכו׳ כד׳ קס״ח ס״ב . ע״כ . פ״מ :

פ׳ בהעלותך פ״מ כשתתן דתתרן דת תפתרת ישרל וכו׳ כד׳ ך׳ ח ע״כ : פ״מ ת״ח דכהנא רבת לתכוזין וכו׳ כד׳ ע״נ ע״כ . וכד׳ ך׳ ו :

פ׳ חוקת פ״מ ר״ח בכל תתר הוה וקרין היה וכו׳ כד׳ ת׳ ע״נ :

פ״מ ואת חוקת ה׳ ואת דת תתקיימת דלמ לתיתפרש וכו׳ כד׳ ע״נ ע״ח : פ״מ ויה בתכלכם מלמס תתרן וכו׳ רוס ידיהו וכו׳ פקודת לכפרים מעשר וכו׳ כד׳ נ״ד : פ״מ הוה הכתר היה כתתר קדיקן מ״ם בקדמיית בתרה וכו׳ כד׳ קכ״ב: פ״מ ר״י פתח ואת התורה וכו׳ חילק דתוריית קדישין וכו׳ כד׳ קס״ה ע״כ :

פ׳ בלק פ״מ תר״י בתלגן כתרין תתתן וכו׳ כד׳ ת׳ ע״נ . פ״מ תסוכו ולת קרוב וכו׳ כד׳ ך׳ נ ע״ח . פ״מ פתח ר״ש ותאר תעיין נסים וכו׳ כד׳ ת׳ ד׳: פ״מ כי יהי לתיש כן סורר ומורה וכו׳ כד׳ ס״ט ע״ח : פ״מ פתח ותאר יי׳ תלוהי תתה תחומיך וכו׳ הת יקרת רוח דתסיתותת תיהו וכו׳ כדף פ״ט :

פ׳ פנחס פ״מ כד כרת הק״ה עלמא וכו׳ כד׳ כ׳ ע״ח : פ״מ ויחלוס דת כתר על תתון וכו׳ כד׳ ו׳ ע״ח : פ״מ סוד נ׳ יי׳ וכנין דסלי סהורת וכו׳ כד׳ י״ב : פ״מ ותאר בשת כה׳ ושסה טוב וכו׳ כד׳ ך׳ ו ע״ח : פ״מ וכנין דעילות העילות וכו׳ כד׳ ל׳ ו ע״כ : פ״מ מ״ה ל׳ מלקת על כל תתון וכו׳ כד׳ מ״ט : פ״מ וחשבן דת הוה עלמא וכו׳ כד׳ פ״ו ע״ח : פ״מ בחודש הרחשון ר״ח פתח וכו׳ כד׳ פ״ח ע״ח : פ״מ ואברחשי חדשיכם וכו׳ וכי כמה רחשין תיכון לסיהרת וכו׳ כד׳ קל״ד : פ״מ נער חית קמה וכו׳ כד׳ קל״ו : פ״מ יו״ד יחורת דילי תלכות עשירחה וכו׳ כד׳ ך׳ נ : פ״מ סוד כיסול כנמנת בתוך כ״ח וכו׳ כד׳ קי״ח : פ״מ וכיום הכבורים תר״ח יום הכבורים תר״ח יום הכבורים תיכון בכורים עלמין וכו׳ כד׳ ק׳ ע״ו :

פ׳ דכריס פ״מ פתח ההוח יכוקח ותאר בכוחס תל תוכל מועד וכו׳ כד׳ ל״ד ע״ח : פ״מ תרבע בתתר דמוחח וכו׳ כד׳ פ״נ ע״ח . פ״מ הן עוד היום נדול וכו׳ הה״ד תוי לנו כי פכה יום כי נטו נלני ערב ולל הוח סיוס נלוחת ושיעורל דהאי כל שית קמעין ופלנח וכו׳ כד׳ קכ״ח ע״כ :

פ׳ עקב פ״מ קס ר״ם ותאר תתרי תתיתין נשתין וכו׳ כד׳ ט׳ ע״כ : פ״מ רוח דרזין לתיכון דידעיכן וכו׳ כד׳ ע״כ :

פ׳ שופטים פ״מ לעשות לעד זומס וכו׳ כד׳ ע״ח . פ״מ שופטים ושוטריס וכו׳ כתר דת זה יסניל זה יריס זה יסניל דת ה״ה וזה יריס דת ו׳ וכו׳ כד׳ ך׳ ה ע״כ . ובד׳ ס׳ ע״נ וכמה מקומות יפסטס וכמנת י׳ ובד׳ ל׳ ו ע״כ : פ״מ והיה כשן שתול על פלני מים וכו׳ כד׳ כ״ו :

פ׳ כי תנת פ״מ עני ורוכב על החמור שב״ תיתן ערוכין כדה יכחות וכו׳ כד׳ ד׳ ע״ד ובד׳ ו׳ ע״ד . פ״מ תמר קב״ה לך רעיה מהימנת וכו׳ כד׳ ט׳ ו ובד״ה : פ״מ לעני ולנופי תעזוב אותם וכו׳ כד׳ ו׳ : פ״מ לויתן ע״ם תורייתת וכו׳ פתח בוכיכת קדישת ותתר ר״ת בימרי מיתיתין וכו׳ כד׳ ט׳ :

פ׳ האזינו פ״מ בכניעות דסטרת תולביכת דסת י׳ עילאה י׳תתאה ה׳ עילאה ה׳ תתאה ו׳ עילאה ו׳ תתאה כל חיכון וכו׳ כד׳ ק״ה . פ״מ י׳ כליל ההאי חכמה ה׳ת חיומת וקרין ביה וכו׳ הד׳ קנ״ט : תשכח בזיכון דכורסייא דשלכת וכו׳ כד׳ ק׳ ע״ח

ושתרי מחתרי זוהר כלולים מברחשית ועד ושת הברכה תתנת ככל נסמני כל״ו רק הכתתי מקום לקייס יניב כסיף כי תלכל לתמיך וטוב לך ויקוים כי מלאה התרן דעה :

ותחי השלמת מלאכת ח׳ חיום יום נ׳ שנגפל בו ש״פ כי טוב ח׳ אלול לפ״ש מו״ת על בנ״י ״יש״ר וא״נ״י אברכ״ם

על ידי הפועל העוסק במלאכת הקודש שמואל בן לאיא בהרר משולם סגי״ל זיל
הנקרא פיישל זעציר מקיק פרנקפורט דאדרה : ממשפחת חורוויץ

ועל ידי הפועל העוסק במלאכת הקודש משולם בן כהר״ר משולם סגי״ל הנקדת זלמן זעציר מק״ק פרנקפורט דאדרה : ממשפחת הורוויץ

KÖNYVTÁRA

תוספות לוי

תרי ירחי חסרי קלא איתי להו לוי איקלע לבבל בחדסר בתשרי אמר בשם חבשילא דבבלאי ביומא רבה דמערבא אמרי ירח אסהיד אמר להו לא שמעתי מפי בית דין מקודש מכריז ר' יוחנן כל היכא דמטו שלוחי ניסן ולא מטו שלוחי תשרי ליעבדו תרי יומי גזירה ניסן אטו תשרי רבי אייבו ברי נגרי ורבי חייא בר אבא איקלעו לההוא אתרא דהוו מטו שלוחי ניסן ולא מטו שלוחי תשרי ועבדי חד יומא ולא אמרו להו ולא מידי שמעו יוחנן ואיקפיד אמר להו לאו אמרי לכו היכא דמטו שלוחי ניסן ולא מטו שלוחי תשרי ליעבדו תרי יומי גזירה ניסן אטו תשרי רבא הוה רגיל דהוה יתיב בתעניתא תרי יומי זימנא חדא אשתכח בוותירה רב נחמן יתיב בתעניתא כולי יומא דכיפורי לאורתא אתא ההוא גברא אמר ליה למחר יומא רבה במערבא אמר ליה מהיכא את אמר ליה מדמהרי אמר ליה דם תהא אחריתו קרי עלירי קלים היו רודפינו שלח ליה רב הונא בר אבין לרבא כד חזית דמשכרה תקופת טבת עד שיהסר בניס עברה להה' שתא ולא תחוש לה דכתיב שמור את חדש האביב שפור אביב של תקופה שיהא בחדש ניסן אמר להו רב נחמן להנהו נחותי ימא אתון דלא ידעיתו בקבעא דירחא כי חויתו סיהרא דמשלי ליומא בעירו חמירא אים משלי בחמים והא אנן מארבים מבערינן לדידהו דמגלו להו עלמא מארבים משלים: מתני׳

לוי איקלע לבבל בחדסר בתשרי אמר בשם חבשילא דבבלאי ביומא רבה דמערבא אמרי ירח אסהיד אמר להו לא שמעתי מפי בית דין מקודש מכריז ר' יוחנן כל היכא דמטו שלוחי ניסן ולא מטו שלוחי תשרי ליעבדו תרי יומי גזירה ניסן אטו תשרי רבי אייבו ברי נגרי ורבי חייא בר אבא איקלעו להההוא אתרא דהוו מטו שלוחי ניסן ולא מטו שלוחי תשרי ועבדי חד יומא ולא אמרו להו ולא מידי שמעו יוחנן ואיקפיד אמר להו לאו אמרי לכו היכא דמטו שלוחי ניסן ולא מטו שלוחי תשרי ליעבדו תרי יומי גזירה ניסן אטו תשרי רבא הוה רגיל דהוה יתיב בתעניתא תרי יומי זימנא חדא אשתכח בוותירה רב נחמן יתיב בתעניתא כולי יומא דכיפורי לאורתא אתא ההוא גברא אמר ליה למחר יומא רבה במערבא אמר ליה מהיכא את אמר ליה מדמהרי אמר ליה דם תהא אחריתו קרי עלירי קלים היו רודפינו שלח ליה רב הונא בר אבין לרבא כד חזית דמשכרה תקופת טבת עד שיהסר בניס עברה להה' שתא ולא תחוש לה דכתיב שמור את חדש האביב שפור אביב של תקופה שיהא בחדש ניסן אמר להו רב נחמן להנהו נחותי ימא אתון דלא ידעיתו בקבעא דירחא כי חויתו סיהרא דמשלי ליומא בעירו חמירא אים משלי בחמים והא אנן מארבים מבערינן לדידהו דמגלו להו עלמא מארבים משלים: מתני׳

תוספות

דיום הכפורים הוא אמר להם לא מפי בית דין מקודש שיצא ביום הלנו אלא מפי סמוך לחבירו ויודע אלא היה יקדשו לבבל ולקבל עדותן וידע אלא היה יקדשו למחר ביום אלא ואחד עד למחר שיצא אלא היה יקדשו על שיצא מבית דין מקודש כראוי שידוע אלא אחר יקדשו ואם תאמר יניחם לחכל ויבא כאן ולמי אם דתורייתא הוא לומר התנן לקמן ואלו תקרותו אתם מקדשין קדש בין אלא בזמנן ואמרינן בגמרא אתם שוגגים אתם אפילו מזידים ואפילו והא דאמרינן בפרק גיד הנשה ביום הכפורים פעור דגזרה הכפורים דהיה שעתא שבתא אתם אמרינן אתם אפילו מזידין אתם להם אחד הדם בזמנו ואפילו ביום הכיפורי כגון ר' ועשאוהו כיום אלא שבתא ואין יום הכפורים אלא אחד בתרי מכל הכא להם היה עשרי ולמי נמי להיות דפרק קמא דסנהדרין חוק ר' רחמים על עלמו דכתיב כי הפסח אלא בכתו ומפרי שעבר ביום אלמים של אדר ואסור הוציל לקובעו ניסן ולא תאמרו אתם אפי שוגג כי מסוס אלא בניסן אלא כגון יום אלמים ואחד כשקובעין בחדש הדם אחד למסרו אלא לעברו אלא כלין לו אי עדות אקר:

כי תנית דמשכח תקופת טבת שיתסר בניסן אתקופת נוספת ביום אלמים עשר וקיימא לן יום מתחיל נמצאת תקופת טבת שיתסר ולא שיתסר בכלל עבר להם מסוס דכתיב שמור את חדש האביב של תקופה שיהא בחודש ניסן ואילך שיהא תקופה נוספת ביום ט"ו ולא היינו צריכין לעבר אלא עבר אדר ונדחה ניסן יום את התקופה בחמשה עשר כך פירוש (ואת בסנהדרין תשרי לחירי דפליגי התם אי כשיעין כולי עלמא אתקופה מדשה מו ושמעתין דהכא אתא לאשמעינן דאפילו למאן דאמרין את בתקופה ניסן ואייתי דרב דהכי וקאי לפי הקו דבפרק היו כונקין מסמע ביום קו מן החרס דקאמר עד מתי מכרכין על החדש נהרדעי אמרי צריך לפרש דהכא דקאמר עד דתזכה שיתסר אלו על ידי עבור דמשכה עד שיתסר ושיתסר בכלל היינו כגון דנפלה תקופה ניסן מעברת אחי לאדר הרי היא נוספת ושיתסר ואין לחוש מביא כלי ואין להקשות לעברי לאדר ולשבט דתנן בפרק אין מעברה מחרבעה חדשים מעוברין בשנה ולא יתר מחמשה ומפרש לעבר יתר על שמונה ומקילה בשנה אחת שבשנה אחת בשתוטה עברה להיות שתא ולא תיפוק לה תיפוק לה מעברין הסנה על המביא ועל התקופה על שניהם מהן משבלין על אחד אין מעברין על התקופה מבעית שמחת לן על התקופה ל"ל להתם בתקופת תשרי אחרי מכל הכא בתקופת מעברין וצריך טעם כיון למקרא קא דלשי הכא ונכתב מקרא

דיום הכפורים הוא אמר להם לא מפי בית דין מקודש שיצא ביום הלנו אלא מפי סמוך לחבירו ויודע אלא היה יקדשו לבבל ולקבל עדותן וידע אלא היה יקדשו למחר ביום אלא ואחד עד למחר שיצא אלא היה יקדשו על שיצא מבית דין מקודש כראוי שידוע אלא אחר יקדשו ואם תאמר יניחם לחכל ויבא כאן ולמי אם דתורייתא הוא לומר התנן לקמן ואלו תקרותו אתם מקדשין קדש בין אלא בזמנן ואמרינן בגמרא אתם שוגגים אתם אפילו מזידים ואפילו והא דאמרינן בפרק גיד הנשה ביום הכפורים פעור דגזרה הכפורים דהיה שעתא שבתא אתם אמרינן אתם אפילו מזידין אתם להם אחד הדם בזמנו ואפילו ביום הכיפורי כגון ר' ועשאוהו כיום אלא שבתא ואין יום הכפורים אלא אחד בתרי מכל הכא להם היה עשרי ולמי נמי להיות דפרק קמא דסנהדרין חוק ר' רחמים על עלמו דכתיב כי הפסח אלא בכתו ומפרי שעבר ביום אלמים של אדר ואסור הוציל לקובעו ניסן ולא תאמרו אתם אפי שוגג כי מסוס אלא בניסן אלא כגון יום אלמים ואחד כשקובעין בחדש הדם אחד למסרו אלא לעברו אלא כלין לו אי עדות אקר:

כי תנית דמשכח תקופת טבת שיתסר בניסן אתקופת נוספת ביום אלמים עשר וקיימא לן יום מתחיל נמצאת תקופת טבת שיתסר ולא שיתסר בכלל עבר להם מסוס דכתיב שמור את חדש האביב של תקופה שיהא בחדש ניסן ואילך שיהא תקופה נוספת ביום ט"ו ולא היינו צריכין לעבר אלא עבר אדר ונדחה ניסן יום את התקופה בחמשה עשר כך פירוש (ואת בסנהדרין תשרי לחירי דפליגי התם אי כשיעין כולי עלמא אתקופה מדשה מו ושמעתין דהכא אתא לאשמעינן דאפילו למאן דאמרין את בתקופה ניסן ואייתי דרב דהכי וקאי לפי הקו דבפרק היו כונקין מסמע ביום קו מן החרס דקאמר עד מתי מכרכין על החדש נהרדעי אמרי צריך לפרש דהכא דקאמר עד דתזכה שיתסר אלו על ידי עבור דמשכה עד שיתסר ושיתסר בכלל היינו כגון דנפלה תקופה ניסן מעברת אחי לאדר הרי היא נוספת ושיתסר ואין לחוש מביא כלי ואין להקשות לעברי לאדר ולשבט דתנן בפרק אין מעברה מחרבעה חדשים מעוברין בשנה ולא יתר מחמשה ומפרש לעבר יתר על שמונה ומקילה בשנה אחת שבשנה אחת בשתוטה עברה להיות שתא ולא תיפוק לה תיפוק לה מעברין הסנה על המביא ועל התקופה על שניהם מהן משבלין על אחד אין מעברין על התקופה מבעית שמחת לן על התקופה ל"ל להתם בתקופת תשרי אחרי מכל הכא בתקופת מעברין וצריך טעם כיון למקרא קא דלשי הכא ונכתב מקרא

B
49.

